ვინ ვინაა საქართველოში
1998-99

„ვინ ვინაა საქართველოში, 1998-99"
ქართული ბიოგრაფიული ლექსიკონი

© ქართული ბიოგრაფიული ცენტრი, 1999

Who's Who in Georgia 1998-99
Biographical Directory
More than 1000 Biographies
© Georgian Biographical Centre, 1999

მთავარი რედაქტორი: თინათინ მამულაშვილი
ყდის დიზაინი: თამაზ ვარვარიძე
დიზაინი: დეა ჯაბუა

ქართული ბიოგრაფიული ცენტრი
ალმაშენებლის 150ა, ჰიდრომეტეოროლოგიის ინსტიტუტის შენობა,
I სართული, თბილისი
ტელ: 951910, 899 50 19 57
ელ-ფოსტა: bakur @ access.sanet.ge

ISBN 99928-52-37-2 (რბილ ყდაში)
ISBN 99928-52-38-0 (მაგარ ყდაში)
ISBN 99928-52-39-9 (ტყავის ყდაში)

ვინ ვინაა საქართველოში

1998-99

ქართული ბიოგრაფიული ცენტრი

ქართული ბიოგრაფიული ცენტრი მადლობას მოახსენებს ყველა იმ პიროვნებას, რომელმაც პატიეი დაგვდო და დიდსულოვნად შეავსო კითხვარი, აგრეთვე არ დაიშურა დრო და დაგვეხმარა ინფორმაციის დაზუსტებისას. ბუნებრივია, მათ გარეშე შეუძლებელი იქნებოდა წიგნისათვის სრულფასოვანი სახის მიცემა, რითაც ლექსიკონი აშკარად ნააგებდა.

გარდა უშუალოდ რესპონდენტებისა, ინფორმაციის (და ფოტოების) მოძიებაში, დაზუსტებასა თუ შერჩევაში დახმარება აღმოგვიჩინა უამრავმა პიროვნებამ თუ ორგანიზაციამ. კერძოდ, გვინდა მადლობით მოვიხსენიოთ:

ეკა ბადრიძე პარლამენტის თავმჯდომარის თანაშემწე; გიორგი ბრეგვაძე გაზეთ „ალიას“ რედაქტორი; თენგიზ გაჩეჩილაძე გაზეთ „ლელოს“ რედაქტორი; გოგი გვახარია ხელოვნებათმცოდნე; ნინო გვენეტაძე საქართველოს უზენაესი სასამართლოს წევრი; გიორგი გიორგაძე გაზეთ „ბანკებისა და ფინანსების“ რედაქტორი; სესილი გოგიბერიძე საგარეო საქმეთა მინისტრის მოადგილე; ხათუნა გოგორიშვილი პარლამენტის აპარატის უფროსი; ლია დოლიძე მუსიკათმცოდნე, ლონდონის მუსიკალური ენციკლოპედიის კონსულტანტი; მარინა ვაშაყმაძე ჟურნალ „სტუდიის“ რედაქტორი; გიორგი თარგამაძე აჭარის ა/რ უზენაესი საბჭოს თავმჯდომარის პრეს-მდივანი; მერაბ კაკულია საქართველოს ეროვნული ბანკის ვიცე-პრეზიდენტი; მანანა კარტოზია „დილის გაზეთის“ რედაქტორი; ლელი ლაბაური სახელმწიფო კანცელარიის კადრების განყოფილების გამგე; ნიკო ლეკიშვილი გადამხდელთა კავშირის თავმჯდომარე; ლევან მგალობლიშვილი საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის პრეზიდენტის თანაშემწე; ავთანდილ ნაფეტვარიძე საგარეო საქმეთა სამინისტროს საზოგადოებასთან ურთიერთობის დეპარტამენტის დირექტორი; პაატა ნაცვლიშვილი გამომცემელი; მამუკა ფაჩუაშვილი საქართველოს პარლამენტის საგამომცემლო დეპარტამენტის თავმჯდომარე; ზურაბ ფოცხვერია გაზეთ „სარბიელის“ რედაქტორი; ზაზა შენგელია საქტელერადიო კორპორაციის თავმჯდომარე; ნათია შიოშვილი საქართველოს იუსტიციის საბჭოს სასამართლო პერსონალის მომზადებისა და შერჩევის სექტორის უფროსი კონსულტანტი; დიმიტრი ჩიტლოვი საქართველოს უზენაესი სასამართლოს წევრი; ლევან ხეთაგური თეატრმცოდნე.

ასევე მადლობას ვუხდით „ვიზუალური ბანკის“ თანამშრომლებს; საქართველოს პრეზიდენტის რეგიონალური პოლიტიკისა და მართვის სამსახურის თანამშრომლებს, აგრეთვე გ.კევლიშვილს, ნ.აბესაძეს, ნ.ცინცაძეს, ლ.თავდიშვილს, ნ.ვარდიაშვილს, მ.ზალდასტანიშვილს, მ.კახიძეს, ნ.გიორგაძეს, რ.გოგიას, ე.ცანავას და ყველა იმ პიროვნებას, რომლის დახმარების გარეშე შეუძლებელი იქნებოდა წიგნის გამოცემა.

წიგნში გამოყენებულია ირაკლი გედენიძის, გურამ ნიბახაშვილის, იური მეჩითოვის ფოტოები.

წინასიტყვაობა

ქართული ბიოგრაფიული ცენტრი აგრძელებს საქართველოს ისტორიაში პირველი ქართული ბიოგრაფიული ლექსიკონის — „ვინ ვინაა საქართველოში" — გამოცემას.

„ვინ ვინაა საქართველოში" პირველად ორი წლის წინ, 1997 წელს გამოვიდა და საზოგადოების ფართო ფენების დიდი ინტერესი გამოიწვია. წიგნში შეტანილი იყო საქართველოს იმ 500-მდე მოქალაქის ბიოგრაფია, რომლებიც მნიშვნელოვან როლს ასრულებდნენ 1996-97 წლების პოლიტიკურ, ეკონომიკურ, კულტურულ და საზოგადოებრივ ცხოვრებაში.

პირველი წიგნის გამოცემისთანავე, სარედაქციო კოლეგიამ მუშაობა დაიწყო ლექსიკონის ახალ, შევსებულ გამოცემაზე, რომელიც დღეს უკვე მკითხველის წინაშეა. გარდა იმისა, რომ წინამდებარე გამოცემაში 2-ჯერ გაიზარდა ბიოგრაფიათა რაოდენობა (წიგნში შეტანილი პერსონალიების რაოდენობამ 1000-ს გადააჭარბა), ლექსიკონის ე.წ. „საცნობარო ღირებულება" სხვა მხრივაც გაიზარდა: გაუმჯობესდა დიზაინი და პოლიგრაფიული დონე; ტექსტი მაქსიმალურად უნიფიცირებული გახდა; შემცირდა უზუსტობანი და შეცდომები; დადგინდა ბიოგრაფიების შერჩევის მკაცრი კრიტერიუმები.

საერთოდ, მსგავსი ლექსიკონებისა და ცნობარების შედგენისას უმთავრესი პრობლემა ის გახლავთ, თუ რა კრიტერიუმების საფუძველზე უნდა შევიდეს ამა თუ იმ პიროვნების ბიოგრაფია ცნობარში.

პირველი გამოცემისაგან განსხვავებით, სადაც ბიოგრაფიების შეზღუდული რაოდენობა (სულ 500 ბიოგრაფია) ობიექტური კრიტერიუმების დადგენის საშუალებას არ იძლეოდა, წინამდებარე გამოცემაში მაქსიმალური სიზუსტით განისაზღვრა წიგნში ბიოგრაფიის შეტანის როგორც ფორმალური, ასევე არაფორმალური კრიტერიუმები.

კრიტერიუმების შემუშავების ძირითადი პრინციპი ბიოგრაფიის „საცნობარო ღირებულება" იყო. ლექსიკონის მიზანია, თავი მოუყაროს იმ პიროვნებათა ბიოგრაფიებს, რომლებიც მნიშვნელოვან როლს ასრულებენ ქვეყნის ცხოვრებაში, ან, სხვაგვარად რომ ვთქვათ, რომელთა თანამდებობა, კარიერა, მიღწევები თუ განსაკუთრებული წვლილი ამა თუ იმ სფეროში, მათ ბიოგრაფიას საყოველთაო ინტერესის საგნად აქცევს.

რომელიმე პიროვნების სურვილი, საკუთარი ბიოგრაფია ჩვენს ლექსიკონში იხილოს, არ არის საკმარისი წიგნში მოსახვედრად.

ქართული ბიოგრაფიული ცენტრის სურვილია, შეუქმნას და შეუნარჩუნოს წიგნს ობიექტური, ამომწურავი და თანამედროვე საცნობარო-ბიოგრაფიული ლექსიკონის რეპუტაცია.

მას შემდეგ, რაც სარედაქციო კოლეგიის მიერ დადგენილ კრიტერიუმთა საფუძველზე, ქართული ბიოგრაფიული ცენტრის რედაქტორებმა განსაზღვრეს წიგნში შესა-

ტანი პიროვნებების სია, დაიწყო სამუშაოს მომდევნო, არანაკლებ რთული ეტაპი — ინფორმაციის მოპოვება.

იმისათვის, რომ წიგნში შეტანილი ბიოგრაფია მაქსიმალურად ზუსტი და ამომწურავი ყოფილიყო, სარედაქციო კოლეგიამ გადაწყვიტა, ინფორმაცია პირველწყაროებიდან — თავად იმ პიროვნებათაგან მოეპოვებინა, რომელთა ბიოგრაფიებიც წიგნში უნდა შესულიყო. ამისათვის რესპონდენტებს დაეგზავნათ სპეციალური კითხვარი, რომელიც წიგნში შესულმა თითქმის ყველა პიროვნებამ შეავსო და გამომცემლობას გამოქვეყნების ნება დართო. ასე რომ, ბიოგრაფიები დაიწერა ყველაზე სანდო წყაროდან — რესპონდენტების მიერ შევსებული კითხვარებიდან — მიღებული ინფორმაციის საფუძველზე.

იმისათვის, რომ ლექსიკონის საცნობარო ღირებულება მაქსიმალურად გაზრდილიყო, ჯერ კიდევ პირველ გამოცემაში, გარდა უშუალოდ მშრალი ბიოგრაფიული ფაქტებისა და თარიღებისა, შევიტანეთ სამსახურისა და ბინის მისამართები და ტელეფონები, აგრეთვე ფოტოსურათები (აქვე უნდა აღინიშნოს, რომ ფოტოების შეტანას მსგავსი ტიპის ლექსიკონებში, სამუშაოს სირთულის გამო, ვერ ახერხებენ მსოფლიოს წამყვანი ბიოგრაფიული ცენტრებიც კი). გარდა ამისა, ბიოგრაფიების დიდ ნაწილს ახლავს ჰობი, რაც დამატებით ელფერს ანიჭებს პიროვნების ბიოგრაფიას. ბიოგრაფიების მეტი ნაწილი ბოლოვდება მომცრო, მუქი შრიფტით აწყობილი ტექსტებით. ეს ჩანაწერები, რომელთაც სათაურად „ჩემი ცხოვრებისეული კრედო" შეიძლება ეწოდოს, უშუალოდ ლექსიკონში შესულ პიროვნებებს ეკუთვნით და სპეციალურად ამ წიგნისათვის დაიწერა. სარედაქციო კოლეგიამ გადაწყვიტა ეს ჩანაწერები თითქმის უცვლელად, ყოველგვარი სტილისტური ჩასწორების გარეშე გამოექვეყნებინა. ისევე როგორც წინა გამოცემაში, ახლაც, ამ ჩანაწერებმა ერთგვარი სიცოცხლე შთაბერა მშრალ ბიოგრაფიულ მონაცემებს, ვინაიდან მათში გადმოცემულია ის პრინციპები, მიზნები და იდეალები, რითაც წიგნში შესული პიროვნებები ხელმძღვანელობდნენ საკუთარი ცხოვრების მანძილზე და რამაც განაპირობა მათი წარმატება.

ბუნებრივია, მსგავსი წიგნის ყოველ მომდევნო გამოცემას (თუნდაც წიგნის მოცულობა არ იზრდებოდეს) უამრავი ცვლილება ახლავს. ქართული ბიოგრაფიული ცენტრის მიზანი სწორედ ამ ცვლილებების დაფიქსირება და გასული პერიოდის შეძლებისდაგვარად სრული სურათის შექმნაა („ვინ ვინაა საქართველოში" პერიოდული გამოცემაა და ყოველ ორ წელიწადში ერთხელ გამოდის). ცვლილებები ნებისმიერ საზოგადოებაში ბუნებრივია და, მით უმეტეს, გარდამავალი პერიოდის საქართველოში, სადაც ყველაფერი იმდენად სწრაფად იცვლებოდა, რომ რედაქტორებს რამდენჯერმე მოუხდათ წიგნის გადაკეთება. მაგალითად, მნიშვნელოვანი ცვლილებები გამოიწვია სასამართლო რეფორმამ (ისევე, როგორც მომდევნო გამოცემაში ცვლილებებს წლევანდელი საპარლამენტო არჩევნები გამოიწვევს). წინა გამოცემიდან წიგნში მხოლოდ 300-მდე ბიოგრაფია დარჩა და თვით ეს ბიოგრაფიებიც კი არ არის უცვლელი სახით გადმოტანილი — თითქმის ყოველი მათგანი დაზუსტდა.

სამწუხაროდ, წიგნზე მუშაობის პროცესში, რომელიც ორი წლის განმავლობაში გრძელდებოდა, ლექსიკონში შესული რამდენიმე პიროვნება გარდაიცვალა. მათი ბიოგრაფიები ჯვრებით არის გამოყოფილი.

წიგნში ბიოგრაფიები ანბანურადაა დალაგებული, გვარების მიხედვით, მაგრამ წინა გამოცემის ერთი ტრადიცია შენარჩუნებულია — მიუხედავად იმისა, რომ ბიოგრაფიების გვარების მიხედვითაა დალაგებული, ბიოგრაფიის დასაწყისში ჯერ პიროვნების სახელია და მერეღა მოდის გვარი.

„ვინ ვინაას" პირველი გამოცემის შემდეგ ქართული ბიოგრაფიული ცენტრის ლექსიკონების საცნობარო პოტენციალი ძალიან გაიზარდა, რაც განაპირობა დარგობრივი

ლექსიკონების მომზადებამ და გამოცემამ. წინამდებარე წიგნის პარალელურად სარედაქციო კოლეგიამ კიდევ სამი ბიოგრაფიული ლექსიკონი მოამზადა, რომელთაგან ერთი — „ვინ ვინაა თანამედროვე ქართულ არქიტექტურაში" — რამდენიმე თვის წინ გამოვიდა, ხოლო კიდევ ორი წიგნი — „ვინ ვინაა თანამედროვე ქართულ ხელოვნებაში" (1700 თანამედროვე ქართველი მხატვრისა და ხელოვნებათმცოდნის ბიობიბლიოგრაფიული ლექსიკონი, რომელიც მხატვართა კავშირთან თანამშრომლობით მომზადდა) და „ვინ ვინაა თანამედროვე ქართულ მედიცინაში" (1300-მდე თანამედროვე ქართველი მედიკოსის ბიოგრაფია, მომზადებული ქართული მედიცინის ენციკლოპედიასთან ერთად) — წინამდებარე ლექსიკონის პარალელურად ისტამბება. ასე რომ, დღეისათვის „ვინ ვინაას" სერიით გამოცემულ ბიოგრაფიულ ლექსიკონებში მკითხველს უკვე შეუძლია 4500-მდე პიროვნების ბიოგრაფია მონახოს (მისამართებთან და ტელეფონებთან ერთად).

აქვე უნდა აღინიშნოს, რომ ჩვენი მონაცემთა ბაზა დღითიდღე ფართოვდება როგორც მომდევნო გამოცემების მოცულობათა ზრდის ხარჯზე, ასევე ახალი დარგობრივი ლექსიკონების შექმნით.

ისეთი ყოვლისმომცველი და ამომწურავი საცნობარო-ბიოგრაფიული ლექსიკონის შექმნა, როგორიცაა „ვინ ვინაა საქართველოში", ურთულესი ამოცანაა. ასეთ წიგნზე ათეულობით ადამიანი მუშაობს და მიუხედავად მათი ძალისხმევისა და პროფესიონალიზმისა, მსგავსი წიგნი ხარვეზებისაგან დაზღვეული ვერასოდეს იქნება. სარედაქციო კოლეგია მადლიერებით მიიღებს წიგნთან დაკავშირებულ ნებისმიერ საქმიან შენიშვნასა თუ წინადადებას და შეეცდება მათ გათვალისწინებას, რათა „ვინ ვინაას" მომდევნო გამოცემები კიდევ უფრო გაუმჯობესდეს.

ქართული ბიოგრაფიული ცენტრის
სარედაქციო კოლეგია

1999

შერჩევის კრიტერიუმები

იმ კრიტერიუმების დასადგენად, რომელთა საფუძველზეც შეიქმნა წიგნში შესატან პიროვნებათა სია, ამოსავალი პრინციპი იყო ბიოგრაფიის ე.წ. „საცნობარო ღირებულება", რომელიც ორი ფაქტორით და, შესაბამისად, ორი ტიპის კრიტერიუმით განისაზღვრება:
1. ფორმალური კრიტერიუმი (ანუ ბიოგრაფიის შეტანა პიროვნების თანამდებობის ან წოდების მიხედვით)
2. არაფორმალური კრიტერიუმი (დონე განსაკუთრებული წარმატებისა თუ წვლილისა, რომელიც ამა თუ იმ პიროვნებამ ამა თუ იმ სფეროში შეიტანა საკუთარი ცხოვრების მანძილზე.)
პერსონალიათა უმრავლესობა პირველი კრიტერიუმის საფუძველზეა შეყვანილი წიგნში.

ფორმალური (ანუ თანამდებობრივ-წოდებრივი) კრიტერიუმები, რომლის საფუძველზეც ბიოგრაფია ლექსიკონში შედის, შემდეგია:

1. საქართველოს საკანონმდებლო, აღმასრულებელი და სასამართლო ხელისუფლების მაღალი რანგის წარმომადგენლები. ამ ჯგუფში შედიან, მაგალითად, საქართველოს პრეზიდენტი, პარლამენტის წევრები, მინისტრები, სახელმწიფო დეპარტამენტების თავმჯდომარეები, საკონსტიტუციო და უზენაესი სასამართლოს წევრები.
2. მნიშვნელოვანი სახელმწიფო სტრუქტურების წევრები და ხელმძღვანელები. მაგალითად, უშიშროების საბჭოს, იუსტიციის საბჭოს, ეროვნული ბანკის საბჭოს და ა.შ. წევრები, საქართველოს ელჩები სხვა ქვეყნებში და სხვ.
3. მოსამართლეები (ის მოსამართლეები, რომლებმაც ჩააბარეს სასამართლო რეფორმით გათვალისწინებული გამოცდა).
4. ადგილობრივი ხელისუფლების წარმომადგენლები. კერძოდ: პრეზიდენტის სამხარეო რწმუნებულები, დიდი ქალაქების მერები, რაიონული გამგეობების თავმჯდომარეები.
5. უმნიშვნელოვანესი სახელმწიფო და კერძო უნივერსიტეტების და ინსტიტუტების ხელმძღვანელები.
6. მნიშვნელოვანი მუზეუმების, თეატრების, ბიბლიოთეკების, შემოქმედებითი კოლექტივების და ა.შ. ხელმძღვანელები.
7. საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის წევრები და წევრ-კორესპონდენტები, აგრეთვე აკადემიის სისტემაში შემავალი ს/კ ინსტიტუტების დირექტორები.
8. მნიშვნელოვანი ეროვნული და საერთაშორისო პრემიების (მაგალითად, რუსთაველის პრემია) ლაურეატები.

9. ძირითადი რელიგიური მიმდინარეობების სასულიერო ლიდერები.
10. წამყვანი ტელეკომპანიების, საზოგადოებრივ-პოლიტიკური გაზეთების, ჟურნალების, რადიოკომპანიების, საინფორმაციო სააგენტოების ხელმძღვანელები.
11. ევროპისა და მსოფლიოს პირველობათა პრიზიორები და რეკორდსმენები, აგრეთვე საქართველოში პოპულარულ სპორტის სახეობათა ფედერაციების ხელმძღვანელები, ნაკრების მწვრთნელები და საერთაშორისო კლასის არბიტრები.
12. მნიშვნელოვანი არასაპარლამენტო პოლიტიკური პარტიების, არასამთავრობო ორგანიზაციების ლიდერები და შემოქმედებითი კავშირების თავმჯდომარეები.
13. მსხვილი კომპანიების, ბანკების და ა.შ. ხელმძღვანელები.

ე.წ. „არაფორმალური კრიტერიუმებით" შერჩევა (განსაკუთრებული წვლილი, რომელიც პიროვნებამ ამა თუ იმ დარგის განვითარებაში შეიტანა), რასაკვირველია, შედარებით სუბიექტურია, მაგრამ სარედაქციო კოლეგია შეეცადა, ყოველი ცალკეული დარგისათვის დაედგინა შეძლებისდაგვარად ობიექტური კრიტერიუმები „განსაკუთრებული წვლილის" განსაზღვრისა.
ხშირ შემთხვევებში ეს ორი კრიტერიუმი ფარავს ერთმანეთს და დიდი ნაწილი წიგნში შესული პიროვნებებისა როგორც ფორმალური, ასევე არაფორმალური კრიტერიუმებით მოხვდა ლექსიკონში. მაგალითად, მეცნიერებათა აკადემიის წევრი ერთის მხრივ ფორმალური კრიტერიუმით — მდგომარეობით (აკადემიის წევრობა) აღმოჩნდა წიგნში, მეორეს მხრივ კი თავისთავად ამ მდგომარეობამდე მიღწევა განაპირობა განსაკუთრებულმა წვლილმა ამა თუ იმ სფეროში. ანალოგიურად, პარლამენტის წევრს არა მხოლოდ ეს მდგომარეობა უკავია; ამ პოსტზე ყოფნა გამოხატავს განსაკუთრებულ წვლილს პოლიტიკურ სარბიელზე. ორივე შემთხვევაში ბიოგრაფიის „საცნობარო ღირებულება" თვალშისაცემია.
არაფორმალური კრიტერიუმების გამოყენება განსაკუთრებით საჭიროა ზოგიერთი სფეროსათვის (მაგალითად, ლიტერატურა, ხელოვნება და ა.შ.), სადაც ფორმალური კრიტერიუმები პრაქტიკულად არაფერს ნიშნავს.
ქართული ბიოგრაფიული ცენტრის სარედაქციო კოლეგია მადლობით მიიღებს ნებისმიერ კონკრეტულ წინადადებას თუ მოსაზრებას, რომელიც დაგვეხმარება შერჩევის კრიტერიუმების დაზუსტებაში.

X

შემოკლებათა ჩამონათვალი

ა/რ	ავტონომიური რესპუბლიკა
გენ.	გენერალური
თსთი	თბილისის სახელმწიფო თეატრალური ინსტიტუტი
თსსა	თბილისის სახელმწიფო სამხატვრო აკადემია
თსსი	თბილისის სახელმწიფო სამედიცინო ინსტიტუტი
თსუ	თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტი
ინ-ტი	ინსტიტუტი
ლიტ-რა	ლიტერატურა
რეჟ.	რეჟისორი
რ-ნი	რაიონი
საზ-ბა	საზოგადოება
საკ	საქართველოს არქიტექტორთა კავშირი
საშ.	საშუალო
სახ.	სახელმწიფო
სეგ	სურათების ეროვნული გალერეა
სეოკ-ი	საქართველოს ეროვნული ოლიმპიური კომიტეტი
ს/კ	სამეცნიერო-კვლევითი
სკბ	სააქციო კომერციული ბანკი
სოფ.	სოფელი
სპეც.	სპეციალური
სპი	საქართველოს პოლიტექნიკური ინსტიტუტი
ს/ს	სააქციო საზოგადოება
სტუ	საქართველოს ტექნიკური უნივერსიტეტი
ფაკ-ტი	ფაკულტეტი
შპს	შეზღუდული პასუხისმგებლობის საზოგადოება
შსს	შინაგან საქმეთა სამინისტრო
ABI	ამერიკის ბიოგრაფიული ინსტიტუტი
IBC	საერთაშორისო ბიოგრაფიული ცენტრი

ა

ავთანდილ აბაშიძე საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს წევრი. დაიბადა ლენტეხის რაიონის სოფ. ჩიხარეში 1959 წ. 1 აგვისტოს. მშობლები: დოდო აბაშიძე, პლატონ აბაშიძე; მეუღლე — მარინა ენდელაძე (1963); შვილები: დავითი (1989), თორნიკე (1990), ნინო (1994). აქვს უმაღლესი იურიდიული განათლება (1986). იყო საქართველოს პროკურატურის გამომძიებელი, პროკურორის თანაშემწე, პროკურორი, განსაკუთრებით მნიშვნელოვან საქმეთა გამომძიებელი (1986-96), საქართველოს პარლამენტის წევრი (1996 წლის ივნისამდე). საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს წევრია 1996 წლის ივნისიდან.

ჰობი: საქართველოს აყვავება.

მისამართი: *(სამსახურის) რუსთაველის 29. ტელ: 92-08-49. (ბინის) გამსახურდიას 6, ბ. 15. თბილისი 380060. ტელ: 33-51-65.*

სამართლიანობა, პრინციპულობა, შემოქმედებითი საქმიანობა.

ასლან აბაშიძე აჭარის ავტონომიური რესპუბლიკის უზენაესი საბჭოს თავმჯდომარე, საქართველოს პარლამენტის წევრი. დაიბადა ბათუმში 1938 წ. 20 ივლისს. მეუღლე — მაგული გოგიტიძე (1951); შვილები: გიორგი (1976), დიანა (1979). დაამთავრა ბათუმის სახელმწიფო პედაგოგიური ინ-ტის ისტორია-ფილოლოგიის ფაკ-ტი (1975), თსუ სახალხო მეურნეობის დაგეგმარების ფაკ-ტი (1984). მუშაობდა კომკავშირულ სამუშაოზე და პარალელურად ბათუმის მუსიკალური სასწავლებლის ინგლისური ენის მასწავლებლად (1962-65), იყო №44 პროფესიულ-ტექნიკური და ტექნიკური სასწავლებლების დირექტორი (1965-80); ბათუმის საქალაქო კომიტეტის აღმასკომის თავმჯდომარე (1981-84); აჭარის ა/რ და საქართველოს საყოფაცხოვრებო მომსახურების მინისტრი (1984-89), კონცერნ „საქყოფსერვისის" პრეზიდენტი. არის აჭარის ა/რ უზენაესი საბჭოს თავმჯდომარე (1991 წლიდან). 1991, 1992-1995 წლებში არჩეული იყო საქართველოს პარლამენტის თავმჯდომარის მოადგილედ. დაჯილდოებულია „საპატიო ნიშნისა" და „მეგობრობის ორდენით". არის მშვიდობის დაცვის ნანსენის სახელობის პრემიის ლაურეატი, აღმოსავლეთმცოდნეთა ასოციაციის, პოლიტიკურ მეცნიერებათა აკადემიისა და ინფორმატიზაციის საერთაშორისო აკადემიის წევრი. აქვს გენერალ-მაიორის წოდება.

მისამართი: *(სამსახურის) თავისუფლების 3/5. ბათუმი. ტელ: 7-00-17.*

დავით აბაშიძე საქართველოს პარლამენტის წევრი, ჯანმრთელობის დაცვისა და სოციალურ საკითხთა კომიტეტის თავმჯდომარე. დაიბადა თბილისში 1960 წ. 17 აპრილს. ჰყავს მეუღლე და ორი შვილი. დაამთავრა მოსკოვის სახ. უნივერსიტეტის ეკონომიკის ფაკ-ტი (1982). იყო სახალხო მეურნეობის ინ-ტის უფროსი ლაბორანტი (1982-83), თბილისის 53-ე საშ. სკოლის კომკავშირის კომიტეტის მდივანი (1983-85), სახ. საგეგმო კომიტეტის მთავარი ეკონომისტი (1985-86), ალკკ ცენტრალური კომიტეტის (1986-88), კპ ცენტრალური კომიტეტის (1986-89) ინსტრუქტორი, სახელმწიფო საგეგმო კომიტეტის განათლების, კულტურის, ჯანმრთელობისა და სპორტის განყოფილების უფროსი (1989-91), რესპუბლიკის მთავრობის ეკონომიკური რეფორმისა და ადგილობრივი მმართველობის სახ. კომისიის წამყვანი სახ. მრჩეველი (1991, 1992-93); სახ. ქონების მართვის კომიტეტის მეწარმეობის განვითარების მხარდაჭერის პროგრამების

განყოფილების უფროსი (1991-92), შრომისა და სოციალური დაცვის სამინისტროსთან არსებული დასაქმების ერთიანი სახ. ფონდის გენერალური დირექტორი (1993-95). არის დემოკრატიული აღორძინების კავშირის წევრი.
მისამართი: (სამსახურის) რუსთაველის 8. თბილისი 380018. ტელ:93-32-86.

ზურაბ აბაშიძე საქართველოს საგანგებო და სრულუფლებიანი ელჩი ბენილუქსის ქვეყნებში, ნატოსთან საქართველოს მისიის ხელმძღვანელი. დაიბადა თბილისში 1951 წ. 11 ივნისს. მშობლები: ნელი ჟორდანია, ირაკლი აბაშიძე; მეუღლე — ნინო ფალიაშვილი (1956); შვილები: თამარი (1976), ირინე (1986). დაამთავრა მოსკოვის უცხო ენათა ინ-ტი (1973). იყო საქართველოს საგარეო საქმეთა სამინისტროს პირველი მდივანი (1974-78), სსრკ გენ. საკონსულოს ატაშე ბომბეიში (1978-80), საქართველოს საგარეო საქმეთა სამინისტროს განყოფილების გამგე (1980-82), კომპარტიის ცკ ინსტრუქტორი (1982-84), სსრკ საელჩოს მრჩეველი ესპანეთში (1984-88), საქართველოს უცხოეთის ქვეყნებთან მეგობრობის საზოგადოების პრეზიდიუმის თავმჯდომარე (1989-92), ევროკავშირთან საქართველოს ელჩი (1993-98). ბენილუქსის ქვეყნებში საქართველოს საგანგებო და სრულუფლებიანი ელჩი და ნატოსთან საქართველოს მისიის ხელმძღვანელია 1993 წლიდან. დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია (1983). იყო სკკპ წევრი (1976-90).
ჰობი: თხილამურები.
მისამართი: (სამსახურის) Rue Vergote 15, Bruxelles, 1030. ტელ: 732-85-50, 732-85-47. (ბინის) ირ.აბაშიძის 22. ტელ: 22-45-84.

ვიყო ნორმალური: მოქალაქე, ქრისტიანი და მშობელი.

ჯემალ აბაშიძე ხელვაჩაურის რაიონის გამგეობის თავმჯდომარე. დაიბადა ბათუმში 1946 წ. 23 მაისს. მშობლები: ნიგარ ხალვაში, ომერ აბაშიძე; მეუღლე — ლიანა ნიჟარაძე (1947); შვილები: რუსუდანი (1974), მერაბი (1977), როსტომი (1986). დაამთავრა სპი სამთო მექანიკის ფაკ-ტი (1969). იყო რ/გ „აჭარსოფლტექნიკის" ინჟინერი (1969-71), თბილისის N5 სამშენებლო-სამონტაჟო სამმართველოს მშენებელი ოსტატი (1972-74), სამშენებლო და სხვა ორგანიზაციების თანამშრომელი (1974-93), N7 საგზაო სარემონტო სამშენებლო სამმართველოს უფროსი (1993-97), აჭარის საგზაო ფონდის განყოფილების უფროსი (1997-99). ხელვაჩაურის რ-ნის გამგებელია 1999 წლიდან. არის დემოკრატიული აღორძინების კავშირის წევრი (1997).
მისამართი: (სამსახურის) დაბა ხელვაჩაური, 384545. ტელ: 7-62-93. (ბინის) კახაბრის საკრებულო, სოფ. ანგისა, ხელვაჩაურის რ-ნი.

ოჯახი ჩემი პირველწყარო ყველა სიკეთისა და ნიმუში კეთილშობილებისა. თუ როგორი უნდა იყოს ჩემი ფუნქცია საზოგადოებაში? რა თქმა უნდა, ობიექტური, მიუკერძოებელი. გიყვარდეს, პატივსა სცემდე ვითარცა თავსა შენსა, ოჯახსა შენსა. სიტყვა და საქმე. დღეს მომეცა შესაძლებლობა ჩაისა და ციტრუსოვანთა კულტურის აღორძინებასთან დაკავშირებით ხელვაჩაურის რაიონის მოსახლეობის ეკონომიკური პირობების გაუმჯობესებისა. ყოველივე შედეგია იმ სტაბილურობისა და ალმშენებლობის პროცესებისა, რაც აჭარის ავტონომიურ რესპუბლიკაში მიმდინარეობს.

თეიმურაზ აბესაძე საქართველოს უზენაესი სასამართლოს წევრი. დაიბადა მცხეთაში 1945 წ. 1 ივლისს. მშობლები: თამარ კაკაურიძე-აბესაძე, დავით აბესაძე; მეუღლე — ლალი თოიძე-აბესაძე (1948); შვილები: დავითი (1970), გვანცა (1974). დაამთავრა თსუ ისტორიის ფაკ-ტი (1967), იურიდიული ფაკ-ტი (1978). იყო მასწავლებელი (1968-81), კომკავშირის რაიკომის პირველი მდივანი (1969-71), კომპარტიის განყოფილების გამგე (1971-73), განათლების განყოფი-

ლების გამგე (1973-81), სასამართლოს თავმჯდომარე (1981-90), რაისაბჭოს თავმჯდომარე, რაიკომის პირველი მდივანი (1990-91). უზენაესი სასამართლოს წევრია 1992 წლიდან. დაჯილდოებულია საპატიო ნიშნის ორდენით (1976). იყო სკკპ წევრი (1968-90).
ჰობი: მუშაობა, კითხვა, სპორტი.
მისამართი: (სამსახურის) ძმები ზუბალაშვილების ქ. 32. ტელ: 93-31-74. (ბინის) რუსთაველის 41. მცხეთა,

ჩემი ცხოვრებისეული კრედოა პროფესიონალიზმი, განსწავლულობა, პატიოსნება, ეროვნული და ზოგადსაკაცობრიო იდეალებისადმი ერთგულება. ხოლო მიზანია, ვიხილო გამთლიანებული, ერთიანი, ძლიერი, დემოკრატიული, კომპეტენტური, კანონის უზენაესობისთვის მებრძოლი საქართველო. ვცდილობდი და ვცდილობ ცხოვრებაში მეხელმძღვანელა ამ პრინციპებით. თუ როგორ გამომივიდა, ეს ჩემი შთამომავლების და კოლეგების განსასჯელია.

აბრაამი (გარმელია) თბილისის სასულიერო აკადემიის და სემინარიის რექტორი, საპატრიარქოს საგარეო საქმეთა განყოფილების თავმჯდომარე. დაიბადა სოხუმში 1948 წ. 15 ნოემბერს. მშობლები: ეკატერინე გარმელია, მამია გარმელია. დაამთავრა თბილისის სახ. პედაგოგიური ინ-ტის ისტორიის ფაკ-ტი (1971), მცხეთის სასულიერო სემინარია (1988). იყო საქართველოს ფილარმონიის ინჟინერი (1973-75), საბინაო-კომუნალური მეურნეობის სამინისტროს რესპუბლიკური კვლევითი ცენტრის სოციოლოგი (1975-77), სამეცნიერო ტექნიკური ინფორმაციის განყოფილების გამგე (1977 წლიდან). ალიკვეცა ბერად, ხელდასხმულ იქნა იერო დიაკვნად, მღვდელმონაზვნად, აღყვანილ იქნა ეპისკოპოსის ხარისხში (1988).

ბადრი აბზიანიძე საქართველოს პარლამენტის წევრი, კორუფციასთან ბრძოლის დროებითი საგამოძიებო კომისიის თავმჯდომარე. დაიბადა ქუთაისში 1959 წ. 26 თებერვალს. მშობლები: ჩიტო მოსეშვილი, ვარცენტი აბზიანიძე. დაამთავრა ქუთაისის პედაგოგიური ინ-ტი (1985). იყო ქუთაისის სახლთმშენებელი კომბინატის მუშა (1976-80), სოფ. ოფურჩხეთის საშუალო სკოლის მასწავლებელი, წიგნის მოყვარულთა საზოგადოების ქუთაისის ორგანიზაციის პასუხისმგებელი მდივანი (1987-89), ქუთაისის ქალაქკომის ინსტრუქტორი, განყოფილების გამგე (1989-91), მოქალაქეთა კავშირის ქუთაისის ორგანიზაციის აღმასრულებელი მდივანი (1994-96). მოქალაქეთა კავშირის წევრია 1994 წლიდან.
ჰობი: ფსიქოლოგიური დეტექტივი (წიგნები, ფილმები).
მისამართი: (სამსახურის) რუსთაველის 8. საქართველოს პარლამენტი. თბილისი, 380018. ტელ/ფაქსი: 99-78-53. (ბინის) ჩერნიშევსკის 8. ქუთაისი, ტელ: 7-11-50.

მოთმინება, ერთგულება, პატიოსნება.

გურამ ადამაშვილი საქართველოს პარლამენტის, ნიუ-იორკის, კალიფორნიის, ამერიკულ-ქართული მეცნიერებათა აკადემიების წევრი, საქართველოს დამოუკიდებელ მეცნიერებათა აკადემიის პრეზიდენტთა საბჭოს თავმჯდომარე. დაიბადა თბილისში 1948 წ. 10 ოქტომბერს. დაამთავრა სპი საინჟინრო ფიზიკის ფაკ-ტი (1971). იყო თსუ უმცროსი (1974-80), უფროსი (1980-86) მეცნიერ-თანამშრომელი, ლაბორატორიის გამგე (1986 წლიდან), სპი ზოგადი ფიზიკის კათედრის ასისტენტი (1976-77), პროფესორი (1986-97), სტუ ფიზიკის დეპარტამენტის პროფესორი (1997 წლიდან). იყო სახელმწიფოს მეთაურის მრჩეველი (1993-95), პარლამენტის წევრია 1995 წლიდან, მართლმადიდებლობის და Globe-ს საპარლამენტთაშორისო ასამბლეათა წევრი -1996 წლიდან. არის ამე-

რიკულ-ქართული მეცნიერებათა აკადემიის პრეზიდენტი (1995), კალიფორნიის (1995) და ნიუ-იორკის (1995) მეცნიერებათა აკადემიების ნამდვილი წევრი, (Fellow, 1998), ამერიკის მეცნიერების განვითარების ასოციაციის (1997), სტუ ფიზიკის დეპარტამენტის სპეც. საბჭოს (1992) წევრი. დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია თემაზე „ძლიერი ცვალებადი მაგნიტური ველების გავლენა სამინური სისტემის დინამიკაზე მყარ სხეულებში" (1978), სადოქტორო — „აკუსტიკური და ელექტრომაგნიტური სოლიტონები შეზღუდულ და ანიზოტროპულ არეებში" (ყაზანი, 1985). არის 100-ზე მეტი სამეცნიერო ნაშრომის ავტორი.
მისამართი: (სამსახურის) რუსთაველის 8. თბილისი, 380018. საქართველოს პარლამენტი.

რევაზ ადამია საქართველოს პარლამენტის წევრი, თავდაცვისა და უშიშროების კომიტეტის თავმჯდომარე. დაიბადა თბილისში 1952 წ. 20 ივლისს. მშობლები: ციცინო ქიშმარეიშვილი, შოთა ადამია; შვილები: ლევანი (1972), ალექსანდრე (1978). დაამთავრა თსუ ბიოლოგიის ფაკულტეტი (1974). მუშაობდა სსგ „ბაქტერიოფაგში" უმცროს (1974-79), უფროს (1979-82) მეცნიერ-თანამშრომლად , სექტორის (1982-88), ლაბორატორიის ხელმძღვანელად (1988 წლიდან). იყო საქართველოს პარლამენტის თავდაცვისა და უშიშროების კომიტეტის მდივანი (1992-95). ამავე კომიტეტის თავმჯდომარეა 1995 წლიდან. დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია თემაზე „ზოგიერთი ბაქტერიული ვირუსის მოლეკულურბიოლოგიური თვისებები" (1986). არის 60-მდე სამეცნიერო ნაშრომის ავტორი. მიღებული აქვს ჯორჯ სოროსის პრემია. არის საქართველოს მოქალაქეთა კავშირის წევრი, საქართველოს სამთო-სათხილამურო ასოციაციის პრეზიდენტი.
ჰობი: სამთო-სათხილამურო სპორტი.
მისამართი: *(სამსახურის) რუსთაველის გამზ. 8.თბილისი 380018. საქართველოს პარლამენტი. ტელ: 92-02-76. ელ. ფოსტა:radam@parliament.ge*

რობერტ ადამია მანქანათა მექანიკის ინსტიტუტის დირექტორი, პროფესორი, აკადემიკოსი. დაიბადა თბილისში 1933 წ. 6 აპრილს. მშობლები: თამარ კანდელაკი, შალვა ადამია; მეუღლე — ნათელა თავხელიძე (1940); შვილი — მარიკა (1967-96). დაამთავრა სპი მეტალურგიის ფაკ-ტი (1956). იყო მეტალურგიის ინ-ტის ასპირანტი (1958-61); უფროსი მეცნიერ-თანამშრომელი (1961-72); სპი ლითონთა წნევით დამუშავების კათედრის გამგე (1972-83); ქუთაისის სამეცნიერო ცენტრის დირექტორი (1983-98). მანქანათა მექანიკის ინსტიტუტის დირექტორია 1998 წლიდან. დაიცვა სადოქტორო დისერტაცია თემაზე „საგლინი დგანების ოპტიმალური დინამიკის გაანგარიშების მეცნიერული საფუძვლები" (1970). ავტორია 150 სამეცნიერო ნაშრომისა. მიღებული აქვს 18 საავტორო მოწმობა გამოგონებაზე. არის ღირსების ორდენის კავალერი (1998), გიორგი ნიკოლაძის სახელობის პრემიის ლაურეატი (1994). იმერეთის სამხარეო ადმინისტრაციის წევრია 1993 წლიდან. მისი ბიოგრაფია შეტანილია ენციკლოპედია „საქართველოს" I ტომში (1997).
ჰობი: მსოფლიო პოეზია, სამსახიობო ხელოვნება, მხატვრული სიტყვის ოსტატობა, ჭადრაკი.
მისამართი: *(სამსახურის) ნუცუბიძის 12. თბილისი, 380086. ტელ: 32-30-62. (ბინის) საბურთალოს 67-ა, ბ. 22. თბილისი, 380077. ტელ: 39-16-67.*

შრომისმოყვარეობა, მრავალმხრივი განვითარების დაუოკებელი სურვილი, მუდმივად ახლის ძიება, ახალგაზრდა სამეცნიერო კადრების აღზრდა, ქვეყნის საზოგადოებრივ და პოლიტიკურ ცხოვრებაში აქტიური მონაწილეობა, სიკეთის თესვა და კაცთმოყვარეობა, სამართლიანობისთვის ბრძოლა და ამ ბრძოლაში მოპოვებული წარმატების სასიხარულო განცდა, მინდობილი საქმის შესრულებისთვის მაღალი პასუხისმგებლობის გრძნობა.

მერაბ ადეიშვილი საქართველოს ტრანსპორტის მინისტრი. დაიბადა თბილისში 1956 წ. 5 ივნისს. მშობლები: დოდო გოთუა, ნოდარ ადეიშვილი; მეუღლე — მარიკა დარჩია (1956); შვილები: ნოდარი (1981), რამაზი (1987). დაამთავრა სპი სამშენებლო ფაკ-ტი (1978). იყო სპი სტუდენტთა საკონსტრუქტორო ბიუროს უფროსის მოადგილე, სპეციალური საკონსტრუქტორო ბიუროს მთავარი კონსტრუქტორი, კათედრის დოცენტი (1978-85), სპი სამშენებლო ფაკ-ტის დეკანი (1985-89), სასწავლო ნაწილის უფროსი (1989-93), პრორექტორი (1993-95), სახელმწიფო მინისტრის მოადგილე (1995-96). ტრანსპორტის მინისტრია 1996 წლიდან. დაიცვა სადოქტორო დისერტაცია თემაზე „კოსმოსური მაღალი სიხშირის რადიოტექნიკური ავტონომიური კომპლექსების დიდგაბარიტიანი ნაგებობები" (1996). გამოქვეყნებული აქვს 5 სახელმძღვანელო, 50-ზე მეტი სამეცნიერო სტატია, მონოგრაფია — „კოსმოსური დიდგაბარიტიანი კარკასულ-საყრდენიანი ნაგებობების გაანგარიშების მეთოდები". დაჯილდოებულია „ღირსების ორდენით" (1996). არის უკრაინის საერთაშორისო ორგანიზაცია — „შავი ზღვის გამოფენების ასოციაციის" ლაურეატი „წლის საუკეთესო ადამიანი ტრანსპორტი-98-ზე" (1998). საერთაშორისო სამეცნიერო აკადემიის „ევრაზიის" წევრ-კორესპონდენტი, „აბრეშუმის გზის" კულტურული მხარდაჭერის ფონდის პრეზიდენტი, საქართველოს ჩოგბურთის ფედერაციის ვიცე-პრეზიდენტი.

ჰობი: ფეხბურთი, ჩოგბურთი.

მისამართი: (სამსახურის) ყაზბეგის 12. თბილისი, 3800 საქართველოს ტრანსპორტის სამინისტრო. ტელ: 93-28-46, ფაქსი: 77-00-17.

პროფესიონალიზმი, საქმის ბოლომდე მიყვანა, სიახლეების ძიება, საქმის კეთების დროს თანამოაზრეთა შეკრება და გუნდური პრინციპით მოქმედება, ადამიანებისადმი სიყვარული და მომთხოვნელობა.

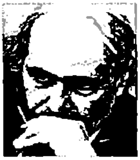

ვაჟა აზარაშვილი კომპოზიტორთა კავშირის თავმჯდომარე, პროფესორი. დაიბადა თბილისში 1936 წ. 13 ივნისს. მშობლები: ოლღა მიქანაძე, შალვა აზარაშვილი; მეუღლე — მანანა დანგაძე (1950); შვილი — ნათია (1974). დაამთავრა კონსერვატორიის საკომპოზიციო ფაკ-ტი (1961). იყო III სამუსიკო სასწავლებლის მუს. თეორიის დისციპლინების მასწავლებელი (1961-74), II სამუსიკო სასწავლებლის მასწავლებელი (1974), კონსერვატორიის პედაგოგი (1971 წლიდან), დოცენტი (1981 წლიდან). არის პროფესორი 1988 წლიდან, ფილარმონიის სამხატვრო ხელმძღვანელი (1994 წლიდან), კომპოზიტორთა კავშირის თავმჯდომარეა 1997 წლიდან. დაწერილი აქვს ბალეტი „ხევისბერი" (1982); ორი სიმფონია (1966, 1986); შვიდი ოპერეტა, მათ შორის: „კახელები ბამზე" (1985), „მეჩექმე გაბო" (1995), ინსტრუმენტული კონცერტები ორკესტრის თანხლებით: ფლეიტისთვის (1968), ჩელოსთვის (1969), ვიოლინოსთვის N1 (1972) და N2 (1973) და სხვ; „ნოქტიურნი" დიდი სიმფონიური ორკესტრისთვის (1964), „რეტრო" ფორტეპიანოსთვის ორკესტრის თანხლებით (1996), „მოგონება", „რახმანინოვის ხსოვნას", „განშორება"—კამერული ორკესტრისათვის. ვოკალურ-სიმფონიური: „საქართველოვ, გამარჯობა შენ", „პოეტის ალსარება", (1996), კამერულ-ინსტრუმენტალური: საფორტეპიანო ტრიო (1959), სონატები, ვიოლინოსა და ფორტეპიანოსთვის (1961), კლარნეტისა და ფორტეპიანოსთვის 1976), ჩელოსა და ფორტეპიანოსთვის (1961), კვინტეტი სასულე საკრავებისთვის (1978), სონატა 2 ალტისათვის (1979), მუსიკა სიმებიანი კვარტეტისათვის, ვოკალურ-კამერული ნაწარმოებები; საგუნდო მუსიკა: „ნანა" (1956), „გიმლერ დიადო მხარევ" (1960), „ჰიმნი მზეს" (1973); რომანსები („რა კარგი ხარ", „როგორ მიყვარხარ", „მადლი შენს გამჩენს" და სხვ.); მუსიკა 40-ზე მეტი სპექტაკლისთვის, კინოფილმებისთვის („მზე შემოდგომისა", „გაუმარჯოს ქართულ ფეხბურთს"); აღდგენილი ფილმებისთვის: „ხანუმა" და „ტარიელ მკლავაძის

საქმე"; სატელევიზიო ფილმისთვის „მე თვითონ"; საესტრადო სიმღერები ტ.ტაბიძის, გ.ტაბიძის, მ.ქვლივიძის, მ.ფოცხიშვილის, პ.გრუზინსკის, ვ.გოგოლაშვილის, დ.გვიშიანის, ვ.ნიკოლაძის და სხვათა ლექსებზე. მიღებული აქვს საქართველოს კომკავშირის პრემია (1974), საქართველოს მინისტრთა საბჭოს პრემია (1982), გოგებაშვილის სახ. პრემია (1998). არის ხელოვნების დამსახურებული მოღვაწე (1979), საქართველოს სახალხო არტისტი (1988), დაჯილდოებულია ღირსების ორდენით (1996). კომპოზიტორთა კავშირის წევრია 1962 წლიდან.

მისამართი: (სამსახურის) ალმაშენებლის 123. თბილისი. ტელ: 95-41-64, 95-95-13, 96-75-05. (ბინის) ყაზბეგის 20 ა, ბ. 33. თბილისი, 380077. ტელ: 39-80-62.

მიმაჩნია, რომ ადამიანი მთელი არსებით უნდა ემსახურებოდეს თავის ერსა და ქვეყანას. იგი უნდა იყოს პატიოსანი, შრომისმოყვარე, კაცთმოყვარე. მთელი ცხოვრება ვცდილობდი მეცხოვრა ამ პრინციპით. წლების მანძილზე ხშირად ვატარებ საქართველოს სხვადასხვა კუთხეში კონცერტებს. ხალხთან შეხვედრისას ვგრძნობ მათ კეთილგანწყობასა და სიყვარულს ჩემი მოკრძალებული შემოქმედებისადმი, რაც უფლებას მაძლევს ვიფიქრო, რომ ტყუილად არ მიღვაწია. ამიტომაა, რომ ჩემი ცხოვრება არ წარმომიდგენია ჩემი ხალხისა და ჩემი ქვეყნის გარეშე.

გივი აზმაიფარაშვილი საქტელერადიო კორპორაციის სიმფონიური ორკესტრის მთავარი დირიჟორი, საქართველოს სახალხო არტისტი. დაიბადა თბილისში 1930 წ. 1 სექტემბერს. მშობლები: ნინო ნათმელაძე, ვასილ აზმაიფარაშვილი; მეუღლე — ლიანა გომელაური (1933); შვილები: ლევანი (1955), ზაზა (1962). დაამთავრა თბილისის კონსერვატორიის საფორტეპიანო ფაკ-ტი (1955), პეტერბურგის კონსერვატორიის სადირიჟორო ფაკ-ტი (1960). იყო საქართველოს კამერული ორკესტრის დამაარსებელი და პირველი სამხატვრო ხელმძღვანელი (1965-67), თბილისის ოპერისა და ბალეტის თეატრის დირიჟორი (1960-74), მთავარი დირიჟორი (1974-82). საქტელერადიოს სიმფონიური ორკესტრის მთავარი დირიჟორია 1982 წლიდან. არის კონსერვატორიის საოპერო მომზადების კათედრის პროფესორი. გასტროლები ჩატარებული აქვს მოსკოვში, პეტერბურგში, კიევში, პოლონეთში, ჩეხოსლოვაკიაში, უნგრეთში, გერმანიაში, თურქეთში, იტალიაში, ესპანეთში. მისი ბიოგრაფია შეტანილია ენციკლოპედია „საქართველოს" I ტომში (1997).

მისამართი: (სამსახურის) კოსტავას 62. თბილისი, 380071. ტელერადიოკორპორაცია. ტელ: 36-89-63. (ბინის) ი.აბაშიძის 68, ბ. 30. თბილისი, 380079. ტელ: 23-20-85.

ზაზა აზმაიფარაშვილი საქტელერადიო კორპორაციის სიმფონიური ორკესტრის დირიჟორი. დაიბადა თბილისში 1962 წ. 16 ივნისს. მშობლები: ლიანა გომელაური, გივი აზმაიფარაშვილი. დაამთავრა კონსერვატორიის საგუნდო-სადირიჟორო ფაკ-ტი (1985), პეტერბურგის კონსერვატორიის საოპერო-სიმფონიური ფაკ-ტი (1991). არის თბილისის სახ. კონსერვატორიის საოპერო მომზადების კათედრის დოცენტი. საქტელერადიოს სიმფონიური ორკესტრის დირიჟორია 1990 წლიდან. ჩატარებული აქვს გასტროლები სტამბულში (1992), ვალენსიაში (1994), პალერმოში (1995). არის დირიჟორთა საერთაშორისო კონკურსის ლაურეატი (II ადგილი. სანკტ-პეტერბურგი, 1995).

მისამართი: (სამსახურის) კოსტავას 62. თბილისი, 380071. ტელერადიოკორპორაცია. ტელ: 36-89-63. (ბინის) ი.აბაშიძის 68, ბ. 30. თბილისი, 380079. ტელ: 23-20-85.

ზურაბ აზმაიფარაშვილი საქართველოს ჭადრაკის ფედერაციის პრეზიდენტი, მოჭადრაკე, საერთაშორისო დიდოსტატი. დაიბადა თბილისში 1960 წ. 16 მარტს. მშობლები: ელენე ბეროზაშვილი, ალექსი აზმაიფარაშვილი; მეუღლე

— მარინა მილორავა (1954); შვილები: თეა (1973), ელენე (1982), ზურაბი (1983). დაამთავრა საქართველოს სახელმწიფო ფიზიკური კულტურის ინსტიტუტი (1981). იყო სსრკ ჩემპიონი მოსწავლეთა შორის (1978), ევროპის ჩემპიონატის მეორე პრიზიორი (1979), საერთაშორისო ოსტატი (1984), საერთაშორისო დიდოსტატი (1988), "კრემლის ვარსკვლავების" ფინალური გათამაშების (1994,1995) და "მსოფლიო თასის ფინალური ეტაპის" (1996) მონაწილე; ლიტვის, ამერიკის, არგენტინის, თბილისის, ჰავანის, ამსტერდამის, ლონდონის, მოსკოვის, ესპანეთის, გერმანიის და სხვა საერთაშორისო ტურნირების მონაწილე და გამარჯვებული (1973-1996), საჭადრაკო ოლიმპიადის მონაწილე (I დაფა: 1992, 1994, 1996, 1998--ბრინჯაოს მედალი), ვაჟთა მსოფლიო ჩემპიონატის დასკვნითი ეტაპის მონაწილე (1997). იყო გარი კასპაროვის სეკუნდანტი (1987-94), ივდით პოლგარის (1995-96) და მსოფლიოში ყველაზე ახალგაზრდა დიდოსტატის ეტიენ ბაკროს (1998) მწვრთნელი. ჭადრაკის ფედერაციის პრეზიდენტია 1998 წლიდან. მისი ინიციატივით საქართველოში პირველად ჩატარდა ბლიც-შოუ ჭადრაკში ელექტრონული დაფებისა და კომპიუტერების გამოყენებით (1999).

ჰობი: ფორმულა 1, ჭადრაკის ალორძინება.

მისამართი: *(სამსახურის) კოსტავას 37ა. ტელ: 98-27-47. ფაქსი: 98-70-53. (ბინის) კეკელიძის 19, ბ. 47. ტელ: 23-36-08. ფაქსი: 29-49-62.*

დარწმუნებული ვარ, რომ ჩემი ცხოვრებისეული საწყისია სიკეთე. ერთადერთი ადგილი, სადაც მინდა ვინმე დავთრგუნო, საჭადრაკო დაფაა. ადამიანებთან ურთიერთობაში არასოდეს ვეძებ რაიმე ანგარებას. მინდა ისე ვიცხოვრო, რომ ჩემი სახელის გამო ჩემს შვილებს კარი არავინ მიუხუროს. ამავე დროს, შესაძლებლობისდაგვარად, ცხოვრებისეულ სიამოვნებაზე უარს არ ვამბობ. ძალიან მიყვარს მოგზაურობა და ოჯახური სიმყუდროვე.

ათანასე (ჩახვაშვილი) რუსთავის ეპარქიის მმართველი მიტროპოლიტი. დაიბადა სოფ. კარდანახში (გურჯაანის რ-ნი) 1936 წ. 4 თებერვალს. მშობლები: სონია ტეტელოშვილი, იორამ ჩახვაშვილი; მეუღლე — ციცინო გოშაძე; შვილები: სონია (1963), მარინე (1967), მანანა (1969), გიორგი (1973). დაამთავრა ქვემო მაჩხაანის ზოოვეტტექნიკუმი (1959), მცხეთის სასულიერო სემინარია (1967). აკურთხეს დიაკვნად, თელავის ღვთაების წმ. ტაძარში აკურთხეს მღვდლად და გაამწესეს სიღნაღის რ-ნის წმ. ნინოს ეკლესიის მღვდლად (1968), გადაიყვანეს თელავის ღვთაების ეკლესიის მეორე მღვდლად (1970), გურჯაანის რ-ნის სოფ. ველისციხის მღვდლად (1971), აკურთხეს დეკანოზად (1978), ეპისკოპოსად (1979), მთავარეპისკოპოსად (1982), აღყვანილ იქნა მიტროპოლიტის ხარისხში (1982). დაჯილდოებულია სკუფიაზე ჯვრის ტარების უფლებით (1996), წმ. გიორგის I ხარისხის ორდენით (1980).

მისამართი: *(ბინის) შირაქის 22. ტელ: 74-58-27.*

ვიტალი აიდინოვი საქართველოს პარლამენტის წევრი. დაიბადა წალკაში 1939 წ. 6 მაისს. მშობლები: ლიდია აიდინოვა, ვანო აიდინოვი; მეუღლე — ელეონორა ჯავახაძე (1939); შვილი — იანისი (1960). დაამთავრა სპი საავტომობილო ტრანსპორტის ფაკ-ტი (1974). მუშაობდა მძღოლად (1958-61), მექანიკოსად (1961-72), ავტოსაწარმოს მთავარ ინჟინრად (1972-80), ადგილობრივი მრეწველობის დირექტორად (1980-82), წალკის რ-ნის სოფტექნიკის მმართველად (1982), ავტოსაწარმოს უფროსად (1991-95). არის მოქალაქეთა კავშირის წევრი.

ჰობი: ნადირობა, ფეხბურთი.

მისამართი: *(სამსახურის) რუსთაველის 8. თბილისი, 380018. საქართველოს პარლამენტი. (ბინის) კოსტავას 39. წალკა.*

სოფლის მეურნეობის პრობლემების, მისი ტრანსპორტით და სპეციალური

ტექნიკით უზრუნველყოფის საქმე, მაღალი პროფესიონალიზმი სოფლის მეურნეობის ტექნიკისადმი და თანამედროვე ტექნიკით უზრუნველყოფა ხელით შრომის შემცირების მიზნით.

ალექსანდრე ალადაშვილი საქართველოს უზენაესი სასამართლოს წევრი. დაიბადა თბილისში 1943 წ. 1 მარტს. მშობლები: თამარ ჭედია, ვახტანგ ალადაშვილი; მეუღლე — მარინე კობახიძე; შვილები: მარინე (1964), თამარი (1972). დაამთავრა თსუ იურიდიული ფაკ-ტი (1967). იყო საქართველოს პროკურატურის გამომძიებელი, პროკურორის თანაშემწე (1969-74), იუსტიციის სამინისტროს უფროსი კონსულტანტი (1974-75), თბილისის საქალაქო სასამართლოს წევრი (1974-91). უზენაესი სასამართლოს წევრია 1991 წლიდან.
ჰობი: სპორტი, კითხვა.
მისამართი: (სამსახურის) ძმები ზუბალაშვილების 32. თბილისი, 380010. ტელ: 93-48-57.
სამართლიანობა, პროფესიონალიზმი.

ნანა ალექსანდრია მოჭადრაკე, საერთაშორისო დიდოსტატი, სპორტული ჟურნალისტი, ვ. ქარსელაძის სახელობის ჭადრაკის სკოლის დირექტორი, თბილისის საკრებულოს სპორტის ქვეკომიტეტის თავმჯდომარე. დაიბადა 1943 წ. 13 ოქტომბერს. მშობლები: შურა ალექსანდრია, გიორგი ალექსანდრია; მეუღლე — ლევან ბოკერია (1944); შვილი — გიორგი (1972). დაამთავრა თსუ დასავლეთ ევროპის ენებისა და ლიტერატურის ფაკ-ტი (1972). იყო საქართველოს ტელევიზიის სპორტული პროგრამების, პროგრამა „ალიონის" სპორტული კომენტატორი (1976-95), დიდოსტატთა საერთაშორისო ასოციაციის ქალთა საბჭოს თავმჯდომარე (1989-91), საქართველოს ჭადრაკის ფედერაციის ვიცე-პრეზიდენტი (1994-96), ფიდეს ცენტრალური კომიტეტის წევრი (1994-98). არის საერთაშორისო საჭადრაკო ფედერაციის ქალთა კომიტეტის თავმჯდომარე (1986 წლიდან), საქართველო-იუგოსლავიის მეგობრობის საზოგადოების თავმჯდომარე (1995 წლიდან). არის ევროპის ჩემპიონთა თასის მფლობელი (1970), საქართველოს ვიცე-ჩემპიონი ვაჟთა შორის (1980), მსოფლიოს ორგზის ვიცე-ჩემპიონი (1975-78, 1981-84), მსოფლიო ჩემპიონატის ორგზის ბრინჯაოს მედლის მფლობელი (1971, 1986), ექვსგზის ოლიმპიური ჩემპიონი (1969, 1974, 1978, 1980, 1982, 1986), მსოფლიო საჭადრაკო ოლიმპიადაში გამარჯვებული საქართველოს ქალთა ნაკრები გუნდის კაპიტანი (1992, 1994, 1996), საქართველოსა და სსრკ მრავალგზის ჩემპიონი. დაჯილდოებულია საქართველოს უმაღლესი საბჭოს „საპატიო სიგელით" (1975), სსრკ ორდენით „Знак почета" (1981), არის „ღირსების ორდენის" კავალერი (1994). გადაღებული აქვს დოკუმენტური ფილმი „ქართული გამბიტი" (1991), აქვეყნებს საჭადრაკო სტატიებს ქართულ და უცხოურ ჟურნალებში.
მისამართი: (ბინის) ი.აბაშიძის 24ა. თბილისი 380079. ტელ: 22-41-61, 93-25-10.
ადამიანში ვაფასებ გულწრფელობას, პასუხისმგებლობის გრძნობას, პროფესიონალიზმს, ადამიანის დახმარების სურვილს. პროფესიული წარმატების მიღწევაში ტალანტისა და შრომის გარდა დამეხმარა დიდი პასუხისმგებლობის გრძნობა და მიზანსწრაფვა. პროფესიული მწვერვალისაკენ მიმავალ გზას მიადვილებდა იმის შეგრძნება, რომ ჩემს გამარჯვებებს ხალხისთვის სიხარული მოჰქონდა, ძალებს მმატებდა იმის გახსენება, რომ ჩემს დიდ გამარჯვებებზე ოცნებაში დაილია დიდი პიროვნება და დიდი პედაგოგი ვახტანგ ქარსელაძე. ცხოვრების კრედოს პაუსტოვსკის დავესესხებოდი: „Боитесь быть бесполезными".

გიორგი (გოგი) ალექსი-მესხიშვილი მხატვარი. დაიბადა თბილისში 1941 წ. მარტს. მშობლები: თინათინ ფანიაშვილი, ლადო ალექსი-მესხიშვილი;

მეუღლე — მაკა მიქაძე (1947), შვილი — ქეთევანი (1979). დაამთავრა თსსა ფერნერის განყოფილების თეატრალურ-დეკორაციული ხელოვნების სახელოსნო (1967). გამოფენებში მონაწილეობს 1968 წლიდან. საქართველოს მხატვართა კავშირის წევრია 1968 წლიდან. გაფორმებული აქვს რუსთაველის, ახალციხის დრამატული, მარჯანიშვილის, თბილისის ოპერისა და ბალეტის თეატრების სპექტაკლები. გამოფენები: პერსონალური, თბილისი (1982), ლენინგრადი (1982), მოსკოვი (1982), სანტიაგო (1994), ნიუ-იორკი, ფარაჯანოვის მუზეუმი, ერევანი (1993), გალერეა ნევსკი პეტერბურგი, ბონინო გალერეა ნიუ-იორკი (1994), საქართველოს თეატრის და კინოს მხატვართა გამოფენა, საქართველოს სახვითი ხელოვნების გამოფენა, მოსკოვი (1987). ნამუშევრები დაცულია ბახრუშინის თეატრალურ მუზეუმში, მოსკოვი, ი.გლინკას სახელობის მუსიკალურ მუზეუმში, მოსკოვი, სეგ, რუსული მუზეუმი, პეტერბურგი, თბილისი, აშშ, ინგლისის, საფრანგეთის, რუსეთის კერძო კოლექციებში. იყო თსსა პედაგოგი. ამჟამად დარტმუნდის (აშშ) კოლეჯის პროფესორია.1971 წლიდან იყო რუსთაველის თეატრის მხატვარი, მთავარი მხატვარი (1976), ოპერისა და ბალეტის თეატრის მთავარი მხატვარი. არის საქართველოს დამსახურებული მხატვარი (1981), სსრკ სახელმწიფო პრემიის ლაურეატი (1979). მიღებული აქვს თეატრალური საზოგადოების პრემია წლის საუკეთესო თეატრალურ-დეკორაციული ნამუშევრისთვის (1973), საქ. მხატვართა კავშირის მედალი წლის საუკეთესო ნამუშევრისთვის (1981). მისი ბიოგრაფია შეტანილია ენციკლოპედიაში „საქართველო", თბ., ტ. I, 1997 წ. ცნობარში „საქართველოს თეატრალური მხატვრები".

მისამართი: თბილისი, თარხნიშვილის ქ. N13, ტელ. 23-15-91

გოგი ალექსიძე ქორეოგრაფი, ბალეტმეისტერი, საქართველოს სახალხო არტისტი. დაიბადა თბილისში 1941 წ. 7 ივნისს. მშობლები: თამარ ალექსიძე, დიმიტრი (დოდო) ალექსიძე; მეუღლე — მანანა გოდერძიშვილი (1948); შვილები: ირინა (1977), მარიამი (1979). დაამთავრა ლენინგრადის სახ. კონსერვატორია (1967). მუშაობდა იქვე პედაგოგად, დოცენტად (1965-1972), ლენინგრადის ოპერისა და ბალეტის თეატრში კამერული ბალეტის ხელმძღვანელად (1965-72), თბილისის ოპერისა და ბალეტის (1972-80), პერმის ჩაიკოვსკის სახელობის (1980-83), ლენინგრადის კონსერვატორიის მუსიკალურ (1983-85) თეატრებში მთავარ ბალეტმეისტერად. თბილისის ოპერისა და ბალეტის თეატრის მთავარი ბალეტმეისტერია1985 წლიდან, იყო თბილისის ქორეოგრაფიული სასწავლებლის სამხატვრო ხელმძღვანელი (1985-88), გამგეობის თავმჯდომარეა 1988 წლიდან. დადგმული აქვს 150 სპექტაკლი.

მისამართი: (სამსახურის) რუსთაველის 25. ოპერისა და ბალეტის თეატრი. ტელ: 99-56-39. ფაქსი: 98-32-50. (ბინის) პ. იაშვილის 10. ტელ: 99-54-33.

მუშაობა, ადამიანების მიმართ რბილი და კეთილი დამოკიდებულება. ოპტიმიზმი მომავლის საქმეების განხორციელებაში. ძალიან მიყვარს ბავშვები, მათთან მუშაობა.

ზაზა ალექსიძე საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის წევრ-კორესპონდენტი, ისტორიკოსი, პროფესორი, ხელნაწერთა ინ-ტის დირექტორი. დაიბადა თელავში 1935 წ. 3 აგვისტოს. მშობლები: ევგენია არჯევანიძე-ალექსიძე, ნიკოლოზ ალექსიძე; მეუღლე — მარინა გვეტაძე-ალექსიძე (1956); შვილები: ლელა (1960), ნიკოლოზი (1987), გიორგი (1989). დაამთავრა თსუ ისტორიის ფაკულტეტი (1958). მუშაობდა ხელნაწერთა ინსტიტუტში მეცნიერ-თანამშრომლად (1958-68), ისტორიის, არქეოლოგიისა და ეთნოგრაფიის ინტიტუტში უფროს მეცნიერ-თანამშრომლად (1968-79). არის თსუ არმენოლოგიის კათედრის გამგე (1979 წლიდან) და ხელნაწერთა ინ-ტის დირექტორი (1989 წლიდან). დაიცვა სა-

კანდიდატო დისერტაცია თემაზე „ეპისტოლეთა წიგნი" (1968), სადოქტორო დისერტაცია — „ადრეული შუასაუკუნეების კავკასიისა და საქართველოს კულტურისა და იდეოლოგიის პრობლემები" (1984). არის ავტორი წიგნებისა: „ეპისტოლეთა წიგნი" (1968); „უხტანესის ისტორია გამოყოფისა ქართველთა სომეხთაგან" (1975); „არსენი საფარელის განყოფისათვის ქართლისა და სომხითისა" (1979); „ატენის სიონის სომხური წარწერები" (1978); "ატენის სიონის ოთხი წარწერა" (1983); „ქართული წყაროების შესწავლის მეთოდური საკითხები" (1985); „ფრესკული წარწერები" I, (1989); "ალბანური მწერლობის ძეგლი სინას მთაზე" (1998).

მისამართი: (სამსახურის) მ.ალექსიძის 1, კორპ. 3. თბილისი 380093. ტელ: 33-47-08. ფაქსი: 94-25-18. (ბინის) ვაჟა-ფშაველას III კვ. IX კორპ. ბ. 56. ტელ: 32-20-26, 53-60-66.

თუ კარგად გავაცნობიერებთ, აღმოჩნდება, რომ ყოველი ჩვენთაგანი ზოგადად ესწრაფვის მრავალი საუკუნის წინ ბიბლიაში იდეალურად ჩამოყალიბებული ათი მცნების მიხედვით ცხოვრებას. კონკრეტულად მე, რამდენადაც შემეძლო, ყველა ასაკში და პირობებში ვცდილობდი შემენარჩუნებინა ჩემი პიროვნული ინდივიდუალობა და ღირსება, როგორც ყოველდღიურ ცხოვრებაში, ისე მეცნიერებაში.

ლევან ალექსიძე საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის წევრ-კორესპონდენტი, პრეზიდენტის მთავარი სახელმწიფო მრჩეველი საერთაშორისო ურთიერთობათა საკითხებში. დაიბადა თბილისში 1926 წ. 5 ივნისს. მშობლები: თამარ ალექსიძე, ანდრო ალექსიძე; მეუღლე — თინათინ ქართველიშვილი (1926); შვილები: ანდრო (1954), გიორგი (1962). დაამთავრა თსუ იურიდიული ფაკულტეტი (1946). მუშაობდა იქვე ასისტენტად, უფროს მასწავლებლად, დოცენტად, პროფესორად (1950-70), იყო გაეროს ადამიანის უფლებათა დეპარტამენტის ხელმძღვანელი მუშაკი — განყოფილების გამგე, ეროვნულ უმცირესობათა დაცვის ქვეკომისიის მდივანი (1970-77), საქართველოს პარლამენტის წევრი (1990-92), არის თსუ საერთაშორისო სამართლის კათედრის გამგე (1977 წლიდან). საქართველოს პრეზიდენტის მთავარი სახელმწიფო მრჩეველია 1995 წლიდან. დაცული აქვს საკანდიდატო დისერტაცია თემაზე „გაეროს უშიშროების საბჭო" (1950) და სადოქტორო დისერტაცია — „საქართველო-რუსეთის საერთაშორისო-სამართლებრივი ურთიერთობანი XV-XVIII საუკუნეებში" (1964). გამოქვეყნებული აქვს 120 სამეცნიერო ნაშრომი, მათ შორის 20 მონოგრაფია, სახელმძღვანელო. არის საქართველოს სახელმწიფო პრემიის ლაურეატი მეცნიერების დარგში (1986). მრავალი საერთაშორისო კონფერენციის მონაწილე, კითხულობდა ლექციებს ამერიკის შეერთებული შტატების, ჟენევის, ტოკიოს, ბერლინის უნივერსიტეტებში, ჰააგის საერთაშორისო სამართლის აკადემიაში, მოსკოვში, კიევში, ბაქოსა და სხვა ქალაქებში. მონაწილეობას იღებდა მოლაპარაკებებში აფხაზეთის სტატუსის შესახებ ჟენევაში, ნიუ-იორკსა და მოსკოვში. ჰობი: ფრენბურთი.

მისამართი: (სამსახურის) ინგოროყვას 8. თბილისი, 380094; ჭავჭავაძის 1. ტელ: 22-23-93. (ბინის) ჭავჭავაძის 62, ბ. 14. ტელ: 22-57-30.

გულწრფელობა, არჩეული საქმისადმი თავდადებული დამოკიდებულება, პრინციპულობა მოკამათე მხარის თანამდებობისა და რანგის მიუხედავად, ადამიანური დამოკიდებულება ყველას მიმართ სოციალური მდგომარეობისა და რანგის მიუხედავად.

ნუგზარ ალექსიძე თსუ ბიოქიმიისა და ბიოტექნოლოგიის კათედრის გამგე, პროფესორი, საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის წევრ-კორესპონდენტი. დაიბადა სენაკში 1935 წ. 9 ივნისს. მშობლები: ქეთო ალექსიძე, გიორგი

ალექსიძე; მეუღლე — დარეჯან ფხაკაძე (1943); შვილი — დავითი (1966). დაამთავრა თსუ ბიოლოგიის ფაკ-ტი (1959). ბიოქიმიისა და ბიოტექნოლოგიის კათედრის გამგეა 1973 წლიდან. დაიცვა სადოქტორო დისერტაცია თემაზე „თავის ტვინის ინტეგრალური მოქმედების მოლეკულური და უჯრედული მექანიზმები" (1978). გამოქვეყნებული აქვს 300-ზე მეტი სამეცნიერო ნაშრომი („ნეიროქიმიის საფუძვლები" 1993, „ზოგადი ბიოქიმიის საფუძვლები" 1994, „ეკოლოგიური ბიოქიმიის საფუძვლები" 1999 და სხვ.), მიღებული აქვს 18 საავტორო მოწმობა გამოგონებაზე. არის მეცნ. აკად. წევრ-კორესპონდენტი (1988 წლიდან), მედიკო-ბიოლოგიის (1994 წლიდან), ეკოლოგიის (1995 წლიდან), ეგრისის (1996 წლიდან), ევროპის ნეიროქიმიკოსთა საერთაშორისო საზოგადოებების (1994 წლიდან), საერთაშორისო ჟურნალ „ნეიროქიმიის" სარედაქციო კოლეგიის წევრი (1991 წლიდან), საქართველოს ბიოქიმიკოსთა საზოგადოების პრეზიდენტი (1992 წლიდან), აშშ-ის სოროსის ფონდის პროფესორი (1995 წლიდან). ნაშრომისთვის „ნეიროქიმიის საფუძვლები" მიენიჭა თსუ სახ. სამეცნიერო პრემია (1997). მისი ბიოგრაფია შეტანილია ცნობარში Who's Who (აშშ, 1996), ენციკლოპედია „საქართველოს" I ტომში (1997). აშშ-ის ბიოგრაფიული ინ-ტის მიერ აღიარებულ იქნა წლის ადამიანად (1997). დაჯილდოებულია ივანე ჯავახიშვილის მედლით (1976, 1995), ორდენით „Знак почета" (1986), ბრინჯაოს მედლით (1987), გამომგონებლის მედლით (1988), შრომის ვეტერანის მედლით (1990), ევროპის ბიოქიმიკოსთა საზოგადოების ფედერაციის მედლით (1984), ღირსების ორდენით (1996).

მისამართი: (სამსახურის) ჭავჭავაძის 1. თბილისი, 380008. ტელ: 30-39-97. (ბინის) აბანოს 23. თბილისი, 380005. ტელ: 72-26-07.

შრომა, პატიოსნება და სინდისი.

ლელა ალიბეგაშვილი მსახიობი. დაიბადა თბილისში. მშობლები: ნინო გივიშვილი, როდენ ალიბეგაშვილი. დაამთავრა თსთი (1986). რუსთაველის თეატრის მსახიობია 1986 წლიდან. გადაღებულია ფილმებში: „სურამის ციხე", „ფიროსმანი". მიღებული აქვს პრემია: „სეზონის საუკეთესო სცენური ნანარმოები" ლილიენის როლის შესრულებისათვის სპექტაკლში „საშობაო სიზმარი" (1994).

ჰობი: მუსიკა, კითხვა, ცეკვა.

მისამართი: (ბინის) ყაზბეგის 20ა. ტელ: 39-57-13.

ბავშვობიდან: ცხოვრებაში ისეც ხდება, რომ მოგიხდება არჩევანი გააკეთო იმას შორის, რაც გსურს და იმას შორის, რაც გჯერა. მძულს კანონი, რომელსაც ჰქვია „სიკვდილით დასჯა", მიყვარს სიკეთე და ისინი, ვინც ამაზე ფიქრობენ.

გივი ალხაზიშვილი მწერალი, შპს „მერანის" დირექტორ-გამომცემელი. დაიბადა თელავში 1944 წ. 26 მაისს. მშობლები: იზა კაპანაძე, ივანე ალხაზიშვილი; მეუღლე — ქეთევან მასხარაშვილი (1948); შვილები: მარიამი (1969), ლაშა (1976). დაამთავრა თსუ ფილოლოგიის ფაკ-ტი (1969). იყო ჟურნალ „ცისკრის" კრიტიკისა და პუბლიცისტიკის რედაქციის, პოეზიის რედაქციის გამგე, გამომცემლობა „მერანის" მთავარი რედაქტორი (1989-99). გამომცემლობა „ლომისის" დამფუძნებელი და ხელმძღვანელია 1990 წლიდან, კულტურის სახ. ინ-ტის ლიტერატურული დაოსტატების სახელოსნოს ხელმძღვანელია 1997 წლიდან, გამომცემლობა „მერანის" დირექტორ-გამომცემელი — 1999 წლიდან. არის „რჩეულთა ბიბლიოთეკის" დამაარსებელი და რედაქტორ-გამომცემელი (რ.ჩხეიძესთან ერთად). არის ავტორი წიგნებისა „დიალოგი ფიქრში" (1981), „შენ ყოველივეს ხედავ, ცაო" (1985), „გული ანათებს" (1989). „სინათლე წვეთში" (1996), „გამოსვლა უდროობიდან" (1998), „ერთტომეული" (1998), „ამოდის თუ ჩადის მზე?!" (რომანი, 1999), „სოდომიდან სოდომამდე" (რომანი, 1999). თარგ-

მნილი აქვს ფეტის, სოლოვიოვის, ბელის, ბლოკის, რილკეს, ჰაიმის და სხვ. ლექსები, აქვეყნებს ლიტერატურულ-ესეისტურ ოპუსებს. არის საქართველოს მწერალთა კავშირის პრემიის (წიგნისათვის „სინათლე წვეთში", 1996), აკაკი წერეთლის პრემიის (პოეტური კრებულისათვის „გამოსვლა უდროობიდან", 1998) ლაურეატი, საქართველოს მწერალთა კავშირის წევრია 1974 წლიდან.
ჰობი: მუსიკა, მცენარეების მოვლა.
***მისამართი:** (სამსახურის) რუსთაველის 42. თბილისი, 380008. ტელ: 93-55-14.*

„სამყარო გაშლილი წიგნია" (მალარმეს მეტაფორაა), რაც თავი მახსოვს ამ უმთავრეს წიგნს ვკითხულობ და ვსწავლობ, თუ უფრო ჩავწვდებით ამ მოსაზრებას, იგი ამავე დროს გულისხმობს საკუთარი სულისა და სისხლის კითხვასაც, თამაშსაც, რომლის გარეშეც წარმოუდგენელია ნებისმიერი შემოქმედება, მეტადრე მწერლობა. ყოველი ახალი წიგნი განვლილი ეტაპია, ახლის ძიებას მუდამ სხვაგან მივყავარ, ყველაფერს ნულიდან ვიწყებ.

ნოდარ ამაღლობელი საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის აკადემიკოსი, პარლამენტის წევრი, მეცნიერების დამსახურებული მოღვაწე დაიბადა თბილისში 1930 წ. 24 აგვისტოს. მშობლები: ნინო ჯაფარიძე, სარდიონ ამაღლობელი; მეუღლე — მერი გეთია (1934); შვილები: არჩილი (1961-92, დაიღუპა აფხაზეთში, სამამულო ომში), ნინო (1966). დაამთავრა თსუ ფიზიკის ფაკულტეტი (1953). იყო ქ. დუბნის ბირთვული კვლევის გაერთიანებული ინ-ტის სტაჟიორი, არის საქართველოს სრულუფლებიანი წარმომადგენელი ამავე ინსტიტუტში, თსუ ბირთვული ფიზიკის განყოფილების, ბირთვული ფიზიკის ს/კ ლაბორატორიის, პრობლემური ლაბორატორიის გამგე, პრორექტორი სამეცნიერო დარგში (1981-85), რექტორი (1985-91), მაღალი ენერგიების ფიზიკის ინ-ტის დირექტორი (1980-96). არის პარლამენტის განათლების, მეცნიერებისა და ტექნოლოგიების ქვეკომიტეტის თავმჯდომარე (1997 წლიდან). დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია თემაზე „580 და 630 მევ ენერგიის მქონე ნეიტრონების დრეკადი გაბნევა პროტონებზე და π — მეზონ-ნუკლონის ურთიერთქმედების კონსტანტა" (1962), სადოქტორო — „მრავალნაწილაკოვანი პროცესების ნეიტრალური უცნაური ნაწილაკების λ გიპერონების და K^0 მეზონების დაბადების ექსპერიმენტული გამოკვლევა π^-— მეზონ-ნუკლონების ურთიერთქმედებისას" (1976). არის 150-ზე მეტი შრომისა და გამოგონების ავტორი, საქართველოს სახელმწიფო პრემიის ლაურეატი.
ჰობი: სპორტი.
***მისამართი:** (სამსახურის) რუსთაველის 8. თბილისი 380018. საქართველოს პარლამენტი. ტელ: 99-80-58. (ბინის) ყაზბეგის 29/2, ბ.116. ტელ: 39-05-00.*

კაცთმოყვარეობა.

ელგუჯა ამაშუკელი მხატვარი-მოქანდაკე, საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის აკადემიკოსი, რუსთაველის პრემიის ლაურეატი, საქართველოს სახალხო მხატვარი. დაიბადა თბილისში 1928 წ. 22 ივნისს. მშობლები: ქეთევან ამაშუკელი, დავით ამაშუკელი; მეუღლე — ლია სტურუა (1939); შვილი — ეკა (1968). დაამთავრა თსსა (1955). იყო საქართველოს მხატვართა კავშირის თავმჯდომარე (1981-96), სსრკ მხატვართა კავშირის მდივანი (1984-89), სსრკ სახალხო მხატვარი. არის სსრკ და საქართველოს სახელმწიფო, გოგებაშვილის პრემიებისა და მსოფლიო კონკურსის ლაურეატი (1970, სოფია). ავტორია ნამუშევრებისა: ბარელიეფი „თბილისის 1500 წელი" (1958, თბილისი); „ქართლის დედა" (1963, თბილისი, რუსთაველის პრემია, 1966); "დიდების მონუმენტი" (1967, ფოთი); "კოლხი დედა" (1968, ფოთი); "დაჭრილი არწივი" (1970); "თავისუფლების ძეგლი" (1979, გორი); "მეზღვაურთა მემორიალი" (1979, ფოთი); "აბანოს ნიშნი" (1980); "ფიროსმანის კედელი—ძველი თბილისი" (1983); "სიმბოლო-ძეგლი "სა-

ქართველო" (1981, ლუქსემბურგი); "მოყმე და ვეფხვი" (1982, თბილისი); "დედაენის ძეგლი" (1984, თბილისი); მეტროს სადგურების „რუსთაველი", "ა.წერეთელი" მხატვრული გაფორმება; მთაწმინდისა და დიდუბის მწერალთა და საზოგადო მოღვაწეთა პანთეონების სამარხთა კომპოზიცია; რელიეფი თბილისის შესასვლელთან; აგრეთვე ძეგლებისა: ვ. გორგასალი (1967, თბილისი); რ. ერისთავი (1974, თბილისი); ნ. ფიროსმანი (1975, თბილისი); დ.აღმაშენებელი (1994, ქუთაისი); ივ.ჯავახიშვილი (1997, თბილისი); ვ.გუნია (1996, თბილისი); ც.დადიანი (1997); მ.აბაშიძე (1998, ბათუმი, თბილისი). არის 30-მდე წიგნის მხატვარი (ვაჟა-ფშაველას ხუთტომეული, "ხალხური საუნჯე და სხვ.) გამოქვეყნებული, აქვს სტატიები საქართველოსა და უცხოეთის ჟურნალ-გაზეთებში. ავტორია წიგნებისა: „მეექვსე გრძნობა" (1981, 1985); „წერილები ხელოვნებაზე" (1984). ABI-ს და IBC-ს მიერ აღიარებულია 1998, 1999-2000 წლების ადამიანად.
ჰობი: სპორტი, გიტარაზე დაკვრა.
მისამართი: (ბინის) მცხეთის 1. თბილისი 380079. ტელ: 22-69-02.

არ ვუღალატო ბუნების მიერ მონიჭებულ უნარს შემოქმედების. მაქსიმალურად მივუახლოვდე მინდა იდეალს, ნაწილობრივ მაინც გავამჟღავნო საკუთარი შესაძლებლობები. მინდა ჩემი ცხოვრების გზაზე არ ვუღალატო სიმართლეს, რომელიც მარწმუნებს ერთი დიდი ფილოსოფოსის სიტყვების აზრის ჭეშმარიტებაში: „ვიდრე ცოცხალი ხარ, არ გაბედო სიკვდილი". სიცოცხლეს ვაგრძელებ...

გიორგი ამირანაშვილი თერჯოლის რაიონის გამგეობის თავმჯდომარე. დაიბადა სოფ. ალისუბანში (თერჯოლის რ-ნი) 1947 წ. 12 მარტს. მეუღლე — გეგუნი ამირანაშვილი (1949); შვილები: ბესიკი (1971), თეა (1978). დაამთავრა ქუთაისის პოლიტექნიკური უნივერსიტეტის მექანიკა-ტექნოლოგიის ფაკ-ტი (1977). მუშაობდა კავშირგაბმულობის სისტემაში (1962-64), ავტოქარხნის ზეინკლად (1964-73), პარტიის საქალაქო კომიტეტში (1978-81), აბრეშუმის საწარმოო გაერთიანების პარტკომად (1981-83), საქალაქო კომიტეტში (1983-85). არის მოქალაქეთა კავშირის წევრი.
ჰობი: მუსიკა.
მისამართი: (სამსახურის) რუსთაველის 101, თერჯოლა. ტელ: 2-10-10. (ბინის) სოფ. ალისუბანი, თერჯოლა.

ვაკეთო სიკეთე, ვიყო უშუალო, პირდაპირი. ვერ ვიტან ტყუილს. მიყვარს საკუთარ თავზე დაუზოგავი მუშაობა, თავისუფალი დროის მეგობრებთან და საკუთარ მამულში გატარება. ვაფასებ ჩემი ოჯახის სიწმინდეს, მეუღლის მეგობრობას და შვილების პატიოსნებას. მთელი ჩემი სამსახურებრივი მოღვაწეობის დროს დიდ ყურადღებას ვუთმობდი და ვუთმობ ახალგაზრდებთან მუშაობას. მე მათში შემცვლელსაც და საქართველოს მომავალსაც ვხედავ.

თენგიზ ამირეჯიბი პიანისტი-სოლისტი, პროფესორი, საქართველოს სახალხო არტისტი, სახელმწიფო პრემიის ლაურეატი. დაიბადა თბილისში 1927 წ. 30 სექტემბერს. მშობლები: ნინო ავალიშვილი, კონსტანტინე ამირეჯიბი; მეუღლე— გამერა გოგია (1938); შვილები: დავითი (1954), კონსტანტინე (1966). დაამთავრა მოსკოვის ჩაიკოვსკის სახელობის სახელმწიფო კონსერვატორია (1951). მუშაობს თბილისის სახელმწიფო კონსერვატორიაში ფორტეპიანოს კათედრის გამგედ (1957 წლიდან). თავისი მოღვაწეობის განმავლობაში კონცერტები გამართა ამერიკის შეერთებულ შტატებში, კანადაში, გერმანიაში, პოლონეთში, იუგოსლავიასა და ყოფილი საბჭოთა კავშირის თითქმის ყველა ქვეყნის დედაქალაქში. მისმა მოწაფეებმა (მ. დოიჯაშვილი, ე. ბოლქვაძე, ა. კორსანტია, თ. გურევიჩი, ნ. ასტახიშვილი, გ.ნადირაძე,თ. ლიჩელი) თორმეტ საერთაშორისო კონკურსზე მიიღეს ლაურეატის წოდება. მათ შორის, ალექსანდრე კორსანტიას მიენიჭა სამი „გრან-პრი" (ავსტრალიაში, ამერიკის შეერთებულ შტატებსა და ისრაელში).

ჰობი: ძველებული ნივთების, ხელოვნების ნიმუშების აღდგენა-რესტავრაცია.
მისამართი: (ბინის) ნინოშვილის 20. ტელ: 95-67-09. (სამსახურის) გრიბოედოვის 8. ტელ: 93-52-80.

ხელოვნება მწამს ღრმა და შინაარსიანი. ვაფასებ ბუნებრიობას, სისადავეს, უშუალობას. ვფიქრობ, რომ ხელოვანი არ უნდა იყოს გატაცებული თვითწარმოჩენის სურვილით, მხოლოდ პროფესიის ღრმად ფლობა ნიჭიერებასთან ერთად ქმნის შემოქმედის ინდივიდუალურ სახეს.

მზეჭაბუკ (ჭაბუა) ამირეჯიბი მწერალი. დაიბადა თბილისში 1921 წ. 18 ნოემბერს. მშობლები: მარიამ ნაკაშიძე-ამირეჯიბისა, ირაკლი ამირეჯიბი; მეუღლე — თამარ ჯავახიშვილი (1937); შვილები: მანანა (1946), ლეილა (1949), ირაკლი (1963-92), ლაშა (1964), ქუცნა (1967), შალვა (1970). დაამთავრა თბილისის სახ. პედაგოგიური ინ-ტის სამი კურსი. იყო არალეგალური ანტისაბჭოთა ორგანიზაცია „თეთრი გიორგის" ერთ-ერთი დამაარსებელი და წევრი. შეიარაღებული აჯანყების მზადების ბრალდებით (1944) მიესაჯა პატიმრობის 25 წელი. 3-ჯერ გაიქცა პატიმრობიდან, ორჯერ მიესაჯა სასჯელის უმაღლესი ზომა. გათავისუფლდა 1959 წელს. პატიმრობის 16 წლის მანძილზე იყო ტყის მჭრელი, ჩრდილოეთ ოსეთის სატყეო კომბინატის დამაარსებელი და დირექტორი (1945-47), ბელორუსიის სატყეო მრეწველობის სამინისტროს ტყის გადამამუშავებელი კომბინატის დამაარსებელი და დირექტორი (1947-50). გათავისუფლების შემდეგ — საქართველო-აშშ ერთობლივი საწარმოს „ამსაქფილმის" დამაარსებელი და დირექტორი (1970-74), ალმანახ „კინოს" დამაარსებელი და რედაქტორი, საქართველოს სახკინოს სარეკლამო-საინფორმაციო ბიუროს დამაარსებელი და დირექტორი (1969-72), კინოსტუდია „ქართული ფილმის" მეორე გაერთიანების დირექტორი (1972-76), კინოსტუდია „მემატიანეს" დირექტორი (1983-89), საქართველოს თავდაცვის ფონდის თავმჯდომარე (1992-95), ქართულ სულიერ ფასეულობათა დაცვის ასოციაცია „ივერიის" და გაზეთ „ახალი ივერიის" ერთ-ერთი დამფუძნებელი და გამგეობის თავმჯდომარე (1999). გამოქვეყნებულია მისი რამდენიმე ათეული პუბლიცისტური სტატია (1976-98), გამოცემულია მოთხრობების სამი კრებული (1965-68), საბავშვო იგავ-არაკების კრებული „თაფლის წვეთი" (1967), რომანები: „დათა თუთაშხია" (1974), „გორა მბორგალი" (1996). მისი ნაწარმოებები თარგმნილია მსოფლიოს 30-მდე ენაზე. არის სსრკ სახელმწიფო (1979), რუსთაველის (1995), ჟურნალ „ზნამიას" (რომანისთვის „გორა მბორგალი", 1996), რუსეთის უცხოური ლიტერატურის ბიბლიოთეკის პრემიის „ნაწარმოებისთვის, რომელიც აახლოებს ხალხებს" (1996), „თბილისის გაზაფხულის" დიდი პრიზის (1997) ლაურეატი; ხელოვნების დამსახურებული მოღვაწე (1985), ღირსების ორდენის კავალერი (1995). არის საქართველოს მწერალთა და კინემატოგრაფისტთა კავშირების წევრი (1965 წლიდან), საქართველოს სახელმწიფო საბჭოს, შემდეგ პარლამენტის წევრი (1991-95), მსოფლიოს წამყვან „ინტელექტუალთა საზოგადოების" ერთ-ერთი დამფუძნებელი და წევრი (1998). მისი ბიოგრაფია შეტანილია კემბრიჯის (Cambridge Biographical Centre, 1997) და აშშ (ABI, 1998) ბიოგრაფიულ ცნობარებში, ცნობარში „ვინ ვინაა საქართველოში 1996-97".
მისამართი: (სამსახურის) მაჩაბლის 13. თბილისი 380007. ასოციაცია „იუერია". ტელ: 99-95-27. ფაქსი: 92-14-25. (ბინის) თამარაშვილის ქ. კორპ. VIII, ბ. 44. ტელ: 23-00-83. ფაქსი: 23-06-75.

„ღმერთო, არ მომაკლო გასაჭირი, რომ სული ვწვართო, მაგრამ ისეთი გასაჭირი, რომ მიჭირდეს მხოლოდ მე". („გორა მბორგალი"). „ზნეობრივი იდეალი შეიცავს სახარების ათ მცნებას, ოთხ სათნოებას: ვაჟკაცობას, სამართლიანობას, თავშეკავებასა და გონიერებას" („გორა მბორგალი"). აგრეთვე სახარების ათი მცნება.

კობა ამირხანაშვილი საქართველოს პარლამენტის წევრი, დიაბეტიან ბავშვთა დაცვის ასოციაციის პრეზიდენტი, საქართველოს დიაბეტის ფედერაციის თავმჯდომარის მოადგილე. დაიბადა თბილისში 1954 წ. 5 აგვისტოს. მშობლები: მარიამ მარსაგიშვილი, დიმიტრი ამირხანაშვილი; მეუღლე — ნუნუ ბიკაშვილი; შვილები: გიორგი (1987), ნიკოლოზი (1989). დაამთავრა პოლიტექნიკური ინ-ტის საინჟინრო-ტექნიკური ფაკ-ტი (1976). მუშაობდა ინჟინრად სპეციალურ საკონსტრუქტორო ბიუროში (1976-78). 1978 წლიდან მუშაობს ფიზიკური და ორგანული ქიმიის ინ-ტში. იყო უმცროსი, უფროსი მეცნიერ-თანამშრომელი, ლაბორატორიის გამგე. დაიცვა სადოქტორო დისერტაცია თემაზე „ქრომატოგრაფიული კვლევების ოპტიმიზაცია" (1995).

ჰობი: ფეხბურთი, ბავშვებთან ურთიერთობა.

მისამართი: (სამსახურის) რუსთაველის 8. თბილისი, 380018. საქართველოს პარლამენტი. ტელ: 99-86-50.

> **სიმართლე, პატიოსნება, ერთგულება, თავდადება ქვეყნისა და საქმისადმი, ზრუნვა ინვალიდებზე და განსაკუთრებით ბავშვებზე. ამან განაპირობა 1990 წელს ჩემი საზოგადოებრივ-პოლიტიკური აქტივობის დაწყება, ამავე პრობლემებმა მომიყვანა პარლამენტში.**

ანანია (ჯაფარიძე) მანგლისის და წალკის მთავარეპისკოპოსი. დაიბადა ტყიბულში 1949 წ. 20 აგვისტოს. მშობლები: პისტი ხორხომელიძე, ანატოლი ჯაფარიძე. დაამთავრა სპი ელექტრომექანიკის და კავშირგაბმულობის ფაკ-ტი (1974). გახდა სიონის საპატრიარქო ტაძრის მედავითნე (1979). ალიკვეცა ბერად, იეროდიაკვნად, მღვდელ-მონაზვნად (1979). არის თბილისის წმ. სამების ტაძრის წინამძღვარი. აღყვანილ იქნა იღუმენის ხარისხში (1980). აკურთხეს ეპისკოპოსად (1981), მთავარეპისკოპოსად. დაჯილდოებულია წმ. მარკოზის ორდენით, წმ. სიმონის ორდენით.

ნინო ანანიაშვილი მოსკოვის დიდი თეატრისა და მეტროპოლიტენ-ოპერის პრიმა-ბალერინა, რუსთაველის პრემიის ლაურეატი. დაიბადა თბილისში 1963 წ. 19 მარტს. მშობლები: ლია გოგოლაშვილი, გედევან (ვახტანგ) ანანიაშვილი; მეუღლე — გრიგოლ (გია) ვაშაძე (1958). დაამთავრა მოსკოვის სახელმწიფო ქორეოგრაფიული აკადემია (1981). იყო მოსკოვის დიდი თეატრის სოლისტი (1981-83), პრიმა-ბალერინაა 1988 წლიდან. შესრულებული აქვს შემდეგი პარტიები: ოლეტა, ოდილია („გედის ტბა"), ავრორა („მძინარე მზეთუნახავი"), კლარა, ფერია („მაკნატუნა"), რაიმონდა („რაიმონდა"), კიტრი („დონ კიხოტი"), ჟიზელი („ჟიზელი"), სვანილდა („კოპელია"), ჯულიეტა („რომეო და ჯულიეტა"), მანონი („მანონი"), სილფიდა („სილფიდა"), ტერპსიქორა („აპოლონ მუსაგეტი"), ტიტანია („ზაფხულის ღამის სიზმარი") და სხვ. სულ 40-ზე მეტი პარტია სხვადასხვა სპექტაკლში. მის შესახებ გადაღებულია ფილმები: „Такой короткий век" (სსრკ, 1989), „Все проходит как миг" (რუსეთი, 1992), „იმპროვიზაცია" (საქართველო, 1984), „დივერტისმენტი" (საქართველო, 1986), „მოკლე დრო" (საქართველო, 1992), „ანანიაშვილი დიდ თეატრში" (დიდი ბრიტანეთი, BBC, 1986) და სხვ. მონაწილეობდა მხატვრულ ფილმში „აურზაური სალხინეთში" (1974), ფილმ-ბალეტში „ფასკუნჯი" (1993). სხვადასხვა დროს იყო დიდი ბრიტანეთის სამეფო თეატრისა და დანიის სამეფო თეატრის მიწვეული პრიმა-ბალერინა. დღემდე ერთადერთი ქართველი მოცეკვავეა, რომელიც მიწვეული იყო „ნიუ-იორკ სიტი ბალეტში", დიდი ბრიტანეთის სამეფო თეატრში („კოვენტ-გარდენში") და დანიის სამეფო თეატრში. გასტროლები ჩატარებული აქვს აშშ-ში, კანადაში, დიდ ბრიტანეთში, იაპონიაში, არგენტინაში, გერმანიაში, საფრანგეთში, იტალიაში, ესპანეთში, ჩეხეთში, პოლონეთში, იუგოსლავიაში, ბელგიაში, ჰოლანდიაში, ტაივანში, ინდოეთში, ნეპალში, ესტონეთში, უკრაინაში, ლატ-

ვიაში, რუსეთის მრავალ ქალაქში, თბილისში, ქუთაისში და სხვ. არის საქართველოს (1988) და რუსეთის (1995) სახალხო არტისტი, პრემია „ტრიუმფის" ლაურეატი (1992), ვარნის (1980) და მოსკოვის (1985) საბალეტო კონკურსების ოქროს მედლისა და „გრან პრის" მფლობელი (მოსკოვი, 1981), ჯექსონის (აშშ) საბალეტო კონკურსზე 1987 წელს მიიღო „გრან პრი" (დღემდე ერთადერთი შემთხვევა საბალეტო ხელოვნებაში), ამერიკის ბიოგრაფიულმა ინსტიტუტმა მიანიჭა „წლის საუკეთესო ქალბატონის" წოდება (1997).

ჰობი: სანქტ-პეტერბურგის მარინის საიმპერატორო თეატრის ბალეტის ვარსკვლავებზე წიგნების, ღია ბარათების და სურათების შეგროვება.

მისამართი: *(სამსახურის) თეატრალური მოედანი 1, მოსკოვი, დიდი თეატრი. (ბინის) ფრუნზეს 16, მოსკოვი.*

ჩემი ოცნებაა, ვნახო საქართველო დამოუკიდებელი, ერთიანი, დემოკრატიული და ბედნიერი. ჩემი ნატვრაა საქართველო იქცეს უმაღლესი დონის ხელოვანთა მიზიდვის ცენტრად. დიდი წარმატებების მიღწევა შეიძლება მხოლოდ პროფესიისადმი ფანატიკური სიყვარულით, უდიდესი შრომით და რასაკვირველია, ღმერთის წყალობით.

ვადიმ ანასტასიადი ჟურნალისტი, გაზეთების „ვეჩერნი ტბილისისა" და „ელინიკი დიასპორას" მთავარი რედაქტორი, საქართველოს დამსახურებული ჟურნალისტი. დაიბადა ბაქოში 1940 წ. 4 იანვარს. მშობლები: ანა ანასტასიადი, გიორგი ანასტასიადი; მეუღლე — გალინა ანასტასიადი (1952); შვილი ანა (1991). დაამთავრა თსუ ჟურნალისტიკის ფაკ-ტი (1964) და მოსკოვის დაუსწრებელი უმაღლესი საზოგადოებრივ-პოლიტიკური სკოლის ჟურნალისტიკის ფაკ-ტი (1978). იყო გაზეთ „მოლოდიოჟ გრუზიის" კორესპონდენტი, განყოფილების გამგე, პასუხისმგებელი მდივანი (1964-77), მთავარი რედაქტორის მოადგილე (1977-78), მთავარი რედაქტორი (1978-85). არის „ვეჩერნი ტბილისის" მთავარი რედაქტორი (1985), საქართველოში ბერძნული დიასპორის გაზეთ „ელინიკი დიასპორას" დამაარსებელი და მთავარი რედაქტორი (1992 წლიდან). მიღებული აქვს საპატიო ნიშნის (1981, 1986) და ღირსების ორდენები (1997). იყო საქართველოს ჟურნალისტთა ფედერაციის გამგეობის მდივანი (1983-87), პრეზიდიუმის წევრი (1987 წლიდან), საქართველოს სახელმწიფო მეთაურის საბჭოს წევრი (1992-95). არის თბილისის მერიის კოლეგიის წევრი (1993 წლიდან), დსთ-ის ჟურნალისტთა საერთაშორისო კონფედერაციის სარევიზიო კომისიის წევრი (1995 წლიდან), საქართველოს ბერძენთა სათვისტომოების ფედერაციის პრეზიდიუმის წევრი (1994 წლიდან). მისი ბიოგრაფია შეტანილია ენციკლოპედიაში „საქართველოს ღირსეული ბერძნები" („უნყებანი", საქართველო. 1995).

მისამართი: *(სამსახურის) კოსტავას 14. თბილისი, 380096. ტელ: 99-70-34. (ბინის) შარტავას 35. თბილისი, 380060. ტელ: 37-30-89.*

თანხმობისა და თანამშრომლობისათვის, მამულის აღორძინებისათვის.

ანდრია (ამირან გვაზავა) საგარეჯოსა და გურჯაანის მმართველი ეპისკოპოსი. დაიბადა სოხუმში 1968 წ. 24 აპრილს. მშობლები: ანატოლი გვაზავა, ნინო არახამია. დაამთავრა სუბტროპიკული მეურნეობის სახ. ინ-ტი (1994). იყო მარტყოფის მამათა მონასტრის მორჩილი (1994). იმავე მონასტრის, შემდეგ სოფ. კორცხელის (ზუგდიდის რ-ნი) მამათა მონასტრის ბერი. გახდა ბერ-დიაკვანი და საქართველოს სამხედრო აკადემიის წმ. მიქაელ მთავარანგელოსის სახელობის ტაძრის წინამძღვარი (1996). ღირსი მამა დავით გარეჯელის ლავრის წინამძღვარი, იღუმენი (1997). დაინიშნა საგარეჯოსა და გურჯაანის ეპისკოპოსად (1998).

თეიმურაზ ანდრონიკაშვილი ინჟინერ-ტექნოლოგი, ფიზიკური და ორგანული ქიმიის ინსტიტუტის დირექტორი, აკადემიკოსი. დაიბადა თბილისში 1928 წ. 23 ივლისს. მშობლები: მარიამ მესხიშვილი, გიორგი ანდრონიკაშვილი; მეუღლე — ნათელა ოკუჯავა (1932); შვილები: გიორგი (1961), ირინე (1963). დაამთავრა სპი ქიმიურ-ტექნოლოგიური ფაკ-ტი (1953). იყო ფიზიკური და ორგანული ქიმიის ინ-ტის უფროსი მეცნიერ-თანამშრომელი (1958-75), დირექტორის მოადგილე (1977-90). დირექტორია 1990 წლიდან, ქრომატოგრაფიის ლაბორატორიის გამგე 1975 წლიდან, ქუთაისის ტექნიკური უნივერსიტეტის მეცნიერ-კონსულტანტი-1997 წლიდან. დაიცვა სადოქტორო დისერტაცია თემაზე „ტუტე და ტუტემიწათა ლითონების კათიონების შემცველ X ტიპის ცეოლითების თვისებების შესწავლა გაზური ქრომატოგრაფიის მეთოდის გამოყენებით" (1972). არის რამდენიმე მონოგრაფიის ავტორი (თანაავტორებთან ერთად). მიენიჭა საქართველოს რესპუბლიკის დამსახურებული მოღვაწის წოდება (1987), პ.მელიქიშვილის (1965) და ა.თვალჭრელიძის (1987) სახელობის პრემიები, სსრკ მინისტრთა საბჭოს პრემია (1990). არის ჟურნალ „მაცნეს" ქიმიის სერიის მთავარი რედაქტორი (1990), მეცნ. აკად. „მოამბის" სარედაქციო საბჭოს წევრი (1994), ქიმიური საზოგადოების გამგეობის წევრი (1988), სოროსის ფონდის პროფესორი (1995 წლიდან). იყო სკკპ წევრი (1966-90). მისი ბიოგრაფია შეტანილია ენციკლოპედია „საქართველოს" I ტომში (1997).
ჰობი: ბიბლიოფილია, ისტორიული და მემუარული ლიტერატურის კითხვა.
მისამართი: (სამსახურის) ჯიქიას 5. თბილისი, 380086. ტელ: 32-17-62. (ბინის) ფურცელაძის 8. თბილისი, 380007. ტელ: 93-30-60.

შესაძლებლობის ფარგლებში ყოველთვის ვცდილობდი და ვცდილობ დავიცვა ქრისტიანული მცნებანი. ვთვლი, რომ მხოლოდ შემოქმედებითი შრომისმოყვარეობა და პატიოსნება უნდა ედოს საფუძვლად ჩვენს სახელმწიფოებრიობას. სიცრუე, ცბიერება, მოვალეობის გრძნობის უქონლობა, მორალურად დაუშვებელი მეთოდებით გამდიდრებისკენ სწრაფვა ჩემთვის მიუღებელია. რევოლუციური კატაკლიზმების მოწინააღმდეგე ვარ.

მზია ანდრონიკაშვილი ენათმეცნიერი-აღმოსავლეთმცოდნე, ზოგადი ენათმეცნიერების კათედრის პროფესორი, მეცნიერებათა აკადემიის წევრ-კორესპონდენტი. დაიბადა თბილისში 1920 წ. 14 ოქტომბერს. მშობლები: ელენე გაბაშვილი, კონსტანტინე ანდრონიკაშვილი; მეუღლე — გიორგი ჭოლოშვილი; შვილები: არჩილი (1947), ლევანი (1953). დაამთავრა თსუ ფილოლოგიის ფაკ-ტი (1941). მუშაობდა ენათმეცნიერების ინ-ტში (1942-50), იყო თსუ დოცენტი (1952-69). არის კათედრის პროფესორი (1969 წლიდან), აღმოსავლეთმცოდნეობის ინ-ტის უფროსი მეცნიერ-თანამშრომელი (1985 წლიდან). დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია თემაზე „ირანული სიტყვები ძველ ქართულ ორიგინალურ ძეგლებში" (1946); სადოქტორო — „ქართველურ-ინდოირანული ენობრივი ურთიერთობები" (1968). შესრულებული აქვს რიგვედისა და ავესტის ჰიმნების თარგმანები. მისი სამეცნიერო შემოქმედების ძირითადი შედეგები გამოქვეყნებულია მონოგრაფიაში „ნარკვევები ქართულ-ირანული ენობრივი ურთიერთობიდან" (I ტ. 1966. II ტომის I ნაკვეთი. 1996). იყო უნივერსიტეტის დიდი საბჭოს წევრი, აღმოსავლეთმცოდნეთა მსოფლიო და საკავშირო საზოგადოებების წევრი. მიღებული აქვს ივანე ჯავახიშვილის მედალი (1968). მისი ბიოგრაფია შეტანილია კემბრიჯის ბიოგრაფიულ ცნობარში.
ჰობი: ძველი და ახალი პოეზიის თარგმნა.
მისამართი: (სამსახურის) ჭავჭავაძის 1. თბილისი, 380008. თსუ; რუსთაველის 52, საქართველოს მეცნიერებათა აკადემია. (ბინის) ჭავჭავაძის 21. თბილისი, 380079. ტელ: 22-36-38.

ჩემი ცხოვრების პრინციპი იყო — დაივიწყე, რაც შენ გაუკეთე სხვებს და დაი-

სომე სულ მცირე მადლი, რომელიც შენთვის ვისმე გაუკეთებია. ადამიანებს არ ვარჩევდი ნაციონალობისა და კონფესიონალური ნიშნის მიხედვით. არასოდეს ვყოფილვარ რომელიმე პარტიის წევრი — მით უმეტეს საბჭოთა ხანაში.

დავით ანდღულაძე რეჟისორი, ახმეტელის თეატრის სამხატვრო ხელმძღვანელი. დაიბადა თბილისში 1956 წ. 11 იანვარს. მშობლები: გულიკო კავსაძე, ალექსანდრე ანდღულაძე; მეუღლე მაია ზედგინიძე (1959); შვილები: ანა (1985), ალექსანდრე (1995). დაამთავრა თსთი (1982). მუშაობდა საქართველოს ტელევიზიაში (1982-85), მარჯანიშვილის თეატრში (1985-96) რეჟისორად. 1998 წლიდან ახმეტელის თეატრის რეჟისორი და სამხატვრო ხელმძღვანელია. დადგმული აქვს სპექტაკლები: „თათვალი" (ს.ს.ორბელიანის „სიბრძნე სიცრუისას" მიხედვით), ი.ჭავჭავაძის „განდეგილი", ნ.ბარათაშვილის „ბედი ქართლისა", გ.რობაქიძის „გრაალის მცველნი", „დიდოსტატი" (კ.გამსახურდიას „დიდოსტატის მარჯვენას" მიხედვით"), „სტელა და ავი სული" (ბ.შოს „პიგმალიონის" მიხედვით), აკა მორჩილაძის „ფალიაშვილის ქუჩის ძაღლები" არის კ.მარჯანიშვილის პრემიის ლაურეატი (1990), „რეჟისორთა ლიგის" ერთ-ერთი დამფუძნებელი და არჩეული ხელმძღვანელი (1993), მისი სპექტაკლი „ოცდამეთვრამეტე" ნარდგენილი იყო სახელმწიფო პრემიაზე.
ჰობი: ფრენა, ცურვა, ძაღლები.
***მისამართი:** (სამსახურის) ი.ვეკუას 8. ტელ: 62-59-73. (ბინის) მარჯანიშვილის 19. ტელ: 95-70-30.*

ვაკეთო ის, რაც სწორად მიმაჩნია (მიუხედავად სხვათა აზრისა). სიკვდილ-სიცოცხლის მიჯნაზე მისულს, ალბათ, უფრო ნათლად ჩამომიყალიბდება ის, რასაც კრედო ჰქვია და რითაც მიცხოვრია. მშვენიერებასთან ზიარება!

ნოდარ ანდღულაძე ენათმეცნიერი, მომღერალი, სოლო სიმღერის კათედრის გამგე, პროფესორი, საქართველოს სახალხო არტისტი. დაიბადა თბილისში 1927 წ. 13 დეკემბერს. მშობლები: ბარბალე მამამთავრიშვილი, დავით ანდღულაძე. დაამთავრა თსუ ფილოლოგიის ფაკ-ტი (1950) და თბილისის სახელმწიფო კონსერვატორია (1963). მუშაობდა თსუ-ში კავკასიურ ენათა კათედრის უფროს მასწავლებლად (1954-59), თბილისის ოპერისა და ბალეტის თეატრში სოლისტად (1956-96), იქვე 1990 წლიდან არის ვოკალური კონსულტანტი, იყო „ლა სკალას" სტაჟიორი (1961-62), ბერლინის „კომიშე-ოპერის" სოლისტი (1968-69), თბილისის სახელმწიფო კონსერვატორიის სოლო სიმღერის კათედრის დოცენტი, არის კათედრის გამგე და პროფესორი (1967 წლიდან). დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია თემაზე: „გრამატიკული კლასკატეგორია იბერიულ-კავკასიურ ენებში" (1954). გამოქვეყნებული აქვს სამეცნიერო ნაშრომები: „კლასოვანი და პიროვანი ულვლილების ისტორია იბერიულ-კავკასიურ ენებში" (1968), „ვოკალური ხელოვნების ზოგადი თეორიის მეთოდოლოგიური საკითხები" (1979), წიგნი "Homo Cantor" (მომღერალი ადამიანი, 1997) და სხვ. არის ზ. ფალიაშვილის პრემიის, მსოფლიო ახალგაზრდობის VII ფესტივალის (1957) ლაურეატი, მილანის „ენრიკო კარუზოს ასოციაციის" უცხოელი წევრი, „დავით ანდღულაძის ქართული ვოკალური კულტურის ფონდის" დამფუძნებელი და თავმჯდომარე (1994 წლიდან), საქართველოს პედაგოგიური აკადემიისა და ჰუმანიტარულ მეცნიერებათა აკადემიების წევრი.
ჰობი: ფილოსოფიური ლიტერატურა.
***მისამართი:** (ბინის) კოსტავას 63. ტელ: 33-07-51.*

ურთულესი სატენორო რეპერტუარის დაუფლება და სცენაზე დაფუძნება; ქართული და იტალიური ვოკალური სკოლების შეჯერება და ახალი სინთეზის შექმნა; ვოკალური ხელოვნების მეთოდიკურ-პრაქტიკული და თეორიულ-ესთეტიკური საკითხების დამუშავება თანამედროვე თეორიული აზროვნების მიღწევების გათვალისწინებით; ქართული ვოკალური სკოლის შემდგომი განვითა-

რება, მაღალკვალიფიციური კადრების მომზადება; ყოველმხრივი ხელშეწყობა მომღერლებისა, ვინც ცდილობს შინაგანი სრულყოფის გზით ჭეშმარიტი წარმატების მიღწევას; ქართული ვოკალური სკოლის მიღწევების გაცნობა მსოფლიო ვოკალური ცენტრებისათვის.

მაკა ანთიძე საინფორმაციო სააგენტო Reuter-ის კავკასიის ბიუროს რედაქტორი. დაიბადა თბილისში 1970 წ. 27 აპრილს. მშობლები: ლარა ანთიძე, გურამ ანთიძე; შვილი –ზუკა ბაბუნაშვილი (1994). დაამთავრა თსუ ჟურნალისტიკის ფაკ-ტი (1992). იყო საინფორმაციო სააგნეტო ИМА-Пресс-ის (მოსკოვი) სპეციალური კორესპონდენტი საქართველოში (1989-96), სააგენტო „კონტაქტის" რედაქტორი (1992-93), სააგენტოების BS-Press-ის, Associated Press-ის, Reuter-ის კორესპონდენტი (1996-99). Reuter-ის კვკასიის ბიუროს რედაქტორია 1999 წლიდან. გამოქვეყნებული აქვს სტატიები ქართულ და უცხოურ პრესაში.
ჰობი: თავისუფალი დროის შვილთან გატარება.
მისამართი: (სამსახურის) რუსთაველის 42. თბილისი 380008. ტელ: 99-93-70, 98-39-61. ფაქსი: 93-69-19. ელ-ფოსტა:reuters@caucasus.net

No news is bad news.

ანტონი (ბულუხია) ვანისა და ბაღდათის ეპისკოპოსი, მსჯავრდებულებთან ურთიერთობის განყოფილების გამგე. დაიბადა დაბა ოჩხამურში (ქობულეთის რ-ნი) 1956 წ. 7 მაისს. ჰყავს მეუღლე და ორი შვილი. სწავლობდა მოსკოვის მიწათმოქმედების ინ-ტში (1976-82), საკავშირო იურიდიულ ინ-ტში (მოსკოვი, 1982-84). დაამთავრა მცხეთის სასულიერო სემინარია (1990). გახდა ბეთანიის მონასტრის მორჩილი (1987), ხელდასმულ იქნა დიაკვნად და მღვდლად, დადგინებულ იქნა სუჯუნის წმ. გიორგის ეკლესიის წინამძღვრად (1989), აღყვანილ იქნა დეკანოზის ხარისხში (1995), დაჯილდოვდა მიტრისა და გამშვენებული ჯვრის ტარების უფლებით (1996). აღიკვეცა ბერად, აღყვანილ იქნა არქიმანდრიტის, შემდეგ ეპისკოპოსის ხარისხში (1996).

ეთერ ანჯაფარიძე პიანისტი, საქართველოს სახალხო არტისტი, პროფესორი. დაიბადა თბილისში 1956 წ. 15 სექტემბერს. მშობლები: ივეტა ბახტაძე, ზურაბ ანჯაფარიძე. დაამთავრა მოსკოვის სახელმწიფო კონსერვატორია (1979), ასპირანტურა (1981). იყო თბილისის სახელმწიფო კონსერვატორიაში სპეციალური ფორტეპიანოს კათედრის პედაგოგი (1981-91), თბილისის სახელმწიფო ფილარმონიის სოლისტი (1981-91). არის ნიუ-იორკის სახელმწიფო უნივერსიტეტის მუსიკალური კონსერვატორიის პროფესორი (1992 წლიდან). საშემსრულებლო მოღვაწეობა დაიწყო 1972 წლიდან. არის ამიერკავკასიის მუსიკოს-შემსრულებელთა, ჩაიკოვსკის სახელობის საერთაშორისო, მონრეალის (კანადა) საერთაშორისო (გრან-პრი) კონკურსების ლაურეატი, მრავალი საერთაშორისო კონკურსის ჟიურის წევრი, ხალხთა მეგობრობის ორდენის კავალერი. მისი ბიოგრაფია შეტანილია შემდეგ ცნობარებში: „თანამედროვე პიანისტები" (1977, 1985, მოსკოვი), ტაიჩი სატო „რუსი პიანისტები" (ტოკიო).
ჰობი: საკუთარი საკონცერტო კაბების დიზაინი და კერვა, ჯაზი, ტანვარჯიში და ცურვა.
მისამართი: (სამსახურის) 735 Anderson Nill Road. ტელ: (914) 251-67-00. (914) 251-67-39. Purchase N.Y.4/ 105.77 - 1400. (ბინის) მოსაშვილის 26, ბ. 13. თბილისი 380079. ტელ: 23-33-61.

მიზანდასახულობა, რისკი, უკომპრომისობა, ძლიერი ნებისყოფა, მიზნის მიღწევა მხოლოდ საკუთარი ძალითა და ნიჭით. არ არსებობს გადაუწყვეტელ-გადაუჭრელი ამოცანები და საკითხები. იცხოვრე ხალისიანად და არასდროს არ დაკარგო იუმორის გრძნობა. ღმერთის წყალობა.

ქეთევან არახამია მოჭადრაკე, საერთაშორისო დიდოსტატი. დაიბადა ოჩამჩირეში 1968 წ. 19 ივლისს. მშობლები: ვერა არახამია, რევაზ არახამია; მეუღლე — ჯონატან გრანტი (1966). დაამთავრა უცხო ენათა ინ-ტის გერმანული ენის ფაკ-ტი (1985). არის საქართველოს ჩემპიონი ჭადრაკში ქალთა შორის (1983, 84, 90), სსრკ ჩემპიონი (1990), საერთაშორისო ოსტატი (1985 წლიდან), დიდოსტატი (1987 წლიდან), საერთაშორისო ოსტატი ვაჟთა შორის (1993 წლიდან), მსოფლიო საჭადრაკო ოლიმპიადების ჩემპიონი (1994, 96), ვერცხლის (1990) და ბრინჯაოს მედლის (1998) მფლობელი. მიღებული აქვს ღირსების ორდენი. მისი ბიოგრაფია შეტანილია გამოცემებში: „Шахматный энциклопедический словарь" (მოსკოვი, 1990), „ქართული ჭადრაკის მატიანე" (1995).

ჰობი: მუსიკა, ხატვა, წიგნების კითხვა.

მისწრაფება სრულყოფილებისკენ, რამეთუ მე ვიცი ის, რომ არაფერი ვიცი.

მამუკა არეშიძე საქართველოს პარლამენტის კავკასიის ხალხებთან ურთიერთობის საკოორდინაციო ჯგუფის ხელმძღვანელი, ჟურნალისტი, რეჟისორი. დაიბადა თბილისში 1957 წ. 27 ნოემბერს. მშობლები: ლამარა გამსახურდია, გურამ არეშიძე; მეუღლე — მარინე სალარაძე (1956); შვილი — გიორგი (1978). დაამთავრა თეატრალური ინ-ტის სარეჟისორო ფაკ-ტი (1980). იყო ტელევიზიის ახალგაზრდული პროგრამების მთავარი რედაქციის რეჟისორი (1981 წლიდან), კინორედაქციის მთავარი რეჟისორი (1987 წლიდან), გაერთიანება „საღამო მშვიდობისას" წამყვანი და რეჟისორი (1988 წლიდან), ინფორმაციის მთავარი რედაქციის მთავარი რედაქტორი (1993 წლიდან). პარლამენტის წევრია 1995 წლიდან. არის სახელმწიფო პრემიის ლაურეატი (1992), ჟურნალისტთა ფედერაციის წევრი (1991).

ჰობი: ლიტერატურა.

მისამართი: (სამსახურის) რუსთაველის 8. თბილისი, 380018. საქართველოს პარლამენტი. ტელ: 92-12-20, ფაქსი: 92-12-19. (ბინის) ვაშლოვანის 5. თბილისი, 380008. ტელ: 99-67-70.

ძლიერი საქართველო.

არჩილ არველაძე ფეხბურთელი. დაიბადა თბილისში 1973 წ. 22 თებერვალს. მშობლები: თამარ დოლიძე, იუსტინე (კიჭა) არველაძე; მეუღლე — თინათინ არველაძე (1976); შვილი — რევაზი (1996). დაამთავრა თსუ საინჟინრო-ეკონომიური ფაკ-ტი (1997). არის საქართველოს ორგზის ჩემპიონი, თასის ორგზის მფლობელი, თურქეთის თასის, სუპერთასის, თურქეთის ჩემპიონატის ვერცხლისა და ბრინჯაოს მედლის მფლობელი; თურქეთის 1993-94 წლების საუკეთესო უცხოელი ფეხბურთელი. ამჟამად თამაშობს ჰოლანდიის საკლუბო გუნდ „ბრედაში". გადაღებულია ფილმებში: „ცხელი ზაფხულის სამი დღე", „კუკარაჩა", „ძროხა", „მარტოხელა მონადირე".

ჰობი: ქართული ფილმების ყურება, მუსიკა, წყლის მოტოციკლეტი.

მისამართი: (ბინის) იოსელიანის 37. თბილისი, ტელ: 33-45-97.

შოთა არველაძე ფეხბურთელი, საქართველოსა და ჰოლანდიის ჩემპიონი. დაიბადა თბილისში 1973 წ. 22 თებერვალს. მშობლები: თამარ დოლიძე, იუსტინე არველაძე; მეუღლე — თამუნა მელაძე (1973), შვილი —გიორგი (1997). ფეხბურთის თამაში დაიწყო თბილისის „მართვეში" (1990), თამაშობდა თბილისის „დინამოში" (1991-93), თურქეთის „ტრაბზონსპორში" (1993-94, 1994-97). ჰოლანდიის გუნდ „აიაქსის" ბომბარდირია 1997 წლიდან. არის საქართველოს სამგზის ჩემპიონი, ორგზის თასის მფლობელი (1992-93), თურქეთის თასისა და

სუპერთასის მფლობელი (1995), ვერცხლის პრზიორი (1995-96), საქართველოს საუკეთესო ფეხბურთელი (1993-1994), თურქეთის საფეხბურთო ჩემპიონატის საუკეთესო ბომბარდირი და საუკეთესო უცხოელი ფეხბურთელი (1995-1996), პოლანდიის ჩემპიონი, ვიცე-ბომბარდირი (1998).საქართველოს ნაკრების ისტორიაში ყველაზე სწრაფი გოლისა და ჰეთ-თრიკის ავტორი. მონაწილეობდა ფილმებში: „ცხელი ზაფხულის სამი დღე", „ძროხა", „კუკარაჩა", „მარტოხელა მონადირე".
ჰობი: წყლის მოტოციკლეტი.
მისამართი: (ბინის) იოსელიანის 37, ბ.97. ტელ: 99-83-07.
ადამიანობა, კაცთმოყვარეობა, სიმართლე.

რაფიკ არზუმანიანი ნინოწმინდის რაიონის გამგეობის თავმჯდომარე. დაიბადა ბოგდანოვკაში (ამჟამად ნინოწმინდა) 1943 წ. 2 მარტს. მშობლები: აიკენუშ არზუმანიანი, ტოროს არზუმანიანი; მეუღლე — რაისა არზუმანიანი (1948); შვილები: არმენი (1976), არტური (1987). დაამთავრა სპი საინჟინრო მექანიკის ფაკ-ტი (1971). იყო ქ. კაპეისკის ინჟინერ-კონსტრუქტორი (1971-73), მანქანათმშენებლობის ქარხნის მთავარი ინჟინერ-ეკონომისტი (1973-75), განყოფილების უფროსის მოადგილე (1975-78), განყოფილების უფროსი (1978-82), დირექტორის მოადგილე კომერციულ საკითხებში (1982-86), ნინოწმინდის რ-ნის ბახტრიონის ფაბრიკის დირექტორი (1986-92). ნინოწმინდის რ-ნის გამგებელია 1992 წლიდან. დაჯილდოებულია ღირსების ორდენით (1998).
ჰობი: ჭადრაკი, მუსიკა, ფეხბურთი, პოეზია.
მისამართი: (სამსახურის) პუშკინის 7, ნინოწმინდა. ტელ: 2-23-23, 92-24-95. (ბინის) პუშკინის 96, ნინოწმინდა. ტელ: 2-22-23.
გულკეთილობა, სიმართლე, მეგობრობა, ხალხთმოყვარეობა, სამსახურის მიმართ პასუხისმგებლობა, სამშობლოს სიყვარული, კანონიერება.

გიორგი არსენიშვილი საქართველოს პრეზიდენტის სახელმწიფო რწმუნებული კახეთში. დაიბადა სიღნაღში 1942 წ. 5 იანვარს. მშობლები: ნინო ბეგიაშვილი, ლონგინოზ არსენიშვილი; მეუღლე — ელენე სტურუა (1942); შვილები: ნინო (1968), ივანე (1972). დაამთავრა თსუ მექანიკა-მათემატიკის ფაკ-ტი (1966). იყო ასპირანტი (1969-71), დოცენტი (1971-74), მექანიკა-მათემატიკის ფაკ-ტის დეკანის მოადგილე (1974-77), კიბერნეტიკისა და გამოყენებითი მათემატიკის ფაკ-ტის დეკანი (1977-82), კათედრის გამგე (1981-98). საქართველოს პრეზიდენტის რწმუნებულია 1995 წლიდან. დაიცვა სადოქტორო დისერტაცია: „სატელეკომუნიკაციო სისტემები გამოძახებათა ცვალებადი ინტენსიობებით" (1993). კითხულობდა ლექციათა კურსს მასობრივი მომსახურების თეორიასა და მათემატიკური მეთოდების ეკონომიკურ გეოგრაფიაში. არის საერთაშორისო ტელესაკომუნიკაციო აკადემიის ნამდვილი წევრი.
ჰობი: ბუნების წიაღში ყოფნა.
მისამართი: (სამსახურის) კოსტავას 16, თელავი. ტელ: 99-67-03, ფაქსი: 99-67-03. (ბინის) თამარაშვილის 11, ბ. 61. თბილისი, 380062.
სიმართლე. ცოდნა იმისა, რასაც აკეთებ. საზოგადოებრივი ინტერესები.

დევიდ არუთინოვი-ჯინჭარაძე მუსიკისმცოდნე, პროფესორი, ხელოვნებათმცოდნეობის დოქტორი. დაიბადა თბილისში 1936 წ. 25 მარტს. მშობლები: ნინო ჯინჭარაძე, ამაიაკი არუთინოვი. დაამთავრა მოსკოვის კონსერვატორიის თეორიულ-საკომპოზიციო ფაკ-ტი (1961). იყო მოსკოვის კონსერვატორიის მუსიკის თეორიის კათედრის მასწავლებელი (1961 წლიდან), დოცენტი (1972 წლიდან), პროფესორი (1990 წლიდან). არის თბილისის კონსერვატორიის მუსიკის თეორიის და კომპოზიციის კათედრების პროფესორი (1991 წლიდან),

მუსიკალურ-პედაგოგიური ინ-ტის პროფესორი (1991 წლიდან). დაიცვა სადოქტორო დისერტაცია თემაზე „ა.ხაჩატურიანი და აღმოსავლეთის მუსიკა (ენა, სტილი, ტრადიციები)" 1984. გამოქვეყნებული აქვს წიგნები: „ა.ხაჩატურიანი და აღმოსავლეთის მუსიკა (ენა, სტილი, ტრადიციები)" მოსკოვი, 1983, „პ.ჩაიკოვსკის ნაწარმოებები ანალიზის კურსში" (მოსკოვი, 1989), „ელიპსისის როლი ფ.შოპენის მუსიკაში" (მოსკოვი, 1989), „პოლიფონიის როლი უფროსი თაობის ქართველ კომპოზიტორთა შემოქმედებაში" (1995) და 70-მდე სტატია. იყო მუსიკალური ხელოვნების დარგში უმაღლესი საატესტაციო კომისიის საექსპერტო კომისიის მდივანი (მოსკოვი, 1970-75), საექსპერტო საბჭოს წევრი (1989-92). არის საქართველოს სწავლულ ექსპერტთა საბჭოს წევრი (1991 წლიდან), თეატრისა და კინოს ინ-ტთან არსებული სადისერტაციო საბჭოს თავმჯდომარის მოადგილე (1992 წლიდან). მისი ბიოგრაფია შეტანილია ბიობიბლიოგრაფიულ ლექსიკონში „ვინ წერდა მუსიკის შესახებ" (მოსკოვი, 1971).
მისამართი: (სამსახურის) გრიბოედოვის 8. თბილისი, ტელ: 99-69-92.

პიროვნება შეიძლება ჩამოყალიბდეს მხოლოდ იმ შემთხვევაში, თუ გაითავისებს — შრომამ აქცია ადამიანი ადამიანად, ის კეთილსინდისიერად ემსახურება არჩეულ საქმეს და საზოგადოებას, არ კმაყოფილდება მიღწეულით, მუდმივ ცდილობს დახვეწოს თავისი ცოდნა და უნარი, იქცეს მაღალი დონის სპეციალისტად, პროფესიონალად.

თენგიზ არჩვაძე საქართველოს სახალხო არტისტი, რუსთაველის პრემიის ლაურეატი. დაიბადა თბილისში 1932 წ. 3 აგვისტოს. მშობლები: კლავდია სხირტლაძე, გრიგოლ არჩვაძე; მეუღლე — ნელი არჩვაძე; შვილები: ნატო (1957), ნათია (1962). დაამთავრა საქართველოს სახელმწიფო თეატრალური ინ-ტის სამსახიობო ფაკ-ტი (1955). არის მარჯანიშვილის თეატრის მსახიობი (1954), კინოსტუდია „ქართული ფილმის" მსახიობი (1960 წლიდან). გადაღებულია ფილმებში: „კეთილი ადამიანები" (1961), „ერთი ცის ქვეშ" (1961), „ხევისბერი გოჩა" (1964), „ხევსურული ბალადა" (1965), „მე ვხედავ მზეს" (1965), „ვედრება" (1967), „ჯვარცმული კუნძული" (1968), „დიდოსტატის მარჯვენა" (1969), „დათა თუთაშხია" (1977) და სხვ. მონაწილეობდა სპექტაკლებში: „მოკვეთილი", „დედა", „ფსკერზე", „ღალატი", „თვალი პატიოსანი" და სხვ. მიღებული აქვს სსრკ სახელმწიფო პრემია, დაჯილდოებულია საპატიო ნიშნის ორდენით, ღირსების ორდენით. არის თეატრის მოღვაწეთა და კინემატოგრაფისტთა კავშირის წევრი. მისი ბიოგრაფია შესულია ქართულ საბჭოთა ენციკლოპედიაში (1975).
მისამართი: (სამსახურის) მარჯანიშვილის 8, თბილისი, 380002, მარჯანიშვილის თეატრი. ტელ: 95-24-25, 34-45-27. (ბინის) ყაზბეგის 34-ა, ბ. 13. თბილისი. ტელ: 39-80-30.

ცხოვრებისეულ კრედოს ჩემი თეატრალური და ეკრანული შემოქმედება (არ მიყვარს ეს სიტყვა) უნდა ამხელდეს.

აპაკი ასათიანი პოლიტიკოსი, ქართველ ტრადიციონალისტთა კავშირის თავმჯდომარე. დაიბადა თბილისში 1953 წ. 22 ოქტომბერს. მშობლები: ციალა სვანიძე, თორნიკე ასათიანი; მეუღლე — ირინე აბულაძე (1954); შვილები: თორნიკე (1974), რატი (1989); დაამთავრა თსუ აღმოსავლეთმცოდნეობის ფაკ-ტი (1977). მუშაობდა სამხატვრო-პედაგოგიურ სასწავლებელში ქართული ენისა და ლიტერატურის მასწავლებლად (1978-79), საქინფორმში მთარგმნელად (1980-82, 1984-89), კულტურის სამინისტროში სარეპერტუარო კოლეგიის რედაქტორად (1983-84); იყო საქართველოს რესპუბლიკის უზენაესი საბჭოს თავმჯდომარის I მოადგილე (1990-91) და თავმჯდომარე (1991-92); საქართველოს პარლამენტის დეპუტატი (1992-95). მონაწილეობდა საქართველოში პირველი (1918-1921 წლების შემდეგ) დემოკრატიული მრავალპარტიული საპარლამე-

ნტო არჩევნების დანიშვნასა და ჩატარებაში, საქართველოს დამოუკიდებლობის აღდგენის აქტის მიღებაში 1991 წ. 9 აპრილს, საქართველოს კონსტიტუციის შემუშავებასა და მიღებაში 1995 წელს. გამოქვეყნებული აქვს მოთხრობები ჟურნალ „ცისკარში" (1986. №4).
ჰობი: საქართველოს ძველი ისტორია.
მისამართი: (ბინის) არსენას 10. ტელ: 99-03-19. (სამსახურის) ჟირსალაძის 10. ტელ: 98-39-55.
რწმენა, როგორც ზნეობის საფუძველი; სამშობლოს სიყვარული, მისი მსახურება; თავისუფლება, როგორც პიროვნებისა და ერის ღირსეული არსებობის, მათი შესაძლებლობების განხორციელების პირობა; მემკვიდრეობითობა, როგორც თავისუფალი განვითარების საწინდარი; საკუთრება, როგორც ადამიანის განუყოფელი უფლება.

არჩილ ასათიანი ექიმი-ფიზიოლოგი, სამედიცინო უნივერსიტეტის ნორმალური ფიზიოლოგიის კათედრის გამგე, პროფესორი, მეცნიერებათა აკადემიის წევრ-კორესპონდენტი. დაიბადა თბილისში 1933 წ. 28 აპრილს. მშობლები: ქეთევან გოპაძე, ვლადიმერ ასათიანი; მეუღლე — ნანა ჩაჩიბაია-ასათიანი (1948); შვილები: ლადო (1955), გიორგი (1965), ქეთევანი (1976). დაამთავრა თსსი სამკურნალო ფაკ-ტი (1957). იყო თსსი ასისტენტი (1960-65), დოცენტი (1965-72), პროფესორი (1973-87), პრორექტორი (1976-85), რექტორი (1985-91). არის ნორმალური ფიზიოლოგიის კათედრის გამგე (1987 წლიდან). დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია თემაზე „თავის ტვინის ღეროს ზოგიერთი სტრუქტურის როლი კუჭის სეკრეციული მოქმედების რეგულაციაში" (1963); სადოქტორო — „კვებითი მოქმედების ნეირო-ჰუმორული მექანიზმები" (1972). ავტორია მონოგრაფიისა — „კვებითი მოქმედების ფიზიოლოგია" (1975), უმაღლესი სამედიცინო სკოლის სახელმძღვანელოსი — „ბიოლოგიური ფიზიკა" (1992), ასამდე სამეცნიერო სტატიისა. მისი ბიოგრაფია შეტანილია ენციკლოპედია „საქართველოს" I ტომში (1997).
ჰობი: ქართული ხალხური და საესტრადო მელოდიური სიმღერების მოსმენა; ნებისმიერი ობიექტის სამშენებლო პროცესზე თვალის დევნება.
მისამართი: (სამსახურის) ნორმალური ფიზიოლოგიის კათედრა. მედქალაქი ვაჟა-ფშაველას 33, II კორ. თბილისი. ტელ: 39-80-15. (ბინის) ჭავჭავაძის I შეს. 2. ბ. 61. თბილისი, ტელ: 23-42-84.
სამართლიანობა, კომპეტენტურობა, აქტიური მოქალაქეობრივი პოზიცია.

ვალერი ასათიანი საქართველოს კულტურის მინისტრი, პროფესორი. დაიბადა 1950 წ. 15 ნოემბერს; მშობლები: თინა კუხალაშვილი, როსტომ ასათიანი; მეუღლე — თამარ სულაძე (1951); შვილები: ნიკოლოზი (1975), ალექსანდრე (1981). დაამთავრა თსუ ფილოლოგიის ფაკ-ტი (1972). იყო საქართველოს მწერალთა კავშირის მდივანი, საქართველოს კულტურის მინისტრი (1985-1990), უმაღლესი საბჭოს დეპუტატი (1988-1990), სახელმწიფოს მეთაურის მთავარი მრჩეველი კულტურის დარგში (1992-1994), საქართველოს მინისტრთა საბჭოს კაბინეტის აპარატის ხელმძღვანელი და პარლამენტის წევრი (1994). არის ქართული კულტურის გადარჩენის კომიტეტის მდივანი (1993 წლიდან) და საერთაშორისო კულტურული პროგრამების საქართველოს ასოციაციის „ჰელიოსი XXI" პრეზიდენტი (1994 წლიდან). დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია თემაზე „ჰომეროსი ძველ ქართულ მწერლობაში" (1978). სადოქტორო დისერტაცია — „ანტიკური და ბიზანტიური ტრადიციები ძველ ქართულ მწერლობაში" (1991). ავტორია წიგნებისა „ანტიკურობა ძველ ქართულ მწერლობაში" (1987), „ანტიკური და ბიზანტიური ტრადიციები ძველ ქართულ მწერლობაში" (1995), „აკაკი ურუშაძე" (1995). არის ალბერტ შვაიცერის მშვიდობის ორდენის კავალერი.

ჰობი: მუსიკა.
მისამართი: (სამსახურის) რუსთაველის 37. თბილისი 380008. ტელ: 93-22-55. ფაქსი: 99-90-37.

ადამიანებში კეთილი თვისებების ძიება, სამართლიანობის გზით საკუთარი პოზიციის განმტკიცება, მომთხოვნელობა საკუთარი თავის მიმართ, პრინციპულობა, როგორც ცხოვრებისეული, ასევე სამსახურეობრივი საკითხების გადაწყვეტისას, რაც არ გამორიცხავს კომპრომისს საქმის სასიკეთოდ. სწრაფვა ჰარმონიული არსებობისაკენ; ადამიანების მხარდაჭერა, მეგობრობის გრძნობის დაფასება, ჩანაფიქრის აღსრულება.

კახი ასათიანი სპორტსმენი, საქართველოს სპორტის სახელმწიფო დეპარტამენტის თავმჯდომარე. დაიბადა თელავში 1947 წ. 1 იანვარს. მშობლები: ქსენია ასათიანი, შალვა ასათიანი; მეუღლე — ლუიზა თავართქილაძე (1947); შვილები: მაკა (1969), სალომე (1973). დაამთავრა საქართველოს სასოფლო-სამეურნეო ინსტიტუტი (1964). იყო „დინამოს" გუნდის ფეხბურთელი (1965-75), საბჭოთა კავშირის ნაკრების წევრი (1963-72), ვეტერან ფეხბურთელთა კავშირის თავმჯდომარე (1990-91), სპორტისა და ტურიზმის მინისტრი (1991-92). საქართველოს სპორტის სახელმწიფო დეპარტამენტის თავმჯდომარეა 1992 წლიდან. გამოქვეყნებული აქვს ორი მონოგრაფია, არის საქართველოს დამსახურებული მწვრთნელი.
ჰობი: მუსიკა.
მისამართი: (სამსახურის) ჭავჭავაძის 49. ტელ: 23-02-03, 29-28-65. ფაქსი: 29-28-76. (ბინის) ტ.ტაბიძის 35. ტელ: 22-52-25.

მთელი ჩემი ცხოვრება დაკავშირებულია სპორტთან, ვიყავი ყოფილი საბჭოთა კავშირის ფეხბურთელთა ნაკრები გუნდის წევრი, თბილისის „დინამოს" ოსტატ ფეხბურთელთა გუნდის წევრი, შემდეგ გუნდის უფროსი. დღეს ვხელმძღვანელობ საქართველოში სპორტის განვითარებას. ჩემი ცხოვრების კრედო იყო და არის ვემსახურო საქართველოს ძლიერებას, ქართულ სპორტს, ვიყო ჩემი ერის მოჭირნახულე, გავითავისო სხვისი ტკივილი და გაჭირვება, ყოველმხრივ ვაკეთო სიკეთე, ვებრძოლო სიცრუესა და ბოროტებას. პოპულარობა, ალბათ, თავისით მოდის.

გიორგი ასანიძე მსოფლიო ჩემპიონი ძალოსნობაში. დაიბადა საჩხერეში 1975 წ. 30 აგვისტოს. მშობლები: გოგუცა ასანიძე, ლეონიდე ასანიძე; მეუღლე — თეა კოტუა-ასანიძე (1977); შვილი — მარიამი (1996). დაამთავრა ფიზიკური აღზრდისა და სპორტის აკადემია (1996). არის მსოფლიო თასის პირველი ეტაპის ბრინჯაოს პრიზიორი (1993), ევროპის ახალგაზრდული ჩემპიონატის ვერცხლის პრიზიორი (1994-95), მსოფლიო ჩემპიონი ახალგაზრდებს შორის (1995), ექვსგზის მსოფლიო რეკორდსმენი ახალგაზრდებს შორის (1994-95), ევროპის ჩემპიონატის ვერცხლის პრიზიორი (1998), მსოფლიო რეკორდსმენი და ჩემპიონი (1998). დაჯილდოებულია მამაცობის ორდენით (1999). აღიარებულია საქართველოს წლის საუკეთესო სპორტსმენად (1998).
ჰობი: სპორტი.
მისამართი: (სამსახურის) ძალოსნობის ფედერაცია.ჭავჭავაძის 49-ა. თბილისი. (ბინის) ჭავჭავაძის 49. თბილისი, ტელ: 23-52-53.

რწმენა ღმერთისა და საკუთარი თავის, სიყვარული შენი საქმისადმი.

ემზარ ასპანიძე ასპინძის რაიონის გამგეობის თავმჯდომარე. დაიბადა 1961 წ. 2 სექტემბერს. მშობლები: როზა ბეთხოშვილი, ნოდარ ასპანიძე; მეუღლე — ვერა კონსტანტინოვა (1962); შვილები: სოფიო (1987), სალომე (1990). დაამთავრა სპი სამშენებლო ფაკ-ტი (1986). იყო N6 სამშენებლო ტრესტის ლაბორატორიის გამგე, პროფკავშირული ორგანიზაციის თავმჯდომარე (1986-87),

კომკავშირის ცენტრალური კომიტეტის ინსტრუქტორი, ახალგაზრდული მშე-ნებლობების სექტორის გამგე (1987-90), ბიზნესმენი (1990-98). ასპინძის რ-ნის გამგებელია 1998 წლიდან.
ჰობი: თეატრი, ჩოგბურთი.
მისამართი: (სამსახურის) თამარ მეფის 3, ასპინძა. ტელ: 9-17-18. (ბინის) შარ-ტავას 16, ბ. 22. თბილისი. ტელ: 37-08-12.

მინდობილი საქმისადმი პასუხისმგებლობა, უღალატობა, სიფლიდისადმი შეუ-რიგებლობა, კრიტიკულ მომენტში უკანდაუხეველობა, ადამიანებთან ურთიერ-თობებში თავმდაბლობა და სიწმინდე, მეგობრებისადმი თანადგომა, პატიოსნე-ბა, ადამიანებში სიკეთის მარცვლის ძებნა და გაღვივება.

ანდრია აფაქიძე საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის ვიცე-პრეზი-დენტი, აკადემიკოსი. დაიბადა სოფ. ზანაში (სენაკის მაზრა) 1914 წ. 3 სექტემ-ბერს. მშობლები: ძაძუ აფაქიძე, მელიტონ აფაქიძე; მეუღლე — რუსუდან მგე-ლაძე (1910); შვილები: გუძა (1943), თამარი (1949). დაამთავრა თსუ ისტორიის ფაკ-ტი (1937). იყო „ენიმკის" მეცნიერ-თანამშრომელი (1937-41), სამამულო ომის მონაწილე (1941-42), საქართველოს სახ. მუზეუმის დირექტორი (1942-53), ისტორიის ინ-ტის არქეოლოგიის სექტორის გამგე (1953-74), ისტორიის ინ-ტის ანტიკური არქეოლოგიის განყოფილების გამგე (1974-80), მეცნიერება-თა აკადემიის საზოგადოებრივ მეცნიერებათა განყოფილების აკადემიკოსი-მდივანი (1980-83), მეცნიერებათა აკადემიის ვიცე-პრეზიდენტია 1983 წლი-დან. დაიცვა სადოქტორო დისერტაცია თემაზე „ქალაქები და საქალაქო ცხოვ-რება ძველ საქართველოში" (1959). თანაავტორია წიგნებისა: „ქალაქები და სა-ქალაქო ცხოვრება ძველ საქართველოში", „დიდი პიტიუნტი", „საქართველოს არქეოლოგია" (სახელმძღვანელო), „საქართველოს ისტორიის ნარკვევები" (I ტ). არის ავტორი წიგნისა: „არქეოლოგიური ლექსიკონი". არის ე.თაყაიშვილის სახელობის საქართველოს საისტორიო საზ-ბის, საქართველოს არქეო-ლოგიური კომისიის, საქართველოს არქეოლოგიური ფონდის გამგეობის თავმჯდომარე, მეცნიერების დამსახურებული მოღვაწე (1964), სახელმწიფო პრემიის (1982), ს.ჯანაშიას პრემიის (1964) ლაურეატი, სამამულო ომის მედ-ლის (1945), შრომის წითელი დროშის (1986), საპატიო ნიშნის (1946), ღირსების ორდენის (1994) კავალერი, თბილისის საპატიო მოქალაქე (1998), ABI-ის ოქროს მედლის მფლობელი (1999). მისი ბიოგრაფია შეტანილია ქართულ საბ-ჭოთა ენციკლოპედიაში (1977).
ჰობი: ჭადრაკი.
მისამართი: (სამსახურის) საქართველოს მეცნიერებათა აკადემია. რუსთაве-ლის 52. თბილისი, 380008. ტელ: 99-58-27. (ბინის) კეკელიძის 16. თბილისი, 380079. ტელ: 22-42-96, 33-33-22.

ვემსახურო ჩემს სამშობლოს, ჩემს ხალხს, შევიტანო ჩემი წვლილი ქართული საისტორიო მეცნიერების განვითარებაში.

შოთა აფაქიძე თსუ სამეცნიერო ბიბლიოთეკის დირექტორი. დაიბადა თბილისში 1937 წ. 18 დეკემბერს. მშობლები: ქსენია ბახტაძე, ანდრია აფაქიძე. დაამთავრა თსუ დასავლეთ ევროპის ენებისა და ლიტერატურის ფაკ-ტის გერ-მანისტიკის განყოფილება (1968). იყო თსუ უცხოეთის განყოფილების უფროსი რეფერენტი (1968-70), ასპირანტურის გამგე (1970-74). სამეცნიერო ბიბლიო-თეკის დირექტორია 1974 წლიდან. თსუ ახალგაზრდა მეცნიერთა შრომებში გა-მოქვეყნებული აქვს 5 სამეცნიერო სტატია გერმანული ენისა და ლიტერატუ-რის საკითხებზე. მიღებული აქვს ივანე ჯავახიშვილის მედალი (1978).
ჰობი: ფეხბურთი.

მისამართი: (სამსახურის) უნივერსიტეტის ქ. 11. თბილისი, 380043. ტელ: 30-28-83, 30-47-83. (ბინის) დიღმის მასივი, IV კვ. II კორპ. თბილისი, 380059.

პროფესიონალიზმი, შრომისმოყვარეობა, პასუხისმგებლობის გრძნობა დაკისრებული მოვალეობის შესრულებისას, სამართლიანობა, სახელმწიფო ინტერესების გაცნობიერების უნარი.

იოსებ ახალბედაშვილი მსოფლიო და ევროპის ჩემპიონი სამბოში. დაიბადა გორში 1974 წ. 29 მარტს. მშობლები: ნანა ბერიძე, მერაბ ახალბედაშვილი. დაამთავრა ცხინვალის პედაგოგიური ინ-ტი (ფიზიკური აღზრდა, 1995); შსს აკადემია (1998). არის მსოფლიო თასის სამგზის პრიზიორი (1994, 1995, 1997), ევროპის ჩემპიონატის ორგზის, მსოფლიო ჩემპიონატის ორგზის ბრინჯაოს პრიზიორი, მსოფლიო ჩემპიონი (1997), ევროპის ჩემპიონი (1998). დაჯილდოებულია ღირსების მედლით.

ჰობი: სპორტი.

მისამართი: (ბინის) შარტავას 34. გორი, ტელ: 2-88-88.

პატივს ვცემ ყველა პატიოსან, კეთილ ადამიანს და ვცდილობ შეძლებისდაგვარად დავუდგე გვერდში გაჭირვებისას. ვაფასებ ყველა ადამიანს, ვინც იცის შრომის ფასი და ალბათ ჩემი წარმატება სპორტში, ისევე როგორც ყველა სპორტსმენის, დაკავშირებულია შრომისმოყვარეობასთან.

კობა ახალბედაშვილი გაზეთ „7 დღის" მთავარი რედაქტორი. დაიბადა თბილისში 1962 წ. 6 მაისს. მშობლები: მზია დიაკონაშვილი, გივი ახალბედაშვილი. დაამთავრა თსუ გეოგრაფია-გეოლოგიის ფაკ-ტი (1986). იყო გაზეთ „ლელოს" კორესპონდენტი (1983), გაზეთ „თბილისის" კორესპონდენტი (1989-90), „7 დღის" თანარედაქტორი (1990-93), „მიმომხილველის" რედაქტორ-გამომცემელი (1993-97), „7 დღის" მთავარი რედაქტორია 1997 წლიდან. არის ჟურნალისტთა საზოგადოების თანათავმჯდომარე.

ჰობი: სამთო თხილამურები, ცურვა.

მისამართი: (სამსახურის) კრილოვის 5. თბილისი, ტელ: 95-26-05, 94-35-52.

დამოუკიდებელი ქართული პრესის ჩამოყალიბებისთვის ხელის შეწყობა. ცივილური ფასეულობების ქართველ მკითხველთან მიტანა.

არმაზ ახვლედიანი საქართველოს პარლამენტის წევრი საგარეო ურთიერთობათა კომიტეტის თავმჯდომარის პირველი მოადგილე. დაიბადა ბათუმში 1970 წ. 18 იანვარს. მშობლები: ეთერ ქარცივაძე, აზიზ ახვლედიანი. დაამთავრა მოსკოვის უნივერსიტეტის ფილოსოფიის ფაკ-ტი (1991). იყო აჭარის უზენაესი საბჭოს თავმჯდომარის თანაშემწე (1993-95). პარლამენტის წევრია 1995 წლიდან. დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია თემაზე „აშშ-ში საკუთრების ფორმების ევოლუცია და მისი სოციალურ-პოლიტიკური ასპექტები" (1995). გამოქვეყნებული აქვს წიგნი „საკუთრება, პოლიტიკა, ხელისუფლება" (მოსკოვი, 1996). არის მოქალაქეთა კავშირის წევრი (1997).

ჰობი: მთა, რადიო, ველოსიპედი.

მისამართი: (სამსახურის) საქართველოს პარლამენტი. რუსთაველის 8. თბილისი; 380018. ტელ: 92-15-64, ფაქსი: 98-73-43. (ბინის) 26 მაისის 10. ბ. 70. ბათუმი, 384500. ტელ: 7-32-87.

აკეთე სიკეთე უშურველად. მოთმინება, წესიერება, მადლიერების გრძნობა, პროფესიონალიზმი, ქვეყნის ერთგულება.

გიორგი ახვლედიანი (აკა მორჩილაძე) მწერალი. დაიბადა თბილისში 1966 წ. 10 ნოემბერს. მშობლები: ლეილა გუგუშვილი, ზურაბ ახვლედიანი; მეუღლე — ნატო ზაქარიაძე (1965); შვილები: ზურა (1988), ანასტასია (1996).

დაამთავრა თსუ ისტორიის ფაკ-ტი (1988). მუშაობდა იქვე ლაბორანტად (1988-91), მასწავლებლად (1991 წლიდან). არის ავტორი რომანებისა: „მოგზაურობა ყარაბაღში", „ფალიაშვილის ქუჩის ძაღლები", "გადაფრენა მადათოვზე და უკან" , "ასჯერ დანყეველილი ქალაქის მოკლე ისტორია". იბეჭდება მისი საგაზეთო სტატიები და მსუბუქი პუბლიცისტიკა, ფელეტონები.
ჰობი: ფეხბურთი.
მისამართი: (სამსახურის) ჭავჭავაძის 1. თსუ. (ბინის) მცხეთის 8, ბ.3. თბილისი 380079. ტელ: 29-22-67.

ჩემი წარმატება მაინცდამაინც დიდ წარმატებად არ მიმაჩნია და საერთოდ ნაკლებად მიყვარს ასეთ რამეებზე ფიქრი. თუ წარმატება დაერქმევა, ალბათ იმიტომ, რომ გასაგებ ენაზე დავწერე ორი წიგნი და თანაც გასაგებ რაღაცეებზე. რაც შეეხება კრედოს — მაინცდამაინც დარწმუნებული არ ვარ იმაში, რომ მწერალი (ჩვენი ტრადიციის თანახმად) საზოგადოების მესაჭე უნდა იყოს. მწერალი უნდა წერდეს და მორჩა. მისი მიზანია თავისუფლებისაკენ, სრულქმნილებისაკენ სწრაფვა და დაოსტატება. ჰო, კიდევ — არ მიყვარს ადამიანების გაწბილება, სიცივე, მედიდურობა და მსგავსი რამე-რუმეები. კრედო კი, აბა რა გითხრათ? მაინც ძალიან ძნელი მგონია ამაზე ლაპარაკი.

დავით ახვლედიანი თბილისის მთავარი არქიტექტორი. დაიბადა თბილისში 1946 წ. 3 მარტს. დაამთავრა თსსა არქიტექტურის ფაკულტეტი (1970). 1994 წლიდან საქართველოს არქიტექტორთა კავშირის, მხატვართა კავშირის, დიზაინერთა კავშირის წევრია. გამოფენები: საქართველოს მიღწევათა გამოფენა, საბჭოთა საქართველოს 50 წლისთავთან დაკავშირებით, სოფლის მეურნეობის პავილიონი (თანაავტორი გ.ტონია, 1971); საქართველოს დღეები მოსკოვის საერთაშორისო სავაჭრო ცენტრ — „ინტერკონტინენტალში" (დ. ახვლედიანი, დ.მანჯგალაძე, 1987); საერთაშორისო, საშენ მასალათა, საქართველოს განყოფილება, პარიზი (1977); „ისტორიული ქალაქების აღდგენა-რეკონსტრუქცია" საქართველოს განყოფილება, ქ. უდინე, იტალია. საერთაშორისო ღონისძიებები: სოფიის ბიენალე (1984); კონფერენცია — ისტორიული ქალაქებისა და არქიტექტურული ძეგლების აღდგენა, რესტავრაცია, რეკონსტრუქცია; ქ. უდინე, იტალია. არის პედაგოგიკის აკადემიის წევრ-კორესპონდენტი (1998). იყო არქიტექტორთა და დიზაინერთა ასოციაციის პრეზიდენტი (1995-97). არის საქართველოს არქიტექტორთა კავშირის გამგეობის წევრი. იყო პროექტის მთავარი არქიტექტორი (1975); საქართველოს სამხედრო გზის მშენებარე ობიექტების მთავარი არქიტექტორი, დირექტორის მოადგილე (1980-82); საქართველოს გამოფენების ცენტრის დირექტორი (1992), 1996 წლიდან თბილისის მთავარი არქიტექტორია. 1986 წლიდან ეწევა პედაგოგიურ მოღვაწეობას თბილისის სახელმწიფო სამხატვრო აკადემიის არქიტექტურის ფაკულტეტზე.
მისამართი: ჩიქოვანის 18. ტელ: 33-58-24 (ბინა), 95-31-26 (სამსახური).

დავით ახვლედიანი სააქციო საზოგადოება „ვაზიანის" გენერალური დირექტორი. დაიბადა თბილისში 1960 წ. 11 იანვარს. მშობლები: ლიანა ვარაზაშვილი, გივი ახვლედიანი; მეუღლე — ქეთევან ქობულია (1962); შვილები: ქრისტინე, ტასო (1991). დაამთავრა სსრკ საგარეო საქმეთა სამინისტროს მოსკოვის საერთაშორისო ურთიერთობის სახელმწიფო ინ-ტის საერთაშორისო ეკონომიკური ურთიერთობის ფაკ-ტი (1984). იყო Внешторгбанк-ის ინსპექტორი (1978-80), სსრკ სავაჭრო-სანარმოო პალატის მთავარი ტექნიკოსი (1980-83), ჩერიომუშკის რ-ნის კომკავშირის რაიკომის რეფერენტი, კულტურის სექციის გამგე (1983-89), ეკონომიკის ისტორიის კათედრის ასპირანტი მარკეტინგის განხრით (1990-92). მარკეტინგში კვალიფიკაციის ასამაღლებლად იმყოფებოდა გერმა-

ნიაში (1991-92). იყო პურის მინიქარხნის დირექტორი (მოსკოვი, 1993-96), „ვაზიანის" მარკეტინგის დირექტორი (1996 წ). გენერალური დირექტორია 1997 წლიდან.
მისამართი: (სამსახურის) ახვლედიანის ჩიხი 8. თბილისი, 380003. ტელ: 76-86-86, ფაქსი: 76-87-49, ელ.ფოსტა: Variani @ iberiapac. ge.

ჩემი ცხოვრების მიზანია საქართველოს აღმშენებლობის პროცესში უძველესი ტრადიციების მქონე მეღვინეობის დარგი ავიყვანოთ მაღალი პროფესიონალიზმით იმ დონეზე, რომ მსოფლიო ბაზარზე დიდი მოთხოვნილება იყოს ქართულ პროდუქციაზე.

ერლომ ახვლედიანი მწერალი, კინოდრამატურგი. დაიბადა თბილისში 1933 წ. 23 ნოემბერს. მშობლები: ბარბარე დადიანი, სერგო ახვლედიანი; შვილები: ანა (1970), ბაქარი (1987). დაამთავრა თსუ ისტორიის ფაკულტეტი (1957) და უმაღლესი სასცენარო კურსები მოსკოვში (1964). მუშაობდა კულტურის ძეგლთა დაცვის საზოგადოებაში ინსპექტორად (1959-60), საქართველოს ტელერადიოკომიტეტში მხატვრული ტელეფილმების უფროს რედაქტორად (1967-68), იყო „ქართულ ფილმთან" არსებული მწერალთა შემოქმედებითი გაერთიანების წევრი (1971-72), სატელევიზიო ფილმების სტუდიის უფროსი რედაქტორი (1979-87), თსთი სასცენარო ჯგუფის პედაგოგ-ხელმძღვანელი (1982-87, 1995-99). არის ავტორი წიგნებისა: „ზარმაცი თაგუნას ამბავი" (1971); „ვანო და ნიკო" (თარგმნილია და გამოქვეყნებული რუსულ, სომხურ, ჩეხურ, გერმანულ, უნგრულ და არაბულ ენებზე), 15 ფილმის ავტორი და თანაავტორი, მათ შორისაა „აპრილი", „ფიროსმანი", „ივანე კოტორაშვილის ამბავი", „ამაღლება", „რამდენიმე ინტერვიუ პირად საკითხებზე", „არასერიოზული კაცი", „ცხელი ზაფხულის სამი დღე", „ძნელი დასაწყისი", „გზა შინისაკენ", „ახალგაზრდა კომპოზიტორის მოგზაურობა" და სხვ. არის სსრკ სახელმწიფო პრემიის ლაურეატი.
ჰობი: შინ ყოფნა.
მისამართი: (ბინის) ტ.ტაბიძის I შესახვევი 36. ტელ: 29-03-92.

ვცდილობ ვიცხოვრო ქრისტიანულ-მართლმადიდებლური ცხოვრების წესით.

ლომერ ახვლედიანი კინოოპერატორი, საქართველოს სახალხო არტისტი. დაიბადა თბილისში 1934 წ. 2 ოქტომბერს. მშობლები: ოლიმპიადა წულუკიძე, ბიძინა ახვლედიანი; მეუღლე — ნანა ავალიშვილი (1937); შვილები: ნინო (1960), არჩილი (1964). დაამთავრა სპი გეოლოგიის ფაკ-ტი (1958), კინემატოგრაფიის საკავშირო ინ-ტის საოპერატორო ფაკ-ტი (მოსკოვი, 1975). სხვადასხვა დროს მუშაობდა ტელეფილმების სტუდიისა და კინოსტუდია „ქართული ფილმის" დამდგმელ ოპერატორად (1957 წლიდან). გადაღებული აქვს ფილმები: „ქვევრი", „სამკაული სატრფოსათვის", „აურზაური სალხინეთში", „მზე შემოდგომისა", „მშობლიურო ჩემო მიწავ!", „ნატვრის ხე", „სამანიშვილის დედინაცვალი", „დონ-კიხოტი", „ბესამე", „ექსპრეს-ინფორმაცია" და სხვ. არის საქართველოს კინემატოგრაფისტთა კავშირის გამგეობის და კინემატოგრაფისტთა კონფედერაციის წევრი. არის რუსთაველის და ლენინის პრემიების ლაურეატი, დაღესტნის ხელოვნების დამსახურებული მოღვაწე. მისი ბიოგრაფია შეტანილია კინოენციკლოპედიასა და ქართულ ენციკლოპედიაში.
ჰობი: მუსიკა და სპორტი.
მისამართი: (სამსახურის) ახმეტელის 10ა. თბილისი 380059. (ბინის) ხორავას 22. ტელ: 23-21-95.

საქმის სიყვარული, წესიერება, კაცთმოყვარეობა.

ზურაბ ახმეტელი საქართველოს პარლამენტის წევრი. დაიბადა სოფ. ზემო ხოდაშენში (ახმეტის რ-ნი) 1948 წ. 7 დეკემბერს. მშობლები: ეთერ თათარი-

ძე, დავით ახმეტელი; მეუღლე — მედეა გელაშვილი (1956); შვილები: ნინო (1975), ნონა (1977), რუსუდანი (1987). დაამთავრა სპი სამშენებლო ფაკ-ტი (1983). იყო თბილისის ჩარხმშენებელი ქარხნის ხარატი (1963-70), „თბილქალაქმშენის" მემონტაჟე (1970-75), მშენებელი ოსტატი (1975-77), ტექნიკური განყოფილების ინჟინერი (1977-78), საქმეთა მწარმოებელი (1978-80), უბნის უფროსი (1980-87), სამ. უფროსი (1987-90), სპეც. სამმართველოს უფროსი (1990-95). პარლამენტის წევრია 1995 წლიდან.

ჰობი: ხელოვნება, სპორტი, მეგობრებთან ყოფნა.

მისამართი: (სამსახურის) საქართველოს პარლამენტი. რუსთაველის 8. თბილისი, 380018. ტელ: 93-17-43. (ბინის) ქავთარაძის 25. ბ. 23. თბილისი, ტელ: 30-40-67.

ულალატობას და სიმართლეს თუ დაემატება პროფესიონალიზმი, ის ყველა შემთხვევაში განაპირობებს ნებისმიერი პიროვნების წარმატებას. ეს უნდა გახდეს ნებისმიერი ადამიანის (მოქალაქის) ცხოვრებისეული კრედო და ამან უნდა განსაზღვროს მომავალი.

მანანა ახმეტელი მუსიკისმცოდნე, საქართველოს მუსიკალური საზოგადოების თავმჯდომარე, ხელოვნების დამსახურებული მოღვაწე. დაიბადა თბილისში 1937 წ. 7 აპრილს. მშობლები: ქეთევან ჩუბინაშვილი, შალვა ახმეტელი; შვილი — გიორგი თოფურია (1961). დაამთავრა კონსერვატორიის მუსიკისმცოდნეობის ფაკ-ტი (1962). არის ჟურნალ „ხელოვნების" მუსიკისა და ქორეოგრაფიის განყოფილების გამგე (1965 წლიდან), იყო საქართველოს მუსიკალური საზოგადოების თანათავმჯდომარე (1990 წლიდან). თავმჯდომარეა 1997 წლიდან. არის პრობლემური და კრიტიკული წერილების, ესეების, რეცენზიების, შემოქმედებითი პორტრეტების, დიალოგების, სატელევიზიო გადაცემების ავტორი, კომპოზიტორთა კავშირისა და თეატრის მოღვაწეთა კავშირის წევრი. მიღებული აქვს ღირსების ორდენი (1997). მისი ბიოგრაფია შეტანილია ენციკლოპედია „საქართველოს" I ტომში (1997).

მისამართი: (სამსახურის) რუსთაველის 22. თბილისი, 380008. ტელ: 93-43-53.

ჯემალ (სიმონ) აჯიაშვილი მწერალი, მთარგმნელი, საქართველოს პარლამენტის წევრი. დაიბადა სენაკში 1944 წ. 23 მარტს. მშობლები: მალქა მიხელაშვილი, დავით აჯიაშვილი; მეუღლე — მანანა აჯიაშვილი (1950); შვილები: დიმიტრი (1974), ლევანი (1978). დაამთავრა თსუ აღმოსავლეთმცოდნეობის ფაკ-ტი (1967). მუშაობდა ირანში, ისპაჰანში, ეკონომიკურ ურთიერთობათა სახელმწიფო კომიტეტის სისტემაში სპარსული ენის თარჯიმნად (1968-71), საქართველოს კულტურის სამინისტროში მხატვრული ლიტერატურის მთარგმნელად (ხელშეკრულებით) (1972-73), მწერალთა კავშირის მთავარ მთარგმნელობით კოლეგიაში უფროს მეცნიერ-რედაქტორად (1974-90). თბილისის სახელმწიფო პედაგოგიური უნივერსიტეტის აღმოსავლური ენების კათედრის გამგე და საქართველოს პარლამენტის წევრია 1993 წლიდან. ავტორია წიგნებისა: „შუა საუკუნეების ებრაული პოეზია" (თარგმანები, წინასიტყვაობა, შენიშვნები 1979, 1998); მონძაემონ ჩიკამაცუ „შეყვარებულთა თვითმკვლელობა ციურ ბადეთა კუნძულზე" (1980, 1991)„შროშანი ღელეთა" (1993), „გამოიღვიძე ქნარო" — ისტორიული ესსე (1992), მსოფლიო კლასიკური პოეზიის ნიმუშები, "ასე გამენდო უფალი ჩემი" (3 ტომად), "რჩეული თარგმანები (სამტომეული) და სხვ. არის საქართველო-ისრაელის საპარლამენტო კომისიის თანათავმჯდომარე, საქართველოს სახელმწიფო პრემიის, პარიზის ქართულ-ევროპული ინ-ტის ი. ჭავჭავაძის სახელობის, ივანე მაჩაბლის სახელობის პრემიების ლაურეატი და ღირსების ორდენის კავალერი. მისი ბიოგრაფია შეტანილია ენციკლოპედიაში "საქართველო" (I ტომი, 1997), "რუსეთის ებრაელობის ენციკლოპედიაში".

ჰობი: მუსიკა, მხატვრობა, თეატრი, მოგზაურობა.
მისამართი: (სამსახურის) რუსთაველის 8. თბილისი 380018. საქართველოს პარლამენტი. (ბინის) ბარნოვის 19. ტელ: 98-43-81.

მუდმივი სწრაფვა შემოქმედებითი სრულყოფისაკენ, შემოქმედებითი პრინციპების ერთგულება, ყოველგვარი კონიუნქტურის მიმართ გულგრილობა.

ჯამლეთ ბაბილაშვილი იურისტი, საქართველოს გენერალური პროკურორი, იუსტიციის მთავარი სახელმწიფო მრჩეველი. დაიბადა საგარეჯოში 1942 წ. 9 ივლისს. მშობლები: სოფიო ბეზარაშვილი, გიორგი ბაბილაშვილი; მეუღლე — ნათელა გოგბაიძე (1952); შვილები: გიორგი (1977), ანა (1979), თამარი (1989). დაამთავრა თსუ იურიდიული ფაკ-ტი (1969), ეკონომიკისა და სამართლის ინ-ტის ასპირანტურა (1971). იყო ეკონომიკისა და სამართლის ინ-ტის უმცროსი (1971-75), უფროსი (1975-77) მეცნიერ-თანამშრომელი, საგარეჯოს რაიონის პროკურორი (1977-81), ამიერკავკასიის ტრანსპორტის პროკურორის I მოადგილე (1981-86), საქართველოს პროკურატურის საგამოძიებო სამმართველოს უფროსის მოადგილე, უფროსი, ქუთაისის პროკურორი (1986-90), უზენაესი სასამართლოს პრეზიდიუმის წევრი (1990-92), საქართველოს გენერალური პროკურორის მოადგილე (1992-93). საქართველოს გენერალური პროკურორია 1993 წლიდან. დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია: „პასუხისმგებლობა ავტოსატრანსპორტო დანაშაულისათვის" (1975). არის ოცდაათი სამეცნიერო ნაშრომის, მათ შორის ორი მონოგრაფიის, ავტორი.

ჰობი: ნადირობა.

მისამართი: *(სამსახურის) გორგასლის 24. ტელ: 99-55-57. (ბინის) წერეთლის 55. ბ. 12.*

შრომისმოყვარეობა, სახელმწიფოებრივი ინტერესის პრიმატი, თავმდაბლობა, გაჭირვებაში მყოფი ადამიანისადმი თანაგრძნობა (შესაძლებლობის ფარგლებში დახმარება), ერთგულება მეგობრებისადმი, და ბოლოს, რაც ყველაზე მთავარია, დიდი სიყვარული საკუთარი ქვეყნისა და ხალხის.

თემურ ბაბლუანი კინორეჟისორი, კინოსტუდია „ადამ და ევას" სამხატვრო ხელმძღვანელი, რუსთაველის პრემიის ლაურეატი. დაიბადა სოფ. ჩოლურში (ლენტეხის რ-ნი) 1948 წელს. მშობლები: ნინო ყვანია, გელა ბაბლუანი; მეუღლე — ლიანა ბაბლუანი (1953); შვილები: ოლღა, გელა, სოფიკო, გიორგი, ლიანა. დაამთავრა თსთი სარეჟისორო ფაკ-ტი (1979). იყო კინოსტუდია „ქართული ფილმის" რეჟისორი (1979-91). არის ავტორი ფილმებისა: „ბეღურების გადაფრენა", „ძმა", „უძინართა მზე". მფლობელია კინოფესტივალთა პრიზებისა: კიევის (1980) საუკეთესო ფილმისათვის; ტალინის (1982) საუკეთესო დებიუტისათვის; ისრაელის (1990) საუკეთესო რეჟისურისათვის; სოჭის კინოტავრი (1993) გრანპრი, ფიპრესის პრიზი; ბერლინის კინოფესტივალის (1993) „ვერცხლის დათვი"; მოსკოვის ინტერფესტის (1994) მთავარი პრიზი; რუსეთის კინოაკადემიის „ოქროს ნიკე" (1994); მოსკოვის კინოფესტივლ "Созвездие"-ს 5 პრიზი (1994), თბილისის „ოქროს არწივი" (1994).

მისამართი: *(სამსახურის) ალმაშენებლის 164. ტელ: 94-13-31.*

ყველაფერზე მაღლა ვაყენებ საქმეს.

ნუგზარ ბაგრატიონი-გრუზინსკი კინომსახიობთა თეატრის მთავარი რეჟისორი. დაიბადა თბილისში 1950 წ. 25 აგვისტოს. მშობლები: ლია მგელაძე, პეტრე გრუზინსკი; მეუღლე — ლეილა ყიფიანი (1947); შვილები: ანა (1976), მაია (1978). დაამთავრა თეატრალური ინ-ტის სამსახიობო (1971) და სარეჟისორო (1976) ფაკ-ტები. იყო ტელევიზიის (1975, 1980-84), კინომსახიობთა თეატრის რეჟისორი (1975-80, 1984-91), ხელოვნების აკადემიის პედაგოგი (1991-94),

გრიბოედოვის თეატრის მთავარი რეჟისორი (1996-97). კინომსახიობთა თეატრის მთავარი რეჟისორია 1997 წლიდან. დადგმული აქვს სპექტაკლები: მ.ფერმოს „კარებს აჯახუნებენ", მ.მრევლიშვილის „წამება დედოფლისა", ი.ჭავჭავაძის „განდეგილი", გ.დოჩანაშვილის „აღდგენითი სამუშაოები", დ.კლდიაშვილის „დარისპანის გასაჭირი", ე. დე ფილიპოს „ნეაპოლი — მილიონერთა ქალაქი"; სატელევიზიო დადგმები: გ.დოჩანაშვილის „იოჰან-სებასტიან ბახი", მ.არცენკიავიჩუსის „თქმულება იკაროსზე", ნ.დუმბაძის „ასტვაც ინჩუ ჰამარ" და სხვ. არის თეატრის მოღვაწეთა კავშირის წევრი.
ჰობი: თეატრი.
მისამართი: (სამსახურის) კინომსახიობთა თეატრი. ალმაშენებლის 164. თბილისი, 380012. ტელ: 34-09-37. (ბინის) ი.აბაშიძის 39. თბილისი, 380069. ტელ: 22-23-83.

ჯანსუღ ბაგრატიონი მწვრთნელი-პედაგოგი, საქართველოს ეროვნული ოლიმპიური კომიტეტის თავმჯდომარე. დაიბადა თბილისში 1938 წ. 4 აპრილს. მშობლები: ქეთევან მგალობლიშვილი, ირაკლი (ჯანო) ბაგრატიონი; მეუღლე — მანანა მგალობლიშვილი (1944); შვილები: ნინო (1968), ეკატერინე (1972). დაამთავრა სპი (1963) და საქართველოს სახელმწიფო ფიზიკური კულტურის ინ-ტი (1976). იყო სპი ფიზაღზრდის კათედრის გამგე (1973-84), თბილისის სპორტკომიტეტის თამჯდომარე (1984-87), საქართველოს სახელმწიფო სპორტკომიტეტის თავმჯდომარის მოადგილე (1987-91, 1993-94), საქართველოს სპორტისა და ტურიზმის მინისტრის მოადგილე (1991-93), საქართველოს სპორტის სახელმწიფო დეპარტამენტის თავმჯდომარის პირველი მოადგილე (1994 წლიდან), სეოკის თავმჯდომარეა 1997 წლიდან. გამოქვეყნებული აქვს 18 სამეცნიერო-მეთოდური ნაშრომი, ერთი მონოგრაფია. არის საქართველოსა და საბჭოთა კავშირის დამსახურებული მწვრნელი, თბილისის საერთაშორისო საქველმოქმედო კლუბ „პანატლონის" პრეზიდენტი, სპეციალური ოლიმპიური კომიტეტის (ინვალიდი ბავშვების) პრეზიდენტი. იყო სეოკის პირველი ვიცე-პრეზიდენტი.
ჰობი: სიმღერა.
მისამართი: (სამსახურის) ალმაშენებლის 65. ტელ: 95-27-03. ფაქსი: 95-38-29. (ბინის) ჩიქოვანის 24ა. თბილისი 380071. ტელ: 93-89-24.

პოპულარობა, ალბათ, თავისით მოდის, მაგრამ არა უმიზეზოდ. ჩემი ცხოვრების უმეტესი პერიოდი ქართული სპორტის სამსახურში გავატარე. თუ როგორ გამოვიდა, ამის მსაჯული ხალხია. ჩემი ცხოვრების პატარა ნაწილი ქართულ ესტრადას დავუკავშირე. როგორ? ესეც ხალხის პრეროგატივაა. მთელი ცხოვრება მეგობრების სიყვარულში გამიტარებია. როგორ გამომდიოდა? ეს თვით მეგობრებმა განსაზღვრონ. ლუკმა მქონია, სხვისთვის გამიყვია. დამიფასდა? ალბათ, ტყუილად არ მიცხოვრია. ვცდილობ რაც შეიძლება მეტი სიკეთე ვთესო, ხელი გაეუმართო გაჭირვებულებს. გამომდის? ბედნიერი ვარ. პოპულარობა კი... ალბათ, თავისით მოდის.

იასონ ბადრიძე სახეობათა კონსერვაციის ცენტრის სამეცნიერო ხელმძღვანელი, ბიოლოგიურ მეცნიერებათა დოქტორი. დაიბადა თბილისში 1944 წ. 26 იანვარს. მშობლები: ნათელა აფაქიძე, კონსტანტინე ბადრიძე; მეუღლე — მერი-ელენ ჩეტვინი (1944); შვილები: ნინო (1966), გიორგი (1968). დაამთავრა თსუ ბიოლოგიის ფაკ-ტი (1967). იყო ფიზიოლოგიის ინ-ტის მეცნიერ-თანამშრომელი (1968-76). არის ზოოლოგიის ინ-ტის ხერხემლიანების ქცევისა და ეკოლოგიის სექტორის ხელმძღვანელი (1976 წლიდან), გარემოს დაცვის ინ-ტის კონსერვაციული ბიოლოგიის ლაბორატორიის ხელმძღვანელი (1997 წლიდან). დაიცვა სადოქტორო დისერტაცია თემაზე „ტყვეობაში გაზრდილ მსხვილ მტაცებელ ძუძუმწოვართა ბუნებაში რეინტროდუქცია. პრობლემა და მეთოდი" (1997). გამოქ-

ვეყნებული აქვს 40 სამეცნიერო ნაშრომი (2 მონოგრაფია: „Пищевое поведение волка (вопросы онтогенеза)" 1987; „Волк" (თანაავტორთან ერთად) 1985; სამეცნიერო-პოპულარული წიგნი „იცნობდეთ, მგელი" (1999). არის საქართველოს ტერიოლოგთა საზოგადოების ვიცე-პრეზიდენტი (1987), ბუნების დაცვის მსოფლიო კავშირის სახეობათა გადარჩენის და დაცული ტერიტორიების კომისიების და რეინტროდუქციის სპეციალისტთა ჯგუფის წევრი.
ჰობი: ტურიზმი, ფოტოგრაფია.
მისამართი: (სამსახურის) მცხეთის 8. თბილისი, 380079. ტელ/ფაქსი: 22-27-93. ელ-ფოსტა: nacres @ access. sanet. ge. (ბინის) ჭავჭავაძის 31. თბილისი, 380079. ტელ: 23-11-54.

ერთგულება ხალხისა და საქმისა.

ომარ ბაზიარი საქართველოს პარლამენტის წევრი. დაიბადა ვანში 1942 წ. 24 სექტემბერს. მშობლები: თინა დვალიშვილი, აპოლონ ბაზიარი; მეუღლე — მარგარიტა ტაბატაძე (1943); შვილები: ვერიკო (1964), ხათუნა (1968), ზურაბი (1977). დაამთავრა საქართველოს სასოფლო-სამეურნეო ინ-ტის მებაღეობა-მევენახეობის ფაკ-ტი (1965). სხვადასხვა დროს იყო ყვარლის რ-ნის სოფელ ახალსოფლის მეურნეობის აგრონომი, თავმჯდომარე, დირექტორი, ვანის რ-ნის მეურნეობის დირექტორი, ქარხნის დირექტორი, აღმასკომის თავმჯდომარის პირველი მოადგილე, აგროსამრეწველო გაერთიანების თავმჯდომარე. პარლამენტის წევრია 1995 წლიდან.
მისამართი: (სამსახურის) რუსთაველის 8, თბილისი, 380018. საქართველოს პარლამენტი. (ბინის) დოლიძის 12, თბილისი. ტელ: 95-71-48, 33-29-39.

კეთილსინდისიერი ქმედება — საქმიანობა, ადამიანებთან ძალიან თბილი დამოკიდებულება, თავმდაბლობა, ოჯახის სიყვარული, გაჭირვებული ადამიანის გვერდში დგომა, ჩემი ქვეყნის სიყვარული, დიდი შრომისმოყვარეობა და ძლიერი ჯანმრთელობა. მინდა ქართველმა ხალხმა ან და მარადის ისწავლოს თავისი ქვეყნისა და პრეზიდენტის ანგარების გარეშე სიყვარული.

გიორგი (გიგა) ბათიაშვილი დაიბადა თბილისში 1934 წ. 29 მარტს. დაამთავრა თსსა არქიტექტურის ფაკ-ტი (1958). ძირითადი ნამუშევრები თბილისში: თავისუფლების მოედნის და მიმდებარე ტერიტორიის რეკონსტრუქცია (1992); სასტუმრო ბარათაშვილის აღმართზე (1996); „თეთრი ქალაქის" კულტურულ-ეკონომიკური კომპლექსი (1976); „ავლაბარი ბიზნეს კომპლექსი" (1997); რიყის ტერიტორიის დაგეგმარების კონცეფციალური მოსაზრება-პროექტი (1997); საცხოვრებელი სახლი ნუცუბიძის ქ-ზე (1977); „ყვავილების სასახლე" კოლმეურნეობის მოედანზე (1998) და სხვა. ურბანისტიკის პრობლემებზე გამოქვეყნებული აქვს 17 სამეცნიერო ნაშრომი. გამოფენები: თბილისი (1963, 1988), მოსკოვი (1980, 1981, 1984-85, 1989), ბრაიტონი (1987), ბერლინი (1988), დელი (1986), ბომბეი (1986), ჰანოი (1987), სოფია, საიგონი (1981), ლოსანჟელესი (1988), ვაშინგტონი (1988), სანკტ-პეტერბურგი (1968), პარიზი (1987) და სხვა. საერთაშორისო ღონისძიებები: კონფერენციები, ყრილობები — დელი, ბომბეი, ბრაიტონი, სოფია, საი-გონი, ჰანოი, ვაშინგტონი (1974-92); არის არქიტექტურის მეცნ. კანდიდატი (1968), საქართველოს ხელოვნების დამსახურებული მოღვაწე (1982), საქართველოს კომკავშირის პრემიის ლაურეატი (1984), სსრკ სახ. პრემიის ლაურეატი (1987), პროფესორი (1988), არქიტექტურის საერთაშორისო აკადემიის პროფესორი (1991), არქიტექტურის საერთაშორისო აკადემიის ნამდვილი წევრი-აკადემიკოსი (1992), ევროპის კულტურის ასოციაციის საბჭოს წევრი (1992), საქართველოს ავტოკეფალური ეკლესიის ჯილდოს „სამკერდე ჯვრის" მფლობელი (1985), რუსეთის არქიტექტურისა და საინჟინრო აკადემიის აკადემიკოსი — უცხოელი წევრი (1995), საქართ-

ველოს საინჟინრო აკადემიის აკადემიკოსი — ნამდვილი წევრი (1996), თბილისის საპატიო მოქალაქე (1996), ამერიკულ-ქართული მეცნ. აკადემიისა და საქართველოს პედაგოგიურ მეცნ. აკადემიის აკადემიკოსი — ნამდვილი წევრი (1997). იყო საქართველოს არქიტექტორთა კავშირის გამგეობის წევრი (1979-83), არქიტექტორთა კავშირის თავმჯდომარის მოადგილე (1983-91), დიზაინერთა კავშირის, სსრკ დიზაინერთა კავშირის, სსრკ არქიტექტორთა კავშირის გამგეობის წევრი (1987-91), სსრკ არქიტექტურის დარგში სამეცნიერო წოდებათა მიმნიჭებელი საბჭოს წევრი (1988-92), სსრკ არქიტექტურის სახელმწიფო კომიმიტეტთან არსებული სახელმწიფო არქიტექტურული საბჭოს წევრი (1988-92), თბილისის მერიის მრჩეველთა საბჭოს წევრი (1985-98), საკრებულოს დეპუტატი (1998); 1980 წლიდან — თბილისის მთავარი არქიტექტურული საბჭოს, 1991 წლიდან — საქართველოს არქიტექტორთა კავშირის კოლეგიის, 1985 წლიდან — თსსა სამეცნიერო საბჭოს, 1995 წლიდან თსსა სამეცნიერო წოდებათა მიმნიჭებელი საბჭოს წევრია. 1968 წლიდან ეწევა პედაგოგიურ მოღვაწეობას თსსა-ში. მისი ბიოგრაფია შეტანილია ენციკლოპედიაში „საქართველო" (1997).
მისამართი: (ბინის) ჩიქოვანის 21. ბ. 19. თბილისი, 380071. ტელ: 33-56-91, 93-69-51.

თამაზ ბათიაშვილი მუსიკოსი, მევიოლინე, რუსთაველის პრემიის ლაურეატი, საქართველოს სახალხო არტისტი. დაიბადა თბილისში 1941 წ. 18 მარტს. მშობლები: ალექსანდრა გულივერდაშვილი, ალექსი ბათიაშვილი; მეუღლე — თინათინ (მარიკა) ლორთქიფანიძე (1954); შვილები: გიორგი (1974), შოთა (1977), ლიზიკო (1979). დაამთავრა თბილისის სახელმწიფო კონსერვატორია (1963). მუშაობდა მუსიკალურ სასწავლებელში ვიოლინოს მასწავლებლად (1959-70), სახელმწიფო სიმებიან კვარტეტში მევიოლინედ (1966-70), თბილისის სახელმწიფო კონსერვატორიაში მასწავლებლად, დოცენტად, პროფესორად (1967-92), მოსკოვის სახელმწიფო ფილარმონიის სიმფონიურ ორკესტრში მევიოლინედ (1970-72), არის საქართველოს სახელმწიფო კამერული ორკესტრის მევიოლინე (1992 წლიდან). 1963 წლიდან ეწევა საკონცერტო მოღვაწეობას საქართველოსა და მსოფლიოს უმნიშვნელოვანეს საკონცერტო დარბაზებში. არის ფალიაშვილის პრემიის ლაურეატი, საქართველოს თეატრალური საზოგადოების წევრი.
ჰობი: ბუნების წიაღში განმარტოებით ყოფნა, ფეხბურთი.
მისამართი: (სამსახურის) Hoheschul str 4, Ingolstadt 85049, BRD. (ბინის) ლაღიძის 6. თბილისი. ტელ.: 99-00-56; ჰინდემით შტრასე 22 , ინგოლშტატი 85057; გერმანია.

ირაკლი ბათიაშვილი საქართველოს პარლამენტის წევრი, პოლიტიკური ორგანიზაცია „მოძრაობა ქართული სახელმწიფოსათვის" დამფუძნებელი. დაიბადა 1961 წ. 8 აგვისტოს მშობლები: ირინე კუჭუხიძე, დიმიტრი ბათიაშვილი, მეუღლე — მაია ბათიაშვილი-ფანჩულიძე; შვილები: ნუცა (1982), ირინა (1991). დაამთავრა თსუ ფილოსოფიის ფაკ-ტი (1983). იყო ფილოსოფიის ინ-ტის მეცნიერ-თანამშრომელი (1983-92), საქართველოს საინფორმაციო სადაზვერვო სამსახურის თავმჯდომარე (1992-93), პრობლემური სიტუაციის ანალიზისა და პროგნოზირების ცენტრის ხელმძღვანელი (1994-95). პარლამენტის წევრია 1995 წლიდან.
მისამართი: (სამსახურის) რუსთაველის 8. თბილისი 380018. ტელ: 22-35-92.

არმენ ბაიანდურიანი თბილისის სომხური თეატრის სამხატვრო ხელმძღვანელი. დაიბადა სოფ. დალეთში (თეთრიწყაროს რ-ნი) 1953 წ. 12 სექტემბერს.

მშობლები: აშხენ შატვირიანი, სერგო ბაიანდურიანი; მეუღლე — ლეილა მიკირჩიანი (1961); შვილი — ნარექი (1982). დაამთავრა ერევნის უნივერსიტეტის ფსიქოლოგიის ფაკ-ტი და ერევნის თეატრალური ინ-ტის სარეჟისორო ფაკ-ტი. იყო ერევნის თეატრის მსახიობი (1974-90), ერევნის თეატრ-სტუდია „ავლაბრის" ხელმძღვანელი (1992-93). თბილისის სომხური თეატრის სამხატვრო ხელმძღვანელია 1993 წლიდან. დაწერილი აქვს 5 პიესა, გადაღებულია ფილმში „შვიდკაცა" (რეჟ. სოსო ჩხაიძე). დაჯილდოებულია ღირსების ორდენით (1998). არის თეატრის მოღვაწეთა კავშირის და საბჭოს წევრი (1997).
ჰობი: პოეზია.
მისამართი: (სამსახურის) შაუმიანის 8. თბილისი, ტელ: 74-62-95. (ბინის) ქიქოძის 13. თბილისი, ტელ: 93-19-17.
ვიყო მართალი და არასოდეს მოვიტყუო და თეთრს ვუთხრა თეთრი და წითელს წითელი.

ვან ბაიბურთი ჟურნალისტი, გაზეთ „ვრასტანის" მთავარი რედაქტორი. დაიბადა თბილისში 1940 წ. 11 ივლისს. მშობლები: არაქსია ბაიბურთი, ვალარშაკ ბაიბურთი; მეუღლე — ირინე ვართანოვა (1944); შვილები: იგორი (1966), გრიგორი (1978). დაამთავრა თსუ ჟურნალისტიკის ფაკ-ტი (1966). იყო „ახალგაზრდა კომუნისტის" (1961-62), „მოლოდიოჟ გრუზიის" (1962-64), „კომსომოლსკაია პრავდის" (1965-67) კორესპონდენტი, „სოვეტსკი სპორტის" საკუთარი კორესპონდენტი სომხეთში (1967-72), „საქინფორმის" საზოგადოებრივ-პოლიტიკური განყოფილების რედაქტორი (1972-77), ახალი ამბების სააგენტოს საკუთარი კორესპონდენტი საქართველოში (1977-86). გაზეთ „ვრასტანის" მთავარი რედაქტორია 1986 წლიდან. მიღებული აქვს ღირსების ორდენი (1996). არის საქართველოს ჟურნალისტთა ფედერაციის წევრი, საქართველოს სომხური კულტურულ-საქველმოქმედო საზოგადოების ვიცე-პრეზიდენტი.
ჰობი: წიგნის კითხვა.
მისამართი: (სამსახურის) კოსტავას 14. თბილისი, 380096. ტელ: 99-70-47, ფაქსი: 93-22-61. (ბინის) ჩიტაძის 10. თბილისი, ტელ: 93-66-33.
თუ არ მოგწონს როგორ გექცევიან შენ, ისე არ მოექცე სხვებს.

თეიმურაზ ბაკურაძე კომპოზიტორი. დაიბადა ქუთაისში 1943 წ. 17 აპრილს. მშობლები: მარიამ ჭეიშვილი, თედორე ბაკურაძე. დაამთავრა თბილისის სახ. კონსერვატორია (1967). იყო კინოსტუდია „ქართული ფილმის" კომპოზიტორი (სახელშეკრულებო საწყისებზე 1968 წლიდან). არის ავტორი ნაწარმოებებისა: სცენიური: „პრელუდიუმი", ჰეპენინგი სოლისტების, სიმფონიური ორკესტრისა და მაგნიტური ფირისათვის 2 მოქმედებად: „ხმაურებიდან გალობამდე", „მცირე წრე" (ტექსტი ვაჟა-ფშაველასი, 1974), ვოკალურ-ინსტრუმენტული: „ლირიკული სტროფები", კანტატა, სოლისტების, მამაკაცთა კამერული გუნდისა და ინსტრუმენტული ანსამბლისათვის — „ვეფხისტყაოსნის" მიხედვით (1963); „ჯონ რიდი", ორატორია სოლისტების, გუნდისა და სიმფონიური ორკესტრისათვის (ტექსტი გ. ტაბიძისა 1970); სიმფონია-კანტატა გუნდისა და სიმფონიური ორკესტრისათვის — „გალობანი სინანულისანის" მიხედვით (1971). კამერული: სექსტეტი კლარნეტის, დასარტყამი ინსტრუმენტებისა და სიმებიანი კვარტეტისათვის (1963), დიალოგები კლარნეტის, ფაგოტისა და ვიოლონჩელისათვის (1968), სიმებიანი კვარტეტი „ფშაური ნატირლები" ორი წიგნი კვარტეტისათვის — გ.ტაბიძის მიხედვით (1970), „მწუხრი" სიმებიანი ორკესტრისათვის (1978); ორი წიგნი კვინტეტისათვის (საფორტეპიანო) — IX ს. უცნობი ქართველი ავტორისა და ეკლესიასტეს წიგნის (XI, 9) მიხედვით (1992). არის კომპოზიტორი კინოფილმებისა: „იყო შაშვი მგალობელი", „პასტორალი" (რეჟ. ო.იოსელიანი), „ქალაქი ანარა", „მოცურავე" (რეჟ. ი.კვირიკაძე), „უბედუ-

რება" (რეჟ. გ.კანდელაკი); სპექტაკლებისა: „ოიდიპოს მეფე (რეჟ. თ.ჩხეიძე), „კორიოლანოსი" (რეჟ. გ.ქავთარაძე), „რიჩარდ III" (რეჟ. ა.ქანთარია), ტელეფილმებისა: „დაუვიწყარი დღე", „ავთო ვარაზი". არის რესპუბლიკური (1963, 1967, 1969), საკავშირო (1968) პრემიების ლაურეატი, საერთაშორისო კინოფესტივალის „ოქროს არწივის" ლაურეატი მუსიკის ნომინაციით (1992). საქართველოს კომპოზიტორთა კავშირის წევრი.
მისამართი: (ბინის) სანქტ-პეტერბურგის 3. თბილისი.

ბენედიკტე ბალავაძე გეოფიზიკოსი, გეოფიზიკის ინ-ტის დირექტორის მრჩეველი, პროფესორი, აკადემიკოსი. დაიბადა სოფ. ღანირში (სამტრედიის რ-ნი) 1909 წ. 12 ივნისს. მშობლები: სოფიო ჩიმაკაძე, კონსტანტინე ბალავაძე; მეუღლე — დინარა ნაკაშიძე (1921); შვილები: მიხეილი (1946), მარინე (1951). დაამთავრა თსუ ფიზიკა-მათემატიკის ფაკ-ტი (1931). იყო საქართველოს სახალხო მეურნეობის უმაღლესი საბჭოს წევრი (1930-31), გეოფიზიკის ობსერვატორიის ადიუნქტი (1931-32), სსრკ მეცნიერებათა აკადემიის ასპირანტი (1933-34), გეოფიზიკის ინ-ტის განყოფილების გამგე (1934-39), სწავლული მდივანი (1938-39), ფიზიკის და გეოფიზიკის ინ-ტის დირექტორის მოადგილე (1943-50), დირექტორი (1950-53), სსრკ მეცნ. აკად. დოქტორანტი (1953-55), გეოფიზიკის ინ-ტის განყოფილების გამგე (1955-72), დირექტორი (1972-87),თსუ ფიზიკის ფაკ-ტის დოცენტი (1938-57), კათედრის გამგე (1968-91).გეოფიზიკის ინ-ტის დირექტორის მრჩეველია 1987 წლიდან.თსუ პროფესორია 1957 წლიდან. დაიცვა სადოქტორო დისერტაცია თემაზე „გრავიტაციული ველი და დედამიწის ქერქის აგებულება საქართველოში" (1955). ავტორია 4 მონოგრაფიისა (3 შესრულებულია თანაავტორთან ერთად). არის საქართველოს მეცნიერების დამსახურებული მოღვაწე (1961), სახელმწიფო პრემიის ლაურეატი (1996). დაჯილდოებულია მედლებით: „შრომითი მამაცობისთვის" (1946), „შრომითი წარჩინებისთვის" (1966), „კავკასიის დაცვისთვის" (1945), „დიდ სამამულო ომში გამარჯვების 40 წლისთავისათვის" (1985), „შრომის ვეტერანის" (1985), ო.შმიდტის (1979), ივ.ჯავახიშვილის (1988), ს.კოროლიოვის (1988), ნ.პოლიუგინის (1991), ა.ნადირაძის (1994) სახელობის, ღირსების ორდენით (1996). მისი ბიოგრაფია შეტანილია „ქართულ საბჭოთა ენციკლოპედიაში" (თბილისი, 1977), ბიბლიოგრაფიულ ცნობარში „Геологи, географы" (1985).
ჰობი: მებაღეობა.
მისამართი: (სამსახურის) გეოფიზიკის ინსტიტუტი. ალექსიძის 1. თბილისი, 380093. ტელ: 33-54-80; გეოფიზიკის კათედრა.ჭავჭავაძის 3. თბილისი, 380028. (ბინის) ჭავჭავაძის 2/2. ბ. 19. თბილისი, 380079. ტელ: 22-47-86. ელ.ფოსტა: geophys @ hepi. edu.ge.

ბავშვობაში შთამაგონეს შინ და სკოლაში — ცხოვრებისეული პრობლემების გადაწყვეტისას მეხელმძღვანელა პრინციპით: „წინ გონება გაუშვი, უკან გრძნობა მიაყოლე". ამ პრინციპისათვის არასოდეს მიღალატია და შედეგიც მუდამ სასურველი მქონდა. მეორე პრინციპი: მტერი ვის არ ყოლია, არც მე ვარ უმტერო. გულწრფელად ვიტყვი, რომ არასოდეს მისარგებლია ჩემი უპირატესობით მტრისთვის სამაგიერო გადამეხადა. პირიქით, თუ ეს გაუგებარი არ არის, მხოლოდ კეთილად ვექცეოდი ან არაფრად ჩამიგდია მისი მტრობა. ამ პრინციპმაც წარმატება მომიტანა ცხოვრებაში. ამგვარად კინკლაობისგან განთავისუფლებული მთელ დროს ჩემი მეცნიერული და საზოგადოებრივი მოღვაწეობისათვის ვიყენებდი და ცოტა როდი მოვასწარი.

ჯარჯი ბალანჩივაძე პიანისტი, საქართველოს კამერული ორკესტრის სამხატვრო ხელმძღვანელი და დირიჟორი. დაიბადა თბილისში 1941 წ. 27 აგვის-

ტოს. მშობლები: ანნა ჯიბლაძე, ანდრია ბალანჩივაძე; მეუღლე — ქეთინო მაჭავარიანი (1955); შვილი — ანტონი (1978). დაამთავრა მოსკოვის სახელმწიფო კონსერვატორია (1964). იყო თბილისის სახელმწიფო კონსერვატორიის პედაგოგი, თსუ ლექტორი (1972-76). არის ამიერკავკასიის მუსიკოს-შემსრულებელთა I-კონკურსის ლაურეატი, ფილარმონიის სოლისტი; ორჯერ აქვს მიღებული საქართველოს კულტურის სამინისტროს I პრემია კომპოზიციაში; გამართული აქვს მრავალი სოლო კონცერტი, მუსიკალურად გააფორმა სპექტაკლები თბილისსა და გერმანიაში.

ჰობი: ხატვა.

მისამართი: (სამსახურის) აღმაშენებლის 8. თბილისი, 380002. (ბინის) ყაზბეგის 20-ა, ბ. 27. თბილისი. ტელ: 39-31-34.

არ მივყვე დროით განპირობებულ ტემპს. ამას გვასწავლის მუსიკა: მელოდია კარნახობს ტემპს

დურსუნ ბალაძე მეცნიერებათა აკადემიის წევრ-კორესპონდენტი, ბათუმის უნივერსიტეტის მათემატიკის კათედრის გამგე, პროფესორი. დაიბადა ქობულეთში 1930 წ. 14 თებერვალს. მშობლები: მარიამ რომანაძე, ოსმან ბალაძე; მეუღლე — ეთერ კირჩხელი-ბალაძე; შვილი — ემზარი (1961). დაამთავრა თსუ მექანიკა-მათემატიკის ფაკ-ტი (1956). იყო თსუ მათემატიკის კათედრის ასისტენტი (1959-65), ზოგადი მათემატიკის კათედრის დოცენტი (1965-72), პროფესორი (1972-78), ბათუმის პედაგოგიური ინ-ტის რექტორი (1978-91). ბათუმის უნივერსიტეტის მათემატიკის კათედრის გამგეა 1991 წლიდან. დაიცვა სადოქტორო დისერტაცია თემაზე — „სტინროდის განზოგადებული ჰომოლოგიის ჯგუფები" (1971). ავტორია სამეცნიერო ნაშრომების: „Исследования по теории гомологии" (1984), „О группах гомологии и когомологии над парой групп коэффициентов" (1960), „Parametric canonical homology and cohomology groups over pairs of copresheaves and presheares, respectively" (1983) და სხვა. მიღებული აქვს ამერიკის ბიოგრაფიული ინ-ტის ღირსების მედალი (1998). იყო აჭარის ა/რ უზენაესი საბჭოს ორი მიწვევის დეპუტატი და უზენაესი საბჭოს პრეზიდიუმის წევრი (1980-90). მისი ბიოგრაფია შეტანილია ენციკლოპედია „საქართველოს" I ტომში (1997), ამერიკის ბიოგრაფიული ინ-ტის გამოცემებში: Five Hundred Leaders of Influence (1998) და The International Directory of Distinguished Leadership (1998).

მისამართი: (სამსახურის) ნინოშვილი 35. ბათუმი, 384516. ტელ: 7-17-98. (ბინის) ვაჟა-ფშაველას 7, ბ. 14. ბათუმი, 384500. ტელ: 7-04-40.

სამართლიანობა

ივანე ბალიაშვილი საქართველოს პარლამენტის წევრი. დაიბადა ახალციხეში 1947 წ. 23 სექტემბერს. მეუღლე — ზოია გელაშვილი (1954); შვილები: გიორგი (1976), თამარი (1978), კობა (1984). დაამთავრა სპი სატრანსპორტო ფაკ-ტი (1972). იყო ნინოწმინდის რაისაბჭოს აღმასკომის თავმჯდომარე (1979-89), ნინოწმინდის რაიკომის პირველი მდივანი (1989-91), საქართველოს პარლამენტის წევრი (1992-95). მეორედ აირჩიეს პარლამენტში 1995 წელს. მიღებული აქვს შრომის წითელი დროშის ორდენი (1986), ვახტანგ გორგასლის III ხარისხის ორდენი (1998). არის მოქალაქეთა კავშირის წევრი (1995 წლიდან).

ჰობი: ფეხბურთი, პოლიტიკა.

მისამართი: (სამსახურის) საქართველოს პარლამენტი. რუსთაველის 8, თბილისი, 380018. ტელ: 93-30-15. (ბინის) კოსტავას 77, ბ. 22. ახალციხე. ტელ: 2-19-98.

პასუხისმგებლობის დიდი გრძნობა, მიმტევებლობა, ტოლერანტობა, მეგობრებისადმი პატივისცემა, პრინციპულობა, ობიექტურობა, მეუღლის მხარში დგომა და მხარდაჭერა.

ანზორ ბალუაშვილი იურისტი, საქართველოს გენერალური პროკურორის მოადგილე, იუსტიციის სახელმწიფო მრჩეველი. დაიბადა თბილისში 1943წ. 23 სექტემბერს. მშობლები: ელიზავეტა ბალუაშვილი, კონსტანტინე ბალუაშვილი; მეუღლე — მანანა ფოცხიშვილი (1955); შვილი — ირმა (1978). დაამთავრა თსუ იურიდიული ფაკ-ტი (1966). იყო ბათუმის პროკურატურის გამომძიებელი, უფროსი გამომძიებელი (1967-70), საქართველოს პროკურატურის განსაკუთრებით მნიშვნელოვან საქმეთა გამომძიებელი, სამმართველოს უფროსი (1970-93). საქართველოს გენერალური პროკურორის მოადგილეა 1993 წლიდან. გამოქვეყნებულია მისი ათეულობით სტატია, კანონმდებლობის სამართალგამოყენებითი პრაქტიკის ანალიზი. არის ღირსების ორდენის კავალერი (1997).
ჰობი: მხატვრული ლიტერატურა.
მისამართი: (სამსახურის) გორგასლის 24. ტელ: 99-85-66. (ბინის) ვაჟა-ფშაველას გამზ.V კვ. I კორპ. ბ.119. ტელ: 93-89-87.

მოქალაქეთა კანონიერი ინტერესების და უფლებების დაცვა, ქვეყნის ტერიტორიული მთლიანობის დაცვა და მისი უშიშროების უზრუნველყოფა. გაჭირვებულის და გზასაცდენილის ადამიანური დახმარება. სამართალდამცავ სტრუქტურებში ერუდირებული, უანგარო და უშიშარი სპეციალისტების მოზიდვა. კანონის პატივისცემა.

რევაზ ბანცური მათემატიკოსი, მექანიკოსი, პროფესორი, მეცნიერებათა აკადემიის წევრ-კორესპონდენტი. დაიბადა სოფ. ბანცურებში (დუშეთის რ-ნი) 1936 წ. 10 ივნისს. მშობლები: თამარ ნიკლაური, დავით ბანცური; მეუღლე — ნათელა ხამარიტაშვილი (1945); შვილები: დავითი (1966), ქეთევანი (1969). დაამთავრა თსუ მექანიკა-მათემატიკის ფაკ-ტი (1960). იყო მათემატიკის ინ-ტის უფროსი ტექნიკოსი (1960-62), უმცროსი მეცნიერ-თანამშრომელი (1962-69), უფროსი მეცნიერ-თანამშრომელი (1969-83). განყოფილების გამგეა 1983 წლიდან. დაიცვა სადოქტორო დისერტაცია თემაზე „დრეკადობის ბრტყელი თეორიის საკონტაქტო ამოცანები და მათთან დაკავშირებულ ფუნქციათა თეორიის სასაზღვრო ამოცანები" (1981).არის 30 სამეცნიერო ნაშრომის ავტორი. მისი ბიოგრაფია შეტანილია წიგნში „მათემატიკისა და მექანიკის ისტორია" (კიევი. 1998).
მისამართი: (სამსახურის) ალექსიძის 1. თბილისი, 380093. ტელ: 39-49-51. (ბინის) ნუცუბიძის პლატო, III მ/რ, II კვ. IX კორპ. ბ. 52. თბილისი.

ბიძინა ბარათაშვილი სპორტული ჟურნალისტი. დაიბადა თბილისში 1961 წ. 16 აგვისტოს. მშობლები: მედეა ძიძიგური, გივი ბარათაშვილი; მეუღლე — ნანა გუგუშვილი (1964); შვილი — ელენე (1987). დაამთავრა თსუ ისტორიის ფაკ-ტი (სპეციალობა — ხელოვნებათმცოდნეობა) (1983). იყო თსუ ისტორიის ფაკ-ტის უფროსი მასწავლებელი (1987-95), გაზეთ „8 1/2"-ის მთავარი რედაქტორი (1991-97), ტელეკომპანია „იბერვიზიის" სპორტული და კინოპროგრამების მთავარი რედაქტორი (1992-94); არის ტელეკომპანია „II არხის" შემეცნებით-გასართობი პროგრამების რედაქციის მთავარი რედაქტორი (1995 წლიდან), გაზეთ „საქართველოს სპორტის" მთავარი რედაქტორი (1997-98), სპორტის სახ. დეპარტამენტის პრეს-ცენტრის უფროსი (1997-98), იყო „ახალი ქართული გაზეთის" სპორტული განყოფილების მთავარი რედაქტორი (1998). ავტორია ტელეგადაცემებისა: „8 1/2", „გოლი". არის ტელეფესტივალ „მანას" გამარჯვებული (1994, 96), ჟურნალისტთა კავშირის (1987), სპორტულ ჟურნალისტთა ასოციაციის წევრი (1991).
ჰობი: მუსიკა, ხელოვნება.
მისამართი: (სამსახურის) კოსტავას 68. თბილისი, ტელ: 36-24-10. (ბინის) ქუჩიშვილის 9. ბ. 27. თბილისი, 380009. ტელ: 22-71-73, 22-05-91.

არასოდეს მიღალატია მეგობრისთვის, ვცდილობდი დავხმარებოდი კოლეგებს. არ ვარ შურიანი, თუმცა ძალიან მიყვარს ჯანსაღი კონკურენცია. მუდმივად ვცდილობ ავიმაღლო პროფესიული დონე და გავიფართოვო ზოგადი განათლება. არასოდეს ეკიდებ ხელს იმ საქმეს, სადაც პროფესიული მომზადება მაკლია და პირიქით, მიყვარს რისკი იქ, სადაც წარმატების შანსი მაქვს. მიყვარს ახალი წამოწყებები. მიჭირს ერთი საქმის გაუთავებლად კეთება.

ილია ბარათაშვილი მეტალურგიის ინსტიტუტის დირექტორი, მეცნიერებათა აკადემიის წევრ-კორესპონდენტი, პროფესორი. დაიბადა სიმონეთში 1933 წ. 27 ივლისს. მშობლები: ვერა ნიკოლაძე, ბიძინა ბარათაშვილი; მეუღლე — მანანა კანდელაკი (1940); შვილები: ინა (1967), ლია (1969). დაამთავრა სპი მეტალურგიის ფაკ-ტი (1956). იყო რუსთავის საპროექტო ინსტიტუტ „ავტომატმრეწვის" ინჟინერი (1956-57), მეტალურგიის ინ-ტის უმცროსი მეცნიერ-თანამშრომელი (1957-64), უფროსი მეცნიერ-თანამშრომელი (1964-80), ლაბორატორიის გამგე (1980-89), დირექტორის მოადგილე (1989-91). დირექტორია 1991 წლიდან. დაიცვა სადოქტორო დისერტაცია თემაზე „მანგანუმის და მანგანუმიანი შენადნობების რაფინირების სამეცნიერო საფუძვლების და სამრეწველო ტექნოლოგიის დამუშავება" (1985). არის 96 სამეცნიერო სტატიის, 3 მონოგრაფიის და 6 გამოგონების ავტორი. მიღებული აქვს გ.ნიკოლაძის (1984), პ.მელიქიშვილის (1990), საქართველოს სახელმწიფო პრემია (1993).
ჰობი: მოგზაურობა.
მისამართი: (სამსახურის) მეტალურგიის ინსტიტუტი. ყაზბეგის 15. თბილისი, 380113. ტელ: 37-02-67. (ბინის) ფალიაშვილის 72. ბ. 39. თბილისი, 380079.

გიორგი ბარამიძე საქართველოს პარლამენტის წევრი. დაიბადა თბილისში 1968 წ. 5 იანვარს. მშობლები: ნარგიზა თოიძე, აივენგო ბარამიძე. ჰყავს მეუღლე და შვილი. დაამთავრა სპი ქიმიური ტექნოლოგიის ფაკ-ტი (1992), სწავლობდა ევროპის უსაფრთხოების საკითხთა და თავდაცვითი ეკონომიკის ცენტრში (გერმანია-NATO, 1995). იყო საქართველოს მწვანეთა აღმასრულებელი მდივანი, ადამიანის უფლებათა დაცვისა და ეროვნებათშორის ურთიერთობათა სახ. კომიტეტის სამმართველოს უფროსი (1992), რესპუბლიკის პარლამენტის წევრი (1992-95, 1995-99). იყო მეორე მოწვევის პარლამენტის ფრაქცია სმკ-ს და კორუფციასთან ბრძოლის დროებითი საგამოძიებო კომისიის თავმჯდომარე (1995-98). სწავლობს ჯორჯთაუნის უნივერსიტეტის დიპლომატიისა და საერთაშორისო ურთიერთობების ფაკ-ტზე 1998 წლიდან. არის საქართველოს მწვანეთა მოძრაობის და სმკ-ის წევრი. გამოქვეყნებული აქვს საგაზეთო პუბლიკაციები.
ჰობი: ლიტერატურა, სპორტი, მუსიკა, ტურიზმი.
მისამართი: (სამსახურის) რუსთაველის 8. თბილისი 380018. (ბინის) უზნაძის 6. ტელ: 95-76-94.

პატიოსნება, სიკეთე, ზნეობრიობა, სიყვარული, პრინციპულობა, ერთგულება, რეალიზმი, ოპტიმიზმი, მიზანსწრაფვა, მაქსიმალიზმი, დაუკმაყოფილებლობა გაკეთებული საქმით, მიმტევებლობა — ეს ის პრინციპებია, რომლითაც ვცდილობ ვიხელმძღვანელო და მიმაჩნია, რომ საქართველო უნდა ჩამოყალიბდეს დემოკრატიულ, ლიბერალურ პრინციპებზე დაფუძნებულ სახელმწიფოდ. ჩემი აზრით, საქართველოში ნიჭიერი ხალხი ცხოვრობს და თუ ჩვენ მოქალაქეთა თანასწორუფლებიანობის დაცვით მოვახერხებთ მოქმედებას, მაშინ საქართველოს ხალხი და სახელმწიფო მიაღწევს სასურველ კეთილდღეობას.

გრიგოლ ბარამიძე საქართველოს პრეზიდენტის რწმუნებული სამცხე-ჯავახეთის მხარეში, საგანგებო და სრულუფლებიანი ელჩი . დაიბადა თბილისში 1960 წ. 4 იანვარს. მშობლები: ცისანა გოგიჩაიშვილი, რევაზ ბარამიძე; მეუ-

ღლე — ლელა თამარაშვილი (1969); შვილი — ცისია (1993). დაამთავრა თსუ აღმოსავლეთმცოდნეობის ფაკ-ტი არმენოლოგიის სპეციალობით (1984). იყო თსუ უმცროსი მეცნიერ-თანამშრომელი, სამეცნიერო საბჭოს თავმჯდომარე, კომკავშირის კომიტეტის მდივანი, თბილისის ქალაქკომის და საქართველოს კომკავშირის ცკ-ს პირველი მდივანი, საქართველოს მოქალაქეთა ახალგაზრდული კავშირის თავმჯდომარე (1993-96), თსუ უფროსი მეცნიერ-თანამშრომელი (1990-94), საქართველოს პრეზიდენტის მთავარი სახელმწიფო მრჩეველი (1994-95), საქართველოს საგანგებო და სრულუფლებიანი ელჩი სომხეთში (1995-98). საქართველოს პრეზიდენტის რწმუნებულია 1995 წლიდან. არის 32 სამეცნიერო ნაშრომის, მათ შორის სამი მონოგრაფიის ავტორი. გამოქვეყნებული აქვს წიგნები: "შუა საუკუნეების სომხურ-ქართული ურთიერთობები", "ქართული ლიტერატურათმცოდნეობითი მცირე ანთოლოგია", აგრეთვე პუბლიცისტური წერილები და გამოკვლევები. არის სპორტის ოსტატი ცურვაში. მსოფლიო არმენოლოგთა კონგრესის და საერთაშორისო სიმპოზიუმის გამარჯვებული.

ჰობი: წიგნების კითხვა, სპორტი, მუსიკა, ცხოველები.

მისამართი: (სამსახურის) თამარ მეფის 11, ახალციხე. ტელ: 99-67-49.

პრინციპულობა, სამართლიანობა, სიკეთე, სახელმწიფოს წელმაგარობა.

მალხაზ ბარამიძე საქართველოს პარლამენტის წევრი, აფხაზეთის მეცნიერებათა აკადემიის აკადემიკოსი, პროფესორი. დაიბადა თბილისში 1935 წ. 18 მარტს. მშობლები: ქეთევან მუჯირი-ბარამიძე, ბენედიქტე ბარამიძე; მეუღლე — გურანდუხტ ფხაკაძე (1938); შვილი — ირაკლი (1963). დაამთავრა თსუ ისტორიის ფაკ-ტი (1958). იყო ისტორიის, არქეოლოგიისა და ეთნოგრაფიის ინ-ტის ლაბორანტი (1958-61), უმცროსი მეცნიერ-თანამშრომელი (1961-66), უფროსი მეცნიერ-თანამშრომელი (1966-91), არქეოლოგიური კვლევის ცენტრის წამყვანი მეცნიერ-თანამშრომელი (1991-92), პარლამენტის წევრი (1992-95). მეორედ აირჩიეს პარლამენტში 1995 წელს. დაიცვა სადოქტორო დისერტაცია თემაზე „აღმოსავლეთ შავიზღვისპირეთის ძვ.წ. III-I ათასწლეულების ძირითადი პრობლემები" (1998). არის 100-მდე სამეცნიერო სტატიის (ქართულ და უცხოურ ენებზე) და ერთი მონოგრაფიის („მერხეულის სამაროვანი". 1977) ავტორი.

ჰობი: სპორტი (კალათბურთი, ჭადრაკი).

მისამართი: (სამსახურის) საქართველოს პარლამენტი. რუსთაველის 8. თბილისი, 380018. ტელ: 99-86-07, ფაქსი: 92-32-82. (ბინის) ხოშტარიას 3. თბილისი, 380008. ტელ: 99-85-30.

შრომის სიყვარული, პატიოსნება, საქმისადმი პროფესიული მიდგომა, საქართველოს უძველესი ისტორიის პერიოდებისადმი ინტერესი, არქეოლოგიური ობიექტების გამოვლენა, გათხრა და მეცნიერული შესწავლა. მიზანი — საქართველოს სრული პოლიტიკური დამოუკიდებლობა და ბრძოლა ტერიტორიული მთლიანობის აღდგენისათვის.

კონსტანტინე ბარქაია პარლამენტის წევრი, ჯანდაცვისა და სოციალურ საკითხთა კომიტეტის თავმჯდომარე. დაიბადა ქუთაისში 1951 წ. 11 ივნისს. მშობლები: საშა კიკვაძე, კონსტანტინე ბარქაია. დაამთავრა სამედიცინო ინ-ტის სამკურნალო ფაკ-ტი (1976). იყო ინ-ტის კომკავშირის მდივანი, კომკავშირის ქუთაისის ლენინის რაიკომის I მდივანი (1975-81), ქუთაისის ავტოქარხნის რ-ნის მთავარი ექიმი (1981-82), ჯანდაცვის სამინისტროს სამმართველოს უფროსის მოადგილე, სამმართველოს უფროსი, მინისტრის მოადგილე (1982-94), კურორტთა მართვის რესპუბლიკური საბჭოს თავმჯდომარის მოადგილე. არის 19 სამეცნიერო ნაშრომის ავტორი. მიღებული აქვს მედალი „შრომითი წარჩინებისთვის" (1975) და „ღირსების მედალი" (1995).

ჰობი: ბიბლიოფილია.
მისამართი: (სამსახურის) საქართველოს პარლამენტი. რუსთაველის 8. თბილისი, 380018. ტელ: 93-11-78, ფაქსი: 93-56041. (ბინის) ჯავახიშვილის გამზ. 8/28. ქუთაისი, 384007. ტელ: 7-83-83.

ადამიანის, როგორც ბუნების ფენომენის, პატივისცემა. ქუთაისის და მთლიანად საქართველოს სიყვარულის საქმით დადასტურება. პროფესიონალიზმი ყველაფერში და პროფესიონალების აზრის პრიორიტეტი.

ალექსანდრე ბასილაია კომპოზიტორი, თბილისის სახელმწიფო საკონცერტო დარბაზის დირექტორი და სამხატვრო ხელმძღვანელი. დაიბადა თბილისში 1942 წ. 11 მარტს. მშობლები: ზოია ხოშტარია, ალექსანდრე ბასილაია; მეუღლე — ლუიზა კობალაძე (1940); შვილი — ანდრო (ანრი) ბასილაია (1960). დაამთავრა თბილისის სახელმწიფო კონსერვატორია (1967). იყო ფილარმონიის აკომპანიატორი (1963-68). ანსამბლ „ივერიის" ხელმძღვანელია 1968 წლიდან, თბილისის სახელმწიფო საკონცერტო დარბაზის დირექტორი და სამხატვრო ხელმძღვანელია 1990 წლიდან. დაწერილი აქვს 5 მიუზიკლი („ჩხიკვთა ქორწილი", „არგონავტები", „თოვლის ბებოს ზღაპარი", „ფიროსმანი", „Шлягер, шлягер") და მრავალი საესტრადო სიმღერა. არის საქართველოს სახალხო არტისტი, კომპოზიტორთა და კინემატოგრაფისტთა კავშირის წევრი. მისი ბიოგრაფია შეტანილია „ქართულ საბჭოთა ენციკლოპედიაში" (თბილისი, 1977).
ჰობი: ფეხბურთი, კალათბურთი.
მისამართი: (სამსახურის) მელიქიშვილის 1. თბილისი, 380009. ტელ: 98-32-27. (ბინის) საირმის ქ. VIII კორპ. ბ. 13. თბილისი, 380042.

სიყვარული, სიკეთე და სილამაზე და, რა თქმა უნდა, მიმტევებლობა.

თემურ ბასილია საქართველოს პრეზიდენტის თანაშემწე ეკონომიკური რეფორმების საკითხებში. დაიბადა სოფ. ჩაისუბანში (ჩოხატაურის რ-ნი) 1957 წ. 10 მარტს. მშობლები: ცუცა ბასილია, ტარიელ ბასილია; მეუღლე — მერი გუგუშვილი (1959); შვილები: ალექსანდრე (1978), გივი (1986). დაამთავრა თსუ ეკონომიკის ფაკ-ტი. იყო სამრეწველო გაერთიანება „ელექტროხელსაწყოს" ინჟინერ-ეკონომისტი, ბიუროს უფროსი (1979-84), თბილისის საქარხნო რ-ნის ალმასკომის დარგთაშორის ტერიტორიული გაერთიანების სექტორის გამგე, უფროსის მოადგილე (1984-86), საავეჯო დეტალების კომბინატის დირექტორის მოადგილე (1986-89), სამრეწველო გაერთიანება „განთიადის" მთავარი ეკონომისტის მოადგილე (1989-91), საქართველოს პარლამენტის საფინანსო-საბიუჯეტო კომისიის თავმჯდომარე (1992-94), საქართველოს პრემიერ-მინისტრის მოადგილე (1994-95). საქართველოს პრეზიდენტის თანაშემწეა 1996 წლიდან. არის პოლიტიკური ორგანიზაციის „მოძრაობა ქართული სახელმწიფოსთვის" წევრი (1999 წლიდან).
მისამართი: (სამსახურის) ინგოროყვას 7. თბილისი, 380034. სახელმწიფო კანცელარია.

ნინო ბასილია ჟურნალ „იმიჯის" რედაქტორ-გამომცემელი. დაიბადა ფოთში 1962 წ. 15 დეკემბერს. მშობლები: ნანული უგულავა, რევაზ ბასილია; შვილი — გიორგი ხაფავა (1981). დაამთავრა თბილისის პედაგოგიური ინ-ტის ფილოლოგიის ფაკ-ტი (1983), ბიზნესის სკოლა თბილისში, ავსტრიასა და უნგრეთში (1986). იყო თავისუფალი ჟურნალისტი, საგარეო საქმეთა მინისტრის რეფერენტი (1984-85), ლოს-ანჯელესში ერთობლივი საწარმოს მენეჯერის თანაშემწე (1991), ისრაელში ფირმა „Barkiv"-ის საგარეო განყოფილების გამგე (1992-93). ჟურნალ „იმიჯის" რედაქტორ-გამომცემელია 1996 წლიდან. ავტო-

რია დოკუმენტური ფილმების: „ისრაელი" (1995), „საფრანგეთი" (1997), მოთხრობების კრებულისა: „სამკუთხედი" (1999).
ჰობი: ფილმების გადაღება.

არ გათამამდეთ მიღწეული წარმატებებით, ნუ იქნებით მეშჩანები და ამბიციურნი, სიყვარულს სიყვარულითვე უპასუხეთ, ვიცოდეთ ავ-კარგი და გავარჩიოთ ქვეყნის სამსახურში ჩამდგარი ადამიანები მოღალატეებისგან; ფული იმისთვის გვინდოდეს — გვერდით მდგომი დავინდოთ და ხელი გავუწოდოთ, მოვექცეთ ყველას ისე, როგორც გვსურს მოგვექცნენ ჩვენ, პატივი ვცეთ დიდ მოაზროვნეებს და გვახსოვდეს — ღმერთი დაგვიფარავს.

რამიზ ბაქიროვი საქართველოს პარლამენტის წევრი. დაიბადა სოფ. ქვემო ბოლნისში (ბოლნისის რ-ნი) 1956 წ. 9 ივლისს. მშობლები: სულთან ბაქიროვი, ალი ბაქიროვი; მეუღლე — გუნაშ ბაქიროვი (1964); შვილები: ქალა (1982), აფიზი (1983), ეკანა (1986). დაამთავრა ბაქოს პედაგოგიური ინ-ტის ისტორიის ფაკ-ტი (1977). იყო ქვემო ბოლნისის საშუალო სკოლის მასწავლებელი (1979-80), კომკავშირის კომიტეტის მდივანი, საქართველოს ალკკ ბოლნისის რაიკომის მდივანი, მეორე მდივანი (1980-89), მეურნეობის დირექტორის მოადგილე (1989-91), ქვემო ბოლნისის საკრებულოს მდივანი (1991-94). პარლამენტის წევრია 1995 წლიდან. იყო მწვანეთა მოძრაობის წევრი (1991-93). მოქალაქეთა კავშირის წევრია 1993 წლიდან.
ჰობი: ბუნება, ხალხური მუსიკა, მეგობრებთან შეხვედრა.
მისამართი: (სამსახურის) საქართველოს პარლამენტი. რუსთაველის 8, თბილისი, 380018. ტელ: 93-51-07, 93-30-15. (ბინის) ბოლნისის რ-ნი, სოფ. ქვემო ბოლნისი. ტელ: 2-26-00.

პრინციპულობა, ერთგულება, ბოლომდე ბრძოლა საქართველოს კეთილდღეობისათვის. ახლო მომავალში ჩვენი სამშობლოს მაღალგანვითარებულ და ცივილიზებულ ქვეყნად ხილვა.

აკაკი ბაქრაძე ლიტერატორი. დაიბადა თბილისში 1928 წ. 29 მარტს. მშობლები: მარიამ ჩხაიძე, ვიქტორ ბაქრაძე. მეუღლე — ნელი რუსიშვილი (1932). შვილები: ნიკოლოზი (1961), ლაშა (1965). დაამთავრა თსუ ფილოლოგიის ფაკ-ტი (1953). მუშაობდა კინოსტუდია „ქართულ ფილმში" სასცენარო განყოფილების რედაქტორად (1955-68). იყო რუსთაველის თეატრის დირექტორი და სამხატვრო ხელმძღვანელი (1973-80), მარჯანიშვილის თეატრის სამხატვრო ხელმძღვანელი (1988-89), რუსთაველის საზოგადოების თავმჯდომარე (1989-91), 1995 წლიდან გელათის მეცნიერებათა აკადემიის წევრია. გამოცემული აქვს წიგნები: „მითოლოგიური ენგადი", „სულის ზრდა", „რწმენა", „ილია ჭავჭავაძე", „აკაკი წერეთელი", „ნიკო ნიკოლაძე", „მწერლობის მოთვინიერება", „დაწუნებული გზა", "კინო, თეატრი" და სხვ.
მისამართი: (ბინის) ლესელიძის 18. ტელ: 98-67-87.

ჩემი კრედოა გაბრიელ გარსია მარკესის სიტყვები: „მე ვემსახურები ჩემს ხალხს და არა ჩემი ქვეყნის მთავრობას".

ნანა ბალაშვილი რკინიგზელთა სპორტსაზოგადოება „ლოკომოტივის" თავმჯდომარე, სპორტის დამსახურებული მუშაკი. დაიბადა სოფ. გლოლაში (ონის რ-ნი) 1949 წ. 15 იანვარს. მშობლები: სარა ბაკურაძე, გიორგი ბალაშვილი; მეუღლე — გივი ყამბეგაშვილი (1948); შვილები: მირიანი (1970), მირანდა (1971). დაამთავრა ფიზკულტურის ინ-ტი (1970) და თსუ (1979). იყო მეფრინველეობის ფაბრიკის ფიზ. მეთოდისტი (1970-72), სპორტსაზოგადოება „კოლმეურნეს" მწვრთნელი (1972-79), „კოლმეურნეს" ცენტრალური საბჭოს უფროსი ინსპექტორი (1980-86). „ლოკომოტივის" თავმჯდომარეა 1991 წლიდან. არის

სპორტის ოსტატი სათხილამურო სპორტში (1974), საქართველოს მრავალგზის ჩემპიონი, რესპუბლიკური კატეგორიის მსაჯი. გამოცხადებული აქვს პრეზიდენტის მადლობა (1998). მისი ბიოგრაფია შეტანილია ცნობარში „სპორტი საქართველოში" („საბჭოთა საქართველო", თბილისი, 1981).
ჰობი: კლასიკური ლიტერატურის კითხვა.
მისამართი: (სამსახურის) თამარ მეფის 15. თბილისი, 380012. ტელ: 35-00-03, 99-39-71. (ბინის) მეფრინველეობის ქუჩა, ლილოს დასახლება, I კორპ. ბ. 46. თბილისი, ტელ: 41-42-44.

ჩემი ცხოვრებისეული კრედოა მუდმივად ახლის ძიება, სასტიკად მეჯავრება ერთი ადგილის ტკეპნა და არაფრის კეთება. შემოქმედებითმა ძიებამ და დასახულის მიღწევამ მომიყვანა დღევანდელ დონემდე, რაც უდიდეს სიამოვნებას მანიჭებს.

ვლადიმერ ბახუტაშვილი ექიმი, სამედიცინო ბიოტექნოლოგიის ინ-ტის დირექტორი, საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის აკადემიკოსი, მეცნიერების დამსახურებული მოღვაწე. დაიბადა თბილისში 1931 წ. 23 მარტს. მშობლები: ანა ბახუტაშვილი, ივანე ბახუტაშვილი; მეუღლე — ელინა ბახუტაშვილი (1934); შვილები: ივანე (1958), ალექსანდრე (1961). დაამთავრა თსსი სამკურნალო ფაკ-ტი (1955). იყო ინფექციური საავადმყოფოს ექიმი-ორდინატორი (1956-63), თსსი ასისტენტი (1963-66), სანიტარიის და ჰიგიენის ს/კ ინ-ტის განყოფილების გამგე (1966-72), თსსი პროფესორი (1972-84), ექსპერიმენტული მორფოლოგიის ინ-ტის დირექტორის მოადგილე (1980-91). დირექტორია 1991 წლიდან. დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია: „ტოქსოპლაზმოზი" (1962), სადოქტორო — „ვირუსული ინფექციების როლი დიზინტერიის პათოგენეზში" (1968). არის 200-მდე სამეცნიერო ნაშრომის, ხუთი მონოგრაფიის ავტორი. მის მიერ საქართველოში შექმნილია ახალი მიმართულება — სამედიცინო ბიოტექნოლოგია, შექმნილია და დანერგილია პრაქტიკაში სამკურნალო და პროფილაქტიკური პრეპარატი „პლაფერონი" და სხვა სამკურნალო პრეპარატები. არის საქართველოს ალერგოლოგიის, იმუნოლოგიისა და იმუნორეაბილიტაციის სამეცნიერო საზოგადოების თავმჯდომარე, საპატიო ნიშნის ორდენის (1987), ღირსების ორდენის (1997) კავალერი.
ჰობი: მუსიკა.
მისამართი: (სამსახურის) მ.ქიაურელის 2. ტელ: 52-99-16. (ბინის) გამსახურდიას 9, ბ. 36. ტელ: 94-05-02.

ყოველი ახლის შემეცნება. მეცნიერული კვლევა ახლისა, ადამიანებისა და ცხოველების დაავადებების შესწავლა, მათი დიაგნოსტიკა, ახალი სამკურნალო პრეპარატების შექმნა და დანერგვა.

მელს ბდოიანი საქართველოს პარლამენტის წევრი. დაიბადა ნინოწმინდაში 1947 წ. 25 აპრილს. მშობლები: ერიკნაზ ბდოიანი, მარტიროს ბდოიანი; მეუღლე — ვანანუშ ბდოიანი; შვილები: არმენუი, ნოდარი. დაამთავრა სსრკ შსს მოსკოვის აკადემია (1981). სხვადასხვა დროს იყო ნინოწმინდის რ-ნის შინაგან საქმეთა განყოფილების უფროსი, სახალხო დეპუტატთა ნინოწმინდის რ-ნის აღმასკომის თავმჯდომარე, საქართველოს უმაღლესი საბჭოს დეპუტატი. პარლამენტის წევრია 1995 წლიდან. დაჯილდოებულია მედლით „ხანძრის დროს თავდადებისთვის", „უმწიკვლო სამსახურისთვის" I, II და III ხარისხის მედლებით.
მისამართი: (სამსახურის) რუსთაველის 8, თბილისი, 380018. საქართველოს პარლამენტი. ტელ: 93-30-15. (ბინის) საარიანის 1. ნინოწმინდა.

ხალხისთვის თავდადება, ტერიტორიული მთლიანობისთვის მხარდაჭერა. ვარ საქართველოს დამოუკიდებლობისა და სუვერენიტეტის აღდგენის აქტის მიღების მონაწილე.

კონსტანტინე ბეთანელი სამთო ინჟინერი, საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის წევრ-კორესპონდენტი. დაიბადა თბილისში 1932 წ. 24 ნოემბერს. მშობლები: ელენე ბეთანელი, პეტრე ბეთანელი; მეუღლე — დოდო მწყერაძე (1947); შვილები: ქეთევანი (1975), ელენე (1990). დაამთავრა სპი სამთო ფაკულტეტი (1956). იყო ტყვარჩელის მე-3 შახტის ვენტილაციის უფროსი (1956), სამთო საქმის ინ-ტის უმცროსი მეცნიერ-თანამშრომელი (1957-59), სამთო საქმის ინ-ტის ლაბორატორიის გამგე მოსკოვში (1959-79). არის სანარმოო ძალების და ბუნებრივი რესურსების შემსწავლელი კომისიის თავმჯდომარის მოადგილე (1979 წლიდან), სპი პროფესორი (1979 წლიდან). დაიცვა სადოქტორო დისერტაცია თემაზე — „ახალი ტექნიკურ-ეკონომიკური დონის შახტების შექმნის მეთოდოლოგიური დებულებები და ძირითადი ტექნიკური გადაწყვეტები" (1975). ავტორია 133 სამეცნიერო ნაშრომის (9 მონოგრაფია, 3 სახელმძღვანელო უმაღლესი სასწავლებლებისთვის, ბროშურები, სტატიები) და გამოგონებების. დაჯილდოებულია სამთავრობო მედლებით. არის საზოგადოება „ცოდნის" პრეზიდიუმის, სამთო საზოგადოების პრეზიდიუმის წევრი. მისი ბიოგრაფია შეტანილია საპატიო ხელმძღვანელების (მეცნიერების) ინტერნაციონალურ ცნობარში (აშშ. 1997).

ჰობი: კლასიკური და ჯაზური მუსიკა, მხატვრული ლიტერატურა.

მისამართი: (სამსახურის) ფალიაშვილის 87. თბილისი, 380062. ტელ: 23-08-86, 22-32-16. (ბინის) ქუჩიშვილის 9. ბ. 3. თბილისი, 380009. ტელ: 22-67-20.

ჩემი ოჯახის და საქართველოს ეკონომიკური და სულიერი წინსვლა. მეცნიერების და ტექნიკური პროგრესის განვითარება. მეცნიერების და ტექნიკური პროგრესის განვითარება მინერალური რესურსების რაციონალური, კომპლექსური და ეკოლოგიურად უსაფრთხო ათვისების ტექნოლოგიის დარგში.

ოთარ ბენიძე საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს მდივანი, უმაღლესი საკვალიფიკაციო კლასის მოსამართლე, იუსტიციის სახელმწიფო მრჩეველი. დაიბადა სოხუმში 1951 წელს. მეუღლე — თამარ ბენიძე (1951); შვილები: თამილა (1972), გრიგოლი (1978). დაამთავრა თსუ იურიდიული ფაკ-ტი (1981). იყო აფხაზეთის შსს ექსპერტი-კრიმინალისტი (1971-1975), აფხაზეთის ფინანსთა სამინისტროსა (1975-1982) და აფხაზეთის მინისტრთა საბჭოს განყოფილების უფროსი (1982-1991), სოხუმის სახ. უნივერსიტეტის ლექტორი (1982-91), აფხაზეთის იუსტიციის მინისტრის მოადგილე (1991-1992), იუსტიციის მინისტრი (1992-1996). კითხულობს ლექციებს თსუ სოხუმის ფილიალის იურიდიულ ფაკ-ზე, გამოქვეყნებული აქვს სტატიები აფხაზეთის თემაზე.

ჰობი: მუსიკა, ფეხბურთი.

მისამართი: (სამსახურის) , რუსთაველის გამზ. 29. თბილისი 380008. ტელ: 92-08-31. ფაქსი: 99-04-21. (ბინის) თარხნიშვილის 29, ბ. 35. სოხუმი.

ადამიანობა, ობიექტურობა, სიმართლე — ვცდილობდი ჩემი ცხოვრების მანძილზე არ მეღალატა ამ პრინციპებისათვის. უდიდეს ბედნიერებას მანიჭებს სიკეთის კეთება ჩემს პროფესიულ მოღვაწეობაში, საზოგადოებრივ ცხოვრებაში. რამდენად გამომდიოდა ეს ყველაფერი, შეუძლია შეაფასოს ჩემს გვერდით მყოფმა ხალხმა, განსაკუთრებით აფხაზეთის მოსახლეობამ — მხედველობაში მყავს დევნილები, ლტოლვილები და აფხაზეთის ტერიტორიაზე მყოფი მკვიდრნი.

თამაზ ბეჟანიშვილი სააქციო საზოგადოება „თბილხელსაწყოს" გენერალური დირექტორი. დაიბადა თბილისში 1942 წ. 29 იანვარს. მშობლები: ალექსანდრა სახვაძე, გრიგოლ ბეჟანიშვილი; მეუღლე — მარინე ბეჟანიშვილი (1949); შვილი — თინათინი (1983). დაამთავრა სპი სატრანსპორტო ფაკ-ტი

(1964). იყო „საქსპეცელექტრომონტაჟის" ინჟინერი, უფროსი ინჟინერი, საქმის მწარმოებელი, პროექტის მთავარი ინჟინერი, განყოფილების გამგე, დირექტორის მოადგილე (1966-71), საპროექტო ინსტიტუტ „მძიმემრეწველექტროპროექტის" განყოფილების გამგე (1971-80), ადგილობრივი მრეწველობის მექანიკური ქარხნის დირექტორი (1980-84). „თბილხელსაწყოს" გენ. დირექტორია 1984 წლიდან. იყო სკკპ წევრი (1976-88). მრეწველთა კავშირის წევრია 1992 წლიდან, მოქალაქეთა კავშირის წევრი — 1998 წლიდან.
ჰობი: ფეხბურთი.
მისამართი: (სამსახურის) მოსკოვის გამზ. 24-ა. თბილისი, ტელ: 71-52-54, 95-70-41. (ბინის) ვაჟა-ფშაველას 8. თბილისი, ტელ: 37-25-97.

უპირველეს მოვალეობად მივიჩნევ პატიოსანი ბიზნესის წარმოებას; ვიყო ვალმოხდილი ქვეყნისა და ჩემი ახლობლების მიმართ, ყველაფერი გავაკეთო ჩვენი ქვეყნის ეკონომიკური აღორძინებისთვის, ვიყო ქველმოქმედი.

მერაბ (აბესალომ) ბერბერაშვილი თბილისის ნისქვილქარხნის დირექტორი. დაიბადა თბილისში 1938 წ. 10 აგვისტოს. მშობლები: ანა ნარიმანიძე, ლევან ბერბერაშვილი, მეუღლე — გულნარა ხიდეშელი (1950); შვილები: გიორგი (1978), დავითი (1984). დაამთავრა სპი სამთო ფაკ-ტი (1975), კვების ტექნოლოგიის ინ-ტის კვების მრეწველობის ტექნოლოგიის ფაკ-ტი (ოდესა) 1982. იყო სამგორის რ-ნის საგზაო სამმართველოს სამუშაოთა მწარმოებელი (1976-80), ნაძალადევის რ-ნის საგზაო სამმართველოს მთავარი ინჟინერი (1980), თბილისის ნისქვილქარხნის დირექტორის მოადგილე (1980 წლიდან). დირექტორია 1991 წლიდან. დაჯილდოებულია ღირსების ორდენით (1997). არის გადამხდელთა უფლებების დაცვის კავშირის წევრი (1998). მისი ბიოგრაფია შესულია კატალოგში „ლიდერი დღეს" (თბილისი. 1998).
ჰობი: ათლეტიზმი, კრივი.
მისამართი: (სამსახურის) სტანისლავსკის 12. თბილისი, 380019. ტელ: 34-48-33, ფაქსი: 93-89-47. (ბინის) ბახტრიონის 11. ბ. 89. თბილისი, ტელ: 93-89-28, 37-67-75.

როგორც ჩემი თაობის ბევრი წარმომადგენელი, მეც უფროს-უმცროსობისა, ქალისადმი პატივისცემისა და ვაჟკაცობის ატმოსფეროში გავიზარდე. საზოგადოებრივის პირადულზე წინ დაყენება, საკუთარი მიზნისკენ მიმავალ გზაზე სხვათა ინტერესების გათვალისწინება, მეგობრების ერთგულება და სიკეთის კეთების ნიჭი, საქმისადმი პროფესიული მიდგომა. მოკლედ, „კაცური კაცობა". აი, ჩემი ცხოვრებისეული კრედოს ძირითადი ასპექტები.

რამაზ ბერიანიძე საქართველოს პარლამენტის წევრი. დაიბადა კასპში 1955 წ. 10 აგვისტოს. მშობლები: ნინო ხუციშვილი, მიხეილ ბერიანიძე; მეუღლე — მანანა ლობჟანიძე (1955); შვილები: ნინო (1981), ნანა (1982), გიორგი (1986). დაამთავრა ფიზკულტურის ინ-ტი და თსუ იურიდიული ფაკ-ტი. იყო კასპის რ-ნის კომპლექსური სკოლის დირექტორი (1980-92), კასპის რ-ნის საკრებულოს თავმჯდომარე (1992-95). პარლამენტის წევრია 1995 წლიდან. არის ლეიბორისტული პარტიის წევრი (1998).
ჰობი: სპორტი, ხელოვნება.
მისამართი: (სამსახურის) საქართველოს პარლამენტი. რუსთაველის 8. თბილისი, 380018. (ბინის) ენგელსის 24. კასპი. ტელ: 2-25-10.

სიმართლე, ჭეშმარიტებისთვის თავგანწირვა, სამშობლოსადმი უსაზღვრო სიყვარული, ღმერთის მორჩილება.

ლარისა ბერიევა საერთაშორისო კატეგორიის მსაჯი ბერძნულ-რომაულ ჭიდაობაში, ფიზიკური აღზრდისა და სპორტის აკადემიის ჭიდაობის კათედრის

მეთოდკაბინეტის გამგე. დაიბადა თბილისში 1925 წ. 13 სექტემბერს. მშობლები: სოფიო მძელური, ალექსანდრე ბერიევი. დაამთავრა ფიზიკური კულტურის ინ-ტი (1962). იყო სოფ. ვანეთში კოლმეურნეობის მოანგარიშე (1942-47), დაწყებითი სკოლის გამგე-მასწავლებელი (1943-46). არის ფიზაღზრდისა და სპორტის აკადემიის უფროსი ლაბორანტი (1947 წლიდან), მეთოდური კაბინეტის გამგე (1982 წლიდან).

ჰობი: ფიზიკური კულტურა და სპორტი, განსაკუთრებით ჭიდაობა.

მისამართი: (სამსახურის) ჭავჭავაძის 49. თბილისი, 380062. ტელ: 22-00-76. (ბინის) ვაჟა-ფშაველას 47. კორპ. 2. ბ. 36. თბილისი, 380077. ტელ: 39-63-22.

ყველაზე ვაჟკაცურ, ყველაზე მამაკაცურ სახეობას, ჭიდაობას, უკვე 51 წელია, რაც ვემსახურები, რომელმაც მომიტანა დიდი წარმატებები. ჩვენში ჯერჯერობით ერთადერთი ქალი ვარ, რომელსაც 1963 წლის 22 თებერვლიდან მიმენიჭა საკავშირო კატეგორიის მსაჯის წოდება ჭიდაობაში, ხოლო 1988 წლის იანვრიდან საერთაშორისო არბიტრის წოდება. ჩემი ცხოვრების კრედო არის კეთილი საქმის კეთება, უმწეო ადამიანის გვერდით დგომა, ჩემი შესაძლებლობის ფარგლებში მათი მდგომარეობის შემსუბუქება.

გივი ბერიკაშვილი მსახიობი, საქართველოს სახალხო არტისტი. დაიბადა თბილისში 1934 წ. 15 მაისს. მშობლები: ანნა ბერიკაშვილი, ზაქარია ბერიკაშვილი; მეუღლე — ლეილა კაპანაძე (1933); შვილები: მანანა (1958), ზურა (1969). დაამთავრა თსთი სამსახიობო ფაკ-ტი (1956). იყო სოხუმის დრამატული თეატრის (1956-58), მარჯანიშვილის თეატრისა (1958-67) და რუსთაველის დრამატული თეატრის (1967-75) მსახიობი. კვლავ მარჯანიშვილის თეატრის მსახიობია 1975 წლიდან. მონაწილეობდა ფილმებში: „ღვინის ქურდები", „მზე შემოდგომისა", „ლონდრე", „სიყვარული ყველას უნდა", "სამოთხის გვრიტები", "მიჯაჭვული რაინდები " და სხვ.

ჰობი: ფეხბურთი და მებაღეობა.

მისამართი: (სამსახურის) მარჯანიშვილის 8. თბილისი 380002. ტელ: 95-24-25. (ბინის) თამარაშვილის 19ა. ტელ: 39-54-56.

სიკეთე, სიკეთე, სიკეთე! მიყვარს მოსმენა! რაც არ ვიცი სხვას ვეკითხები. შეკითხვის არ მრცხვენია! ვერ ვიტან ტყუილს, თუნდაც ჩემს სასარგებლოდ იყოს ნათქვამი! მიყვარს, როცა საქმეს მიქებენ — მეტი პასუხისმგებლობით ვეკიდები! სიმშვიდე ოჯახში და საქმეში საშუალებას მაძლევს ნაყოფიერად ვიმუშაო. სხვისი წარმატება არ მშურს, პირიქით, მახარებს. ბოლო წლებში განსაკუთრებით ბევრს ვმუშაობ. ვოცნებობ ჩემი თვალით ვნახო და მოვესწრო, როგორ საქართველოში გააგრძელებენ ცხოვრებას შვილები და შვილიშვილები.

ნოდარ ბერიკაშვილი მათემატიკოსი, საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის წევრ-კორესპონდენტი. დაიბადა თბილისში 1929 წ. 25 იანვარს. მშობლები: მარიამ იაშვილი, ალექსი ბერიკაშვილი; მეუღლე — ოლია ჯანელიძე (1936); შვილები: ნანა (1965), თეა (1969). დაამთავრა თსუ მათემატიკის ფაკულტეტი (1952). მუშაობდა მოსკოვის სტეკლოვის სახელობის მათემატიკის ინსტიტუტში უმცროს მეცნიერ-თანამშრომლად (1955-59), თბილისის მათემატიკის ინსტიტუტში უფროს, მთავარ მეცნიერ-თანამშრომლად (1959-89). 1989 წლიდან გეომეტრიისა და ტოპოლოგიის განყოფილების გამგეა. დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია თემაზე „სპექტრების აქსიომატიკური თეორია და ორადობის თეორემები არაჩაკეტილი სიმრავლეებისათვის" (1956), სადოქტორო დისერტაცია — „სპექტრული მიმდევრობის დიფერენციალები" (1972). არის 35-მდე სამეცნიერო სტატიისა და მონოგრაფიის — „სპექტრული მიმდევრობის დიფერენციალები" — ავტორი.

მისამართი: (სამსახურის) ალექსიძის 1. თბილისი 300093. მათემატიკის ინსტიტუტი. ტელ: 33-41-54. ელ. ფოსტა: berika @ imath.acnet.ge

იური ბერიშვილი ფერმწერი. დაიბადა აკმოლინსკში 1958 წ. 18 ოქტომბერს. დაამთავრა თსსა ფერწერის ფაკ-ტი. გამოფენებში მონაწილეობს 1982 წლიდან. არის საქართველოს მხატვართა კავშირის წევრი 1984 წლიდან. გამოფენები: პერსონალური: თანამედროვე ხელ. მუზეუმი, თბილისი (1994), გალერეა ვერნისაჟი (1998), ქართველი მხატვრები, მოსკოვი (1985), ბერლინი (1988), მონტრე (1990), 30 ქართველი მხატვარი, ზაგრები (1991), თანამედროვე ხელ. ასოციაციის გამოფენები, გალერეა TMS, თბილისი (1994), ქართველი მხატვრები, მოსკოვი, მხატვრის სახლი, თბილისი, 5 ქართველი მხატვარი, თანამედროვე ხელ.მუზეუმი, თბილისი (1995), მოსკოვის საერთაშორისო სამხატვრო სალონი, მცს, მოსკოვი (1998). ნამუშევრები ინახება თანამედროვე ხელოვნების მუზეუმში (თბილისი), ავსტრიის, აშშ, გერმანიის, ესტონეთის, იტალიის, საქართველოს, საფრანგეთის, რუსეთის, შვეიცარიის, შვედეთის კერძო კოლექციებში. მიიღო პრიზი წლის საუკეთესო ნამუშევრისთვის (1994).

გიორგი ბერიძე კინოოპერატორი. დაიბადა თბილისში 1957 წ. 18 ოქტომბერს, მშობლები: ნუნუ დვალი, პავლე ბერიძე. დაამთავრა თსუ მექანიკა-მათემატიკის ფაკულტეტი (1976), თსთი კინოფაკულტეტის კინოსაოპერატორო განყოფილება (1986). იყო სპი უმცროსი მეცნიერ-თანამშრომელი (1976-80), თბილისის სახ. თოჯინების თეატრის სცენის მემონტაჟე (1980-81), კინოსტუდია „ქართული ფილმის" რეჟისორის თანაშემწე (1981), კინოოპერატორი (1986 წლიდან). გადაღებული აქვს 30-მდე ფილმი, მათ შორის „ანემია" (1988), „დახატული წრე" (1988), „ტურანდოტი" (1990), „მარტივი პასიანსი" (1990), „ვალსი პეჩორაზე" (1992) „ატრაქციონი" (1992), „ივანანა" (1993), „ოტელ კალიფორნია, ანუ ატუ ალაბა" (1996), „შეყვარებული კულინარის 1001 რეცეპტი" (1995-96) და სხვ. მიღებული აქვს საქართველოს სახელმწიფო პრემია მხატვრული ფილმისათვის „ივანანა" (1994) „ოქროს არწივი" — საუკეთესო ოპერატორული ნამუშევრისათვის ფილმებში „ივანანა" (1994) და „ოტელ კალიფორნია" (1996), იაკობ გოგებაშვილის სახელობის პრემია (1994).
ჰობი: ხატვა, კითხვა, მოგზაურობა.
მისამართი: (სამსახურის) ახმეტელის 8/10 ტელ: 52-13-16. ფაქსი: 52-09-10. (ბინის) ყაზბეგის 29/II ბ. 79. ტელ: 39-22-25.

ვაჟა ბერიძე ბორჯომის რაიონის გამგეობის თავმჯდომარე. დაიბადა ახალდაბაში (ბორჯომის რ-ნი) 1958 წ. 6 იანვარს. მშობლები: ელენე ბერიძე, ელიზბარ ბერიძე: მეუღლე — მარიამ დევდარიანი (1958); შვილები: თამილა (1979), დიმიტრი (1980), ელიზბარი (1986), გიორგი (1990), ლევანი (1991). დაამთავრა თბილისის სახ. პედაგოგიური ინ-ტის ისტორიის ფაკ-ტი (1980), საქართველოს სასოფლო-სამეურნეო ინ-ტის სოფლის მეურნეობის ეკონომიკისა და ორგანიზაციის ფაკ-ტი (1988). იყო პედაგოგიური ინ-ტის რექტორის თანაშემწე (1980-81), ალკკ კომიტეტის მდივანი (1981-83), საქართველოს ალკკ ბორჯომის რაიკომის I მდივანი (1983-85), კპ ბორჯომის რაიკომის პროპაგანდა-აგიტაციის განყოფილების გამგე, საორგანიზაციო განყოფილების გამგე (1985-90), კპ ბორჯომის რაიკომის I მდივანი (1990-91), ავღანეთის ვეტერანთა კავშირის თავმჯდომარის მოადგილე (1992-95), პარლამენტის სპიკერის თანაშემწე, სახელმწიფოს მეთაურის მრჩეველი (1995). ბორჯომის რ-ნის გამგებელია 1995 წლიდან.
ჰობი: წიგნები, მუსიკა, დასვენება ბუნების წიაღში.
მისამართი: (სამსახურის) რუსთაველის მოედანი 1. ბორჯომი, 383720. ტელ. 2-31-37. (ბინის) მესხეთის 29. ბორჯომი, 383720. ტელ: 2-31-22.

ბავშვობიდან ვოცნებობდი მყოლოდა ბევრი შვილი და აღმეზარდა ღირსეულ მოქალაქეებად. ჩემი ცხოვრების საწყისია სიკეთე, მიზანი — ვემსახურო ჩემს სამშობლოს, ჩემს ხალხს.

ვახტანგ ბერიძე ხელოვნების ისტორიკოსი, მეცნიერების დამსახურებული მოღვაწე, საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის აკადემიკოსი, ქართული ხელოვნების ისტორიის ინ-ტის დირექტორი, ივანე ჯავახიშვილის სახელობის პრემიის ლაურეატი. დაიბადა ქუთაისში 1914 წ. 30 მაისს. მშობლები: ელისაბედ ბერიძე (ჩხეიძე), ვუკოლ ბერიძე; მეუღლე — ნატალია ფალავანდიშვილი (1921); შვილები: რევაზი (1943), მაია (1946). დაამთავრა სპი (1936), სამხატვრო აკადემიის ასპირანტურა (1938). იყო სპი ლექტორი (1935-38), ქართული ხელოვნების ისტორიის ინ-ტის სწავლული მდივანი, განყოფილების გამგე, დირექტორის მოადგილე, დირექტორი. არის თსსა ლექტორი, პროფესორი (1937 წლიდან), ქართული ხელოვნების ისტორიის ინ-ტის საპატიო დირექტორი. დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია: „სავანის ტაძარი" (1940), სადოქტორო — „სამცხის ხუროთმოძღვრება XIII-XVI საუკუნეები" (1959) გამოქვეყნებული აქვს 400-ზე მეტი წიგნი და სტატია ქართული ხელოვნების ისტორიის საკითხებზე საქართველოში, რუსეთში, იტალიაში, საფრანგეთში, ინგლისში, ავსტრიაში, უნგრეთსა და რუმინეთში. არის თბილისის, ხონის, თელავის, ახალციხის, იყალთოის, სოფელ უდაბნოს საპატიო მოქალაქე.

მისამართი: (სამსახურის) რუსთაველის 52. თბილისი 380008. მეცნიერებათა აკადემია. (ბინის) აბაკელიას 3ა, ტელ: 99-01-42.

ვემსახურები ქართული ხელოვნების, საერთოდ, ქართული კულტურის შესწავლისა და უცხო ქვეყნებში პოპულარიზაციის საქმეს, ქართული ძეგლების დაცვისა და მოვლა-პატრონობის ამოცანებს — ნაბეჭდი შრომებით, საჯარო ლექციებით, ტელე და რადიოგადაცემებით, პედაგოგიური მოღვაწეობით.

თეიმურაზ ბერიძე სტატისტიკის სახელმწიფო დეპარტამენტის თავმჯდომარე, დოქტორი, პროფესორი. დაიბადა თბილისში 1956 წ. 16 ნოემბერს. მშობლები: ლილი ლომიაშვილი, არჩილ ბერიძე; მეუღლე თამარ ნადარეიშვილი (1958); შვილები: ელისო (1986), სოფიო (1993). დაამთავრა თსუ ეკონომიკის ფაკ-ტი (1978). იყო ეკონომიკისა და სამართლის ინ-ტის წამყვანი მეცნიერ-თანამშრომელი (1987-89), სსრკ მეცნიერებათა აკადემიის ეკონომიკის ინ-ტის სტაჟიორი (1986-87), ეკონომიკისა და სამართლის ინ-ტის უფროსი მეცნიერ-თანამშრომელი (1983-86), თსუ პოლიტეკონომიის კათედრის მასწავლებელი (1982-83), ეკონომიკის ინ-ტის დირექტორის მოადგილე (1996), მერილენდის (აშშ) უნივერსიტეტის პროფესორი (1995-96), ეკონომიკის ინ-ტის განყოფილების გამგე, თსუ პროფესორი (1993-95). სტატისტიკის დეპარტამენტის თავმჯდომარეა 1996 წლიდან. დაიცვა სადოქტორო დისერტაცია თემაზე „სუვერენიტეტის ეკონომიკური საფუძვლები: ეკონომიკისა და პოლიტიკის ურთიერთქმედების ახალი ასპექტები" (1992). გამოქვეყნებული აქვს 60-მდე სამეცნიერო სტატია და რამდენიმე მონოგრაფია. მიღებული აქვს საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის მედალი და პრემია (1987), ფულბრაიტის გრანტი (აშშ. 1995). არის სტუდენტთა საკავშირო კონკურსის ლაურეატი (1978), ნიუ-იორკის აკად. წევრი (1997), საქართველოს ეკონომიკურ მეცნიერებათა აკადემიის ნამდვილი წევრი (1996), მსოფლიო ბანკის ექსპერტ-კონსულტანტი (1996), გერმანიის (ბერლინის) ეკონომიკურ კვლევათა ინ-ტის ექსპერტი (1993), დიდი ბრიტანეთის (ქ. ლიჩფილდის) ეკონომიკურ კვლევათა ინ-ტის ექსპერტი (1996), საქართველოს სწავლულ ექსპერტთა საბჭოს ეკონომიკურ სექტორთან არსებული საკოორდინაციო საბჭოს სწავლული მდივანი (1996), მეცნიერებათა აკადემიის ჟურნალ „მაცნეს" ეკონომიკური სერიის სწავლული მდივანი (1992). მისი ბიოგრაფია შეტანილია წიგნში „საქართველოს პოლიტიკური სისტემა".

ჰობი: ჩოგბურთი.

მისამართი: (სამსახურის) გამსახურდიას 4. თბილისი, 380015. ტელ: 33-14-50,

ფაქსი: 99-56-22, ელ.ფოსტა: socecinf @ iberiapac. ge. (ბინის) ქურდიანის 6. ბ. 7. თბილისი, 380012. ტელ: 94-34-92.

სჯობს გვიან, ვიდრე არასდროს.

თენგიზ ბერიძე საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის აკადემიკოსი, მოლეკულური ბიოლოგიის, ბიოქიმიის სპეციალისტი, პროფესორი. დაიბადა თბილისში 1939 წ. 26 ოქტომბერს. მშობლები: რუსუდან როინაშვილი, გიორგი ბერიძე; მეუღლე მარინა ქეცბა (1946); შვილი — გიორგი (1987). დაამთავრა თსუ ქიმიის ფაკულტეტი (1962). მუ-შაობდა ბოტანიკის ინ-ტში (1962-63), იყო მოსკოვის ბიოქიმიის ინ-ტის ასპირანტი (1963-66), პუშჩინოს ცილის ინ-ტის სტაჟიორი (1967-68), თბილისის ბიოქიმიის ინ-ტის უფროსი მეცნიერ-თანამშრომელი (1968-69), ამჟამად მცენარეთა ბიოქიმიის ინ-ტის ლაბორატორიის ხელმძღვანელი (1969 წლიდან) და თსუ პროფესორია (1989 წლიდან). საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის აკადემიკოსია 1993 წლიდან. დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია თემაზე „მცენარეთა ორგანელების დნმ-ის გამოკვლევა" (1967), სადოქტორო დისერტაცია „უმაღლეს მცენარეთა სატელიტური დნმ" (1980). გამოქვეყნებული აქვს ნაშრომები „Сателлит-ДНК" (1982 „Наука"), Satellite DNA (Springer Verlag, Berlin-Haidelberg-New-York-Tokio, 1986). მისი ბიოგრაფია შეტანილია: Who's Who in the World (American Biographical Institute), International Biographical Centre .

ჰობი: ჩოგბურთი, ფორტეპიანო.

მისამართი: *(სამსახურის) დავით აღმაშენებლის ხეივანი, მე-10 კმ. მცენარეთა ბიოქიმიის ინსტიტუტი, ტელ: 52-80-97; ელ-ფოსტა: beridze@kheta.ge (ბინის) ყაზბეგის 47, ბ. 10. ტელ: 39-25-40.*

რუსუდან ბერიძე ეროვნული უშიშროების საბჭოს მდივნის მოადგილე ადამიანის უფლებათა დაცვის საკითხებში. დაიბადა ოზურგეთში 1939 წ. 20 აგვისტოს. მშობლები: ნინო გოგუაძე, ივანე ბერიძე. მეუღლე — მერაბ კოსტავა (1939-89). შვილი-ირაკლი (1961-85). დაამთავრა თსუ მექანიკა-მათემატიკის ფაკ-ტი (1961). იყო საქართველოს სახელმწიფო საბჭოს წევრი (1992), საქართველოს პარლამენტის სპიკერის მოადგილე (1992-95), შეწყალების კომისიის თავმჯდომარე (1992-95). ეროვნული უშიშროების საბჭოს მდივნის მოადგილეა 1997 წლიდან, თსუ დოცენტი — 1965 წლიდან. დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია თემაზე „რიცხვთა წარმოდგენა რვაცვლადიანი კვადრატული ფორმებით" (1965). არის 20 სამეცნიერო ნაშრომის ავტორი. მიღებული აქვს ივანე ჯავახიშვილის სახელობის მედალი. მისი ბიოგრაფია შეტანილია 1992-95 წლების მოწვევის პარლამენტის ცნობარში (1995).

ჰობი: პოეზია.

მისამართი: *(სამსახურის) სახელმწიფო კანცელარია. ინგოროყვას 7. თბილისი, 380034. ტელ/ფაქსი: 92-35-58, 93-13-22. (ბინის) ვაჟა-ფშაველას 93. ბ. 84. თბილისი, 380086. ტელ: 22-78-89.*

ჩემი სამშობლოს სამსახური, წვლილის შეტანა მისი დამოუკიდებლობის დამკვიდრებაში, გაძლიერებაში და განმტკიცებაში. „სიკეთის ქმნა" ამ ქვეყნად.

თამარ ბერუჩაშვილი საქართველოს ვაჭრობისა და საგარეო-ეკონომიკურ ურთიერთობათა მინისტრი, საერთაშორისო ურთიერთობების მაგისტრი. დაიბადა თბილისში 1961 წ. 9 აპრილს. მშობლები: ჟუჟუნა ბერუჩაშვილი, გურამ ბერუჩაშვილი: მეუღლე — რემა ლვამიჩავა (1961); შვილები: გიორგი ერაძე (1983), რუსუდან ლვამიჩავა (1998). დაამთავრა მოსკოვის პ.ლუმუმბას სახელობის უნივერსიტეტის ფიზიკა-მათემატიკის და საბუნებისმეტყველო ფაკ-ტი (1985), იუნესკოს საერთაშორისო მენეჯმენტის ცენტრი (1992), ინდიანას (აშშ)

უნივერსიტეტის საზოგადოებრივი მმართველობის სკოლა (1998). გაიარა ვაშინგტონის სტრატეგიული და საერთაშორისო კვლევების ცენტრის ინტერნატურა. იყო საქართველოს ფარმაკოლოგიის ინ-ტის უმცროსი მეცნიერ-თანამშრომელი (1986-90), მეცნიერებისა და ტექნიკის სამინისტროს უცხოეთის განყოფილების მთავარი სპეციალისტი (1990-92), TACIS-ის საკოორდინაციო ბიუროს სახელმწიფო მრჩეველი, პროექტის ადმინისტრატორ-მრჩეველი, მთავარი სპეციალისტი, დირექტორის მოადგილე (1992-96), ვაჭრობისა და საგარეო-ეკონომიკურ ურთიერთობათა მინისტრის მოადგილე (1998). მინისტრია 1998 წლიდან. არის აშშ საზოგადოებრივი მმართველობის ასოციაციის წევრი (1997). მისი ბიოგრაფია შეტანილია ცნობარში Statesment's Who's who — The International Year Book 1999 — England.

ჰობი: მოგზაურობა, მუსიკა, ცურვა, კითხვა.

მისამართი: (სამსახურის) ყაზბეგის 42. ტელ: 23-40-09, ფაქსი: 23-41-34.

„კაცად მაშინ ხარ საქები, თუ ეს წესი წესად დარგე — ყოველ დღესა შენს თავს ჰკითხე: აბა მე დღეს ვის რა ვარგე" (ი.ჭავჭავაძე). უქმად ყოფნა და უქნარობა — ესაა დამღუპველი ისეთი დიდი სიმდიდრისა, როგორიც დროა, ვინაიდან დროს თუ დაკარგავ, მერე ვერასდროს აინაზღაურებ. მხოლოდ შრომა, გულმოდგინება, საქმისა და ადამიანის სიყვარული შეგვაძლებინებს შეუძლებელს.

ლევან ბერძენიშვილი საქართველოს პარლამენტის ეროვნული ბიბლიოთეკის დირექტორი, სამოქალაქო განვითარების საერთაშორისო ცენტრის თავმჯდომარე, საქველმოქმედო ფონდ „ქართუს" აღმასრულებელი დირექტორი. დაიბადა ბათუმში 1953 წ. 23 ოქტომბერს. მშობლები: ვენერა რუხაძე, ვალერიან ბერძენიშვილი; მეუღლე — ინგა შირავა (1954); შვილი — თამარი (1974). დაამთავრა თსუ ფილოლოგიის ფაკ-ტი (1977). იყო თსუ ბერძნულ-ლათინური ბიბლიოთეკის უფროსი რედაქტორი (1977-79), აფხაზეთის უნივერსიტეტის უცხო ენების კათედრის გამგის მოადგილე (1979-80), თსუ ხმელთაშუა ზღვის კულტურების კვლევის ლაბორატორიის უფროსი მეცნიერ-თანამშრომელი (1980-83), იმავე ლაბორატორიის ლაბორანტი (1987-88), უფროსი მეცნიერ-თანამშრომელი (1989-92), გამგე (1992), კლასიკური ფილოლოგიის კათედრის მასწავლებელი (1987-89), კათედრის დოცენტი (1989-92), ფირმა GBS-ის პროგრამული უზრუნველყოფის განყოფილების გამგე (1992-94), გაეროს განვითარების პროგრამის უფროსი კონსულტანტი (1994-97). ანტისაბჭოთა აგიტაციის და პროპაგანდის ბრალდებით დაპატიმრებული იყო და სასჯელი მოიხადა მორდოვეთში (1984-87). დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია თემაზე „არისტოფანეს ლიტერატურული შეხედულებებისა და მხატვრული პრინციპების ერთიანობის პრობლემა" (1989). არის არისტოფანეს 11 კომედიის, ევრიპიდეს „ელექტრას" თარგმანების, ლათინური ენის სახელმძღვანელოს (მ.ფხაკაძესთან ერთად), 40 სამეცნიერო ნაშრომის ავტორი. მისი ბიოგრაფია შეტანილია დისიდენტების ლექსიკონში (ვარშავა. 1995).

ჰობი: კომპიუტერი, ინტერნეტი.

მისამართი: (სამსახურის) ეროვნული ბიბლიოთეკა. გუდიაშვილის 5/7. თბილისი, 380007. ტელ: 99-80-95. (ბინის) ვეძინის 17. თბილისი, 380008. ტელ: 93-22-27.

საქართველოს დამოუკიდებლობა, პიროვნული თავისუფლება, სიმართლე, განსხვავებული აზრის პატივისცემა, პროფესიონალიზმი, შრომისმოყვარეობა, იუმორი, სიკვდილთან შერიგება.

მერაბ ბერძენიშვილი მხატვარი-მოქანდაკე, საქართველოს კულტურის ფონდის თავმჯდომარე, რუსეთის სამხატვრო აკადემიის წევრ-კორესპო-

ნდენტი, რუსთაველის პრემიის ლაურეატი. დაიბადა თბილისში 1929 წ. 10 ივნისს. მშობლები: თამარ უსეინაშვილი, ისიდორე ბერძენიშვილი; მეუღლე — კირა მიქელაძე (1930). დაამთავრა თსსა ქანდაკების ფაკ-ტი (1955). თსსა პროფესორია 1985 წლიდან, კულტურის ფონდის თავმჯდომარე—1995 წლიდან. იყო მხატვართა კავშირის თავმჯდომარის მოადგილე (1960-72), სსრკ 3 მოწვევის დეპუტატი (1978-90), ქანდაკების საერთაშორისო სიმპოზიუმის ორგანიზატორი (თბლისი, 1997). არის ავტორი ქანდაკებებისა: „დავით გურამიშვილი", „ზაქარია ფალიაშვილი", „გიორგი სააკაძე", „ნოდარ გურამიშვილი", „ზაქარია ფალიაშვილი", „გიორგი სააკაძე", „ნოდარ დუმბაძის მემორიალი", „ილია ჭავჭავაძის პორტრეტი", „ტიციან ტაბიძის პორტრეტი", „დავით აღმაშენებელი", „ქეთევან წამებული" (თბილისი); „კიდევაც დაიზრდებიან" (მარნეული); „ჯარისკაცის მამა" (გურჯაანი); „დიდგორის მემორიალი" (დიდგორი); „მედეა" (ბიჭვინთა); „ქუთაისის მემორიალი" (ქუთაისი); „მშვიდობა" (სოჭი); „შოთა რუსთაველი" (მოსკოვი); „სიმბოლური ქანდაკება" (ტრავერსიატი, მიჩიგანის შტატი, აშშ); „ლაოსის მეფე" (ვენტიანი); „რსვანგ-ვონგი" (ლუანგპრობანგი) და სხვ. არის სსრკ სახელმწიფო და საქართველოს სახელმწიფო პრემიების ლაურეატი. მისი ბიოგრაფია შეტანილია ცნობარებში: „საბჭოთა სკულპტურა", „Who's Who" (IBC, Cambridge, vol XXV), ენციკლოპედია „საქართველო" (ტომი II).

მისამართი: (ბინის) კუს ტბის I შესახვევი 1. ტელ: 22-79-28.

ჭეშმარიტი ქმედება.

კარლო ბზიშვილი თბილისის საოლქო სასამართლოს მოსამართლე. დაიბადა სოფ. ატენში (გორის რ-ნი) 1947 წ. 21 მაისს. მშობლები: სონია ნონიკაშვილი, როსტომ ბზიშვილი; მეუღლე — თამარ ტალიაშვილი (1953); შვილები: სოფიკო (1979), სანდრო (1988). დაამთავრა თსუ იურიდიული ფაკ-ტი (1970). იყო ეკონომიკისა და სამართლის ინ-ტის მეცნიერ-თანამშრომელი (1970-79), რესპუბლიკის პროკურატურის პროკურორი (1979-82), გორის სასამართლოს თავმჯდომარე (1982-90, 1994-98), უზენაესი სასამართლოს წევრი (1990-94). დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია თემაზე „ნასყიდობის ინსტიტუტი ქართულ სამართალში" (1975). არის 10 სამეცნიერო სტატიის ავტორი.

ჰობი: წიგნების კითხვა.

მისამართი: (სამსახურის) რობაქიძის 7ა. ტელ: 53-09-14, 53-09-17. (ბინის) ატენის 18-ა. თბილისი, ტელ: 22-31-12.

შრომისმოყვარეობა, მაღალი პროფესიონალიზმი; კანონის დაცვა, რომლის დროსაც მოსამართლეს არ უნდა ღალატობდეს შინაგანი სამართლიანობის გრძნობა.

ირაკლი ბიბილაშვილი საქართველოს უზანესი სასამართლოს მოსამართლე. დაიბადა სოფ. ფასანაურში (დუშეთის რ-ნი) 1946 წ. 19 აგვისტოს. მშობლები: თამარ ქუშაშვილი, ნიკოლოზ ბიბილაშვილი; მეუღლე — მედეა ძიძიშვილი (1954); შვილები: თამარი (1979), ლაშა (1980), ცოტნე (1990). დაამთავრა თსუ იურიდიული ფაკ-ტი (1970). იყო უზენაესი სასამართლოს კონსულტანტი, განყოფილების უფროსი (1968-78), გენერალური პროკურატურის პროკურორი (1978-80, 84-92).

ჰობი: სპორტი, ხელოვნება, პრესა.

მისამართი: (სამსახურის) ძმები ზუბალაშვილების 32. თბილისი, 380010.

შრომისმოყვარეობა, ერთგულება საქმისადმი, პროფესიის სიყვარული.

იური ბიბილეიშვილი საქართველოს პარლამენტის წევრი, პედაგოგიურ მეცნიერებათა დოქტორი, პროფესორი. დაიბადა სოფ. დიდ ჯიხაიშში (სამტრე-

დიის რ-ნი) 1935 წ. 1 ნოემბერს. მშობლები: ქეთევან ვაშაკიძე, აქსენტი ბიბილეიშვილი; მეუღლე — ელენე ხუნდაძე (1938); შვილები: ბიძინა (1960), დავითი (1970). დაამთავრა ბათუმის პედაგოგიური ინ-ტი (1962). 1962 წლიდან დღემდე ეწევა პედაგოგიურ მოღვაწეობას საშუალო სკოლასა და უმაღლეს სასწავლებელში. დაიცვა სადოქტორო დისერტაცია თემაზე „იან ამოს კომენსკი და ქართული პედაგოგიკური აზროვნება" (1997). ავტორია ნაშრომებისა: „ლიტერატურული წერილები" (1977), „ლიტერატურულ-კრიტიკული წერილები" (1979), „ფიქრები აღზრდაზე" (1993), „ბავშვის ბუნებრივი ნიჭის განვითარების ზოგიერთი საკითხი ი.ა.კომენსკის პედაგოგიკაში" (1981), „ქართული კომენოლოგია" (1993) და სხვ. მიღებული აქვს ჩეხეთის ეროვნული კრების საპატიო სიგელი (1992), აჭარის ავტონომიური რესპუბლიკის უზენაესი საბჭოს საპატიო სიგელი (1995).

მისამართი: (სამსახურის) საქართველოს პარლამენტი. რუსთაველის 8. თბილისი, 380018. (ბინის) იბერიის 105. ბ. 9. ბათუმი, 384500. ტელ: 7-58-44.

კეთილსინდისიერად ვემსახურო სამშობლოს, ადამიანში ვეძებ კეთილ საწყისს. მწამს, რომ შესაძლებელია გვიყვარდეს მოყვასი, ვითარცა თავი ჩვენი. მამაკაცი უნდა იყოს ოჯახის პატრონი და უზრდიდეს ქვეყანას ღირსეულ შთამომავლობას. ჩემი ბედნიერების მთავარი წყარო შრომაა. ბედნიერი ვარ, როცა რაიმეს ვქმნი — ვსწავლობ, ვასწავლი, ვწერ, ვაქვეყნებ. ადამიანს ამშვენებს მადლიერების ნიჭი. მეჯავრება უმადური. თაყვანს ვცემ ჩემს კარგ მასწავლებელს.

ბადრი ბინაძე საქართველოს მთავარი სამხედრო პროკურორი. დაიბადა სოფ. სვერში (ჭიათურის რ-ნი) 1960 წ. 27 აპრილს. მშობლები: მერი ცუცქირიძე, რეზო ბინაძე; მეუღლე — ნინო ბურჯანაძე (1964); შვილები: ანზორი (1985), რეზო (1993). დაამთავრა თსუ იურიდიული ფაკ-ტი (1984). იყო დიდუბის რ-ნის გამომძიებელი (1982-86), მოსკოვის მართლწესრიგისა და კანონიერების ინ-ტის ასპირანტი (1987-90), კრწანისის და ნაძალადევის რ-ნების პროკურორი. გენერალური პროკურორის მოადგილე და საქართველოს მთავარი სამხედრო პროკურორია 1997 წლიდან. დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია თემაზე „წინასწარი გამოძიების საჯაროობა სისხლის სამართლის პროცესში" (1992). არის 10-მდე სამეცნიერო ნაშრომის ავტორი. დაჯილდოებულია ვახტანგ გორგასლის III ხარისხის ორდენით (1997).

მისამართი: (სამსახურის) ბოჭორმის 12. თბილისი, ტელ: 93-33-77.

ერთგულება მეგობრების, პრინციპების, საქმის; დაწყებული საქმის ბოლომდე მიყვანა.

იგორ ბოგომოლოვი საქართველოს პარლამენტის წევრი, თსუ რუსული ლიტერატურის ისტორიის კათედრის გამგე, პროფესორი. დაიბადა თბილისში 1932 წ. 17 ივლისს. მშობლები: სუსანა ბოგომოლოვა, სიმონ ბოგომოლოვი; მეუღლე — ჯულიეტა გოგიტიძე; შვილები: ირინე მოდებაძე (1953), ნათელა ჯანჯღავა (1960). დაამთავრა თსუ ფილოლოგიის ფაკ-ტის რუსული ენისა და ლიტერატურის განყოფილება (1956). იყო ქართული ლიტერატურის ისტორიის ინ-ტის ასპირანტი (1956-59), უმცროსი (1959-62) და უფროსი (1962-77) მეცნიერ-თანამშრომელი, ხალხთა მეგობრობის (ეროვნულ ურთიერთობათა კვლევის ცენტრის) ლიტერატურულ ურთიერთობათა განყოფილების გამგე (1977-94). თსუ რუსული ლიტერატურის ისტორიის კათედრის გამგეა 1994 წლიდან, საქართველოს პარლამენტის წევრი — 1995 წლიდან. დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია თემაზე: „Из истории русско-грузинских литературных взаимосвязей (Я.Полонский и Грузия, 1960); სადოქტორო — „Из истории грузино-русских литературных взаимоотношений (первая половина XIX

века) 1968). არის 19 წიგნისა და 104 სამეცნიერო ნაშრომის ავტორი. არის საქართველოს ლიტერატურათმცოდნეობის აკადემიის ნამდვილი წევრი (1995), ღირსების ორდენის კავალერი (1997). საქართველოს მწერალთა კავშირის წევრია 1973 წლიდან, საქართველოს რუსული კულტურულ-საგანმანათლებლო საზოგადოების პრეზიდენტი — 1992 წლიდან. მისი ბიოგრაფია შეტანილია ენციკლოპედიაში „საქართველო" (1997).
ჰობი: კროსვორდების შევსება.
მისამართი: (სამსახურის) საქართველოს პარლამენტი. რუსთაველის 8. თბილისი, 380018. ტელ: 92-24-16, ფაქსი (995.32) 99-72-06. (ბინის) თაყაიშვილის 1. ბ. 2. თბილისი, 380079. ტელ: 22-44-43.

კეთილსინდისიერად ვემსახურო ჩემს სამშობლოს — საქართველოს, საქართველოში მცხოვრები ყველა ეროვნების მოქალაქეების ძმობას, ჩვენს ქვეყანაში თავისუფალი, დემოკრატიული სახელმწიფოს მშენებლობას, საქართველოს ტერიტორიალურ მთლიანობას, მშვიდობას, სხვა ქვეყნებთან (განსაკუთრებით ჩვენს მეზობლებთან) ურთიერთმომგებიან, სუვერენულ ურთიერთობას, საქართველოს ნათელ მომავალს.

გიორგი ბოკერია თავისუფლების ინსტიტუტის დამფუძნებელი, უფლებადამცველი. დაიბადა თბილისში 1972 წ. 20 აპრილს. მშობლები: ნანა ალექსანდრია, ლევან ბოკერია; შვილი — ლევანი (1993). დაამთავრა თსუ ისტორიის ფაკ-ტი (1995). იყო გაზეთ „მიმომხილველის" კორესპონდენტი, პოლიტიკური განყოფილების უფროსი (1992-93), რადიო-გადაცემა „პიკის საათის" პოლიტიკური მიმომხილველი (1993), გაზეთ „არგუმენტის" პოლიტიკური განყოფილების უფროსი (1995-96), ტელეარხ „რუსთავი 2"-ის გადაცემა „აქცენტების" ავტორი და წამყვანი , საინფორმაციო პროგრამა „კურიერის" კორესპონდენტი (1996). თავისუფლების ინსტიტუტის წევრია 1996 წლიდან. იმყოფებოდა აშშ-ში სტაჟირებაზე და მუშაობდა მედისონის (აიოვას შტატი) ადგილობრივ გაზეთში (1994). იყო სტუდენტური გაერთიანება „პრეს-კლუბის" (1991-1992), საქართველოს დროებითი სტუდენტური კავშირის, საქართველოს ახალგაზრდული ქრისტიანულ-დემოკრატიული ასოციაციის (1993 წლიდან) წევრი. გამოქვეყნებული აქვს საგაზეთო სტატიები და რამდენიმე პუბლიკაცია რუსულ და ინგლისურ გაზეთებში, მათშორის ბროშურა „90-იანი წლების ქართული მედია — ნაბიჯი თავისუფლებისაკენ" (UNDP-ს სადისკუსიო წერილების სერიიდან, 1998).
ჰობი: ფეხბურთი, კალათბურთი, ბრიჯი, მუსიკა.
მისამართი: (სამსახურის) კიევის 6. ტელ: 95-23-38, 96-58-34. (ბინის) ი.აბაშიძის 24ა, გამსახურდიას 2. ტელ: 22-41-61.

ლევან ბოკერია დაიბადა თბილისში 1944 წ. 8 დეკემბერს. დაამთავრა სპი არქიტექტურის ფაკ-ტი. 1977 წლიდან საქართველოს არქიტექტორთა კავშირის წევრია. ძირითადი ნამუშევრები: დაბა ნია-გრუზინსკაია ბამზე (1980), ხალხთა მეგობრობის მემორიალური კომპლექსი „წითელ ხიდთან" (1980), საქართველოს სსრ საგეგმო კომიტეტის გამოთვლითი ცენტრი, ახლანდელი საქართველოს ეკონომიკის სამინისტრო 1978, და სხვა. მონაწილეა საერთაშორისო სიმპოზიუმისა ბურსაში (თურქეთი, 1993). არის საქართველოს კომკავშირის პრემიის ლაურეატი, 1982 (მემორიალი „წითელ ხიდთან"); სსრკ მინისტრთა საბჭოს პრემიის ლაურეატი, 1983 (დაბა — ნია-გრუზინსკაია); 1992 წლიდან რუსთაველის და სახელმწიფო პრემიების მიმნიჭებელი კომიტეტის, 1993 წლიდან — თბილისის მერიის კოლეგიის წევრია. მუშაობდა: სსი „თბილქალაქპროექტში" ტექნიკოსად (1965-77); პროექტის მთავარ არქიტექტორად (1977-83); ხელმძღვანელობდა VII არქიტექტურულ სახელოსნოს (1983-89); 1989 წლიდან რესპუბ-

ლიკური გაერთიანება „საქარქპროექტის" მთავარი არქიტექტორია. იყო საქართველოს არქიტექტორთა კავშირის თავმჯდომარე (1991-95); ამჟამად შპს „არქსტუდიის" მთავარი არქიტექტორი და დირექტორის მოადგილეა. 1981 წლიდან პერიოდულად ეწევა პედაგოგიურ მოღვაწეობას სტუ არქიტექტურის ინსტიტუტის დაგეგმარების კათედრაზე.
მისამართი: აბაშიძის 24ა. ბ. 2. თბილისი, 380079. ტელ: 22-41-61. 98-42-00 (ოფისი). ფაქსი: 93-42-00.

ელისო ბოლქვაძე პიანისტი. დაიბადა თბილისში 1967 წ. 2 იანვარს. მშობლები: ნანა დარჩია, ზაურ ბოლქვაძე. დაამთავრა საქართველოს სახელმწიფო კონსერვატორიის საფორტეპიანო ფაკ-ტი და ასპირანტურა (1992). ეწევა აქტიურ საკონცერტო მოღვაწეობას ევროპასა და აშშ-ში, მონაწილეობს საერთაშორისო ფესტივალებში, ჰქონდა სოლო-კონცერტები (ძირითადად საზღვარგარეთ), ღია გაკვეთილები, კონცერტები სიმფონიურ ორკესტრებთან ერთად. არის ბახის (1984), ლისაბონის (1987), ვან კლიბერნის (1989), მარგარიტა ლონგისა და ჟაკ ტიბოს (1995), დუბლინის (1997) პიანისტთა საერთაშორისო კონკურსების ლაურეატი. მიღებული აქვს პრიზი ფრანგული მუსიკის საუკეთესო ინტერპრეტაციისათვის (1995). არის საქართველოს სახელმწიფო პრემიის ლაურეატი. წერს კომპაქტ-დისკებს, როგორც სოლო-პროგრამით, ასევე სიმფონიურ ორკესტრებთან ერთად (ყველა გამოცემულია საზღვარგარეთ). ამჟამად მოღვაწეობს ავსტრიაში. მისი ბიოგრაფია შეტანილია ცნობარში Who's Who (Oxford, 2000).
ჰობი: მუსიკა.
მისამართი: (ბინის) ინგურის 3, ბ. 10. ტელ.: 36.46.80
ღვთის სიყვარული, მორჩილება, თვიკრიტიკის უნარი.

თამაზ ბოლქვაძე საქართველოს პარლამენტის წევრი, თვითმმართველობის და რეგიონალური პოლიტიკის კომიტეტის თავმჯდომარე. დაიბადა სოფ. ახოში (ქედის რ-ნი) 1954 წ. 16 აგვისტოს. ჰყავს მეუღლე და სამი ვაჟიშვილი. დაამთავრა თსუ ეკონომიკის ფაკ-ტი (1978). იყო ეკონომიკისა და დაგეგმვის ს/კ ინ-ტის უფროსი ლაბორანტი, უმცროსი მეცნიერ-თანამშრომელი (1978-84), რეგიონალურ გამოკვლევათა კოორდინაციისა და მეთოდოლოგიის სექტორის გამგე (1984-91), მინისტთა კაბინეტის ეკონომიკური რეფორმებისა და ადგილობრივი მმართველობის სახელმწიფო კომისიის და მმართველობის ადგილობრივი ორგანოების განყოფილების სახელმწიფო მრჩეველი (1991-92), სახელმწიფოს მეთაურის აპარატის რეგიონების მართვის სამსახურის სახელმწიფო მრჩეველი (1993-95). არის 15-მდე სამეცნიერო შრომის ავტორი და თანაავტორი. მათგან ხუთი გამოქვეყნებულია სამეცნიერო თეზისების სახით.
მისამართი: (სამსახურის) რუსთაველის 8. თბილისი 380018. საქართველოს პარლამენტი. ტელ: 99-61-78.

რუსუდან ბოლქვაძე დრამისა და კინოს მსახიობი. დაიბადა თბილისში 1959 წ. 6 ნოემბერს. მშობლები: გურანდა გრიგორაშვილი, გიორგი ბოლქვაძე. დაამთავრა თსთი სამსახიობო ფაკ-ტი (1980). არის კინოსტუდია „ქართული ფილმის" და კინომსახიობთა თეატრის მსახიობი (1980 წლიდან). შეასრულა 40-ზე მეტი როლი სპექტაკლებში: „დონ ჟუანი", „ბნელ ოთახში", „წუთისოფელი ასეა", „ბაკულას ღორები", „ჩვენი პატარა ქალაქი", „ზაფხულის ღამის სიზმარი" , „ამფიტრიონ 38", „მარიანა", „ავტორის მაძიებელი ექვსი პერსონაჟი" და სხვა, ფილმებში: „დონ კიხოტი", „ჩემი ინგლისელი პაპა" და სხვ. მისი ბიოგრაფია შეტანილია ცნობარში „მთვარის გლობუსი".

ჰობი: თეატრი, ვიოლინო, მოგზაურობა, ფოტოხელოვნება.
მისამართი: (ბინის) ჭავჭავაძის 50. ტელ: 29-49-82. (სამსახურის) აღმაშენებლის 164. ტელ: 34-09-37.

მიყვარს მოხუცები. მგონია, რომ ყველაზე დიდი ნიჭია მეგობრობა. მყავს სხვადასხვა ასაკის მეგობრები და 12 ნათლული და მიმაჩნია, რომ ეს ბევრ წოდებასა და სამეცნიერო ხარისხს არ ჩამოუვარდება. მიყვარს შემოდგომა. არასოდეს ვაწყობ გეგმებს — მაინც არ გამოდის. ყველაფერი, რაც გამოსულა და წარმატებით დამთავრებულა, მუდამ იმპროვიზირებული იყო, თითქმის მოულოდნელი. მძულს სიცრუე. მსოფლიოს მრავალ ქვეყანაში ვარ მიხეილ თუმანიშვილის სპექტაკლების უდიდესი წარმატების მომსწრე. „რასაცა გასცემ შენია, რაც არა — დაკარგულია". „გიყვარდეს ხელოვნება შენში და არა — შენი თავი ხელოვნებაში" „იყავ მხნე, მოთმინე და სულგრძელი".

შოთა ბოსტანაშვილი არქიტექტორი, სტუ არქიტექტურის კათედრის პროფესორ-მასწავლებელი, არქიტექტურის საერთაშორისო აკადემიის პროფესორი. დაიბადა თბილისში 1948 წ. 13 მაისს. მშობლები: თამარ ბოსტანაშვილი, აბრამ ბოსტანაშვილი; მეუღლე — თინათინ სირბილაძე (1948); შვილი — დავითი (1982). დაამთავრა სპი არქიტექტურის ფაკ-ტი (1972). იყო საპროექტო ინსტიტუტ „საქსახმშენპროექტის" ტექნიკოსი არქიტექტორი (1966-70), სტუ არქიტექტურის ფაკ-ტის საპროექტო ბიუროს თანამშრომელი (არქიტექტორიდან განყოფილების გამგემდე, 1970-90). არის ავტორი პროექტებისა: „ხსოვნის ტაძარი" სოფ. მუხრანში, „ხსოვნის კლუბი" სენაკში (სსრკ არქიტექტორთა კონკურსის მთავარი პრიზი), „შრომის დიდების მემორიალი" (საქართველოს სახ. პრემია), პურის ქარხანა თბილისში (სსრკ გრან-პრი) და სხვ. გამოქვეყნებული აქვს რამდენიმე ათეული სამეცნიერო და ესეისტური წერილი, წიგნი — „სინაგოგების და ებრაული სასაფლაოების არქიტექტურა საქართველოში" (1999). არის სსრკ ოთხგზის და ორგზის საერთაშორისო პრემიის ლაურეატი, საერთაშორისო კონკურსზე „XXI საუკუნის ცივილიზაციის სივრცე" მისმა პროექტმა მიიღო პირველი პრემია (1988). დააარსა თავისუფალ მსმენელთა აუდიტორია და დისციპლინა „არქიტექტურის პოეტიკა" (1990). არქიტექტორთა კავშირის წევრია 1974 წლიდან, არქიტექტურის საერთაშორისო აკადემიის პროფესორია 1997 წლიდან.
ჰობი: არქიტექტურა.
მისამართი: (სამსახურის) სტუ, კოსტავას 77, თბილისი. ტელ: 36-62-60, 36-62-06. (ბინის) ჩიქოვანის 24-ა, ბ. 78. თბილისი. ტელ: 33-75-02.

ჰაერი მარტო იმისთვის არ არის გაჩენილი, რომ ისუნთქო, არამედ იმისთვის, რომ იფრინო.

ვახტანგ ბოჭორიშვილი საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის აკადემიკოსი, პროფესორი. დაიბადა ლაგოდეხის რაიონის სოფელ გიორგეთში 1924 წ. 25 მარტს. მშობლები: ეკატერინე ბოჭორიშვილი, გაბრიელ ბოჭორიშვილი; მეუღლე — ლიდა ბოჭორიშვილი (1924); შვილები: ლალი (1948), თამარი (1954). იყო თელავის დრამატული თეატრის მსახიობი (1938-40). სწავლობდა თბილისის თეატრალურ ინსტიტუტში (1940-42); იყო თელავის თეატრის ტექნიკური რეჟისორი (1943-44); რუსთაველის თეატრის რეჟისორ-ასისტენტი (1944-45); სოხუმის ქართული თეატრის რეჟისორი(1945). დაამთავრა ხარკოვის სამედიცინო ინ-ტის სანიტარულ-ჰიგიენური ფაკულტეტი (1951). იყო ქ. ჩიმკენტის მედგაერთიანება №3-ის განყოფილების გამგე (1951-52), №99061 სამხედრო ნაწილის ექიმი (1952-54), №85 სამხედრო-საზღვაო ჰოსპიტალის უმცროსი ორდინატორი (1954-56), ლენინგრადის სამხედრო სამედიცინო აკადემიის უფროსი ორდინატორი, ასისტენტი, დოცენტი (1956-69), თბილისის

ექიმთა დახელოვნების ინსტიტუტის ინფექციურ დაავადებათა კათედრის გამგე (1969 წლიდან), საქართველოს სსრ ჯანდაცვის მინისტრი (1970-73). სეფსისის საწინააღმდეგო ცენტრის ხელმძღვანელია 1979 წლიდან. დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია: „ზოგიერთი ჰემოდინამიკური მაჩვენებლები ანგინით დაავადებულთა შორის" (1961), სადოქტორო — „ცვლილებები გულ-სისხლძარღვთა სისტემაში, ღვიძლში და სანაღვლე გზებში ანგინისა და ქრონიკული ოტონზალიტის დროს" (1968). გამოქვეყნებულია მისი 230 სამეცნერო ნაშრომი, მათ შორის 6 მონოგრაფია, „Сепсисология с основами инфекционной патологии" (1988). არის საქართველოს სახელმწიფო პრემიის ლაურეატი (1985), საქართველოს ინფექციონისტთა საზოგადოების თავმჯდომარე, ჟურნალ „სამედიცინო მოამბის" რედაქტორის მოადგილე, საქართველოს კ.გამსახურდიას საზოგადოების პრეზიდენტი, ნიუ-იორკის მეცნიერებათა აკადემიის წევრი.

ჰობი: პოეზია და პროზა (უმეტესწილად ქართული და რუსული).

მისამართი: *(სამსახურის) ყაზბეგის 16. სეფსისის საწინააღმდეგო ცენტრი. ტელ: 37-14-58. (ბინის) ენგურის 3. ბ. 44. ტელ: 98-85-75.*

13-14 წლის ასაკიდან ვისწრაფოდი სასარგებლო ვყოფილიყავი ოჯახისათვის და საქართველოსთვის. მუდამ მაწუხებდა ცოდნისა და შესაძლებლობის დეფიციტი და ვცდილობდი მის შემცირებას. 1945-51 წლებში თითქოს დავრწმუნდი რადიკალური ცვლილებების შეუძლებლობაში და უნდა მემსახურა იმისათვის, რაც რეალურად არსებობდა. 1989 წლის აპრილმა დამანახა რეალური პერსპექტივა. 1991 წელს, როცა ეროვნულ ხელისუფლებას იარაღით დაემუქრნენ, ურყევად დავდექი მის მხარეზე. დღეს ჩემი დევიზია: უბედური ქვეყნის შვილი არ შეიძლება იყოს ბედნიერი. სამედიცინო დეონტოლოგიაში მე შემაქვს კიდევ ერთი წმინდა მოვალეობა ექიმისა: პაციენტის პატრიოტული აღზრდა.

ლენგერ ბოჭორიშვილი საქართველოს უზენაესი სასამართლოს წევრი. დაიბადა ტყიბულში 1948 წ. 16 სექტემბერს. მშობლები: ქსენია აშოთია, ამბროსი ბოჭორიშვილი; მეუღლე — მარინე ტომარაძე (1954); შვილები: ლევანი (1976), ეკა (1977). დაამთავრა თსუ იურიდიული ფაკ-ტი (1972). მუშაობდა იუსტიციის სამინისტროში (1975-76), თელავის რ-ნის მოსამართლედ (1976-77). უზენაესი სასამართლოს წევრია 1977 წლიდან.

ჰობი: ქართული ცეკვა.

მისამართი: *(სამსახურის) საქართველოს უზენაესი სასამართლო. ძმები ზუბალაშვილების 32. თბილისი, ტელ: 93-42-76. (ბინის) ნუცუბიძის პლატო III მ/რ, კვ. 2. კორპ. 9. ბ. 25. თბილისი.*

სამართლიანობისთვის ბრძოლა, ადამიანური დამოკიდებულება ყველასთან.

ირაკლი ბოჭორიძე საქართველოს პრეზიდენტის სახელმწიფო რწმუნებული შიდა ქართლის მხარეში. დაიბადა თბილისში 1970 წ. 1 იანვარს. მშობლები: მანანა ბოჭორიძე, ნუგზარ ბოჭორიძე; მეუღლე — ხათუნა ნემსაძე (1970); შვილი — გიორგი (1994). დაამთავრა სტუ ჰუმანიტარული (1992) და საავტომობილო-საგზაო (1993) ფაკ-ტები. მუშაობდა ფიზიკის ინსტიტუტში გამოთვლითი ტექნიკის ოპერატორად (1989-1991), საქართველოს პარლამენტის საგარეო საქმეთა კომისიის წამყვან სპეციალისტად (1992-1993), TBC ბანკის განყოფილების უფროსად (1993-1994), მოქალაქეთა კავშირის ცენტრალურ აპარატში ჯერ კადრების განყოფილების უფროსად, შემდეგ რეგიონალური დეპარტამენტის თავმჯდომარედ (1994-1995), საქართველოს პრეზიდენტის სახელმწიფო რწმუნებულის პირველ მოადგილედ შიდა ქართლის მხარეში (1995). იყო კასპის რაიონის გამგებელი (1995-1996). არის საქართველოს მოქალაქეთა კავშირის წევრი (1993 წლიდან).

ჰობი: ცურვა.
მისამართი: (სამსახურის) სტალინის 16, გორი. ტელ: 2-34-29.
ათი მცნება.

ქეთევან ბოხუა ჟურნალისტი, საინფორმაციო სააგენტო „იფრინდას" დირექტორი. დაიბადა თბილისში 1958 წ. 13 აპრილს. მშობლები: ეთერ კუჭავა, ჯუმბერ ბოხუა; მეუღლე — კონსტანტინე რიჟამაძე (1973); შვილები: ნუცა (1995), კონსტანტინე (1997). დაამთავრა თსუ ფილოლოგიის ფაკ-ტი (1982). იყო საქართველოს რადიოსა და ტელევიზიის სახელმწიფო დეპარტამენტის კორესპონდენტი (1986-90), საინფორმაციო სააგენტო „იფრინდას" დირექტორის მოადგილე (1990-92), პროგრამა „ალიონის" წამყვანი (1994-95). ამჟამად ქართველ ჟურნალისტთა საზოგადოების თანათავმჯდომარეა.
ჰობი: შვილებთან ერთად სეირნობა, მეგობრების და ახლობლების მონახულება.
მისამართი: (სამსახურის) შ.დადიანის 16. ტელ:99-03-77, 99-91-18. ფაქსი: 98-73-65. ელ-ფოსტა:iprinda@global-erty.net (ბინის) გორგასლის 37, ბ. 111. ტელ: 73-31-86.
არაფერია იმაზე სწორი და ჭეშმარიტი პრინციპი, ვიდრე ის ათი მცნება და ცხოვრების წესის ქრისტიანული პრინციპები, რაც იესომ დაუტოვა კაცობრიობას. ვცდილობ, დავიცვა ეს პრინციპები და შვილებიც ამგვარად აღვზარდო, თუკი რამეს მივაღწიე, მხოლოდ მათ ვუმადლი.

ჯემალ ბჟალავა მოქანდაკე. დაიბადა მარტვილში 1944 წ. 15 დეკემბერს. დაამთავრა თსსა სამხატვრო აკადემიის ქანდაკების ფაკ-ტი (1973). გამოფენებში მონაწილეობს 1970 წლიდან. საქ. მხატვართა კავშირის წევრია 1985 წლიდან. ნამუშევრები: წმინდა ოჯახი, ქვა (1970), მცხეთა, ნამუშევრების სერია დარიალის ხეობაში (ყაზბეგი), გრანიტი (1973-80), პეტრე იბერი, რიყის ქვა (1975), მემატიანე, დიაბაზი (1980), ნინოს პორტრეტი (მარმარილო, 1983), წმ. გიორგი (1988), სიონის ტაძრის ეზო, თბილისი, დიაბაზი, ძელიცხოველი (1989), მარმარილო, მცხეთა. კომპოზიცია (1991), მარმარილო, ბიარიცი (საფრანგეთი), შავი მზე, გრანიტი (1993), ლოილანი (საფრანგეთი), მარმარილო (საფრანგეთი) ანტიკური მოტივები, ქანდაკებების ციკლი ბერძნული მითოლოგიის გმირები (1995-96). ყველა საფრანგეთში. გამოფენები: რესპუბლიკური და საკავშირო (1990-97). დაზგური ქანდაკების გამოფენა, სეგ. პორტრეტის გამოფენა, თბილისი (1996), ქართველ მოქანდაკეთა ჯგუფური გამოფენა უზესში, საფრანგეთი (1992), პერსონალური გამოფენები, ბიარიცი (საფრანგეთი, 1993-96), ბაზელი, შვეიცარია (1996). ამჟამად მუშაობს საფრანგეთში, როგორც თავისუფალი მხატვარი. მისი ბიოგრაფია შეტანილია საფრანგეთის, ესპანეთის, იტალიის ენციკლოპედიური ხასიათის ცნობარებში (1992, 1998).
მისამართი: თბილისი, ტელ. 34-57-70.

ბაჩანა ბრეგვაძე მწერალი, ფილოსოფოსი. დაიბადა ამბროლაურში 1936 წ. 11 თებერვალს. მშობლები: მარიამ თორდუა, იოველ ბრეგვაძე; მეუღლე — ლია იმერლიშვილი (1938); შვილები: ქეთევანი (1966), ანა (1971). დაამთავრა თსუ ფილოლოგიის ფაკ-ტი (1960). მუშაობდა კლასიკური ფილოლოგიის კათედრაზე ლაბორანტად (1961-66), ქართულ ენციკლოპედიაში უფროს მეცნიერ-რედაქტორად (1966-72). დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია თემაზე „ბლეზ პასკალი" (1995), სადოქტორო დისერტაცია „პლატონის ნატურფილოსოფია" (1996). ავტორია წიგნებისა „ანტიკური ცივილიზაციის გვირგვინი", „ბლეზ პასკალი", „მარკუს ავრელიუსი", „მიქელანჯელოს პოეზია", „სოკრატე", „ფსევდო-ლონგინე", „არისტოტელეს პოეტიკა", „ნიკოლო მაკიაველი". "დანტეს ახალი ცხოვრება" (თ.ჩხენკელთან ერთად). არის საქართველოს მწერალთა კავშირთან არსებული

მთარგმნელობითი კოლეგიის ერთ-ერთი დამფუძნებელი და ხელმძღვანელი. მისი მთავარი თარგმანებია: "ახალი აღთქმა", ბ.პასკალის „აზრები", მ.ავრელიუსის „ფიქრები", სერვანტესის „დონ-კიხოტი", ჰ.იბსენის „დრამები", პ.ვალერის „სულის კრიზისი", ნ.მაკიაველის „მთავარი", ა.შტეკლის „შუა საუკუნეების ფილოსოფიის ისტორია", ნეტარი ავგუსტინეს „აღსარებანი", "იტალიური ზღაპრები", ევრიპიდეს "მედეა", ლ.პირანდელოს "ჰენრიხ IV", ა.ბერგსონის "ცნობიერების უშუალო მონაცემები", ს.ვივეკანანდას "ჯნანა იოგა", ა.ეგზიუპერის "პატარა უფლისწული", ჯ.ლეოპარდის "დიალოგები", პლატონის "ადრეული დიალოგები", "ფედონი", "ნადიმი", "იონი", "დიდი ჰიპია", "მენონი", წმინდა ოთხთავი — "ოთხი სახარება" (მინიატურული გამოცემა), შ.დელის "ბიზანტიის იმპერიის ისტორია", ა.შოპენჰაუერის "ცხოვრებისეული სიბრძნის აფორიზმები", ორტეგა ი გასეტის "მასების ამბოხი", "ხელოვნების დეჰუმანიზაცია" და სხვა.

ჰობი: ზუსტი და საბუნებისმეტყველო მეცნიერებები.

მისამართი: (სამსახურის) ლესელიძის 4. ტელ: 93-19-39; (ბინის) ფალიაშვილის 62ა ტელ: 22-53-22.

რწმენა, შრომისმოყვარეობა, ქართული კულტურის სამსახური.

გიორგი ბრეგვაძე გაზეთ „ალიას" გამომცემელი და მთავარი რედაქტორი. დაიბადა თბილისში 1962 წ. 10 დეკემბერს. მშობლები: ნატო ჯოხაძე, ვლადიმერ ბრეგვაძე; მეუღლე — მადონა ბრეგვაძე (1971); შვილები: ნატო (ტატა) (1991), საბა(1996). დაამთავრა თბილისის სახ. პედაგოგიური ინ-ტის რუსული ენისა და ლიტერატურის ფაკ-ტი (1986) მუშაობდა საშენ მასალათა კომბინატში ჩამომსხმელ მუშად (1980-81), თბილისის 171-ე საშუალო სკოლაში რუსული ენისა და ლიტერატურის მასწავლებლად (1986-88), გაზეთ „დვრიტაში" კორესპონდენტად და განყოფილების გამგედ (1990-91), გაზეთ „საქართველოს დამოუკიდებლობის" რედაქტორის მოადგილედ (1991), საინფორმაციო სააგენტო „არს-პრესის" დირექტორად (1991), გაზეთის „ალია საქართველოდან" ჯერ პასუხისმგებელ რედაქტორად (1991-93), მთავარ რედაქტორად (1993-95), გაზეთ „ალიას" გამომცემელი და მთავარი რედაქტორია 1995 წლიდან. გამოქვეყნებული აქვს ნოველები, მოთხრობები და სტატიები.

ჰობი: წერა, გაზეთის გამოშვება, იარაღი, სროლა, მოგზაურობა, მხატვრული ლიტერატურის კითხვა, ავტომობილის ტარება, მეუღლესთან და შვილებთან სეირნობა.

მისამართი: (სამსახურის) უზნაძის 14. თბილისი 380002. ტელ: 94-13-11; ფაქსი: 94-11-13.

ეცადე მაქსიმალურად იყო სამართლიანი. შეძელი მოუსმინო ყველა მხარეს. იყავი რისკიანი და მშრომელი. დანარჩენი ჯერ კიდევ ჩემთვის მძირდება!

ნანი ბრეგვაძე მომღერალი, საქართველოსა და რუსეთის სახალხო არტისტი, თბილისის საპატიო მოქალაქე. დაიბადა თბილისში 1936 წ. 21 ივლისს. მშობლები: ოლგა (ცაბუ) მიქელაძე, გიორგი ბრეგვაძე; მეუღლე — მერაბ მამალაძე (1936); შვილი — ეკა (1960). დაამთავრა თბილისის სახ. კონსერვატორია (ფორტეპიანო,1962). არის საქართველოს სახელმწიფო ფილარმონიის მომღერალი (1959 წლიდან), ყოფილი საბჭოთა კავშირის სახალხო არტისტი, საქართველოს სახელმწიფო პრემიის ლაურეატი, ღირსების ორდენის კავალერი, მე-6 მსოფლიო ფესტივალის ლაურეატი. მისი ბიოგრაფია შეტანილია ქართულ ენციკლოპედიაში.

ჰობი: სიმღერა და სიმარტოვე.

მისამართი: (სამსახურის) ალმაშენებლის 135. (ბინის) ირ.აბაშიძის 18ა. ტელ: 22-37-22.

თამაზ ბუაჩიძე ფილოსოფოსი, ფილოსოფიის ინ-ტის დირექტორი. დაიბადა თბილისში 1930 წ. 1 თებერვალს. მშობლები: ნატალია ცქიტიშვილი, ანდრო ბუაჩიძე; მეუღლე — ირინე რობაქიძე (1929); შვილები: ნატალია (1951), ანდრო (1957). დაამთავრა თსუ ფილოსოფიის ფაკ-ტი (1953). იყო გაზეთ „მოლოდოი სტალინეცის" ლიტმუშაკი (1954-58), განყოფილების გამგე (1958), ფილოსოფიის ინ-ტის ასპირანტი (1958-61), უმცროსი მეცნიერ-თანამშრომელი (1961-66), სწავლული მდივანი (1966-67), დირექტორის მოადგილე (1967-97). დირექტორია 1997 წლიდან. დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია: „ჭეშმარიტების ობიექტურობის შესახებ" (1964), სადოქტორო — „თანამედროვე დასავლეთის ფილოსოფიის სათავეებთან" (1997). არის ავტორი წიგნებისა: „ჭეშმარიტების ობიექტურობის შესახებ" (1964), „ჰეგელი და ფილოსოფიის არსის პრობლემა" (1976), „ჰეგელის ფილოსოფიის შესახებ" (რუსულ ენაზე, 1981), „თანამედროვე ბურჟუაზიული ფილოსოფიის სათავეებთან" (1986), „სიცოცხლის ფილოსოფია" (1991).

მისამართი: (სამსახურის) რუსთაველის 29. თბილისი 380008. ტელ: 99-52-62. (ბინის) დიღმის მასივი. VI კვარტ. V კორპ. ბ.22. ტელ: 51-34-88.

ვცდილობდი, კარგად მომესმინა მეორე ადამიანისათვის, დიდ პატივს ვცემდი მეორე ადამიანის პიროვნებას, ყოველთვის ვიყავი შემწყნარებელი.

იოსებ (სოსო) ბუაჩიძე გეოლოგი, საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის წევრ-კორესპონდენტი, საინჟინრო გეოლოგიისა და ჰიდროგეოლოგიის ინ-ტის დირექტორთა საბჭოს მრჩეველი. დაიბადა სოფელ ფარცხნალში 1907 წ. 2 სექტემბერს. მშობლები: მარიამ უგრეხელიძე, მოსე ბუაჩიძე; მეუღლე — ოლია ნებიერიძე (1906); შვილები: გურამი (1932), ცისანა (1938). დაამთავრა კიროვის სახელობის ინდუსტრიული ინ-ტი (1935). იყო საქართველოს გეოლოგიური სამმართველოს ზვარის და მარელისის გეოლოგიური პარტიის ხელმძღვანელი (1931-34), აჭარისწყლის ჰიდროელექტროსადგურის მშენებლობის საინჟინრო გეოლოგიური განყოფილების ხელმძღვანელი (1934-38), საქართველოს ჰიდროენერგოპროექტის საინჟინერო-გეოლოგიური განყოფილების ხელმძღვანელი (1938-42), გეოლოგიური სამმართველოს ექსპედიციის ხელმძღვანელი (1942-48), გეოლოგიის ინ-ტის უფროსი მეცნიერ-თანამშრომელი (1942-51), სპი ასისტენტი, დოცენტი, პროფესორი, კათედრის გამგე, სპი რექტორი (1948-75), საინჟინრო გეოლოგიისა და ჰიდროგეოლოგიის ინ-ტის დამფუძნებელი და დირექტორი (1975-88), დირექტორთა საბჭოს მრჩეველია 1988 წლიდან. დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია: „საინჟინრო გეოლოგიური პირობები" (1948), სადოქტორო — „საქართველოს მიწისქვეშა წყლები" (1950). გამოქვეყნებული აქვს 8 მონოგრაფია (თანაავტორებთან ერთად), 173 სამეცნიერო სტატია, ჰიდროგეოლოგიური და საინჟინრო გეოლოგიური 18 რუკა, 14 სამეცნიერო და 272 სამეცნიერო-საველე ანგარიში. არის საქართველოს გეოლოგიური საზოგადოების საპატიო წევრი, საქართველოს საინჟინრო გეოლოგიური საზოგადოების საპატიო პრეზიდენტი.

ჰობი: ნადირობა.

მისამართი: (სამსახურის) სოფ. დიღომი, ჰიდროგეოლოგიური და საინჟინრო-გეოლოგიური ინსტიტუტი, ტელ: 52-70-39. (ბინის) ძმები კაკაბაძეების 9. ტელ: 99-09-91.

ჩემი ცხოვრებისეული კრედო, როგორც სპეციალისტისა, იმაში მდგომარეობდა, რომ ღრმა მეცნიერული განათლების მიღების შემდეგ არსებითი წვლილი შემეტანა საქართველოს ტერიტორიის ჰიდროგეოლოგიური და საინჟინრო გეოლოგიური შესწავლის საქმეში და მისი შედეგი მომეხმარებინა ჩვენი ქვეყნის ნორმალური განვითარებისა და აყვავებისათვის, ხოლო უმაღლესი სკოლის ხელმძღვანელის — რექტორის, პოზიციიდან ყველა შესაძლო ღონე მეხმარა ჩვე-

ნი ახალგაზრდობის თანამედროვე მაღალ დონეზე აღზრდისათვის ჩვენი პედაგოგიური კოლექტივის დახმარებით და ძალისხმევით.

გოდერძი ბუკია საქართველოს პარლამენტის წევრი, საგარეო ეკონომიკურ ურთიერთობათა და ინვესტიციების ქვეკომიტეტის თავმჯდომარე. დაიბადა სოფ. პირველ მაისში (ხობის რ-ნი) 1952 წ. 15 ოქტომბერს. მშობლები: ელეონორა კოდუა, კლიმენტი ბუკია; მეუღლე — მანანა კვირიკაშვილი (1958); შვილები: ნათია (1986), ლალი (1987). დაამთავრა სპი არქიტექტურის ფაკ-ტი (1975), მოსკოვის საგარეო ვაჭრობის ინ-ტის საგარეო ვაჭრობის ეკონომიკის ფაკ-ტის ფილიალი (1983). სხვადასხვა დროს იყო სამხატვრო აკადემიის კომკავშირის კომიტეტის მდივანი, თბილისის ქალაქკომის განყოფილების გამგე, კომკავშირის ოქტომბრის რაიკომის I მდივანი, კომკავშირის ცენტრალური კომიტეტის განყოფილების გამგე, კპ საბურთალოს რაიკომის მდივანი, ცენტრალური კომიტეტის ინსტრუქტორი, სექტორის გამგე; მუშაობდა კერძო სტრუქტურებში; იყო რუსეთის ფედერაციაში საქართველოს საგანგებო და სრულუფლებიანი დესპანი. პარლამენტის წევრია 1995 წლიდან. არის სამეცნიერო ნაშრომების ავტორი. მიღებული აქვს საქართველოს უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმის საპატიო სიგელი (1976).
ჰობი: სპორტი, თავისუფალი დროის მეგობრებთან გატარება.
მისამართი: *(სამსახურის) რუსთაველის 8, თბილისი, 380018. საქართველოს პარლამენტი. ტელ: 99-78-21, 92-11-68, ფაქსი: 99-74-82.*

ვცდილობდი ვყოფილიყავი იმ საქმის პროფესიონალი, სადაც მიწევდა მუშაობა. ამისთვის ძალიან ბევრს ვმუშაობდი და ამჟამადაც ვმუშაობ საკუთარ თავზე. არასდროს არ მქონია სამსახურებრივი კარიერის ინტერესი. ჩემთვის ყველაზე მთავარია მქონდეს საკუთარი საქმე. ყოველნაირად ვცდილობ დაწყებული საქმე ბოლომდე მივიყვანო, რადაც არ უნდა დამიჯდეს. საკუთარი თავიდან კატეგორიულად ვითხოვ და ვცდილობ, ასევე სხვისგანაც მოვითხოვო სიტყვის პასუხისმგებლობა.

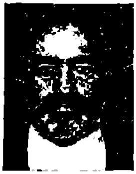

ელგუჯა ბურდული კინომსახიობი. დაიბადა თბილისში 1941 წ. მშობლები: ოლია კოტრიკაძე, ლადო ბურდული; მეუღლე — ინეზა აბესაძე (1940); შვილები: ლადო (1964), მაია (1965), ბაკური (1975). სწავლობდა სპი სამშენებლო ფაკულტეტზე. იყო მაშველი თბილისის ზღვაზე (1958-59), საქართველოს სახ. ქორეოგრაფიული ანსამბლის წევრი (1961-64), აგს ოპერატორი (1964-84). კინოსტუდია „ქართული ფილმის" მსახიობია 1984 წლიდან. გადაღებულია 50-მდე ეპიზოდურ და მთავარ როლში („ბეღურების გადაფრენა" 1977, „მაცგი" 1979, „მოცურავე" 1980, „მოქცევა" 1982, „სიბრძნის კარავი" 1982, „ლოცვა" — უნგრეთი 1983, „გარიგება" — რუსეთი 1984, „უძინართა მზე" 1992 და სხვ.). შესრულებული აქვს როლები ტაჯიკეთის, უზბეკეთის, ყირგიზეთის, უკრაინის, გერმანიის კინოსტუდიების ფილმებში. არის სიონის საკათედრო ტაძრის სტიქაროსანი (1991 წლიდან). მიღებული აქვს დსთ-ის ქვეყნების კინოფესტივალ „Созвездие"-ს მთავარი პრიზი მამაკაცის როლის საუკეთესო შესრულებისთვის ფილმში „უძინართა მზე" (1992), მოსკოვის კინოაკადემიის მთავარი პრიზი — „ნიკა" მამაკაცის როლის საუკეთესო შესრულებისთვის (1993). არის საქართველოს და რუსეთის კინემატოგრაფისტთა კავშირების წევრი, მონადირეთა კავშირის და საზოგადოება „არაგველის" გამგეობის წევრი.
ჰობი: ცხენოსნობა, ჰოკეი, ფოტონადირობა, ცურვა, სირბილი.
მისამართი: *(სამსახურის) ახმეტელის 10. თბილისი, 380059. კ/ს „ქართული ფილმი".*

თავის უფალი, მართლმადიდებლური, ერთიანი — ნიკოფსიიდან დარუბანდამდე — საქართველო.

თენგიზ ბურჭულაძე მათემატიკოსი, მათემატიკის ინ-ტის განყოფილების გამგე, აკადემიკოსი. დაიბადა თბილისში 1929 წ. 12 მარტს. მშობლები: მარიამ ბურჭულაძე, ვლადიმერ ბურჭულაძე; მეუღლე — ინგა თორაძე-ბურჭულაძე (1937); შვილები: დავითი (1956), თენგიზი (1962). დაამთავრა თსუ მექანიკა-მათემატიკის ფაკ-ტი (1952). იყო რკინიგზის ტრანსპორტის ინჟინერთა ინ-ტის უმაღლესი მათემატიკის კათედრის ასისტენტი (1955-57), მათემატიკის ინ-ტის უმცროსი მეცნიერ-თანამშრომელი (1957-58), უფროსი მეცნიერ-თანამშრომელი (1958-77), დირექტორის მოადგილე (1977-89). არის მათემატიკური ფიზიკის განტოლებების განყოფილების გამგე (1989 წლიდან), სტუ უმაღლესი მათემატიკის კათედრის პროფესორი (1965 წლიდან). დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია თემაზე — „დრეკადი ტანის რხევის ფუნდამენტალური ფუნქციების ასიმპტოტური ყოფაქცევა" (1956); სადოქტორო — „გამოკვლევები ელიფსური სისტემების თეორიის სასაზღვრო ამოცანებში და მათი გამოყენება ანტიზოტროპულ დრეკადობის თეორიაში". ავტორია 130-ზე მეტი სამეცნიერო ნაშრომისა (მათ შორის 5 მონოგრაფიის). არის საქართველოს სახელმწიფო პრემიის ლაურეატი მეცნიერებისა და ტექნიკის დარგში (1971), ი.ვეკუას სახელობის პრემიის ლაურეატი (1987), საქართველოს მეცნიერების დამსახურებული მოღვაწე (1983), თსუ სადისერტაციო საბჭოს თავმჯდომარე მათემატიკის დარგში, მეცნიერებათა აკადემიის მათემატიკისა და ფიზიკის განყოფილების ბიუროს წევრი, რუსეთის ნაციონალური კომიტეტის წევრი თეორიულ და გამოყენებით მათემატიკაში, საერთაშორისო სამეცნიერო საზოგადოების ISINN-ის წევრი. მისი ბიოგრაფია შეტანილია ენციკლოპედია „საქართველოს" I ტომში (თბილისი. 1997).

ჰობი: კლასიკური მუსიკა, მეგობრობა.

მისამართი: (სამსახურის) მათემატიკის ინსტიტუტი. ალექსიძის 1. თბილისი, 380093. ტელ: 33-40-95. (ბინის) რუსთაველის 1. ბ. 63. თბილისი, 380007. ტელ: 99-95-11.

შრომა, მეგობრობა, სიყვარული.

პაატა ბურჭულაძე მომღერალი, რუსთაველის პრემიის ლაურეატი, თბილისის სახელმწიფო კონსერვატორიის პროფესორი, საქართველოს მუსიკალური საზოგადოების თავმჯდომარე. დაიბადა თბილისში 1955 წ. 12 თებერვალს. მშობლები: ნუნუ ჭანტურიძე, შალვა ბურჭულაძე; შვილები: შუქრი (1977), ლექსო (1984). დაამთავრა სპი საამშენებლო ფაკ-ტი (1977), თბილისის სახ. კონსერვატორიის ვოკალური განყოფილება (1977). იყო "ლა-სკალას" სტაჟიორი. მისი დებიუტი შესდგა თბილისის ოპერის და ბალეტის თეატრში (გუნო, „ფაუსტი" მეფისტოფელის პარტია, 1976). მღეროდა რომის საოპერო, ლონდონის „კოვენტგარდენის", ჰამბურგის საოპერო, მიუნხენის, მილანის „ლა-სკალას", „არენა დი ვერონას" (იტალია), ვენის შტადტსოპერნის, ზალცბურგის, ნიუ-იორკის „მეტროპოლიტენოპერას", ისრაელის, შტუტგარტის "შტატთეატერის", ბარსელონას, ლოზანას (შვეიცარია), სანფრანცისკოს, ფილადელფიის, აგრეთვე თბილისის, ბათუმისა და ქუთაისის საოპერო თეატრების სცენებზე. ასრულებდა პარტიებს ოპერებში: „დონ-ჟუანი" (ლეპორელო და კომანდორი), „აიდა" (რამფისი), „ნაბუკო" (ზაქაროს), „ლომბარდიელები" (პაგანო), მაკბეტი (ბანკო), „დონ-კარლოსი" (ფილიპო), „ატილა" (ატილა), „ბორის გოდუნოვი" (ბორისი), "დოსიფეის" (ხოვანსკი), „ევგენი ონეგინი" (გრემინი) „იოლანტა" (რენე), „სევილიელი დალაქი" (დონ-ბაზილო), „ცეცხლოვანი ანგელოზი" (ინკვიზიტორი), „თავადი იგორი" (კონჩაკი), „მთვარის მოტაცება" (ბაბუა ტარიელი) და ა. შ. არის ბუსეტოს „ვერდის ხმების" (1981), ჩაიკოვსკის (1982), მარია კალასის (მიუნხენი), პავაროტის კონკურსების ლაურეატი; გოგებაშვილის, ფალიაშვილისა

და რუსთაველის პრემიების ლაურეატი. ღირსების ორდენის კავალერი, ავსტრიის, გერმანიის და შვეიცარიის "კამერზინგერი" (სახალხო არტისტი, 1998), ფილადელფიის, ათენის, ქუთაისის, ნალკის, ოდესის საპატიო მოქალაქე. მისი ბიოგრაფია გამოქვეყნებულია წიგნში: „Noveau Dictionnaire des Chanteurs D'Opera" (du17-e ciecle a nos jours, Albatros)"
ჰობი: ნადირობა, თევზაობა.
მისამართი: *(ბინის) გამსახურდიას 3. ტელ: 36-21-23.*

ანზორ ბურჯანაძე სააქციო საზოგადოება „საქართველოს პურპროდუქტების" პრეზიდენტი. დაიბადა სოფ. ორბელში (ცაგერის რ-ნი) 1933 წ. 12 მარტს. მშობლები: ნინა სალარაძე, ვიქტორ ბურჯანაძე; მეუღლე — თინა მორჩაძე; შვილი — ნინო (1964). დაამთავრა ქუთაისის პედაგოგიური ინ-ტის ისტორიის ფაკ-ტი (1957). იყო ვარციხის საბჭოთა მეურნეობის მუშა (1951-53), ქუთაისის პედინსტიტუტის კომკავშირის კომიტეტის მდივანი (1956-60), ქუთაისის კომკავშირის კომიტეტის მდივანი (1960-63), ქუთაისის საავტომობილო ქარხნის დირექტორის მოადგილე (1966-73), თერჯოლის რაიკომის პირველი მდივანი (1973-85), ტურიზმის რესპუბლიკური საბჭოს თავმჯდომარე (1985-91). პურპროდუქტების კორპორაციის პრეზიდენტი (1993-96). „საქართველოს პურპროდუქტების" პრეზიდენტია 1996 წლიდან. დაჯილდოებულია 2 მედლით და 2 ორდენით. მათ შორის ღირსების ორდენით (1998).
ჰობი: თეატრი, იარაღი.
მისამართი: *(სამსახურის) გენერალ გულუას 6. თბილისი.*

მეგობრის დაფასება, სიტყვის არგატეხვა, ადამიანების დაფასება და პატივისცემა, დაკისრებული მოვალეობისადმი მაღალი პასუხისმგებლობა, ოჯახისა და ქვეყნის უდიდესი სიყვარული, ერთგულება იმ ადამიანებისა და იმ საქმისა, რომლისაც მწამს.

გიორგი (გია) ბურჯანაძე მსახიობი, რესპუბლიკის დამსახურებული არტისტი. დაიბადა თბილისში 1961 წ. 3 მაისს. მშობლები: მზია პაპელიშვილი, თენგიზ ბურჯანაძე; მეუღლე — ნინო ვაჩნაძე (1959); შვილი — რუსუდანი (1987). დაამთავრა თსთმ სამსახიობო (1981) და კინოსარეჟისორო (1995) ფაკ-ტები. იყო კინომსახიობთა თეატრის (1987-80), ფოთის ვ. გუნიას სახელობის სახელმწიფო თეატრის (1984-86) მსახიობი. მარჯანიშვილის თეატრის მსახიობია 1981 წლიდან. მონაწილეობდა სპექტაკლებში: „ოთარაანთ ქვრივი", „ანა კარენინა", „შენსკენ სავალი გზები", „გრაალის მცველნი", „მეფე ლირი", „დიდოსტატის მარჯვენა", „მედეა"; ფილმებში: „წიგნი ფიცისა", „თეთრი ბაირაღები", „დუბროვსკი", „პრემიერა". არის მარჯანიშვილის სახელობის პრემიის ლაურეატი.
ჰობი: ცხენოსნობა, მთამსვლელობა.
მისამართი: *(სამსახურის) მარჯანიშვილის 8. თბილისი 380002. ტელ: 95-24-25. (ბინის) თარხნიშვილის 18. ტელ: 22-16-54.*

არასოდეს არ დაკმაყოფილდე გაკეთებულით. „გუშინ არ არსებობს, არსებობს მხოლოდ დღეს". ყოველ ახალ როლზე ისე უნდა დაიწყო მუშაობა, თითქოს პირველია შენს ცხოვრებაში, ხოლო ყოველი გასვლა სცენაზე, მნიშვნელოვანი როლი იქნება თუ ნაკლებად მნიშვნელოვანი, ისე უნდა იყოს ნათამაშები, თითქოს უკანასკნელ სპექტაკლს თამაშობ ცხოვრებაში. თითოეული მაყურებელი უნდა გრძნობდეს, რომ დღევანდელი სპექტაკლი მას მიუძღვენი.

ნინო ბურჯანაძე საქართველოს პარლამენტის წევრი, საკონსტიტუციო, იურიდიულ საკითხთა და კანონიერების კომიტეტის თავმჯდომარე. დაიბადა ქუთაისში 1964 წ. 16 ივლისს. მშობლები: თინა მორჩაძე, ანზორ ბურჯანაძე; მეუღლე — ბადრი ბიწაძე (1960); შვილები: ანზორი (1985), რეზიკო (1993). დაამ-

თავრა თსუ იურიდიული ფაკ-ტი (1968), მოსკოვის სახ. უნივერსიტეტის ასპირანტურა (1990). იყო პარლამენტის საგარეო ურთიერთობათა კომისიის ექსპერტი-კონსულტანტი (1992-95), საკონსტიტუციო, იურიდიულ საკითხთა და კანონიერების კომიტეტის თავმჯდომარის პირველი მოადგილე (1995-98). თავმჯდომარეა 1998 წლიდან, თსუ საერთაშორისო სამართლისა და საერთაშორისო ურთიერთობათა ფაკ-ტის დოცენტი — 1991 წლიდან. არის ახალგაზრდა იურისტთა კავშირის წევრი, რუსეთის საერთაშორისო სამართლის და საერთაშორისო საზღვაო სამართლის ასოციაციათა წევრი, აშშ საერთაშორისო სამართლის ასოციაციის წევრი. მონაწილეობდა საერთაშორისო კონფერენციებში მალტაზე (1992), იაპონიაში (1995), გაეროს საერთაშორისო სამართლის კომისიის 31-ე სემინარის მუშაობაში (ჟენევა 1996). დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია: „ახალი ტიპის საერთაშორისო ორგანიზაციათა იურიდიული ბუნება და სამართლებრივი მდგომარეობა" (1991). ავტორია 20-მდე სამეცნიერო სტატიისა.

ჰობი: ყვავილები, თეატრი, კლასიკური მუსიკა.

მისამართი: (სამსახურის) რუსთაველის 8. თბილისი 380018. საქართველოს პარლამენტი. ტელ: 93-47-42. ფაქსი: 29-47-64. ელ-ფოსტა: nino@ legal.cmt. gov.ge

ჩემთვის უმნიშვნელოვანესია ერთგულება, გულწრფელობა, გულისხმიერება და პრინციპულობა. ჩემი მიზანია ვიცხოვრო ისე, რომ ჩემი ხალხის, ჩემი შვილების წინაშე ამაყი და ვალმოხდილი ვიყო.

გიორგი (გია) ბუღაძე მხატვარი. დაიბადა თბილისში 1956 წ. 24 სექტემბერს. მშობლები: დალი ჭანტურია, უშანგი ბუღაძე; მეუღლე — ანა კლდიაშვილი (1956); შვილები: ლაშა (1977), ნინო (1988); დაამთავრა თსსა ფერწერის ფაკ-ტი (1981). იყო სოფ. გლდანის საშუალო სკოლის ხატვა-ხაზვის მასწავლებელი (1981-85), თბილისის ი.ნიკოლაძის სახელობის სამხატვრო სასწავლებლის პედაგოგი (1986-91), თსსა ექსპერიმენტული კურსის ხელმძღვანელი (1991-94), თეატრისა და კინოს სახ. ინ-ტის სცენოგრაფიის კურსის დოცენტი (1993-96), საქართველოს მხატვართა კავშირის მდივანი და ახალგაზრდული გაერთიანების თავმჯდომარე (1987-96). აქტიურად თანამშრომლობს პრესასა და რადიოსთან, არის სატელევიზიო საავტორო გადაცემა „იეროგლიფის" (I არხი) წამყვანი (1998 წლიდან). არის ავტორი წიგნისა „ფიქრები წარმავალზე" (1994). გაფორმებული აქვს მხატვრული ფილმები: „სარკმელი" (რეჟ. ბ.მარგველაშვილი, 1986), „ქრისტეს სამსჭვალი" (რეჟ. დ.გოგუაძე, 1989), „იავნანა" (რეჟ. ნ.ჯანელიძე, 1992). მოხატული აქვს მარტინ ლუთერ კინგის სახელობის ლუთერანული ეკლესია ბერლინში (1989), წმ.ნინოს სახელობის ქართული ეკლესია პარიზში (1990), გააფორმა GIOC-ს ოფისი თბილისში (1998). არის მრავალი საერთაშორისო სიმპოზიუმისა და გამოფენის მონაწილე: „რომანტიული ალუზიები" (თბილისი, 1983), „ქართლის ცხოვრება" (თბილისი, 1985), ჯგუფური (ტალინი, 1987), პალერმოს ქართველ ნეორომანტიკოსთა გამოფენა (1987), ბერლინში (1989), პარიზში, კანში, ბარსელონაში, მოსკოვში (1990), ციურიხში, კიოლნში, დენვერში (1991), ინგოლშტატში, ბოზაგოში, კიოლნში (1993), „მე და ბიოკლინი" (ბაზელი, 1994), „აპოლონური ტრაგედიები", „ანამორფოზები" (თბილისი, 1995), „პარაკლეტოსი" (ნუგეშისმცემელი, თბილისი, 1998). არის საერთაშორისო პროექტის „ ხატი და შემეცნება" ავტორი (შვეიცარია-საქართველო, 1997), საქართველოს მხატვართა კავშირის (1985) და გოგებაშვილის (1994) პრემიების ლაურეატი; მიღებული აქვს საფრანგეთის პრეზიდენტის პრიზი კანში (1990) და ანტონ I-ის სახელობის ოქროს მედალი (1996). მისი ბიოგრაფია შეტანილია ცნობარში Who's Who in the World (IBC, Cambridge, 25, 26 ed).

მისამართი: (სამსახურის) ნუცუბიძის II პლატო, V კორპ. სტუდია-სახელოსნო. ტელ: 32-80 -85. (ბინის) ინგოროყვას 14. ტელ: 93-34-50.

თავდაუზოგავად მიყვარდეს, ვისწავლო და შევეცადო ეს ცოდნა სიყვარულთან ერთად სხვასაც გავუნაწილო. ბოლომდე გამოვთქვა ის, რაც ვგრძნობ, რომ შინაგანად გამაჩნია; ადამიანებს ვემსახურო და მათ მარადიული ფასეულობების მნიშვნელობები წარმოვუჩინო. მთავარია, გიყვარდეს და ამ სიყვარულით იშრომო, ამიტომ ვოცნებობ მოვკვდე სიყვარულით სავსე, ბედნიერ ადამიანად, შესრულებული მოვალეობის შეგნებით.

ლაშა ბუღაძე მწერალი, დრამატურგი. დაიბადა თბილისში 1977 წ. 16 ნოემბერს. მშობლები: მაია შარითაძე, გია ბუღაძე. დაამთავრა საქართველოს სახ. თეატრალური ინ-ტის კინოდრამატურგიის ფაკ-ტი (ე.ახვლედიანის სახელოსნო, 1999). არის ავტორი წიგნისა „ყუთი" (პიესების და მოთხრობების კრებული, „ბაკურ სულაკაურის გამომცემლობა" 1999), პიესებისა: „ოთარი" (1997, დაიდგა „თეატრალურ სარდაფში", რეჟ. დ.საყვარელიძე, 1998), „ის სკამი და აი, ეს სანოლი", „ბალიში" (1999, ორივე დაიდგა „თეატრალურ სარდაფში", რეჟ. ო.ეგაძე, 1999), „დოქტორი ფრანკენშტეინი" (თანაავტორი დ.საყვარელიძე, 1999) და სხვ. მისი პიესების მიხედვით იდგმება სპექტაკლი „ოცი პიესის კაბარე" (რუსთაველის თეატრი, რეჟ. რ.სტურუა, ა.ენუქიძე). მისი ნაწარმოებები იბეჭდება ქართულ პერიოდიკაში 1997 წლიდან. გამართა გრაფიკული ნამუშევრების ორი პერსონალური გამოფენა თბილისსა (1994) და ბაზელში (1995). არის გაბროვოს კარიკატურისტთა ფესტივალის გამარჯვებული (I პრემია, 1988).

ჰობი: ოპერა, კლასიკური მუსიკის (ოპერების) კომპაქტ-დისკების კოლექციონირება.

მისამართი: (ბინის) ჭავჭავაძის 51. ტელ: 29-05-92.

ძიება, ძიება და ძიება.

კობა ბუჩუკური საქართველოს პრეზიდენტის რწმუნებული მცხეთა-მთიანეთის მხარეში. დაიბადა 1958 წ. 1 სექტემბერს დუშეთის რ-ნში. მშობლები: ნინო კობაიძე, მათე ბუჩუკური; მეუღლე — მარინე მოლოდინი (1958); შვილები: ნინო (1994), ცოტნე, გიორგი (1996). დაამთავრა თბილისის სახ. პედაგოგიური ინ-ტის ისტორიის ფაკ-ტი. იყო პედაგოგიური ინ-ტის კომკავშირის კომიტეტის მდივნის მოადგილე და მდივანი (1983-85), დუშეთის რ-ნის პარტიის რაიკომის ინსტრუქტორი, კომკავშირის რაიკომის I მდივანი, პარტიის რაიკომის I მდივანი (1985-90), დუშეთის რ-ნის გამგებელი (1994-98). პრეზიდენტის რწმუნებულია მცხეთა-მთიანეთის მხარეში 1998 წლიდან. არის მოქალაქეთა კავშირის წევრი (1993 წლიდან).

მისამართი: (სამსახურის) დავით აღმაშენებლის 73, მცხეთა. ტელ: 99-30-40, 95-78-44. (ბინის) სტალინის 4, ბ. 5. დუშეთი. ტელ: 2-26-91.

სიკეთე, კაცთმოყვარეობა, მეგობრების მიმართ ულალატობა. სამშობლო უპირველეს ყოვლისა

ვახტანგ ბუცხრიკიძე TBC-ბანკის გენერალური დირექტორი. დაიბადა თბილისში 1970წ. 28 სექტემბერს. მშობლები: როენა ელბაქიძე, თენგიზ ბუცხრიკიძე. დაამთავრა თსუ ეკონომიკის ფაკ-ტი (1992). იყო ეკონომიკის ინ-ტის უმცროს ი მეცნიერ-თანამშრომელი (1992-93), საქართველოს ფინანსთა მინისტრის თანაშემწე (1993), „TBC-ბანკის" საკრედიტო განყოფილების მენეჯერი (1993-94), გამგეობის თავმჯდომარის მოადგილე (1994-95), გამგეობის თავმჯდომარეა 1995 წლიდან. გამოქვეყნებული აქვს სტატიები პერიოდიკაში.

ჰობი: სამთო-სათხილამურო საპორტი.

მისამართი: (სამსახურის) ჭავჭავაძის 11. თბილისი, 380079. ტელ: 22-06-61. ფაქსი: 22-04-06.

ცოდნის გაღრმავების სურვილი, პროფესიონალიზმის ამაღლება, საქმისადმი კეთილსინდისიერი დამოკიდებულება, სამსახურებრივი და პირადი ცხოვრების ერთმანეთისაგან გამიჯვნა, მეგობრული წრის არსებობა.

გ

თამარ გაბარაშვილი მუსიკოსი, კონსერვატორიის პროფესორი, საქართველოს სახალხო არტისტი. დაიბადა თბილისში 1937 წ. 22 ივლისს. მშობლები: ბუდა გაბარაშვილი, ბორის გაბარაშვილი. მეუღლე — ირაკლი ხომერიკი (1936); დაამთავრა მოსკოვის სახელმწიფო კონსერვატორია (1962) და ასპირანტურა (1966) ვიოლონჩელოს სპეციალობით (ხელმძღვანელი მ. როსტროპოვიჩი). იყო მოსკონცერტის სოლისტი (1966-90); თბილისის სახელმწიფო კონსერვატორიის პედაგოგი, დოცენტი (1986-91), პროფესორია 1991 წლიდან, კათედრის გამგე — 1986 წლიდან. არის მუსიკოს-შემსრულებელთა ჰელსინკის საერთაშორისო კონკურსის გამარჯვებული, ოქროს მედლის მფლობელი (1962), ბუდაპეშტის პაბლო კაზალსის საერთაშორისო კონკურსის ლაურეატი, ბრინჯაოს მედლის მფლობელი (1963), პ. ჩაიკოვსკის სახელობის მუსიკოს შემსრულებელთა საერთაშორისო კონკურსის ლაურეატი (1966), საქართველოს დამსახურებული არტისტი (1968), სახელმწიფო პრემიის ლაურეატი (1995), ღირსების ორდენის კავალერი (1999), ლაიფციგის უნივერსიტეტის სენატის საპატიო წევრი (1999). მისი ბიოგრაფია შეტანილია ქართულ ენციკლოპედიასა და ცნობარში „The International Who's Who of Women"

ჰობი: ქსოვა, კულინარია.

მისამართი: *((სამსახურის) გრიბოედოვის 13. ტელ: 99-91-44. ფაქსი: 98-71-87. ელ-ფოსტა: buniaga@fable7.ge (ბინის) ლარსის 2, ბ. 6, ტელ: 22-64-20.*

დავიბადე მუსიკოსის ოჯახში, რამაც განაპირობა ყველაფერი ჩემს ცხოვრებაში — მუსიკის უდიდესი სიყვარული და ყოველდღიური შრომა თვითგამოხატვისათვის... მუსიკა და მუსიკა, დანარჩენი ყველაფერი მეორეხარისხოვანია. ჩემი მუდმივი მიზანი გახლდათ — სრული გულწრფელობა შესრულებაში. ასევე იქნება მუდამ.

კონსტანტინე გაბაშვილი საქართველოს საგანგებო და სრულუფლებიანი ელჩი გერმანიის ფედერაციულ რესპუბლიკაში. დაიბადა თბილისში 1948 წ. 26 სექტემბერს. მშობლები: ზეინაბ გაბაშვილი (მოდებაძე), ვლადიმერ გაბაშვილი; მეუღლე — მანანა ხელაია-გაბაშვილი (1950); შვილები: ლადო (1972), გიორგი (1973). დაამთავრა თსუ აღმოსავლეთმცოდნეობის ფაკ-ტის სემიტოლოგიის განყოფილება (1971). იყო თსუ ფილოლოგიის ფაკ-ტის ასპირანტი, უმცროსი და უფროსი მეცნიერ-თანამშრომელი, უფროსი მასწავლებელი, დოცენტი (1971-93), განათლების მინისტრის მოადგილე (1989-91), საკონსულტაციო საბჭოს, სახელმწიფო საბჭოს, პარლამენტის წევრი, პარლამენტის მეცნიერებისა და განათლების კომიტეტის თავმჯდომარე (1992), განათლების მინისტრი (1992-93), თბილისის მერი (1993). საქართველოს საგანგებო და სრულუფლებიანი ელჩია 1993 წლიდან. დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია: „სემანტიკური კვლევის საკითხები" (1975). გამოქვეყნებული აქვს 50-ზე მეტი სამეცნიერო და პუბლიცისტური წერილი. მისი ბიოგრაფია შეტანილია ცნობარში Who's who in der Bundesrepublik Deutschland (5 Ausgabe, 1998, Schweiz).

ჰობი: ლიტერატურა, კლასიკური მუსიკა, კლასიკური ჯაზი, ხალხური მუსიკა, სპორტი (ფეხბურთი).

მისამართი: *(სამსახურის) Am kuhrpark 6, 53177 Bonn, BRD. ტელ: +49-228-957510, ფაქსი: +49-228-9575120.*

სამშობლოს უანგარო სიყვარული, საქართველოს დამოუკიდებლობის და დე-

მოკრატიული განვითარების სამსახური, ქართული თვითმყოფადობის განვითარების, საქართველოს დასავლურ სამყაროში ინტეგრაციის, ევროპული საქართველოს აღმშენებლობის, უმაღლესი ეთიკური კატეგორიების სამსახური; ადამიანური ურთიერთობების მუდმივი გაუმჯობესება.

ქეთევან გაბელაია საქართველოს უზენაესი სასამართლოს მოსამართლე. დაიბადა თბილისში 1957 წ. 23 ივნისს. მშობლები: ლოლა ჯანელიძე, სერგო გაბელაია. დაამთავრა თსუ იურიდიული ფაკ-ტი (1982). იყო ეკონომიკისა და სამართლის ინ-ტის მეცნიერ-თანამშრომელი (1982-91), თბილისის ისნის რ-ნის მოსამართლე (1991-98). გამოქვეყნებული აქვს სტატია — „დემოგრაფიული პროცესების სამართლებრივი ასპექტები".
მისამართი: (სამსახურის) ძმები ზუბალაშვილების 32. (ბინის) გამსახურდიას 6. ბ. 12. თბილისი, ტელ: 33-01-25.
ეცდილობ ყოველთვის ვილაპარაკო სიმართლე; ვაფასებ ადამიანს, რომელიც არ იტყუება; ვცდილობ ადამიანებთან ურთიერთობაში ვიყო მართალი.

რევაზ (რეზო) გაბრიაძე დრამატურგი, მწერალი, რეჟისორი. დაიბადა ქუთაისში 1936 წ. 29 ივნისს. შვილები: ლევან, ანა . დაამთავრა თსუ ფილოლოგიის ფაკ-ტის ჟურნალისტიკის განყოფილება (1964), მოსკოვის უმაღლესი სასცენარო კურსები. მუშაობდა კინოსტუდია „ქართულ ფილმში" (1974-80). არის ავტორი კინოსცენარებისა: „არაჩვეულებრივი გამოფენა", რეჟ. ე.შენგელაია (1968), „არ დაიდარდო", რეჟ. გ.დანელია (1968), „ბურთი, ხელთათმანი და კაპიტანი" (1969), კინონოველა გ.ჩარკვიანთან ერთად, „თეთრი ქვები" (1972), „ქევერი" (1970), „შერეკილები" (1973), „სიყვარულო ძალსა შენსა" (1975), „ხანძარი, სიყვარული და პომპიერო" (1976), გ.პატარაიასთან ერთად, „მიმინო" (1977), და სხვა, მოკლემეტრაჟიანი სატელევიზიო ფილმების ციკლისა „გზა" (1974-78). რეჟ. დარსაველიძესთან ერთად გადაიღო ფილმები „კავკასიური რომანსი" (1975), „ლიმონის ტორტი" (1977), „მწვერვალთა დამპყრობნი" (1977), თოფურიასთან ერთად თოჯინური ფილმი „კოჯრის ტყის სიზმრები" (1978). ავტორია პიესებისა „ფეოლა", „ხანუმა პარიზში". არის თბილისის მარიონეტების თეატრის დამაარსებელი და სამხატვრო ხელმძღვანელი. სპექტაკლები, პიესები მარიონეტების თეატრისათვის „ალფრედი და ვიოლეტა", „მარშალ დე ფანტიეს ბრილიანტი", „ჩვენი გაზაფხულის შემოდგომა". 1994-95 წწ. ხელმძღვანელობდა რუსეთის ცენტრალური თოჯინების თეატრს. არის საქართველოს სახალხო არტისტი (1987), სსრკ სახ. პრემიის ლაურეატი.
მისამართი: (სამსახურის) შავთელის 26. თბილისი 380026, მარიონეტების თეატრი.

გურანდა გაბუნია მსახიობი, საქართველოს სახალხო არტისტი. დაიბადა თბილისში 1938 წ. 26 აგვისტოს. მშობლები: თამარ მაკარაშვილი, გიორგი გაბუნია; მეუღლე — ოთარ მეღვინეთუხუცესი (1932); შვილი — მარიამი (1969). დაამთავრა თსთი სამსახიობო ფაკ-ტი (1961). იყო რუსთაველის (1961-62, 1967-70), სანკულტურის (1962-64), რუსთავის დრამატული (1970-75) თეატრების მსახიობი, სუხიშვილის ანსამბლის მოცეკვავე (1964-67). მარჯანიშვილის თეატრის მსახიობია 1975 წლიდან. შესრულებული აქვს მრავალი როლი სპექტაკლებსა და ფილმებში: „ერთი ცის ქვეშ" (რეჟ. ლ.ღოღობერიძე), „დრო იწურება განთიადზე" (რეჟ. ნენოვა, წულაია), „შემთხვევა ავტობუსში" (რეჟ. ნ.მჭედლიძე), „მე ვხედავ მზეს" (რეჟ. ლ.ღოღობერიძე); „გზის დასაწყისი", „დღეს ღამე უთენებია", „ორომტრიალი", „აურზაური სალხინეთში", „მზე შემოდგომისა", „ეკიპაჟი", და სხვა. ორგზის იყო აღიარებული წლის საუკეთესო მსახიობად („პრეინციული ამბავი", „შიში"). არის ახალგაზრდობის მსოფლიო

ფესტივალის ვერცხლის მედალოსანი (ცეკვა, 1975). არის კინემატოგრაფისტთა კავშირის გამგეობის წევრი, მოძრაობა „თეთრი მანდილის" თავმჯდომარის მოადგილე, ფოთის საპატიო მოქალაქე (1997), ღირსების ორდენის კავალერი (1998).

მისამართი: (სამსახურის) მარჯანიშვილის 8. თბილისი 380002. მარჯანიშვილის თეატრი. ტელ: 95-24-25. (ბინის) აღმაშენებლის 86/90, ბ.27. ტელ: 95-57-51.

ორივე მშობლები მსახიობები იყვნენ (მამა რეჟისორი) და ალბათ ამან განაპირობა ჩემი უსაზღვრო სიყვარული თეატრის მიმართ. სადაც სიყვარულია, იქ ერთგულებაც არის — ეს პროფესიონალიზმის ძირითად ნიშნად მიმაჩნია და ეს თვისება ამშვენებს ადამიანს ნებისმიერი მიმართებით. გაჭირვებულ ადამიანს გულგრილად ვერ ვუყურებ, რაღაც მიბიძგებს მის გვერდზე ვიყო და გასაჭირი შევუმსუბუქო. ამაში იუმორი ძალიან მეხმარება. მიყვარს ადამიანები და მათთან ყოფნა. მარტოობას ვერ ვიტან. არ მიყვარს ჩემი უბედურების სხვისთვის თავზე მოხვევა. ქვეყნის საფიქრალი და დარდი მეც მეხება და სოხუმი კი ჩემი ყველაზე დიდი ტკივილია.

ლეო გაბუნია პალეონტოლოგი, მეცნიერების დამსახურებული მოღვაწე, საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის მთავარი აკადემიკოს-მდივანი, აკადემიკოსი. დაიბადა ირკუტსკში 1920 წ. 13 სექტემბერს. მშობლები: ნადეჟდა დუმბაძე, კალისტრატე გაბუნია; მეუღლე — ლილი ასათიანი (1922); შვილები: სალომე (1951), ვახტანგი (1952), მზია (1957), გიორგი (1959). დაამთავრა სპი (1943). მუშაობდა გეოლოგიისა და მინერალოგიის ინ-ტში უმცროს მეცნიერთანამშრომლად (1947-50); არის თსუ პროფესორი (1975 წლიდან); იყო პალეობიოლოგიის ინ-ტის ხერხემლიანთა პალეობიოლოგიის განყოფილების გამგე (1957-76); პალეობიოლოგიის ინ-ტის დირექტორი (1976-88); მეცნიერებათა აკადემიის ბიოლოგიის განყოფილების აკადემიკოს-მდივანი (1976-88); არის პალეობიოლოგიის ინ-ტის საპატიო დირექტორი, მეცნიერებათა აკადემიის პრეზიდიუმის მთავარი აკადემიკოს-მდივანი (1988 წლიდან). დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია თემაზე: „დასავლეთ საქართველოს პლიოცენურ მოლუსკურ ფაუნათა პარალელიზაცია" (1947), სადოქტორო — „ჰიპარიონების ისტორია" (საბჭოთა კავშირის ნეოგენის მასალების მიხედვით,1954). არის 241 სამეცნიერო ნაშრომის ავტორი. მისი გამოკვლევები გამოქვეყნებულია საფრანგეთის, ესპანეთის, იტალიის, აშშ-ს, გერმანიის, ჩინეთის პერიოდულ გამოცემებში. არის ავტორი წიგნებისა: „დინოზავრების ნაკვალევი" (1958); „ჰიპარიონების ისტორია" (1959); „ბენარის ოლიგოცენურ ხერხემლიანთა ფაუნა" (1964); „ძველი ქვეწარმავლებისა და ძუძუმწოვრების ამოწყდომა" (1969); „ბელომეჩეტკის ჩოკრაკულ ძუძუმწოვართა ფაუნა" (1974); „ლუი დოლო" (1976), და სხვ. მიღებული აქვს მოსკოვის საბუნებისმეტყველო საზოგადოების პრემია (1966); საბჭოთა კავშირის საზოგადოება „ცოდნის" საპატიო დიპლომი (1976). არის რუსეთის ტერიოლოგიური საზოგადოების საპატიო წევრი, აშშ-ს ხერხემლიანთა პალეონტოლოგიისა და საქართველოსა და უცხოეთის მრავალი სამეცნიერო საზოგადოების წევრი; ჟურნალების „ევოლუციური მოძღვრება" (ჩიკაგო), „პალეონტოლოგიური ჟურნალი" (მოსკოვი), ქართული ენციკლოპედიის სარედაქციო კოლეგიების წევრი. მეცნიერულ პოპულარული სერიის „ათინათის" რედაქტორი, იუნესკოს საერთაშორისო პროგრამების „ადამიანი და ბიოსფერო" ეროვნული კომიტეტისა და თბილისის „ალიანს ფრანსეზის" პრეზიდენტი. მისი ბიოგრაფია შეტანილია ცნობარებში: „ბიოლოგები" (კიევი, 1984); „გეოლოგები და გეოგრაფები" (კიევი 1985).

ჰობი: მუსიკა, მხატვრობა, ჭადრაკი.

მისამართი: (სამსახურის) რუსთაველის 52. თბილისი 380008. ტელ: 99-89-61, ფაქსი: 99-88-23. (ბინის) სულხან-საბას 9; ტელ: 99-80-97.

შრომისმოყვარეობა და შემოქმედებითი შრომისკენ სწრაფვა. მეცნიერებისა და სამშობლოს სამსახური, სამშობლოს სიყვარული, ოჯახის ერთგულება; ძალადობის ყოველგვარი გამოვლინების სასტიკი სიძულვილი, შეურიგებლობა

ნოდარ გაბუნია თბილისის სახელმწიფო კონსერვატორიის რექტორი, კომპოზიტორი, პიანისტი, პროფესორი, ხელოვნების დამსახურებული მოღვაწე, საქართველოს სახალხო არტისტი. დაიბადა თბილისში 1933 წ. 9 ივლისს. მშობლები: ნადეჟდა დუმბაძე, კალისტრატე გაბუნია; მეუღლე — ზიზი აფხაზავა (1944); შვილები: ლელა (1958), ნატო (1968). დაამთავრა მოსკოვის სახელმწიფო კონსერვატორიის საფორტეპიანო განყოფილება (1957), საფორტეპიანო განყოფილების ასპირანტურა (1960), საკომპოზიციო განყოფილება (1962). მუშაობდა თბილისის სახელმწიფო კონსერვატორიაში საფორტეპიანო კათედრის მასწავლებლად (1962-67), ამავე კათედრის გამგედ (1967-86), არის პროფესორი (1976 წლიდან), კონსერვატორიის რექტორი (1984 წლიდან). იყო კომპოზიტორთა კავშირის გამგეობის მდივანი (1973-78), იყო ამავე კავშირის თავმჯდომარე (1996). ავტორია სამი სიმფონიისა, ორი კონცერტისა სიმებიანი კვარტეტისათვის, ორი საფორტეპიანო კონცერტისა, კონცერტისა ვიოლინოსა და ორკესტრისათვის, იგავისა ს. ს. ორბელიანის მიხედვით, საფორტეპიანო სონეტებისა და პიესებისა. ჩაწერილი აქვს საკუთარი და კლასიკური მუსიკის ფირფიტები და დისკები. მისი ბიოგრაფია შეტანილია ცნობარში „The International Who's Who of Music" (Cambridge); "Современные пианисты",(მოსკოვი).
ჰობი: ჭადრაკი, საუბარი.
მისამართი: *(სამსახურის) გრიბოედოვის 8. ტელ: 99-91-44. ფაქსი: 98-71-87, ელ. ფოსტა: buniaga@fable7ge. (ბინის) ყაზბეგის 20ა, ბ. 2. ტელ: 99-84-89.*
საკუთარ თავთან არასდროს არ ვიცრუო.

კახა გაგლოშვილი ტელეკომპანია „იბერიას" პრეზიდენტი. დაიბადა ბორჯომში 1967 წ. 13 ივნისს. მშობლები: ეთერ გელაშვილი, ჯამბულ გაგლოშვილი; მეუღლე — მარიამ მარძიმიშვილი (1964); შვილები: ბექა (1994), ჯარჯი (1996), დაჩი (1998). დაამთავრა სპი გეოდეზიის ფაკ-ტი (1991) და სტუ სარეჟისორო ფაკ-ტი. არის საინფორმაციო სააგენტო „იბერიის" თავმჯდომარე (1988 წლიდან), ტელეკომპანია „იბერიას" პრეზიდენტია 1995 წლიდან. იყო ეროვნული სამართლიანობის კავშირის წევრი (1987-88).
ჰობი: მუსიკა, ალპინიზმი, თევზაობა.
მისამართი: *(სამსახურის) ალმაშენებლის 89/24. თბილისი, ტელ: 94-09-60, ფაქსი: 94-38-32. (ბინის) თამარაშვილის 15. ბ. 42. თბილისი.*
ვარ მართლმადიდებელი ქრისტიანი. საქართველო უნდა გახდეს დამოუკიდებელი სახელმწიფო მრავალპარტიული სისტემით. ზომიერი ნაციონალიზმი. მაქსიმალურად წარმოჩინდეს ქართველი ერის ნიჭი და შესაძლებლობები მსოფლიოში. სახელმწიფო რელიგია მართლმადიდებლური ქრისტიანობა.

გივი გაგნიძე გორის რაიონის გამგეობის თავმჯდომარე. დაიბადა გორში 1951 წ. 1 აგვისტოს. მშობლები: თინა გაგნიძე-დვალი, მინა გაგნიძე; მეუღლე — ქეთევან კობერიძე (1953); შვილები: ლალი (1977), მაია (1978), გიორგი (1983). დაამთავრა გორის პედაგოგიური ინ-ტი (1974), თსუ ეკონომიკის ფაკ-ტი (1984). იყო ხის დამამუშავებელი ქარხნის მუშა (1968-72), კომკავშირის კომიტეტის მდივანი, განყოფილების გამგე, მეორე მდივანი, პირველი მდივანი (1972-82), საქალაქო საბჭოს ალმასკომის თავმჯდომარის მოადგილე, პირველი მოადგილე (1982-91), ეკონომიკის ინ-ტის მასწავლებელი (1991-95), პრეზიდენტის რწმუნებულის მოადგილე შიდა ქართლის მხარეში (1995), ქარელის რ-ნის გამგებელი (1995-97), პრეზიდენტის რწმუნებულის პირველი მოადგილე (1997-99). გორის

რ-ნის გამგებელია 1999 წლიდან. იყო სკკპ წევრი (1973-91). მოქალაქეთა კავშირის წევრია 1993 წლიდან. ეკოლოგიის აკადემიის საპატიო წევრი — 1997.
ჰობი: მუსიკა, ლიტერატურა, სპორტი.
მისამართი: (სამსახურის) სტალინის 16, გორი. ტელ: 2-22-22, 2-51-96. (ბინის) 300 არაგველის ქ. 2. ტელ: 2-34-70.

მართალკაცობა, სიმართლის იდეალების დამკვიდრება და საკეთებელი საქმეების გათავისება. ერთგულება ოჯახისადმი და უღალატობა ხალხის პრობლემებისადმი დამოკიდებულებაში. და ბოლოს: რაც მთავარია, ბოლომდე უნდა დაიხარჯო.

ზურაბ გაგნიძე მუსიკოსი. დაიბადა თბილისში 1958 წ. 15 ნოემბერს. მშობლები: ზაზა (ზაირა) ლებანიძე, ჯემალ გაგნიძე; მეუღლე — მანანა თურმანიძე (1960); შვილები: ნატალია (1982), კახი (1990). დაამთავრა სპი (1980) და ჰუმანიტარულ-ტექნიკური ინ-ტი (1993). იყო სპი ლაბორანტი (1980-84), უფროსი პროგრამისტი (1984-94), ჯაზჯგუფ „ადიოს" წევრი (1989-97), რუსთაველის თეატრის სტუდიის მუსიკოსი (1992-93), ჯგუფ „ჯაზ+ჯაზის" წევრი (1992-93), ჯგუფ „შინის" ბასისტი, მომღერალი და კომპოზიტორია 1997 წლიდან. არის Godin Guitars-ის (კანადა) და Blue Chip music Technology-ს (გერმანია) პერფორმერ-წარმომადგენელი საქართველოში (1997 წლიდან). მუსიკალურად გააფორმა (თავად შეასრულა) რ.სტურუას სპექტაკლები: „ცხოვრება სიზმარია", „სეჩუანელი კეთილი კაცი", დ.ანდღულაძის „მე-6 პალატა", ნ.გაგნიძის „ესსე ფემინა". გამოუშვა კომპაქტ-დისკი „შინ" ჯგუფ „ადიოსთან" ერთად (1995), კომპაქტ-დისკი „იკარუსი" ჯგუფ „სავანთან" ერთად (1998). არის „ლიგა-96"-ის საუკეთესო ჯაზშემსრულებელი „ადიოსთან" ერთად, 10 ევროპული მუსიკალური ფესტივალის ლაურეატი, ახალგაზრდა შემოქმედთა გაერთიანების წევრი (1992-97).
ჰობი: საკრეისერო იახტები.
მისამართი: (სამსახურის) Rohracker str. 15. Bad Rappenau. 74906, BDR. ტელ: (49) 7264-4004.

სიცრუე — არა!

კახა გაგოშაშვილი ბიზნესმენი, შპს „ვობის" პრეზიდენტი. დაიბადა თბილისში 1953 წ. 8 ოქტომბერს. მშობლები: მერი ლომაძე, შოთა გაგოშაშვილი; მეუღლე — ნანა ფანცულაია (1958); შვილები: მარიამი (1984), ბაჩა (1986). დაამთავრა თბილისის სახ. პედაგოგიური ინ-ტის ბიოლოგიის ფაკ-ტი (1976). იყო ფიზიოლოგიის ინ-ტის (1977-85) და ნეიროლოგიის ინ-ტის (1985-87) მეცნიერ-თანამშრომელი, სამედიცინო ფირმა „ბიოტრონის" თანადამფუძნებელი და ვიცე-პრეზიდენტი (1987-92). „ვობის" პრეზიდენტია 1992 წლიდან. არის საქართველოს მწერალთა კავშირის წევრი (1997). „ვობის" ალკოჰოლური სასმელების ქარხანა აწარმოებს არყებს „რუსთავი", „ვობი", „რუსთავი-50". 1997-98 წლებში ალკოჰოლური სასმელების საერთაშორისო გამოფენა-კონკურსზე ზამთრის არაყი „რუსთავი" და „რუსთავი-50" დაჯილდოვდა 2 ოქროს მედლით, კლასიკური არაყი „რუსთავი" — ვერცხლის და ბრინჯაოს მედლით, „ვობი" — ბრინჯაოს მედლით.
ჰობი: მუსიკა.
მისამართი: (სამსახურის) ჯავახიშვილის 2. რუსთავი. ტელ: 34-42-00, ფაქსი: 25-02-62. (ბინის) გოგებაშვილის 52. თბილისი, 380079. ტელ: 22-70-90.

გამბედაობა, საქმის სიყვარული, მომავლის რწმენა და მხიარული განწყობილება.

დავით გაგოშიძე ამბროლაურის რაიონის გამგეობის თავმჯდომარე. დაიბადა სოფ. პირველ ტოლაში (ამბროლაურის რ-ნი) 1957 წ. 15 მაისს. მშობლები: ლამარა ლომთაძე, ჟუჟულო გაგოშიძე; მეუღლე — ამალია დოხნაძე (1959); შვი-

ლები: გიორგი (1993), ეკატერინე (1994). დაამთავრა სპი მექანიკის ფაკ-ტი (1981). იყო საავტომობილო გზების სამინისტროს ტექნიკოსი, ინჟინერი, ინჟინერ-გეოდეზისტი (1977-82), ამბროლაურის მე-10 საგზაო-სამშენებლო სამმართველოს მშენებელი ოსტატი, სამუშაოთა მწარმოებელი, უბნის უფროსი, სამმართველოს უფროსი (1982-95). ამბროლაურის რ-ნის გამგეობის თავმჯდომარეა 1995 წლიდან.
ჰობი: კალათბურთი, ფეხბურთი, ავტომობილი.
მისამართი: (სამსახურის) თამარ მეფის 1, ამბროლაური. ტელ: 2-17-17. (ბინის) გურგენიძის 8, ამბროლაური. ტელ: 2-19-01.

ქართულ ტრადიციებზე და კულტურულ ფასეულობებზე პიროვნების აღზრდა, ოჯახური სიმტკიცე, სარწმუნოება, მიმტევებლობა, პრინციპულობა, მეგობრობა და ადამიანებისადმი თანადგომა.

რევაზ გაგულაშვილი საქართველოს პარლამენტის წევრი. დაიბადა სენაკში 1955 წ. 2 ივლისს. მშობლები: ჟულიეტა კარტოზია, მორდეხ გაგულაშვილი; მეუღლე — ხატო კორშია (1960); შვილები: გიორგი (1983), თამარი (1992). დაამთავრა სპი სამშენებლო ფაკ-ტი (1977). იყო N5 სამშენებლო ტრესტის ინჟინერი (1977), სამუშაოთა მწარმოებელი (1978), კომკავშირულ სამუშაოზე (1978-82), N5 ტრესტის კომპლექტაციის სამმართველოს უფროსი (1982-88), ადგილობრივი მრეწველობის სენაკის სარაიონთაშორისო გაერთიანების გენ. დირექტორი (1988-93), ფირმა „კოლხეთის" გენ. დირექტორი (1993-97). პარლამენტის წევრია 1997 წლიდან. არის საქართველოს ებრაელთა საქველმოქმედო ცენტრ „ხესედ ელიაჰუს" მზრუნველთა საბჭოს წევრი (1997), მოქალაქეთა კავშირის წევრი (1995).
ჰობი: კლასიკური მუსიკა, კალათბურთი, ხელბურთი.
მისამართი: (სამსახურის) საქართველოს პარლამენტი.რუსთაველის 8. თბილისი, 380018. ტელ: 92-23-67, 99-85-28, ფაქსი: 93-63-23. (ბინის) ალ.შენგელიას 5. სენაკი. ტელ: 2-19-75. თბილისი, ტელ: 64-36-09.

პატივს ვცემ ზუსტ მეცნიერებას, რაც ხელს მიწყობს ვიყო პუნქტუალური როგორც საქმეში, ასევე სამეგობროში. ვცდილობ ხელი შევუწყო მეწარმეობის განვითარებას ადგილობრივი რესურსების ათვისების გზით, რაშიც ვხედავ ქვეყნის ხსნას. ჩემი წარმომავლობა ხელს მიწყობს ქართველ და ებრაელ ხალხს შორის მეგობრობა უფრო განვამტკიცო, რაც საქართველოს ეკონომიკასა და საერთაშორისო ავტორიტეტს წინ წასწევს.

დავით გადელია საქართველოს პარლამენტის წევრი, ჯანდაცვის და სოციალურ საკითხთა კომიტეტის თავმჯდომარის მოადგილე. დაიბადა სენაკში 1959 წ. 1 მარტს. მშობლები: ლიანა ლოლუა, ვასილ გადელია; მეუღლე — დარეჯან ჯიმშელეიშვილი (1960); შვილები: თამარი (1983), ვასილი (1987). დაამთავრა თსსი სამკურნალო ფაკ-ტი (1983). იყო რუსთავის ფსიქონევროლოგიური დისპანსერის ექიმი-ფსიქიატრი (1984), გარდაბნის რ-ნის მთავარი ექიმის მოადგილე (1986). საქართველოს პარლამენტის წევრია 1995 წლიდან. იყო ედპ-ის წევრი (1990 წლიდან), სახალხო პარტიის წევრია 1997 წლიდან.
ჰობი: სპორტი.
მისამართი: (სამსახურის) საქართველოს პარლამენტი. რუსთაველის 8. თბილისი, 380018. ტელ: 92-22-86. (ბინის) ნუცუბიძის IV მ/რ. 31-ე კორპ.31. თბილისი, ტელ: 32-24-63.

იოსებ გადელია მარტვილის რაიონის გამგეობის თავმჯდომარე. დაიბადა მარტვილის რ-ნში 1967 წ. 10 აგვისტოს. მშობლები: იზოლდა ოდიშარია, გურამ გადელია. დაამთავრა სპი მექანიკა-მანქანათმშენებლობის ფაკ-ტი. სხვადასხვა

დროს იყო სენაკის მექანიკური ქარხნის გენერალური დირექტორი, ს/ს „მექანიკურის" სამეთვალყურეო საბჭოს თავმჯდომარე, ს/ს „არქეოპოლისის" სამეთვალყურეო საბჭოს თავმჯდომარე. მარტვილის რ-ნის გამგეობის თავმჯდომარეა 1998 წლიდან.
ჰობი: ნადირობა.
მისამართი: *(სამსახურის) ტელ: 95-72-03. (ბინის) კანდელაკის 16, თბილისი.*
შრომა.

თენგიზ გაზდელიანი საქართველოს სოციალური დაცვის, შრომისა და დასაქმების მინისტრი. დაიბადა ლენტეხში 1946 წელს. მეუღლე — ლიანა მაისურაძე (1949); შვილი — გიორგი (1970). დაამთავრა თსსი სამკურნალო ფაკ-ტი (1971). იყო რუსთავის (1971-73), თბილისის (1973-74) სპორტული დისპანსერების ექიმი-თერაპევტი, მეოთხე დერმატო-ვენეროლოგიური დისპანსერის განყოფილების გამგე (1974-75), მეექვსე ანალოგიური დისპანსერის (1975-78), მეათე მოზრდილთა პოლიკლინიკის (1978-79), მე-2 საავადმყოფოს (1979-83), საბურთალოს რაიონის (1983-90) მთავარი ექიმი; თბილისის მთავარი სანიტარული ექიმი (1990-92), საქართველოს პარლამენტის წევრი და ჯანმრთელობის დაცვის მუდმივმოქმედი კომისიის თავმჯდომარე (1992-94). სოციალური დაცვის, შრომისა და დასაქმების მინისტრია 1994 წლიდან. აქვს სპორტის ოსტატის და უმაღლესი ექიმ-ორგანიზატორის წოდებები.
მისამართი: *(სამსახურის) ლეონიძის 2. ტელ: 93-89-85, 93-89-89. ფაქსი: 93-61-50.*

ზურაბ გაიპარაშვილი საქართველოს ახალგაზრდობის საქმეთა სახელმწიფო დეპარტამენტის თავმჯდომარე. დაიბადა სოფ. ართანაში (თელავის რ-ნი) 1960 წ. 3 თებერვალს. მშობლები: მარიამ ყვარელაშვილი, თეიმურაზ გაიპარაშვილი; მეუღლე — მანანა ლილუაშვილი (1960); შვილები: მარიამი (1992), თამარი (1996). დაამთავრა თსუ ფილოლოგიის ფაკ-ტი (1984). იყო თსუ და თსსი მეცნიერ-თანამშრომელი და პედაგოგი, „ივერია-ექსპრესის" მთავარი რედაქტორის მოადგილე. გამოქვეყნებული აქვს ნაშრომები ჰერალდიკაში, ბუნინის ნაწარმოებების თარგმანები.
ჰობი: მხატვრობა.
მისამართი: *(სამსახურის) შარტავას 20. თბილისი, 380060. ტელ: 25-31-72, ფაქსი: 25-31-70. (ბინის) აგლაძის 26. თბილისი, ტელ: 35-39-19.*
ვცდილობ ვიყო მართალი საკუთარი თავის წინაშე, არ მოვექცე სხვას ისე, როგორც არ მინდა, რომ მე მომექცნენ.

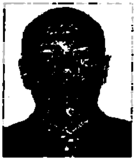

გივი გამსახურდია საქართველოს ეროვნული ბანკის საბჭოს წევრი, ეკონომისტი, თსუ ფინანსებისა და კრედიტების კათედრის გამგე, პროფესორი. დაიბადა თბილისში 1937 წ. 6 ივლისს. მშობლები: ლუბა ჭყონია-გამსახურდია, გრიგოლ გამსახურდია; მეუღლე — ლალი გამსახურდია (1941); შვილები: მაია (1967), კახაბერი (1973). დაამთავრა თსუ ეკონომიკის ფაკ-ტი ფინანსებისა და კრედიტის სპეციალობით. იყო თსუ დოცენტი (1965-76), ეკონომიკის ფაკ-ტის დეკანის მოადგილე, კათედრის გამგის მოადგილე, ცენტრალური კომიტეტის საორგანიზაციო განყოფილების ინსპექტორი, ფინანსთა სამინისტროს ფინანსების და ფულის მიმოქცევის მთავარი სამმართველოს უფროსი, კონტროლის კომიტეტის თავმჯდომარის პირველი მოადგილე (1977-90). თსუ ფინანსებისა და კრედიტების კათედრის გამგეა 1994 წლიდან. დაიცვა სადოქტორო დისერტაცია თემაზე „საქართველოს საფინანსო პოლიტიკის ძირითადი პრობლემები თანამედროვე ეტაპზე" (1995). არის 56 სამეცნიერო ნაშრომის ავტორი (მათ შორის 3 მონოგრაფიის). მიღებული აქვს საპატიო ნიშნის და ღირსების ორდენი.

არის საბაჟო დეპარტამენტის საბჭოს და საგადასახადო ინსპექციის საბჭოს წევრი.
ჰობი: სპორტი და ხელოვნება.
მისამართი: *(სამსახურის) თსუ ფინანსებისა და კრედიტების კათედრა. ჭავჭავაძის 1. თბილისი. ტელ: 30-40-66. (ბინის) საბურთალოს 35. თბილისი, ტელ: 38-44-02.*

სიტყვის და საქმის ერთიანობა, სამშობლოსა და ერის სიყვარული, სიმართლის თქმა, ნაკლოვანებებთან შეურიგებლობა, მართალი კაცის დაცვა, ყველასთან კეთილმოსურნე ურთიერთობის დამყარება.

დავით გამყრელიძე სადაზღვევო კომპანია „ალდაგის" პრეზიდენტი. დაიბადა თბილისში 1964 წ. 2 აპრილს. მშობლები: ია გობრონიძე, ერეკლე გამყრელიძე; მეუღლე — მარინე მადიჩი (1966); შვილები: ერეკლე (1986), ნინო (1991). დაამთავრა თსსი პედიატრიის ფაკ-ტი (1988). არის სადაზღვეევო კომპანია „ალდაგის" ჩამოყალიბების იდეის ავტორი და ინიციატორი (1990).
მისამართი: *(სამსახურის) ჭავჭავაძის 62. თბილისი, ტელ: 29-19-05. ელ.ფოსტა: aldagi @ caucasus. net*

კეთილსინდისიერება, პატიოსნება, შრომისმოყვარეობა, პასუხისმგებლობის გრძნობა და, რაც მთავარია, სამართლიანობა. ყველა ეს თვისება მე ჩემს ოჯახში ჩემი მშობლებისგან შევითვისე და, აქედან გამომდინარე, ყველა წარმატებაც მათ დამსახურებად მიმაჩნია.

ერეკლე გამყრელიძე საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის აკადემიკოს-მდივანი, პროფესორი. დაიბადა თბილისში 1933 წ. 8 მაისს. მშობლები: ნინო იოსელიანი, პეტრე გამყრელიძე; მეუღლე — ია გობრონიძე (1939); შვილები: ნინო (1958), დავითი (1964). დაამთავრა სპი სამთო-გეოლოგიური ფაკ-ტი (1956). იყო ტრესტ „საქფერლითდაზვერვას" გეოლოგი (1956-57); თსუ გეოლოგიისა და პალეონტოლოგიის კათედრის ლაბორანტი (1957-58), გეოლოგიის ინ-ტის ასპირანტი (1958-61); უმცროსი (1961-66), უფროსი (1966-1975) მეცნიერ-თანამშრომელი , ტექტონიკის განყოფილების გამგე (1975-88), სტუ პროფესორი (1979-1993). არის მეცნიერებათა აკადემიის დედამიწის შემსწავლელ მეცნიერებათა განყოფილების აკადემიკოს-მდივანი (1988 წლიდან), გეოლოგიური საზოგადოების პრეზიდენტი, გეოლოგთა ეროვნული კომიტეტის თავმჯდომარე. კითხულობდა ლექციების კურსს და გამოდიოდა სამეცნიერო მოხსენებებით ვარშავის, ბრატისლავის, სოფიის, ბუქარესტის, პრაღის, ბუდაპეშტის, ვენის, პარიზის, კემბრიჯის, ედინბურგის, მოსკოვის უნივერსიტეტებსა და სამეცნიერო დაწესებულებებში (1976-98). დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია: „რაჭა-ლეჩხუმის სინკლინის ჩრდილო ფრთის აგებულება" (1963), სადოქტორო — „ტექტონიკური სტრუქტურების ფორმირების მექანიზმი და ტექტოგენეზისის ზოგიერთი ზოგადი პრობლემა" (1984). ავტორია 9 მონოგრაფიისა, 150-ზე მეტი სტატიისა და 75-მდე ხელნაწერი შრომისა (გეოლოგიური ანგარიშები), მისი ნაშრომები გამოქვეყნებულია მსოფლიოს მრავალ ქვეყანაში. არის ა.ჯანელიძის სახელობის პრემიის ლაურეატი (1985), ღირსების ორდენის კავალერი (1998).
ჰობი: ბუნების ე. წ. „ანომალიური" მოვლენების კვლევა, ჯოგინგი (ნელი სირბილი).
მისამართი: *(სამსახურის) რუსთაველის 52, მეცნ. აკად. პრეზიდიუმი. ტელ: 99-64-45. ფაქსი: 99-88-23. ელ. ფოსტა: keti@geology.acnet.ge (ბინის) ფალიაშვილის 52, ბ. 15. ტელ:22-32-94.*

სიმართლისა და სამართლიანობის ერთგულება, რის გამოც არაერთი უსიამოვნება შემხვედრია. უახლოეს ადამიანებთანაც კი. ძირითად ჩემს დანიშნულებად ცხოვრებასა და მეცნიერებაში მიმაჩნდა ჭეშმარიტების განუწყვეტელი ძიება

ჩემი შესაძლებლობების ფარგლებში, იმ რწმენით, რომ უმაღლესი ჭეშმარიტება არის ღმერთი. ამ გზაზე არაერთი შეცდომა მომსვლია, რომელთა აღიარება არავითარ სულიერ დისკომფორტს არ მიქმნიდა. ვიყავი ბედნიერი მაშინ, როცა ვიყავი მართალი ჩემს თავთან, თუმცა ვრწმუნდები, რომ ცხოვრებაში არის ბევრი რამ, რაც პირად ბედნიერებაზე უფრო მნიშვნელოვანია.

თამაზ გამყრელიძე აღმოსავლეთმცოდნე-ფილოლოგი, საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის აკადემიკოსი, პარლამენტის წევრი, აზიისა და აფრიკის ინ-ტის დირექტორი. დაიბადა ქუთაისში 1929 წ. 23 ოქტომბერს. მშობლები: ოლიმპიადა გამყრელიძე, ვალერიან გამყრელიძე; მეუღლე -- ნინო ჯავახიშვილი (1946); შვილები: ეკატერინე (1969), ალექსანდრე (1970). დაამთავრა თსუ აღმოსავლეთმცოდნეობის ფაკ-ტი (1952). იყო ენათმეცნიერების ინ-ტის მეცნიერ-თანამშრომელი (1953-60), აღმოსავლეთმცოდნეობის ინ-ტის მეცნიერ-თანამშრომელი და განყოფილების გამგე (1960-73), დირექტორია 1973 წლიდან, თსუ სტრუქტურული და გამოყენებითი ენათმეცნიერების კათედრის გამგე --1960 წლიდან. დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია „ხეთური ენის პრაინდოევროპული ელემენტები" (1956), სადოქტორო დისერტაცია — „ხეთური ენა და ლარინგალური თეორია" (1960). არის ამერიკის ხელოვნებათა და მეცნიერებათა აკადემიის უცხოელი საპატიო წევრი (1979), ბრიტანეთის აკადემიის (1980), ავსტრიის მეცნიერებათა აკადემიის უცხოელი წევრი, საქსონიის აკადემიის უცხოელი წევრი, ამერიკის ლინგვისტური საზოგადოების საპატიო წევრი (1978); ევროპის ლინგვისტური საზოგადოების წევრი. იყო ამ საზოგადოების პრეზიდენტი (1986-87), ინდო-ევროპული საზოგადოების საპატიო წევრი, ბონისა და ჩიკაგოს უნივერსიტეტების საპატიო დოქტორი, ლენინის პრემიის (1988); ჰუმბოლტისა (1989) და ივანე ჯავახიშვილის სახელობის (1930) პრემიების ლაურეატი. ავტორია მრავალი მეცნიერული ნაშრომისა. მათ შორის მონოგრაფიებისა: „Хеттский язык и ларингальная теория" (1960). „სიბილანტთა შესატყვისობანი და ქართველურ ენათა უძველესი სტრუქტურის ზოგი საკითხი" (1961). „სონანტთა სისტემა და აბლაუტი ქართველურ ენებში, საერთო-ქართველური სტრუქტურის ტიპოლოგია" (1965). (გივი მაჭავარიანის თანაავტორობით). გერმანული თარგმანი: „Sonantensystem und Ablaut in den Kartvelsprachen (Gunter Narr Verlag, Tubingen, 1982); „Индоевропейский язык и индоевропейцы. Реконструкция и Историко-Типологический анализ праязыка и протокультуры" ი. I, II თბილისი 1984. (ვიაჩესლავ ივანოვის თანაავტორობით). ინგლისური თარგმანი: Indo-European and Indo-Europeans. A reconstruction And Historical Analysis of a Proto-language and Proto-culture, 2 vols. (Mouton de Gruyter, Berlin, New York, 1994/95). „დეზაფრიკატიზაცია სვანურში. „გადანერის წესები" დიაქრონიულ ფონოლოგიაში." (1968); „წერის ანაბანური სისტემა და ძველი ქართული დამწერლობა. ანბანური წერის ტიპოლოგია და წარმომავლობა". (1989/1996). ინგლისური თარგმანი: „Alphabetic Writing and the Old Georgian Script. A Typology and Providence of Alphabetic Writing Systems" (Caravan Books, Delmar, New York, 1994).

ჰობი: მუსიკა და ჩოგბურთი.

მისამართი: გ. წერეთლის 3. ტელ: 23-38-85. (ბინის) ი. ნიკოლაძის 6. ბ. 11. ტელ: 22-64-92.

პროფესიონალიზმი და პრინციპულობა.

ივანე გამხიტაშვილი სპორტის დამსახურებული ოსტატი სამბოში. დაიბადა სოფ. სამთავისში (კასპის რ-ნი) 1973 წ. 13 ივლისს. მშობლები: დალი მანძულაშვილი, რევაზ გამხიტაშვილი. დაამთავრა თსუ ეკონომიკის ფაკ-ტი (1995). არის საქართველოს მრავალგზის ჩემპიონი სამბოში, ძიუდოსა და ქართულ ჭი-

დაობაში, სსრკ ორგზის ჩემპიონი ახალგაზრდებს შორის (1989-90), ევროპის სამგზის პრიზიორი ახალგაზრდებს შორის (1990, 1991, 1993), ევროპის ჩემპიონი (1992), მსოფლიო ჩემპიონი ახალგაზრდებს შორის (1989), მსოფლიოს ოთხგზის ვერცხლის პრიზიორი ახალგაზრდებს შორის, ევროპის ექვსგზის ჩემპიონი, ვერცხლის პრიზიორი, მსოფლიოს სამგზის ბრინჯაოს და ხუთგზის ვერცხლის პრიზიორი, მსოფლიო თასის ორგზის ბრინჯაოს და ორგზის ვერცხლის პრიზიორი, აბსოლუტური ფალავანი ქართულ ჭიდაობაში და 10 საუკეთესო სპორტსმენს შორის ლაურეატი (1994), ბრინჯაოს პრიზიორი ჭიდაობა ყურაში (უზბეკეთის საერთაშორისო ტურნირი. 1995), მსოფლიო ნაკრების წევრი სამბოში (1998).

ჰობი: ჭიდაობა, მუსიკა.

მისამართი: *(სამსახურის) თბილისი, შსს აკადემია. (ბინის) სოფ. სამთავისი,კასპის რ-ნი.*

ჩემი ცხოვრებისეული კრედო არის ჭიდაობა, რომლის სიყვარულმაც 1984 წლიდან განაპირობა ჩემი შემდგომი წარმატებები.

ნონა გაფრინდაშვილი მოჭადრაკე, ხუთგზის მსოფლიო ჩემპიონი ჭადრაკში, საერთაშორისო დიდოსტატი ჭადრაკში ქალებსა და ვაჟებს შორის, საქართველოს ეროვნული ოლიმპიური კომიტეტის საპატიო პრეზიდენტი. დაიბადა ზუგდიდში 1941 წ. 3 მაისს. მშობლები: ვენერა გრიგოლია, ტერენტი გაფრინდაშვილი; მეუღლე — ანზორ ჭიჭინაძე; შვილი — დავითი (1970). დაამთავრა თბილისის სახელმწიფო უცხო ენათა პედაგოგიური ინ-ტი ინგლისური ენის სპეციალობით (1973). იყო სეოკის პრეზიდენტი (1989-96). გამოქვეყნებული აქვს წიგნები: „ჩემი ცხოვრების არსი" და „Я предпочитаю риск". არის სპორტის დამსახურებული ოსტატი, პირველი საჭადრაკო ოსკარის ლაურეატი; ბათუმის, ზუგდიდის საპატიო მოქალაქე, მიღებული აქვს ლენინის (1966), საპატიო ნიშნის (1987) ორდენები, მედალი შრომითი წარმატებისათვის (1963), ღირსების ორდენი (1994), ევროპის ოლიმპიურ კომიტეტთა და მსოფლიო ეოკთა ასოციაციის საპატიო ორდენები, ეოკის უმაღლესი ჯილდო — „ოლიმპიური ორდენი" (1996). არის საქართველოს მრავალგზის ჩემპიონი (1956 წლიდან), ხუთგზის მსოფლიო ჩემპიონი (1962-78), თერთმეტგზის ოლიმპიური ჩემპიონი (1963-92), ევროპის ქვეყნების ჩემპიონთა თასის პირველი მფლობელი, ხუთგზის საბჭოთა კავშირის ჩემპიონი. მისი ბიოგრაფია შეტანილია ცნობარში "Tha International Who's Who of Women"

ჰობი: თეატრი, მუსიკა, კინო, მაგიდის ჩოგბურთი, ბილიარდი, ჩოგბურთი, წიგნები, სპორტული ცეკვები.

მისამართი: *(ბინის) ჭავჭავაძის 14; ტელ: 22-78-96.*

ნუგზარ გაჩავა თბილისის მუსიკალური თეატრის დირექტორი და სამხატვრო ხელმძღვანელი, ხელოვნების დამსახურებული მოღვაწე, პროფესორი. დაიბადა თბილისში 1933 წ. 28 მარტს. მშობლები: მერი ბახტაძე, მიხეილ გაჩავა; მეუღლე — ლალი ბოლქვაძე (1949); შვილები: მიხეილი, პაპუნა (1978). დაამთავრა თსთი სარეჟისორო ფაკ-ტი (1957). იყო ბათუმის თეატრის დამდგმელი რეჟისორი (1958-60), მარჯანიშვილის (1970-82), რუსთავის (1982-85) თეატრების რეჟისორი. მუსიკალური თეატრის სამხატვრო ხელმძღვანელია 1985 წლიდან. არის თსთი მსახიობის ოსტატობის კათედრის პროფესორი (1960 წლიდან). აქვს დადგმული სპექტაკლები: რუსთავის თეატრში — „ფსკერზე" (მ.გორკი), „ხიდი" (მ.ჯავახიშვილი), „დურემანტი", მუსიკალურ თეატრში — „ლამანჩელი", „ისევ ამ ქვეყნად დაერჩები" (ნ.დუმბაძე), „ო ადონაი, ისმინე" (ლ.მილორავა) და სხვ. არის თეატრის მოღვაწეთა კავშირის პრეზიდიუმის წევრი. დაჯილდოებულია ღირსების ორდენით (1998).

ჰობი: საკუთარი პროფესია.
***მისამართი:** (სამსახურის) ალმაშენებლის 182. თბილისი, ტელ: 34-80-90. (ბინის) ჭავჭავაძის 56. თბილისი, ტელ: 22-46-87.*
ვიცხოვრო ადამიანურად და სიმართლით.

გიორგი გაჩეჩილაძე საქართველოს მწვანეთა პარტიის თავმჯდომარე, საქართველოს პარლამენტის წევრი, გარემოს დაცვისა და ბუნებრივი რესურსების კომიტეტის თავმჯდომარის პირველი მოადგილე. დაიბადა თბილისში 1954 წ. 24 ივნისს. მშობლები: თამარ წერეთელი-გაჩეჩილაძე, ამბერკი გაჩეჩილაძე; მეუღლე — რუსუდან ცაგარეიშვილი (1961); შვილები: თამარი (1985), ნინო (1989). დაამთავრა თსუ გეოგრაფია-გეოლოგიის ფაკ-ტი (1976). 1976 წლიდან იყო ჰიდრომეტეოროლოგიური ინ-ტის ინჟინერი, უფროსი ინჟინერი, უმცროსი მეცნიერ-თანამშრომელი, უფროსი მეცნიერ-თანამშრომელი, ლაბორატორიის გამგე, ეკოლოგიის განყოფილების გამგე. არის შავი ზღვის ეკონომიკური თანამშრომლობის საპარლამენტო ასამბლეის პროფილაქტიკური მედიცინისა და ადამიანის ეკოლოგიის აკადემიის (1994 წლიდან), ეკოლოგიურ მეცნიერებათა აკადემიის (1995 წლიდან) ნამდვილი წევრი. აირჩიეს საქართველოს პარლამენტში (1992). პარლამენტის გარემოს დაცვისა და ბუნებრივი რესურსების კომიტეტის თავმჯდომარის მოადგილეა 1995 წლიდან. არის გეოგრაფიულ მეცნიერებათა დოქტორი. ავტორია 50-მდე სამეცნიერო ნაშრომისა (მათ შორის ერთი მონოგრაფიის). არის საქართველოს მწვანეთა ცენტრალური საბჭოს თავმჯდომარე.
ჰობი: ხელოვნება (ქანდაკება).
***მისამართი:** (სამსახურის) საქართველოს პარლამენტი. რუსთაველის 8. თბილისი, 380008. ტელ: 92-12-40. (ბინის) ფალიაშვილის 96. თბილისი, 380030. ტელ: 22-26-62.*
სამართლიანობა, პატიოსნება, პროფესიონალიზმი; შეიქმნას მდგრადი, ჰუმანური, სამართლიანი და ქართული ტრადიციების მატარებელი სამოქალაქო საზოგადოება, რომელშიც ყველა უზრუნველყოფილი იქნება ჯანსაღი, სუფთა და უსაფრთხო გარემოთი და რომელიც ჰარმონიულად შეუხამებს ერთმანეთს ახლანდელი და მომავალი თაობების ინტერესებს.

ზაზა გაჩეჩილაძე გაზეთ „ჯორჯიან ტაიმსის" რედაქტორი. დაიბადა თბილისში 1947 წ. 4 აპრილს. მშობლები: ირინე კანდელაკი, გივი გაჩეჩილაძე; მეუღლე — მარინე აბესაძე (1949); შვილები: გიორგი (1968), ნინო (1969), თამარი (1990). დაამთავრა საქართველოს სახ. უცხო ენათა ინ-ტის ინგლისური ენის ფაკ-ტი (1969). იყო თსუ ლაბორანტი, მასწავლებელი, დოცენტი. არის კათედრის გამგე, თსუ პროფესორი. ინგლისურენოვანი გაზეთის „ჯორჯიან ტაიმსის" თანადამფუძნებელი და მთავარი რედაქტორია 1994 წლიდან. დაიცვა სადოქტორო დისერტაცია „ჯეფრი ჩოსერი და ინგლისური ალორძინების განვითარების გზები" (1992). არის 40-ზე მეტი სამეცნიერო ნაშრომის (მონოგრაფიები: „დილან ტომასის პოეზია" 1984, „ჯეფრი ჩოსერი" 1988, „ჩოსერიდან შექსპირისკენ" 1991), საგაზეთო სტატიების და თარგმანების (შექსპირის „ტროილოსი და ქრისიდა", მოემის „შეჯამება" და სხვ.) ავტორი. არის შავი, ეგეოსის და ბალტიის ზღვების ქვეყნების მწერალთა და მთარგმნელთა კავშირის კულტურული კომიტეტის წევრი.
ჰობი: სამთო თხილამურები, აფროსნობა.
***მისამართი:** (სამსახურის) ჭავჭავაძის 55. ტელ: 99-00-15, ფაქსი: 99-06-45, ელ.ფოსტა: times @ dtee. com. ge (ბინის) ბარნოვის 30/43. თბილისი, 380079. მობ: 877 40-12-52.*
აკეთე სიკეთე. თუ ეს არ შეგიძლია, ბოროტებას ნუ ჩაიდენ. ნუ შეაწუხებ მეზო-

ბელს შენი არსებობით. გქონდეს მადლიერების გრძნობა. ვინ? თუ არა შენ თვითონ და როდის? თუ არა ახლავე.

თენგიზ გაჩეჩილაძე გაზეთ „ლელოს" მთავარი რედაქტორი. დაიბადა სოფ. ნევაში (ზესტაფონის რ-ნი) 1939 წ. 28 აპრილს. მშობლები: ეკატერინე გაჩეჩილაძე, თომა გაჩეჩილაძე; მეუღლე — მედეა გაჩეჩილაძე; შვილები: ბაქარი (1966), ვამეხი (1968-92). დაამთავრა ფიზიკური კულტურის ინ-ტი (1962), თსუ ფილოლოგიის ფაკ-ტის ჟურნალისტიკის განყოფილება (1968). იყო თბილისის იპოდრომის მუშა (1958-60), „ლოკომოტივის" საცურაო აუზის დირექტორის მოადგილე და ამიერკავკასიის რკინიგზის წყალთა სახეობების სპორტული სკოლის დირექტორი (1963-74), ჟურნალ „მართვეს" რედაქტორის მოადგილე (1974-80), რედაქტორი (1980-84), გაზეთ „ლელოს" რედაქტორის მოადგილე (1984-87) მთავარი რედაქტორია 1987 წლიდან. იყო საქართველოს ეროვნული ოლიმპიური კომიტეტის (სეოკი) შექმნის საორგანიზაციო კომიტეტის ხელმძღვანელი (1989) და სეოკის ვიცე-პრეზიდენტი (1989-96). არის შპს სააგენტო „გუმათეს" დირექტორი (1995 წლიდან). ავტორია წიგნებისა: „ცხენოსნობა", „ოლიმპიური შემოდგომის თექვსმეტი გაელვება", „ათი დამოუკიდებელი ნაბიჯი ოლიმპიურ მოძრაობაში" და ბროშურებისა სპორტულ თემაზე. მიღებული აქვს „მედალი შრომითი წარჩინებისთვის" (1980) და „ღირსების ორდენი" (1998). იყო საქართველოს სპორტულ ჟურნალისტთა ფედერაციის პასუხისმგებელი მდივანი და თავმჯდომარე (1968-92), საქართველოს სპორტულ ჟურნალისტთა ასოციაციის პრეზიდიუმის წევრი (1992 წლიდან), სპორტულ ჟურნალისტთა საერთაშორისო ასოციაციის წევრი (1967 წლიდან), საქართველოს პირველი დამოუკიდებელი ოლიმპიური მისიის ხელმძღვანელი ლილეჰამერის ზამთრის ოლიმპიურ თამაშებზე (1996).
ჰობი: ქართული ფოლკლორი, ცხენოსნობა.
მისამართი: (სამსახურის) გაზეთ „ლელოს" რედაქცია.კოსტავას 14. თბილისი. ტელ: 99-56-14. (ბინის) პეტრიწის 15, დიდი დიღომი. თბილისი, 380031. ტელ: 53-39-11.
„ქვეყნის სასარგებლოდ ყველაზე დიდი პოლიტიკაა აკეთო შენი საქმე".

ლევან გაჩეჩილაძე საქართველოს ღვინისა და ალკოჰოლური სასმელების კომპანიის (GWS) პრეზიდენტი. დაიბადა თბილისში 1964 წ. 20 ივლისს. მშობლები: ნანა გაჩეჩილაძე (თევზაძე), ჯონდო გაჩეჩილაძე; მეუღლე — ნინო მიქელაძე (1964); შვილები: რატი (1985), გიორგი (1989), კონსტანტინე (1996). დაამთავრა თსუ საინჟინრო ეკონომიკის ფაკ-ტი (1986). იყო თსუ ვაჭრობის ეკონომიკის კათედრის ლაბორანტი (1986-87), ფირმა „ლილოს" კომერციული აგენტი (1988-90), სპორტის დეპარტამენტის კომერციული განყოფილების უფროსის მოადგილე (1991-92), ღვინისა და ალკოჰოლური სასმელების კომპანიის გენ. დირექტორი (1993-97). პრეზიდენტია 1997 წლიდან. არის გადამხდელთა კავშირის წევრი, საქართველოს პრეზიდენტთან არსებული ახალგაზრდული საბჭოს წევრი, ფეხბურთის ფედერაციის ალმასკომის წევრი.
ჰობი: კალათბურთი და საერთოდ სპორტი, მაკროეკონომიკის საფუძვლების კითხვა.
მისამართი: (სამსახურის) სარაჯიშვილის 2. თბილისი, ტელ: 93-44-83, ფაქსი: 98-77-53. (ბინის) ჭავჭავაძის 50-ა. თბილისი, 380079. ტელ: 22-31-21.
უაღრესად კეთილსინდისიერი პარტნიორული დამოკიდებულება, გამუდმებული საქმიანობის სწავლა, პრობლემების გადალახვის სწრაფი გზები, ანუ გადაწყვეტილების სწრაფი მიღება. კრედო არის, საქართველო რომ დაადგეს საბაზრო ეკონომიკის განვითარების სწორ კურსს, რომ ჩვენმა შვილებმა აშენონ და იცხოვრონ სამართლიან, ძლიერ ქვეყანაში.

რევაზ გაჩეჩილაძე საქართველოს საგანგებო და სრულუფლებიანი ელჩი ისრაელის სახელმწიფოში. დაიბადა თბილისში 1943 წ. 4 მაისს. მშობლები: ირინე კანდელაკი, გივი გაჩეჩილაძე; მეუღლე — მზია მარსაგიშვილი (1950); შვილები: გივი (1973), ირინე (1977). დაამთავრა თსუ აღმოსავლეთმცოდნეობის ფაკ-ტი (1965). იყო თსუ ეკონომიკური გეოგრაფიის კათედრის ასისტენტი, დოცენტი, პროფესორი, კათედრის გამგე (1968-98), თბილისის კპ კომიტეტის მეცნიერების და სასწავლებლების განყოფილების გამგე, საქართველოს კპ ცკ მეცნიერების და სასწავლებლების განყოფილების გამგის მოადგილე (1980-87), სოციოლოგიური კვლევის ცენტრის დირექტორი, დემოგრაფიისა და სოციოლოგიური კვლევის ინ-ტის დირექტორის მოადგილე (1987-98). დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია თემაზე „თურქეთის სოფლის მეურნეობის გეოგრაფია" (1969); სადოქტორო — „საქართველოს სოციალური გეოგრაფია" (1990). არის 150-მდე სამეცნიერო ნაშრომის ავტორი („The New Georgia: Space, Society, Politics". ინგლისი, 1995. „ინგლისის გეოგრაფია, ისტორია და კულტურა" თბილისი, 1994; „Турция" მოსკოვი, 1983 და სხვ.). არის საქართველოს გეოგრაფიული საზოგადოების წევრი (1965 წლიდან), ვიცე-პრეზიდენტი 1996 წლიდან, საქართველოს საბუნებისმეტყველო აკადემიის წევრი (1996 წლიდან). მისი ბიოგრაფია შეტანილია წიგნში Dictionary of International Biographies (ინგლისი, 1999).
ჰობი: ფოტოგრაფია.
მისამართი: (სამსახურის) 74/5 Kikar Hamedina. TelAviv. 62'98. Israel. ტელ: (972-3) 604-32-32, ფაქსი: (972-3) 602-15-41.
სამშობლოს ერთგულება.

რუსუდან გაჩეჩილაძე მოქანდაკე. დაიბადა თბილისში 1936 წ. 22 აგვისტოს. მშობლები: მარიამ სამსონაძე, ვახტანგ გაჩეჩილაძე. დაამთავრა თსსა ქანდაკების ფაკ-ტი (1963). გამოფენებში მონაწილეობს 1965 წლიდან. საქართველოს მხატვართა კავშირის წევრია 1965 წლიდან. გამოფენები: ქართული დაზგური გრაფიკის ქანდაკება, (სეგ), საქართველოს სსრ სახვითი ხელოვნება, მოსკოვი (1987), ამიერკავკასიის რესპუბლიკების მხატვართა ბიენალე. ნამუშევრები დაცულია სეგ, საქართველოს და რუსეთის კულტურის სამინისტროებში, შევარდნაძის ფონდში, არის ამიერკავკასიის რესპუბლიკების მხატვართა ბიენალეს გრან-პრის მფლობელი. მიღებული აქვს პრიზები წლის საუკეთესო ნამუშევრისათვის (1976, 1978). არის თსსა ხატვის კათედრის დოცენტი. რესპუბლიკის დამსახურებული მხატვარია 1974 წლიდან.

ჯემალ გახოკიძე საქართველოს ეროვნული უშიშროების საბჭოს მდივნის მოადგილე, გენერალ-ლეიტენანტი. დაიბადა თბილისში 1950 წ. 11 სექტემბერს. მშობლები: ნათელა ბალავაძე, ლადო გახოკიძე; მეუღლე — ციცინო გახოკიძე (1955); შვილი — გიორგი (1975). დაამთავრა თსუ იურიდიული ფაკ-ტი (1972), სსრკ შინაგან საქმეთა სამინისტროს პირველი ფაკ-ტი (1982). იყო შსს რიგითი მილიციონერი (1967-68), გამომძიებელი (1972-78), განყოფილების უფროსის მოადგილე, უფროსი (1979-83), თბილისის საგამომძიებლო განყოფილების უფროსი (1983-85), სამმართველოს უფროსის მოადგილე, უფროსი (1985-92), შსს საგამოძიებო დეპარტამენტის თავმჯდომარე (1993-95), მინისტრის მოადგილე (1995-97), უშიშროების მინისტრის I მოადგილე (1997), უშიშროების მინისტრი (1997-98). უშიშროების საბჭოს მდივნის მოადგილეა 1998 წლიდან. დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია: „წინასწარი გამოძიების ორგანიზაცია" (მოსკოვი, 1987). არის „კრიმინალისტიკის" სახელმძღვანელოს თანაავტორი, ავტორი წიგნისა საგამომძიებლო-ოპერატიული ჯგუფების მუშაობის შესახებ, რამდენიმე წიგნის რედაქტორი, მსოფლიო იურისტთა კავშირის წევრი, გენერალ გია გუ-

ლუას ფონდის პრეზიდენტი. დაჯილდოებულია ვახტანგ გორგასლის III ხარისხის ორდენით (1995)
ჰობი: „ვეფხისტყაოსნის" გამოცემების შეგროვება.
მისამართი: (სამსახურის) ინგოროყვას 7. თბილისი 380093. ტელ: 92-12-92.

ძალიან მიყვარდა გამომძიებლის პროფესია. პრაქტიკულად მას დავუთმე ჩემი ცხოვრების საუკეთესო წლები. მზად ვარ დარჩენილი წლებიც ამ საქმეს შევალიო. ვამაყობ, რომ 1989 წლიდან ვკითხულობ ლექციების ჩემს მშობლიურ უნივერსიტეტში, მიყვარს განათლებული, ნიჭიერი, ზრდილი ახალგაზრდა იურისტები და ვარ მათი ბოლომდე დამცველი.1993 წელს ტრაგიკულად დამეღუპა უფროსი ვაჟიშვილი გოგიტა, ამან მთლიანად მიმაბრუნა ღმრთისაკენ. დღეს ჩემთვის ქრისტეზე ამაღლებული არავინ არის. ჩემი ცხოვრების მთავარი მიზანი გახდა სიკეთის კეთება და ბოროტის გაკეთილშობილება. მინდა ჩემს მეუღლესთან ერთად მოვესწრო გიორგის ბედნიერებას, მის ღირსეულ ქართველობას და მრავალ შვილს. 1996 წლის ზაფხულში მოეინახულე ოშკის და იშხანის ქრისტიანული ქართული ტაძრები. გამიჩნდა დიდი სიამაყის გრძნობა. ამას წინ უძღოდა 1994 წელს ოჯახთან ერთად იერუსალიმში ქრისტეს საფლავის და ჯვრის მონასტრის დათვალიერება. 1996 წელს იერუსალიმში აღდგომის წინა დღეს ვიხილე მაცხოვრის საფლავზე ცეცხლის გადმოსვლა.

ჰამლეტ გეგენავა საქართველოს პარლამენტის წევრი, თავდაცვისა და უშიშროების კომიტეტის თავმჯდომარის პირველი მოადგილე, დსთ საპარლამენტთაშორისო ასამბლეის თავდაცვისა და უშიშროების საკითხთა მუდმივი კომისიის თავმჯდომარის მოადგილე. დაიბადა სამტრედიაში 1935 წ. 10 ივლისს. მშობლები: ოლია გეგენავა (მიქაძე), ალექსანდრე გეგენავა; მეუღლე — ლიანა შანიძე (1939); შვილები: მაია (1960), ზურაბი (1973). დაამთავრა პედაგოგიური ინ-ტის ფილოლოგიის ფაკ-ტი (1969), საკავშირო ცენტრალურ კომიტეტთან არსებული უმაღლესი პარტიული სკოლა (1978). იყო სამხედრო ნაწილის (73879) ოცეულის მეთაური, ბატალიონის მეთაურის მოადგილე, პოლკის პროპაგანდისტი (1957-70), პოლიტგანათლების უფროსის მოადგილე (1970-79), საქართველოს სამოქალაქო თავდაცვის შტაბის უფროსის მოადგილე (1979-92), საქართველოს ეროვნული უშიშროებისა და თავდაცვის საბჭოს მდივანი, სახელმწიფო სამხედრო მრჩეველი (1992-95). პარლამენტის თავდაცვისა და უშიშროების კომიტეტის თავმჯდომარის პირველი მოადგილეა 1995 წლიდან. ავტორია ბროშურებისა სამოქალაქო თავდაცვის საკითხებზე და ლექსების კრებულის. არის რესპუბლიკის დამსახურებული პროპაგანდისტი (1986), საქართველოს შეიარაღებული ძალების ვეტერანთა კომიტეტის თავმჯდომარე (1994 წლიდან).
ჰობი: სამშობლოს, შვილების სიყვარული, სასმელების კოლექციონირება.
მისამართი: (სამსახურის) საქართველოს პარლამენტი. რუსთაველის 8. თბილისი, 380018. ტელ: 99-81-28. (ბინის) ფანასკერტელის 9. ბ. 77. თბილისი.

ადამიანმა მხოლოდ სიკეთე უნდა აკეთოს. გაავრცელოს სითბო, სიყვარული, ურთიერთპატივისცემა, სიკეთე, უფროსის პატივისცემა, ტრადიციის, წინაპართა დაფასება, სიმართლე, კაცთმოყვარეობა, სამშობლოს სიყვარული, ერთგულება გულითადი და არა სიტყვიერი იმ პრინციპებისა, რომელსაც ვემსახურები. დაკისრებული მოვალეობის პირნათლად შესრულება. სიყვარული საქართველოსი, თბილისის, სამტრედიის, სადაც დავიბადე და გავიზარდე. ჩემი ოჯახის ყველა წევრის ჯანმრთელად ყოლა და მათი ბედნიერება. ჩემმა შვილებმა გააკეთონ მეტი, მიაღწიონ უფრო მაღალ საფეხურებს, იყვნენ უფრო დაფასებულნი. ნუ დაეკარგება ახალგაზრდობას ტრადიციის, წინაპართა პატივისცემა. იყოს მშვიდობა, აიკრძალოს ომი.

იური გეგეშიძე მხატვარი. დაიბადა სოფ. პრომისლოვკაში, (შკოტოვოს რ-ნი.) 1939 წ. 17 ივლისს. მშობლები: აპოლინა გეგეშიძე, არკადი გეგეშიძე; მეუღლე — ნატა ალადაშვილი (1942). შვილები: ნინო (1972), ელისო (1975), გიორგი

(1987). დაამთავრა თსსა ფერწერის განყოფილება (1967). საქართველოს მხატვართა კავშირის წევრია 1968 წლიდან. შექმნილი აქვს ფერწერული კომპოზიციები. გააფორმა თბილისის მოზარდ მაყურებელთა ქართული თეატრის, მოზარდ მაყურებელთა რუსულ თეატრის, თბილისის ოპერისა და ბალეტის თეატრის, მარჯანიშვილის თეატრის, კინომსახიობთა თეატრის, თბილისის გრიბოედოვის სახ. თეატრის, თბილისის მუსკომედიის თეატრის, სოხუმის ქართული თეატრის და სხვ. სპექტაკლები. გამოფენები: საქართველოს თეატრის და კინოს მხატვრები, სეგ (1978), საქართველოს სსრ სახვითი ხელოვნება, მოსკოვი (1987), გერმანული ლიტერატურა და მუსიკა ქართველ მხატვართა შემოქმედებაში თსსა მუზეუმი, ქარვასლა, იმპულსები „დიურერი, გოეთე, ფიროსმანი" თსსა მუზეუმი (1995), საბერძნეთი თანამედროვე ქართულ ხელოვნებაში, სეგ, თბილისი (1998). მისი ნამუშევრები დაცულია სეგ, მოსკოვის ბახრუშინის სახ. თეატრალურ მუზეუმში. მუშაობდა მოზარდ მაყურებელთა ქართული (1973-75), რუსული (1973-75), მუსკომედიის (1986-88), მოსკოვის ცხენოსან კასკადიორთა თეატრის (1988-90), თეატრ-სტუდია „ექოს" (1991), თბილისის გრიბოედოვის (1992-95) თეატრების მთავარ მხატვრად (1975-86). თბილისის ოპერისა და ბალეტის თეატრის დამდგმელი მხატვარია 1995 წლიდან.
მისამართი: (სამსახურის) რუსთაველის 18. ტელ: 98-12-70.

გივი გეგეჭკორი რუსთაველის პრემიის ლაურეატი, მწერალი. დაიბადა თბილისში 1933 წ. 24 იანვარს. მშობლები: ელენე გეგეჭკორი, ილია გეგეჭკორი; მეუღლე — ლია გეგეჭკორი (1933); შვილი: ირაკლი (1967). დაამთავრა თსუ ფილოლოგიის ფაკ-ტის ჟურნალისტიკის განყოფილება (1956). იყო ჟურნალ „ცისკრის" ლიტმუშაკი, პოეზიისა და პროზის განყოფილების გამგე (1958-77). მწერალთა კავშირის ლიტკონსულტანტია 1977 წლიდან. ავტორია ლექსების ერთტომეულის (1995), ლექსების კრებულის „შუქი ფერმიხდილი თოვლის" (1998), წერილების კრებულის „სიკეთის ტოტი" (1985), საბავშვო წიგნისა „ილია ჭავჭავაძის ცხოვრება" (1997), „ფრანგული პოეზიის ანთოლოგიისა" (1990). მიღებული აქვს აკაკი წერეთლის (1995) და რუსთაველის (1998) პრემიები. არის მწერალთა კავშირის წევრი 1963 წლიდან. მისი ბიოგრაფია შეტანილია ქართულ საბჭოთა ენციკლოპედიაში (III ტ. 1978) და ენციკლოპედიაში „საქართველო" (I ტ. 1997).
ჰობი: წიგნის კითხვა.
მისამართი: (სამსახურის) მაჩაბლის 13. თბილისი, 380005. ტელ: 99-85-25. (ბინის) კანდელაკის 65. ბ. 26. თბილისი, 380062. ტელ: 37-02-70.
მთელი ჩემი ცხოვრების მანძილზე ვემსახურებოდი სიკეთესა და მშვენიერებას.

გიორგი გეგეჭკორი მსახიობი, საქართველოს სახალხო არტისტი. დაიბადა თბილისში 1923 წ. 21 თებერვალს. მშობლები: თამარ გელოვანი, ვლადიმერ გეგეჭკორი; მეუღლე — ნათელა ურუშაძე (1923); შვილები: — მანანა (1955), გიორგი (1958). დაამთავრა თსთი სამსახიობო ფაკულტეტი (1944). არის რუსთაველის თეატრის მსახიობი (1944 წლიდან). განასახიერა 100-ზე მეტი როლი ამ თეატრის სცენაზე, 100-მდე როლი კინო და ტელეფილმებსა და რადიოდადგმებში . არის მარჯანიშვილის, სახელმწიფო (1998) პრემიების ლაურეატი, ღირსების ორდენის კავალერი (1998). არის თეატრის მოღვაწეთა და კინომოღვაწეთა კავშირების წევრი. მისი ბიოგრაფია შეტანილია ქართულ და სსრკ თეატრალურ ენციკლოპედიებში.
ჰობი: სპორტი (ფეხბურთი, ფრენბურთი, ჭადრაკი).
მისამართი: (სამსახურის) რუსთაველის 17. რუსთაველის თეატრი. (ბინის)პლ.იოსელიანის 37, ბ. 1. ტელ: 36-73-37; 93-11-46.

ჩემის ღრმა რწმენით თეატრის მსახიობი უნდა იყოს თავისი ქვეყნის და ხალხის მსახური. თავისი შემოქმედებით უნდა აღზარდოს მაყურებელი სულიერად და ზნეობრივად. პოპულირება უნდა გაუწიოს ქართულ და უცხოურ თანამედროვე და კლასიკურ ნაწარმოებებს, უნდა იბრძოლოს ქართული ენის სიწმინდისათვის, ასევე მაღალმხატვრულად უნდა წარმოაჩინოს ჩვენი ერის ისტორია და თანამედროვეობა. თუ ამ მოთხოვნებს ნაწილობრივ მაინც ვაკმაყოფილებ, პოპულარობა და წარმატებაც ამაში უნდა ვეძებოთ.

ზურაბ გეგეჭკორი საქართველოს მიწის მართვის სახელმწიფო დეპარტამენტის თავმჯდომარე. დაიბადა ოზურგეთში 1941 წ. 31 ოქტომბერს. მშობლები: თინა მგელაძე, მიხეილ გეგეჭკორი; მეუღლე — მაგული გეფერიძე (1940); შვილები: ლევანი (1964), პაატა (1972). დაამთავრა სასოფლო-სამეურნეო ინ-ტის ეკონომიკა-ორგანიზაციის ფაკ-ტი (1965). იყო კოლმეურნეობის ეკონომისტი, საკავშირო ს/კ ინ-ტის განყოფილების გამგე, ასპირანტი, მეცნიერ-თანამშრომელი (1965-71), სახელმწიფო საგეგმო კომიტეტის, მინისტრთა საბჭოს განყოფილების გამგე, ცკ ინსტრუქტორი, საქონლის ხარისხისა და ვაჭრობის სახელმწიფო ინსპექციის უფროსი (1974-91), საქართველოს სოფლის, ტყის მეურნეობისა და კვების მრეწველობის მინისტრის პირველი მოადგილე, მიწის რესურსებისა და მიწის კადასტრის კომიტეტის თავმჯდომარე, სოფლის მეურნეობისა და კვების მრეწველობის მინისტრი (1991-97). გამოქვეყნებული აქვს სამეცნიერო ნაშრომები. არის რესპუბლიკის დამსახურებული ეკონომისტი (1980). იყო სკკპ წევრი (1967-89).
ჰობი: ნადირობა, ცურვა, კითხვა.
მისამართი: (სამსახურის) თამარაშვილის 15-ა. თბილისი, 380077. ტელ: 32-38-05. (88832) 94-07-59. (ბინის) საბურთალოს 40. კორპ. 1. ბ. 54. თბილისი, 380084. ტელ: 99-92-09.
სიკეთის კეთება, პასუხისმგებლობა.

ბიძინა გეგიძე რაგბის კავშირის პრეზიდენტი. დაიბადა სოფელ სამებაში 1958 წ. 3 მარტს. მშობლები: ნათელა გეგეჭკორი, გრიგოლ გეგიძე; მეუღლე — ეკა სხირტლაძე (1962); შვილები: ქეთი (1990), მაკა (1992). დაამთავრა სპი (1980). თამაშობდა რაგბის გუნდებში: სპის „სპი"-ში (1975-79), სასოფლო-სამეურნეო ინ-ტის „შევარდენში" (1979-80; 1982-89), რკინიგზის დეპარტამენტის „ლოკომოტივში" (1980-81). იყო მხატვრული ფილმის „წარსულის აჩრდილების" პროდიუსერი. არის საბჭოთა კავშირის სპორტის ოსტატი, 1981 წლის სსრკ ჩემპიონატის ბრინჯაოს მედლის მფლობელი, საქართველოს თასის სამგზის მფლობელი (1978, 1979, 1980).
ჰობი: რაგბის თამაში.
მისამართი: (სამსახურის) ჭავჭავაძის 49ა. თბილისი 380062. ტელ: 29-47-54; 29-47-63. (ბინის) პლ.იოსელიანის 37, ბ. 28. ტელ: 98-75-88.
მთავარი არის მეგობრებთან ერთად აკეთო საქმე, რომელიც გულით გიყვარს, იმიტომ, რომ ყველაზე დიდი ტალანტი მეგობრები და მეგობრობაა, რაგბი ამის ყველაზე დიდი გამოვლინებაა, ამიტომაც რაც უფრო აღორძინდება სპორტის ეს სახეობა, რაც მეტი მორაგბე გაჩნდება საქართველოში, მე უფრო ბედნიერი ვიქნები.

თამაზ გელაშვილი შპს „მზეკაბანი (TG)"-ს გენერალური დირექტორი. დაიბადა ბორჯომში 1940 წ. 1 იანვარს. მშობლები: მარგარიტა გელაშვილი, ივანე გელაშვილი; მეუღლე — ნანა გელაშვილი (1952); შვილები: ბერიკა (1970), ირაკლი (1975). დაამთავრა სპი მანქანათმშენებლობის ფაკ-ტი (1974). იყო თბილისის N3 ნისქვილქარხნის დირექტორი (1976-78), თბილისის პურპროდუქტების კომბინატის (ამჟამად შპს „მზეკაბანი (TG)") დირექტორია 1978 წლიდან.

არის პოლიტიკური მოძრაობა „მრეწველობა გადაარჩენს საქართველოს" მთავარი კომიტეტის წევრი (1999).
მისამართი: (სამსახურის) მოსკოვის გამზ. 15. თბილისი. ტელ: 98-25-21.(ბინის) წინამძღვრიშვილის 137-ა, ბ. 43. თბილისი. ტელ: 23-25-08.

ჩემი ცხოვრებისეული კრედო, როგორც ყველა მოქალაქისა, ერთიანი დამოუკიდებელი საქართველოა — ძლიერი აღმასრულებელი ხელისუფლება, ადგილობრივი მრეწველობის აღორძინება და განვითარება, მოსახლეობის სოციალური პირობების გაუმჯობესება. მჯერა, რომ არ მაქვს უფლება განზე გავდგე და საერთო საქვეყნო და სახალხო სამსახურში მაქსიმალურად არ დავხარჯო ჩემი ძალა.

ნაირა გელაშვილი მწერალი, გერმანისტი, მთარგმნელი, საქართველოს კულტურულ ურთიერთობათა ცენტრის „კავკასიური სახლის" დირექტორი. დაიბადა სიღნაღის რ-ნის სოფ. ნუკრიანში 1947 წ. 28 ოქტომბერს. მშობლები: ნინო ნოზაძე, ვლადიმერ გელაშვილი; შვილი — ანა მარგველაშვილი (1975). დაამთავრა თსუ დასავლეთ ევროპის ენებისა და ლიტერატურის ფაკ-ტი (1970), ასპირანტურა — დასავლეთ ევროპისა და ამერიკული ლიტერატურის განხრით (1973). იყო თსუ საზღვარგარეთის ქვეყნების ლიტერატურის ისტორიის ლექტორი (1975-82), მხატვრული თარგმანისა და ლიტერატურულ ურთიერთობათა მთავარი სარედაქციო კოლეგიის რედაქტორი (1982-93). „კავკასიური სახლის" დირექტორია 1993 წლიდან, ჟურნალ „აფრას" დამფუძნებელი და რედაქტორი — 1997 წლიდან, გაზეთ „ალტერნატივას" დამფუძნებელი და თანარედაქტორი — 1998 წლიდან. გამოქვეყნებული აქვს მოთხრობების კრებული (1983), ზღაპრების კრებული „ნინწკლებიანი მუსტანგი და პატარა წვიმა" (1984), „ამბრნი, უმბრნი და არაბნი" (1984), რომანი „დედის ოთახი" (1987), მოთხრობების კრებული „მთვარით განათებული ბაღი" (1987), რომანი „სარკის ნატეხები" (1991), ლიტერატურული წერილები „ტრაგიკული გრადაცია" (1991); „საქართველო — სამოთხე ნანგრევებში" (ბერლინი,1993), დოკუმენტური პროზა (1993), პოემები „სიმშვიდის, სიხარულის, მწუხარებისა და ნუგეშის შესახებ" (1997), საბავშვო კრებულები: „მხიარული ღრუბელი" (1998), „ნინწკლების ქოხი" (1999). მიღებული აქვს მწერალთა კავშირის პრემია „წლის საუკეთესო მოთხრობისათვის" („მივემგზავრები მადრიდს", 1982). არის საქართველოს ცხოველთა დაცვის საზოგადოების თანათავმჯდომარე, „კავკასიის ხელოვანთა გილდიის" გამგეობის წევრი.
მისამართი: (სამსახურის) გ.ტაბიძის 20. თბილისი 380007. ტელ: 99-60-22. ფაქსი: 93-14-35.

ავთანდილ გელაძე საქართველოს პარლამენტის წევრი, საპროცედურო საკითხთა ქვეკომიტეტის თავმჯდომარე. დაიბადა სოფ. უდეში (ადიგენის რ-ნი) 1956 წ. 28 იანვარს. მშობლები: ევა აფრიამაშვილი, შოთა გელაძე; მეუღლე — ნანა ივანიძე (1957); შვილები: გიორგი (1980), დავითი (1983). დაამთავრა თსუ ფიზიკის ფაკ-ტი (1978). იყო რვაწლიანი და საშუალო სკოლების დირექტორი (1979-82), ადიგენის რაიკომის ინსტრუქტორი (1982-85), სახალხო კონტროლის ადიგენის რაიონული კომიტეტის თავმჯდომარე (1985-91), ადიგენის რ-ნის გამგებლის მოადგილე, პარლამენტის წევრი (1992-95). მეორედ აირჩიეს პარლამენტში 1995 წელს. არის საქართველოს მწვანეთა პარტიისა და მწვანეთა მოძრაობის წევრი, მწვანეთა ცენტრალური საბჭოს წევრი.
ჰობი: ბუნებაში გასეირნება, ტელევიზორი.
მისამართი: (სამსახურის) საქართველოს პარლამენტი.რუსთაველის 8. თბილისი, 380018. ტელ: 92-24-10.

პატიოსნება, სიმართლე და მხოლოდ სიმართლე, სხვების მიმართ უღალატო ურთიერთობა, პროფესიონალიზმი, საქმისადმი გულითადი დამოკიდებულება.

გერასიმე (შარაშენიძე) ზუგდიდის და ცაიშის ეპისკოპოსი. დაიბადა თბილისში 1958 წ. 20 მაისს. მშობლები: ლეილა ვაშაძე, რევაზ შარაშენიძე; დაამთავრა სპი ელექტროკავშირგაბმულობის ფაკ-ტი. მუშაობდა თბილისის სამონტაჟო სამმართველოში (1978-83), ერთობლივი სანარმო „თბილისილინკის" დირექტორის მოადგილედ (1990-92), მოსკოვის შპს „ვოლუს" დირექტორის მოადგილედ (1992-97). იმავე ნლებში იყო მოსკოვის აღდგომის სახელობის ტაძრის, შემდეგ ნმ. გიორგის სახელობის ქართული ეკლესიის მრევლის სტიქაროსანი. გაგზავნილ იქნა ურბნისის და რუისის ეპარქიაში, შეიმოსა მორჩილის კაბაში (1997). ბერად აღიკვეცა ხაშურის იოანე ნათლისმცემლის სახელობის საკათედრო ტაძარში (1997). იმავე ტაძარში აკურთხეს მღვდელმონაზვნად და დაინიშნა ტაძრის ნინამძღვრად (1997), გადაიყვანეს საგარეჯოსა და გურჯაანის ეპარქიაში (1998). დაინიშნა პატარძეულის ყოვლადწმიდა ღვისმშობლის შობის სახელობის ტაძრის ნინამძღვრად, სიონის ტაძარში აიყვანეს იღუმენის ხარისხში ოქროს ჯვრის ტარების უფლებით (1998). არის ეპარქიის მდივანი.

ალექსი გერასიმოვი საქართველოს პრეზიდენტის თანაშემწე ეროვნებათშორისი ურთიერთობის საკითხებში. დაიბადა თბილისში 1936 წ. 26 აპრილს. მშობლები: ბარბარე ნემსაძე, ბორის გერასიმოვი; მეუღლე — ელენე (ლელიკო) ჯაფარიძე (1936); შვილები: ნანა (1963), ალექსანდრე (საშა) (1972). დაამთავრა თსუ ფიზიკის ფაკ-ტი (1959). იყო თსუ ასპირანტი (1959-62), ნახევრადგამტარულ ხელსანყოთა ს/კ ინ-ტის ლაბორატორიის გამგე, განყოფილების უფროსი, დირექტორის მოადგილე (1965-80), სამეცნიერო-სანარმოო გაერთიანება „მიონის" მთავარი ინჟინერი (1980-82). არის თსუ ნახევრადგამტარული მიკროელექტრონიკის კათედრის გამგე (1982 ნლიდან). საქართველოს პრეზიდენტის თანაშემნეა ეროვნებათშორისი ურთიერთობის საკითხებში 1997 ნლიდან. დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია თემაზე „რადიაციული დეფექტების გამოკვლევა T=77K-ზე ჩქარი ელექტრონებით და გამა-კვანტებით გასხივებულ გერმანიუმში" (ლენინგრადი, 1974); სადოქტორო — „ნერტილოვანი დეფექტების მიგრაციის და ურთიერთქმედების მექანიზმი არამეტალური მასალების რადიაციულ ფიზიკაში" (მოსკოვი, 1989). გამოქვეყნებული აქვს 170-მდე სამეცნიერო ნაშრომი საკავშირო და საზღვარგარეთის ჟურნალებში. არის 6 პატენტისა და ერთი სამეცნიერო აღმოჩენის („მყარ სხეულებში მეტასტაბილური სტრუქტურების ტრანსფორმაცია-თერმოსტიმულირებული ეგზოელექტრონული ემისიის ნყარო", 1998) ავტორი. დაჯილდოებულია მედლებით: „За трудовую доблееть" (1971), „За доблестный труд" (1977), „Изобретатель СССР" (1982), ორდენით „Знак почета" (1981). იყო სსრკ მეცნიერებათა აკადემიის ნახევრადგამტარების ფიზიკისა და ქიმიის საბჭოს ნევრი, სსრკ განათლების სამინისტროს მიკროელექტრონიკის მეთოდური საბჭოს ნევრი (1973 ნლიდან). არის „ჰუმანიტარული ინიციატივების საერთაშორისო ფონდის" ვიცე-პრეზიდენტი და „სახალხო დიპლომატიის საერთაშორისო კომიტეტის კოორდინატორი" (1994 ნლიდან). იყო საქართველოს მოზარდთა ნაკრების ნევრი კალათბურთში (1952-54). საქართველოს კალათბურთელთა პირველი ნაკრების ნევრი. თამაშობდა „ბურევესტნიკის" იმ გუნდში, რომელმაც სსრკ „ა" კლასში თამაშის უფლება მოიპოვა.

ჰობი: სპორტი, სახვითი ხელოვნება.

მისამართი: (სამსახურის) ჭავჭავაძის 13. თბილისი, 380028. ტელ: 23-26-95, ფაქსი: 23-26-93.

ჭეშმარიტების ძიება — უმაღლესი მიზანი. სამართლიანობა, სხვების აზრის პატივისცემა, მაგრამ ყველაფერზე თავისი ან სხვისი, მაგრამ გათავისებული აზრი. პატარა და დიდი მიზნის მისაღნევად დაახლოებით ერთი და იგივე შრომა და ნერვიული ენერგიაა საჭირო. ამიტომ ყოველთვის დიდი მიზანი უნდა დაისახო,

რომლის გადაჭრისთვის შეგწევს ძალა. მაქვს შეგრძნება, რომ საზოგადოებისგან ძალზე დავალებული ვარ და ვცდილობ ორმაგად მაინც გადავუხადო: „არც კაცი ვარგა, რომ ცოცხალი მკვდარსა ემსგავსოს, იყოს სოფელში და სოფლისთვის არა იზრუნოს".

ელგუჯა გვაზავა საქართველოს პარლამენტის წევრი, აფხაზეთის ავტონომიური რესპუბლიკის უმაღლესი საბჭოს თავმჯდომარის მოადგილე, საქართველოს ეკოლოგიურ მეცნიერებათა აკადემიის წევრ-კორესპონდენტი. დაიბადა ოჩამჩირეში 1952 წ. 22 თებერვალს. მშობლები: ნინო არახამია, ანატოლი გვაზავა; მეუღლე — მარინე ამაღლობელი (1955); შვილები: ნინო (1974), ანატოლი (1984). დაამთავრა სოხუმის პედაგოგიური ინ-ტის ბიოლოგიის ფაკ-ტი (1974) და დიპლომატიური აკადემია (1998). იყო სოხუმის სამედიცინო სასწრაფო დახმარების სანიტარი (1968-70), სოხუმის სამედიცინო ტექნიკუმის კომკავშირის განთავისუფლებული მდივანი (1975), გულრიფშის საშუალო სკოლის პედაგოგი, თსუ ასპირანტი (1976 წლიდან), სოხუმის უნივერსიტეტის ლექტორი, დეკანის მოადგილე (1981), დოცენტი (1986), აფხაზეთის ა/რ უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმის წევრი, ეკოლოგიისა და მედიცინის კომისიის თავმჯდომარე (1991). არის პარლამენტის 2 მოწვევის (1992-95, 1995-99) დეპუტატი. დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია: „ახალი კიბოსსაწინააღმდეგო პრეპარატების მოქმედება ადამიანისა და ცხოველთა გენეტიკურ აპარატზე" (1981). ავტორია 29 სამეცნიერო ნაშრომისა. არის აფხაზეთის მწვანეთა მოძრაობის თავმჯდომარე.
ჰობი: ბუნება, სპორტი, წიგნები, მუსიკა და სხვა.
მისამართი: (სამსახურის) საქართველოს პარლამენტი. რუსთაველის 8. თბილისი, 380018. ტელ: 99-81-27, 93-27-34.

ბიბლიის ათი მცნება. არასოდეს მისურვებია სხვისთვის ის, რაც არ მინდოდა ჩემთვის. სიყვარული ყოვლისა, მეგობრობა, ერისთვის თავდადება.

ჯემალ გვარიშვილი ქედის რაიონის გამგეობის თავმჯდომარე. დაიბადა სოფ. მილისში (ქედის რ-ნი) 1961 წ. 28 მაისს. მშობლები: ნუნუ ვარშანიძე, უშანგი გვარიშვილი; მეუღლე — გიული დევაძე (1972); შვილები: ედუარდი (1991), ნესტანი (1995). დაამთავრა იჟევსკის პოლიტექნიკური ინ-ტის სამშენებლო ფაკ-ტი (1984). იყო ალკკ ქედის რაიკომის II მდივანი, ალკკ აჭარის საოლქო კომიტეტის განყოფილების გამგე, ხელვაჩაურის რ-ნის ურეხის საკრებულოს თავმჯდომარე, აჭარის უშიშროების მინისტრის მოადგილე.
ჰობი: ტურიზმი.
მისამართი: (სამსახურის) დაბა ქედა. ტელ: 7-62-92. (ბინის) სოფ. სალიბაური, ხელვაჩაურის რ-ნი.

ვყოფილიყავი კეთილი. სწრაფვა მქონოდა მუდამ საზოგადოებაში ჩემი ადგილის პოვნისთვის. საქმის შესრულებისას მუდამ ვუსახავ თავს, რომ გაუკეთებელი საქმე არ არსებობს, არსებობენ მხოლოდ საქმის ძლიერი და სუსტი შემსრულებელნი. ვფიქრობ, ამ თვისებების შერწყმამ განაპირობა ჩემი ცხოვრებისეული წინსვლა. არავის არ ჭირდები ცოცხალმკვდარი არსება.

მიხეილ გვარჯალაძე ლანჩხუთის რაიონის გამგეობის თავმჯდომარე. დაიბადა ლანჩხუთში 1948 წ. 28 იანვარს. მშობლები: ქეთევან გვარჯალაძე, გიორგი გვარჯალაძე; მეუღლე — ნარგიზ წილოსანი (1950); შვილები: გიორგი (1974), ნინო (1975). დაამთავრა სპი ჰიდრომშენებლობის ფაკ-ტი. იყო ლანჩხუთის ალმასკომის ინჟინერი, სოფლის მეურნეობის უფროსი ინჟინერი, რაიკომის ინსტრუქტორი, ლანჩხუთის მმკ 15-ის უფროსი, ლანჩხუთის რ-ნის გამგეობის თავმჯდომარის პირველი მოადგილე (1995-98). ლანჩხუთის რ-ნის გამგებელია 1998 წლიდან.

ჰობი: სპორტი.
მისამართი: (სამსახურის) ჟორდანიას 43, ლანჩხუთი. ტელ: 35-35. (ბინის) პუშკინის 15, ლანჩხუთი. ტელ: 899 56-64-28.

ჩემი ცხოვრების კრედო ყოველთვის იყო მეგობრის სიყვარული, ადამიანებში კეთილი გრძნობების დამკვიდრება და რაც მთავარია, გაჭირვებულთა გვერდში დგომა.

ალექსანდრე გვახარია აღმოსავლეთმცოდნე-ფილოლოგი, პროფესორი, საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის წევრ-კორესპონდენტი. დაიბადა თბილისში 1929 წ. 30 ივლისს. მშობლები: გალინა გვახარია, აკაკი გვახარია; მეუღლე — ცირა კალაძე (1930-95); შვილი — აკაკი (1962). დაამთავრა თსუ აღმოსავლეთმცოდნეობის ფაკ-ტი (1952). იყო თსუ ირანული ფილოლოგიის კათედრის ლაბორანტი (1953-56), ლიტერატურის ინ-ტის უმცროსი მეცნიერ-თანამშრომელი (1956-60), აღმოსავლეთმცოდნეობის ინ-ტის უფროსი მეცნიერ-თანამშრომელი (1960 წლიდან). თსუ ირანული ფილოლოგიის კათედრის გამგეა 1987 წლიდან. დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია: „იოსებ ზილიხანიანის" ქართული ვერსიების სპარსული წყაროები" (1958), სადოქტორო — „სპარსული ხალხური დასთანების ქართული ვერსიები" (1970). არის ავტორი 200-მდე სამეცნიერო სტატიისა, მონოგრაფიებისა: „იოსებ ზილიხანიანის ქართული ვერსიების სპარსული წყაროები" (1958), „ფირდოუსი" (1963), „ბახთიარნამე" (1968), „სპარსული ხალხური პროზის ისტორიიდან" (1973), „ბალავარიანის სპარსული ვერსიები" (1985), „ნარკვევები ქართულ-სპარსული ლიტერატურული ურთიერთობის ისტორიიდან" I ტ. (1995). არის აზერბაიჯანის კულტურის დასახურებული მუშაკი, ღირსების ორდენის კავალერი (1996).
ჰობი: პოეზია, თარგმნა, ბიბლიოფილია.
მისამართი: (სამსახურის) ჭავჭავაძის 1. ტელ: 22-03-01. (ბინის) ვაჟა-ფშაველას 57. ბ. 13. ტელ: 32-08-92.

პასუხისმგებლობის გამძაფრებული გრძნობა, საქმის უანგარო სიყვარული და ერთგულება, სიკეთის თავმდაბლური სამსახური, ყოველი დღის აღქმა, როგორც ღმერთის მიერ ბოძებული ჯილდოსი და სამადლობლად — შრომა, ყველაზე უფრო დიდი სიხარული და სიამოვნება! სპარსული ლექსებიდან: „ემსგავსე სანთელს, სხვას გაუნათე, თავად ბნელში იყავი... ემსგავსე თვალის გუგას, სხვას უმზირე, შენს თავს ნურც კი შეამჩნევ."

გიორგი გვახარია ხელოვნებათმცოდნე, დოცენტი. დაიბადა თბილისში 1957 წ. 7 მარტს. მშობლები: ივეტა რევაზიშვილი, ნიკოლოზ გვახარია. დაამთავრა თსსა ხელოვნებათმცოდნეობის ფაკ-ტი (1979). იყო საქართველოს ტელევიზიის შტატგარეშე ავტორი (1982-96). არის თსუ ხელოვნების ფაკ-ტის უფროსი მასწავლებელი (1983 წლიდან), თსთი პედაგოგი (1989 წლიდან), რადიო „თავისუფლების" კულტურის მიმომხილველი (1995 წლიდან), საავტორო გადაცემა „ფსიქოს" წამყვანი სამაუწყებლო კომპანია „რუსთავი 2-ზე" (1997 წლიდან). დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია: „პლასტიკური ხელოვნების ტრადიციები ქართული ფილმების სახვით გადაწყვეტაში" (1987). სტაჟირება გაიარა პარიზის „ადამიანის მეცნიერებათა ინსტიტუტში", იყო დიდროს სახელობის სტიპენდიანტი (1993-94). იბეჭდება ქართულ და საბჭოთა პერიოდიკაში. თანაავტორია წიგნებისა “Le Cinema Georgien” (Paris, 1988), “Europa, Europa” (Bonn, 1994).
ჰობი: ფიგურული სრიალი.
მისამართი: (სამსახურის) ჭავჭავაძის 2. ტელ: 29-08-47. (ბინის) უზნაძის 2, ბ. 31. ტელ: 95-04-05.

„გონების პესიმიზმი — ნების ოპტიმიზმი" (გრამში). „რაც უფრო შორს ხარ „ცენტრიდან" მით უფრო გენატრება იგი და მით უფრო ამკვიდრებ მას". „ყველა ერთნაირია, ყველა სხვადასხვაა". „მე არა ვარ კაცობრიობის მეგობარი, მე მისი მტრების მტერი ვარ" (ტალეირანი).

გურამ გველესიანი საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის ქიმიისა და ქიმიური ტექნოლოგიის განყოფილების აკადემიკოს-მდივანი, აკადემიკოსი. დაიბადა თბილისში 1928 წ. 23 თებერვალს. მშობლები: თამარ ლორთქიფანიძე, გიორგი გველესიანი; მეუღლე — ირინე გველესიანი (1928); შვილები: მანანა (1958), გიორგი (1960). დაამთავრა სპი ქიმიურ-ტექნოლოგიური ფაკ-ტი (1950). მუშაობდა მეტალურგიის ინ-ტში (მოსკოვი, 1953-58); იყო საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის მეტალურგიის ინ-ტის ლაბორატორიის გამგე, დირექტორის მოადგილე (1958-88). მეცნიერებათა აკადემიის პრეზიდიუმის ქიმიისა და ქიმიური ტექნოლოგიის განყოფილების აკადემიკოს-მდივანია 1988 წლიდან. არის ტექნიკურ მეცნიერებათა დოქტორი (1966). გამოქვეყნებული აქვს 200-ზე მეტი სამეცნიერო ნაშრომი, მათ შორის 5 მონოგრაფია, სახელმძღვანელო. არის მეცნიერების დამსახურებული მოღვაწე (1985), საქართველოს სახელმწიფო (1983), პ.მელიქიშვილის (1992), გ.ნიკოლაძის (1984) პრემიების ლაურეატი; დაჯილდოებულია ღირსების ორდენით (1998).
ჰობი: ნადირობა.
მისამართი: (სამსახურის) რუსთაველის 52, თბილისი, 380008. ტელ: 99-54-80, ფაქსი: 99-88-23, ელ.ფოსტა: Root @ PRESID. ACNET. GE (ბინის) თარხნიშვილის 23, ბ. 9. თბილისი. ტელ: 22-47-14.

ნინო გვენეტაძე საქართველოს უზენაესი სასამართლოს მოსამართლე. დაიბადა ხაშურში 1964 წ. 27 იანვარს. მშობლები: მარიამ გოგოლაძე, გუზან გვენცაძე. დაამთავრა თსუ იურიდიული ფაკ-ტი (1990). იყო იუსტიციის სამინისტროს საჯარო სამართლის დეპარტამენტის უფროსის მოადგილე და იუსტიციის სამინისტროს სამართლებრივი რეფორმის სახელმწიფო კომისიის სისხლის სამართლის კოდექსის პროექტის შემმუშავებელი ქვეკომისიის წევრი (1994-98), ახალგაზრდა იურისტთა ასოციაციის თავმჯდომარე, იუსტიციის მრჩეველი. დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია თემაზე — „დანაშაულის ორგანიზატორი" (1995). ავტორია ორი სამეცნიერო ნაშრომისა: „თანამონაწილეობის სახეები საზღვარგარეთის ზოგიერთი ქვეყნის სისხლის სამართალში" (1993), „თანამონაწილეობის სახეებად კლასიფიკაციის ისტორიისთვის" (1994). არის საქართველოს ახალგაზრდა იურისტთა ასოციაციის ერთ-ერთი დამფუძნებელი (1994 წლიდან).
ჰობი: ხელსაქმე.
მისამართი: (სამსახურის) ძმები ზუბალაშვილების 32. (ბინის) ვაჟა-ფშაველას 56. ბ. 7. თბილისი, 380077. ტელ: 39-47-93.

სიმართლისა და სამართლიანობისთვის ბრძოლა, სამართლებრივი კულტურის დონის ამაღლებისთვის ზრუნვა, სამართლის როლისა და მნიშვნელობის საკითხის განსაზღვრა საზოგადოებრივი წინსვლის საქმეში. გულისხმიერება, კეთილი საქმის ქმნა და თავდაუზოგავი შრომა — ჩემი წარმატების წინაპირობაა.

მიხეილ გვიშიანი საქართველოს მატერიალური რეზერვების სახელმწიფო დეპარტამენტის თავმჯდომარე. დაიბადა სოფ. ორბელში (ცაგერის რ-ნი) 1930 წ. 20 ოქტომბერს. მშობლები: ვერა მუშკუდიანი, ჭიჭიკო გვიშიანი; მეუღლე — ვალენტინა ბონდარენკო-გვიშიანი (1936); შვილები: იური (1956), თამაზი (1960). დაამთავრა უმაღლესი პარტიული სასწავლებლის სამრეწველო წარმოების ეკონომიკისა და ორგანიზაციის ფაკ-ტი (1965). იყო ლაჯანურჰესის მშენებლობაზე კომკავშირის კომიტეტის მდივანი, პარტიული კომიტეტის მდივანი (1954-60), ენგურჰესის მშენებლობის უფროსის მოადგილე, პარტიული კომიტეტის მდივანი (1965-70), ცაგერის რაიკომის პირველი მდივანი (1970-78), სსრკ მინისტრთა კაბინეტთან არსებული სახელმწიფო მატერიალური რეზერვების სახელმწიფო კომიტეტის საქართველოს ტერიტორიული ფილიალის უფროსი

(1978 წლიდან), იმავე უწყების ამიერკავკასიის სამმართველოს უფროსი (1988 წლიდან), საქართველოს მატერიალური რეზერვების სახელმწიფო კომიტეტის თავმჯდომარე (1992 წლიდან). მატერიალური რეზერვების სახელმწიფო დეპარტამენტის თავმჯდომარეა 1993 წლიდან. არის საქართველოს მრეწველობის დამსახურებული მუშაკი (1981). დაჯილდოებულია შრომის წითელი დროშის ორდენით (1971), საპატიო ნიშნის ორდენით (1975) და მედლებით. იყო საქართველოს უმაღლესი საბჭოს დეპუტატი (1971-76).

მისამართი: (სამსახურის) აგლაძის 32. თბილისი, 380019. ტელ: 34-45-37, 94-30-18. (ბინის) ბუდაპეშტის 10. თბილისი, 380060. ტელ: 37-59-67.

დაწყებული სიყმაწვილის წლებიდან, მთელი ჩემი ცხოვრების აზრი ზნეობრივ ამაღლებაში იყო. დღენიადაგ იმისთვის ვზრუნავდი, არაფერში ჩამოვრჩენოდი უკეთესთ, პირნათლად აღმესრულებინა ჩემი მოქალაქეობრივი ვალი საქართველოს წინაშე, მეკეთებინა რაიმე დიადი და საყოველთაოდ სასარგებლო საქმე, მივყვებოდი მხოლოდ მართალსა და პატიოსან გზას.

იური (გიჯი) გვრიტიშვილი საქართველოს პარლამენტის წევრი. დაიბადა სოფ. იკოთში (ახალგორის რ-ნი) 1954 წ. 2 მაისს. მშობლები: ლიზიკო გიგნიაშვილი, ნიკოლოზ გვრიტიშვილი; მეუღლე — თინათინ ტატუნაშვილი (1958); შვილები: არჩილი (1982), სოფიკო (1985). დაამთავრა საქართველოს სასოფლო-სამეურნეო ინ-ტის ეკონომიკის ფაკ-ტი. იყო გორის რ-ნის მთავარი ეკონომისტი (1976-78), სტატისტიკის სამმართველოს უფროსი ეკონომისტი (1978-79), სოფლის მეურნეობის სამინისტროს მთავარი რევიზორი (1979-85); კონტროლის პალატის მთავარი ინსპექტორია (1995 წლიდან). არის ლეიბორისტული პარტიის, პარლამენტის საფინანსო-საბიუჯეტო კომიტეტის წევრი.

ჰობი: სპორტი.

მისამართი: (სამსახურის) საქართველოს პარლამენტი. რუსთაველის 8. თბილისი, 380018. ტელ: 92-12-84.

სიმართლე და პირდაპირობა, დახმარება გაჭირვებულისადმი. ჩემი წარმატება განაპირობა ყოველთვის სიმართლის ლაპარაკმა.

გიორგი გიგაური ინჟინერი-მეტყევე, სამთო მეტყევეობის ინსტიტუტის დირექტორი, აკადემიკოსი. დაიბადა ყაზბეგში 1924 წ. 23 ნოემბერს. მშობლები: ელისაბედ გიგაური, ნიკოლოზ გიგაური; მეუღლე — თინათინ ნებუნიშვილი (1926); შვილები: დავითი (1950), მარინე (1951), ზურაბი (1961). დაამთავრა საქართველოს სასოფლო-სამეურნეო ინ-ტი (1948). იყო კომკავშირის თბილისის ორჯონიკიძის რაიკომის მეორე მდივანი (1948-49), სასოფლო-სამეურნეო ინ-ტის ასისტენტი (1953-57), დოცენტი (1957-78), საკავშირო გაერთიანება „ტყეპროექტის" საქართველოს კანტორის მმართველი (1953), სატყეო ინ-ტის უფროსი მეცნიერ-თანამშრომელი (1956-70), სატყეო მეურნეობის მინისტრის პირველი მოადგილე (1977-80). არის სასოფლო-სამეურნეო ინ-ტის პროფესორი (1978 წლიდან). სამთო მეტყევეობის ინ-ტის დირექტორია 1980 წლიდან. დაიცვა სადოქტორო დისერტაცია: „საქართველოს წიფლისა და მუქწიწვოვანი ტყეების ზრდა-განვითარებისა და აღნაგობის კანონზომიერებები" (1973). ავტორია 126 სამეცნიერო ნაშრომისა (მათ შორის 10 მონოგრაფიის). მიღებული აქვს საქართველოს სახელმწიფო პრემია (1985), სსრკ საპატიო ნიშნის ორდენი, ღირსების ორდენი (1996). არის საქართველოს მეტყევეთა საზოგადოების პრეზიდენტი, რუსეთის მეცნიერებათა აკადემიის ჟურნალ „Лесоведение" რედკოლეგიის წევრი, სატყეო მეურნეობის სამეცნიერო ტექნიკური საბჭოს თავმჯდომარე.

ჰობი: ფეხბურთი, ცურვა, თეატრი, მხატვრობა.

მისამართი: (სამსახურის) მინდელის 9. თბილისი, 380086. ტელ: 30-34-66, 30-

31-70. (ბინის) ატენის შეს. 11. თბილისი, 380079. ტელ: 22-36-48.

სიმართლე, სიკეთე, სიყვარული, კაცთმოყვარეობა, სამშობლოს სიყვარული, საქმისადმი თავდადება.

ᲒᲘᲕᲘ ᲒᲘᲒᲘᲜᲔᲘᲨᲕᲘᲚᲘ საქართველოს პარლამენტის წევრი, გარემოს დაცვისა და ბუნებრივი რესურსების კომიტეტის თავმჯდომარე, საქართველოს გეოგრაფიული საზოგადოების პრეზიდენტი. დაიბადა ბორჯომში 1935 წ. 15 ივლისს. მშობლები: მარიამ მელიქიშვილი, ნიკოლოზ გიგინეიშვილი.; მეუღლე — ნანა მელიქაძე (1939); შვილები: ელისო (1966), ნიკოლოზი (1970). დაამთავრა თსუ გეოგრაფია-გეოლოგიის ფაკ-ტი (1958). იყო გეოგრაფიის ინ-ტის უფროსი ლაბორანტი (1957-58), უმცროსი (1958-66), უფროსი (1966-80) მეცნიერ-თანამშრომელი, ჰიდროლოგიის განყოფილების გამგე (1980-95). მთავარი მეცნიერ-თანამშრომელია 1995 წლიდან. იყო საქართველოს გეოგრაფიული საზოგადოების ვიცე-პრეზიდენტი (1989-96). დაიცვა სადოქტორო დისერტაცია: „კარსტის ჰიდროლოგიური კანონზომიერებანი" (1979). ავტორია მონოგრაფიებისა: „კავკასიის კარსტული წყლები და კარსტის ჰიდროლოგიის ძირითადი პრობლემები" (1979), „წყალი. თანამედროვეობისა და სამომავლო პრობლემები" (1989), „კავკასიის წყლის ბალანსი და მისი გეოგრაფიული კანონზომიერებანი" (1991), 110 სამეცნიერო ნაშრომისა. არის საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის (1980) და საქართველოს გეოგრაფიული საზოგადოების ალ. ჯავახიშვილის სახელობის (1993) პრემიების ლაურეატი, მწვანეთა პარტიის წევრი (1995).
ჰობი: ფოტოგრაფია.
მისამართი: *(სამსახურის) რუსთაველის 8. თბილისი 380018. საქართველოს პარლამენტი. ტელ: 99-81-27. ფაქსი: 92-15-68. ელ-ფოსტა: epremt@parliament.ge (ბინის) წერეთლის 63, ბ. 5. ტელ: 34-80-77.*

პრინციპები: პატიოსნება, უტყუარობა, შრომის მოყვარეობა, პროფესიონალიზმი, თანადგომა. იდეალები: ღირსეული წინაპრები და თანამედროვენი; აღმზრდელები. მიზნები: ბუნების დაცვა და მისი მომავალი თაობებისათვის შენარჩუნება, შვილების აღზრდა ღირსეულ მოქალაქეებად; ძლიერი სამეცნირო კვლევითი ჯგუფის შექმნა, საქართველოს გეოგრაფიული საზოგადოების აღორძინება.

ᲛᲐᲠᲘᲜᲔ ᲒᲘᲒᲘᲜᲔᲘᲨᲕᲘᲚᲘ გაზეთ „დროს" მთავარი რედაქტორი. დაიბადა თბილისში 1954 წ. 22 მარტს. მშობლები: მაყვალა რუხაძე, ოთარ გიგინეიშვილი; მეუღლე — რომეო გურგენიძე (1966); შვილები: ნათია (1984), ანა (1994). დაამთავრა თსუ ჟურნალისტიკის ფაკ-ტი (1976). იყო გაზეთ „ახალგაზრდა კომუნისტის" განყოფილების გამგე, გაზეთ „დროს" მთავარი რედაქტორია 1989 წლიდან. არის ჟურნალისტთა კავშირის წევრი (1990 წლიდან).
ჰობი: სიმშვიდე, მშვიდ გარემოში ყოფნა.
მისამართი: *(სამსახურის) კოსტავას 14. თბილისი, 380096. ტელ: 93-56-29.*

შრომისმოყვარეობა და ნებისყოფა, წიგნიერება. შემიძლია მოვუსმინო ერთი შეხედვით უინტერესო ადამიანსაც და ბევრი რამ გავიგო, უფრო მეტიც, ვისწავლო მისგან. ყოველთვის ამა თუ იმ საკითხზე აზრს ვეკითხები ახლობლებს, კოლეგებს, მართალია, პრობლემას საბოლოოდ ვწყვეტ ისე, როგორც მე ვთელი მართებულად. ცხოვრებისეული გაკვეთილების მიღება უმთავრესად მეჩვენება. პროფესიონალიზმი და კეთილშობილება მთავარი განმსაზღვრელია ადამიანის შეფასებაში.

ᲒᲠᲘᲒᲝᲚ ᲒᲘᲝᲠᲒᲐᲫᲔ ისტორიკოსი, საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის აკადემიკოსი. დაიბადა ქუთაისში 1927 წ. 28 ივლისს. მშობლები: მარიამ გიორგაძე (ლეპერტი), გრიგოლ გიორგაძე; მეუღლე — მელიტა საბაშვილი (19300; შვილები: ნინო (1952) , ელენე (1957). დაამთავრა თსუ აღმოსავლეთმცოდნეო-

ბის ფაკ-ტი (1952). მუშაობდა ისტორიისა და ეთნოგრაფიის ინ-ტში უმცროს, უფროს, მთავარ მეცნიერ-თანამშრომლად (1956-88). არის თსუ აღმოსავლეთმცოდნეობის ფაკ-ტის ასირიოლოგიის კათედრის გამგე (1991 წლიდან) და ისტორიისა და ეთნოგრაფიის ინ-ტის განყოფილების ხელმძღვანელი (1988 წლიდან). გამოქვეყნებული აქვს ოთხი წიგნი და 100-მდე სამეცნიერო ნაშრომი.
ჰობი: კლასიკური მუსიკა.
მისამართი: (სამსახურის) მელიქიშვილის 10. ტელ: 99-06-82. (ბინის) ბარნოვის 74. თბილისი 380069. ტელ: 23-20-55.

შრომა, ღრმა პასუხისმგებლობის გრძნობა, პროფესიული გატაცება, პრინციპულობა, სამართლიანი კრიტიკის მომხრე, მტერი ორპირობისა, გაიძვერობისა, მლიქვნელობისა; ადამიანში მისი საუკეთესო თვისებების დანახვა, სიძულვილი ბოროტებისადმი; უღალატო მეგობრობა, პოეზიისა და მუსიკის ტრფიალი.

თეიმურაზ გიორგაძე საქართველოს სათბობ-ენერგეტიკის მინისტრი. დაიბადა თბილისში 1956 წ. 19 აპრილს. მშობლები: ვენერა გიორგაძე, გივი გიორგაძე; მეუღლე — თამარ ჯავახიშვილი (1958); შვილები: გივი (1981), ლევანი (1985). დაამთავრა სპი ფიზიკის ფაკ-ტი (1978) და საზოგადოებრივ მეცნიერებათა აკადემია (1990). მუშაობდა პარტიულ თანამდებობებზე; იყო „თბილხელსანწყოს" ტექნიკო-მეტროლოგი (1979-91), ჭიათურის ქალაქკომის I მდივანი (1988-90), პრეზიდენტის რეგიონალური პოლიტიკის საკოორდინაციო სამსახურის უფროსის მოადგილე (1996-97), პრეზიდენტის სახელმწიფო რწმუნებული მცხეთა-მთიანეთის მხარეში (1997-98), მოღვაწეობდა ბიზნესის სხვადასხვა სფეროში (1991-96). სათბობ-ენერგეტიკის მინისტრია 1998 წლიდან.
მისამართი: (სამსახურის) ლერმონტოვის 10. თბილისი, 380007. ტელ: 99-60-98. ფაქსი: 93-37-51.

პირველ რიგში პასუხისმგებლობის გრძნობა, პრინციპებისადმი ერთგულება, ზომიერება, საქმისადმი სიყვარული და ოჯახური სიმყუდროვე.

ილია გიორგაძე თბილისის საოლქო სასამართლოს მოსამართლე. დაიბადა თბილისში 1957 წ. 18 ივლისს. მშობლები: ქეთევან წერეთელი, დავით გიორგაძე; მეუღლე — მანანა წირქვაძე. დაამთავრა თსუ იურიდიული ფაკ-ტი (1980). იყო იუსტიციის მინისტრის თანაშემწე (1980-85), იუსტიციის სამინისტროს სასამართლო ორგანოების სამმართველოს უფროსის მოადგილე (1985-89), თბილისის ნაძალადევის რ-ნის სასამართლოს თავმჯდომარის მოადგილე (1989-98).
ჰობი: ლიტერატურა.
მისამართი: (სამსახურის) რობაქიძის 7ა. ტელ: 53-09-14, 53-09-17

პატიოსნება, სინდისი, შრომისმოყვარეობა, პროფესიონალიზმი, კანონიერება. მიზანია — ახალი დემოკრატიული, ეკონომიკურად ძლიერი საქართველოს აშენება, მისი ტერიტორიული მთლიანობის აღდგენა, მოსახლეობაში ხელისუფლებისადმი რწმენის განმტკიცება.

მამუკა (ივანე) გიორგაძე პოლიტიკოსი, საქართველოს პარლამენტის ბიუროს წევრი, პოლიტიკური პარტია და საპარლამენტო ფრაქცია „სახალხო პარტიის" თავმჯდომარე. დაიბადა ჩოხატაურში 1961 წ. 2 ივლისს. მშობლები: თამარ გიორგაძე, ბესარიონ გიორგაძე; მეუღლე — ნონა გიორგაძე (1967); შვილები: თამარი (1995), ნინო (1997), ბესარიონი (1999). დაამთავრა სპი ჰიდროტექნიკა-სანტექნიკის ფაკ-ტი (1987). იყო ეროვნული კონგრესის წევრი (1990-92), სახელმწიფო საბჭოს სამხედრო კომისიის თავმჯდომარე (1992), ეროვნულ-დემოკრატიული პარტიის პოლიტიკური მდივანი (1981-96). პარლამენტის წევრია 1992 წლიდან, ქრისტიან-დემოკრატიული ინტერნაციონალის პოლიტიკური ბიუროს წევრი — 1993 წლიდან. აქვეყნებდა სტატიებს პერიოდულ პრესაში.

ჰობი: რაგბი, განსხვავებული სასმისების შეგროვება-გამოყენება.
მისამართი: (სამსახურის) რუსთაველის 8. თბილისი 380018. საქართველოს პარლამენტი. ტელ: 99-79-46. ფაქსი: 93-57-98. (ბინის) წერეთლის 48. თბილისი 380054. ტელ: 95-69-25, 35-11-04.

ვარ მორწმუნე ქრისტიანი, იდეოლოგიით — ქრისტიან-დემოკრატი.

გიორგი (გურამ გამრეკელი) სიონის საპატრიარქო ტაძრის წინამძღვარი, პროტოპრესვიტერი, აკადემიკოსი. დაიბადა თბილისში 1946 წ. 28 ოქტომბერს. მშობლები: ეკატერინე გამრეკელი, ვახტანგ გამრეკელი; მეუღლე — ირინე გამრეკელი (1950); შვილები: ვახტანგი (1970), გიორგი (1972), ნიკოლოზი (1979), ლია (1990). დაამთავრა სპი სამთო-გეოლოგიური ფაკ-ტი (1970), მცხეთის სასულიერო სემინარია (1988). იყო საქართველოს გეოლოგიური სამმართველოს უფროსი გეოლოგი (1975-85), ანჩისხატის ტაძრის წინამძღვარი (1988-89), თბილისის სასულიერო სემინარიის და აკადემიის რექტორი (1989-93). დაინიშნა საპატრიარქოს სასწავლო კომიტეტის თავმჯდომარედ (1993). სიონის საპატრიარქო ტაძრის წინამძღვრად (1989). არის საქველმოქმედო საზოგადოება „ბეთლემის" თავმჯდომარე (1992).
ჰობი: სოფლის მეურნეობა.
მისამართი: (სამსახურის) საქართველოს საპატრიარქო, ერეკლე II მოედანი 1. თბილისი. ტელ: 98-89-78. (ბინის) გლდანი, „ა" მ/რ, 70-ე კორპ. ბ. 34. თბილისი. ტელ: 62-63-48.

პასუხისმგებლობა ყველას წინაშე: „ეძიებდეთ პირველად სასუფეველსა ღმრთისასა და სიმართლესა მისსა და ესე ყოველი შეგეძინოს თქუენ" (მთ. VI, 33).

გიორგი (შალამბერიძე) ჭყონდიდის ეპარქიის მმართველი ეპისკოპოსი. დაიბადა სოფ. პირველ ფერსათში (ბაღდათის რ-ნი) 1940 წ. 25 თებერვალს. ჰყავს მეუღლე და ორი შვილი. დაამთავრა ლენინგრადის სასულიერო სემინარია, სასულიერო აკადემია (1971). იყო თბილისის იოანე ღვთისმეტყველის ეკლესიის მღვდელი (1971-74), ქუთაისის პეტრე-პავლეს ეკლესიის მღვდელი (1974-78), მცხეთის სასულიერო სემინარიის რექტორი და მცხეთის საკათედრო ტაძრის წინამძღვრის მოადგილე. აიყვანეს პროტოპრესვიტერის ხარისხში (1982), აღიკვეცა ბერად და აიყვანეს არქიმანდრიტის ხარისხში (1988). ეპისკოპოსად ხელდასხმულია 1988 წელს დაჯილდოებულია დეკანოზის ხარისხით და მკერდის გამშვენებული ჯვრით, მეორე გამშვენებული ჯვრით, კნიაზ ვლადიმერის III ხარისხისა და წმ. გიორგის II ხარისხის მედლით. არის ღვთისმეტყველების მეცნიერებათა კანდიდატი.

ვალერი გიორგობიანი საქართველოს პარლამენტის წევრი. დაიბადა სოფ. სპათაგორში (ცაგერის რ-ნი) 1960 წ. 10 იანვარს. მშობლები: ჟინევერ ფრუიძე, სერგო გიორგობიანი; მეუღლე — ირმა ყაჯრიშვილი (1968); შვილები: გიორგი (1994), თამარი (1997). დაამთავრა სტუ კავშირგაბმულობის ფაკ-ტი (1994). თამაშობდა რკინიგზის დეპარტამენტთან არსებულ მერაგბეთა კლუბ „ლოკომოტივში" (1981-91). იყო შპს „თაკვერის" პრეზიდენტი (1991-94). პარლამენტის წევრია 1995 წლიდან. არის სპორტის დამსახურებული ოსტატი (1986), სპორტსმენთა კავშირის წევრი (1995).
ჰობი: სპორტი.
მისამართი: (სამსახურის) საქართველოს პარლამენტი. რუსთაველის 8. თბილისი, 380018. ტელ: 99-71-65. (ბინის) ლესელიძის 22. თბილისი, ტელ: 98-95-31.

ქართული ტრადიციული ოჯახი, სამშობლოსადმი სიყვარული, ვაჟკაცობა, შრომისმოყვარეობა. ესაა ის ძირითადი პრინციპები, რამაც განსაზღვრა ჩემი წარმატება.

ივანე გიქოშვილი ახალციხის რაიონის გამგეობის თავმჯდომარე. დაიბადა ახალციხეში 1955 წ. 5 იანვარს. მშობლები: სოფიო თამარაშვილი, გიორგი გიქოშვილი; მეუღლე — ლალი ბერიძე (1955); შვილები: სოფიკო (1984), გიორგი (1985). დაამთავრა საქართველოს სახ. სასოფლო-სამეურნეო ინ-ტი (1977). იყო სატყეო მეურნეობის ინჟინერი (1977-80), ახალციხის ალკკ რაიკომის საორგანიზაციო განყოფილების გამგე, მეორე მდივანი (1980-84), ახალციხის პარტიის რაიკომის საორგანიზაციო განყოფილების ინსტრუქტორი (1984-89), გარემოს დაცვის სამცხე-ჯავახეთის კომიტეტის თავმჯდომარე (1989-96), ახალციხის სატყეო მეურნეობის დირექტორი (1996-98).
ჰობი: პატიოსნება.
მისამართი: (სამსახურის) კოსტავას 18, ახალციხე. ტელ: 2-08-08. (ბინის) სოფ. კლდე, ახალციხე. ტელ: 2-14-63.
პატიოსნება, გაჭირვებული ოჯახების დახმარება, ოჯახისა და მეგობრების ერთგულება, ბუნების სიყვარული.

დავით გობეჯიშვილი მოჭიდავე, საქართველოს ჭიდაობის ფედერაციის პრეზიდენტი, სპორტის დამსახურებული ოსტატი. დაიბადა სოფ. ხურუთში (ონის რ-ნი) 1963 წ. 3 იანვარს. მშობლები: ლალანა გობეჯიშვილი, ნიკოლოზ გობეჯიშვილი; მეუღლე — ირმა უბირია (1967); შვილები: სოფიო (1987), მარიამი (1992). დაამთავრა თსუ საინჟინრო-ეკონომიური ფაკ-ტი (1991). არის სსრკ სამგზის ჩემპიონი (1985, 86, 88), ორგზის მსოფლიო ჩემპიონი (1985, 90), ვერცხლის პრიზიორი (1986), ევროპის ჩემპიონი (1985), კეთილი ნების თამაშების ჩემპიონი (1986), მსოფლიო თასის სამგზის მფლობელი (1986-88), სეულის XXIV ოლიმპიადის ჩემპიონი (1988), ბარსელონის XXV ოლიმპიადის ბრინჯაოს პრიზიორი (1992). გადაღებულია ქართულ მხატვრულ ფილმში „ჭიდაობას რა უნდა". არის დიდების (1989) და ღირსების (1993) ორდენების კავალერი.
ჰობი: ნადირობა.
მისამართი: (სამსახურის) ჭავჭავაძის 49-ა. თბილისი. ტელ: 23-14-16. (ბინის) იოსელიანის 37. ბ. 119. თბილისი.
ადამიანი უნდა იყოს პირველ რიგში თავის თავთან მართალი, უნდა უყვარდეს ქვეყანა, ოჯახი, მეგობრები და თავისი საქმე.

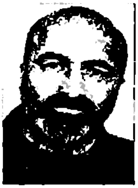

ჯონი გოგაბერიშვილი მოქანდაკე დაიბადა 1953 წ. 15 მაისს. დაამთავრა თსსა ქანდაკების ფაკ-ტი (1976). გამოფენებში მონაწილეობს 1976 წლიდან. მხატვართა კავშირის წევრია 1981 წლიდან. გამოფენები: პერსონალური (ვარშავა, 1987); ჰელსინკი (1990). მისი ნამუშევრები დაცულია ავსტრალიის, ფინეთის, გერმანიის კერძო კოლექციებში. მონაწილეობდა პლენერებში: ავსტრალია, გროსფორდი (1988); გერმანია (1992-93), ტაშკენტი (პირველი პრემია 1986), მიენიჭა პრემია წლის საუკეთესო ნამუშევრისათვის (1986). არის მხატვართა კავშირის ქანდაკების სექციის თავმჯდომარის მოადგილე.
მისამართი: ჭავჭავაძის 42, ბ. 8 ა. ტელ. 29-13-98.

მადონა გოგელია საქართველოს უზენაესი სასამართლოს მოსამართლე. დაიბადა თბილისში 1946 წ. 19 აგვისტოს. მშობლები: ლეილა ქურიძე, ტიტე გოგელია; შვილი — სოფიო (1991). დაამთავრა თსუ იურიდიული ფაკ-ტი (1970). იყო რესპუბლიკის პროკურატურის პროკურორი (1970-77), თბილისის საქალაქო სასამართლოს წევრი (1977-91). უზენაესი სასამართლოს მოსამართლეა 1991 წლიდან. არის საქართველოს იურისტთა კავშირის წევრი (1991).
მისამართი: (სამსახურის) ძმები ზუბალაშვილების 32. თბილისი. ტელ: 99-91-59. (ბინის) ხოშტარიას 28. თბილისი.
კეთილსინდისიერად ვემსახურო არჩეულ პროფესიას.

ვაჟა გოგიაშვილი საერთაშორისო კატეგორიის მსაჯი თავისუფალ და ბერძნულ-რომაულ ჭიდაობაში, სპორტის დამსახურებული მუშაკი, სპორტსაზოგადოება „შევარდენის" წამყვანი ინსტრუქტორი. დაიბადა თბილისში 1955 წ. 21 ივნისს. მშობლები: ვალენტინა ბერუაშვილი, ვახტანგ გოგიაშვილი; მეუღლე — ნანი ჩიკვილაძე (1961); შვილები: გიორგი (1987), თეონა (1988), სოფიკო (1990). დაამთავრა ფიზიკური კულტურის ინ-ტი. იყო რესპუბლიკური კატეგორიის მსაჯი (1984), საკავშირო კატეგორიის მსაჯი (1990), სსრკ ნაკრების მწვრთნელი კლასიკურ ჭიდაობაში (1990), საქართველოს დამსახურებული მწვრთნელი, ბერძნულ-რომაული ჭიდაობის ფედერაციის გენერალური მდივანი (1991). სპორტსაზოგადოება „შევარდენის" წამყვანი ინსტრუქტორია 1995 წლიდან.

ჰობი: ჭიდაობა.

მისამართი: (სამსახურის) წერეთლის 95-ა. თბილისი. ტელ: 35-10-83. (ბინის) გომარეთის 52. თბილისი. ტელ: 66-43-22.

ომარ გოგიაშვილი სპორტის აკადემიის რექტორი, თსუ პოლიტოლოგიის კათედრის გამგე, პროფესორი. დაიბადა თბილისში 1941 წ. 22 ოქტომბერს. მშობლები: ანიკო კანტიძე, გიორგი გოგიაშვილი; მეუღლე — მანანა შიხაშვილი (1951); შვილები: მირიანი (1973), სოფიო (1975). დაამთავრა თსუ ისტორიის ფაკ-ტი (1964). იყო თსუ ასპირანტი (1964-68), თსუ კომკავშირის კომიტეტის მდივანი (1967-70), საქართველოს კომკავშირის ცკ სტუდენტი ახალგაზრდობის განყოფილების გამგე (1970-73), თსუ ისტორიის ფაკ-ტის დოცენტი, პროფესორი. პოლიტოლოგიის კათედრის გამგეა 1998 წლიდან, სპორტის აკადემიის რექტორი — 1984 წლიდან. დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია: „შრომის სტიმულების ურთიერთდამოკიდებულების ისტორიული ხასიათი" (1975); სადოქტორო — „შრომის კოლექტიური სტიმულების როლის ზრდის შესახებ" (1987). ავტორია მონოგრაფიებისა: „შრომის სტიმულები" (1980), „შრომის კოლექტიური სტიმულირება აღმოსავლეთ ევროპის ქვეყნებში" (1987), „ივანე ჯავახიშვილი და ახალი ქართული სახელმწიფოებრიობა" (ე.ბატიაშვილთან ერთად, 1998). იყო სკკპ წევრი (1964-90). მოქალაქეთა კავშირის წევრია 1993 წლიდან. არის მრავალი სპორტული და შემოქმედებითი კავშირის წევრი.

ჰობი: ნადირობა.

მისამართი: (სამსახურის) ჭავჭავაძის 49. თბილისი. ტელ: 22-31-60, 29-33-11. ფაქსი: 29-37-59. (ბინის) ხეიჩიას 15-ა. თბილისი. ტელ: 37-38-60.

შრომისმოყვარეობა, მინდობილი საქმისადმი პასუხისმგებლობა, კეთილგანწყობა ადამიანების მიმართ (მათ შორის ხელქვეითებისადმი), მათში პირველ ყოვლისა დადებითი ნიშნების წამოწევა და აღიარება, პიროვნული ღირსების პატივისცემა და დაფასება, მიმტევებლობა, შეურიგებლობა უმადურობისადმი.

სოსო გოგინაშვილი გაზეთ „ახალი თაობის" მთავარი რედაქტორი. დაიბადა თბილისში 1959 წ. 31 იანვარს. მშობლები: თინა ჩხეტიანი, ივანე გოგინაშვილი; მეუღლე — დალი სანაია; შვილები: ალექსანდრე (1984), ბექა (1988). დაამთავრა თსუ ისტორიის ფაკ-ტი (1980). იყო 30-ე საშუალო სკოლის მასწავლებელი (1980-86), ისტორიის, არქეოლოგიის და ეთნოგრაფიის ინ-ტის მეცნიერ-თანამშრომელი (1981-94). გაზეთ „ახალი თაობის" მთავარი რედაქტორია 1993 წლიდან. დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია: „ნათესაობის სისტემა აღმოსავლეთ საქართველოს მთიანეთში" (1989). გამოქვეყნებული აქვს სტატიები სხვადასხვა გაზეთში, ავტორია წიგნისა „ნათესაობის სისტემა აღმოსავლეთ საქართველოს მთიანეთში".

ჰობი: წიგნები, სპორტი.

მისამართი: (სამსახურის) მარჯანიშვილის 89/24. ტელ: 95-25-89. (ბინის) პეტრიწის 10, ბ. 59.

ადამიანი უნდა იყოს თავისუფალი, ოღონდ სხვისი თავისუფლება არ უნდა შეზღუდოს. ასეა ქვეყანაც. თავისუფალი ადამიანი თავისუფალ საქართველოში — ეს ჯერ კიდევ მისაღწევია. ცხოვრებისეული მიზნის მისაღწევად ყველა ძალა უნდა გამოიყენო, დაფუძნებული პატიოსნებაზე, რაც არის შენში. წარუმატებლობის არ შეგეშინდეს. გჯეროდეს საკუთარი თავის და შეგეძლოს გარშემო ისეთი ხალხის შემოკრება, ვისიც გჯერა.

რუსლან გოგოლიშვილი ქობულეთის რაიონის გამგებლის მოვალეობის შემსრულებელი. დაიბადა ქობულეთში 1965 წ. 22 აპრილს. მშობლები: ქეთო ბეჟანიძე, აკაკი გოგოლიშვილი; მეუღლე — იზა ბოლქვაძე (1972); შვილები: ქეთი (1992), ქრისტინა (1996). დაამთავრა მოსკოვის სასოფლო-სამეურნეო აკადემია. იყო სასათბურე მეურნეობის ბრიგადირი (1989-90), ქობულეთის რ-ნის ქონების მართვის განყოფილების თანამშრომელი (1990-95), აჭარის უზენაესი საბჭოს თავმჯდომარის დაცვის სამსახურის ოპერატიულ-სადაზვერვო სამსახურის უფროსი (1996-97), აჭარის უზენაესი საბჭოს თავმჯდომარის დაცვის სამსახურის უფროსის პირველი მოადგილე (1997-98), საბაჟო პოლიციის უფროსი (1998-99). ქობულეთის რ-ნის გამგებლის მოვალეობის შემსრულებელია 1999 წლიდან. არის დემოკრატიული აღორძინების კავშირის წევრი (1994).
მისამართი: (სამსახურის) ალმაშენებლის 140, ქობულეთი. ტელ: 6-24-00, ფაქსი: 6-72-00. (ბინის) ალმაშენებლის 116, ბ. 21. ქობულეთი, 384410. ტელ: 6-70-32, 6-20-32.

ხათუნა გოგორიშვილი საქართველოს პარლამენტის აპარატის უფროსი. დაიბადა თბილისში 1964 წ. 4 სექტემბერს. მშობლები: დალი გოგიძე, შოთელ გოგორიშვილი. დაამთავრა თსუ ბიოლოგიის ფაკ-ტი (1987). იყო სოფ. კიკეთის საშუალო სკოლის ქიმია-ბიოლოგიის მასწავლებელი (1987-91), საქართველოს მწვანეთა მოძრაობის საორგანიზაციო განყოფილების გამგე (1991-93), პარლამენტის გარემოს დაცვისა და ბუნებრივი რესურსების კომისიის წამყვანი სპეციალისტი (1993-95). პარლამენტის აპარატის უფროსია 1995 წლიდან. არის საქართველოს მწვანეთა მოძრაობის წევრი (1990 წლიდან).
მისამართი: (სამსახურის) საქართველოს პარლამენტი.რუსთაველის 8. თბილისი, 380018. ტელ: 93-51-13. ფაქსი: 99-09-64. ელ.ფოსტა: hdstaf @ parliament. ge

ნუგზარ გოგსაძე საქართველოს სახელმწიფო ტექნიკური ბიბლიოთეკის დირექტორი. დაიბადა საჩხერეში 1944 წ. 29 ივლისს. მშობლები: ტასო გოგსაძე, დავით გოგსაძე. მეუღლე: ნაირა აბულაძე (1954). დაამთავრა სპი ავტომატიკისა და გამოთვლითი ტექნიკის ფაკ-ტი (1967). იყო კიბერნეტიკის ინ-ტის ტექნიკოსი, ინჟინერი (1968-74), კიბერნეტიკის ინ-ტის და რუსთავის სსი „ავტომატმრეწვის" ინჟინერი (1974-76), ტექნიკური ბიბლიოთეკის დირექტორის მოადგილე (1976-98). დირექტორია 1998 წლიდან. მიღებული აქვს 4 საავტორო მოწმობა ელექტრონიკასა და ოპტოელექტრონიკაში.
ჰობი: სამთო ტურიზმი.
მისამართი: (სამსახურის) კოსტავას 47. თბილისი: 380009. ტელ: 98-95-36, 33-50-63.

შრომისმოყვარეობა და ნებისყოფა — ეს ის ცნებებია, რომელთა გარეშე ადამიანი ვერ მიაღწევს ცხოვრებაში რაიმე წარმატებას, რაც არ უნდა დიდი ტალანტით თუ შემოქმედებითი ფანტაზიით იყოს ღმერთისგან დაჯილდოებული. თუ ამ თვისებებს დაემატება პატიოსნება, ჯანმრთელობა, იღბალი, მაშინ ადამიანი მიუახლოვდება იმ გრძნობას, რასაც შეიძლება ეწოდოს ბედნიერება.

ვახტანგ გოგუაძე საქართველოს პარლამენტის წევრი. დაიბადა სოფ. ლესაში (ლანჩხუთის რ-ნი) 1940 წ. 14 თებერვალს. მშობლები: ანგელინა დარსა-

ლია, ვლასი გოგუაძე; მეუღლე — ნანა ჩხაიძე (1945); შვილები: გიორგი (1973), თამარი (1976). დაამთავრა თსუ ფილოლოგიის ფაკ-ტი (1963). იყო თსუ პროფესორი, პრორექტორი (1985-90). არის ავტორი წიგნებისა: „ერი გულადი, პურადი" (1977), „ადამიანი, როგორც ესთეტიკური ფენომენი" (1980), „Человек в искустве" (1989), „მე არც წარსულის, არც მომავლის არ მეშინია" (1993). იყო ეროვნული კონგრესის წევრი (1990), პარლამენტის სპიკერი (1992-95). მისი ბიოგრაფია შეტანილია შავი ზღვის ეკონომიკური თანამშრომლობის საპარლამენტო ასამბლეის ცნობარში, დსთ-ის ასამბლეის ცნობარში.
ჰობი: ქეიფში თამადობა.
მისამართი: (სამსახურის) საქართველოს პარლამენტი.რუსთაველის 8. თბილისი, 380018. ტელ: 92-12-65. (ბინის) სამთავრობო აგარაკი, წყნეთი. ტელ: 23-10-46.

ვემსახურო ქართველი ხალხის გადარჩენის საქმეს, მივყვე ურყევად ერეკლესა და ილიას მიერ გაკვალულ გზას.

გიორგი გოზალიშვილი ლაგოდეხის რაიონის გამგეობის თავმჯდომარე. დაიბადა ლაგოდეხში 1954 წ. 24 ოქტომბერს. მშობლები: მაყვალა დვალი, შალვა გოზალიშვილი; მეუღლე — ნატო როინიშვილი (1959); შვილები: სოფო (1978), გიორგი (1984), დავითი (1990). დაამთავრა თსსი სამკურნალო ფაკ-ტი (1979). იყო ლაგოდეხის რ-ნის ცენტრალური საავადმყოფოს სასწრაფო სამედიცინო დახმარების განყოფილების გამგე (1980-82), ლაგოდეხის რ-ნის მთავარი ექიმის მოადგილე (1982-91), მთავარი ექიმი (1991-95), ჯანმრთელობის დაცვის კახეთის სამხარეო დეპარტამენტის ხელმძღვანელი (1995-98). ლაგოდეხის რ-ნის გამგებელია 1998 წლიდან. მოქალაქეთა კავშირის წევრია 1993 წლიდან. არის მოქალაქეთა კავშირის ლაგოდეხის რაიონული ორგანიზაციის თავმჯდომარე.
ჰობი: ფეხბურთი.
მისამართი: (სამსახურის) 26 მაისის 23, ლაგოდეხი. ტელ: 2-26-66, ფაქსი: 94-10-20. (ბინის) წმინდა ნინოს 14, ლაგოდეხი. ტელ: 2-21-23.

ჩემი ცხოვრების კრედოს ერთგულება და მადლიერების გრძნობა წარმოადგენს. დამოუკიდებელი დემოკრატიული საქართველოს აღმშენებლობისთვის განუხრელი სწრაფვა, თავდადებული მუშაობა, პასუხისმგებლობის უდიდესი შეგრძნება.

შოთა გორგოძე შსს აკადემიის რექტორი, გენერალ-ლეიტენანტი. დაიბადა სოფ. ილემში (ზესტაფონის რ-ნი) 1932 წ. 10 ნოემბერს. მშობლები: ლუდმილა გორგოძე, ვალიკო გორგოძე; მეუღლე — ლაურა გორგოძე (1933); შვილები: მანანა (1958), გიორგი (1963). დაამთავრა სპი (1955) და თსუ (1984). იყო ქარხანა „ელექტროგამშვების" საამქროს უფროსი (1958-60), იმავე ქარხნის საკონსტრუქტორო ბიუროს უფროსი (1960-62), პარტიის პირველი მაისის რ-ნის ინსტრუქტორი (1963-65), რესპუბლიკის ОБХСЕ-ის უფროსის მოადგილე (1965-69), უფროსი (1970-77), შსს მინისტრის მოადგილე (1977-85), მინისტრი (1985-90). არის შსს დამსახურებული მუშაკი (1980). მიღებული აქვს ოქტომბრის რევოლუციის ორდენი. არის პედაგოგიურ მეცნიერებათა აკადემიის და საერთაშორისო ინფორმატიკის აკადემიის წევრი.
ჰობი: ცხენოსნობა, ფეხბურთი.
მისამართი: (სამსახურის) შსს აკადემია. ქერჩის შეს. 1. თბილისი. ტელ: 38-01-19. (ბინის) ჭავჭავაძის 48. ტელ: 29-39-79.

სიმართლის დაცვა და ბოლომდის მიყვანა ყველა წამოწყებული სამართლიანი საქმისა. გაჭირვებულის დახმარება და გვერდში დგომა.

ჯემალ გორგოძე ზესტაფონის რაიონის გამგეობის თავმჯდომარე. მშობლები: ლუდმილა გორგოძე, ვალერიან გორგოძე; მეუღლე—ნარგიზ გორგოძე

(1945); შვილები: თეა (1970), ვალერი (1972). დაამთავრა სპი სატრანსპორტო ფაკ-ტი. იყო საქართველოს სახ. უშიშროების კომიტეტის თავმჯდომარე (1968-75), ზესტაფონის საქალაქო საბჭოს აღმასკომის თავმჯდომარე (1975-80), კპ ზესტაფონის რაიკომის მდივანი (1980-83), კპ საჩხერის რაიკომის I მდივანი (1983-85), კპ ზესტაფონის რაიკომის I მდივანი (1985-90), საქართველოს პარლამენტის წევრი (1992-95). ზესტაფონის გამგებელია 1993 წლიდან. დაჯილდოებულია „საპატიო ნიშნის ორდენით" (1983). არის სმკ-ს წევრი, რაიონული ორგანიზაციის თავმჯდომარე.
ჰობი: მხატვრული ლიტერატურა, თეატრი, ნადირობა, მინათმოქმედება.
მისამართი: *(სამსახურის) წერეთლის 11. ზესტაფონი 383900. ტელ: 5-28-28.*
შრომისმოყვარეობა, პრინციპულობა, ობიექტურობა, სამართლიანობა (ზოდიაქოს ნიშანი სასწორი). ჩემთვის უცხო და მიუღებელია შურის, ანგარიშსწორების, ქედმაღლობის გრძნობები, რაც მთავარია, ვცდილობდი და ვცდილობ ჩემი შესაძლებლობების ფარგლებში მაქსიმუმი გავაკეთო ქვეყნისა და ხალხის საკეთილდღეოდ.

მარლენ გორდეზიანი ბიოქიმიკოსი, ლაბორატორიის ხელმძღვანელი, დოქტორი, პროფესორი, მეცნიერებათა აკადემიის წევრ-კორესპონდენტი. დაიბადა თბილისში 1938 წ. 29 ივლისს. მშობლები: ნინო ედიშერაშვილი, შალვა გორდეზიანი; მეუღლე — ლიანა დარჩია (1942); შვილები: ანა (1963), შალვა (1967). დაამთავრა ზოოტექნიკურ-სავეტერინარო სასწავლო-კვლევითი ინ-ტის ზოოტექნიკური ფაკ-ტი. იყო ცხოველთა ფიზიოლოგიის ინ-ტის ბიოფიზიკის განყოფილების უფროსი ლაბორანტი (1962-65), მცენარეთა ბიოქიმიის ინ-ტის უმცროსი მეცნიერ-თანამშრომელი (1965-69), უფროსი მეცნიერ-თანამშრომელი (1969-79). წამყვანი მეცნიერ-თანამშრომელი და ლაბორატორიის ხელმძღვანელია 1979 წლიდან. დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია: „გლუკოზისა და გლუტამინმჟავის ჟანგვითი გარდაქმნების ურთიერთკავშირი ვაზში" (1975); სადოქტორო — „მცენარეული მონოოქსიგენეზები და მათი როლი ქსენობიოტიკთა დეტოქსიკაციაში" (1992). თანაავტორია მონოგრაფიებისა: „ნიშანდებული ატომები და მათი გამოყენება სოფლის მეურნეობაში" (1965), „აკუსტიკური რხევები და სოფლის მეურნეობა" (1966), „სინათლე, სითბო, ნიადაგი, მცენარე" (1968), „ბიოფიზიკური ქიმია და სოფლის მეურნეობა" (1971).
ჰობი: დეტექტიური ჟანრისა და ისტორიული მემუარების ლიტერატურა.
მისამართი: *(სამსახურის) აღმაშენებლის ხეივანი X კმ. თბილისი, 380059. ტელ: 52-82-79. (ბინის) ვაჟა-ფშაველას V კვ. IV კორ. ბ. 61. თბილისი. ტელ: 30-87-49.*
პროფესიონალიზმი, კოლეგიალობა, საქმის ერთგულება, მომთხოვნელობა საკუთარი თავის მიმართ, ტრადიციულობა, სიტუაციის რეალური აღქმა, ახალგაზრდა კადრებთან მუშაობა, სიახლისადმი სწრაფვა.

რისმაგ გორდეზიანი ფილოლოგი, პროფესორი, საქართველოს და საქსონიის (გფრ) მეცნიერებათა აკადემიების წევრ-კორესპონდენტი, თსუ კლასიკური ფილოლოგიის, ბიზანტინისტიკისა და ნეოგრეცისტიკის ინ-ტის დირექტორი. დაიბადა თბილისში 1940 წ. 9 ივნისს მშობლები: ნანა სილოგავა, ბენო გორდეზიანი; მეუღლე — ლია ჯინორია (1941); შვილი — ლევანი (1962). დაამთავრა თსუ ფილოლოგიის ფაკ-ტი (1963), კლასიკური ფილოლოგიის კათედრის ასპირანტურა (1963-66). იყო თსუ ასისტენტი (1967-68), დოცენტი (1968-76), პროფესორი (1976 წლიდან), პრორექტორი (1993-97). არის კათედრის გამგე (1989 წლიდან), ინ-ტის დირექტორია 1997 წლიდან. დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია: „ილიადის ხომალდთა კატალოგი" ისტორიულ-ფილოლოგიური ანალიზი. (1966), სადოქტორო —„ჰომეროსის ეპოქის ფორმირებისა და ერთიანობის პრობლემა" (1974). არის ავტორი 150-მდე სამეცნიერო ნაშრომისა (მათ შო-

რის 15 მონოგრაფიის). არის საბერძნეთის არქეოლოგიური საზოგადოების საპატიო წევრი, თსუ პირველი სამეცნიერო, საქართველოსა და საკავშირო კომკავშირის პრემიების ლაურეატი მეცნიერებისა და ტექნიკის დარგში.
ჰობი: მოგზაურობა.
მისამართი: (სამსახურის) ჭავჭავაძის 13. ტელ/ფაქსი: 22-11-81. ელ-ფოსტა: logos@caucasus.net (ბინის) ყაზბეგის 29ა, ბ. 72. ტელ: 39-08-68.
სწავლა სიკვდილამდე; გულში ბოღმის არჩადება. ჯობს აპატიო, ვიდრე არ აპატიო; მზადყოფნა დაეხმარო სხვას და გაუკეთო სიკეთე; სწრაფვა წარმოადგინო შენი სამშობლო რაც შეიძლება ღირსეულად. ლტოლვა დასახული მიზნის აღსრულებისაკენ!

დავით გოქაძე საქართველოს პარლამენტის წევრი, ადამიანის უფლებათა დაცვისა და ეროვნულ უმცირესობათა საკითხთა კომიტეტის თავმჯდომარის მოადგილე. დაიბადა თბილისში 1964 წ. 12 აპრილს. მშობლები: ლიანა კერესელიძე, გივი გოქაძე; მეუღლე — გიული ლომიძე (1964); შვილი — სანდრო (1993). დაამთავრა სპი მექანიკა-მანქანათმშენებლობის ფაკ-ტი (1989). მუშაობდა საავიაციო გაერთიანებაში თანამდებობებზე მუშიდან განყოფილების უფროსამდე (1981-89), იყო კოოპერატივ „სინათლის" თავმჯდომარე (1989-92), სახალხო პარტიის საქმეთა მმართველი (1992-95). პარლამენტის წევრია 1995 წლიდან. არის სახალხო პარტიის წევრი (1989 წლიდან), ადამიანის უფლებათა დაცვის ლიგის გამგეობის წევრი (1996 წლიდან).
ჰობი: ტრადიციული ქართული სუფრა და სპორტი — ნადირობა.
მისამართი: (სამსახურის) საქართველოს პარლამენტი. რუსთაველის 8. თბილისი, 380018. ტელ: 92-12-76. (ბინის) მოსკოვის გამზ. 45. თბილისი. ტელ: 71-25-23.
ღირსება, პატიოსნება, სიკეთე, სიმართლე, ღვთისმოშიშობა და სიყვარული.

ევა გოცირიძე საქართველოს იუსტიციის საბჭოს წევრი. დაიბადა თბილისში 1963 წ. 5 ივლისს. მშობლები: ლატავრა ხატიაშვილი, გრიგოლ გოცირიძე. დაამთავრა თსუ იურიდიული ფაკ-ტი (1987). იყო უზენაესი სასამართლოს კონსულტანტი, უფროსი კონსულტანტი, განყოფილების უფროსი, ადამიანის უფლებათა ცენტრის გენ. დირექტორი (1987-97), უეინის უნივერსიტეტის (აშშ) სტაჟიორი (1996-97). დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია: „იმპიჩმენტი ამერიკის შეერთებულ შტატებში (კონსტიტუციური დილემები)" — 1998. არის 21 სამეცნიერო ნაშრომის ავტორი სამართლისა და სამართლებრივი რეფორმის საკითხებზე (1989-99). იურისტთა კავშირის წევრია 1987 წლიდან.
ჰობი: ხატვა, მოგზაურობა, შეხვედრები საინტერესო ადამიანებთან, მეგობრებთან ყოფნა.
მისამართი: (სამსახურის) აღმაშენებლის 80. თბილისი. ტელ: 95-37-40. ფაქსი: 95-76-30. (ბინის) სან-ზონა 20-ბ. ბ. 27. თბილისი. ტელ: 61-75-05.
სიკეთის ქმნა, სწრაფვა თვითმყოფი და მარადიული ღირებულებებისადმი. წარმატების პირობა — ეროვნული სიამაყე, პროფესიული თავმოყვარეობა, სხვისი არმოცილეობა.

ირაკლი გოცირიძე გაზეთ „იბერია სპექტრის" გამომცემელი და მთავარი რედაქტორი. დაიბადა თბილისში 1923 წ. 27 იანვარს. მშობლები: ნინო კლდიაშვილი, პროკოფი გოცირიძე; მეუღლე — მანანა ლომთათიძე (1921); შვილები: თამაზი (1945), დავითი (1950), გოგი (1952-93), თამრიკო (1963). დაამთავრა თსუ ფილოლოგიის ფაკ-ტი (1951). იყო „ახალგაზრდა კომუნისტის" ჟურნალისტი (1946-49), „ზარია ვოსტოკას" ჟურნალისტი (1949-62), „ლიტერატურნაია გაზეტას" საკუთარი კორესპონდენტი ამიერკავკასიაში (1962-70), კინოსტუდია „ქართული ფილმის" შემოქმედებითი გაერთიანების მთავარი რედაქტორი, კო-

ლეგიის წევრი (1970-89). „იბერია სპექტრის" გამომცემელი და მთავარი რედაქტორია 1989 წლიდან. არის 10-ზე მეტი სცენარის, სტატიების, 2 წიგნის („მე ვეძებ სიმართლეს", „მე შევიხედე ხელისუფლების სეიფებში") ავტორი.
მისამართი: (სამსახურის) კოსტავას 14, თბილისი. ტელ: 98-73-86. (ბინის) გამსახურდიას 9, თბილისი. ტელ: 33-31-32.

შვილების აღზრდა, საკუთარი გამოცდილების გაზიარება ხალხისთვის. მსურს მივცე ხალხს იმის საშუალება, რომ გამოთქვას საკუთარი აზრი.

რამაზ გოხელაშვილი „ველური ბუნების შენარჩუნების ქართული ცენტრის" აღმასრულებელი დირექტორი, ბუნებრივი რესურსების მენეჯერი. დაიბადა გორში 1966 წ. 10 აპრილს. მშობლები: ირინე კეჩხუაშვილი, ყარამან გოხელაშვილი; შვილი — თამარი (1986). დაამთავრა თსუ ბიოლოგიის ფაკ-ტი (1991). სწავლობს აიდაჰოს უნივერსიტეტის ტყის, ბიომრავალფეროვნებისა და საძოვრების რესურსების ფაკ-ტზე. იყო ზოოლოგიის ინ-ტის ლაბორანტი (1989-91), თსუ ბიოლოგიის ფაკ-ტის ეკოლოგიის კათედრის მეცნიერ-თანამშრომელი (1991-98). არის გაზეთ „ხანჩალის" ერთ-ერთი დამფუძნებელი, 30-მდე სამეცნიერო სტატიის, 20-მდე ფილმის ავტორი საქართველოს ბიომრავალფეროვნების შესახებ."ველური ბუნების შენარჩუნების ქართული ცენტრის" აღმასრულებელი დირექტორია 1994 წლიდან.
ჰობი: მთები, თხილამურები, თეატრი, მოგზაურობა, კახური ღვინო.
მისამართი: (სამსახურის) თსუ, უნივერსიტეტის ქ. 2. თბილისი, 380043. ელ. ფოსტა: gccw @ ip. osgf. ge

ჩემი ძირითადი ცხოვრებისეული კრედო სიყვარულია — არაფერს და არასდროს არ ვაკეთებ სიყვარულის გარეშე. მეორე ძირითადი პრინციპი, რითაც ყოველთვის ვხელმძღვანელობ, ეს არის სიმშვიდე და მოთმინების უნარი — ხშირად ვაკეთებ საქმეს, რომლის შედეგი შეიძლება მხოლოდ 20-25 წლის მერე გამოჩნდეს და არ მაბრკოლებს ბარიერები. მესამე პრინციპი კარგი მეგობრების ყოლაა. თუკი რაიმე მაქვს გაკეთებული, მხოლოდ ჩემი მეგობრების თანადგომის, მხარდაჭერის და თანამშრომლობის შედეგია. და ბოლოს, ვარ ოპტიმისტი და მჯერა, რომ ადამიანი შეძლებს ეკოლოგიური კატაკლიზმების აცილებას და სიცოცხლე კიდევ დიდხანს იარსებებს დედამიწაზე.

ნოდარ გრიგალაშვილი გაზეთ „ახალი საქართველოს" მთავარი რედაქტორი. დაიბადა სოფ. ყვიბისში (ბორჯომის რ-ნი) 1958 წ. 3 მაისს. მშობლები: ზინა ნოზაძე-გრიგალაშვილისა, ოთარ გრიგალაშვილი; მეუღლე — ფიქრია ჯაფარიძე (1965); შვილი — თამთა (1987). დაამთავრა თსუ ფილოლოგიის ფაკ-ტი (1980). იყო თსუ ქართული ენისა და ლიტერატურის კათედრის ასისტენტი, უნივერსიტეტის (1980), მესტიის სკოლა-ინტერნატის ქართული ენისა და ლიტერატურის მასწავლებელი (1981), თსუ და I საშუალო სკოლის პედაგოგი (1981-87), ალმანახ „კრიტიკის" განყოფილების გამგე (1984-88), გამომცემლობის მთავარი რედაქტორი (1987-90), გაზეთ „საქართველოს" მთავარი რედაქტორი (1990-98). „ახალი საქართველოს" რედაქტორია 1998 წლიდან. ავტორია ლექსების კრებულის — „აღსავლის კართან" (1987), ლიტერატურული წერილების კრებულის — „ზრუნვის საგანი" (1987), ლიტერატურულ-პუბლიცისტური წერილების — „სამწუხარო პარალელები" (1988), XI კლასის ლიტერატურის სახელმძღვანელოსი — „სკოლაში შესწავლილი ქართველი მწერლები" (1990). მიღებული აქვს მწერალთა კავშირის პრემია (1994). იყო სახალხო ფრონტის (1988-94), გაერთიანებული რესპუბლიკური პარტიის წევრი (1994-98). არის მწერალთა კავშირის წევრი (1972 წლიდან).
მისამართი: (სამსახურის) კოსტავას 14. თბილისი. ტელ: 93-24-63, 98-92-56. ფაქსი: 98-83-55.

სამშობლოს, ოჯახის, მოყვასისათვის თავგადადება, სიმართლე, პატიოსნება, უღალატობა, პრინციპულობა, გონიერი კომპრომისის უნარი. იყავი ის, რაც ხარ — თუ გინდა არ იცხოვრო სცენაზე, იხელმძღვანელე ამ პრინციპით.

გრიგოლი (ბერბიჭაშვილი) ფოთის ეპარქიის ეპისკოპოსი, საპატრიარქოს შეიარაღებულ ძალებთან და სამართალდამცავ დაწესებულებებთან ურთიერთობის განყოფილების თავმჯდომარე. დაიბადა 1956 წ. 18 ივლისს. მშობლები: გრიგოლ ბერბიჭაშვილი, ნათელა ბერბიჭაშვილი. დაამთავრა თბილისის სასულიერო აკადემიის სღვთისმეტყველო ფაკ-ტი (1994). იყო ბათუმის საკათედრო ტაძრის დიაკვანი (1989-90), ლიხაურის ღვთისმშობლის შობისა და აჭარის წმ. გიორგის ტაძრების წინამძღვარი, პედაგოგთა გადამზადების ერთწლიანი სღვთისმეტყველო კურსების ხელმძღვანელი (1990-91), ჟურნალ „წყაროს" რედაქტორი (1991-95), ოზურგეთის წმ. ნინოს გიმნაზიის რექტორი (1995-96). დაინიშნა ფოთის ეპარქიის ეპისკოპოსად (1996). გამოქვეყნებულია მისი წერილები: „მართლმადიდებელი ქრისტიანი ეკლესიის მოკლე კატეხიზმო კათაკმეველთათვის" (1991), „კეთილ არს სჯული, უკეთუ ვინმე წესიერად იპყრას იგი" (1995).

მისამართი: (სამსახურის) გურიის ქ. 1, ფოთი. ტელ: 2-14-56.

თამარ გრიგოლია მხატვარი. დაიბადა თბილისში 1951 წ. 23 იანვარს. მშობლები: ქეთევან ნუცუბიძე, გივი გრიგოლია; მეუღლე — იური გაჩეჩილაძე; შვილები: თამარი, გიორგი. დაამთავრა თსსა გამოყენებითი ხელოვნების ფაკ-ტი (1976). გამოფენებში მონაწილეობს 1976 წლიდან. საქართველოს მხატვართა კავშირის წევრია 1982 წლიდან. გამოფენები: სპორტი სახვით ხელოვნებაში, (თბილისი გალერეა); ოქტომბრის რევოლუციის 70 წლისთავისადმი მიძღვნილი (მოსკოვი, მანეჟი); რუსული და საბჭოთა მინა (ლენინგრადი, ერმიტაჟი); კოსმოსისადმი მიძღვნილი (თბილისი — გალერეა, მოსკოვი -- მანეჟი); საქართველოს დღეები —გერმანია, ინდოეთი, იუგოსლავია და ფინეთი, მინის მხატვართა ჯგუფური (თბილისი მხატვრის სახლი); პერსონალური (თბილისი, ქარვასლა). დაჯილდოებულია ოქროს მედლით წლის საუკეთესო ნამუშევრისათვის 1987 წელს. იყო თბილისის სახ. პედაგოგიური ინ-ტის (1982-83), ინგლისის კოლეჯის (1993-96) პედაგოგი. თსსა პედაგოგია 1983 წლიდან

მისამართი: (ბინის) ნუცუბიძის პლატო, III მ/რ კორპ. 5. ტელ: 99-72-27.

ბერდია გუგავა სპორტსაზოგადოება „შევარდენის" თავმჯდომარე, საერთაშორისო კლასის სპორტის ოსტატი. დაიბადა ლენტეხში 1957 წ. 17 ივლისს. მშობლები: ცაცა ტვილდიანი, დიმიტრი გუგავა; მეუღლე — ნანა ქურდიანი (1957); შვილები: დათო (1979), ლექსო (1980), ჯოკია (1982), ლაშა (1985), ბექა (1997). დაამთავრა თსუ ისტორიის ფაკ-ტი (1979). იყო ლენტეხის სპორტსკოლის მწვრთნელი (1979-80), დირექტორი (1980-85), ლენტეხის ტურბაზის (1985-90) და ოლიმპიური რეზერვების სპორტსკოლის (1990) დირექტორი, უზენაესი საბჭოს დეპუტატი, სპორტისა და ტურიზმის კომისიის თავმჯდომარე (1991-92), სპორტსაზოგადოება „შევარდენის" თავმჯდომარის მოადგილე (1992-1993). თავმჯდომარეა 1993 წლიდან. იყო საქართველოს ოლიმპიური ნაკრების უფროსი მწვრთნელი (ატლანტა, 1996).

ჰობი: სპორტი.

მისამართი: (ბინის) მუხიანი, I მ/რ. V კორპ. ბ. 49. ტელ:94-20-15. (სამსახურის) წერეთლის 95ᵃ. ტელ:94-28-48. ფაქსი: 35-15-95.

სიდნეის ოლიმპიურ თამაშებზე მყავდეს ორი საკუთარი მოსწავლე პრიზიორთა შორის.

გიორგი გუგუშვილი მხატვარი, საქართველოს სახელმწიფო პრემიის ლაურეატი. დაიბადა თბილისში 1952 წ. 16 აგვისტოს. მშობლები: ცისანა გუგუშვილი, ბონდო გუგუშვილი; მეუღლე — ქეთევან მატაბელი (1953); შვილები: მარი-

ამი, ლუკა. დაამთავრა თსსა ფერწერის ფაკ-ტი (1977). იყო სახვითი სტუდიის პედაგოგი (1983-89), საქართველოს მხატვართა კავშირის გამგეობის მდივანი (1988-96). გამართა გამოფენები: თბილისში (1983), იაპონიაში (1987), მოსკოვში (1988, 1997), გერმანიაში (1989), „ხელოვნების სახლი" (ბაზელი, 1991), ციურიხში (1992), თბილისის თანამედროვე ხელოვნების მუზეუმში, ფილადელფიაში (აშშ, 1997). მისი ნამუშევრები დაცულია თბილისის ხელოვნების მუზეუმში, ბაზელის, აშშ-ს მუზეუმების ფონდსა და მოსკოვის გალერეაში.

ჰობი: სპორტი, მუსიკა.

მისამართი: *(ბინის) აბაშიძის 26ა, ტელ: 22-24-92.*

უშუალობა — სიმართლე და საქმე (პროფესია), რომელიც მე ღმერთმა მომანიჭა.

ელგუჯა (ჯემალ) გუგუშვილი ზოოვეტერინარული ინსტიტუტის რექტორი, ეროვნული აკადემიის აკადემიკოსი, პროფესორი. დაიბადა სოფ. ძველ აბაშაში 1948 წ. 14 აპრილს. მშობლები: მარიამ ლუტიძე, სერგო გუგუშვილი; შვილები: მაია (1978), სერგო (1980). დაამთავრა ზოოტექნიკურ-სავეტერინარო ინ-ტის ზოოსაინჟინრო ფაკ-ტი (1971). იყო ზოოვეტერინარული ინ-ტის ლაბორანტი (1972 წლიდან), უმცროსი მეცნიერ-თანამშრომელი (1974 წლიდან), უფროსი მეცნიერ-თანამშრომელი (1980 წლიდან). მეცხენეობა-მებოცვრეობის განყოფილების გამგეა 1986 წლიდან, რექტორი — 1998 წლიდან. დაიცვა სადოქტორო დისერტაცია: „ჯიშთაშორისი შეჯვარების გამოყენება მეცხოველეობაში" (1989). გამოქვეყნებული აქვს 102 სამეცნიერო ნაშრომი (4 წიგნი). მისი ხელმძღვანელობით გამოყვანილია ბოცვრის ახალი ქართული ჯიშური ჯგუფი (1992). არის სპორტის ოსტატი (1969), საქართველოს დამსახურებული მწვრთნელი (1984). იყო საქართველოს ზოოვეტერინარული ინ-ტის ფეხბურთელთა გუნდის (1975-90), საქართველოს სტუდენტთა ნაკრების (1980-90), სსრკ სპორტულ საზოგადოებათა ნაკრების (1986), საქართველოს ოლიმპიური ნაკრების (1992-94) და თურქმენეთის ეროვნული ნაკრების მწვრთნელი (1996-97).

ჰობი: ჩოგბურთი, გიტარაზე დაკვრა, იმერული სამზარეულო.

მისამართი: *(სამსახურის) კრწანისი. თბილისი, 380170. ტელ: 72-37-52. (ბინის) დეპოს ქ. 19. თბილისი, 380080. ტელ: 66-40-24.*

კარგად მესმის, რომ სიცოცხლე წამია მხოლოდ. თუ ამ წამით არ ვისარგებლე, ის გაქრება და აღარასოდეს შემოიქცევა უკან. ქვეყნისთვის სასარგებლო საქმე არის ჩემი სიხარულის და სიმშვიდის წყარო. ვიცი, რომ რისხვა არ შეშვენის კაცის ბუნებას, მაგრამ სჯობს კეთილი ვიმოქმედო და აეკაცის სახელი მერქვას. არის ამაში რაღაც მეფური. ღმერთის გზას მიესდევ, რომლის გზა მართალია და ჭეშმარიტი.

ბაკურ გულუა საქართველოს სოფლის მეურნეობისა და სურსათის მინისტრი. დაიბადა სოფ. ჯუმათში ჩხოროწყუს რ-ნი1946 წ. 9 ოქტომბერს. მშობლები: ნინო მელია, დავით გულუა; მეუღლე — ნანა გეთია (1959); შვილები: დავითი (1984), გიორგი (1991). დაამთავრა სპი სამშენებლო ფაკ-ტი (1971), საზოგადოებრივ მეცნიერებათა აკადემია (1984). იყო ტექნიკური ინვენტარიზაციისა და საპროექტო სახარჯთაღრიცხვო ბიუროს უფროსი (1965-66), ზუგდიდის კომკავშირის ქალაქკომის I მდივანი (1973), ენგურჰესის მშენებლობის პარტკომის მდივანი (1975-75), კომპარტიის გალის რაიკომის მდივანი (1975-78), კომპარტიის ცკ-ს ინსპექტორი (1978-79), კომპარტიის ფოთის ქალაქკომის მდივანი (1979-86), სახელმწიფო საგეგმო კომისიის თავმჯდომარის მოადგილე (1986-90), უზენაესი საბჭოს პრეზიდიუმის წევრი, მუდმივმოქმედი კომისიის თავმჯდომარე (1990-91), საქართველოს რესპუბლიკის ვიცე-პრემიერი (1991-92), თბილისის მერის I მოადგილე (1992-93), საქართველოს პარლამენტის წევრი

(1993-94), საქართველოს ვიცე-პრემიერი (1994-95). სოფლის მეურნეობისა და სურსათის მინისტრია 1995 წლიდან. არის ერთი წიგნისა და 30-მდე სამეცნიერო სტატიის ავტორი, საქართველოს რეფორმატორთა კავშირისა და ეროვნული თანხმობის დარბაზის თავმჯდომარე.
ჰობი: სპორტის წყლის სახეობები.
მისამართი: (სამსახურის) კოსტავას 41. თბილისი 380023. ტელ: 99-62-61. ფაქსი: 93-33-00

ერთიანი საქართველო.

ზურაბ გუმბერიძე საქართველოს საგანგებო და სრულუფლებიანი ელჩი აზერბაიჯანის რესპუბლიკაში. დაიბადა თბილისში 1954 წ. 6 ნოემბერს. მშობლები: მარგო გუმბერიძე, აკაკი გუმბერიძე; მეუღლე — ნატალია ჩხიკვაძე (1954); შვილები: ზურაბი (1977), ბექა (1984). დაამთავრა სპი ავტომატიკისა და გამოთვლითი ტექნიკის ფაკ-ტი (1976). იყო სპი უმცროსი მეცნიერ-თანამშრომელი (1976-79), დრეზდენის ტექნიკური უნივერსიტეტის ასპირანტი (1979-82), სტუ დოცენტი, საღამოს სწავლების ფაკ-ტის დეკანი, მანქანათმშენებლობის პროგრამული მართვის კათედრის გამგე (1982-95), საქართველოს საგანგებო და სრულუფლებიანი დესპანი აზერბაიჯანის რესპუბლიკაში (1995-97). საქართველოს საგანგებო და სრულუფლებიანი ელჩია 1997 წლიდან. არის დრეზდენის ტექნიკური უნივერსიტეტის დოქტორი, 40 სამეცნიერო ნაშრომისა და სახელმძღვანელოების ავტორი, საქართველოს კომკავშირის პრემიის ლაურეატი მეცნიერებისა და ტექნიკის დარგში (1987), სახელმწიფო პრემიის ლაურეატი (1990). იყო სკკპ წევრი (1987-89).
ჰობი: ოჯახი და მეგობრების წრე.
მისამართი: (სამსახურის) აზადლიქის 1, სასტუმრო „აზერბაიჯანი", ბაქო, 370000. ტელ: 98-17-68, 93-91-84, ფაქსი: 98-94-40. (ბინის) წერეთლის 12-ა, თბილისი, 380012. ტელ: 25-26-32.

მთელი ჩემი ცხოვრების მანძილზე ვხელმძღვანელობდი დავალებული საქმისადმი პასუხისმგებლური მიდგომით. ჩემი იდეალია სამშობლო — საქართველო და მინდა შევიტანო ჩემი წვლილი დამოუკიდებელი და ეკონომიკურად ძლიერი საქართველოს მშენებლობაში.

ლალი გუნთაიშვილი გაზეთ „კვირის პალიტრის" მთავარი რედაქტორი. დაიბადა თბილისში 1941 წ. 10 აპრილს. მშობლები: ალისა ქეიშვილი, ნიკოლოზ გუნთაიშვილი; მეუღლე — ვასილ თევდორაშვილი (1934); შვილები: გიორგი (1966), ირაკლი (1958), სოფიო (1976). დაამთავრა თსუ ფილოლოგიის ფაკ-ტი (1965). არის მასწავლებელთა დახელოვნების ცენტრალური ინ-ტის სარედაქციო-საგამომცემლო განყოფილების მთავარი რედაქტორი. „კვირის პალიტრის" მთავარი რედაქტორია 1995 წლიდან. მიღებული აქვს „განათლების წარჩინებულის" წოდება.
ჰობი: გაზეთზე მუშაობა.
მისამართი: (სამსახურის) აკურის 8. თბილისი. ტელ: 33-39-54, ფაქსი: 98-74-44. (ბინის) საბურთალოს 37. თბილისი.

ერთგულება — იქნება ეს ოჯახის, ქვეყნის, მეგობრების... პატიოსანი სიტყვის ფასი და რწმენა... სიყვარული მოყვასისადმი... დახმარების ხელის გაწვდენა (შესაძლებლობის ფარგლებში). ღვთის შიში და მადლის ფასი... ვალდებულების მაღალი გრძნობა.

ნოდარ გურაბანიძე ჟურნალ „ხელოვნების" მთავარი რედაქტორი, თეატრისა და კინოს ინსტიტუტის პრორექტორი, ხელოვნების დამსახურებული მოღვაწე. დაიბადა თბილისში 1930 წ. 16 სექტემბერს. მშობლები: მარიამ ცაავა,

სარდიონ გურაბანიძე; მეუღლე — იელიტა ყარალაშვილი (1930); შვილები: რატი (1963), მაია (1964), ქეთი (1965), გიორგი (1968). დაამთავრა თეატრალური ინ-ტის თეატრმცოდნეობის ფაკ-ტი (1954). იყო გამომცემლობა „ხელოვნების" დირექტორი (1969-72), კულტურის მინისტრის პირველი მოადგილე (1972-81). ჟურნალ „ხელოვნების" მთავარი რედაქტორია 1981 წლიდან. დაიცვა სადოქტორო დისერტაცია: „რეჟისორი რობერტ სტურუა" (1997). გამოქვეყნებული აქვს მრავალი სტატია და მონოგრაფიები: „ილია ჭავჭავაძე და ქართული თეატრი" (1955), „კონსტანტინე სტანისლავსკი" (1960), „მსახიობი, რეჟისორი, სცენა" (1965), „მრავალსახეობა თეატრისა" (1972), „რევოლუციური თანამედროვეობა და თეატრი" (1981), „სამყარო თეატრალის თვალით" (1998), „ავსტრალიიდან ამერიკამდე" (1998) და სხვ. არის ხელოვნების დამსახურებული მოღვაწე (1974), კ.მარჯანიშვილის სახელობის (1981) და სახელმწიფო პრემიის (1998) ლაურეატი, დაჯილდოებულია „ღირსების ორდენით" (1998). თეატრის მოღვაწეთა კავშირის წევრია 1955 წლიდან.

ჰობი: ცურვა, ჩოგბურთი, სამთო-სათხილამურო სპორტი.

მისამართი: (სამსახურის) უზნაძის 18. თბილისი, 380002. რუსთაველის 19, თბილისი, 380008. ტელ: 95-10-24, 93-66-18. (ბინის) ფალიაშვილის 66. თბილისი, 380079. ტელ: 23-27-13.

სიმართლის ერთგულება, სამშობლოს სიყვარული, ზნეობრიობა, შრომისმოყვარეობა, იუმორი, უშურველობა, ხალისიანობა, სპორტის და ლამაზი ქალების სიყვარული.

გურამ გურგენიძე ექიმი-თერაპევტი, ალერგოლოგი, საქართველოს და რუსეთის მეცნიერებათა აკადემიების წევრი, პროფესორი, მეცნიერების დამსახურებული მოღვაწე. დაიბადა თბილისში 1929 წ. 30 ნოემბერს. მშობლები: თამარ ერისთავი, ვლადიმერ გურგენიძე; მეუღლე — მზია გზირიშვილი (1939); შვილები: გიორგი (1963), დავითი (1967). დაამთავრა თსსი სამკურნალო ფაკ-ტი (1954). იყო თსსი შინაგან სნეულებათა კათედრის ორდინატორი, ასისტენტი (1954-58), ჯანდაცვის სამინისტროს სამკურნალო კვების ინ-ტის უფროსი მეცნიერ-თანამშრომელი, კლინიკური განყოფილების გამგე (1959-64), ჰოსპიტალური თერაპიის პროფესორი, ალერგოლოგიის კურსის ხელმძღვანელი; თსსი პრორექტორი (1975-86). ალერგოლოგიის კათედრის გამგეა 1974 წლიდან. დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია: „მასალები აზოტური ცვლის ქერქული რეგულაციის საკითხისათვის" (1956), სადოქტორო — „ბრონქული ასთმის პათოგენეზის საკითხები" (1961). ავტორია საქართველოსა და საზღვარგარეთ გამოქვეყნებული 12 წიგნისა და 200-ზე მეტი სტატიისა. არის რუსეთის ალერგოლოგთა, პურკინეს სახელობის ჩეხოსლოვაკიის სამედიცინო საზოგადოებათა და იმუნორეაბილიტაციის საერთაშორისო ასოციაციების საპატიო წევრი, საქართველოს ალერგოლოგთა ასოციაციის პრეზიდენტი, ევროპის ალერგოლოგთა და იმუნოლოგთა აკადემიის წევრი, საქართველოს სამედიცინო მეცნიერებათა აკადემიის და სამედიცინო-ბიოლოგიური აკადემიის ნამდვილი წევრი. დაჯილდოებულია ზაზა ფანასკერტელის და უცხოეთის საერთაშორისო საზოგადოებათა და ცენტრების სამახსოვრო მედლებით, არის ღირსების ორდენის კავალერი (1997).

ჰობი: ფეხბურთი. საოპერო მუსიკა

მისამართი: (სამსახურის) ვაჟა-ფშაველას 29. ტელ: 39-56-81, 39-58-59. (ბინის) მ. წინამძღვრიშვილის 137ა. ბ. 21. ტელ: 34-85-59.

მუშაობის პროცესში თანმიმდევრობა და პრინციპულობა. განსაკუთრებით პატივს ვცემ ისეთ პიროვნულ თვისებებს, როგორიც არის: მშობლების, გამზრდელების და მასწავლებელთა მიმართ პატივისცემა. ვერ ვიტან მედროვეებს, ცრუპატრიოტებს, ამბიციურობით შეპყრობილ პ.ირებს, რა რანგისაც არ უნდა იყვნენ ისინი.

დავით გურგენიძე საქართველოს ჭადრაკის ფედერაციის ვიცე-პრეზიდენტი, საერთაშორისო დიდოსტატი, საჭადრაკო კომპოზიტორი. დაიბადა საგარეჯოში 1953 წ. 26 სექტემბერს. მშობლები: ქეთევან ექვთიმიშვილი, ანტონ გურგენიძე; მეუღლე — იზა თანდილაშვილი (1958); შვილები: თათია (1992), ტატო (1995), თორნიკე (1996). დაამთავრა საპ სატრანსპორტო ფაკ-ტი (1975). არის სსრკ ორგზის ჩემპიონი საჭადრაკო კომპოზიციაში (1981, 1985), ორგზის ვერცხლის და სამგზის ბრინჯაოს პრიზიორი, საერთაშორისო ოსტატი (1980 წლიდან), დიდოსტატი (1989 წლიდან), საერთაშორისო არბიტრი საჭადრაკო კომპოზიციაში (1994 წლიდან), მსოფლიოს პირველი ჩემპიონი საჭადრაკო ეტიუდების შედგენაში (1997). ავტორია წიგნების: „Best Studies" (1993) და „Best Studies-2" (1995) „პანია ეტიუდები" (1999), „ოთარ ტაბიძის საჭადრაკო ფილოსოფია" (1999), „100 მინიატურა" (1999). მიღებული აქვს ღირსების ორდენი (1997). მისი ბიოგრაფია შეტანილია გამოცემებში: „Словар шахматной композиции" (კიევი, 1985), „Mala encyklopedie sachu" (პრაღა, 1989), „Шахматы — энциклопедический словарь" (მოსკოვი, 1990), „The Oxford Companion to Chess" (ნიუ-იორკი, 1992), „ქართული ჭადრაკის მატიანე" (1995).
მისამართი: (სამსახურის) ჭადრაკის სასახლე. კოსტავას 37-ა. თბილისი. ტელ: 99-95-21, ფაქსი: 98-70-53.

ვიცოდეთ ერთმანეთის ფასი.

† ნოდარ გურგენიძე მეცნიერებათა აკადემიის ცენტრალური სამეცნიერო ბიბლიოთეკის დირექტორი, საქართველოს დამსახურებული ბიბლიოთეკარი. დაიბადა თბილისში 1936 წ. 3 იანვარს. მშობლები: ბაბულია დათებაშვილი, ანტონ გურგენიძე; მეუღლე — დიანა ჯობაძე (1938); შვილები: დათო (1962), ნინო (1964), ლელა (1972). დაამთავრა პედაგოგიური ინ-ტის ბიბლიოთეკათმცოდნეობის ფაკ-ტი (1958). იყო მეცნიერებათა აკადემიის ცენტრალური სამეცნიერო ბიბლიოთეკის ბიბლიოთეკარი (1958-60), უფროსი ბიბლიოთეკარი (1960-62), მთავარი ბიბლიოთეკარი (1962), დამუშავებისა და კატალოგების განყოფილების გამგე (1962-67), დირექტორის მოადგილე (1967-89). დირექტორია 1989 წლიდან. დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია: „საბიბლიოთეკო საქმე XIX საუკუნის საქართველოში" (1997). გამოქვეყნებული აქვს წიგნები: „შ.რუსთაველის „ვეფხისტყაოსნის" გამოცემები და ხელნაწერები საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის ცენტრალურ სამეცნიერო ბიბლიოთეკაში" (1966), „საბიბლიოთეკო საქმე საქართველოში 1921 წლამდე" (თანაავტორი ა.ლორია 1974), „ქართული ლიტერატურის, ჟურნალებისა და კრებულების ანალიტიკური ბიბლიოგრაფია 1921-41 (თანაავტ. ი.გორგაძე 1980), „საბიბლიოთეკო საქმის ორგანიზაცია" ნაწ. 1 (1983), ნაწ. 2 (1996), თანაავტ. ა.ლორია, „ილია ჭავჭავაძე. ცხოვრებისა და შემოქმედების მატიანე. ბიბლიოგრაფიული ქრონიკა" (1983-1907) თანაავტ. ი.გორგაძე, „აკაკი წერეთელი. ცხოვრებისა და შემოქმედების მატიანე. ბიბლიოგრაფიული ქრონიკა" (1940-1915) თანაავტ. ი.გორგაძე 1987 და სხვ. მიღებული აქვს მედლები: „შრომითი მამაცობისთვის", „შრომის ვეტერანი". სსრკ კულტურის სამინისტროს ნიშანი „საუკეთესო მუშაობისთვის". არის საქართველოს დამსახურებული ბიბლიოთეკარი.
ჰობი: შოთა რუსთაველის „ვეფხისტყაოსნის" გამოცემების შეგროვება.
მისამართი: (სამსახურის) მ.ალექსიძის 1. კორპ. 4. თბილისი. (ბინის) კოსტავას 60. თბილისი. ტელ: 23-31-55.

ოჯახის სიყვარული, სამართლიანობა, პროფესიის სიყვარული, შრომისმოყვარეობა, მეგობრებთან ურთიერთობა.

რამაზ გურგენიძე საქართველოს ძალოსნობის ფედერაციის პრეზიდენ-

ტი, საქართველოს დამსახურებული მწვრთნელი. დაიბადა სოფ. დიმში (ბაღდათის რ-ნი) 1949 წ. 28 თებერვალს. მშობლები: მარგალიტა გურგენიძე, საშურა გურგენიძე; მეუღლე — მანანა ქავთარაძე (1951); შვილები: ხატუნა (1974), ნინო (1980), მარგალიტა (1988). დაამთავრა ფიზიკური კულტურისა და სპორტის ინ-ტის მწვრთნელთა ფაკ-ტი (1972). იყო უმაღლესი დაოსტატების სპეციალური სკოლის მწვრთნელი (1972-86), საქართველოს ნაკრების მწვრთნელი, სპორტის დეპარტამენტის სახელმწიფო მწვრთნელი ძალოსნობაში (1986-91), ძალოსნობის ფედერაციის ვიცე-პრეზიდენტი (1991-93). ძალოსნობის ფედერაციის პრეზიდენტია 1993 წლიდან.
ჰობი: პოეზია.
მისამართი: (სამსახურის) ჭავჭავაძის 49-ბ. თბილისი, 380062. ტელ: 23-51-69. (ბინის) მიცკევიჩის 25. თბილისი.

წარჩინებით დავამთავრე ჯერ მწვრთნელთა სკოლა, შემდეგ ფიზკულტურის ინსტიტუტიც. მეგობრობა და მათი ულალატო სიყვარული, სწრაფვა ცოდნის დასაუფლებლად, მომავალი ჯანმრთელი თაობის აღზრდის სურვილი, ჭირში და ლხინში თანადგომა, მიმტევებლობა.

ნინო გურიელი მოჭადრაკე, საერთაშორისო დიდოსტატი. დაიბადა თბილისში 1961 წ. 7 დეკემბერს. მშობლები: ეთერ გურიელი, დავით გურიელი; მეუღლე — ზურაბ სტურუა (1959); შვილი — სოფიკო (1982). დაამთავრა თსუ ჟურნალისტიკის ფაკ-ტი (1982). 1979 წლიდან მონაწილეობს მსოფლიო პირველობის ყველა ციკლში. არის საქართველოს ორგზის ჩემპიონი ქალთა შორის (1976, 1990), მსოფლიო პირველობის პრეტენდენტთა ტურნირის ორგზის მონაწილე (1980, 1997), სსრკ ჩემპიონატის ვერცხლის (1981), ბრინჯაოს (1985) პრიზიორი, სამგზის ოლიმპიური ჩემპიონი (1992, 1994, 1996), ევროპის ჩემპიონატის ვერცხლის პრიზიორი (1992), საქართველოს ეროვნული ნაკრების (მამაკაცთა) კაპიტანი (1998), საერთაშორისო ოსტატი მამაკაცთა შორის (1998), აგეთვე სხვა მრავალი საერთაშორისო ტურნირის გამარჯვებული (გერმანია, კუბა, შვეიცარია, პოლონეთი, შვედეთი, იუგოსლავია, საფრანგეთი). არის საქართველოს ჭადრაკის აღორძინების ფონდის პრეზიდენტი. ღირსების ორდენის კავალერი.
ჰობი: მუსიკა.
მისამართი: (ბინის) მარჯანიშვილის 2; ტელ: 96-45-58.

ძალიან მიყვარს ჩემი სამშობლო. ჩემი ცხოვრების ყველაზე ბედნიერი წუთებია, როცა თვითმფრინავი თბილისის აეროდრომზე ეშვება. ჩემი გამარჯვება მხოლოდ ჩემი არასოდეს ყოფილა. ქართველმა მოჭადრაკე ქალებმა დიდი გამარჯვებები მოუტანეს საქართველოს, ქართველ ხალხს. მე ვამაყობ, რომ ამ გამარჯვებებში ჩემი მცირეოდენი წვლილიც არის. ყველაზე დიდი ჯილდო ხალხის სიყვარულია, რასაც ყოველთვის ვგრძნობდი და ამით ბედნიერი ვარ.

ზურაბ გურიელიძე „სახეობათა კონსერვაციის ცენტრის" (NACRES) დირექტორი. დაიბადა თბილისში 1959 წ. 5 დეკემბერს. მშობლები: ლამარა მიქაშავიძე, ვარდენ გურიელიძე; მეუღლე — ნათია კოპალიანი. დაამთავრა თსუ ბიოლოგიის ფაკ-ტი (1981). იყო ნაკრძალების მთავარი სამმართველოს უფროსი ნადირმცოდნე (1981-88). არის ზოოლოგიის ინ-ტის უმცროსი მეცნიერ-თანამშრომელი (1988), გარემოსა და ბუნებრივი რესურსების დაცვის სამინისტროს ცხოველთა სამყაროს დაცვის განყოფილების უფროსი (1996)."სახეობათა კონსერვაციის ცენტრის" დირექტორია 1997 წლიდან. დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია: „კავკასიური კეთილშობილი ირმის პოპულაციაში მიმდინარე პროცესები მგლის რიცხოვნობის დაცემის ფონზე" (1999).
ჰობი: ცხენები.
მისამართი: (სამსახურის) ჭავჭავაძის 31. P.O. Box 20. თბილისი, 380079. ელ-

ფოსტა: nacres@access.sanet.ge (ბინის) კოსტავას 76. თბილისი, 380015. ტელ: 33-37-71.

ბუნების, განსაკუთრებით კი ცხოველების შესწავლა და დაცვა.

ერეკლე გურჩიანი მსოფლიო ჩემპიონი მკლავჭიდში. დაიბადა სოფ. ენერში (მესტიის რ-ნი) 1966 წ. 7 აპრილს. მშობლები: გოგუცა სუბელიანი, სანდრო გურჩიანი; მეუღლე — ირმა უკლება (1969); შვილი — სანდრო (1994). დაამთავრა თსუ იურიდიული ფაკ-ტი. არის საქართველოს სამგზის აბსოლუტური ჩემპიონი მკლავჭიდში, ევროპის რვაგზის, მსოფლიოს სამგზის ჩემპიონი, საფრანგეთის დიდი საერთაშორისო ტურნირის აბსოლუტური ჩემპიონი, საერთაშორისო ტურნირის — „ოქროს დათვის" სამგზის ჩემპიონი; მსოფლიო ჩემპიონატის 2 ოქროს მედლის პრიზიორი (ეგვიპტე, 1999), სპორტის ოსტატი ძიუდოში, სამბოსა და ქართულ ჭიდაობაში; დასახელდა 1997 წლის საქართველოს 10 საუკეთესო სპორტსმენტთა შორის. მისი ბიოგრაფია შეტანილია გამოცემაში „საქართველოს სახელოვანი სპორტსმენები" (1995).

ჰობი: პოეზია, მუსიკა, სპორტი.

ჩემი ცხოვრებისეული კრედო სვანი კაცის ბუნებიდან გამომდინარეა. უპირველესად ჩემი მშობელი კუთხის და მთელი საქართველოს უსაზღვრო სიყვარული, ქრისტიანული რწმენა, ტიტანური შრომა და ჭეშმარიტი ოპტიმიზმი წარმატებების მისაღწევად.

კარლო გუჯაბიძე საქართველოს პრეზიდენტის სახელმწიფო რწმუნებული გურიის მხარეში. დაიბადა თბილისში 1946 წ. 15 ივლისს. მშობლები: შურა ყულენტი, ვასილ გუჯაბიძე; მეუღლე — ნონა ლომაძე (1946); შვილები: ლევანი (1975), სოფიო (1980). დაამთავრა სპი მექანიკა-მანქანათმშენებლობის ფაკ-ტი (1969). იყო „თბილავტოტექმომსახურების" ბრიგადირი (1969-71), საწარმოო გაერთიანება „ელექტროაპარატურა და ლითონგადამუშავების" ნორმადარი, ოსტატი (1971-72), ელექტროვაგონშემკეთებელი ქარხნის უფროსი ინჟინერი (1972-76), თბილისის ლენინის რ-ნის სახალხო კონტროლის კომიტეტის ინსპექტორი, თავმჯდომარის მოადგილე (1976-81), რესპუბლიკის სახალხო კონტროლის კომიტეტის მრეწველობის განყოფილების ინსპექტორი (1981-82), ვაგონშემკეთებელი ქარხნის პარტიული კომიტეტის მდივანი (1982), კპ ცკ ტრანსპორტისა და კავშირგაბმულობის განყოფილების ინსტრუქტორი (1983-86), თბილისის ლენინის რ-ნის ალმასკომის თავმჯდომარე (1986-88), თბილისის ლენინის რაიკომის I მდივანი, კპ ცკ საორგანიზაციო განყოფილების გამგე (1988-91), სს „სპორტრანსის" პრეზიდენტი (1991-95), ლანჩხუთის რ-ნის გამგებელი (1995-98). პრეზიდენტის სახელმწიფო რწმუნებულია 1998 წლიდან.

ჰობი: ფეხბურთი.

მისამართი: (სამსახურის) კოსტავას 1, ოზურგეთი. ტელ: 6-58-81, ფაქსი: 99-66-75. (ბინის) კოსტავას I შეს. 29. თბილისი. ტელ: 93-21-83.

პატიოსნება, ოჯახი, სახელმწიფოებრიობა, პრინციპულობა, ულალატობა მეგობრობასა და საქმეში.

პანტელეიმონ გიორგაძე საქართველოს ერთიანი კომუნისტური პარტიის თავმჯდომარე, გადამდგარი გენერალი. დაიბადა სოფ. გორმაღალში (სამტრედიის რ-ნი) 1925 წ. 17 აგვისტოს. მშობლები: სოფია კობრავა, ივანე გიორგაძე; მეუღლე — ვალენტინა ალტუხოვა-გიორგაძე; შვილები: იგორი (1950), მარინა (1956). დაამთავრა საბჭოთა კავშირის სამხედრო ინ-ტი, გენერალური შტაბის აკადემია (1969). იყო სამხედრო სამსახურში წითელარმიელი, კურსანტი, ოფიცერი, გაიარა გზა რიგითი ჯარისკაციდან საბჭოთა კავშირის სასაზღვრო ჯარების ოლქის სარდლის პირველ

მოადგილემდე. არის დიდი სამამულო ომის მონაწილე, მსახურობდა მონღოლეთში, კუბაში და სხვა ქვეყნებში. დაჯილდოებულია საბჭოთა კავშირის ოცდათხუთმეტი მედლითა და ორდენით, ოთხი სხვა ქვეყნის რვა ორდენითა და მედლებით. არის საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის წევრი (1944 წლიდან).
ჰობი: მებაღეობა.
მისამართი: *(სამსახურის) შარტავას 7. ტელ: 38-87-86. (ბინის) ფალიაშვილის 31. ბ. 10.*

სამშობლო, სოციალიზმი, ხალხის ბედნიერება.

დ

ინგა დადიანი საინფორმაციო სააგენტო პრაიმ-ნიუსის გენერალური დირექტორი. დაიბადა რუსთავში 1971 წ. 1 ოქტომბერს. მშობლები: იულია ჯაჭვაძე, ოთარ ჯაჭვაძე; მეუღლე — მამუკა დადიანი (1967); შვილი — თეა (1991). დაამთავრა თსუ ჟურნალისტიკის ფაკ-ტი (1994). იყო სარეკლამო სააგენტო „ვესტას" (1992) და საინფორმაციო სააგენტო BGI-ის (1994-96) კორესპონდენტი, BGI-ის დამფუძნებელი (1996-97). სააგენტო პრაიმ-ნიუსის დამფუძნებელი და გენერალური დირექტორია 1997 წლიდან. გამოქვეყნებული აქვს სტატიები პოლიტიკისა და ეკონომიკის საკითხებზე. არის ეკონომიკურ მიმომხილველთა კლუბის გამგეობის წევრი.

ჰობი: სააქციზო მარკების და სხვადასხვა ქვეყნებზე პოლიტიკურ-ეთნოგრაფიული ლიტერატურის შეგროვება.

მისამართი: (სამსახურის) რუსთაველის 40. თბილისი 380008. ტელ: 92-32-02, 92-32-12. ელ-ფოსტა: pna@pna.com.ge

სიახლე ყველაფერში.

ვახტანგ დავითაია არქიტექტორი, საქართველოს არქიტექტორთა კავშირის თავმჯდომარე, პროფესორი, საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის აკადემიკოსი, რუსთაველის პრემიის ლაურეატი. დაიბადა სოფ. ძველ სენაკში (სენაკის რაიონი) 1934 წ. 22 დეკემბერს. მშობლები: ნეონილა ნიკურაძე-დავითაია, ვლადიმერ დავითაია; მეუღლე — ნათელა გაჩეჩილაძე (1938); შვილები: მაია (1962), თეა (1965). დაამთავრა სპის სამშენებლო ფაკ-ტი არქიტექტურის სპეციალობით (1958). იყო „საქქალაქმშენსახპროექტის" არქიტექტორი (1958-62), სპი ასპირანტი, ასისტენტი, უფროსი მასწავლებელი, დოცენტი. არის სტუ არქიტექტურული გეგმარების კათედრის პროფესორი და კათედრის გამგე (1962 წლიდან), საქართველოს არქიტექტორთა კავშირის გამგეობის თავმჯდომარე (1995 წლიდან). საქართველოს და უცხოეთის ჟურნალ-გაზეთებში გამოქვეყნებული აქვს 160-მდე სტატია თანამედროვე არქიტექტურის პრობლემებზე, არის 250-მდე პროექტის ავტორი, მათ შორის: საერთაშორისო ახალგაზრდული ცენტრი „მზიური ველი" ბაკურიანში (არქ. გ.გეგელიასთან ერთად), საქართველოს კულტურის ფონდის საგამოფენო დარბაზი თბილისში, ხელოვნების ცენტრი გულრიფშში (არქ. შ.ბოსტანაშვილთან ერთად) და სხვ., მემორიალებისა: კავკასიის დამცველთა მემორიალი (არქ. ჩიქოვანთან ერთად, მოქ. გ. კალაძე), მეზღვაურთა მემორიალი ფოთში (მოქ. ე.ამაშუკელი), გამარჯვების მონუმენტი გორში (მოქ.ე.ამაშუკელი), დავით აღმაშენებლის ძეგლი ქუთაისში (მოქ. ე.ამაშუკელი), ცოტნე დადიანის ძეგლი ფოთში (მოქ. ე.ამაშუკელი) და სხვ. არის საქართველოს ხელოვნების დამსახურებული მოღვაწე (1990), ამერიკის არქიტექტორთა ინ-ტის (1991), ბულგარეთის არქიტექტორთა კავშირის (1994) საპატიო წევრი, აშშ-ის ინდიანას შტატის ქ. მანსის (1989), ფოთის (1982) საპატიო მოქალაქე, მარდელ პლატას (არგენტინა) სახ. უნივერსიტეტის საპატიო პროფესორი (1987), ბოლის სახელმწიფო უნივერსიტეტის მიწვეული პროფესორი (მანსი, ინდიანა, აშშ). რუსთაველის პრემიების მიმნიჭებელი წევრი, კულტურის სამინისტროს კოლეგიის წევრი, თბილისის არქიტექტურისა და ქალაქთმშენებლობითი სამსახურის არქიტექტურული საბჭოს წევრი, არქიტექტურის საერთაშორისო აკადემიის (1994 წლიდან), ამავე აკადემიის მოსკოვის განყოფილების აკადემიკოსი და აკადემიკოსთა საბჭოს წევრი (1995 წლიდან), რუსე-

თის არქიტექტურისა და საინჟინრო მეცნიერებათა აკადემიის საზღვარგარეთელი წევრი (1994 წლიდან), საქართველოს საინჟინრო აკადემიის აკადემიკოსი (1996 წლიდან). არის სსრკ-ს სახელმწიფო (1982), საქართველოს მინისტრთა საბჭოს (1983), საქართველოს კომკავშირის (1972), არქიტექტურის მსოფლიო ბიენალე „ინტერარქ-83" და „ინტერარქ-85"-ის, საქართველოს სახელმწიფო (1996) პრემიების ლაურეატი. გამართა პერსონალური გამოფენები ქალაქებში: თბილისი, მოსკოვი, რიგა, კაუნასი, მინსკი, კიევი, დრეზდენი, ვაიმარი, ოქსფორდი, ბუენოს-აირესი, ნარა (იაპონია) და სხვ.

ჰობი: პოეზიისა და მხატვრული ლიტერატურის კითხვა, თავისუფალ დროს ატარებს შვილიშვილებთან.

მისამართი: (სამსახურის) ალმაშენებლის 89/24, III სართული. ტელ: 22-73-86. (ბინის) ჩიქოვანის 24ა, ბ.9. თბილისი 380071. ტელ: 33-36-85, 22-59-87.

ვცდილობ, არ გავუკეთო სხვას ის, რასაც არ ვუსურვებ საკუთარ თავს, დიდ პატივს ვცემ სიზუსტეს, ჩემთან ურთიერთობაში სხვისგანაც ამას მოვითხოვ. სიმართლეს ვაყენებ ყოველგვარ პირადულ უხერხულობებზე მაღლა. ვაფასებ პირდაპირობას, მაგრამ ვცდილობ ეს გამოვხატო ევფემიზმებით. შემიძლია თანამშრომლობა სხვადასხვა ხასიათის, ჩვევების და მისწრაფების ადამიანებთან, ვინაიდან მიმაჩნია, რომ ადამიანების განსხვავებულობა ბუნებრივია და მისი შენნაირად გადაქცევის (მოქცევის) ყოველგვარი ცდა უშედეგოა. ბუნებით ტოლერანტი ვარ, მყავს სხვადასხვა ეროვნების და რელიგიის მეგობრები.

მერი (მარიამ) დავითაშვილი კომპოზიტორი, კონსერვატორიის პროფესორი, რუსთაველის პრემიის ლაურეატი, საქართველოს სახალხო არტისტი. დაიბადა თბილისში 1924 წ. 13 მარტს. მშობლები: მარიამ ბეროზაშვილი, შალვა დავითაშვილი; მეუღლე — გივი დოლიძე (1920); შვილი — მამუკა (1948). დაამთავრა თბილისის სახელმწიფო კონსერვატორიის საკომპოზიციო ფაკ-ტი (1946). იყო საქართველოს კომპოზიტორთა კავშირის მდივანი (1968-90). არის კონსერვატორიის პედაგოგი (1972 წლიდან), პროფესორი (1994 წლიდან), „საბავშვო და მოზარდთა მუსიკის კვირეულის" ორგანიზატორი (1972 წლიდან). დაწერილი აქვს „საფორტეპიანო კონცერტი" (1995), „პოემა ვიოლინოსა და ორკესტრისთვის" (1956), „ფანტაზია ფორტეპიანოსა და ორკესტრისთვის" (1956); ოპერები: „ქაჯანა" (1966), „ნაცარქექია" (1979); სიმფონიური ნაწარმოებები, ვოკალური და საგუნდო მუსიკა; შექმნილი აქვს 150-ზე მეტი საბავშვო ნაწარმოები; მუსიკა კინოფილმებისათვის („მანანა", „პაპა გიგია", „დაგვიანებული სასიძო"), მულტფილმებისთვის („ჩხიკვთა ქორწილი", „ნუნა და წრუწუნა" და სხვ.), სპექტაკლებისთვის და სხვ. არის საქართველოს რესპუბლიკის დამსახურებული მოღვაწე (1960), საქართველოს სახალხო არტისტი (1976), რუსთაველის პრემიის ლაურეატი (1981), ღირსების ორდენის კავალერი (1997). საქართველოს კომპოზიტორთა კავშირის წევრია 1946 წლიდან. მისი ბიოგრაფია შეტანილია წიგნში „Композиторы и музиковеды Грузии" (თბილისი, „ხელოვნება", 1984), „მერი დავითაშვილი" (ავტ. ნანა ქავთარაძე, თბილისი, „ხელოვნება", 1976).

ჰობი: მხატვრობა, ლიტერატურა, ტურიზმი.

მისამართი: (სამსახურის) ალმაშენებლის 123, კომპოზიტორთა კავშირი. თბილისი. (ბინის) გრიბოედოვის 29. თბილისი, 380008. ტელ: 99-82-15.

თავდაუზოგავად ვემსახურო მუსიკას, მუსიკალურ აღზრდას, ოჯახს, ყველას მათ, ვისაც ჩემი თანადგომა სჭირდება. მოვესწრო იმ დროს, როცა საქართველო გამთლიანდება და როცა სიყვარული, თანადგომა ერთმანეთის მიმართ ისევ იბატონებს.

დავითი (მახარაძე) ალავერდის ეპარქიის მმართველი მთავარეპისკოპოსი, ხუროთმოძღვრების ცენტრის თავმჯდომარე. დაიბადა თბილისში 1960 წ. 3

თებერვალს. მშობლები: ელენე ნებიერიძე, რომან მახარაძე; მეუღლე თამარ კოლელიშვილი (1960); შვილები: გიორგი (1985), სალომე (1986). დაამთავრა სპი არქიტექტურის ფაკ-ტი (1981). მუშაობდა ძეგლთა დაცვის საქართველოს გაერთიანების IV სარესტავრაციო სახელოსნოში (1982), კინოსტუდია „ქართულ ფილმში" (1982-83). იყო დავით გარეჯის მუზეუმ-ნაკრძალის ფონდების მთავარი მღვდელი (1984-88). ქაშუეთის წმ. გიორგის ეკლესიაში აკურთხეს დიაკვნად, მღვდლად (1988). დაინიშნა დავით გარეჯის მონასტრის და ფერისცვალების ეკლესიის წინამძღოლად (1988), აღიკვეცა ბერად, იღუმენად (1991), აღყვანილ იქნა ეპისკოპოსის ხარისხში (1992).
მისამართი: (ბინის) წყალტუბოს ქ. III კორპ. ბ. 36. თბილისი. ტელ: 34-25-47.

დავითი (ტიკარაძე) ცაგერისა და სვანეთის ეპისკოპოსი. დაიბადა სოფ. სუფსაში (ლანჩხუთის რ-ნი) 1963 წ. 1 მაისს. მშობლები: ცაცა ჩხარტიშვილი, გურამ ტიკარაძე. დაამთავრა სპი (1985). მორჩილი გახდა 1994 წ. ბერად აღიკვეცა 1995 წ. დიაკვნად აკურთხეს 1996 წ. დაინიშნა ბათუმის წმ. იოვ მრავალვნებულის სახელობის მამათა მონასტრის წინამძღვრად (1996) გადაიყვანეს ხაშურის იოანე ნათლისმცემლის სახელობის საკათედრო ტაძარში (1997). აღყვანილ იქნა იღუმენის ხარისხში (1997), დაინიშნა ქარელის ღვთისმშობლის ხარების სახელობის ტაძრის წინამძღვრად (1997). ასრულებდა სამწევრისის მთავარანგელოზთა სახელობის დედათა მონასტრის წინამძღვრის მოვალეობას, დანიშნული იყო სამწევრისის ჯვრის სახელობის და სოფ. ღვლევის ღვთისმშობლის შობის სახელობის ტაძრებში. ეპისკოპოსად აკურთხეს 1998 წელს.

ჯუმბერ დავლიანიძე საერთაშორისო ექსტრა კლასის არბიტრი თავისუფალ ჭიდაობაში. დაიბადა თბილისში 1936 წ. 18 მარტს. მშობლები: ელენე ბრეგვაძე, მიხეილ დავლიანიძე; მეუღლე — გიული კალმახელიძე (1938); შვილები: მარინე (1962), ლია (1965), ლევანი (1970). დაამთავრა სპი ქიმიისა და ტექნოლოგიის ფაკ-ტი (1964). არის ახალგაზრდობის და სტუდენტობის VII მსოფლიო ფესტივალის ჩემპიონი (1957), საქართველოს 13-გზის ჩემპიონი, სსრკ სტუდენტთა თამაშების 4-გზის ჩემპიონი, სსრკ პროფკავშირების 3-გზის ჩემპიონი, სსრკ 2-გზის ჩემპიონი საქართველოს ნაკრების შემადგენლობაში (1957, 1962). დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია „ეკონომიკური ეფექტიანობის ამაღლება ძირითადი ფონდების საშუალებით" (1979). გამოქვეყნებული აქვს 12 სამეცნიერო ნაშრომი. არის სპორტის ოსტატი (1957), სპორტის საპატიო ოსტატი (1962).
ჰობი: სპორტი, სიმღერა.
მისამართი: (სამსახურის) ჭავჭავაძის 49. თბილისი, 380062. სპორტის სახ. დეპარტამენტი. ტელ: 98-24-45. (ბინის) ფანასკერტელის 6, ბ. 51. თბილისი. ტელ: 37-74-48.

ცხოვრებაში მხოლოდ საკუთარი თავის მობილიზებით მიბრძოლია. მძულს მატყუარა, ცბიერი ხალხი. ვაფასებ: სინდისს, სიტყვის პატიოსნებას, უანგარო სიკეთის ქმნას, განათლებას და არა ნასწავლობას.

დავით დათოშვილი შპს „სანტე უოლშ პროდუქტების" გენერალური დირექტორი. დაიბადა თბილისში 1939 წ. 14 აგვისტოს. მშობლები: ნინო ყარაულაშვილი, სოლომონ დათოშვილი; მეუღლე — ლიანა ჩიკვაიძე (1940); შვილები: ნინო (1970), ირაკლი (1971). დაამთავრა საქართველოს ზოოსაინჟინრო ინ-ტი (1962). იყო მცხეთის რძის ქარხნის ინჟინერ-ტექნოლოგი (1962-69), გარდაბნის რძის ქარხნის დირექტორი (1969-73), თბილისის რძის მრეწველობის გაერთიანების (1973-89), რესპუბლიკური გაერთიანება „საქრძის" გენერალური დირექ-

ტორი (1989-96). „სანტე უოლშ პროდუქტების" გენ. დირექტორია 1996 წლიდან. დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია — „შვეიცარული ყველის მომწიფების ტექნოლოგიის სრულყოფა საქართველოს ალპურ ზონაში" (მოსკოვი, 1979). არის საინჟინრო აკადემიისა და მრეწველთა კავშირის წევრი.
ჰობი: სპორტი, ხელოვნება (განსაკუთრებით კინოხელოვნება), შვილიშვილებთან ყოფნა.
მისამართი: *(სამსახურის) კახეთის გზატკეცილის მე-10 კმ. თბილისი. ტელ: 93-63-32. ფაქსი: 70-12-37. (ბინის) ფანასკერტელის 11, ბ. 121. თბილისი.*

ოჯახის სიყვარული, საქმისადმი ერთგული დამოკიდებულება და მიღწეულით განსაკუთრებული სიამოვნების მიღება. ქვეყნისა და მეგობრების სიყვარული, ზნეობრივი პრინციპების წინა რიგში დაყენება.

რომან დალაქიშვილი საქართველოს პარლამენტის წევრი. დაიბადა სოფ. ჯორჯიაშვილში (თეთრიწყაროს რ-ნი) 1950 წ. 25 სექტემბერს. მშობლები: ოლღა ბეგიაშვილი, ისააკ დალაქიშვილი; მეუღლე — რუსუდან აფციაური (1953); შვილები: თამუნა (1976), მანანა (1978), ოლია (1980), დავითი (1983). დაამთავრა სპი სატრანსპორტო ფაკ-ტი (1972), თსუ საინჟინრო-ეკონომიკური ფაკ-ტი (1981). იყო საპროექტო ინსტიტუტ „სოიუზდორპროექტის" თბილისის ფილიალის ინჟინერი, უფროსი ინჟინერი (1972-76), წყალთა მეურნეობისა და მელიორაციის სამინისტროს ტრესტ წყალმშენის N5 სამშენებლო სამმართველოს უფროსი ინჟინერი (1976-78), „თბილქალაქმშენის" ცენტრალური სამშენებლო ლაბორატორიის უფროსი (1978-82), ამიერკავკასიის სატრანსპორტო მშენებლობის ტრესტის N692 სამშენებლო-სამონტაჟო მატარებლის უფროსის მოადგილე (1982-84), ცეკავშირის კაპიტალური მშენებლობის სამმართველოს უფროსის მოადგილე (1984-85), საქართველოს საავტომობილო გზების სამინისტროს N17 საგზაო-საექსპლუატაციო უბნის უფროსი, N1 საგზაო-სამშენებლო-სარემონტო ტრესტის მმართველის მოადგილე (1985-87), თეთრი წყაროს რაისაბჭოს აღმასკომის თავმჯდომარის მოადგილე (1987-88), გაერთიანება „თბილავტოგზის" მთავარი ინჟინერი (1989-90), „საქავტოგზის" საგეგმო-ეკონომიკური და საფინანსო განყოფილების უფროსი (1991), თეთრიწყაროს რ-ნის გამგეობის თავმჯდომარე (1992-95). პარლამენტის ეკონომიკური პოლიტიკისა და რეფორმების კომიტეტის რეგიონალური ეკონომიკის ქვეკომიტეტის თავმჯდომარეა 1995 წლიდან. არის მოქალაქეთა კავშირის წევრი.
მისამართი: *(სამსახურის) საქართველოს პარლამენტი. რუსთაველის 8. თბილისი, 380018. ტელ: 99-75-21.*

პატიოსნება, სამართლიანობა, პროფესიონალიზმი, შრომისმოყვარეობა.

დანიელი (დავით დათუაშვილი) ცხუმ-აფხაზეთის მთავარეპისკოპოსი. დაიბადა თბილისში 1955 წ. 29 მაისს. მშობლები: ნადეჟდა (დოდო) დათუაშვილი, გრიგოლ (გიგა) დათუაშვილი; შვილები: გიორგი (1976), მაია (1978). დაამთავრა საქართველოს სახ. თეატრალური ინ-ტის კინომცოდნეობის ფაკ-ტი (1978). იყო სახელმწიფო კინოკომიტეტის რედაქტორი (1977-80), საპატრიარქოს საგამომცემლო განყოფილების თანამშრომელი (1980-83), სიონის საკათედრო ტაძრის დიაკვანი, მღვდელი (1983-90). ბოდბის ეპარქიის მღვდელმთავარი, დაინიშნა ცხუმ-აფხაზეთის მთავარეპისკოპოსად (1992). არის საქველმოქმედო საზ-ბა „მრევლის" ერთ-ერთი დამფუძნებელი.
მისამართი: *(სამსახურის) მისიისა და ევანგელიზაციის განყოფილება, საქართველოს საპატრიარქო. თბილისი. ტელ: 98-27-10. (ბინის) ცხუმ-აფხაზეთის ეპარქიის დროებითი რეზიდენცია, მარტყოფის მამათა მონასტერი.*

მე, ისევე როგორც ჩემი თაობის უმრავლესი წარმომადგენელი, მოკლებული ვიყავი სარწმუნოებრივ ცოდნას, მაგრამ ღრმად მწამდა, რომ სამყარო შექმნი-

ლი იყო კეთილი ძალის მიერ სიყვარულისა და მშვენიერებისთვის. ამ რწმენამ ქრისტეს ეკლესიაში მიმიყვანა. ეკლესიაში გავიგე, რომ ადამიანის ამქვეყნიური ცხოვრების აზრი არის მომზადება მარადიული ნეტარი ცხოვრებისთვის.

ზაზა დარასელი ტელეკომპანია „მეორე არხის" გენერალური დირექტორი. დაიბადა თბილისში 1950 წ. 20 ივნისს. მშობლები: რაისა ხელაია, ვანიონ დარასელი; მეუღლე — რუსუდან კერვალიშვილი (1955); შვილი — ნინო (1973). დაამთავრა თსუ (1972). იყო საქტელერადიო კომიტეტის რადიოს რედაქტორი (1972-76), რადიოს პასუხისმგებელი მდივანი (1976-77), რადიოს უფროსი რედაქტორი (1977-78), ტელევიზიის ლიტერატურული განყოფილების გამგე (1978-80), საქართველოს ტელევიზიისა და რადიოს ახალგაზრდული პროგრამების მთავარი რედაქტორი (1980-83), საქართველოს კომპარტიის ცკ-ის პრესის და ტელევიზიის სექტორის გამგე (1983-86). საქტელერადიო კომიტეტის თავმჯდომარის I მოადგილე (1986-91). საქართველოს ტელერადიოკორპორაციის ტელეკომპანია „მე-2 არხის" გენერალური დირექტორია 1992 წლიდან. გამოცემული აქვს მოთხრობების ორი კრებული: „დასაწყისი" (1978), „უჩინარი" (1984).

ჰობი: მხატვრული ლიტერატურა, ფეხბურთი, ბილიარდი, ვესტერნები და ცხოვრებისეული კინოფილმები.

მისამართი: (სამსახურის) კოსტავას 68. ტელ: 29-49-51. (ბინის) ბოცვაძის 2. ტელ.: 99-05-43.

თავიდან მინდოდა მწერალი ვყოფილიყავი. პროზაში და დრამატურგიაში მუშაობა მიტაცებდა. ტელევიზიამ ჩამითრია თავის მორევში, დღემდე იქ ვტრიალებ. ყოველთვის მინდოდა დროის გვერდში ყოფნა, სიახლეების დანერგვა. პროფესიონალიზმის ზრდა. ახალი პროგრამების (განსაკუთრებით ნოვატორულის) გაკეთება. ეს რადიოშიც მოვახერხე და ტელევიზიაშიც — შეძლებისდაგვარად. თანდათანობით საქართველოში პიროვნების სრული თავისუფლება უნდა დამკვიდრდეს, ჰარმონიული ზრდა-განვითარებით ადამიანური კომპლექსები დაითრგუნოს.

მამია დარჩია საქართველოს პარლამენტის წევრი. დაიბადა თბილისში 1929 წ. 6 თებერვალს. მშობლები: ოლღა დარჩია, დომენტი დარჩია; მეუღლე — ადა ნათაძე (1940); შვილები: მაია (1955), ნინო (1960). დაამთავრა თსუ ისტორიის ფაკ-ტი (1954). იყო მასწავლებელი (1956), ალკკ მდივანი, განყოფილების გამგე (1956-63), კპ რაიკომის განყოფილების გამგე (1963-67), თსუ კადრების განყოფილების გამგე, პრორექტორი (1967-71), გორის პედაგოგიური ინ-ტის მასწავლებელი, დოცენტი, კათედრის გამგე (1971-76), პედაგოგთა დახელოვნების ცენტრალური ინ-ტის დირექტორი (1976-82), პროფესორი (1986-89), განათლების მინისტრის მოადგილე (1982-86). გამოქვეყნებული აქვს 2 მონოგრაფია, 7 წიგნი, 25 სამეცნიერო წერილი. მინიჭებული აქვს სსრკ და საქართველოს სახალხო განათლების წარჩინებულისა და რესპუბლიკის დამსახურებული მასწავლებლის წოდებები; მიღებული აქვს საქართველოს უმაღლესი საბჭოს 2 საპატიო სიგელი, შრომის წითელი დროშის ორდენი, ივ.ჯავახიშვილის საპატიო მედალი, ი.გოგებაშვილის სახ. პრემია. იყო საქართველოს ალკკ ცკ, კპ რაიკომის წევრი, რაისაბჭოს დეპუტატი, განათლების სამინისტროს კოლეგიის, საზოგადოება „ცოდნის" პრეზიდიუმის, ფიზკულტურის სახ. კომიტეტის კოლეგიის წევრი. პედაგოგიური საზოგადოების პრეზიდიუმის თავმჯდომარეა 1993 წლიდან; შსს საზოგადოებრივი აზრის ინ-ტის რექტორი და კოლეგიის წევრია 1985 წლიდან. არის პედაგოგიურ და ჰუმანიტარულ მეცნიერებათა აკადემიების ნამდვილი წევრი.

ჰობი: სიკეთის კეთება.

მისამართი: (სამსახურის) გ.გულუას 10, თბილისი. ტელ: 99-83-33. (ბინის) წერეთლის 55/1, თბილისი. ტელ: 35-35-72.

ალტრუიზმი.

დავით დარჩიაშვილი საქართველოს პარლამენტის კვლევითი დეპარტამენტის ხელმძღვანელი სამხედრო-სამოქალაქო ურთიერთობების და უსაფრთხოების კვლევების ცენტრის დირექტორი. დაიბადა თბილისში 1960 წ. 16 დეკემბერს. მშობლები: ელენე ფემურია, შანშე დარჩიაშვილი; მეუღლე — ლელა ცქიტიშვილი (1965); შვილები: მარიამი (1985), გიორგი (1988). დაამთავრა თსუ ისტორიის ფაკ-ტი (1937). იყო გაზეთ „ქართველი ერის" რედაქტორი (1990-91), ტელეკომპანია „იბერვიზიის" თანამშრომელი (1992). არის მშვიდობის, დემოკრატიისა და განვითარების კავკასიური ინ-ტის მკვლევარი (1992 წლიდან), გამგეობის წევრი, ჯგუფის ხელმძღვანელი (1996 წლიდან). სამხედრო-სამოქალაქო ურთიერთობების და უსაფრთხოების კვლევების ცენტრის (ინ-ტის ქვესტრუქტურა) დირექტორია 1997 წლიდან. რუსეთის ისტორიის კათედრის მეცნიერ-თანამშრომელი 1991 წლიდან. დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია თემაზე: „ბათუმი რუსეთის პოლიტიკაში" (1991). ავტორია ნაშრომისა: Georgia: The Search for State Security (US. 1997). არის ტრადიციონალისტთა კავშირის წევრი.

ჰობი: სათამაშო ჯარისკაცები.

მისამართი: (სამსახურის) რუსთაველის 8. თბილისი. ტელ: (99532) 33-18-79. ელ.ფოსტა: CIPDD @ access. sanet. ge (ბინის) ზანდუკელის 29. თბილისი, 380072. ტელ: 98-60-72.

საქმისადმი პასუხისმგებლობით მოკიდება, ადამიანთა (თითქმის ყველასი) სიყვარული, განათლება — თვითგანათლება, ბედის გაღიმება — ესაა, რაც დამეხმარა ცხოვრების მანძილზე გარკვეული წარმატებების მიღწევაში.

აკაკი დარჯანია ფოთის მერი. დაიბადა სოფ. ჭალადიდში (ხობის რ-ნი) 1956 წ. 3 იანვარს. მშობლები: გულიზა გაგუა, გრიგოლ დარჯანია; მეუღლე — ირმა სესკურია (1966); შვილები: ნინო (1990), გიორგი (1996). დაამთავრა ქუთაისის პედაგოგიური ინ-ტის ისტორიის ფაკ-ტი (1977). იყო კომკავშირის ხობის, ფოთის ქალაქკომის I მდივანი (1979-84), ფოთის განათლების განყოფილების გამგე (1984-86), კპ ფოთის საქალაქო კომიტეტის საორგანიზაციო განყოფილების გამგე (1986-89), ფოთის ვიცე-მერი (1995-98). ფოთის მერია 1998 წლიდან. იყო სკკპ წევრი (1974-89). მოქალაქეთა კავშირის წევრია 1993 წლიდან.

ჰობი: წიგნის კითხვა.

მისამართი: (სამსახურის) აღმაშენებლის 12. ფოთი. ტელ: 2-25-25, 2-01-20. (ბინის) ლ. ასათიანის 9, ფოთი. ტელ: 2-01-06.

უპირველესად, სამშობლოს სიყვარული და ერთგულება. ამ თვისებებით და პრინციპებით ვიცხოვრე მთელი ჩემი შეგნებული ცხოვრება. დიდი სურვილი მაქვს ჩემი შვილებიც ამ იდეალების მატარებლები იყვნენ. დარწმუნებული ვარ, ეს ასე იქნება.

თამაზ დაუშვილი საქართველოს პარლამენტის წევრი. დაიბადა თბილისში 1940 წ. 2 აგვისტოს. მშობლები: ქეთევან ნაცვლიშვილი, ელადიმერ დაუშვილი; მეუღლე — ტატიანა მირველაშვილი; შვილი — ნიკოლოზი (1964). დაამთავრა თსუ (1965). იყო კულტსამეურნეო გაერთიანების სავაჭრო განყოფილების უფროსის მოადგილე, სპორტვაჭრობის მმართველის მოადგილე, სპორტკულტვაჭრობის გაერთიანების გენერალური დირექტორი. იყო სკკპ წევრი (1981 წლიდან). არის ტრადიციონალისტთა კავშირის წევრი (1993 წლიდან).

ჰობი: ლამაზი ცხოვრება.

მისამართი: (სამსახურის) საქართველოს პარლამენტი. რუსთაველის 8. თბილისი, 380018. ტელ: 98-42-80.

ტარიელ დგებუაძე სენაკის რაიონის გამგეობის თავმჯდომარე. დაიბადა სოფ. ფოცხოში (სენაკის რ-ნი) 1946 წ. 26 დეკემბერს. მშობლები: გუგუცა ქუჩულორია, გური დგებუაძე; მეუღლე — მარინე მატკავა (1956); შვილები: გიორგი (1980), თამარი (1986). დაამთავრა სუბტროპიკული მეურნეობის ინ-ტის სუბტროპიკული ფაკ-ტი (1970), მოსკოვის უმაღლესი პარტიული სკოლა (1978). იყო ცხაკაიას რ-ნის სოფ. ნოსირის დაფნის მეურნეობის აგრონომი (1966-70), ალკკ ცხაკაიას რაიკომის ინსტრუქტორი (1971-72), მეორე მდივანი (1972-74), საქართველოს კპ ცხაკაიას რაიკომის ინსტრუქტორი (1974), სოფ. გეჯეთის (ცხაკაიის რ-ნი) ჩაის მეურნეობის დირექტორი (1974-75), ცხაკაიას რაისაბჭოს აღმასკომის თავმჯდომარის მოადგილე (1975-78), სოფლის მეურნეობის სამმართველოს უფროსი (1978-82), განყოფილების გამგე (1982-84), რაიკომის მეორე მდივანი (1987-88), რაისაბჭოს აღმასკომის თავმჯდომარე (1988-91), სენაკის რაიონის გამგეობის თავმჯდომარე (1993 წლიდან). დაჯილდოებულია „შრომის წითელი დროშის" ორდენით, მედლით „შრომითი წარჩინებისთვის" მოქალაქეთა კავშირის წევრია 1993 წლიდან.
ჰობი: ხელოვნება, სპორტი, ნადირობა.
მისამართი: (სამსახურის) ჭავჭავაძის 97. სენაკი, 384640. ტელ: 2-15-61. ფაქსი: 2-16-61. (ბინის) დადიანის 4. სენაკი, 384640. ტელ: 2-16-08.

პრინციპულობა, კეთილსინდისიერება, კოლეგიალობა, კომუნიკაბელობა, მშობლიური რაიონისა და ქვეყნის უანგარო სამსახური, საკუთარი ცხოვრებისეული პრინციპებისა და არჩეული გზის ურყევობა.

შუქრი დევნოზაშვილი საქართველოს პარლამენტის წევრი. დაიბადა ბოლნისში 1949 წ. 20 თებერვალს. მშობლები: ლეილა ლაზარეიშვილი, შოთა დევნოზაშვილი; მეუღლე — კლარა ქინქლაძე (1943); შვილები: შოთა, ლელა, მაია. დაამთავრა სასოფლო-სამეურნეო ინ-ტის მებაღეობა-მევენახეობის ფაკ-ტი (1972). იყო ბოლნისის სოფლის მეურნეობის გაერთიანების. თავმჯდომარის მოადგილე (1974 წლიდან), ბოლნისის რაიკომის მეორე მდივანი (1980 წლიდან), პირველი მდივანი (1987 წლიდან), საქართველოს უზენაესი საბჭოს წევრი (1990 წლიდან), რატევენის სახაზინო მეურნეობის დირექტორი (1992 წლიდან). პარლამენტის წევრია 1995 წლიდან. არის სოფლის მეურნეობის დამსახურებული მუშაკი. მიღებული აქვს საპატიო ნიშნის (1980) და ღირსების ორდენი (1999). მოქალაქეთა კავშირის წევრია 1994 წლიდან.
ჰობი: ფეხბურთი.
მისამართი: (სამსახურის) საქართველოს პარლამენტი. რუსთაველის 8. თბილისი, 380018. (ბინის) ჭავჭავაძის 112. ბოლნისი. ტელ: 2-28-19.

თამარ დეკანოსიძე ექიმი, პათოლოგანატომი, პროფესორი, საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის წევრ-კორესპონდენტი, მეცნიერების დამსახურებული მოღვაწე. დაიბადა ხარაგაულში 1922 წ. 3 ნოემბერს. მშობლები: ეკატერინე კიკნაძე-დეკანოსიძე, ივანე დეკანოსიძე; მეუღლე — გივი სარალიძე (1922); შვილები: შოთა (1946), იამზე (1957). დაამთავრა თსსი სამკურნალო ფაკტი (1943). იყო თსსი პათანატომიის კათედრის ასისტენტი, დოცენტი, პროფესორი (1943-69), ჰისტოლოგიისა და ემბრიოლოგიის კათედრის გამგე (1969-73), პათანატომიის კათედრი გამგე (1973-96). ამავე კათედრის პრფესორია 1996 წლიდან. საქართველოს ჯანდაცვის სამინისტროს მთავარი პათოლოგანატომი (1980 წლიდან), საქართველოს პათოლოგანატომთა საზოგადოების თავმჯდო-

მარე (1990 წლიდან). დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია: „ნერვული სისტემის სხვადასხვა განყოფილებების სტრუქტურული ცვლილებები" (1955), სადოქტორო — „შეგუებითი და კომპენსაციური პროცესების მორფოლოგიური საფუძვლები" (1964). არის 6 მონოგრაფიის, 142 სამეცნიერო სტატიისა და 1 სასწავლო ფილმის ავტორი, ივ.თარხნიშვილის პრემიის ლაურეატი (1962), საპატიო ნიშნის (1962), შრომის წითელი დროშის (1981), ღირსების (1997) ორდენების კავალერი, წლის საუკეთესო მასწავლებლის პრემიის ლაურეატი (1999). არის სსრკ პათოლოგანატომთა საზ-ბის გამგეობის წევრი, ათეროსკლეროზის, გერონტოლოგთა საერთაშორისო საზ-ბების წევრი.
მისამართი: (სამსახურის) ვაჟა-ფშაველას 33. თბილისი 380077. ტელ: 39-47-80. (ბინის) იოსებიძის 80, ბ. 3. ტელ: 37-44-54.

1. აუცილებლად სიმართლის დაცვა ყოველგვარ სიტუაციაში. 2. სისტემატური ზრუნვა პროფესიონალი პათოლოგანატომების, პროფესიონალი პათოლოგიური ანატომიის პედაგოგების, მკვლევარი ექიმების აღზრდისათვის. 3. აუცილებლად სისტემატური ზრუნვა და ქმედება, საქართველოში პათოლოგიური ანატომიის, როგორც მეცნიერებისა და კლინიკური დარგის განვითარებისათვის. 4. სისტემატური ზრუნვა ქართული სამედიცინო ტერმინოლოგიის დაზუსტებისათვის.

ᲐᲕᲗᲐᲜᲓᲘᲚ ᲓᲔᲛᲔᲢᲠᲐᲨᲕᲘᲚᲘ საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს თავმჯდომარე. დაიბადა სოფ. პატარა თონეთში თეთრიწყაროს რა-ნი.1941 წ. 21 დეკემბერს. მშობლები: ანა დემეტრაშვილი, ვლადიმერ დემეტრაშვილი; შვილები: ანი (1969), ტარიელი (1972), სოფიკო (1992). დაამთავრა პერმის სახ. უნივერსიტეტის იურიდიული ფაკ-ტი (1967). მუშაობდა დამხმარე მუშად თბილისისა და პერმის სხვადასხვა დაწესებულებაში (1960-63). იყო პერმის უნივერსიტეტის კათედრის ასისტენტი (1968-71), მოსკოვის სახ. უნივერსიტეტის ასპირანტი (1971-75), პერმის უნივერსიტეტის მასწავლებელი (1975-77), საქართველოს სასოფლო-სამეურნეო ინ-ტის უფროსი მასწავლებელი (1978-79), მოსკოვის მილიციის უმაღლესი სკოლის თბილისის ფაკ-ტის უფროსი მასწავლებელი და დოცენტი (1979-84), თსუ დოცენტი, დეკანის მოადგილე, კათედრის გამგე (1986 წლიდან), სახელმწიფო მეთაურის აპარატის იურიდიული განყოფილების გამგე, საკონსტიტუციო აქტების მომზადების სამსახურის ხელმძღვანელი (1993-95). საკონსტიტუციო სასამართლოს წევრია 1995 წლიდან, თავმჯდომარე — 1996 წლიდან. დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია: „საფრანგეთის მეხუთე რესპუბლიკის ხელისუფლების ცენტრალურ ორგანოთა სისტემა" (1975) გამოქვეყნებული აქვს 30-მდე სამეცნიერო და პუბლიცისტური ნაშრომი, მათ შორის: მონოგრაფია, კონსტიტუციათა კრებული, მეთოდური მასალები.
ჰობი: მხატვრული ლიტერატურა, თევზაობა.
მისამართი: (სამსახურის) რუსთაველის 29. თბილისი 380008. ტელ: 99-60-25. ფაქსი 93-30-05. (ბინის) საავაძის 183. ტელ: 94-29-96.

ᲔᲚᲒᲣᲯᲐ ᲓᲕᲐᲚᲘ ავიაკომპანია „ეარ-ჯორჯიას" გენერალური დირექტორი. დაიბადა ქუთაისში 1947 წ. 29 სექტემბერს. მშობლები: ნორა დვალი, გრიგოლ დვალი; მეუღლე — მარინე მეტრეველი (1954); შვილები: ნინო (1979), ნანა (1980). დაამთავრა კიევის საინჟინრო ინ-ტი (1983). იყო მეორე მფრინავი, ხომალდის მეთაური, ავიაესკადრილიის უფროსის მოადგილე, უფროსი, ავიარაზმის უფროსის მოადგილე, უფროსი, ავიაკომპლექსის უფროსის მოადგილე, უფროსი (1971-94), ავიაკომპანია „ეარ-ჯორჯიას" საფრენოსნო სამსახურის დირექტორი (1994-97). გენერალური დირექტორია 1997 წლიდან. დაჯილდოებულია ღირსების ორდენით (1993).
ჰობი: ნადირობა.

მისამართი: (სამსახურის) ჭავჭავაძის 49-ა. თბილისი. ტელ: 99-08-09.
პატიოსნება, ერთგულება, პროფესიონალიზმი.

კობა დვალიშვილი საქართველოს პარლამენტის წევრი, პარლამენტის კორუფციასთან ბრძოლის დროებითი საგამოძიებო კომისიის მდივანი. დაიბადა ბოლნისში 1965 წ. 10 იანვარს. მშობლები: დონარა დვალიშვილი, ავთანდილ დვალიშვილი; მეუღლე — მაკა დვალიშვილი (1974); შვილი — ავთანდილი (1997). დაამთავრა უცხო ენათა პედაგოგიური ინ-ტი (გერმანული ენა, 1991). სწავლობს თსუ იურიდიულ ფაკ-ტზე. იყო მოქალაქეთა კავშირის ბოლნისის რაიონული ორგანიზაციის აპარატის თანამშრომელი (1993-94), აღმასრულებელი მდივანი (1994-95). პარლამენტის წევრია 1995 წლიდან. არის მოქალაქეთა კავშირის წევრი (1993).
ჰობი: საზოგადოებრივ-პოლიტიკური საქმიანობა.
მისამართი: (სამსახურის) საქართველოს პარლამენტი. რუსთაველის 8. თბილისი, 380018. ტელ: 92-15-70. (ბინის) სულხან-საბა ორბელიანის 98. ბოლნისი. ტელ: 2-25-43.
ბრძოლა ძლიერი საქართველოსთვის. ჩემი წარმატება განაპირობა საქართველოს სიყვარულმა, დამოუკიდებლობის, სუვერენიტეტისთვის ბრძოლამ, დემოკრატიული განვითარებისთვის ბრძოლამ, პატრიოტიზმმა, ედუარდ შევარდნაძის პოლიტიკისადმი მხარდაჭერამ, ტერიტორიული მთლიანობისთვის ბრძოლაში უშუალო მონაწილეობამ, სამართლიანობამ, დემოკრატიული პრინციპებისათვის მხარდაჭერამ (რეალური დანერგვით), საქართველოს მოქალაქეთა კავშირმა, დემოკრატიული ქვეყნების თანამეგობრობაში საქართველოს სრულუფლებიან წევრად ადგილის დამკვიდრებისთვის ორიენტაციამ, ნესიერებამ, კორუფციისადმი შეურიგებლობამ. ჩემი მიზანია — კანონმდებლობის აღსრულებითი უფლებამოსილებით ვებრძოლო კორუფციას.

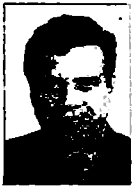

ალექსანდრე დიდებულიძე ელექტრომექანიკოსი, ელექტრომექანიკის კათედრის გამგე, პროფესორი, მეცნიერებათა აკადემიის წევრ-კორესპონდენტი. დაიბადა თბილისში 1944 წ. 30 სექტემბერს. მშობლები: იოლანტა სანიკიძე, კონსტანტინე დიდებულიძე; მეუღლე — თამარ ჭელიძე (1944); შვილი — ნატო (1983). დაამთავრა საპი ავტომატიკის და გამოთვლითი ტექნიკის ფაკ-ტი (1966). იყო საპი ასისტენტი (1967-68), სოფლის მეურნეობის მექანიზაციის და ელექტრიფიკაციის ინ-ტის მეცნიერ-თანამშრომელი (1971-74), საქართველოს აგრარული უნივერსიტეტის უფროსი მასწავლებელი (1974-78), დოცენტი (1978-89). კათედრის გამგეა (1989 წლიდან). დაიცვა სადოქტორო დისერტაცია: „სპეციალური ელექტრიფიცირებული სატრანსპორტო-ტექნოლოგიური სისტემები სასოფლო-სამეურნეო წარმოებისათვის" (1991). ავტორია 34 პატენტისა და წიგნების: „ავტომატიზებული ელექტროამძრავი სოფლის მეურნეობაში" (სახელმძღვანელო. თანაავტორები ვ.მეტრეველი და შ.ჭელიძე, 1982), „ავტომატიზებული ელექტროამძრავის პროექტირება" (1983), „ელექტრომოწყობილობის ექსპლუატაცია" (თანაავტორი ი.წულაძე, 1991), „სოფლის მეურნეობის განვითარება საქართველოში" (1997) „ენერგეტიკის სექტორი საქართველოში" (თანაავტორი მ. ჩაჩხუნაშვილი, 1999). არის საქართველოს სწავლულ ექსპერტთა საბჭოს თავმჯდომარის მოადგილე, ეროვნული ენერგეტიკული აკადემიის წევრი (1995 წლიდან), სოფლის მეურნეობის მეცნიერებათა აკადემიის ნამდვილი წევრი (1995 წლიდან), ბიბლიოთეკების განვითარების ფონდის წევრი (1995 წლიდან), ღირსების ორდენის კავალერი (1999).
ჰობი: ჭადრაკი, სამთო ტურიზმი.
მისამართი: (სამსახურის) ალმაშენებლის ხეივნის მე-13 კმ. თბილისი, 380031. ტელ: 51-92-27. (ბინის) კოსტავას 44. ბ. 18. თბილისი, 380079. ტელ: 93-28-41.

შრომა და ისევ შრომა; დავალებული საქმის მთელი მონდომებით შესრულება, დემოკრატიულობა.

დიმიტრი (შიოლაშვილი) ბათუმის და სხალთის ეპისკოპოსი. დაიბადა მცხეთაში 1961 წ. 16 თებერვალს. მშობლები: მონაზონი ანა შიოლაშვილი, შოთა შიოლაშვილი; მეუღლე — მაია ხიდეშელი; შვილები: ნინო, ეკატერინე. დაამთავრა მცხეთის N89 პროფესიულ-ტექნიკური სასწავლებელი (1976), მცხეთის სასულიერო სემინარია (1979), მოსკოვის სასულიერო აკადემია (1982). აკურთხეს დიაკვნად სიონის საკათედრო ტაძარში (1985), მღვდლად (1986); დაჯილდოებულია ოქროს ჯვრის ტარების უფლებით და დაინიშნა ბათუმის წმ. ნიკოლოზის ეკლესიაში (1986), ალავერდის მონასტერში (1987-88), ანჩისხატის ტაძარში (1988-89), ბათუმის ღვთისმშობლის დაბადების სახელობის ტაძარში წინამძღვრად, დაჯილდოვდა დეკანოზის ხარისხით (1989), ბათუმის წმ. ანდრია პირველწოდებულის სახელობის გიმნაზიის რექტორად (1991), ბათუმის წმ. ioანე ღვთისმეტყველის სახელობის სასულიერო სემინარიის რექტორად (1993), გიმნაზიის წმ. ნინოს ტაძრის წინამძღვრად (1994), ბათუმის წმ. მოწამე ეკატერინეს სახელობის სათნოების სავანის დირექტორად (1995). დაჯილდოვდა მეორე გამშვენებული ჯვრის ტარების უფლებით (1995), აღიკვეცა ბერად (1996), მიენიჭა არქიმანდრიტის ხარისხი (1996), ეპისკოპოსის ხარისხი (1996). სასულიერო აკადემიაში ასწავლიდა ლიტურღიკას (1988-89).

ოდისეი დიმიტრიადი დირიჟორი, რუსთაველის პრემიის ლაურეატი, სსრკ სახალხო არტისტი, პროფესორი. დაიბადა ბათუმში 1908 წ. 7 ივლისს. მშობლები: კალიოპი დიმიტრიადი, აქილეს დიმიტრიადი; მეუღლე — ელიზავეტა სერბინა (1911-91); შვილები: ნანა (1932), პარისი (1936-61), ორესტი (1939). დაამთავრა თბილისის კონსერვატორია და ლენინგრადის ასპირანტურა. იყო თბილისის საოპერო თეატრის დირიჟორი (1937 წლიდან), მთავარი დირიჟორი და სამხატვრო ხელმძღვანელი (1952-65). ჩამოაყალიბა სიმფონიური ორკესტრი (1947). იყო მსოკოვის დიდი თეატრის დირიჟორი (1965 წლიდან). დადგმული აქვს თითქმის ყველა ქართული ოპერა; შესრულებული აქვს ქართველ კომპოზიტორთა სიმფონიური ნაწარმოებები. საოპერო სპექტაკლები დადგმული აქვს არგენტინაში და მექსიკაში. სიმფონიურ ორკესტრებს დირიჟორობდა მსოფლიოს მრავალ ქვეყანაში. არის ზ.ფალიაშვილის და რუსთაველის პრემიის ლაურეატი, ღირსების ორდენის კავალერი. მისი ბიოგრაფია შეტანილია ქართულ საბჭოთა ენციკლოპედიაში და მუსიკალურ ცნობარში.
ჰობი: მუსიკა, ფეხბურთი.
მისამართი: (ბინის) პლატია ამერიკი, მემფისი 47. საბერძნეთი, ათენი. ტელ: 867-19-54.
სიმართლე და სიკეთე.

ოთარ დიოგიძე ბათუმის სახელმწიფო საზღვაო აკადემიის რექტორი. დაიბადა ბათუმში 1954 წ. 13 აპრილს. მშობლები: რუქე ხალვაში, შუქრი დიოგიძე; მეუღლე — თამარ ჩავლეიშვილი-დიოგიძისა (1954); შვილები: თამარი (1988), ქეთინო (1992). დაამთავრა სპი ქიმიის ფაკ-ტი (1977). იყო რაჭის სამთო-ქიმიური ქარხნის ტექნოლოგი (1977-79), ქიმიური რეაქტივებისა და ზესუფთა ნაერთების საკავშირო კვლევითი ინ-ტის ასპირანტი (1980-83), რაჭის სამთო-ქიმიური ქარხნის მთავარი ტექნოლოგი (1984-86), ბათუმის უნივერსიტეტის მასწავლებელი, დეკანი (1986-96). დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია: „ზესუფთა თეთრი დარიშხანის (As_2O_3) მიღება" (1984). იყო სკკპ წევრი. არის დემოკრატიული აღორძინების კავშირის წევრი, აჭარის უზენაესი საბჭოს დეპუტატი.

ჰობი: ცურვა, ჭიდაობა.
მისამართი: (სამსახურის) რუსთაველის 53, ბათუმი. ტელ: 7-53-88, 7-48-50, ფაქსი: 7-48-50. (ბინის) სულაბერიძის 12, ბათუმი. ტელ: 7-49-88.

ადამიანს იმდენი სითბო უნდა გააჩნდეს, რომ შეძლოს სხვასაც გაუნაწილოს. ერთგული უნდა იყოს ქვეყნის, მეგობრის. საქმის ღალატი მიუტევებელია.

დავით დოიაშვილი მარჯანიშვილის თეატრის მთავარი რეჟისორი. დაიბადა თბილისში 1971 წ. 7 ოქტომბერს. მშობლები: მიმოზა სოსელია, თეიმურაზ დოიაშვილი. დაამთავრა თსთი, მიხეილ თუმანიშვილის სახელოსნო (1993). სხვადასხვა დროს იყო ალექსიძის სახელობის სასწავლო თეატრის, მიხეილ თუმანიშვილის კინომსახიობთა თეატრის, მარჯანიშვილის თეატრის, ლიდსის „ფლეიჰაუზის" დამდგმელი რეჟისორი (1991-96). არის დამდგმელი რეჟისორი სპექტაკლებისა: „მადამ ბოვარი", „მარია", „ცხოვრება იდიოტისა", „მეფე ლირი", „სეილემის პროცესი", „მედეა", „სამი და", „პეტერ ვაისი", „მარად-სადი", „სალომეა", „მაყურებლისათვის ამის ნახვა აკრძალულია".
მისამართი: (სამსახურის) მარჯანიშვილის 8. თბილისი 380002. ტელ: 95-24-25. (ბინის) ტელ: 53-62-29.

არანაირი პრინციპი და არანაირი იდეალები არა მაქვს!

დავით დოიჯაშვილი დიდუბე-ჩუღურეთის რაიონული სასამართლოს მოსამართლე. დაიბადა თბილისში 1963 წ. 29 სექტემბერს. მშობლები: გულიკო კასრაძე, დიმიტრი დოიჯაშვილი; მეუღლე — ნანა დოიჯაშვილი (1964); შვილები: გულიკო (1987), ქეთევანი (1990). დაამთავრა თსუ იურიდიული ფაკ-ტი (1986). იყო მოსკოვის პროკურატურის ინ-ტის ასპირანტი (1986-89). მუშაობს საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის სახელმწიფოსა და სამართლის ინ-ტში (1989 წლიდან). დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია თემაზე „სისხლის სამართლებრივი პასუხისმგებლობა ხელისუფლებისა და სამსახურებრივი უფლებამოსილების გადამეტებისას" (1990). არის ერთი მონოგრაფიის ავტორი (1993).
მისამართი: (სასმსახურის) წინამძღვრიშვილის 200. ტელ: 95-02-69, 95-84-85. (ბინის) წერეთლის გამზ. 110. თბილისი. ტელ: 34-29-12.

მანანა დოიჯაშვილი პიანისტი, პროფესორი, კონსერვატორიის დიდი დარბაზის დირექტორი და სამხატვრო ხელმძღვანელი, საქართველოს სახალხო არტისტი. დაიბადა თბილისში 1947 წ. 5 ნოემბერს. მშობლები: თინათინ ნადარეიშვილი, ლევან დოიჯაშვილი; მეუღლე — გიორგი გოთუა (1945); შვილი — ლევანი (1980). დაამთავრა თბილისის სახელმწიფო კონსერვატორია (1971), ასპირანტურა (1973). იყო თბილისის სახ. კონსერვატორიის უფროსი მასწავლებელი, დოცენტი, ამჟამად პროფესორია. არის საქართველოს მუსიკოს-შემსრულებელთა (1995), პიანისტთა თბილისის საერთაშორისო (1997) კონკურსების დამფუძნებელი, თბილისის საკრებულოს წევრი (1998). მისი შესრულებით გამოშვებულია რამდენიმე დისკი სოლო პროგრამითა და სიმფონიური ორკესტრის თანხლებით. არის საერთაშორისო კონკურსების ლაურეატი: ამიერკავკასიის მუსიკოს-შემსრულებელთა II კონკურსი (1962), ენესკუს სახელობის ბუქარესტის საერთაშორისო კონკურსი, სმეტანას სახელობის პიანისტთა საერთაშორისო კონკურსი (1974), პიანისტთა სიდნეის I საერთაშორისო კონკურსი (1977) და სხვ. მისი ბიოგრაფია შეტანილია წიგნში „თანამედროვე პიანისტები" (ლ.გრიგორიევი, ი.პლადეკი, მოსკოვი, 1985.)
მისამართი: (სამსახურის) გრიბოედოვის 8. თბილისის სახელმწიფო კონსერვატორია. ტელ: 92-24-46. ფაქსი: 92-24-47. (ბინის) ზაქარიაძის 8, ბ.86. ტელ: 39-80-42.

გიორგი დოლიძე კინომცოდნე, თეატრისა და კინოს სახელმწიფო ინსტიტუტის პრორექტორი, პროფესორი. დაიბადა ქუთაისში 1934 წ. 20 აპრილს. მშობლები: მარიამ ვაჩეიშვილი, გალაკტიონ დოლიძე; მეუღლე — მაყვალა მაისურაძე (1936); შვილები: ზვიადი (1959), ჯარჯი (1987). დაამთავრა თბილისის უცხო ენათა პედაგოგიური ინ-ტის ინგლისური ენის ფაკ-ტი (1959). მუშაობდა ჟურნალისტ-მთარგმნელად (1955 წლიდან). თეატრალურ ინსტიტუტში იყო კინო-ფაკულტეტის დეკანი (1980-92). არის პრორექტორი კინო-ტელე დარგში (1992 წლიდან). დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია: „მაიაკოვსკი და კინო" (1969). ავტორია წიგნებისა „მაიაკოვსკი და კინო", „ქართული კინო გუშინ და დღეს", აღადგინა 18 ძველი ქართული მხატვრული ფილმი („ხანუმა", „ამოკი", „ორი მონადირე", „თავადის ასული მერი" და სხვ.). არის კინემატოგრაფისტთა და თეატრალურ მოღვაწეთა კავშირის და ჟურნალისტთა ფედერაციის წევრი.
ჰობი: მუსიკა, სუფრა.
მისამართი: (სამსახურის) რუსთაველის 19. ტელ: 99-04-38, 98-30-74. (ბინის) ბუდაპეშტის 30. ტელ: 39-50-82.

შრომით ეძლევაო სულს ნეტარება — ბრძანა აკაკიმ. ასეთ ნეტარებას ვესწრაფვი დღენიადაგ და ამასვე შთავაგონებ ჩემს შვილებს, შვილიშვილებსა და სტუდენტებს, რომლებთანაც სისტემატური კონტაქტი დიდ ენერგიასა და ხალისს მანიჭებს. ამიტომაც არ მიყვარს მოწუწუნე კაცი — მეგობარს რომ გულს უკლავს თავისი გაუთავებელი წუწუნ-ჩივილით, მტერს კი — ახარებს.

ლია დოლიძე მუსიკისმცოდნე, თბილისის სახ. კონსერვატორიის დოცენტი. დაიბადა ლონდონში 1946 წ. 1 სექტემბერს. მშობლები: ალისა ყლენტი, ისიდორე დოლიძე. დაამთავრა თბილისის სახელმწიფო კონსერვატორია (1970). იყო საქტელერადიო კომიტეტის მუსიკალური რედაქტორი (1971-72), ხელოვნებათმცოდნეობის საკავშირო სამეცნიერო-კვლევითი ინ-ტის ასპირანტი (მოსკოვი, 1972-75), კონსერვატორიის მუსიკის ისტორიის კათედრის უფროსი მასწავლებელი (1980-88), დოცენტი (1988 წლიდან). მილანის მუსიკალური გამომცემლობა Ricordi-ს სტაჟიორი (1988-89), მიწვეული იყო ჰალეს უნივერსიტეტის თეოლოგიის ფაკ-ტზე (სამეცნიერო-კვლევითი მივლინება DAAD-ის ხაზით, 1997-98). დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია: „ეროვნულობის პრობლემა მუსიკალური შემოქმედების ფსიქოლოგიაში" (მოსკოვი, 1978), სადოქტორო— „ლუიჯი ნონოს მუსიკალური შემოქმედების სოციალურ-ფსიქოლოგიური განპირობებულობა". ავტორის 30-ზე მეტი სამეცნიერო ნაშრომისა, მათ შორის: "О специфике проявления национального в музыкальном творчестве Стравинского в свете общей теории сознания и бессознательного психического" (в кн. Бессознательное: природа, функции, методы исследования", Тбилиси, 1978), "Il ruolo del fattore nazionale nella psicologia della creazione musicale "(Musica-realta, Milano, 1986), "Die Probleme der musikalischen Ästhetik und Soziologie" (Beitrage zur Musikwisseschaft, Berlin, 1988), "14 Articles on 20-th century Georgian Music" (New Grove Dictionary of Music and Musicians, London, 1999) და სხვ. არის საქართველოს კომპოზიტორთა კავშირის წევრი (1979 წლიდან), მილანის მუსიკალური გამომცემლობა Ricordi-ს უცხოელი წევრი (1989 წლიდან), ლონდონის მუსიკალური ენციკლოპედიის New Grove Dictionary of Music and Mucsicians კონსულტანტი ქართული მუსიკის სფეროში (1995 წლიდან). მისი ბიოგრაფია შეტანილია ცნობარში International Who's Who in Music, Cambridge, 1999.
ჰობი: არქიტექტურა, უცხო ენების შესწავლა.
მისამართი: (სამსახურის) გრიბოედოვის 8. თბილისი 380008. თბილისის სახ. კონსერვატორია. ტელ: 99-69-92. ფაქსი: 98-71-87. (ბინის) ი.აბაშიძის 21, ბ.18. თბილისი 380079. ტელ: 22-61-83.

მუდმივი პროფესიული სრულყოფა და ზოგადჰუმანიტარული განათლების გაფართოება. საქმისადმი პრინციპული დამოკიდებულება და მიზნის მისაღწევად ყველაზე რთული და პერსპექტიული გზის არჩევა. წარსულის მუსიკის თანამედროვე აღქმა და თანამედროვე მუსიკალური მოვლენების ისტორიულ ჭრილში დანახვა. ევროპული მუსიკის ზედმიწევნით ღრმა ცოდნა და ამ კონტექსტში ქართული მუსიკის ადგილის დადგენა. ფართო პროფესიული ერუდიციის მქონე ახალგაზრდა კადრების აღზრდა.

როსტომ დოლიძე საქართველოს პარლამენტის წევრი, აჭარის უმაღლესი საბჭოს დეპუტატი, საპროცედურო საკითხთა და წესების კომიტეტის თავმჯდომარე, აჭარის ორგანიზაცია „დედა საქართველოს" თავმჯდომარე. დაიბადა ბათუმში 1939 წ. 23 იანვარს. მშობლები: მერი ზეიშვილი, ხასან დოლიძე; მეუღლე — ალბინა ტოროპოვა-დოლიძე; შვილები: გიული (1968), გიორგი (1974). დაამთავრა მოსკოვის ეკონომიკურ-სტატისტიკური ინ-ტი (1967). იყო ბათუმის გემთმშენებელი ქარხნის ინჟინერ-ეკონომისტი, სანარმოო-ეკონომიკური განყოფილების უფროსის მოადგილე, პარტკომის მდივანი (1967-71), ბათუმის პარტიის საქალაქო კომიტეტის ინსტრუქტორი (1971-74), ბათუმის აღმასკომის თავმჯდომარის პირველი მოადგილე (1974-84), აღმასკომის თავმჯდომარე (1984-91), სახალხო კონტროლის თავმჯდომარე, ბთუმის მერის მოადგილე, ბათუმის მერი, აჭარის ა/რ უზენაესი საბჭოს თავმჯდომარის მოადგილე, სხვადასხვა დროს იყო ბათუმის საქალაქო საბჭოს და აჭარის ა/რ უზენაესი საბჭოს დეპუტატი, საქართველოს პარლამენტის წევრი (1992-95). არის სმკ-ს მთავარი საბჭოს წევრი.
ჰობი: თევზაობა, მანქანით მოგზაურობა (მარტო საჭესთან).
მისამართი: (სამსახურის) რუსთაველის 8. თბილისი 380018. საქართველოს პარლამენტი. ტელ: 92-24-02.
„სხვისი ლუკმის არწართმევა".

ქეთი დოლიძე თეატრისა და კინოს რეჟისორი. დაიბადა თბილისში 1945 წ. 4 დეკემბერს. მშობლები: თამარ ბირკაძე, სიკო დოლიძე; მეუღლე — კორნელი (კოკა) ბზიავა (1929); შვილები: თორნიკე (1980), თამარი (1982). დაამთავრა თსუ დასავლეთ ევროპის ენებისა და ლიტ-რის ფაკ-ტი (1967), თსთი სარეჟისორო და სამსახიობო ფაკ-ტები (1975). იყო ტელევიზიის რეჟისორი (1974-98). არის კინოსტუდია „ქართული ფილმის" დამდგმელი რეჟისორი (1975 წლიდან), კინომსახიობთა თეატრის რეჟისორი, საერთაშორისო ფესტივალ „საჩუქარის" სამხატვრო ხელმძღვანელი (1997 წლიდან), ქალთა მოძრაობა „მანდილის" ერთ-ერთი დამფუძნებელი და კომიტეტის თავმჯდომარე (1993 წლიდან). არის დამდგმელი რეჟისორი ფიმებისა: „კაცია-ადამიანი?!" (1979, ქართული კ/ფ პრიზი საუკეთესო ეკრანიზაციისთვის, ცხინვალი, 1980), „კუკარაჩა" (1983, საკავშირო კ/ფ პრიზი საუკეთესო ეკრანიზაციისთვის, ლენინგრადი1983), „სანამ წვიმა გადაივლიდეს" (1985), „მარტოხელა მონადირე" (1989), „ევრიდიკე" (1991), „დინოზავრის კვერცხი" (1993) და სხვა; სატელევიზიო დადგმებისა: „დღესასწაული" (1973), „ცოლ-ქმარი ბინას დაეძებს" (1975), „გაკვეთილები" (1979) და სხვა. არის ღირსების ორდენის კავალერი (1996), ამერიკის ბიოგრაფიულმა ინ-ტმა (ABI) დაასახელა „პლანეტის 100 გმირ ქალს შორის" (1998). არის საერთაშორისო ორგანიზაცია „კლინიკ-კლოუნების" წარმომადგენელი საქართველოში.
ჰობი: მოგზაურობა.
***მისამართი:** (სამსახურის) აღმაშენებლის 127. თბილისი 380002. ტელ: 94-00-90, 34-09-37. ელ-ფოსტა: gift@ osgf.ge (ბინის) ბაზალეთის 7. თბილისი 380079. ტელ: 22-35-91*

ანა დოლონაძე მწვრთნელი-პედაგოგი, საერთაშორისო კლასის სპორტის ოსტატი ბატუტზე ხტომაში. დაიბადა 1973 წ. 15 თებერვალს. მშობლები: მირანდა დოლონაძე, ალექსანდრე დოლონაძე; მეუღლე — აქსელ ლილქენდეი; შვილი — მარიამი (1995). დაამთავრა ფიზკულტურის ინ-ტი (1994). არის ევროპის ჩემპიონი (1988, 1990, 1997, 1998), ევროპის ჩემპიონატის მესამე პრიზიორი (1993, 1995), მსოფლიო ჩემპიონი (1990, 1998 სინქრ.), მსოფლიო თასის მფლობელი (1993 სინქრ.), მსოფლიო თასის მეორე პრიზიორი (1993 ინდ.), მსოფლიო ჩემპიონატის მესამე პრიზიორი (1998), საქართველოს, საკავშირო და საერთაშორისო ტურნირების გამარჯვებული და პრიზიორი. დაჯილდოებულია ღირსების ორდენით (1997).
ჰობი: მუსიკა.
მისამართი: *(ბინის) რუსთაველის 37. მცხეთა/ Am Baverngraben 4 Salzgiter, Germany. ტელ: (53/41) 17-97-72. ფაქსი: (53/41) 17-97-84.*

გურამ დოჩანაშვილი მწერალი. დაიბადა თბილისში 1939 წ. 26 მარტს. მშობლები: გულნარა ემხუარი, პეტრე დოჩანაშვილი; მეუღლე — ნათელა სეფიაშვილი (1942); შვილები: ქეთევანი (1966), ირაკლი (1968-90), შვილიშვილი თინათინი (1999). დაამთავრა თსუ ისტორიის ფაკ-ტი (1962). მუშაობდა ისტორიის, არქეოლოგიისა და ეთნოგრაფიის ინ-ტის ქვის ხანის შემსწავლელ განყოფილებაში უმცროს მეცნიერ-თანამშრომლად (1962-75), ჟურნალ „მნათობში" პროზის განყოფილების გამგედ (1975-85). კინოსტუდია „ქართული ფილმის" მთავარი რედაქტორია 1985 წლიდან. გამოცემული აქვს 30 წიგნი. მისი ნაწარმოებები თარგმნილია 20-ზე მეტ ენაზე, მოთხრობების მიხედვით გადაღებულია ერთი სრულმეტრაჟიანი და რამდენიმე მოკლემეტრაჟიანი ფილმი, ხუთი სატელევიზიო სპექტაკლი, 15-მდე რადიოდადგმა. არის ივ.ჯავახიშვილის მედლის მფლობელი, საქართველოს სახელმწიფო პრემიის ლაურეატი. მისი ბიოგრაფია შეტანილია ქართულ ენციკლოპედიაში და ცნობარში „Краткая литературная энциклопедия"
ჰობი: კლასიკური მუსიკა.
მისამართი: *(სამსახურის) ელიავას 12. (ბინის) იოსებიძის 59, ბ. 70. ტელ. 37-74-70.*

როგორც ერთ-ერთი ჩემი მოქმედი პირი ამბობს: „ლიტერატურული ნაწარმოების ნაკითხვის შემდეგ ადამიანი უნდა გახდეს უკეთესი, ვიდრე იყო"; ეს შეეხება ხელოვნების ნებისმიერი ჟანრის ნაწარმოების გაცნობასაც.

ელენე დოჩანაშვილი ფილოლოგი, თსუ აღმოსავლეთმცოდნეობის ფაკულტეტის არმენოლოგიის კათედრის პროფესორი. დაიბადა გიუმრში 1916 წ. 2 ივნისს. მშობლები: ოლღა დოჩანაშვილი, იოსებ დოჩანაშვილი; მეუღლე — გიორგი მელიქიშვილი (1918); შვილები: ირინე (1943), ნინო (1947), ალექსანდრე (1953). დაამთავრა თსუ ფილოლოგიის ფაკ-ტი (1939). იყო ისტორიის ინ-ტის უმცროსი, უფროსი მეცნიერ-თანამშრომელი (1943-53), თსუ დოცენტი (1960-89). აღმოსავლეთმცოდნეობის ფაკულტეტის არმენოლოგიის კათედრის პროფესორია 1989 წლიდან. დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია: „მასალები ადიშის ოთხთავის არმენიზმების საკითხისათვის" (1946); სადოქტორო — „მცხეთური ხელნაწერი და ბიბლიური წიგნების ძველი ქართული ვერსიის გენეზისის პრობლემა" (1989); გამოქვეყნებული აქვს „მცხეთური ხელნაწერი" ექვს წიგნად (1981-99). დაჯილდოებულია მედლით შრომითი მამაცობისათვის (1943), აკ.შანიძის სახ. პრემიით (1989).
ჰობი: კლასიკური მუსიკა, ქართული სიმღერები.
მისამართი: *(სამსახურის) ჭავჭავაძის 1. ტელ: 22-03-01. (ბინის) თაქთაქიშვილის 3/43. ბ. 37. თბილისი, 380079. ტელ: 22-10-06.*

სამშობლოს სიყვარული, მეგობრობა, პრინციპულობა, კაცთმოყვარეობა, საქმისადმი ერთგულება, პატიოსანი შრომა, ადამიანებთან წრფელი დამოკიდებულება.

დავით დუმბაძე კომპანია „მარტინ ბაუერ გეორგიენის" პრეზიდენტი. დაიბადა თბილისში 1957 წ. 28 თებერვალს. მშობლები: ლეილა სადრაძე, დევი დუმბაძე; მეუღლე — მაია ხუციძე (1965); შვილი — ელენე (1988). დაამთავრა თსუ (საზღვარგარეთის ქვეყნების ეკონომიკური გეოგრაფია, 1979). იყო თსუ მეცნიერ-თანამშრომელი (1979), მსოფლიო ეკონომიკურ და საერთაშორისო ურთიერთობათა ინ-ტის ასპირანტი (1981-86), მუშაობდა საქართველოს სავაჭრო-სამრეწველო პალატაში (1986-87), პარტიულ და სამთავრობო ორგანიზაციებში (1987-91), იყო ფირმა KOMEG GmbH-ის აღმოსავლეთ ევროპის ქვეყნების პროექტის ხელმძღვანელი (1995-98). „მარტინ ბაუერ გეორგიენის" პრეზიდენტია 1998 წლიდან. არის თბილისის როტარი კლუბის ვიცე-პრეზიდენტი (1989).
ჰობი: მუსიკა.
მისამართი: (სამსახურის) ჭავჭავაძის 55. თბილისი, 380062. ტელ: 22-74-30. ფაქსი: 22-63-20.

ღმერთისა და სამშობლოს სიყვარული. პროფესიონალიზმი, მიზანდასახულობა.

ნაირა დურგლიშვილი ვაკე-საბურთალოს რაიონული სასამართლოს მოსამართლე. დაიბადა თბილისში 1963 წ. 31 აგვისტოს. მშობლები: ზოია თვაური, მელიტონ ქობულოვი; მეუღლე — ვაჟა დურგლიშვილი (1963); შვილი — ნათია (1996). დაამთავრა თსუ იურიდიული ფაკ-ტი (1987). იყო სოცუზრუნველყოფის სამინისტროს ინსპექტორი (1987-88), გაერთიანება „მეორშავლითის" იურისკონსულტი (1988-91), „კავკასიის ბირჟის" იურისტი (1992-95), ახალგორის რ-ნის ადმინისტრაციული მოსამართლე (1995-98). ვაკე-საბურთალოს რაიონული სასამართლოს მოსამართლეა 1998 წლიდან.
ჰობი: კითხვა.
მისამართი: (სამსახურის) არაყიშვილის 7. (ბინის) ჩიქოვანის 39. კორპ. 1. ბ. 67. თბილისი, 380071. ტელ: 33-08-62.

შრომისმოყვარეობა, პასუხისმგებლობის გრძნობა, მოყვასის სიყვარული, თანაგრძნობის უნარი — ეს თვისებები, ჩემი აზრით, ყველას უნდა ჰქონდეს. რაც შეეხება თანამდებობის პირს, აუცილებელია ჰქონდეს სახელმწიფოებრივი აზროვნება, უნდა ახერხებდეს სახელმწიფო ინტერესების პირადულზე მაღლა დაყენებას, რაც არ უნდა ძნელი იყოს ამის გაკეთება.

ვალერიან ედიშერაშვილი საქართველოს უზენაესი სასამართლოს წევრი. დაიბადა თბილისში 1924 წ. 3 აპრილს. მშობლები: ელისაბედ ედიშერაშვილი, ალექსანდრე ედიშერაშვილი; მეუღლე — გულიკო ბერიძე-ედიშერაშვილი; შვილები: თინათინი, თამარი, ქეთევანი. დაამთავრა თსუ იურიდიული ფაკ-ტი (1951). იყო თსუ პრეპარატორი, ლაბორანტი, უფროსი ლაბორანტი, საწარმოო პრაქტიკის ხელმძღვანელი, მასწავლებელი, უფროსი მასწავლებელი (1952-63), იურიდიული ფაკ-ტის დეკანის მოადგილე (1963-68), საქართველოს რესპუბლიკის პროკურორის მოადგილე, კადრების უფროსი, კოლეგიის წევრი, თსუ უფროსი მასწავლებელი (1978 წლამდე), უზენაესი სასამართლოს თავმჯდომარის მოადგილე, პირველი მოადგილე (1977-90). უზენაესი სასამართლოს წევრია 1991 წლიდან. არის რესპუბლიკის დამსახურებული იურისტი, მინიჭებული აქვს მოსამართლის პირველი კლასის ჩინი, იუსტიციის III კლასის სახელმწიფო მრჩევლის საკლასო ჩინი. იყო სკკპ წევრი 1966 წლიდან.
ჰობი: ფეხბურთი, მოგზაურობა, ბუნებაში ყოფნა.
მისამართი: (სამსახურის) ძმები ზუბალაშვილების 32. თბილისი, 380010. ტელ: 93-31-03.

უსამართლობის ატანა არ შემიძლია, ორგულობა არ შემიძლია, პასუხისმგებლობის ავადმყოფური განცდა მაქვს. საკითხების გადაჭრა არასოდეს მაშინებდა. სამართლიანობა და სიმართლე ჩემთვის ზეიმია. მეამაყება, რომ ავადმყოფური კეთილსინდისიერებით ვემსახურე ჩემს საქმეს. ძალიან ვუფრთხილდები, რომ ასე დავასრულო დარჩენილი ცხოვრების წლები.

დათო ევგენიძე მუსიკოსი. დაიბადა თბილისში 1958 წ. 2 დეკემბერს. მშობლები: დინარა ევგენიძე, ნუგზარ ევგენიძე; მეუღლე — ნინა კანდელაკი (1967); შვილები: ლიკა (1986), ლუკა (1988). დაამთავრა მოსკოვის სახ. კონსერვატორიის თეორიულ-საკომპოზიციო ფაკ-ტი (1982), ასპირანტურა (1985). დაწერილი აქვს 100-მდე სიმღერა, 5 საგუნდო, 2 სიმებიანი კვარტეტი, საფორტეპიანო პრელუდიები, რომანსები, სონატა ვიოლონჩელოსთვის (1972-77), ვოკალურ-ინსტრუმენტულ-კამერული ნაწარმოები „სილაში ვარდი" (1983), მუსიკა კინო, ტელე და ანიმაციური ფილმებისთვის. მოსკოვში დაიდგა მისი ორი დივერტისმენტი „მოაზროვნე" და „გედების ერთგულება" (1983-86). 1988 წლიდან კონტრაქტით მუშაობდა საფრანგეთში, ესპანეთში, აშშ-ში, მონაწილეობდა ჯაზფესტივალებში (1992-94). თბილისში გამართული აქვს 6 საავტორო კონცერტი. მიღებული აქვს ახალგაზრდა კომპოზიტორთა საკავშირო კონკურსის I პრემია (1983), იმპროვიზაციის კონკურსის I პრემია (მოსკოვი, 1980), პრიზი „მანა" (1996). დაასახელეს წლის საუკეთესო მუსიკოსად (თბილისი, 1997).
მისამართი: (ბინის) შმიდტის 80, თბილისი. ტელ: 94-16-59.

ირაკლი ელიავა ზოოლოგი, ზოოლოგიის ინსტიტუტის დირექტორი, პროფესორი, მეცნიერებათა აკადემიის წევრ-კორესპონდენტი. დაიბადა თბილისში 1928 წ. 23 დეკემბერს. მშობლები: ქეთევან მარგველაშვილი, იასონ ელიავა; მეუღლე — ირინე ელიავა (1932); შვილები: ტატიანა (1955), მარინე (1970). დაამთავრა მოსკოვის უნივერსიტეტის ბიოლოგიის ნიადაგმცოდნეობის ფაკ-ტი (1953). იყო ზოოლოგიის ინ-ტის ლაბორანტი (1953-55), უმცროსი მეცნიერ-თანამშრომელი (1958-62), უფროსი მეცნიერ-თანამშრომელი (1962-72), ლაბორა-

ტორიის გამგე (1972-82), თსუ ზოოლოგიის კათედრის გამგე (1982-89), თსუ ბიოლოგიის ფაკ-ტის დეკანი (1987-89). ზოოლოგიის ინ-ტის დირექტორია 1989 წლიდან. დაიცვა სადოქტორო დისერტაცია: „დორილაიმიდას რიგის ნემატოდების სისტემატიკა, ფილოგენია და ეკოლოგია" (1984). ავტორია ოთხი მონოგრაფიისა და ერთი სახელმძღვანელოსი — „ეკოლოგიის საფუძვლები" (თანაავტ. გ.ნახუცრიშვილი, გ.ქაჯაია. 1992). არის პ.მელიქიშვილის პრემიის ლაურეატი (1985).
მისამართი: (სამსახურის) ჭავჭავაძის 31. თბილისი, 380079. ტელ: 22-01-64, 22-33-53. (ბინის) ვაჟა-ფშაველას VII კვ. კორპ. 17. ბ. 9. თბილისი, 380086. ტელ: 30-92-35.

შრომა, ოჯახი, ქვეყანა, მეგობრები.

ნინო ელიზბარაშვილი ასოციაცია „ქალი და ბიზნესის" პრეზიდენტი, ბიზნესის მფლობელ ქალთა საერთაშორისო ფონდის თავმჯდომარე. დაიბადა თბილისში 1950 წ. 26 ივნისს. მშობლები: მარიამ ელიზბარაშვილი, ნიკოლოზ ელიზბარაშვილი; მეუღლე — რევაზ ბურჭულაძე; შვილები: ირაკლი (1980), ბექა (1987). დაამთავრა საკავშირო ტექნიკური ინ-ტი (1973), თსუ ეკონომიკური მოძღვრების კათედრის ასპირანტურა (1979). იყო ქალაქის საბჭოს კომკავშირის კომიტეტის მდივანი, კალინინის რ-ნის მეორე და პირველი მდივანი (1973-79), საქართველოს კპ ცკ გამომცემლობის პარტიული კომიტეტის მდივანი (1979-87), პროფკავშირის კოოპერატივებისა და მცირე ბიზნესის კომიტეტის თავმჯდომარე (1987-90), პარლამენტის კულტურის განყოფილების წამყვანი სპეციალისტი (1990-91). არის ამერიკული ჟურნალის — „ეკონომიკური რეფორმები დღეს" (ქართულ ენაზე) და საინფორმაციო ბიულეტენ „ბიზნეს-ნობათის" გამომცემელი. დაჯილდოებულია საკავშირო ალკკ ჯილდოებით, საქართველოს რესპუბლიკის პრეზიდიუმის საპატიო სიგელით (1980); არის საერთაშორისო კინოსა და ტელევიზიის განვითარების ფონდ „ალფა-TV" კურატორიუმის, საზოგადოება „ვარკეთილის" საპატიო წევრი, ქალთა საბჭოს წევრი.
მისამართი: (სამსახურის) თარხნიშვილის 1. თბილისი, 380009. ტელ: 22-13-56, ელ.ფოსტა: wbus @ fund org. ge (ბინის) შანიძის 1. თბილისი, 380009. ტელ: 23-40-96.

შრომისმოყვარეობა, ვყოფილიყავი საზოგადოების აქტიური წევრი და ჩემი საქმიანობით დახმარება გამეწია ადამიანებისათვის.

ელისე (ჯოხაძე) ნიკორწმინდის ეპისკოპოსი. დაიბადა სოფ. შქმერში (ონის რ-ნი) 1949 წ. 16 თებერვალს. დაამთავრა სპი (1976). მუშაობდა სახალხო მეურნეობის სისტემაში, თბილისის „რადიოქარხანაში", ელ.ნაგებობათა სამმართველოში, საქართველოს სამხატვრო ფონდში, საპატრიარქოს ინჟინრად, სასაწყობო მეურნეობის უფროსად. აკურთხეს დიაკვნად (1983), მღვდლად (1983); მიენიჭა დეკანოზის ხარისხი (1988), აღყვანილ იქნა არქიმანდრიტის ხარისხში (1996), ეპისკოპოსად ხელდასმა მოხდა 1996 წელს. მიენიჭა ოქროს ჯვრის ტარების უფლება (1987). არის საპატრიარქოს სიწმინდეთა მოძიებისა და დაცვის განყოფილების ხელმძღვანელი.

დიმიტრი ერისთავი მხატვარი. დაიბადა თბილისში 1931 წ. 18 ივნისს. მშობლები: თამარ ქართველიშვილი, ვახტანგ ერისთავი; მეუღლე — ნათელა ერისთავი (1938); შვილი — სანდრო (1964). დაამთავრა თსსა გრაფიკის ფაკ-ტი (1956). გამოფენებში მონაწილეობს 1957 წლიდან. მხატვართა კავშირის წევრია 1957 წლიდან. არის კინოსტუდია „ქართული ფილმის" დამდგმელი მხატვარი (1962 წლიდან). მუშაობდა ფილმებზე: „გიორგობისთვე" , „მთვარის ფავორიტე-

ბი", „და იქმნა ნათელი" ყველა რეჟ. ო.იოსელიანი. „არაჩვეულებრივი გამოფენა" რეჟ. ე.შენგელაია, „შაშვი მგალობელი", „ყვარყვარე" რეჟ. დ.აბაშიძე, „გზა მშვიდობისა ჯაყო" რეჟ. მ.კოკოჩაშვილი (1972), „მწვერვალი" რეჟ. მ.კოკოჩაშვილი (1979), „კაპიტნები" რეჟ. თ.გომელაური (1975). თანამშრომლობს ჟურნალ „ნიანგთან", ჟურ. „ცისკართან". გაზეთ „ლიტერატურულ საქართველოსთან". გამოფენები: პერსონალური „მხატვრის სახლი" (1964), მოსკოვი (1967), აღმოსავლეთის ქვეყნების მუზეუმი, მოსკოვი (1975), ლიუბლიანა სლოვენია, ბელგრადი (1986), ს.ერისთავთან ერთად, ბათუმი (1995). ამიერკავკასიის რესპუბლიკების ბიენალე, საქართველოს კულტურის დღეები, გერმანია (19), ასი ნახატი, სეგ (1996), ქართული ილუსტრაიის და ესტამპის, სეგ (1979), საბერძნეთი ქართულ ხელოვნებაში, სეგ (1998).

ანზორ ერქომაიშვილი დირიჟორი, ქართული ხალხური სიმღერისა და ცეკვის სახელმწიფო აკადემიური ანსამბლი „რუსთავის" სამხატვრო ხელმძღვანელი, საქართველოს სახალხო არტისტი, რუსთაველის და სახელმწიფო პრემიების ლაურეატი. დაიბადა ბათუმში 1940 წ. 10 აგვისტოს. მშობლები: ეთერ ერქომაიშვილი, დავით ერქომაიშვილი; მეუღლე — ლალი სეთურიძე (1953); შვილი — დავითი (1983). დაამთავრა თბილისის სახ. კონსერვატორიის საგუნდო-სადირიჟორო ფაკ-ტი (1969). მუშაობდა საქართველოს ტელევიზიაში ტელეფილმების რედაქციის რედაქტორად, რუსთავის მუსიკალური სასწავლებლის დირექტორად. არის კომპოზიტორთა კავშირის მდივანი (1995). ჩამოაყალიბა და ხელმძღვანელობდა ანსამბლებს „გორდელა" (1961) — სტუდენტთა და ახალგაზრდობის VI მსოფლიო ფესტივალის ლაურეატი, ოქროს მედლის მფლობელი (სოფია 1968), „რუსთავი" (1968) — მრავალი საერთაშორისო მუსიკალური ფესტივალის ლაურეატი, მათ შორის BBC-ის მუსიკალური ფესტივალისა (1992). ანსამბლმა ჩაწერა 600-მდე ქართული ხალხური სიმღერა და გამოუშვა ოცზე მეტი ფირფიტა, მათ შორის ფირფიტების კრებულები: „60 ქართული ხალხური სიმღერა" (1980, 5 ფირფიტა), „100 ქართული ხალხური სიმღერა" (1988, 8 ფირფიტა). 1989 წლიდან გამოიცა ანსამბლის ჩანაწერი 10 კომპაქტ-დისკი; „მართვე" (1976) — ბიჭუნათა ანსამბლი, პოლონეთის, ჰოლანდიის, გერმანიის, იაპონიისა და სხვ. მუსიკალური ფესტივალების მონაწილე, ანსამბლმა ჩაწერა რამდენიმე ფირფიტა და ერთი კომპაქტ-დისკი (1986). ანზორ ერქომაიშვილმა აღადგინა და ფირფიტებად გამოსცა მსოფლიოს სხვადასხვა ქვეყნების არქივებში მის მიერ აღმოჩენილი საუკუნის დასაწყისში გრამფირფიტებზე ჩაწერილი ქართული ხალხური სიმღერები, ჩაიწერა და ნოტებზე გადაიტანა ხალხური სიმღერების იშვიათი ნიმუშები. არის შემდგენელი სანოტო კრებულებისა: „ქართული ხალხური სიმღერების კრებული" I (1972), II (1980), ავტორი წიგნებისა" „ბაბუა" (1980); „შავი შაშვი ჩიოდა" (1989), "ხმა უცნაური" (1999); სტატიებისა: "ორი ანსამბლის ისტორია" („ხელოვნება", 1978), „ძველი სიმღერების კვალდაკვალ" („ხელოვნება", 1979), „დომო არიგატო" („ცისკარი", 1989), „უკანასკნელი ინტერვიუ", „ქართული სიმღერის მოამაგე" („ლიტერატურული საქართველო", 1994) და სხვ. არის მუსიკალური გამფორმებელი ათეულობით კინოფილმისა და სპექტაკლისა, წამყვანი ტელეგადაცემათა ციკლისა „100 ქართული ხალხური სიმღერა", ფალიაშვილის, გოგებაშვილის, ალბერტ შვაიცერის („რუსთავთან" ერთად) პრემიების ლაურეატი.
ჰობი: სპორტი.
მისამართი: (ბინის) აბანოს 21. ტელ:98-87-60.

სერგო ესაკია საქართველოს კავშირგაბმულობისა და ფოსტის მინისტრი. დაიბადა სოფ. ნატანებში 1941 წ. 16 აპრილს. მშობლები: მანია ჩხარტიშვილი,

ალექსანდრე ესაკია; მეუღლე — ლია სალიბეგაშვილი (1951); შვილები: ნინო (1977), თამრიკო (1979). დაამთავრა სპი რადიოტექნიკის ფაკ-ტი (1966). მუშაობდა საქტელერადიოკორპორაციაში (1966-88). კავშირგაბმულობისა და ფოსტის მინისტრია 1998 წლიდან.
ჰობი: ჩოგბურთი.
მისამართი: (სამსახურის) 9 აპრილის 2. თბილისი, 380008. კავშირგაბმულობის სამინისტრო. ტელ: 99-77-77. ფაქსი: 822 00-10-33. ელ.ფოსტა esakia @ iberiapac. ge (ბინის) ფანასკერტელის 9/75. თბილისი. ტელ: 36-88-54.

რეზო ესაძე კინორეჟისორი, სტუდია „+1"-ის სამხატვრო ხელმძღვანელი, ს/ს „ქართული ფილმის" მეთვალყურეთა საბჭოს წევრი. დაიბადა ოზურგეთში 1934 წ. 18 ნოემბერს. მშობლები: დარეჯან შავიშვილი-დიასამიძე, პარმენ ესაძე; მეუღლე—ციცია ქეთელაური (1946); შვილები: კონსტანტინე (მინდია, 1972), მამუკა (1975). დაამთავრა თსუ ფიზიკის ფაკ-ტი (1956), კინემატოგრაფისტთა საკავშირო ინ-ტის სარეჟისორო ფაკ-ტი (მოსკოვი). იყო თსუ ასტროფიზიკის კათედრის მეცნიერ-თანამშრომელი, საშ. სკოლის ფიზიკის მასწავლებელი (1956-63), „ლენფილმის" (1963-75), „ქართული ფილმის" (1975-79) რეჟისორი, შ/გ „დებიუტის" სამხატვრო ხელმძღვანელი (1979-89). სტუდია „+1"-ის სამხატვრო ხელმძღვანელია 1989 წლიდან. არის რეჟისორი ფილმებისა: „ფრო" (1964), „ერთი ნახვით შეყვარება" (1977-88), „წკიპურტები" (1976), „ნეილონის ნაძვის ხე" (1986), ითამაშა შემდეგი როლები ფილმებში: ვარლამი „ქალაქი ანარა" (1976), მეკურტნე „თბილისი-პარიზი-თბილისი" (1980), გიჟის მომვლელი „ბეღურების გადაფრენა" (1978), არის რამდენიმე ფილმის სცენარის ავტორი. როგორც მხატვარმა, გამართა პერსონალური გამოფენები თბილისში (1986, 1987, 1989), მიუნჰენში (1987), ლენბახჰაუზში, ჟენევაში (1987). არის კინემატოგრაფისტთა (1968) და მხატვართა კავშირების წევრი, საქართველოს ლენინური კომკავშირის (1982), მინისტრთა საბჭოს (1986) პრემიების ლაურეატი, საქართველოს სახალხო არტისტი (1986), ღირსების ორდენის კავალერი (1994).
მისამართი: (ბინის) გობიაშვილის II შესახვევი, ვაშლიჯვარი.

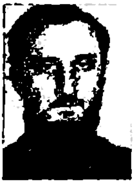

გია ეძგვერაძე მხატვარი, დიუსელდორფის სამხატვრო აკადემიის პროფესორი. დაიბადა თბილისში 1953 წ. 10 ივნისს. მშობლები: ელენე უზნაძე, ვახტანგ ეძგვერაძე; მეუღლე — თამარ ხუნდაძე (1970); შვილი — ანა (1976). დაამთავრა თსსა ფერწერის ფაკ-ტი (1980). საბჭოთა კავშირის მხატვართა კავშირის წევრია 1986 წლიდან. მონაწილეობდა სსრკ და საზღვარგარეთ გამართულ ჯგუფურ გამოფენებში (1980 წლიდან), გამართა 20-ზე მეტი პერსონალური გამოფენა მსოფლიოს სხვადასხვა ქალაქში (1985 წლიდან). მისი ნამუშევრები დაცულია 15-ზე მეტ სხვადასხვა კოლექციაში, მათ შორის ტრეტიაკოვის, საქართველოს სახელმწიფო სამხატვრო და საფრანგეთის (პარიზი) გალერეებში, მიუნჰენის, ბუდაპეშტის, მოსკოვის თანამედროვე ხელოვნების მუზეუმებში, კერძო კოლექციებში მადრიდში, ჟენევაში, შტუტგარდში და სხვ.
ჰობი: მუსიკა.
მისამართი: (ბინის) ძმები ზუბალაშვილების 10. თბილისი. ტელ: 99-88-93.

საკუთარი თავის უსასრულო დარწმუნება იმაში, რომ ის, რასაც ამჟერად ვხედავ და განვიცდი, ანუ რასაც ჩემს რეალობად აღვიქვამ, მხოლოდ დასაწყისია ყოველთვის, რომელსაც განვითარება არასოდეს ექნება. ეს სულიერი მდგომარეობა გაფორმდა ჩემს მსოფლხედვად და ბოლოს შესატყვისი ნიშნები იპოვა მხატვრული ენის ფენომენში. არსებული რეალობის სულიერი ხედვის ერთგვაროვანი და სრულფასოვანი ბირთვის გაფორმება ერთადერთი და რეალური წარმატებაა. წარმატების სხვა ფორმები მას უცილობლად სდევს თან.

იოსებ ვანაძე ხულოს რაიონის გამგეობის თავმჯდომარე. დაიბადა სოფ. ვანაძეებში (ხულოს რ-ნი) 1937 წ. 5 მაისს. მშობლები: პევა ვანაძე, ვასილ ვანაძე; მეუღლე — თამარ ბოლქვაძე (1942); შვილები: ნაზიკო (1966), ეთერი (1970), ნანული (1973), ზეინაბი (1976), ზვიადი (1981). დაამთავრა ბათუმის პედაგოგიური ინ-ტის ისტორია-ფილოლოგიის ფაკ-ტი (1960). იყო სოფ. მეკეიძეების საშ. სკოლის დირექტორის მოადგილე (1960-70), დირექტორი (1974-77, 1984-97). იმავე სოფლის კოლმეურნეობის თავმჯდომარე (1971-73). სოფ. ღორჯომის სასოფლო საბჭოს აღმასკომის თავმჯდომარე (1977-84), დემოკრატიული აღორძინების კავშირის ხულოს რაიონული ორგანიზაციის თავმჯდომარის მოადგილე (1995-98). ხულოს რ-ნის გამგებელია 1998 წლიდან. არის ღირსების ორდენის კავალერი (1996). იყო სკკპ წევრი (1964-91). დემოკრატიული აღორძინების კავშირის წევრია 1992 წლიდან.

მისამართი: *(სამსახურის) დაბა ხულო. ტელ: 7-62-90. (ბინის) სოფ. ვანაძეები, ხულოს რ-ნი. ტელ: 3-12-48.*

სამშობლოს სიყვარული და მისი ერთიანობისთვის ზრუნვა, ხალხის ინტერესების დაცვა და ყოველდღიური საქმიანობის კავშირი ხალხის ინტერესების დაცვის ამოცანებთან. სინდისის თავისუფლების და დემოკრატიის პრინციპებისადმი პატივისცემა და ყოველდღიური საქმიანობის შეხამება ამ ამოცანასთან, თავმდაბლობა, პატიოსნება, პრინციპულობა და ობიექტურობა.

კონსტანტინე ვარდელი მუსიკოსი, მევიოლინე, რუსთაველის პრემიის ლაურეატი, რესპუბლიკის სახალხო არტისტი. დაიბადა სანკტ-პეტერბურგში 1939 წ. 15 მაისს. მშობლები: ლუსია ვარდანიანი, პეტრე ვარდანიანი; მეუღლე — ნატალია ბადრიძე (1955); შვილები: გიორგი (1966), ირინა (1973 წლის), ეკატერინე (1987). დაამთავრა თბილისის სახ. კონსერვატორია (1963). მუშაობდა კონსერვატორიაში (1963-93), მუშაობს საქართველოს სახელმწიფო სიმებიან კვარტეტში (1966 წლიდან) და საქართველოს სახელმწიფო კამერულ ორკესტრში გერმანიის ქალაქ ინგოლშტადტში (1993 წლიდან). არის ფალიაშვილის სახელობის პრემიისა და ლ. ვაინერის სახელობის საერთაშორისო კონკურსის ლაურეატი (კვარტეტთან ერთად).

ჰობი: სპორტი.

მისამართი: *(ბინის) ანტონოვსკაიას 9. ტელ: 95-21-00.*

ქრისტიანულად იცხოვრო და შეასრულო ბიბლიის კანონები. თუმცა ყველანი ცოდვილები ვართ და მათ შორის მეც. მთელი ცხოვრების მანძილზე ვცდილობდი პატიოსანი ქრისტიანი ვყოფილიყავი. ჩემი ყველაზე დიდი ბედნიერებაა, რა თქმა უნდა მუსიკის შემდეგ, ხალხთან ურთიერთობა, რისი ნაკლებობაც არასოდეს მიგრძვნია.

თამაზ ვარვარიძე მხატვარი, გრაფიკული დიზაინის ასოციაციის პრეზიდენტი. დაიბადა თბილისში 1945 წ. 28 ივლისს. მშობლები: მარიამ კირვალიძე, ირაკლი ვარვარიძე; მეუღლე — სოფიო კინწურაშვილი (1948); შვილები: ალექსანდრე (1974), ირაკლი (კოკო, 1976). დაამთავრა თსსა გრაფიკის განყოფილება (1970). იყო ი.ნიკოლაძის სახელობის სამხატვრო სასწავლებლის პედაგოგი (1989-93). არის მხატვართა კავშირის გრაფიკული დიზაინის სექციის თავმჯდომარე (1987 წლიდან). გამოფენებში მონაწილეობს 1968 წლიდან: გრაფიკული დიზაინის V საერთაშორისო გამოფენა (ლისტოუელი, ირლანდია, 1979), გრაფი-

კის ბრნოს საერთაშორისო ბიენალე (ჩეხოსლოვაკია, 1978, 1980, 1982), ბუდაპეშტის საერთაშორისო ბიენალე Art of Today (1987), ქართული ავანგარდი (ლენინგრადი, 1989), კანაგავას თანამედროვე ხელოვნების საერთაშორისო ბიენალე (იაპონია 1990), პერსონალური (მზიური, მოსკოვი, 1992), მცირე ფორმების I საერთაშორისო გამოფენა (ნაპას არტ-ცენტრი, Juniper Gallery, US, 1992), MEGAUNIVERS (TMS, თბილისი, 1995), „ხატი და შემეცნება" (თბილისი 1996), გრაფიკის საერთაშორისო ტრიენალე კრაკოვში (პოლონეთი, 1991, 1997), პერსონალური (Int. Images Gallery, სევიკლი, აშშ, 1997), ჯგუფური (არტ-ცენტრი Georgienne, ჰააგა, 1997), ჯგუფური (Spike Island, ბრისტოლი, 1998), გრაფიკის ტრიენალე „100 ქალაქი" (კრაკოვი, 1998) და სხვა. მისი ნამუშევრები დაცულია სეგ (თბილისი), კანაგავას თანამედროვე გრაფიკული ხელოვნების მუზეუმში (იაპონია), გრაფიკული დიზაინის ნაციონალურ კოლექციაში (ირლანდია), გერდა ფონ ჰოფის (გერმანის), ალექსანდრე ბეკერის, ნორტონ დოჯის (აშშ) კერძო კოლექციებში. მიღებული აქვს გრაფიკული დიზაინის საერთაშორისო ბიენალეს ბრინჯაოს მედალი (ბრნო,1980), მედლები წლის საუკეთესო ნამუშევრისათვის (1984, 1988). არის მხატვართა კავშირის (1974) და იუნესკოს მხატვართა საერთაშორისო ფედერაციის (1994) წევრი. აქტიურად თანამშრომლობს გამომცემლობებთან, ამჟამად მუშაობს ქართული შრიფტის ფნდამენტურ კატალოგზე.

ჰობი: მუსიკა.

მისამართი: (ბინის) ფალიაშვილის 39ა, ბ.13. თბილისი 380079. ტელ: 22-22-93. ელ-ფოსტა: coco@ip.osgf.ge

პასუხისმგებლობის გრძნობა და მუდმივი სწრაფვა იყო თანამედროვე.

ავთანდილ ვარსიმაშვილი რეჟისორი, გრიბოედოვის თეატრის სამხატვრო ხელმძღვანელი. დაიბადა თბილისში 1959 წ. 10 ნოემბერს. მშობლები: რიმა მოსეშვილი, ედუარდ ვარსიმაშვილი; მეუღლე — ელისო ორჯონიკიძე (1967); შვილები: გიორგი (1986), მარიამი (1988). დაამთავრა თეატრალური ინ-ტის სარეჟისორო ფაკ-ტი (1981). იყო რუსთაველის თეატრის დამდგმელი რეჟისორი (1980-92), „კავკასიის ტელე-რადიო კომპანიის" გენერალური დირექტორი (1992-96). „თბილისის თეატრალური ცენტრის" სამხატვრო ხელმძღვანელია 1996 წლიდან, „თეატრალური სარდაფის" დირექტორი — 1997 წლიდან. რეჟისორია სპექტაკლების: „მშვენიერი ქართველი ქალი", „კვაჭი კვაჭანტირაძე", „ტიტუს ანდრონიკუსი", „სიკვდილის როკვა", „ჰამლეტი"; ფილმებისა: „თვინიერი", „სახლი ძველ უბანში". მიღებული აქვს ჟიურის სპეციალური პრიზი „რიმინი ჩინემას" საერთაშორისო კინოფესტივალზე (იტალია, 1991), „ოქროს ლომი" — პრიზი ორიგინალური რეჟისურისთვის ლვოვის საერთაშორისო თეატრალურ ფესტივალზე (1992), „ოქროს ნიღაბი" — პრიზი „საუკეთესო რეჟისურისათვის" რუსთავის საერთაშორისო თეატრალურ ფესტივალზე (1998). არის თეატრის მოღვაწეთა კავშირის გამგეობის წევრი (1997 წლიდან), თეატრის საერთაშორისო ინსტიტუტის საქართველოს ბიუროს პრეზიდენტი (1997).

ჰობი: ინტერნეტი, საჭმელების მომზადება.

მისამართი: (სამსახურის) რუსთაველის 42. თბილისი, 380008. ელ-ფოსტა: VARSIMA @ geointer. net (ბინის) ი.აბაშიძის 64. ბ. 26. თბილისი, 380079. ტელ: 22-20-16.

მუშაობა! მუშაობა და კიდევ ერთხელ მუშაობა!

ვალერიან ვაშაკიძე საქართველოს ლტოლვილთა და განსახლების მინისტრი. დაიბადა ქუთაისში 1957 წ. 1 მარტს. მშობლები: ჩიტო ვაშაკიძე, ვაჟა ვაშაკიძე; მეუღლე — ხათუნა ჯაიანი (1967); შვილები: ლაშა და ვაჟა (1978). დაამ-

თავრა თსუ ისტორიის ფაკ-ტი (1979). მუშაობდა მაუდ-კამვოლის კომბინატში მუშა-მეკუჭნავედ (1973-74). არის ისტორიის, არქეოლოგიისა და ეთნოგრაფიის ინ-ტის უფროსი მეცნიერ-თანამშრომელი (1979 წლიდან). იყო ლტოლვილთა და განსახლების კომიტეტის თავმჯდომარე (1992-95). ლტოლვილთა და განსახლების მინისტრია 1995 წლიდან. არის ისტორიის მეცნიერებათა კანდიდატი, 40 სამეცნიერო ნაშრომისა და ორი მონოგრაფიის ავტორი, დაჯილდოებულია ვახტანგ გორგასლის III ხარისხის ორდენით. არის ილია ჭავჭავაძის საზოგადოების წევრი (1987 წლიდან).
ჰობი: სიყვარული.
მისამართი: *(სამსახურის) ც.დადიანის 30. ტელ: 94-16-11, 94-16-21.*
ნაღდი კაცობა, ნესიერება და პროფესიონალიზმი.

იოსებ ვაშაკიძე გლდანის რაიონის გამგეობის თავმჯდომარე. დაიბადა თბილისში 1958 წ. 28 სექტემბერს. მშობლები: ნორა ვაშაკიძე, ნიკოლოზ ვაშაკიძე; მეუღლე — ნანა ვაშაკიძე (1964); შვილები: ტატო (1982), სალომე (1984), მარიამი (1994). დაამთავრა სპი. მუშაობდა საქარხნო რ-ნის ალმასკომში (1980-92). იყო სახელმწიფო საბჭოს რეგიონების მართვის სამსახურის უფროსის მოადგილე (1992-94). გლდანის რ-ნის გამგებელია 1994 წლიდან.
ჰობი: წერა, კითხვა და მუსიკა.
მისამართი: *(სამსახურის) სარაჯიშვილის 1. ტელ: 98-24-33. (ბინის) დიღმის მასივი, II კვ. VII კორპ. ბ. 53.*
პასუხისმგებლობა საკუთარი ოჯახის, ქალაქისა და ქვეყნის წინაშე.

ივანე ვაშაყმაძე „მდგრადი ტურიზმის განვითარების ცენტრის" დირექტორი, სპორტკომპლექს „გუდაურის" სპორტისა და ტურიზმის მენეჯერი. დაიბადა თბილისში 1960 წ. 8 მაისს. მშობლები: ლილი ვაშაყმაძე, გურამ ვაშაყმაძე; მეუღლე — ია ჯაყელი (1964); შვილები: გურამი (1993), ეკატერინე (1995). დაამთავრა თსუ ფიზიკის ფაკ-ტი (1987). იყო მაღალი ენერგიების ფიზიკის ინ-ტის მეცნიერ-თანამშრომელი (1987-97), საერთაშორისო ტელესაკომუნიკაციო და საინფორმაციო ცენტრის (ITIC) საბჭოს თავმჯდომარე (1994-96), ევროპის მთიანეთის ფორუმის დირექტორთა საბჭოს წევრია 1997 წლიდან. „სასტუმრო გუდაურის" სპორტის დეპარტამენტის მენეჯერი — 1992 წლიდან, „მდგრადი ტურიზმის განვითარების ცენტრის" დამფუძნებელი და დირექტორი — 1994 წლიდან. გამოქვეყნებული აქვს ნაშრომები გარემოსდაცვითი მენეჯმენტისა და ტურიზმის საკითხებზე. არის შავი ზღვის ტურიზმის პროექტის ეროვნული კონტრაქტორი, საქართველოს პარლამენტის ექსპერტ-კონსულტანტი, მსოფლიო მთიანეთის ფორუმის განვითარების საბჭოს წევრი, ფონდ „ღია საზოგადოება — საქართველოს" ინტერნეტისა და „აღმოსავლეთ-აღმოსავლეთის" კომისიის წევრი და სხვ. მისი ბიოგრაფია შეტანილია ევროპის მთიანეთის ფორუმის ცნობარში, არასამთავრობო ორგანიზაციების ფორუმში.
ჰობი: კომპიუტერული კომუნიკაციური ქსელები, სამთო თხილამურები, ალპინიზმი.
მისამართი: *(სამსახურის) ფალიაშვილის 85. III სართ. თბილისი. ტელ: 25-25-77, 22-60-30, ელ.ფოსტა: stc @ ip. osgf. ge (ბინის) გრიბოედოვის 14. თბილისი. ტელ: 99-63-04.*
1. შრომისმოყვარეობა და რწმენა, რომ მონდომების შემთხვევაში ნებისმიერი პრობლემა გადაწყვეტილია. 2. ადამიანისა და გარემოს — ბუნების თანაარსებობის უპირატესობა. 3. რწმენა, რომ ქვეყნის კეთილდღეობა მოქალაქეთა შრომისმოყვარეობითა და პასუხისმგებლობით იქმნება. 4. ადამიანის მრწამსის, ერუდიციის, განათლებისა და პროფესიონალიზმის პატივისცემა. 5. კორექტულობა საქმიანობასა და ადამიანთა ურთიერთობაში. 6. სხვადასხვა ეროვნებისა

და რელიგიური მრწამსის ადამიანთა თანამშრომლობა და ურთიერთპატივისცემა. 7. კანონის პატივისცემა და ლოიალობა სახელმწიფოს წინაშე. 8. გლობალურად აზროვნება ამოცანის დასმისას და პრაქტიკულობა პრობლემის გადაწყვეტაში.

მარინე ვაშაყმაძე ჟურნალ „სტუდიაის" მთავარი რედაქტორი, ჟურნალისტი. დაიბადა თბილისში 1958 წ. 30 ნოემბერს. მშობლები: თინათინ სუპატაშვილი, შოთა ვაშაყმაძე; მეუღლე — ზურაბ შურღაია (1950); შვილები: მამუკა (1985), თიკა (1988). დაამთავრა თსუ ფილოლოგიის ფაკ-ტის ჟურნალისტიკის განყოფილება (1979). იყო გაზეთ „თბილისის" კორესპონდენტი (1979-85), „ახალგაზრდა კომუნისტის" განყოფილების გამგე (1985-89), ჟურნალ „კალთის" მთავარი რედაქტორი (1990-95), „ახალი ქართული გაზეთის" უფროსი რედაქტორი (1988). ლიტერატურის ინ-ტის ჟურნალისტიკის განყოფილების მეცნიერ-თანამშრომელია 1996 წლიდან, ჟურნალისტური სახელოსნოს ხელმძღვანელია — 1997 წლიდან, ჟურნალ „სტუდიაის" მთავარი რედაქტორია 1997 წლიდან. დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია: „თანამედროვე ქართული ნარკვევი" (1986). არის ჟურნალისტური სტატიებისა და დოკუმენტური ფილმების სცენარის ავტორი.
მისამართი: (სამსახურის) კოსტავას 14. თბილისი, 380096. ტელ: 98-48-00.

მაია ვაჩაძე საქართველოს უზენაესი სასამართლოს მოსამართლე, იუსტიციის მრჩეველი. დაიბადა ამბროლაურში 1962 წ. 29 აპრილს. მშობლები: გუგულა ბედენაშვილი, ბენიამინ ვაჩაძე; მეუღლე — პაატა დათეშიძე (1962); შვილები: შოთიკო (1994), ნიკა (1996). დაამთავრა თსუ იურიდიული ფაკ-ტი (1984). იყო იუსტიციის სამინისტროს სასამართლო ორგანოების სამმართველოს კონსულტანტი, საქართველოს კანონის წიგნის მომზადების რედაქტორი, საზოგადოებრივი ორგანიზაციების რეგისტრაციის განყოფილების უფროსი, საერთაშორისო სამმართველოს უფროსი, კოლეგიის წევრი (1984-95), თბილისის გლდანის რ-ნის ადმინისტრაციული მოსამართლე (1995 წლიდან).
ჰობი: ოჯახი და შვილები.
მისამართი: (სამსახურის) ძმები ზუბალაშვილების 132., თბილისი 380010. (ბინის) ქეთევან წამებულის 67. ბ. 29. ტელ: 77-31-90.

პროფესიონალიზმი, პასუხისმგებლობის გრძნობა, პუნქტუალობა, ღიმილი და ზომიერება, მოთმინება, პატიოსნება, სამართლიანობა, საკუთარი აზრის გამოთქმა მხოლოდ მაშინ, როცა საკითხზე ღრმა ცოდნა გაგაჩნია, მოსმენის უნარი, დათმობა, ობიექტურობა.

ნიკოლოზ ვახანია მათემატიკოსი, გამოთვლითი მათემატიკის ინ-ტის დირექტორი, საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის წევრ-კორესპონდენტი, პროფესორი, მეცნიერების დამსახურებული მოღვაწე. დაიბადა ქუთაისში 1930 წ. 28 აგვისტოს. მშობლები: თამარ ვახანია, ნიკოლოზ ვახანია; მეუღლე — ციალა ვახანია-მაისურაძე (1930); შვილები: ზურაბი (1955), ნოდარი (1961). დაამთავრა თსუ ფიზიკის ფაკ-ტი (1954), მოსკოვის სახელმწიფო უნივერსიტეტის მექანიკა-მათემატიკის ფაკულტეტის ასპირანტურა (1957). მუშაობს გამოთვლითი მათემატიკის ინსტიტუტში 1957 წლიდან. ამჟამად ამავე ინ-ტის განყოფილების გამგე და დირექტორია. იყო თსუ დოცენტი, პროფესორი, კათედრის გამგე, ფაკ-ტის დეკანი (1964 წლიდან). თსუ შემთხვევით პროცესთა კათედრის გამგეა 1970 წლიდან. დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია: „სასაზღვრო ამოცანები სიმის რხევის განტოლებისათვის სწორკუთხოვან არეში" (1958); სადოქტორო — „წრფივ სივრცეებში ალბათურ განაწილებათა თეორიის საკითხები" (1969). არის საქართველოსა და საზღვარგარეთ გამოქვეყნებული 100-მდე სამეცნიერო ნაშ-

რომის, 2 მონოგრაფიის ავტორი, კითხულობს ლექციებს უცხოეთის წამყვან უნივერსიტეტებში და მონაწილეობს სამეცნიერო კონფერენციებში 1970 წლიდან. არის ა.რაზმაძის სახელობის პრემიის ლაურეატი.
ჰობი: ჭადრაკი.
მისამართი: (სამსახურის) აკურის 8, გამოთვლითი მათემატიკის ინ-ტი. ტელ: 33-24-38. ელ-ფოსტა: vakhania@acnet.ge *(ბინის) ყაზბეგის 8ა, ბ. 6. ტელ: 38-36-23.*

დიდი წარმატების მისაღწევად აუცილებელი პირობაა საქმის დიდი სიყვარული, სიამოვნების მიღების უნარი არა მხოლოდ მიღწეული წარმატებითა და მისი შედეგებით, არამედ აგრეთვე თვით მუშაობის პროცესით. მუშაობა კი უწყვეტი პროცესი უნდა იყოს. ღმერთი ნიჭსა და უნარს თანაბრად არ უნაწილებს ადამიანებს, მაგრამ იმდენს არავის აძლევს, რომ დიდი შრომის გარეშე დიდი წარმატების მოპოვება შეიძლებოდეს.

ივანე ვახტანგიშვილი საქართველოს ეროვნული ბანკის ვიცე-პრეზიდენტი. დაიბადა სოფ. ანყურში (ახალციხის რ-ნი) 1957 წ. 25 მარტს. მშობლები: ბაბული ზედგენიძე, ვახტანგ ვახტანგიშვილი; მეუღლე — მანანა მელიქიძე (1962); შვილები: მარიკა (1987), ვახტანგი (1988), გიორგი (1992). დაამთავრა თსუ ეკონომიკის ფაკ-ტი. იყო სპი მასწავლებელი (1979-82), მოსკოვის უნივერსიტეტის ასპირანტი (1982-84), საქართველოს ალკკ ცკ ინსტრუქტორი (1985), საქართველოს კპ ცკ ინსტრუქტორი (1986-90), შემნახველი ბანკის, „ახალი ქართული ბანკის", გაერთიანებული ქართული ბანკის მმართველი, სამმართველოს უფროსი, გენერალური დირექტორის მოადგილე (1991-98). დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია: „სამუშაო ძალის კვლავწარმოების ეკონომიკური კანონები" (1983). არის 11 სამეცნიერო ნაშრომის ავტორი.
ჰობი: ტურიზმი, ცურვა.
მისამართი: (სამსახურის) ლეონიძის 3/5. თბილისი, 380008. ტელ: 99-65-06, ფაქსი: 99-98-85.

შრომისმოყვარეობა, დაკისრებული საქმისადმი უდიდესი პასუხისმგებლობა, სამართლიანობა და ორგანიზატორული პრინციპებისადმი ყურადღება.

ელისო ვირსალაძე პიანისტი, პროფესორი, რუსთაველის პრემიის ლაურეატი, საქართველოს სახალხო არტისტი. დაიბადა თბილისში 1942 წ. 14 მარტს. მშობლები: დარეჯან კავკასიძე, კონსტანტინე ვირსალაძე; მეუღლე — იური ბეროზაშვილი (1937); შვილი — დარეჯანი (1978). დაამთავრა თბილისის სახ. კონსერვატორიის ფორტეპიანოს ფაკ-ტი, ანასტასია ვირსალაძის კლასი (1965); ასპირანტურა — ლევ ობორინის კლასი მოსკოვის ჩაიკოვსკის სახელობის კონსერვატორიაში (1968). მუშაობს მოსკოვის კონსერვატორიაში, იყო იაკობ ზაკის ასისტენტი (1967), პროფესორ ლევ ვლასენკოს კათედრის დოცენტი, არის ამავე კათედრის პროფესორი 1994 წლიდან, მიუნჰენის კონსერვატორიის პროფესორი 1995 წლიდან, ახალგაზრდობის საერთაშორისო ფესტივალის (ვენა, 1959), ჩაიკოვსკის საერთაშორისო (მოსკოვი, 1962) და შუმანის (გერმანია, 1966) კონკურსების პრიზიორი, სსრკ სახალხო არტისტი. გამოდიოდა გასტროლებიით ცნობილ დირიჟორებთან და მუსიკალურ კოლექტივებთან იტალიაში, ავსტრიაში, პოლონეთში, ნორვეგიაში, ესპანეთში, ინგლისში, ირლანდიაში, იაპონიასა და ამერიკაში.
ჰობი: უცხო ენების შესწავლა (პოლონური, ფრანგული, ინგლისური, გერმანული, იტალიური), მხატვრული ლიტერატურა.
მისამართი: (ბინის) სტრომინკას 13, ბ.58. მოსკოვი. ტელ: 268-69-12.

ზ

თენგიზ ზაალიშვილი ბიოლოგი, საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის წევრ-კორესპონდენტი, მოლეკულური ბიოლოგიისა და ბიოლოგიური ფიზიკის ინსტიტუტის ლაბორატორიის ხელმძღვანელი, თსსუ პროფესორი. დაიბადა თბილისში 1949 წ. 18 ივნისს. მშობლები: შუშანა გველესიანი, მალხაზ ზაალიშვილი; მეუღლე — დინა მარგიანი (1948); შვილები: გიორგი (1977), ნუცა (1982). დაამთავრა თსუ ბიოლოგიის ფაკ-ტი (1971). იყო ბიოქიმიის ინ-ტის ასპირანტი (1971-74), ფიზიოლოგიის ინ-ტის უმცროსი მეცნიერ-თანამშრომელი (1974-85), უფროსი მეცნიერ-თანამშრომელი (1985-86). მოლეკულური ბიოლოგიისა და ბიოლოგიური ფიზიკის ინ-ტის ლაბორატორიის ხელმძღვანელია 1996 წლიდან, თსსუ პროფესორია 1996 წლიდან, მეცნიერებათა აკადემიის წევრ-კორესპონდენტი 1997 წლიდან. დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია: „АДР-რიბოზილირება ვირთაგვის ტვინის ბირთვებში" (1983); სადოქტორო — „ვირთაგვის თავის ტვინის უჯრედების АДР-რიბოზილ ტრანსფერაზა: თვისებები და ბიოლოგიური როლი" (1992). არის საქართველოს ბიოქიმიური საზოგადოების (1964 წლიდან), ტვინის შემსწავლელი საერთაშორისო ორგანიზაციის წევრი (1991 წლიდან).
ჰობი: ფეხბურთი.
მისამართი: *(სამსახურის) გოთუას 14. თბილისი, 380060. ტელ: 37-17-30. (ბინის) გამსახურდიას 39. თბილისი, 380060. ტელ: 37-05-87.*

მალხაზ ზაალიშვილი ქიმიკოსი, მოლეკულური ბიოლოგიის და ბიოლოგიური ფიზიკის ინ-ტის დირექტორი, პროფესორი, საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის ბიოლოგიურ მეცნიერებათა განყოფილების აკადემიკოს-მდივანი. დაიბადა მცხეთაში 1920 წ. 27 სექტემბერს. მშობლები: რუსუდან გედევანიშვილი, მიხეილ ზაალიშვილი; მეუღლე — ნინო ერისთავი (1935); შვილები: თენგიზი (1948), თამარი (1956). დაამთავრა თსუ ქიმიის ფაკ-ტი (1941). იყო ფიზიოლოგიის ინ-ტის უმცროსი მეცნიერ-თანამშრომელი (1947-51), გორის პედაგოგიური ინ-ტის დოცენტი (1951-57), ფიზიოლოგიის ინ-ტის ბიოფიზიკის ლაბორატორიის ხელმძღვანელი (1962-86). არის მოლეკულური ბიოლოგიის და ბიოლოგიური ფიზიკის ინ-ტის დირექტორი 1986 წლიდან და მეცნიერებათა აკადემიის ბიოლოგიურ მეცნიერებათა განყოფილების აკადემიკოს-მდივანი 1988 წლიდან. დაიცვა სადოქტორო დისერტაცია: „კუნთის შეკუმშვის ფიზიკოქიმიური საფუძვლები" (1972). არის 160 სამეცნიერო შრომის, 11 გამოგონებისა და 1 წიგნის ავტორი.
ჰობი: მებაღეობა.
მისამართი: *(ბინის) ვაჟა-ფშაველას V კვ., IV კორპ., ბ.42. ტელ: 30-07-05. (სამსახურის) გოთუას 14. ტელ: 37-42-11. ფაქსი: 93-91-57. ელ-ფოსტა: admin@biophyz.org.ge*

ნინო ზაალიშვილი მხატვარი, საქართველოს მხატვართა კავშირის თავმჯდომარე. დაიბადა თბილისში 1945წ. 1 დეკემბერს. მშობლები: თინათინ დვალი, სოსო ზაალიშვილი; მეუღლე — კარლო ფაჩულია (1942); შვილი — ირაკლი (1976). დაამთავრა თსსა გრაფიკის განყოფილება (1970). გამოფენებში მონაწილეობს 1970 წლიდან. საქართველოს მხატვართა კავშირის წევრია 1974 წლიდან. გამოფენები: „საბავშვო წიგნის მხატვრები" „მერანი" (1972), „გამარ-

ჯვების 30 წელი" თბილისი, მოსკოვი (1975), „ქართული საბჭოთა წიგნის გრაფიკა და ესტამპი" სეგ (1979), „წიგნის მხატვრული გაფორმების, ექსლიბრისის და შრიფტის რესპ. გამოფენა" — „მხატვრის სახლი" თბილისი (1990), „გერმანული ლიტ. და მუსიკა ქართველ მხატვართა შემოქმედებაში" ტაციტა — „ქარვასლა", საბავშვო ილუსტრაციის I საერთაშორისო ბიენალე, თეირანი (19), იმპულსები I, „დიურერი, გოეთე, ფიროსმანი", თსსა მუზეუმი (1995), იუნესკო, პარიზი, „საბერძნეთი თანამედროვე ქართულ ხელოვნებაში", სეგ (1998), „თანამედროვე ქართული ილუსტრაცია" (1999). მისი ნამუშევრები დაცულია სეგ, მოსკოვის გამოფენათა დირექციაში, ქუთაისის გალერეაში, გერმანიის, ინგლისის, ისრაელის, რუსეთის, საქართველოს კერძო კოლექციებში. მონაწილეობდა ფერმწერთა ქუთაისის III, IV საერთაშორისო პლენერებში (1990, 1995). მონაწილეობდა ქართული ხელოვნებისადმი მიძღვნილ II, IV, VI საერთაშორისო სიმპოზიუმებში (1977, 1983, 198). მუშაობდა საქართველოს ტელევიზიაში (1970-72). არის თსსა ხელოვნების ისტორიის და თეორიის კათედრის პედაგოგი (1972 წლიდან), დოცენტი (1998). მხატვართა კავშირის თავმჯდომარეა 1996 წლიდან. შექმნა რამდენიმე გამოფენის და აქციის პროექტი: ბავშვთა ნახატების გამოფენა ძმები გრიმებიდან, გოეთედან, გერმანული ლიტ-რა და მუსიკა ქართულ ხელოვნებაში, „კედელი რომელიც გვაერთიანებს" (გოეთეს ინსტიტუტთან ერთად). მისი ბიოგრაფია შეტანილია ბიბლიოგრაფიულ ცნობარში „სსრკ ხალხთა მხატვრები", ტ. IV. მოსკოვი, 1982 წ.

მისამართი: (ბინის) ჩიქოვანის 24ა. ბ.33. თბილისი 380071. ტელ: 33-17-91.

კონსტანტინე ზალდასტანიშვილი საქართველოს მუდმივი წარმომადგენელი ევროკავშირში, საგანგებო და სრულუფლებიანი ელჩი. დაიბადა თბილისში 1960 წ. 23 დეკემბერს. მშობლები: მარგალიტა ჯანჯღავა, ნოდარ ზალდასტანიშვილი; მეუღლე — თამარ ლეონიძე (1961); შვილები: მარიამი და ნინო (1982). დაამთავრა სპი ავტომატიკისა და გამოთვლითი ტექნიკის ფაკ-ტი (1982), დრეზდენის ტექნიკური უნივერსიტეტის ასპირანტურა (1987). იყო სპი სამეცნიერო-კვლევითი ბიუროს ინჟინერი (1982-84), კათედრის ასისტენტი (1987-89), ერლანგენ-ნიურნბერგის უნივერსიტეტის მეცნიერ-სტაჟიორი (1989-90), სტუ დოცენტი, მექანიკა-მანქანათმშენებლობის ინ-ტის დირექტორის მოადგილე (1990-92); საგარეო ეკონომიკური ურთიერთობათა სახ. კომიტეტის სამმართველოს უფროსი (1992-93), თბილისის მერიის საგარეო ურთიერთობათა სამმართველოს უფროსი (1993-1994), საქართველოს საგანგებო და სრულუფლებიანი დესპანი გფრ-ში (1994-95), ვაჭრობისა და საგარეო ეკონომიკურ ურთიერთობათა მინისტრი (1995-98). დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია: „სახარატო დამუშავების დინამიური მოდელირება" (დრეზდენი, 1987). არის 12 სამეცნიერო ნაშრომის ავტორი.

ჰობი: მოგზაურობა, სპორტი.

მისამართი: (სამსახურის) Avenue Orban 58. 1150 Brussels, Belgium. ტელ: 761-11-90. ფაქსი 761-11-99.

პროფესიონალიზმი, პატიოსნება, კაცთმოყვარეობა.

ლალი ზამბახიძე საქართველოს დამსახურებული *მხატვარი*. დაიბადა ჩოხატაურში 1941 წ. 18 ოქტომბერს. მშობლები: გუგული მეგრელიშვილი, ალექსანდრე ზამბახიძე. დაამთავრა თსსა გრაფიკის ფაკ-ტი (1965). გამოფენებში მონაწილეობს 1967 წლიდან. საქ. მხატვართა კავშირის წევრია 1971 წლიდან. გამოფენები: ჯგუფური — თბილისი (1974); მოსკოვი (1978); I პერსონალური — ქუთაისი (1980); გრაფიკის ბიენალე — მოსკოვი (1986); ქართველი მხატვრების რეტროსპექტული — მოსკოვი (1987); ამიერკავკასიის მხატვრების ბიენალე —

თბილისი (1988); საერთაშორისო სამხატვრო ფესტივალი — თბილისი (1996-97); საერთაშორისო სამხატვრო ფესტივალი (1996-97); საერთაშორისო ბიენალე — იუგოსლავია. (1996); ჯგუფური — თბილისი (1996). მისი ნამუშევრები დაცულია: თბილისის თანამედროვე ქართული ხელოვნების მუზეუმში, ქუთაისის თანამედროვე ხელოვნების მუზეუმში; ტრეტიაკოვის გალერეაში; მოსკოვის აღმოსავლეთის ხალხთა ხელოვნების მუზეუმში. მონაწილეობდა ბერლინის საერთაშორისო პლენერში (ბერლინი, 1990); მოსკოვის სენეჟის შემოქმედებითი სახლის საკავშირო პლენერში (1973-75). არის მხატვართა კავშირის მდივანი, გრაფიკის სექციის თავმჯდომარე, თსსა პედაგოგი (1971 წლიდან), დოცენტი (1991). მისი ბიოგრაფია შეტანილია ცნობარში „სსრკ ხალხთა მხატვრები" (მოსკოვი 1983) „წიგნის მხატვრები" მოსკოვი, (1983) „საქართველოს სახვითი ხელოვნება" თბ. (1986).
მისამართი: (ბინის)ნუცუბიძის II მ/რ, I კვ. ბ.39. თბილისი 380083.

გიორგი ზარიძე საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის წევრ-კორესპონდენტი, დოქტორი, პროფესორი, გეოლოგიის ინსტიტუტის დირექციის მრჩეველი. დაიბადა თბილისში 1908 წ. 29 მაისს. მშობლები: მარიამ ღალაქიშვილი, მიხეილ ზარიძე; მეუღლე: ნინო თათრიშვილი (1908); შვილები: თამარი (1944), დავითი (1945). დაამთავრა საქართველოს ინდუსტრიული ინ-ტის სასარგებლო ნამარხთა გეოლოგიური საძიებო ფაკ-ტი (1933), სსრკ მეცნიერებათა აკადემიის ასპირანტურა (1936). იყო თსუ გეოგრაფია-გეოლოგიის ფაკ-ტის დეკანი (1937-38), თსუ-სთან არსებული გეოლოგიის ინ-ტის უფროსი მეცნიერ-თანამშრომელი (1938-48), თსუ მინერალოგიისა და პეტროგრაფიის კათედრის დოცენტი (1938-45), თსუ პროფესორი (1945-48), სპი რექტორი (1953-56), პოლიტექნიკური ინ-ტის მინერალოგიისა და პეტროგრაფიის კათედრის გამგე (1948-95). მთავარი მეცნიერ-თანამშრომელია 1995 წლიდან, გეოლოგიის ინ-ტის დირექციის მრჩეველია 1995 წლიდან. დაიცვა სადოქტორო დისერტაცია: „კავკასიაში მაგმური პროცესების განვითარების კანონზომიერებანი და მათთან დაკავშირებული გამადნებანი" (1945). გამოქვეყნებული აქვს 25 წიგნი, 250-ზე მეტი სტატია, 7 სახელმძღვანელო, 18 მონოგრაფია. მიღებული აქვს სახელმწიფო პრემია, დაჯილდოებულია შრომის წითელი დროშის და ღირსების ორდენებით. არის საერთაშორისო საინჟინრო აკადემიის საპატიო აკადემიკოსი, მეცნიერებათა აკადემიის დონის საზოგადოების ნამდვილი წევრი (გერმანია, საფრანგეთი, იუგოსლავია), რუსეთის ბუნებისმეტყველთა აკადემიის საპატიო აკადემიკოსი.
მისამართი: (სამსახურის) გეოლოგიის ინსტიტუტი. მერაბ ალექსიძის 1. IX კორპ. თბილისი, 380093. ტელ: 33-06-47, 29-46-63. (ბინის) ჭავჭავაძის 75-ბ. ბ. 25. თბილისი, 380065.

ახალგაზრდობაში მივსდევდი სპორტს, ვიყავი გიმნასტი სწავლასთან ერთდროულად, ვწერდი ლექსებს და მოთხრობებს, რომელთა ნაწილი ქვეყნდებოდა. უმაღლესის დამთავრების შემდეგ გატაცებით ვმოღვაწეობ მეცნიერების მიმართულებით ფუნდამენტურ გეოლოგიაში (პეტროლოგიაში). ცხოვრების ხანგრძლივ მანძილზე შეცდომები საკმაოდ მქონდა, მაგრამ საზოგადოების საწინააღმდეგო მოქმედება არ ჩამიდენია. ვფიქრობ, პატიოსნად ვემსახურე ჩემს ქართველ ხალხს.

ბონდო ზარნაძე საქართველოს მეწარმეთა კავშირის თავმჯდომარე. დაიბადა გურჯაანში 1946 წ. 18 თებერვალს. მშობლები: ნინო გაბიტაშვილი, ალექსანდრე ზარნაძე; მეუღლე — მედეა მათიაშვილი (1950); შვილები: ნატო (1975), თამარი (1977). დაამთავრა სპი საინჟინრო-ეკონომიკური ფაკ-ტი (1969). იყო მშენებლობის სამინისტროს N4 ტრესტის განყოფილების უფროსი (1971-74),

ეკონომიკის ინ-ტის ასპირანტი (1974-78), უფროსი მეცნიერ-თანამშრომელი (1978-82), თსუ ფინანსების კათედრის დოცენტი (1982-88). მეწარმეთა კავშირის თავმჯდომარეა 1989 წლიდან. დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია:ე „ინვესტიციური პროცესები რეგიონალურ ეკონომიკაში" (1978). ავტორია მონოგრაფიების: „ინვესტიციური პროცესები რეგიონალურ პოლიტიკაში" (1987), „კაპიტალურ დაბანდებათა ეფექტიანობა და სტრუქტურა" (1980), 80 სამეცნიერო სტატიისა. მიღებული აქვს საქართველოს ეკონომისტთა საზოგადოების ორი პრემია (1988, 1990). არის საქართველოს მეწარმეთა პარტიის დამფუძნებელი და გენერალური მდივანი (1993 წლიდან).
ჰობი: პოეზია, პოლიტიკა, ფილოსოფია.
მისამართი: *(სამსახურის) წინამძღვრიშვილის 123. თბილისი, 380012. ტელ: 95-92-57, 96-36-50.*

ბრძოლა, ჯიუტი ბრძოლა გამარჯვებისთვის, სიმართლისთვის. აქედან გამომდინარე ჩემს კრედოს უზუსტესად გამოხატავს გალაქტიონის სიტყვები — „სიტყვა არ გაიღო რომ შენ დაილალე, განზე გადექი და ტყვია დაიხალე". მჯეროდა, მჯერა და მუდამ ვირწმუნებ, რომ სიკეთე იზეიმებს, სიკეთე გაიმარჯვებს. ბრიყვი და უნიჭო ადამიანი ბოლოს მაინც თავის ადგილს დაიკავებს ამ ცხოვრებაში.

გენადი (გენო) ზაქარაია მოქანდაკე. დაიბადა სოფ. ნაჯახაოში (მარტვილის რ-ნი) 1951 წ. 30 ნოემბერს. მშობლები: ნუნუ ბახია, შოთა ზაქარაია; მეუღლე — ნონა შარიქაძე (1962); შვილები: მარიტა (1979), შოთა (1986), გიორგი (1996). დაამთავრა თსსა ქანდაკების განყოფილება. გამოფენებში მონაწილეობს 1980 წლიდან. პერსონალური: ჯ.ბჟავალავასთან ერთად, ანდორა, პობიარიცი (1998), საქართველოს სახვითი ხელოვნება (მოსკოვი,1987), ქართული დაზგური ქანდაკება (თბილისი, 1991), საერთაშორისო სამხატვრო სალონი (მოსკოვი,1998), საბერძნეთი თანამედროვე ქართულ ხელოვნებაში (სეგ, თბილისი,1998). მისი ნამუშევარი „ქალის ტორსი" აღიარებულ იქნა წლის საუკეთესო ნამუშევრად (1983). მისი ნამუშევრები დაცულია სეგ, ქ. გროდნოს რელიგიის მუზეუმში, პობიარიცის ანდორას გალერეებში. საქ. მხატვართა კავშირის წევრია 1983 წლიდან. არის მხატვართა კავშირის ქანდაკების სექციის თავმჯდომარის მოადგილე, შპს „საქართველოს მხატვრის" გამგეობის წევრი.
მისამართი: *(ბინის)ჭავჭავაძის 48. ტელ: 29-42-16.*

პარმენ ზაქარაია მეცნიერებათა აკადემიის წევრ-კორესპონდენტი, თსუ ხელოვნებათმცოდნეობის კათედრის გამგე, პროფესორი. დაიბადა სოფ. ნაჯახოვოში (მარტვილის რ-ნი) 1914 წ. 24 აგვისტოს. მშობლები: ქეთევან თოფურია-ზაქარაია, ფარნაოზ ზაქარაია; მეუღლე — ეთერ ციციშვილი (1919); შვილები: ფარნაოზი (1949), დავითი (1954). დაამთავრა სპი სამშენებლო ფაკ-ტი (1940). იყო სამუშაოთა მწარმოებელი კვების მრეწველობის სამინისტროში (1940-41), მუზეუმ „მეტეხის" მეცნიერ-თანამშრომელი (1941-48), სახელმწიფო მუზეუმის უფროსი მეცნიერ-თანამშრომელი, განყოფილების გამგე (1948-75). ხელოვნებათმცოდნეობის კათედრის გამგეა 1975 წლიდან. დაიცვა სადოქტორო დისერტაცია: „შიდა ქართლის ციხე-სიმაგრეები" (1959). ავტორია 160-ზე მეტი სამეცნიერო ნაშრომისა (32 წიგნის): „წუღრუღაშენი" (1952), „ნაქალაქარი ურბნისის ხუროთმოძღვრება" (1965), „Древние крепости Грузии" (1969), „საქართველოს ცენტრალურ-გუმბათოვანი არქიტექტურა" (სამტომეული 1975, 1978, 1981) და სხვ. არის მეცნიერების დამსახურებული მოღვაწე (1973 წლიდან). მიღებული აქვს ივანე ჯავახიშვილის პრემია (1994) და ღირსების ორდენი (1994). არის არქიტექტორთა კავშირის წევრი (1952 წლიდან), მხატვართა კავშირის წევრი (1978 წლიდან). მისი ბიოგრაფია შეტანილია „ქართულ საბჭოთა ენციკლოპედიაში" (1979).

მისამართი: (სამსახურის) ჭავჭავაძის 1. თბილისი, 380079. თსუ ტელ: 23-66-97. (ბინის) ი.ნიკოლაძის 5 ა. თბილისი 380079. ტელ: 22-36-00.

სამშობლოს ერთგული სამსახური და მაქსიმუმის გაკეთება მისი უკეთესი მომავლისთვის. ჩემი მხრივ ეს გამოიხატა ქართული ხელოვნების ისტორიის შესწავლაში, რათა უკეთ წარმოგვეჩინა მისი თვითმყოფადობა და ის მაღალი დონე, რითაც იგი შედის მსოფლიო ხელოვნების საგანძურში. ვცდილობდი მეცხოვრა პატიოსნად და პატივი მეცა ყველა იმათთვის, ვინც ამას იმსახურებდა. შრომით ბევრი რამის მიღწევა შეიძლება.

გივი ზაუტაშვილი საქართველოს პარლამენტის წევრი. დაიბადა ყვარელში 1927 წ. 25 ივნისს. მშობლები: ნინო ოსეფაშვილი, იასე ზაუტაშვილი; მეუღლე — გიული კაპანაძე (1943); შვილები: ზურაბი (1954), ნინო (1956), იასე (1974). დაამთავრა თსუ გეოგრაფია-გეოლოგიის ფაკ-ტი. იყო კომკავშირულ სამუშაოზე (1951-57), ყვარლის და გარდაბნის რაიკომის I მდივანი, საქართველოს კპ ცკ განყოფილების გამგის მოადგილე, სხვა პარტიულ თანამდებობებზე (1957-76), საქართველოს უმაღლესი საბჭოს VI, VII, VIII, IX მოწვევის დელეგატი პარლამენტის წევრია 1995 წლიდან. მიღებული აქვს „შრომის", 2 „წითელი დროშის" და „საპატიო ნიშნის" ორდენები. არის ლეიბორისტული პარტიის წევრი (1996).
ჰობი: მოგზაურობა.
მისამართი: (სამსახურის) რუსთაველის 8, თბილისი, 380018. საქართველოს პარლამენტი. ტელ: 93-32-87. (ბინის) ი.აბაშიძის 46, თბილისი, 380079. ტელ: 22-54-89.

კაცთმოყვარეობა, ქველმოქმედება და თავდადებული შრომა.

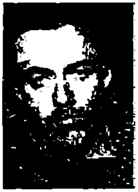

ილია ზაუტაშვილი მხატვარი, ხელოვნების ისტორიკოსი. დაიბადა თბილისში 1952 წლის 18 ივნისს. მშობლები: მედეა ვაშალომიძე, მერაბ ზაუტაშვილი; მეუღლე — გურანდა ანჩაბაძე (1961); შვილები: ლუკა (1986), დანიელი (1995). დაამთავრა თსსა (1974), ამავე აკადემიის ხელოვნების ისტორიის და თეორიის ფაკ-ტის ასპირანტურა (1979). მუშაობს სახვით ხელოვნებაში, ხელოვნების თეორიაში. არის საქართველოს მხატვართა კავშირის წევრი (1980 წლიდან). დააფუძნა სასწავლო სტუდიები (1985), ჯგუფი „ტოტალური სივრცე" (1988) „ვიზუალური გამოძიების სექტორი" (1992). არის დამდგმელი მხატვარი ფილმებისა: „ორეული", „ნიშანი" ჰქონდა პერსონალური გამოფენები: თბილისში (1978-81), მოსკოვში (1988), კიოლნში (1991), საფრანგეთში (1992) და ამსტერდამში (1993, 1994). ჯგუფური: თბილისში, მოსკოვში, სოფიაში, ბაზელში, ბერლინში, ვარშავაში, კოპენჰაგენში, ვენაში, ბრისტოლსა და ამსტერდამში და სხვ. არის ავტორი სტატიებისა: „ტრადიცია და ნოვატორობა" (1979), „ტოტალური სივრცე" (1989), „დაკარგული ქალაქი" (1993), „ვარაზი" (1993).
ჰობი: პოეზია, ლიტერატურა.
მისამართი: (ბინის) ნუცუბიძის IV პლატო, კორპ. 25. ბ.34. ტელ: 32-84-44, 33-25-35.

ცნობიერების და ქმედების თავისუფლება, ტოლერანტობა. წინააღმდეგი ვარ ნებისმიერი დიქტატისა, ობივატელური ნორმების. ვიზიარებ ნონ-კონფორმისტულ პოზიციას, როგორც კომუნისტურ დიქტატურასთან მიმართებაში, ისე დღევანდელ პოლიტიკურ სიტუაციასთან მიმართებაში. დღეს თავისუფლება მოჩვენებითია.

დავით ზეიკიძე საქართველოს პარლამენტის წევრი. დაიბადა სოფ. მუხრანში 1945 წ. 2 იანვარს. მშობლები: ელისაბედ ზარიაშვილი, ალექსანდრე ზეიკიძე; მეუღლე — ლილი ზეიკიძე (1945); შვილები: დიმიტრი (1971), ვიტალი (1974), ინგა (1981). დაამთავრა თსუ იურიდიული ფაკ-ტი (1979). მუშაობდა შსს-

ში, გაიარა გზა რიგითიდან გენერლამდე (1975-94), იყო შსს მინისტრის მოადგილე, თბილისის პოლიციის სამმართველოს უფროსი, გენერალ-მაიორი. პარლამენტის წევრია 1995 წლიდან. არის ღარიბთა დაცვის გაერთიანებული პარტიის თავმჯდომარე (1998).
ჰობი: სპორტი, ფეხბურთი.
მისამართი: (სამსახურის) რუსთაველის 8. თბილისი, 380018. საქართველოს პარლამენტი.

პატიოსნება, ადამიანებს შორის ურთიერთობის დამყარების დიდი სურვილი, ბევრი მეგობრის შეძენა, სახელმწიფოებრივი აზროვნება, საქართველოს ტრადიციების დაცვა, პატრიოტიზმი, შრომისმოყვარეობა.

ემზარ ზენაიშვილი საქართველოს ეროვნული ოლიმპიური კომიტეტის გენერალური მდივანი. დაიბადა ლანჩხუთში 1944 წ. 10 სექტემბერს. მშობლები: ქეთევან ფილფხაძე-ზენაიშვილი, სევერიან ზენაიშვილი. დაამთავრა თსუ აღმოსავლეთმცოდნეობის ფაკ-ტი (1966). იყო აღმოსავლეთმცოდნეობის ინ-ტის მეცნიერ-თანამშრომელი, იმყოფებოდა მივლინებით ავღანეთში (თარჯიმანი,1967-72), იყო რაიკომის მდივანი, სექტორის გამგე, განყოფილების გამგე (1972-88), სპორტული საზოგადოება „შევარდენის" თავმჯდომარე. გამოქვეყნებული აქვს რამოდენიმე სამეცნიერო ნაშრომი ირანის ახალი ისტორიის საკითხებზე, პუბლიკაციები პრესაში. არის სპორტულ ჟურნალისტთა მსოფლიო ასოციაციის წევრი, გაზეთ „ოლიმპიელის" სარედაქციო საბჭოს თავმჯდომარე, ჩოგბურთის ფედერაციის პირველი ვიცე-პრეზიდენტი. მისი ბიოგრაფია შეტანილია საერთაშორისო ოლიმპიური კომიტეტის ცნობარში.
ჰობი: თეატრი.
მისამართი: (სამსახურის) ალმაშენებლის 65. ტელ: 95-30-79. ფაქსი: 95-38-29. (ბინის) საირმის 9/4. ტელ: 37-01-53.

ცხოვრებისა და საქმიანობის უმთავრესი პრინციპი — ვაკეთო საქმე, რომელიც მაინტერესებს და რომელიც ემსახურება ჩემი ქვეყნისა და ჩემი თანამემამულეების ინტერესებს. მაქსიმალურად ვცდილობ, რომ ჩემი კომპეტენტურობა და პროფესიონალიზმი, ენერგია და ცოდნა დაექვემდებაროს სწორედ ამ ინტერესებს. ჩემი საქმიანობის ამ ეტაპზე უმთავრესი მიზანია, ხელი შევუწყო საქართველოში ოლიმპიზმის პროგრამას, ქართული სპორტის განვითარებას, ქვეყნის სპორტსმენთა წარმატებით გამოსვლას საერთაშორისო ასპარეზზე, პირველ რიგში კი ოლიმპიურ თამაშებზე.

ივანე ზოდელავა თბილისის მერი. დაიბადა თბილისში 1957 წ. 2 მაისს. მშობლები: ნინო ჟვანია, ივანე ზოდელავა; მეუღლე — მაია ნიკოლაძე (1955); შვილები: ივანე (1980), ნიკოლოზი (1987). დაამთავრა თსუ საინჟინრო-ეკონომიკური ფაკ-ტი (1978). იყო თსუ უფროსი ლაბორანტი (1977-78), მშენებლობის სამინისტროს N13 ტრესტის N5 სამშენებლო სამმართველოს უფროსი ოსტატი (1978), თსუ ასპირანტი (1978-81), უმცროსი მეცნიერ-თანამშრომელი (1981), კომკავშირის კომიტეტის მდივანი (1981-85), ორჯონიკიძის კომკავშირის რაიკომის პირველი მდივანი (1985-88), პარტიის თბილისის საქალაქო კომიტეტის საორგანიზაციო განყოფილების ინსტრუქტორი (1988-90), ორჯონიკიძის რაიკომის მდივანი (1990-91), ერთობლივი საწარმო „თბილისი ლინკისა" და „საქართველო-ამერიკის პარტნიორის" პრეზიდენტი (1991-96), თბილისის საგადასახადო ინსპექციის უფროსი (1996-97), თბილისის მუნიციპალიტეტის პრემიერის I მოადგილე (1997), ფოთის მერი (1997-98). თბილისის მერია 1998 წლიდან. არის ეკონომიკურ მეცნიერებათა კანდიდატი (1981), ოცამდე სამეცნიერო ნაშრომის ავტორი, ფოთის საპატიო მოქალაქე (1997), ფაზისის აკადემიის წევრი (1997).
ჰობი: მეგობრებთან ურთიერთობა.

მისამართი: (სამსახურის) თავისუფლების მოედანი 2. თბილისი, 380007. ტელ: 93-38-16. (ბინის) ფალიაშვილის 43. თბილისი, 380079. ტელ: 22-20-53.

ცხოვრება, ეს დიდი წიგნია და ამ უზარმაზარ „წიგნში" ბევრი ცუდიც არის და, ალბათ, უფრო მეტი კარგი. ადამიანი, გამომდინარე თავისი შინაგანი სამყაროს არსისგან, ცნობიერად თუ არაცნობიერად ითვისებს ან კარგს, ან ცუდს, ან კი ორივეს ერთად. მე შევეცადე ამ „წიგნიდან" სიყვარული, ერთგულება, სიმართლე, შრომისმოყვარეობა... ამომერჩია, გამეთავისა და ცხოვრების კრედოდ მექცია.

ბესარიონ ზოიძე სახელმწიფოსა და სამართლის ინ-ტის დირექტორი, იურისტი, პროფესორი. დაიბადა სოფ. დაბაძველში (შუახევის რ-ნი) 1953 წ. 22 ივნისს. მშობლები: გული ზოიძე, ინუს ზოიძე, მეუღლე — ნატო ნიჟარაძე (1957); შვილი — თამარი (1985). დაამთავრა თსუ იურიდიული ფაკ-ტი (1976), ასპირანტურა (1979). იყო თსუ სამოქალაქო სამართლის კათედრის მასწავლებელი (1979-82), სახელმწიფოსა და სამართლის ინ-ტის უფროსი (1982-92), მთავარი მეცნიერ-თანამშრომელი, კერძო სამართლის განყოფილების გამგე (1992-93), დირექტორის მოადგილე სამეცნიერო დარგში (1993-96). თსუ სახელმწიფოსა და სამართლის ისტორიის კათედრის პროფესორია 1994 წლიდან, სახელმწიფოსა და სამართლის ისტორიის ინ-ტის დირექტორი — 1996 წლიდან. დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია: „სახელშეკრულებო და დელიქტური პასუხისმგებლობის თანაფარდობა სამოქალაქო სამართალში" (1980), სადოქტორო — „ფეოდალური საქართველოს მემკვიდრეობითი სამართალი" (1992). არის ავტორი 40-მდე სამეცნიერო ნაშრომისა ძველი ქართული და თანამედროვე სამართლის საკითხებზე, სამოქალაქო კოდექსის სარედაქციო ჯგუფის წევრი.

მისამართი: (სამსახური) ქიქოძის 3. ტელ: 99-86-14. (ბინის) დიდი დილომი, პეტრიწის 8ა, ტელ: 62-47-23.

სამართლებრივი სახელმწიფოს დამკვიდრება საქართველოში, სამოქალაქო წესრიგის დამკვიდრება, ადამიანის უფლებათა დაცვა. ჩვენს ქვეყანაში უნდა ჯეროვნად დაფასდეს ინტელექტუალური ცოდნა, ქვეყნის წარმატება უპირატესად დამოკიდებულია ამ ცოდნის გამოყენებაზე.

ზოსიმე (შიოშვილი) წილკნის ეპარქიის მმართველი მთავარეპისკოპოსი. დაიბადა თბილისში 1951 წ. 3 აგვისტოს. მშობლები: მანია შიოშვილი, გიორგი შიოშვილი. დაამთავრა სპი სატრანსპორტო ფაკ-ტი, მცხეთის სასულიერო სემინარია. იყო სვეტიცხოვლის საპატრიარქო ტაძრის კანცელარიის მდივანი (1974-76), ხელდასმულ იქნა იპო-დიაკვნად და მთავარდიაკვნად სიონის საკათედრო ტაძარში (1976), ხელდასმულ იქნა მღვდლად და დაინიშნა სვეტიცხოვლის საპატრიარქო ტაძრის მღვდლად, აღყვანილ იქნა დეკანოზის ხარისხში (1977), აღიკვეცა ბერად და აღყვანილ იქნა არქიმანდრიტის ხარისხში (1981), ეკურთხა ეპისკოპოსად (1983).

ლაერტ ზუბადალაშვილი საქართველოს პარლამენტის წევრი. დაიბადა 1941 წ. 22 აპრილს. მშობლები: ევგენია ბალაშვილი, მიხეილ ზუბადალაშვილი; მეუღლე — დალი კოტაშვილი (1945); შვილი — ზურაბი (1968). დაამთავრა თსუ ეკონომიკის ფაკ-ტი (1965). იყო ცეკავშირის საქონელმცოდნე, განყოფილების უფროსი, ვაჭრობის მთავარი სამმართველოს უფროსის მოადგილე, დამზადების, მრეწველობისა და ვაჭრობის მთავარი სამმართველოს უფროსის მოადგილე, ს/ს „ცენტრალური სუპერმარკეტის" მეთვალყურეთა საბჭოს თავმჯდომარე (1965-95). პარლამენტის წევრია 1995 წლიდან. იყო სკკპ წევრი (1969-89). ლეიბორისტული პარტიის წევრია 1998 წლიდან.

ჰობი: ნადირობა.

მისამართი: (სამსახურის) რუსთაველის 8. თბილისი, 380018. საქართველოს

პარლამენტი. ტელ: 99-62-13. (ბინის) აბასთუმნის 8. ტელ: 34-31-91.

გულახდილობა, გაჭირვებულის და დაჩაგრულის გვერდში დგომა, ნათქვამი სიტყვის უპირობო შესრულება.

ანზორ ზურაბაული საქართველოს სამბისტთა ნაკრების მწვრთნელი, საერთაშორისო კატეგორიის არბიტრი, საქართველოს დამსახურებული მწვრთნელი. დაიბადა საგარეჯოში 1935 წ. 20 დეკემბერს. მშობლები: ნინა ბუზარიაშვილი, გიორგი ზურაბაული; მეუღლე — ნათელა ჯალაღონია-ზურაბაული; შვილები: ლელა (1965), მამუკა (1967). დაამთავრა ფიზკულტურის ინ-ტი (1961), თსუ იურიდიული ფაკ-ტი (1968). იყო თსუ ფიზკულტურის მასწავლებელი (1961-66), საგარეჯოს რ-ნის მილიციის უფროსის მოადგილე (1964-75), ორჯონიკიძის რ-ნის მილიციის ინსპექტორი (1969-74), საქართველოს ჭაბუკთა ნაკრების უფროსი მწვრთნელი სამბოში (1983-85), ეროვნული ნაკრების უფროსი მწვრთნელი სამბოში (1985-87). მწვრთნელია 1987 წლიდან. საერთაშორისო კატეგორიის არბიტრია 1990 წლიდან. დაჯილდოებულია მედლით შსს ორგანოებში ნარჩინებული სამსახურისთვის.
ჰობი: სპორტი, ქართული ჭიდაობა.
მისამართი: (სამსახურის) სამბოს ფედერაცია. ჭავჭავაძის 49-ა. თბილისი, 380069. ტელ: 22-72-43. (ბინის) ბათუმის 11. თბილისი. ტელ: 34-22-49.

პირველ ყოვლისა მიზნად მქონდა დასახული ვყოფილიყავი პატიოსანი და სამართლიანი, შრომისმოყვარე, რაც გამოვლინდა ჩემი სამშობლოსა და ერის ერთგულებასა და სიყვარულში. ვფიქრობ, რომ დღემდე ასეთად დავრჩი.

დავით ზურაბიშვილი მწერალი, ჟურნალისტი, ალმანახ „ახალი დროების" მთავარი რედაქტორი თავისუფლების ინსტიტუტის გამგეობის წევრი. დაიბადა თბილისში 1957 წ. 16 მარტს. მშობლები: ნატო ხიდაშელი, ვალერიან ზურაბიშვილი; მეუღლე — ხათუნა კოპალეიშვილი (1958); შვილები: გიორგი (1990), ანასტასია (1991). დაამთავრა თსუ ეკონომიკის ფაკ-ტი (1979). იყო ეკონომიკისა და სამართლის ინ-ტის უმცროსი მეცნიერ-თანამშრომელი (1979-81); მხატვრული თარგმანისა და ლიტერატურულ ურთიერთობათა მთავარ სარედაქციო კოლეგიის რედაქტორი (1981-90), საგამომცემლო ცენტრ „ხომლის" უფროსი რედაქტორი (1992-96), გაზეთ „საქართველოს" განყოფილების უფროსი და გაზეთ „არგუმენტის" რედაქტორი (1995-96). არის მშვიდობის, დემოკრატიის და განვითარების კავკასიური ინ-ტის ანალიტიკური ბიულეტენის "Profile"-ის თანარედაქტორი და ლიტერატურული ალმანახის „ახალი დროების" მთავარი რედაქტორი (1996 წლიდან), თავისუფლების ინსტიტუტის გამგეობის წევრია 1997 წლიდან. გამოქვეყნებული აქვს მოთხრობები და სტატიები პრესაში პოლიტიკის, ეკონომიკისა და ლიტერატურის საკითხებზე, არის ავტორი წიგნისა „მოგზაურობა სიზმარეთში, ანუ გიორგისა და ანასტასიას არაჩვეულებრივი თავგადასავალი" (გაიმარჯვა გამომცემლობა „დიოგენეს" კონკურსში „საბავშვო პროზა 96", I პრემია).
მისამართი: (სამსახურის) კიევის 6. ტელ: 93-23-38. ელ.ფოსტა: liberti@access.sanet.ge (ბინის) ალმაშენებლის 176. ტელ: 34-05-30.

„საზღვარგარეთელ ბრძენთა" სენტენციებს მოვიშველიებ, სულ სამს: 1. პატიოსნება საუკეთესო პოლიტიკაა (ბენჯამენ ფრანკლინი); 2. არაფერი ზედმეტი (ძველი ბერძნები); 3. იფიქრე! (IBM-ის დევიზი).

თ

ლაშა თაბუკაშვილი მწერალი, სალიტერატურო ჟურნალ „XX საუკუნის" გამომცემელი. დაიბადა თბილისში 1950 წ. 23 ნოემბერს. მშობლები: მედეა ჯაფარიძე, რეზო თაბუკაშვილი; მეუღლე — მედეა თაბუკაშვილი (1951); შვილები: რეზო (1971), ოთარი (1974). დაამთავრა თსუ ფილოლოგიის ფაკ-ტი (1972). იყო ლიტერატურის ინ-ტის უფროსი ლაბორანტი (1972-74), მწერალთა კავშირის უცხოეთთან ურთიერთობის განყოფილების რეფერენტი (1974-75), კინომსახიობთა თეატრის ლიტერატურული ნაწილის გამგე (1975-81), კინოსტუდია „ქართული ფილმის" მწერალთა შემოქმედებითი გაერთიანების წევრი (1981-86), მწერალთა კავშირის მდივანი (1986-88). ეწევა ლიტერატურულ და საზოგადოებრივ საქმიანობას. არის ლექსების, მოთხრობების, პიესების, კინოსცენარების ავტორი („ჭრილობა" 1973, „ძველი ვალსი" 1975, „დარაბებს მილეწა გაზაფხულია" 1977, „ათვინიერებენ მიმინოს" 1981, „მერე რა, რომ სველია, სველი იასამანი" 1997, „სანამ წვიმა გადაივლიდეს" 1986, „ვამეხი მოდის" 1988 და სხვ.). მიღებული აქვს კომკავშირის პრემია, რამდენიმე პრემია წლის საუკეთესო პიესისათვის. იყო მწერალთა კავშირის წევრი (1978-98). ჟურნალ „XX საუკუნესთან" დააარსა მწერალთა კლუბი „XX საუკუნე" (1998). მისი ბიოგრაფია შეტანილია იუჯინ ო'ნილის სახელობის დრამატურგთა ცენტრის კატალოგში „100 ყველა დროის ცნობილი დრამატურგი".

მისამართი: (სამსახურის) ანჯაფარიძის 9. თბილისი, 380009. ტელ: 22-23-55.

ბუნებით კონსერვატორი ვარ, მაგრამ „ღია კარის" კონსერვატორი. ტაბუს დადება ჩემს ხასიათში არ ზის, სამაგიეროდ ზის მორალში. ტაბუს დადება უფრო უარესსა და საზიანოს ბადებს, ვიდრე გონივრული თავისუფლება. ხრტილის გაძვალება არ ვარგა, თუმცა არც საკუთარი წარსულის თვითმიზნური გადახაზვა და მასაზრდოებელი ძაფების გადაჭრაა უკეთესი. მწერლის გაბედულება თავისუფლებაში როდია. ეპატაჟის დროს გამოვლენილი სითამამე ყალბია. დაღვინებულ და ნიჭიერ ხელოვანს თავმდაბლობა და საკუთარი თავისადმი მომთხოვნელობა გამოარჩევს.

თადეოზი (იორამაშვილი) ბოლნისისა და დმანისის ეპარქიის მმართველი მთავარეპისკოპოსი. დაიბადა სოფ. ფლავში (გორის რ-ნი) 1946 წ. 12 ოქტომბერს. მშობლები: მარიამ იორამაშვილი, გაიოზ იორამაშვილი. დაამთავრა გორის პედაგოგიური ინ-ტის ისტორია-ფილოლოგიის ფაკ-ტი (1973). მუშაობდა სოფ. ქვეშის საშ. სკოლაში (1973-74), სწავლობდა მცხეთის სასულიერო სემინარიაში (1974-77). თელავის ღვთაების საკათედრო ტაძარში აღიკვეცა ბერად, დიაკვნად, მთავარ დიაკვნად (1977). აღყვანილ იქნა ბერ-მონაზვნის ხარისხში (1977), ეპისკოპოსად და მთავარეპისკოპოსად ხელდასხმულია 1979 წელს არის ალავერდის საკათედრო ტაძრის მღვდელთმსახური. დაჯილდოებულია მკერდის ყვითელი ჯვრით.

ალეკო თავართქილაძე ინჟინერ-ტექნოლოგი, ბანკირი, სააქციო საზოგადოება „ლილოს" პრეზიდენტი. დაიბადა თბილისში 1942 წ. 21 დეკემბერს. მშობლები: ნორა კაშია, ავთანდილ თავართქილაძე; მეუღლე — ნინო ყაველაშვილი (1951); შვილები: სოფიკო (1971), თეონა (1973). დაამთავრა საქართველოს სასოფლო-სამეურნეო ინ-ტი (1964). იყო კვების მრეწველობის სამინისტროს „კონსერვმრეწვის" მუშა (1959-61), ცვლის უფროსი მცხეთის და გორის საკონ-

სერვო ქარხნებში (1961-64), თბილისის ღვინის ქარხნის მთავარი ინჟინერი (1964-67), დირექტორი (1967-70), „კონსერვტრესტის" მთავარი ტექნოლოგი (1970-83), ლილოს ექსპერიმენტული საკონსერვო ქარხნის გენერალური დირექტორი (1983-93). სააქციო საზოგადოება „ლილოს" პრეზიდენტია 1993 წლიდან.

ჰობი: სამსახური, სპორტი. არის გურმანი.

მისამართი: (სამსახურის) შარტავას 40, ტელ: 98-97-41, 38-31-69. (ბინის) მგალობლიშვილის 4. ტელ: 37-12-12, 93-89-37.

ბავშვობიდან მიყვარდა შრომა (16 წლიდან ვმუშაობ) 27 წლის უკვე დირექტორი გავხდი. პროფესიონალიზმი, პროფესიონალიზმი და კიდევ პროფესიონალიზმი. მიზანი: ჩვენი ფირმა გახდეს მსოფლიოში ცნობილი გამოშვებული პროდუქციით და ასორტიმენტით და ვიცხოვროთ ეკონომიურად ძლიერ და ერთიან საქართველოში.

ზურაბ თავართქილაძე ეკონომიკურ ურთიერთობათა თბილისის სახელმწიფო ინსტიტუტის რექტორი, პროფესორი. დაიბადა სოფ. საჭამიასერში (ჩოხატაურის რ-ნი) 1946 წ. 28 ოქტომბერს. მშობლები: თამარ ზაქარეიშვილი, რაფიელ თავართქილაძე; მეუღლე — ლია თავართქილაძე; შვილები: სალომე (1969), გურამი (1984). დაამთავრა თბილისის სახ. პედაგოგიური ინ-ტის ფიზიკა-მათემატიკის ფაკ-ტი (1969). იყო სკოლის მასწავლებელი (1968-74), პირველი მაისის რ-ნის განათლების განყოფილების გამგის მოადგილე (1974-78), დირექტორი (1978-80), გლდანის რ-ნის განათლების განყოფილების გამგე (1980-81), რუსთავის განათლების განყოფილების გამგე (1981-86), განათლების სამინისტროს სამმართველოს უფროსი (1986-89), ვაჭრობის ტექნიკუმის დირექტორი (1989-92). ეკონომიკურ ურთიერთობათა ინ-ტის რექტორია 1992 წლიდან. დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია: „კომერციული საქმიანობისადმი პროფესიული ინტერესების აღზრდა უმაღლესი კომერციული კოლეჯის სტუდენტებში" (1992). ავტორია წიგნებისა: „უმაღლესი მათემატიკის ელემენტები" (1991), „თანამედროვე კომპიუტერებზე მუშაობის საფუძვლები" (1992), „პერსონალურ კომპიუტერებზე მუშაობა" (1993), „ინფორმატიკისა და პროგრამირების საფუძვლები" (1993), „უმაღლესი მათემატიკა" (I, II, III ნაწ. 1993, 1994, 1998).

ჰობი: ცხენოსნობა.

მისამართი: (სამსახურის) სამღერეთის 5. თბილისი, 380104. ტელ: 93-50-45, 94-28-83. ფაქსი: 94-31-60. (ბინის) ნუცუბიძის პლ. III მ/რ. I კვ. ტელ: 95-29-01.

ამ ქვეყნად ყოველი მატერიალური და თვითხილული წარმავალია. მხოლოდ კეთილი საქმე წარუძღვება კაცს უდიდესი მსაჯულის — უფლის ტახტამდე. ამიტომ ჩემს ცხოვრებისეულ კრედოს სწორედ სახარებისეული მცნებები განსაზღვრავს. ვგმობ ცრუ და გაუტანელ კაცს, უდიდეს პატივს მივაგებ ნიჭს, რომელსაც უფალი მხოლოდ ღირსეულთ აძლევს და არა უღირსთ. ვერ ვეგუები კომპრომისს უკეთურთან. მინდა ვიხილო საქართველო აღდგენილი.

ალბერტ თავხელიძე საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის პრეზიდენტი, აკადემიკოსი, რუსეთის მეცნიერებათა აკადემიის აკადემიკოსი. დაიბადა თბილისში 1930 წ. 16 დეკემბერს. მშობლები: ნატო ქარაბაკი, ნიკიფორე თავხელიძე; მეუღლე — ოფელია (მაია) მეუნარგია (1940); შვილები: ნოშრევანი (1967), ნატო (1969). დაამთავრა თსუ ფიზიკის ფაკ-ტი (1953). მუშაობდა მოსკოვის ოლქში, დუბნაში ბირთვულ გამოკვლევათა გაერთიანებულ ინსტიტუტში. იყო მეცნიერ-თანამშრომელი, განყოფილების გამგე, თეორიული ფიზიკის ლაბორატორიის დირექტორის მოადგილე (1956-70), მაღალი ენერგიების ფიზიკის ინ-ტის (პროტვინო) თეორიული ფიზიკის სექტორის ხელმძღვანელი (1964-70), უკრაინის მეცნიერებათა აკადემიის თეორიული ფიზიკის ინ-ტის ელემენტარულ

ნაწილაკთა თეორიის განყოფილების გამგე (1966-71), რუსეთის მეცნიერებათა აკადემიის ბირთულ გამოკვლევათა ინ-ტის პირველი დირექტორი (1970-86, ამჟამად ამავე ინ-ტის სამეცნიერო ხელმძღვანელია), მოსკოვის სახელმწიფო უნივერსიტეტის პროფესორი (1970-86). არის მათემატიკის ინ-ტის თეორიული ფიზიკის განყოფილების გამგე (1971 წლიდან), თსუ მაღალი ენერგიების ფიზიკის ინ-ტის დირექტორი (1995 წლიდან); ხელოვნებისა და მეცნიერების მსოფლიო (1993 წლიდან), ვაშინგტონის მეცნიერებათა (1993 წლიდან) აკადემიების წევრი, სსრკ სახელმწიფო (1973), ლენინური (1986), უკრაინის ეროვნული მეცნ. აკად. ნ.ბოგოლიუბოვის სახელობის (1996), რუსეთის სახელმწიფო (1998) პრემიების ლაურეატი. მისი გამოკვლევა „მატვეევ-მურადიან-თავხელიძის კვარკული თვლის წესები" აღიარებულია როგორც აღმოჩენა (1987). დაიცვა საკანდიდატო „დისპერსიული თანაფარდობანი და მიახლოებითი განტოლებები ფოტოდაბადების პროცესებისათვის" (1957); სადოქტორო დისერტაცია „კვაზიპოტენციალური მიდგომა ველის კვანტურ თეორიაში" (1963). არის 33-მდე ნაშრომის ავტორი, მათ შორის: „Quasipotential approach in Quantum Field Theory" (Nouvo Cimento 29, N2, 1963); "Dispersion Sum Rules and High Energi Scattering"(Phis. Lett., v.24B, N4, 1967); „CP-noninvariant Superweak Interaction and Baryon Asymmetry of the Universe" ("Нейтроко-77",M. "Наука" т.2,1978), "Higher symmetries and composite models of elementary particles" (Lectures. Vienna, 1965).

მისამართი: (სამსახურის) რუსთაველის 52, თბილისი, 380008. მეცნიერებათა აკადემია. ტელ: 99-88-91. ფაქსი: 99-88-23, 99-61-42. ელ-ფოსტა: aleko@academy.acnet.ge; aleco@gas.acnet.ge (ბინის) ი.ნიკოლაძის 8. თბილისი 380009.

გივი თარგამაძე არასამთავრობო ორგანიზაცია „თავისუფლების ინსტიტუტის" ჟურნალისტურ გამოძიებათა პროგრამის კოორდინატორი. დაიბადა თბილისში 1968 წ. 23 ივლისს. მშობლები: გულნარა კაკუტია, ვასილ თარგამაძე. სწავლობდა თსსი სამკურნალო ფაკ-ტზე, დაამთავრა თსუ ჟურნალისტიკის ფაკ-ტი (1998). იყო გაზეთ „The Georgian Times"-ის საზოგადოების განყოფილების რედაქტორი (1993-94), სტუდია „საღამო მშვიდობისას" გადაცემა „TV-ინფორმის" თანაავტორი (1994-95), „დილის გაზეთის" კორესპონდენტი (1996). „თავისუფლების ინსტიტუტის" ჟურნალისტურ გამოძიებათა პროგრამის კოორდინატორია 1996 წლიდან. არის საგაზეთო პუბლიკაციების ავტორი. იყო ახალგაზრდა მედიკოსთა კავშირის წევრი (1988-94), ახალგაზრდული ქრისტიანულ-დემოკრატიული ასოციაციის ვიცე-პრეზიდენტი (1995-97).

მისამართი: (სამსახურის) კიევის 6. თბილისი. ტელ: 95-23-38. ფაქსი: 96-58-34. ელ-ფოსტა: Liberty @ access. sanet. ge (ბინის) ყაზბეგის 29-ა. ბ. 29. თბილისი. ტელ: 39-46-64, 25-17-27.

კახა თარგამაძე საქართველოს შინაგან საქმეთა მინისტრი, პოლიციის გენერალ-ლეიტენანტი. დაიბადა ბათუმში 1955 წ. 30 ნოემბერს. მშობლები: თალიკო ჯაყელი, მამია თარგამაძე; მეუღლე — თამილა ჯაფარიძე; შვილი — სალომე (1997). დაამთავრა სპი სატრანსპორტო ფაკ-ტი (1977), თსუ იურიდიული ფაკ-ტი (1989). იყო შინაგან საქმეთა სამინისტროს ინსპექტორი, უფროსი ოპერრწმუნებული, განსაკუთრებით მნიშვნელოვან საქმეთა უფროსი ოპერრწმუნებული, განყოფილების უფროსის მოადგილე (1979-92), ეკონომიკური დანაშაულის წინააღმდეგ მებრძოლი სამმართველოს უფროსის მოადგილე, სამმართველოს უფროსი (1992-95), ორგანიზებული დანაშაულის წინააღმდეგ ბრძოლის დეპარტამენტის თავმჯდომარე, მინისტრის მოადგილე (1995). შინაგან საქმეთა მინისტრია 1995 წლიდან.

ჰობი: წიგნები, მუსიკა.
მისამართი: (სამსახურის) გ.გულუას 10. თბილისი 380014. ტელ: 99-62-96. ელ-ფოსტა: metekhi@access.sanet.ge (ბინის) მიცკევიჩის 17. ბ. 36.

საქმის ერთგულება. სამართლიანობა, პრინციპულობა ან მაღალი პროფესიონალიზმი. ყველამ თავისი საქმე უნდა აკეთოს და თუ აირჩიე პროფესია, ყოველდღიურად უნდა იზრუნო შენი სპეციალობის დახვეწაზე, საერთო მსოფლმხედველობის გაფართოებასთან ერთად გააღრმავო შენი სპეციალური ცოდნა და ერუდიცია. მხოლოდ მაშინ იქნები ნამდვილი პატრიოტი, ერის, ქვეყნისა და ოჯახის ღირსეული შვილი, განურჩევლად შენი ჩინისა და თანამდებობისა.

ჯუმბერ (ჯონი) თაყნიაშვილი საქართველოს პარლამენტის წევრი. დაიბადა გორში 1967 წ. 25 მაისს. მშობლები: მარიამ თაყნიაშვილი, გურამ თაყნიაშვილი; მეუღლე — თამარ ჯღარკავა (1967); შვილი — მარიამი (1992). დაამთავრა გორის ეკონომიკის ინ-ტი. იყო ს/ს „დილას" ეკონომისტი, გორის ეკონომიკის ინ-ტის მასწავლებელი, ეკონომიკის სამინისტროს მთავარი სპეციალისტი. არის სახალხო პარტიის წევრი.
მისამართი: (სამსახური) საქართველოს პარლამენტი. რუსთაველის 8. თბილისი, 380018. (ბინის) ჯულაშვილის 39. გორი. ტელ: 2-85-61.

ძლიერი საქართველო — ეროვნული კონსოლიდაცია, ძლიერი პოლიტიკური პარტიები, თავისუფალი ეკონომიკა — ჯანსაღი კონკურენციით, რეალური თვითმმართველობა, პრესის თავისუფლება.

ლევან თედიაშვილი სპორტსმენი (თავისუფალი ჭიდაობა), საქართველოს პარლამენტის წევრი. დაიბადა საგარეჯოში 1948 წ. 15 მარტს. მშობლები: ალექსანდრა თედიაშვილი, ქიტესა თედიაშვილი; მეუღლე — ნანა მჭედლიშვილი (1948); შვილები: ვახტანგი (1973-93, დაიღუპა სოხუმში), ბესარიონი (1975). დაამთავრა თბილისის სახ. ფიზიკური კულტურის ინ-ტი (1971), თსუ იურიდიული ფაკ-ტი (1976). იყო თბილისის საავეჯო კომბინატის მუშა (1968-71), კომკავშირის ცკ-ს სპორტული და თავდაცვის მუშაობის განყოფილების გამგე (1980-82), საგარეჯოს საბჭოთა მეურნეობის გათავისუფლებული პარტკომი (1982-84), საგარეჯოს რ-ნის სოფელ კაკაბეთის კოლმეურნეობის თავმჯდომარე (1984-86), თბილისის სპორტკომიტეტის თავმჯდომარე (1986-89), ერთობლივი საწარმოების „თსბ"-სა და „აბჯრის" პრეზიდენტი (1989-93), კახეთის რეგიონში სახელმწიფო მეთაურის რწმუნებული (1993-95). პარლამენტის წევრია 1995 წლიდან. მიღებული აქვს ოლიმპიური თამაშების ორი ოქროს (1972, 1976), მსოფლიო ჩემპიონატის ხუთი ოქროსა (1971, 1973, 1973, 1974, 1975) და ერთი ვერცხლის (1978), მსოფლიო თასის გათამაშების ორი ოქროს (1973, 1974), ყოფილი საბჭოთა კავშირის რვა ოქროს (1967, 1968, 1969, 1970, 1971, 1973, 1974, 1977) და ერთი ვერცხლის (1978), საქართველოს ჩემპიონატის ორი ოქროს (1968, 1969) მედალი და სხვ. მონაწილეობდა ფილმში „ხარება და გოგია" (რეჟ. გ. შენგელაია). არის სსრკ სპორტის დამსახურებული ოსტატი, საბჭოთა კავშირის საპატიო რკინიგზელი, ქალაქების: მახაჩყალის, კრასნოიარსკის, ტოკიოს; ოჰაიოს შტატის საპატიო მოქალაქე; 1971, 1972, 1973 წლების საქართველოს №1 სპორტსმენი, 1973 წლის საბჭოთა კავშირის საუკეთესო სპორტსმენი; კალიფორნიის შტატის (აშშ) საპატიო შერიფი; აზიის, აფრიკისა და ლათინური ამერიკის ქვეყნების კინოფესტივალების ლაურეატი, კინოფესტივალის „ოქროს არჩა" პირველი პრიზის მფლობელი მამაკაცის როლის საუკეთესო შესრულებისათვის ფილმში „ხარება და გოგია", 1992 წლის საქართველოს №1 მეცენატი. მიღებული აქვს საპატიო ნიშნის, ლენინის, ლენინური კომკავშირის საპატიო ნიშნის, გორგასლის II ხარისხის ორდენები. არის მოქალაქეთა კავშირის წევრი.

ჰობი: „ზაოდობაზე" ქეიფი.
მისამართი: (სამსახურის) რუსთაველის 8. თბილისი 380018. საქართველოს პარლამენტი. ტელ: 93-54-57. (ბინის) ცაბაძის ქ. II კორპ. ბ.9, ტელ: 34-40-40.

დაუდევრობა, მიზანი, მეგობრობა, ერთგულება, ეშმაკობა, ნებისყოფა, პასუხისმგებლობა, სიძულვილი, წარმოსახვა, ფანტაზია, რწმენა და სხვადასხვა საოცრებები. რაც მთავარია, მჯერა ბედისწერის.

ელენე თევდორაძე საქართველოს პარლამენტის წევრი, პენიტენციალური რეფორმისა და მსჯავრდებულთა საკითხების ქვეკომიტეტის თავმჯდომარე. დაიბადა თბილისში 1938 წ. 5 სექტემბერს. მშობლები: სოფიო ხაიკინა, კონსტანტინე უფლისაშვილი; მეუღლე — ილია თევდორაძე (1934); შვილი — კონსტანტინე (1960). დაამთავრა თბილისის სახ. უცხო ენათა ინ-ტი (გერმანული ენა და ლიტერატურა (1960). იყო მასწავლებელი, კომკავშირის ქალაქკომის მდივანი, სკოლის დირექტორი. სმკ-ს წევრია 1993 წლიდან.
მისამართი: (სამსახურის) საქართველოს პარლამენტი. რუსთაველის 8. თბილისი, 380018. ტელ: 99-69-51. (ბინის) ქიქოძის 3. თბილისი, 380007. ტელ: 93-13-47.

სიმართლისთვის ბრძოლა.

გიგი თევზაძე ფილოსოფოსი, თსუ პროფესორი, ფილოსოფიურ მეცნიერებათა დოქტორი. დაიბადა თბილისში 1967 წ. 22 ივნისს. მშობლები: რუსუდან ენუქიძე, გურამ თევზაძე; მეუღლე — ნინო ცინცაძე (1971); შვილი — ანდრო (1996). დაამთავრა თსუ ფილოსოფია-ფსიქოლოგიის ფაკ-ტი (1989). იყო იშვიათ და გადაშენების პირას მყოფ სახეობათა აღდგენის ცენტრის თანამშრომელი (1985-92), გაზეთ „ერთობის" (გორი) მთავარი რედაქტორი (1987-88), თსუ დოცენტი (1992-97), UNDP-ის პროგრამის — „სახელმწიფო მართვის სისტემის გარდაქმნის ხელშეწყობის" თანამშრომელი (1995-97), სამოქალაქო საზოგადოების ინ-ტის დირექტორის მოადგილე (1995-96), პარლამენტის კვლევითი დეპარტამენტის უფროსი (1997-99). თსუ თანამედროვე ცნობიერების კვლევის ჯგუფის ხელმძღვანელია 1995 წლიდან. დაიცვა სადოქტორო დისერტაცია: „ცნობიერების და ყოფიერების ესთეტიკა" (1997). გამოქვეყნებული აქვს წიგნები: „ჩვენი დრო, სფინქსი და ძენონის ისარი" (1993), „მომავლის ნიშნები" (1995). მიღებული აქვს ქართულ-ფრანგული ინ-ტის მერაბ მამარდაშვილის პრემია (1992). არის საქართველოს პრეზიდენტის ახალგაზრდა მეცნიერთა I ხარისხის სტიპენდიანტი (1998 წლიდან). მისი ბიოგრაფია შეტანილია ცნობარში International Directory of Philosophy and Philosophers, 1998-2000", (II-th edition), Philosophy Documentation Centre (1998).
ჰობი: ცხენოსნობა, მოგზაურობა.
მისამართი: (სამსახურის) ტელ: 22-11-87, ფაქსი: 95-48-07, ელ.ფოსტა: gigit @ parliament. ge (ბინის) თამარაშვილის 9. ბ. 5. თბილისი. ტელ: 22-66-41.

გურამ თევზაძე ფილოსოფოსი, საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის საზოგადოებრივი განყოფილების აკადემიკოს-მდივანი, პროფესორი. დაიბადა თბილისში 1932 წ. 30 იანვარს. მშობლები: ელენე ჯიბლაძე, ბენიამინ თევზაძე; მეუღლე — რუსუდან ენუქიძე (1933); შვილები: გელა (1966), გიგი (1967). დაამთავრა თსუ ფილოსოფიის ფაკ-ტი (1954). იყო ფილოსოფიის ინ-ტის უმცროსი (1957-59), უფროსი (1959-66) მეცნიერ-თანამშრომელი, ფილოსოფიის ისტორიის განყოფილების გამგე (1966-71). თსუ ფილოსოფიის ისტორიის კათედრის გამგეა 1971 წლიდან. დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია: „თავისუფლებისა და აუცილებლობის პრობლემა" (1958), სადოქტორო — „გერმანული ნეოკანტია-

ნელობის შემეცნების თეორია" (1963). გამოქვეყნებული აქვს 115 ნაშრომი ქართულ, რუსულ, გერმანულ, ჩინურ ენებზე, მათ შორის რამდენიმე მონოგრაფია. მისი ბიოგრაფია შეტანილია ცნობარებში: Философская энциклопедия (1970), Marquis Who's Who in the World (1996), Intrnational Who's Who of Intellectuals (1996).

ჰობი: მებაღეობა.

მისამართი: *(სამსახური) რუსთაველის 52. თბილისი 380008. მეცნიერებათა აკადემია. ტელ: 99-93-27. ფაქსი: 99-88-23. (ბინის) თამარაშვილის 9, ბ.5. ტელ: 22-66-41.*

ეცადე გააკეთო შენთვის შესაძლებლის მაქსიმუმი ოჯახისათვის, ახლობლებისათვის, ერისათვის, მეცნიერებისათვის. ისე, რომ წარუმატებლობის შემთხვევაში, საკუთარი თავისათვის სასაყვედურო არაფერი გქონდეს.

დავით თევზაძე საქართველოს თავდაცვის მინისტრი, გენერალ-ლეიტენანტი, უმაღლესი მთავარსარდლის მთავარი სამხედრო ინსპექციის უფროსი, ნიუ-იორკის მეცნიერებათა აკადემიის ნამდვილი წევრი. დაიბადა სოხუმში 1949 წ. 30 იანვარს. მშობლები: ოლია იოსელიანი, დავით თევზაძე; მეუღლე — ნუნუ ჯაყელი (1953); შვილები: ნათია (1971), ქეთევანი (1977), დავითი (1978), ილიკო (1984), ნიკოლოზი (1994), სანდრო (1997). დაამთავრა თსუ ფილოსოფიის ფაკ-ტი (1971), ფილოსოფიის ინ-ტის ასპირანტურა (1974), უცხო ენათა პედაგოგიური ინ-ტის ინგლისური ენის ფაკ-ტი (1978), სინქრონული თარგმანის უმაღლესი კურსები (1980), ნატოს სამხედრო კოლეჯი (რომი, 1994), უსაფრთხოების პრობლემათა კვლევის ევროპული ცენტრი, სტრატეგიული გამოკვლევებისა და თავდაცვითი ეკონომიკის კოლეჯი (გერმანია, 1995-96), აშშ არმიის სამეთაურო გენერალური შტაბის კოლეჯი (1996-97). იყო ფილოსოფიის ინ-ტის უმროსი, უფროსი, წამყვანი მეცნიერ-თანამშრომელი (1974-95), თსუ და სპი ფილოსოფიის ისტორიისა და მათემატიკური ლოგიკის ლექტორი, დოცენტი (1980-92), ბატალიონ „ორბის" მეთაური (1992), დაზვერვის ასეულის მეთაური (1992-93), I ბრიგადის მეთაური (1993), N10143 სამხედრო ნაწილის მეთაური (1993-94), თავდაცვის სამინისტროს სამმართველოს უფროსი (1994). საქართველოს თავდაცვის მინისტრია 1998 წლიდან.დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია: „ლუისის მნიშვნელობის თეორიის 4 მოდუსი" (კიევი,1982).არის 50-მდე სამეცნიერო ნაშრომის, წიგნის „თოვდა თბილისში" (1988) ავტორი. არის ვახტანგ გორგასლის I ხარისხის ორდენის კავალერი (1993), ქ. ოევენვორტის (აშშ) საპატიო მოქალაქე, ევროპულ იდეათა კვლევის საერთაშორისო საზ-ბის წევრი (1989). არის კარატე-დოს ფედერაციის დამაარსებელი და პირველი პრეზიდენტი (1989), კარატეში მეხუთე დანის მფლობელი.

ჰობი: სპორტი, ალპინიზმი, ხატვა, ყველა ტიპის საბრძოლო იარაღის შესწავლა, ფლობა, შეგროვება.

მისამართი: *(სამსახურის) უნივერსიტეტის 2. თბილისი 380077. ტელ:93-13-40.*

თეოდორე (ჭუაძე) ახალციხის წმ. გრიგოლ ხანძთელის სახელობის სასულიერო სემინარიის რექტორი. დაიბადა სიღნაღში 1967 წ. 11 აპრილს. მშობლები: ნელი გოგოსაშვილი, ალექსანდრე ჭუაძე. დაამთავრა სპი სამშენებლო ფაკ-ტი (1991), ახალციხის სასულიერო სემინარია (1992). მოღვაწეობდა საფარის მონასტერში (1989), აღიკვეცა ბერად, სიონის საკათედრო ტაძარში აკურთხეს დიაკვნად, მღვდელ-მონაზონად (1991). დაინიშნა საფარის მონასტრის წინამძღვრად (1992), აკურთხეს იღუმენად (1993), აღყვანილ იქნა არქიმანდრიტის ხარისხში, ეპისკოპოსის ხარისხში (1996).

რევაზ თვარაძე ფილოლოგი, კათედრის გამგე, პროფესორი. დაიბადა სოფ. უხუთში ვანის რა-ნის სოფელ უხუთში 1928წ. 15 აგვისტოს. მშობლები: მარიამ თვარაძე, ალექსანდრე თვარაძე; მეუღლე — ინგა ლორთქიფანიძე (1934); შვილები: ზაზა (1957), ცოტნე (1958), რუსუდანი (1960), ალექსანდრე (1974). დაამთავრა თსუ ფილოლოგიის ფაკ-ტი (1952). იყო ჟურნალ „ცისკრის" პასუხისმგებელი მდივანი (1957-62), ქართული ენციკლოპედიის განყოფილების რედაქტორი (1966-67), გაზეთ „ლიტერატურული საქართველოს" მთავარი რედაქტორი (1967-68), ფილოსოფიის ინ-ტის ნამყვანი მეცნიერ-თანამშრომელი (1968-91), ლიტერატურის ინ-ტის განყოფილების გამგე (1991-95), მე-20 საუკუნის ლიტ-რის განყოფილების გამგე (1998), თსუ ქართული ქრისტიანული კულტურის კათედრის პროფესორი (1998). 1991 წლიდან მასწავლებელთა დახელოვნების რესპუბლიკური ინ-ტის რელიგიების ისტორიის კათედრის გამგეა. დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია: „სიბრძნე ბალაჰვარისი" (1969), სადოქტორო — „სამყაროს მთლიანობის პრობლემა და არეოპაგეტიკა" (1988). ავტორია წიგნებისა: „ლიტერატურული წერილები" (1962). „გალაკტიონი" (1972), „წიგნი და მკითხველი" (1972), „წერილები" (1978), „თხუთმეტსაუკუნოვანი მთლიანობა" (1985); ასზე მეტი წერილისა და თარგმანებისა. მისი ბიოგრაფია შეტანილია ქართულ საბჭოთა ენციკლოპედიაში.
ჰობი: მიწის ნაკვეთზე მუშაობა.
მისამართი: (სამსახურის) აღმაშენებლის 178, ტელ: 34-11-34. (ბინის) ე. ტატიშვილის 17, ბ. 25, ტელ: 22-59-00.

პრინციპები: ნაკისრი საქმის უეჭველად აღსრულება. ულალატობა. პირმტკიცეობა. საკუთარ თავთან გამუდმებული ბრძოლა. იდეალები: ქრისტიანული ზნეობის შეძლებისდაგვარად მიდევნება. ამქვეყნიურისა და ზესთასოფლურის ჰარმონიის წვდომა. შინაგანი თავისუფლების მოპოვება. ადამიანურ ურთიერთობათა პოეზიის დამკვიდრება. მიზნები: ქართული კულტურის მსახურება. ოჯახის ყველა წევრის ჩაყენება ქვეყნის სამსახურში. ზრუნვა ქართველთა თვითცნობიერების ასამაღლებლად.

ნუგზარ თინიკაშვილი ახალგორის რაიონის გამგეობის თავმჯდომარე. დაიბადა სოფ. თინიკაანში (ახალგორის რ-ნი) 1966 წ. 16 მაისს. მშობლები: მარიამ თინიკაშვილი, რაჟდენ თინიკაშვილი; მეუღლე — ნანა იათაშვილი (1972); შვილი — რატი (1992). იყო სოფელ ბალაანის (ახალგორის რ-ნი) კოლმეურნეობის მეცხვარეობის ფერმის აღმრიცხველი (1987-91), ქარჩოხის საკრებულოს გამგებელი (1991-93), სახელმწიფო ქონების მართვის განყოფილების გამგე (1993-95), სოფლის მეურნეობის სამმართველოს უფროსი (1995-96), ეკონომიკის სამინისტროს მცირე და საშუალო ბიზნესის განვითარების ფონდის წარმომადგენელი ახალგორის რ-ნში (1996-97), საქართველოს პრეზიდენტის რწმუნებულის მთავარი მრჩეველი ახალგორის რ-ნში (1997). გამგეობის თავმჯდომარეა 1997 წლიდან. არის საქართველოს მოქალაქეთა კავშირის წევრი, ახალგორის რაიონული ორგანიზაციის თავმჯდომარე.
ჰობი: სპორტი, ნადირობა.
მისამართი: (სამსახურის) თამარ მეფის 32, ახალგორი. ტელ: 3-23-35, 92-22-51.

ჩემი მიზანია უახლოეს მომავალში საქართველო ვიხილო ერთიანი და ეკონომიკურად აღორძინებული. სურვილი მაქვს ქვეყნის აღმშენებლობის საქმეში შევიტანო გარკვეული წვლილი. ჩემი პრინციპია დაკისრებული მოვალეობა ყოველთვის შევასრულო ერთგულად და პატიოსნად (უნდა აღმოიფხვრას კორუფცია).

ინგა თოდრია თბილისის საოლქო სასამართლოს მოსამართლე. დაიბადა ქუთაისში 1961 წ. 21 სექტემბერს. მშობლები: სვეტლანა თოდრია, ალექსი თოდ-

რია; შვილი — ვიქტორია მელქაძე (1984). დაამთავრა კალინინგრადის სახ. უნივერსიტეტის იურიდიული ფაკ-ტი (1983). იყო საქართველოს ადვოკატთა კოლეგიის წევრი (1985-87), ქუთაისის სასამართლოს მოსამართლე (1987-98). თბილისის საოლქო სასამართლოს მოსამართლეა 1998 წლიდან. არის ახალგაზრდა იურისტთა ასოციაციის წევრი.
ჰობი: მუსიკა.
***მისამართი:** (სამსახურის) რობაქიძის 7-ა. თბილისი. ტელ: 53-09-11.*
მოექეცი სხვას ისე, როგორც გინდა, რომ შენ მოგექცნენ.

მაგალი თოდუა აღმოსავლეთმცოდნე-ფილოლოგი, გელათის მეცნიერებათა აკადემიის პრეზიდენტი. დაიბადა სოფ. სალხინოში მარტვილის რ-ნი 1927 წ. 19 იანვარს. მშობლები: მაკრინე სხულუხია, არე თოდუა; მეუღლე — იზეა თევზაძე (1929); შვილები: ხათუნა (1955), სოფიო (1962). დაამთავრა თსუ ფილოლოგიის ფაკ-ტი (1949). იყო თსუ უფროსი ლაბორანტი, უფროსი მასწავლებელი (1950-61), აღმოსავლეთმცოდნეობის ინ-ტის უფროსი მეცნიერ-თანამშრომელი (1961-66), არის სპარსული ფილოლოგიის განყოფილების გამგე (1968 წლიდან); იყო ქუთაისის სახ. უნივერსიტეტის რექტორი (1991-95). გელათის მეცნიერებათა აკადემიის პრეზიდენტია 1995 წლიდან. დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია: „გოლესთანის" მიბაძვანი სპარსულ ლიტერატურაში" (1954). სადოქტორო დისერტაცია „ქილილა და დამანას" საბასეული ვერსია" (1967). გამოცემული აქვს თარგმანების (სპარსულიდან) ათზე მეტი წიგნი. არის მრავალი სამეცნიერო ნაშრომისა და მონოგრაფიის ავტორი.
***მისამართი:** (სამსახურის): მალხაზ დვალიშვილის 17. ქუთაისი. ტელ: 5-81-36. (ბინის) საბურთალოს 40. თბილისი.ტელ: 38-25-73/ წმინდა ნინოს 1. ქუთაისი.*

მზია თოდუა თბილისის საოლქო სასამართლოს მოსამართლე. დაიბადა სოფ. ახალსოფელში (ზუგდიდის რ-ნი) 1956 წ. 24 იანვარს. მშობლები: მარგო თოდუა, ვარლამ თოდუა; მამობილი ბაგრატ რაფავა; მეუღლე — ოთარ როდონაია (1953). დაამთავრა თსუ იურიდიული ფაკ-ტი (1981). იყო ხონის აბრეშუმის ძაფსაღები ფაბრიკის იურისკონსულტი (1978-79), ხონის მოქალაქეობრივი რეგისტრაციის განყოფილების გამგე (1979-85), ხონის რ-ნის სასამართლოს თავმჯდომარე (1991-98). თბილისის საოლქო სასამართლოს მოსამართლეა 1998 წლიდან.
ჰობი: კლასიკური მუსიკა.
***მისამართი:** (სამსახურის) რობაქიძის 7-ა. თბილისი. ტელ: 53-09-14.*
სამართლიანობა, ერთგულება ზოგადკაცობრიული იდეალებისადმი; ბავშვობიდან ვიზრდებოდი „ჰუმანოიდ" ბაგრატ რაფავას ოჯახში, რომლის აღზრდის მეთოდებმა ჩამოაყალიბა ჩემში წიგნის სიყვარული, რომლის გარეშეც თვალთახედვის ისარი მოკლეა. ჩემი წარმატება განაპირობა ასევე დამოუკიდებლობამ და წინააღმდეგობის გაწევის უნარმა.

ფრიდონ თოდუა რადიოლოგი, პროფესორი, სხივური და ინტერვენციული დიაგნოსტიკის ს/კ ინ-ტის დირექტორი, საქრთველოს მეცნიერებათა აკადემიის წევრ-კორესპონდენტი, საქართველოს რადიოლოგთა ასოციაციის პრეზიდენტი. დაიბადა ზუგდიდში 1944 წ. 9 იანვარს. მშობლები: ნინო ცხადაია, იპოლიტე თოდუა; მეუღლე — თინათინ შენგელაია (1948); შვილი — ნინო (1975). დაამთავრა თსსი სამკურნალო ფაკ-ტი (1968). იყო მოსკოვის ვიშნევსკის სახელობის ქირურგიის ინ-ტის გულმკერდის განყოფილების უფროსი ლაბორანტი, უმცროსი მეცნიერ-თანამშრომელი (1973-81), კონტრასტული და ინტრავენური

რენტგენოლოგიური ლაბორატორიის უფროსი მეცნიერ-თანამშრომელი (1981-83), კომპიუტერული ტომოგრაფიის განყოფილების ხელმძღვანელი (1983-90). საქართველოს რკინიგზის დეპარტამენტის და მეცნ. აკად. სხივური და ინტერვენციული დიაგნოსიტკის ს/კ ინ-ტის დირექტორია 1990 წლიდან. დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია: „ცელომური კისტები, პერიკარდიუმის დივერტიკულები და კარდიო-დიაფრაგმული კუთხის ლიპომები" (1973); სადოქტორო — „ბრონქიალური სისხლის მიმოქცევის მნიშვნელობა სისხლდენით გართულებული ფილტვის ქრონიკული არასპეციფიური დაავადებების დიაგნოსიტიკასა და მკურნალობაში" (1984). არის 5 მონოგრაფიისა და 379 სამეცნიერო ნაშრომის ავტორი. არის ბრიტანეთის რადიოლოგთა ასოციაციის, ჩრდილოეთ ამერიკის რადიოლოგთა საზოგადოების, საერთაშორისო გასტრო-ქირურგიული საზოგადოების წევრი, რუსეთის რადიოლოგთა საზოგადოების საპტიო წევრი, საქართველოს კალათბურთის ფედერაციის ვიცე-პრეზიდენტი; სსრკ (1988) და საქართველოს (1996) სახელწმიფო პრემიების ლაურეატი, ღირსების ორდენის კავალერი (1996), საქართველოს სწავლულ ექსპერტთა საბჭოს, კულტურის ფონდის პრეზიდიუმის, გადამხდელთა უფლებების დაცვის ლიგის პეზიდიუმის წევრი, ჟურნალების: "Вестник рентгенологии и радиологии" (Москва), "Georgian Medical News", „საქართველოს სამედიცინო მოამბე" სარედაქციო საბჭოების წევრი, ჟურნალ „რენტგენოლოგიისა და რადიოლოგიის მაცნე" რედაქტორი.

ჰობი: მოგზაურობა.

***მისამართი:** (სამსახურის) თევდორე მღვდლის 13. თბილისი 380012. ტელ: 94-02-89. ფაქსი: 34-49-23. (ბინის) ირ.აბაშიძის 23. თბილისი 380079. ტელ: 29-04-33.*

შრომისმოყვარეობა, საქმისადმი კეთილსინდისიერი დამოკიდებულება, მომთხოვნელობა საკუთარი თავის მიმართ, მაღალი პროფესიონალიზმი.

გიორგი თოთიბაძე საქართველოს სახალხო მხატვარი, საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის წევრ-კორესპონდენტი, პროფესორი. დაიბადა თბილისში 1928 წ. 29 ოქტომბერს. მშობლები: ელენე ხუნდაძე, კონსტანტინე თოთიბაძე; მეუღლე — ცისანა ტატიშვილი (1938); შვილები: გიორგი (1967), კონსტანტინე (1969), მარიამი (1972). დაამთავრა თსსა ფერწერის განყოფილება (1953). იყო თბილისის მულტფილმების სტუდიის მთავარი მხატვარი (1953-54), თსსა ფერწერის კათედრის პედაგოგი (1954-56, 1957-65), დოცენტი (1965-71), რექტორი (1972-82), საკავშირო სამხატვრო აკადემიის თბილისის ფერწერისა და გრაფიკის შემოქმედებითი სახელოსნოების ხელმძღვანელი (1982-90). თსსა პროფესორია 1971 წლიდან. ავტორია ნამუშევრებისა: „სამგორის ახალ მიწაზე", „ცეკვა", „სტუდენტები-გაზაფხული", „კახელი მევენახეები", „აჯანყება გურიაში", „მრავალჟამიერი", „თამადა", „თელავი, წითელი კრამიტები", „მიხეილ მამულაშვილის პორტრეტი", „ნიკო მუსხელიშვილი", „ივანე ბერიტაშვილი", „ილია ვეკუა", „ნიკო ნიკოლაძე"; ილუსტრაციებისა წიგნებისთვის: „დიდი მოურავი" (ა.ანტონოვსკაია), „ღვინია გადაიჩეხა" (ე.გაბაშვილი), „პოემები" (ვაჟა-ფშაველა); ტიპაჟებისა და კადრირებისა მულტფილმებისთვის „ნიკო და ნიკორა", „ჩხიკვთა ქორწილი". იყო სსრკ სამხატვრო აკადემიის წევრ-კორესპონდენტი(1976). არის რუსეთის სამხატვრო აკადემიის (1995), საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის წევრ-კორესპონდენტი 1997 წლიდან. იყო სკკპ წევრი (1960-91). მისი ბიოგრაფია შეტანილია წიგნში „გიორგი თოთიბაძე" (ლ.ბლატკევიჩი). გამოცემულია მისი ნამუშევრების ორი ალბომი.

ჰობი: ტურიზმი, მანქანის ტარება.

***მისამართი:** (სამსახურის) გრიბოედოვის 22. თბილისი, 380008. ტელ: 93-46-65. (ბინის) ატენის 3. ბ. 12. თბილისი, 380079. ტელ: 23-22-66.*

საქართველო და მისი წარსული, აწმყო და მომავალი ჩემი შთაგონების, შემოქმედების ძირითადი წყაროა. ქართული ბუნების სილამაზე და მრავალფეროვნება, ქართველი გლეხკაცის სიდარბაისლე და საკუთარი ღირსების გრძნობა, ქართველი ქალის სილამაზე და შრომისმოყვარეობა, ვაჟკაცთა თავდადება სამშობლოსათვის — ამ თვისებებს, ალბათ, ყველა ქვეყნის წარმომადგენელი თავის ხალხს მიაწერს. მიმაჩნია, რომ ეს თვისებები ქართული სულის გაბრწყინებაა და ჩემს ერს ჭეშმარიტად ახასიათებს. აი, ეს არის ჩემი განვლილი, დღევანდელი და მომავალი შემოქმედების ძირითადი თემა.

გრიგოლ (გივი) თოიძე მხატვარი, პროფესორი, რუსთაველის პრემიის ლაურეატი. დაიბადა თბილისში 1932 წ. 18 დეკემბერს. მშობლები: ნინო თოიძე, ვახტანგ თოიძე; მეუღლე — ნინო თოიძე (1939); შვილები: ვახტანგი (1961), ნინო (1964), მაია (1969), თეა (1978). დაამთავრა თსსა ფერწერის ფაკ-ტი (1960). იყო მხატვართა კავშირის მდივანი (1987). დაიცვა სადოქტორო დისერტაცია; „პეიზაჟი ქართულ სახვით ხელოვნებაში" (1998). ავტორია ნამუშევრებისა: „ყვითელი მეთევზეები" (1963), „მთის ნაკადი" (1970), „დღესასწაული ხევსურეთში" (1978), „ჩემს მეხსიერებაში" (1987), „ძველი თბილისი" (1996) და სხვ. არის საქართველოს დამსახურებული მხატვარი (1967), სახალხო მხატვარი (1988), მხატვართა კავშირის წევრი (1963 წლიდან), პედაგოგიურ მეცნიერებათა აკადემიის მრჩეველი (1998 წლიდან). რუსთაველის პრემიის ლაურეატია 1980 წლიდან, მისი ბიოგრაფია შეტანილია ქართულ საბჭოთა ენციკლოპედიაში (თბილისი, 1979).

ჰობი: მუსიკა, სპორტი.

მისამართი: (სამსახურის) სამხატვრო აკადემია. გრიბოედოვის 22. თბილისი, 380008. ტელ: 99-69-59. (ბინის) მირცხულავას 3-ა. IV სად. ბ. 76. თბილისი, 380019. ტელ: 34-48-48.

ჩემი ცხოვრების კრედო სამშობლოს, ოჯახის, მეგობრების სიყვარულია. ახლობლების გვერდში ყოფნა, საყვარელი საქმისადმი ღრმა პროფესიონალური მიდგომა, წინაპართა ტრადიციების ხსოვნა და გაგრძელება, ახალგაზრდა თაობასთან სიახლოვე და მათ მომავალზე ზრუნვა, სიკეთის დანახვა და დაფასება, უდროოდ წასული მეგობრების, ახლობლების ხსოვნა, ჩემი ქალაქის, უბნის, ქუჩის სიყვარული, არდავიწყება ჩვენი გამზრდელების, მასწავლებლების, რომლებმაც გზაზე დამაყენეს, კაცობა მასწავლეს.

ვახტანგ თორდია აფხაზეთის ავტონომიური რესპუბლიკის უმაღლესი სასამართლოს თავმჯდომარე. დაიბადა სოხუმში 1953 წ. 25 იანვარი. მშობლები: თათუშა შურღაია, ვალერიან თორდია; შვილები: ვალერი (1986), გიორგი (1988). დაამთავრა კიევის სახ. უნივერსიტეტის იურიდიული ფაკ-ტი (1975). იყო უკრაინის მეცნიერებათა აკადემიის სახელმწიფოსა და სამართლის ინ-ტის მეცნიერი-მომკვლევი (1975-76), უმცროსი მეცნიერ-თანამშრომელი (1976-82), აფხაზეთის სახ. უნივერსიტეტის მასწავლებელი (1982-83), საქართველოს უზენაესი სასამართლოს უფროსი კონსულტანტი (1983-85), საქართველოს უზენაესი სასამარლოს წევრი და პლენუმის მდივანი (1985-93), აფხაზეთის უმაღლესი სასამართლოს თავმჯდომარის მოვალეობის შემსრულებელი (1993-96), საქართველოს სახელმწიფო საკონსტიტუციო (1992-95), ადმინისტრაციული სასამართლოს რეფორმის სახელმწიფო კომისიების წევრი, აფხაზეთის უზენაეს საბჭოსთან არსებული სამართლებრივ-საკონსტიტუციო კომისიის თავმჯდომარე. აფხაზეთის ავტონომიური რეეპუბლიკის უმაღლესი სასამართლოს თავმჯდომარეა 1996 წლიდან, საქართველოს იუსტიციის საბჭოს, აფხაზეთის იუსტიციის საბჭოს წევრი — 1997 წლიდან.დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია: „საოლქო აღმასრულებელი კომიტეტების დარგობრი-

ეი განყოფილებები და სამმართველოები" (1981). არის რამდენიმე მონოგრაფიის ავტორი.
ჰობი: მოგზაურობა და საინტერესო ადამიანებთან შეხვედრა.
მისამართი: (სამსახურის) ძმები ზუბალაშვილების 32. თბილისი 380010. ტელ: 99-86-22. (ბინის) საბურთალოს 42. ბ. 16. ტელ: 38-26-21.

ცხოვრებისეული კრედო იყო და არის მიღწეულით დაუკმაყოფილებლობის გრძნობა, სამართლის ზეობა, სამართლიანობა, პასუხისმგებლობა და პატიოსნება. ჩემი ცხოვრების უპირველესი მიზანია — აფხაზეთის მთელ ტერიტორიაზე საქართველოს იურისდიქციის აღდგენის პირობებში მშობლიურ აფხაზეთში დაბრუნება.

რადიშ თორდია მხატვარი. დაიბადა აბაშაში 1936 წ. 21 აგვისტოს. მშობლები: ვერა ჩოჩია, ტერენტი თორდია; მეუღლე — მარიამ გველესიანი; შვილები: რატი (1967), თეა (1985). დაამთავრა თსსა ფერწერის განყოფილება (1962.). გამოფენებში მონაწილეობს 1962 წლიდან. მხატვართა კავშირის წევრია 1966 წლიდან. გამოფენები: პერსონალური: ტუნისი (1980); მოსკოვი (1989); თბილისი (1990); გერმანია (1992); დრეზდენი (1996); 1962 წლიდან რესპუბლიკური ყველა გამოფენის მონაწილეა; ჯგუფური: მოსკოვი (1978); დამასკო (1978); მოსკოვი (1981); საერთაშორისო — პრაღა და პარიზი (1982); ჯგუფური: მადრიდი (1986); გერმანია (1987); სამი მხატვრის — პრაღა (1997). მისი ნამუშევრები დაცულია: სანკტ-პეტერბურგის რუსულ მუზეუმში; კიოლნის ლუდვიგის მუზეუმში; სარდინიის (იტალია) სამხატვრო აკადემიაში; ნიუ-იორკის მუზეუმში; ევროპის სხვადასხვა ქვეყნის კერძო კოლექციებში. მონაწილეობდა მოსკოვის სენეჟის შემოქმედებითი სახლის , დუისბურგის ჰაველბერგის (გერმანია) ახალგაზრდა მხატვართა, ქ.დეჩნეს (იუგოსლავია) საერთაშორისო პლენერებში; იყო საქართველოს მხატვართა კავშირის მდივანი, საკავშირო მხატვართა კავშირის გამგეობის წევრი; საქართველოს რუსთაველისა და სახელმწიფო პრემიების კომიტეტის წევრი; მრავალი საგამოფენო ჟიურის წევრი და თავმჯდომარე. 1979 წელს მიენიჭა საქართველოს დამსახურებული მხატვრის წოდება, 1980 წელს — საქართველოს სახელმწიფო პრემია. არის საქართველოს სახალხო მხატვარი (1990). 1996 წ. ღირსების ორდენის კავალერი (1996)..
მისამართი: (ბინის) საბურთალოს ქ. 35, ბინა 37 ა, 380060, თბილისი,. ტელ: 38-66-01.

გია თორთლაძე მთამსვლელი, არქეოლოგი, „თოვლის ჯიქი", საქართველოს მთამსვლელთა ფედერაციის თავმჯდომარე. დაიბადა თბილისში 1960 წ. 12 ივლისს, მშობლები: ლამარა ნებიერიძე, ოთარ თორთლაძე; მეუღლე — მაია ერისთავი (1956); შვილი — ლევანი (1990). დაამთავრა თსუ ისტორიის ფაკტი (1983). არის არქეოლოგიური ცენტრის მეცნიერ-თანამშრომელი (1977 წლიდან). საქართველოს მთამსვლელთა ფედერაციის თავმჯდომარეა 1994 წლიდან, ალპიური კლუბი „იეტი"-ს პრეზიდენტი —1990 წლიდან. არის 30-ზე მეტი ექსპედიციის მონაწილე, მათ შორის 14 ექსპედიციის ხელმძღვანელი. დაპყრობილი აქვს 120-ზე მეტი მწვერვალი. არის პირველი ქართველი მთამსვლელი, რომელმაც დაიპყრო ალასკის უმაღლესი მწვერვალი მაკ-კინლი (6194მ, 1994) და ანდების უმაღლესი მწვერვალი აკონკაგუა (6960 მ, 1996), ევერესტზე პირველი ქართული ექსპედიციის ხელმძღვანელი (1999). მის მიერ დაპყრობილია უმაღლესი მწვერვალები: შიშა პანგმა (8013 მ), დაულაგირი (8167 მ), ჩო-ოიუ (8201 მ), ევერესტი (8848). ავტორია 11 სამეცნიერო სტატიისა, ფილმებისა: „კავკასიონი", „ნეპალ-ტიბეტი", „ალასკა", „ანდები", „თეთრი მთა—დაულაგირი", „სამხრეთ ამერიკა", „აფრიკა—ასვლა კილიმანჯაროზე",

„ევერესტი-99", მოაწყო პერსონალური ფოტო-გამოფენა „ფოტოჩანახატები" (1999).
ჰობი: ცივი იარაღის კოლექციონირება, ნადირობა.
მისამართი: (სამსახურის) უზნაძის 14. (ბინის) გოთუას 16, ბ.60. ტელ: 99-99-78, 37-72-54.

მთელი ცხოვრების მანძილზე ვცდილობ ვაკეთო ის საქმე, რომელიც მიყვარს. და, რაც მთავარია, მაქსიმალური ენერგია დავხარჯო ამ საქმისათვის. ვარ ოპტიმისტი. არანაირი დამარცხება არ მოქმედებს ჩემზე. პირიქით, უფრო დიდი ენერგიით ვცდილობ შევეჭიდო უფრო დიდ საქმეს.

გიორგი თოფაძე შპს „ყაზბეგი-კასტელის" პრეზიდენტი, საქართველოს სპორტის ზამთრის სახეობათა ფედერაციის პრეზიდენტი. დაიბადა თბილისში 1940 წ. 18 აპრილს. მშობლები: თინათინ მაჭავარიანი, ლევან თოფაძე; მეუღლე — მარინე ბეჟანიშვილი (1945); შვილები: ირაკლი (1969), გიორგი (1977). დაამთავრა სპი კვებისა და ქიმიის ტექნოლოგიის ფაკ-ტი (1967), მოსკოვის ორგანული ქიმიის ინ-ტის ასპირანტურა. იყო თბილისის საპნის ქარხნის დირექტორი (1970-75), ს/გ „თბილლუდის" გენერალური დირექტორი (1975-86), არის ლილოს ლუდის ქარხნის დირექტორი (1986 წლიდან), შპს „ყაზბეგის" გენერალური დირექტორი (1994 წლიდან). ამ ორი ქარხნის ბაზაზე დაარსებული შპს „ყაზბეგი-კასტელის" პრეზიდენტია 1999 წლიდან. დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია: „კვების მრეწველობის პროდუქტების ქიმიურ-ტექნოლოგიური გამოკვლევა" (1970). არის 2 მონოგრაფიისა და 12 სამეცნიერო პუბლიკაციის ავტორი. აღიარებული იყო წლის საუკეთესო ბიზნესმენად (1997, 1999). არის პოლიტიკური მოძრაობა „მრეწველობა გადაარჩენს საქართველოს" თავმჯდომარე (1999 წლიდან).
ჰობი: ნადირობა, სამთო თხილამურები, ალპინიზმი.
მისამართი: (სამსახურის) კახეთის გზატკეცილი, თბილისი, 380051. ტელ: 76-98-28, 76-09-65, 41-14-24. (ბინის) მცხეთის 43. თბილისი. ტელ: 29-00-01.

მენახოს აღორძინებული საქართველო.

გურამ თოფურია ენათმეცნიერი-კავკასიოლოგი, ენათმეცნიერების ინსტიტუტის განყოფილების გამგე, მეცნიერებათა აკადემიის წევრ-კორესპონდენტი. დაიბადა თბილისში 1930 წ. 27 მარტს. მშობლები: თამარ ლეჟავა, ვარლამ თოფურია; მეუღლე — ეთერ აბაშიძე (1934); შვილი — გიორგი (1961). დაამთავრა თსუ ფილოლოგიის ფაკ-ტის კავკასიურ ენათა განყოფილება (1954). იყო ენათმეცნიერების ინ-ტის სწავლული მდივანი (1960-66), დირექტორის მოადგილე (1973-87). განყოფილების გამგეა 1987 წლიდან. დაიცვა სადოქტორო დისერტაცია „ბრუნების მორფოლოგია დაღესტნურ ენებში" (1988). ავტორია 120 სამეცნიერო სტატიის და წიგნებისა: „ლეზგიური ზმნის ძირითადი მორფოლოგიური კატეგორიები" (1959), „ბრუნების მორფოლოგია დაღესტნურ ენებში" (1959). მიღებული აქვს არნოლდ ჩიქობავას სახელობის პრემია (1996). არის ევროპის კავკასიოლოგთა საზოგადოების ვიცე-პრეზიდენტი (1994 წლიდან).
მისამართი: (სამსახურის) ენათმეცნიერების ინსტიტუტი. ინგოროყვას 8. თბილისი, 380004. ტელ: 93-29-21. (ბინის) ირ.აბაშიძის 54. თბილისი, 380062. ტელ: 22-32-06.

ნოდარ თოფურია მხატვარი. დაიბადა 1942 წ. 2 აპრილს. მშობლები: შუშანა თოფურია, გიორგი ვოიტკევიჩი; მეუღლე — ვიქტორია სხირტლაძე (1945); შვილი ნატო (1967). დაამთავრა თსსა (1968). გამოფენებში მონაწილე-

ობს 1973 წლიდან. საქართველოს მხატვართა კავშირის წევრია 1974 წლიდან. მიღებული აქვს პრემია, მედალი წლის საუკეთესო ნამუშევრებისათვის. არის სახელმწიფო პრემიის ლაურეატი. პედაგოგიურ მოღვაწეობას ეწევა კულტურის სახელმწიფო ინს-ტი 1994 წლიდან. გამოფენები: პერსონალური: სეგ; საქართველოს სსრ სახვითი ხელოვნება, მოსკოვი (1987); საბერძნეთი თანამედროვე ქართულ ხელოვნებაში, სეგ (1998). მისი ნამუშევრები დაცულია გალერეა TMS, სეგ.
მისამართი: (ბინის) კრილოვის 10. თბილისი.

ლირა თოფურიძე საქართველოს პარლამენტის წევრი. დაიბადა სენაკში 1944 წ. 21 აპრილს. მშობლები: ეთერ ჭანტურია, სევერიანე ჭანტურია; მეუღლე — გიზო თოფურიძე (1939); შვილები: ეკატერინე (1969), მაკა (1971). დაამთავრა თსსი სამკურნალო ფაკ-ტი (1969). იყო N8 კლინიკური საავადმყოფოს ექიმინევროპათოლოგი (1971-95). საქართველოს პარლამენტის წევრია 1995 წლიდან.
ჰობი: მოგზაურობა.
მისამართი: (სამსახურის) საქართველოს პარლამენტი. რუსთაველის 8. თბილისი, 380018. ტელ: 92-12-91. (ბინის) ბახტრიონის I კორპ. ბ. 174. თბილისი. ტელ: 37-74-81.

შრომისადმი სიყვარული, ერთგულება, მიზნისადმი თავდადება, ოჯახისა და ქვეყნის სიყვარული, პუნქტუალობა, პროფესიონალიზმი და კეთილსინდისიერება — აი, ჩემი კრედო.

მირიან თოფჩიშვილი საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის წევრ-კორესპონდენტი, გეოლოგიის ინ-ტის დირექტორი, პროფესორი. დაიბადა თბილისში 1935 წ. 10 მარტს. მშობლები: ნატო გოკიელი, ვლადიმერ თოფჩიშვილი; მეუღლე — მანანა დვალი (1937); შვილი — გიორგი (1959). დაამთავრა სპი სამთო ფაკ-ტი (1958). იყო გეოლოგიის ინ-ტის უფროსი ლაბორანტი (1959), უმცროსი მეცნიერ-თანამშრომელი (1959-61), უფროსი მეცნიერ-თანამშრომელი (1967-92), სექტორის გამგე (1992-95). დირექტორია 1995 წლიდან. დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია: „ძირულას მასივის ლიასური ნალექების სტრატიგრაფია და ფაუნა" (1966); სადოქტორო — „საქართველოს ქვედაიურული და პალეიური ნალექების სტრატიგრაფია" (1992). არის 90 სამეცნიერო ნაშრომის (4 წიგნი) ავტორი, მინერალური ნედლეულის საერთაშორისო აკადემიის საქართველოს განყოფილების ვიცე-პრეზიდენტი (1997), გეოლოგთა ეროვნული კომიტეტის თავმჯდომარის მოადგილე (1997), რუსეთის პალეონტოლოგიური საზოგადოების წევრი (1967), საერთაშორისო სტრატიგრაფიული კომიტეტის იურული კომისიის წევრი. წიგნისთვის „Стратиграфия нижнеюрских и ааленских обложении Грузий" (1998) მიენიჭა ალ.ჯანელიძის სახელობის პრემია.
ჰობი: ჩოგბურთი, კალათბურთი.
მისამართი: (სამსახურის) ალექსიძის 1/9. თბილისი, 380093. ტელ: 29-39-41. ელ.ფოსტა: Mirian @ geology. acnet. ge (ბინის) ირ.აბაშიძის 21. თბილისი, 380062. ტელ: 23-39-23.

გულწრფელობა, უღალატო მეგობრობა, სხვისი გაჭირვების გულთან მიტანა, სწრაფვა დასახული მიზნისკენ, პასუხისმგებლობის გრძნობა.

გრიგოლ თუმანიშვილი საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის წევრ-კორესპონდენტი, თსუ ბიოლოგიის ფაკულტეტის ციტოლოგიის, ჰისტოლოგიის და ადამიანის ანატომიის კათედრის გამგე, დოქტორი, პროფესორი. დაიბადა თბილისში 1925 წ. 10 აგვისტოს. მშობლები: ნინო ჯაფარიძე, დიმიტრი თუ-

მანიშვილი; მეუღლე — ქეთევან ჯანდიერი (1927); შვილები: დიმიტრი (1950), თეიმურაზი (1953). დაამთავრა თსუ ბიოლოგიის ფაკ-ტი (1949). იყო ფიზიკის ინ-ტის ბიოფიზიკის განყოფილების გამგე (1957-65), ექსპერიმენტული მორფოლოგიის ინ-ტის ინდ. განვითარების ბიოლოგიის განყოფილების გამგე (1965-81), თსუ ბიოლოგიის ფაკ-ტის დეკანი (1981-86). კათედრის გამგე და ინდ. განვითარების ბიოლოგიის ლაბორატორიის სამეცნიერო ხელმძღვანელია 1983 წლიდან. დაიცვა სადოქტორო დისერტაცია: „უჯრედების ურთიერთობათა როლი ქსოვილების ზრდის რეგულაციაში" (1969). ავტორია წიგნებისა: „უჯრედშორისი ურთიერთქმედების როლი ცოცხალი ქსოვილების ზრდის რეგულირებაში" (1965), „უჯრედების ზრდა, დიფერენცირება და ურთიერთქმედებანი" (1973), „უჯრედების დიფერენცირება" (1977), „ცოცხალი სისტემების ონტოგენეზური თეორია" (1990). არის საქართველოს მეცნიერების დამსახურებული მოღვაწე (1979 წლიდან). მიღებული აქვს ივანე ჯავახიშვილის სახელობის მედალი (1986), ღირსების ორდენი (1997). არის საქართველოს მწვანეთა ეკოლოგიური ასოციაციის პრეზიდენტი, რეგენერაციის შემსწავლელთა საერთაშორისო ასოციაციის(IARR) პრეზიდენტი. მისი ბიოგრაფია შეტანილია გამოცემაში Five Huandred Leaders of Influence (American Biographical Institute. 1997).

ჰობი: ფერწერა, თოჯინების თეატრი, მუსიკა, ლიტერატურა.

მისამართი: (სამსახურის) თსუ ბიოლოგიის ფაკულტეტი. უნივერსიტეტის ქ. 2. თბილისი, 380043. (ბინის) ქიაჩელის 22. თბილისი, 380008.

მაღალი იდეალების გაზიარება, კეთილსინდისიერება საქმეში, მოყვასის პატივისცემა, ყოველიევე ეროვნულის სიყვარული. მთავარი ჩემი საზრუნავი იყო ჩემი შინაგანი სამყაროს აგება ჩემს ახლობლებთან ერთად.

როზინზონ თუშურაშვილი ფიზკულტურულ-სპორტულ კლუბ „დინამოს" თავმჯდომარის პირველი მოადგილე, პოლიციის გენერალი. დაიბადა თბილისში 1930 წ. 21 თებერვალს. მშობლები: თამარ მერაბიშვილი, სერგო თუშურაშვილი; მეუღლე — ნორა ფოცხვერაშვილი (1934); შვილები: პაატა (1960), სერგო (1961). დაამთავრა რკინიგზის სატრანსპორტო ინ-ტის ექსპლუატაციის ფაკ-ტი. იყო ორჯონიკიძის რ-ნის კომკავშირის რაიკომის პირველი მდივანი (1956-60), ორჯონიკიძის რ-ნის ალმასკომის თავმჯდომარის პირველი მოადგილე (1960-62), სახელმწიფო ავტოინსპექციის უფროსი (1965-76), სატრანსპორტო პოლიციის უფროსი (1976-89), თბილისის პოლიციის სამმართველოს უფროსი (1989-90), შსს მინისტრის პირველი მოადგილე (1990-92). დაჯილდოებულია 8 მედლით. არის საქართველოს ტრანსპორტის დამსახურებული მუშაკი, შსს დამსახურებული მუშაკი, საპატიო რკინიგზელი. იყო სკკპ წევრი (1956-90).

მისამართი: (სამსახურის) წერეთლის 2. თბილისი. ტელ: 95-43-86. (ბინის) კეკელიძის 16. თბილისი, 380079. ტელ: 22-20-67.

სამართლიანობა — ხშირად ხელსაც მიშლიდა წარმატებაში.

თამაზ თხელიძე საქართველოს პარლამენტის წევრი. დაიბადა სოფ. თამარაშენში (ქარელის რ-ნი) 1953 წ. 13 ივნისს. მშობლები: მარიამ კაპანაძე, დიმიტრი თხელიძე; მეუღლე — თინათინ ბაშარული (1952); შვილები: ნინო (1977), ნანა (1981). დაამთავრა ცხინვალის ინ-ტის ისტორია-ფილოლოგიის ფაკ-ტი და საქართველოს სახ. სასოფლო-სამეურნეო ინ-ტის ეკონომიკის ფაკ-ტი. იყო რაიაღმასკომის საორგანიზაციო განყოფილების გამგე (1976-80), მეურნეობის დირექტორი. (1981-90), შაქრის კომბინატის გენერალური დირექტორი (1990-95). პარლამენტის წევრია 1995 წლიდან.

ჰობი: ოჯახი, ფეხბურთი.

მისამართი: (სამსახურის) საქართველოს პარლამენტი. რუსთაველის 8. თბილისი, 380018. ტელ: 92-20-28. (ბინის) ტაბიძის 20. ქარელის რ-ნი, დაბა აგარა; ჟიული შარტავას 38. თბილისი.

მიტევების უნარი, ხალხთან ახლოს ყოფნა, მათი ჭირვარამის გაზიარება, ერთგულება.

ი

დიმიტრი იანკოვსკი საქართველოს პარლამენტის წევრი. დაიბადა თბილისში 1937 წ. 21 აპრილს. მშობლები: ალექსანდრა იანკოვსკაია, მიხეილ იანკოვსკი; მეუღლე — ვალენტინა იანკოვსკაია (1935); შვილები: იანოში (1959), იანინა (1962). დაამთავრა თსუ იურიდიული ფაკ-ტი (1966). მუშაობდა რიგით მუშაკად თბილისის საწარმოებში (1956-60), იყო კომკავშირულ სამუშაოზე (1960-63), თბილისის პირველი მაისის რ-ნის რაიკომის საერთო განყოფილების გამგე (1963-72), იუსტიციის სამინისტროს კადრების სამმართველოს უფროსი, კოლეგიის წევრი (1972-76), პროფესიული კავშირების შრომის სამართალდამცავი სამსახურების ხელმძღვანელი (1976-88), საქართველოს პროფესიული კავშირების სასწავლო-სამეცნიერო ცენტრის ხელმძღვანელი (1988-92), საქართველოს პარლამენტის წამყვანი სპეციალისტი, ადგილობრივი მმართველობის მუშაკთა რესპუბლიკური სკოლის პრორექტორი (1992-95). მეორედ აირჩიეს პარლამენტში 1995 წელს. მიღებული აქვს მედალი „შრომითი მამაცობისთვის" (1986), საქართველოს უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმის სიგელი (1987). იყო საქართველოს პარტიების და საზოგადოებრივი ორგანიზაციების საკოორდინაციო საბჭოს სტაბილურობის კომისიის წევრი (1992), საქართველოს სოციალური სამართლიანობის კავშირის მთავარი კომიტეტის წევრი (1992-95), ეროვნულ საზოგადოებათა წარმომადგენლობითი სათათბიროს აღმასრულებელი მდივანი (1995-96). საქართველოს რუსული კულტურულ-საგანმანათლებლო საზოგადოების გამგეობის წევრია 1995 წლიდან.
ჰობი: ნადირობა.
მისამართი: (სამსახურის) რუსთაველის 8, თბილისი, 380018. საქართველოს პარლამენტი. ტელ: 92-24-16. (ბინის) პასტერის 7. თბილისი, 380002. ტელ: 95-29-30.

პატივისცემა სახელმწიფოსა და მისი დემოკრატიული ინსტიტუტებისადმი, მამულიშვილობა, სამართლიანობა, ზნეობრიობა, სულიერება, კაცთმოყვარეობა, პიროვნების თავისუფლების და ადამიანის ღირსების აღიარება, ორმაგი სტანდარტების მიუღებლობა, ქვეყნის დამოუკიდებლობისა და აღორძინებისათვის ზრუნვა, ადამიანის უფლებათა დაცვა.

ნათელა იანქოშვილი ფერმწერი, საქართველოს სახალხო მხატვარი, რუსთაველის პრემიის ლაურეატი. დაიბადა გურჯაანში 1918 წ. 30 აგვისტოს. მშობლები: მარიამ ზარდიაშვილი, არჩილ იანქოშვილი; მეუღლე — ლადო ავალიანი (1913). დაამთავრა თსსა (1943). შესრულებული აქვს ფერწერული პორტრეტები და პეიზაჟები: „ნინო ჭავჭავაძე" (1958), „ავტოპორტრეტი" (1959), „მამის პორტრეტი" (1959), „ანა კალანდაძის პორტრეტი" (1961), „გაზაფხული გომბორზე" (1968), „სხალთა" (1968), „ნიქოზის ეკლესია" (1975), „მცხეთის ჯვარი" (1967), „გურჯაანის ყველაწმინდა" (1977), „კვარას ციხე" (1974) და სხვ. დასურათებული აქვს „ვეფხისტყაოსანი"; შექმნილი აქვს სვანური, კუბური, მექსიკური ციკლები. არის საქართველოს სახალხო მხატვარი (1976 წლიდან), რუსთაველის პრემიის ლაურეატი, დაჯილდოებულია ღირსების ორდენით.
მისამართი: (ბინის) რუსთაველის 26. თბილისი, 380008. ტელ: 99-69-10.

ჩემი შემოქმედებითი პრინციპები სამხატვრო აკადემიაში სწავლას არ ჩამოუყალიბებია, პირიქით, რასაც და როგორც გვასწავლიდნენ, იძულებული ვიყავი ყველაფრისგან განვთავისუფლებულიყავი და საკუთარი თავის პოვნის წლებში

ყური დამეგდო „იდუმალი" ხმისთვის, რასაც და როგორც მიკარნახებდა იგი ფერწერული თუ კომპოზიციური თვალსაზრისით. ამიტომაცაა ალბათ, რომ პერსონალურ გამოფენებზე შთაბეჭდილებათა წიგნებში ასე ხშირად მეორდება ჩემი მისამართით თქმული — „არავის არ ჰგავს".

მარინა იაშვილი მევიოლინე, მოსკოვის კონსერვატორიის პროფესორი. დაიბადა თბილისში 1932 წ. 2 ოქტომბერს. მშობლები: თამარ ხაბურზანია, ლუარსაბ იაშვილი; მეუღლე — იგორ პოლიდკოვსკი (1930); შვილები: ლალი (1955), ნათელა (1962). დაამთავრა მოსკოვის სახ. კონსერვატორიის საორკესტრო ფაკ-ტი და ასპირანტურა (1958). მუშაობდა იქვე "მოსტრასის" ასისტენტად (1960-66); იყო თბილისის კონსერვატორიის (1966-75) და იუგოსლავიის მუსიკალური აკადემიის პროფესორი (1975-80). 1980 წლიდან მოსკოვის კონსერვატორიის პროფესორია. არის კონკურსების: პრაღის (1949), პოზნანის (პოლონეთი) ვენიავსკის სახელობის (1952), ბელგიის მეფის ელიზაბეტას სახელობის (ბელგია, ბრიუსელი, 1955) პრემიების ლაურეატი.
ჰობი: თოჯინების შეგროვება.
მისამართი: (ბინის) კეკელიძის 12, ბ. 11. თბილისი 380069. ტელ:22-52-81.

ნინო იაშვილი არასამთავრობო, ორგანიზაცია „ბავშვი და გარემოს" პრეზიდენტი. დაიბადა თბილისში 1954 წ. 3 იანვარს. მშობლები: ლეილა გეგეჭკორი, თენგიზ ლაშხი; მეუღლე — მიხეილ იაშვილი (1954); შვილები: ქეთევანი (1975), ნოდარი (1978). დაამთავრა თსუ გეოგრაფია-გეოლოგიის ფაკ-ტი (1978). არის თბილისის 42-ე საშ. სკოლის პედაგოგი (1981). „ბავშვი და გარემოს" პრეზიდენტია 1995 წლიდან, გეოგრაფიული საზოგადოების წევრია 1982 წლიდან.
ჰობი: მოგზაურობა, მუსიკა.
მისამართი: (სამსახურის) გამსახურდიას 15. ბ. 51. თბილისი, 380015. ტელ: 94-37-35. 877 40-54-03. ფაქსი: 94-37-35, ელ.ფოსტა: bavshvi @ ip. osgf. ge (ბინის) ასათიანის 60. თბილისი. ტელ: 93-38-70.

ყოველთვის მიმაჩნდა, რომ ადამიანმა ბოლომდე უნდა მოახდინოს თავისი შესაძლებლობების რეალიზაცია. იდეალურ შემთხვევაში პიროვნების ინტერესები უნდა ემთხვეოდეს საზოგადოების ინტერესებს. ყოველთვის უდიდეს სიამოვნებას მანიჭებდა მოზარდებთან მუშაობა. ამან განაპირობა ჩემი დაინტერესება დღევანდელ საქართველოში მცხოვრებ ბავშვთა პრობლემებით, მათი პრობლემებით, ვისაც დღეს ყველაზე მეტად უჭირს. ამ მიზნების რეალიზაციაში დამეხმარა ჩემი ენერგიულობა, მიზანსწრაფვა, ორგანიზაციული ნიჭი და რწმენა იმისა, რომ სიკეთე არ იკარგება — ერთი ადამიანიდან მეორეს გადაეცემა.

ომარ (ოლეგ) იაძე საქართველოს ნაკრების უფროსი მწვრთნელი სამბოში, საქართველოს დამსახურებული მწვრთნელი, საერთაშორისო კატეგორიის არბიტრი. დაიბადა სოფ. მეტეხში (კასპის რ-ნი) 1961 წ. 29 მარტს. მშობლები: ანა იაძე, გიორგი იაძე; მეუღლე — ნანა ბაზალი (1961); შვილები: გიორგი (1988), დავითი (1991). დაამთავრა ფიზკულტურის ინ-ტის სპორტული ფაკ-ტი (1987). იყო საქართველოს ჭაბუკთა ნაკრების უფროსი მწვრთნელი (1987), ახალგაზრდული ნაკრების უფროსი მწვრთნელი (1988). ეროვნული ნაკრების უფროსი მწვრთნელია 1991 წლიდან. არის 5 ბროშურის ავტორი სამბოს შესახებ. დაჯილდოებულია ღირსების ორდენით (1997).
ჰობი: სპორტი, განსაკუთრებით ქართული ჭიდაობა.
მისამართი: (სამსახურის) ჭავჭავაძის 49-ა. თბილისი. ტელ: 22-72-43. (ბინის) თემქის დასახლება, XI მ/რ. III კვ. კორპ. 24. ბ. 17. თბილისი. ტელ: 60-30-21.

პირველ რიგში პატიოსნება, პრინციპულობა, შენი პიროვნების მაგალითი სხვისთვის, რაც გამოიხატება საკუთარი თავის მოთხოვნაში. საკუთარი აზრით

აზროვნება, რა თქმა უნდა, უმრავლესობის აზრის გაზიარება, შრომა და კიდევ შრომა. ჩემი ცხოვრების აზრი იყო სახელის მოხვეჭა საკუთარი შრომით, რასაც ნაწილობრივ მივაღწიე, რაც გამოიხატება იმაში, რომ ჩემი ხელმძღვანელობით ნაკრები გუნდი გახდა მსოფლიო ჩემპიონი.

ნიკოლოზ (კოკა) იგნატოვი მხატვარი, პროფესორი, საქართველოს სახალხო მხატვარი. დაიბადა თბილისში 1937 წ. 29 ივლისს. მშობლები: ნადეჟდა ჩიქოვანი-იგნატოვისა, იულიუს იგნატოვი; მეუღლე — დალი გიორგობიანი (1939); შვილი — ქეთევანი (1962). დაამთავრა თსსა ფერწერის ფაკ-ტი (1962). იყო სპეციალური სამხატვრო-საკონსტ-რუქტორო ბიუროს (1964-69) და საქართველოს ტელევიზიის მხატვრული გაფორმების სექტორის (1970-73) მთავარი მხატვარი. ამჟამად თსსა პროფესორი და მონუმენტური ფერწერის სახელოსნოს ხელმძღვანელია (1984 წლიდან). 1960 წლიდან ეწევა შემოქმედებით მუშაობას. მას ეკუთვნის მონუმენტური ფრესკები: ბიჭვინთაში „სიმღერა საქართველოზე" (23მX8მ), თბილისში: ფუნიკულიორზე „ფიროსმანის მონატრება" (15მX8მ), ქართული ენციკლოპედიის რედაქციაში „ცოდნის წყარო" (18მX3მ), თბილისის კინოს სახლში „ბერიკაობა" (12მX2,5მ); რუსთაველის თეატრში „ჩემი თეატრი" (8მX3მ), სასტუმრო „ტურისტში" „ოქროს საწმისი" (12მX2,5მ); სცენოგრაფიაში: რუსთაველის თეატრში „სიბრძნე სიცრუისა", „მეფე ლირი", ოპერისა და ბალეტის თეატრში „ჯამბაზები", „სალამურა", „ქორეოგრაფიული ნოველები" თანამშრომლობს გამომცემლობებთან: „ნაკადული", „მერანი", „საბჭოთა საქართველო". მონაწილეობდა ადგილობრივ და საერთაშორისო გამოფენებში: თბილისში, მოსკოვში, პეტერბურგში, ნიუ-იორკში, ბუდაპეშტში, დელიში, ბერლინში, მიუნხენში, ბურჟში და რამდენიმეჯერ პარიზში. არის სახელმწიფო (1974) და მინისტრთა საბჭოს (1979) პრემიების ლაურეატი. მისი ბიოგრაფია შეტანილია ცნობარში — Who's Who (IBC, Cambridge, England) The International Who's who ot Intellectuals.

ჰობი: ფერწერა.

მისამართი: (ბინის) ზანდუკელის 6. ტელ:99-59-70. (სამსახურის) გრიბოედოვის 22. ტელ: 99-69-59

კრედო — რასაც ვაკეთებ, ვაკეთო კარგად. ხელოვნება, როგორც ურთიერთობის უმაღლესი საშუალება. უმდიდრესი ქართული სახვითი ხელოვნების ტრადიციების გაგრძელება და თანამედროვე ფორმებში განმტკიცება. კერძოთ ქართული ფრესკის ტრადიციების აღდგენა და ცდა მისი თანამედროვეობაში დამკვიდრებისა, განუწყვეტელი ექსპერიმენტი და ძიება სახვითი ხელოვნების ენის და მეთოდების სფეროში. ახალგაზრდა ქართველი მხატვრების აღზრდა. აქტიური მონაწილეობა ყველაფერში, რაც ეხება ნაციონალური კულტურის და ხელოვნების აღმავლობას, საქართველოს ამ დარგში წარდგენა საზღვარგარეთის ქვეყნებში.

დავით ივანიშვილი ჭიათურის რაიონის გამგეობის თავმჯდომარე. დაიბადა ჭიათურაში 1963 წ. 31 იანვარს. მშობლები: ნანული ივანიშვილი, სეითი ივანიშვილი; მეუღლე — ირმა კაკიაშვილი (1970); შვილები: თორნიკე (1989), სეითი (1992). დაამთავრა ლვოვის ეკონომიკის ინ-ტი (1986), თბილისის პოლიტოლოგიისა და ადამიანთმცოდნეობის ინ-ტი (1996), საქართველოს შსს პოლიციის აკადემია (1997). მუშაობდა ახალგაზრდულ ორგანიზაციებში, შს ორგანოებში, კომერციულ სტრუქტურებში, სახელმწიფოს მეთაურის აპარატში, სახელმწიფო კანცელარიაში. ჭიათურის რ-ნის გამგეობის თავმჯდომარეა 1997 წლიდან. არის კოშიკი კარატე-დოს ევრაზიის ფედერაციის პრეზიდენტი. საქართველოს მოქალაქეთა კავშირის წევრია 1996 წლიდან.

ჰობი: სპორტი, პოეზია.

მისამართი: (სამსახურის) ნინოშვილის 7, ჭიათურა. ტელ: 93-55-58. (ბინის) საიათნოვას 1. თბილისი. ტელ: 98-49-05.

განათლება, პატიოსნება, პროფესიონალიზმი, ერთგულება, სიყვარული დაკისრებული საქმის, კომუნიკაბელურობა, ენერგიულობა.

ილია II (ირაკლი ღუდუშაურ-შიოლაშვილი) სრულიად საქართველოს კათოლიკოს-პატრიარქი. დაიბადა ვლადიკავკაზში 1933 წ. 4 იანვარს. მშობლები: ნატალია კობაიძე, გიორგი ღუდუშაურ-შიოლაშვილი. დაამთავრა მოსკოვის სასულიერო აკადემია (1960). ბერად აღიკვეცა და ხელდასმულ იქნა იეროდიაკონად (1957), მღვდელმონაზონად (1959), აღყვანილ იქნა იღუმენის ხარისხში (1960), არქიმანდრიტის ხარისხში (1961). ხელდასმულ იქნა შემოქმედელ ეპისკოპოსად (1963). აღყვანილ იქნა ცხუმ-აფხაზეთის მიტროპოლიტის ხარისხში (1965). იყო მცხეთის სასულიერო სემინარიის რექტორი (1963-72), მსოფლიო ეკლესიათა საბჭოს პრეზიდენტი (1978-83). სრულიად საქართველოს კათოლიკოს-პატრიარქია 1977 წლის 25 დეკემბრიდან. დაიცვა სადოქტორო დისერტაცია: „ათონის ივერთა მონასტრის ისტორია" (1960). ღვთისმეტყველების დოქტორის წოდება, Honoris Causa, მიანიჭა ნიუ-იორკის სასულიერო სემინარიამ (1979), ამერიკის მართლმადიდებელი ეკლესიის წმ.ტიხონის სალვთისმეტყველო სემინარიამ (1998). მიღებული აქვს საქართველოს, კონსტანტინოპოლის, ალექსანდრიის, ანტიოქიის, იერუსალიმის, რუსეთის, ჩეხოსლოვაკიის, პოლონეთის ეკლესიათა უმაღლესი ხარისხის ორდენები, „ხალხთა მეგობრობის ორდენი". არის ნიუ-იორკის წმ.ვლადიმირის სასულიერო სემინარიის (1986), კვიპროსის სასულიერო აკადემიის (1997) საპატიო დოქტორი, მოსკოვის სასულიერო ინფორმატიზაციის აკადემიის წევრი (1997), ამერიკის მართლმადიდებელი ეკლესიის უმაღლესი ჯილდოს წმ.ინოკენტის ორდენის მფლობელი (1998).

ჰობი: მუსიკა, ხატვა, მებაღეობა.

მისამართი: მეფე ერეკლეს მოედანი 1. თბილისი 380005. ტელ: 99-03-78. ფაქსი: 98-71-14. ელ-ფოსტა: ecclesia@access.sanet.ge

ღვთისა და ხალხის სამსახური.

დავით იმედაშვილი ჟურნალისტი, საინფორმაციო სააგენტო BS-Press-ის გენერალური დირექტორი. დაიბადა თბილისში 1941 წ. 1 მაისს. მშობლები: ევგენია სოლოვიოვა, შალვა იმედაშვილი; მეუღლე — აელიტა ცაგარელი (1941); შვილები: ელენე (1967), ალექსანდრე (1975). დაამთავრა თსუ ფილოლოგიის ფაკ-ტის ჟურნალისტიკის. განყოფილება (1965). იყო გაზეთ „Вечерный Тбилиси"-ის უშტატო კორესონდენტი (1962-64); „Молодеж Грузии" -ის სპორტის განყოფილების გამგე (1964-66), ინფორმაციის განყოფილების გამგე (1966-70), „Агентство печати Новости"-ის (АПН) საკუთარი კორესპონდენტი საქართველოში (1970-75); საქართველოს განყოფილების გამგის მოვალეობის შემსრულებელი (1975-76), АПН -ის საკუთარი კორესპონდენტი და ქართული განყოფილების გამგე (1977-85). არის РИА„Новости"-ის საქართველოს წარმომადგენლობის დირექტორი, დამოუკიდებელი სააგენტო „BS-Press"-ის გენერალური დირექტორი (1985 წლიდან).

ჰობი: სპორტი, წიგნები, ლიტერატურა, ჭადრაკი.

მისამართი: (ბინის) საბურთალოს 40. ტელ: 38-78-41. (სამსახურის) რუსთაველის 42. ტელ:93-51-20. ფაქსი: 93-17-49.

უპარტიობა, პროფესიონალიზმი, მიუკერძოებლობა, სიტყვისა და პრესის თავისუფლება.

კობა იმედაშვილი საქართველოს სახელმწიფო კანცელარიის კულტურის, მეცნიერებისა და განათლების განყოფილების უფროსი. დაიბადა თბილის-

ში 1935 წ. 18 აპრილს. მშობლები: ნინო იმედაშვილი, იოსებ იმედაშვილი (იშვილა პაპამ, მამის, სუმბატ შირაკუნის, ერევნის უნივერსიტეტის პედაგოგის, რეპრესირების გამო 1937 წელს); მეუღლე -- ნანა ასკურავა (1942); შვილები: ლაშა (1960), საბა (1982). დაამთავრა თსუ ფილოლოგიის ფაკ-ტი (1958). იყო ლიტერატურის ინ-ტის ლაბორანტი, უმცროსი მეცნიერ-თანამშრომელი, რუსთაველის თეატრის ლიტერატურული ნაწილის განყოფილების გამგე, პირველი საშ. სკოლის პედაგოგი, თეატრალური და პედაგოგიური ინ-ტების ლექტორი, ტელევიზიის შემოქმედებითი გაერთიანება „სხივის" ხელმძღვანელი, სახელმწიფოს მეთაურის აპარატის მთავარი სახელმწიფო მრჩეველი. არის ლიტერატურის ინტის უფროსი მეცნიერ-თანამშრომელი. სახელმწიფო კანცელარიის კულტურის, მეცნიერებისა და განათლების განყოფილების უფროსია 1992 წლიდან. დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია: „ქართული საბჭოთა პროზის გმირი" (1973). გამოცემული აქვს შვიდი წიგნი: „დიდი და ძნელი გამოცდები", „მიჯნა", „საუბრები" და სხვ. იყო რუსთაველის საზოგადოების ვიცე-პრეზიდენტი. არის მწერალთა და ჟურნალისტთა კავშირების წევრი, სახელმწიფო პრემიის ლაურეატი პუბლიცისტიკის დარგში (1995).

ჰობი: ბაღის მოვლა (ხეხილი, ვაზი, ბალახი).

მისამართი: (სამსახურის) ინგოროყვას 7. თბილისი, 380008. ტელ: 93-14-21, 99-67-90, ფაქსი: 98-97-10. (ბინის) კოტე მესხის 29. თბილისი, 380008. ტელ: 99-86-17.

დაეეხმარო ყველას, ყველგან და ყოველთვის თუ ამ დახმარებას სხვისთვის ზიანი არ მოაქვს.

თამაზ იმნაიშვილი სპორტსმენი, საქართველოს სროლის და მშვილდოსნობის ფედერაციის პრეზიდენტი, საქართველოს ეროვნული ოლიმპიური კომიტეტის ვიცე-პრეზიდენტი. დაიბადა თბილისში 1954 წ. 28 ივლისს. მშობლები: ნუნუ გაჩეჩილაძე, ზურაბ იმნაიშვილი; მეუღლე — ლამარა იმნაიშვილი (1956); შვილები: ნინო (1991), თენგიზი (1994). დაამთავრა თბილისის ფიზიკური კულტურის სახელმწიფო ინსტიტუტი (1975) და თსუ ეკონომიკის ფაკ-ტი (1987), ფიზიკური კულტურის ინ-ტის ასპირანტურა (1980). დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია ბიოლოგიაში (1988). გამოქვეყნებული აქვს 5 სტატია. იყო საქართველოს სპორტის დეპარტამენტის ინსტრუქტორი (1980-91), სროლისა და მშვილდოსნობის ფედერაციის ვიცე-პრეზიდენტი (1991-97). არის სპორტის დამსახურებული ოსტატი სასტენდო სროლაში. წლების მანძილზე არის საქართველოს ნაკრების წევრი სასტენდო სროლაში, ევროპისა და მსოფლიოს მრავალგზის ჩემპიონი, მსოფლიოს რეკორდსმენი, სამი ოლიმპიადის მონაწილე, ღირსების ოდენის კავალერი (1994). მისი ბიოგრაფია შეტანილია ატლანტის ოლიმპიადისადმი მიძღვნილ ცნობარში (1996). დასახელებულია 20-ე საუკუნის 15 უძლიერეს სპორტსმენს შორის (1999).

ჰობი: ნადირობა.

მისამართი: (სამსახურის) ჭავჭავაძის 49. ტელ: 23-55-80. (ბინის) ჭავჭავაძის 75, ბ.18, ტელ: 23-42-05.

საკუთარ თავზე მუშაობა, პუნქტუალობა, საქმის ერთგულება, ოჯახის და მეგობრების სიყვარული. სიტყვა და საქმე ერთი უნდა იყოს.

ხასან ინაიშვილი მხატვარი, მხატვართა კავშირის აჭარის ფილიალის თავმჯდომარე. დაიბადა ქობულეთის რაიონში 1942 წ. 22 სექტემბერს. მშობლები: თინათინ ინაიშვილი, დურსუნ ინაიშვილი; მეუღლე — ნაზი მჟავანაძე; შვილები: თინათინი (1966), კახა (1970). დაამთავრა თსსა ფერწერის ფაკ-ტი (1959-65). გამოფენებში მონაწილეობს 1965 წლიდან. მხატვართა კავშირის წევრია 1966 წლიდან. მისი ნამუშევრები დაცულია: კიევის რუსული ხელოვნების მუზე-

უმში; მოსკოვის აღმოსავლეთის ხალხთა ხელოვნების მუზეუმში. არის საქართველოს დამსახურებული მხატვარი (1982). მიენიჭა საქართველოს მინისტრთა საბჭოს პრემია სახვითი ხელოვნების დარგში (1988).
მისამართი: (ბინის) ალმაშენებლის 160, ქობულეთი, ტელ: 6-43-91

ხვედრი ინასარიძე მათემატიკოსი, საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის წევრ-კორესპონდენტი. დაიბადა პარიზში 1932 წ. 6 დეკემბერს. მშობლები: ნინო ინასარიძე, ნიკო ინასარიძე; მეუღლე — ცისანა ფირცხალავა (1942); შვილები: ნიკო (1971), ქეთინო (1972). დაამთავრა თსუ მათემატიკის ფაკ-ტი (1958). იყო მათემატიკის ინ-ტის უმცროსი, უფროსი და მთავარი მეცნიერ-თანამშრომელი (1961-89), არის ალგებრის განყოფილების გამგე (1989 წლიდან). დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია: „ტოპოლოგიური სივრცეების და მათი უწყვეტი ასახვების სასრული რიგის ნაზრდები" (1966); სადოქტორო: „კოჰომოლოგიები მნიშვნელობით ნახევარჯგუფებში" (1970). არის ავტორი წიგნებისა: "Agebraid K-theory" (1995),"Von-abelian Homologica Algebra and its Applications" (1997), ახალი საერთაშორისო მათემატიკური ელექტრონული ჟურნალის დამაარსებელი (1998). იყო საქართველოს მათემატიკოსთა ეროვნული კომიტეტის თავმჯდომარე (1990-97), ევროპის მათემატიკოსთა საზოგადოების წევრი. არის ა.რაზმაძის სახელობის (1998) და ხორეზმის სახელობის საერთაშორისო I (1999) პრემიების ლაურეატი მათემატიკის დარგში.
ჰობი: მხატვრული ლიტერატურა და მუსიკა, ჩოგბურთი და თევზაობა.
მისამართი: (სამსახურის) ალექსიძის 1, თბილისი 380093. მათემატიკის ინსტიტუტი. ტელ: 33-47-28. ელ-ფოსტა: hvedri@rmy.acnet.ge (ბინის) ჭავჭავაძის 75, III კორპ. ბ. 35, თბილისი 380068. ტელ: 23-08-52.

ჩემი შეგნებული ცხოვრების მანძილზე ჩემს ოჯახს შემოქმედებით მუშაობასთან ერთად გამუდმებით უხდებოდა ბრძოლა ფიზიკური გადარჩენისათვის. ასე იყო ემიგრაციაში (საფრანგეთში) ყოფნის დროს (იქ დავიბადე და გავიზარდე), ასე იყო საქართველოში ჩამოსვლისას, შემდეგ ყაზახეთის უდაბნოში, სადაც 1951 წელს გადაგვასახლეს და ასეა ახლაც. ამიტომ ასეთ პირობებში რაიმეს რომ მიაღწიო, უნდა გწამდეს საკუთარი ძალების და იყო შენი სამშობლოს ერთგული.

გიორგი (გივი) ინწკირველი იურისტი, საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის წევრ-კორესპონდენტი, პროფესორი. დაიბადა თბილისში 1926 წ. 8 მარტს. მშობლები: ნინო ინწკირველი, ზაქარია ინწკირველი; მეუღლე — ინა ყიფიანი (1935); შვილები: რუსუდანი (1959), ზაზა (1957). დაამთავრა თსუ იურიდიული ფაკ-ტი (1948). იყო თსუ იურიდიული ფაკ-ტის დეკანი (1952-66), სსრკ საკონსტიტუციო ზედამხედველობითი კომიტეტის წევრი (1989-92); საქართველოს საკონსტიტუციო სახელმწიფო კომისიის თავმჯდომარის მოადგილე (1994-95). არის თსუ სამართლის თეორიისა და სახელმწიფო სამართლის კათედრის გამგე, ხარისხების მინიჭების საბჭოს თავმჯდომარე (1962 წლიდან), იურიდიული ფაკ-ტის დეკანი (1989 წლიდან). დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია: „გერცენის პოლიტიკური შეხედულებები" (1951); სადოქტორო — „სახელმწიფოსა და სამართლის თეორიის პრობლემები" (1965). მისი ავტორობით გამოქვეყნებულია სახელმძღვანელოები უმაღლესი და საშუალო სკოლებისათვის: „სახელმწიფოსა და სამართლის თეორია", „საქართველოს სახელმწიფოსა და სამართლის საფუძვლები", მონოგრაფიები, ბროშურები, კანონმდებლობის კომენტარები, სტატიები ჟურნალებში ქართულ, რუსულ, ინგლისურ, გერმანულ, პოლონურ ენებზე. არის პოლიტიკურ მეცნიერებათა საერთაშორისო (1964), საერთაშორისო სამართლის (1980), მსოფლიო იურისტთა (1993) ასოციაციების წევრი, უმაღლესი სკოლის მეცნიერებათა საერთაშორისო აკადემიის

ნამდვილი წევრი (1994), სამართლის პროფესორთა მსოფლიო (1996), „არასამთავრობო საერთაშორისო იურისტთა კავშირის" ორგანიზაციის საკოორდინაციო კომიტეტის წევრი (1996). არის აღნიშნული ორგანიზაციების მსოფლიო კონგრესების მონაწილე.
ჰობი: სპორტი, ფოტოგრაფია.
მისამართი: (ბინის) მოსაშვილის 3, ბ.27. ტელ: 22-10-18. (სამსახურის) ჭავჭავაძის 1. ტელ: 22-37-10.

დავით ინჯია საქართველოს პარლამენტის წევრი. დაიბადა სოფ. ნალეფსაღოში (მარტვილის რ-ნი) 1952 წ. 5 აპრილს. მშობლები: ტატიანა სილაგაძე, ილია ინჯია; მეუღლე — ნაირა კვესელავა; შვილები: ლიკა (1979), ჯაბა (1982). დაამთავრა სპი ავტომექანიკის ფაკ-ტი (1974). იყო საქართველოს ხე-ტყისა და ხის გადამამუშავებელი მრეწველობის სამინისტროს ავტოსატრანსპორტო საწარმოს ინჟინერ-მექანიკოსი (1977-79), შსს უფროსი ინსპექტორი, ახმეტის რაიგანყოფილების უფროსი, მე-6 სამმართველოს ოპერრწმუნებული, მარტვილის რაიგანყოფილების უფროსი, საფელდიეგერო სამსახურის სამმართველოს უფროსის მოადგილე. პარლამენტის წევრია 1995 წლიდან.
მისამართი: (სამსახურის) რუსთაველის 8. თბილისი, 380018. საქართველოს პარლამენტი.

იობი (აქიაშვილი) ურბნისისა და რუისის მთავარეპისკოპოსი, სრულიად საქართველოს კათოლიკოს-პატრიარქის ქორეპისკოპოსი. დაიბადა სოფ. სნოში (ყაზბეგის რ-ნი) 1960 წ. 29 მაისს. მშობლები: ბარბარე ელოშვილი, ზურაბ აქიაშვილი. დაამთავრა საქართველოს სახ. სასოფლო-სამეურნეო ინ-ტის ეკონომიკის ფაკ-ტი (1983). აღიკვეცა ბერად (1988). გახდა დიაკვანი და მღვდელი (1988), ეპისკოპოსი (1992). დაინიშნა თბილისის სასულიერო სემინარიისა და აკადემიის პრორექტორად (1992), ხულოს სასულიერო სასწავლებლის რექტორად (1993). საქართველოს კათოლიკოს-პატრიარქის ქორესპისკოპოსია 1996 წლიდან.
მისამართი: (ბინის) ლესელიძის 8. სურამი. ტელ: 2-30-52.

> **ადამიანში ვაფასებ სიმართლეს, სიყვარულს, ერთგულებას, სამშობლოს სიყვარულს. ღმერთის რწმენა და ეროვნული ტრადიციებია, რითაც ვცხოვრობ და იმედი მაქვს მომავლის. წინაპართა გმირული მაგალითები მაძლევს იმ სულიერ ძალას, რითაც მე დღეს ვემსახურები ჩემს დედა ეკლესიას.**

ავთანდილ იოსელიანი საქართველოს დაზვერვის სახელმწიფო დეპარტამენტის თავმჯდომარე, გენერალ-ლეიტენანტი. დაიბადა თბილისში 1950 წ. 17 აგვისტოს. მშობლები: იულია იოსელიანი, შოთა იოსელიანი; მეუღლე — მარინე იოსელიანი (1955); შვილები: ნინო (1978), ეკა (1979), სოფო (1984). დაამთავრა სპი სატრანსპორტო ფაკ-ტი (1973). მუშაობდა უშიშროების სამინისტროში (1974-97). დაზვერვის სახელმწიფო დეპარტამენტის თავმჯდომარეა 1997 წლიდან. დაჯილდოებულია ვახტანგ გორგასლის II ხარისხის ორდენით (1996).
მისამართი: (სამსახურის) დავით აღმაშენებლის ხეივანი 13. თბილისი. (ბინის) ბუდაპეშტის 15. თბილისი. ტელ: 23-71-42.

> **თუ რა არის ჩემი ცხოვრების კრედო და რამ განაპირობა წარმატება — არ არის მარტივი. ჩემი აზრით, ის მთავარი, რამაც განსაზღვრა მთელი ჩემი ცხოვრების გზა, სიყვარულია. სამშობლოს სიყვარული, საქმის სიყვარული, ოჯახის სიყვარული, მეგობრების სიყვარული და სიცოცხლის სიყვარული. იქ, სადაც ყველაფრის განმსაზღვრელი სიყვარულია, წარმატება თავისით მოდის. ჩემი მთავარი მიზანია ქვეყნის გაერთიანება, საქართველოს აყვავებაში აქტიური მონაწილეობა.**

გიორგი იოსელიანი ექიმი-ქირურგი, საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის წევრ-კორესპონდენტი, ექსპერიმენტული და კლინიკური ქირურგიის ინ-ტის საპატიო დირექტორი, მეცნიერების დამსახურებული მოღვაწე. დაიბადა თბილისში 1917 წ. 30 დეკემბერს. მშობლები: ელენე ნიკოლაიშვილი, დავით იოსელიანი; მეუღლე — თამარ კონიაშვილი (1921); შვილები: დავითი (1943), სოფიო (1952). დაამთავრა თსსი (1941). მუშაობდა ექიმ-ორდინატორად თბილისის სასწრაფო დახმარების საავადმყოფოში (1944-45, 1948-50) მოსკოვის სკლიფასოვსკის სახელობის სასწრაფო დახმარების ინ-ტში (1946-47), იყო ექსპერიმენტული და კლინიკური ქირურგიის ინ-ტის უფროსი მეცნიერ-თანამშრომელი (1950-52), სწავლული მდივანი (1952-56), დირექტორის მოადგილე სამეცნიერო ნაწილში (1956-74), დირექტორი (1974-88), საპატიო დირექტორია 1989 წლიდან. დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია: „კუჭის დისტალური და თორმეტგოჯა ნაწლავის პროქსიმალური ნაწილების ფორმისა და მდებარეობის სხვადასხვა ვარიანტები" (1948), სადოქტორო: „ღვიძლის შეგუბებითი ექსპერიმენტული ციროზის საკითხისათვის" (1952). არის 262 სამეცნიერო ნაშრომის (მათ შორის 8 მონოგრაფიის) ავტორი, აკად. გრ.მუხაძის სახელობის ქირურგიული საზოგადოების საპატიო თავმჯდომარე (1999), ქირურგთა მსოფლიო ასოციაციის წევრი, აშშ-ის ქირურგთა ინტერნაციონალური კოლეგიის წევრი, საქართველოს და რუსეთის სამედიცინო მეცნიერებათა აკადემიების წევრი, სახელმწიფო პრემიის ლაურეატი, ღირსების ორდენის კავალერი (1998).
ჰობი: ფეხბურთი.
მისამართი: (სამსახურის) ჭიაურელის 1. თბილისი 380059. ქირურგიის ინ-ტი. ტელ: 52-89-06. (ბინის) ვ.ანჯაფარიძის 9. თბილისი 380009. ტელ: 22-55-74.

მე ძალიან ორგანიზებული პიროვნება ვარ. კრედო — პრინციპულობა. მე პლატონ იოსელიანის შთამომავალი ვარ. 1968 წლამდე ვცხოვრობდი პლატონ იოსელიანის სახლში (ჩახრუხაძის 6). ჩემი შვილი არის ექიმების IV თაობა. ოჯახში ტრადიციულად ინახება გიორგი XIII-ის საუფლისწულო დროშა, რომელიც ადრე ხატის მსგავსად ჩაკეტილი იყო და ხალხს უფლება ჰქონდა კვირაობით ელოცა დროშის წინ.

თეიმურაზ იოსელიანი მეცნიერებათა აკადემიის წევრ-კორესპონდენტი, თსუ ფიზიოლოგიის კათედრის გამგე, პროფესორი. დაიბადა ქუთაისში 1929 წ. 21 ოქტომბერს. მშობლები: ელენე ყიფიანი-იოსელიანისა, კლიმენტი იოსელიანი; მეუღლე — ქეთინო ჩოხელი-იოსელიანი (1941). დაამთავრა თსუ ბიოლოგიის ფაკ-ტი (1955). იყო ფიზიოლოგიის ინ-ტის უმცროსი მეცნიერ-თანამშრომელი (1958-61), უფროსი მეცნიერ-თანამშრომელი (1961-76), ლაბორატორიის გამგე (1978-83), ადამიანთა და ცხოველთა ფიზიოლოგიის კათედრის დოცენტი (1960 წლიდან). პროფესორია 1969 წლიდან, კათედრის გამგე — 1978 წლიდან. დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია: „ჟელატინოზური სუბსტანციის როლი ზურგის ტვინის რეფლექსურ მოქმედებაში" (1959), სადოქტორო — „ზურგის ტვინის ინტეგრაციული მოქმედების ნერვული მექანიზმები" (1968). ავტორია მონოგრაფიისა „ზურგის ტვინის ინტეგრაციული მოქმედების ნერვული მექანიზმები" (1973); სახელმძღვანელოების: „ზოგადი ნეიროფიზიოლოგია" (1993) და „ფიზიოლოგია (ვისცერალური სისტემები)" 1996. არის სოროსის ფონდის პროფესორი, მიღებული აქვს ღირსების ორდენი (1996). საბუნებისმეტყველო მეცნიერებათა აკადემიის პრეზიდენტია 1994 წლიდან, მედიცინის მეცნიერებათა აკადემიის ნამდვილი წევრი — 1994 წლიდან, ეკოლოგიურ მეცნიერებათა აკადემიის ნამდვილი წევრი — 1995 წლიდან, ნიუ-იორკის აკადემიის ნამდვილი წევრი — 1995 წლიდან, თავის ტვინის შესწავლის საერთაშორისო ორგანიზაციის წევრი — 1974 წლიდან.
ჰობი: ჭადრაკი, მუსიკა.

მისამართი: (სამსახურის) თსუ. უნივერსიტეტის 2. თბილისი. (ბინის) ბახტრიონის 8. ბ. 28. თბილისი, 380094. ტელ: 38-58-15.

ნანა იოსელიანი მოჭადრაკე, საერთაშორისო დიდოსტატი. დაიბადა თბილისში 1962 წ. 12 თებერვალს. მშობლები: ნათელა ხვედელიძე, მიხეილ იოსელიანი; შვილი — ნინო კუპრაშვილი (1983). დაამთავრა თსუ ჟურნალისტიკის ფაკ-ტი (1985). არის მსოფლიო საჭადრაკო ოლიმპიადების 5-გზის ჩემპიონი (1980, 1982, 1992, 1994, 1996). მსოფლიოს ორგზის ვიცე-ჩემპიონი (1988, 1993). მისი ბიოგრაფია შეტანილია ქართულ საბჭოთა ენციკლოპედიაში.
ჰობი: კომპიუტერი, მუსიკა.
მისამართი: (ბინის)ფალიაშვილის 61, ბ.13. თბილისი 380079. ტელ: 39-37-33.
შრომისმოყვარეობა, პასუხისმგებლობის გრძნობა, კეთილგანწყობილი ატმოსფერო.

ოთარ იოსელიანი რეჟისორი და სცენარისტი, პროფესორი, საქართველოს სახალხო არტისტი, ხელოვნების დამსახურებული მოღვაწე, რუსთაველის პრემიის ლაურეატი. დაიბადა თბილისში 1934 წ. 2 თებერვალს. მშობლები: მარიამ მიქაბერიძე, დავით იოსელიანი; მეუღლე — რიტა სემენოვა-იოსელიანი (1935); შვილი — ნანა (1958). დაამთავრა კინემატოგრაფიის საკავშირო სახელმწიფო ინსტიტუტი მოსკოვში (1961). იყო საქართველოს ქრონიკულ-დოკუმენტური და სამეცნიერო-პოპულარული ფილმების სტუდიის II კატეგორიის რეჟისორი (1959-60); რუსთავის მეტალურგიული ქარხნის საბრძმედე საამქროს მექურე (1963), კინოსტუდია „ქართული ფილმის" დამდგმელი რეჟისორი (1961-85). არის შემდეგი მხატვრული და დოკუმენტური ფილმების რეჟისორი და რეჟისორ-სცენარისტი, რომელთა უმრავლესობა სპეციალური პრიზებით აღინიშნა მსოფლიო კინოფესტივალებზე: „აკვარელი" (1958), „საპოვნელა" (1959), „აპრილი" (1962); „თუჯი" (1964) „ძველი ქართული სიმღერა" (დოკ. 1969). „გიორგობისთვე" (1966. ჟორჟ სადულის პრიზი, კანის Fipresci.), „იყო შაშვი მგალობელი" (1970. იტალიის კინოფესტივალის პრიზი საუკეთესო უცხოური ფილმისთვის), „პასტორალი" (1976. კანის Fipresci, ბერლინის ფესტივალის პრიზი 1981). „შვიდი პიესა შავ-თეთრი კინოსათვის" (1982), "Euskadi— ბასკეთი" (1983), „მთვარის ფავორიტები" (1984. ვენეციის 41-ე ფესტივალის გრან-პრი, ვატიკანის პრიზი), „პატარა მონასტერი ტოსკანაში" (1988), „და იქმნა ნათელი" (1989. ვენეციის 46-ე კინოფესტივალის გრან-პრი), „ნადირობა პეპლებზე" (1992. ბერლინის ხელოვნების აკადემიის გრან-პრი, რუსეთის „ტრიუმფი" საუკეთესო უცხოური ფილმისათვის), „საქართველო ერთია", (1993-1994. სატელევიზიო ფილმი), „ყაჩაღები, VII თავი" (1996, ვენეციის 53 ფესტივალის გრან-პრი). დაჯილდოებულია თსუ ივანე ჯავახიშვილის მედლით.
მისამართი: (ბინის) მიცკევიჩის ქ. კორპ. I, ბ.38. თბილისი. ტელ: 38-50-58, 94-04-81.

ჯაბა იოსელიანი მწერალი, ხელოვნებათმცოდნე, პროფესორი. დაიბადა ხაშურში 1926 წ. 10 ივლისს. მშობლები: ალექსანდრა ჟღენტი, კონსტანტინე იოსელიანი; მეუღლე — ვენერა ბოლქვაძე (1928); შვილი — კონსტანტინე (1971). დაამთავრა თსთი თეატრთმცოდნეობის ფაკ-ტი (1973). იყო კინოსა და თეატრის ხელოვნების მუზეუმის დირექტორის მოადგილე (1973-75), თეატრალური ინ-ტის სწავლული მდივანი, თეატრისა და კინოს სექტორის უფროსის მოადგილე სამეცნიერო დარგში (1975-89), საქართველოს სახელმწიფო საბჭოს თავმჯდომარე (1992), საგანგებო მდგომარეობის დროებითი კომიტეტის თავმჯდომარე (1993-94), პარლამენტის წევრი (1992-95), მაშველთა კორპუსის საპა-

ტიო თავმჯდომარე (1989-95), ქართულ-აფხაზური სამშვიდობო მოლაპარაკებების საქართველოს დელეგაციის ხელმძღვანელი ჟენევაში (1993,1994). დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია: „სერგო ამაღლობელი" (1978), სადოქტორო — „კომიზმი და ქართული კომედიის ნიღბები" (1982). არის ავტორი რომანებისა: „სანიტარული მატარებელი" (1988), „ლიმონათის ქვეყანა" (წარდგენილი იყო სახელმწიფო პრემიაზე, 1996), „სამი განზომილება" (1998), „სარეჟისორო გეგმა" (1999) და პიესებისა: „სტუმარი" (1987), „ეთერიანი" (1987), „ტაკიმასხარა" (1987), „შავი კატა", „ულტიმა რაციო", „საქართველოს უკანასკნელი დედოფალი მარიამი". გამოქვეყნებულია მისი ესეები და მონოგრაფიები, სამეცნიერო და ლიტერატურულ-კრიტიკული წერილები. მისი პიესები იდგმება ქართული თეატრების სცენებზე (ძირითადად მარჯანიშვილის თეატრის სცენაზე, 1973 წლიდან). არის ვ.გორგასლის I ხარისხის ორდენის კავალერი (1993). ამჟამად, ისევე როგორც წინა ხელისუფლებების დროს, იგი დაპატიმრებულია.
ჰობი: ფეხბურთი, მუსიკა.
მისამართი: (ბინის) პლ.იოსელიანის 37. ტელ: 33-70-14.

მურმან ისაევი საქართველოს უზენაესი სასამართლოს წევრი. დაიბადა სოფ. ალიაბადში (ზაქათალას რ-ნი) 1954 წ. მშობლები: სონა ისაევა, ჰასრათ ისაევი; მეუღლე — სედა ისაევა; შვილები: ჰასრათი (1988), მურადი (1990). დაამთავრა თსუ იურიდიული ფაკ-ტი (1977). იყო შსს გამომძიებელი, უფროსი გამომძიებელი.
ჰობი: ფეხბურთის თამაში.
მისამართი: (სამსახურის) ძმები ზუბალაშვილების 32. თბილისი, 380010. ტელ: 93-52-94, 98-20-75. (ბინის) იოანე პეტრინის 8. ბ. 8. თბილისი.

ვემსახურებოდი მხოლოდ სიმართლეს. სურვილი მაქვს საქმეზე დავადგინო ჭეშმარიტება, რაც გარკვეულ სიამაყეს მგვრის ცხოვრებაში.

თედო ისაკაძე საქართველოს სახელმწიფო მინისტრის მოადგილე. დაიბადა თბილისში 1966 წ. 27 ივნისს. მშობლები: დოდო სამანიშვილი, რეზო ისაკაძე; მეუღლე — მარინე ხუბულური; შვილები: გიორგი (1990), თეკლა (1996). დაამთავრა თსუ ფილოლოგიის ფაკ-ტი (1989). იყო ახალგაზრდობის საქმეთა დეპარტამენტის თავმჯდომარე (1994-95),საქართველოს პრეზიდენტის სახელმწიფო რწმუნებული რაჭა-ლეჩხუმის მხარეში (1995-99). არის თსუ ქრისტიანული კულტურის კვლევის ლაბორატორიის მეცნიერ-თანამშრომელი (1990 წლიდან). აქვეყნებდა სტატიებს ფილოლოგიის, ფილოსოფიის, მითოლოგიისა და ხელოვნების საკითხებზე. არის თსუ პრეს-კლუბისა და „საქართველოს პოლიტიკური კლუბის" წევრი.
ჰობი: კლასიკური მუსიკა, მხატვრული ლიტერატურა.
მისამართი: (სამსახურის) ინგოროყვას 7. თბილისი 380034, სახელმწიფო კანცელარია. ტელ:93-50-33. (ბინის) ბახტრიონის 20, ბ.93. ტელ: 96-92-70.

ლამარა ისაკაძე საქართველოს უზენაესი სასამართლოს წევრი. დაიბადა თბილისში 1936 წ. 8 ნოემბერს. მშობლები: თამარ მაისაშვილი, პარმენ ისაკაძე. მეუღლე — მერაბ ყალიჩავა (1937)8 შვილი: თამარი (1985). დაამთავრა თსუ იურიდიული ფაკ-ტი (1959). იყო ჟურნალ „საბჭოთა სამართლის" ლიტერატურული მუშაკი (1960-74), უზენაესი სასამართლოს უფროსი კონსულტანტი (1974-76). უზენაესი სასამართლოს წევრია 1976 წლიდან. იყო სსრკ ჟურნალისტთა კავშირის წევრი (1961-88).
ჰობი: *ქართული კულტურის ძეგლები, პოეზია, ფერწერა, მუსიკა, საქართველოს ისტორია.*

მისამართი: (სამსახურის) ძმები ზუბალაშვილების 32. თბილისი, 380010. უზენაესი სასამართლო. ტელ: 99-04-30.

მამული, ენა, სარწმუნოება. სიმართლე, მხოლოდ სიმართლე, არაფერი სიმართლის გარდა.

ლიანა ისაკაძე მევიოლინე და დირიჟორი, დ.ოისტრახის სახელობის სახელმწიფო აკადემიის სამხატვრო ხელმძღვანელი, რუსთაველის პრემიის ლაურეატი, საქართველოს სახალხო არტისტი. დაიბადა თბილისში 1946 წ. 2 აგვისტოს. მშობლები: გალინა კვირიკაშვილი, ალექსანდრე ისაკაძე; მეუღლე — თამაზ ჩაჩავა (1940). დაამთავრა მოსკოვის სახ. კონსერვატორია (1970). იყო მოსკოვის ფილარმონიის სოლისტი (1970-92), საქართველოს სახელმწიფო კამერული ორკესტრის სამხატვრო ხელმძღვანელი (1981-95). დ. ოისტრახის სახელმწიფო აკადემიის (გერმანია) სამხატვრო ხელმძღვანელია 1992 წლიდან. არის ფალიაშვილის სახ. პრემიის, ჩაიკოვსკის, პარიზის და სიბელიუსის საერთაშორისო კონკურსების ლაურეატი. მისი ბიოგრაფია შეტანილია გერმანიის მუსიკალურ ენციკლოპედიაში.

მისამართი: (სამსახურის) Hoheschul str.4 Ingolstadt. ფაქსი: (49)8456-26-17. (ბინის)Mozart str. Z2. D-85101, Lenting-Ingolstadt. ტელ:(49)8456-26-16.

ჩემი მოვალეობის ღმერთის და ხალხის წინაშე პატიოსნად და სიყვარულით შესრულება.

კ

ამირან კავაძე საქართველოს საგანგებო და სრულუფლებიანი ელჩი შვეიცარიის კონფედერაციაში, ჟენევაში გაეროს განყოფილებასთან და სხვა საერთაშორისო ორგანიზაციებთან საქართველოს მუდმივი წარმომადგენელი. დაიბადა თბილისში 1951 წ. 21 აპრილს. მშობლები: თინა კავაძე, ვასილ კავაძე; მეუღლე — ია ჯიბლაშვილი (1961); შვილები: თინათინი (1986), ეკატერინე (1987). დაამთავრა სასოფლო-სამეურნეო ინ-ტის ტექნოლოგიის ფაკ-ტი (1973), სსრკ მეცნიერებათა აკადემიის ბიოქიმიის ინ-ტის ასპირანტურა (1978), ბაქოს სოციალურ და პოლიტიკურ მოძღვრებათა ინ-ტის ასპირანტურა (1978), ბაქოს სოციალურ და პოლიტიკურ მოძღვრებათა ინ-ტის პოლიტოლოგიის განყოფილება (1989). იყო იაპონიის საგარეო საქმეთა სამინისტროს (ტოკიო, 1994) და საერთაშორისო სამართლის ინ-ტის სტაჟიორი (ვაშინგტონი, 1996). სასოფლო-სამეურნეო ინ-ტის ბიოორგანული ქიმიის კათედრის მეცნიერ-თანამშრომელი (1978-79), პარტიულ და სახელმწიფო დაწესებულებებში ხელმძღვანელ თანამდებობებზე (1979-80), საგარეო საქმეთა სამინისტროს განყოფილების გამგე, სამმართველოს უფროსის მოადგილე, სამმართველოს უფროსი, დეპარტამენტის დირექტორის მოადგილე, დირექტორი (1992-97). დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია თემაზე „დუღილის პროცესში არომატწარმომქმნელი ნივთიერებების ბიოსინთეზი და მათი გარდაქმნა" (1978). არის 11 სამეცნიერო სტატიისა (1974-78) და 1 გამოგონების ავტორი (1978). გამოქვეყნებული აქვს მრავალი სტატია საერთაშორისო ეკონომიკური ურთიერთობის საკითხებზე (1993-98). მისი ბიოგრაფია შეტანილია გამოცემებში: „Geneva News and International Report" (შვეიცარია, 1998, 1999), „Geneva Diplomatic Magazine" (შვეიცარია, 1998).

ჰობი: სპორტული ცურვა, სამთო თხილამურები.

მისამართი: (სამსახურის) Rue richard Wagner I, 1202 Geneva, Switzerland. ტელ, (41-22) 919-10-10, ფაქსი: (41-22) 733-90-33, ელ.ფოსტა: geomission geneva @ bluewin. ch (ბინის) Quai de Seujet 16a, 1201 Geneva, Switzerland. ტელ: (41-22) 731-33-02.

პროფესიონალიზმი, პატიოსნება, პასუხისმგებლობის გრძნობა, ორგანიზებულობა, ქვეყნისადმი უსაზღვრო სიყვარული, ნებისმიერი საკითხის სიღრმისეული ჩაწვდომა, გადაწყვეტილების მიღება ამომწურავი ინფორმაციის მიღების შემდგომ. ვერ ვეგუები არაკომპეტენტურობასა და ზედაპირულ მიდგომას, გავურბივარ ზოგად აზრებს, შეფასებებს, იდეებს, ყოველთვის კონკრეტულობას ვაძლევ უპირატესობას. მიუხედავად იმისა, რომ სათანადოდ ვაფასებ და მიყვარს მაღალი ხარისხის ნაწარმი, თავს უფლებას ვაძლევ ვიცხოვრო შესაძლებლობებზე უფრო მოკრძალებულად.

კახი კავსაძე მსახიობი, საქართველოს სახალხო არტისტი. დაიბადა თბილისში 1935 წ. 5 ივნისს. მშობლები: თამარ ცაგარეიშვილი, დავით კავსაძე; მეუღლე — ბელა მირიანაშვილი; შვილები: ნანა ხუსკივაძე (1965), ირაკლი კავსაძე (1969). დაამთავრა თსთი სამსახიობო ფაკ-ტი (1959). არის რუსთაველის აკადემიური თეატრის მსახიობი (1957 წლიდან). მონაწილეობდა მრავალ სპექტაკლსა და კინოფილმში, მათ შორის: „ჭინჭრაქა", „ღვთაებრივი კომედია", „ღალატი", „საბრალდებო დასკვნა", „მე, ბებია, ილიკო და ილარიონი", „კავკასიური ცარცის წრე", „რიჩარდ III", „ასერგასის დღე", „მერე რა, რომ სველია სველი იასა-

მანი", „ნკიპურტები", „ქალაქი ანარა", „ყვარყვარე", „დიუმა კავკასიაში", „სიყვარული ყველას უნდა", „თბილისი-პარიზი-თბილისი", „ცხელი ზაფხულის სამი დღე", „მეფე ივანე მრისხანე", „მონანიება", „ცხოვრება დონ კიხოტისა და სანჩოსი" (9 ფილმად), „ნატვრის ხე", „ლაზარე", „აურზაური სალხინეთში" და სხვა.
მისამართი: (სამსახურის) რუსთაველის 17. თბილისი 380008. რუსთაველის თეატრი. ტელ:99-63-73. (ბინის) მარჯანიშვილის 2. თბილისი 380002. ტელ:96-96-65.

მიუხედავად იმისა, რომ უმამოდ გავიზარდე (1941 წელს ჯარში გაიწვიეს, ტყვედ ჩავარდა, დააპატიმრეს და ციმბირში დაიღუპა), მძიმე ბავშვობა მქონდა, ოჯახს ეკონომიურად უჭირდა. მერე, როცა მსახიობი გავხდი, არც მაშინ მქონდა დალხენილი ცხოვრება. არასოდეს არავისი არაფერი შემშურნია, არც ახლა მშურს და ასე დავამთავრებ ცხოვრებას. მიზანი — რაც შეიძლება მეტი სიხარული და ბედნიერება მოვუტანო ხალხს. ჩემი პროფესია ამის საშუალებას მაძლევს. მე არტისტი ვარ!

ალდე კაკაბაძე მხატვარი-კერამიკოსი, პროფესორი, საქართველოს დამსახურებული მხატვარი, საქართველოს სახალხო მხატვარი. დაიბადა თბილისში 1932 წ. 18 ოქტომბერს. მშობლები: მაყვალა მრევლიშვილი, გრიგოლ კაკაბაძე; მეუღლე — რევაზ იაშვილი (1929-96); შვილი — გიორგი (1956). დაამთავრა თსსა კერამიკის ფაკ-ტი (1957), ასპირანტურა (1963). იყო თბილისის კერამიკული სკოლის, თბილისის 57-ე სკოლის, თბილისის სარეწაო კავშირების საკონსტრუქტორო ბიუროს პედაგოგი (1957-60). თსსა კერამიკის კათედრის პედაგოგია 1964 წლიდან. არის მრავალი რესპუბლიკური და საერთაშორისო გამოფენის მონაწილე, მათ შორის: პოლონეთში (1960), იზმირში (1965), ჟენევაში (1966), ალჟირში (1967), მონრეალში (1967,1975), შვედეთში (1967, 1976), შვეიცარიაში (1971, 1978), გერმანიაში (1969, 1986), საფრანგეთში (1970), იტალიაში (1967, 1970), პორტუგალიაში (1981, 1988) და სხვ. არის ავტორი წიგნისა: „ქართული თანამედროვე კერამიკა", სტატიებისა თანამედროვე კერამიკის შესახებ. მისი ნამუშევრები დაცულია ბერლინში მსოფლიოს ხალხთა კერამიკის მუზეუმში, ნანტის (საფრანგეთი) ეთნოგრაფიულ მუზეუმში, პრაღის, ბეხინის (ჩეხოსლოვაკია) და შიკლოს (უნგრეთი) თანამედროვე კერამიკის, აღმოსავლეთის ხალხთა ხელოვნების (მოსკოვი), კუსკოვოს (რუსეთი) და ჩიკაგოს ლეიკსაიდის კერამიკის მუზეუმებში და სხვ. დაჯილდოებულია ვალორისის (1966, 1970), ფაიკნცას (1972), ჟენევის (1977)გამოფენების დიპლომებით, სსრკ სამხატვრო აკადემიის საპატიო დიპლომით კერამიკული ნამუშევრების სერიისათვის (1972), საქართველოს მხატვართა კავშირის მედლით საუკეთესო კერამიკული ნამუშევრისთვის (1976).
ჰობი: კერამიკა.
მისამართი: (სამსახურის) გრიბოედოვის 22. თბილისი 3800008. თსსა. ტელ:99-93-57. (ბინის) ყაზბეგის ჩიხი 4, ტელ:38-54-96.

დაუღალავად ეცადე დახვეწო შენი ხელოვნება, დანარჩენი თავისით მოვა.

დავით კაკაბაძე ფილოლოგი, ჟურნალისტი, რადიო „თავისუფლების" ქართული რედაქციის რედაქტორი. დაიბადა თბილისში 1959 წ. 30 მარტს. მშობლები: მანანა ქავთარაძე, მიხეილ კაკაბაძე; მეუღლე — ლელა გაბუნია (1959); შვილები: ანა (1984), მიხეილი (1989). დაამთავრა თსუ (1982) სწავლობდა იენის ფრიდრიჰ შილერის სახელობის უნივერსიტეტში (1978-80). იყო ჟურნალ „მართვეს" განყოფილების გამგე (1982-84), რედაქტორის მოადგილე (1984-87), გაზეთ „ლელოს" უცხოეთის სპორტის განყოფილების გამგე (1984-87), გაზეთ „სოვეტსკი სპორტის" (მოსკოვი) საკუთარი კორესპონდენტი საქართველოში (1987-89), თსუ გოეთეს კაბინეტის ხელმძღვანელი (1989-93), კიოლნის უნივერ-

სიტეტის დოქტორანტი (ადენაუერის სახელობის სტიპენდიანტი, 1990-93). რადიო „თავისუფლების" ქართული რედაქციის რედაქტორია 1995 წლიდან. გამოქვეყნებული აქვს მრავალი სტატია ქართულ, რუსულ, გერმანულ პერიოდიკაში. აქვს თარგმანები გოეთეს, შილერის, ბორპერტის, კოლპაახეს, ბიქსელისა და სხვათა შემოქმედებიდან. არის საქართველოს ოლიმპიური კომიტეტის, სპორტულ ჟურნალისტთა საერთაშორისო ასოციაციის, გოეთეს საერთაშორისო, შილერის საერთაშორისო, ბერლინის ქართული საზოგადოების, გიოტინგენის საზოგადოება „საქართველოს" წევრი.
ჰობი: ფეხბურთი და ნადირობა.
მისამართი: *(სამსახურის) ვინოჰრადსკა 1. 11000 პრაღა 1. ჩეხეთის რესპუბლიკა, ტელ/ფაქსი: (0042)-2/21-12-22-63; ელ-ფოსტა: kakabadzed@rferl.org (ბინის) ბრანიცკა 187. 14000 პრაღა 4. ჩეხეთის რესპუბლიკა. ტელ: (0042)_2/43-82-96.*

მოექეც სხვას ისე, როგორც თავად გსურს მოგექცნენ (ცხადია, ამას ყოველთვის ვერ ვახერხებ).

ნანა კაკაბაძე არასამთავრობო ორგანიზაცია „ყოფილი პოლიტპატიმრები — ადამიანის უფლებებისათვის" თავმჯდომარე. დაიბადა თბილისში 1962 წ. 23 თებერვალს. მშობლები: ნათელა ბორჯაძე, რევაზ კაკაბაძე; შვილი — ანა ჭანტურია (1987). დაამთავრა სპი ქიმიის ფაკ-ტი. იყო სპი ქიმიის ფაკ-ტის მეცნიერ-თანამშრომელი (1985-90). ორგანიზაცია „ყოფილი პოლიტპატიმრები — ადამიანის უფლებებისათვის" თავმჯდომარეა 1996 წლიდან. არის თანაავტორი წიგნისა „როგორ დავიცვათ საკუთარი უფლებები".
მისამართი: *(სამსახურის) რუსთაველის 40. თბილისი, 380008. ტელ: 93-13-10 ელ.ფოსტა: nana-ka @ hotmail. com (ბინის) აგლაძის 27. ბ. 19. თბილისი. ტელ: 34-44-42.*

ვცდილობ სიმართლით ვაკეთო სიკეთე.

მერაბ კაკულია საქართველოს ეროვნული ბანკის ვიცე-პრეზიდენტი. დაიბადა ოზურგეთში 1961 წ. 19 ივნისს. მშობლები: იზოლდა დათუნაიშვილი, რევაზ კაკულია; მეუღლე — ნინო კიკნაველიძე (1961), შვილი—ირაკლი (1997). დაამთავრა თსუ ეკონომიკის ფაკ-ტი ფინანსებისა და კრედიტის სპეციალობით (1983), მოსკოვის სახ. უნივერსიტეტის ასპირანტურა (1986). იყო თსუ ასისტენტი, უფროსი მასწავლებელი, დოცენტი (1987-91), სამეცნიერო-ტექნიკური ინფორმაციისა და ტექნიკურ-ეკონომიკურ გამოკვლევათა სამეცნიერო კვლევითი ინ-ტის სექტორის გამგე, განყოფილების გამგე (1988-89), ავსტრიული ბანკის „ცენტრალშპარკასსე უნდ კომერციალ ბანკ"-ის სტაჟიორი (ვენა, 1989-90), სააქციო-უნივერსალური ბანკის „იბერიაბანკის" დირექტორთა საბჭოს თავმჯდომარე (1991-92), საქართველოს ეროვნული ბანკის სავალუტო-ეკონომიკური სამმართველოს უფროსი (1992-93), შავი ზღვის ვაჭრობისა და განვითარების ბანკის მმართველთა საბჭოს წევრი საქართველოდან (სალონიკი,1998). ეროვნული ბანკის ვიცე-პრეზიდენტია 1993 წლიდან. დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია: „კაპიტალის საერთაშორისო ცენტრალიზაციის ფორმები და წინააღმდეგობანი" (მოსკოვი, 1986). არის 20 სამეცნიერო ნაშრომის ავტორი მსოფლიო ეკონომიკის, საერთაშორისო სავალუტო-საკრედიტო ურთიერთობების, ფინანსური კაპიტალის საკითხებზე.
ჰობი: ფერწერა.
მისამართი: *(სამსახურის) გ. ლეონიძის 3/5. ტელ: 93-21-03. ფაქსი: 99-98-85. (ბინის) ი.ნიკოლაძის 5ა, ბ.114. თბილისი 380009.*

პრინციპები: მორალურ ღირებულებათა პრიმატი და საქმისადმი ერთგულება. იდეალი: ეკონომიკურად წელმაგარი, დემოკრატიული და სულიერად მდიდარი საქართველო.

ოთარ კალანდარიშვილი არქიტექტორი, ქალაქგეგმარება. დაიბადა თბილისში1925 წ. 16 ივნისს. დაამთავრა თსსა არქიტექტურის ფაკ-ტი (1950). 1960 წლიდან საქართველოს არქიტექტორთა კავშირის წევრი, გამგეობის წევრი, კავშირში მიმღები კომისიის თავმჯდომარეა. ძირითადი ნამუშევრები: რეალიზებული — გალავანი პიონერთა სასახლისათვის (ო.კალანდარიშვილი, დ.მორბედაძე); მეტრო რუსთაველის ზედა პავილიონი; საცხოვრებელი სახლი ფალიაშვილზე; სასტუმრო „ივერია". ნუცუბიძის ქუჩის ფერდობების მოშენება — მე-3 მიკრორაიონი; ქუთაისის მემორიალი (მოქანდაკე მ.ბერძენიშვილი); რესპუბლიკის მოედანი და სამსართულიანი სავაჭრო-საზოგადოებრივი ცენტრი; სკოლები, საბავშვო ბაღები და სავაჭრო ცენტრები ნუცუბიძის მიკრორაიონებისათვის; ყოფილი საბჭოს ქუჩის რეკონსტრუქცია; აგარაკები წყნეთში. პროექტები — ობკომის შენობა თბილისში; კეცხოველის ქუჩის რეკონსტრუქცია; საერთაშორისო ცენტრი რესპუბლიკის მოედნისათვის; საფეხმავლო ხიდი მტკვარზე; საერთაშორისო ცენტრი, იერუსალიმის კულტურის ცენტრი (ო.კალანდარიშვილი, დ.მორბედაძე, ნ.ქუმსიაშვილი); ბოლო ნამუშევარი — აღმაშენებლის ძეგლი (ო.კალანდარიშვილი, ნ.ქუმსიაშვილი, მოქანდაკე მ.ბერძენიშვილი). საერთაშორისო ღონისძიებები: კონკურსები — მონათმფლობელობისა და ნავიგაციის მუზეუმი, აფრიკა, სენეგალი-დაკარი (ო.კალანდარიშვილი, დ.მორბედაძე, ნ.ქუმსიაშვილი); იერუსალიმში ქართული კულტურის ცენტრი (ო.კალანდარიშვილი, დ.მორბედაძე, ნ.ქუმსიაშვილი), ნამახალისებელი პრემია. არის საქართველოს დამსახურებული არქიტექტორი, ღირსების ორდენის კავალერი; სსრკ მინისტრთა საბჭოს პრემიის ლაურეატი; სამხატვრო აკადემიის დოცენტი; საქართველოს არქიტექტორთა კავშირის გამგეობის წევრი; იყო საქალაქო საბჭოს ორი მოწვევის დეპუტატი, სახალხო მსაჯული; ბოლო ორი მოწვევის უმაღლესი საბჭოს დეპუტატი, სსრკ არქიტექტორთა კავშირის გამგეობის წევრი. 1951 წლიდან მუშაობს „თბილქალაქპროექტში". იყო არქიტექტორი, პროექტის მთავარი არქიტექტორი, სახელოსნოს ხელმძღვანელი. იყო თსსა არქიტექტურის ფაკულტეტის დოცენტი (1955-77). მისი ბიოგრაფია შეტანილია ენციკლოპედია „საქართველოს" I ტომში.

მისამართი: (ბინის) უზნაძის 2. I სადარბაზო. თბილისი, 380002. ტელ: 95-05-21 (სამსახურის); 95-53-33 .

ანა კალანდაძე პოეტი-აკადემიკოსი. დაიბადა სოფ. ხიდისთავში (ჩოხატაურის რ-ნი) 1924 წ. 15 დეკემბერს. მშობლები: მარიამ სულავა, პავლე კალანდაძე. დაამთავრა თსუ ფილოლოგიის ფაკ-ტი (1946). იყო ენათმეცნიერების ინ-ტის უმცროსი (1952-73), უფროსი (1973-98) მეცნიერ-თანამშრომელი. მთავარი მეცნიერ-თანამშრომელია 1998 წლიდან. არის სხვადასხვა დროს გამოცემული მრავალი პოეტური კრებულის ავტორი, რუსი და უცხოელი პოეტების (გრ.სკოვოროდა, ბ.ახმადულინა, ა.პუშკინი, რ.კაზაკოვა, სტ.მალარმე და სხვ.) ცალკეული ლექსების მთარგმნელი. არის თბილისის, ჩოხატაურის, იყალთოს (1998) საპატიო მოქალაქე, „საპატიო ნიშნის" ორი ორდენის კავალერი. დაჯილდოებულია საქართველოს სსრ უმაღლესი საბჭოს (1960) და აჭარის უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმების საპატიო სიგელებით, ივანე ჯავახიშვილის საიუბილეო სამი (1976, 1986, 1996) მედლით, არის გ.ტაბიძის და რუსთაველის პრემიების ლაურეატი, ღირსების ორდენის კავალერი (1994), სახელინიფო პრემიის ლაურეატი (1997), საზოგადოება „თბილისელის" წევრი.

მისამართი: (სამსახურის) ინგოროყვას 8, თბილისი 380008. ენათმეცნიერების ინსტიტუტი. ტელ: 99-92-06. (ბინის) საბურთალოს 40, I კორპ. ბ.4. ტელ: 38-97-47.

არასოდეს მქონია. ერთ-ერთ ინტერვიუში ვწერდი კიდეც, რომ მეც ჩვეულებრივ მიეყვებოდი ცხოვრებისეულ დინებას. ყოველ ადამიანში, მოგეხსენებათ, იმთავითვეა კოდირებული ის მონაცემები, რომლებიც აყალიბებენ მის ხასიათს და, აქედან გამომდინარე, იქმნება მისი კრედოც. ჩემი, როგორც შემოქმედის, კრედო, როგორც ადრეც აღვნიშნე, ის გახლავთ, რომ შემოქმედი არ უნდა ღალატობდეს საკუთარ გზას!

ედმონდ კალანდაძე მხატვარი, საქართველოს სახალხო მხატვარი, რუსთაველის პრემიის ლაურეატი. დაიბადა სოფ. ხიდისთავში (ჩოხატაურის რ-ნი) 1923 წ. 4 მაისს. მშობლები: ცირა კალანდაძე, ლავროსი კალანდაძე; მეუღლე — ლია კაკაბაძე (1930); შვილი: ცირა (1951). დაამთავრა თსსა ფერწერის ფაკ-ტი (1952). იყო თსსა პროფესორი (1957-74), საქართველოს კულტურის მინისტრი (1991-92). არის საქართველოს სამუზეუმეო გაერთიანებასთან არსებული სახვითი ხელოვნების თეორიისა და პრაქტიკის სინთეზის სახელოსნოს ხელმძღვანელი (1986 წლიდან). გამართა გამოფენები გერმანიაში, ავსტრიაში, საფრანგეთში, ლუქსემბურში, ბრაზილიაში, თურქეთში, რუსეთსა და საქართველოში. მისი ნამუშევრები დაცულია საქართველოს ხელოვნების მუზეუმში, მოსკოვის ტრეტიაკოვის გალერეაში, ბრაზილიის ეროვნულ მუზეუმში, სხვადასხვა ქვეყნების კერძო კოლექციებში. არის მოსკოვის საერთაშორისო ფესტივალის ლაურეატი, სახვითი ხელოვნების საშობაო ფესტივალის გრან-პრის მფლობელი (1997, 1998). მისი ბიოგრაფია შეტანილია ქართულ საბჭოთა ენციკლოპედიაში.
ჰობი: ნადირობა, მხატვრობა.
მისამართი: (სამსახურის) ჭავჭავაძის 39. ტელ: 23-57-69. (ბინის) ძმები კაკაბაძეების 11ა. ტელ: 99-62-95.

სამართლიანობა, რწმენა, რომ სიკეთე სძლევს ბოროტებას, რწმენა, რომ ადამიანის ცხოვრება უნიკალურია და მისი ხელყოფა ნებისმიერი სახით დიდი დანაშაულია.

ილია კალანდაძე საქართველოს პარლამენტის წევრი, ფულად-საკრედიტო პოლიტიკის ქვეკომიტეტის თავმჯდომარე. დაიბადა ოზურგეთში 1960 წ. 18 ნოემბერს. მშობლები: ლამარა ხიდიბეგიშვილი, გივი კალანდაძე; მეუღლე — ქეთი ბაბილოძე (1960); შვილები: გივი (1985), გიორგი (1988). დაამთავრა თსუ ეკონომიკის ფაკ-ტი (1982). იყო სახალხო მეურნეობის, ეკონომიკის დაგეგმვისა და მართვის ინ-ტის უმცროსი მეცნიერ-თანამშრომელი (1982-84), ოზურგეთის მაღაროთა სამმართველოს დირექტორის მოადგილე (1984-93), მოსკოვის სამთოქიმიური ნედლეულის ინ-ტის ასპირანტი (1988-91), ოზურგეთის რაიონული გამგეობის ეკონომიკური რეფორმების განყოფილების უფროსი. გურიის მხარეში სახელმწიფო რწმუნებულის პირველი მოადგილეა 1995 წლიდან; პარლამენტის წევრია 1995 წლიდან. არის ეკონომიკურ მეცნიერებათა კანდიდატი. ავტორია სამეცნიერო ნაშრომებისა სამთოქიმიურ მრეწველობაზე, სააქციო საზოგადოების როლზე ეკონომიკური განვითარების პროცესში და სხვ. არის მოქალაქეთა კავშირის წევრი 1994 წლიდან, მოქალაქეთა კავშირის გურიის სამხარეო ორგანიზაციის თავმჯდომარე.
ჰობი: ფეხბურთი, ჩოგბურთი, კალათბურთი.
მისამართი: (სამსახურის) საქართველოს პარლამენტი. რუსთაველის 8. თბილისი, 380018. ტელ: 99-87-18. (ბინის) აკაკის 24. ოზურგეთი. ტელ: 6-48-08.

ოჯახური იდილია. სხვისი უბედურების ხარჯზე არ მიცდია საკუთარი ბედნიერების შექმნა. მინდობილი საქმის კეთილსინდისიერი შესრულება თუ იგი არ ეწინააღმდეგება ჩემს პრინციპებს. საკუთარი შეცდომების დანახვა. ვფიქრობ, რომ მაქვს კარგი ანალიზის უნარი; რეალურსა და სასურველს ერთმანეთისგან ვასხვავებ; მიყვარს ადამიანი და მის გასაჭირს შეძლებისდაგვარად ვიზიარებ. კომუნიკაბელური ვარ და არ მიჭირს განსხვავებული აზრის მოსმენა.

ზაურ კალანდია მწერალი, ჟურნალ „ცისკრის" მთავარი რედაქტორი. დაიბადა ზუგდიდში 1949 წ. 23 მარტს. მშობლები: ვერიკო კაკულია, ვლადიმერ კალანდია. მეუღლე; თამილა ხუბუა (1961); შვილები: ვერიკო (1987), სალომე (1988), ირაკლი (1993). დაამთავრა სოხუმის უნივერსიტეტის ფილოლოგიის ფაკ-ტი (1978). მუშაობდა წიგნის სახელმწიფო პალატაში (1977-79), მთარგმნელობით კოლეგიაში (1979-82). იყო „ცისკრის" ლიტერატურული თანამშრომელი, პროზის განყოფილების გამგე. მთავარი რედაქტორია 1992 წლიდან. გამოცემული აქვს მოთხრობების კრებული „ჩემი ღამის ცა" (1982), „ესკიზები საშემოდგომო განწყობილებისათვის" (1985), „ზვარაკი" (რომანი „ზვარაკი" და მოთხრობები, 1987), „ჟამი უდაბნოში" (რომანი), „ზარი" (პიესები), ავტორია კინოსცენარებისა, პუბლიცისტური წერილებისა. დაჯილდოებულია ღირსების ორდენით. არის მწერალთა კავშირის წევრი (1984 წლიდან).
ჰობი: კითხვა.
მისამართი: (სამსახურის) ხიდის 1, თბილისი. ტელ: 99-85-81. (ბინის) იოანე პეტრიწის 5-ა. თბილისი.

სულ ვცდილობდი და ვცდილობ: მე ვწერ და არა — მეც ვწერ...

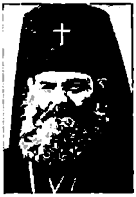

კალისტრატე (მარგალიტაშვილი) ქუთათელ-გაენათელი მიტროპოლიტი, გელათის სასულიერო აკადემიის რექტორი. დაიბადა სოფ. ვარდისუბანში (თელავის რ-ნი) 1938 წ. 20 ოქტომბერს. მშობლები: მარგალიტა მარგალიტაშვილი, ილია მარგალიტაშვილი; შვილები: ვალერი (1961), მაკა (1972), ეკა (1975). მიღებული აქვს უმაღლესი საერო განათლება. მუშაობდა სოფლტექნიკის ოსტატად (1959-63), საკავშირო კომკავშირულ მშენებლობაზე (1963-64), გურჯაანის რ-ნის რაიკავშირის მომარაგების უფროსად (1964-65), თელავის სატვირთო ატკ-ის მძღოლად (1971-82). დაჯილდოებულია 2 ქების სიგელით. გახდა ბეთანიის მონასტრის მორჩილი (1982). აღკვეცეს ბერად, აკურთხეს დიაკვნად, მღვდელ-მონაზვნად, აიყვანეს იღუმენის ხარისხში (1982), არქიმანდრიტის ხარისხში (1983), ეპისკოპოსის ხარისხში (1983), მთავარეპისკოპოსის ხარისხში, მიტროპოლიტის ხარისხში (1989). დაინიშნა ქუთათელ-გაენათელ მმართველად (1983).

გელა კანდელაკი კინორეჟისორი. დაიბადა თბილისში 1940 წ. 27 მაისს. მშობლები: მარიამ მჭედლიშვილი-კანდელაკი, ირაკლი კანდელაკი; შვილი — მარიამი (1969). დაამთავრა თსთი სარეჟისორო ფაკ-ტი (1958-52), კინემატოგრაფიის საკავშირო ინ-ტი მოსკოვში (1966). იყო რეჟისორის ასისტენტი (19957-69), „ქართული ფილმის" მულტგაერთიანების სამხატვრო ხელმძღვანელი (1981-86). არის კინოსტუდია „ქართული ფილმის", „ქართული ტელეფილმის" (1966 წლიდან), დოკუმენტური ფილმების სტუდიის რეჟისორი, თეატრისა და კინოს სახელმწიფო ინ-ტის სახელოსნოს ხელმძღვანელი (1975 წლიდან), კინოსტუდია „კვალის" და ხელის ჩრდილების თეატრ „ბუდრუგანას" დამაარსებელი და სამხატვრო ხელმძღვანელი (1986 წლიდან). არის რეჟისორი მოკლემეტრაჟიანი ფილმებისა: „დღეს", "გრძელი ღიღინი", „საქართველოს მუზეუმი", „ბავშვთა ნახატების გამოფენა", „ვარძია", "ფეხბურთი უბურთოდ", და სხვ., სრულმეტრაჟიანი მხატვრული ფილმისა „უბედურება", მთავარი როლის შემსრულებელი ო.იოსელიანის ფილმისა „იყო შაშვი მგალობელი" (გ.აგლაძე). არის საკავშირო და საერთაშორისო კინოფესტივალების ლაურეატი.
მისამართი: (სამსახურის) აღმაშენებლის 169. კინოსტუდია "კვალი". (ბინის) ჩიქოვანის 16, თბილისი 380071. ტელ: 33-79-09.

„არც კაცი ვარგა, რომ ცოცხალი მკვდარსა ემსგავსოს..."

გიორგი კანდელაკი პროფესიონალი მოკრივე, მსოფლიო ჩემპიონი. დაიბადა სოფ. ვარიანში (გორის რ-ნი) 1974წ. 10 აპრილს. მშობლები: ეთერ თათარაშვილი, თარაშ კანდელაკი; მეუღლე — ნინო ყანჩაველი (1975); შვილი — თარაში (1998). დაამთავრა გორის პედაგოგიური ინ-ტის ეკონომიკური ფაკ-ტი (1997). არის მსოფლიო ჩემპიონი კრივში იუნიორებს შორის (1992), ევროპის ჩემპიონი (1993), მსოფლიო თასის პრიზიორი, II ადგილი (1994), 1994 წლის N2 მოკრივე 91 კგ წონით კატეგორიაში მსოფლიო მოკრივეთა შორის, მსოფლიო ჩემპიონატის მონაწილე, IV ფინალისტი (1995), ოლიმპიური თამაშების მონაწილე (1996), მსოფლიო ჩემპიონი სუპერ-მძიმე წონაში (ბუდაპეშტი, 1997). პროფესიონალი მოკრივეა 1997 წლიდან. პროფესიონალურ რინგზე ჩატარებული 11 ბრძოლიდან მოიგო თერთმეტივე. არის ღირსების ორდენის კავალერი (1997), სპორტული კლუბი „ჩემპიონის" დამფუძნებელი (სოფ. ვარიანი, 1999).
მისამართი: (ბინის) სოფელი ვარიანი. გორის რ-ნი.

ზაზა კანდელაკი საქართველოს პარლამენტის წევრი, მუდმივმომქმედი საპარლამენტო დელეგაციების კოორდინატორი. დაიბადა თბილისში 1958 წ. 28 იანვარს. მშობლები: ინა შოთაძე, ნოდარ კანდელაკი; მეუღლე — ნინო გოგორიშვილი (1961); შვილები: კოტე (1983), ანი (1985), სანდრო (1995). დაამთავრა თსუ ისტორიის ფაკ-ტი (1980). იყო არქეოლოგიური კვლევის ცენტრის მეცნიერ-თანამშრომელი (1980-81), თბილისის სახ. ისტორიული მუზეუმის განყოფილების გამგე (1981-91), საგარეო საქმეთა სამინისტროს I ევროპული განყოფილების გამგე, პოლიტიკური დეპარტამენტის დირექტორის მოადგილე (1991-92), საქართველოს სახელმწიფო მეთაურის ეროვნული უშიშროების საკითხებში თანაშემწის აპარატის მრჩეველი (1992-93), საქართველოს სახელმწიფო მეთაურის პრეს-მდივანი (1993-94), მოქალაქეთა კავშირის საერთაშორისო მდივანი (1994-95). პარლამენტის წევრია 1995 წლიდან. დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია: „XIXს-ის მეორე ნახევრის დასავლეთ საქართველოს საზოგადოებრივ-პოლიტიკური ცხოვრების პრობლემები" (1985). არის 7 სამეცნიერო ნაშრომის ავტორი, მოქალაქეთა კავშირის წევრი (1993 წლიდან).
ჰობი: კინო, ფეხბურთი.
მისამართი: (სამსახურის) რუსთაველის 8. თბილისი 380018. საქართველოს პარლამენტი. ტელ: 93-47-45. ფაქსი: 99-56-07. ელ-ფოსტა:zkande@parliament.ge (ბინის) თამარ მეფის 27. ტელ: 95-47-93.

ზურაბ კანდელაკი რეჟისორი, რადიოდრამატურგი, საქართველოს რადიოს რადიოთეატრის მთავარი რეჟისორი. დაიბადა თბილისში 1941 წ. 25 თებერვალს. მშობლები: თამარ კანდელაკი, კონსტანტინე კანდელაკი; მეუღლე — ზეინაბ გზირიშვილი (1944); შვილი — კონსტანტინე (1966). დაამთავრა თეატრალური ინ-ტის სარეჟისორო ფაკ-ტი (1965). იყო სოხუმის დრამატული თეატრის დამდგმელი რეჟისორი (1965-67). საქართველოს ტელერადიო კორპორაციის მთავარი რეჟისორია 1967 წლიდან. განხორციელებული აქვს რადიოდადგმები: „მთვარის მოტაცება" (1968), „ჩაკლული სული" (1993), „მზიანი ღამე" (1984), „ვატერპოლოო, ანუ აღდგენითი სამუშაოები" (1992), „მარშალ დე ფანტიეს ბრილიანტი" (1982), „დარისპანის გასაჭირი" (1998) და სხვ. ტელესპექტაკლები: „გამარჯობათ, ჩვენო მამებო" (1971), „დავიწყებული ამბავი" (1975), „კაცი, რომელსაც ლიტერატურა ძლიერ უყვარდა" (1978). დადგმული აქვს სპექტაკლები საქართველოს სხვადასხვა ქალაქში, რადიოპიესები — ბუდაპეშტში, ტალინში, მოსკოვში, მინსკში. მისი რადიოპიესები: „რეპეტიცია", „კურდღლები", „გამარჯობა, სენიორ პირანდელო" დაიდგა გერმანიაში, სლოვენიაში, სლოვაკეთში,

ისლანდიაში. მისი მოთხრობები დაბეჭდილია ჟურნალ „ცისკარში", გამოცემულია მოთხრობების კრებული. მიღებული აქვს რადიოდადგმების I საკავშირო ფესტივალის გრან-პრი (1990), რადიოსპექტაკლების საერთაშორისო ფესტივალის გრან-პრი (1994), ჟიურის სპეციალური რეკომენდაცია, ბერლინის საერთაშორისო ფესტივალის „ევროპის პრიზი". დაჯილდოებულია ღირსების ორდენით (1995).
ჰობი: ფეხბურთი.
მისამართი: (სამსახურის) საქტელერადიო კორპორაცია, კოსტავას 68. თბილისი. ტელ: 36-83-55, 33-50-78. (ბინის) ფანასკერტელის 12. ბ. 47. თბილისი. ტელ: 37-42-26

გოჩა კაპანაძე მსახიობი. დაიბადა დაბა შორაპანში (ზესტაფონის რ-ნი) 1966 წ. 29 ნოემბერს. მშობლები: აზა ასათიანი, სევერიან კაპანაძე. დაამთავრა თსთი (1986). გაიარა სარეჟისორო კურსი პიტერ ბრუკის საერთაშორისო თეატრალურ ცენტრში პ.ბრუკის ხელმძღვანელობით (1992). არის რუსთაველის თეატრის მსახიობი (1986 წლიდან), თეატრისა და კინოს სახ. ინ-ტის მსახიობის ოსტატობის პედაგოგი (1993 წლიდან). მონაწილეობდა სპექტაკლებში: „სამანიშვილის დედინაცვალი" (არისტო, ცხენი), „ჰამლეტი" (პოლონიუსი, მესაფლავე). მიიღო მონაწილეობა რეჟისორების: ე. შენგელაიას, ნ. ახვლედიანის, დ. ცინცაძის, დ. ჯანელიძის, გ. გაჩეჩილაძის ფილმებში. 1996 წელს ნიუ-იორკში, ბროდვეიზე გაიმართა მისი სპექტაკლის „ჩემოდანის" პრემიერა. დადგა გ. ლორკას „ბერნარდა ალბას სახლი" — რუსთაველის თეატრში, ვაიზელის „ჩემოდანი" — ინგლისში, „გოგ" თეატრში. არის ინგლისის ქ. ბრისტოლის საპატიო მოქალაქე, მიღებული აქვს პაკისტანის I საერთაშორისო დრამატული თეატრების ფესტივალის „გრან-პრი".
ჰობი: მუსიკა, სპორტი, მოგზაურობა.
მისამართი: (სამსახურის) რუსთაველის 17. პეიჯერი: 37-95. (ბინის) ორთაჭალის I შესახვევი 8.

მინდა ვიცხოვრო ეკლესიურად. ჩუმად, წყნარად, აფიშირების გარეშე ვაკეთო სიკეთე, ჯერჯერობით ასე ვცხოვრობ. (არ შეგეშინდეთ, ანგელოზი არ გეგონოთ!).

თამაზ კაპანაძე თბილისის საოლქო სასამართლოს საგამოძიებო კოლეგიის თავმჯდომარე. დაიბადა ზესტაფონში 1955 წ. 16 დეკემბერს. მშობლები: მარიამ ნიკოლაძე, შოთა კაპანაძე; მეუღლე — თინათინ ჭელიძე (1968); შვილები: შოთა (1995), ლუკა (1997). დაამთავრა თსუ იურიდიული ფაკ-ტი (1979). იყო სსრკ მეცნიერებათა აკადემიის სახელმწიფოსა და სამართლის ინ-ტის ასპირანტი, საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის სახელმწიფოსა და სამართლის ინ-ტის უფროსი მეცნიერ-თანამშრომელი (1985-90), საქართველოს პროკურატურის საგამოძიებო სამმართველოს პროკურორ-მეთოდისტი (1990-91), ზესტაფონის რ-ნის სასამართლოს თავმჯდომარე (1991-98). თბილისის საქალაქო სასამართლოს საგამოძიებო კოლეგიის თავმჯდომარეა 1999 წლიდან. დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია: „სსრკ მოქალაქეთა ჯანმრთელობის დაცვის კონსტიტუციური უფლება" (1985). არის რამდენიმე სამეცნიერო სტატიისა და ერთი კოლექტიური მონოგრაფიის ავტორი.
ჰობი: სპორტი, ურთიერთობა მეგობრებთან.
მისამართი: (სამსახურის) რობაქიძის 7-ა. ტელ: 53-09-14, 53-09-17. (ბინის) ქავთარაძის 7. ბ. 36. თბილისი. ტელ: 30-94-09.

ჰუმანიზმი, კაცთმოყვარეობა, სიკეთე, ჭეშმარიტების ძიების სურვილი.

ალექსანდრე კარტოზია საქართველოს განათლების მინისტრი. დაიბადა თბილისში 1959 წ. 8 იანვარს. მშობლები: ცისანა თოდუა, გურამ კარტოზია; მეუღლე — ნინო სიმონიშვილი (1956). დაამთავრა თსუ დასავლეთ ევროპის ენებისა და ლიტერატურის ფაკ-ტი (1981). იყო სპი მთარგმნელი (1981-82). თსუ რექტორის თანაშემწე (1982-85), ზოგადი ენათმეცნიერების კათედრის მეცნიერ-თანამშრომელი (1985-88), საქართველოს პარლამენტის ეროვნული ბიბლიოთეკის დირექტორი (1997-98). არის თსუ გერმანული ფილოლოგიის კათედრის გამგე (1989 წლიდან). საქართველოს განათლების მინისტრია 1998 წლიდან. დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია (1986).
მისამართი: (სამსახურის) უზნაძის 52. თბილისი 380002. ტელ: 95-58-86, 95-63-95

მანანა კარტოზია „დილის გაზეთის" მთავარი რედაქტორი. დაიბადა თბილისში 1957 წ. 7 თებერვალს. მშობლები: ოფელია ზაქარაია, ოთარ კარტოზია; მეუღლე — ტარიელ შავერდაშვილი (1956); შვილები: შორენა (1978), შავლეგი (1981), სალომე (1991). დაამთავრა თსუ ჟურნალისტიკის ფაკ-ტი (1980). იყო გაზეთების: „ლელო", „ახალგაზრდა კომუნისტი", „კომუნისტი", „7 დღე" კორესპონდენტი და განყოფილების გამგე (1979-95).
ჰობი: ფრაზების შეგროვება.
მისამართი: (სამსახურის) მარჯანიშვილის 5. თბილისი, 380002. ტელ: 96-91-68, ფაქსი: 96-91-81, ელ.ფოსტა: dilgazet @ access. sanet. ge

ვცდილობ ვიყო გულწრფელი და სახვალიოდ არ გადავდო იმ საქმის გაკეთება, რასაც დღესაც ვართმევ თავს.

გელოვან კაჭკაჭიშვილი ადიგენის რაიონის გამგეობის თავმჯდომარე. დაიბადა სოფ. არალში (ადიგენის რ-ნი) 1961 წ. 1 ივნისს. დაამთავრა საქართველოს სახ. სასოფლო-სამეურნეო ინ-ტი (1987). იყო საქართველოს ალკკ ადიგენის რაიკომის მდივანი (1988), მეორე მდივანი (1988-90), სმაკ-ის ადიგენის რაიონული ორგანიზაციის თავმჯდომარე (1990-91). ადიგენის რ-ნის გამგებელია 1996 წლიდან.
ჰობი: სპორტი, ხელოვნება.
მისამართი: (სამსახურის) თამარ მეფის 5. ადიგენი 383760.ტელ:9-12-12.(ბინის) სოფ. არალი. ადიგენის რ-ნი.

მეგობრებისადმი უსაზღვრო ლტოლვა, სინდისიერება და პატიოსნება, საკუთარ თავზე გაორმაგებული მუშაობა მიზნის მისაღწევად.

გივი კახაბრიშვილი თბილისის სპორტის სამმართველოს უფროსი მწვრთნელი ძიუდოში, საერთაშორისო კატეგორიის არბიტრი სამბოში. დაიბადა სოფ. მარტყოფში (გარდაბნის რ-ნი) 1941 წ. 23 მარტს. მშობლები: იოსებ კახაბრიშვილი, ანა კახაბრიშვილი; მეუღლე — იზა გუდაძე (1946); შვილები: ზურაბი (1968), მაია (1970). დაამთავრა ფიზკულტურის ინ-ტი (1963), თსუ ეკონომიკის ფაკ-ტი (1978). იყო არმიის სპორტული კლუბის სპორტსმენი, სსრკ ნაკრების წევრი ძიუდოში (1965-70), არმიის სპორტული კლუბის მწვრთნელი (1970-86), საქართველოს ნაკრების უფროსი მწვრთნელი სამბოში (1971-82), ვარკეთილის სპორტსკოლის დირექტორი (1986-93). თბილისის სპორტის სამმართველოს უფროსი მწვრთნელია ძიუდოში 1993 წლიდან; სამბოში საერთაშორისო კატეგორიის მსაჯია 1991 წლიდან. არის საქართველოს დამსახურებული მწვრთნელი (1975), სპორტის ოსტატი სამბოში (1963), თავისუფალ ჭიდაობაში (1968), საქართველოს ფალავანი ქართულ ჭიდაობაში (1970), არის ლეიბორისტული პარტიის წევრი (1998).

ჰობი: სპორტი, მუსიკა.
მისამართი: (სამსახურის) სამბოს ფედერაცია. ჭავჭავაძის 49-ა. თბილისი, 380062. ტელ: 22-72-43. (ბინის) შარტავას 14. ბ. 5. თბილისი, 380060. ტელ: 38-74-77.

სამშობლოს სიყვარული, გაჭირვებულის თანადგომა, კარგი სპორტსმენის გაზრდა.

ზურაბ კახაბრიშვილი საერთაშორისო კატეგორიის არბიტრი, საქართველოს ძიუდოისტთა ნაკრების ექიმი, საქართველოს დამსახურებული მწვრთნელი. დაიბადა თბილისში 1968 წ. 15 მაისს. მშობლები: იზა გუდაძე, გივი კახაბრიშვილი; მეუღლე — თამარ ხახუტაიშვილი (1969); შვილები: ანა (1993), გივი (1995), ლიზა (1998). დაამთავრა თსსუ პედიატრიის ფაკ-ტი (1993). იყო ბატალიონ „ავაზას" ექიმი (1992-93), თავდაცვის სამინისტროს სამედიცინო სამმართველოს სამკურნალო განყოფილების უფროსის მოადგილე (1993-95). ძიუდოისტთა ნაკრები გუნდის ექიმი და მწვრთნელია 1995 წლიდან. დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია „სპორტული ტრავმების რეაბილიტაცია პლაზმური სკალპელითა და ელექტრომაგნიტური ველის გამოყენებით" (1998). გამოქვეყნებული აქვს 12 სამეცნიერო ნაშრომი. არის IV მსოფლიო სპორტული მედიცინის კონგრესის ნომინანტი (1997), სპორტის ოსტატი ძიუდოში.
ჰობი: ტროპიკული მცენარეების (პალმების) კოლექციონირება.
მისამართი: (სამსახურის) ჭავჭავაძის 49-ა. თბილისი, 380062. ტელ: 23-57-96, ფაქსი: (99532) 29-28-76. (ბინის) შარტავას 14. ბ. 5. თბილისი, 380060. ტელ: 38-74-77, მობ: 899 57-85-11.

„ფულზე რაც არ იყიდება აბა რაა მითხარ; ძალით ვერვინ დაიმონოს — აბა რაა მითხარ; სხვაგან ვერსად ვერ იპოვნო, აბა რაა მითხარ; ფულით ვერა ვერ იყიდო, თუნდ ნამუსის წვეთი, ძალით ვერვინ დაიმონოს სიყვარულის ღმერთი; სხვაგან ვერსად ვერ იპოვნო სამშობლოა ერთი".

ვლადიმერ კახაძე თბილისის საკრებულოს თავმჯდომარე. დაიბადა თბილისში 1953 წ. 28 ოქტომბერს. მშობლები: თინათინ ჯინჯიხაძე-კახაძე, გრიგოლ კახაძე; მეუღლე — რუსუდან ორჯონიკიძე (1953); შვილები: თინათინი (1977), ეთერი (1978). დაამთავრა თსსი (1978). იყო ექიმი-ინტერნი (1978-79), სამკურნალო ფაკ-ტის მეანობა-გინეკოლოგიის კათედრის კლინიკური ორდინატორი (1979-81), სტუდენტთა საკონსტრუქტორო სამეცნიერო-კვლევითი ბიუროს უფროსი ლაბორანტი (1982-87), ულტრაბგერითი დიაგნოსტიკის განყოფილების ხელმძღვანელი (1987-92), შპს სამედიცინო ფირმა „ლაფორტუნატოს" პრეზიდენტი (1993-98). თბილისის საკრებულოს თავმჯდომარეა 1998 წლიდან. ეკუთვნის 1 საავტორო უფლება. არის ოცამდე სამეცნიერო ნაშრომის ავტორი, ულტრაბგერითი დიაგნოსტიკის ატლასის ერთ-ერთი თანაავტორი, ლეიბორისტული პარტიის წევრი, ეკოლოგიურ მეცნიერებათა აკადემიის ასოცირებული წევრ-კორესპონდენტი.
მისამართი: (სამსახურის) გ.ტაბიძის 3/5. თბილისი. ტელ: 92-04-85. (ბინის) ლერმონტოვის 5, თბილისი. ტელ: 98-36-52.

„გახსოვდეს, რომ გაქვს ერთი ენა და ორი ყური. ერთხელა სთქვი, მოისმინე ორჯერაო" — აღმოსავლური სიბრძნე.

ნიკოლოზ კახეთელიძე თბილისის ნაძალადევის რაიონის გამგეობის თავმჯდომარე. დაიბადა თბილისში 1964 წ. 2 იანვარს. მშობლები: ლეილა მამისაშვილი, ნოდარ კახეთელიძე; მეუღლე — ხათუნა ლაბაძე (1966); შვილები: თამარი (1989), მარიამი (1993), ნოდარი (1997). დაამთავრა სპი ჰიდროტექნიკის ფაკ-ტი (1989), ავსტრიის სავაჭრო პალატის ინ-ტის საგარეო ეკონომიკური ურ-

თიერთობების ფაკ-ტი (1993). იყო სპეციალური სარემონტო-სამშენებლო სამმართველოს მთავარი ინჟინერი (1989-92), საქართველოს ახალგაზრდული ორგანიზაციების ეროვნული საბჭოს გენერალური მდივანი, თბილისის მერიის ეკონომიკური პოლიტიკის სამმართველოს უფროსის მოადგილე, სახელმწიფო მინისტრის თანაშემწე, სახელმწიფო მინისტრის აპარატის უფროსი. ნაძალადევის რ-ნის გამგეობის თავმჯდომარეა 1997 წლიდან. იყო მეცნიერებათა აკადემიის ანსამბლ „ფაზისის" სოლისტი (1982-85), არის სპორტის ოსტატი თავისუფალ ჭიდაობაში, ახალგაზრდობის საერთაშორისო ფონდის დამფუძნებელი.
ჰობი: მხატვრული ლიტერატურა, მუსიკა, ფერწერა, სპორტი.
მისამართი: (სამსახურის) ც.დადიანის 34, თბილისი. ტელ: 92-45-03, 60-64-08. (ბინის) მოსკოვის გამზ. 7, ბ. 39. თბილისი. ტელ: 71-76-56.

„სიცოცხლე არის ძალისხმევა დროში".

ზაალ კახიანი თბილისის დიპლომშემდგომი ექიმთა სწავლების სახელმწიფო აკადემიის რექტორი, აკადემიკოსი. დაიბადა 1927 წ. 5 ივლისს როკითში. მშობლები: ტერეზა მაჭავარიანი, ნიკოლოზ კახიანი; მეუღლე — ნაირა ხაზარაძე (1931); შვილები: დარეჯანი (1952), ბარბარე (1954). დაამთავრა თსსი სამკურნალო ფაკ-ტი (1951). იყო ქირურგიის ინ-ტის ასპირანტი (1951-53), გადაუდებელი ქირურგიის კათედრის დოცენტი (1960 წლიდან), პროფესორი. კათედრის გამგეა 1967 წლიდან. დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია „სიმსივნეების და ანთების ურთიერთდამოკიდებულება" (1953); სადოქტორო — „პორტული ჰიპერტენზიის ეთიოლოგია, პათოგენეზი და მკურნალობა" (1966). ავტორია 236 სამეცნიერო ნაშრომის, 36 მონოგრაფიის, 5 გამოგონების, 2 რაციონალიზატორული წინადადების. იყო საქართველოს პარლამენტის წევრი (1992-95), ჟურნალისტთა კავშირის წევრი, სამედიცინო საზოგადოების პრეზიდიუმის თავმჯდომარე. არის უცხოეთის 7 აკადემიის წევრი. მიღებული აქვს კოპერნიკის და პიროგოვის სახელობის მედლები, ღირსების ორდენი. მისი ბიოგრაფია შეტანილია „ქართულ საბჭოთა ენციკლოპედიაში" (1980), კემბრიჯის უნივერსიტეტის წიგნში „ლიდერები, რომლებმაც მიაღწიეს საერთაშორისო აღიარებას" (1997).
ჰობი: ხატვა, მუზიცირება, ლიტერატურა.
მისამართი: (სამსახურის) ჭავჭავაძის 29. თბილისი. ტელ: 22-22-22, 23-03-91. (ბინის) ალმაშენებლის 86/90. თბილისი. ტელ: 95-18-96.

შრომა, პროფესიონალიზმის მიღწევა, კაცთმოყვარეობა.

მარინა კახიანი მსახიობი. დაიბადა თბილისში 1959 წ. 19 სექტემბერს. მშობლები: ალექსანდრა ყუფუნია, გიორგი კახიანი; მეუღლე — გია მატარაძე (1940); შვილი— ვახტანგი (1981). დაამთავრა თსთი სამსახიობო ფაკ-ტი. იყო ოპერისა და ბალეტის სახ. თეატრის მსახიობი (1975-76). რუსთაველის თეატრის მსახიობია 1981 წლიდან. მონაწილეობდა სპექტაკლებში: „მეფე ლირი" (კორდილია), „ტიტუს ანდრონიკუსი" (ლავინია), „კვაჭი კვაჭანტირაძე" (რებეკა), „კავკასიური ცარცის წრე" (ნათელა აბაშვილი), „ლურჯი ცხენები წითელ ბალახზე" (საპოჟნიკოვა), „ასერგასის დღე" (ევა ბრაუნი), „დაკრძალვა კალიფორნიაში" (კიტი), „იქ სადაც ლვარად მოედინება" (მარინა), „ბერნარდა ალბას სახლი" (ბერნარდა), „მარია სტიუარტი" (მარია სტიუარტი) და სხვა , ფილმებში: თ.აბულაძის „მონანიება" (სერაფიმა), ო.გვასალიას „ქართველები ცაში" (მანანა), რ.გიორგობიანის „მოდი ვილაპარაკოთ" (მარინა), რ.ჩხეიძის „დონ-კიხოტი" (ალტისიდორა), დარსაველიძის „ყვითელი ჩიტი" (ელენე), მატარაძის „მოკვეთილი" (გულსუნდა), „შეიდი პატარა მოთხრობა სიყვარულზე", „გამოცხადება" (ქეთი), ა.ვარსიმაშვილის „სახლი ძველ უბანში" (ნატო) და სხვა. მიიღო საქართველოს თეატრალური საზოგადოების მიერ საუკეთესო მსახიობი ქალისთვის

დანესებული პრემია ი.სამსონაძის სპექტაკლში „აღდგომა გაუქმებულ სასაფლაოზე" ლიდას როლის შესრულებისათვის (1991).
ჰობი: მოგზაურობა.
მისამართი: (სამსახურის) რუსთაველის 17. რუსთაველის თეატრი. (სახლი) რუსთაველის 1, ბ.81. თბილისი 380008. ტელ: 99-07-60.

არ მივაყენო ადამიანებს ისეთი სულიერი ტკივილი, რომელიც ჩემთვის ძნელი ასატანი იქნებოდა. მოვექცე ადამიანებს ისე, როგორც მინდა, რომ მომექცნენ მე. მე ვფიქრობ, თუ ჩვენ, ადამიანები, ამ პრინციპით ვიცხოვრებთ, ქვეყანაზე ბოროტება აღარ იქნება.

ვახტანგ კახიძე კომპოზიტორი, დირიჟორი, ჯაზ-პიანისტი. დაიბადა თბილისში 1959 წ. 23 მარტს. მშობლები: ვანდა კახიძე, ჯანსუღ კახიძე; მეუღლე — თამარ ბერიძე; შვილები: ანა (1981), ნატო (1983). დაამთავრა მოსკოვის კონსერვატორია (1981). არის მოზარდ მაყურებელთა თეატრის მუსიკალური ხელმძღვანელი (1984), თბილისის სიმფონიური ორკესტრის დირიჟორი (1993). დანერილი აქვს სიმღერები, სიმფონიური, კამერულ-ინსტრუმენტალური ნანარმოებები, ჯაზ-კომპოზიციები, მუსიკა კინოსა და თეატრისთვის. მიღებული აქვს თბილისის მერიის ჯილდო „გაზაფხული" (1997) და მარჯანიშვილის სახელობის პრემია (1997).
ჰობი: ბანქოს თამაში.
მისამართი: (სამსახურის) აღმაშენებლის 125. თბილისი. ტელ: 96-06-20, ფაქსი: 95-89-96. (ბინის) აღმაშენებლის 86/90. თბილისი. ტელ: 95-14-37.

ჯანსუღ კახიძე დირიჟორი, თბილისის ოპერისა და ბალეტის თეატრის მთავარი დირიჟორი და სამხატვრო ხელმძღვანელი, თბილისის მუსიკისა და კულტურის ცენტრის პრეზიდენტი და სამხატვრო ხელმძღვანელი, რუსთაველის პრემიის ლაურეატი. დაიბადა თბილისში 1936 წ. 10 იანვარს. მშობლები: მარგარიტა ნინიძე, ივანე კახიძე; მეუღლე — ვანდა კახიძე (1935); შვილები: ვახტანგი (1959), თეონა (1969). დაამთავრა თბილისის სახ. კონსერვატორია (1964). იყო საქართველოს სახ. კაპელის დირიჟორი (1957-62), თბილისის ოპერისა და ბალეტის სახ. თეატრის დირიჟორი (1962-65), მთავარი დირიჟორი (1965-73), საქართველოს სახელმწიფო სიმფონიური ორკესტრის მთავარი დირიჟორი და სამხატვრო ხელმძღვანელი (1973-93). თბილისის ოპერისა და ბალეტის თეატრის მთავარი დირიჟორი და სამხატვრო ხელმძღვანელია 1968 წლიდან, თბილისის მუსიკისა და კულტურის ცენტრის პრეზიდენტი და სამხატვრო ხელმძღვანელი — 1989 წლიდან, თბილისის სიმფონიური ორკესტრის მთავარი დირიჟორი — 1993 წლიდან. დირიჟორობს კონცერტებსა და საოპერო სპექტაკლებს მსოფლიოს სხვადასხვა ქვეყანაში. არის საქართველოს და სსრკ სახალხო არტისტი. მისი ბიოგრაფია შეტანილია ცნობარში „Who's Who" (IBC, Cambridge).
ჰობი: ფეხბურთი.
მისამართი: (ბინის) ლესელიძის 18. ტელ: 98-44-46. (სამსახურის) აღმაშენებლის 125. ტელ: 96-06-20. ფაქსი: 95-89-96.

სამართლიანობა, პროფესიონალიზმი, სრულყოფილებისაკენ სწრაფვა, მეგობრობა და ამ გრძნობისადმი პასუხისმგებლობა.

გივი კეკელიძე საქართველოს გეოდეზიისა და კარტოგრაფიის სახელმწიფო დეპარტამენტის თავმჯდომარე. დაიბადა თბილისში 1939 წ. 3 იანვარს. მშობლები: თამარ ფხალაძე, გიორგი კეკელიძე; მეუღლე — მერი თიკარაძე (1938); შვილები: გიორგი (1965), დავითი (1967). დაამთავრა სპი სამშენებლო ფაკ-ტი (1962). მუშაობდა მშენებლობის სამინისტროს სისტემაში (1962-69), სპი გეოდეზიისა და სამარქშეიდერო საქმის კათედრის ასისტენტად (1969-75), ტო-

პოგრაფიული ტექნიკუმის დირექტორად (1975-87), ვაკის რ-ნის აღმასრულებელი კომიტეტის თავმჯდომარედ (1987-91). გეოდეზიისა და კარტოგრაფიის დეპარტამენტის თავმჯდომარეა 1992 წლიდან. არის საპატიო გეოდეზისტი (1984 წლიდან), საქართველოს გეოდეზიური საზოგადოების და კარტოგრაფთა ასოციაციის წევრი.

ჰობი: ნადირობა, მეგობრების წრეში ყოფნა.

მისამართი: (სამსახურის) გამსახურდიას 27. თბილისი, 380113. ტელ: 38-29-52, ფაქსი: 94-29-08, ელ.ფოსტა: geodesy @ caucasus net

მთელი ცხოვრების მანძილზე ვცდილობდი პირნათლად შემესრულებინა ჩემი მოქალაქეობრივი მოვალეობა. ვცდილობდი ვყოფილიყავი ყურადღებიანი და მიმტევებელი თანამშრომლების, კოლეგების, მეგობრების და, საერთოდ, ყველას მიმართ, ვინც ჩემს გარშემო ტრიალებდა. დიდად ვაფასებ ერთგულებას და უანგარობას. მე ვფიქრობ, ამიტომ მყავს ძალიან კარგი მეგობრები. მეგობრობის ასაკმა ნახევარ საუკუნეს გადააბიჯა. ვერ ვიტან ფლიდ და ორპირ ადამიანს. ვცდილობდი მეკეთებინა სიკეთე და ამასვე მოვუწოდებდი სხვასაც. ვთვლი, რომ ჩემი ცხოვრების 60 წელი შინაარსიანად გავატარე. რამდენად ნარმატებული იყო ეს წლები ჩემთვის, დე ჩემმა კოლეგებმა და მეგობრებმა განსაზღვრონ.

იგორ კეკუა საქართველოს პარლამენტის წევრი, საკონსტიტუციო, იურიდიულ საკითხთა და კანონიერების კომიტეტის წევრი. დაიბადა გალში 1931 წ. 29 ივლისს. მშობლები: ვერა კეკუა-უბილავა, მიხეილ კეკუა; მეუღლე — მანანა რიგვავა (1943); შვილები: ზურაბი (1967), ვახტანგი (1971). დაამთავრა ოდესის უნივერსიტეტის იურიდიული ფაკ-ტი (1954). იყო ყირიმის ოლქის პროკურატურის გამომძიებელი (1954-56), იურისკონსულტი (1956-65), გალის რ-ნის პროკურატურის გამომძიებელი (1966-73), გალის რ-ნის მოსამართლე (1973-82), აფხაზეთის პროკურატურის საგამოძიებო განყოფილების პროკურორი (1982-84), აფხაზეთის პროკურორის უფროსი თანაშემწე (1986-90), აფხაზეთის უმაღლესი სასამართლოს წევრი (1991-93). პარლამენტის წევრია 1995 წლიდან. არის შრომის ვეტერანი. იყო სკკპ წევრი (1962-90). მოქალაქეთა კავშირის წევრია 1996 წლიდან.

ჰობი: ფეხბურთი, მეგრული სიმღერები, კლასიკური ლიტერატურა.

მისამართი: (სამსახურის) საქართველოს პარლამენტი. რუსთაველის 8. თბილისი, 380018. (ბინის) დიღმის მასივი, VI კვ. XI კორ. ბ. 13. თბილისი. ტელ: 52-34-55.

ყველგან, ყოველთვის და ყველაფერში პატიოსნება, ოჯახში თანხმობა და სიყვარული, სამშობლოსთვის თავდადება, საქართველოს მთლიანობისთვის ბრძოლა. მთელი ჩემი ცხოვრება ვცდილობდი დავხმარებოდი იმათ, ვისაც უჭირდა და უმეტეს შემთხვევაში ვაღწევდი კიდეც.

იოსებ კეჭაყმაძე კომპოზიტორი, რუსთაველის პრემიის ლაურეატი, პროფესორი. დაიბადა ოზურგეთში 1939 წ. 27 მარტს. მშობლები: ელენე ორაგველიძე, ილია კეჭაყმაძე; მეუღლე — ოლღა კეჭაყმაძე (1942); შვილები: ილია (1963), არჩილი (1969), ეკატერინე (1975). დაამთავრა კონსერვატორიის სადირიჟორო ფაკ-ტი (1965). იყო საქართველოს მუსიკალური და ქორეოგრაფიული საზოგადოების კონსულტანტი, განყოფილების უფროსი, თავმჯდომარის პირველი მოადგილე (1966-74), კულტურის სამინისტროს მუსიკალურ დაწესებულებათა სამმართველოს უფროსი (1972-82). კონსერვატორიის საგუნდო-სადირიჟორო კათედრის გამგეა 1980 წლიდან. ავტორია საგუნდო და კამერული მუსიკის; მუსიკისა კინოფილმებისა და სპექტაკლებისთვის. არის ხელოვნების დამსახურებული მოღვაწე (1981), საქართველოს სახალხო არტისტი, ფალიაშვილის პრემიის ლაურეატი (1976), რუსთაველის პრემიის ლაურეატი, (1995). დაჯილდოებულია ღირსების ორდენით (1996). კომპოზიტორთა კავშირის წევრია 1972 წლი-

დან. მისი ბიოგრაფია შეტანილია წიგნში „Музыкальная энциклопедия" (მოსკოვი, 1991).
ჰობი: უჰობობა.
მისამართი: (სამსახურის) კულტურის სამინისტრო. რუსთაველის 37. თბილისი, 380008. ტელ: 93-14-88, ფაქსი: 21-21-02. (ბინის) ყაზბეგის 5. თბილისი, 380009. ტელ: 29-44-09.

გიორგი კვალიაშვილი წალკის რაიონის გამგეობის თავმჯდომარე. დაიბადა თბილისში 1962 წ. 24 თებერვალს. მშობლები: თინა ბაქრაძე, გიორგი კვალიაშვილი; მეუღლე — ნინო ბერიანიძე (1959); შვილები: თინათინი (1990), რუსუდანი (1992), სალომე (1994), მირიანი (1996), ია (1997). დაამთავრა თსუ ფილოლოგიის (1983) და საერთაშორისო ურთიერთობების (1987) ფაკ-ტები. იყო კინემატოგრაფიის სახ. კომიტეტის უფროსი ინსპექტორი (1984-88), საგარეო საქმეთა სამინისტროს I მდივანი (1989-91), სახელმწიფო რწმუნებული ქვემო ქართლში (1991-92). წალკის რ-ნის გამგებელია 1993 წლიდან. არის რამდენიმე პოეტური კრებულისა და მუსიკალური ნაწარმოების ავტორი.
ჰობი: მუსიკა, სპორტი.
მისამართი: (სამსახურის) არისტოტელეს 22, წალკა. ტელ: 2-14-44. (ბინის) პეტრიაშვილის 9. თბილისი. ტელ: 22-62-18.

ღვთის წყალობა.

ნუნუ კვანტალიანი დიდუბე-ჩუღურეთის რაიონული სასამართლოს მოსამართლე. დაიბადა მარტვილის რ-ნში 1964 წ. 9 ივლისს. მშობლები: სულიკო სურმავა, ბუხუტი კვანტალიანი. დაამთავრა თსუ იურიდიული ფაკ-ტი (1986). მუშაობდა დიდუბის რ-ნის ადვოკატურაში ადვოკატად (1979-98). მოსამართლედ დაინიშნა 1998 წელს.
მისამართი: (სამსახურის) წინამძღვრიშვილის 200. თბილისი, ტელ: 34-03-86. (ბინის) დიღმის მასივი, VI კვ. კორ. 22-ა. ბ. 19. თბილისი.

მიყვარს ჩემი პროფესია, ვარ მისი ერთგული. იდეალი — უმაღლესი ხარისხის პროფესიონალი. მიზანი — პროფესიაში უმაღლესი დონე; ზოგადად — გულგატეხილს მართალი სიმართლის რწმენის დაბრუნება.

გელა კვაჭანტირაძე საქართველოს პარლამენტის წევრი, განათლების, მეცნიერებისა და კულტურის კომიტეტის თავმჯდომარის მოადგილე. დაიბადა თბილისში 1956 წ. 7 ივლისს. მშობლები: ფოთოლა კვაჭანტირაძე, გურამ კვაჭანტირაძე; მეუღლე — ნანა მელაძე (1955); შვილები: ნინო (1985), ნათია (1987), სანდრო (1990). დაამთავრა თსუ ფიზიკის ფაკ-ტი (1978). იყო სტაბილური იზოტოპების სამეცნიერო-კვლევითი ინ-ტის უმცროსი მეცნიერ-თანამშრომელი (1978-82), წამყვანი მეცნიერ-თანამშრომელი (1982-88), ლაბორატორიის გამგე (1988-91), სახელმწიფო მეთაურის აპარატში სახელმწიფო მრჩეველი (1992-95). პარლამენტის წევრია 1995 წლიდან. დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია „გარდამავალი მეტალების პოლიმორფული გარდაქმნელი იონური იმპლანტაციისას" (1989). ავტორია 18 სამეცნიერო ნაშრომის. მიღებული აქვს დარგთაშორისი სახელმწიფო პრემია (1986). არის ედპ-ის წევრი (1992).
ჰობი: სპორტი (ფეხბურთი, ჭადრაკი, რაგბი), ლიტერატურა, ფილოსოფია.
მისამართი: (სამსახურის) საქართველოს პარლამენტი. რუსთაველის 8. თბილისი, 380018.

ეროვნული და დემოკრატიული იდეალების პრაქტიკული რეალიზაცია საზოგადოებრივ ცხოვრებაში, პიროვნული და ეროვნული დამოუკიდებლობა. პი-

როვნული თავისუფლებისა და ზნეობის საფუძველი ეფუძნება მართლმადიდე-ბელი ქრისტიანის მსოფლმხედველობას და შესაბამისი ცხოვრების წესს. წარ-მატების ფორმულა: რწმენა, განათლება, პროფესიონალიზმი, მიზანსწრაფუ-ლობა.

ოთარ კვენეტაძე ცაგერის რაიონის გამგეობის თავმჯდომარე. დაიბადა ცაგერში 1956 წ. 24 იანვარს. მშობლები: დალი ახვლედიანი, გრიგოლ კვენეტა-ძე; მეუღლე — მარინე ირემაძე (1966); შვილები: გვანცა (1989), თამთა (1991), თეონა (1993). დაამთავრა სასოფლო-სამეურნეო ინ-ტი. იყო სოფ. ტვიბის კოლ-მეურნეობის მთავარი აგრონომი (1980), კპ ცაგერის რაიკომის ინსტრუქტორი (1981-83), სოფ. ალპანის კოლმეურნეობის თავმჯდომარე (1983-91), სოფ. ორ-ბელის საკრებულოს თავმჯდომარე (1993-96).
ჰობი: თევზაობა.
მისამართი: (სამსახურის) რუსთაველის 55, ცაგერი. (ბინის) აღმაშენებლის 14. ცაგერი.

პრინციპულად ვიცავდი მოსახლეობის ინტერესებს. მიყვარს გაჭირვებულთა დახმარება, მაქვს პასუხისმგებლობის გრძნობა. კოლეგებს, მეგობრებს, ახ-ლობლებს ვცემ ძალიან დიდ პატივს.

გიორგი (ოთარ) კვესიტაძე საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის აკადემიკოსი, დოქტორი, პროფესორი. დაიბადა თბილისში 1942 წ. 30 მაისს. მშობლები: მარიამ გამილაღდიშვილი, ივანე კვესიტაძე; მეუღლე — ანა კვესი-ტაძე (1942); შვილები: ედიშერი (1962), თამარი (1968). დაამთავრა საქართვე-ლოს სასოფლო-სამეურნეო ინ-ტის ტექნოლოგიური ფაკულტეტი (1964). მუშა-ობდა ტრამვაი-ტროლეიბუსების სამმართველოს ზეინკლად (1962-64), ახმეტის ჰიდროლის საფუარის ქარხნის ცვლის უფროსად, მთავარი საამქროს უფროსად (1964-66); იყო მოსკოვის ბიოქიმიის ინ-ტის ასპირანტი (1966-69), საქართვე-ლოს მცენარეთა ბიოქიმიის ინ-ტის უმცროსი მეცნიერ-თანამშრომელი, უფრო-სი მეცნიერ-თანამშრომელი, ლაბორატორიის ხელმძღვანელი, დირექტორის მოადგილე, დირექტორი (1970-87), პენსილვანიის (აშშ) უნივერსიტეტის ქიმიუ-რი ინჟინერიის კოლეჯის მიწვეული პროფესორი (1977-78), მეცნიერებისა და ტექნოლოგიის კომიტეტის თავმჯდომარის მოადგილე (1985-87), სოფლის მე-ურნეობისა და კვების მრეწველობის მინისტრი (1992-94), სახელმწიფოს მეთა-ურის მთავარი სახელმწიფო მრჩეველი (1994-96), კვლავ მცენარეთა ბიოქიმიის ინ-ტის დირექტორია 1996 წლიდან. დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია: „ალფა ამილაზის ბიოსინთეზი ასპერგილების სიღრმულ კულტურაში" (1969, მოსკო-ვი); სადოქტორო — „ასპერგილების ამილოლიზური ფერმენტები" (1979, მოს-კოვი). არის 235 სამეცნიერო ნაშრომის ავტორი. მათ შორისაა 5 მონოგრაფია, 3 სახელმძღვანელო და 35 გამოგონება. არის პენინსულას (აშშ, კალიფორნია) ინ-ტის საპატიო პროფესორი, მეცნიერების, მრეწველობისა და ხელოვნების საერ-თაშორისო აკადემიის (ნიუ-იორკი, აშშ) აკადემიკოსი (1995 წლიდან), საქართვე-ლოს ეკოლოგიური აკადემიის აკადემიკოსი (1995 წლიდან), სოროსის ფონდის პროფესორი (1998 წლიდან), 2 საერთაშორისო (აშშ, შვეიცარია), 2 რუსეთისა და 2 ქართული სამეცნიერო ჟურნალის რედკოლეგიის წევრი (ეკოლოგიისა და ბი-ოქიმიის დარგში), სპორტის ოსტატი ათჭიდში, მძლეოსნობასა და ფეხბურთში. ჩატარებული აქვს 80-ზე მეტი საერთაშორისო სემინარი მსოფლიოს 15-ზე მეტ ქვეყანაში. იყო 57 მეცნიერებათა კანდიდატისა და 8 მეცნიერებათა დოქტორის ხელმძღვანელი. მისი ბიოგრაფია შეტანილია ცნობარში Marguis Who's Who in the World (1992, 93, 94).
ჰობი: სპორტი.

მისამართი: (სამსახურის) მცენარეთა ბიოქიმიის ინსტიტუტი. ალმაშენებლის ხეივნის მე-10 კმ. თბილისი, 380039. ტელ: 95-81-45, 52-80-26. (ბინის) სარაჯიშვილის 51. თბილისი. ტელ: 92-25-75.

შრომა, პატიოსნება.

ბიძინა კვერნაძე კომპოზიტორი, პროფესორი, რუსთაველის პრემიის ლაურეატი, საქართველოს კომპოზიტორთა კავშირის მდივანი. დაიბადა სიღნაღში 1928 წ. 29 ივლისს. მეუღლე — ნესტან მესხი (1938); შვილები: გიორგი (1965), თამარი (1968). აამთავრა თბილისის სახ.კონსერვატორია (1953). არის კონსერვატორიის კომპოზიციის კათედრის გამგე (1995 წლიდან), საქართველოს კომპოზიტორთა კავშირის მდივანი (1996 წლიდან). დაწერა სამი ოპერა, ორი სიმფონია, სამი ვოკალურ-სიმფონიური პოემა, ორი საფორტეპიანო კონცერტი, ერთი სავიოლინო კონცერტი და სხვა, საფორტეპიანო პიესები მუსიკალური ფილმებისა და სპექტაკლებისათვის. არის საქართველოს სახალხო არტისტი, ზ.ფალიაშვილის პრემიის ლაურეატი, თბილისის საპატიო მოქალაქე.

ჰობი: პოეზია და ნამდვილი ჯაზი.

მისამართი: (ბინის) აბანოს 23, ტელ: 72-42-84 (სამსახურის) ალმაშენებლის 123, ტელ: 95-95-13.

დღემდე და ალბათ, მომავალშიც ჩემი მიზანია, რაც შეიძლება მეტი ინფორმაცია მოვიპოვო ხელოვნების და კერძოდ, მუსიკის შესახებ. შემოქმედებაში ჩემი კრედოა სულიერის და გონებრივის ჰარმონიულობა.

ვახტანგ კვინიკაძე საქართველოს პარლამენტის წევრი, აგროსერვისისა და სურსათის ქვეკომიტეტის თავმჯდომარის მოადგილე. დაიბადა ქუთაისში 1959 წ. 22 ნოემბერს. მშობლები: ნორა ხაფავა, დიმიტრი კვინიკაძე. დაამთავრა სუბტროპიკული მეურნეობის ინ-ტის ტექნოლოგიის ფაკ-ტი (1986). ქუთაისის საკონსერვო ქარხანაში გაიარა ყველა თანამდებობა ზეინკლიდან დირექტორის მოადგილემდე (1979-95), ასწავლიდა კვების ტექნოლოგიას სხვადასხვა სასწავლებელში. პარლამენტის წევრია 1995 წლიდან, მოქალაქეთა კავშირის წევრია 1993 წლიდან.

ჰობი: კითხვა, ცურვა.

მისამართი: (სამსახურის) საქართველოს პარლამენტი. რუსთაველის 8. თბილისი, 380018. ტელ: 93-31-97. (ბინის) უკრაინის 12. ქუთაისი. ტელ: 7-33-41.

ადამიანი ცხოვრების მანძილზე ან აშენებს, ან ანგრევს. ჩემი აზრით, ბედნიერია მხოლოდ ის, ვინც დანგრეულ სულს აღადგენს, ტკივილს აყუჩებს, სიკეთეს თესავს. სწორედ სიკეთის კეთებაა ჩემი ცხოვრებისეული კრედო. გალაკტიონის სიტყვებით: „და მებრალება მე ჩემი მტრები, არ ვიცი მტრობა". საქმის საფუძვლიანი ცოდნა, პროფესიონალიზმი მაძლევს რწმენას ვიცხოვრო დღევანდელობითა და მომავლის იმედით.

ვიტალი კვინიხიძე ს/ს „პური არსობისას" გენერალური დირექტორი. დაიბადა თბილისში 1937 წ. 2 თებერვალს. მშობლები: თამარ ლაღიძე, ვლადიმერ კვინიხიძე; მეუღლე — ნოველა კვინიხიძე (1940); შვილი — ლალი (1958). დაამთავრა სპი (1961). იყო მუშა (1955-61), მაკარონის ქარხნის ცვლის უფროსი (1961-70), საფუარის ქარხნის მთავარი ინჟინერი (1970-79), N6 პურის ქარხნის დირექტორი (1979-81), საფუარის ქარხნის დირექტორი (1981-91), ს/ს „პური არსობისას" გენერალური დირექტორია 1994 წლიდან. დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია თემაზე „საფუარის მიღების ახალი ტექნოლოგია" (1984). ეკუთვნის 7 გამოგონება საფუარის ტექნოლოგიაში. მიღებული აქვს შრომის წითელი დროშის ორდენი, სსრკ სახელმწიფო პრემია. არის პურის მრეწველთა კავშირის

თავმჯდომარე, პოლიტიკური ორგანიზაციის „მრეწველობა გადაარჩენს საქართველოს" მთავარი კომიტეტის წევრი.
ჰობი: საქმე.
მისამართი: (სამსახურის) ყაზბეგის 24, თბილისი, 380113. ტელ: 39-28-49. (ბინის) მცხეთის 39. თბილისი. ტელ: 25-08-40.
არ შემიძლია ვიყო მეფე და არ შემიძლია ვიყო მონა.

ირაკლი კვირიკაძე კინორეჟისორი, სცენარისტი, საქართველოს სახალხო არტისტი. დაიბადა თბილისში 1939 წ. 12 ივლისს. მშობლები: სოფიო მინდაძე, მიხეილ კვირიკაძე; მეუღლე — ნანა ჯორჯაძე (1950); შვილები: ირინა (1960), მიხეილი (1975). დაამთავრა თსუ ჟურნალისტიკის ფაკ-ტი (1963), კინემატოგრაფიის საკავშირო ინ-ტის სარეჟისორო ფაკ-ტი (1968). იყო საქართველოს ტელესტუდიის (1968-77), კინოსტუდია „ქართული ფილმის" (1977-91) რეჟისორი, სცენარისტი, თსთი კინოსარეჟისორო ფაკ-ტის ხელმძღვანელი (1974-81), მოსკოვის საერთაშორისო კინოინსტიტუტის კინოსარეჟისორო ფაკ-ტის ხელმძღვანელი, პროფესორი (1982-95). დამოუკიდებელი ავტორია 1991 წლიდან. არის რეჟისორი და სცენარისტი ფილმებისა: „ქვევრი" (1968); „სადღეგრძელო" (1970); „ქალაქი ანარა" (1975), პრიზები: ლოკარნო, გაბროვო, ბელგარდი; „მოცურავე" (1981), გრანპრი — სან-რემო (იტალია), კემპერში (საფრანგეთი); „ამხანაგ სტალინის მოგზაურობა აფრიკაში" (1990), პრიზები: სანფრანცისკო, ნიუ-იორკის ფესტივალი; „პეტალუმა" (აშშ); „ოლმესის დაბრუნება" (1985). სცენარის ავტორია ფილმებისა: „რობინზონიადა ანუ ჩემი ინგლისელი პაპა" (1986), პრიზები: ოქროს კამერა, კანის საერთაშორისო კინოფესტივალზე, ტოკიო, მონრეალი; „მოგზაურობა სოპოტში" (1980), პრიზები: გრან-პრი, „ოილენშპიგელი", მაყურებელთა პრიზი, კინოკლუბების პრიზი, ობერჰაუზენი (გერმანია), „მაყურებელთა პრიზი" — სატირისა და იუმორისათვის, კათოლიკური ეკლესიის პრიზი, კოშალინი (პოლონეთი); „დამეხმარეთ იალბუზზე ასვლაში" (1983); „ჟონ-ჟუანის ცრემლები" (1989), პრიზი „საფრანგეთის საუკეთესო სცენარისტი 89"; „ჭრილობა" (1987), პრიზი — გრან-პრი, ობერჰაუზენი (გერმანია); „წითელი ქვიშების ცხოველი" (1988); „ამერიკელი კახპა" (1990), პრიზი — მერილ ჰარტლის პრიზი (აშშ) საუკეთესო ამერიკული სცენარისათვის; „ლიმიტა" (1994); „წითელი ანგელოზები" (1991); „შეყვარებული კულინარის 1001 რეცეპტი" (1996, წარდგენილი იყო „ოსკარზე", 1997), პრიზები: Fipresci (კინოკრიტიკოსების საერთაშორისო პრიზი), Quinzgine des Realisateurs (კანის საერთაშორისო ფესტივალი (1996). საუკეთესო სცენარი, ანაპა „კინო შოკი 96"; „მოგზაურობა როსინანტთან" (1996). არის საქართველოს კინემატოგრაფისტთა კავშირის წევრი (1972).
ჰობი: ცურვა.
მისამართი: (ბინის) ჭავჭავაძის 75ბ, ბ.17. ტელ: 22-35-36, 23-51-37.

ვახტანგ კიკაბიძე საქართველოს სახალხო არტისტი. დაიბადა თბილისში 1938 წ. 19 ივლისს. მშობლები: მანანა ბაგრატიონი, კონსტანტინე კიკაბიძე; მეუღლე — ირინე ქებაძე; შვილები: მარინე, კოკა; შვილიშვილები: გიორგი, ვახტანგი, ივიკო. სწავლობდა უცხო ენათა ინ-ტში. იყო ფილარმონიის სოლისტი (1959 წლიდან), კინოსტუდია „ქართული ფილმის" მსახიობი, სცენარის ავტორი, რეჟისორი (1975 წლიდან). გადაღებულია ფილმებში: „შეხვედრა მთაში" (1966), „არ დაიდარდო" (1968), „მე — გამომძიებელი" (1970), „ვერის უბნის მელოდიები" (1975), „მიმინო" (1978), „იცოცხლე, გენაცვალე", „მამაკაცები და სხვები" (1985) და სხვ. დაჯილდოებულია ღირსების ორდენით, ვახტანგ გორგასლის III ხარისხის ორდენით (1997), ნიკოლოზ სასნაულმოქმედის საერთაშორისო ორ-

დენით (უკრაინა, 1997), წმინდა კონსტანტინეს რაინდული ოქროს ჯვრის საერთაშორისო ორდენით (რუსეთი, 1998). მიღებული აქვს სსრკ სახელმწიფო პრემიები (1980-82); არის საერთაშორისო კინოფესტივალების ლაურეატი. საქართველოს სახალხო არტისტია 1980 წლიდან, თბილისის საპატიო მოქალაქე 1998 წლიდან. მისი ბიოგრაფია შეტანილია ცნობარში „The International Who's Who" (1994).
ჰობი: თევზაობა.

სამშობლო, ურთიერთგაგება, შენება, აღორძინება, ოჯახი, მეგობრები, სტუმარი, სიმღერა, შრომა და მშვიდობა თავისუფალ საქართველოში. წარმატებას განაპირობებს ნიჭი.

ზურაბ კიკნაძე ფილოლოგი, პროფესორი. დაიბადა თბილისში 1933 წ. 3 ოქტომბერს. მშობლები: ნინო წულუკიძე, გიორგი კიკნაძე; მეუღლე — ლამარა გვარამაძე (1927); შვილი — რევაზ კიკნაძე (1960). დაამთავრა თსუ აღმოსავლეთმცოდნეობის ფაკ-ტი (1956). იყო აღმოსავლეთმცოდნეობის ინ-ტის უმცროსი მეცნიერ-თანამშრომელი (1959-73). უფროსი მეცნიერ-თანამშრომელია 1973 წლიდან, თსუ ფოლკლორისტიკის კათედრის გამგე — 1977 წლიდან, ქუთაისის სახ. უნივერსიტეტის პროფესორი — 1994 წლიდან. დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია: „გილგამეშის ეპოსი" (1965), სადოქტორო — „ქართულ მითოლოგიურ გადმოცემათა სისტემა" (1985). ავტორია მონოგრაფიებისა: „გილგამეშის ეპოსი" (1963); „თამუზის სიზმარი" (1969); „გილგამეშიანი" 1984; „ძველი შუამდინარული პოეზია" (1987); „შუამდინარული მითოლოგიის ლექსიკონი" (1984); „ხამურაბის კანონები" (1988); „საუბრები ბიბლიაზე" (1989); „ქართული მითოლოგია" I ტ. (1996), „შობიდან შობამდე" (1998) და სხვ. არის „ქართული პენ-ცენტრის" (1991) და მწერალთა კავშირის წევრი, გაერთიანებული ბიბლიური საზოგადოების საქართველოს წარმომადგენლობის თავმჯდომარე (1996), ივ.მაჩაბლის პრემიის ლაურეატი. კემბრიჯის ბიოგრაფიულმა ცენტრმა აღიარა წლის ადამიანად (The International Man of the Year), აშშ ბიოგრაფიულმა ინ-ტმა (ABI) მიანიჭა 2000 წლეულის ღირსების მედალი (1999).
ჰობი: წიგნები, სოფელი.
მისამართი: (სამსახურის)ჭავჭავაძის 1, თსუ. ტელ: 29-08-35. (ბინის) ვაჟა-ფშაველას 51. კორპ.9. ბ.29. თბილისი 380077. ტელ: 39-60-37.

ჭეშმარიტების ძიება, ავტორიტეტებისადმი ქედმოუხრელობა, („პლატონი ჩემი მეგობარია, მაგრამ...") დევიზი: სწავლებით ვსწავლობთ!

ქეთევან კიკნაძე მსახიობი, რუსთაველის პრემიის ლაურეატი. დაიბადა ბორჯომში 1939 წ. 10 მაისს. მშობლები: ბაბილინა კობახიძე, გაბრიელ კიკნაძე; მეუღლე — გიგა ლორთქიფანიძე (1927); შვილები: ნინო (1959), ნანა (1962), მაიკო (1973). დაამთავრა თსთი სამსახიობო ფაკ-ტი (1959). მარჯანიშვილის თეატრის მსახიობია 1959 წლიდან. ავტორია წიგნისა „ჩემი გამოცდილებიდან". გადაღებულია 14 ფილმში („ტარიელ გოლუა", „შეხვედრა წარსულთან", „დათა თუთაშხია", „თეთრი ბაირაღები" და სხვ.); მონაწილეობდა 100-ზე მეტ სპექტაკლში. არის საქართველოს სახალხო არტისტი, თეატრის მოღვაწეთა კავშირის წევრი, საზოგადოება — „ქალები მშვიდობისთვის" წევრი.
ჰობი: თეატრი, კინო, მხატვრული ლიტერატურის კითხვა, დიზაინი.
მისამართი: (სამსახურის) მარჯანიშვილის 8. თბილისი, 380002. ტელ: 95-55-00. (ბინის) იაშვილის 7. თბილისი.

მიყვარს როლზე ფიქრი და მუშაობა. მინდა ვემსახურო თეატრსა და კინოს უანგაროდ. ჩემი ოცნებაა, ჩემმა შვილებმა და შვილიშვილებმა იცხოვრონ ბედნიერად თავისუფალ, ერთიან საქართველოში. მინდა ვუყვარდე ჩემს მეგობრებს ისე, როგორც მე მიყვარს ისინი. ვცდილობ ადამიანებთან ვიყო მართალი. არ

მიყვარს მოშურნე თვალი და ვერიდები მათ. გულწრფელობა მეგობრობის საწინდარია. მინდა ვთესო სიკეთე.

როლან კილაძე საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის წევრ-კორესპონდენტი, აბასთუმნის ასტროფიზიკური ობსერვატორიის გალაქტიკის აგებულებისა და ევოლუციის განყოფილების გამგე, დოქტორი, პროფესორი. დაიბადა თბილისში 1931 წ. 24 სექტემბერს. მშობლები: ოლღა ჯაყელი, ილია კილაძე; მეუღლე — ლედი ბინაძე (1934); შვილი — დარეჯანი (1960). დაამთავრა თსუ მექანიკა-მათემატიკის ფაკ-ტი (1955). იყო აბასთუმნის ასტროფიზიკური ობსერვატორიის უფროსი ლაბორანტი (1955), უმცროსი მეცნიერ-თანამშრომელი (1958-62), უფროსი მეცნიერ-თანამშრომელი (1962-86), წამყვანი მეცნიერ-თანამშრომელი (1986-89). განყოფილების გამგეა 1989 წლიდან. იყო თსუ ასტრონომიის კათედრის დოცენტი (1986-91). პროფესორია 91 წლიდან. დაიცვა სადოქტორო დისერტაცია თემაზე „პლანეტების თანამედროვე ბრუნვა, როგორც მცირე ნაწილაკთა პლანეტის მახლობელი გროვების განვითარების შედეგი" (1982). არის 100-ზე მეტი სამეცნიერო ნაშრომის ავტორი („თეორიული ასტროფიზიკის კურსი", (სახელმძღვანელო, 1979), „პლანეტების თანამედროვე ბრუნვა, როგორც მცირე ნაწილაკთა პლანეტის მახლობელი გროვების განვითარების შედეგი" (1986), „უმართავი გეოსტაციონარული ობიექტების გაუმჯობესებული კატალოგი" (1996) და სხვ. გამოიყვანა უნივერსალური ფორმულა, რომლითაც შეიძლება წინასწარ გამოვიცნოთ შორეული პლანეტების დღე-ღამის ხანგრძლივობა (1965), პირველმა შეაფასა პლუტონის მასა (1966), გაზომა სატურნის რგოლის სისქე (1967), მერკურზე ალმოაჩინა ატმოსფეროს არსებობის ნიშნები (1974), გედის თანავარსკვლავედში — ახალი ვარსკვლავი (1975), თეორიულად გამოთვალა პლუტონის თანამგზავრის არსებობა (1977). მიღებული აქვს მედალი „მამაცური შრომისთვის" (1970), სსრკ სახელმწიფო პრემია (1971), გაგარინის სახელობის დიპლომი (1981, 1986), საქართველოს უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმის საპატიო სიგელი (1982), შრომის ვეტერანის მედალი(1986), მედალი „კოსმოსში ადამიანის გაფრენის 25 წელი" (1986), მედალი „კოსმოსური ერის 30 წლისთავი" (1987), აკად. კოროლიოვის სახელობის 2 მედალი (1987), აკად. ჩელომეის მედალი (1988), ღირსების მედალი (ინგლისი, 1997-98), ციოლკოვსკის მედალი (1991), მედალი გაგარინის კოსმოსში გაფრენის 30-ე წლისთავთან დაკავშირებით (1991), საპატიო სიგელი დედამიწის ხელოვნურ თანამგზავრებზე დაკვირვებაში აქტიური მონაწილეობისთვის. არის საერთაშორისო ასტრონომიული კავშირის (1964) და ევროპული ასტრონომიული საზოგადოების წევრი (1982), საქართველოს კოსმონავტიკის კომიტეტის თავმჯდომარის მოადგილე, საქართველოს ასტრონომიული საზოგადოების ვიცე-პრეზიდენტი (1997). მცირე პლანეტათა საერთაშორისო კატალოგში 4737 ნომრით რეგისტრირებულ მცირე პლანეტას რ.კილაძის პატივსაცემად ეწოდა სახელი „კილაძე" (1996). რ.კილაძის შესახებ გადაღებულია დოკუმენტური ფილმი „წითელი ვარსკვლავები" (1942). მისი ბიოგრაფია შეტანილია ცნობარებში: International Who's who of Intellectuals (კემბრიჯი, 1997), მე-20 საუკუნის გამოჩენილი ადამიანები (კემბრიჯი, 1998), Dictionary of International Biography (კემბრიჯი, 1997-98).

ჰობი: სხვადასხვა ინსტრუმენტზე დაკვრა.

მისამართი: (სამსახურის) ყაზბეგის 2-ა. თბილისი, 380060. ტელ: 37-52-26, ელ.ფოსტა: ROKI @ dtapha. kheta. ge (ბინის) ვაჟა-ფშაველას VI კვ. კორ. 17. ბ. 52. თბილისი, 380086. ტელ: 30-28-41.

წარმატებას განაპირობებს ტალანტი და შეუპოვრობა. ყოველთვის ვცდილობდი საინტერესო (და არა სარფიანი) საქმე მეკეთებინა. ძალიან მეხმარება ინტუიცია და იუმორი.

სოფიო კინწურაშვილი მხატვარი. დაიბადა თბილისში 1948წ. 16 ივლისს. მშობლები: ნინო ჩერქეზიშვილი, კონსტანტინე კინწურაშვილი; მეუღლე — თამაზ ვარვარიძე; შვილები: ალექსანდრე (1974), ირაკლი (კოკო,1976). დაამთავრა თსსა გრაფიკის ფაკ-ტი (1972). თანამშრომლობს გამომცემლობებთან (1974 წლიდან), იყო ჟურნალ „დილას" ილუსტრატორი (1974-85), გაფორმებული აქვს მრავალი საბავშვო წიგნი, სახელმძღვანელო, სხვა გამოცემები. მონაწილეობს გამოფენებში 1974 წლიდან: გრაფიკის ბრნოს საერთაშორისო ბიენალე (ჩეხოსლოვაკია, 1978, 1980), კულ-დე სარტსის V საერთაშორისო გამოფენა (ბელგია, 1989), ბუდაპეშტის საერთაშორისო ბიენალე Art of Today (1987, 1990), ქართული ავანგარდი (ლენინგრადი, 1989), თანამედროვე ქართული ხელოვნება (ბუდაპეშტი, 1990), კანაგავას თანამედროვე ხელოვნების საერთაშორისო ბიენალე (იაპონია 1990), პერსონალური (მზიური, მოსკოვი, 1992), მცირე ფორმების I საერთაშორისო გამოფენა (ნაპას არტ-ცენტრი, Juniper Gallery, US, 1992), „მინიატურა 6" (ნორვეგია, 1991), MEGAUNIVERS (TMS, თბილისი, 1995), „ხატი და შემეცნება" (თბილისი 1996), პერსონალური (Int. Images Gallery, სევიკლი, აშშ, 1997), ჯგუფური (არტ-ცენტრი Georgienne, ჰააგა, 1997), ჯგუფური (Spike Island, ბრისტოლი, 1998), გრაფიკის ტრიენალე „ფერი გრაფიკაში" (კრაკოვი, 1998) და სხვა. მისი ნამუშევრები დაცულია საქართველოს სახ. ეროვნულ გალერეაში (თბილისი), ნიუ ჯერსის ზიმერლის ხელოვნების მუზეუმში, Int. Images გალერეაში, მოსკოვის პუშკინის სახ. მუზეუმში, ფრიდრიკსტადის თანამედროვე გრაფიკული ხელოვნების მუზეუმში (ნორვეგია), კულ-დე-სარტსის მცირე ფორმების მუზეუმში (ბელგია), კანაგავას თანამედროვე გრაფიკული ხელოვნების მუზეუმში (იაპონია), გრაფიკული დიზაინის ნაციონალური კოლექცია (ირლანდია), გერდა ფონ ჰოფის (გერმანია), ალექსანდრე ბეკერის, ნორტონ დოჯის (აშშ) კერძო კოლექციებში. არის საქართველოს მხატვართა კავშირის წევრი (1974), გრაფიკული დიზაინის ასოციაციის ვიცე-პრეზიდენტი, ამჟამად მუშაობს ქართული შრიფტის ფუნდამენტურ კატალოგზე.
მისამართი: (ბინის) ფალიაშვილის 39ა, ბ.13. თბილისი 380079. ტელ: 22-22-93. ელ-ფოსტა: coco@ip.osgf.ge

ეროსი კინმარიშვილი სამაუწყებლო კომპანია „რუსთავი 2"-ის პრეზიდენტი. დაიბადა ხაშურში 1964 წ. 5 აგვისტოს. მშობლები: გულიკო მაჭავარიანი, იოსებ კინმარიშვილი; მეუღლე — ია კინმარიშვილი (1971); შვილები: ლუკა (1992), ანა (1994), თეკლე (1995). დაამთავრა თსსი პედიატრიული ფაკ-ტი (1987). იყო რუსთავის ბავშვთა საავადმყოფოს ექიმი-პედიატრი (1988-89), უნერის (ონის რ-ნი) სოფლის ამბულატორიის ექიმი-პედიატრი (1989-91), რუსთავის ჯანმრთელობის დაცვის განყოფილების გამგე (1992-92), გამგის მოადგილე (1992-93), სადაზღვევო კომპანია „რინკო"-ს დამფუძნებელი, გენერალური დირექტორი, სამაუწყებლო კომპანია „რუსთავი-2"-ის პრეზიდენტია 1994 წლიდან.
ჰობი: ალპინიზმი.
მისამართი: (სამსახურის) ვაჟა-ფშაველას 45. ტელ: 32-22-71, 32-23-71. ელ-ფოსტა: rustavi2@access.sanet.ge

ლამარა კობალაძე თბილისის საოლქო სასამართლოს მოსამართლე. დაიბადა სურამში 1960 წ. 19 ოქტომბერს. მშობლები: ლილი ცინცაძე, სიმონ კობალაძე; მეუღლე — მალხაზ სალაყაია (1959); შვილები: გვანცა (1983), გიორგი (1987). დაამთავრა თსუ იურიდიული ფაკ-ტი (1984). იყო თბილისის საქალაქო სასამართლოს კონსულტანტი (1985-87), ნაძალადევის რ-ნის მოსამართლე (1987-91), თბილისის საქალაქო სასამართლოს მოსამართლე, სასამართლო კო-

ლეგიის თავმჯდომარე, პრეზიდიუმის წევრი (1991 წლიდან). დაინიშნა თბილისის სააპელაციო სასამართლოს მოსამართლედ (1998)..
ჰობი: მოგზაურობა, ქართული კერძების მომზადება.
მისამართი: (სამსახურის) რობაქიძის 7ა ტელ: 53-09-14; 53-09-17..

უსაზღვრო შრომისმოყვარეობა. დასახული მიზნის მისაღწევად არასოდეს ეუშინდები სიძნელეებს, რადგან მჯერა, დაბრკოლების გადალახვა უმრავლეს შემთხვევაში შესაძლებელია. არ მიყვარს ფუჭი დაპირებები და სიტყვის გატეხვა. მიყვარს პუნქტუალურად მოქმედება. ჩემს საკეთებელ საქმეს არასოდეს ვაკეთებინებ სხვას.

გიორგი კობახიძე საქართველოს პარლამენტის წევრი, თავმჯდომარის მოადგილე. დაიბადა თბილისში 1953 წ. 23 ნოემბერს. მშობლები: თამარ გერმანოზაშვილი, ტიტე კობაძიხე; მეუღლე — თამარ ზაალიშვილი (1956); შვილები: ირაკლი (1978), ქეთევანი (1985). დაამთავრა თსუ ფიზიკის ფაკ-ტი (1976). იყო ჯანდაცვის სამინისტროს საინფორმაციო გამოთვლითი ცენტრის ინჟინერი (1977-78), ფიზიოლოგიის ინ-ტის (1978-85), მოლეკულური ბიოლოგიისა და ბიოფიზიკის ინ-ტის (1985-92) მეცნიერ-თანამშრომელი, ედპ-ს პრეს-მდივანი, თავმჯდომარის მოადგილე, საზოგადოებრივ ურთიერთობათა მდივანი (1991-96), ეროვნული კონგრესის პრეზიდიუმის წევრი, აღმასრულებელი მდივანი (1990-92), სახელმწიფო საბჭოს წევრი (1992), საქართველოს რესპუბლიკის პარლამენტის წევრი, ფრაქციის თავმჯდომარის მოადგილე (1992-95). არის სახალხო პარტიის წევრი (1996 წლიდან). გამოქვეყნებული აქვს ათეულობით წერილი და სტატია, 11 სამეცნიერო ნაშრომი. იყო თსუ რაგბის გუნდის კაპიტანი (1972-76), საქართველოს ახალგაზრდული ნაკრების კაპიტანი (1974-76).
ჰობი: თეატრი, ლიტერატურა, ფეხბურთი, რაგბი.
მისამართი: (სამსახურის) რუსთაველის 8. თბილისი 380018. საქართველოს პარლამენტი. ტელ: 93-11-49, 93-15-08.

სიმართლე ყველგან და ყოველთვის! მომენტის შესაფერისი მაქსიმუმი! პროფესიონალიზმი, პოფესიონალიზმი და ისევ პროფესიონალიზმი.

ედუარდ კოდუა საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის წევრ-კორესპონდენტი, თსუ სოციოლოგიის კათედრის გამგე. დაიბადა სენაკში 1929 წ. 14 ოქტომბერს. მშობლები: ლიდა შელეგია, ვანო კოდუა; მეუღლე — ანა მახარაძე (1930); შვილები: თამარი (1954), თემური (1956). დაამთავრა თსუ ფილოსოფიის ფაკ-ტი (1954). იყო სენაკის სასოფლო-სამეურნეო ტექნიკუმის მასწავლებელი (1954-59), თსუ დოცენტი (1963-68), ფილოსოფიის კათედრის პროფესორი (1968-80). თსუ სოციოლოგიის კათედრის გამგეა 1980 წლიდან. დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია „ისტორიის ნეოკანტიანური მეთოდოლოგიის კრიტიკა" (1963); სადოქტორო — „ისტორიის საზრისის საკითხისათვის" (1968). ავტორია წიგნებისა: „ისტორიის ფილოსოფია" (1966), „ისტორიის საზრისის საკითხისათვის" I და II ტ. (1976, 1979), „სოციოლოგიის შესავალი" (1988) და სხვ. არის საქართველოს სოციოლოგთა ასოციაციის პრეზიდენტი (1986).
ჰობი: დიქტატურის მსხვერპლთა ნაშრომების გამოქვეყნება.
მისამართი: (სამსახურის) თსუ სოციოლოგიის კათედრა. ჭავჭავაძის 14. თბილისი, 380014. ტელ: 22-96-65. (ბინის) ყაზბეგის 29-ა. ბ. 16. თბილისი, 380077. ტელ: 39-17-48.

ვიყო მართალი ღმერთისა და კაცის წინაშე. ცხოვრების მიზანი — გავერკვე რა არის ადამიანი და აქვს თუ არა მის ყოფიერებას რაიმე დანიშნულება სამყაროში. სიმართლემ მრავალგზის მომტეხა კისერი, მაგრამ ისევ მას ვემსახურები მეცნიერებაშიც და ცხოვრებაშიც. მიხარია, რომ შევძელი ჩემი მასწავლებლების დაფასება და მათი ნააზრევის გამომზეურება.

ირაკლი კოვზანაძე ს/ს „გაერთიანებული ქართული ბანკის" გენერალური დირექტორი. დაიბადა 1962 წ. 29 ივნისს. მშობლები: დიანა ცხადაძე, კარლო კოვზანაძე; მეუღლე — ქეთევან ტომარაძე (1970). დაამთავრა თსუ მექანიკა-მათემატიკის (1984), ეკონომიკის (1995) ფაკ-ტები. იყო თსუ ასპირანტი (1984-87), გამოთვლითი მათემატიკის კათედრის უფროსი ლაბორანტი (1988-90), ალგებრა-გეომეტრიის კათედრის უფროსი მასწავლებელი, დოცენტი (1990-92), სკბ „კრწანისის" განყოფილების გამგე, გამგეობის თავმჯდომარის მოადგილე, თავმჯდომარე, გენერალური დირექტორი (1993-97). „გაერთიანებული ქართული ბანკის" გენერალური დირექტორია 1998 წლიდან. არის ფიზიკა-მათემატიკის მეცნიერებათა კანდიდატი (1990), 11 სამეცნიერო ნაშრომის ავტორი (1988-97).

ჰობი: მხატვრული ლიტერატურის კითხვა, მოგზაურობა.

მისამართი: (სამსახურის) „გაერთიანებული ქართული ბანკი", უზნაძის 37. თბილისი, 380002. ტელ: 94-23-09, ფაქსი: 95-60-86, 99-91-39, ელ.ფოსტა: admin @ ugd. com. ge

მაღალი სამეცნიერო პოტენციალის და საერთაშორისო სტანდარტების საბანკო ინსტიტუტის ჩამოყალიბება.

ვახტანგ კოკილაშვილი საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის წევრ-კორესპონდენტი, პროფესორი. დაიბადა თბილისში 1938 წ. 1 მაისს. მშობლები: ანა კოზმავა, მიხეილ კოკილაშვილი; მეუღლე — ლალი მაღრაძე (1941); შვილები: თამარი (1967), ლაშა (1969). დაამთავრა თსუ მექანიკა-მათემატიკის ფაკ-ტი (1959). იყო მათემატიკის ინ-ტის უმცროსი (1962-66), უფროსი (1966-86), წამყვანი მეცნიერ-თანამშრომელი (1986-89), დირექტორის მოადგილე, მათემატიკური ანალიზის განყოფილების გამგე (1989 წლიდან). თსუ პროფესორია 1985 წლიდან. დაიცვა სადოქტორო დისერტაცია „სინგულარული ინტეგრალები წონიან ფუნქციურ სივრცეებში, ფუნქციათა სასაზღვრო თვისებები" (1980). ავტორია 110 სამეცნიერო სტატიის და 5 მონოგრაფიისა: „მაქსიმალური ფუნქციები და სინგულარული ინტეგრალები წონიან ფუნქციურ სივრცეებში" (1985), „წონიანი უტოლებები ლორენცისა და ორლიჩის სივრცეებში" (1991), „წონების თეორია ერთგვაროვან სივრცეებზე განსაზღვრული ინტეგრალური გარდაქმნებისთვის" (1998). ორი მონოგრაფია გამოცემულია ინგლისურ ენაზე. მიღებული აქვს ა.რაზმაძის სახელობის პრემია (1985). მისი ბიოგრაფია შეტანილია ამერიკის ბიოგრაფიული ინ-ტის ცნობარში (1997).

ჰობი: მუსიკა, თეატრი.

მისამართი: (სამსახურის) მათემატიკის ინსტიტუტი. ალექსიძის 1. თბილისი, 380093. ტელ: 33-35-12, ელ/ფოსტა: kokil @ imath. acnet. ge (ბინის) ნუცუბიძის 60. ბ. 15. თბილისი, 380077. ტელ: 39-77-13.

ჩემი ქვეყნის სამსახური პატიოსანი შრომით მეცნიერების სფეროში და ახალგაზრდა თაობის აღზრდის საქმეში. ჩემი კრედოა: „მეცნიერების მთავარი მიზანია პატივი მიაგოს ადამიანის სულიერებას" (გ.იაკობი).

კონსტანტინე კოკოევი საქართველოს პარლამენტის წევრი, ადამიანის უფლებათა და ეროვნულ უმცირესობათა საკითხების კომიტეტის თავმჯდომარე. დაიბადა თბილისში 1939 წ. 6 სექტემბერს. მშობლები: ნინა კუკულაძე, ალექსანდრე კოკოევი; მეუღლე — სალიმა ჩიაევა (1941), შვილი—ალანი (1961-91). დაამთავრა თსუ ეკონომიკის ფაკ-ტი (1968). იყო მომარაგების მთავარი კომიტეტის რესპუბლიკური გამოთვლითი ცენტრის განყოფილების უფროსი (1969), დირექტორის მოადგილე სამეცნიერო დარგში (1969-86), მეცნიერებისა და ტექნიკის სახელმწიფო კომიტეტის სახალხო მეურნეობის მართვის ინ-ტის სექტო-

რის გამგე (1986-93), არისტოტელეს სახელობის ბერძნულ-ქართული უნივერსიტეტის საერთაშორისო-ეკონომიკური ფაკ-ტის დეკანი (1991-93), საფირმო გაერთიანება „დინამიკას" საინფორმაციო სამარკეტინგო დეპარტამენტის გენ. დირექტორი (1993-95). პარლამენტის ადამიანის უფლებათა და ეროვნულ უმცირესობათა კომიტეტის თავმჯდომარეა 1995 წლიდან. დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია: „საკავშირო რესპუბლიკის მატერიალურ-ტექნიკური მომარაგების და-გეგმარებისათვის ტერიტორიული ბალანსირების მეთოდების შემუშავების სრულყოფა" (1984). არის 40 სამეცნიერო სტატიის ავტორი. სმკ-ს წევრია 1993 წლიდან.

ჰობი: ფეხბურთი, კლასიკური მუსიკა, ქართული ხალხური სიმღერები.

მისამართი: (სამსახურის) რუსთაველის 8. თბილისი 380018. საქართველოს პარლამენტი. ტელ: 99-09-05. (ბინის) ფალიაშვილის 32. ბ.18. ტელ: 22-34-05.

თუ წარმატებისთვის მიმიღწევია ცხოვრებაში და პატივს მცემენ, განპირობებულია შემდეგი ჩემი პრინციპებით: ვარ ზედმეტად პასუხისმგებელი, მოვითხოვ ყველასგან პატიოსნებას, ვერ ვიტან არაკაცურ დამოკიდებულებას საქმისა და ადამიანის მიმართ. მიყვარს ჩემი სამშობლო და ვთვლი, რომ ვარ მამულიშვილი.

მერაბ კოკოჩაშვილი კინორეჟისორი, კომპანია „ქართული ტელეფილმის" სამხატვრო ხელმძღვანელი, საქართველოს სახალხო არტისტი. დაიბადა თბილისში 1935 წ. 21 მარტს. მშობლები: მარინე ჯორჯაძე, არჩილ კოკოჩაშვილი. მეუღლე — მანანა მეძმარიაშვილი (1942); შვილები: მაია (1962), ხათუნა (1966). დაამთავრა მოსკოვის საკავშირო კინემატოგრაფიის ინ-ტის სარეჟისორო ფაკ-ტი (1960). იყო კინოსტუდია „ქართული ფილმის" რეჟისორის ასისტენტი (1957-60), საქართველოს კინემატოგრაფისტთა კავშირის მდივანი (1976-99). „ქართული ფილმის" რეჟისორია 1961 წლიდან. არის თსუ კინოს ენისა და სტრუქტურის შემსწავლელი ს/კ ლაბორატორიის ხელმძღვანელი, პროფესორი. გადაღებული აქვს მხატვრული ფილმები: „ხმელი წიფელი" (1958), „არდადეგები" (1961), „მიხა" (1963), „დიდი მწვანე ველი" (1967), „გზა მშვიდობისა, ჯაყო" (1973), „მწვერვალი" (1976), „ცხელი ზაფხულის სამი დღე" (1981), „ნუცას სკოლა" (1999); დოკუმენტური ფილმები: „გზა" (1986), „ფენომენი" (1992), „საქართველო ანოსია, საქართველო ვანოსია" (1995). მიღებული აქვს რუსთაველის პრემია, დიპლომები და პრემიები საერთაშორისო კინოფესტივალებზე: ვენაში, ობერჰაუზენში, ლა-როშელში, ერევანში, პეზაროში, სტახანოვში და სხვ.

მისამართი: (სამსახურის) კოსტავას 68, საქართველოს ტელევიზია. ტელ: 36-88-24. ფაქსი: 33-47-86. (ბინის) პლ.იოსელიანის 37. ბ.109. თბილისი 380071. ტელ: 33-78-93.

მოვიშველიებ სიტყვებს ჩემი ფილმიდან „ცხელი ზაფხულის სამი დღე": „ადამიანი ბოლომდე უნდა დაიხარჯოს".

გივი კომახიძე საქართველოს პარლამენტის წევრი, პარლამენტის საფინანსო-საბიუჯეტო კომისიის ბიუჯეტის კონტროლისა და ხაზინის ქვეკომიტეტის თავმჯდომარე. დაიბადა ქობულეთში 1953 წ. 31 მაისს. მშობლები: ნინო გოგიტიძე, მამია კომახიძე; მეუღლე — მაია ენუქიძე (1958); შვილები: ნინო (1980), სოფო (1986). დაამთავრა თსუ ეკონომიკის ფაკ-ტი (1980). იყო კიროვის რ-ნის კონსულტ. მდივანი (1971), კალინინის რ-ნის სასამართლოს აღმასრულებელი (1971-73), თსუ სააღრიცხვო-ეკონომიკური ფაკ-ტის კათედრის ლაბორანტი (1980-81), ფინანსთა სამინისტროს სამმართველოს მთავარი ეკონომისტი (1986-87), განყოფილების უფროსი (1987-91), ფინანსებისა და ფულის მიმოქცევის მთავარი სამმართველოს უფროსის მოადგილე (1991), ფინანსთა სამინისტ-

როს ფასების, ფულის მიმოქცევის და საკრედიტო პოლიტიკის სამმართველოს უფროსი (1994), ქობულეთის რ-ნის გამგეობის თავმჯდომარის მოადგილე (1994-95), პირველი მოადგილე (1995). პარლამენტის წევრია 1995 წლიდან. დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია „შრომის ნაყოფიერების დაგეგმვა და ანალიზი საქართველოს ჩაის მრეწველობაში" (1986). ავტორია 14 სამეცნიერო ნაშრომისა. არის დემოკრატიული აღორძინების კავშირის წევრი (1995).
ჰობი: მეგობრების წრეში ყოფნა, ოჯახური იდილია, სპორტი, ლიტერატურა.
მისამართი: (სამსახურის) საქართველოს პარლამენტი. რუსთაველის 8. თბილისი, 380018. ტელ: 99-92-20. (ბინის) არაყიშვილის I ჩიხი, 1/12. თბილისი.

უანგაროდ სიკეთის კეთება, გამთლიანებული, აღორძინებული, ეკონომიკურად და სულიერად ძლიერი საქართველოს ხილვა და ამ პროცესში ჩემი შესაძლო წილის შეტანა.

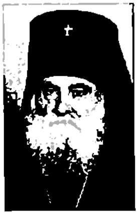

კონსტანტინე (მელიქიძე) მარგვეთის ეპარქიის მმართველი მიტროპოლიტი. დაიბადა სოფ. ბადიანთაში (ბორჯომის რ-ნი) 1926 წ. 12 თებერვალს. მშობლები: მარიამ კონსტანტინოვი, სიმონ მელიქიძე; შვილები: აკაკი (1953), ნიკოლოზი (1955), იამზე (1959), ნოშრევანი (1961). დაამთავრა ბორჯომის სატყეო ტექნიკუმი (1946), თბილისის სასოფლო-სამეურნეო ინ-ტი (1966). მუშაობდა სატყეო მეურნეობებში (1949-68), მსახურობდა ეკლესიაში (1968 წლიდან). აკურთხეს დიაკვნად (1972), მღვდლად ატოცის წმ. გიორგის ეკლესიაში (1973), ხაშურის წმ. იოანე ნათლისმცემლის ეკლესიაში (1974), იყო ამ ეკლესიის წინამძღვარი (1978). აღიკვეცა ბერად წმ. ნინოს მონასტერში მცხეთაში (1978). აკურთხეს არქიმანდრიტად, ეპისკოპოსად, მთავარეპისკოპოსად. მიტროპოლიტის ხარისხში აღყვანილ იქნა 1983 წელს იმავე წელს დამტკიცებულ იქნა ურბნისის ეპარქიის ეპისკოპოსად.

აკაკი კოპალეიშვილი ვანის რაიონის გამგეობის თავმჯდომარე. დაიბადა სამტრედიაში 1952 წ. 12 ივლისს. მშობლები: ევნერა ხუჭუა, ილია კოპალეიშვილი; მეუღლე — სიუზი მელანაშვილი (1953); შვილები: ლელა (1977), ეკატერინე (1979), გიორგი (1984). დაამთავრა სპი (1975), თსუ (1991). იყო „თბილგვირაბმშენის" კომკავშირის კომიტეტის მდივანი (1977), სამტრედიის კომკავშირის რაიკომის I მდივანი (1979-85), სასოფლო მშენებლობის სამინისტროს N16 ტრესტის მთავარი ინჟინერი (1985-92), მინისტრთა კაბინეტის სახელმწიფო მრჩეველი (1992-96), სოფლის მეურნეობისა და სურსათის სამინისტროს ადმინისტრაციული დეპარტამენტის უფროსი (1996-97). ვანის რაიონის გამგეობის თავმჯდომარეა 1997 წლიდან. მიღებული აქვს საქართველოს უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმის საპატიო სიგელი (1980).
ჰობი: სპორტი.
მისამართი: (სამსახურის) ვანი. ტელ: 99-77-69, 2-25-25. (ბინის) ფიზკულტურის I შესახვევი N6. თბილისი. ტელ: 92-96-33.

მიღწეულით დაუკმაყოფილებლობა, ახლის ძიება, საქმისა და სიტყვის ერთიანობა.

თეიმურაზ კოპალეიშვილი საქართველოს პარლამენტის წევრი, პარლამენტის საფინანსო-საბიუჯეტო კომიტეტის თავმჯდომარის პირველი მოადგილე. დაიბადა თბილისში 1943 წ. 29 აგვისტოს. მშობლები: თამარ კოპალეიშვილი, დავით კოპალეიშვილი; მეუღლე — ლამარა გოლუბიანი (1951); შვილები: თამარი (1979), დავითი (1981). დაამთავრა თსუ ეკონომიკის ფაკ-ტი (1969). იყო „თბილტანსაცმელვაჭრობის" გამყიდველი (1962-63, 1966-69), ასისტენტი (1973-74), მოსკოვის კოოპერატიული ინ-ტის უფროსი მასწავლებელი (1974-

78), პარლამენტის საფინანსო-საბიუჯეტო კომისიის თავმჯდომარე (1993-95). საფინანსო-საბიუჯეტო კომიტეტის თავმჯდომარის პირველი მოადგილეა 1995 წლიდან, სოციალური და ეკონომიკური პრობლემების ს/კ ინ-ტის განყოფილების გამგეა 1978 წლიდან. დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია „ტიტანცირკონიუმის მარილებით დათრიმლული შევრეტის სამომხმარებლო თვისებების გამოკვლევა" (1974). ავტორია 40-მდე სამეცნიერო ნაშრომისა და 1 გამოგონების. იყო სკკპ წევრი (1979-90), სახალხო ფრონტის წევრი (1989-90), საქართველოს ეროვნული თანხმობისა და აღორძინების კავშირის წევრი (1990-93). მოქალაქეთა კავშირის წევრია 1994 წლიდან.

ჰობი: მხატვრული ლიტერატურა, ჭადრაკი.

მისამართი: (სამსახურის) საქართველოს პარლამენტი. რუსთაველის 8. თბილისი, 380018. ტელ: 99-82-06. (ბინის) ნუცუბიძის IV მ/რ. კორპ. 15. ბ. 61. თბილისი, 380083. ტელ: 32-91-89.

პატიოსნება, პროფესიონალიზმი, თავმდაბლობა.

ალექსანდრე კორსანტია პიანისტი, პროფესორი. დაიბადა თბილისში 1965 წ. 18 აპრილს. მშობლები: სვეტლანა კორსანტია, ვალერი ყიდკო; მეუღლე — ნეა კორსანტია (1965); შვილი — ნიკა (1987). დაამთავრა თბილისის სახ. კონსერვატორია (1989) და ასპირანტურა (პროფ. თ. ამირეჯიბის კლასი, 1991). არის აშშ ინდიანას შტატის უნივერსიტეტის ფორტეპიანოს კათედრის მასწავლებელი, პროფესორი (1993 წლიდან), ამიერკავკასიის მუსიკოს-შემსრულებელთა კონკურსის ლაურეატი (I პრემია, 1981), შოპენის კონკურსის დიპლომანტი (ვარშავა, 1985), პიანისტთა საერთაშორისო (ავსტრალია, 1988), პალმ-ბიჩის (აშშ, 1994) და არტურ რუბინშტეინის (ისრაელი, 1995) კონკურსების I პრემიის ლაურეატი. ეწევა საშემსრულებლო (საკონცერტო) მოღვაწეობას მსოფლიოს სხვადასხვა ქვეყანაში.

ჰობი: საბავშვო კომპიუტერული თამაშობანი.

მისამართი: (ბინის) რუსთაველის 1. თბილისი 380008. ტელ: 99-98-78. საუტ-ბენდი, ინდიანას შტატი, აშშ. 219228938-92.

ის, რაც ვიცი და შემიძლია, უნდა გავუზიარო სხვებს, განსაკუთრებით ჩემს მოწაფეებს.

ვახუშტი კოტეტიშვილი აღმოსავლეთმცოდნე, ფილოლოგი, მწერალი, მთარგმნელი, პროფესორი. დაიბადა თბილისში 1935 წ. 4 აგვისტოს. მშობლები: ნინო დილევსკაია, ვახტანგ კოტეტიშვილი. მეუღლე — მზექალა გოგოჭური (1964); შვილები: ტატო (1959), გუგა (1962). დაამთავრა თსუ აღმოსავლეთმცოდნეობის ფაკ-ტი (1959). იყო თსუ დოცენტი (1965-77), პროფესორი (1978-95). არის თბილისის კულტურის სახელმწიფო ინ-ტის პროფესორი, ფოლკლორის კომპლექსური კვლევის მეცნიერ-ხელმძღვანელი (1994 წლიდან), ფოლკლორისტული კლუბის „ჯავარის" პრეზიდენტი (1996 წლიდან). დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია: „ჰაფეზის ლირიკის გაგებისათვის" (1964), სადოქტორო — „სპარსული კლასიკური რითმის სტრუქტურა" (1975). ნათარგმნი და გამოცემული აქვს წიგნები: „ომარ ხაიამი, რობაიები" (1963), „აბდ ორ-რაჰმან ჯამი, ლექსები" (1966), „ჰაფეზი „ლირიკა" (1967), „სპარსული კლასიკური რითმის სტრუქტურა" (მონოგრაფია 1968), „ირანული პოეზია" (შემდგენელი, რედაქტორი, კომენტარების ავტორი, ერთ-ერთი მთარგმნელი, 1978), „ვახუშტი კოტეტიშვილის ფოლკლორული რვეული" (1990). რაინერ მარია რილკეს პოეტურ ციკლთა თარგმანისათვის მიღებული აქვს ქართულ-ევროპული ინ-ტის (პარიზი, 1990) და ავსტრიის კულტურისა და ხელოვნების სამინისტროს (ვენა, 1995) პრემიები. არის საქართველო-აზერბაიჯანის საზოგადოების ვიცე-პრეზიდე-

ნტი და იუნესკოს ფოლკლორული ასოციაცია „იოფას" საქართველოს განყოფილების პრეზიდენტი (1997 წლიდან), საქართველოს პედაგოგიურ მეცნიერებათა აკადემიის აკადემიკოსი. მისი ბიოგრაფია შეტანილია ქართულ საბჭოთა ენციკლოპედიაში.
ჰობი: სამთო ტურიზმი, ბილიარდი, ბრიჯი, თამადობა.
მისამართი: (სამსახურის) აღმაშენებლის 40. თბილისი 380002. კულტურის სახ. ინ-ტი. ტელ: 95-10-50. (ბინის) ვახტანგ კოტეტიშვილის 7. თბილისი 380039. ტელ: 99-71-45. 22-85-77.

ქრისტეანული ათი მცნება, სიკეთისა და მადლიერების უნარი, თავმოყვარეობა და არა პატივმოყვარეობა, აზროვნების თავისუფლება და სულის სილაღე, პოეზიის შმაგი სიყვარული, ნიკო სამადაშვილის გაგებით: „ავადმყოფობა ეგონათ, ბიჭო, ლექსები, ტანზე გამონაყარი..".

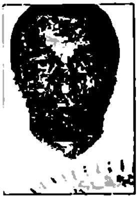

გია კოშიტაძე საქართველოს დამსახურებული მწვრთნელი, საერთაშორისო კატეგორიის არბიტრი. დაიბადა თბილისში 1956 წ. 5 აგვისტოს. მშობლები: თინა ჩიქოვანი, გიორგი კოშიტაძე; მეუღლე — ქეთევან კობერიძე (1960); შვილები: გიორგი (1994), თინათინი (1996). დაამთავრა ფიზიკური კულტურის ინტის პედაგოგიური ფაკ-ტი (1984). იყო თბილისის ავეჯის მე-3 ფაბრიკის დურგალი (1979-81), მე-15 სკოლის ფიზკულტურის მასწავლებელი (1981-85), სპორტსაზოგადოება „მართვეს" რესპუბლიკური საბჭოს წევრი. თავისუფალი ჭიდაობის მწვრთნელია 1985 წლიდან.
მისამართი: (სამსახურის) „მართვეს" რესპუბლიკური საბჭო. ც.დადიანის 134. თბილისი, 380080.

იყო პატიოსანი, გიყვარდეს მეგობარი, იცოდე სადაური ხარ, შეისმინო დარიგება. ვცდილობ ვასწავლო ის, რაც ვიცი და შემიძლია. შეგირდები გახდნენ ადამიანები პირველ რიგში, შემდეგ მსოფლიო, ევროპის და ოლიმპიური ჩემპიონები. რაც შეიძლება მეტი ყურადღება მიექცეს ბავშვთა სპორტის განვითარებას, მათ სულიერ და ფიზიკურ განვითარებას და მატერიალურ დახმარებას საქართველოში სპორტის ძირითადი სახეებისადმი.

ჯამბულ (ჯაბა) კოხრეიძე საქართველოს პარლამენტის წევრი. დაიბადა სოფ. მაღლაკში (წყალტუბოს რ-ნი) 1966 წ. 10 მაისს. მშობლები: ლენა (ელენე) ჯანელიძე-კოხრეიძისა, ვახტანგ კოხრეიძე. მეუღლე — მარინე ჩხობაძე-კოხრეიძისა (1973). შვილი: ელენე (1999). დაამთავრა თსუ ისტორიის ფაკ-ტი (1989), ასპირანტურა (1992). იყო წყალტუბოს რ-ნის საბჭოს ალმასკომის განყოფილების გამგე, პრეზიდიუმის წევრი (1989-91), ქუთაისის საინჟინრო ინტის მასწავლებელი, წყალტუბოს ჰუმანიტარულ-ეკონომიკური ინ-ტის პრორექტორი (1992-95), ედპ-ს იმერეთის ბიუროს თავმჯდომარის მოადგილე. პარლამენტის წევრია 1995 წლიდან. გამოქვეყნებული აქვს პუბლიცისტური წერილები. იყო ედპ-ს (1993-96), არის სახალხო პარტიის წევრი. 1995 წელს სტაჟირება გაიარა აშშ პოლიტიკურ-სამეცნიერო ცენტრებში, არის პოლიტურთიერთობების ინ-ტის „მერიდიანი"-ს (ვაშინგტონი) დიპლომანტი.
ჰობი: მხატვრული ლიტერატურის კითხვა და საგამომცემლო საქმე.
მისამართი: (სამსახურის) რუსთაველის 8. თბილისი, 380018. საქართველოს პარლამენტი. ტელ: 92-12-90. შანიძის 1 წყალტუბო. ტელ:2-31-19. (ბინის) თემქა, III მ/რ. I კვ. კორპ. 22. ბ. 23. თბილისი, 380097. ტელ: 64-76-76. /ბესიკის 2/1. წყალტუბო, 384050.

მე იმ თაობის წარმომადგენელი ვარ, რომელსაც განსაკუთრებული პასუხისმგებლობა და ფუნქცია დაეკისრა მეოცე საუკუნის 80-90-იან წლებში. ამ პასუხისმგებლობის და ფუნქციის გააზრება არის ჩემი კრედო. მწამს, ეს თაობა უფრო ხმამაღლა იტყვის თავისას 21-ე საუკუნეში. ჩემი რწმენის, იდეალების ქვაკუთხედია: მამული, ენა, სარწმუნოება და ოჯახი.

ცირა კუპატაძე „ქალთა გაზეთის" გამომცემელი და რედაქტორი, ჟურნალ „ქართული მოდის" გამომცემელი. დაიბადა ჭიათურაში 1950 წ. 23 თებერვალს. მშობლები: მარგარიტა სარალიძე, ბეჟან კუპატაძე. დაამთავრა თსუ ჟურნალისტიკის ფაკ-ტი (1971). იყო გაზეთ „ლენინელის" კორესპონდენტი (1971-72), სამკერვალო ფაბრიკის რადიოკვანძის რედაქტორი (1972-73), იმავე ფაბრიკის კომკავშირის კომიტეტის მდივანი (1973-75), მოსკოვის უმაღლესი კომკავშირული სკოლის მსმენელი (1975-77), „ახალგაზრდა კომუნისტის" კორესპონდენტი, რედაქტორის მოადგილე (1977-89), „სოფლის ცხოვრების" კორესპონდენტი (1989-90), გაზეთ „კაბადონის" განყოფილების გამგე (1990). „ქალთა გაზეთის" დამფუძნებელი და რედაქტორია 1990 წლიდან. იყო კომკავშირის ცკ-ის სარევიზიო კომისიის წევრი, სკკპ წევრი (1973-90).

ჰობი: მანქანის ტარება, ცურვა, ტყე, კინო.

მისამართი: (სამსახურის) გამომცემლობა „სამშობლო". კოსტავას 14. თბილისი. ტელ: 98-86-77. (ბინის) დიღმის მასივი, III კვ. II კორპ. ბ. 74. თბილისი.

ყოველთვის ვიცოდი რა მინდოდა. ვგრძნობდი მიზნის მისაღწევად საჭირო ყველაზე რეალურ, მოკლე გზას. მიღწეული აღარ მაინტერესებს, თუმცა ერთგულად ვემსახურები. მაშინვე მიჩნდება ახალი მიზანი. როგორც ქალს, არ მაქვს არავითარი კომპლექსი, მამაკაცებს ვექცევი ისე, როგორც თანასწორუფლებიანებს. ვიცი საკუთარი თავის ფასი და ეს სულაც არ მაწუხებს.

მამუკა კურდღელაშვილი ევროპისა და მსოფლიო ჩემპიონი სამბოში. დაიბადა საგარეჯოში 1971 წ. 22 სექტემბერს. მშობლები: დალი კურდღელაშვილი, დავით კურდღელაშვილი. დაამთავრა ფიზკულტურის ინ-ტი და შსს აკადემია. არის მსოფლიო ჩემპიონი ახალგაზრდებს შორის (1991), ევროპისა და მსოფლიო ჩემპიონატის ვერცხლის პრიზიორი (1994), მსოფლიო უნივერსიადის ჩემპიონი (1995), მსოფლიო ჩემპიონატის ვერცხლის პრიზიორი (1996), ევროპის და მსოფლიო ჩემპიონი (1997). დაჯილდოებულია ღირსების მედლით (1997).

ჰობი: სპორტი, მუსიკა.

მისამართი: (სამსახურის) ჭავჭავაძის 49-ა. თბილისი. ტელ: 22-72-43, 22-51-68. (ბინის) ჯორჯაძის 16. საგარეჯო.

ჩემი წარმატება პირველ რიგში განაპირობა სპორტულმა მონაცემებმა, შრომამ, მწვრთნელებმა.

ელდარ კურტანიძე პროფესიონალი მოჭიდავე, საერთაშორისო კლასის სპორტის ოსტატი. დაიბადა სოფ. ქვემო ფშაფში (გულრიფშის რ-ნი) 1972 წ. 16 აპრილს. მშობლები: ნაირა ნულაია, ნოდარ კურტანიძე; მეუღლე — ნანა კურტანიძე (1972); შვილები: ნათია (1991), ნოდარი (1994). დაამთავრა თსუ სოხუმის ფილიალი (1996), სწავლობს თსუ იურიდიულ ფაკ-ტზე (1997 წლიდან). არის ევროპის ჩემპიონი თავისუფალ ჭიდაობაში (1992, 1997, 1998), მსოფლიოს N1 მოჭიდავე (1993), საქართველოს N1 სპორტსმენი (1996), ყველა დიდი შეჯიბრის ჩემპიონი, ოლიმპიური თამაშების ბრინჯაოს პრიზიორი (ატლანტა, 1996), ვ.ბალავაძის სახელობის საერთაშორისო ტურნირის გამარჯვებული (1998). არის საერთაშორისო კლასის სპორტის ოსტატი.

ჰობი: მუსიკა და ყველა ქვეყნის ძველი ისტორია, ოცნება.

მისამართი: (ბინის) ჯანაშიას 11ა, ტელ: 22-75-77. (სამსახურის) ჭავჭავაძის 49. ფალავანთა კლუბი, ტელ/ფაქსი: 29-14-16.

ბავშვობიდან მქონდა მიზანი გავმხდარიყავი ევროპის, მსოფლიოსა და ოლიმპიური თამაშების ჩემპიონი, რასაც მომავალში განვახორციელებ, და საერთოდ, ყველა საქმეში უნდა ჰქონდეს ადამიანს მიზანი. ჩემი იდეალია ღმერთი, უფალი, სამშობლო და ერთი ჩემი მიზანია ვაკეთო ის საქმე, რითაც მე შემეძლება დავიმსახურო ნდობა და სიყვარული ჩემი იდეალისაგან. და ბოლოს, მე მი-

ნდა ვიცხოვრო ისე, ცხოვრების ბოლოს რომ მოვიხედავ და გადავხედავ ჩემს ნარსულ ცხოვრებას, მეთქვას მე გავაკეთე ის, რაც შემეძლო ჩემი ქვეყნისათვის.

ბიძინა კუჭავა ტელეკომპანია, რადიო და გაზეთ „საქართველოს ხმის" დამფუძნებელი და პრეზიდენტი. დაიბადა თბილისში 1962 წ. 27 აგვისტოს. მშობლები: ნინო მიქელაძე, ნუგზარ კუჭავა; მეუღლე — მაია კუჭავა (1962); შვილები: რევაზი (1979), მეგი (1985), ანა (1998). დაამთავრა სპი (1985). იყო ტელეკომპანია „იბერვიზიის" გენერალური დირექტორის მოადგილე (1988-94). 1994 წლიდან ტელეკომპანიის, რადიოს და გაზეთის „საქართველოს ხმის" დამფუძნებელი და პრეზიდენტია. არის მრავალი სატელევიზიო გადაცემისა და სიუჟეტის ავტორი.

მისამართი: (სამსახურის) ქ. შარტავას 7, III სართ. თბილისი 380122. ტელ: 38-01-25, 38-49-25. ფაქსი: 98-42-03.

„საქართველო უპირველეს ყოვლისა"; ჩემი საქმის უზომო სიყვარული და სიმართლის გზით სიარული; სიჯიუტე და პრინციპულობა. არასდროს არავისთვის არ მიღალატია და სამეგობროდან პირველი არასოდეს არ გამოვსულვარ. ყოველთვის ვასრულებ საქმეში მიცემულ პირობას. ვერ ვიტან მლიქვნელებს და მარიონეტებს.

მედეა კუჭუხიძე რეჟისორი, საქართველოს სახალხო არტისტი. დაიბადა თბილისში 1937 წ. 10 ივლისს. მშობლები: ნინო ალშიბაია, შალვა კუჭუხიძე; შვილი — რუსუდან მირცხულავა (1958). დაამთავრა თსთი სარეჟისორო ფაკ-ტი (1961). იყო თბილისის სანკულტურის თეატრის (1960-61), სოხუმის დრამატული თეატრის (1961-63) რეჟისორი, თსთი პედაგოგი (1963-71). მარჯანიშვილის თეატრის რეჟისორია 1964 წლიდან. დადგმული აქვს 70 სპექტაკლი, მათ შორის: „ანა ფრანკის დღიური" (გრიბოედოვის თეატრში, 1964), კ.ჩაპეკის „დედა", ხუხაშვილის „მთაწმინდის მთვარე" , ედ.ფილიპოს „კომედიის ხელოვნება", ა.მიუსეს „სიყვარული სახუმარო არ არის", პ.კაკაბაძის „სამი ასული და ტყის ქალები", „პორტოპოლოს ტუსაღები", ნ.ლორთქიფანიძის „ჟამთა სიავე", ლ.თაბუკაშვილის „ძველი ვალსი", როსებას „პროვინციული ამბავი", კ.გოცის „ლურჯი ურჩხული", მ.ჩიკამაცუს „შეყვარებულთა თვითმკვლელობა ციურ ბადეთა კუნძულზე", კ.ვოიტილას „ოქრომჭედლის სახელოსნოს წინ" (მარჯანიშვილის თეატრში); უილიამსის „შუშის სამხეცე" (რუსთაველის თეატრში, 1971) და სხვ. გამოქვეყნებული აქვს სტატიები გაზეთ „ქართულ ფილმში", არის ორი პიესის ავტორი: „ყბედი თუთიყუში", „ზღაპარ იყო, ზღაპარ იყო..."

ჰობი: კითხვა.

მისამართი: (სამსახურის) მარჯანიშვილის 8. თბილისი 380002. ტელ: 95-24-25. (ბინის) მარჯანიშვილის 2, ბ.2. ტელ: 96-53-57.

მჯერა რუსთაველის შეგონების: „თავია სიცრუე ყოვლისა უბედობისა". ვცდილობ ვიყო პატიოსანი (ვიწრო და ფართო გაგებით); ვაფასებ სიკეთეს და ერთგულებას — არა როგორც მხოლოდ ზოგად ცნებებს. მიყვარს პროფესიონალიზმი და თან მეშინია ცალმხრივობის. ვოცნებობ, რომ ჩემი ხალხი სულიერად და გონებრივად განათლებული იყოს, ყოველნაირი სიყალბე და ზედაპირულობა დაძლიოს. მეშინია — ვესტერნიზაციამ ეროვნული არ ამოძირკვოს და ქართველებმა მემკვიდრეობითობა და ფესვები სამუდამოდ არ განწყვიტონ. მჯერა: ქართული თეატრი უპირველესად ქართული დრამატურგიაა. მძულს ეპიგონობა.

ჯემალ კუხალაშვილი მხატვარი. დაიბადა ხონში 1952 წ. 29 ოქტომბერს. მშობლები: ჟუჟუნა იობიძე, ოთარ კუხალაშვილი; მეუღლე — მანანა კუხალაშვილი (1958). შვილები: ოთარი (1980), ლაშა (1981), გიორგი (1982), ბექა (1987),

კახა (1990). დაამთავრა თსსა სახვითი ხელოვნების ფაკ-ტი (1984). გამოფენებში მონაწილეობს 1979 წლიდან. საქართველოს მხატვართა კავშირის წევრია 1981 წლიდან. გამოფენები: პერსონალური თბილისი (1987, 1994, 1997), მოსკოვი (1989, 1990, 1994), აშშ (1991), ჯგუფური, პოლონეთი (1985), ბელგრადი (1988), ფლორენცია, ვენა, ტორონტო, ქართული სახვითი ხელოვნების რეტროსპექტივა (თაობათა გამოფენა 1987), საქართველოს სსრ სახვითი ხელოვნება, მოსკოვი (1987), საბერძნეთი თანამედროვე ქართულ ხელოვნებაში (1988). მონაწილეობდა ქუთაისის ფერმწერთა საერთაშორისო პლენერში, დაჯილდოვდა წლის საუკეთესო ნამუშევრისათვის (1987), არის საშობაო საერთაშორისო გამოფენის ლაურეატი (1997).
მისამართი: *(ბინის)ჭოველიძის 50. თბილისი 380008./ ვაზისუბანი, მხატვრების დასახლება, I მ/რ. ტელ: 78-35-90.*

ბესიკ ლაგვილავა საქართველოს პარლამენტის წევრი, მცირე ბიზნესის განვითარების სამთავრობო საკოორდინაციო საბჭოს წევრი. დაიბადა სოფ. ბულინყუში (ხობის რ-ნი) 1963 წ. 19 მარტს. მშობლები: თენგულა თოდუა, ემილ ლაგვილავა; მეუღლე — ეკატერინე ბუკია (1974); შვილები: ანა (1994), მალხაზი (1996). დაამთავრა თსუ მექანიკა-მათემატიკის და ეკონომიკის ფაკ-ტები (1984, 1991). იყო ავტომატური სისტემების ინ-ტის მეცნიერ-თანამშრომელი (1984-89), კონცერნ „საქეკონინფორმსერვისის" კომერციული დირექტორი (1990-91), მრეწველობის სამინისტროს მთავარი სპეციალისტი (1990-91), ეკონომიკის სამინისტროს ანტიმონოპოლიური მთავარი სამმართველოს უფროსის მოადგილე (1992), მეწარმეთა და კოოპერატორთა კავშირის სამრეწველო კომერციული ცენტრის გენერალური დირექტორი (1992-93), შსს კომერციულ და არასაბიუჯეტო ორგანიზაციათა სამსახურის უფროსი, შსს ფონდის გენერალური დირექტორი (1994-95). პარლამენტის წევრია 1995 წლიდან. ავტორია „საქართველოში მცირე და საშუალო ბიზნესის განვითარების სახელმწიფო პროგრამის" (1994), სტატიისა — ხელოვნური ინტელექტის ამოცანა „ვიბროპორტრეტი" (1988). არის მოქალაქეთა კავშირის წევრი (1995).

ჰობი: მხატვრული ლიტერატურა, ხატვა, ნადირობა, ფილოსოფია-ფსიქოლოგია.

მისამართი: (სამსახურის) საქართველოს პარლამენტი. რუსთაველის 8. თბილისი, 380018. ტელ: 92-12-58, 96-03-13. (ბინის) გამცემლიძის შესახვევი 14. თბილისი. ტელ: 96-03-13.

პატივს ვცემ ადამიანში ინტელექტს და პატიოსნებას. ჩემს ერთ დახასიათებაში, რომელიც შედგენილი იყო ჩემი სამეცნიერო ხელმძღვანელის მიერ, ეწერა: „შეუძლია მთელი დღეები უქმად გაატაროს, მაგრამ ერთ კვირაში გააკეთებს იმას, რისი გაკეთებაც სხვებს ერთი წლის მანძილზე არ შეუძლიათ". ვერ ვიტან მატყუარებს, რომელთაც სწორედ არჩევნების წინ გაეხსნებათ ხოლმე ტყუილის მადა. ვარ ბუნებით თავმდაბალი, მაგრამ ზედმეტად თავმდაბალ ადამიანებში ეჭვი შემაქვს, საფუძველი ხომ არა აქვთ ამ თავმდაბლობისთვის მეთქი. თუმცა არც საკუთარი პერსონის წარმოჩენის დაუოკებელი სურვილი არ მიყვარს ადამიანებში.

ნოდარ ლადარია საეკლესიო მეცნიერებათა დოქტორი, თსუ დასავლეთ ევროპის ფილოლოგიის ფაკულტეტის იტალიური ენისა და ლიტერატურის დოცენტი. დაიბადა სოხუმში 1960 წ. 6 იანვარს. მშობლები: ვალიდა ნიკოლაიშვილი, კონსტანტინე ლადარია. მეუღლე: რუსუდან ლადარია (1961); შვილები: ელენე (1984), კონსტანტინე (1987). დაამთავრა თსუ ფიზიკის ფაკ-ტი (1981), თბილისის სასულიერო აკადემია (1991), რომის აღმოსავლური ინ-ტის ლიცენციატი (1994). დაიცვა სადოქტორო დისერტაცია თემაზე „დავით აღმაშენებლის გალობანი სინანულისანი. ისტორიულ-ლიტურგიული ანალიზი" (რომი, 1996). შესრულებული აქვს თარგამნები: „კათოლიკური ეკლესიის კატეხიზმო" (ქართულად, 1997), ეგნ. ლოიოლა „ავტობიოგრაფია" (რუსულად, 1993), დავით აღმაშენებელი „გალობანი სინანულისანი" (იტალიურად 1996), გიორგი მერჩულე „გრიგოლ ხანძთელის ცხოვრება" (იტალიურად). არის საერთაშორისო ქრისტიანული კულტ. ასოციაციის „Granum Sinapis" (რომი) ვიცე-პრეზიდენტი (1996), დავით ანდღულაძის სახელობის ქართული ვოკალური კულტურის ფონდის გამგეობის წევრი (1999).

მისამართი: (სამსახურის) ჭავჭავაძის 36. თბილისი, 380068. თსუ V კორპუსი. (ბინის) მშვიდობის 16/10, ზაჰესი. 380017. ტელ: 65-84-27

ლევან (ლუკა) ლასარეიშვილი მხატვარი. დაიბადა თბილისში 1957წ.13 დეკემბერს. მშობლები: ემა თხელიძე, ნიკოლოზ ლასარეიშვილი. მეუღლე — მონიკა რაპი; შვილი — ნიკა (1990). დაამთავრა თსსა ფერწერის რესტავრაციის განყოფილება (1982). გამოფენებში მონაწილეობს 1983 წლიდან· პერსონალური: ფრიდრიხის გალერეა, კიოლნი (1990, 1993); ქართული ხელოვნება „ერმიტაჟი", მოსკოვი (1987); საქართველოს სსრ სახვითი ხელოვნება, მოსკოვი (1987); „ქართული სახვითი ხელოვნების რეტროსპექტიული (თაობათა) გამოფენა, ექსპოზიცია IV (80-იანელები) „მხატვრის სახლი" (თბილისი, 1987); ქართული აბსტრაქტული ხელოვნების I გამოფენა, სეგ (თბილისი, 1987); ინტერ-არტი — სოციალისტური ქვეყნების ხელოვნების საერთაშორისო Messe (ვარშავა,1987); „არაფიგურაციული ხელოვნება საქართველოდან" (ერმიტაჟი, 1988); „გლასნოსტი" ახალი თავისუფალი რუსული ხელოვნება (ემდენი,1988); ახალი ხელოვნება სსრკ-დან და ბულგარეთიდან (დალასი, აშშ,1988); „თანამედროვე საბჭოთა ხელოვნება" (ი.კაბაკოვთან ერთად, ოტელ დე ვილე, სტრასბურგი,1989); „ახალი საბჭოთა ფერწერა", (ვარშავა,1989); „პერესტროიკა და ადამიანი" 3 ქართველი მხატვარი (კინოს სახლი, მოსკოვი (1989); GEORGIA IN MY MIND" 4 მხატვარი თბილისიდან (ფრიდრიხ ანუმი, კასელი, 1990); დიუმონტ კუნსტ ჰალე, (კიოლნი,1990); „ქართული ფერწერა" ბისმარკის ფონდი (პარიზი,1990); GEORDIA IN MY MIND — ახალი ფერწერა საქართველოდან (1990), DIE WIEGE DER MENSCHHEIT მაინის ფრანკფურტი (1992), ჯვაროსნები III ფრიდრიხის გალერეა, კიოლნი (1993); საიდუმლო სერობა, კიოლნი (1994); KÖLNKUNST U.SOSEF-HAUBRICH-KUNSTHALLE კიოლნი (1995); TRANS-FORMATION იუნესკო, პარიზი (1998). იყო კინოსტუდია „ქართულ ფილმის" მხატვარი (1979-82). 1990 წლიდან ცხოვრობს და მუშაობს ქ. კიოლნში (გერმანია).
მისამართი: (ბინის) მატბერაშვილის II შესახვევი. თბილისი. ტელ: 22-77-55.

ტატო ლასხიშვილი გაზეთ „სვობოდნაია გრუზიას" მთავარი რედაქტორი. დაიბადა 1960 წ. 14 აპრილს ქუთაისში. მშობლები: თამილა ლასხიშვილი, გიორგი ლასხიშვილი; მეუღლე — მარინე ჯაში (1969); შვილი: თამუნა (1990). დაამთავრა სპი ენერგეტიკის ფაკ-ტი (1982), თსუ ჟურნალისტიკის ფაკ-ტი (1990). იყო საქტელერადიოს სპორტული პროგრამების მთავარი რედაქციის კომენტატორი (1980-91), „სვობოდნაია გრუზიას" მთავარი რედაქტორის პირველი მოადგილე (1991-98). მთავარი რედაქტორია 1998 წლიდან. დაჯილდოებულია ღირსების მედლით (1997).
ჰობი: ლიტერატურა, მუსიკა, სპორტი.
მისამართი: (სამსახურის) რუსთაველის 42. თბილისი, 380018. ტელ: 93-11-58, 93-17-06, ელ.ფოსტა: new @ caucasus. net (ბინის) დიღმის მასივი, V კვ. კორპ. 22. ბ. 18. თბილისი, 380059. ტელ: 93-11-01.

ყოველი ჩვენგანი ვალდებულია იცხოვროს ისე, რომ შვილებს დაუტოვოს ქვეყანა, სადაც დაფასდება ნიჭი, შრომა, ცოდნა და პატიოსნება.

დავით ლაფაჩიშვილი ყვარლის რაიონის გამგეობის თავმჯდომარე. დაიბადა სოფ. შილდაში (ყვარლის რ-ნი) 1960 წ. 14 აგვისტოს. მშობლები: მაყვალა ნიკოლოზიშვილი, დავით ლაფაჩიშვილი; მეუღლე — ჯენი მამუკიშვილი (1962); შვილები: მაკა (1985), ილია (1987). დაამთავრა სპი სამშენებლო ფაკ-ტი (1983). იყო კომუნალური მეურნეობის სამინისტროს მეცნიერ-თანამშრომელი (1983-84), კომკავშირულ და პარტიულ სამუშაოზე (1985-90), სტუ რექტორატის თა-

ნამშრომელი (1990-95), ყვარლის რ-ნის გამგეობის თავმჯდომარის მოადგილე, I მოადგილე (1995-96). ყვარლის რ-ნის გამგეობის თავმჯდომარეა 1996 წლიდან. არის მოქალაქეთა კავშირის წევრი (1995).
ჰობი: ნადირობა.
მისამართი: (სამსახურის) კუდიგორის 1, ყვარელი. ტელ: 2-19-19. (ბინის) სოფ. შილდა, ყვარლის რ-ნი.

ცხოვრებისეული კრედო იყო და არის ულალატობა, სიმართლის სიყვარული. არასოდეს დამიყენებია პირადული საზოგადოებრივზე უფრო მაღლა. ვმუშაობდი ყოველთვის საკუთარ თავზე მაქსიმალური მომთხოვნელობით და არ დამიშურებია ქვეყნის საქმისთვის ენერგია და უნარი.

ლევან ლალიძე მხატვარი. დაიბადა თბილისში 1958 წ. 19 მაისს. მშობლები: მარგარიტა სხირტლაძე, მიხეილ ლალიძე; მეუღლე — მანანა გორდელი (1955); შვილი: ნანა (1977). დაამთავრა თსსა ფერწერის ფაკ-ტი (1981). იყო თბილისის მხატვრის სახლის ფერწერის შემოქმედებითი სახელოსნოს ხელმძღვანელი (1985-88), მხატვართა კავშირის გამგეობის მდივანი და ახალგაზრდა მხატვართა კავშირის თავმჯდომარე (1986-89), სურათების ეროვნული გალერეის დირექტორთა საბჭოს წევრი (1990 წლიდან). გამართა გამოფენები ქვეყნებში: ავსტრია, აშშ, საფრანგეთი, გერმანია, ბელგია, ფინეთი, ინგლისი და სხვ. პერსონალური გამოფენები: თბილისის მხატვრის სახლში, ხელოვნების მუზეუმში, გალერეა TMS-ში, მოსკოვის ქართული კულტურის ცენტრ „მზიურში", კიოლნში „ზაიდელის გალერეაში". მიღებული აქვს ბრინჯაოს მედალი ამიერკავკასიის მხატვართა ბიენალეზე (1985). არის საერთაშორისო საშობაო ფესტივალის ლაურეატი (თბილისი, 1995).
ჰობი: ჭადრაკი, ლიტერატურა.
მისამართი: (ბინის) ვაჟა-ფშაველას 49, კორპ. 15. ტელ: 39-50-27.

წარმატების რა მოგახსენოთ, მაგრამ მთელი ცხოვრება იდეალებით და დიდი მიზნებით იყო სავსე. რაც თავი მახსოვს, სულ გზის ძიებაში ვარ. იმედი მაქვს, როდესმე შევძლებ მსხვერპლად გავიღო ყველაფერი, რასაც რუდუნებით და ჯიუტად ვაშენებდი, რათა გაირღვეს ჯადოსნური წრე. კრედო და მიზანი ერთია: მხატვრობის გზით — თავისუფლებისაკენ.

ზაზა ლაშხი მარნეულის რაიონის გამგეობის თავმჯდომარე. დაიბადა თბილისში 1964 წ. 20 აგვისტოს. მშობლები: ელენე ლაშხი, ოთარ ლაშხი; მეუღლე — ნატო მაისურაძე; შვილები: ლელა, თორნიკე. დაამთავრა ზოოვეტერინარული ინ-ტი. იყო გადამამუშავებელი ქარხნის დირექტორის მოადგილე (1989-95), დირექტორი (1995-98). არის მოქალაქეთა კავშირის რაიონული ორგანიზაციის თავმჯდომარე (1997).
მისამართი: (სამსახურის) რუსთაველის 73, მარნეულის რ-ნი. ტელ: 99-87-93. (ბინის) სოფ. თამარისი, მარნეულის რ-ნი.

სიმართლე, პატიოსნება, სიკეთე.

ცეზარ ლაშხი საჩხერის რაიონის გამგეობის თავმჯდომარე. დაიბადა საჩხერეში 1939 წ. 31 მარტს. მშობლები: დომანა ქამუშაძე, სერგო ლაშხი; მეუღლე — ზოია გაბაძე (1949); შვილები: ლაშა (1968), მაკა (1970), კახაბერი (1972), თეა (1974). დაამთავრა თსუ ისტორიის ფაკ-ტი (1962). იყო საჩხერის I საშუალო სკოლის მასწავლებელი, საქართველოს ალკკ საჩხერის რაიკომის სასკოლო განყოფილების გამგე (1963-65), კპ საჩხერის რაიკომის ინსტრუქტორი (1965-70), სახალხო კონტროლის რაიონული თავმჯდომარე (1973-81), საჩხერის N53 პროფტექნიკური სასწავლებლის დირექტორი (1981-84), საჩხერის ქალაქის საბჭოს თავმჯდომარე (1984-89). საჩხერის რ-ნის გამგეობის თავმჯდომარეა 1993 წლი-

დან. არის თბილისის საპატიო მოქალაქე (1996), რესპუბლიკის დამსახურებული პედაგოგი.
მისამართი: (სამსახურის) საჩხერე. ტელ: 98-68-66, 25-25. (ბინის) სანაპიროს 2. საჩხერე. ტელ: 28-23.

სპეციალობით ისტორიკოსის უპირველესი კრედოა სამშობლოს სიყვარული. სწორედ სამშობლოს და ჩემი ხალხის სიყვარულმა განაპირობა, რომ ვემსახურო მას და მათ. ვაფასებ ადამიანებს, რომელთაც ყველა პარტიაზე მეტად უპირველესი პარტია — სამშობლო უყვართ.

მურმან ლებანიძე პოეტი, პრეზიდენტთან არსებული სახელმწიფო პრემიების კომიტეტის თავმჯდომარე. დაიბადა სოფ. ალსტაფაში (აზერბაიჯანი) 1922 წ. 14 ნოემბერს. მშობლები: ვერა ლებანიძე, სილოვან ლებანიძე; მეუღლე — ელენე ჭავჭავაძე (1924). შეილი დაამთავრა თსუ ფილოლოგიის ფაკ-ტი (1948). მისი პირველი ლექსები დაიბეჭდა ჟურნალ „პიონერში" (1938). არის ლექსებისა და პოემების 80 კრებულის („რჩეული" 1972, „ანისის ალება" 1972, „ერთტომეული" 1972, „უფლისციხესთან ალისფერი ყაყაჩოს წვეთი" 1974, „რჩეული ლირიკა" 1977, „რჩეული" 1979, „რჩეული ლირიკა" 1984 და სხვ.), საბავშვო წიგნების („ბიჭები" 1963, „ოთხი დრო" 1964 და სხვ.) ავტორი; გამოცემული აქვს ინგლისური, იაპონური, ძველი ეგვიპტური, რუსული პოეზიის ანთოლოგია „უკვდავი ყვავილები" (1971). მისი ლექსები თარგმნილია გერმანულ, ფრანგულ, ჩეხურ, უკრაინულ, ლატვიურ, აზერბაიჯანულ, სომხურ, რუსულ ენებზე. იყო საქართველოს მინისტრთა საბჭოსთან არსებული რუსთაველის სახელობის სახელმწიფო პრემიების რესპუბლიკური კომიტეტის პასუხისმგებელი მდივანი (1975 წლიდან). დაჯილდოებულია შრომის წითელი დროშის, საპატიო ნიშნის, ღირსების ორდენებით. არის რუსთაველის პრემიის ლაურეატი (1973 წლიდან). მისი ბიოგრაფია შეტანილია ქართულ საბჭოთა ენციკლოპედიაში (1983).
მისამართი: (სამსახურის) რუსთაველის 8, თბილისი, 380018. ტელ: 99-06-36. (ბინის) აღმაშენებლის 181. თბილისი, 380002. ტელ: 34-40-68.

საქართველოს თავისუფლება და პოეზია, — აი, ჩემი პრინციპები.

გიორგი ლევაშოვ-თუმანიშვილი კინორეჟისორი, საერთაშორისო ცენტრის პრეზიდენტი, GIFA-ს თავმჯდომარე. დაიბადა თბილისში 1943 წ. 30 ოქტომბერს. მშობლები: ნინო თუმანიშვილი, ვადიმ ლევაშოვი; მეუღლე — მარინე ციციშვილი (1946); შვილები: დიმიტრი (1968), კონსტანტინე (1996). დაამთავრა თეატრალური ინ-ტის კინოსარეჟისორო ფაკ-ტი და თსსა. იყო საქართველოს ტელევიზიის კინორეჟისორი; მუშაობდა დიდი ბრიტანეთის ტელევიზიის მე-4 არხზე. გადაღებული აქვს ფილმები: „პრემიერა" (1979), „ექსპერიმენტი" (1981), „გამჭოლი მოქმედება" (1983), „ათოვდა ზამთრის ბაღებს" (1983), „მთვარის გლობუსი" (1986), „ვეძებთ მარჯორის და ოლივერს" (1991), „ბედიანი" (1995). მიღებული აქვს საქართველოს მინისტრთა საბჭოს სახელმწიფო პრემია. არის საქართველოს კინემატოგრაფისტთა კავშირის წევრი.
ჰობი: შემოქმედება.
მისამართი: (სამსახურის) ძმები კაკაბაძეების 2. თბილისი. ტელ: 95-00-18. (ბინის) იოსელიანის 3. თბილისი. ტელ: 22-45-11.

საქართველოს კულტურის გადარჩენა და განვითარება, მისი ნაწილობრივი კომერციალიზაცია.

არიელ ლევინი საქართველოს მთავარი რაბინი. დაიბადა თბილისში 1961 12 ივნისს. მშობლები: ზინაიდა ტერინა, გრიგორ ლევინი; მეუღლე — ვერა ლევინა (1966), შვილები: სარა (1988), მირიამი (1991), ელიშევა (1994), იუდიტი (1996), რუთი (1998). დაამთავრა სპი ავტომატიკა და გამოთვლითი ტექნიკის

ფაკ-ტი (1982). მუშაობდა ჯანმრთელობის დაცვის სამინისტროში ინჟინერ-პროგრამისტად (1982-88), სინაგოგაში (1988-94). საქართველოს მთავარი რაბინია 1994 წლიდან, ამერიკული ებრაული ორგანიზაცია „კომიტეტების გაერთიანების" კავკასის განყოფილების დირექტორი ადამიანის უფლებებისა და კანონიერების დაცვის განხრით — 1995 წლიდან. არის ღირსების ორდენის კავალერი (1998).
ჰობი: მუსიკა, გიტარაზე დაკვრა, მაგიდის ჩოგბურთის თამაში.
მისამართი: თუმანიანის 12. თბილისი. ტელ/ფაქსი: 93-34-13.
თორას მცნებების შესრულება.

ნიკო ლეკიშვილი საქართველოს გადამხდელთა კავშირის თავმჯდომარე. დაიბადა თბილისში 1947 წ. 20 აპრილს. მშობლები: ქეთევან მაისურაძე, მიხეილ ლეკიშვილი; მეუღლე — მელანო ტორონჯაძე; შვილები: სოფიო (1976), სალომე (1978). დაამთავრა სპი (1970) და მოსკოვის საზოგადოების მართვის აკადემია (1989). სხვადასხვა დროს მუშაობდა სპი-ს თბოენერგეტიკის კათედრაზე, კომკავშირის თბილისის 1 მაისის რაიკომის I მდივნად, კომკავშირის თბილისის საქალაქო კომიტეტის I მდივნად, თბილისის რაიაღმასკომის თავმჯდომარედ, კპ-ს თბილისის I მაისის რაიკომის I მდივნად, კპ-ს თბილისის საქალაქო კომიტეტის I მდივნად, თბილისის საქალაქო საბჭოს თავმჯდომარედ. იყო პარლამენტის წევრი, პარლამენტის მრეწველობის, მშენებლობის, კავშირგაბმულობის, ტრანსპორტისა და კომუნალური მეურნეობის კომისიის თავმჯდომარე, რესპუბლიკის პრემიერ-მინისტრის მოადგილე, თბილისის მერი (1993-95), საქართველოს სახელმწიფო მინისტრი (1995-98). გადამხდელთა კავშირის თავმჯდომარეა 1998 წლიდან. არის სმკ-ს თავმჯდომარის მოადგილე.
ჰობი: ფეხბურთი, ჯაზი.
მისამართი: (სამსახურის) კარგარეთელის 3ა. თბილისი. ტელ.ფაქსი: 95-36-32.
სიკეთე, შრომისმოყვარეობა, პროფესიონალიზმი, პატიოსნება, სიყვარული, მეგობრობა, სიმართლე.

დემურ ლელაძე ავიაკომპანია „საქართველოს ავიახაზების" გენერალური დირექტორი. დაიბადა ქუთაისში 1948 წ. 26 ივნისს. მშობლები: ქეთევან შალამბერიძე, პავლე ლელაძე; მეუღლე — ელისო ლელაძე (1953); შვილები: გიორგი (1972-94), გოჩა (1975). დაამთავრა ლენინგრადის სამოქალაქო ავიაციის აკადემია (1989). იყო ТУ-134 და ТУ-154-ის მეთაური, სამოქალაქო ავიაციის სამმართველოს უფროსი (1992), ავიაკომპანია „ეარ-ჯორჯიას" გენ. დირექტორი (1992-97). არის საავიაციო ინ-ტის დოცენტი. დაიცვა დისერტაცია „საჰაერო ტრანსპორტის საფრენოსნო ექსპლუატაცია". თანაავტორია ორი წიგნისა: „თვითმფრინავების ფრენების თეორია" (1998), „აეროდინამიკა" (1997).
ჰობი: ავიაცია.
მისამართი: (სამსახური) თბილისის აეროპორტი. ტელ: 94-79-25, 94-04-63. (ბინის) ალმაშენებლის 86/90, თბილისი.
მეამაყება ჩემი პროფესია და ყველა ღონეს ვხმარობ, რათა საქართველოს სამოქალაქო ავიაციამ მიაღწიოს თანამედროვე სტანდარტებს. მიყვარს ოჯახი, მეგობრები, ჩემი ერი. მსიამოვნებს და ვცდილობ დახმარების ხელი გავუწოდო ადამიანებს, ვინც ჩემგან ამას მოელის.

ჯემალ ლეონიძე საქართველოს უზენაესი სასამართლოს წევრი. დაიბადა თბილისში 1949 წ. 12 ოქტომბერს. მშობლები: ნინო კავთუაშვილი, ლევან ლეონიძე; მეუღლე — ქეთევან ჩოქური (1958); შვილები: მარიამი (1985), ლევანი (1988). დაამთავრა თსუ იურიდიული ფაკ-ტი (1979), ეკონომიკისა და სამართლის ინ-ტის ასპირანტურა (1982). მუშაობდა 26 კომისრის რ-ნის მოსამართლედ

(1982-88), იუსტიციის სამინისტროში (1988-89), გარდაბნის რ-ნის სასამართლოს თავმჯდომარედ (1989-90). უზენაესი სასამართლოს წევრია 1991 წლიდან.
ჰობი: მუსიკა, ფეხბურთი, ნადირობა.
მისამართი: (სამსახურის) ძმები ზუბალაშვილების 32, თბილისი, 380010. უზენაესი სასამართლო. ტელ: 99-65-25. (ბინის) ი.აბაშიძის 51. თბილისი.

შრომისმოყვარეობა, პროფესიონალიზმი, სამშობლოს და ოჯახის სიყვარული, მორალურად და ფიზიკურად ჯანსაღი შვილების აღზრდა.

გურამ ლილუაშვილი საქართველოს უზენაესი სასამართლოს თავმჯდომარის მოადგილე. დაიბადა ქუთაისში 1936 წ. 10 სექტემბერს. მშობლები: თამარ კვაჭანტირაძე, სიმონ ლილუაშვილი; მეუღლე — გულნარა მეტრეველი (1943); შვილი — თამარი (1969). დაამთავრა თსუ იურიდიული ფაკ-ტი (1959). იყო ადვოკატი (1959-63), თბილისის მილიციის სასწავლებლის კათედრის გამგე (1963-74), იუსტიციის სამინისტროს სამმართველოს უფროსი (1974-83), ჩუღურეთის რ-ნის სასამართლოს თავმჯდომარე (1983-91). უზენაესი სასამართლოს თავმჯდომარის მოადგილეა 1991 წლიდან. არის საქართველოს იურისტთა კავშირის წევრი (1991).
ჰობი: ხელოვნება.
მისამართი: (სამსახურის) ძმები ზუბალაშვილების 32. თბილისი, 380010. ტელ: 99-77-89. (ბინის) ნუცუბიძის 8. თბილისი.

ჩემი ცხოვრების მანძილზე ყოველთვის ვცდილობდი დაკისრებული მოვალეობა პირნათლად შემესრულებინა. ვარ ადამიანებისადმი კეთილგანწყობილი, მათთვის დახმარების გაწევა და თანადგომა დიდ სიხარულს მგვრის. ამ პრინციპებისადმი ერთგულება მსურს შევინარჩუნო სიცოცხლის ბოლომდე.

დავით ლიპარტელიანი ლენტეხის რაიონის გამგეობის თავმჯდომარე. დაიბადა სოფ. ლექსურაში (ლენტეხის რ-ნი) 1965 წ. 25 აგვისტოს. მშობლები: კლარა ლიპარტელიანი, გედეონ ლიპარტელიანი; მეუღლე — მაია ვადაშვილი (1963); შვილები: მერაბი (1991), მიხეილი (1992), მარიამი (1997). დაამთავრა თსუ მექანიკა-მათემატიკის ფაკ-ტი (1987). იყო ს/კ ინსტიტუტ „რადიანის" ინჟინერ-მათემატიკოსი (1987-88), გაერთიანება „საქკურორტის" ინჟინერი (1988-89), თბილისის N46 და N6 საშ. სკოლების მათემატიკის მასწავლებელი (1989-94). ლენტეხის რ-ნის გამგეობის თავმჯდომარეა 1995 წლიდან. არის მოქალაქეთა კავშირის წევრი (1995 წლიდან).
ჰობი: ფეხბურთი, კროსვორდი, სამთო ტურიზმი.
მისამართი: (სამსახურის) თამარ მეფის 34, ლენტეხი. ტელ: 9-11-11. (ბინის) სვანეთის 4, ლენტეხი. ტელ: 9-15-36.

ქართული ტრადიციული კულტურული ფასეულობების ნიადაგზე აღზრდა, სარწმუნოება, მეგობრობა, უღალატობა, პრინციპულობა, მიმტევებლობა, ალტრუიზმი.
სვანეთის სალოცავების მადლი ფარავდეს ყველა ქართველს და სრულიად საქართველოს.

ჟანრი ლოლაშვილი მსახიობი, საქართველოს სახალხო არტისტი. დაიბადა თბილისში 1942 წ. 22 აპრილს. მშობლები: ევდოკია სანიკიძე, გიორგი ლოლაშვილი; მეუღლე — თათული დოლიძე (1952); შვილები: ეკა (1972), სალომე (1973), გიორგი (1983). დაამთავრა მოსკოვის კინემატოგრაფისტთა უმაღლესი კურსები (1963). იყო კინოსტუდია „ქართული ფილმის" მხატვარი-მულტიპლიკატორი (1958-61), კინემატოგრაფიის ინ-ტის მხატვარი (1961-63), ზუგდიდის სახელმწიფო თეატრის მსახიობი (1963-64). რუსთაველის თეატრის მსახიობია 1965 წლიდან. მონაწილეობდა ფილმებსა და სპექტაკლებში: „მიახლოება", „ნუ-

ცა", „ქალაქი ანარა", „მწვანე მდელო", „რობინზონიადა", „რამდენიმე ინტერვიუ პირად საკითხებზე", „კავკასიური ცარცის წრე", „ხანუმა", „ყვარყვარე", „მეფე ლირი", „მზიანი ღამე", „დასაწყისი", „ჩემი უნაზესად საყვარელი დეტექტივი", „საფეხური", „ერთანმინდა", „გზა შინისაკენ", „დონ კიხოტი", „ბაგრატიონი", „მოხეტიალე რაინდები", „გუშინდელნი", „სიბრძნე-სიცრუისა" და სხვ. არის სსრკ სახელმწიფო პრემიის ლაურეატი. მისი ბიოგრაფია შეტანილია ქართულ საბჭოთა ენციკლოპედიაში.
ჰობი: ხატვა.
მისამართი: (სამსახურის) რუსთაველის 17, რუსთაველის თეატრი. (ბინის) ათენის 14. ტელ: 23-55-55.

განსაკუთრებული პრინციპები, მიზნები და იდეალები ჩემი ცხოვრების მანძილზე არ მქონია. მიმაჩნია, რომ ხელოვნებაში, ისევე როგორც სხვა საქმიანობაში, თავისუფალი აზროვნებაა საჭირო და, ალბათ, რამდენადმე უნდა უსწრებდე დროს. ნიჭიერება სხვისით აღტაცებაცაა, რაც მთავარია, უნდა იყო დიდი პროფესიონალი. ადამიანებთან ურთიერთობაა დღესასწაული! დამღუპველია ამბიციურობა და საკუთარი თავით ტკბობა.

თეიმურაზ ლოლაძე ინჟინერ-მექანიკოსი, მეცნიერების და ტექნიკის დამსახურებული მოღვაწე, დოქტორი, პროფესორი, აკადემიკოსი. დაიბადა ქუთაისში 1920 წ. 24 მაისს. მშობლები: პოლინა ლოლაძე, ნიკოლოზ ლოლაძე; მეუღლე — ლამარა ლოლაძე (1928); შვილები: მარინე (1950), ნიკოლოზი (1954). დაამთავრა სპი მექანიკა-მანქანათმშენებლობის ფაკ-ტი (1942). იყო საავიაციო ქარხნის ინჟინერ-ტექნოლოგი, ოსტატი, საამქროს უფროსის მოადგილე, ქარხნის მთავარი ტექნოლოგის მოადგილე (1942-46), სპი კათედრის ასისტენტი, დოცენტი (1950-58), პრორექტორი (1972-81), რექტორი (1981-88), იუნესკოს მისიის უფროსი ბომბეის ტექნოლოგიურ ინ-ტში (1961-64), იუნესკოს მთავარი მრჩეველი კაიროში (1968-69). მანქანათმშენებლობის ტექნოლოგიის კათედრის გამგეა 1958 წლიდან. დაიცვა სადოქტორო დისერტაცია „მჭრელი იარაღის ცვეთა" (1958). ავტორია 200-მდე სამეცნიერო სტატიისა და 3 მონოგრაფიის (ერთი — თანაავტორთან ერთად). მიღებული აქვს ღირსების ორდენი (1998). არის მანქანათმშენებელთა საერთაშორისო აკადემიის ნამდვილი წევრი (1966), კოშიცეს უმაღლესი სკოლის, დრეზდენის ტექნიკური უნივერსიტეტის, ხარკოვის პოლიტექნიკური უნივერსიტეტის საპატიო დოქტორი, საქართველოს მანქანათმშენებელთა ასოციაციის პრეზიდენტი (1990).
ჰობი: ბადით თევზაობა.
მისამართი: (სამსახურის) სტუ. კოსტავას 77. თბილისი. ტელ: 33-17-36, 36-61-73. (ბინის) კოსტავას 75. ბ. 33. თბილისი.

ჩემი წარმატება მეცნიერების დარგში განაპირობა სიყვარულმა სამეცნიერო საკვლევი სამუშაოებისადმი და უანგარო ინტენსიურმა შრომამ ამ მიმართულებით მთელი ჩემი შეგნებული ცხოვრების მანძილზე.

ჯემალ (მამია) ლოლუა საქართველოს სახალხო მხატვარი, სახელმწიფო პრემიის ლაურეატი. დაიბადა თბილისში 1932 წ. 27 იანვარს. მშობლები: თამარ ხომერიკი, გიორგი ლოლუა; მეუღლე — ინგა მეფარიშვილი (1940); შვილები: გიორგი (1978), თამარი (1982). დაამთავრა თსსა გრაფიკის ფაკ-ტი (1963). მხატვართა კავშირის წევრია 1962 წლიდან. გამოფენებში მონაწილეობს 1957 წლიდან. გამოფენები: პერსონალური — საგამოფენო დარბაზი „მერანი" (1970), საბავშვო წიგნის მხატვრები (თბილისი, 1973), საბავშვო წიგნის მხატვართა მოსკოვის საერთაშორისო გამოფენა (1972), საბავშვო წიგნის საერთაშორისო ბიენალე (ბოლონია, 1987), წიგნის მხატვართა საკავშირო (მოსკოვი,1980), საბჭოთა ილუსტრაცია (გდრ, ნიდერლანდები, 1976), ქართველ მხატვართა პლაკატები

(ვილნიუსი,1984), საბავშვო წიგნის მხატვრები (ბრნო,1972), საბჭოთა სარეკლამო პლაკატი (კიოლნი, დორტმუნდი, ჰამბურგი, მიუნჰენი), ქართული საბჭოთა წიგნის გრაფიკა და ესტამპი (სეგ,1979). მისი ნამუშევრები დაცულია: კულტურის სამინისტროში, სეგ, ხელოვნების სახ. მუზეუმში, ქუთაისის დ.კაკაბაძის სახელობის გალერეაში. იყო მხატვართა კავშირის მდივანი (1973-74), ქუთაისის სახვითი ხელოვნების გალერეის დაარსებასთან დაკავშირებული კომიტეტის თავმჯდომარე (1974-76). დაჯილდოებულია სსრკ სამხატვრო აკადემიის დიპლომით ძმები გრიმების და ქართული ხალხური ზღაპრების დასურათებისათვის (1986). არის ჟურნალ „ნიანგის" მთავარი მხატვარი (1989 წლიდან), თსსა დოცენტი, გრაფიკის კათედრის პედაგოგი (1993 წლიდან). მისი ბიოგრაფია შეტანილია ქართულ საბჭოთა ენციკლოპედიაში, სსრკ მხატვართა კავშირის წევრთა ცნობარში (მოსკოვი 1982).
მისამართი: (ბინის) ჭავჭავაძის 39. ტელ: 23-59-53, 39-62-66.

დავით ლომაია ისნის რაიონის გამგეობის თავმჯდომარე. დაიბადა თბილისში 1969 წ. 2 იანვარს. მშობლები: ნატალია პეტრიაშვილი, ოთარ ლომაია; მეუღლე — ნათია ფოცხვერაშვილი (1971); შვილები: ნატალია (1993), ეკატერინე (1998). დაამთავრა თსუ მექანიკის ფაკ-ტი (1992). იყო ფირმების — „ანასა" და „ბემის" ინჟინერ-მექანიკოსი (1992-93), თბილისის სახელმწიფო ქონების მართვის სამმართველოს პრივატიზების ორგანიზების განყოფილების უფროსი სპეციალისტი (1993-94), სამეწარმეო და კომერციული საქმიანობის ლიცენზირების ბიუროს უფროსის მოადგილე (1994-95), თბილისის მერიის ლიცენზირების და სარეგისტრაციო პალატის თავმჯდომარე (1995), ისნის რ-ნის გამგეობის თავმჯდომარის მოადგილე (1995-96), პირველი მოადგილე (1996-97). ისნის რ-ნის გამგებელია 1997 წლიდან.
ჰობი: სპორტი, მოგზაურობა.
მისამართი: (სამსახურის) ქეთევან წამებულის 96, თბილისი. ტელ: 96-44-64, 74-08-65, 94-07-77.

არასოდეს გადავუხვევი ძირითადი ზნეობრივი ნორმებიდან, სამსახურებრივი თუ ოჯახური მოვალეობების შესრულების დროს არ დავკარგო სულიერი წონასწორობა და სიყვარულით ვემსახურო ყოველგვარ კეთილ საქმეს ჩემს ქვეყანაში.

თეიმურაზ ლომაშვილი დედოფლისწყაროს რაიონის გამგეობის თავმჯდომარე. დაიბადა სოფ. არბოშიკში (დედოფლისწყაროს რ-ნი) 1948 წ. 1 იანვარს. მშობლები: ელენე ბენაშვილი, ივანე ლომაშვილი. დაამთავრა კოსტრომის სასოფლო-სამეურნეო ინ-ტი სპეციალობით ზოოტექნიკოსი (1973). იყო კოსტრომის ოლქის ზოოტექნიკოსი (1973-76), გარდაბნის მეურნეობის დირექტორის მოადგილე (1977-80), სახალხო კონტროლის კომიტეტის ინსპექტორი (1980-84), საქართველოს კპ ცკ ინსტრუქტორი (1984-91), სოფლის მეურნეობის სამინისტროს მეცხოველეობის საწარმოთა გაერთიანების მთავარი სპეციალისტი (1993-94), პრეზიდენტის რწმუნებულის მოადგილე კახეთში (1994-95). დედოფლისწყაროს რ-ნის გამგებელია 1995 წლიდან. იყო სკკპ წევრი (1973-91). არის მოქალაქეთა კავშირის წევრი (1994 წლიდან).
მისამართი: (სამსახურის) ფიროსმანის 43. დედოფლისწყარო. ტელ: 98-44-07. (ბინის) ჭავჭავაძის 73-ა. თბილისი, 380068. ტელ: 22-79-11.

საქმისადმი ერთგულება, პროფესიონალიზმი.

ჯუმბერ ლომინაძე ფიზიკოსი, საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის აკადემიკოსი, აბასთუმნის ასტროფიზიკური ობსერვატორიის დირექტორი,

საქართველოს ცენტრალური საარჩევნო კომისიის თავმჯდომარე. დაიბადა თბილისში 1930 წ. 20 სექტემბერს. მშობლები: ქეთევან კალანდაძე, გიორგი ლომინაძე; მეუღლე — ლია ლომინაძე (1931); შვილი — გიორგი (1954). დაამთავრა მოსკოვის სახ. უნივერსიტეტის ფიზიკის ფაკ-ტი (1955). მუშაობდა ჩელიაბინსკში რუსეთის ფედერალურ ბირთვულ ცენტრში (მაშინ ბირთვული იარაღის დამუშავების დახურული ცენტრი, 1956-58), იყო საქართველოს ფიზიკის ინ-ტის მეცნიერ-თანამშრომელი, სწავლული მდივანი (1958-74), მეცნიერებათა აკადემიის პრეზიდიუმის სწავლული მდივანი (1974-82). მათემატიკისა და ფიზიკის განყოფილების აკადემიკოს-მდივანია 1982 წლიდან. დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია: „დამუხტული ნაწილაკების ნაკადების ურთიერთქმედება პლაზმის დაბალსიხშირულ რხევებთან" (1964), სადოქტორო: „პლაზმის არამდგრადობისა და ტურბულენტობის თეორია ციკლოტრონული ჰარმონიკების არეში" (1974). არის 180-ზე მეტი სამეცნიერო ნაშრომის ავტორი, მისი მონოგარფია „ციკლოტრონული ტალღები პლაზმაში" გამოიცა 1981 წელს გამომცემლობა „Pergamon Press"-ის მიერ. არის ამერიკის ფიზიკური და საერთაშორისო ასტრონომიული საზოგადოებების წევრი, მისი ხელმძღვანელობით და მონაწილეობით საქართველოში შეიქმნა ახალი მეცნიერული მიმართულება — პლაზმური ასტროფიზიკა, მისი ინიციატივით დაარსდა საერთაშორისო სკოლა (Workshop) პლაზმურ ასტროფიზიკაში (იტალია, საქართველო, იაპონია).
ჰობი: ხატვა, ფოტოგრაფია, ცურვა.
მისამართი: (სამსახურის) რუსთაველის 52. ტელ: 99-61-25. ფაქსი: 99-88-23. ელ-ფოსტა: jlomin@ dtapha.kheta.ge (ბინის) ნაფარეულის 14, ბ. 21. ტელ: 22-15-54.

ცხოვრების პრინციპებად ყოველთვის მიმაჩნდა სიმართლე, მეგობრებისა და საზოგადოებისადმი ერთგულება, ადამიანთა მიმართ ყურადღება და პატივისცემა. კიდევ ერთი პრინციპი კარგად არის გამოხატული პოეტის სიტყვებში: „... მხოლოდ შრომის სიყვარული".. ვცდილობ, განსაკუთრებული გულისხმიერებით მოვეპყრო ახალგაზრდებს. მეცნიერებაში ჩემი იდეალი გახლავთ ეპოქის უნიჭიერესი ფიზიკოსი ენრიკო ფერმი, ხელოვნებაში — განუმეორებელი გენია მიქელანჯელო. ჩემი მიზანი მუდამ იყო და იქნება ცხოვრებაში სიმართლის, მეცნიერებაში — ჭეშმარიტების ძიება.

გიორგი ლომკაცი საინფორმაციო სააგენტო „Caucasus Press"-ისა და „Caucasus Network"-ის გენერალური დირექტორი. დაიბადა თბილისში 1967 წ. 4 აპრილს. მშობლები: ჯულიეტა ლომკაცი, ომარ ლომკაცი; მეუღლე — ქეთევან ჯიბუტი (1973). დაამთავრა სპი ავტომატიკა-ტელემექანიკის ფაკ-ტი. იყო სტუ მასწავლებელი (1989-91), საინფორმაციო სააგენტო „BS-Press"-ის აღმასრულებელი დირექტორი (1991-93), საინფორმაციო სააგენტო „Caucasus Press"-ის დირექტორი (1993-97). „Caucasus Network"-ის გენერალური დირექტორია 1997 წლიდან, „Caucasus Press"-ის — 1999 წლიდან.
ჰობი: თანამედროვე ტექნოლოგიების შესწავლა-რეალიზაცია.
მისამართი: (სამსახურის) რუსთაველის 42, თბილისი, 380008. ელ-ფოსტა: gl @ caucasus. net (ბინის) ყაზბეგის 37. თბილისი, 380113.

ამპარტავნობის ზიზღი, დაუზარებელი, ჯოჯოხეთური შრომა.
ვოცნებობ, რომ როდესმე საქართველო იქცევა ეკონომიკურად ძლიერ, სამართლებრივ სახელმწიფოდ.

ნოდარ ლომოური ისტორიკოსი, პროფესორი, მეცნიერების დამსახურებული მოღვაწე, საქართველოს ხელოვნების სახელმწიფო მუზეუმის დირექტორი. დაიბადა თბილისში 1926 წ. 9 აგვისტოს. მშობლები: ნატალია მახარაძე, იულონ ლომოური; მეუღლე — ლიანა ძაძამიძე (1937); შვილები: ნატალია (1978),

ქეთევანი (1980). დაამთავრა თსუ ისტორიის ფაკ-ტი (1949). იყო თსუ დოცენტი, პროფესორი, პრორექტორი (1953-72), საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის სახელმწიფო მუზეუმის უფროსი მეცნიერ-თანამშრომელი (1980-82), სახელმწიფო საბჭოს წევრი (1992-93). არის აღმოსავლეთმცოდნეობის ინ-ტის განყოფილების გამგე (1981 წლიდან), ხელოვნების მეუზეუმის დირექტორი (1992 წლიდან), მუზეუმების საერთაშორისო ასოციაციის საქართველოს განყოფილების პრეზიდენტი (1998 წლიდან), საერთაშორისო ჟურნალ ƎმЗთნიმმყკმლ Временник-ის სარედაქციო საბჭოს წევრი. დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია: „პტოლემაიოსის ცნობები საქართველოს შესახებ" (1952), სადოქტორო — "საქართველოსა და რომის ურთიერთობა" (1969). ავტორია 100-ზე მეტი დაბეჭდილი სამეცნიერო ნაშრომისა; მათ შორის 12 მონოგრაფიაა. დაჯილდოებულია ღირსების ორდენით.

ჰობი: პოეზია.

მისამართი: *(სამსახურის) გუდიაშვილის 1. ტელ: 99-66-35. (ბინის) ბაგები, III კორპ. ბ. 84. ტელ: 23-09-89.*

> **ჩემი მთავარი პრინციპია პატიოსნება. მიზანი — ერის სამსახური ყველა საშუალებით. მწამს, რომ ამ პრინციპებისათვის არასდროს მიღალატია. ესაა ჩემი წარმატების მიზეზი, თუ კი ასეთი მაქვს.**

გიგა ლორთქიფანიძე რეჟისორი, თეატრისა და კინოს სახელმწიფო ინსტიტუტის რექტორი, თეატრალურ მოღვაწეთა კავშირის თავმჯდომარე, საქართველოს სახალხო არტისტი, საქართველოს პარლამენტის წევრი. დაიბადა თბილისში 1927 წ. 19 ოქტომბერს. მშობლები: ნინო მიქელაძე, დავით ლორთქიფანიძე; მეუღლე — ქეთევან კიკნაძე (1939); შვილები: ნინო (1960), ნანა (1962), მაია (1973). დაამთავრა მოსკოვის სახ. თეატრალური ინ-ტი (1950). იყო მარჯანიშვილის თეატრის რეჟისორი, ქუთაისის, გრიბოედოვის, მარჯანიშვილის თეატრების მთავარი რეჟისორი, რუსთავის სახ. დრამატული თეატრის სამხატვრო ხელმძღვანელი, მარჯანიშვილის თეატრის სამხატვრო ხელმძღვანელი და დირექტორი. რეჟისორია ასზე მეტი სპექტაკლისა, მათ შორის: ნ. დუმბაძის ყველა ნაწარმოები, „კახაბერის ხმალი", „სირანო დე ბერჟერაკი", „ასი წლის შემდეგ" და „ფიროსმანი", სამი მრავალსერიანი და 4 ფილმის დამდგმელი, მათ შორის 7-სერიანი ფილმი „დათა თუთაშხია" და 5-სერიანი ფილმი „წიგნი ფიცისა". არის სსრკ სახალხო არისტი, თბილისის საპატიო მოქალაქე, საქართველოს სახელმწიფო, რუსთაველის, მარჯანიშვილის პრემიების ლაურეატი, ღირსების ორდენის კავალერი. მისი ბიოგრაფია შეტანილია ქათრულ საბჭოთა ენციკლოპედიაში.

ჰობი: მუსიკისა და სპორტის გულშემატკივარი.

მისამართი: *(ბინის) პაოლო იაშვილის 7. ტელ: 99-75-95. (სამსახურის) რუსთაველის 19. თბილისი 380008. ტელ: 99-94-11, 93-10-74.*

> **ყველა ჩემი სპექტაკლის თუ ფილმის ნახვის შემდეგ თუ ადამიანი ოდნავ მაინც უკეთესი გახდება, ბედნიერი ვიქნები.**

ვაჟა ლორთქიფანიძე საქართველოს სახელმწიფო მინისტრი. დაიბადა თბილისში 1949 წ. 29 ნოემბერს. მშობლები: ნინო ცომაია-ლორთქიფანიძე, გიორგი ლორთქიფანიძე; მეუღლე — ირინე ხომერიკი-ლორთქიფანიძე (1958); შვილები: ნინო (1984), ანა (1993). დაამთავრა თსუ კიბერნეტიკის ფაკ-ტი (1973), თსუ ასპირანტურა (სოციოლოგია), მოსკოვის საზოგადოებრივ მეცნიერებათა აკადემია (ისტორია-პოლიტოლოგია). იყო თსუ კომკავშირის კომიტეტის მდივანი (1973-76), კომკავშირის ცკ განყოფილების გამგე, მდივანი, I მდივანი (1976-86), კპ თბილისის მთაწმინდის რაიკომის I მდივანი (1986-88), კპ ცკ განყოფილების გამგე (1988-89), მინისტრთა საბჭოს თავმჯდომარის მოადგილე

(1989-90), ჯანმრთელობის დაცვის მინისტრის I მოადგილე სოცუზრუნველყოფის დარგში (1990-91), სახელმწიფოს მეთაურის აპარატის ხელმძღვანელი (1992-95), საქართველოს საგანგებო და სრულუფლებიანი ელჩი რუსეთში (1995-98). საქართველოს სახელმწიფო მინისტრია 1998 წლიდან. დაიცვა სადოქტორო დისერტაცია: „ისტორიული მესხეთის დემოგრაფიული განვითარების პრობლემები" (1998). გამოქვეყნებული აქვს სამეცნიერო ნაშრომები. დაჯილდოებულია საპატიო ნიშნის ორდენით (1982). იყო საქართველოს უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმის წევრი (1983-87), საქართველოს პარლამენტის წევრი (1993-95). არის აღმოსავლეთ-დასავლეთის ურთიერთობების კვლევის ცენტრის ვიცე-პრეზიდენტი (1993), ინფორმატიზაციის საერთაშორისო აკადემიის წევრი (1997), საქართველოს ეკონომიკურ მეცნიერებათა აკადემიის წევრი, თსუ დემოგრაფიული კვლევის სამეცნიერო-სასწავლო ლაბორატორიის ხელმძღვანელი, საქართველოს დემოგრაფთა ასოციაციის პრეზიდენტი, მოქალაქეთა კავშირის მთავარი საბჭოს წევრი.

მისამართი: (სამსახურის) ინგოროყვას 7, თბილისი. 380034. ტელ: 98-97-93, ფაქსი: 99-86-90. (ბინის) ლარსის 5, თბილისი. ტელ: 23-30-70.

მარიამ ლორთქიფანიძე ისტორიკოსი, საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის წევრ-კორესპონდენტი, მეცნიერების დამსახურებული მოღვაწე, პროფესორი. დაიბადა ბათუმში 1922 წ. 22 აგვისტოს. მშობლები: ნინო მიქელაძე-ლორთქიფანიძე, დავით ლორთქიფანიძე; შვილები: თამარი (1946), დავითი (1953), გიორგი (1952). დაამთავრა თსუ ისტორიის ფაკ-ტი (1943). იყო თსუ დოცენტი, პროფესორი (1948-72), ისტორიის ინ-ტის უმცროსი, უფროსი მეცნიერ-თანამშრომელი (1947-86). არის წამყვანი მეცნიერ-თანამშრომელი (1986 წლიდან), თსუ საქართველოს ისტორიის კათედრის გამგე (1972 წლიდან). დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია: „თბილისის საამირო" (1948), სადოქტორო — „ფეოდალური საქართველოს პოლიტიკური გაერთიანება" (1963). გამოქვეყნებული აქვს 100 სამეცნიერო ნაშრომი, მათ შორის 10 წიგნი (მონოგრაფიები, დამხმარე სახელმძღვანელოები, საშ. სკოლის VIII კლასის ისტორიის სახელმძღვანელო). მისი თაოსნობით თსუ საქართველოს ისტორიის კათედრასთან ჩამოყალიბდა საქართველოს სოფლების ისტორიის შემსწავლელი ლაბორატორია (1988), წყაროთმცოდნეობისა და ისტორიოგრაფიის ს/კ ლაბორატორია (1996). არის ნ.ბერძენიშვილის, ივ.ჯავახიშვილის სახელობის და საქართველოს სახელმწიფო პრემიების ლაურეატი. აშშ ბიოგრაფიულმა ინ-ტმა (ABI) დაასახელა 1997 წლის ადამიანად.

ჰობი: მოგზაურობა.

მისამართი: (სამსახურის) ჭავჭავაძის 1. ტელ: 29-08-30. (ბინის) ჭავჭავაძის 52. ტელ: 22-27-35.

თუ ცხოვრებაში რაიმე წარმატებას მივაღწიე, ეს ჩემი მშობლების და მასწავლებლების დამსახურებაა, რომელთაც ჩამინერგეს სამშობლოს სიყვარული, საქმის ერთგულება, შემაჩვიეს შრომას, განმივითარეს მოვალეობისა და პასუხისმგებლობის გრძნობა. პროფესიის არჩევის შემდეგ მეცნიერული და პედაგოგიური მოღვაწეობა საყვარელი საქმე, ცხოვრების სტიმულის მომცემი იყო და არის. ვცდილობ ობიექტური ვიყო წარსულის თუ თანამედროვეობის შეფასებაში. არასდროს მიზრუნია მაღალ ადმინისტრაციულ თანამდებობაზე, მედლებსა და ორდენებზე.

ნუგზარ (შალვა) ლორთქიფანიძე რეჟისორი, ქუთაისის სახელმწიფო დრამატული თეატრის, ქუთაისის თეატრის მთავარი რეჟისორი. დაიბადა თბილისში 1941 წ. 10 იანვარს. მშობლები: ქეთევან მინდელი, ლევან ლორთქიფანიძე; მეუღლე — ნინო მამულაიშვილი (1951); შვილები: ლევანი (1976), ქეთევანი

(1977). დაამთავრა თსთი სარეჟისორო ფაკ-ტი (1976). იყო თელავის დრამატული თეატრის მთავარი რეჟისორი (1976-83), საქართველოს ტელევიზიის, კინომსახიობთა თეატრის რეჟისორი, თსთი მსახიობის ოსტატობის და რეჟისურის კათედრის დოცენტი (1983-96). არის თეატრის მოღვაწეთა კავშირის დრამატული თეატრების განყოფილების გამგე, ქუთაისის ოპერისა და დრამატული თეატრის მთავარი რეჟისორი (1996 წლიდან). დადგმული აქვს 61 სპექტაკლი. კინომსახიობთა თეატრში — „წუთისოფელი ასეა"; სოხუმის დრამატულ თეატრში: „სამეფოო ძველთა ძველო", „ღია შუშაბანდი"; კიშინიოვის დრამატულ თეატრში — „მიზანთროპი" და სხვ. არის მარჯანიშვილის სახელობის პრემიის ლაურეატი.

ჰობი: მუსიკა, ძერწვა.

***მისამართი:** (სამსახურის) ქუთაისი, დრამატული თეატრი. (ბინის) ვაჟა-ფშაველას 64. ტელ: 39-34-57.*

ოთარ ლორთქიფანიძე არქეოლოგი, არქეოლოგიური კვლევის ცენტრის დირექტორი, საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის წევრ-კორესპონდენტი, პროფესორი. დაიბადა თბილისში 1930 წ. 30 ოქტომბერს. მშობლები: პარასკევა ამაშუკელი, დავით ლორთქიფანიძე; მეუღლე — რუსუდან ტაბატაძე-ლორთქიფანიძე (1939); შვილები — დავითი (1963), ნინო (1969). დაამთავრა თსუ ისტორიის ფაკ-ტი (1953). იყო თსუ უფროსი მასწავლებელი, საქართველოს ისტორიის ინ-ტის უმცროსი მეცნიერ-თანამშრომელი (1955-60), ისტორიის, არქეოლოგიისა და ეთნოგრაფიის ინ-ტის უფროსი მეცნიერ-თანამშრომელი (1960-70). თსუ პროფესორია 1962 წლიდან, არქეოლოგიური კვლევის ცენტრის დამაარსებელი და დირექტორი—1977 წლიდან. დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია: „ხელოსნური წარმოება და ვაჭრობა მცხეთაში ახალი წელთაღრიცხვის I-III საუკუნეებში" (1958), სადოქტორო — „ანტიკური სამყარო და ძველი საქართველო" (1966). გამოაქვეყნა 200-ზე მეტი ნაშრომი (მონოგრაფიები, სტატიები მრავალ ენაზე). დაჯილდოებულია სპეციალური მედლით გერმანიაში გამოცემული წიგნისათვის „საქართველოს არქეოლოგია", არის გერმანიის არქეოლოგიური ინ-ტის წევრ-კორესპონდენტი, პოლონეთის და ქ. მაინცის არქეოლოგიური სამეცნიერო საზოგადოების საპატიო წევრი, კლასიკური არქეოლოგიის ასოციაციის (რომი), ინდო-ევროპეისტული და თრაკოლოგიის კვლევის საერთაშორისო კომიტეტის, კლასიკური მითოლოგიის იკონოგრაფიული ლექსიკონის საერთო სამეცნიერო კომიტეტის, საერთაშორისო ჟურნალ „შავი ზღვის" რედკოლეგიის წევრი.

ჰობი: დეტექტივების კითხვა.

***მისამართი:** (სამსახურის) უზნაძის 14. ტელ: 95-97-65, 95-29-20. ფაქსი: 96-67-68. (ბინის) მიცკევიჩის 12. ტელ: 38-40-24.*

როზა ლორთქიფანიძე საქართველოს პარლამენტის წევრი, აგრარულ საკითხთა კომიტეტის თავმჯდომარე. დაიბადა ადიგენის რაიონში 1954 წ. 2 დეკემბერს. მშობლები: ლალი იობიძე-ლორთქიფანიძე, ოთარ ლორთქიფანიძე; შვილი — ლალი (1996). დაამთავრა საქართველოს სახ. სასოფლო-სამეურნეო ინ-ტის აგრონომიული ფაკ-ტი (1980). იყო ნიადაგმცოდნეობის, აგროქიმიისა და მელიორაციის ს/კ ინ-ტის უფროსი ლაბორანტი, უმცროსი მეცნიერ-თანამშრომელი (1980-88), ჩაის, სუბტროპიკულ კულტურათა და ჩაის მრეწველობის სამეცნიერო-საწარმოო გაერთიანების უფროსი მეცნიერ-თანამშომელი (1988-91), წყალტუბოს ზონის სოფლის, ტყის მეურნეობისა და კვების მრეწველობის საწარმოო გაერთიანების თავმჯდომარე, სამმართველოს უფროსი (1991-92), წყალტუბოს ზონის გამგებლის I მოადგილე (1992-93), საქართველოს პარლამე-

ნტის წევრი, გარემოს დაცვისა და ბუნებრივი რესურსების კომისიის თავმჯდომარის მოადგილე (1992-95). საქართველოს პარლამენტის აგრარულ საკითხთა კომიტეტის თავმჯდომარეა 1995 წლიდან. დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია: „საქართველოს ძირითადი ტიპის ნიადაგებში ფოსფორიანი სასუქების სხვადასხვა ფორმების ურთიერთქმედება მინერალოგიურ ასოციაციებთან" (1986). გამოქვეყნებული აქვს 29 სამეცნიერო ნაშრომი, მონოგრაფია „იმერეთის ნიადაგები და სოფლის მეურნეობა" (1997). იყო საქართველოს მწვანეთა იმერეთის რეგიონალური ორგანიზაციის თავმჯდომარე (1988-93). არის სმკ-ს წევრი (1993 წლიდან), სმკ-ს მთავარი საბჭოს წევრი.
ჰობი: ხატვა.
მისამართი: (სამსახურის) რუსთაველის 8. თბილისი 380018. ტელ: 99-75-45. ფაქსი: 92-15-66. ელ-ფოსტა: aicmt@parliament.ge

ერთგულება და პრინციპულობა. ვიცხოვრო ერთიან, დამოუკიდებელ, ეკონომიკურად ძლიერ და ეკოლოგიურად სუფთა საქართველოში. ხოლო ჩემი მოღვაწეობის შედეგი—მდიდარი და ძლიერი გლეხის ქართული ტრადიციებით აშენებული მშვენიერი სოფელი იქნება.

რუსუდან ლორთქიფანიძე საქართველოს საგანგებო და სრულუფლებიანი ელჩი იტალიის რესპუბლიკაში. დაიბადა თბილისში 1947 წ. 5 აგვისტოს. მშობლები: ელენე კაჩაროვსკაია, რევაზ ლორთქიფანიძე; მეუღლე — გიორგი ბერიძე (1946); შვილები: ეკატერინე (1970), ალექსანდრე (1974). დაამთავრა სპი არქიტექტურის ფაკ-ტი (1970). იყო საქართველოს მეცნ. აკად. და მოსკოვის საზოგადოებრივ ნაგებობათა კვლევის ინ-ტის ასპირანტი (1971-75), საქართველოს მეცნ. აკად. მეცნიერ-თანამშრომელი (1975-97), სპი არქიტექტურის ფაკ-ტის ასისტენტი, დოცენტი, პროფესორი (1977-98); გაიარა მოსკოვის არქიტექტურის თეორიის და ისტორიის კვლევითი ინ-ტის დოქტორანტურა (1989-91). საქართველოს ელჩია იტალიაში 1998 წლიდან. დაიცვა სადოქტორო დისერტაცია: „ისტორიული მემკვიდრეობის როლი თანამედროვე იტალიურ არქიტექტურაში" (1993). გამოქვეყნებული აქვს ნაშრომები: „ბავშვთა დასვენების ცენტრების პროექტირების პრინციპები" (1978), „იტალიის არქიტექტურა 1970-80 წლებში" (1988), „თანამედროვე იტალიური არქიტექტურა 1970-90 წწ" (1995) და სხვ. არის არქიტექტორთა კავშირის წევრი (1971 წლიდან).
ჰობი: კითხვა, გამოფენის დათვალიერება, კინო.
მისამართი: (სამსახურის) ესპანეთის მოედანი 20, რომი, 00187. ტელ: +39-06-6994/972-73-82. ელ.ფოსტა: amgeorgia @ pronet. ct *(ბინის) შანიძის 11. თბილისი. ტელ: 22-06-97/სან-ვალენტინოს 48, ბ. 6. რომი.*

დავით ლოსაბერიძე მშვიდობის, დემოკრატიისა და განვითარების კავკასიური ინსტიტუტის სამოქალაქო განათლების განყოფილების ხელმძღვანელი. დაიბადა 1965 წ. 11 აპრილს. მშობლები: თინათინ (დოდო) მაჭავარიანი, გელა ლოსაბერიძე. დაამთავრა თსუ ისტორიის ფაკ-ტი (1987), თსუ ასპირანტურა (1992). იყო ისტორიის ინ-ტის ანთროპოლოგიის განყოფილების მეცნიერ-თანამშრომელი (1987-89), ისტორიის ინ-ტის ეთნოგენეზის კვლევის საპრობლემო ჯგუფის უფროსი მეცნიერ-თანამშრომელი (1992-99), კავკასიური ინ-ტის სახელმწიფო სტრუქტურების კვლევის ჯგუფის ხელმძღვანელი, სამოქალაქო განათლების განყოფილების ხელმძღვანელი, გამგეობის წევრი (1995 წლიდან), ფონდ „ღია საზოგადოება — საქართველოს" აღმასრულებელი საბჭოს წევრი (1999 წლიდან). დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია თემაზე „ქართველი ხალხის ეთნიკური ვინაობის პრობლემა" (1992). არის 20-მდე სამეცნიერო და პუბლიცისტური სტატიის ავტორი. გამოქვეყნებული აქვს წიგნები: „თვითმმართველობა საქართველოში" (ქართ. და ინგლ. 1998), „სახელმწიფო სისტემა საქართ-

ველოში" (ქართ. და ინგლ. 1998, თანაავტორი).
ჰობი: მხატვრული ლიტერატურა, კლასიკური ლიტერატურა, კომპიუტერი.
მისამართი: (სამსახურის) მერაბ ალექსიძის 1. თბილისი, 380008. ტელ: 33-18-79, ფაქსი: 33-41-63, ელ-ფოსტა: cipdde @ access. sanet. ge (ბინის) ხუდადოვის 3. ბ. 64. თბილისი. ტელ: 96-07-96.
თავისუფლება.

ზურაბ ლოსეურაშვილი საერთაშორისო კატეგორიის არბიტრი ჭიდაობაში, საქართველოს დამსახურებული მწვრთნელი, მსაჯთა კოლეგიის თავმჯდომარე. დაიბადა დუშეთში 1955 წ. 1 თებერვალს. მშობლები: რახიელ ბუჩაშვილი, იოსებ ლოსეურაშვილი; მეუღლე — თამარ ლანიაშვილი (1962); შვილები: იოსები (1983), თამთა (1984), ციცია (1985). დაამთავრა ფიზკულტურის ინ-ტი (1980). იყო უმაღლესი სპორტული დაოსტატების სკოლის მწვრთნელი (1981-85), „შევარდენის" სპორტსკოლის დირექტორი (1985), დუშეთის რ-ნის სპორტკომიტეტის თავმჯდომარე (1995). არის საქართველოს ჩემპიონი ქართულ ჭიდაობაში, სამბოში; სპორტის ოსტატი სამბოში, ძიუდოში, ქართულ, თავისუფალ ჭიდაობაში. საქართველოს დამსახურებული მწვრთნელია 1989 წლიდან, საერთაშორისო კატეგორიის არბიტრი — 1993 წლიდან, მსაჯთა კოლეგიის თავმჯდომარე — 1991 წლიდან. არის მოქალაქეთა კავშირის წევრი (1997). მისი ბიოგრაფია შეტანილია გამოცემაში „საქართველოს სპორტის ისტორია".
ჰობი: ფეხბურთი.
მისამართი: (სამსახურის) ჭავჭავაძის 49-ა. თბილისი, 380062. ტელ: 23-57-96. (ბინის) სააკაძის 19. დუშეთი. ტელ: 2-26-24.

ხათუნა მაისაშვილი ჟურნალისტი, გაზეთების „7 დღე" და „ახალი 7 დღე" დამფუძნებელი, „ახალი 7 დღის" რედაქტორი. დაიბადა ხაშურში 1966 წ. 19 მარტს. მშობლები: ლალი ნემსაძე-მაისაშვილი, ლერი მაისაშვილი. მეუღლე — მიხეილ ადეიშვილი (1959); შვილები: ელისაბედი (1991), ანდრია (1999). დაამთავრა თსუ ჟურნალისტიკის ფაკ-ტი (1988). იყო გაზეთ „თბილისის" კორესპონდენტი (1986-90), ჟურნალისტთა კავშირის მიერ გამოცემული გაზეთი „7 დღის" კორესპონდენტი (1990-91), ყოველკვირეული „7 დღის" დამფუძნებელი, თანარედაქტორი (1991-95), მთავარი რედაქტორი (1995-96). „ახალი 7 დღის" რედაქტორია 1997 წლიდან.
ჰობი: ხატვა, მოგზაურობა.
მისამართი: (სამსახურის) დიდი ხეივნის 6, თბილისი, 380014. ტელ: 93-63-05, 72-51-35. (ბინის) თარხნიშვილის 11, თბილისი, 380009. ტელ: 29-37-25.
ნებისყოფა, ცოდნა, მიზნის ნათლად დასახვა, ნონ-კონფორმიზმი.

ვაჟა მაისურაძე საქართველოს სახელმწიფო ანტიმონოპოლიური სამსახურის უფროსი. დაიბადა ბათუმში 1956 წ. 23 სექტემბერს. მშობლები: შუშანა ჯაფარიძე, ვალერიან მაისურაძე; მეუღლე — ლელა პირველი (1966); შვილები: თამთა (1984), მარიამი (1991). დაამთავრა თსუ საინჟინრო-ეკონომიკური ფაკ-ტი (1979). იყო სახელმწიფო საგეგმო კომიტეტის ეკონომისტი, უფროსი ეკონომისტი, წამყვანი სპეციალისტი, მთავარი სპეციალისტი, ქვეგანყოფილების უფროსი (1979-89), ეკონომიკის სამინისტროს განყოფილების უფროსი, სამმართველოს უფროსის მოადგილე, სამმართველოს უფროსი (1989-97). სახელმწიფო ანტიმონოპოლიური სამსახურის უფროსია 1997 წლიდან.
ჰობი: ნუმიზმატიკა, კითხვა და ისტორია (ხელოვნებისა და ისტორიული ძეგლების უსასრულო დათვალიერება).
მისამართი: (სამსახურის) ჭანტურიას 12. თბილისი, 380008. ტელ: 93-31-01, ფაქსი: 92-25-52.
არაფერია შეუძლებელი, მთავარია მონდომება. არასოდეს არავის არ უყურო ზევიდან, ვინაიდან ყველა ასასვლელს უკან ჩამოსასვლელი ან ჩამოსავარდნი აქვს. ყველა თანასწორია, ზოგს დღეს უფრო გაუმართლა! იცხოვრე ისე, რომ უკან მოხედვის არასოდეს გეშინოდეს.

მამია მალაზონია საქართველოს სახალხო მხატვარი. დაიბადა ოზურგეთში 1936 წ.19 მარტს. მშობლები: მარგარიტა არობელიძე, ვლადიმერ მალაზონია; მეუღლე — ლიორა ურუშაძე (1943); შვილი — ნინო (1956). დაამთავრა თსსა სახვითი ხელოვნების ფაკ-ტი (1962). გამოფენებში მონაწილეობს 1962 წლიდან. თეატრალურ მოღვაწეთა, კინემატოგრაფისტთა და მხატვართა კავშირების წევრია 1970 წლიდან. გაფორმებული აქვს მარჯანიშვილის, რუსთაველის, რუსთავის დრამატული, თბილისის ოპერისა და ბალეტის, მინსკის ოპერისა და ბალეტის თეატრების სპექტაკლები. შექმნილი აქვს კოსტიუმების ესკიზები კინოფილმებისათვის, მუშაობს წიგნის გრაფიკაში. გამოფენები: პერსონალური — „მხატვრის სახლი" (თბილისი,1981), თეატრის მოღვაწეთა კავშირი (რიგა, მოსკოვი,1988), „ქრისტეს ცხოვრება" („ბიზნეს ცენტრი — მთაწმინდა" 1994), გალერეა „TMS" (თბილისი,1996), შოთა რუსთაველი „ვეფხისტყაოსნის ილუსტრაციები" (გალერეა „TMS" 1998). მისი ნამუშევრები დაცულია: სეგ, საქართვე-

ლოს ხელოვნების სახ. მუზეუმში, მოსკოვის თეატრალურ მუზეუმში, ტრეტია-კოვის გალერეაში, აღმოსავლეთის ხალხთა ხელოვნების მუზეუმში, მოსკოვის პუშკინის სახელობის ნატიფი ხელოვნების მუზეუმში, საქართველოს, საფრან-გეთის, ინგლისის, გერმანიის, აშშ კერძო კოლექციებში. 5-ჯერ მიენიჭა წლის საუკეთესო თეატრალური მხატვრის წოდება. არის თსსა პროფესორი, მულ-ტიპლიკაციის განყოფილების ხელმძღვანელი (1984 წლიდან). მისი ბიოგრაფია შეტანილია ქართულ საბჭოთა ენციკლოპედიაში, ცნობარში „საქართველოს თეატრალური მხატვრები", სსრკ მხატვართა კავშირის წევრთა ცნობარში (მოს-კოვი 1982).
მისამართი: (ბინის) ბაზალეთის 9. ტელ: 29-32-18.

ნოდარ მალაზონია საქართველოს სახალხო მხატვარი, საქართველოს დამსახურებული მხატვარი, სარეკლამო-საგამომცემლო ფირმა „ბენეფისის" გენერალური დირექტორი. დაიბადა ოზურგეთში 1929წ. 27 აპრილს. მშობლები: მარგარიტა არობელიძე, ლადო მალაზონია; მეუღლე — ნანა მალაზონია; შვი-ლები: მანანა (1956), ბაჩა (1965). დაამთავრა თსსა გრაფიკის ფაკ-ტი (1955). გა-მოფენებში მონაწილეობს 1956 წლიდან, მხატვართა კავშირის წევრია 1956 წლიდან. არის (ბ.მალაზონიასთან ერთად) ქართული ლარის, პასპორტის, საქართველოს მოქალაქის პირადობის მოწმობის, ვაუჩერის, კუპონის, მართვის მოწმობის, ქართული თეთრის (ერთი მხარე) დიზაინის ავტორი (1990-98). გამო-ფენები: პერსონალური (თბილისი,1982), სამხატვრო გამოფენა (თბილი-სი,1955), „საბჭოთა წიგნის, პლაკატის, გრაფიკის 40 წელი" (მოსკოვი,1957), „ქართული ლიტერატურის და ხელოვნების დეკადა" (მოსკოვი,1958), „ქართუ-ლი საბჭოთა პლაკატი და რეკლამა" (თბილისი,1961), „სახალხო მიღწევათა გა-მოფენა" (ВДНХ, მოსკოვი,1961), პლაკატის I საკავშირო (კიევი,1961), „საბჭოთა ხელოვნება" (ვენეცია, 1963), პლაკატის საკავშირო გამოფენები (1967, 1973, 1978, 1981), საგაზაფხულო (სეგ,1964), კიოლნი, დორტმუნდი, მიუნჰენი, ჰამ-ბურგი (1964), საშემოდგომო (თბილისი,1966), „საბჭოთა პოლიტიკური პლაკა-ტი-60" (მოსკოვი 1967), „საბჭოთა პლაკატი და რეკლამა" (1968), „პოლიტიკური პლაკატი და სატირა", მოსკოვი (1974), ევროპის, აფრიკის და აზიის ქვეყნების ტურისტული პლაკატები, კატანია, იტალია (1978). მისი ნამუშევრები დაცულია სეგ. მიღებული აქვს ბერლინის გამოფენის პრემია (1960), ВДНХ ვერცხლის მე-დალი (1961), კატანიის ტურისტული პლაკატების საერთაშორისო გამოფენის უმაღლესი ჯილდოები „ოქროს სპილო" და პრეზიდენტის ვერცხლის მედალი (1978), საქართველოს მხატვართა კავშირის ბრინჯაოს მედალი (1964, 1966), ჟურნალ „კროკოდილის" ბრინჯაოს მედალი (1974). არის საქართველოს ახალ-გაზრდობის და სტუდენტთა ფესტივალის ლაურეატი (1957). ჟურნალ „ნიან-გის" მთავარი მხატვარია 1958 წლიდან, სარედაქციო კოლეგიის წევრი—1968 წლიდან. მისი ბიოგრაფია შეტანილია ქართულ საბჭოთა ენციკლოპედიაში.
მისამართი: (ბინის) გამრეკელის 55. ტელ: 98-23-11 , 93-31-80.

ლევან მამალაძე საქართველოს პრეზიდენტის სახელმწიფო რწმუნებული ქვემო ქართლის მხარეში. დაიბადა თბილისში 1968 წ. 17 იანვარს. მშობლები: ვერა პაიჭაძე, ლეგრი მამალაძე; მეუღლე — მარიკა ქავთარაძე (1976); შვილები: ანა-მარია (1996), ნიკოლოზი (1997). დაამთავრა საქართველოს ზოოვეტერინა-რული ინ-ტის ზოოსაინჟინრო ფაკ-ტი (1980), ბოლონიის უნივერსიტეტი (1991), თსუ იურიდიული ფაკ-ტი (1998). იყო ზოოვეტერინარული ინ-ტის მეცნიერ-თა-ნამშრომელი (1991-94), მწვანეთა მოძრაობის სწავლული მდივანი (1989), აღმა-სრულებელი მდივანი (1991), მწვანეთა პარტიის თავმჯდომარის მოადგილე (1992), პარლამენტის წევრი, გარემოს დაცვის და ბუნებრივი რესურსების კო-

მისიის მდივანი (1992-93), საქართველო-აზერბაიჯანის საპარლამენტთაშორისო ჯგუფის ხელმძღვანელი (1993), სმაკ-ის თავმჯდომარე (1994). პრეზიდენტის რწმუნებულია 1994 წლიდან. დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია: „ჯიშთაშორისი შეჯვარების მეთოდით პროდუქტიულობის ამაღლება მეცხოველეობაში" (1998). არის რამდენიმე სამეცნიერო ნაშრომის, მათ შორის მონოგრაფიების ავტორი. იყო მწვანეთა მოძრაობის (1989), მწვანეთა პარტიის (1990), სმკ-ს (1993) წევრი, სმკ-ს მთავარი საბჭოს წევრია 1994 წლიდან.
ჰობი: მოგზაურობა, სპორტი—ცხენოსნობა, მთის სლალომი, ფარიკაობა.
მისამართი: (სამსახურის) კოსტავას 20. რუსთავი. ტელ: 93-00-35. ფაქსი: 93-91-53.

სახელმწიფოს ინტერესების დაცვა, სუბიექტივიზმის შემცირება, სამართლიანი მიდგომა ყველა საკითხისადმი, პრინციპულობა. კამათი არგუმენტებით და არა ავვიატებით. აზრის შეცვლა მხოლოდ არგუმენტის საფუძველზე. ადამიანური ურთიერთობა ყველა რანგის პიროვნებასთან და არა მისი სოციალური მდგომარეობის მიხედვით. ურთიერთობაში ერთგულების აღიარება და პატივისცემა. ცხოვრება არა ერთი დღით, არამედ შორეული პერსპექტივით.

მამუკა მამალაძე ქუთაისის საოლქო სასამართლოს მოსამართლე, საქართველოს იუსტიციის საბჭოს წევრი. დაიბადა ქუთაისში 1964 წ. 17 აპრილს. მშობლები: ჯენარო საკანდელიძე, გოდერძი მამალაძე; მეუღლე — თამარ ჭანტურია (1967). დაამთავრა თსუ იურიდიული ფაკ-ტი (1989). იყო ქუთაისის მცირეგაბარიტიანი ტრაქტორების ქარხნის იურიდიული ბიუროს უფროსი (1987-90), ქუთაისის სასამართლოს მოსამართლე (1991-97). იუსტიციის საბჭოს წევრია 1997 წლიდან, საოლოქო სასამართლოს მოსამართლე—1999 წლიდან.
მისამართი: (ბინის) ლესია-უკრაინკას 9. ქუთაისი.

ვეთაყვანები ყველა იმ ადამიანს, ვინც სიკეთეს, სიკეთეს და სიკეთეს თესავს.

ნუგზარ (ხუტა) მამალაძე საქართველოს პარლამენტის წევრი, აგრარულ საკითხთა კომიტეტის თავმჯდომარის პირველი მოადგილე. დაიბადა ჩოხატაურში 1947 წ. 11 ნოემბერს. მშობლები: ანიკო ანთიძე, გრიგოლ მამალაძე; მეუღლე — მანანა თოდაძე (1952); შვილი — გიორგი (1975). დაამთავრა სასოფლო-სამეურნეო ინ-ტის მექანიზაცია-ელექტრიფიკაციის ფაკ-ტი (1970). იყო გაერთიანება „საქსოფლტექნიკის" უფროსი ინჟინერი, საქსოფლტექნიკის გარდაბნის რაიონული გაერთიანების უფროსი ინჟინერი, მთავარი ინჟინერი, მმართველი, აგროკომბინატის (РАПО) გენერალური დირექტორი, გარდაბნის რ-ნის გამგეობის თავმჯდომარე, უზენაესი საბჭოს წევრი (1990-91). პარლამენტის წევრია 1995 წლიდან. მიღებული აქვს მედალი „შრომითი მამაცობისთვის" (1982). იყო სკკპ წევრი (1974-89). მოქალაქეთა კავშირის წევრია 1999 წლიდან.
მისამართი: (სამსახურის) რუსთაველის 8, თბილისი, 380018. საქართველოს პარლამენტი. ტელ: 93-41-07. (ბინის) საბურთალოს 59-ბ, თბილისი. ტელ: 94-15-27, 99-76-92.

თენგიზ მამაცაშვილი საქართველოს საგანგებო და სრულუფლებიანი ელჩი დიდი ბრიტანეთისა და ჩრდილოეთ ირლანდიის გაერთიანებულ სამეფოში, საქართველოს საგანგებო და სრულუფლებიანი ელჩი ირლანდიაში, საქართველოს წარმომადგენელი საერთაშორისო საზღვაო ორგანიზაციაში. დაიბადა თბილისში 1942 წ. 10 ნოემბერს. მშობლები: მარიამ რობაქიძე, დავით მამაცაშვილი; მეუღლე — ირინა არხანგელსკაია (1948); შვილები: თამარი (1968), ნათია (1977). დაამთავრა სპი ავტომატიკა-გამოთვლითი ტექნიკის ფაკ-ტი (1964), საგარეო ვაჭრობის საკავშირო აკადემიის საგარეო ვაჭრობის ეკონომიკის ფაკ-ტი (1973). იყო ავტომატიზაციის საშუალებათა კვლევითი ინ-ტის ინჟინერი

(1965), მეტროლოგიის ინ-ტის უფროსი ინჟინერი (1965-70), მოსკოვის საგარეო ვაჭრობის აკად. მსმენელი (1970-73), „ტექმაშექსპორტის" უფროსი ინჟინერი (1973), ავსტრალიაში სსრკ წარმომადგენლობის უფროსი ინჟინერი (1974-76), „ლიცენზინტორგის" უფროსი ინჟინერი, დირექტორი (მოსკოვი, 1977-89), იაპონიაში სსრკ სავაჭრო წარმომადგენელი (ტოკიო, 1989-92), საქართველოს საგარეო ეკონომიკურ ურთიერთობათა კომიტეტის თავმჯდომარის მოადგილე, თავმჯდომარე (1992-93). საქართველოს საგანგებო და სრულუფლებიანი ელჩია დიდი ბრიტანეთის და ჩრდილოეთ ირლანდიის გაერთიანებულ სამეფოში 1995 წლიდან, საგანგებო და სრულუფლებიანი ელჩი ირლანდიაში — 1998 წლიდან. მიღებული აქვს ჯილდოები შრომაში წარმატებებისთვის (1970), შრომითი მიღწევებისთვის (1988). იყო სკკპ წევრი (1968-91). მისი ბიოგრაფია შეტანილია წიგნებში „A & C Black", „Who's Who" (1999), Debrett's — People of Today (1998-99 დიდი ბრიტანეთი).

ჰობი: ვიდეო-ფოტო გადაღებები, ნადირობა, მებაღეობა.

მისამართი: (სამსახურის) 3, Hornton Place, London, W8, 4LZ, UK. (ბინის) 3, Hornton Place, London, W8, 4LZ, UK.

ცხოვრებაში ჩემი იდეალები იყვნენ ჩემი მშობლები. მამაჩემის სახელი ადრეც და ახლაც ბევრს მეხმარება. ჩემი კრედოა, იყო ოპტიმისტი, პატიოსნად ემსახურო შენს ხალხს, ქვეყანას, საქმეს, არ დაგეზაროს აკეთო სიკეთე თუ ეს შენს ძალებშია და თუ არა, მაინც ეცადო ხალხს შეხედე ღიმილით.

ნოდარ მამისაშვილი კომპოზიტორი, თეორეტიკოსი, ხელოვნების დამსახურებული მოღვაწე, ეროვნული აკადემიის აკადემიკოსი. დაიბადა თბილისში 1930 წ. 15 დეკემბერს. მშობლები: ნადეჟდა კვიჟინაძე, ლევან მამისაშვილი; მეუღლე — ნინო ბახუტაშვილი (1937); შვილი — გია (1962). დაამთავრა თბილისის სახელმწიფო კონსერვატორიის თეორიულ-საკომპოზიტორო ფაკ-ტი (1956). მუშაობდა მუსიკის თეორიისა და კომპოზიციის პედაგოგად IV (1955-1963) და I (1963-1972) მუსიკალურ სასწავლებლებში. არის თბილისის სახელმწიფო კონსერვატორიის მუსიკის თეორიის და კომპოზიციის პედაგოგი, დოცენტი (1963 წლიდან), პოლო-სტუდია "თეთრი კვადრატის" პრეზიდენტი (1995 წლიდან), ბგერითი ეკოლოგიის ცენტრის მთავარი კოორდინატორი (1996 წლიდან), საინჟინრო აკადემიის მრჩეველი (1997 წლიდან), ეროვნული აკადემიის აკადემიკოსი და პრეზიდიუმის წევრი (1997 წლიდან). იყო კომპოზიტორთა კავშირის გამგეობის მდივანი, საკოორდინაციო საბჭოს თავმჯდომარე (1973-1991). ასწავლის სასულიერო აკადემიაში მართლმადიდებლური გალობის წინა ისტორიას და ისტორიას (1989 წლიდან). ავტორია მუსიკალური ნაწარმოებებისა: "ბაქია ბაჭია" (საბავშვო ოპერა), "შვიდი სიმფონია" (I სიმფონიურ-ელექტრონული, II საგუნდო-ელექტრონული III პოლიფონიური, VII სიფონიურ-პოლიფონიური), 4 საფორტეპიანო კონცერტი, საგუნდო ორატორიები და ციკლები, პიესები ორკესტრისათვის, ორღანისათვის, ფორტეპიანოსათვის, ჩელოსთვის, არფისთვის, კვარტეტისათვის, ტრიო-"ტრიპტიქი", მუსიკა სპექტაკლებისა და კინოფილმებისთვის; სამეცნიერო ნაშრომები: „სამფაზიანი კომპოზიციის მუსიკალური სისტემა" (1978), "Fasistria — ანუ სიცოცხლის ჰარმონია", „პოლიფონია", „ბგერითი ველის თეორია", „ბგერის ახალი აკუსტიკური თვისებები", „ბგერითი პოლარიზაცია და ტორსიული ველი", „ბიოენერგო ინფორმაცია და მუსიკა", „მინერალოთერაპია და ბგერითი ველი", „ქართული მუსიკალური აზროვნება და უძველესი სისტემა", „ბიო-აკუსტიკური რეზონანსის თეორია", "ადამიანის ბიორეზონანსი და ზოდიაქოს არქეტიპი", "სისტემური აზროვნება და ინტუიცია, როგორც ინფორმაციული არჩევითობის გამთლიანებული პროცესი", "ბგერითი სპექტრების ზემოქმედების მნიშვნელობა ინტუიტურ შესაძ-

ღებლობათა გამჟღავნებაში". "რეინკარნაციული ფსიქო-ვიდეო და ბგერა"; საჟურნალე სტატიები: „გალობა ამღერებული გულისთქმაა" ("ლიტ. საქართველო"), „На встречу времени" ("ხელოვნება", 1979) „ფშაური ნატირალები" („ხელოვნება", 1979), "ნიკო სულხანიშვილი „მესტვირული და გუთნური" („საბჭოთა ხელოვნება" (1977); გამოგონებები: 1.რომოფონიკური აპარატი. 2.რეგულირებადი წყლის გამაცხელებელი, 3.თერმოსტიმულატორი, 4.ანოდურ-კათოდური დამუხტვის აპარატი, 5. პროფილიზებული კომპიუტერი „ნონა" და სხვა.
ჰობი: ინჟინერია.
მისამართი: (ბინის) ყაზბეგის 20. ბ. 5 ტელ: 39-18-95.

ჩემი ცხოვრების მიზანი და იდეალი იყო, არის და იქნება ადამიანურ შესაძლებლობათა შეცნობა, უმაღლესი პრფესიონალიზმი, მრავალმხრივი განათლება და სიკეთე. მთელი ჩემი ძირითადი საინჟინრო გამოგონებები, ახალი ბგერითი სისტემა. აკუსტიკური ძიებანი, საკომპოზიტორო შემოქმედება ემსახურებოდა სილამაზის ჰარმონიის ძიებას ადამიანის აღქმითი სფეროს გაფართოებისა და კეთილშობილურ განცდათა სამყაროს შექმნისათვის.

პეტრე მამრაძე საქართველოს სახელმწიფო მინისტრის პირველი მოადგილე, სახელმწიფო კანცელარიის უფროსი. დაიბადა თბილისში 1952 წ. 8 სექტემბერს. მშობლები: ირაიდა მამრაძე, გრიგოლ მამრაძე; მეუღლე — ლალი იაშვილი; შვილი — ელისაბედი (1995). დაამთავრა თსუ ფიზიკის ფაკ-ტი (1974). იყო საქსახწყალპროექტის პროგრამისტი (1975), მეცნიერებათა აკადემიის აბასთუმნის ასტროფიზიკური ობსერვატორიის ქალაქის განყოფილების მეცნიერ-თანამშრომელი (1975-92), საქართველოს ვიცე-პრემიერის თანაშემწე (1992), პარლამენტის წევრი (1992-95), სახელმწიფოს მეთაურის აპარატის ხელმძღვანელი (1995). 1995 წლის დეკემბრიდან სახელმწიფო კანცელარიის უფროსია. დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია: „ანიჰილაციის ფუნდამენტური პროცესები ზეძლიერ მაგნიტურ ველებში" (1992). არის რამდენიმე პუბლიცისტური წერილის ავტორი, 14 სამეცნიერო წერილის თანაავტორი. სმკ-ს წევრია 1993 წლიდან.
ჰობი: უცხო ენები, სპორტი.
მისამართი: (სამსახურის) ინგოროყვას 7. თბილისი 380034. ტელ: 99-74-75, 99-96-30.

არჩილ მამულაძე ბათუმის თოჯინების თეატრის დირექტორი. დაიბადა სოფ. ნენიაში (შუახევის რ-ნი) 1958 წ. 16 მარტს. მშობლები: ვარდო ბერიძე, ბესარიონ მამულაძე; მეუღლე — გულნარა მამულაძე (1961); შვილები: ბესიკი (1982), ეკა (1980). დაამთავრა ბათუმის კულტურულ-საგანმანათლებლო სასწავლებელი (1977), საქართველოს შრომისა და წარმოების ორგანიზაციის სახელმწიფო სამეცნიერო ინ-ტის სამეურნეო სამართლის ფაკ-ტი. იყო შუახევის რაიონული კულტურის სახლის სამხატვრო ხელმძღვანელი (1977), აჭარის სიმღერისა და ცეკვის სახელმწიფო ანსამბლის მომღერალი-მსახიობი (1977-87), ხელვაჩაურის რ-ნის კულტურის ცენტრის დირექტორი (1987-97), ბათუმის და ხელვაჩაურის საშუალო სკოლებისა და ორგანიზაცია-დაწესებულებების პედაგოგი, სიმღერისა და ცეკვის ანსამბლის ხელმძღვანელი, დრამატული და საკონცერტო კოლექტივების ხელმძღვანელი. ბათუმის თოჯინების თეატრის დირექტორია 1997 წლიდან. დაწერილი აქვს სიმღერა „ჩემი მხარე" (1982). არის აჭარის ბავშვთა ფონდის პრეზიდიუმის წევრი; ფონდის განათლების, კულტურისა და სპორტის კომისიის თავმჯდომარე (1999), საკავშირო და საერთაშორისო ფესტივალებისა და კონკურსების ლაურეატი, მისი ხელმძღვანელობით ანსამბლები მიწვეული იყო ჩანაქალესა და სამსუნის (თურქეთი) საერთაშორისო ფესტივალებზე. არის დემოკრატიული აღორძინების კავშირის წევრი (1998).
ჰობი: მუსიკა, სპორტი.

მისამართი: (სამსახურის) მ.აბაშიძის 49, ბათუმი, 380045. ტელ: 7-05-92, 7-05-93. (ბინის) თამარის დასახლება 24, ბ. 55. ბათუმი. ტელ: 5-06-55.

პირველ რიგში მამოძრავებს სამშობლოს და ჩემი კუთხის სიყვარული, ოჯახის სიყვარული, დაკისრებული მოვალეობის შესრულება, რომელიც მიმართულია საკეთილდღეოდ. სამსახურში თავდადება, ზოგიერთ შემთხვევაში ოჯახზე წინაც ვაყენებ ჩემს სამსახურს. არასოდეს და არც ერთ მომენტში არ მიღალატნია ჩემი საქმისადმი. ყოველთვის ვიყავი პრინციპული და ულალატო საქმისადმი, ამიტომაც ვაღწევ ყოველთვის სხვადასხვა წარმატებებს.

ირაკლი მანაგაძე საქართველოს ეროვნული ბანკის პრეზიდენტი. დაიბადა თბილისში 1967 წ. 27 ოქტომბერს. მშობლები: მანანა ჯანელიძე, ნოდარ მანაგაძე; მეუღლე — ნინო სიმონია (1970); შვილი — ელენე (1993). დაამთავრა თსუ ეკონომიკური გეოგრაფიის ფაკ-ტი (1991). იყო საგარეო საქმეთა სამინისტროს ატაშე (1991), მთავარი სპეციალისტი (1992-93), მინისტრთა კაბინეტის წამყვანი სახელმწიფო მრჩეველი (1993-94), საერთაშორისო საფინანსო და ეკონომიკურ ორგანიზაციებთან თანამშრომლობის სამთავრობო კომისიის სამდივნოს წამყვანი სახელმწიფო მრჩეველი — სამდივნოს უფროსი (1994), მსოფლიო ბანკის აღმასრულებელი დირექტორის თანაშემწე (1994-96), მსოფლიო ბანკის ინსტიტუციონალური სპეციალისტი (1996-98). ეროვნული ბანკის პრეზიდენტია 1998 წლიდან.

მისამართი: (სამსახურის) საქართველოს ეროვნული ბანკი. ლეონიძის 3/5. თბილისი, 380005. ტელ: 99-65-05, ფაქსი: 99-93-46, ელ-ფოსტა: Samson @ iberiapac. ge (ბინის) ბაქრაძის 11. თბილისი. ტელ: 93-27-17.

ლავრენტი მანაგაძე საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის წევრ-კორესპონდენტი, უროლოგიის სამეცნიერო-კვლევითი ინსტიტუტის დირექტორი, პროფესორი. დაიბადა თბილისში 1944 წ. 14 ოქტომბერს. მშობლები: თამარ სულაძე, გიორგი მანაგაძე; მეუღლე — ნათელა გაფრინდაშვილი (1945); შვილი — გიორგი (1969). დაამთავრა მოსკოვის პირველი სამედიცინო ინ-ტის სამკურნალო ფაკ-ტი (1967). იყო სსრკ სამედიცინო აკადემიის ორგანოთა გადანერგვის ლაბორატორიის ასპირანტი (1967-70), იმავე ლაბორატორიის უფროსი მეცნიერ-თანამშრომელი (1970-72), საქართველოს ჯანდაცვის სამინისტროს ექსპერიმენტული და კლინიკური ქირურგიის ინ-ტის უფროსი მეცნიერ-თანამშრომელი, ექსპერიმენტული ლაბორატორიის ხელმძღვანელი (1972-74), იმავე ინ-ტის დირექტორის მოადგილე (1984 წლიდან). უროლოგიის ს/კ ინ-ტის დირექტორია 1985 წლიდან; თსუ მედიკო-ბიოლოგიის ფაკ-ტის უროლოგიის კათედრის გამგე — 1998 წლიდან. დაიცვა სადოქტორო დისერტაცია „ბავშვთა თირკმლების გადანერგვა ზრდასრულ რეციპიენტებში" (1981). არის 150-ზე მეტი სამეცნიერო ნაშრომის ავტორი (უმრავლესობა გამოქვეყნებულია საზღვარგარეთის პერიოდიკაში 1980-98). არის საქართველოს სამედიცინო აკადემიის აკადემიკოსი (1995), მედიკო-ბიოლოგიურ მეცნ. აკად. აკადემიკოსი (1995), ნიუ-იორკის აკად. საპატიო წევრი (1996), სომხეთის ქირურგიულ მეცნ. აკად. აკადემიკოსი (1998). დაჯილდოებულია საპატიო ნიშნის ორდენით (1986), გრ.მუხაძის სამახსოვრო მედლით (1996), ღირსების ორდენით (1997), მიღებული აქვს სპეციალური პრიზი როტერდამში (1996). არის საქართველოს უროლოგთა ასოციაციის თავმჯდომარე (1996), სწავლულ ექსპერტთა საბჭოს წევრი (1996), იმავე საბჭოს სამედიცინო სექციის საკოორდინაციო საბჭოს თავმჯდომარე (1997), ევროპის უროლოგთა ასოციაციის (1994), კიბოს კვლევისა და მკურნალობის ევროპული ორგანიზაციის (1996), ქირურგთა საერთაშორისო კოლეჯის წევრი (1998).

მისამართი: (სამსახურის) წინანდლის 9. თბილისი, 380044. ტელ/ფაქსი: 96-48-

70, ელ-ფოსტა: urology @ caucasus. net

თავდაუზოგავი შრომა, კეთილსინდისიერება, პროფესიონალიზმი, საექიმო პრინციპებისა და იდეალებისადმი ერთგულება, კაცთმოყვარეობა, თავმდაბლობა.

ნოდარ მანაგაძე კინორეჟისორი, ხელოვნების დამსახურებული მოღვაწე. დაიბადა თბილისში 1943 წ. 19 მარტს. მშობლები: ქეთევან გაბილაია, შოთა მანაგაძე; მეუღლე — მანანა ჯანელიძე (1944); შვილი — ირაკლი (1967). დაამთავრა თსთი სარეჟისორო ფაკ-ტი (1965). კინოსტუდია „ქართულ ფილმის" რეჟისორია 1965 წლიდან. იყო თსუ ლექტორი (1988-91). თეატრისა და კინოს სახ. ინ-ტის დოცენტია 1990 წლიდან. არის რეჟისორი ფილმებისა: „ნუთისოფელი" (1971), „საერთო კედელი" (1972), „ივანე კოტორაშვილის ამბავი" (1974), „ამაღლება" (1977), „კაშხალი მთაში" (1980), „გაზაფხული გადის" (1983), „ეჲ, მაესტრო" (1988), „ნოე" (1992), „ნათლისღება" (1994), „ანგელოზის გადაფრენა" (1999). არის კომკავშირის პრემიის, საქართველოს, საკავშირო და საერთაშორისო კინოფესტივალების პრემიების ლაურეატი, მიღებული აქვს საქართველოს მართლმადიდებლური ეკლესიის პრიზი. მისი ბიოგრაფია შეტანილია ცნობარებში: The International Who's Who (1998 წლიდან), European Biographical Directory.

ჰობი: მუსიკა, მთა, სპორტი.

მისამართი: (ბინის) ბაქრაძის 11. ტელ: 99-99-71, 93-27-17.

ნებისმიერი პოლიტიკური და სოციალური წყობის მიუხედავად, ხელოვანმა უნდა თქვას ის, რასაც ფიქრობს და განიცდის. აქედან გამომდინარე საზოგადოებისთვის ადვილად ამოსაცნობი ხდება, თუ „ვინ ვინაა".

ჯემალ მანჯგალაძე სტანდარტიზაციის, მეტროლოგიისა და სერთიფიკაციის სახელმწიფო დეპარტამენტის თავმჯდომარე. დაიბადა თბილისში 1940 წ. 3 აპრილს. მშობლები: რაისა გაჩეჩილაძე, ნიკოლოზ მანჯგალაძე; მეუღლე — დიანა შენგელია (1940); შვილები: გიორგი (1961), მერაბი (1967), ნუგზარი (1972). დაამთავრა თსუ ბიოლოგიის ფაკ-ტი (1963). იყო კიბერნეტიკის ინ-ტის უმცროსი მეცნიერ-თანამშრომელი (1963 წლიდან), სსგ „ბაქტერიოფაგის" უმცროსი მეცნიერ-თანამშრომელი (1964 წლიდან), მოსკოვის ეპიდემიოლოგიისა და მიკრობიოლოგიის ინ-ტის ასპირანტი (1966 წლიდან), „ბაქტერიოფაგის" უფროსი მეცნიერ-თანამშრომელი (1970-75), მცენარეთა დაცვის ინ-ტის ლაბორატორიის გამგე (1975 წლიდან), რადიოლოგიის სამეცნიერო-კვლევითი ინ-ტის განყოფილების გამგე (1979 წლიდან), დირექტორი (1988 წლიდან). სტანდარტიზაციის, მეტროლოგიისა და სერთიფიკაციის სახ. დეპარტამენტის თავმჯდომარეა 1997 წლიდან. დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია „პენტოზო-ფოსფატური ციკლის მუტანტების მიღება და მათი ბიოქიმიურ-გენეტიკური ანალიზი" (1970). არის 70-მდე სამეცნიერო ნაშრომის ავტორი, აშშ საერთაშორისო აკადემიის აკადემიკოსი, ეკოლოგიურ მეცნიერებათა აკადემიის აკადემიკოსი, ბოსტონის უნივერსიტეტის საპატიო დოქტორი, ატომური ენერგიის საერთაშორისო სააგენტოს ექსპერტი და სხვ. დაჯილდოებულია ვახტანგ გორგასლის ორდენით. არის საზოგადოება „თბილისელის" წევრი, მოქალაქეთა კავშირის წევრი-დამფუძნებელი.

მისამართი: (სამსახურის) ჩარგლის 87. თბილისი, 380092. ტელ: 61-58-98, ფაქსი: 94-09-13, ტელ/ფაქსი: 94-09-15. (ბინის) ირ.აბაშიძის 10. ბ. 35. თბილისი, 380079. ტელ: 29-21-15.

საქართველოს და თბილისის სიყვარული. ერთგულება და მეგობრობა. მიევხმარო ყველას, რითაც შემიძლია. ერთი აგური მაინც დავდო ახალი საქართველოს ასაშენებლად.

გიორგი მარგველაშვილი დრამატული თეატრის რეჟისორი, პედაგოგი. დაიბადა ქუთაისში 1958 წ. 25 მარტს. მშობლები: ზინაიდა კვერენჩხილაძე, ნოდარ მარგველაშვილი; მეუღლე — ლელა გვარიშვილი (1961); შვილები: გივი (1985), ინა (1988). დაამთავრა თსთი სარეჟისორო ფაკ-ტი (1980). არის თეატრისა და კინოს სახ. ინ-ტის დოცენტი, მ.თუმანიშვილის სახელობის კინომსახიობთა თეატრის რეჟისორი (1989 წლიდან). დადგმული აქვს სპექტაკლები: „ჭეშმარიტების მომენტი", „დარისპანის გასაჭირი", „ლისისტრატა", „ხანუმა", „ჯერ დაიხოცნენ, მერე იქორწინეს", „ავტორის მაძიებელი ექვსი პერსონაჟი" და სხვა, სულ 15 სპექტაკლი. მიღებული აქვს თეატრის მოღვაწეთა კავშირის პრემია რეჟისორული ნამუშევრისათვის (1995) და რუსთავის თეატრალური ფესტივალის პრემია საუკეთესო რეჟისურისათვის (1996). არის საქართველოს თეატრის მოღვაწეთა კავშირის გამგეობის წევრი და „რეჟისორთა ლიგის" ერთერთი დამფუძნებელი.

ჰობი: ეთნოგრაფიული ლიტერატურა, ზღაპრები, ლეგენდები, მთები.

მისამართი: *(სამსახურის) ალმაშენებლის 164. ტელ: 34-09-37. (ბინის) უ.ჩხეიძის 33, ბ.46. ტელ: 95-22-66.*

აკეთე შენი საქმე და, რაც იქნება, იქნება.

პარმენ მარგველაშვილი თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის პრორექტორი, თბილისის დამოუკიდებელი უნივერსიტეტის რექტორი, 55-ე საშუალო სკოლის დირექტორი. დაიბადა ქუთაისში 1943 წ. 30 აპრილს. მშობლები: ნეოლინა წერეთელი, იორამ მარგველაშვილი; მეუღლე — ლია შერვაშიძე (1953); შვილები: ანა (1980), ირაკლი (1981), ნინო (1985), მარიამი (1992). დაამთავრა თსუ ფიზიკის ფაკ-ტი (1965). იყო თეორიული ფიზიკის კათედრის ასისტენტი (1971-75). დოცენტია 1975 წლიდან. თბილისის დამოუკიდებელი უნივერსიტეტის რექტორია 1991 წლიდან, 55-ე საშ. სკოლის დირექტორია 1993 წლიდან, თსუ პრორექტორი — 1997 წლიდან. დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია „ნეიტრალურ K-მეზონთა ფენომენოლოგიის ზოგიერთი პრობლემა" (1973). არის 60 სამეცნიერო და სხვადასხვა სახის პუბლიკაციის ავტორი. დაწერილი აქვს წიგნები: „დავით კაკაბაძის არქივიდან" (1988), „რაღაა იგი სინათლე, რასაცა ახლავს ბნელია" (1992). დაჯილდოებულია „ღირსების ორდენით" (1998). იყო სკკპ წევრი (1977-89), თსუ ახალგაზრდა მეცნიერთა საბჭოს თავმჯდომარე (1975-82), სსრკ სახალხო დეპუტატი (1989-91).

მისამართი: *(სამსახურის) ჭავჭავაძის 1. თბილისი, 380079. ტელ: 22-71-78. (ბინის) ატენის 20. ბ. 57. თბილისი. ტელ: 29-02-49.*

პატიოსნება, შრომა, ღმერთის, სამშობლოსა და ოჯახის სიყვარული.

სავლე მარსაგიშვილი საქართველოს პარლამენტის წევრი. დაიბადა სოფ. კარკუჩაში (ყაზბეგის რ-ნი) 1951 წ. 29 ივნისს. მშობლები: იზოლდა ტუჩაშვილი, არსენ მარსაგიშვილი; მეუღლე — ლეილა ოდიშვილი (1957); შვილები: გელა (1981), იზოლდა (1982), ლილი (1985), გიორგი (1994). დაამთავრა სასოფლო-სამეურნეო ინ-ტის მექანიზაციის ფაკ-ტი (1973), უმაღლესი პარტიული სკოლა (1988). იყო საკავშირო სამეცნიერო ინსტიტუტ „გორსელმაშის" კონსტრუქტორი (1973-76), საქართველოს სოფლის მეურნეობის სამინისტროს უფროსი ინჟინერი (1976-78), ალკკ ცკ ინსტრუქტორი (1978), ალკკ ყაზბეგის რაიკომის I მდივანი (1978-82), კპ ყაზბეგის რაიკომის განყოფილების გამგე (1982-83), II მდივანი (1983-84), ყაზბეგის რაიაღმასკომის თავმჯდომარე (1984-91), სამეცნიერო-საწარმოო გაერთიანება „საქსოფლქიმიის" თავმჯდომარის პირველი მოადგილე (1991-94), საქართველოს მინისტრთა კაბინეტის წარმომადგენელი ვლადიკავკაზში (1994-95). პარლამენტის წევრია 1995 წლიდან.

მისამართი: (სამსახურის) რუსთაველის 8, თბილისი, 380018. საქართველოს პარლამენტი. ტელ: 92-20-70, 92-12-62. (ბინის) სტალინის 56, ყაზბეგი. გამსახურდიას 2, ბ. 40, თბილისი. ტელ: 33-21-42.

პატიოსნება, შრომისმოყვარეობა, კაცთმოყვარეობა.

ადა მარშანია საქართველოს პარლამენტის წევრი, ფრაქცია „ლეიბორისტის" თავმჯდომარის მოადგილე, საკონსტიტუციო, იურიდიულ საკითხთა და კანონიერების კომიტეტის წევრი. დაიბადა სოხუმში 1961 წ. 1 ივლისს. მშობლები: მერი გუგუშვილი, ლორიკ მარშანია. დაამთავრა ლენინგრადის სახ. უნივერსიტეტის იურიდიული ფაკ-ტი (1983). იყო საქართველოს რესპუბლიკის უმაღლესი სასამართლოს კონსულტანტი (1983-87), სახელმწიფოსა და სამართლის ინ-ტის უმცროსი მეცნიერ-თანამშრომელი. მეცნიერ-თანამშრომელია 1987 წლიდან. იყო პარლამენტის წევრი (1992-95), სახალხო ფრონტის გამგეობის წევრი.
ჰობი: კარგი წიგნი, იმპრესიონისტები, თეატრი, კინო, ცხენები, მუსიკა, ცეკვა.
მისამართი: (სამსახურის) რუსთაველის 8. თბილისი 380018. საქართველოს პარლამენტი. ტელ: 93-69-65. (ბინის) ჭავჭავაძის 75, ბ.4. ტელ: 22-76-55.

ანზორ (ფირუზ) მარტყოფლიშვილი საქართველოს ძიუდოს ფედერაციის ვიცე-პრეზიდენტი. დაიბადა სოფ. ზემო მაჩხაანში 1947 წ. 14 ოქტომბერს. მშობლები: მარიამ მარტყოფლიშვილი, არსენ მარტყოფლიშვილი; მეუღლე — ციური ბატიაშვილი (1940); შვილები: დავითი (1965), მაია (1966), ირმა (1972), ცისმარი (1977). დაამთავრა ფიზკულტურის ინ-ტი (1963) და სასოფლო-სამეურნეო ინ-ტი (1970). იყო სპორტსაზოგადოება „დინამოს" უფროსი მწვრთნელი (1959 წლიდან). ძიუდოს ფედერაციის ვიცე-პრეზიდენტია 1971 წლიდან. ავტორია წიგნებისა: „ქართველი ფალავნები კიმონოთი" (1972), „ძიუდოს თანამედროვე სამსაჯო წესები და ტერმინოლოგია" (1979). არის საერთაშორისო კლასის სპორტის ოსტატი, სპორტის ოსტატი სამბოში, თავისუფალ და ქართულ ჭიდაობაში, ევროპის ჩემპიონი და მესამე პრიზიორი ძიუდოში, სსრკ ორგზის ჩემპიონი და ექვსგზის პრიზიორი სამბოში, საქართველოს თერთმეტგზის ჩემპიონი სამბოში, თავისუფალ და ქართულ ჭიდაობაში, საკავშირო კატეგორიის მსაჯი სამბოსა და ძიუდოში, საქართველოსა და სსრკ დამსახურებული მწვრთნელი ძიუდოში. დაჯილდოებულია საპატიო ნიშნის (1984) და ღირსების ორდენებით (1998).
ჰობი: სპორტი.
მისამართი: (სამსახურის) ჭავჭავაძის 49-ა. თბილისი. ტელ: 23-57-96, ფაქსი: 29-28-76. (ბინის) დოლიძის 26-ე კორპ. ბ. 132. თბილისი.

მთელი ცხოვრება ვიცხოვრე პატიოსნად და კვლავაც პატიოსნად ვემსახურები ჩვენს ქვეყანას და ქართულ სპორტს.

ირაკლი მასხარაშვილი დაიბადა ბორჯომში 1938 წ. 28 ივნისს. დაამთავრა სპი არქიტექტურის ფაკულტეტი (1963). კონკურსები: დიდების მემორიალი გმირთა მოედანზე თბილისში, წამახალისებელი პრემია (1962); წმ. სამების ტაძარი თბილისში (1989); წმ. სამების ტაძარი ფოთში, I პრემია (1996); რუსთაველის მოედნის რეკონსტრუქცია თბილისში, II პრემია (1998). 1965 წლიდან საქართველოს არქიტექტორთა კავშირის წევრია. ძირითადი ნამუშევრები: რეალიზებული — ნევროლოგიის ინსტიტუტის შენობა თბილისში (1975); ბავშვთა ქალაქი „მზიური" თბილისში (გენგეგმა) და პირველი რიგის მშენებლობა (1982); კერძო საცხოვრებელი სახლი ვ.ანჯაფარიძის ქუჩაზე (1992); პროექტები — სასცენო ხელოვნების სკოლა თბილისში (1965); საგზაო ნაგებობების კომპლექსი „სალანგი", „ავლანეთი" (1964); საკურორტო კომპლექსი „ოქროს საწმისი" კო-

დორის შესართავთან (1970); ბათუმის ცენტრის და ისტორიული ნაწილის რეკონსტრუქცია (1976); საქართველოს საზღვაოსნო ადმინისტრაციის შენობა ბათუმში (1985). იყო საქართველოს უზენაესი საბჭოს დეპუტატი (1990-92); თბილისის მთავარი არქიტექტორი (1991-95). ეწეოდა პედაგოგიურ მოღვაწეობას სპი არქიტექტურულ ფაკულტეტზე (1970-80).
მისამართი: ჩიქოვანის 20. ბ. 76. თბილისი, 380071. ტელ: 33-34-84.

შალვა მატუაშვილი მხატვარი. დაიბადა ნინანდალში 1958 წ. 29 აგვისტოს. მშობლები: ანეტა მარგალიტაშვილი, გიორგი მატუაშვილი; მეუღლე — ლელა საბანაძე (1958); შვილები: გიორგი (18 წლის), ანა (15 წლის). დაამთავრა თსსა (1980). მუშაობდა თბილისის სახელმწიფო პედაგოგიურ უნივერსიტეტში ხატვის, ფერწერისა და კომპოზიციის პედაგოგად (1988-95). არის თბილისის ცენტრალურ მხატვრის სახლის ფერწერის შემოქმედებითი სახელოსნოს ხელმძღვანელი (1988 წლიდან). მონაწილეობდა ჯგუფურ გამოფენებში: თბილისში, მოსკოვში, პარიზში, მილანში, ბერლინში, ვენაში, ქუვეითში, ანკარაში, მიუნჰენში, ბარსელონაში, ერევანში და სხვ. მიღებული აქვს პრემია წლის საუკეთესო ნამუშევრისთვის (1988) და დამთვალიერებელთა პრიზი (1996).
ჰობი: ისტორიული ძეგლების, სიძველეების მონახულება.
მისამართი: (სამსახურის) რუსთაველის 37. ტელ: 98-48-12. 93-62-93. (ბინის) რაზიკაშვილის 10.
შრომა, შენება, გაცემა სიკეთისა, რაც სიამოვნებითა და ღირსებით აგავსებს.

ედიშერ მაღალაშვილი მსახიობი, საქართველოს და სომხეთის სახალხო არტისტი. დაიბადა თბილისში 1925 წ. 4 იანვარს. მშობლები: სოფიო მურმანიშვილი-მაღალაშვილისა, გიორგი მაღალაშვილი; მეუღლე — ნატალია ყავრიშვილი (1926-95); შვილები: გიორგი (1952), მიხეილი (1957). დაამთავრა თსთი სამსახიობო ფაკ-ტი (1953). იყო მარჯანიშვილის თეატრის მსახიობი (1948-64). არის კინოსტუდია „ქართული ფილმისა" და რუსთაველის თეატრის მსახიობი (1946 წლიდან). გადაღებულია 40-მდე ფილმში, მონაწილეობდა 130-მდე სპექტაკლში. არის თეატრის მოღვაწეთა და კინემატოგრაფისტთა კავშირების წევრი. დაჯილდოებულია სსრკ მეგობრობის ორდენითა და ღირსების ორდენით. მისი ბიოგრაფია შეტანილია სსრკ კინემატოგრაფისტთა და ქართულ საბჭოთა ენციკლოპედიებში.
ჰობი: ცხენოსნობა, ავტომობილი.
მისამართი: (სამსახურის) რუსთაველის 17. ტელ: 99-63-73; 99-98-64; 93-18-94. (ბინის) ვაჟა-ფშაველას 9, ბ. 172; ტელ: 37-28-31.
ვცდილობ, ნაკლები შეცდომა დავუშვა, არ ვიცრუო. დავეხმარო გაჭირვებაში მყოფს და არ გავხდე არც ერთი პარტიის წევრი.

თამაზ მაღლაკელიძე საქართველოს საბაჟო სახელმწიფო დეპარტამენტის თავმჯდომარე. დაიბადა სოფ. სვირში (ზესტაფონის რ-ნი) 1966 წ. 7 იანვარს. მშობლები: ელენე მაღლაკელიძე, გივი მაღლაკელიძე. დაამთავრა თსუ ეკონომიკური (1989) და იურიდიული ფაკულტეტები (1996). იყო თსუ ფინანსებისა და კრედიტის კათედრის უფროსი ლაბორანტი, ასპირანტი, ფინანსთა სამინისტროს მთავარი სპეციალისტი, განყოფილების უფროსი (1990-93), სახელმწიფო საბჭოს საფინანსო-საბიუჯეტო კომისიის პასუხისმგებელი მდივანი (1992), კომერციული ბანკი „ინდუსტრია ბანკის" გამგეობის თავმჯდომარე (1994-95), გაერთიანებული ქართული ბანკის სამეთვალყურეო საბჭოს თანათავმჯდომარე (1996 წლიდან), გადამხდელთა კავშირის გამგეობის თავმჯდომარე (1996-98), საქართველოს საგადასახადო ინსპექციის უფროსი (1998). საბაჟო

დეპარტამენტის თავმჯდომარე და სახელმწიფო მრჩეველია 1998 წლიდან. გამოქვეყნებული აქვს სამეცნიერო ნაშრომები.
ჰობი: სპორტი, მუსიკა.
მისამართი: (სამსახურის) აბზიანიძის 14. ტელ: 76-84-04. (ბინის) ჭავჭავაძის 75ბ, ბ.18. ტელ: 29-20-00.

მას შემდეგ რაც მივხვდი, რომ გზის გაკაფვისას ადამიანს მხოლოდ საკუთარი თავის იმედი უნდა ჰქონდეს (და ეს საკმაოდ ადრეულ ასაკში მოხდა ჩემთვის), მივეძალე წიგნებს, განსაკუთრებით სამეცნიერო ლიტერატურას და არც საზოგადო ცხოვრებას გამოვეკლებივარ. ალბათ, ამიტომაც შევიძენი მეტ-ნაკლებად შესამჩნევი. ნაკლი, ცხადია, უამრავი მაქვს, მაგრამ ამასთან ერთად პლუსიც თუ მომეძებნება, ეს, პირველ რიგში, პროფესიონალიზმისა და დისციპლინის სიყვარულია და, რაც მთავარია, ვაფასებ ადამიანებს, რომელთაც უმძიმეს წუთებშიც კი გული არ უტყდებათ და შეუძლიათ ყველაფრის ახლიდან დაწყება. ჩემს თავსაც ამგვარს ვცემ პატივს.

ვახტანგ მაღლაფერიძე თბილისის თოჯინების სახელმწიფო თეატრის დირექტორი და სამხატვრო ხელმძღვანელი. დაიბადა ქუთაისში 1929 წ. 12 იანვარს. მშობლები: მარიამ ჩოგოვაძე, ივლიანე მაღლაფერიძე; მეუღლე — ეკატერინე ზამბახიძე (1930); შვილი — მამუკა (1957). დაამთავრა თსთი სარეჟისორო ფაკ-ტი. იყო ბათუმის (1956-61), გორის (1961), თელავის (1961-63) სახელმწიფო თეატრების მთავარი რეჟისორი, საქართველოს რადიომაუწყებლობისა და ტელევიზიის სახელმწიფო კომიტეტის მთავარი რეჟისორი (1963-73), ქუთაისის ლ.მესხიშვილის სახელობის სახ. დრამატული თეატრის დირექტორი და სამხატვრო ხელმძღვანელი (1973-77). თბილისის თოჯინების სახ. თეატრის დირექტორი და სამხატვრო ხელმძღვანელია 1977 წლიდან. არის დამდგმელი რეჟისორი სპექტაკლებისა: „კაცი და მგელი" (ა.ჰიმერა), „გზა მშვიდობისა" (ფ.როზოვი), „სად ცხოვრობ შენ" (გრ.ბერძენიშვილი), „შვიდი ძახილი ოკეანეში" (კასონა), „მე ვხედავ მზეს", „მე, ბებია, ილიკო და ილარიონი" (ნ.დუმბაძე), „სარდაფი" (ჟ.ანუი), „სურათები საოჯახო ალბომიდან" (თ.ჭილაძე), „პატარა უფლისწული" (ს.ეგზიუპერი) და სხვ. სატელევიზიო დადგმებისა: „გვადი ბიგვა" (ლ.ქიაჩელი), „უგზო ქარავანი" (ლ.გოთუა); თოჯინური სპექტაკლებისა: „კომბლე", „ჭინჭრაქა" (გ.ნახუცრიშვილი), „დაჩის ზღაპრები" (ო.იოსელიანი) და სხვ. არის საქართველოს თეატრის მოღვაწეთა კავშირის წევრი.
ჰობი: ფეხბურთი.
მისამართი: (სამსახურის) აღმაშენებლის 103. თბილისი, 380002. ტელ: 25-26-71. (ბინის) დონეცკელ მეტალურგთა 10, ბ. 5. რუსთავი. ტელ: 14-34-16.

ავსახო სინამდვილე და ხალხს ვუთხრა სიმართლე. აღვზარდო ნორჩი თაობა კარგ ქართველ მოქალაქეებად, ჩავუნერგო ერისა და სამშობლოს სიყვარული.

გიორგი მაჩაბელი ფიზიკოსი, აბასთუმნის ასტროფიზიკური ობსერვატორიის მთავარი მეცნიერ-თანამშრომელი. დაიბადა თბილისში 1941 წ. 2 დეკემბერს. მშობლები: ნელი მაჩაბელი, ზაქარია მაჩაბელი; მეუღლე — დალი სახოკია (1942); შვილი — ერეკლე (1969). დაამთავრა თსუ აღმოსავლეთმცოდნეობის ფაკ-ტი (1965). იყო ფიზიკის ინ-ტის უმცროსი და უფროსი მეცნიერ-თანამშრომელი (1968-76), აბასთუმნის ასტროფიზიკური ობსერვატორიის უფროსი მეცნიერ-თანამშრომელი (1976-89). მთავარი მეცნიერ-თანამშრომელია 1989 წლიდან, სტუ პროფესორი — 1990 წლიდან. დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია: „კვაზიწრფივი თეორია დაჯახების გათვალისწინებით" (1970), სადოქტორო — „პლაზმური პროცესების როლი პულსარების გამოსხივებაში" (1983). არის 90-მდე სტატიის ავტორი, საქართველოსა და ამერიკის ფიზიკური საზოგადოებების წევრი. თანამშრომლობს ცნობილი სამეცნიერო ცენტრების წარ-

მომადგენლებთან კალიფორნიის ტექნოლოგიური უნივერსიტეტიდან (აშშ), ვაიცმანის ინ-ტიდან (ისრაელი), კოსმოსური გამოკვლევების ინ-ტიდან (რუსეთი), სიდნეის უნივერსიტეტიდან (ავსტრალია) და სხვა.
ჰობი: ბიბლიის კითხვა.
მისამართი: (სამსახურის) ყაზბეგის 2ა. თბილისი. 300060. ტელ: 38-95-10. (ბინის) ჭავჭავაძის 24. ტელ: 22-11-98.

წინააღმდეგი ვარ მოსკოველი ანარქისტების წესდებისა, რომელიც შედგებოდა სულ ერთი მუხლისაგან: „აკეთე, რაც გინდა" და ერთი ქვემუხლისაგან: „პირველის შესრულება არ არის აუცილებელი". ამავე დროს ვცდილობ ვაკეთო ის, რაც მსიამოვნებს. (რასაც ხელს უშლის ჩემში განვითარებული მოვალეობის გრძნობა). ამ „პრინციპის" გამო ზოგჯერ მონაწილეობას ვღებულობ ჩემი მეგობრების საქმიანობაში. მაგალითად, მომწონს რეზო გაბრიაძესთან ურთიერთობა მისი მუშაობის პროცესში.

ედიშერ მაჩაიძე პოლიტიკური ორგანიზაცია „საქართველოს სპორტსმენთა კავშირის" თავმჯდომარე, ფიზკულტურის ტექნიკუმის დირექტორი. დაიბადა თბილისში 1956 წ. 12 ივლისს. მშობლები: მერი სირაძე, პავლე მაჩაიძე; მეუღლე — თეა გვიმრაძე (1962); შვილები: ნიკოლოზი (1984), ნინო (1985). დაამთავრა სპი სამშენებლო ფაკ-ტი (1979) და ფიზკულტურის ინ-ტის პედაგოგიური ფაკ-ტი (1988). იყო სპორტსაზოგადოება „დინამოს" ინსტრუქტორი (1973-80), სპორტკომიტეტის მთავარი მწვრთნელი (1980-84), ჭიდაობაში უმაღლესი სპორტული დაოსტატების რესპუბლიკური სკოლის დირექტორი (1984-88). ფიზკულტურის ტექნიკუმის დირექტორია 1988 წლიდან. დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია „ლითონის მილსადენების კონსტრუირება და ანგარიში დატბორილ ადგილებში" (1990). არის საქართველოს დამსახურებული მწვრთნელი-მასწავლებელი, ჭიდაობის საერთაშორისო ფედერაციის წევრი, საერთაშორისო კლასის ექსტრა-კატეგორიის არბიტრი. „საქართველოს სპორტსმენთა კავშირის" თავმჯდომარეა 1994 წლიდან.
ჰობი: მუსიკა, ცეკვა.
მისამართი: (სამსახურის) კონსტიტუციის 6. თბილისი, 380025. ტელ: 95-30-06, 96-98-79. (ბინის) შატბერაშვილის 2. კორპ. 8. თბილისი, 380033. ტელ: 29-03-29.

დაუღალავი შრომა, ზნეობრივი სიწმინდე, სამშობლოს სიყვარული და მისი ტრადიციების პატივისცემა, ქართველი ქალის სიწმინდე და ქართველი მამაკაცის სიდარბაისლე, წესიერი და მართალი გზით სიარული, ყოველდღიური სწავლა და წვრთნა, დასახული მიზნისკენ მონოტონური და გეგმაზომიერი გზით სიარული, სპორტი, ახალგაზრდობა, ოჯახი. ჩემი ნატვრაა საქართველოს ტერიტორიული მთლიანობის აღდგენა, ქართველი ერის გამთლიანება და ჩემი სამშობლოს დამოუკიდებლობა, მისი ერის წარმოჩენა და ავტორიტეტის ამაღლება მსოფლიოში.

მანუჩარ მაჩაიძე საქართველოს პარლამენტის წევრი. დაიბადა ამბროლაურში 1949 წ. 25 მარტს. მშობლები: ცაცა სირბილაძე, დომენტი მაჩაიძე; მეუღლე — ქეთევან კრავეიშვილი (1962); შვილები: თამარი (1985), ნინო (1988). დაამთავრა სპი სამშენებლო ფაკ-ტი. იყო თბილისის „დინამოს" ფეხბურთელთა გუნდის წევრი (1966-80), საქკურორტმშენის მტმ-ის უფროსი (1982), ამიერკავკასიის სამშენებლო ტრესტის მმართველის მოადგილე (1983-88), ლილოს რკინა-ბეტონის ქარხნის დირექტორი (1989-95). პარლამენტის წევრია 1995 წლიდან დაცვა საკანდიდატო დისერტაცია „გარსთა თეორია" (1997). არის „საქართველოს სპორტსმენთა კავშირის" წევრი.
მისამართი: (სამსახურის) საქართველოს პარლამენტი. რუსთაველის 8. თბილისი, 380018. ტელ: 92-20-76. (ბინის) ყაზბეგის 26. თბილისი. ტელ: 39-80-84.

ვახტანგ მაჭავარიანი საქართველოს სახელმწიფო სიმფონიური ორკესტრის სამხატვრო ხელმძღვანელი და მთავარი დირიჟორი. დაიბადა თბილისში 1951 წ. 18 თებერვალს. მშობლები: ქეთევან პაჭკორია-მაჭავარიანი, ალექსი მაჭავარიანი; მეუღლე — ალექსანდრა ფონ ვენგერსკი-მაჭავარიანი (1961); შვილი — ალექსი (1999). დაამთავრა თბილისის სახ. კონსერვატორიის საფორტეპიანო (1973) და სადირიჟორო (1977) ფაკ-ტები. იყო საქართველოს სამუსიკო საზოგადოების კამერული ორკესტრის სამხატვრო ხელმძღვანელი და მთავარი დირიჟორი (1986-91). მიწვეული იყო მოსკოვის ფილარმონიის, პეტერბურგის კიროვის თეატრის, პეტერბურგის ფილარმონიის, ლონდონის ფილარმონიის, ლონდონის სამეფო ფილარმონიის, შტუტგარტის სახელმწიფო სიმფონიური, პარიზის, მოსკოვის დიდი თეატრის, „ნასიონალ ილ დე ფრანსის", „არენა დი ვერონას", „პალეს" და სხვ. ორკესტრების დირიჟორად. ჩატარებული აქვს გასტროლები ქუთაისში, ბათუმში, ფოთში, ერევანში, კიევში, სინგაპურში, ტაივანში, ბრაზილიაში, შოტლანდიაში, ავსტრიაში, ლონდონში, ლივერპულში, ბარსელონაში, ბილბაოში, სან-სებასტიანში, სენტ ეტიენში, ბორდოში და სხვ. საქართველოს სახ. სიმფონიური ორკესტრის სამხატვრო ხელმძღვანელი და მთავარი დირიჟორია 1996 წლიდან, მოსკოვის საფესტივალო ორკესტრის ხელმძღვანელი და მთავარი დირიჟორი — 1990 წლიდან.

ჰობი: კითხვა, ცურვა, მანქანის ტარება, ბუნების წიაღში სეირნობა.

მისამართი: (სამსახურის) ალმაშენებლის 125. თბილისი, 380002. მუსიკალურ-კულტურული ცენტრი.

ადამიანთმოყვარეობა, სიყვარული, ჭეშმარიტება, განათლება, მუსიკა, სულის სიმტკიცე, სხეულის სიმაგრე და ჯანმრთელობა, ფილოსოფია, როგორც უმაღლესი მცნება, მუდმივი გონიერი და სულიერი ზრდის მისწრაფება, მრავალ ენაზე მეტყველება, ბუნების და კოსმოსის ქმნილებათა სიყვარული და პატივისცემა, ღვთაებრიობის, ღმერთის სიყვარული.

მარსელ მაჭავარიანი საქართველოს პარლამენტის წევრი. დაიბადა გურჯაანში 1945 წ. 6 აპრილს. მშობლები: ქეთევან შანშიაშვილი, შალვა მაჭავარიანი; მეუღლე — ნაირა სარალიძე (1952); შვილები: გიორგი (1975), ქეთევანი (1977). დაამთავრა საქართველოს სახ.სასოფლო-სამეურნეო ინ-ტის სატყეოსაინჟინრო ფაკ-ტი (1972). იყო გურჯაანის სატყეო მეურნეობის მუშა (1962-71), მეტყევე-ტექნიკოსი (1971-73), ტყის დაცვის ინჟინერი (1973-71), მთავარი მეტყევე (1974-78), დირექტორი (1978-95). პარლამენტის წევრია 1995 წლიდან. იყო სკკპ წევრი (1973-90).

ჰობი: ავტომობილი.

მისამართი: (სამსახურის) რუსთაველის 8, თბილისი, 380018. საქართველოს პარლამენტი. ტელ: 93-48-92. (ბინის) გიორგი ჭანტურიას 10, გურჯაანი. ტელ: 2-11-11.

ქართული მიწა-წყლის, ბუნების, ტყის უზომო სიყვარული, წინაპრების სახელების ხსოვნისადმი პატივისცემა, საზოგადოებრივის პირადულზე მაღლა დაყენება, თანამშრომლების მიმართ მზრუნველობა და დახმარება, მოსახლეობის ფართო ფენებთან სიახლოვე, ზემდგომი ორგანოების წარმომადგენლებთან ურთიერთობის დარეგულირება, მეგობრების ფართო წრე, ოჯახის წევრების მიმართ ყურადღება. ყოველთვის მახსოვს „ვისი გორისა" ვარ. თაყვანს ვცემ ჩემს გვარს — მაჭავარიანს. მძულს ცრუ, ორპირი, მოღალატე და განდიდების მანიით შეპყრობილი ადამიანი.

მიხეილ მაჭავარიანი საქართველოს პარლამენტის წევრი. საქართველოს მოქალაქეთა კავშირის გენერალური მდივანი. დაიბადა თბილისში 1968 წ. 9 იანვარს. მშობლები: მარინე მდინარაძე, ვარდენ მაჭავარიანი. დაამთავრა საქართველოს სახ. აგრარული უნივერსიტეტის ნიადაგმცოდნეობა-აგროქიმიის

ფაკ-ტი (1991). იყო აგრარული უნივერსიტეტის ნიადაგმცოდნეობის კათედრის ლაბორანტი (1991-95). პარლამენტის წევრია 1995 წლიდან. გამოქვეყნებული აქვს 5 სამეცნიერო ნაშრომი. მოქალაქეთა კავშირის წევრია 1993 წლიდან.
მისამართი: (სამსახურის) რუსთაველის 8, თბილისი, 380018. საქართველოს პარლამენტი. ტელ: 92-12-93.

მუხრან მაჭავარიანი პოეტი, რუსთაველის პრემიის ლაურეატი. დაიბადა სოფ. არგვეთში (საჩხერის რ-ნი) 1929 წ. 12 აპრილს. მშობლები: თამარ იაკობაშვილი, ივანე მაჭავარიანი; მეუღლე — ლამარა ბოკერია (1928); შვილები: ნანა (1956), ივანე (1965). სწავლობდა თსუ ფილოლოგიის ფაკ-ტზე (1949-52). იყო ჟურნალ „ცისკრის" პოეზიის განყოფილების გამგე (1957-63), ჟურნალ „პიონერის" მთავარი რედაქტორი (1963-64), კინოსტუდიის სასცენარო კოლეგიის წევრი (1964-67), ჟურნალ „დილას" მთავარი რედაქტორი (1967-82), ალმანახ „საუნჯეს" მთავარი რედაქტორი (1982-88), მწერალთა კავშირის თავმჯდომარე (1988-92). ავტორია პოეტური კრებულებისა: „ლექსები" (1955), „გზადაგზა" (1965), „იარონ" (1970), „გიკვირს?! — ნუ გიკვირს!" (1995) და სხვ. თარგმნილი აქვს პაბლო ნერუდას ლექსები (გ.ძნელაძესთან ერთად, 1957), „კალევალა" (გ.ძნელაძესთან და შ.ჩანტლაძესთან ერთად, 1967), თანამედროვე ბულგარული პოეზიის ანთოლოგია (1989, 1974). არის ახალგაზრდობის VII მსოფლიო ფესტივალის ლაურეატი (1958). რუსთაველის პრემიის ლაურეატია 1987 წლიდან. მიღებული აქვს საპატიო ნიშნის ორდენი (1966), წითელი დროშის ორდენი (1979), კირილესა და მეთოდეს ორდენი (1989). იყო მწერალთა კავშირის წევრი (1954-92).
ჰობი: ნადირობა, მებურნეობა (მებურნე — წვრიმალთ მთლელი (საბა)).
მისამართი: ირ.აბაშიძის 48. თბილისი, 380079. ტელ: 23-41-18.

სხვისიც ყოფილა — თუ ყოფილა ჩემს თვალზე ცრემლი.
ვყოფილვარ სხვისი სიბრალულით — მრავალჯერ ჩუმად.
ყოვლად ძლიერო! — გახარება თუ გინდა ჩემი, —
უნარი სხვისი გახარების მიბოძე უმალ!
*** * ***
სხვისი, — რას ფიქრობს, — არ ვიცი! —
მე კი — იმ ქართველს რა ვუთხრა! —
ვისაც სამშობლო თავისი
სუნთქვას არ უჯობს საკუთარს!

ზურაბ მაჭარაძე გაზეთ „რეზონანსის" გამომცემელი, რადიო „რეზონანსის" პროგრამების და მუსიკალური რედაქტორი. დაიბადა 1969 წ. 13 ივნისს. მშობლები: მედეა გეგელიძე, თენგიზ მაჭარაძე; მეუღლე — თეა ნადირაძე (1976). დაამთავრა თსუ ფიზიკის ფაკ-ტი. „რეზონანსში" მუშაობს 1992 წლიდან.
ჰობი: მუსიკა, რადიო და ტექნიკა, ასევე კითხვა.
მისამართი: (სამსახურის) აგლაძის 39. თბილისი, 380054. ტელ: 33-70-65, 94-36-96, 96-92-60. fm 101-4 @ Hotmail. com

სიახლისადმი სწრაფვა, შრომისმოყვარეობა, განათლება და მონიჭებული ნიჭის გამოვლენის უნარი.

ზურაბ მახარაძე საქართველოს საარქივო სახელმწიფო დეპარტამენტის თავმჯდომარე. დაიბადა ოზურგეთში 1933 წ. 9 იანვარს. მშობლები: ეკატერინე მაქსიმელიშვილი, პავლე მახარაძე; მეუღლე — მადონა გაბილაია; შვილები: ხათუნა (1957), თამარი (1965). დაამთავრა თსუ ისტორიის ფაკ-ტი (1957). იყო ტელერადიოკომიტეტის უფროსი რედაქტორი, უმაღლესი პარტიული სკოლის ტელე-რადიო ჟურნალისტიკის ფაკ-ტის სტუდენტი (1962-64), მინისტრთა საბჭოსთან არსებული უცხოეთის ტურიზმის სამმართველოს

განყოფილების უფროსი (1964-71), სასტუმრო „ივერიას" დირექტორი (1971-72), „ინტურისტის" თბილისის გაერთიანების გენ. დირექტორი (1972-82), ოპერისა და ბალეტის თეატრის გენ. დირექტორი (1982-85), მინისტრთა საბჭოს მთავარი სამეურნეო სამმართველოს უფროსი (1985-88), მინისტრთა საბჭოს საქმეთა მმართველი (1988-90). საარქივო სახ. დეპარტამენტის თავმჯდომარეა 1990 წლიდან. არის კულტურის დამსახურებული მუშაკი. დაჯილდოებულია „ხალხთა მეგობრობის" (1978) და „ღირსების" (1997) ორდენებით. ჟურნალისტთა ფედერაციის წევრია 1960 წლიდან. იყო თბილისის საქალაქო საბჭოს დეპუტატი (1973-82), აჭარის ა/რ უმაღლესი საბჭოს დეპუტატი (1987-90).
ჰობი: ტურიზმი.
მისამართი: (სამსახურის) ვაჟა-ფშაველას 1. თბილისი. ტელ: 37-28-01, 94-25-32. (ბინის) ი.ნიკოლაძის 5-ა. ბ. 117. თბილისი. ტელ: 23-37-07.

ერთგულება, კეთილსინდისიერება, უბრალოება, მომთხოვნელობა საკუთარი თავის და სხვის მიმართაც, დაწყებული საქმის ბოლომდე მიყვანა, ოჯახისა და საქმისადმი სიყვარული, ადამიანებთან ადამიანური ურთიერთობა, სამშობლოს სიყვარული და მის სასიკეთოდ ჩემი შესაძლებლობის ფარგლებში მაქსიმუმის გაკეთება.

კონსტანტინე მახარაძე მსახიობი, საქართველოს სახალხო არტისტი. დაიბადა თბილისში 1926 წ. 17 ნოემბერს. მშობლები: ბარბალე ვეკუა, ივანე მახარაძე; მეუღლე — სოფიო ჭიაურელი (1937); შვილები: მარიამი (მაკა 1950), ივანე (1956), ბაია (972). დაამთავრა თსთი სამსახიობო ფაკ-ტი (1948). იყო რუსთაველის თეატრის მსახიობი (1948-70). არის მარჯანიშვილის თეატრის მსახიობი (1972 წლიდან), საქართველოს ტელევიზიის კომენტატორი (1957 წლიდან), თსთი ლექტორი, პროფესორი (1950 წლიდან). შესრულებული აქვს 100-ზე მეტი როლი. არის ავტორი წიგნისა "პირველი რეპორტაჟი უმიკროფონოდ", 70-მდე სტატიისა. არის ს.ახმეტელისა და კ.მარჯანიშვილის პრემიების ლაურეატი, თბილისისა და ფოთის საპატიო მოქალაქე, ღირსების ორდენის კავალერი. მისი ბიოგრაფია შეტანილია ქართულ საბჭოთა ენციკლოპედიასა და საბჭოთა კავშირის სპორტის ენციკლოპედიაში.
ჰობი: მოგზაურობა.
მისამართი: (სამსახურის) მარჯანიშვილის 8. თბილისი 380002. ტელ: 95-24-25. (ბინის) ვ.ანჯაფარიძის 16. ტელ: 29-42-13; 22-13-38.

ადამიანმა უნდა იცხოვროს სრული რწმენით და ქრისტეს ათი მცნების დაცვით. მაშინ ყველა ადამიანური და მოქალაქეობრივი პოზიცია სულიერებით იქნება განმტკიცებული და ამდენად, სწორი. მეც ვცდილობდი და ვცდილობ, ასე ვიცხოვრო.

მალხაზ (მერაბ) მახარაძე საქართველოს პარლამენტის წევრი. დაიბადა თბილისში 1939 წ. 15 ნოემბერს. მშობლები: ნადია ქარცივაძე, ბენიამენ მახარაძე; მეუღლე — მარინე მახარაძე (1947); შვილები: ნადია (1968), გიორგი (1972). დაამთავრა სპი სამშენებლო ფაკ-ტი (1963). იყო ამიერკავკასიის გამშვებ-გამმართველი ტრესტის „ორგპიშჩეპრომ" უფროსი ინჟინერი (1964-69), თბილისის თბომეურნეობის სამმართველოს უბნის უფროსი (1968-72), ს/ს „ინტურმშენიკამარას" გამგეობის თავმჯდომარე (1972-95). პარლამენტის წევრია 1995 წლიდან. მიღებული აქვს ღირსების ორდენი (1998). არის დიზაინერთა კავშირის (1994 წლიდან), საქართველოს მშენებელთა ფედერაციის გამგეობის (1998 წლიდან), მოქალაქეთა კავშირის (1993 წლიდან) წევრი.
ჰობი: სიმღერა, სპორტი.
მისამართი: (სამსახურის) რუსთაველის 8, თბილისი, 380018. საქართველოს

პარლამენტი. ტელ: 99-97-20. (ბინის) კოსტავას 44, თბილისი, 380009. ტელ: 99-70-92.

ადამიანში ვაფასებ პატიოსნებას, გულწრფელობას, პრინციპულობას, უნდა ჰქონდეს პატიების უნარი, იყოს მეგობრის გამტანი, ჰქონდეს პასუხისმგებლობის გრძნობა, იყოს შრომისმოყვარე, იცოდეს სიყვარულის და სიკეთის მადლი, იყოს თავმდაბალი.

კონსტანტინე მგალობლიშვილი საქართველოს პარლამენტის წევრი. დაიბადა თბილისში 1940 წ. 7 ივლისს. მშობლები: თამარ მგალობლიშვილი, გრიგოლ მგალობლიშვილი; მეუღლე — ციცინო ჯმუხაძე (1944); შვილები: გრიგოლი (1965), თეონა (1971), სალომე (1976). იყო ბარიტის საძიებო პარტიის (1958), სამგორის სატყეო მეურნეობის (1958-60), საქალაქო ტრანსპორტის სამშენებლო-სარემონტო სამმართველოს (1961-63) მუშა, სარეკლამო კომბინატ „ზაკკოპრეკლამის" კონსტრუქტორი (1963-65), თბილისის საკონდიტრო კომბინატის განყოფილების უფროსი (1965-72), მხატვრულ ნაკეთობათა კომბინატის მთავარი ინჟინერი (1972-73), დირექტორი (1973), ფოტოპოლიგრაფიული სტუდიის დირექტორი (1973-85), ქაღალდისა და საკანცელარიო ნაკეთობათა ფაბრიკის მთავარი ინჟინერი (1985), გამომცემლობათა, პოლიგრაფიის და წიგნის ვაჭრობის საქმეთა სახელმწიფო კომიტეტის წარმოების დირექტორი, შპს „პოლიექსპრესის" წარმოების დირექტორი (1985-95). პარლამენტის წევრია 1995 წლიდან. არის მშენებელთა ფედერაციის, ჟურნალისტთა კავშირის, მოქალაქეთა კავშირის წევრი.

ჰობი: ნადირობა, ტურიზმი, მუსიკა.

მისამართი: (სამსახურის) რუსთაველის 8. თბილისი, 380018. საქართველოს პარლამენტი.

დამოუკიდებელი, დემოკრატიული, თავისუფალი საქართველო, დაცული ადამიანის უფლებებით, ძლიერი პრეზიდენტით და ძლიერი აღმასრულებელი ხელისუფლებით.

ნოდარ მგალობლიშვილი მსახიობი, საქართველოს სახალხო არტისტი. დაიბადა სოფ. გომბორში 1931 წ. 15 ივლისს. მშობლები: მარგალიტა თევდორაძე, ალექსანდრე მგალობლიშვილი; მეუღლე — ციალა ცომაია; შვილი — ალექსანდრე (1957). დაამთავრა თსთი სამსახიობო ფაკ-ტი. იყო მარჯანიშვილის (1954-59; 1963-67), სანკულტურის (1959-63), რუსთავის სახ. დრამატული (1967-75) თეატრების მსახიობი, რუსთავის თეატრის დირექტორი (1970-72). კვლავ მარჯანიშვილის თეატრის მსახიობია 1975 წლიდან. მონაწილეობდა სპექტაკლებში: „ფსკერზე" (1958), „დედა" (1964), „ასი წლის შემდეგ" (1967), „ჩრდილი" (1969), „ლამანჩელი" (1970), „მოჩვენებანი" (1976), „პაკი-აძბა" (1981), „ოტელო" (1982), „ჯაყოს ხიზნები" (1984), „მარადი ქმარი" (1997); ფილმებში: „სიყვარულის ნექტარი" (მოსფილმი); „ზღვის შვილები" („ქართული ფილმი"), „15 წლის კაპიტანი", „ივანკო და მეფე" (უკრაინა), „ზღვის მაშვრალნი, (ფრანგულ-ქართული ერთობლივი ფილმი), „მოსკოვის ლამაზმანები", „გრაფი კალისტრო" (მოსფილმი).

ჰობი: ყველაფერი, რაც ჩემს პროფესიონალიზმის წაადგება.

მისამართი: (ბინის) ც.დადიანის 34, კორპ. 13. ტელ: 69-29-81. (სამსახურის) მარჯანიშვილის 8. თბილისი 380002. ტელ: 95-24-25; 95-35-82.

დავკმაყოფილდე იმით, რაც მაქვს, მთავარია იყო მზად, როცა კი დადგება დრო. ამიტომ ყოველწუთიერი შრომაა საჭირო. ვიყო, ყოველ შემთხვევაში ვესწრაფვი, შემნდობი, პატიების უნარი მქონდეს. 10 მცნების დამცველი. თუ არა მაქვს, ე. ი. ის ჩემი არაა. მოთმინება და მოთმინება, მაშინ მოგება შეიძლება.

ნოდარ მგალობლიშვილი არქიტექტორი. დაიბადა თბილისში 1927 წ. 24 იანვარს. დაამთავრა მოსკოვის არქიტექტურის ინ-ტი (1952). 1957 წლიდან არქიტექტორთა კავშირის წევრია. გამოქვეყნებული აქვს 130-ზე მეტი ნაშრომი, 8 წიგნი, 5 ბროშურა. არის საქართველოს დამსახურებული არქიტექტორი (1976). დაჯილდოებულია მედლით შრომითი მამაცობისათვის (1970), „შრომის წითელი დროშის ორდენით" (1986), „ღირსების ორდენით" (1997), საქართველოს უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმის საპატიო სიგელით (1987), ბრნოს (ჩეხოსლოვაკია) ტექნიკური უნივერსიტეტის ოქროს მედლით (1972), საარბრიუკენის (გერმანია) ობერბურგომისტრის დიდი ოქროს მედლით (1979), გერმანიის ბუნდესტაგის მედლით (1990). არის ი. გოგებაშვილის საქართველოს რესპუბლიკური პრემიის (1985), სსრკ არქიტექტორთა კავშირის საკავშირო კონკურსის (1986), უნგრეთის სახელმწიფო პრემიის „პრო კულტურა ჰუნგარიკა"-ს (1988), სსრკ მინისტრთა საბჭოს პრემიის (1989), მ. აბაშიძის პრემიის (1998) ლაურეატი. არის ამერიკულ-ქართული მეცნიერებათა აკადემიის აკადემიკოსი (1998), რუსეთის არქიტექტურისა და მშენებლობის მეცნიერებათა აკადემიის უცხოელი წევრი (1995), საქართველოს საინჟინრო აკადემიის აკადემიკოსი (1996), არქიტექტურის საერთაშორისო აკადემიის აკადემიკოსი (1997), რუსეთის არქიტექტორთა კავშირის საპატიო წევრი (1998), საქართველოს მინისტრთა კაბინეტთან არსებული ლიტერატურის, ხელოვნებისა და არქიტექტურის სახ. პრემიების კომიტეტის, თბილისის მთავარი არქიტექტურის საბჭოს, საქართველოს კულტურის სამინისტროს სახვითი ხელოვნების საბჭოს, თსსა დიდი საბჭოს და სამეცნიერო წოდებების მიმნიჭებელი საბჭოს წევრი და სხვა. იყო მოსკოვის საპროექტო ინ-ტის არქიტექტორი, სახელოსნოს ხელმძღვანელი (1952-62), „თბილზნიიეპის" არქიტექტორი (1961-70), სპი არქიტექტურის ფაკ-ტის დოცენტი, დეკანი, პროფესორი (1970-77), თსსა პრორექტორი სამეცნიერო დარგში (1977-78), თბილისის მთავარი არქიტექტორი (1978), თბილისის საქალაქო საბჭოს დეპუტატი (1978-82), საკ თავმჯდომარე, სსრკ არქიტექტორთა კავშირის მდივანი (1980-91), საქართველოს უმაღლესი საბჭოს დეპუტატი (1985-90), სსრკ სახალხო დეპუტატი, უმაღლესი საბჭოს წევრი (1989), სსრკ უმაღლესი საბჭოს არქიტექტურისა და მშენებლობის კომიტეტის თავმჯდომარის მოადგილე (1989-92), 1993 წლიდან თსსა პროფესორია. 1962 წლიდან ეწევა პედაგოგიურ მოღვაწეობას. მისი ბიოგრაფია შეტანილია ქართულ საბჭოთა ენციკლოპედიაში (1983), ცნობარში — „საქართველოს საინჟინრო აკადემია", გამომცემლობა „მეცნიერება", 1998.

მისამართი: (ბინის) კოსტავას 54. ბ. 30. თბილისი, 380002. ტელ: 93-21-36 ; 38-15-79 ; 93-69-51

გიო მგელაძე კინორეჟისორი. დაიბადა 1968 წ. 30 დეკემბერს თბილისში. მშობლები: ლეილა ინგოროყვა, გუგული მგელაძე; მეუღლე — თეონა მამფორია (1970); შვილი — ლუკა (1990). დაამთავრა თსუ საოპერატორო ფაკ-ტი (1993). არის რეჟისორი ფილმებისა: „არა, მეგობარო" (1993, „ოქროს არწივი" საუკეთესო მოკლემეტრაჟიანი ფილმისთვის, ტელევიზიისა და ჟურნალისტების სპეც. პრიზი საერთაშორისო კინოფესტივალი „ოქროს არწივი"; პრიზი საუკეთესო მოკლემეტრაჟიანი ფილმისთვის და ჟიურის სპეც. პრიზი. კიევის საერთაშორისო კინოფესტივალი „Молодость" 1993; გრან-პრი ობერჰაუზენის საერთაშორისო კინოფესტივალი, 1993; ჟიურის სპეც. პრიზი ვილა-დე-კონდე (პორტუგალია) საერთაშორისო კინოფესტივალი 1993), „ატუ-ალაბა, (Hotel California)" (1996, „ოქროს არწივი" საუკეთესო მოკლემეტრაჟიანი ფილმისთვის საერთაშორისო კინოფესტივალი „ოქროს არწივი" 1997), „ნატო" (ქართული კინოაკადემიის პრიზი უკანასკნელი წლების საუკეთესო მოკლემეტრაჟიანი ფილმისთ-

ვის 1997, გრან-პრი რივერსანის საერთაშორისო კინოფესტივალი, აშშ, 1998), „შვიდი დღე ტიბეტში" (დოკუმენტურ 1999), „თბილისი-კატმანდუ" (1999). არის ავტორი ფოტოექსპოზიციისა „TIBET 2054" (1999). შეასრულა მთავარი როლები ფილმებში: „ძახილი" (რეჟ. გ.მგელაძე 1979), „კვირა დღე" (რეჟ. გ.რევიშვილი 1989), „კასტა დივა" (რეჟ. ო.შამათავა, 1999).
ჰობი: სცენარების წერა.
მისამართი: (ბინის) გოგებაშვილის 43, ბ. 6. ტელ: 22-53-35.

ყველა ადგილიდან, ყველანაირი მდგომარეობიდან თავისუფლებამდე ერთი ნაბიჯია, ერთი წამია. ამ ერთი ნაბიჯის გადადგმის და ერთი წამის პოვნის სურვილი.

ჯემალ მეგრელიძე საქართველოს პარლამენტის წევრი. დაიბადა ქობულეთში 1965 წ. 21 იანვარს. მშობლები: მერი ბეჟანიძე, ფრიდონ მეგრელიძე; მეუღლე — ნანა ნივნივაძე (1966); შვილები: თამუნა (თამარი) (1990), სოფიკო (1996). დაამთავრა მარქსიზმ-ლენინიზმის უნივერსიტეტის აფხაზეთის ფილიალის იდეოლოგიის ფაკ-ტი (1989), სუბტროპიკული მეურნეობის ინ-ტის სუბტროპიკული მეურნეობის ფაკ-ტი (1990), სუბტროპიკულ კულტურათა და ჩაის მრეწველობის სსგ ასპირანტურა (1994). თსუ ეკონომიკის ფაკ-ტი (1998). იყო ქობულეთის გამგეობის გარემოს დაცვის განყოფილების გამგე (1990 წლიდან), აჭარის ა/რ უზენაესი საბჭოს პასუხისმგებელი ორგანიზატორი (1994 წლიდან), სრულიად საქართველოს აღორძინების კავშირის მთავარი საბჭოს საორგანიზაციო განყოფილების გამგე (1995-98). პარლამენტის წევრია 1995 წლიდან. დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია „ჩინური აქტინიდიის ბიოლოგიური და სამეურნეო ნიშან-თვისებები დასავლეთ საქართველოს პირობებში" (1998). იყო სრულიად საქართველოს აღორძინების კავშირის წევრი (1991-98).
ჰობი: ფერწერა.
მისამართი: (სამსახურის) საქართველოს პარლამენტი. რუსთაველის 8. თბილისი, 380018. ტელ: 92-24-15, ფაქსი: 93-33-87. (ბინის) ნუცუბიძის I მ/რ. კორპ. 17. ბ. 14. თბილისი. ტელ: 32-24-28.

ჰუმანურობა, კეთილმოსურნეობა, ადამიანებს შორის ეროვნული თანხმობის დამყარება, სამშობლოს სიყვარული.

გიორგი მელიქიშვილი საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის აკადემიკოსი, მეცნიერების დამსახურებული მოღვაწე. დაიბადა თბილისში 1918 წ. 30 დეკემბერს. მშობლები: ეკატერინე მელიქიშვილი, ალექსანდრე მელიქიშვილი; მეუღლე — ელენე დოჩანაშვილი (1916); შვილები: ირინე (1943), ნინო (1947), ალექსანდრე (1953). დაამთავრა თსუ ისტორიის ფაკ-ტი (1939). იყო ისტორიის ინ-ტის უფროსი მეცნიერ-თანამშრომელი, ძველი ისტორიის განყოფილების გამგე, დირექტორის მოადგილე სამეცნიერო დარგში (1944-65), თსუ დოცენტი (1946 წლიდან), ამჟამად პროფესორია ისტორიის, არქეოლოგიისა და ეთნოგრაფიის ინ-ტის დირექტორი (1946-99). დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია: „ურარტუს სამეფოს წარმოქმნა" (1944), სადოქტორო — „ძველაღმოსავლური მასალები ამიერკავკასიის ხალხთა ისტორიისათვის" (1954). ავტორია წიგნებისა „საქართველოს ისტორიის ნარკვევები" (მთავარი ავტორი), „საქართველოს, კავკასიისა და მახლობელი აღმოსავლეთის უძველესი მოსახლეობის საკითხისათვის", „ფეოდალური საქართველოს პოლიტიკური გაერთიანება და საქართველოში ფეოდალურ ურთიერთობათა განვითარების ზოგიერთი საკითხი", „Наири-Урарту", „Урартские клинообразные надписи". არის ივ.ჯავახიშვილის სახელობისა და ლენინის პრემიების ლაურეატი, ღირსების ორდენის კავალერი (1998). მისი ბიოგრაფია შეტანილია ცნობარში The International Who's Who (London) 1960 წლიდან.

ჰობი: მხატვრული ლიტერატურის კითხვა.
მისამართი: (სამსახურის) მელიქიშვილის 10. ისტორიისა და ეთნოგრაფიის ინ-ტი. ტელ: 99-06-82. (ბინის) რიგის 3/43, ბ. 37. ტელ: 22-10-06.

დავით მელქაძე ქუთაისის მერი. დაიბადა 1946 წ. 23 სექტემბერს. მშობლები: თამარ ხურციძე, დავით მელქაძე; მეუღლე — მზია კვიმსაძე (1946); შვილები: თამარი (1972), მარიამი (1977). დაამთავრა სანკტ-პეტერბურგის სამშენებლო-საარქიტექტურო უნივერსიტეტის ქალაქმშენებლობის ფაკ-ტი (1969). იყო პარტიულ სამუშაოზე (1978-86); გაიარა გზა რიგითი არქიტექტორიდან საპროექტო ინ-ტის დირექტორამდე (1990-96); იყო ქუთაისის მთავარი არქიტექტორი (1996-97). ქუთაისის მერია 1997 წლიდან. მიღებული აქვს სახელმწიფო პრემია (1977).
ჰობი: საკუთარი პროფესია.
მისამართი: (სამსახურის) რუსთაველის 3, ქუთაისი. ტელ: 4-54-54. (ბინის) განათლების 12, ქუთაისი. ტელ: 4-32-49.
პროფესიონალიზმი და სიკეთე.

ოთარ მელქაძე საქართველოს პარლამენტის წევრი. დაიბადა თბილისში 1938 წ. 8 აპრილს. მშობლები: ზინაიდა შენგელია, ვალერიან მელქაძე; მეუღლე — ლამარა ძაგნიძე (1938); შვილები: ქეთინო (1962), გიორგი (1964). დაამთავრა სპი(1961), თსუ (1968). იყო თბილისის ხელსაწყოთმშენებლობისა და ავტომატიზაციის საშუალებათა ს/კ ინ-ტის ინჟინერი, წამყვანი ინჟინერი, პარტკომის მდივანი (1961-70), კპ თბილისის კომიტეტის განყოფილების გამგის მოადგილე, სპი პარტკომის მდივანი, ბათუმის ქალაქკომის I, აჭარის საოლქო კომიტეტის II მდივანი (1970-75), სახალხო კონტროლის კომიტეტის თავმჯდომარე (1975-85), მინისტრთა საბჭოს თავმჯდომარის მოადგილე (1985-91), პარლამენტის წევრი (1992-95), თსუ უფროსი მასწავლებელი, დოცენტი. პროფესორია 1992 წლიდან. იყო საქართველოს უმაღლესი საბჭოს 3 მოწვევის დეპუტატი. არის ედპ-ს მთავარი კომიტეტის წევრი (1994 წლიდან). დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია: „ინფორმაციის ორგანიზაციულ-სამართლებრივი უზრუნველყოფა სახალხო კონტროლის ორგანოების სისტემაში" (1984), სადოქტორო — „კონტროლის კოორდინაციის პრობლემა სახელმწიფო მმართველობის სისტემაში" (1955). არის 10 მონოგრაფიის, 3 ბროშურის, 2 სახელმძღვანელოს, 70-ზე მეტი სამეცნიერო ნაშრომის ავტორი, მსოფლიო პარლამენტარიზმის კვლევითი ცენტრის დამფუძნებელი და ხელმძღვანელი (1996).
მისამართი: (სამსახურის) რუსთაველის 8. თბილისი 380018. საქართველოს პარლამენტი. ტელ: 94-12-70. (ბინის) ჭავჭავაძის 39. ბ.32. ტელ: 22-64-68.
შეურიგებლობა სიყალბისა და სიცრუის მიმართ, პირადი პასუხისმგებლობა და კეთილსინდისიერება ნებისმიერ ვითარებაში. ყოველი საქმე, რომელსაც შევხებივარ, ყოველთვის ამ პრინციპების დაცვით მიკეთებია. ჩემი რესურსების მაქსიმუმი გამიცია და ამიტომ აზროვნებისა და მოქმედების დამოუკიდებლობა შემინარჩუნებია ცხოვრების რთულ გზაზე.

ირაკლი მენაღარიშვილი საქართველოს საგარეო საქმეთა მინისტრი, საგანგებო და სრულუფლებიანი ელჩი. დაიბადა თბილისში 1951 წ. 18 მაისს. მშობლები: ეკატერინე ჯორბენაძე, ათინოგენ მენაღარიშვილი; მეუღლე — მანანა მიქაბერიძე (1951); შვილები: ლევანი (1976), ალექსანდრე (1990). დაამთავრა თსსი (1947). იყო სხვადასხვა კომკავშირულ თანამდებობაზე (1976-80); იყო თბილისის ჯანდაცვის სამმართველოს უფროსი (1980-82), ჯანდაცვის მინისტრის I მოადგილე (1982-86), საქართველოს ჯანდაცვის მინისტრი (1986-91, 1992-93), სტრატეგიულ კვლევათა ცენტრის დირექტორი (1992), პრემიერ-მი-

ნისტრის მოადგილე (1992-95). საქართველოს საგარეო საქმეთა მინისტრია 1995 წლიდან.
მისამართი: (სამსახურის) ჩიტაძის 4. თბილისი 380018. ტელ: 98-93-77. ფაქსი: 98-93-80.
სწრაფვა თავისუფლებისაკენ; ერთგულება საქმისა, რომელსაც ემსახურები; რწმენა, რომ სიკეთე ყოველთვის იმარჯვებს.

მერაბ მერაბიშვილი საქართველოს სახალხო მხატვარი, საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის აკადემიკოსი, ხატვის კათედრის გამგე, პროფესორი. დაიბადა თბილისში 1931 წ. 6 ივლისს. მშობლები: სოფიო ნიკოლაიშვილი, კონსტანტინე მერაბიშვილი; მეუღლე — მანანა მუშკუდიანი (1938-81); შვილები: ნინო, სოფიკო, მარიკა. დაამთავრა თსსა ქანდაკების განხრით (1955). არის ხატვის კათედრის პედაგოგი (1961 წლიდან), კათედრის გამგე, პროფესორი (1992 წლიდან). იყო სსრკ (შემდეგ რუსეთის) სამხატვრო აკადემიის წევრ-კორესპონდენტი. აკადემიკოსია 1988 წლიდან. საქართველოს მეცნ. აკად. აკადემიკოსია 1996 წლიდან. მისი ნამუშევრებია: გრიბოედოვის ძეგლი თბილისში (1961), ერეკლე II-ის ძეგლი თელავში (1972), დიმიტროვის ძეგლი მოსკოვში (1973), რუსთაველის ძეგლი კეჩკემეტში (უნგრეთი), პეტრე ბაგრატიონის ძეგლი თბილისში (1984) და სხვ. არის მხატვართა კავშირის წევრი. საქართველოს სახალხო მხატვარია 1980 წლიდან. მისი ბიოგრაფია შეტანილია ქართულ საბჭოთა ენციკლოპედიაში (1983).
ჰობი: ავტომობილი.
მისამართი: (სამსახურის) თსსა. გრიბოედოვის 22. თბილისი. (ბინის) აღმაშენებლის 147. თბილისი, 380012.
შრომა და პატიოსნება.

პეტრე მერაბიშვილი საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის წევრ-კორესპონდენტი, ტექნიკური უნივერსიტეტის ზოგადი და თეორიული ელექტრომექანიკის კათედრის გამგე, პროფესორი. დაიბადა სოფ. უდეში (ადიგენის რ-ნი) 1935 წ. 28 ნოემბერს. მშობლები: ნინო ყულჯანიშვილი, თომა მერაბიშვილი; მეუღლე — იზოლდა დანგაძე (1941); შვილები: თემური (1965), ლევანი (1969). დაამთავრა სპი ენერგეტიკის ფაკ-ტი (1958). იყო სსრკ მეცნ. აკად. ავტომატიკისა და ტელემექანიკის ინ-ტის უფროსი მეცნიერ-თანამშრომელი (1963-68), სსრკ მეცნ. აკად. ენერგეტიკის ს/კ ინ-ტის უფროსი მეცნიერ-თანამშრომელი (მოსკოვი, 1968-76), სსრკ საინჟინრო-სამშენებლო ინ-ტის დოცენტი (მოსკოვი, 1976-82). სტუ ზოგადი და თეორიული ელექტრომექანიკის კათედრის გამგეა 1982 წლიდან. დაიცვა სადოქტორო დისერტაცია „სპექტრალურ-ოპერატორული მეთოდი და ვენტილურ გარდამქმნელებიან სისტემებში დინამიური ელექტრომაგნიტური პროცესების ანალიზი (1983). ავტორია სამეცნიერო სტატიების, მონოგრაფიების: „არასტაციონალური ელექტრომაგნიტური პროცესები ვენტილურ სისტემებში" (1980), „ვენტილურ გარდამქმნელებიან წრედებში გარდამავალი ელექტრომაგნიტური პროცესების თეორია" (1990); სახელმძღვანელოების: „ელექტროტექნიკის თეორიული საფუძვლები" (1988), „ელექტროტექნიკა და ელექტრონიკის საფუძვლები" (1990). მიღებული აქვს სსრკ სახალხო მეურნეობის განვითარების მიღწევათა გამოფენის ბრინჯაოს მედალი (1983), ღირსების მედალი (1995). არის საერთაშორისო ელექტროტექნიკური მეცნ. აკად. ნამდვილი წევრი (1997), საქართველოს საინჟინრო მეცნ. აკად. წევრ-კორესპონდენტი (1996), ეროვნული ენერგეტიკული აკად. წევრი (1995).
მისამართი: (სამსახურის) კოსტავას 77. ტელ: 38-10-75. ფაქსი: 36-64-64. (ბინის) წერეთლის 55, კორპ. 1. ტელ:34-78-24.

ირაკლი მერებაშვილი საქართველოს პარლამენტის წევრი. დაიბადა თბილისში 1963 წ. 2 თებერვალს. მშობლები: მადონა მერებაშვილი, ივანე მერებაშვილი. დაამთავრა სტუ მექანიკის ფაკ-ტი (1991). იყო ჩარხმშენებელი ქარხნის საკონსტრუქტორო-ტექნოლოგიური ბიუროს ინჟინერ-ტექნოლოგი (1984-89), სარემონტო-სამონტაჟო ტრესტის ინჟინერ-მექანიკოსი (1989-91). იყო ედპ-ის წევრი (1989 წლიდან), ამჟამად „სახალხოს" წევრია.
მისამართი: (სამსახურის) საქართველოს პარლამენტი. რუსთაველის 8. თბილისი, 380018. ტელ: 92-12-96. (ბინის) გლდანის მე-5 მ/რ. კორ. 6. ბ. 122. თბილისი.

არ არსებობს პრობლემა, რომელსაც ადამიანი ვერ გადაწყვეტს, თუ მას უფლის მიმართ მორჩილება გააჩნია.

ლეილა მესხი ჩოგბურთელი, „ლეილა მესხის" ჩოგბურთის აკადემიის და ჩოგბურთის ფედერაციის პრეზიდენტი, სპორტის დამსახურებული ოსტატი. დაიბადა თბილისში 1968 წ. 5 იანვარს. მშობლები: გალინა მესხი, გიორგი მესხი; მეუღლე — პაველ ნადიბაიძე (1963); შვილი — ლიზა (1996). დაამთავრა თბილისის სახ. უცხო ენათა პედაგოგიური ინ-ტი ფრანგული ენის სპეციალობით (1990). არის სსრკ მრავალგზის ჩემპიონი და საერთაშორისო ტურნირების პრიზიორი, ხუთგზის გამარჯვებული პროფესიონალ ჩოგბურთელ ქალთა შორის, 1992 წლის ბარსელონის ოლიმპიური თამაშების ბრინჯაოს მედლის მფლობელი წყვილთა თანრიგში ნატალია ზვერევასთან ერთად. დააარსა თბილისისა და ბათუმის ღია პირველობები ჩოგბურთში პროფესიონალ ქალთა შორის (1997 წლიდან). არის ეროვნული ოლიმპიური კომიტეტის აღმასკომის წევრი. საქართველოს ჩოგბურთის ფედერაციის პრეზიდენტია 1999 წლიდან.
ჰობი: მუსიკა, ლიტერატურა, ქარგვა.
მისამართი: (სამსახურის) მარჯანიშვილის 29. ტელ: 95-38-00. ფაქსი: 95-37-04. (ბინის) პისარევის 9. ტელ: 96-56-23.

ბავშვობიდან ვოცნებობდი გავმხდარიყავი პროფესიონალი ჩოგბურთელი. ამიტომ თავდაუზოგავად ვშრომობდი და ძალიან ბევრს ვვარჯიშობდი, რადგან ვიცოდი, რომ დიდი შრომის გარეშე მიზნის მიღწევა შეუძლებელი იქნებოდა. კარიერის დამთავრებისთანავე ჩემი ოცნება იყო შემექმნა ჩოგბურთის სკოლა, რომ ჩემი ცოდნა და გამოცდილება მომეხმარებინა ქართული ჩოგბურთის მომავლისათვის.

ამირან მესხიშვილი თენგიზ ჩანტლაძის სახელობის სახელმწიფო თეატრის დირექტორი და სამხატვრო საბჭოს თავმჯდომარე, მედიცინის მუშაკთა რესპუბლიკური კულტურის ცენტრის გენერალური დირექტორი. დაიბადა ზესტაფონში 1956 წ. 12 ივნისს. მშობლები: ნადია მესხიშვილი, კუკური მესხიშვილი; მეუღლე — დარეჯან დავლიანიძე (1960); შვილები: სალომე (1985), ლევანი (1987), თამარი (1992). დაამთავრა თსთი კულტურულ-საგანმანათლებლო ფაკ-ტი (1979). იყო მესამე საბაზო სამედიცინო სასწავლებლის მხატვრული აღზრდის ხელმძღვანელი (1978-88), ცხვარიჭამიის დასასვენებელი სახლის დირექტორი (1988-93), კულტურის მინისტრის თანაშემწე (1993). თ.ჩანტლაძის სახ. სახელმწიფო თეატრის დირექტორი და სამხატვრო ხელმძღვანელია 1997 წლიდან, მედიცინის მუშაკთა რესპუბლიკური კულტურის ცენტრის გენერალური დირექტორი — 1991 წლიდან.
ჰობი: ხატვა.
მისამართი: (სამსახურის) ხეთაგუროვის 26, თბილისი. ტელ: 96-06-56. (ბინის) დიღმის მასივი, თბილისი. ტელ: 52-22-82.

„სიკეთე და მხოლოდ სიკეთე მწადია ამ ქვეყნად". ცხოვრებაში ჩემი წარმატება მხოლოდ სიკეთის კეთებამ განაპირობა.

როინ მეტრეველი თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის რექტორი, საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის აკადემიკოსი, პროფესორი. დაიბადა აბასთუმანში 1939 წ. 7 დეკემბერს. მშობლები: ნინო ტატუნაშვილი-მეტრეველი, ვიქტორ მეტრეველი; მეუღლე — ლუიზა ნიკოლაიშვილი-მეტრეველი (1940); შვილები: ნინო (1963), ვიქტორი (1965). დაამთავრა თსუ ისტორიის ფაკ-ტი (1962). მუშაობდა კომკავშირულ და პარტიულ მაღალ თანამდებობებზე (1960-72), იყო ენციკლოპედიის მთავარი რედაქტორის მოადგილე (1972-85), თბილისის სახ. პედაგოგიური ინ-ტის რექტორი (1985-88), მეცნიერებათა აკადემიის ჰუმანიტარულ მეცნიერებათა განყოფილების აკადემიკოს-მდივანი (1988-91). არის თსუ პროფესორი (1965 წლიდან), რექტორი (1991 წლიდან), კალიფორნიის (აშშ) ხელოვნების, მეცნიერებისა და განათლების საერთაშორისო აკადემიის წევრი, ევრაზიის უნივერსიტეტების გენერალური ასამბლეის მთავარი კომიტეტის წევრი, საქართველოს ისტორიკოსთა ეროვნული კომიტეტის პრეზიდენტი, ჟურნალ „მაცნეს" ისტორიის სერიის რედაქტორი, პირველი ქართული ეროვნული ენციკლოპედის ერთ-ერთი გამომცემელი და რედაქტორი, მეცნიერებათა აკადემიასთან არსებული საქართველოს ისტორიის წყაროების კომისიის თავმჯდომარე, ქართული სახელმწიფო და სახალხო დიპლომატიის ისტორიის სამეცნიერო-კვლევითი ცენტრის ხელმძღვანელი (1992 წლიდან). დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია: „XII საუკუნის საქართველოს სახელმწიფოებრივი რეფორმები" (1965), სადოქტორო — „შინაკლასობრივი ბრძოლა შუა საუკუნეების საქართველოში"(1974). არის 100-ზე მეტი სამეცნიერო ნაშრომის, 10 მონოგრაფიის ავტორი, მათ შორის: „შინაკლასობრივი ბრძოლა ფეოდალურ საქართველოში" (1973), „დეკლასირებული ელემენტები შუა საუკუნეების საქართველოში" (1979), „დავით IV აღმაშენებელი" (1988), „Der Byzanticisch- Bulgarische Krieg 1014-18 und Georgien" (Georgica N11, 1988), „მეფე თამარი" (1990). არის აფხაზეთის ა/რ მეცნიერების დამსახურებული მოღვაწე (1996), საქართველოს სახელმწიფო პრემიის ლაურეატი მეცნიერების დარგში (1988).

მისამართი: (სამსახურის) ჭავჭავაძის 1. თსუ. ტელ: 22-02-41. (ბინის) კეკელიძის 16. ტელ: 22-52-77.

ვფიქრობ, რომ ვარ მორალისტი; მრავალ საკითხში მაქსიმალისტი. ადამიანის უდიდეს ნაკლად მიმაჩნია უზრდელობა და უმადურობა. მაქვს კრიტიკულ მომენტში მაქსიმალურად მობილიზების უნარი.

გია მეფარიშვილი იურისტი, საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს თავმჯდომარის მოადგილე. დაიბადა ბაღდათში 1959 წ. 7 ივნისს. მშობლები: ელენე (ლენა) ზირაქაძე, დავით მეფარიშვილი; მეუღლე — ხათუნა ბრეგაძე (1964); შვილი — ნიკა (1995). დაამთავრა თსუ იურიდიული ფაკ-ტი (1983), სსრკ მეცნ. აკად. სახელმწიფო სამართლის ინ-ტის ასპირანტურა (1987). იყო საქათველოს საკონსტიტუციო კომისიის (1993-95), უზენაესი სასამართლოს სამეცნიერო-საკონსულტაციო საბჭოს წევრი, იუსტიციის სამინისტროსთან არსებული სამართალდაცვის ორგანიზაციის რეფორმის სამთავრობო ქვეკომისიის თავსჯდომარე. არის თსუ სისხლის სამართლის პროცესისა და კრიმინალისტიკის კათედრის დოცენტი (1988 წლიდან). საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს თავმჯდომარის მოადგილეა 1996 წლიდან. დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია: „პირადი ცხოვრების საიდუმლოებათა დაცვა სისხლის სამართლის პროცესში" (1988). არის 32 სამეცნიერო ნაშრომის ავტორი სისხლის სამართლის პროცესის და იუსტიციის ორგანიზაციის პრობლემებზე. საქართველოს პრეზიდენტის განკარგულებით მიენიჭა უმაღლესი საკვალიფიკაციო კლასის მოსამართლის საკლასო ჩინი (1999).

ჰობი: მხატვრული ლიტერატურა და კინო.

მისამართი: (სამსახურის) რუსთაველის 29. თბილისი 380008. ტელ: 94-08-32.

ფაქსი: 99-04-21. (ბინის) ც. დადიანის 34, კორპ. 15, ბ. 28. ტელ: 94-36-66.

საქმისადმი ერთგულება და სწრაფვა მაღალი პროფესიონალიზმისაკენ. ნებისმიერი წარმატება შედეგი უნდა იყოს დიდი შრომისა. შორს ბოროტი და შურიანი ადამიანებისგან.

ელგუჯა მექვაბიშვილი საქართველოს ეროვნული ბანკის საბჭოს წევრი, თსუ ეკონომიკის ფაკულტეტის დეკანი, დოქტორი, პროფესორი. დაიბადა სოფ. მამათში 1956 წ. 26 მაისს. მშობლები: ელენე ჩხაიძე, გიორგი მექვაბიშვილი; მეუღლე — მაია მშვილდაძე (1957); შვილები: მარიამი (1989), გიორგი (1992). დაამთავრა თსუ ეკონომიკის ფაკ-ტი (1978). იყო ეკონომიკისა და სამართლის ინ-ტის უმცროსი, უფროსი, წამყვანი მეცნიერ-თანამშრომელი, თსუ ეკონომიკის ფაკ-ტის დოცენტი, პროფესორი, დეკანის მოადგილე, დეკანი. დაიცვა სადოქტორო დისერტაცია „გარდამავალი ეკონომიკა საქართველოში" (1997). ავტორია სამეცნიერო სტატიებისა და მონოგრაფიების: „საბაზრო ეკონომიკის საფუძვლები" (1991), „ეკონომიკური ცოდნის საწყისები" (1992), „სახელმწიფო და ეკონომიკა" (1996). არის პრეზიდენტთან არსებული საკონსულტაციო ეკონომიკური საბჭოს წევრი.

ჰობი: შვილებთან ერთად სეირნობა.

მისამართი: (სამსახურის) უნივერსიტეტის 2. თბილისი, 380089. ტელ: 30-40-72, ფაქსი: 30-70-47. (ბინის) გლდანის მე-6 მ/რ. კორპ. 10. ბ. 122. თბილისი. ტელ: 67-18-35.

შრომისმოყვარეობა, პასუხისმგებლობა, პატიოსნება, სხვისი მოსმენის უნარი და განსხვავებული აზრის მიმართ შემწყნარებლობა. ალტრუიზმი არცთუ ისე ფართოდ გავრცელებული ადამიანური თვისებაა, მაგრამ ისიც აშკარაა, რომ უბედურ ქვეყანაში ადამიანი ვერასოდეს იქნება ბედნიერი.

ოთარ მეღვინეთუხუცესი მსახიობი, საქართველოს სახალხო არტისტი, მარჯანიშვილის თეატრის სამხატვრო ხელმძღვანელი. დაიბადა თბილისში 1932 წ. 16 იანვარს. მშობლები: ელენე მეღვინეთუხუცესი, ვახტანგ მეღვინეთუხუცესი; მეუღლე — გურანდა გაბუნია (1938); შვილი — მარიამი (1969). დაამთავრა თსთი სამსახიობო ფაკ-ტი (1954). იყო მარჯანიშვილის თეატრის (1954-67) და რუსთავის დრამატული თეატრის (1967-75) მსახიობი. კვლავ მარჯანიშვილის თეატრის მსახიობია 1975 წლიდან, თეატრის სამხატვრო ხელმძღვანელი — 1995 წლიდან. ასრულებს მთავარ როლს ფილმებში: „ფატიმა", „კეთილი ადამიანები", „ერთი ცის ქვეშ", „დიდოსტატის მარჯვენა", „ვედრება", „ნატვრის ხე", „დათა თუთაშხია", "ცოტნე დადიანი", "ძმა" და სხვ. არის სსრკ სახალხო არტისტი; სსრკ სახელმწიფო, მარჯანიშვილისა და სტანისლავსკის სახელობის პრემიების, ტოკიოს საერთაშორისო კინოფესტივალის I პრემიის (საუკეთესო როლის შესრულებისთვის ფილმში "განვედ ჩემგან", ლენფილმი, 1991) ლაურეატი; რუსთაველის საზოგადოების და თეატრის მოღვაწეთა კავშირის გამგეობების წევრი.

ჰობი: ცურვა, ცხენოსნობა.

მისამართი: (სამსახურის) მარჯანიშვილის 8. ტელ: 95-40-01. (ბინის) ალმაშენებლის 86/90 ბ. 27. თბილისი 380002. ტელ: 95-57-51.

საქმისა და კაცის ერთგულება, ვალდებულების გრძნობა და პატივისცემა, უკეთესობისაკენ სწრაფვა. სამშობლო, სამსახური, ოჯახი, მეგობარი, მოყვასი. ჩემი ნაკლი ყველაზე მეტად მე მტანჯავს. განათლებას, რაც მაკლდა, გზადაგზა შეძლებისდაგვარად ვავსებ, მწამს, რომ ჭკუა ისევეა საჭირო, როგორც ნიჭი და შრომის უნარი. მიყვარს სიცოცხლე, მაგრამ საქმეს უფრო წინ ვაყენებ.

იური მეჩითოვი ფოტოგრაფი. „ფოტობანკის" ხელმძღვანელი. დაიბადა

თბილისში 1950 წ. 10 მაისს. მშობლები: ემა მეჩითოვი, მიხეილ მეჩითიშვილი; მეუღლე — თამილა ანგლიკოვსკაია (1950); შვილები: ლადა (1971), იანა (1972). დაამთავრა სპი სამთო ფაკ-ტი (1972). იყო „საქგიპრომშახტის" ინჟინერი (1972-75), პროფსაბჭოს კინომოყვარულთა სტუდიის მეთოდისტი (1975-80), ჰიდრომეტეოროლოგიის ინ-ტის ფოტოგრაფი (1980-90), რამდენიმე მხატვრული ფილმის მხატვარ-ფოტოგრაფი (1983), გაზეთ „ქართული ფილმის" ფოტოკორესპონდენტია 1986 წლიდან, „ფოტობანკის" ერთ-ერთი ხელმძღვანელი — 1996 წლიდან. გადაღებული აქვს დოკუმენტური ფილმები „ნინა იოსების ასული", „ეიცი, ახლოა ნამი". არის ავტორი წიგნისა „Абхазия: мифы на крови" (თანაავტორებთან ერთად). სხვადასხვა ქვეყანაში მოწყობილია მისი არაერთი პერსონალური გამოფენა. იყო საზოგადოებრივი ორგანიზაცია „საქართველოს ხალხის კონგრესის" ერთ-ერთი დამაარსებელი.

ჰობი: ველოსიპედი, ფოტოგრაფია, Jethro Tull-ის მუსიკა.

მისამართი: (სამსახურის) ვაჟა-ფშაველას 1, თბილისი, 380086. ტელ: 94-32-29, ელ-ფოსტა: fotobank @ geointer. net. (ბინის) გიორგი ბრწყინვალეს 21, ბ. 91. თბილისი, 390031. ტელ: 53-58-01.

რადგანაც მიმაჩნია, რომ ჩვენი საზოგადოება განიცდის სიყვარულის დეფიციტს, ჩემს მონოდებად ვთელი, ვამრავლო სიყვარული.

ელგუჯა მექმარიაშვილი საქართველოს კოსმოსურ ნაგებობათა ინსტიტუტის გენერალური დირექტორი და გენერალური კონსტრუქტორი, საქართველოს შეიარაღებული ძალების სახელმწიფო საინჟინრო ცენტრის ხელმძღვანელი, საერთაშორისო კომპანია „საქართველოს პოლიტექნიკური ინტელექტის" ვიცე-პრეზიდენტი, რუსეთ-საქართველოს ერთობლივი კომპანია „ენერგია-სპი-სპეისის" (EGS) მთავარი კონსტრუქტორი, სტუ სპეციალურ ნაგებობათა კათედრის გამგე. დაიბადა ბათუმში 1946 წ. 17 აგვისტოს. მშობლები: ალექსანდრა მექმარიაშვილი, ვიქტორ მექმარიაშვილი; მეუღლე — მანანა ტყეშელაშვილი (1949); შვილები: მარინე (1966), ვიქტორი (1968), გიორგი (1985), ნიკუშა (1988). დაამთავრა სპი სამშენებლო ფაკ-ტი (1969). მუშაობდა სპეციალურ საკონსტრუქტორო ბიუროსა და სპი-ში. არის ტექნიკურ მეცნიერებათა დოქტორი (1994). არის ათეულობით გამოგონების, 100-ზე მეტი სამეცნიერო ნაშრომის (მათ შორის მონოგრაფიების და გამოგონების) ავტორი. წლების განმავლობაში ასრულებს სახელმწიფო მნიშვნელობის სპეციალურ და თავდაცვით კოსმოსურ და მიწისზედა ტექნოლოგიურ პროგრამებს, მისი ხელმძღვანელობით წარმატებით განხორციელდა კოსმოსური ექსპერიმენტი „რეფლექტორი" (1999). დაჯილდოებულია მედლით „შრომითი მამაცობისთვის", გაგარინის და კოროლიოვის სახ. ოქროს მედლებით, ღირსების ორდენით, ვახტანგ გორგასლის I ხარისხის ორდენით (1999). არის საქართველოს სახელმწიფო პრემიის ლაურეატი.

ჰობი: კინოგადაღებები, ღვინის დაყენება, მუსიკა.

მისამართი: (სამსახურის) კოსტავას 68-ბ. ტელ: 36-68-42, ტელ/ფაქსი: 99-87-63. ელ-ფოსტა: GPISPACE@ACCESS.SANET.GE (ბინის) იოსელიანის 2, ბ. 19. ტელ: 33-48-18.

საკუთარი გეგმების განხორციელება სხვისი ინტერესების, მიზნების და უფლებების შელახვის და დაპირისპირების გარეშე.

თამაზ მექიაური საქართველოს პარლამენტის წევრი, საგადასახადო და საბაჟო პოლიტიკის ქვეკომიტეტის თავმჯდომარე. დაიბადა სოფ. ჟებოტაში (თიანეთის რ-ნი) 1954 წ. 1 დეკემბერს. მშობლები: ოლია სალირაშვილი, შალვა მექიაური; შვილები: კახა (1977), ზურა (1984), ზაზა (1986). დაამთავრა თსუ საინჟინრო-ეკონომიკური ფაკ-ტი (1980). იყო N73 პროფტექნიკუმის მასწავლებე-

ლი (1980-82), თიანეთის აგროსამრეწველო გაერთიანების უფროსი ეკონომისტი, უფროსი რევიზორი (1982-86), თიანეთის რაიკავშირის თავმჯდომარე (1986-91), თიანეთის პრეფექტის პირველი მოადგილე (1991), ცეკავშირის წარმომადგენელი მოსკოვში (1991-92), საგადასახადო ინსპექციის უფროსის მოადგილე, პირველი მოადგილე (1992-95), ისნის რ-ნის საგადასახადო ინსპექციის უფროსი (1995). პარლამენტის წევრია 1995 წლიდან. იყო სკკპ წევრი (1981-89). სოციალისტური პარტიის წევრია 1997 წლიდან.
მისამართი: (სამსახურის) საქართველოს პარლამენტი. რუსთაველის 8. თბილისი, 380018.

ელბერდ მიდელაური თიანეთის რაიონის გამგეობის თავმჯდომარე. დაიბადა თიანეთში 1946 წ. 19 მაისს. მშობლები: ნინო მიდელაური, სიმონ მიდელაური; მეუღლე—ქეთევან კაკაურიძე (1955), შვილები: ლელა (1974), ვაჟა (1975). დაამთავრა თელავის პედაგოგიური ინ-ტის ისტორიული ფაკ-ტი (1970), საქართველოს სახ. ზოოვეტერინარული ინ-ტის ზოოსაინჟინრო ფაკ-ტი (1982). იყო სკოლის მასწავლებელი (1966-69), კომკავშირის საორგანიზაციო განყოფილების გამგე (1969-71), კომკავშირის I მდივანი (1971-75), რაიკომის განყოფილების გამგე (1975-78), რაიკომის II მდივანი (1978-82), აგროსამრეწველო გაერთიანების თავმჯდომარე (1982-83), ორხევის მეურნეობის დირექტორი (1983-90), აგროფირმა „ორხევის" გენ. დირექტორი (1990-91), პრეფექტის მოვალეობის შემსრულებელი (1991-92). თიანეთის გამგებელია 1992 წლიდან.
ჰობი: ნადირობა, თევზაობა.
მისამართი: (სამსახურის) რუსთაველის 67. თიანეთი 383050. ტელ: 9-14-14.
არც ერთი ხელისუფლებასა და არც ერთ პარტიას არ ვემორჩილებოდი ყურმოჭრილი მონასავით. ვაკეთებდი და ვაკეთებ მხოლოდ იმას, რაც ქვეყნისა და რაიონის ინტერესებიდან გამოდიოდა.

ზაზა მიმინოშვილი მუსიკოსი, კომპოზიტორი. დაიბადა თბილისში 1954 წ. 24 მაისს. მშობლები: ლია მახარაძე, რომან მიმინოშვილი; მეუღლე — ნინო ხარაძე (1956); შვილები: თეონა (1978), თათია (1983). დაამთავრა თსუ მექანიკა-მათემატიკის ფაკ-ტი (1976) და ჰუმანიტარულ-ტექნიკური ინ-ტის იმპროვიზაციული მუსიკის ფაკ-ტი (1993). იყო მათემატიკის ინ-ტის უმცროსი (1980-89), უფროსი მეცნიერ-თანამშრომელი (1990-93), ჯაზ-ჯგუფ „ადიოს" წევრი (1989-96), რუსთაველის თეატრის კომპოზიტორი (1992-93), Godin Guitars-ის (კანადა) და Blue Chip Music Technology-ს (გერმანია) საერთაშორისო პერფომერ-წარმომადგენელი, მსოფლიო მუსიკის საერთაშორისო ფესტივალის მიწვეული დოცენტი (1996-97). ჯგუფ „შინის" წევრია 1997 წლიდან. დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია „ძლიერი შეიპური თეორია" (1981). ავტორია 20-მდე სამეცნიერო ნაშრომისა ალგებრულ ტოპოლოგიაში. კომპოზიტორია სპექტაკლებისა: „ცხოვრება სიზმარია", „სეჩუანელი კეთილი ადამიანი", „პალატა N6", „ესე ფემინა"; გერმანიაში გამოსულია მისი 5 კომპაქტ-დისკი „ადიოსთან", „საკანთან", „ფუატ-საკასთან" და „შინთან" ერთად. არის ჰუმბოლდტის სტიპენდიატი, 10 ევროპული მუსიკალური ფესტივალის ლაურეატი, თბილისის „ლიგა-96"-ის ლაურეატი. NMC international-ის ნამდვილი წევრია 1997 წლიდან; არის მისი წარმომადგენელი გერმანიაში.
ჰობი: მუსიკა.
მისამართი: (სამსახურის) SHIN Music, Rohracker str. 15, 74906 Bad Rappenam, BRD. ტელ: (49) (0) 7264-4004, ფაქსი: (49) (0) 6152-910411.
ფიქრი, მოძრაობა.

თენგიზ მირზაშვილი მხატვარი. დაიბადა მესტიაში 1934 წ. 10 თებერვალს. მშობლები: სოფიო მირზაშვილი, რევაზ მირზაშვილი; მეუღლე — მანანა თავაძე (1938); შვილები: გიორგი (1961), ნატო (1964). დაამთავრა თსსა (1957). მუშობდა იქვე მთავარ მხატვრად (1960-72). არისი ელენე ახვლედიანის სახელობის ბავშვთა სურათების გალერეის მთავარი მხატვარი 1973 წლიდან. გამოქვეყნებული აქვს სტატიები და ნარკვევები. მისი ბიოგრაფია გამოქვეყნებულია ქართველი მხატვრების კატალოგში (1988), ქართულ საბჭოთა ენციკლოპედიაში, მოსკოვის კატალოგში (1973), მოსკოვში გამოცემულ ალბომში (1990). ჰობი: მურაბების ხარშვა, ფიროსმანის, გალაკტიონ ტაბიძის, ეთერ თათარაიძის შემოქმედება, ძველი ქართული არქიტექტურის ძეგლები, ხალხური პოეზია. *მისამართი: (ბინის) ქიაჩელის 20. ტელ: 93-18-32.*

ხალხური ტადიციების და ისტორიული სინამდვილის ალზევებისა და არა გაყალბების მცდელობა.

გურამ მირიანაშვილი „საქქალაქმშენპროექტის" გენერალური დირექტორი, რუსთაველის პრემიის ლაურეატი, პროფესორი, საქართველოს დამსახურებული არქიტექტორი. დაიბადა თბილისში 1927 წ. 7 ნოემბერს. მშობლები: ქეთევან მირიანაშვილი, ზაალ მირიანაშვილი; მეუღლე — მარინე მგალობლიშვილი (1934); შვილები: გიორგი (1958), ალექსანდრე (1959), ბაკური (1963). დაამთავრა სპი სამშენებლო ფაკ-ტი არქიტექტურის სპეციალობით (1949). იყო „თბილქალაქპროექტის" არქიტექტორი და უფროსი არქიტექტორი (1949-52), მოსკოვის არქიტექტურის ინ-ტის ასპირანტი (1952-56), პედაგოგი (1954-58), თბილისში მოსკოვის ს/კ ინ-ტის ფილიალის მთავარი არქიტექტორი, უფროსი მეცნიერ-თანამშრომელი, ლაბორატორიის ხელმძღვანელი (1958-64), უფროსი მასწავლებელი, დოცენტი, პროფესორი სტუ, არქიტექტ. ინ-ტში, „საქქალაქმშენპროექტის" ინ-ტის მთავარი არქიტექტორი (1972; 1996-97), „თბილქალაქპროექტის" დირექტორი (1972-78), „სახმშენის" თავმჯდომარე (1978-89), არქიტექტურისა და მშენებლობის მინისტრი (1991-95), „საქქალაქმშენპროექტის" გენ. დირექტორია 1998 წლიდან. დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია: „ჰავის გავლენა საქალაქო საცხოვრისის ფორმირებაზე თბილისის მაგალითზე" (1960). ავტორია ნაშრომებისა: „ქ. თბილისის რეკონსტრუქციისა და კეთილმოწყობის ზოგიერთი საკითხები" (1958), „სამხრეთ რაიონებში საცხოვრებელი შენობების სიმაღლის საკითხები" (1959), „საცხოვრებელ შენობებში ბუნებრივი განათების ნორმირების საკითხისათვის" (1961), „ახალი მიდგომა მცირე ქალაქების პროექტირებისადმი" (1981) და სხვ. არის 3 საავტორო მოწმობისა და ერთი საპატენტო სიგელის მფლობელი. მისი პროექტითაა აშენებული ხე-ტყისა და ქაღალდის მრეწველობის სამინისტრო, ოტორინოლარინგოლოგიის კლინიკა თბილისში, ტურისტული სახლი „ოქროს ჩარდახი", გ.ერისთავის ძეგლი, სასტუმრო მიუსერაში, ნია გრუზინსკაიას დასახლება ბაიკალ-ამურის მაგისტრალზე და სხვ. მიღებული აქვს მედალი „მამაცური შრომისათვის" (1970), სსრკ მინისტრთა საბჭოს პრემია (1983), რუსთაველის პრემია (1985), საქართველოს სსრ უმაღლესი საბჭოს საპატიო სიგელი (1977, 1987), ღირსების ორდენი (1997) და სხვ. არის საქართველოს დამსახურებული არქიტექტორი (1967), მცხეთის საპატიო მოქალაქე (1987). იყო სსრკ არქიტექტორთა კავშირის გამგეობისა და პრეზიდიუმის წევრი (1982-87), საქართველოს სახელმწიფო პერმიების მიმნიჭებელი კომიტეტის წევრი (1982-85), არქიტექტურის საერთაშორისო აკადემიის საპატიო წევრი-აკადემიკოსი (1992-95), საქართველოს საინჟინრო აკადემიის ნამდვილი წევრი-აკადემიკოსი (1992-95). საქართველოს არქიტექტორთა კავშირის გამგეობის და პრეზიდიუმის წევრია 1960 წლიდან; რუსთაველის პრემიების მიმნიჭებელი კომიტეტის წევრია 1982 წლიდან. მისი ბიოგრაფია შეტა-

ნილია ქართულ საბჭოთა ენციკლოპედიაში (1984).
ჰობი: სპორტი, მუსიკა.
მისამართი: ჭავჭავაძის 74. თბილისი, 380062. ტელ: 22-69-58, ფაქსი: 22-59-58. (ბინის) ჯანაშიას 4. თბილისი, 380079. ტელ: 22-02-39.

საქმეში იმ საგნის სრულად ფლობა, რასაც ემსახურები, მაღალი პროფესიონალიზმი, გამუდმებული ამაღლება კვალიფიკაციის, საზოგადოების მიმართ კეთილგანწყობა, შემწყნარებლობა და სულგრძელობა.

ლადო (ვლადიმერ) მირიანაშვილი ფონდი „უდაბნოს" აღმასრულებელი დირექტორი. დაიბადა თბილისში 1951 წ. 8 მაისს. მშობლები: მარიამ მირიანაშვილი, ილია მირიანაშვილი. დაამთავრა თსუ გეოგრაფია-გეოლოგიის ფაკ-ტი (1973). იყო გეოფიზიკის ინ-ტის ლაბორანტი (1973-75), უმცროსი მეცნიერ-თანამშრომელი (1975-78), მეცნიერ-თანამშრომელი (1986-94). მეცნ. აკად. საგარეო ურთიერთობათა განყოფილების უფროსია 1994 წლიდან, ფონდი „უდაბნოს" წევრია 1994 წლიდან, აღმასრულებელი დირექტორი — 1995 წლიდან. დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია „დახრისმზომებით წარმოებული დედამიწის მიმოქცევით დაკვირვებებზე „მეორადი" ეფექტების გავლენის გამოკვლევა" (1984). გამოქვეყნებული აქვს 10 სამეცნიერო სტატია და ერთი წიგნი — „გარეჯის მრავალმთა და ადამიანი" (1997). არის ვიდეოფილმის „ფიქრები 1921 წლის თებერვალზე" (1997) სცენარის ავტორი. მისი ბიოგრაფია შეტანილია ამერიკის ბიოგრაფიული ინ-ტის გამოცემაში „წლის ლიდერი" (1998).
ჰობი: მუსიკა, არქეოლოგია.
მისამართი: (სამსახურის) რუსთაველის 52. ოთახი 519. თბილისი, 380008. ტელ/ფაქსი: 99-88-23, ელ-ფოსტა: frg@gas.acnet.ge

საქმისადმი პროფესიული მიდგომა, თავდადება.

მარიამ მირიანაშვილი საქართველოს პარლამენტის წევრი. დაიბადა ოიმიაკონში (იაკუტია) 1953 წ. 26 ნოემბერს. მშობლები: მარიამ გოგინაშვილი, ილია მირიანაშვილი; მეუღლე — დავით გივიშვილი (1946); შვილები: შალვა (1977), მარიამი (1982). დაამთავრა თსსი სამკურნალო ფაკ-ტი (1978). არის ტუბერკულოზთან ბრძოლის ფონდის ვიცე-პრეზიდენტი (1990 წლიდან), ბავშვთა რეაბილიტაციის ფონდ „ქაჯანას" პრეზიდენტი (1991 წლიდან), სახალხო მოძრაობის „ერთობა და კეთილდღეობა" ბავშვთა პრობლემების კომისიის ხელმძღვანელი (1993 წლიდან), „სოციალურ და ჰუმანიტარულ ინიციატივათა ცენტრის" ხელმძღვანელი (1996 წლიდან), მოქალაქეთა კავშირის წევრი (1993 წლიდან).
მისამართი: (სამსახურის) საქართველოს პარლამენტი. რუსთაველის 8. თბილისი, 380018. ტელ: 93-69-87, ფაქსი: 99-68-32.

სიმართლე ყოველთვის და ყველგან. ვერ ვიტან დამსმენებს, ღალატს. პატივისცემა ნებისმიერი შეხედულების და აზრის (თუნდაც საპირისპიროსი), ჩვენი ეროვნული და სხვათა კულტურების პატივისცემა. ვერ ვეტევი ვერანაირ ჩარჩოებში, მაქვს ბევრი ენერგია. პატიოსნება (სულიერი) და, რა თქმა უნდა, ნებისმიერი. ოჯახის სიყვარული, გულმოწყალება. 44 წლის ასაკში ბავშვი ვარ ისევ. ვარ ძალიან უშუალო და არ ვიცი ეს ნაკლია თუ... ამით სარგებლობენ და ხშირად მატყუებენ, მაგრამ მე არ ვტყუვდები, არ ვიმჩნევ. ამავე დროს ვარ უკომპრომისო, როცა საქმე ეხება ხალხის ძარცვას, მის ხარჯზე გამდიდრების მცდელობას. ჩემი მთავარი პრინციპია — როცა ვინმეს რამეზე (ნაკლზე) მიუთითებ, მანამ მიუთითებ, შენს საქციელს შეხედე და შეაფასე.

ცოტნე მირცხულავა წყალთა მეურნეობისა და საინჟინრო ეკოლოგიის ინსტიტუტის დირექტორი, საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიისა და რუსე-

თის სოფლის მეურნეობის მეცნიერებათა აკადემიების აკადემიკოსი. დაიბადა ფოთში 1920 წ. 25 ივლისს. მშობლები: მარიამ კვირკველია, ევგენი მირცხულავა; მეუღლე — ნანა მგალობლიშვილი (1929); შვილები: დავითი (1955), ზაზა (1957). დაამთავრა ინდუსტრიული ინ-ტის სამშენებლო ფაკ-ტი (1942). ნავთობის მრეწველობის ორგანიზაციებში მუშაობდა თანამდებობებზე ტექნიკოსიდან ტრესტის უფროსის მოადგილემდე (1942-53). იყო სტუ დოცენტი (1950-97), წყალეკოლოგიის ინ-ტის ასპირანტი, განყოფილების გამგე, დირექტორის მოადგილე (1955-68). დირექტორია 1968 წლიდან, სტუ პროფესორი — 1964 წლიდან. დაიცვა სადოქტორო დისერტაცია „წყლის ნაკადის გამრეცხი და დასაშვები სიჩქარეები ბმული გრუნტებისათვის და მათი განმაპირობებელი ფაქტორები" (1960). არის ავტორი ერთი გამოგონების და 350 სამეცნიერო ნაშრომისა ჰიდრავლიკის, ჰიდროლოგიის, ეროზიული პროცესების, საიმედობისა და ეკოლოგიური სისტემების უსაფრთხოების შესახებ (მათ შორის 17 წიგნი და ბროშურაა, 54 ნაშრომი გამოქვეყნებულია საზღვარგარეთ). არის საქართველოს მეცნიერების დამსახურებული მოღვაწე (1970). დაჯილდოებულია ლენინის ორდენით (1977), ხალხთა მეგობრობის ორდენით (1980), ღირსების ორდენით (1948, 1966).

მისამართი: (სამსახურის) საქწყალეკოლოგია.ჭავჭავაძის 60. თბილისი. ტელ: 22-40-94. (ბინის) შიო მღვიმელის 6. თბილისი, 380009. ტელ: 22-55-66.

შრომა, შრომა და კიდევ შრომა.

ავთანდილ მიქაბერიძე ათენის ქართული ინსტიტუტის დირექტორი. დაიბადა ზესტაფონში 1953 წ. 12 მაისს. მშობლები: მარგალიტა მიქაბერიძე, ვაჟა მიქაბერიძე; მეუღლე — ნინო ალექსიძე (1949); შვილები: თამარი (1984), ლუკა-კონსტანტინე (1989). სწავლობდა თსუ ფილოლოგიის ფაკ-ტზე (1970-72), დაამთავრა იენის უნივერსიტეტის კლასიკური სიძველეთმცოდნეობის ფაკ-ტი (1976). იყო თსუ ლაბორანტი (1977-82), ხმელთაშუა ზღვის კულტურების კვლევის ლაბორატორიის უმცროსი (1982-91), უფროსი მეცნიერ-თანამშრომელი (1991), ლაბორატორიის გამგე (1991-92), ახალი ბერძნული ენისა და ლიტერატურის განყოფილების ხელმძღვანელი (1987-93), კლასიკური ფილოლოგიის, ბიზანტინისტიკისა და ნეოგრეცისტიკის ინ-ტის წამყვანი მეცნიერ-თანამშრომელი (1997 წლიდან). მის მიერვე დაარსებული ათენის ქართულ-ბერძნული ინ-ტის დირექტორია 1997 წლიდან. დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია „დრაკონციუსი და მისი „მედეა" (1989). 1979-83 წლებში ეწეოდა ს/კ მოღვაწეობას საბერძნეთში. მოაწყო სამეცნიერო ექსპედიციები ათონის მთაზე, სირიაში, იორდანიაში, კვიპროსზე, ეგვიპტეში, პალესტინაში, კუნძულებზე: პატმოსზე, ხიოსზე, კრეტაზე, სადაც მიაკვლია ქართული კულტურის ისტორიისათვის ბევრ უცნობ ან ნაკლებადშესწავლილ მასალას. მის დამსახურებად ითვლება ათონის მთის ქართულ ხელნაწერთა გამოვლენა, რესტავრაცია და ფოტოფიქსაცია კინორეჟისორ გ.პატარაიასთან ერთად. ქართულ და ბერძნულ წყაროებზე დაყრდნობით მოახდინა ჩრდილოეთ საბერძნეთში ახლადგამოვლენილი მონასტრის იდენტიფიკაცია (1996), მიაკვლია ახალ მასალებს XI ს. ქართულ-ბიზანტიური დიპლომატიური, სულიერი და კულტურული ურთიერთობების ისტორიისათვის. კითხულობს ლექციებს საქართველოსა და ბიზანტიის კულტურების ურთიერთმიმართების საკითხებზე საბერძნეთის ეროვნული კვლევის ცენტრში, მოსკოვის, სანკტ-პეტერბურგის, ათენის, კრეტის, ვენის, ზალცბურგის, რომის უნივერსიტეტებში და სხვ. მონაწილეობდა საერთაშორისო სამეცნიერო ფორუმებში (თბილისი, მოსკოვი, ათენი, ვენა, მარბურგი და სხვ.), ბერძნულ-ქართულ სამეცნიერო სიმპოზიუმებში (ათენი, პატმოსი 1980, ათენი 1989). ავტორია 20-ზე მეტი სამეცნიერო ნაშრომისა. არის დოკუმენტური ფილმების „სინას მთის" თანაავტორი და

„აფროდიტეს კუნძულის ქართული სიძეელენის" სცენარის ავტორი.
ჰობი: კლასიკური მუსიკა.
მისამართი: (სამსახურის) 40, V. Constantineu Ave. GR-116 35 Athens, Greece. ტელ/ფაქსი: (301) 72-11-226. (ბინის) ქუჩიშვილის 9. თბილისი, 380009. ტელ: 22-70-96.

ანზორ მიქავა ხობის რაიონის გამგეობის თავმჯდომარე. დაიბადა სოფ. ჭალადიდში (ხობის რ-ნი) 1943 წ. 12 ნოემბერს. მშობლები: ვალია მიქავა, კონსტანტინე მიქავა; მეუღლე — დოდო აბრამია (1951); შვილები: ნანა (1979), ნინო (1981). დაამთავრა სასოფლო-სამეურნეო ინ-ტის მექანიზაციის ფაკ-ტი (1970). იყო მთავარი ინჟინერი, აგროსამრეწველო გაერთიანების თავმჯდომარე, ხობის რ-ნის ალმასკომის თავმჯდომარე, ხობის რაიკომის მდივანი, ტრესტ „კოლხიდმშენის" სამრეწველო-სამშენებლო სამმართველოს უფროსი. ხობის რ-ნის გამგეობის თავმჯდომარეა 1995 წლიდან. მიღებული აქვს მედალი „შრომითი მამაცობისთვის" და შრომის წითელი დროშის ორდენი.
ჰობი: ნადირობა.
მისამართი: (სამსახურის) ცოტნე დადიანის 189, ხობი. ტელ: 98-98-78, 48-56-56.

სამართლიანობა, ერთგულება და პროფესიონალიზმი, ესაა ჩემი როგორც სამსახურეობრივი, ასევე ცხოვრებისეული კრედო. მიყვარს გულწრფელობა, პასუხისმგებლობა. პასუხისმგებლობას როცა ავიღებ, ყველაფერს გავაკეთებ მის შესასრულებლად. ვერ ვიტან ტყუილს და ღალატს.

დიმიტრი (ჯუნა) მიქატაძე საქართველოს სახალხო მხატვარი, რუსთაველის პრემიის ლაურეატი, თსსა პროფესორი. დაიბადა თბილისში 1932 წ. 6 მაისს. მშობლები: ელენე მაჩაბელი, შოთა მიქატაძე; მეუღლე — მარიამ საყვარელიძე (1934); შვილი — ირინა (1958-84). დაამთავრა თსსა ქანდაკების ფაკ-ტი (1956). იყო თსსა სასწავლო ოსტატი (1963-66), უფროსი მასწავლებელი (1966-71), დოცენტი (1971-78). პროფესორია 1978 წლიდან. არის „გორგასლის" (1957), „მზეჭაბუკის" (1964), რუსთაველის მონუმენტის (1967), რუსთაველის პორტრეტის (1971), გალაკტიონ ტაბიძის (1979), მარი ბროსეს (1995), იოანე პეტრიწის (1996), ლადო გუდიაშვილის (1999) და სხვათა ძეგლების ავტორი. მონაწილეობდა რესპუბლიკურ და საკავშირო გამოფენებსა და კონკურსებში. არის ცოტნე დადიანის საზოგადოების თავმჯდომარის მოადგილე, თბილისის მერიის კოლეგიის წევრი. საქართველოს დამსახურებული მხატვარი (1969). სახალხო მხატვარია 1985 წლიდან, რუსთაველის პრემიის ლაურეატი 1985 წლიდან. მისი ბიოგრაფია შეტანილია ქართულ საბჭოთა ენციკლოპედიაში (1984).
ჰობი: ფეხბურთი.
მისამართი: (სამსახურის) თსსა. გრიბოედოვის 22. თბილისი. (ბინის) შარტავას 18-ბ. თბილისი. ტელ: 37-11-95.

ქვეყნის სიყვარული, მეგობრის სიყვარული, პატიოსნება, მოვალეობის გრძნობა.

აკაკი მიქაძე ჟურნალისტი, გაზეთ „მოსკოვსკიე ნოვოსტის" ბიუროს ხელმძღვანელი. დაიბადა 1955 წ. 4 აპრილს. მშობლები: თინა მიქაძე, ტარიელ მიქაძე; შვილი— ნუცა. დაამთავრა თსუ ჟურნალისტიკის ფაკ-ტი (1976) და ახალგზარდობის ინ-ტის ასპირანტურა (მოსკოვი, 1989). იყო გაზეთ „კომსომოლსკაია პრავდა"-ს კორესპონდენტი (1974-76), საქართველოს კომკავშირის ცკ-ს სხვადასხვა თანამდებობაზე ინსტრუქტორობიდან კომკავშირული სკოლის დირექტორობამდე (1977-86). დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია: „ხელმძღვანელი კადრების ფორმირება, როგორც სოციალური მართვის პრობლემა" (1989). არის მრავალი საგაზეთო სტატიის ავტორი.

ჰობი: ბუნებაში გასვლა.
მისამართი: (ბინის) შანიძის 22, ბ.19. ტელ/ფაქსი: 23-56-65.

არასოდეს არ მიცდია, ვინმეს ღირსება დამეკნინებინა ან შემელახა დაუმსახურებლად. მინდა და დიდი სურვილი მაქვს, რომ თითოეული ადამიანი ჩვენთან გახდეს პიროვნება, ან სურვილი მაინც გაუჩნდეს გახდეს ასეთი. ჩემი მიზანი არის ამ პროცესს შევუწყო ხელი.

ლევან მიქელაძე საქართველოს საგანგებო და სრულუფლებიანი ელჩი ავსტრიის რესპუბლიკაში, საქართველოს მუდმივმოქმედი წარმომადგენლობის ხელმძღვანელი ვენის საერთაშორისო ორგანიზაციებში. დაიბადა თბილისში 1957 წ. 26 თებერვალს. მშობლები: ანა მიქელაძე, ბიძინა მიქელაძე; მეუღლე — ლალი ჩიკვაიძე (1957); შვილები: თინათინი (1984), მარიამი (1986). დაამთავრა თსუ გეოგრაფია-გეოლოგიის ფაკ-ტი (1978). იყო გეოგრაფიის ინ-ტის მეცნიერი თანამშრომელი (1978-92), მეცნიერებათა აკადემიის პრეზიდიუმის დედამიწის შემსწავლელ მეცნიერებათა განყოფილების სწავლული მდივანი (1989-92), საგარეო საქმეთა სამინისტროს I ევროპული სამმართველოს უფროსი (1992), სახელმწიფოს მეთაურის აპარატის მრჩეველი (1992-94), სტენფორდის უნივერსიტეტის საერთაშორისო უსაფრთხოებისა და შეიარაღებათა კონტროლის ცენტრის ფულბრაიტის სტიპენდიანტი (1994), აშშ-ში, კანადასა და მექსიკაში საქართველოს საელჩოს მრჩეველი (1994-96). დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია: „ავლანეთის სოციალურ-ეკონომიკური სტრუქტურის ტერიტორიული დიფერენციაცია" (1987). გამოქვეყნებული აქვს 15 სამეცნიერო ნაშრომი ქართულ და უცხოურ პრესაში. არის საქართველოს გეოგრაფიული საზოგადოების წევრი.
მისამართი: (სამსახურის) Marokkanergasse 16, A-1030 Wien. ტელ: 43-1-710-36-11, ფაქსი: 43-1-710-36-10, ელ-ფოსტა: Georgia@magnet.at (ბინის) Gymnaziumstrasse 56/14, A 1190 Wien. ტელ/ფაქსი: 43-1-3694833./ცაბაძის 9, ბ. 14. თბილისი. ტელ: 34-16-76.

ნუგზარ მიქელაძე ს/ს „საქართველოს საზღვაო ბანკის" დირექტორთა საბჭოს თავმჯდომარის მოვალეობის შემსრულებელი. დაიბადა ბათუმში 1974 წ. 28 ოქტომბერს. მშობლები: ნარგიზ აბესლამიძე, ოთარ მიქელაძე; მეუღლე — ნათია დიაკვნიშვილი (1981). დაამთავრა ბათუმის სახ. უნივერსიტეტი (ფინანსები და კრედიტები, 1996). იყო „საქართველოს საზღვაო ბანკის" დილერი კონვერტაციის განყოფილებაში, აქტიურ-პასიური ოპერაციების მართვის განყოფილების ბუღალტერი, საერთაშორისო ურთიერთობათა ოპერაციების განყოფილების ინოკორესპონდენტი (1994-98). დირექტორთა საბჭოს თავმჯდომარის მოვალეობის შემსრულებელია 1998 წლიდან.
ჰობი: თევზაობა.
მისამართი: (სამსახურის) გოგებაშვილის 60, ბათუმი. ტელ: 7-60-04, ფაქსი: 8-60-01, ელ-ფოსტა: nugzar@gnb.batumi.com. (ბინის) ჭავჭავაძის 78/88, ბ. 112. ბათუმი.

რევაზ მიშველაძე მწერალი, რუსთაველის პრემიის ლაურეატი, თსუ უახლესი ქართული ლიტერატურის კათედრის გამგე, ჟურნალ „ნუგეშის" რედაქტორი, ქართული ფენომენის აკადემიის პრეზიდენტი. დაიბადა ქუთაისში 1940 წ. 1 იანვარს. მშობლები: თინა გველესიანი, ავქსენტი მიშველაძე; მეუღლე — ნათელა გოგორიშვილი (1942); შვილი — არჩილი (1973-93). დაამთავრა თსუ ფილოლოგიის ფაკ-ტი (1963). იყო თსუ ფილოლოგიის ფაკ-ტის დოცენტი (1966-75), პროფესორი (1975-88), ჟურნალ „კრიტიკის" მთავარი რედაქტორი (1982-

87). თსუ უახლესი ქართული ლიტერატურის კათედრის გამგეა 1988 წლიდან, ჟურნალ „ნუგეშის“ მთავარი რედაქტორი — 1990 წლიდან. დაიცვა სადოქტორო დისერტაცია „თანამედროვე ქართული პოემა“ (1974). არის 40 წიგნის და 207 სამეცნიერო ნაშრომის ავტორი. მიღებული აქვს ნ.ლორთქიფანიძის პრემია (1978), სახელმწიფო პრემია (1981), ა.წერეთლის პრემია (1991), დ.კლდიაშვილის პრემია (1996), რუსთაველის პრემია (1998). მ.აბაშიძის პრემია (1999). მწერალთა კავშირის წევრია 1975 წლიდან, ჟურნალისტთა კავშირის წევრი — 1970 წლიდან. მისი ბიოგრაფია შეტანილია ქართულ საბჭოთა ენციკლოპედიაში (1984).

ჰობი: კითხვა, ჩოგბურთი, ცურვა.

მისამართი: (სამსახურის) თსუ. ჭავჭავაძის 1. თბილისი. ტელ: 29-08-36. (ბინის) თამარაშვილის 11. ბ. 73. თბილისი, 380062.

ვცდილობდი ბუნების მიერ ბოძებული მწერლობის მცირეოდენი ნიჭი ჩემი ქვეყნის თავისუფლებისა და დამოუკიდებლობისათვის ბრძოლაში მთლიანად დამეხარჯა.

ჯანი მიხაილოვი სკბ „თბილკომბანკის“ გენერალური დირექტორი. დაიბადა თბილისში 1971 წ. 24 ივლისს. მშობლები: ნაზი მიხაილოვა, ოლეგ მიხაილოვი; მეუღლე — ლია ბაევა (1976); შვილები: ნაზი (1993), ანასტასია (1996). დაამთავრა თსუ ეკონომიკის ფაკ-ტი (1993). იყო „თბილკომბანკის“ ბუღალტერი (1994-96), მთავარი ბუღალტერი (1996), გამგეობის წევრი (1996-97), საკრედიტო კომიტეტის თავმჯდომარე (1997-98), გამგეობის თავმჯდომარის მოადგილე (1998-99), გამგეობის თავმჯდომარის მოვალეობის შემსრულებელი (1999). გენერალური დირექტორია 1999 წლიდან.

ჰობი: სპორტი, მუსიკა.

მისამართი: (სამსახურის) შ.დადიანის 2. თბილისი, 380007. ტელ: 93-67-93, ფაქსი: 92-10-03, 92-10-02, ელ-ფოსტა: TBILKOM@access.sanet.ge

მიზანდასახულობა, სამართლიანობა, ერთგულება. პროფესიონალიზმი — შედეგის სტაბილურობაა.

ვლადიმერ მოგელაძე მუსიკოსი. დაიბადა თბილისში 1952 წ. 4 აგვისტოს. მშობლები: ნადეჟდა მოგელაძე, გრიგოლ მოგელაძე; მეუღლე — ზოია მოგელაძე (1950); შვილები: მაია (1972), მარინა (1976). დაამთავრა კავშირგაბმულობის ინსტიტუტი (1976). იყო ანსამბლ „კონტრასტის“ სოლო-გიტარისტი, მოგვიანებით ანსამბლის ხელმძღვანელიც (1969-83). არის ანსამბლ „ბლუზ მობილ ბენდის“ სოლო გიტარისტი და ანსამბლის ხელმძღვანელი (1986 წლიდან). ანსამბლს გამოშვებული აქვს 2 კომპაქტ-დისკი: „A New Day Yesterday“ (1993, Prouge Record); „Out of the Blue“ (1995, Prouge Recrd).

ჰობი: სოული, რიტმ-ნ-ბლუზი, ბლუზი, როკ-ნ-როლი, 60-70-იანი წლების ამერიკული მუსიკა, ფეხბურთი.

მისამართი: (სამსახურის) დანია, ქალაქი რიბე Marsc Music. ტელ: +(45) 75-42-17-58. ფაქსი: +(45) 75-42-35-36. (ბინის) გლდანი, III მ/რ. VI კორპ. 83. ტელ: 67-03-84.

გიყვარდეს ის საქმე, რასაც აკეთებ, ყოველგვარი ანგარების გარეშე უნდა უერთგულო შენს საქმეს. ხელოვნებაში სიყალბე გამორიცხულია, მხედველობაში მაქვს თავის მოტყუება ან რაღაცის გასაღება იმად, რაც სიმართლეს არ შეესაბამება. საკუთარი საქმისადმი რწენა და სიყვარული.

გურამ მოდებაძე ექიმი, ეროვნული ნაკრების უფროსი მწვრთნელი რაგბიში. დაიბადა ჭიათურაში 1947 წ. 5 ოქტომბერს. მშობლები: ვენერა ჟვანია, შოთა მოდებაძე; მეუღლე — თამარ პატაშური (1950); შვილები: შოთა (1974), ირაკლი (1989). დაამთავრა თსსი (1975). იყო თსუ (1978-82), თსსი (1983-88), არმიის

სპორტული კლუბის (1987-89), რუსთავის კლუბ „აზოტის" (1992-94) რაგბის გუნდების მწვრთნელი. რაგბის კლუბ „გუმარის" მწვრთნელია 1994 წლიდან, საქართველოს რაგბისტთა ეროვნული ნაკრების უფროსი მწვრთნელი — 1995 წლიდან.
ჰობი: რაგბი.
მისამართი: *(სამსახურის) ჭავჭავაძის 49. ტელ: 29-47-54. (ბინის) რიგის 9. ტელ: 22-01-90.*

სულხან მოლაშვილი საქართველოს იუსტიციის საბჭოს წევრი. დაიბადა თბილისში 1969 წ. 19 ნოემბერს. მშობლები: ხათუნა სამხარაძე, თამაზ მოლაშვილი; მეუღლე — თამთა ბახტურიძე (1969); შვილები: ბაკური (1994), თამაზი (1996). სწავლობდა სარატოვის იურიდიულ ინ-ტში (1989-91). დაამთავრა თსუ იურიდიული ფაკ-ტი (1995). მსახურობდა შსს სისტემაში (1986-87). იყო უზენაესი სასამართლოს ინსპექტორი (1992-94), კონსულტანტი (1994-96). არის ეროვნული უშიშროების საბჭოს აპარატის სამართალდაცვით ორგანოებთან ურთიერთობის განყოფილების წამყვანი სახელმწიფო მრჩეველი (1996 წლიდან), სამართლებრივი რეფორმის სახ. კომისიის წევრი. იუსტიციის საბჭოს წევრია 1997 წლიდან. სისტემატურად მონაწილეობდა სამართლის საკითხებისადმი მიძღვნილ ფორუმებში; მუშაობს სასამართლო პოლიტიკის თანამედროვე პრობლემებზე. მიღებული აქვს მოსამართლეთა მომზადების ეუთოს დემოკრატიული ინსტიტუტებისა და ადამიანის უფლებათა დაცვის ვარშავის ბიუროს 1994 წლის საერთაშორისო სერთიფიკატი. გამოქვეყნებული აქვს რამდენიმე სამეცნიერო და პუბლიცისტური სტატია. არის ახალგაზრდა იურისტთა ასოციაციის წევრი.
ჰობი: მოგზაურობა, საპარაშუტო სპორტი.
მისამართი: *(სამსახურის) იუსტიციის საბჭო. აღმაშენებლის 80. თბილისი, 380002. ტელ: 95-18-58. (ბინის) გოგებაშვილის 43. I სად. ბ. 7. თბილისი.*

დამოუკიდებელი ძალისხმევით დასახული მიზნის მიღწევა. მოურიდებელი შეჭიდება ცხოვრებისეულ თუ სხვა სირთულეებთან და ოპტიმალური გამოსავლის გამუდმებული ძიება. მუდმივი ზრუნვა კომპეტენტურობისა და პროფესიული უნარ-ჩვევების განმტკიცებისათვის. სპორტული ყინი.

მარინე მოლოდინი საქართველოს პარლამენტის წევრი. დაიბადა დუშეთში 1958 წ. 22 თებერვალს. მშობლები: მანანა ამაშუკელი, მოლოდინი; მეუღლე — კობა ბუჩუკური (1958); შვილები: ნინო (1994), ცოტნე (1996), გიორგი (1996). დაამთავრა უცხო ენათა პედაგოგიური ინ-ტის ფრანგული ენისა და ლიტერატურის ფაკ-ტი. მუშაობდა ახალგაზრდულ ორგანიზაციებში (1982-92). იყო დუშეთის რ-ნის გამგებლის მოადგილე (1982-95). პარლამენტის წევრია 1995 წლიდან. არის მოქალაქეთა კავშირის წევრი.
ჰობი: მოგზაურობა.
მისამართი: *(სამსახურის) საქართველოს პარლამენტი. რუსთაველის 8. თბილისი, 380018. ტელ: 92-20-01. (ბინის) ჭავჭავაძის 25. დუშეთი. ტელ: 2-26-91.*

ვიყო მართალი და ვაკეთო ბევრი, ბევრი სიკეთე.

ავთანდილ მონასელიძე მოქანდაკე. დაიბადა თბილისში 1947წ. 18 ივნისს. მშობლები: ევგენია მონასელიძე, ირაკლი მონასელიძე; მეუღლე — ნანა მონასელიძე (1947); შვილები: რუსუდანი (1973), ირაკლი (1976). დაამთავრა თსსა ქანდაკების განყოფილება (1974). გამოფენებში მონაწილეობს 1973 წლიდან, მხატვართა კავშირის წევრია 1975 წლიდან. გამოფენები: „ქვეყნის სიჭაბუკე" (მოსკოვი 1976), ახალგაზრდა მხატვართა საერთაშორისო (ბერლინი,1976), „დიდება შრომას" (1976), გრან პალეს სალონი (პარიზი,1984), „მცირე პლასტი-

კა" (ბუდაპეშტი,1987), „ქართული დაზგური ქანდაკება" (სეგ, თბილისი), „საბერძნეთი თანამედროვე ქართულ ხელოვნებაში" (სეგ, თბილისი,1998). მისი ნამუშევრები დაცულია: სეგ, ტრეტიაკოვის გალერეაში, იტალიის და პოლანდიის კერძო კოლექციებში. მილებული აქვს სსრკ სამხატვრო აკადემიის და სსრკ მხატვართა კავშირის მედალი საუკეთესო სადიპლომო ნამუშევრისათვის. საკავშირო გამოფენების I და ორი III ხარისხის პრემია (1976, 1979). პარიზის საერთაშორისო გამოფენის ვერცხლის მედალი (1984), ამიერკავკასიის რესპუბლიკების I ბიენალეს (თბილისი) ვერცხლის მედალი (1986), საქართველოს მხატვართა კავშირის მედალი — წლის საუკეთესო ნამუშევრისთვის (1980). არის საქართველოს კომკავშირის პრემიის ლაურეატი (1984).
მისამართი: (ბინის) მარცხენა სანაპირო მე-3 კორპ. ბ. 56. თბილისი. ტელ: 35-34-07, 29-04-13.

ლევან მოსეშვილი საქართველოს კალათბურთელთა ნაკრების და თბილისის „დინამოს" მთავარი მწვრთნელი. დაიბადა თბილისში 1940 წ. 23 მაისს. მშობლები: რუსუდან ბარამიძე, ავთანდილ მოსეშვილი; მეუღლე — ნაილი ქებულაძე (1941); შვილები: ხათუნა (1963), ვახტანგი (1964). დაამთავრა სასოფლო-სამეურნეო ინ-ტი მეღვინე ინჟინერ-ტექნოლოგის სპეციალობით (1972), ფიზკულტურის ინ-ტის 4 კურსი. თბილისის „დინამოში" თამაშობდა 1960 წლიდან. არის ევროპის ჩემპიონთა თასის მფლობელი (ჟენევა, 1962), თასების თასის ფინალისტი (ვენა, 1969), სსრკ ჩემპიონი (1969), თასის მფლობელი, ტოკიოს ოლიმპიადის ვერცხლის პრიზიორი (1964). დაჯილდოებულია სსრკ მედლებით, ორდენებით, სიგელებით და დიპლომებით. არის სპორტის დამსახურებული ოსტატი, საქართველოს დამსახურებული მწვრთნელი. აღზრდილი ჰყავს ოლიმპიური ჩემპიონები მ.ქორქია და ზ.საკანდელიძე, მსოფლიო ჩემპიონი ნ.დერიუგინი, დღეს მოთამაშე საუკეთესო ქართველი კალათბურთელები. მის შესახებ ცნობები შესულია საქართველოსადმი მიძღვნილ მრავალ წიგნსა და ბუკლეტში.
მისამართი: (სამსახურის) დიღმის მასივი, საკალათბურთო კლუბი „დინამო". ტელ: 52-95-98. (ბინის) ჭავჭავაძის 75, ბ. 15. თბილისი, 380068. ტელ: 22-46-64.
სიმართლე და პირდაპირობა, ეროვნული იდეების აღზევება ქართველ სპორტსმენებში და სამშობლოს უანგარო სამსახური.

† ვახტანგ მოსიძე ფიზიოლოგი, პროფესორი, საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის წევრ-კორესპონდენტი, მეცნიერების დამსახურებული მოღვაწე. დაიბადა თბილისში 1928 წ. 20 სექტემბერს. მშობლები: მარიამ ჯავახია, მიხეილ მოსიძე; მეუღლე — ცირა წერეთელი (1962); შვილები: ნანა (1958), ქეთინო (1960). დაამთავრა თსსი (1949), ლენინგრადის ექსპერიმენტული მედიცინის ინ-ტის ასპირანტურა (1955). იყო თსსი ჰოსპიტალური ქირურგის კათედრის ორდინატორი (1949-52). გაიარა გზა ფიზიოლოგიის ინ-ტის უმცროსი მეცნიერ-თანამშრომლიდან ფიზიოლოგიის ინ-ტის დირექტორობამდე (1952-99). დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია: „პირობითი რეფლექსები კორძიანი სხეულის გადაკვეთამდე და გადაკვეთის შემდეგ" (1955), სადოქტორო — „თავის ტვინის ჰემისფეროთა წყვილადი და განცალკევებული მუშაობის შესახებ" (1962). არის 160 სამეცნიერო სტატიისა და 6 მონოგრაფიის ავტორი, საქართველოს სამედიცინო და ნიუ-იორკის მეცნიერებათა აკადემიის ნამდვილი წევრი, საქართველოს სახელმწიფო და ივ.თარხნიშვილის პრემიების ლაურეატი, დაჯილდოებული იყო უმაღლესი საბჭოს საპატიო სიგელით. სხვადასხვა დროს მუშაობდა პროფ. დოტისთან როჩესტერის ტვინის გამოკვლევათა ცენტრში (ნიუ-იორკი), ნობელის პრემიის ლაურეატ პროფ. სპერისთან კალიფორნიის ტექნოლოგიურ

ინ-ტში, პროფ. გაიერსთან ვაშინგტონში, პროფ. პონორსკისთან ვარშავაში.
ჰობი: თეატრი, პოეზია.
მისამართი: (სამსახურის) გოთუას 14, ფიზიოლოგიის ინსტიტუტი. ტელ: 38-00-60. (ბინის) ჭავჭავაძის 8, ბ.6.
საქმის ერთგულება, მუყაითობა, მიზანდასახულობა.

იური მოსიძე თბილისის დასავლურ ენათა და კულტურათა სახელმწიფო ინსტიტუტის რექტორი. დაიბადა თბილისში 1940 წ. 24 იანვარს. მშობლები: ვერიკო კიკნაძე, ლევან მოსიძე; მეუღლე — ლედი მოსიძე (1945); შვილები: ლევანი (1964-92), ვიკა (1969). დაამთავრა თბილისის სახ. უცხო ენათა ინსტიტუტი. გაიარა გზა ლაბორანტიდან ინ-ტის რექტორამდე (1962). დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია: „ფრანგული ნასესხობანი გერმანულში" (1969), სადოქტორო — „სივრცობრივ-სემანტიკურ სეგმენტთა მოდელები „ვეფხისტყაოსნის" გერმანულ თარგმანებში" (1986). გამოქვეყნებული აქვს ერთი წიგნი და 35 სტატია.
ჰობი: შვილიშვილები, მეგობრები, მაგიდის ჩოგბურთი.
მისამართი: (სამსახურის) ჭავჭავაძის 45. ტელ: 22-17-03. ფაქსი: 23-11-96. ელფოსტა: lingua@iberipac.ge (ბინის) აღმაშენებლის 137. ტელ: 95-14-78.
ზნეობაზე დაფუძნებული წიგნიერება.

შალვა მოსიძე საგუნდო დირიჟორი, საქართველოს სახალხო არტისტი. დაიბადა ჭიათურაში 1936 წ. 28 დეკემბერს. მშობლები: ნინო მახარაძე, ილარიონ მოსიძე; მეუღლე — თამარ რჩეულიშვილი (1943); შვილები: გიორგი (1972), ოთარი (1974). დაამთავრა თბილისის სახ. კონსერვატორიის საგუნდო-სადირიჟორო განყოფილება (1967). არის გორის მუსიკალური სასწავლებლის პედაგოგი (1967 წლიდან), გორის ქალთა კამერული გუნდის ხელმძღვანელი და დირიჟორი (1970 წლიდან), თბილისის სახ. კონსერვატორიის პედაგოგად (1976 წლიდან). მიღებული აქვს ღირსების ორდენი, ფალიაშვილის სახელობის პრემია. არის საერთაშორისო კონკურსების ლაურეატი.
მისამართი: (ბინის) ბარნოვის 9, ბ. 7. ტელ: 99-59-24.

თენგიზ მოცრაძე საქართველოს პარლამენტის წევრი. დაიბადა ჭიათურის რ-ნში 1954 წ. 17 დეკემბერს. მშობლები: რიმა მაჭავარიანი, დიმიტრი მოცრაძე; მეუღლე — ხათუნა პაპიძე (1960); შვილები: დიმიტრი (1992), ანა (1993). დაამთავრა სპი სამშენებლო ფაკ-ტი (1978). იყო სახლსაშენებელი ქარხნის ოსტატი, საამქროს უფროსი, ტექნოლოგი, დირექტორის მოადგილე, მთავარი ინჟინერი (1979-85), ინსტრუქტორი, მინისძვრის სალიკვიდაციო შტაბის მთავარი ინჟინერი, საკრებულოს მდივანი, გამგებლის მოადგილე (1989-95). არის სოციალისტური პარტიის წევრი (1995).
ჰობი: ფეხბურთი, ტყეში სოკოს კრეფა.
მისამართი: (სამსახურის) რუსთაველის 8, თბილისი, 280018. საქართველოს პარლამენტი. ტელ: 92-24-10. (ბინის) თხელიძის 13, ბ. 19. ჭიათურა.
უაღრესად სამართლიანი, პატიოსანი, პრინციპული. სამშობლოსა და ოჯახის დიდი სიყვარული.

ალექსანდრე (სანდრო) მრევლიშვილი რეჟისორი, დრამატურგი, „მეტეხის თეატრის" სამხატვრო ხელმძღვანელი, თეატრ „ძველი სახლის" მფლობელი, საქართველოს სახალხო არტისტი, პროფესორი. დაიბადა თბილისში 1940 წ. 10 თებერვალს. მშობლები: ფაინე კილაძე, მიხეილ მრევლიშვილი; მეუღლე — მანანა ჭელიძე (1949); შვილები: მიხეილი (1968), ცისია (1970), მარიამი (1981). დაამთავრა ლენინგრადის თეატრალური ინ-ტის სარეჟისორო ფაკ-ტი

(1963). იყო სოხუმის დრამატული (1963-66) და მარჯანიშვილის (1966-73) თეატრების რეჟისორი. არის თეატრალური ინ-ტის პედაგოგი (1966 წლიდან), „მეტეხის თეატრის" რეჟისორი (1973 წლიდან), სახელმწიფო კულტურის ინ-ტის თეატრალური სახელოსნოს ხელმძღვანელი (1996 წლიდან). დადგმული აქვს 100-მდე სპექტაკლი (10 საზღვარგარეთ). არის ხელოვნების დამსახურებული მოღვაწე (1977), მარჯანიშვილის პრემიის ლაურეატი (1996). სახალხო არტისტია 1987 წლიდან თეატრალურ მოღვაწეთა კავშირის წევრია 1963 წლიდან, პედაგოგიურ მეცნიერებათა აკადემიის აკადემიკოსი — 1997 წლიდან. მისი ბიოგრაფია შეტანილია ქართულ საბჭოთა ენციკლოპედიაში.

ჰობი: სანყლოსნო სპორტი, მოტორიანი ნავი, წყლის თხილამურები.

მისამართი: (სამსახურის) მეტეხის აღმართი 1. თბილისი. ტელ/ფაქსი: 77-04-64. მობ: 877 42-13-10. (ბინის) მეტეხის აღმართი 1. თბილისი.

შემწყნარებლობა, ტოლერანტობა, მოქალაქეობა, შემოქმედებაში — სიმართლე, ქალებთან ურთიერთობაში — ჯენტლმენობა.

ჯონდო მუზაშვილი მსოფლიო ჩემპიონი სამბოში. დაიბადა სოფ. გალავანში (მცხეთის რ-ნი) 1970 წ. 23 ოქტომბერს. მშობლები: გულიკო ჭინჭარაული, როლანდ მუზაშვილი. დაამთავრა თსუ კომერციისა და მარკეტინგის ფაკ-ტი და შსს აკადემიის სამართალმცოდნეობის ფაკ-ტი. არის ევროპის ჩემპიონი (1994), მსოფლიო ჩემპიონი (1995, 1996, 1997), მსოფლიო თასის მფლობელი (1996), მსოფლიო პირველობის ვერცხლის მედლის მფლობელი (1993). დაჯილდოებულია ღირსების ორდენით (1998).

ჰობი: პოეზია.

მისამართი: (ბინის) სოფ. გალავანი, მცხეთის რ-ნი.

ჩემი წარმატება პირველ რიგში განაპირობა დიდმა შრომამ, რომლის გარეშეც ვერ იოცნებებ წარმატებაზე, მეორე რიგში — ნებისყოფამ და რწმენამ.

დავით მუმლაძე საქართველოს იუსტიციის საბჭოს მდივანი. დაიბადა ხონში 1964 წ. 24 აგვისტოს. მშობლები: ელენე ზურაიძე, გურამ მუმლაძე. დაამთავრა თსუ იურიდიული ფაკ-ტი (1986). იყო თსუ იურიდიული ფაკ-ტის დოცენტი, შსს იურიდიული განყოფილების უფროსი (1991-92), უშიშროების სამსახურის სამართლებრივი უზრუნველყოფისა და საერთაშორისო ურთიერთობების განყოფილების უფროსი (1992-96), პარლამენტის იურიდიული დეპარტამენტის უფროსი (1996-97). დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია „მიზეზობრიობის პრობლემის ევოლუცია კრიმინოლოგიაში" (1990). არის 4 სამეცნიერო სტატიის ავტორი.

ჰობი: ქართული ფოლკლორი.

მისამართი: (სამსახურის) ალმაშენებლის 80. თბილისი, 380002. ტელ: 95-86-77, ფაქსი: 95-76-30.

„ენების სიმძაფრე შენებაშია და არა აშენებულით ტკბობაში".

სოსო მუმლაძე დიდუბე-ჩუღურეთის რაიონული სასამართლოს მოსამართლე, იუსტიციის მრჩეველი. დაიბადა თბილისში 1964 წ. 20 თებერვალს. მშობლები: ნატალია გოგიაშვილი, პეტრე მუმლაძე; მეუღლე — ნატალია გურაშვილი (1972); შვილები: ანა (1996), ნატალია (1998). დაამთავრა თსუ იურიდიული ფაკ-ტი (1990). იყო თსუ სამოქალაქო სამართლის კათედრის ასპირანტი (1990-93), იუსტიციის სამინისტროს სახელმწიფო რეგისტრაციის დეპარტამენტის უფროსის მოადგილე (1993-98), მთაწმინდა-კრწანისის რაიონის მოსამართლე (1998-99). არის თსუ იურიდიული ფაკ-ტის სამოქალაქო სამართლის კათედრის მასწავლებელი.

ჰობი: ლიტერატურა, პოეზია, მხატვრობა, მუსიკა.

მისამართი: (სამსახურის) წინამძღვრიშვილის 200. ტელ: 34-03-86. (ბინის) თამარ მეფის 5. თბილისი. ტელ: 96-36-76.

არასოდეს არ მოვექცე სხვას ისე, როგორც მე არ ვისურვებდი რომ მომექცნენ. სამართლიანობის იდეალების დამკვიდრება.

გივი მუნჯიშვილი საქართველოს სახელმწიფო საგუნდო კაპელის სამხატვრო ხელმძღვანელი და მთავარი დირიჟორი, საქართველოს სახალხო არტისტი. დაიბადა თელავში 1937 წ. 30 სექტემბერს. მშობლები: აშხენა კირაკოზოვა, გრიგოლ მუნჯიშვილი; მეუღლე: ლიანა ლომიაშვილი (1945); შვილები: ირინა (1960), ნანა (1962), კახა (1964), ლელა (1975). დაამთავრა თბილისის სახელმწიფო კონსერვატორიის საგუნდო-სადირიჟორო ფაკ-ტი (1962), მოსკოვის კონსერვატორიის საოპერო-სიმფონიური დირიჟორობის ფაკ-ტი (1970). იყო თბილისის მე-10 სამუსიკო სკოლის გუნდის (1959-65), თბილისის კონსერვატორიის საგუნდო-სადირიჟორო კათედრის (1963 წლიდან) პედაგოგი, თბილისის ოპერისა და ბალეტის თეატრის მთავარი ქორმაისტერი (1970-74), ულან-ბატორის საოპერო თეატრის მთავარი ქორმაისტერი (1986-88). კონსერვატორიის საგუნდო-სადირიჟორო კათედრის პროფესორია 1988 წლიდან, საქართველოს სახელმწიფო საგუნდო კაპელის სამხატვრო ხელმძღვანელი და მთავარი დირიჟორი — 1975 წლიდან. გამოცემული აქვს ქართული საგუნდო მუსიკის 3 გიგანტური ფირფიტა და 3 კომპაქტური დისკი. ჩაწერილი აქვს მუსიკა ფილმებისთვის „არსენა" (1984), „მოძღვარი" (1989). დაჯილდოებულია საპატიო ნიშნის (1982) და ღირსების (1998) ორდენებით. არის ხელოვნების დამსახურებული მოღვაწე (1979), სახალხო არტისტი (1985).

ჰობი: უმანქანო ტურიზმი.

მისამართი: (სამსახურის) გორგასლის 1, თბილისი. 380005. ტელ: 72-27-25, 72-35-83. (ბინის) ჭყონდიდელის 16, ბ. 12. თბილისი, 380080. ტელ: 66-08-22.

ჩემს ცხოვრებაში ისეთი პროფესია ავირჩიე და ისეთი განათლება მივიღე, რომ სანანებლად არ დამრჩენია. ამით ბედნიერი კაცი ვარ. ჩემი საქმე ჩემი მოწოდებაა. მიყვარს ჩემი სპეციალობა და შეძლებისდაგვარად ერთგულად ვემსახურები მას. ვფიქრობ, მთავარია ადამიანმა ცხოვრებაში იპოვოს საკუთარი თავი, ჰქონდეს საყვარელი პროფესია და დაუზარელად, მთელი ძალისხმევით იმუშაოს. ყველამ თუ თავისი ნიჭის, განათლებისა და პროფესიონალიზმის შესაბამისად აკეთა თავისი საქმე, მაშინ ამ ცხოვრებასაც ეშველება.

გენრიხ მურადიანი ახალქალაქის რაიონის გამგეობის თავმჯდომარე. დაიბადა თბილისში 1950 წ. 23 იანვარს. მშობლები: ასია მურადიანი, სარქის მურადიანი; მეუღლე — რუზანა მურადიანი (1952); შვილი — კარინა (1973). დაამთავრა თსუ ფილოლოგიის (1989) და ეკონომიკის (1993) ფაკ-ტები. იყო თბილისის ავტოსარემონტო ქარხნის მუშა (1967-69), სამხედრო მოსამსახურე (1969-71), საწარმოო გაერთიანება „სიხარულის" ბრიგადირი (1972-82), თბილისის ქალაქკომის ცკ ინსტრუქტორი, სექტორის გამგე, ისნის რაიკომის მდივანი (1982-90), საქართველოს პარლამენტის დეპუტატი (1995-98). ახალქალაქის რ-ნის გამგეობის თავმჯდომარეა 1998 წლიდან, საქართველოს სომეხთა კავშირისა — 1994 წლიდან. არის მოქალაქეთა კავშირის მთავარი საბჭოს წევრი.

ჰობი: ჩოგბურთი, მეგობრებთან ყოფნა.

მისამართი: (სამსახურის) ჩარენცის 11, ახალქალაქი. ტელ: 92-33-69, 2-31-31. (ბინის) ვაზისუბანი, 7 კორპ. ბ. 54. თბილისი. ტელ: 75-87-07.

დაუღალავი შრომა მიზნის და წარმატების მისაღწევად; ღია, პატიოსანი თამაშის წესები ყველაფერში, პრინციპულობა, ადამიანების შრომის დაფასება.

ნატა მურვანიძე მსახიობი. დაიბადა თბილისში 1970 წ. 18 თებერვალს.

მშობლები: მაკა მახარაძე, თეიმურაზ მურვანიძე; მეუღლე — ნიკო თავაძე (1969); შვილი — დათა (1989). დაამთავრა თსთი სამსახიობო ფაკ-ტი დრამატული თეატრისა და კინოს მსახიობის სპეციალობით (1991). მთავარი როლები შეასრულა სპექტაკლებში: რუსთაველის თეატრში კალდერონ დე ლა ბარკას „ცხოვრება სიზმარია" (როსაურა. რეჟ. რ.სტურუა, 1992), კინომსახიობთა თეატრში აკუტაგავას „ცხოვრება იდიოტისა" (ცბინ-ხუა. რეჟ.დ. დოიაშვილი, 1994), მარჯანიშვილის თეატრში მილერის „სეილემის პროცესი" (მერი უოსენი. რეჟ. თ.ჩხეიძე, 1994), „მეფე ლირი" (კორდილია. რეჟ. დ.დოიაშვილი, 1995), „ოცდამეთერამეტე" (ალფრედი, ოფელია, რეჟ. დ.ანდღულაძე, 1996); კინოფილმებში: მ. ანასაშვილის „მხოლოდ ერთხელ" (1991), ნ. ჯანელიძის „იავნანა" (1992), ვახტანგოვის „Odeon" (1992), ო. შამათავას „კლასი", (1995), „Fiesta" (1995). მიიღო გოგებაშვილის სახელობის პრემია ფილმში „იავნანა", პრემია ქალის საუკეთესო როლის შესრულებისათვის „სეილემის პროცესში" (1994).
მისამართი: (ბინის) ს. ვირსალაძის 2/4. ტელ: 98-64-62.

ჩემმა შვილმა იამაყოს ჩემით.

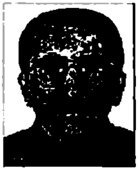

გია მურღულია საქართველოს პედაგოგთა კვალიფიკაციის ამაღლებისა და გადამზადების ცენტრალური ინსტიტუტის რექტორი. დაიბადა თბილისში 1954 წ. 22 ოქტომბერს. მშობლები: მარგარიტა თურქია, ბიძინა მურღულია; მეუღლე — მანანა გაგნიძე (1953); შვილები: ბიძინა (1978), ნინო (1984). დაამთავრა თსუ ფილოლოგიის ფაკ-ტი (1976). იყო „მეტეხის თეატრის" სალიტერატურო ნაწილის გამგე (1976-82), თბილისის 23-ე და მე-6 საშ. სკოლების ქართული ენისა და ლიტერატურის მასწავლებელი (1982-90). პედაგოგთა კვალიფიკაციის ამაღლებისა და გადამზადების ცენტრალური ინ-ტის რექტორია 1990 წლიდან. დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია „დავითიანის" მხატვრულ სახეთა სისტემა" (1989). ავტორია წიგნებისა: „საუბრები ძველ ქართულ ლიტერატურაზე" (თანაავტორებთან ერთად, 1992), „დავითიანის" მხატვრულ სახეთა სისტემა" (1997), „ფიქრი განათლებაზე" (1998). არის იაკობ გოგებაშვილის პრემიის ლაურეატი (1998), რუსეთის პედაგოგიურ და სოციალურ მეცნიერებათა აკადემიის წევრ-კორესპონდენტი (1997).
ჰობი: წიგნები, მუსიკა, სპორტი.
მისამართი: (სამსახურის) ალმაშენებლის 180. თბილისი, 380012. ტელ: 34-77-19, 34-11-34.

ჩემთვის არსებითი იყო, არის და იქნება პიროვნული „მე"-ს მუდმივი სრულყოფა, რაც გულისხმობს მუდმივ პასუხისმგებლობას ღმერთის, სამყაროს, კაცობრიობის, ქართველი ერის, სახელმწიფოს, საზოგადოების, ოჯახისა და საკუთარი თავის წინაშე. ამ პასუხისმგებლობას ძალასა და სილამაზეს აძლევს განათლება და სიყვარული, რასაც უნდა ამთლიანებდეს ნებისყოფა და მიზანმიმართული შრომა... და არასდროს უნდა შეგეპაროთ ეჭვი, რომ წარმატებას მიაღწევთ.

ვახტანგ მუსელიანი სპორტსმენი, საქართველოს მკლავჭიდის ფედერაციის პრეზიდენტი, მწვრთნელი. დაიბადა თბილისში 1959 წ. 13 ოქტომბერს. მშობლები: გულნაზ საყვარელიძე, ალექსანდრე მუსელიანი; მეუღლე — ნინო დოლიშვილი (1962); შვილები: გიორგი (1991), ალექსანდრე-დაჩი (1993), ქეთევანი (1998). დაამთავრა თსუ იურიდიული ფაკ-ტი (1982), თსსა ქანდაკების სპეციალობით (1984). იყო სამართლის ინ-ტის ასპირანტი, მეცნიერ-თანამშრომელი (1986), საქართველოს პარლამენტის წევრი (1992-95). საქართველოს მკლავჭიდის ფედერაციის დამფუძნებელი, პრეზიდენტი, მთავარი მწვრთნელია 1988 წლიდან, თსუ ლექტორი—1994 წლიდან. არის ავტორი წიგნისა „რინგი 90", სტატიებისა კრივის, მკლავჭიდის და სპორტის სხვა სახეობებზე.

ჰობი: ქანდაკება, იტალიური ოპერა, რკინაზე მუშაობა, ძაღლები.
მისამართი: (სამსახურის) ჭავაჭავაძის 1, თსუ. (ბინის) დიდი დიღომი, I მ/რ, გიორგი ბრწყინვალეს I, ბ. 43. ტელ: 53-39-64, 23-31-61.

ცხოვრება ძალიან ძნელია, ადამიანს უამრავი, ერთი შეხედვით, დაუძლეველი წინააღმდეგობები, პრობლემები ექმნება. ისინი შეიძლება შენს პიროვნებასთან ახლობელ ადამიანებთან, სამშობლოსთან იყოს დაკავშირებული. ცხოვრება დიდი ტკივილია, მძიმე ბრძოლაა. მთავარია ნებისყოფა. შეუპოვრობა. თუ ძალიან მოინდომებ, თუ მიზანი გაქვს, ძალების დაძაბვით ყველაფერს მიაღწევ, გაიმარჯვებ შენს თავზე. გამარჯვებას მოუტან სამშობლოს, ხალხს სიკეთეს და სიხარულს მიანიჭებ. თუ, რა თქმა უნდა, ღმერთის ნებაც იქნება. მთავარია სიკეთეს ემსახურო, თავდაუზოგავად იბრძოლო და ღმერთი აუცილებლად გაგამარჯვებინებს. ეს კი მთავარია.

დავით მუსხელიშვილი ისტორიკოსი, საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის აკადემიკოსი, ისტორიისა და ეთნოგრაფიის ინსტიტუტის დირექტორი. დაიბადა თბილისში 1928 წ. 19 ოქტომბერს. მშობლები: ელენე მუსხელიშვილი, ლევან მუსხელიშვილი; მეუღლე — ნანა მუსხელიშვილი (1930); შვილები: გიორგი (1954), ვახტანგი (1957). დაამთავრა თსუ ისტორიის ფაკ-ტი (1952). იყო ისტორიის და ეთნოგრაფიის ინსტიტუტშიის უმცროსი, უფროსი მეცნიერ-თანამშრომელი, განყოფილების გამგე (1956-96), დირექტორია 1999 წლიდან. იყო ქართული საბჭოთა ენციკლოპედიის უფროს სამეცნიერო რედაქტორი (1972-82). დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია: „ციხე-ქალაქი უჯარმა" (1956), სადოქტორო — „საქართველოს ისტორიული გეოგრაფიის ძირითადი საკითხები" (1973). ავტორია მონოგრაფიებისა „ციხე-ქალაქი უჯარმა" (1966), „საქართველოს ისტორიული გეოგრაფიის ძირითადი საკითხები" (I,1977, II,1980), „ხოვლეს ნამოსახლარის არქეოლოგიური მასალა" (1978). არის ღირსების ორდენის კავალერი (1998).
ჰობი: ჯაზური მუსიკა.
მისამართი: (სამსახურის) მელიქიშვილის 10. ტელ: 99-06-82. (ბინის) დოლიძის 44. ტელ: 36-74-11.

სამართლიანობა, კაცთმოყვარეობა, სამშობლოს სიყვარული.

დავით მუქერია დირიჟორი, რუსთაველის პრემიის ლაურეატი. დაიბადა თბილისში 1954 წ. 27 დეკემბერს. მშობლები: რუქაია ცინცაძე, ბორის მუქერია; მეუღლე — ლია ნიქაბაძე (1958); შვილები: თეა (1977), თამარი (1979). დაამთავრა თბილისის სახელმწიფო კონსერვატორია სპეციალობით — საოპერო-სიმფონიური დირიჟორობა (1985). არის ბათუმის სიმფონიური ორკესტრის მთავარი დირიჟორი (1987 წლიდან), ბათუმის ოპერისა და ბალეტის სახ. თეატრის მთავარი დირიჟორი წლიდან (1993). არის ბათუმის საოპერო თეატრის სპექტაკლების: „აბესალომ და ეთერის", „ლელას", „აიდას", „ოტელოს" დამდგმელი დირიჟორი. მიღებული აქვს მ.აბაშიძისა პრემია (1994), რუსთაველის პრემიის ლაურეატია 1995 წლიდან.
(1995) ჰობი: ფეხბურთი.
მისამართი: (ბინის) მელიქიშვილის 23. თბილისი, 380009. ტელ: 29-33-50.

სიყვარული ღმერთის, ადამიანის და მუსიკის. თავდადებული შრომა და უსაზღვრო სიყვარული პროფესიისადმი. ძიება სილამაზისა ყველგან და ყოველში. თვითკრიტიკა, სამართლიანობა, პრინციპულობა, პატივისცემა კოლეგებისადმი. მოვუტანო ადამიანებს სიხარული და ბედნიერება ჩემი საქმიანობით.

ლია მუხაშავრია არასამთავრობო ორგანიზაცია „კონსტიტუციის 42-ე მუხლის" გამგეობის თავმჯდომარე, ადვოკატი. დაიბადა თბილისში 1962 წ. 15 სექტემბერს. მშობლები: ნელი შარია, სოსო მუხაშავრია. დაამთავრა თსუ იური-

დიული ფაკ-ტი (1989), ტემპლის (აშშ) სამართლის სკოლა (1995), ფრანკფურ-ტის საბანკო აკადემია (1999). მუშაობს მთაწმინდის რ-ნის ადვოკატურაში 1990 წლიდან. დაიცვა მაგისტრის ხარისხი თემაზე „გაეროს პროცედურა ადამიანის უფლებათა დარღვევის შემთხვევაში" (აშშ, 1995). არის თავისუფლების ინსტი-ტუტის, მინის მესაკუთრეთა უფლებების დაცვის ასოციაციის წევრი.
ჰობი: კინო, ალპინიზმი.
მისამართი: (სამსახურის) სანკტ-პეტერბურგის 8. თბილისი. ტელ: 95-16-33, ელ-ფოსტა: mukha-98@yahoo.com

იურისტი გავხდი არა იმიტომ, რომ დეტექტივები მიყვარდა. მაინტერესებდა როგორ არის მოწყობილი საზოგადოება და სახელმწიფო, რას ეყრდნობა და რა-ზე დგას. სამწუხაროდ, ჩემი პროფესიის წყალობით ბევრი ისეთი რამ გავიგე, რასაც სხვაგვარად ვერ ვისწავლიდი და ადამიანურად უფრო ბედნიერი და ხა-ლასი ვიქნებოდი. ვფიქრობ, არაფერი მოდის შრომის გარეშე. უბრალოდ, ისე უნდა იშრომო, რომ შენც გსიამოვნებდეს და არც სხვებისთვის იყოს მძიმე. მწამს სიკეთის უძლეველობის, მაგრამ ვფიქრობ, რომ სიკეთისა და ბოროტების ბალანსის დასაცავად საჭიროა თითოეულისგან გამოკვეთილი გარჯა.

ჯუმბერ მშვილდაძე ბაღდათის რაიონის გამგეობის თავმჯდომარე. დაი-ბადა სოფ. მეორე ობჩაში (ბაღდათის რ-ნი) 1940 წ. 25 მაისს. მშობლები: მარო ვაშაყმაძე, ვარდენ მშვილდაძე; მეუღლე — მზია არშილავა (1943); შვილები: მა-რინე (1966), მაია (1967), მაკა (1973). დაამთავრა სასოფლო-სამეურნეო ინ-ტი მეხილეობის, მებოსტნეობისა და მევენახეობის განხრით (1965). იყო კოლმეურ-ნეობის რგოლის ხელმძღვანელი (1953-60), ბრიგადირი (1960-62), სკოლის მას-წავლებელი (1962), სასოფლო რაიონული კომიტეტის ინსპექტორ-პარტორგა-ნიზატორი (1962-65), სკოლაში საწარმოო სწავლების გამგე (1965-66), კოლმე-ურნეობის აგრონომი (1966-67), კოლმეურნეობის თავმჯდომარე (1967-76), პარტიის რაიკომის წევრი (1976-78), სოფლის მეურნეობის სამმართველოს უფ-როსი (1978-82), აგრომრეწვის თავმჯდომარე (1982-86), ქალაქის საბჭოს თავმ-ჯდომარე (1986-87), ალმასკომის თავმჯდომარის მოადგილე (1987-90), სოფ-ლის საბჭოს თავმჯდომარე (1990-94), ქარელის რ-ნის გამგეობის თავმჯდომა-რის I მოადგილე (1994-95), ბაღდათის რ-ნის გამგეობის თავმჯდომარეა 1995 წლიდან.
ჰობი: კითხვა, ბუნებაში სიარული თავისუფალ დროს, ფიზიკური მუშაობა, ვე-ნახის მოვლა.
მისამართი: (სამსახურის) წერეთლის 11, ბაღდათის რ-ნი. ტელ: 29-29. (ბინის) სოფ. მეორე ობჩა, ბაღდათის რ-ნი.

პრინციპულობა, საქმისადმი სიყვარული, ხელმძღვანელისადმი პატივისცემა, ხალხთან ახლოს ყოფნა, სიმართლის თქმა, კეთილი საქმის მკეთებლისთვის თა-ნადგომა და ერთგულება. გავიზარდე გლეხის ოჯახში, ბავშვობიდანვე მივეჩ-ვიე შრომისადმი სიყვარულს, წიგნის კითხვას, ოჯახურ ტრადიციებს, ოჯახის სიყვარულს.

გიზო (გია) მჭედლიძე საქართველოს პარლამენტის წევრი. დაიბადა სოფ. ბოსლევში (ზესტაფონის რ-ნი) 1960 წ. 25 ივლისს. მშობლები: აზა (ნანი) დვა-ლიშვილი-მჭედლიძე, თამაზ მჭედლიძე; მეუღლე — დარეჯან ხიტალიშვილი-მჭედლიძისა (1960); შვილები: თორნიკე (1981), დიმიტრი (1984). დაამთავრა სპი ავტომატიკისა და გამოთვლითი ტექნიკის ფაკ-ტი (1983). იყო ელმავალმშენე-ბელი ქარხნის ოსტატი, უბნის უფროსი, საამქროს უფროსის მოადგილე, საამქ-როს უფროსი, განყოფილების უფროსი (1983 წლიდან). პარლამენტის წევრია 1995 წლიდან. იყო ედპ-ის წევრი (1988-96). არის სახალხო პარტიის დამფუძნე-ბელი (1997).
ჰობი: სპორტი.

მისამართი: (სამსახურის) საქართველოს პარლამენტი. რუსთაველის 8. თბილისი, 380018. ტელ: 99-79-46. (ბინის) დიდი დიღომი, III მ/რ. კორპ. 10. ბ. 53. თბილისი, 380031.

ვთქვა სიმართლე, რაგინდ მწარე ან წამგებიანი არ უნდა იყოს ეს.

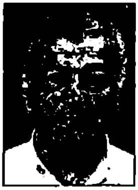

გურამ მჭედლიძე პალეობიოლოგიის ინსტიტუტის დირექტორი, საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის წევრ-კორესპონდენტი. დაიბადა თბილისში 1931 წ. 27 სექტემბერს. მშობლები: ლუბა წეერავა, ანდრო მჭედლიძე. დაამთავრა თსუ ბიოლოგიის ფაკ-ტი (1954). იყო პალეობიოლოგიის ინ-ტის უმცროსი მეცნიერ-თანამშრომელი (1958-66), უფროსი მეცნიერ-თანამშრომელი (1966 წლიდან), განყოფილების ხელმძღვანელი (1978 წლიდან), დირექტორის მოადგილე (1979 წლიდან). დირექტორია 1989 წლიდან. დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია „კავკასიის ნამარხი ვეშაპისმაგვარები" (1962); სადოქტორო — „ვეშაპისმაგვართა პალეობიოლოგიური ისტორიის ძირითადი თავისებურებები" (1973). არის 70-ზე მეტი სამეცნიერო ნაშრომის ავტორი. მათ შორის „Китообразные Кавказа" 1964 (ინგლისურ ენაზე — 1988), „Некоторые общае черты истории китообразных" (თბილისი, 1970), „General Features of the Paleobiological Evolution of Cetacea" (ვაშინგტონი, 1984), Fossil Cetacea of Caucasus (Washington, 1988). არის აშშ ხერხემლიანთა პალეონტოლოგიის საზოგადოების წევრი (1974).

ჰობი: მუსიკა.

მისამართი: (სამსახურის) პალეობიოლოგიის ინსტიტუტი. ნიაღვრის 4. თბილისი, 380008. ტელ: 93-12-82, ელ-ფოსტა: Guram@paleobi.acnet.ge (ბინის) კერესელიძის 1. თბილისი, 380008. ტელ: 93-53-97.

ერთგულება, შემწყნარებლობა, კეთილსინდისიერება, ადამიანის უფლებების დაცვა, მეცნიერული კვლევისადმი ინტერესი.

ლიკა ნადარაია „ფემინისტური კლუბის" პრეზიდენტი. დაიბადა თბილისში 1957 წ. 31 მაისს. მშობლები: ჟუჟუნა ხუნდაძე, ნუგეშა ნადარაია; მეუღლე — ოთარ მჟავანაძე (1951); შვილი — ნანა (1982). დაამთავრა თსუ ფსიქოლოგია-ფილოსოფიის ფაკ-ტი (1978). იყო ნევროლოგიის ინ-ტის ფსიქოლოგი (1978-81), კარდიოლოგიის ინ-ტის უმცროსი მეცნიერ-თანამშრომელი (1981-89), გაიარა სტაჟირება აშშ-ში (1989-90). იყო ამერიკული ბიზნეს-სკოლის დირექტორი (1991-92), კინოსტუდია „ორბის" დირექტორი (1992-93), მოსკოვის ქალთა კლუბის პრეზიდენტი (1993-95), მესამე ბავშვთა საავადმყოფოს ფსიქოლოგი (1996-97). ფემინისტური კლუბის პრეზიდენტია 1998 წლიდან, ასოციაცია „ინტერკულტურის" თავმჯდომარე — 1998 წლიდან. დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია: „როზენცვაიგის ფრუსტრაციის საკვლევი ტესტის ადაპტაცია და მისი გამოყენება ფსიქოსომატური პათოლოგიების დროს" (1997). მონაწილეობდა ფემინისტურ აქციებში (1986-89).
ჰობი: ვაკის პარკში ვარჯიში.
მისამართი: (სამსახურის) თაყაიშვილის 3, თბილისი. ტელ: 22-40-18, ელ-ფოსტა: Femclub@yahoo.com. (ბინის) თაყაიშვილის 3, თბილისი. ტელ: 22-40-18.

ადამიანი! მისი უფლებანი და თავისუფლებანი. და ამის დასაცავად ყოველდღიური ბრძოლა. ნონკონფორმიზმი. მიყვარს წინააღმდეგობის გადალახვა.

ზურაბ ნადარეიშვილი კომპოზიტორი, კინოსტუდია „კვალის" მუსიკალური რედაქტორი. დაიბადა ფოთში 1957 წ. 4 იანვარს. მშობლები: ლეილა აბუევა, ზურაბ ნადარეიშვილი; მეუღლე — ნინო შავდია (1963); შვილები: ნუცა (1986), გიორგი (1987). დაამთავრა სპი ენერგეტიკის ფაკ-ტი (1978), კონსერვატორიის კომპოზიციის ფაკ-ტი (1987). იყო „ქართული ფილმის" მუსიკალური განყოფილების ხმის ოპერატორი (1987-89), თბილისის მე-3 სამუსიკო სასწავლებლის (1989-93), კონსერვატორიის პედაგოგი (1993 წლიდან). კინოსტუდია „კვალის" მუსიკალური რედაქტორია 1996 წლიდან. არის ავტორი საფორტეპიანო და ინსტრუმენტული პიესებისა, ვარიაციებისა ფორტეპიანოსთვის (1986), ოთხი პიესისა სიმებიანი კვარტეტისთვის (1986), სიმებიანი კვარტეტისა (1987), სიმფონიური პოემისა (1989), „საგალობლების" ინსტრუმენტული ანსამბლისთვისა (1990), მუსიკის კინოსა და ანიმაციური ფილმებისთვის, სპექტაკლებისთვის. მიღებული აქვს სსრკ ახალგაზრდა კომპოზიტორთა კონკურსის I პრემია (1987), საქართველოს კომპოზიტორთა კავშირის პრემია საფორტეპიანო ტრიოსთვის (წლის საუკეთესო ნაწარმოები, 1993), III პრემია მოსკოვის პროკოფიევის სახ. საერთაშორისო კონკურსზე (ვარიაციები ფორტეპიანოსა და ორკესტრისთვის, 1997). არის კომპოზიტორთა კავშირის (1987), ლიბერალურ-დემოკრატიული ეროვნული პარტიის (1989) წევრი. მისი ბიოგრაფია შეტანილია ცნობარში International Who's Who in Music and Musicians' Directory (კემბრიჯი, მე-17 გამოცემა).
მისამართი: (სამსახურის) ალმაშენებლის 123, თბილისი, 380002. ტელ: 94-29-50. (ბინის) ჩიქოვანის 20, ბ. 41. თბილისი. ტელ: 33-03-75.

„არასოდეს არ გადასდო ხვალისთვის ის, რისი გაკეთებაც შეგიძლია... ზეგ!"

თამაზ ნადარეიშვილი ისტორიკოსი, აფხაზეთის ავტონომიური რესპუბლიკის უზენაესი საბჭოს თავმჯდომარე, გენერალ-მაიორი. დაიბადა გაგრაში

1954წ. 19 ივლისს. მშობლები: ალექსანდრა შენგელაია, ვლადიმერ ნადარეიშვილი; მეუღლე — ლელა ყურაშვილი (1956); შვილები: ანა (1979), ვლადიმერი (1980). იყო თბილისის უმაღლესი სამხედრო საარტილერიო სასწავლებლის კურსანტი (1971-75). დაამთავრა სოხუმის უნივერსიტეტის ფილოლოგიის ფაკ-ტი (1981). იყო გაგრის უშიშროების კომიტეტის სამთავრობო კავშირგაბმულობის განყოფილების თანამშრომელი (1974-79), კპ გაგრის ქალაქკომის ინსტრუქტორი, განყოფილების გამგე, II მდივანი (1979-90), საქართველოს უზენაესი საბჭოს დეპუტატი (1990-92), აფხაზეთის უმაღლესი საბჭოს დეპუტატი (1991), თავმჯდომარის I მოადგილე (1992), საქართველოს პარლამენტის წევრი (1992-95), აფხაზეთის მინისტრთა საბჭოს, თავდაცვისა და უშიშროების საბჭოს თავმჯდომარე (1992-93), საქართველოს სახელმწიფო მეთაურის მრჩეველი (1993), მინისტრთა კაბინეტის ვიცე-პრემიერი (1993-95). აფხაზეთის უმაღლესი საბჭოს თავმჯდომარე და ეროვნული უშიშროების საბჭოს წევრია 1995 წლიდან. არის ავტორი წიგნებისა: „გენოციდი აფხაზეთში" (ნათარგმნია რუსულ, ინგლისურ ენებზე), „აფხაზეთის ტრაგედიის დოკუმენტური კრებული" „შეთქმულება საქართველოს წინააღმდეგ", „აფხაზეთი ომამდე და ომის შემდეგ", 4 მონოგრაფიის, მრავალრიცხოვანი საგაზეთო პულიკაციისა. არის ვ.გორგასლის I ხარისხის ორდენის კავალერი (1993), მსოფლიო საერთაშორისო ინფორმატიზაციის აკადემიის (1997), აფხაზეთის არ აკადემიის (1998) აკადემიკოსი, გ.შარვაშიძის პრემიის ლაურეატი (1998). არის „აფხაზეთის გათავისუფლების პარტიის" თავმჯდომარე (1999).

მისამართი: (სამსახურის) რუსთაველის 29. თბილისი 380008. ტელ: 98-57-48. ფაქსი: 99-71-03.

ჩემი წინაპრები აფხაზეთის თავადები იყვნენ, ამიტომაც გენეტიკურად სისხლში მქონდა გამჯდარი აფხაზეთისადმი განსაკუთრებული სიყვარული და რამდენადაც შემეძლო ნებისმიერ თანამდებობაზე ყოფნისას ვცდილობდი რალაც სასიკეთო გამეკეთებინა ჩემი მხარისთვის. პროფესიით ისტორიკოსმა კარგად ვიცი ჩემი სამშობლოს — საქართველოს ისტორია. მუდამ ერთიანი, ძლიერი საქართველო იყო ჩემი სალოცავი ხატი, ამიტომაც პრინციპულ წინააღმდეგობას ვუწევდი სეპარატისტთა საქმიანობას.

კიაზო ნადარეიშვილი ფიზიოლოგი, რადიობიოლოგი, საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის აკადემიკოსი, მეცნიერების დამსახურებული მოღვაწე, რადიობიოლოგიისა და რადიაციული ეკოლოგიის სამეცნიერო-კვლევითი ცენტრის დირექტორი. დაიბადა სენაკში 1930 წ. 14 იანვარს. მშობლები: ლუბა გოთოშია, შალვა ნადარეიშვილი; მეუღლე — ლატავრა ფოჩიანი (1939). დაამთავრა ლენინგრადის სამხედრო სამედიცინო აკადემია (1953). მუშაობდა საბჭოთა საოკუპაციო ჯარში გერმანიაში მედიცინის სამსახურის ოფიცრის სხვადასხვა თანამდებობაზე (1953-57), ფიზიოლოგიის ინსტიტუტში უმცროს მეცნიერ-თანამშრომლად (1957-60), ლაბორატორიის, სექტორის და განყოფილების გამგედ (1960-76), ინ-ტის დირექტორის მოადგილედ სამეცნიერო დარგში (1976-90). რადიობიოლოგიისა და რადიაციული ეკოლოგიის ცენტრის დირექტორია 1990 წლიდან. დაიცვა სადოქტორო დისერტაცია: „რადიაციის გულსისხლძარღვთა სისტემაზე გავლენის საკითხები" (მოსკოვი, 1966). არის 200-ზე მეტი ნაშრომის ავტორი, მათ შორისაა 12 მონოგრაფიაა და 5 გამოგონება. მომზადებული ჰყავს 7 მეცნიერებათა დოქტორი. ითვლება ქართული რადიოლოგიური სკოლის ფუძემდებლად. არის სამი სამეცნიერო საზოგადოების დამაარსებელი და უცვლელი თავმჯდომარე: რადიობიოლოგიის (1968), „ბიო-სამედიცინო ტექნიკური საზ-ბის" (1968), „ეკოლოგიის" (1989); მათი პერიოდული გამოცემების — „რადიაციული გამოკვლევები" (გამოდის 1971 წლიდან), „ბიომედტექნიკა" (გამოდის

1970 წლიდან), „ეკოლოგიური პრობლემები" (გამოდის 1990 წლიდან) — დამფუძნებელი და მთავარი რედაქტორი. არის 1995 წელს „ეკოლოგიური საზოგადოების" ბაზაზე შექმნილი „ეკოლოგიურ მეცნიერებათა აკადემიის" პრეზიდენტი. ღირსების ორდენის კავალერი (1999), "წლის ადამიანი" (აშშ ბიოგრაფიული ინ-ტი, ABI, 1997), დაჯილდოებულია ამავე ინ-ტის "ოქროს ჩანაწერით" საერთაშორისო საზ-ბისათვის გაწეული განსაკუთრებული წვლილისათვის (1997).

ჰობი: ელექტრონული ტექნიკა.

მისამართი: (სამსახურის) თელავის 51. ტელ: 74-54-42, 94-20-17. (ბინის) გ. მუხაძის 6, ბ. 2. ტელ: 22-32-44.

სიკეთე. სამეცნიერო და არა მხოლოდ სამეცნიერო ინფორმაციის ოპერატიულად მოპოება და სამეცნიერო პრაქტიკაში გამოყენება.

შოთა ნადირაშვილი ფსიქოლოგი, საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის აკადემიკოსი, ფსიქოლოგიის ინ-ტის დირექტორი. დაიბადა თბილისში 1926 წ. 26 ივნისს. მშობლები: თამარ ბერიშვილი, ალექსანდრე ნადირაშვილი; მეუღლე — ქეთევან ცინცაძე (1932); შვილები: დიმიტრი (1961), ალექსანდრე (1964). დაამთავრა თსუ ფილოსოფია-ფსიქოლოგიის ფაკ-ტი (1944). მუშაობდა იქვე ასისტენტად, უფროს ასისტენტად, დოცენტად, პროფესორად (1952-84); იყო ფსიქოლოგიის ინ-ტის უმცროსი, უფროსი მეცნიერ-თანამშრომელი, განყოფილების გამგე, დირექტორის მოადგილე. დირექტორია 1956 წლიდან. დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია: „აზროვნებისა და მეტყველების ურთიერთობა" (1956), სადოქტორო — „განზოგადების ოპერაციის განვითარება სასკოლო ასაკში" (1964). არის 150 სამეცნიერო სტატიის, 14 მონოგრაფიისა და ფსიქოლოგიის სახელმძღვანელოს ავტორი, მათ შორის: „განზოგადების განვითარება სასკოლო ასაკში", „პიროვნების სოციალური ფსიქოლოგია", „აღქმის ფსიქოლოგიური პრობლემები", „Понятие установки в общей и социальной психологии", „განწყობის ფსიქოლოგია" 2 ტომი, „Деятельность и установка" , "შეჯიბრების ფსიქოლოგია", "გავლენის ფსიქოლოგია" და სხვ. არის დ.უზნაძის სახელობის პრემიის ლაურეატი.

ჰობი: კლასიკური მუსიკის ფირფიტების შეგროვება.

მისამართი: (სამსახურის) პ. იაშვილის 22, ფსიქოლოგიის ინსტიტუტი. ტელ:93-24-54. (ბინის) სარაჯიშვილის III ჩიხი 5. ტელ: 98-22- 68.

ჩემი ცხოვრების ძირითადი საქმიანობა მეცნიერების სამსახური და ახალგაზრდობის ეროვნული ორიენტაციით აღზრდა იყო. ამ ამოცანების სამსახური ცხოვრების მრავალ სიკეთეზე უარის თქმას მოითხოვდა. ბევრი სიძნელე, რომლებიც ამის გამო მქონდა ცხოვრებაში, ადვილად გადავიტანე, რადგან ასე ცხოვრობდნენ ჩემი მასწავლებლები და მშობლები. მე მეამაყებოდა, რომ მათ გზას მივყვებოდი. ამ მიმართულებით მალე ბევრი მიმდევარი და თანამშრომელი შევიძინე. მაგრამ ჩემთვის მაინც მოულოდნელი იყო იმის აღმოჩენა, რომ საზოგადოება თურმე აფასებს ადამიანებს, რომლებიც ასეთი ორიენტაციით ცხოვრობენ. ბოლო ხანებში საზოგადოებისგან დიდი სითბო და პატივისცემა ვიგრძენი.

ნუგზარ ნავაძე საქართველოს პარლამენტის წევრი, ფრაქცია „მაჟორიტარის" თავმჯდომარის მოადგილე. დაიბადა ხარაგაულში 1949 წ. 6 მარტს. მშობლები: ანიკო ნავაძე, ვლადიმერ ნავაძე; მეუღლე — ლამარა კურტანიძე (1949); შვილები: ნიკა (1974), კახა (1975). დაამთავრა საპი მექანიკის ფაკ-ტი (1978). იყო N1 ავტოშემკეთებელი ქარხნის კონტროლიორი, ოსტატი, ინჟინერი (1969-75), კომკავშირის ცკ-ის ინსტრუქტორი, ხარაგაულის კპ რაიკომის I მდივანი, პარტკომი (1975-83), თბილისის საავტობუსო გაერთიანების გენერალური დირექტორი (1983-87), თბილისის სატრანსპორტო გაერთიანების უფროსის I მოადგი-

ლე, უფროსი (1987-95). პარლამენტის წევრია 1995 წლიდან. ავტორია წიგნებისა: „ერთი წუთით შეჩერდი მგზავრო", „ერთი რაიონის ახალგაზრდობა", „მერანი-91", „ხარაგაულის ახალგაზრდული ორგანიზაციის სახელოვანი გზა". მიღებული აქვს მედალი „შრომითი მამაცობისათვის". იყო სკკპ წევრი (1974-91).
ჰობი: სპორტი (განსაკუთრებით ფეხბურთი).
მისამართი: (სამსახურის) საქართველოს პარლამენტი. რუსთაველის გ. თბილისი, 380018. ტელ: 92-12-71, 99-88-63. (ბინის) წერეთლის 55. კორპ. 1. თბილისი, 380054. ტელ: 95-72-93.

შრომისმოყვარეობა, სიმართლე, ობიექტურობა, მინდობილი საქმისადმი მაღალი პასუხისმგებლობა. კმაყოფილებით ვიხსენებ განვლილ გზას, რთულ პირობებში მიღებულ ბევრ სწორ გადაწყვეტილებას. წარმატებად მიმაჩნია ისიც, რომ საქართველოსთვის უმძიმეს პერიოდში შექმნილი „მერანი-91" 1997 წელს ევროპულ ტურნირში მონაწილეობდა.

შალვა ნათელაშვილი საქართველოს პარლამენტის წევრი, ლეიბორისტული (შრომის) პარტიისა და ფრაქცია „ლეიბორისტის" თავმჯდომარე. დაიბადა დაბა ფასანაურში (დუშეთის რ-ნი) 1957 წ. 17 თებერვალს. მშობლები: დარეჯან ნიკლაური, ამბროსი ნათელაშვილი; მეუღლე—ბელა ალანია (1963); შვილები: ბექა (1993), დარეჯანი (1995). დაამთავრა თსუ იურიდიული ფაკ-ტი (1981), სსრკ საგარეო საქმეთა სამინისტროს დიპლომატიური აკადემიის ასპირანტურა (მოსკოვი, 1989). იყო საქართველოს პროკურატურის სტაჟიორი, გამომძიებელი, განყოფილების პროკურორი, უფროსი პროკურორი, პარტკომის მდივანი, საერთაშორისო ურთიერთობათა განყოფილების უფროსი (1981-92), პარლამენტის წევრი, იურიდიული კომისიის თავმჯდომარე (1992-95). საპარლამენტო ფრაქცია „ლეიბორისტის" თავმჯდომარე და პარლამენტის ბიუროს წევრია 1995 წლიდან. იყო კოალიცია „ერთიანი საქართველოს" თანათავმჯდომარე, პოლიტიკური ორგანიზაცია „სახელმწიფო სამართლებრივი გაერთიანების" თავმჯდომარე. არის იურისტთა მსოფლიო ასოციაციის წევრი (1993), საქართველოს ეროვნულ და სოციალურ ურთიერთობათა აკადემიის აკადემიკოსი (1998).
ჰობი: ასტრონომია.
მისამართი: (სამსახურის) რუსთაველის გ. თბილისი 380018. ტელ: 99-93-79. ფაქსი: 99-62-13. (ბინის) ნუცუბიძის პლატო IV მ/რ. კორპ.10ბ. ბ.76. ტელ: 29-35-47.

ყველგან და ყოველთვის ვაკეთო მხოლოდ სიკეთე.

გოჩა ნათენაძე საქართველოს პარლამენტის წევრი. დაიბადა ვალეში 1960 წ. 17 ივლისს. მშობლები: ანასტასია ყოჩიაშვილი, იოსებ ნათენაძე; მეუღლე — ნანა მოდებაძე (1962); შვილები: სოსო (1983), გიორგი (1985), ვლადიმერი (ვაკო) 1988. დაამთავრა თსუ გეოგრაფია-გეოლოგიის ფაკ-ტი (1982). იყო ახალციხის მეურნეობა-ტექნიკუმის კომკავშირის კომიტეტის მდივანი, კომკავშირის ახალციხის რაიკომის ინსტრუქტორი (1984-85), საორგანიზაციო განყოფილების გამგე (1985-86), სტუ მინერალოგია-პეტროგრაფიის ლაბორატორიის გამგე (1986-92), ახალციხის საკრებულოს თავმჯდომარე (1989-91), ახალციხის რ-ნის გამგეობის თავმჯდომარის პირველი მოადგილე (1992-95).
ჰობი: მთები, ექსპედიციები, მინერალების შეგროვება, მოგზაურობა უცნობ ადგილებში.
მისამართი: (სამსახურის) საქართველოს პარლამენტი.რუსთაველის გ. თბილისი, 380018. ტელ: 92-20-87, ფაქსი: 99-80-64. (ბინის) სააკაძის 20. ახალციხე. 383750. ტელ: 2-17-85.

ჩვენ ვკვდებით, რადგან ადამიანები ვართ, მაგრამ ისე არ ვცხოვრობთ, რო-

გორც ადამიანებს, ღვთის შვილებს შეეფერებათ. ვცდილობ ვიცხოვრო ისე, რომ გავამართლო ჩემი ადამიანად მოსვლა. ვცდილობ არ დამავიწყდეს ღვთის სამსჯავრო. რადგან ისედაც ცოდვილებად ვიბადებით, მეტად აღარ დავიმძიმო ცოდვებით სული. მინდა გამუდმებით მახსოვდეს სინდისის არსებობა და მინდა ჩემი შვილები მაინც მოესწრონ თავისუფალ, ბედნიერ საქართველოს. მთელი ჩემი ცხოვრება ვიბრძოდი საქართველოსთვის. თუ თვითონ თავისუფალი არ იყავი, ამას ვერ შეძლებ. ჯერჯერობით ვახერხებ და ასე მოვკვდები კიდეც. ჩემი წილი ტყვია მიმიღია საქართველოსთვის ნასროლი და კვლავ მზადა ვარ მივიღო.

ვახტანგ ნანიტაშვილი ჟურნალისტი, საქართველოს რადიოს გენერალური დირექტორი. დაიბადა თბილისში 1947 წ. 21 ივნისს. მშობლები: ლილი ვასაძე, ბორის ნანიტაშვილი; მეუღლე — ნანა ჭარხალაშვილი (1950); შვილები: ნატო (1981), ნუცა (1988). დაამთავრა თსუ (1973). იყო საქართველოს ტელერადიოკორპორაციის უმცროსი რედაქტორი, პასუხიმგებელი მდივანი, მთავარი რედაქტორის მოადგილე, მთავარი რედაქტორი (1969-92). საქართველოს რადიოს გენერალური დირექტორია 1992 წლიდან. არის ჟურნალისტთა ფედერაციის წევრი, ჟურნალისტთა რამდენიმე პრემიის მფლობელი. დაჯილდოებულია ღირსების მედლით. არის ავტორი საგაზეთო წერილებისა, რადიო და ტელეგადაცემებისა, პროგრამა „პიკის საათის" ერთ-ერთი დამაარსებელი (გ. ლეჟავასთან ერთად, 1979).
ჰობი: მუსიკა (ბახიდან ოფენბახამდე), ფეხბურთი, თევზაობა.
მისამართი: (სამსახურის) კოსტავას 68. თბილისი 380071. ტელ: 36-62-83, ფაქსი: 99-76-07. (ბინის) ზანდუკელის 13. ტელ: 99-92-75.

ულალატობა. კომპეტენტურობა. პროფესიონალიზმი. სიახლისადმი ლტოლვა. სენტიმენტალიზმი.

ვალერი (ვლადიმერ) ნანობაშვილი საერთაშორისო ტელეკომუნიკაციის და ინფორმაციის ცენტრის (ITIC) აღმასრულებელი დირექტორი და დირექტორთა საბჭოს თავმჯდომარე. დაიბადა სიღნაღში 1963 წ. 29 აგვისტოს. მშობლები: ნანული ქოქიაშვილი, ზაურ ნანობაშვილი; მეუღლე — მარინე ალადაშვილი (1967); შვილები: თამუნა (1993), ნანა (1998). დაამთავრა სპი ელექტრონიკა-ელექტრომექანიკის ფაკ-ტი (1988), უცხო ენათა ინ-ტი (1986). იყო ელექტრონულ-იონური ტექნოლოგიების სამეცნიერო-კვლევითი ინ-ტის ინჟინერი (1988-91), ელექტროოპტიკური ლაბორატორია „ეოლის" უმცროსი მეცნიერ-თანამშრომელი (1991-92), საკაბელო ტელევიზია „VII არხის" ტექნიკური განყოფილების უფროსი (1992-93), შპს ტელეკომუნიკაციის ცენტრ „სიტეკოს" დირექტორი (1993-95), ამერიკული ორგანიზაცია ISAR-ის ტექნიკური მენეჯერი (1995-96). საერთაშორისო ტელეკომუნიკაციის და ინფორმაციის ცენტრის აღმასრულებელი დირექტორი და დირექტორთა საბჭოს თავმჯდომარეა 1996 წლიდან. 1995 წლიდან მონაწილეობდა 10-ზე მეტი პროექტის განხორციელებაში (დამფინანსებლები: ISAR, სოროსის ფონდი, ევრაზიის ფონდი და სხვ.). ITIC ფარგლებში გამოსცა დონორებისა და საინვესტიციო ფონდების ცნობარები (1997-98). არის საქართველოს ახალგაზრდა ინჟინერთა ასოციაციის დამფუძნებელი და გამგეობის წევრი (1996 წლიდან).
ჰობი: მუსიკა, მოგზაურობა, ფილმები, რადიოტექნიკა.
მისამართი: (სამსახურის) 26 მაისის მოედანი 2. თბილისი, 380002. ტელ: 33-04-25, ტელ/ფაქსი: 98-77-97, ელ-ფოსტა: <n @ access. sanet. ge> (ბინის) გლდანის მასივი, მე-3 მ/რ. კორპ. 6. ბ. 41. თბილისი. ტელ: 68-05-26, 52-42-14.

პრინციპები: ნაკლები ლაპარაკი, მეტი საქმე, პროფესიონალიზმი, ერთგულება და არჩეული საქმის სიყვარული, დისციპლინა და მობილიზებულობა. მიზნები: წინსვლა და განვითარება როგორც ინდივიდუალური, ასევე ორგანიზაციული,

საქართველოს ისეთი მომავლის აშენება, სადაც ნებისმიერ ადამიანს ნორმალურად ეცხოვრება.

მანანა ნასარიძე თბილისის საოლქო სასამართლოს მოსამართლე. დაიბადა თბილისში 1958 წ. 4 თებერვალს. მშობლები: ალევტინა ნასარიძე, ნოდარ ნასარიძე; შვილი — თეა (1979). დაამთავრა თსუ იურიდიული ფაკ-ტი (1981). იყო სხვადასხვა დაწესებულების იურისკონსულტი (1981-89), სახელმწიფო არბიტრაჟის სახელმწიფო არბიტრი (1989 წლიდან), უზენაესი საარბიტრაჟო სასამართლოს წევრი (1991-97), თბილისის სააპელაციო სასამართლოს მოსამართლე (1998-99). თბილისის საოლქო სასმართლოს მოსამართლეა 1999 წლიდან.
ჰობი: მხატვრული ლიტერატურა.

მისამართი: (სამსახურის) რობაქიძის 7ა. ტელ: 53-09-14, 53-09-17. (ბინის) ვაჟაფშაველას V კვ. კორ. 1. ბ. 79. თბილისი.

ალბათ ძირითადი პრინციპი, რომლითაც ვხელმძღვანელობ, არის პასუხისმგებლობა პირველ რიგში საკუთარი თავის და სინდისის წინაშე, რამაც, ვფიქრობ, განაპირობა ჩემი საქმიანი წარმატება. ცხოვრებაში ვცდილობ მივდიო პრინციპს: მოექეცი სხვას ისე, როგორც გინდა მოგექცნენ შენ.

პეტრე ნასყიდაშვილი საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის წევრ-კორესპონდენტი, სოფლის მეურნეობის მეცნიერებათა აკადემიის აკადემიკოსი, სელექციური მიღწევების გამოცდის და დაცვის ინსპექციის უფროსი, დოქტორი, პროფესორი. დაიბადა სოფ. ვალეში (ახალციხის რ-ნი) 1928 წ. 27 ნოემბერს. მშობლები: სალომე მერაბიშვილი, პავლე ნასყიდაშვილი; მეუღლე — დალი აბულაძე (1939); შვილები: ია (1958), მაკა (1961). დაამთავრა სასოფლო-სამეურნეო ინ-ტის აგრონომიული ფაკ-ტი (1952). იყო აგრარული უნივერსიტეტის გენეტიკისა და სელექცია-მეთესლეობის კათედრის ასპირანტი (1952-56), ლაბორანტი, უფროსი ლაბორანტი (1956-59), ასისტენტი (1959-61), დოცენტი (1961-77), აგრონომიული ფაკ-ტის დეკანი (1974-79), აგრარული უნივერსიტეტის პრორექტორი (1983-95). გენეტიკისა და სელექცია-მეთესლეობის კათედრის გამგეა 1973 წლიდან, პროფესორი — 1977 წლიდან, სოფლის მეურნეობისა და სურსათის სამინისტროს სელექციური მიღწევების გამოცდისა და დაცვის ინსპექციის უფროსია 1995 წლიდან. დაიცვა სადოქტორო დისერტაცია „ხორბლის სახეობათაშორისი ჰიბრიდიზაციით სასელექციო საწყისი მასალის შექმნა" (1974). ავტორია 420 სამეცნიერო ნაშრომის (მათ შორის წიგნების: „ხორბლის სელექცია საქართველოში" 1983; „ხორბლის სახეობათაშორისი ჰიბრიდიზაცია" 1983; „სუბტროპიკული კულტურების სელექცია" 1991 და სხვ.). არის მეცნიერების დამსახურებული მოღვაწე (1983), სახელმწიფო პრემიის ლაურეატი (1990), საპატიო ნიშნის (1980) და ღირსების (1997) ორდენების კავალერი, სელექციონერთა და გენეტიკოსთა საზოგადოების ვიცე-პრეზიდენტი.
ჰობი: კინო, მხატვრული ლიტერატურა.
მისამართი: (სამსახურის) ჭავჭავაძის 17. თბილისი, 380079. ტელ: 22-11-84, 29-46-91. (ბინის) ნუცუბიძის პლატო V მ/რ. კორპ. 1. I სად. ბ. 15. თბილისი, 380085. ტელ: 32-71-51.

ჩემი მეცნიერებაში სწრაფვა განაპირობა პროფესორ ნიკოლოზ ლაჭყეპიანის და პროფესორ ლეონიდე დეკაპრელევიჩის პირადმა მაგალითმა.

პაატა ნაცვლიშვილი ჟურნალისტი, გაზეთ „სამშობლოს" რედაქტორი. დაიბადა თბილისში 1952 წ. 16 ოქტომბერს. მშობლები: ეთერ მეხაშიშვილი, თეიმურაზ ნაცვლიშვილი; მეუღლე — ნინო სხირტლაძე (1967); შვილი — თეონა (1986). დაამთავრა თსუ ჟურნალისტიკის განყოფილება (1974), ხელოვნების ფაკ-ტი (1976). იყო გაზეთ „თბილისის უნივერსიტეტის" ლიტმუშაკი (1974-76),

„ახალგაზრდა კომუნისტის“ კორესპონდენტი (1976-78), ჟურნალ „მართვეს“ ლიტმუშაკი (1978-84), საქართველოს საზღვაო სანაოსნოს შორეული ნაოსნობის მატროსი (1980-84), საქართველოს რადიოს ახალგაზრდული პროგრამების რედაქციის მთავარი რედაქტორი (1984-85), „ახალგაზრდა კომუნისტის“ რედაქტორი (1985-88), საქართველოს ტელევიზიის შემოქმედებითი გაერთიანება „სხივის“ მთავარი რედაქტორი (1994). გაზეთ „სამშობლოს“ რედაქტორია 1988 წლიდან. სხვადასხვა დროს პარალელურად იყო გაზეთ „ნატვრისთვალის“ რედაქტორი, ტელევიზიის შემოქმედებითი გაერთიანება „სხივის“ მთავარი რეჟისორი, „ახალი ქართული გაზეთის“ მთავარი რეჟისორი. ცნობილია, როგორც უნივერსალური ტიპის ჟურნალისტი. მისი რედაქტორობით გამოიცა პირველი ფერადი და კომპიუტერული გაზეთები საქართველოში. არის ავტორი წიგნებისა: „ქაღალდის წერო“ (1981), „ადით ბიჭებო ჯომოლუნგმაზე!“ (1983), „მოგზაურობა არგოთი“ (1985), „ბედნიერი ჭირისუფალი“ (1986), „ქაღალდის წერო-6“ (1986), „საქართველოს მიწა“ (1994), „სიყვარულის დასაწყისი“ (ლექსების კრებული) (1986), „სიყვარულის გაგრძელება“ (1993). მისი ლექსები თარგმნილია რამდენიმე უცხო ენაზე. მუშაობს პროზაში, დრამატურგიასა და მხატვრულ თარგმანში. გატაცებულია მოგზაურობით, მისი საზღვარგარეთული რეპორტაჟები და შთაბეჭდილებები უკანასკნელი 20 წლის განმავლობაში სისტემატურად გადაიცემა საქართველოს ტელევიზიით, იბეჭდება პრესაში. იყო სეოკ-ის დამფუძნებელი-წევრი, ვიცე-პრეზიდენტი (1981-96). არის ჟურნალისტთა საერთაშორისო ფედერაციისა და სპორტულ ჟურნალისტთა საერთაშორისო ასოციაციის წევრი, „პაატა ნაცვლიშვილის გამომცემლობის“ (1993), კულტურული ოლიმპიადის საქართველოს ეროვნული კომიტეტის (1999) დამფუძნებელი და პრეზიდენტი. ცნობილია, როგორც მრავალმხრივი ინტერესების მქონე კოლექციონერი, ბიბლიოფილი და ფილატელისტი. არის სამარკო საქმის ერთ-ერთი ორგანიზატორი და ხელმძღვანელი საქართველოში, კავშირგაბმულობის სამინისტროს სახ. საგადასახადო ნიშნების გამოშვების მუდმივმომქმედი კომისიის წევრი. მას ეკუთვნის 30-ზე მეტი ქართული საფოსტო მარკის დიზაინი. არის საქართველოს ოლიმპიური და სპორტული ფილატელიის ასოციაციის პრეზიდენტი, იღწვის უცხოეთში დაცული ქართული სიძველეების გამოვლენის, შესწავლისა და საქართველოში ჩამოტანისათვის.

ჰობი: მოზაურობა, ფილატელია.

მისამართი: (სამსახურის) რუსთაველის 42. თბილისი 380008. ტელ: 93-56-25. ფაქსი: 93-68-44. (ბინის) მარჯანიშვილის 2. თბილისი 380002. ტელ: 96-30-03.

გიორგი (გია) ნახუცრიშვილი ბოტანიკის ინსტიტუტის დირექტორი, საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის წევრ-კორესპონდენტი. დაიბადა თბილისში 1932 წ. 1 ივნისს. მშობლები: მარიამ აბაშიძე, შალვა ნახუცრიშვილი; მეუღლე — ციალა ძონენიძე (1933); შვილები: მაია (1964), გიორგი (1971). დაამთავრა თსუ ბიოლოგიის ფაკ-ტი (1956). იყო ბოტანიკის ინ-ტის უმცროსი მეცნიერ-თანამშრომელი (1959-61), სწავლული მდივანი (1961-66), უფროსი მეცნიერ-თანამშრომელი (1966-73), მცენარეთა ეკოლოგიის განყოფილების გამგე (1973 წლიდან). დირექტორია 1982 წლიდან. იყო თსუ დოცენტი (1967-82). პროფესორია 1982 წლიდან. დაიცვა სადოქტორო დისერტაცია „ცენტრალური კავკასიონის მაღალმთის მცენარეულობის და ფიტოცენოზების ეკოლოგია“ (1972). ავტორია სამეცნიერო ნაშრომებისა: „ცენტრალური კავკასიონის მაღალმთის მცენარეთა და ფიტოცენოზების ეკოლოგია“ (I ტ. 1971, II ტ. 1974), „საქართველოს მცენარეულობა“ (ინგლისურ ენაზე, 1999), „კავკასიის სუბნივალური მცენარეულობა“ (ინგლისურ ენაზე, 1998). მიღებულ აქვს ივანე ჯავახიშვილის პრემია (1994). არის საქართველოს ბოტანიკური საზოგადოების პრეზიდენტი

(1983), ავსტრიის მეცნიერებათა აკადემიის ნევრ-კორესპონდენტი (1986).
მისამართი: (სამსახურის) ბოტანიკის ინსტიტუტი. კოჯრის შოსე, თბილისი, 380007. ტელ: 99-77-46, ელ-ფოსტა: giorgi @ botany. kheta. ge (ბინის) ირ.აბაშიძის 20. თბილისი, 380079. ტელ: 22-67-67.

ვცდილობ ვიყო ჩემი ქვეყნის ღირსეული მოქალაქე, სამართლიანი და პრინციპული.

გიორგი ნემსაძე საქართველოს ფეხბურთელთა ნაკრების კაპიტანი. დაიბადა თბილისში 1972 წ. 10 მაისს. მშობლები: მარიამ ნემსაძე, ვაჟა ნემსაძე; მეუღლე — რუსუდან ნემსაძე (1971); შვილები: ვაჟა (1990), თორნიკე (1992). დაამთავრა თსუ კომერციის ფაკ-ტი (1995). თამაშობდა თბილისის „დინამოში" (1988-91, 1993-95), ლანჩხუთის „გურიაში" (1991-92), თბილისის „შევარდენში" (1992-93), გერმანიის „ჰომბურგში" (1995-96), თურქეთის „ტრაბზონსპორში" (1996-97), შვეიცარიის „გრასჰოპერში" (1997-98). არის საქართველოს ოთხგზის ჩემპიონი, ბრინჯაოს და ვერცხლის მედლის მფლობელი, თურქეთის ბრინჯაოს მედლის მფლობელი, შვეიცარიის ჩემპიონი.
ჰობი: ფეხბურთი, ოჯახი, წიგნები.
მისამართი: (სამსახურის) შარდტურმშტრასე 321. ციურიხი, შვეიცარია. ტელ: 447-46-47. (ბინის) კნოლევის 5. თბილისი. ტელ: 66-28-26.

ჩემი წარმატება განაპირობა ფეხბურთის დიდმა სიყვარულმა, შრომამ, თავდადებამ, პრინციპულობამ, ერთგულებამ, ერის სიყვარულმა, ოჯახის სიყვარულმა.

ნანა ნემსაძე ბიოლოგიური მეურნეობა „ელკანა"-ს პრეზიდენტი. დაიბადა თბილისში 1937 წ. 8 იანვარს. მშობლები: ქეთევან გილაშვილი, პროკოფი ნემსაძე; მეუღლე — ლევან რცხილაძე (1935); შვილები: ქეთევანი (1959), გიორგი (1961). დაამთავრა თსუ ბიოლოგიის ფაკ-ტი (1960). იყო თსუ მცენარეთა ფიზიოლოგიის კათედრის ასისტენტი (1964-67), დოცენტი (1967-81), ეკოლოგიის კათედრის დოცენტი (1981-95), საქართველოს მწვანეთა მოძრაობის დამფუძნებელი და თანათავმჯდომარე (1988-95), პარლამენტის გარემოს დაცვის კომისიის ექსპერტი (1993-95). ბიოლოგიური მეურნეობის ასოციაცია „ელკანას" დამფუძნებელი და პრეზიდენტია 1993 წლიდან, „საქართველოს მწვანეების" ცენტრალური საბჭოს თავმჯდომარე — 1995 წლიდან. დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია (1967). ავტორია მრავალი სამეცნიერო სტატიისა.
ჰობი: მოგზაურობა, ყვავილები.
მისამართი: (სამსახურის) დელისის III ქუჩა, ნავკეთი 16. ტელ: 53-64-87. ფაქსი: 53-64-84. (ბინის) თარხნიშვილის ჩიხი 9. ტელ: 22-67-92.

არაძალადობა, „ღია" ურთიერთობები, გულწრფელობა, სხვისი ინტერესების გათვალისწინება, მექრთამეობის, „ჩანყობის" კატეგორიულად უარყოფა. ხელს ვკიდებ მხოლოდ იმ საქმეს, რომელიც მაინტერესებს და საჭიროდ მიმაჩნია.

გელა ნიკოლაიშვილი არასამთავრობო ორგანიზაცია „ყოფილი პოლიტპატიმრები — ადამიანის უფლებებისათვის" პასუხისმგებელი მდივანი. დაიბადა თბილისში 1958 წ. 27 მარტს. მშობლები: თამარ ცაბუტაშვილი, ანტონ ნიკოლაიშვილი; მეუღლე — ქეთევან პერანიძე (1963). შვილები: ბექა (1989), თამარი (1990). დაამთავრა თსუ ისტორიის ფაკ-ტი (1981). იყო მცხეთის ხელოვნებისა და ისტორიულ-არქიტექტურული მუზეუმ-ნაკრძალის ექსკურსიამძღოლი, მეცნიერ-თანამშრომელი, სწავლული მდივანი, სამეცნიერო განყოფილების გამგე (1981-91), საქართველოს ადამიანის უფლებათა დაცვის კომიტეტის წამყვანი სპეციალისტი (1992), საქართველოს პარლამენტის წევრი (1992-95). საქართველოს პარლამენტის ადამიანის უფლებათა და ეროვნულ უმცირესობათა საკითხების ექსპერტ-კონსულტანტია 1996 წლიდან, ორგანიზაცია „ყოფილი

პოლიტპატიმრები — ადამიანის უფლებებისათვის" პასუხისმგებელი მდივანია 1996 წლიდან. ავტორია წიგნისა „ადამიანის უფლებები საქართველოში: კრიტიკული ანალიზი"; თანაავტორი წიგნისა „როგორ დავიცვათ საკუთარი უფლებები". იყო ილია ჭავჭავაძის საზოგადოების წევრი (1988-95).
მისამართი: (სამსახურის) რუსთაველის 40. თბილისი. ტელ: 93-13-10, ელ-ფოსტა: nana-ka @ hotmail. com (ბინის) ვაჟა-ფშაველას VII კვ. კორპ. 10. ბ. 9. თბილისი. ტელ: 30-31-06.

ადამიანი მაქსიმალურად უნდა ეცადოს სიკეთის თესვას, რადგან ადრე თუ გვიან ყველას ყველაფერი მოეკითხება — კაცისგან, ქვეყნისგან, ღმერთისგან.

დავით ნიკოლეიშვილი საზღვაო ასოციაცია „პოსეიდონის" თავმჯდომარე, იქთიოლოგი, აკვალანგისტი. დაიბადა თბილისში 1960 წ. 20 იანვარს. მშობლები: თამარ ქაჯაია, ალექსანდრე ნიკოლეიშვილი. დაამთავრა რიგის თევზის მრეწველობისა და მეურნეობის ტექნიკური ინ-ტის წყლის ბიორესურსებისა და აკვაკულტურის დაუსწრებელი ფაკ-ტი (1990). სწავლობდა ფოთის საზღვაო სკოლაში (1982-83); მუშაობდა ფოთის საოკეანო თევზჭერის სამმართველოში თევზსაჭერ ხომალდებზე (1983-84); სწავლობდა და მუშაობდა რიგაში ბალტიის ზღვის თევზჭერის სამმართველოში (1984-88); იყო თბილისის ჰიდროტექნიკისა და მელიორაციის სამეცნიერო-ტექნიკური ინ-ტის თანამშრომელი (1988-89), გელენჯიკის ოკეანოგრაფიის ინ-ტის და უტრიშის სამეცნიერო-ექსპერიმენტული ცენტრის თანამშრომელი (1990-93). ასოციაცია „პოსეიდონის" თავმჯდომარეა 1994 წლიდან. არის დოკუმენტური ფილმის „ახალი ტალღის" ავტორი (1998). მისი უშუალო ხელმძღვანელობით მომზადდა „საქართველოს შავი ზღვის რეგიონში აკვაკულტურის განვითარების ნაციონალური პროგრამა" (1994-95; შესულია წიგნში „Marine Aquaculture in the Black Sea Region", აშშ); საქართველოს ნავთობკომპანიის შეკვეთით 1996 წელს მონაწილეობა მიიღო ანგარიშის მომზადებაში: „თევზები და მეთევზეობა" (შესულია წიგნში „გარემო პირობების აღწერა საქართველოს ტერიტორიაზე ადრეული ნავთობის სატრანსპორტო ნავთობსადენის გასწვრივ"); გადაღებულია BBC-ის დოკუმენტურ ფილმში „შავი ზღვა — დაღუპვა თუ ხელმეორედ დაბადება" (1995). არის საქართველოს „მწვანეთა მოძრაობის" წევრი (1994).
ჰობი: წყალქვეშ ცურვა და გადაღება, ვინდსერფინგი, აღმოსავლური მედიცინა და ფილოსოფია.
მისამართი: (სამსახურის) თამარ მეფის 11. ბ. 75. თბილისი, 380044. ტელ: 94-12-17, 95-82-81, ფაქსი: 99-83-01, ელ-ფოსტა: poseidon @ ip. osgf. ge (ბინის) ქეთევან წამებულის 92. თბილისი. ტელ: 94-12-17.

ჩემი ყველა პროფესია, ცოდნა და შინაგანი მისწრაფება ზღვასთანაა დაკავშირებული. ჩემი ღრმა რწმენით, ზღვებსა და ოკეანეებზე მშვენიერი, საინტერესო და თუგინდ ამოუცნობი სამყარო მთელ გალაქტიკაში მეორე არ მეგულება. ზღვის სამყაროსადმი დიდმა ინტერესმა და სიყვარულმა განაპირობა ჩემი პირადი იდეალებიცა და მიზნებიც. ჩემი და ჩემი ორგანიზაციის ყველაზე დიდი მიზანია საქართველოს თანამედროვე საზღვაო ქვეყნად ხილვა, ინდუსტრიული მარიკულტურის (ზღვის ფერმერობის) დანერგვა და განვითარება.

ნიკოლოზი (ფაჩუაშვილი) ბოდბის ეპისკოპოსი. დაიბადა 1961 წ. 10 თებერვალს. მშობლები: მზია კობახიძე-ფაჩუაშვილი, გივი ფაჩუაშვილი; მეუღლე — ნინო კანდელაკი (1962); შვილები: ანა (1986), სალომე (1992), მარიამი (1994). დაამთავრა თსუ ფიზიკის ფაკ-ტი; სასულიერო აკადემია (1992). მუშაობდა კინოსტუდია „ქართულ ფილმში" (1986), 150-ე საშ. სკოლის ფიზიკის მასწავლებლად (1987), თეატრალურ ინსტიტუტში. აკურთხეს დიაკვნად (1990), მღვდლად (1991). დაინიშნა სვეტიცხოვლის საპატრიარქოს ტაძრის და წყნეთის

სიონის ტაძრის მოძღვრად (1991); გადაყვანილ იქნა ქაშვეთის წმ. გიორგის ტაძრის მოძღვრად (1992), მეტეხის ღვთისმშობლის ტაძრის წინამძღვრად (1996), თბილისის ფერისცვალების ტაძრის წინამძღვრად (1993). აღყვანილ იქნა დეკანოზის ხარისხში. დაინიშნა საპატრიარქოს მისიისა და ევაგნელიზაციის განყოფილების თავმჯდომარის მოადგილედ (1991), საპატრიარქოსთან არსებული წმ. ნინოს სახელობის მისიონერული სასწავლებლის დირექტორად (1995), ასწავლის თბილისის სახ. პედაგოგიურ უნივერსიტეტში (1992). წმ. ნინოს გზაზე ფეხით სამჯერ მოგზაურობისთვის მიენიჭა წმ. ნინოს მორჩილის საპატიო წოდება.
მისამართი: (ბინის) ჭავჭავაძის 75, ბ. 34. ტელ: 22-48-34.

ნიკო ნიკოლოზიშვილი საქართველოს საგანგებო და სრულუფლებიანი ელჩი სომხეთის რესპუბლიკაში. დაიბადა თბილისში 1965 წ. 9 მაისს. მშობლები: ნატალია ოქრომჭედლიშვილი, ალექსანდრე ნიკოლოზიშვილი; მეუღლე — ანდრეა ადამოვიჩოვა (1963); შვილები: მარიამი (1990), ალექსი (1991), გიორგი (1997). დაამთავრა თსუ ფილოლოგიის ფაკ-ტი (1988), თბილისის სასულიერო აკადემიის ქრისტიანული ხელოვნების ისტორიის ფაკ-ტი (1995). იყო გაზეთ „ივერია-ექსპრესის" მთავარი რედაქტორი (1993-95), ახალგაზრდობის საქმეთა სახ. დეპარტამენტის თავმჯდომარე (1995-98). არის თსუ ქართულ-საზღვარგარეთულ ლიტერატურულ ურთიერთობათა სამეცნიერო-კვლევითი ლაბორატორიის უმცროსი მეცნიერ-თანამშრომელი (1988 წლიდან). საგანგებო და სრულუფლებიანი ელჩია 1998 წლიდან. აქვეყნებდა სტატიებს ფილოლოგიის, კულტურისა და რელიგიის ისტორიის საკითხების შესახებ, პუბლიცისტურ წერილებს. არის თსუ „პრეს-კლუბის" (1987წლიდან), იყო „საქართველოს პოლიტიკური კლუბის" (1993-94) წევრი.
ჰობი: შორ გზებზე მანქანით სეირნობა.
მისამართი: (სამსახურის) არამის 42. ერევანი, სომხეთის რესპუბლიკა. ტელ: (8-8852) 526-41-83. (ბინის) დიდუბის 4. I კორპ. ბ.10. თბილისი. ტელ: 35-27-72.
მართლმადიდებლობა, სამშობლოსა და ოჯახის სიყვარული. ვცდილობ, ყველა საქმეს მივუდგე პროფესიულად და პასუხისმგებლობის გრძნობით.

თედო ნინიძე საქართველოს იუსტიციის საბჭოს წევრი. დაიბადა სოფ. ასკანაში (ოზურგეთის რ-ნი) 1950 წელს. მეუღლე—თინათინ ცხაკაია, შვილი გიორგი (1978). დაამთავრა თსუ იურიდიული ფაკ-ტი (1971), სსრკ სახელმწიფოსა და სამართლის ინ-ტის ასპირანტურა (1974), უცხო ენების პედაგოგიური ინ-ტის გერმანული ენისა და ლიტეტრატურის ფაკ-ტის 3 კურსი. იყო ეკონომიკისა და სამართლის ინ-ტის უმცროსი, უფროსი მეცნიერ-თანამშრომელი (1975-78), კომპარტიის ცკ-ს ადმინსიტრაციული ორგანოების განყოფილების ინსტრუქტორი (1978-84), იუსტიციის მინისტრის მოადგილე (1984-88), ჟურნალ „სამართლის" მთავარი რედაქტორი (1988-92), უზენაესი საბჭოს დეპუტატი (1991-92), სახელმწიფო საბჭოს წევრი (1992), საქართველოს გენერალური პროკურორი (1992-93), საქართველოს იუსტიციის მინისტრი (1994-98). არის იურიდიულ მეცნიერებათა კანდიდატი, თსუ დოცენტი. გამოქვეყნებული აქვს სამეცნიერო ნაშრომები და მონოგრაფია.
მისამართი: (სამსახურის)ალმაშენებლის 80. თბილისი 380002. ტელ: 95-75-99.

ირმა ნიორაძე ბალერინა, სანკტ-პეტერბურგის მარინის თეატრის პრიმა-ბალერინა. დაიბადა თბილისში 1969 წ. 15 ივნისს. მშობლები: ჟონა მაჭარაშვილი, ამირან ნიორაძე; მეუღლე — გოჩა ჩხაიძე (1968). დაამთავრა თბილისის სახ. ქორეოგრაფიული სასწავლებელი ს.ვეკუასა და ვ.ჭაბუკიანის ხელმძღვანელო-

ბით (1987). იყო პეტერბურგის სახ. ქორეოგრაფიული აკადემიის სტაჟიორი (საფრონოვას კლასი, 1987-88), თბილისის ოპერისა და ბალეტის თეატრის სოლისტი (1989-90), კოპენჰაგენის (დანია) სამეფო თეატრის სტაჟიორი (1991). პეტერბურგის მარიინის თეატრის სოლისტი და პრიმა ბალერინაა 1992 წლიდან. ცეკვავდა მთავარ პარტიებს სპექტაკლებში: „ჟიზელი", „კორსარი", „დონ კიხოტი", „ბახჩისარაის შადრევანი", „ფასკუნჯი", „სერენადა", „შეჰერეზადა", „გედის ტბა", „ამორძალები", „ლაურენსია", „დემონი", „ლეგენდა სიყვარულზე", „მძინარე მზეთუნახავი", „რაიმონდა", „ბაიადერი", „გოია" (ხოსე ანტონიონი), „დო მაჟორი" (ბალანჩინი), „ბროლის სასახლე", „ფერიას კოცნა", „ექსტაზის პოემა", „კარმენი" (რ.ბეტი) და სხვ. არის აშშ მსოფლიო საერთაშორისო საბალეტო კონკურსის ლაურეატი (ჯექსონი, 1990).
ჰობი: ვიოლინო, ჰერბარიუმი.
მისამართი: (ბინის) Крюков канал д.5 кв. 32. Санкт-Петербург. ტელ/ფაქსი: 272-69-53. ვაჟა-ფშაველას 73ა, IV კორპ. ბ. 82. თბილისი.
მიეაღწიო სრულყოფას საბალეტო ხელოვნებაში.

ზურაბ ნიჟარაძე მხატვარი, პროფესორი, საქართველოს სახალხო მხატვარი. დაიბადა თბილისში 1928 წ. 4 დეკემბერს. მშობლები: მართა თარხნიშვილი, არჩილ ნიჟარაძე; მეუღლე — ციცინო ციციშვილი (1936); შვილები: ნინო (1959), ანნა (1969). დაამთავრა თსსა (1955). იყო სამხატვრო აკადემიის ხატვის კათედრის პედაგოგი (1964-71), რექტორი (1982-87). მუშაობს მხატვრობის სხვადასხვა დარგში: ფენერა, გრაფიკა, თეატრალური, კინო და კედლის მხატვრობა. არის რუსთაველის პრემიის ლაურეატი. მისი ბიოგრაფია შეტანილია ქართულ საბჭოთა ენციკლოპედიაში.
ჰობი: ყველა აზარტული თამაში (ჩოგბურთიდან ჭადრაკის ჩათვლით).
მისამართი: (ბინის) ჭავჭავაძის 39. ტელ: 23-56-89.
შემოქმედება ხელმისაწვდომი თავისუფლების პირობებში.

ნინო ნიჟარაძე აჭარის სახელმწიფო ხელოვნების მუზეუმის დირექტორი. დაიბადა ბათუმში 1945 წ. 24 აპრილს. მშობლები: ნათელა ჯიბუტი, ნადიმ ნიჟარაძე; მეუღლე — ვახტანგ (ბესო) ბესელია (1945); შვილები: ლუკა (1972), ნიკა (1974). დაამთავრა თსსა ფერწერის ფაკ-ტის კინომხატვრობის განყოფილება (1971). იყო ბათუმის სამხატვრო სასწავლებლის სპეცსაგნების მასწავლებელი (1974-80), ბათუმის თოჯინების თეატრის მთავარი მხატვარი და მხატვრის სახლის მთავარი მეთოდისტი (1981-86). ბავშვთა ხელოვნების სტუდიის სამხატვრო ხელმძღვანელია 1986 წლიდან, აჭარის ხელოვნების მუზეუმის დირექტორი — 1995 წლიდან. შექმნილი აქვს გრაფიკული სერია „ძველი თბილისი" (1972), „თეატრი", ფერწერული ტილო „1942 წელი". ჰქონდა გამოფენები ჩეხეთში, პოლონეთში, რუსეთში, თურქეთში. სპექტაკლისთვის „მზის სხივი" რუმინული დრამატურგიის ფესტივალზე მიღებული აქვს I ხარისხის დიპლომი (1982); საქართველოს თეატრალური საზოგადოების ჯილდო — საუკეთესო სცენოგრაფიისთვის (1994); აჭარის უზენაესი საბჭოს საპატიო სიგელი, აჭარის კულტურის სამინისტროს სიგელი (1995). არის საერთაშორისო საზოგადოება „საქართველოს ქალები მშვიდობისა და სიცოცხლისათვის" აჭარის რეგიონული განყოფილების გამგეობის წევრი, თეატრალური საზოგადოების აჭარის განყოფილების გამგეობის წევრი, აჭარის კულტურის ფონდის წევრი.
ჰობი: მებაღეობა (აივნებზე).
მისამართი: (სამსახურის) ერას ქ. 8, ბათუმი. ტელ: 7-38-94. (ბინის) კობალაძის 5, ბ. 52. ბათუმი. ტელ: 7-68-82.
ყველა საქმისადმი შემოქმედებითი მიდგომა. მთელი სიცოცხლე მიეუძღვნა ბავშვებს: ჩემს მოსწავლეებს, ჩემს ნათლულებს, ჩემს შვილიშვილებს. რაც შე-

იძლება მეტი გავცე (ცოდნა, გამოცდილება, სიყვარული), მივაღწიო სულიერ ჰარმონიას, სრულვყო ჩემი პროფესია. პრინციპი — მოვიქცე ისე, როგორც ჩემი საკუთარი გული და გონება მკარნახობს. იდეალები — მშვიდი ცხოვრების ფონზე საინტერესო შემოქმედებითი მუშაობა. დავამატებდი, რომ ეოცნებობ, თეატრ-გალერეის შექმნაზე, სადაც შერწყმულია 3 ჩემი უსაყვარლესი დარგი ხელოვნებისა: მხატვრობა-მუსიკა-თეატრი.

ტარიელ ნიჟარაძე შუახევის რაიონის გამგეობის თავმჯდომარე. დაიბადა სოფ. ქიძინეებში (შუახევის რ-ნი) 1938 წ. 15 დეკემბერს. მშობლები: ფატი ნიჟარაძე, რეჯებ ნიჟარაძე; მეუღლე — გულნარა ნიჟარაძე (1940); შვილები: რობინზონი (1960), ბადრი (1962), თენგიზი (1974). დაამთავრა საქართველოს სასოფლო-სამეურნეო ინ-ტის სოფლის მეურნეობის მექანიზაციის ფაკ-ტი (1977). იყო სასოფლო ბიბლიოთეკის გამგე (1957-58), მუშაობდა შუახევის ავტოსატრანსპორტო საწარმოში სხვადასხვა თანამდებობაზე (1960-66), იყო ამავე საწარმოს დირექტორი (1966-74), „აჭარსოფლტექნიკის" შუახევის რაიონული განყოფილების უფროსი (1974-80), სოფლის მეურნეობის სამმართველოს უფროსი (1980), შუახევის რაიონული საბჭოს აღმასკომის თავმჯდომარე (1980-85), ხულოს რაიონული საბჭოს აღმასკომის თავმჯდომარე (1985-90), „საქსურსათსაბითუმო ვაჭრობის" ბათუმის მაცივარკომბინატის დირექტორი (1990-95). შუახევის რ-ნის გამგებელია 1995 წლიდან. მიღებული აქვს აჭარის უზენაესი საბჭოს საპატიო სიგელი, 2 მედალი (ერთი — საზღვრის დაცვისთვის), ღირსების ორდენი (1999). არის დემოკრატიული აღორძინების კავშირის წევრი.
ჰობი: ყვავილების მოვლა, პოეზია.
მისამართი: (სამსახურის) თამარ მეფის 30, დაბა შუახევი. ტელ: 7-62-91, 2-50-00. (ბინის) თამარ მეფის 7, დაბა შუახევი. ტელ: 2-51-00, 7-62-91.

პატიოსნება, მომთხოვნელობა თავის თავისადმი. არ მიყვარს საქმის შუა გზაზე მიტოვება, ვიზიარებ სხვათა აზრს, განსაკუთრებულ პატივს ვცემ ახალგაზრდობას, მხარს ვუჭერ მათს ნააზრევს. სამართლიანობა, შრომისმოყვარეობა, გონიერება, თავმდაბლობა და სიყვარული იყო ჩემი მეგზური და გზის გამკვალავი. ასეა დღესაც. ასე იქნება ხვალ.

† **შოთა ნიშნიანიძე** პოეტი, რუსთაველის პრემიის ლაურეატი, ჟურნალ „საუნჯის" მთავარი რედაქტორი. დაიბადა თბილისში 1929 წ. 18 მარტს. მშობლები: ქსენია ნიშნიანიძე, გიორგი ნიშნიანიძე; მეუღლე — თამარ ჩიჯავაძე (1930); შვილი — ნათია (1957). დაამთავრა თსუ ფილოლოგიის ფაკ-ტი (1953). იყო მწერალთა კავშირის მდივანი (1981-84), თავმჯდომარე (1984-86). ავტორია წიგნებისა: „კაფე-თესე" (1959), „ზეთისხილის რტო" (1961), „მზე და ჩრდილი" (1963), „ხილვები" (1962), „მზე შუბის ტარზე" (1970), „გადასახედი" (1977), „ერთტომეული" (1979), „ასი ლექსი" (1993). არის შრომის წითელი დროშის, საპატიო ნიშნის, ღირსების ორდენის კავალერი, რუსთაველის (1975), გალაკტიონ ტაბიძის (1977), ვაჟა-ფშაველას (1995), ჟიული შარტავას (1996), გ.შერვაშიძის სახელობის აფხაზეთის სახელმწიფო პრემიის (1997), სსრკ სახელმწიფო პრემიის (1984) ლაურეატი. იყო საქართველოს სსრ რამდენიმე მოწვევის დეპუტატი, სსრკ უმაღლესი საბჭოს დეპუტატი (1984-88).

არავითარი წინასწარ შემუშავებული სახელმძღვანელო პრინციპები არა მქონია არც ცხოვრებაში და ისიც შემოქმედებაში. ვცდილობდი სიმართლის მსახური ვყოფილიყავი, როგორც მწერალი და როგორც მოქალაქე. 1948 წელს ებრაელ ნათელმხილველთან შეხვედრამ, რომელიც ღრმად იყო განსწავლული თალმუდში, ძირეულად შეცვალა ჩემი პიროვნული გუნება და სულიერი მისწრაფებანი. იმ ხნიდან მოყოლებული ეზოთერული ლიტერატურით დავინტერესდი და თანდათან რელიგიურიც გავხდი. შემოქმედი კაცი ხშირად უნდა იდგეს ჩრდილში, რათა სხვებზე უკეთ ხედავდეს, თუ რა ხდება სამზეოზე.

რევაზ ნოდარიშვილი ონის რაიონის გამგეობის თავმჯდომარე. დაიბადა სოფ. პაპილეთში (ონის რ-ნი) 1936 წ. 16 აპრილს. მშობლები: ნასტა რთველაძე, ჯიბო ნოდარიშვილი; მეუღლე — იზოლდა თოდაძე (1941); შვილები: ზურაბი (ფიდელა) (1961-97), მაია (1969). დაამთავრა საპი მექანიკა-მანქანათმშენებლობის ფაკ-ტი (1960), მოსკოვის საზოგადოებრივ მეცნიერებათა აკადემია (1980). იყო თბილისის საავიაციო ქარხნის ინჟინერ-ტექნოლოგი (1960-61), ონის ავტოსატრანსპორტო საწარმოს დირექტორი (1961-74), საქალაქო საბჭოს აღმასკომის (1974-86), რაიაღმასკომის თავმჯდომარე (1986-89), რაიკომის I მდივანი (1989-91). ონის რ-ნის გამგეობის თავმჯდომარეა 1992 წლიდან. არის საქართველოს ავტოტრანსპორტის დამსახურებული მუშაკი (1972), მიღებული აქვს მედლები „ყამირის მიწების ათვისებისთვის" (1957) და „შრომითი მამაცობისთვის" (1969), შრომის წითელი დროშის ორდენი (1983). იყო სკკპ წევრი (1963-91). მოქალაქეთა კავშირის წევრია 1998 წლიდან. მისი ინიციატივით და ხელმძღვანელობით (1995-96). ონის მოსახლეობამ ააშენა გაბრიელ მთავარანგელოზის ეკლესია, საფუძველი ეყრება წმინდა გიორგის ეკლესიის აღდგენით სამუშაოებს.
ჰობი: ეთაყვანება ქალბატონებს. მოსწონს თუ არა, ცდილობს ყველას მიმართ ყურადღებიანი იყოს.
მისამართი: (სამსახურის) აღმაშენებლის მოედანი 1, ონი, 384140. ტელ: 2-04-75. (ბინის) თბილისის 14, ონი, 384140. ტელ: 2-03-30.

სიმართლე, ერთგულება, სიცრუისა და ორპირობის აუტანლობა, პირდაპირობა, პრინციპულობა, სიძნელეებისა და სირთულეების ძებნა, უკანდაუხევლობა, სხვისთვის მუდამ სიკეთის კეთების ფიქრი, გაჭირვებაში მყოფთა შეცოდება და შეძლებისდაგვარად დახმარება, სტიქიური მოვლენებისადმი (რომლებიც ბევრი მინახავს) უშიშრობა და ურთულესი სიტუაციიდან გამოსვლის უნარი, ინიციატივისა და წინამძღოლობის გრძნობა, შრომის ამტანიანობა, მეგობრებისადმი და ახლობლებისადმი ულალატობა, სამშობლოს უდიდესი სიყვარული და სამსახური, არაპომპეზურობა, ჩემი სამუდამო უდიდესი მწუხარების ირგვლივ მყოფთათვის არგრძნობინება, ბუნებრივი ნაკლის: სიჯიუტის, ემოციურობის, სიფიცხის ვერმოშლა, მათი მიმტევებლობით დაბალანსება, სხვა ეროვნების ადამიანებისადმი (განსაკუთრებით: ებრაელები, ოსები, სომხები და სხვ.) თაყვანისცემა და თანადგომა.

გია ნოდია ფილოსოფოსი, მშვიდობის, დემოკრატიისა და განვითარების კავკასიური ინსტიტუტის გამგეობის თავმჯდომარე. დაიბადა მოსკოვში 1954 წ. 4 სექტემბერს. მშობლები: ნელი ნოდია, ოთარ ნოდია; მეუღლე — ზეინაბ სარაძე (1948); შვილი — ელენე (1980). დაამთავრა თსუ ფილოსოფია-ფსიქოლოგიის ფაკ-ტი (1976). იყო ფილოსოფიის ინ-ტის უმცროსი მეცნიერ-თანამშრომელი, სწავლული მდივანი, განყოფილების გამგე, უფროსი მეცნიერ-თანამშრომელი (1980-95). დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია: „შრომის კატეგორია და მარქსისტული ჰუმანიზმი" (1982). გამოქვეყნებული აქვს 30-ზე მეტი სამეცნიერო სტატია და 3 წიგნი: „Категогия труда и марксистский гуманизм" (1986), „თამაშის ცნება კულტურის ფილოსოფიაში" (1987), „საით?" (1995). იყო ქენანის ინ-ტის ვ.ვილსონის სახ. მკვლევართა საერთაშორისო ცენტრის (ვაშინგტონი, 1991-92), დემოკრატიის კვლევის საერთაშორისო ფორუმის (ვაშინგშტონი, 1996), ბერკლის უნივერსიტეტის (კალიფორნია, 1997), ბერლინის ვისენშაფტკოლეჯის (1998-99) სტიპენდიანტი.
ჰობი: ფეხბურთი.
მისამართი: (სამსახურის)მ.ალექსიძის1. თბილისი 380093. ტელ: 33-40-81. ელფოსტა: cipdd@access.sanet.ge (ბინის) ნუცუბიძის პლატო III მ/რ, I კვ. XIII კორპ. ბ.30. ტელ: 32-49-83.

არ უნდა იყო ზედმეტად თანმიმდევრული (მათ შორის ამ პრინციპის განხორციელებაში).

გაიოზ ნოზაძე საქართველოს პარლამენტის წევრი. დაიბადა ჭიათურაში 1937 წ. 10 თებერვალს. მშობლები: თამარ ტყემალაძე, პლატონ ნოზაძე; მეუღლე — მარინე მოდებაძე (1947); შვილები: პლატონი (1966), მამუკა (1967). დაამთავრა სპი სამშენებლო ფაკ-ტი (1960), საზოგადოებათმცოდნეობის აკადემია (მოსკოვი, 1977). მუშაობდა სამშენებლო ორგანიზაციებში, კომკავშირულ და პარტიულ თანამდებობებზე, მინისტრთა კაბინეტის აპარატში. 1995 წლიდან არის პარლამენტის მაჟორიტარი დეპუტატი ბაღდათის რაიონიდან. მიღებული აქვს შრომის წითელი დროშისა და საპატიო ნიშნის ორდენები, მედლები, საქართველოს უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმის ორი სიგელი, მედალი ყაზახეთში ყამირი მიწების ათვისებისთვის. იყო სკკპ წევრი (1991 წლამდე). არის ფრაქცია „იმედის" მდივანი.

მისამართი: (სამსახურის) საქართველოს პარლამენტი. რუსთაველის 8. თბილისი, 380018. ტელ: 92-33-46. (ბინის) ფანასკერტელის 20. ბ. 91. თბილისი. ტელ: 98-22-78.

ვყოფილიყავი ყოველთვის მართალი ჩემი სინდისის წინაშე. ჩემთვის ყოველთვის მაგალითი იყო ჩემი მშობლების ადამიანური ცხოვრება, მათი მოღვაწეობა (დედა — პედაგოგი, მამა — ინჟინერი). სადაც მიმუშავია, უკან მიხედვის არ შემრცხვენია. 30 წელზე მეტი ვიმუშავე საქართველოს სხვადასხვა რაიონში და მაქვს მორალური და ადამიანური უფლება ამ რაიონების მოსახლეობასთან შეხვედრის. ჩემი ძირითადი მიზანია, მივიღო აქტიური მონაწილეობა დამოუკიდებელი და დემოკრატიული სახელმწიფოს მშენებლობის საქმეში.

მამუკა ნოზაძე ვაკე-საბურთალოს რაიონული სასამართლოს თავმჯდომარე, პირველი კლასის იურისტი. დაიბადა ჭიათურაში 1967 წ. 29 ოქტომბერს. მშობლები: მარინე მოდებაძე, გაიოზ ნოზაძე; მეუღლე — ქეთევან კიკვიძე (1969); შვილი: თამარი (1998). დაამთავრა თსუ იურიდიული ფაკ-ტი (1991). იყო ჭიათურის პროკურატურის სტაჟიორი, უფროსი გამომძიებელი (1991-92), თბილისის რეგიონალური სამხედრო პროკურატურის გამომძიებელი (1992-93), თბილისის ტრანსპორტის პროკურატურის უფროსი გამომძიებელი (1993-95), საქართველოს ტრანსპორტის პროკურორის საგამოძიებო აპარატის განსაკუთრებით მნიშვნელოვან საქმეთა გამომძიებელი, პროკურორის უფროსი თანაშემწე (1995-97), გენერალური პროკურატურის კადრების ინსპექციის პროკურორი (1997-98), სააპელაციო სასამართლოს მოსამართლე (1998-99).

ჰობი: ქართული სიმღერა, კინოლოგია.

მისამართი: (სამსახურის) არაყიშვილის 3. თბილისი 380079. ტელ: 22-45-07, 22-45-82. (ბინის) ფანასკერტელის 20. ბ. 91. თბილისი. ტელ: 37-93-93, მობ: 899 56-26-26.

კრედოდ მიმაჩნია სიმართლე, მხოლოდ სიმართლე, სიცრუე და ორპირობა მიუღებელი იყო ჩემი ოჯახისთვის. ასეთად ჩამოვყალიბდი. უაღრესად პატიოსანი და განათლებული მყავდა ორივე ბაბუა. ამ სახელით ცხოვრობენ ჩემი მშობლები, ასევე ვცხოვრობ მეც. ჩემი პრინციპია მართალი ადამიანის შეცნობა, შეელა. ჩემი იდეალი სამშობლო და ოჯახია. მიზანი — ვიყო მიუკერძოებელი მოსამართლე. ჩემი წარმატება პასუხისმგებლობის დიდი გრძნობის და საკუთარ თავზე მუშაობის უნარის შედეგია.

ზურაბ ნოღაიდელი საქართველოს პარლამენტის წევრი. დაიბადა ქობულეთში 1964 წ. 22 ოქტომბერს. მშობლები: ნაზი ქათამაძე, თემურ ნოღაიდელი; მეუღლე—ნინო ცინცაბაძე (1971); შვილი—თემური (1997). დაამთავრა მოსკოვის სახ. უნივერსიტეტის ფიზიკის ფაკ-ტი ნახევარგამტარების ოპტიკის სპეცი-

ალობით (1988). იყო გეოგრაფიის ინ-ტის ბათუმის სადგურის ლაბორანტი (1988-89), ბათუმის ნ.ბერძენიშვილის სახ. ს/კ ინ-ტის ლაბორანტი, უფროსი ლაბორანტი, ლაბორატორიის გამგე (1989-92), ესტონეთის მეცნიერებათა აკადემიის ბიოლოგიის ინ-ტის სტაჟიორი (ტალინი, 1989-90), საქართველოს მწვანეების აღმასრულებელი მდივანი (1992), პარლამენტის წევრი, გარემოს დაცვისა და ბუნებრივი რესურსების კომისიის თავმჯდომარე (1992-95). პარლამენტის თავმჯდომარის კაბინეტის კოორდინატორია 1995 წლიდან, სმკ-ს წევრი — 1995 წლიდან.
მისამართი: (სამსახურის) რუსთაველის 8. თბილისი 380018. საქართველოს პარლამენტი. ტელ: 93-52-08.

ნოდარ ნუცუბიძე საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის წევრ-კორესპოდენტი, მცენარეთა ბიოქიმიის ინ-ტის დირექტორის მოადგილე, პროფესორი. დაიბადა თბილისში 1928 წ. 22 აგვისტოს. მშობლები: თამარ იშხნელი, ნიკოლოზ ნუცუბიძე; მეუღლე — ლეილა დევიძე (1928); შვილები: ნუგზარი (1950), ნინო (1958). დაამთავრა სასოფლო-სამეურნეო ინ-ტის ტექნოლოგიური ფაკ-ტი (1952). იყო სასოფლო-სამეურნეო ინ-ტის ასპირანტი (1952-55), ბოტანიკის ინ-ტის უმცროსი (1956-58), უფროსი (1958-65) მეცნიერ-თანამშრომელი. მცენარეთა ბიოქიმიის ინ-ტის ლაბორატორიის გამგე და დირექტორის მოადგილეა 1965 წლიდან. კითხულობს ლექციებს (ბიოქიმია, ორგანული ქიმია, მცენარეთა ფიზიოლოგია, ბიოტექნოლოგია) აგრარულ უნივერსიტეტსა და ზოოვეტერინარულ ინსტიტუტში (1963 წლიდან). დაიცვა სადოქტორო დისერტაცია „აზოტის ასიმილაცია ვაზში" (1970). გამოქვეყნებული აქვს 250 სამეცნიერო ნაშრომი, მონოგრაფია — „აზოტის ასიმილაცია ვაზში"; სახელმძღვანელო — „ბიოტექნოლოგია". დაჯილდოებულია „ღირსების ორდენით" (1999). არის ეკოლოგიის აკადემიის ნამდვილი წევრი, საქართველოს ბიოქიმიკოსთა საზოგადოების თავმჯდომარის მოადგილე (1971), საზოგადოება „ცოდნის" აკადემიის განყოფილების თავმჯდომარის მოადგილე.
ჰობი: ჭადრაკი.
მისამართი: (სამსახურის) ალმაშენებლის ხეივნის მე-10 კმ. თბილისი, 380059. ტელ: 52-40-27. (ბინის) ნუცუბიძის III მ/რ. კვ. 2. კორპ. 2. ბ. 14. თბილისი. ტელ: 32-15-57.

სამშობლოს სიყვარული, ოჯახის სიმტკიცე და სიყვარული, დაწყებული საქმის ბოლომდე მიყვანა, სახელმწიფოს არჩეული მმართველობისადმი და სამსახურისადმი ერთგულება და უღალატობა.

ო

ნუგზარ ოდიშვილი დუშეთის რაიონის გამგეობის თავმჯდომარე. დაიბადა სოფ. სიონში (ყაზბეგის რ-ნი) 1936 წ. 2 სექტემბერს. მშობლები: ელისაბედ კობაიძე, არსენ ოდიშვილი; მეუღლე — გულნაზ გელაშვილი (1952); შვილები: თათია (1979), არსენი (1981). დაამთავრა სასოფლო-სამეურნეო ინ-ტი (1960). ეწეოდა სამეცნიერო საქმიანობას (1960-66) იყო. საგეგმო კომიტეტის უფროსი აგრონომ-ეკონომისტი, მიწათმოქმედების ქვეგანყოფილების უფროსი (1966-72), ახალგორის, დუშეთის რაიკომის I მდივანი, სამხრეთ ოსეთის საოლქო კომიტეტის II მდივანი (1972-90), დამზადების მინისტრის მოადგილე, სამმართველოს უფროსი, ფირმის დირექტორი, ს/ს „მარცვალის" დირექტორის მოადგილე (1990-99). გამოქვეყნებული აქვს 5 სამეცნიერო ნაშრომი საქართველოს სოფლის მეურნეობის, ეკონომიკისა და მიწის ეკონომიკური შეფასების საკითხებზე. დაჯილდოებულია „საპატიო ნიშნის" ორდენით.
ჰობი: შრომა, შენება.
მისამართი: (სამსახურის) დუშეთის გამგეობა, დუშეთი. ტელ: 2-19-99. (ბინის) რუსთაველის ჩიხი 3, დუშეთი. ტელ: 2-15-88.

შრომა, ერთგულება, მეგობრობა, პატიოსნება, ძმობა, მშვიდობა, მიტევების უნარი, უბრალოება, გაჭირვებულის შველა, შენება, სამშობლოს, ჩემი ხალხის, ოჯახის და ფუძის განუზომელი სიყვარული. გაერთიანებულ, თავისუფალ, აღორძინებულ, შერიგებულ-შეხმატკბილებულ საქართველოში ცხოვრება. ეს პრინციპები და მიზნებია, რომლითაც ვცოცხლობ, ვცხოვრობ და რომლისთვისაც არ მიღალატია და არც არასოდეს ვუღალატებ.

ვაჟა ოკუჯავა ნეიროფიზიოლოგი, ნევროლოგი, ნეიროფარმაკოლოგი, საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის აკადემიკოსი, მეცნიერების დამსახურებული მოღვაწე. დაიბადა თბილისში 1930 წ. 25 თებერვალს. მშობლები: ნინო მოდებაძე, მიხეილ ოკუჯავა; მეუღლე — ზეინაბ ანთაძე (1936); შვილები: ნათელა (1967), მაია (1969), მიხეილი (1971). დაამთავრა თსსი სამკურნალო ფაკ-ტი (1956). იყო თსუ ფიზიოლოგიის კათედრის პროფესორი (1967-95), რექტორი (1980-85), თსსი პრორექტორი სამეცნიერო დარგში (1973-75), მეცნიერებათა აკადემიის ფიზიოლოგიისა და ექსპერიმენტული მედიცინის განყოფილების აკადემიკოს-მდივანი (1975-80), ფიზიოლოგიის ინ-ტის უჯრედის ფიზიოლოგიის, პათოლოგიის და ფარმაკოლოგიის ლაბორატორიის გამგე (1978-88). არის კლინიკური და ექსპერიმენტული ნევროლოგიის ინ-ტის განყოფილების გამგე (1961 წლიდან), თსუ ნეირობიოლოგიის ლაბორატორიის გამგე (1985 წლიდან), სხივური და ინტერვენციული დიაგნოსტიკის ინ-ტის განყოფილების გამგე (1993 წლიდან). დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია: „ტვინის დიდი ჰემისფეროების ქერქში დენდრიტთა აქტივობის ელექტროფიზიოლოგიური და ფარმაკოლოგიური ანალიზი" (1960), სადოქტორო — „ეპილეფსიური აქტივობის ძირითადი ნეიროფიზიოლოგიური მექანიზმები" (1966). იყო საერთაშორისო ჟურნალების „Нейрофизиология" (1975-91), „Electroencephalography and Clinical Neurophysiology" (1978-88) სარედაქციო საბჭოების წევრი. არის მეცნიერებათა აკადემიის „მაცნეს" ბიოლოგიის სერიის მთავარი რედაქტორი (1975 წლიდან) და საერთაშორისო ჟურნალ „Epilepsy Research" რედკოლეგიის წევრი (1997 წლიდან). არის 250 სამეცნიერო პუბლიკაციის ავტორი, მათ შორის 5 მონოგრაფიის, ივ.ბერიტაშვილის სახელობის, ხორეზმის სახელობის საერთაშო-

რისო პრემიების ლაურეატი, ტვინის შემსწავლელი საერთაშორისო ორგანიზაციის (IBRO) წევრი (1962 წლიდან), საქართველოს ფიზიოლოგთა საზოგადოების პრეზიდენტი (1975 წლიდან), ეპილეფსიის ევროპული აკადემიის (EUREPA) წევრი (1998 წლიდან), მრავალი საერთაშორისო სიმპოზიუმისა და კონგრესის მონაწილე; თბილისში IBRO-ს საერთაშორისო სიმპოზიუმების ორგანიზატორი (1978, 1982). მისი ხელმძღვანელობით დაცულია 7 სადოქტორო და 25 საკანდიდატო დისერტაცია. მისი ბიოგრაფია შეტანილია ქართულ საბჭოთა ენციკლოპედიაში, ცნობარში "2000 Outstanding People of the 20th Century".
ჰობი: კლასიკური მუსიკა, მხატვრული ლიტერატურა, ჩოგბურთი.
მისამართი: (სამსახურის) ასათიანის 7ა. ტელ: 66-20-54. ფაქსი: 22-19-65. ელფოსტა: okujava@mmc.net.ge (ბინის) ი.ნიკოლაძის 6, ბ.22. თბილისი 380009. ტელ: 23-35-51.

ყოველდღიურ ცხოვრებაში ადამიანი უნდა იცავდეს კარგი ქცევის უპირველეს წესს: შეეცადეთ, რომ მოძრაობისას ხელი არავის ჰკრათ; მუშაობის სფეროში კი ძირითადია მაღალი პროფესიონალიზმისა და პრინციპულობის მკაცრი მოთხოვნა, თუმცა განსხვავებული აზრისადმი გულისყურით მოპყრობა, ანგარიშის გაწევაა აუცილებელი, და ბოლოს, აუცილებელი პირობაა დამწყებ და ახალგაზრდა მკვლევართა მხარდაჭერა და წახალისება.

ᲗᲔᲜᲒᲘᲖ ᲝᲜᲘᲐᲜᲘ ნეიროფიზიოლოგი, საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის ფიზიოლოგიისა და ექსპერიმენტული მედიცინის განყოფილების აკადემიკოს-მდივანი, პროფესორი, აკადემიკოსი, მეცნიერების დამსახურებული მოღვაწე, პარლამენტის წევრი. დაიბადა სოფ. სასაში (ლენტეხის რ-ნი) 1928 წ. 25 ივნისს. მშობლები: აგრაფინა ფოჩიანი, ნესტორ ონიანი; მეუღლე — ელისო კეცხოველი (1930); შვილები ნიკოლოზი (1956), ლელა (1958). დაამთავრა თსუ ბიოლოგიის ფაკ-ტი (1954). იყო თსუ ადამიანისა და ცხოველთა ფიზიოლოგიის კათედრის ასისტენტი (1954-58), ფიზიოლოგის ინ-ტის უმცროსი (1958-62), უფროსი (1962-67) მეცნიერ-თანამშრომელი, ლაბორატორიის ხელმძღვანელი (1968 წლიდან), დირექტორი (1975-80). მეცნიერებათა აკადემიის ბიომედიცინის განყოფილების აკადემიკოს-მდივანია 1980 წლიდან, პარლამენტის წევრი— 1996 წლიდან. დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია: „ნერვ-კუნთოვანი აპარატის შედარებითი ფიზიოლოგიის საკითხები" (1958), სადოქტორო — „მემბრანო-მიოფიბრილური ურთიერთობანი კუნთოვან ბოჭკოებში" (1964). გამოქვეყნებული აქვს 200-მდე სამეცნიერო ნაშრომი, მათ შორის წიგნები: „ნერვ-კუნთოვანი აპარატის შედარებითი ფიზიოლოგია" (1965), „მემბრანო-მიოფიბრილური ურთიერთობანი კუნთოვან ბოჭკოში" (1970), „ლიმფური სისტემის ინტეგრაციული ფუნქცია" (1976), „მეხსიერების და ძილ-ღვიძილის ციკლის ნეიროფიზიოლოგია" (ოთხი კრებული) და სხვ. ავტორია მოთხრობების კრებულებისა „ბეთქილის ბილიკებზე" (1962), „ბასრა და ბუნჩა" (1967), „ლაშხეთიდან ზეკარამდე" (1972), „ჯარაში და აშდარი" (1975). არის ივ.თარხნიშვილის (1965), ივ.ბერიტაშვილის (1983) სახელობის პრემიების ლაურეატი, უნგრეთის ფიზიოლოგთა საზოგადოების საპატიო წევრი, „IBRO"-ს, „Интермозг"-ის, ძილის შემსწავლელი მსოფლიო და ევროპული ასოციაციების, საქართველოს ფიზიოლოგთა და აგრესიის შემსწავლელი საზოგადოების წევრი. მისი ბიოგრაფიული ცნობები შეტანილია ცნობარებში: „The International Directory of Distinguished Leadership", "Биологи" (კმევ, 1984, 2000), "Millennium, Medal of Honour (USA, 1998).
ჰობი: მხატვრული ლიტერატურა და შვილიშვილების მოვლა.
მისამართი: (სამსახურის) რუსთაველის 8. თბილისი 380018. ტელ: 94-12-04. გოთუას 14. თბილისი 380060. ფიზიოლოგიის ინ-ტი. ტელ: 37-11-54. (ბინის) გოთუას 16. ბ.114. თბილისი 380060. ტელ: 37-43-13.

ზუგზე მკიდია განკითხვის გუდა/ და სულში რეკენ ლოცვის ზარები,/ ცოტა მარგუნე უფალო მუდამ,/ ვალს ნუ დამადებ, გემუდარები.

ᲜᲐᲢᲝ ᲝᲜᲘᲐᲜᲘ ჟურნალისტი, საქტელერადიოკორპორაციის ინფორმაციის მთავარი რედაქციის მთავარი რედაქტორი. დაიბადა ქობულეთში 1961 წ. 23 ივლისს მშობლები: მერი თენიეშვილი, ჟორა (გიორგი) ონიანი. დაამთავრა თსუ ჟურნალისტიკის ფაკ-ტი (1985). იყო საქართველოს რადიოს პოლიტიკურ გადაცემათა რედაქციის რედაქტორი (1985), პროგრამა „პიკის საათის" რედაქტორი და ინფორმაციის რედაქციის მთავარი რედაქტორის მოადგილე (1989-92), ტელეკომპანია II არხის ინფორმაციის რედაქციის მთავარი რედაქტორი (1992-96). პირველი არხის ინფორმაციის რედაქციის მთავარი რედაქტორია 1996 წლიდან. არის ავტორი გადაცემებისა: „პიკის საათი", „მაცნე", კლუბი „კონტაქტი", „ინტერკურიერი", „ტაიმ-აუტი", ორშაბათის ინტერვიუები საქართველოს პრეზიდენტთან. არის ჟურნალისტთა ფედერაციის წევრი.
ჰობი: მუსიკა, დეტექტივების კითხვა, გადაცემებზე მუშაობა, კარგი აუდიო-ვიდეო ტექნიკა, ავტომანქანები, პარფიუმერია და მოგზაურობა. ჰყავს ძაღლი.
მისამართი: (სამსახურის) კოსტავას 68. თბილისი 380071. ტელ: 94-07-83, 36-83-50. ფაქსი: 93-53-76.

უნდა ეცადო, რომ იყო მართალი — პირველ რიგში, საკუთარ თავთან. გააკეთე სხვისთვის ის, რასაც სხვებისგან ითხოვ, ნუ მოერიდები სიახლეებს და მდგომარეობის (სიტუაციის) ცვლილებებს. ყოველთვის ვცდილობდი, მყოლოდა ბევრი ახალი ნაცნობი და მეგობრების მკაცრად განსაზღვრული წრე. ვარ კომუნიკაბელური. საერთოდ მიყვარს სიახლეები და ცვლილებები. ვცდილობ, შესაძლებლობების ფარგლებში, ემართო და ვაკონტროლო საკუთარი თავი. ვარ ემოციური, მაგრამ არავითარ შემთხვევაში გადაწყვეტილებების მიღების დროს.

ᲓᲐᲕᲘᲗ ᲝᲜᲝᲤᲠᲘᲨᲕᲘᲚᲘ საქართველოს ფინანსთა მინისტრი. დაიბადა თბილისში 1961 წ. 8 იანვარს. მშობლები: ლიანა თაბაგარი, თენგიზ ონოფრიშვილი; მეუღლე — ნატო ფანჩულიძე. დაამთავრა თსუ გეოგრაფია-გეოლოგიის ფაკ-ტი ეკონომიკური და სოციალური გეოგრაფიის სპეციალობით (1984), რუსეთის სახალხო მეურნეობის პროგნოზირების ინ-ტის ასპირანტურა (1991), კოლუმბიის უნივერსიტეტი (ნიუ-იორკი, 1994). იყო თბილისის ინსტრუმენტალური ქარხნის მუშა (1978-79), სახალხო მეურნეობის მართვის ინ-ტის მეცნიერ-თანამშრომელი (1984-87), ბუნებრივი რესურსების მართვის ინ-ტის ლექტორი (1992), კონცერნ „საქართველოს" უცხოეთთან ურთიერთობის განყოფილების გამგე (1992), ფინანსთა სამინისტროს უცხოეთთან ურთიერთობის განყოფილების გამგის მოადგილე (1993), სახელმწიფო კანცელარიაში ეკონომიკური განყოფილების ნამყვანი სახელმწიფო მრჩეველი (1993), მსოფლიო ბანკის ექსპერტი-კონსულტანტი (ვაშინგტონი, 1994-95), საქართველოს პარლამენტის წევრი, ეკონომიკური პოლიტიკისა და რეფორმების კომიტეტის თავმჯდომარე (1995-98). ფინანსთა მინისტრია 1998 წლიდან. დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია: „ტურიზმისა და დასვენების სფეროს ორგანიზაციულ-ეკონომიკური მექანიზმის გარდაქმნა საქართველოს მაგალითზე" (1991). არის 15-ზე მეტი სამეცნიერო ნაშრომის ავტორი, გამოქვეყნებული აქვს სტატიები აშშ-სა და ინგლისში, თანავტორებთან ერთად: „Political, Economic and Interethnic Developments in the Republic of Georgia" (University Press of America, Washington D.C. 1995), "Georgia—from Central Planning to Hyperinflation" (Communist Economics and Economic Tranformation,N3, London, 1994). კითხულობდა ლექციებს საქართველოს შესახებ აშშ-ს კოლეჯებსა და უნივერსიტეტებში.
ჰობი: სპორტი, მუსიკა, ლაშქრობა, მოგზაურობა.

მისამართი: (სამსახურის) ირ.აბაშიძის 70. თბილისი 380062. ტელ: 22-68-05, 29-20-77, 23-56-14. ფაქსი: 29-23-68.

ირაკლი ონოფრიშვილი კინოოპერატორი, რუსთაველის პრემიის ლაურეატი. დაიბადა თბილისში 1935 წ. 12 სექტემბერს. მშობლები: ელენე დიდებულიძე, ივანე ონოფრიშვილი; მეუღლე — ვიოლა ქუთათელაძე (1937); შვილები: მალხაზი (1963), მირიანი (1965). დაამთავრა თსუ ისტორიის ფაკ-ტი (1971). იყო კინოსტუდია „ქართული ფილმის" ოპერატორის თანაშემწე (1956 წლიდან), კინოოპერატორი (1962 წლიდან), ტელევიზიისა და რადიომაუწყებლობის კომიტეტის დამდგმელი ოპერატორი (1964 წლიდან). არის „ქართული ტელეფილმის" დამდგმელი ოპერატორი 1964 წლიდან. გადაღებული აქვს ფილმები: „შორია გურჯისტანამდე", „ძველი ქართული საგალობლები", „პეტრიწონის მონასტერი", „წმინდა ათონის მატიანე", „ტაო-კლარჯეთი", „ლაზარე", „რეკორდი", „კუჩხი ბედინერი", „თუში მეცხვარე", „შვიდკაცა" და სხვ. არის ხელოვნების დამსახურებული მოღვაწე (1979), ღირსების ორდენის კავალერი (1995). რუსთაველის პრემიის ლაურეატია 1979 წლიდან. კინოკავშირის წევრია 1962 წლიდან. საუკეთესო ოპერატორული ნამუშევრისთვის ფილმში „თუში მეცხვარე" მიღებული აქვს სატელევიზიო ფილმების საკავშირო ფესტივალის პირველი ხარისხის დიპლომი (ლენინგრადი, 1977), საერთაშორისო ფესტივალ „ზლატა პრაღას" გრან-პრი (პრაღა, 1984). მისი ბიოგრაფია შეტანილია ქართულ საბჭოთა ენციკლოპედიაში (VII ტ. 1984).
ჰობი: კინო, სპორტი.
მისამართი: (სამსახურის) კოსტავას 68. თბილისი. ტელ: 36-82-39. (ბინის) თარხნიშვილის 17. თბილისი, 380009. ტელ: 29-17-14.

ჩემი და თქვენი საქართველოს სიყვარული, საქართველოს გამთლიანება.

ნიკო ორველაშვილი საქართველოს ეკონომიკური განვითარების ინსტიტუტის პრეზიდენტი, ეკონომიკური ცოდნის გავრცელების ფონდის პრეზიდენტი. დაიბადა გურჯაანში 1963 წ. 19 აპრილს. მშობლები: ქეთევან კუტიბაშვილი, რევაზ ორველაშვილი; შვილი — რუსუდანი (1992). დაამთავრა თსუ ეკონომიკის ფაკ-ტი (1985) და საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის ეკონომიკის და სამართლის ინ-ტის ასპირანტურა (1988). იყო ეკონომიკისა და სამართლის ინ-ტის უმცროსი მეცნიერ-თანამშრომელი (1988-90), ბუნების დაცვის საზ-ბის რესპუბლიკური საბჭოს პრეზიდიუმის თანამშრომელი (1989-91), ჟურნალ „ეკონომიკის" საერთო ეკონომიკური განყოფილების რედაქტორი (1990-92), ეკონომიკის სამინისტროს განყოფილების უფროსი (1991-92), პარლამენტის ექსპერტი (1992-93), მინისტრთა კაბინეტთან არსებული ეკონომიკური რეფორმის შტაბის პასუხისმგებელი მდივანი (1993), საქართველოს ეკონომიკური რეფორმებისა და განვითარების საერთაშორისო ცენტრის საბჭოს თავმჯდომარე (1994-98). ეკონომიკური ცოდნის გავრცელების ფონდის "Junior Achievment —Georgia" პრეზიდენტია 1995 წლიდან, ეკონომიკური განვითარების ინ-ტის პრეზიდენტი — 1999 წლიდან. გამოქვეყნებული აქვს სამეცნიერო ნაშრომები, სტატიები.
ჰობი: კლასიკური მუსიკა (განსაკუთრებით საგიტარო), პოეზია, ფოტოხელოვნება.
მისამართი: (სამსახურის) 26 მაისის მოედანი 2. ტელ: 98-47-06; ფაქსი: 94-15-04. ელ-ფოსტა: niko@gedi.org.ge

ვაკეთო ის, რასაც საჭიროდ ვთვლი, არ წავიდე გაუმართლებელ კომპრომისებზე, მათ შორის არც საკუთარ თავთან და, რასაც ვაკეთებ, ლაზათიანად ვაკეთო.

ლია ორკოდაშვილი თბილისის საოლქო სასამართლოს მოსამართლე. დაიბადა თელავში 1958 წ. 21 მაისს. მშობლები: თამარ ორკოდაშვილი, მიხეილ ორკოდაშვილი; მეუღლე — დავით აბრამიშვილი (1957); შვილი — ხატია (1984). დაამთავრა თსუ იურიდიული ფაკ-ტი (1984). იყო უზენაესი სასამართლოს საერთო განყოფილების სხდომის მდივანი (1986-87), გამოთვლითი და საორგანიზაციო ტექნიკის განყოფილების კონსულტანტი, კოდიფიკაციის სამსახურის ხელმძღვანელი (1987-90), სამართლებრივი ინფორმატიკისა და კანონმდებლობის სისტემატიზაციის განყოფილების უფროსი კონსულტანტი (1990), სამართლის სექტორის გამგე (1990), უზენაესი სასამართლოს პლენუმებისა და პრეზიდიუმის სამდივნოს უფროსი — მთავარი კონსულტანტი (1991-98), უზენაესი სასამართლოს პროფკავშირის ხელმძღვანელი (1991-98), სადისციპლინო კომისიის წევრი (1998), თბილისის სააპელაციო სასამართლოს მოსამართლე (1998-99). მიღებული აქვს რაულ ვალენბერგის ინ-ტის შვედეთის განვითარების საერთაშორისო სააგენტოს სერთიფიკატი — „ადამიანის უფლებები და ჰუმანიტარული სამართალი".

ჰობი: მხატვრული ლიტერატურის კითხვა და თავისუფალი დროის ოჯახთან გატარება.

მისამართი: (სამსახურის) რობაქიძის 7ა. ტელ: 53-09-14, 53-09-17. (ბინის) გლდანი, VIII მ/რ. კორპ. 23. ბ. 50. თბილისი. ტელ: 68-15-22.

სიმართლისა და სამართლიანობისთვის ბრძოლა. ყოველთვის ვცდილობდი დახმარების ხელი გამეწვდინა გაჭირვებული მოქალაქისათვის, რა თქმა უნდა, სამართლებრივი თვალსაზრისით. დაკისრებულ მოვალეობას ყოველთვის კეთილსინდისიერად და დროულად ვასრულებდი. სისტემატურად ვცდილობდი პროფესიული დონის ამაღლებას.

იზა ორჯონიკიძე ქართული ლიტერატურის სახელმწიფო მუზეუმის დირექტორი, პოეტი. დაიბადა თბილისში 1938 წ. 21 ნოემბერს. მშობლები: თამარ სრესელი, არჩილ ორჯონიკიძე; შვილი — მაია (1959). დაამთავრა თსუ ალმოსავლეთმცოდნეობის ფაკ-ტი და მოსკოვის სახ. უნივერსიტეტის სლავური განყოფილება (1965). იყო გამომცემლობა „საბჭოთა საქართველოს" (1967-68), გამომცემლობა „მერანის" რედაქტორი (1968-76), ლიტერატურის მუზეუმის დირექტორი (1976-82), მთავარი რედაქტორის მოადგილე (1982-89). კვლავ ლიტერატურის მუზეუმის დირექტორია 1989 წლიდან. არის 10-ზე მეტი ორიგინალური და ახალბერძნულიდან თარგმნილი ორი წიგნის ავტორი. იყო მწერალთა კავშირის წევრი (1968-90).

ჰობი: ყვავილების მოშენება და მოვლა, მუსიკა.

მისამართი: (სამსახურის) გ.ჭანტურიას 8. თბილისი, 380004. ტელ: 99-86-67. (ბინის) ზაქარაიას 8. ბ. 15. თბილისი. ტელ: 39-80-33.

არ მძულს, არ მშურს, ადამიანი მიყვარს და მებრალება კიდეც. გულწრფელობა, სიმართლის სიყვარული, სიტყვისა და საქმის მთლიანობა აუცილებელი პირობაა ჩემთან ურთიერთობის დროს. მიყვარს სისუფთავე (პირდაპირი და გადატანითი მნიშვნელობითაც!), ვარ პუნქტუალური. არ მიყვარს ვალების აღება. თუ ავიღებ, ზუსტად დათქმულ დროზე გავისტუმრებ. „ჩემი ხატია სამშობლო", ყველაფერს ამ საზომით ვზომავ. ბევრი მყავს მტერი. ვაჟა-ფშაველას ვუხმობ ხოლმე საშველად: „ცუდას რად უნდა მტერობა" და ვცხოვრობ ისე, როგორც მსურს! ძალიან მიყვარს ჩემი საქმე — მუზეუმში საკეთებელ საქმეს ვგულისხმობ. მიყვარს ყველა თანამშრომელი და ვზრუნავ მათზე. სამაგიეროდ ვარ ძალიან მკაცრი დირექტორი, მკაცრი და სამართლიანი.

მიხეილ ოსაძე საქართველოს პარლამენტის წევრი. დაიბადა სოფ. სატივეში (ხაშურის რ-ნი) 1943 წ. 23 მარტს. მშობლები: ანა ლომსაძე, ვასილ ოსაძე; მე-

ულლე — მანანა ჟღენტი (1951); შვილი — ანა (1981). დაამთავრა სპი სატრანსპორტო ფაკ-ტი (1967). იყო საპროექტო ინსტიტუტ „კავგიპროტრანსის" ინჟინერი (1968), სამართალდამცავი ორგანოების სხვადასხვა თანამდებობაზე, მათ შორის სახელმწიფო უშიშროების კომიტეტის თავმჯდომარის მოადგილე, შსს მინისტრის პირველი მოადგილე (1969-93). პარლამენტის წევრია 1995 წლიდან. დაიცვა სადოქტორო დისერტაცია თემაზე „საერთაშორისო კონფლიქტებში ძალის არ გამოყენების მეთოდოლოგიური და კონცეპტუალური სამართლებრივი საფუძვლები" (1996). დაჯილდოებულია მედლებით. არის პარლამენტის დროებითი საგამოძიებო კომისიის თავმჯდომარე, ინფორმატიზაციის საერთაშორისო აკად. ნამდვილი წევრი.

მისამართი: (სამსახურის) რუსთაველის 8, თბილისი, 380018. საქართველოს პარლამენტი. ტელ: 92-03-65, ფაქსი: 92-24-12.

ზაზა ოქუაშვილი ფირმა „ომეგას" პრეზიდენტი. დაიბადა თბილისში 1963 წ. 31 მაისს. მშობლები: მელიტა კვერნაძე, რობერტ ოქუაშვილი; მეუღლე — ნატო ჩხეიძე (1960); შვილი — რატი (1998). დაამთავრა თსსი სამკურნალო ფაკ-ტი (1989). გაიარა რესპუბლიკური სააავადმყოფოს რეანიმაციული განყოფილების ინტერნატურა (1989-90). იყო ხაშურის რაისაავადმყოფოს რეანიმაციული განყოფილების ექიმი (1990). „ომეგას" პრეზიდენტია 1990 წლიდან.

ჰობი: მშენებლობა.

ჩემი მიზანია, რომ ქართული ბიზნესი ბუნებრივი გზით ვითარდებოდეს. აუცილებელია მძლავრი და ანგარიშგასაწევი ორგანიზაციის შექმნა. წარმატების მიზეზი ალბათ ის არის, რომ მიცემულ სიტყვას ყოველთვის ვასრულებ და ჩემი მიზანი და შესაძლებლობა ერთმანეთს შეესაბამება და მაშინ მიუღწეველი არაფერია.

გიორგი ოჩიაური მოქანდაკე, საქართველოს მხატვართა კავშირის თავმჯდომარე, საქართველოს სახალხო მხატვარი, თსსა პროფესორი. დაიბადა სოფ. შუაფხოში (დუშეთის რ-ნი)1927 წ. 10 იანვარს. მშობლები: ნათელა ბალიაური, ალექსი ოჩიაური; მეუღლე — გულნაზი ლორთქიფანიძე (1928); შვილები: ნანა (1955), ხათუნა (1960). დაამთავრა თსსა ქანდაკების ფაკ-ტი (1953). სისტემატურად მონაწილეობს საქართველოსა და საზღვარგარეთ გამართულ გამოფენებში (1953 წლიდან), გამართა პერსონალური გამოფენა მოსკოვში (1975). არის სკულპტურული კომპოზიციის „ზღვა" (ბიჭვინთა, 1970), ვაჟა-ფშაველას მონუმენტის (თბილისი, 1974) და სხვ. ავტორი. იყო ფილმის „ალავერდობა" დამდგმელი მხატვარი (რეჟ. გ.შენგელაია). არის ხალხთა მეგობრობის ორდენის (1986), სსრკ სახელმწიფო პრემიის ლაურეატი (1988). იყო საქართველოს უზენაესი საბჭოს წევრი (1991-92). მუშაობს დაზგურ ქანდაკებაში და მონუმენტურ გრაფიკაში. მისი ბიოგრაფია შეტანილია ქართულ საბჭოთა და დიდ საბჭოთა ენციკლოპედიებში, IBC-ს და ABI-ს ყველა მნიშვნელოვან გამოცემაში (1998 წლიდან).

ჰობი: სიცოცხლე.

მისამართი: (ბინის), ნუცუბიძის 151. ტელ: 32-21-95. (სამსახურის) გრიბოედოვის 22. ტელ: 93-69-59, 93-68-93.

სახარების ათი მცნება.

ირაკლი ოჩიაური საქართველოს სახალხო მხატვარი. დაიბადა სოფ.შუაფხოში (დუშეთის რ-ნი) 1924წ. 20 ნოემბერს. მშობლები: ნათელა ბალიაური, ალექსი ოჩიაური; მეუღლე — ირინე ჯანდიერი (1932); შვილები: ლელა (1957), ბუბა (1962), ნათელა (1967). დაამთავრა თსსა ქანდაკების ფაკ-ტი (1951). გამო-

ფენებში მონაწილეობს 1953 წლიდან, მხატვართა კავშირის წევრია 1953 წლიდან. მონაწილეობდა სსრკ-ს მიერ მოწყობილ გამოფენებში უცხოეთის ქვეყნებში: მონრეალის მსოფლიო (1969), ოსაკის (იაპონია,1972), ვენეციის ბიენალეებში. პერსონალური: დასავლეთ ბერლინი, ავსტრია, ბელგია, ნორვეგია, სირია. მისი ნამუშევრები დაცულია: საქართველოს ხელოვნების მუზეუმში, ტრეტიაკოვის გალერეაში, სიეტლის ხელოვნების მუზეუმში, იაპონიის, აშშ-ის და მრავალი სხვა ქვეყნის კერძო კოლექციებში. არის სტუ პედაგოგი (1954 წლიდან), სსრკ სახელმწიფო პრემიის ლაურეატი.

მისამართი: (ბინის) ნუცუბიძის 145. თბილისი 380086. ტელ: 32-46-45.

ლევან პაატაშვილი კინოოპერატორი, პროფესორი, საქართველოს სახალხო არტისტი. დაიბადა თბილისში 1926 წ. 12 მარტს. მეუღლე — ლუბა პაატაშვილი (1948); შვილი — გიორგი (1969). დაამთავრა კინემატოგრაფიის საკავშირო ინ-ტის საოპერატორო ფაკ-ტი (მოსკოვი). იყო კინოსტუდია „ქართული ფილმის" ოპერატორი, კინემატოგრაფიის საკავშირო ინ-ტის პროფესორი (1994 წლიდან). არის დამდგმელი ოპერატორი ფილმებისა: „სხვისი შვილები" (1958), „დღე პირველი, დღე უკანასკნელი" (1959), „თოჯინები იცინიან" (1961), „ფორე მოსულიშვილი" (1970), „ცისფერი მთები ანუ ტიან-შანი" (1983), „ახალგაზრდა კომპოზიტორის მოგზაურობა" (1984), „რობინზონიადა ანუ ჩემი ინგლისელი პაპა" (1986), „კედელი" (1991). არის სსრკ სახელმწიფო (1985), საქართველოს მინისტრთა საბჭოს (1986) პრემიების ლაურეატი.
მისამართი: (ბინის) მიცკევიჩის I კორპ. ბ.92. ტელ: 38-14-35.

ვლადიმერ პაპავა ეკონომისტი, საქართველოს ეკონომიკის მინისტრი, მეცნიერებათა აკადემიის წევრ-კორესპონდენტი. დაიბადა თბილისში 1955 წ. 25 მარტს. მშობლები: რუსუდან ჩხეიძე, გიორგი პაპავა; მეუღლე — ელენე პაპავა (1953); შვილები: ლანა (1982), არჩილი (1984). დაამთავრა თსუ საინჟინრო-ეკონომიკური ფაკ-ტი ეკონომიკური კიბერნეტიკის სპეციალობით (1977). იყო ეკონომიკისა და სამართლის ინ-ტის უმცროსი მეცნიერ-თანამშრომელი (1977-79), ცენტრალური ეკონომიკურ-მათემატიკური ინ-ტის სტაჟიორი და ასპირანტი (1979-82), ეკონომიკისა და სამართლის ინ-ტის უფროსი, წამყვანი და მთავარი მეცნიერ-თანამშრომელი (1982-91), ეკონომიკის ინ-ტის დირექტორი (1991-96). საქართველოს ეკონომიკის მინისტრია 1994 წლიდან. დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია: „რეგიონის სამშენებლო კომპლექსის მოდელირება სახალხო მეურნეობის განვითარების ერთიან ეკონომიკურ-მათემატიკურ მოდელთა სისტემაში" (1982), სადოქტორო — „საზოგადოებრივი წარმოების პროდუქტიულობა და მისი დარგთშორისი ანალიზი" (1989). არის საქართველოსა და საზღვარგარეთ გამოქვეყნებული 10 წიგნისა და მონოგრაფიის, 100-ზე მეტი სამეცნიერო ნაშრომის ავტორი. არის ეკონომიკური თეორიის განვითარების საზოგადოების (ილინოისი, აშშ 1990), დანახარჯი-გამოშვების საერთაშორისო ასოციაციის (ავსტრია, 1992), ინფორმატიზაციის საერთაშორისო აკადემიის (მოსკოვი, 1994), ნიუ-იორკის მეცნ. აკადემიის (1995), დასავლეთის ეკონომიკის საერთაშორისო ასოციაციის (აშშ, 1996), მეცნიერების, განათლების, მრეწველობის და ხელოვნების საერთაშორისო აკადემიის (აშშ, 1997), სამეფო ეკონომიკური საზოგადოების (ლონდონი, 1997), საერთაშორისო ატლანტიკური ეკონომიკური საზოგადოების (აშშ, 1998), საერთაშორისო ბიოგრაფიული ასოციაციის (FIBA, 1998), სმკ-ს (1994) წევრი, საქართველოს ეკონომიკურ მეცნ. აკადემიის ვიცე-პრეზიდენტი (1994). მიღებული აქვს საქართველოს განათლების სამინისტროს რესპუბლიკური პრემია (1987), International Who's Who of Intellectuals-ის ვერცხლის მედალი (1999). მისი ბიოგრაფია შესულია ცნობარში "Directory of Inernational Biography" (26th edition, Cambridge, IBC, 1998).
ჰობი: *ჩოგბურთი.*
მისამართი: (სამსახურის) გ.ჭანტურიას 12. თბილისი 380008. ტელ: 23-09-25. 23-58-82. ფაქსი: 98-23-67.

ერთგულება, სიმართლე, კომპეტენტურობა, პატიოსნება, ღირსება.
თუ გინდა, ცხოვრებაში მიაღწიო წარმატებას, უნდა იყო მარათონელი და არა სპრინტერი.

სულხან პაპაშვილი საქართველოს სახელმწიფო დაცვის სპეციალური სამსახურის უფროსი. დაიბადა სოფ. ჭკადუაშში (ზუგდიდის რ-ნი) 1966 წ. 14 თებერვალს. მშობლები: ლაურა ალშიბაია, ანზორ პაპაშვილი; მეუღლე — ირმა ლომინაძე (1968); შვილები: სალომე (1990), ქეთევანი (1995). დაამთავრა თსუ იურიდიული ფაკ-ტი (1988). მუშაობდა თბილისის გარნიზონის სამხედრო პროკურატურაში (1988-90); იყო ნაძალადევის რ-ნის პროკურატურის გამომძიებელი (1990-93), პროკურორის თანაშემწე (1993-95), სახელმწიფოს მეთაურის აპარატის თავდაცვის, უშიშროების და სამართალდამცავი ორგანოების სამსახურის სახელმწიფო მრჩეველი (1995), ეროვნული უშიშროების საბჭოს სამართალდამცავ ორგანოებთან ურთიერთობის სამსახურის წამყვანი სახელმწიფო მრჩეველი (1996-97), უფროსი (1997-98). სახელმწიფო დაცვის სპეციალური სამსახურის უფროსია 1998 წლიდან.
ჰობი: თავისუფალი დროის გატარება ოჯახთან ერთად.
მისამართი: (სამსახურის) რუსთაველის 8. თბილისი, 380018. ტელ: 99-73-62, ფაქსი: 93-47-38.

ცხოვრებისეული კრედოს განსაზღვრაში უმთავრესი როლი შეასრულა ჩემმა ოჯახმა. ბავშვობიდან ვიზრდებოდი იმ მორალური პრინციპებით, რაც დამახასიათებელია ტრადიციული ქართული ოჯახისთვის. თავიდანვე ასე მიმაჩნდა და ახლაც ჩემთვის ყველაზე ძვირფასი ოჯახი, მეგობრები და ჩემი ქვეყანაა. უნივერსიტეტის წლებში დიდი ზეგავლენა მოახდინა ჩემი პიროვნების ჩამოყალიბებაზე ჩემმა პროფესიამ. შემდგომშიც, სხვადასხვა ორგანოებში მუშაობისას, საქმე, რომელსაც ვაკეთებდი, ღირსებასა და სიამაყეს მმატებდა. და თუ რაიმეს მივაღწიე, ეს ჩემი პროფესიის სიყვარულისა და თავდაუზოგავი შრომის შედეგია. დღეს, როდესაც დამოუკიდებელ საქართველოს ვემსახურები, მსურს მცირედი წვლილი მაინც შევიტანო იმ დიდ საქმეში, რასაც საქართველოს სახელმწიფოს მშენებლობა ჰქვია.

ზაზა პაპუაშვილი მსახიობი. დაიბადა თბილისში 1964 წ. 20 ოქტომბერს. მშობლები: ლალი ადამია, გურამ პაპუაშვილი: შვილი — ჯაბა (1991). დაამთავრა თსთი სამსახიობო ფაკ-ტი (1986). მონაწილეობდა სპექტაკლებში: ირაკლი სამსონაძის „ბედნიერი ბილეთი" (გია), დავით კლდიაშვილის „სამანიშვილის დედინაცვალი", „ირინეს ბედნიერება" (კირილე, აბესალო), შექსპირის „მაკბეტი" (მაკბეტი), „ჰამლეტი", (კლავდიუსი), გრიგოლ რობაქიძის „ლამარა" (მინდია), კალდერონის „ცხოვრება სიზმარია" (სეხიზმუნდო). არის საქართველოს სახელმწიფო პრემიის ლაურეატი (1996).
მისამართი: (ბინის) უზნაძის 78/81 ტელ: 95-95-96. (სამსახურის) რუსთაველის 17. ტელ: 99-63-73.

სიყვარული. დიდი სიყვარული. შრომა, ბევრი შრომა. სილაღე. იუმორი. დიდი მეგობრობა. არდავიწყება. მადლიერება. კარგი ქალაქელობა.

ზაზა პატარიძე საქართველოს პარლამენტის წევრი, თავდაცვისა და უშიშროების კომიტეტის თავმჯდომარის მოადგილე. დაიბადა ქუთაისში 1963 წ. 27 ოქტომბერს. მშობლები: ნათელა გეგუჩაძე, შოთა პატარიძე; მეუღლე — ნინო სარჯველაძე (1967); შვილი: თამთა (1993). დაამთავრა თსუ ფიზიკის ფაკ-ტი (1985). იყო თსუ ბირთვული ფიზიკის კათედრის ლაბორანტი (1985-92), საბაჟო დეპარტამენტის საბაჟო დაცვის სამმართველოს უფროსი (1992-95). პარლამენტის წევრია 1995 წლიდან. იყო ედპ-ის წევრი (1988-86). არის „სახალხო პარტიისა" და „ატლანტიკური ასოციაციის" წევრი (1996 წლიდან).

მისამართი: (სამსახურის) საქართველოს პარლამენტი. რუსთაველის 8. თბილისი, 380018. ტელ: 92-12-85. (ბინის) მე-3 მასივი, კვ. 10. კორპ. 14. ბ. 14. თბილისი. ტელ: 94-34-04.

პატიოსნება და თავმდაბლობა, პატივისცემა ოჯახისა და ნებისმიერი ადამიანის მიმართ, ერთგულება მეგობრობაში და პასუხისმგებლობა საქმეში.

ვლადიმერ პატეიშვილი ეკონომისტი, ბანკირი, სააქციო საზოგადოება „საქართველოს ბანკის" პრეზიდენტი. დაიბადა სოფელ ძიმითში (ოზურგეთის რ-ნი) 1933 წ. 29 მარტს. მშობლები: თამარ მაისურაძე-პატეიშვილისა, ალექსანდრე პატეიშვილი; მეუღლე — მანონ ჩხიკვაძე (1947); შვილები: თამარი (1969), ალექსანდრე (1986). დაამთავრა მოსკოვის სახ. ეკონომიკის ინ-ტის ზოგადი ეკონომიკის ფაკ-ტი (1957). იყო რუსეთის მეტალურგიული ქარხნის განყოფილების ინჟინერი, საამქროს ინჟინერ-ნორმადარი, შრომის ორგანიზაციის განყოფილების უფროსის მოადგილე (1957-63), სახალხო კონტროლის კომიტეტის განყოფილების ინსპექტორი (1963-70), რუსთავის მეტალურგიული ქარხნის დირექტორის მოადგილე, მთავარი ეკონომისტი (1970-71), რუსთავის ქალაქკომის მდივანი (1971-73); საქართველოს კომპარტიის ცკ-ს ინსპექტორი (1973); სამხრეთ ოსეთის საოლქო კომიტეტის II მდივანი (1973-77); საქართველოს რესპუბლიკური ბანკის თავჯმდომარე (1977-91); საქართველოს სახელმწიფო შემნახველი ბანკის გამგეობის თავმჯდომარე (1992-94). ს/ს „საქართველოს ბანკის" პრეზიდენტია 1994 წლიდან. დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია: „შავი მეტალურგიის ძირითადი ფონდების გამოყენების გაუმჯობესების ეკონომიკური ეფექტიანობა" (1969). ავტორია 30-მდე სამეცნიერო ნაშრომისა. არის საქართველოს დამსახურებული ეკონომისტი (1983), ღირსების ორდენის კავალერი (1998). მისი ბიოგრაფია შეტანილია ცნობარში „ვინ ვინაა ყოფილ საბჭოთა კავშირში" (1994).

ჰობი: წიგნები, განსაკუთრებით ისტორიული.

მისამართი: (სამსახურის) პუშკინის 3. ტელ: 99-77-26. (ბინის) ატენის 18ა.

სიმართლე, პატიოსნება, ერთგულება — ცხოვრების ნებისმიერ უბანზე და ნებისმიერ დროს. ამასთანავე მიმაჩნია, რომ ადამიანებთან ურთიერთობაში არ არსებობს უფრო დიდი მცნება, ვიდრე ქრისტეს შეგონებაა: როგორც შენ გინდა მოგექცნენ, ისე მოექეცი სხვებს. ვცდილობ ყოველთვის მივდიო ამ სიბრძნეს. დანარჩენი უკვე ჩემზე აღარ არის დამოკიდებული.

ნოდარ პეტაშვილი საქართველოს პარლამენტის წევრი. დაიბადა სოფ. უდეში (ადიგენის რ-ნი) 1948 წ. 26 ნოემბერს. მშობლები: თინა პეტაშვილი, სტეფანე პეტაშვილი; მეუღლე — ცისანა მამუკაშვილი (1948); შვილები: გიორგი (1971), ია (1980). დაამთავრა სპი სამშენებლო ფაკ-ტი (1973). იყო „საქსოფლმშენპროექტის" ინჟინერ-კონსტრუქტორი (1973-74), „საქტრანსგაზის" სამშენებლო სამმართველოს ტექნიკური განყოფილების ინჟინერი, სამშენებლო ოსტატი, სამუშაოთა მწარმოებელი, მთავარი ინჟინერი, სამმართველოს უფროსი (1974-95). სოციალისტური პარტიის წევრია 1997 წლიდან.

მისამართი: (სამსახურის) საქართველოს პარლამენტი. რუსთაველის 8. თბილისი, 380018. ტელ: 99-88-63. (ბინის) დიდი დიღომი, მე-3 მ/რ, კორპ. 14. ბ. 9. თბილისი, 380031. ტელ: 53-50-63.

გიორგი პიპინაშვილი მსახიობი, საზოგადოებრივი გაერთიანება „არტპოლის" გენერალური დირექტორი. დაიბადა თბილისში 1958 წ. 28 აგვისტოს. მშობლები: იზა ცუცქირიძე, ნოდარ პიპინაშვილილ; მეუღლე — თამუნა კობერიძე (1969); შვილი — ანა (1995). დაამთავრა თსთი სამსახიობო ფაკ-ტი (1980). მონაწილეობდა მხატვრულ ფილმებში: „გარიგება", „მიზერერე", „დონ ჟუანის

დაბადება"; სპექტაკლებში: „ჩვენი პატარა ქალაქი", „ბაკულას ღორები", „ამფიტრიონი", „ზაფხულის ღამის სიზმარი, „ჯერ დაიხოცნენ, მერე იქორწინეს" და სხვა.

ჰობი: მხატვრობა, ჭედურობა, ხის დამუშავება, გობელენი, ტელერეჟისურა.

მისამართი: (სამსახური) აღმაშენებლის 164 და 154, ტელ: 34-07-86 (თეატრი) 95-36-57. („ართპოლი"). (ბინის) დგებუაძის 2. ტელ: 95-09-11.

პროფესია, პროფესიონალიზმი, ბევრი მეგობარი. იუმორი, ოჯახი, შვილი. ვცდილობდი ყოველთვის ვყოფილიყავი პრინციპული, ერთგული, სამართლიანი, მეოჯახე და სასურველი მეგობარი ჩემი მეგობრებისათვის.

ზურაბ ჟვანია საქართველოს პარლამენტის თავმჯდომარე. დაიბადა თბილისში 1963 წ. 9 დეკემბერს. მშობლები: რემა ანტონოვა, ბესარიონ ჟვანია; მეუღლე — ნინო ქადაგიძე (1965); შვილები: ლიზა (1994), ბესარიონი (1996), ანა (1999). დაამთავრა თსუ ბიოლოგიის ფაკ-ტი (1985). იყო თსუ ბიოლოგიის ფაკ-ტის ადამიანისა და ცხოველთა ფიზიოლოგის კათედრის უფროსი ლაბორანტი, უმცროსი მეცნიერ-თანამშრომელი (1985-92), საქართველოს მწვანეთა ცენტრალური საბჭოს თავმჯდომარე (1988-93), მწვანეთა პარტიის სპიკერი (1990-93), ევროპის მწვანეთა გაერთიანების თანათავმჯდომარე (1992-93), პარლამენტის წევრი, მწვანეთა ფრაქციის თავმჯდომარე (1992-95), სმკ-ს გენერალური მდივანი (1993-97), საქართველოს პარლამენტის თავმჯდომარეა 1995 წლიდან.

ჰობი: ცურვა, მთაში ფეხით მოგზაურობა, საოპერო მუსიკა.
მისამართი: (სამსახურის) რუსთაველის 8. თბილისი 380018. საქართველოს პარლამენტი. ტელ: 99-90-60.

ნოდარ ჟვანია მუსიკოსი, ალტისტი, პროფესორი, რუსთაველის პრემიის ლაურეატი, რესპუბლიკის სახალხო არტისტი. დაიბადა ქუთაისში 1945 წ. 26 მარტს. მშობლები: თინათინ მაჭავარიანი, არჩილ ჟვანია; მეუღლე — სალომე გაბუნია (1951) შვილები: არჩილი (1978), ელენე (1983). დაამთავრა თბილისის სახ. კონსერვატორია (1968). მუშობდა სახელმწიფო კამერულ ორკესტრში (1964-66), მუშაობს სახელმწიფო სიმებიან კვარტეტში (1966 წლიდან), თბილისის სახელმწიფო კონსერვატორიაში ვიოლინოსა და ალტის კათედრის გამგედ (1991-93) და სახელმწიფო კამერულ ორკესტრში (ქ. ინგოლშტატში) 1993 წლიდან. არის ზ. ფალიაშვილის პრემიის ამიერკავკასიის კონკურსის და ლ. ვაინერის სახელობის საერთაშორისო კონკურსების ლაურეატი (კვარტეტთან ერთად).

ჰობი: ცურვა, წყლის თხილამურები, ტურიზმი.
მისამართი: (ბინის) ფალიაშვილის 6. ტელ: 23-58-67.

დაუზოგავი, თანმიმდევრული შრომა. საქმისა და ახლობლების ერთგულება და სიყვარული. ოჯახი, მეგობრები. გულწრფელობა და პატიოსნება ყოველგვარ საქმიან თუ პირად ურთიერთობაში. კონფლიქტებსა და ინტრიგებში ჩაურევლობა.

გაიოზ (გიზო) ჟორდანია ბათუმის სახელმწიფო დრამატული თეატრის სამხატვრო ხელმძღვანელი, საქართველოს სახალხო არტისტი, რუსთაველის პრემიის ლაურეატი, პროფესორი. დაიბადა ლანჩხუთში 1934 წ. 25 სექტემბერს. მშობლები: ვანდა ნიკოლაიშვილი, ეუკოლ (კოკი) ჟორდანია; მეუღლე — ნათელა ვაჩნაძე (1941); შვილები: ერეკლე (1964), ირინე (1974). დაამთავრა თსთი სარეჟისორო ფაკ-ტი (1958). იყო თსთი-ს პრეპარატორი (1957-58), მასწავლებელი (1958-61), უფროსი მასწავლებელი (1961), ბათუმის (1961-65), რუსთაველის (დამდგმელი 1965-70, 1979-86), თბილისის ოპერისა და ბალეტის (1970-79), გრიბოედოვის (1979-86) თეატრების მთავარი რეჟისორი, თეატრისა და კინოს ინ-ტის რექტორი (1991-99). არის მსახიობის ოსტატობის კათედრის გამგე (1995 წლიდან), რეჟისურის კათედრის გამგე, პროფესორი (1998 წლიდან), ბათუმის ოპერის მთავარი რეჟისორი (1993 წლიდან). დადგმული

აქვს 100-ზე მეტი სპექტაკლი საქართველოში და საზღვარგარეთ. არის ავტორი სამეცნიერო ნაშრომებისა დრამატული თეატრის, ოპერისა და სათეატრო პედაგოგიკის პრობლემებზე. არის საქართველოს სახელმწიფო (1982), კ.მარჯანიშვილის (1989), ალ.ახმეტელის (1992), რუსთაველის (1995), მ.აბაშიძის (1998) პრემიების ლაურეატი; ა.შვაიცერისა (1983) და ო.პოპოვის (1988) სახელობის მედლების მფლობელი.
ჰობი: კითხვა, ოცნება.
მისამართი: (სამსახურის) რუსთაველის 19. თბილისი, 380008. ტელ: 99-94-11, 99-70-16. (ბინის) ფალიაშვილის 82. ბ. 15. თბილისი, 380076. ტელ: 22-99-48.

ვცდილობ, ჩემი არსებობით ადამიანს ან ადამიანთა ჯგუფს სიხარული და ბედნიერება მოვუტანო. ვეძებ ხერხებსა და საშუალებებს, რომ ახალგაზრდა პიროვნებად იქცეს და არა თოჯინად, რომ მან იწამოს თავისი შემოქმედებითი პოტენციისა იმ დოზით, რამდენიც ღმერთმა უბოძა. შეიმეცნოს, ამოიცნოს თავისი თავი, დათრგუნოს შური, ღვარძლი, ამპარტავნობა, განდევნოს ეჭვი და ბოროტება თავისი არსებიდან. კეთილი ნებით წარმართოს თავისი, სხვისი ცხოვრება და შემოქმედება.

ივანე (გივი) ჟორდანია საქართველოს უზენაესი სასამართლოს წევრი, პირველი კლასის მოსამართლე. დაიბადა სოფ. ხაშმში (საგარეჯოს რ-ნი) 1927 წ. 3 სექტემბერს. მშობლები: მარიამ ქოქრაშვილი, შალვა ჟორდანია; მეუღლე — სვეტლანა ბელიავსკაია-ჟორდანია (1927); შვილი — შალვა (1963). დაამთავრა თსუ იურიდიული ფაკ-ტი (1949). იყო საქართველოს პროკურატურის სხვადასხვა განყოფილების პროკურორი (1949-62). უზენაესი სასამართლოს წევრია 1962 წლიდან. დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია „დანაშაულის ჩადენის ხერხის სამართლებრივი მნიშვნელობა" (1971). გამოქვეყნებული აქვს მონოგრაფია. საქართველოს პროკურატურაში მუშაობის დროს გამოიძია გახმაურებული მკვლელობა. ეს საქმე საფუძვლად დაედო ძმები ვაინერების კინოსცენარს, რომლის მიხედვითაც გადაღებულია გ.კალატოზიშვილის ფილმი „მე — გამომძიებელი". არის საქართველოს დამსახურებული იურისტი.
ჰობი: მხატვრული ლიტერატურის კითხვა, დაზიანებული საოჯახო ნივთების შეკეთება.
მისამართი: (სამსახურის) ძმები ზუბალაშვილების 32. თბილისი. ტელ: 93-52-68.

ჩემი საქმიანობის მთელ პერიოდში ვცდილობდი ვყოფილიყავი სამართლიანი, ობიექტური და ამავე დროს ჰუმანური, რაც ასე აუცილებელია ყველა პროფესიის ადამიანისთვის და განსაკუთრებით იურისტისთვის.

ირაკლი ჟორდანია საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის აკადემიკოსი, საქართველოს, რუსეთის და საერთაშორისო საინჟინრო აკადემიების ნამდვილი წევრი. დაიბადა თბილისში 1931 წ. 17 სექტემბერს. მშობლები: ნინო მინდელი, სერგი ჟორდანია; მეუღლე — ლალი ყუფარაძე (1954); შვილი — თამარი (1980). დაამთავრა სპი საინჟინრო ფაკ-ტი. იყო რუსთავის მეტალურგიული ქარხნის მუშა, ოსტატი, ცვლის უფროსი, საამქროს უფროსი (1955-76), საქართველოს საგეგმო კომიტეტის განყოფილების უფროსი, თავმჯდომარის მოადგილე (1976-84), მეცნიერებისა და ტექნიკის სახელმწიფო კომიტეტის თავმჯდომარე, მინისტრთა საბჭოს პრეზიდიუმის წევრი (1984-89), ცენტრალური საარჩევნო კომისიის თავმჯდომარე (1989-90), მეცნიერებისა და ტექნიკის მინისტრი (1990-93). სახელმწიფო კომპანია „საქსამთომეტალურგის" პრეზიდენტია 1996 წლიდან. დაიცვა სადოქტორო დისერტაცია „ახალი მეტალურგიული პროცესები" (1984). ავტორია 100 სამეცნიერო ნაშრომის (მათ შორის 6

მონოგრაფიისა და 9 გამოგონების). არის რესპუბლიკის დამსახურებული ინჟინერი, ლენინური პრემიის ლაურეატი. იყო საქართველოს უმაღლესი საბჭოს 2 მოწვევის დეპუტატი. მისი ბიოგრაფია შეტანილია ქართულ საბჭოთა (1984) და ABI ენციკლოპედიებში.
ჰობი: კლასიკური მუსიკა.
მისამართი: *(სამსახურის) კომპანია „საქსამთომეტალურგია". გაგარინის 11. რუსთავი. (ბინის) ი.ნიკოლაძის შეს. 2/4. ბ. 11. თბილისი, 380009.*

ვემსახურო საქართველოს სამთო და მეტალურგიული მრეწველობის განვითარებას, ვიყო ყველაზე მაღალი კომპეტენციის სპეციალისტი დარგში, გაეაღრმავო და ავამაღლო მეცნიერულ კვლევათა დონე დარგში, აღეზარდო ახალი თაობის წარმომადგენლები თანამედროვე მოთხოვნათა შესაბამისად, მხარში ამოეუდგე რესპუბლიკის ხელმძღვანელობას ეკონომიკური რეფორმების რეალიზაციაში.

მერაბ ჟორდანია საქართველოს ფეხბურთის ფედერაციის პრეზიდენტი. დაიბადა თბილისში 1960 წ. 3 სექტემბერს. მშობლები: ნუნუ ნემსაძე, ლევან ჟორდანია; მეუღლე — მაკა ასათიანი (1971). შვილები: კახი (1995), ლევანი (1997). დაამთავრა სპი საამშენებლო ფაკ-ტი (1982). თამაშობდა საფეხბურთო კლუბებში: თბილისის „დინამო", ლანჩხუთის „გურია", ჰოლანდიისა და ისლანდის კლუბებში (1982-92). 1992 წლიდან თბილისის „დინამოს" საფეხბურთო კლუბის პრეზიდენტია. არის სპორტის ოსტატი ფეხბურთში, საფეხბურთო ასოციაციის (უეფა) კომიტეტის წევრი, საქართველოს ფეხბურთის ფედერაციის სატრანსფერო კომისიის თავმჯდომარე. სფფ-ს პრეზიდენტია 1998 წლიდან.
ჰობი: ლიტერატურა, მუსიკა.
მისამართი: *(სამსახურის)ჭავჭავაძის 49ბ თბილისი 380062. ტელ: 96-07-50.*

ოთარ ჟორდანია თსუ სოხუმის ფილიალის დირექტორი, აფხაზეთის ავტონომიური რესპუბლიკის მეცნიერების დამსახურებული მოღვაწე. დაიბადა სოფ. მოქვში (ოჩამჩირის რ-ნი) 1940 წ. 23 სექტემბერს. მშობლები: ნინო (ნუცა) ჩქოტუა, კონსტანტინე ჟორდანია. დაამთავრა სოხუმის პედაგოგიური ინ-ტის ისტორია-ფილოლოგიის ფაკ-ტი (1963). იყო ისტორიის, არქეოლოგიისა და ეთნოგრაფიის ინ-ტის უფროსი ლაბორანტი (1967-76), უფროსი (1976-86), წამყვანი მეცნიერ-თანამშრომელი (1986-93), თსსა პედაგოგი (1973-93), პროფესორი (1987 წლიდან). თსუ სოხუმის ფილიალის დირექტორია 1993 წლიდან. დაიცვა სადოქტორო დისერტაცია „საგლეხო რეფორმის ისტორია საქართველოში" (1983). გამოქვეყნებული აქვს სამეცნიერო ნაშრომები: „რევოლუციური სიტუაციის საკითხისთვის საქართველოში XIX ს-ის 50-იანი წლების მიწურულსა და 60-იანი წლების დამდეგს" (1971), „საგლეხო რეფორმის ისტორია საქართველოში" (წიგნი I, 1982), „ივ.ჯავახიშვილის სახ. ისტორიის, არქეოლოგიისა და ეთნოგრაფიის ინსტიტუტი" (1988), „დეკაბრისტი ალ.მურავიოვი და მისი ჩანაწერები „ჩემი დღიური" (1990) და სხვ. დაჯილდოებულია ივანე ჯავახიშვილის მედლით და ღირსების ორდენით (1998). იყო სკკპ წევრი (1964-91).
ჰობი: სპორტი, წიგნები.
მისამართი: *(სამსახურის) ჯიქიას 12. თბილისი, 380086. ტელ: 53-65-80. (ბინის) გორგასლის 39. ბ. 47. თბილისი, 380004. ტელ: 72-47-80.*

საქმისადმი ერთგულება და პასუხისმგებლობა, მამულისადმი სიყვარული.

გიორგი ჟორჟოლიანი ჟურნალ „ეპოქის" მთავარი რედაქტორი, საზოგადოებრივ კვლევათა ცენტრის დირექტორი. დაიბადა თბილისში 1954 წ. 20 ნოემბერს. მშობლები: ლეილა შელიავა, გიორგი ჟორჟოლიანი; მეუღლე — თინათინ ზალდასტანიშვილი (1954); შვილები: გიორგი (1975), ქეთევანი (1982). დაამ-

თავრა თსუ აღმოსავლეთმცოდნეობის ფაკ-ტი (1976). იყო აღმოსავლეთმცოდნეობის ინ-ტის მეცნიერ-თანამშრომელი (1977-98). განყოფილების გამგეა 1998 წლიდან. იყო სახელმწიფო საბჭოს წევრი (1992), პარლამენტის წევრი და პარლამენტის კვლევითი სამსახურის ხელმძღვანელი (1992-95). დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია „ირანის ქალაქები XI საუკუნეში" (1983). არის 30-ზე მეტი სამეცნიერო და პუბლცისტური წერილის ავტორი. იყო სახალხო ფრონტის (1989), მოქალაქეთა კავშირის წევრი (1993-95). ბიზნესლიგის (ბიზნესისა და მეცნიერების განვითარების ხელშემწყობი კავშირი) წევრია 1995 წლიდან.
მისამართი: (სამსახურის) გ.წერეთლის 3. თბილისი. ტელ: 23-38-75, ფაქსი: 23-23-99. (ბინის) გამსახურდიას 24. თბილისი.
პიროვნების ღირსებისა და თავისუფლების პატივისცემა, განათლება და ცოდნა, პატრიოტიზმი, მეგობრობა და სოლიდარობა.

დავით ჟღენტი საქართველოს პარლამენტის წევრი. დაიბადა სოფ. ერკეთში (ჩოხატაურის რ-ნი) 1952 წ. 5 ოქტომბერს. მშობლები: ციალა უნგიაძე, მამული ჟღენტი; მეუღლე — იამზე კეკელიძე (1953); შვილები: ცირა (1975), მამუკა (1977), დავითი (1985). დაამთავრა სპი სამრეწველო და სამოქალაქო მშენებლობის ფაკ-ტი (1976). იყო საპროექტო ბიუროს ტექნიკოსი (1974), ჩოხატაურის რ-ნის არქიტექტორი (1976), საპროექტო ბიუროს (1979), საგზაო სამმართველოს უფროსი (1981-91), ჩოხატაურის გამგეობის პირველი მოადგილე (1992-93), საგზაო გაერთიანების დირექტორი (1993-94), სახელმწიფოს მეთაურის რწმუნებულის მოადგილე გურიის მხარეში (1995). არის საქართველოს დამსახურებული მშენებელი (1989).
ჰობი: მშენებლობა.
მისამართი: (სამსახურის) საქართველოს პარლამენტი. რუსთაველის 8. თბილისი, 380018. (ბინის) გრიბოედოვის 6. ბ. 28. ბათუმი.
სამართლიანობა, მიმტევებლობა, შესაძლებლობის ფარგლებში ქველმოქმედება, დასახული პრინციპების ერთგულება, რაიონის და ქვეყნის აღმშენებლობაში მაქსიმალური წვლილის შეტანა, შვილების სწორად აღზრდა.

თემურ ჟღენტი თბილისის კულტურის სახელმწიფო ინსტიტუტის რექტორი, პროფესორი. დაიბადა ქუთაისში 1942 წ. 22 თებერვალს. მშობლები: კლავდია კალანდაძე, გიორგი ჟღენტი; მეუღლე — ვიოლეტა სახვაძე (1945); შვილები: კახაბერი (1965), თეა (1970). დაამთავრა ქუთაისის პედაგოგიური ინ-ტის ისტორია-ფილოლოგიის ფაკ-ტი (1963). იყო კომკავშირულ სამუშაოზე (ოქტომბრის რაიკომი, თბილისის საქალაქო კომიტეტი, ცკ 1965-73), განათლების სამინისტროს სამმართველოს უფროსი (1974-75), ესთეტიკური აღზრდის სამეცნიერო-მეთოდური ცენტრის დირექტორი (1975-76), პიონერთა და მოსწავლეთა სასახლის დირექტორი (1977-87), სპორტსაზოგადოება „შევარდენის" რესპუბლიკური საბჭოს თავმჯდომარე (1987-88), რუსთაველის თეატრის დირექტორი (1988-90). დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია „სამშობლოს სიყვარულის აღზრდა იაკობ გოგებაშვილის პედაგოგიურ მემკვიდრეობაში" (1986). არის 50-მდე სამეცნიერო ნაშრომის ავტორი, რესპუბლიკის დამსახურებული მასწავლებელი (1987). იყო კომკავშირის საქალაქო და ცენტრალური კომიტეტის წევრი (1968-87), თბილისის საქალაქო საბჭოს დეპუტატი (1978-88). პედაგოგიურ მეცნიერებათა აკადემიის ნამდვილი წევრია 1998 წლიდან.
ჰობი: პოეზია, თეატრი.
მისამართი: (სამსახურის) აღმაშენებლის 40. თბილისი, 380002. ტელ: 95-10-50. (ბინის) გენერალ მაზნიაშვილის 6. თბილისი, 380002. ტელ: 95-29-51.
ქვეყნის, ოჯახისა და მეგობრების სამსახური. პრინციპი: ვიყო მართალი და ვემსახურო ჭეშმარიტებას. იდეალი: თავისუფალ, წელგამართულ საქართვე-

ლოში ცხოვრება. მიზანი: ღირსეულ მამულიშვილებად აღვუზარდო ჩემს ქვეყანას შვილიშვილები (თემური, კოკი, დავითი, გიორგი...), თბილისის კულტურის სახელმწიფო ინსტიტუტი ვიხილო რესპუბლიკის მოწინავე უმაღლეს სასწავლებელთა თანავარსკვლავედში.

სულიკო ჟღენტი კინოდრამატურგი, ხელოვნების დამსახურებული მოღვაწე. დაიბადა სოფ. სამებაში (ჩოხატაურის რ-ნი) 1925 წ. 22 ივნისს. მშობლები: ოლღა ჟღენტი, ილია ჟღენტი; მეუღლე — ვერა გენძეხეძე-ჟღენტისა (1938); შვილები: ოლღა (1968), ქეთევანი (1970). დაამთავრა კინემატოგრაფიის საკავშირო ინ-ტის სასცენარო ფაკ-ტი (1954). იყო სოფ. მახინჯაურის საშუალო სკოლის პედაგოგი (1947-49), თბილისის ქრონიკალური და სამეცნიერო ფილმების სტუდიის რედაქტორი (1954-55), კინოსტუდია „ქართულ ფილმის" მწერალთა კინოგაერთიანების წევრი (1972-91). კინოსტუდია „ქართული ფილმის" რედაქტორია 1994 წლიდან. არის 4 წიგნისა და ოცამდე ფილმის სცენარის ავტორი, მათ შორის: „ჭიაკოკონა" (1961), „ჯარისკაცის მამა" (1965), „სინათლე ჩვენს ფანჯრებში" (1968), „ღიმილის ბიჭები" (1969), „ნერგები" (1971), „რაჭა ჩემი სიყვარული" (1975), „ციმბირელი პაპა" (1972), „ნუთისოფელი" (1974), „მშობლიურო ჩემო მიწა" (1980), „ფესვები" (1988). გამოქვეყნებული აქვს მოთხრობების კრებული „ზღვისპირეთის საღამოები" (1952), „კიდევაც დაიზრდებიან" (1958), ნარკვევები და სტატიები ქართულ და რუსულ პრესაში. მიღებული აქვს პრიზები საუკეთესო სცენარისათვის საკავშირო (4) და საერთაშორისო (1) კინოფესტივალებზე, არის ლენინური და საქართველოს კომკავშირის პრემიების ლაურეატი, ბათუმისა და ლევიცეს საპატიო მოქალაქე, სამამულო ომის I ხარისხის ორდენის, საპატიო ნიშნის 2 ორდენის, ღირსების ორდენის კავალერი, მისი ბიოგრაფია შეტანილია კინემატოგრაფისტთა ენციკლოპედიასა (რუსული გამოცემა) და ქართულ ენციკლოპედიაში.
ჰობი: მოგზაურობა..
მისამართი: (ბინის) იოსელიანის 37, ბ.96. თბილისი 380070. ტელ: 33-70-08.

ადამიანები ერთმანეთისათვის და ერთმანეთით ვცოცხლობთ. გამუდმებით უნდა გრძნობდე, რომ შენ ვიღაცას სჭირდები. როგორც კი ეს გრძნობა მიგატოვებს და თავს მიიჩნევ ვალმოხდილ ადამიანად, სიცოცხლე აზრს ჰკარგავს.

 რ

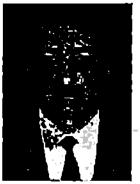

მამე რაიკი საქართველოს პარლამენტის ეკონომიკური პოლიტიკის და რეფორმების კომიტეტის წევრი. დაიბადა თბილისში 1950 წ. 3 მარტს. მშობლები: გულო კალოევა, ავდლა კალოევი; მეუღლე — როზა რაიკი (1953); შვილები: როლანდი (1972), ინგა (1973), ვიქტორია (1975). დაამთავრა თსუ კიბერნეტიკის და გამოყენებითი მათემატიკის ფაკ-ტი (1972). იყო კიბერნეტიკის ინ-ტის უფროსი მეცნიერ-თანამშრომელი, ჯგუფის ხელმძღვანელი (1972-78), თსუ იურიდიული ფაკ-ტის დამნაშავეობის სოციოლოგიური ლაბორატორიის სექტორის გამგე (1978-80), ინფორმატიკის და ტელეკომუნიკაციის ინ-ტის სექტორის გამგე, ნამყვანი მეცნიერ-თანამშრომელი (1980-95). პარლამენტის წევრია 1995 წლიდან. დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია „მრავალკრიტერიალური სკალირება სისტემურ ანალიზში და ოპერაციათა კვლევაში" (1976). ავტორია 50-მდე სამეცნიერო ნაშრომის. არის სსრკ მინისტრთა საბჭოს პირველი პრემიის ლაურეატი (1983), ВДНХ СССР-ის ვერცხლის მედალოსანი (1984). იყო სკკპ წევრი (1984-89).
ჰობი: სპორტი.
მისამართი: (სამსახურის) საქართველოს პარლამენტი. რუსთაველის 8. თბილისი, 380018. ტელ: 92-12-59, მობ: (877) 41-07-46, ელ-ფოსტა: mraiki @parlament.ge

ქვეყანაში მშვიდობა და ცივილიზებული განვითარება; თავისუფლება, დამოუკიდებლობა და თანაბარუფლებიანობა მოქალაქეებისათვის; ბარაქა და სიყვარული ოჯახებში.

მელიქ რაისიანი საქართველოს პარლამენტის წევრი. დაიბადა ახალქალაქში 1961 წ. 11 აპრილს. მშობლები: ლეილა რაისიანი, კარლოს რაისიანი; მეუღლე — ნაირა რაისიანი (1969); შვილები: აშოტი (1989), კარლოსი (1984). დაამთავრა ერევნის სახალხო მეურნეობის ინ-ტის საფინანსო აღრიცხვის ფაკ-ტი. იყო ერევნის N2 პურის ქარხნის მთავარი ბუღალტერი (1982-83), ბინების საექსპლუატაციო-კომუნალური განყოფილების გამგე (1983-88), ახალქალაქის სანარმოო კომბინატის მთავარი ინჟინერი (1988-92), ნინოწმინდის საბაჟოს კონტრაბანდის წინააღმდეგ ბრძოლის უფროსის მოადგილე (1992-94). პარლამენტის წევრია 1995 წლიდან. არის მოქალაქეთა კავშირის ახალქალაქის რაიონული ორგანიზაციის თავმჯდომარე (1994).
ჰობი: ნადირობა.
მისამართი: (სამსახურის) რუსთაველის 8. თბილისი, 380018. საქართველოს პარლამენტი. ტელ: 92-38-72. (ბინის) ტერიანის 15. ახალქალაქი. ტელ: 2-32-43.

მოსახლეობის კეთილდღეობა, რეგიონის ეკონომიკური აღორძინება, საქართველოს ძლიერება, შვილების აღზრდა ღირსეულ მამულიშვილებად, ეროვნული კულტურის თვითმყოფადობის აღორძინება და დაცვა, მშვიდობის დამყარება საქართველოში.

ლევან რამიშვილი არასამთავრობო ორგანიზაცია „თავისუფლების ინსტიტუტის" დირექტორი. დაიბადა თბილისში 1973 წ. 28 მარტს. მშობლები: ნანა ხოფერია, ალექსანდრე რამიშვილი. დაამთავრა თსუ ფილოსოფია-სოციოლოგიის ფაკ-ტი (1985). იყო გაზეთ „მიმომხილველის" ანალიტიკური ჯგუფის უფროსი (1992-93), გაზეთ „არგუმენტის" საერთაშორისო და სარედაქციო წერი-

ლების განყოფილებების რედაქტორი (1995-96), ტელეარხ „რუსთავი-2"-ის კონსულტანტი (1996-97). „თავისუფლების ინსტიტუტის" დირექტორია 1996 წლიდან. გამოქვეყნებული აქვს ბროშურა „ნაბიჯი თავისუფლებისაკენ. ქართული მედია 90-იან წლებში" (თანაავტორებთან ერთად, 1996); „პოსტისტორია. ქართული მაგალითი" (1997). სხვადასხვა დროს გამოქვეყნებული აქვს 200-ზე მეტი სტატია (პოლიტიკა, ეკონომიკა, საერთაშორისო მიმოხილვა).
ჰობი: ინტერნეტი.
მისამართი: (სამსახურის) კიევის 6. თბილისი, 380002. ტელ: 95-23-38, ფაქსი: 96-58-34, ელ-ფოსტა: Liberty@access.sanet. ge (ბინის) პაიჭაძის 26. ბ. I. თბილისი, 380059. ტელ: 52-33-90.

მალხაზ რამიშვილი გაზეთ „რეზონანსის" გამომცემელი, რადიო „რეზონანსის" დამფუძნებელი. დაიბადა თბილისში 1969 წ. 30 ოქტომბერს. მშობლები: თამარ ჩიქოვანი, დანიელ რამიშვილი; მეუღლე — თამარ ღუდუშაური (1977); შვილი — დანიელი (1997). დაამთავრა თსუ ეკონომიკის ფაკ-ტი (1987). არის ასოციაცია „ეროვნული თანხმობის" გამგეობის წევრი (1989 წლიდან). გაზეთ „რეზონანსის" გამომცემელია 1990 წლიდან, რადიო „რეზონანსის" დამფუძნებელი — 1997 წლიდან. არის 200-მდე საგაზეთო სტატიის ავტორი, საქართველოს სიტყვის თავისუფლებისა და საჯაროობის ფორუმის თავმჯდომარე.
ჰობი: რაგბი, გოლფი.
მისამართი: (სამსახურის) აგლაძის 39. თბილისი, 380054. ტელ: 23-70-65, 94-01-26, 95-69-38, ფაქსი: 96-93-52. (ბინის) მცხეთის 8. ბ. 74. თბილისი, 380079.

მაქსიმალური თვითრეალიზაცია მინიმალურ დროში.

ნინო რამიშვილი მოცეკვავე, „ქართული ნაციონალური ბალეტის" ქორეოგრაფი და სამხატვრო ხელმძღვანელი, რუსთაველის პრემიის ლაურეატი, საქართველოს სახალხო არტისტი. დაიბადა ბაქოში 1910 წ. 19 იანვარს. მშობლები: როზალია რამიშვილი, შალვა რამიშვილი; მეუღლე — ილიკო სუხიშვილი; შვილი — თენგიზ სუხიშვილი (1938). იყო თბილისის ოპერისა და ბალეტის თეატრის (1927-37), ფილარმონიასთან არსებული ქართული ჯაზის (1939-40), შინაგან საქმეთა სახალხო კომისარიატის ანსამბლის (1941-44) სოლისტი-მოცეკვავე. საქართველოს ხალხური ცეკვის დამსახურებული ანსამბლის სამხატვრო ხელმძღვანელი და მთავარი ბალეტმეისტერია 1945 წლიდან. არის ავტორი საბალეტო სპექტაკლებისა, ქორეოგრაფიული დადგმებისა საოპერო სპექტაკლებსა და მხატვრულ ფილმებში: „ქეთო და კოტე", „დაისი", „აბესალომ და ეთერი", „ელისო", „ფატიმა", „გაზაფხული საკანში", „შეხვედრა მთაში" და სხვ. მისი ბიოგრაფია შეტანილია ქართულ ენციკლოპედიაში, დიდ საბჭოთა ენციკლოპედიაში, თეატრალურ ენციკლოპედიაში, ცნობარებში „ბალეტი", „ქართული ქორეოგრაფიის მოღვაწენი". არის სახელმწიფო პრემიების ლაურეატი, სსრკ სახალხო არტისტი, სოციალისტური შრომის გმირი, ლენინის, ხანგრძლივი და ნაყოფიერი შრომის და ღირსების ორდენის კავალერი. მიღებული აქვს მედალი კავკასიის დაცვისათვის.
ჰობი: ურთიერთობა საინტერესო ადამიანებთან
მისამართი: (სამსახურის) ალმაშენებლის 123. ტელ: 95-06-11. ფაქსი: 94-21-99. (ბინის) ი.აბაშიძის 21. ბ.13. ტელ: 22-40-27.

ერთგულება, პრინციპულობა, პროფესიონალიზმი, სამშობლოს სიყვარული, ცეკვის სიყვარული, სურვილი, რომ ჩემი ცეკვები, რომელშიც მთელი ჩვენი ერის ისტორიაა ჩაქსოვილი, გამეცნო მსოფლიოსათვის.

შალვა რამიშვილი რადიო 105-ის სამხატვრო ხელმძღვანელი. დაიბადა

თბილისში 1971 წ. 27 აგვისტოს მშობლები: ნუნუ რამიშვილი, რამინ რამიშვილი; მეუღლე — თეა აბაშმაძე (1971); შვილი — ლაშა (1999). სწავლობდა თსუ ფიზიკის ფაკულტეტზე, II კურსიდან გაირიცხა აკადემიური ჩამორჩენილობის გამო. არის იუმორისტული გაზეთის „კიდე"-ს დამფუძნებელი და რედაქტორი (1991-92). აქვეყნებდა პამფლეტებს, სტატიებს და მოთხრობებს გაზეთებში „რეზონანსი" და „7 დღე" (1992-93). იყო ტელეკომპანია „იბერვიზიის" გასართობი პროგრამის ავტორი, ტელე-შოუ „ციმციმებენ ვარსკვლავები"-ს წამყვანი (1994-96), რადიო „რეზონანსის" სამხატვრო ხელმძღვანელი (1997-99). არის ჯგუფ „სახეს" მენეჯერი (1996 წლიდან).

მისამართი: (სამსახურის) აგლაძის 39. ტელ: 23-70-65. (ბინის) სტანისლავსკის 12ა. ტელ: 34-68-96.

მე მინდა ვიყო მდიდარი, მყავდეს ბევრი ლამაზი ქალი და ამასთან ერთად, შეძლებისდაგვარად, არ დავარღვიო ის პრინციპები, რომელთაც პატიოსნება და სიმართლე ჰქვია (ოღონდ შეძლებისდაგვარად).

ემილ რაში საქართველოს სამბისტთა ახალგაზრდული ნაკრების უფროსი მწვრთნელი, საქართველოს დამსახურებული მწვრთნელი. დაიბადა თბილისში 1959 წ. 12 აგვისტოს. მშობლები: ზინა რაში, მიხეილ რაში; მეუღლე — ელა რაში (1967); შვილები: მიხეილი (1984), დიანა (1985). დაამთავრა ფიზკულტურის ინ-ტი (1985). იყო საქართველოს ნაკრების მწვრთნელი (1986), არმიის სპორტული კლუბის უფროსი მწვრთნელი (1988). ახალგაზრდული ნაკრების უფროსი მწვრთნელია 1996 წლიდან. არის 1998 წლის მსოფლიოს საუკეთესო არბიტრი სამბოში.

მისამართი: (სამსახურის) ჭავჭავაძის 49-ა. თბილისი, 380069. ტელ: 22-72-43. (ბინის) ვარკეთილი-3, IV მ/რ. კორპ. 423. ბ. 25. თბილისი. ტელ: 79-42-68.

მე ყოველთვის მიზნად მქონდა დასახული, რომ სპორტში უმაღლესი შედეგებისთვის მიმეღწია, მაგრამ როგორც მოჭიდავემ, ეს ვერ განვახორციელე. ძალიან პრინციპული ხასიათის გამო, როგორც სპორტსმენმა, ეს ჩემი მიზანი ჩემს სპორტსმენებს ჩავუნერგე და ამ მიზანსწრაფვით აღვზარდე ისეთი სპორტსმენები, როგორებიც არიან მსოფლიოს მრავალგზის ჩემპიონი ჯონდო მუზაშვილი, მსოფლიო ჩემპიონი და მსოფლიო თასის მფლობელი არჩილ ჩოხელი.

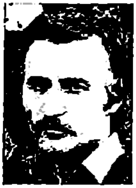

ალექსანდრე რეხვიაშვილი კინორეჟისორი. დაიბადა მოსკოვში 1938 წ. 17 იანვარს. მშობლები: ცუცა რეხვიაშვილი, პავლე რეხვიაშვილი; მეუღლე — ლალი ლობჟანიძე (1949); შვილები: რატი (1979), ნინო (1981). დაამთავრა კინემატოგრაფიის საკავშირო ინ-ტი (მოსკოვი, 1971). გადაღებული აქვს ფილმები: „ნუცა", „XIX საუკუნის ქართული ქრონიკა", „გზა შინისაკენ", „საფეხური", „სამკუთხა წრეში" და სხვა. მიღებული აქვს: „ოქროს დუკატი", „კათოლიკური ეკლესიის პრიზი", „ევანგელისტური ეკლესიის პრიზი", „კინოკრიტიკისა და კინოპრესის პრიზი", კემპერეს საერთაშორისო ფესტივალის მთავარი პრიზი (საფრანგეთი), „Fipresci" (შვეიცარია), ქართული ფილმების ფესტივალის „მთავარი პრიზი" (1983) და სხვა.

მისამართი: (სამსახურის) ახმეტელის 10ა. ტელ: 52-13-16. (ბინის) გამსახურდიას 39, ბ.87, ტელ: 37-06-21.

როგორც კონფუცი გვირჩევს, ვცდილობ არ გავუკეთო სხვას ის, რაც არ მსურს რომ მე გამიკეთონ.

ნუგზარ რობიტაშვილი ინჟინერი, თბილისის სავაჭრო-სამრეწველო პალატის პრეზიდენტი, სააქციო საზოგადოება „კახეთის" გენერალური დირექტორი. დაიბადა წითელწყაროში 1947 წ. 1 ივლისს. მშობლები: ქეთევან რობიტაშვილი, შალვა რობიტაშვილი; მეუღლე — ნანა რობიტაშვილი (1957); შვილები:

ქეთევანი (1978), ელენე (1979), შალვა (1984), ნინო (1990). სწავლობდა მოსკოვის ქიმიური მანქანათმშენებლობის ინსტიტუტში, სპი-ში, იუნესკოს სწავლების ცენტრში (იტალია) საერთაშორისო ეკონომიკურ ურთიერთობათა ფაკულტეტზე. იყო თბილისის საკონსტრუქტორო ბიუროს კონსტრუქტორი (1967-69), თბილისის შრომის ორგანიზაციის ცენტრის განყოფილების უფროსი (1969-71), საქართველოს კვების მრეწველობის სამინისტროს სტანდარტიზაციის და ნორმირების სპეციალისტი (1971-75), სამგორის რაიონის გამგებელი, თბილისის ვიცე-მერი, თბილისის პრემიერი (1992-93). სამრეწველო კომბინატ „კახეთის" გენერალური დირექტორია 1975 წლიდან, თბილისის სავაჭრო-სამრეწველო პალატის პრეზიდენტი — 1995 წლიდან. მიღებული აქვს მედალი „შრომითი მამაცობისათვის" მონაწილეობდა საქართველოს რეფორმატორთა კავშირისა და სმკ-ს დაფუძნებაში.

ჰობი: სპორტი, დიპლომატიის ისტორია, ოჯახი, საცნობარო ლიტერატურა.

მისამართი: (სამსახურის) იუმაშევის 17. ტელ.: 41-51-51, 98-94-58. ფაქსი: 94-04-46. (ბინის) ქეთევან წამებულის 88, ბ. 29.

ყოველთვის ვცდილობდი ვყოფილიყავი იმ საქმის პროფესიონალი, რასაც ვაკეთებდი, და უღალატო საპარტნიორო ურთიერთობებში.

ვლადიმერ როინიშვილი მაღალი ენერგიების ფიზიკის სამეცნიერო-ტექნიკური საბჭოს მრჩეველი. დაიბადა თბილისში 1932 წ. 7 იანვარს. მშობლები: არუსიაკ ხაჟაკნიანი-როინიშვილი, ნიკოლოზ როინიშვილი; მეუღლე — ეკატერინე ლვოვა-როინიშვილი (1934); შვილები: ირინე (1961), ელენე (1963). დაამთავრა თსუ ფიზიკის ფაკ-ტი (1957), ორი წლის განმავლობაში სწავლობდა კონსერვატორიის საორკესტრო ფაკულტეტზე (ჩელო). იყო ფიზიკის ინ-ტის უმცროსი მეცნიერ-თანამშრომელი (1957-62), უფროსი ინჟინერი (1962-66), უფროსი მეცნიერ-თანამშრომელი (1966-69), მაღალი ენერგიების ფიზიკის ლაბორატორიის გამგე (1969-94). სამეცნიერო-ტექნიკური საბჭოს მრჩეველია 1994 წლიდან. დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია „იზოტროპული თვისებების მქონე ტრეკული ნაპერწკლოვანი კამერის მახასიათებლები და მუშაობის მექანიზმი" (1964); სადოქტორო — „ინკლუზიურ მეზონ-ნუკლონური გამოკვლევა და მეზონური მდგომარეობები $\pi^{-}+p \rightarrow \pi^{-}+\pi^{-}+\pi^{+}+p$ რეაქციებში სერპუხოვის ენერგიებზე" (1974). არის 120 სამეცნიერო სტატიისა და ერთი გამოგონების ავტორი. მიღებული აქვს ლენინური პრემია (1974).

მისამართი: (სამსახურის) ფიზიკის ინსტიტუტი. გურამიშვილის 6. თბილისი. ელ-ფოსტა: roinishvili @ mx. decneeeet. ihep. su

ხელი არ შეუშალო სხვას.

ნინო როინიშვილი ფიზიკის ინსტიტუტის მთავარი მეცნიერ-თანამშრომელი, პროფესორი. დაიბადა თბილისში 1928 წ. 26 იანვარს. მშობლები: არუსიაკ ხაჟაკნიანი-როინიშვილი, ნიკოლოზ როინიშვილი; მეუღლე — ზურაბ მანჯავიძე (1923); შვილები: ნატალია (1955), ირაკლი (1963). დაამთავრა თსუ ფიზიკის ფაკ-ტი (1950). იყო ფიზიკის ინ-ტის უმცროსი (1950-62), უფროსი (1962-69) მეცნიერ-თანამშრომელი, ლაბორატორიის (1969-78), განყოფილების გამგე (1978-97). მთავარი მეცნიერ-თანამშრომელია 1997 წლიდან. დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია „უცნაური ნაწილაკების განივი იმპულსების შესწავლა" (1962); სადოქტორო — „მრავლობითი გენერაციის პროცესები 200 გევ ენერგიის ზემოთ" (1972). არის 115 სამეცნიერო სტატიის ავტორი.

მისამართი: (სამსახურის) ფიზიკის ინსტიტუტი. გურამიშვილის 6. თბილისი. ტელ: 39-64-16. (ბინის) ყაზბეგის 49. ბ. 2. თბილისი. ტელ: 39-31-57.

ირაკლი როსტომაშვილი კრწანისის რაიონის გამგებელი. დაიბადა თბილისში 1961 წ. 13 სექტემბერს. მშობლები: ლალი დევაძე, გიორგი როსტომაშვილი; მეუღლე — ეკა ერისთავი (1964); შვილები: ქეთევანი (1992), გიორგი (1993). დაამთავრა სპი არქიტექტურის ფაკ-ტი (1983). იყო „საქქალაქმშენპროექტის" I არქიტექტურული სახელოსნოს არქიტექტორი (1983-85), უფროსი (1985-87), წამყვანი არქიტექტორი (1987-88), შპს „არსეკოს" დამფუძნებელი და დირექტორი (1989-98). კრწანისის რ-ნის გამგებელია 1998 წლიდან. დაპროექტებული აქვს 200-ზე მეტი (მათ შორის მშენებარე) ობიექტი. არის საქართველოს არქიტექტორთა კავშირის წევრი (1986 წლიდან).
ჰობი: ნადირობა, ბუნებაში ყოფნა, მოგზაურობა.
მისამართი: (სამსახურის) გენერალ გულუას 4. თბილისი, 380014. ტელ: 99-64-57, ფაქსი: 92-37-76. (ბინის) ყაზბეგის 11-ა. ბ. 12. თბილისი, 380060. ტელ: 37-10-97.

სიმართლე, ობიექტურობა, პრინციპულობა, პროფესიონალიზმი. ვოცნებობ, ჩემმა და ჩვენმა შვილებმა იცხოვრონ დასავლეთევროპული ქვეყნების სტანდარტების საქართველოში.

ალექსანდრე რუსეცკი ჰელსინკის მოქალაქეთა ასამბლეის კოორდინატორი საქართველოში. დაიბადა თბილისში 1969 წ. 26 თებერვალს. მშობლები: ელეონორა ომიაძე, ვლადიმერ რუსეცკი. დაამთავრა თსუ ფსიქოლოგიის ფაკ-ტი (1993), ევროპის მენეჯერთა სკოლა (1995). იყო გაზეთ „რეზონანსის" რედაქტორი, „ეროვნული თანხმობის ასოციაციის" თავმჯდომარე (1989-91), საქართველოს ახალგაზრდობის საერთაშორისო ფონდის საზოგადოებასთან ურთიერთობის განყოფილების ხელმძღვანელი (1991-93), სოციალური ურთიერთობების განვითარების საერთაშორისო ცენტრის დირექტორი (1994-98). ჰელსინკის მოქალაქეთა ასამბლეის კოორდინატორია 1991 წლიდან. იყო თბილისის მერიის კოლეგიის წევრი (1992). არის 40-მდე სოციალური პროექტის ავტორი და თანაავტორი. გამოქვეყნებული აქვს სტატიები ადამიანის უფლებების დაცვისა და კონფლიქტების მოგვარების შესახებ.
ჰობი: თეთრი ლექსები, ჩოგბურთი, ფეხბურთი.
მისამართი: წინამძღვრიშვილის 31. თბილისი, 380002. ტელ: 94-26-99, ფაქსი: 96-15-14, ელ-ფოსტა: hc agc @ access. sanet. ge

„ვიყო იქ, სადაც მსურს რომ ვიყო"; „პატივი — კეთილშობილება-მეგობრობა"; „რასაცა გასცემ — შენია, რაც არა — დაკარგულია".

ვახტანგ რჩეულიშვილი საქართველოს სოციალისტური პარტიის თავმჯდომარე, საქართველოს პარლამენტის წევრი, მუდმივმომქმედი საპარლამენტო დელეგაციების საკოორდინაციო საბჭოს წევრი. დაიბადა თბილისში 1954 წ. 1 იანვარს. მშობლები: ლიდია ბელიავსკაია, შალვა რჩეულიშვილი; მეუღლე — მაია კერვალიშვილი (1958); შვილი — გურამი (1980). დაამთავრა თსუ ფიზიკის ფაკ-ტი (1977). იყო ახალგაზრდა მეცნიერთა კლუბის ვიცე-პრეზიდენტი (1979-82), კომკავშირის ცკ-ს ლექტორთა ჯგუფის ხელმძღვანელი (1982-84), უცხოეთის განყოფილების ინსტრუქტორი (1982-85), მეცნიერებათა აკადემიის საზოგადოებრივ მეცნიერებათა საინფორმაციო ცენტრის მეცნიერ-თანამშრომელი (1985-87), საქართველოს რესპუბლიკის მშვიდობის დაცვის კომიტეტის თავმჯდომარის მოადგილე (1987-92), საქართველოს პარლამენტის სპიკერის მოადგილე (1992-1995). არის შავი ზღვის ქვეყნების მემარცხენე-ცენტრისტული პარტიების ანსამბლეის და საქართველოს ეკონომიკური ფორუმის თავმჯდომარე. 1985 წლიდან სისტემატიურად აქვეყნებს სტატიებს. იყო საქტელერადიოკომიტეტის პოლიტიკური მიმომხილველი.

ჰობი: ცხენოსნობა, ქართული ფერწერის კოლექციონირება.
მისამართი: (სამსახურის) რუსთაველის 8. თბილისი 380018. საქართველოს პარლამენტი. ტელ: 92-12-97; ლესელიძის 41. ტელ/ფაქსი: 98-33-67. (ბინის) ბოცვაძის 14. ტელ: 93-91-29.

„მშვიდობა, პური, მოყვასის სიყვარული" — ჩემი პირველი წარმატებული საარჩევნო კამპანიის ლოზუნგი. ოჯახისა და საზოგადოების პატივისცემა. ქვეყანა არც იწყება და არც თავდება ჩვენით. პატივი ვცეთ წარსულს, ვიზრუნოთ მომავალზე. უსმინე ტოლს და ოპონენტს, გააკეთე შენებურად. პატივი მიაგე პროფესიონალიზმს. თავისუფლება, სოციალური სამართლიანობა, სოლიდარობა — სოციალ-დემოკრატიის იდეალები. საქართველო, როგორც კავკასიური წესრიგის ინიციატორი და შემოქმედი — რეგიონალური თანამშრომლობის პრიორიტეტი. დაეხმარე გაჭირვებულს.

ვიქტორ რცხილაძე საქართველოს პოლიგრაფიული და საგამომცემლო საქმის სამსახურის თავმჯდომარე, ჟურნალ „რელიგიის" მთავარი რედაქტორი. დაიბადა თბილისში 1941 წ. 10 მარტს. მშობლები: თამარ გოგუა-რცხილაძისა, გიორგი (გულო) რცხილაძე; მეუღლე — ზეინაბ გეგეშიძე (1948); შვილები: გულბაათი (1974), თამარი (1978). დაამთავრა თსუ ისტორიის ფაკ-ტი (1964). იყო სკოლის ისტორიის მასწავლებელი (1966-70), ძეგლთა დაცვის სამმართველოს განყოფილების გამგე (1970-75), „ადამიანის უფლებათა დაცვისა" და „ჰელსინკის ჯგუფის" ერთ-ერთი დამაარსებელი (1975-76), რის გამოც გადაასახლეს ყაზახეთში, კერბელის რ-ნში. ავტორია წიგნებისა: „სპირიტიზმი და მართლმადიდებლური რწმენა" (1992), „ქართველები გერმანული დროშის ქვეშ მეორე მსოფლიო ომში" (1994), „თბილისი" (რომანი, 1997). გამოქვეყნებული აქვს სტატიები რელიგიის, ფილოსოფიისა და ლიტერატურის საკითხებზე. მიღებული აქვს ილია ჭავჭავაძის სახელობის ქართულ-ევროპული ინ-ტის საგანგებო პრემია ა.ბრუნერის „ფილოსოფიის ძირითადი საკითხების" თარგმნისათვის (1994). იყო „წმ. დავით აღმაშენებლის ქართველ ქრისტიანთა კავშირის" თავმჯდომარე; მ.კოსტავასთან ერთად გამოსცემდა ჟურნალს „ძელი ჭეშმარიტი" (1988-90).
ჰობი: წიგნების ყიდვა და წიგნებში ქექვა.
მისამართი: (სამსახურის) პოლიგრაფიული და საგამომცემლო საქმის სამსახური. მარჯანიშვილის 5. თბილისი, 380002. ჟურნალ „რელიგიის" რედაქცია. კოსტავას 14. თბილისი, 380096. ტელ: 95-20-88, 93-25-19.

ქრისტიანული რწმენის შეგნებული დამკვიდრება საქართველოში. საქართველოს სრული დამოუკიდებლობა, ხოლო ქართველების ქცევა კულტურულ ერად და დავით აღმაშენებლის სულისკვეთების აღორძინება. კერპთაყვანისმცემლობის დაძლევა.

ს

მიხეილ სააკაშვილი საქართველოს პარლამენტის წევრი, ფრაქცია მოქალაქეთა კავშირის თავმჯდომარე, საქართველოს იუსტიციის საბჭოს წევრი. დაიბადა თბილისში 1967 წ. 21 დეკემბერს. მშობლები: გიული ალასანია, ნიკოლოზ სააკაშვილი; მეუღლე — სანდრა რულოვსი (1968); შვილი — ედუარდი (1995). დაამთავრა კიევის უნივერსიტეტის საერთაშორისო ურთიერთობათა ინ-ტის საერთაშორისო სამართლის ფაკ-ტი (1992), სტრასბურგის ადამიანის უფლებათა საერთაშორისო ინსტიტუტი (1993), ნიუ-იორკის კოლუმბიის უნივერსიტეტის იურიდიული ფაკ-ტის მაგისტრატურა (1994), ჯ.ვაშინგტონის უნივერსიტეტის დოქტურანტურა (ვაშინგტონი, 1995). სწავლობდა ფლორენციის ევროპული სამართლის აკადემიაში და ჰააგის საერთაშორისო სამართლის აკადემიაში. მუშაობდა ნორვეგიის ადამიანის უფლებათა ინსტიტუტში, საქართველოს ადამიანის უფლებათა სახელმწიფო კომიტეტში (1992). იყო ნიუ-იორკის საადვოკატო ფირმა „ფათერსონ ბელქნაფის" იურისტი, საქართველოს პარლამენტის საკონსტიტუციო, იურიდიულ საკითხთა და კანონიერების კომიტეტის თავმჯდომარე (1995-98). არის ევროპის საბჭოს და ეუთოს საპარლამენტო ასამბლეათა წევრი, სმკ-ს მთავარი საბჭოს წევრი. არის ქართულ და უცხოურ პრესაში გამოქვეყნებული 40-მდე სტატიის ავტორი. აღიარებულია საქართველოს 1997 წლის ადამიანად.

ჰობი: მუსიკა, სპორტი.

მისამართი: (სამსახურის) რუსთაველის 8.თბილისი 380018. საქართველოს პარლამენტი. ტელ: 93-47-42. msaaka@parliament.ge

სამართლიანობისთვის, დემოკრატიული პრინციპებისთვის ბრძოლა, თავისუფალი ადამიანის აღზრდისათვის პირობების შექმნა, საქართველოს დამოუკიდებელ , დემოკრატიულ და ძლიერ სახელმწიფოდ ჩამოყალიბება.

ნინო სააკაშვილი ფონდი „ჰორიზონტის" დირექტორი. დაიბადა თბილისში 1962 წ. 25 ნოემბერს. მშობლები: ვენერა სპარსიაშვილი, შალვა სააკაშვილი; შვილი: ია ქუთათელაძე (1987). დაამთავრა თსუ ბიოლოგიის ფაკ-ტი (1985), თსუ საზოგადოებრივ პროფესიათა ფაკ-ტი (კინოსასცენარო განყოფილება, 1985), ჯონს ჰოპკინსის უნივერსიტეტი (ბალტიმორი, აშშ, 1998). იყო საქართველოს მწვანეების პრესსამსახურის ხელმძღვანელი (1990-93), მწვანეთა წარმომადგენელი გერმანიაში, საქსონიის პარლამენტში (1992-93), ISAR-Georgia-ს სასწავლო პროგრამების კოორდინატორი, დირექტორი (1993-97). ფონდი „ჰორიზონტის" დირექტორია 1997 წლიდან. არის თანაავტორი სტატიისა „არასამთავრობო ორგანიზაციების განვითარება"; სცენარის ავტორი სერიალისა „III სექტორი საქართველოში". იყო მწვანეთა მოძრაობის და პარტიის წევრი (1990-93). მისი ბიოგრაფია შეტანილია ევროპული ფონდის ცენტრში (მნიშვნელოვანი პიროვნებების დირექტორია, ბრიუსელი).

ჰობი: ქარგვა, გობელენების ქსოვა, ბუნებაში ფეხით სიარული.

მისამართი: (სამსახურის) გოგებაშვილის 33. თბილისი, 380079. ტელ: 98-75-04, 29-29-55, ელ-ფოსტა: nino.addm@horrizzonti.org (ბინის) საბურთალოს 37. თბილისი, 380060. ტელ: 38-01-56, 37-35-31.

ადამიანმა უნდა იცოდეს რა უნდა, რისკენ მიისწრაფვის, უნდა სჯეროდეს იმ საქმის, რომელსაც აკეთებს, იყოს თავდაუზოგავი ამ საქმეში, იყოს იდეალისტი და შეძლოს გარშემომყოფთა დარწმუნება კეთილი საქმეების უანგაროდ საკეთებლად.

საბა (გიგიბერია) ხონის ეპარქიის ეპისკოპოსი. დაიბადა სენაკში 1966 წ. 28 სექტემბერს. მშობლები: ლარისა შალამბერიძე-გიგიბერია, როინ გიგიბერია. დაამთავრა სპი სამშენებლო ფაკ-ტი, ახალციხის სასულიერო სემინარია (1992). მოღვაწეობდა საფარის მონასტერში (1989), აკურთხეს მორჩილად (1990), აღიკვეცა ბერად საფარის მონასტერში (1991), აკურთხეს დიაკენად, მღვდელმონაზვნად (1992), აღყვანილ იქნა იღუმენის ხარისხში, გახდა ტიმოთესუბნის მონასტრის წინამძღვარი (1994), აღყვანილ იქნა არქიმანდრიტის ხარისხში, აკურთხეს ეპისკოპოსად (1996).

დავით საგანელიძე ექიმი, კორპორაცია „GHF"-ისა და „ტრანსკავკასიური კლუბის" პრეზიდენტი, ეკოლოგიურ მეცნიერებათა აკადემის წევრ-კორესპონდენტი. დაიბადა თბილისში 1959 წ. 17 ივნისს. მშობლები: ლილი ბოჭორიშვილი, ნოდარ საგანელიძე; დაამთავრა თსსი (1983). იყო მოსკოვის ონკოლოგიის სამეცნიერო ცენტრის (1983-85), ლენინგრადის სამხედრო სამედიცინო აკადემიის (1985-86), თბილისის ონკოლოგიის სამეცნიერო ცენტრის (1986-93) ქირურგი. არის სამედიცინო ფირმა „პულსის" დამფუძნებელი (1987), კორპორაცია „GHF"-ის პრეზიდენტია 1994 წლიდან, „ტრანსკავკასიური კლუბის" პრეზიდენტი—1996 წლიდან. არის 14 სამეცნიერო ნაშრომის, 5 პუბლიკაციისა და 1 წიგნის ავტორი. არის სპორტის ოსტატობის კანდიდატი.
ჰობი: მუსიკა, სხვადასხვა მუსიკალური ინსტრუმენტის შეგროვება და მათზე დაკვრა, სამთო-სათხილამურო სპორტი.
მისამართი: (სამსახურის) ბოჭორმის 23. ტელ: 93-35-73, 93-61-26.

ნებისმიერ საქმეში წარმატების მისაღწევად საჭიროა, რომ ზუსტად გქონდეს დასახული მიზანი — რა გინდა, აკეთო ეს საქმე დიდი სიყვარულით და არ დაუშვა არანაირი ღალატი და ტყუილი საქმეში და ურთიერთობებში.

კარლო საკანდელიძე მსახიობი, საქართველოს სახალხო არტისტი. დაიბადა სოფ. ზედა ბზვანში (ვანის რ-ნი) 1928 წ. 1 აპრილს. მშობლები: აგრაფინა საკანდელიძე, ილია საკანდელიძე; მეუღლე — ლამარა საკანდელიძე (1938); შვილები: ია (1955), კახაბერი (1956). დაამთავრა თსთი სამსახიობო ფაკ-ტი (1949). არის რუსთაველის თეატრის მსახიობი (1949 წლიდან). გადაღებულია მრავალ მხატვრულ და სატელევიზიო ფილმში. არის თეატრის მოღვაწეთა და საქართველოს კინემატოგრაფიის მოღვაწეთა კავშირების წევრი. ღირსების ორდენის კავალერი (1998).
ჰობი: ლიტერატურა, ჭადრაკი, ფეხბურთი.
მისამართი: (სამსახურის) რუსთაველის 17, თბილისი 380008. რუსთაველის თეატრი. ტელ: 99-63-73, ფაქსი: 99-85-87. (ბინის) ვახუშტი ბაგრატიონის ქ., V კორპ., I ბლოკი. ტელ: 35-10-22.

ვაჟა სალამაძე საქართველოს ბიზნეს-სამართლის ცენტრის გამგეობის თავმჯდომარე. დაიბადა ცხინვალში 1964 წ. 3 იანვარს. მშობლები: ნელი სალამაძე, გივი სალამაძე; მეუღლე — მარინე ჯალაბაძე (1960); შვილი — ლევანი (1984). დაამთავრა თსუ სახალხო მეურნეობის დაგეგმვის ფაკ-ტი (1985). იყო მინისტრთა კაბინეტის სახელმწიფო მრჩეველი (1992-94), ეკონომიკის სამინისტროს განყოფილების უფროსი (1991-92), ჟურნალ „ეკონომიკის" განყოფილების რედაქტორი (1991-92), ეკონომიკის კვლევითი ინ-ტის მეცნიერ-თანამშრომელი (1987-91). დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია (1989).
ჰობი: მუსიკა, კომპიუტერი.
მისამართი: (სამსახურის) 26 მაისის მოედანი 2. ოთახი 417. თბილისი. ტელ: 94-16-05, ელ-ფოსტა: vazha@geobic.org (ბინის) წუცუბიძის 70, ბ. 36. თბილისი. ტელ: 53-70-57.

ჩემი დევიზია — მუდამ წინ! თუ რამეს ვაკეთებ, ვცდილოდ საუკეთესოდ გავაკეთო. მძულს ტყუილი და ღალატი.

დავით სალარიძე საქართველოს სახალხო დამცველი. დაიბადა თბილისში 1947 წ. 24 ოქტომბერს. მშობლები: თინა სიმონიშვილი, ვახტანგ სალარიძე; მეუღლე — ნატო თათარაშვილი (1956); შვილი — ნატო (1983). დაამთავრა სპი საინჟინრო და თსუ იურიდიული ფაკ-ტები. იყო რკინიგზის ტექნიკუმში ლაბორანტი (1968-72), პოლიტექნიკური ტექნიკუმის კომკავშირის კომიტეტის მდივანი (1972-73), პირველი მაისის რაიონის კომკავშირის რაიკომის პირველი მდივანი (1973-75), კპ საქალაქო კომიტეტის საორგანიზაციო განყოფილების ინსტრუქტორი (1975-78), 26 კომისრის სახელობის კპ რაიკომის მდივანი (1980-81), საქალაქო კომიტეტის განყოფილების უფროსი (1981-82), შსს ორგანოების თანამშრომელი (1982-86), იურიდიული განყოფილების უფროსი, თბილისის საქალაქო სასამართლოს, პროკურატურის კოლეგიის წევრი (1986-90), შსს მინისტრის მოადგილე (1990-93), საქართველოს საგადასახადო ინსპექციის უფროსი (1993 -98). სახალხო დამცველია 1998 წლიდან. არის მრავალი სტატიის ავტორი.
ჰობი: ცხენოსნობა.
მისამართი: (სამსახურის) მაჩაბლის 18. ტელ: 92-24-70. (ბინის) ლარსის ჩიხი 7. ტელ: 23-22-26.

პრინციპულობა, პატიოსნება, მომთხოვნელობა საკუთარი თავისა და სხვათა მიმართ.

ანზორ სალუქვაძე კინოდრამატურგი, პოეტი, მწერალი, რუსთაველის პრემიის ლაურეატი. დაიბადა თბილისში 1931 წ. 11 დეკემბერს. მშობლები: ევგენია ორმოცაძე, სერგი სალუქვაძე; მეუღლე — ლეონა ნაკაშიძე (1937); შვილები: მამუკა (1955), ლევანი (1968). დაამთავრა უცხო ენათა ინ-ტის ინგლისური ენის ფაკ-ტი (1958) და მოსკოვის სასცენარო კურსები (ბლეიმანის სახელოსნო). არის ლექსებისა და პოემების (თარგმნილია რუსულ, პოლონურ, ბულგარულ ენებზე), რომანის „წიგნი ფიცისა", 20-მდე ფილმის სცენარის ავტორი და თანაავტორი (მათ შორისაა პრემირებული ფილმები: „ვედრება" — პირველი პრემია სან-რემოს ფესტივალზე, „ვერის უბნის მელოდიები" — საკავშირო პირველი პრემია და სან-სებასტიანის კათოლიკური ეკლესიის პრიზი, „წიგნი ფიცისა" — რუსთაველის პრემია). არის ხელოვნების დამსახურებული მოღვაწე, გალაკტიონ ტაბიძის პრემიის ლაურეატი, „ქართული ფილმის" რედაქტორი, სამხატვრო საბჭოს (1960), მწერალთა კავშირის პრეზიდიუმის (1976), კინემატოგრაფისტთა კავშირის (1964) წევრი. მისი ბიოგრაფია შეტანილია ქართულ საბჭოთა (1984), დიდ საბჭოთა ენციკლოპედიაში, ქართულ და საბჭოთა კინოცნობარებში.
ჰობი: მეგობრებთან დროსტარება.
მისამართი: (სამსახურის) კინოსტუდია „ქართული ფილმი". ახმეტელის 10. თბილისი. (ბინის) ჭავჭავაძის I შეს. N2. ბ. 74. თბილისი. ტელ: 22-59-96.

ცხოვრების სიყვარული, პოეზიის და ხელოვნების თაყვანისცემა; მსოფლმხედველობით ვარ იდეალისტი, ქრისტიანი-მართლმადიდებელი.

მინდია სალუქვაძე საქართველოს მართვის სისტემების ინსტიტუტის დირექტორი, საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის აკადემიკოსი, პროფესორი, საზოგადოება „მემორიალის" თავმჯდომარე (1994). დაიბადა თბილისში 1933 წ. 3 მაისს. მშობლები: მადონა ცინცაძე-სალუქვაძე, ევგენი (უჩა) სალუქვაძე; მეუღლე — თამარ ჯაში (1937); შვილები: მანანა (1962), მარინე (1969). დაამთავრა თსუ ფიზიკის ფაკ-ტი (1955). იყო მართვის სისტემების

ინ-ტის უმცროსი, უფროსი მეცნიერ-თანამშრომელი, განყოფილების გამგე, დირექტორის მოადგილე სამეცნიერო დარგში. დირექტორია 1981 წლიდან. არის მეცნიერებათა აკადემიის გამოყენებითი მექანიკის, მანქანათმშენებლობისა და მართვის პროცესების განყოფილების აკადემიკოს-მდივანი. დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია „ოპტიმალური რეგულატორების ანალიზური კონსტრუირება შეშფოთებების პირობებში" (1963); სადოქტორო — „ვექტორული ოპტიმიზაციის ამოცანები მართვის თეორიაში" (1973). ავტორია 100-ზე მეტი სამეცნიერო ნაშრომის, 7 მონოგრაფიის (მათგან ორი გამოცემულია აშშ-ში, 1979, 1994). არის საქართველოს სახელმწიფო პრემიის ლაურეატი.

ჰობი: ჭადრაკი, ფეხბურთი, ფიქრი.

მისამართი: (სამსახურის) გამსახურდიას 34. თბილისი, 380060. ტელ: 37-20-44, 93-10-34, ფაქსი: 94-23-91, ელ-ფოსტა: msaluk @ ics. kheto. ge (ბინის) საბურთალოს 61. ბ. 6. თბილისი. ტელ: 39-55-77.

1. **ყოველთვის ვთესო სიკეთე, დავეხმარო ყველას, სადაც ხელი მიმიწვდება.**
2. **არასდროს არ ვყოფილვარ კმაყოფილი მიღწეულით.**
3. **წარმატებამ და თანამდებობამ არ უნდა გაგადიდგულოს, ყოველთვის თავმდაბალი უნდა იყო.**

ნინო სალუქვაძე სპორტსმენი, ტყვიის მსროლელი, მსოფლიო ჩემპიონი, სპორტის დამსახურებული ოსტატი. დაიბადა თბილისში 1969 წ. 1 თებერვალს. მშობლები: ნუნუ სალუქვაძე, ვახტანგ სალუქვაძე; მეუღლე — გოჩა მაჭავარიანი (1965); შვილები: ნინო (1994), ცოტნე (1997). დაამთავრა საქართველოს ფიზიკური კულტურის ინ-ტი (1990). არის სეულის ზაფხულის ოლიმპიური თამაშების ოქროსა და ვერცხლის მედლების მფლობელი (1988), მსოფლიო ჩემპიონი (1986, 1987, 1989, 1990, 1993), ევროპის ჩემპიონი (1986, 1987, 1988, 1989, 1990, 1993, 1995), მსოფლიოს სუპერ-თასის 5 გზის მფლობელი (1989-93), მრავალგზის მსოფლიოს რეკორდსმენი. დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია: „სპორტული ფსიქოლოგია". არის სპორტის დამსახურებული ოსტატი ტყვიის სროლაში (პისტოლეტი), ღირსების ორდენის კავალერი (1993).

ჰობი: ხატვა, ქარგვა, მუსიკა, მინის პატარა ფიგურების შეგროვება.

მისამართი: (სამსახურის) ჭავჭავაძის 49ა. თბილისი 380062. სროლისა და მშვილდოსნობის ფედერაცია. ტელ: 23-55-80. (ბინის) თამარაშვილის 7, ბ.5. ტელ: 22-66-91, 22-33-44.

სიმართლე, პირდაპირობა, შრომისმოყვარეობა, ჩემი ქვეყნისა და ხალხის სიყვარული, ოჯახის პატივისცემა, რწმენა და იღბალი.

რევაზ სალუქვაძე სოხუმის ფიზიკა-ტექნიკის ინსტიტუტის დირექტორი, საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის აკადემიკოსი, პროფესორი. დაიბადა თბილისში 1929 წ. 15 სექტემბერს. მშობლები: მარიამ მჟავანაძე, გიორგი სალუქვაძე; მეუღლე — მერი ფირცხალავა-სალუქვაძე; შვილები: ზაალი (1959), მარიამი (1960). დაამთავრა თსუ ფიზიკის ფაკ-ტი (1953). იყო თსუ ლაბორანტი (1952-54), ფიზიკის ინ-ტის მეცნიერ-თანამშრომელი (1954-62), თსუ უფროსი მეცნიერ-თანამშრომელი, ბირთვული ფიზიკის პრობლემური ლაბორატორიის განყოფილების გამგე, მაღალი ენერგიების ფიზიკის კათედრის გამგე, ფიზიკის ფაკ-ტის დეკანის მოვალეობის შემსრულებელი (1962-74). სოხუმის ფიზიკა-ტექნიკის ინ-ტის დირექტორია 1974 წლიდან. დაიცვა სადოქტორო დისერტაცია „დაბალტემპერატუროვანი ბუშტოვანი კამერა და მაღალი ენერგიის ნაწილაკების ურთიერთქმედებათა გამოკვლევა" (1975). არის 120 სამეცნიერო ნაშრომისა და 30 გამოგონების ავტორი, საქართველოს მეცნიერების დამსახურე-

ბული მოღვაწე (1981), ღირსების ორდენის კავალერი (1995), სახელმწიფო (1985) და პ.მელიქიშვილის (1979) პრემიების ლაურეატი, საზოგადოება „თბილისელის" საერთაშორისო ბირთვული სამეცნიერო საზოგადოების წევრი (1986 წლიდან). მისი ბიოგრაფია შეტანილია აშშ ბიოგრაფიული ინ-ტის გამოცემაში „წლის პიროვნება" (1996).
ჰობი: ფეხბურთი, გეოგრაფია.
მისამართი: *(სამსახურის) საქართველოს მეცნიერებათა აკადემია. რუსთაველის 52. თბილისი, 380052. ტელ: 99-69-13. (ბინის) ყაზბეგის 29/2. თბილისი, 380077. ტელ: 39-46-02.*

შრომისმოყვარეობა, ოჯახისა და ქვეყნისადმი ერთგულება, ტოლერანტობა და მიმტევებლობა, სხვისი მოსმენისა და მათგან რაციონალურის გათვალისწინების უნარი, მეგობრების სიყვარული.

ზაალ სამადაშვილი მწერალი, ჟურნალ „XX საუკუნეს" მთავარი რედაქტორი. დაიბადა თბილისში 1954 წ. 3 ოქტომბერს. მშობლები: თამარ მიქაძე, შოთა სამადაშვილი; მეუღლე — ნანა იაშვილი (1954); შვილი — გიორგი (1981). დაამთავრა თსუ მექანიკა-მათემატიკის ფაკ-ტი (1976). იყო სამეცნიერო-კვლევითი ინ-ტის ინჟინერი (1976-80), „ქართული ფილმის" მწერალთა შემოქმედებითი გაერთიანების წევრი (1981-89), გაზეთ „მამულის" მთავარი რედაქტორის მოადგილე. „XX საუკუნის" მთავარი რედაქტორია 1994 წლიდან. გამოცემული აქვს მოთხრობების კრებული „გიტარაზე ამოთქმულ ხრინწიან სიმღერასავით". არის ავტორი სცენარისა სრულმეტრაჟიანი ფილმისთვის „თემო", მოკლემეტრაჟიანი ფილმისთვის „გარსევანი". მიღებული აქვს კომკავშირის პრემია ფილმისთვის „თემო".
ჰობი: ფეხით სიარული.
მისამართი: *(სამსახურის) სართიჭალის 16, თბილისი. ტელ: 77-26-93.*

ვცდილობ განვახორციელო პრინციპი: როცა არ მოგწონს სხვის მიერ გაკეთებული საქმე, შეეცადე შენ თვითონ გააკეთო უკეთესად. კამათში დაღლას შრომით დაქანცვა მირჩევნია.

გიული სამხარაძე საქართველოს პარლამენტის წევრი. დაიბადა გორში 1948 წ. 9 ნოემბერს. მშობლები: ოლღა სამხარაძე, შოთა სამხარაძე; მეუღლე — სოლომონ ორჯონიკიძე; შვილები: ზურაბი (1976), მირიანი (1978). დაამთავრა თსუ ეკონომიკის ფაკ-ტი (1970). იყო სახბანკის გორის განყოფილების უფროსი ეკონომისტი (1970-74), გორის მაცივარკომბინატის უფროსი საქონელმცოდნე (1974-85), დირექტორის მოადგილე (1985-87), დირექტორი (1987-94), ს/ს „იუპიტერის" გენერალური დირექტორი (1994-98), მეთვალყურეთა საბჭოს თავმჯდომარე (1996-98). მოქალაქეთა კავშირის წევრია 1994 წლიდან.
ჰობი: მოგზაურობა.
მისამართი: *(სამსახურის) საქართველოს პარლამენტი. რუსთაველის 8. თბილისი, 380018. (ბინის) მელიქიშვილის ჩიხი 3. გორი. ტელ: 2-18-38.*

პასუხისმგებლობის დიდი გრძნობა, პრინციპულობა, ობიექტურობა, სამშობლოს, ოჯახის, მეგობრის ერთგულება და სიყვარული, მომავლის იმედი.

ვეფხია სამხარაძე სპორტსმენი, მსოფლიო ჩემპიონი მკლავჭიდში. დაიბადა სოფ. საირხეში (საჩხერის რ-ნი) 1976 წ. 8 ივლისს. მშობლები: ია ნაცვლიშვილი, გურამ სამხარაძე; მეუღლე — ინგა მაჩაიძე (1976). დაამთავრა თსუ მიკროეკონომიკის ფაკ-ტი. არის ევროპის სამგზის და მსოფლიოს ხუთგზის (1994 — ორგზის, 1996, 1997, 1998) ჩემპიონი.
ჰობი: ოჯახი, მუსიკა.
მისამართი: *(ბინის) სოფ. საირხე. საჩხერის რ-ნი.*

სიმტკიცე, ნებისყოფა, პირველობა, სამშობლოს სიყვარული, სპორტისადმი დიდი სიყვარული, მეგობრობა, მომავალზე ფიქრი და ყველაფერი ის, რაც ადამიანს პროფესიონალად აქცევს.

მედეა სანაია ჟურნალ „სარკეს" მთავარი რედაქტორი, „ახალი თაობის" მთავარი რედაქტორის მოადგილე. დაიბადა თბილისში 1963 წ. 3 იანვარს. მშობლები: ნინო ტალახაძე, კონსტანტინე სანაია. დაამთავრა თსუ ფილოლოგიის ფაკ-ტი (1983). იყო სამედიცინო ინ-ტის ქართული ენის კათედრის მასწავლებელი (1986-96), „ახალი თაობის" კორექტორი, კორესპონდენტი (1993-96). მთავარი რედაქტორის მოადგილეა 1996 წლიდან. „სარკეს" მთავარი რედაქტორია 1998 წლიდან.
მისამართი: (სამსახურის) ჩუბინაშვილის 50. თბილისი. ტელ: 96-75-43.

მუშაობა პროფესიული სრულყოფის მისაღწევად, საკუთარი შესაძლებლობების მაქსიმალური რეალიზაციისა და ადამიანებისთვის სასარგებლო შედეგების მიღწევის სურვილი, ოპტიმიზმი, სიცოცხლის სიყვარული.

გივი სანაძე ბიოლოგი, საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის აკადემიკოსი, აკადემიის ვიცე-პრეზიდენტი, პროფესორი. დაიბადა თბილისში 1929 წ. 30 ივლისს. მშობლები: მარიამ შანიძე, ალექსანდრე სანაძე; მეუღლე — ანა კალანდაძე (1938); შვილები: დავითი (1958), ნიკოლოზი (1968), ალექსანდრე (1973). დაამთავრა თსუ ბიოლოგიის ფაკ-ტი (1952). იყო ბოტანიკის ინ-ტის ფიზიოლოგიის განყოფილების ლაბორანტი, უმცროსი, უფროსი მეცნიერ-თანამშრომელი (1953-68), თსუ მცენარეთა ფიზიოლოგიის კათედრის გამგე (1982-99). თსუ ფოტოსინთეზის ლაბორატორიის გამგეა 1968 წლიდან, საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის აკადემიკოსი — 1983 წლიდან, ვიცე-პრეზიდენტი — 1988 წლიდან. დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია: „მცენარეთა მიერ აქროლადი ნივთიერებების გამოყოფა" (ნაშრომი წარმოადგენს მცენარეთა ექსკრეტორული ფუნქციის დადგენას და ახლებურად გააზრებას, მოსკოვი, 1959), სადოქტორო — „იზოპრემის ბიოსინთეზი" (ერთერთი უმნიშვნელოვანესი აღმოჩენაა, რომელსაც 90-იან წლებში მსოფლიოში მრავალი მიმდევარი გაუჩნდა, დადგენილი იქნა ახალი ფოტობიოლოგიური მოვლენა, რომელსაც მსოფლიო ლიტ-რაში „იზოპრემის ეფექტს" (სანაძის ეფექტს) უწოდებენ, 1968, მოსკოვი; 1978 წელს გ.სანაძე ამ აღმოჩენისათვის წარდგენილი იყო ნობელის პრემიაზე.) არის 2 მონოგრაფიის, 100-ზე მეტი სამეცნიერო ნაშრომისა და რამდენიმე აღმოჩენის ავტორი.
ჰობი: სპორტი.
მისამართი: (ბინის) ზაქარიაძის 8, ბ.80. ტელ: 39-05-53. (სამსახურის) რუსთაველის 52. თბილისი 380008. მეცნიერებათა აკადემია. ტელ: 99-94-22. ფაქსი: 99-88-23.

უნდა ემსახურო შენს საქმეს, დააფასო პროფესიონალიზმი და მაქსიმალურად ხელი შეუწყო ახალგაზრდა თაობის განათლებას. უნდა გიყვარდეს ადამიანები, ფიქრობდე ქვეყნის მომავალზე და, რაც არანაკლებ მნიშვნელოვანია, ოჯახზე. გწამდეს ღმერთი.

თენგიზ სანაძე ფიზიკოსი, პროფესორი, საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის წევრ-კორესპონდენტი. დაიბადა თბილისში 1930 წ. 30 იანვარს. მშობლები: ნატალია ეფრემიძე, ივანე სანაძე; მეუღლე — აველინა დავითულიანი (1948); შვილები: გიორგი (1957), დიმიტრი (1963), ნატალია (1978), ეკატერინე (1980). დაამთავრა თსუ ფიზიკის ფაკ-ტი(1953). იყო თსუ უფროსი მეცნიერ-თანამშრომლის მოვალეობის შემსრულებელი (1956-59), დაბალი ტემპერატურების ს/კ ლაბორატორიის გამგე (1959-61). თსუ რადიოფიზიკის კათედრის გამგე,

პროფესორია 1961 წლიდან. დაიცვა საკანდიდატო (1957) და სადოქტორო (1971) დისერტაციები ელექტრონული პარამაგნიტური რეზონანსის დარგში. არის 100-მდე სამეცნიერო ნაშრომის ავტორი, თსუ პირველი პრემიის ლაურეატი დისკრეტული გაჯერების მოვლენის აღმოჩენისათვის (1968), გ.მელიქიშვილის სახელობის პრემიის ლაურეატი დისკრეტული გაჯერების მოვლენის ახსნისათვის (1970). მისი ბიოგრაფია შეტანილია ცნობარებში: Marquis Who's Who (1995-2000), Intrenational Book of Honour (ABI,1996), 2000 Outstanding People of the 20th Century, (IBC, Cambridge, 1998).

ჰობი: სამთო თხილამურები, კლასიკური მუსიკა (ფორტეპიანო).

მისამართი: (სამსახურის) ჭავჭავაძის 3. თბილისი 380028. თსუ. ტელ: 29-08-56. ფაქსი: 22.11.03. (ბინის) ატენის 20, ბ.52. თბილისი 380079. ტელ: 23-42-70. ელფოსტა: avelina@hepi.edu.ge

უანგაროდ ვემსახურებოდი მეცნიერებას.

თემურ სანდოძე ქარელის რაიონის გამგეობის თავმჯდომარე. დაიბადა ქარელში. 1955 წ. 5 სექტემბერს. მშობლები: თამარ სანდოძე, ალექსი სანდოძე; მეუღლე — ნონა რევაზიშვილი (1963); შვილები: თამარი (1982), ალექსი (1985). დაამთავრა თსუ ეკონომიკის ფაკ-ტი (1977). იყო ალკკ ქარელის რაიკომის საორგანიზაციო განყოფილების გამგე (1977-81), I მდივანი (1984-89), რაისაბჭოს აღმასკომის საორგანიზაციო განყოფილების ინსტრუქტორი (1983-84), რაიკოოპერატივის თავმჯდომარე (1990-92), საყოფაცხოვრებო მომსახურების სამმართველოს უფროსი (1992-93), ქარელის რ-ნის გამგეობის განყოფილების გამგე, გამგეობის თავმჯდომარის I მოადგილე. გამგეობის თავმჯდომარეა 1994 წლიდან.

ჰობი: მუსიკა, სპორტი.

მისამართი: (სამსახურის) ნინოშვილის 3, ქარელი, 383610. ტელ: 3-21-21. (ბინის) რუსთაველის 34, ქარელი, 383610.

ნესიერება, პატრიოტიზმი, ერთგულება და პროფესიონალიზმი. ჩემი იდეალია დამოუკიდებელი საქართველოსა და ჩემი რაიონის იმ დონეზე განვითარება, როდესაც ყველა ქართველი და მათ შორის მეც კარგად და ბედნიერად იცხოვრებს ჩვენს მიწა-წყალზე. აქედან გამომდინარე, ჩემი მიზანია ვემსახურო, სადაც არ ვიქნები, ამ საქმეს. ასევე აღვზარდო ჩემი შვილები საქართველოს ღირსეულ მოქალაქეებად. მყავდეს ბევრი მეგობარი და მათთან ერთად ვიყო კარგად და ბედნიერად.

არმაზ სანებლიძე გაზეთ „საქართველოს რესპუბლიკის" მთავარი რედაქტორი. დაიბადა თბილისში 1936 წ. 18 თებერვალს. მშობლები: ზინაიდა სანებლიძე, რომანოზ სანებლიძე; მეუღლე — იზოლდა კობერიძე (1937); შვილები: ნანა (1963), ნინო (1966). დაამთავრა თსუ ფილოლოგიის ფაკ-ტის ჟურნალისტიკის განყოფილება (1954). იყო კომკავშირულ და პარტიულ სამუშაოზე (1957-69), გაზეთ „მოლოდიოჟ გრუზიის" (1969-70), „ახალგაზრდა კომუნისტის" რედაქტორი (1970-74), ტელევიზიისა და რადიომაუწყებლობის კომიტეტის თავმჯდომარის პირველი მოადგილე (1977-86), თავმჯდომარე (1986-89), მინისტრთა კაბინეტის საერთო და ინფორმაციის განყოფილებების გამგე (1989-90), „საქართველოს რესპუბლიკის" მთავარი რედაქტორის მოადგილე (1990-92), პირველი მოადგილე (1992-96). მთავარი რედაქტორია 1996 წლიდან. ავტორია საგაზეთო პუბლიკაციებისა: „დროს მიდევნებული სტრიქონები" (1978), „გადარჩენილი სიმი" (1984), „მესამე შეტევა" (1974), „ქალაქის ბოლოს, საყდარში" (1977), „რეპორტაჟები ომიდან" (1992-93), „რეპორტაჟები ენგურის გაღმიდან" (1995) და სხვ; ტელერეპორტაჟების ციკლების: „ქაბულის დროით 12 საათია" (ავღანეთიდან, 1988), „და მთელი მენდელეევის ტაბულა" (ჩერნობილიდან, 1986). არის

საქართველოს დამსახურებული ჟურნალისტი, მინისტრთა საბჭოს პრემიის ლაურეატი, დაჯილდოებულია ღირსების (1996), შრომის წითელი ნიშნის (1986), საპატიო ნიშნის (1978) ორდენებით. ჟურნალისტთა ფედერაციის წევრია 1968 წლიდან.
ჰობი: ათლეტური გიმნასტიკა.
მისამართი: (სამსახურის) კოსტავას 14. თბილისი, 380096. ტელ: 99-92-26, ფაქსი: 98-87-14.
ქვეყნის, ხალხის პატიოსნად მსახურება, უკომპრომისო პატიოსნება და პროფესიონალიზმი.

ნიკოლოზ სანოძე საქართველოს პარლამენტის წევრი. დაიბადა ხონში 1962 წ. 23 მაისს. მშობლები: ზაირა ვაჭარაძე, ჯაბა სანოძე; მეუღლე — ირინე სურმავა (1975); შვილი — ირაკლი (1998). დაამთავრა სპი სატრანსპორტო ფაკ-ტი (1987), ქუთაისის ჰუმანიტარული და სამართლის ინ-ტი (სამართალმცოდნეობა, 1997). იყო ედპ-ის ხონის კომიტეტის წევრი (1989-92), თავმჯდომარე (1992-95), ხონის რ-ნის ადგილობრივი მმართველობის გამგეობის თავმჯდომარის პირველი მოადგილე (1993-95). საქართველოს პარლამენტის წევრია 1995 წლიდან. არის ედპ-ის წევრი (1989 წლიდან).
ჰობი: კინოხელოვნება.
მისამართი: (სამსახურის) საქართველოს პარლამენტი. რუსთაველის 8. თბილისი, 380018. ტელ: 99-97-59. (ბინის) თავისუფლების მოედანი 4. ხონი.
სიმართლე ყველგან და ყოველთვის.

ბორის სარალიძე საქართველოს საავტომობილო გზების დეპარტამენტის თავმჯდომარე. დაიბადა სოფ. ფუთში (ზესტაფონის რ-ნი) 1932 წ. 1 ივლისს. მშობლები: ოლია გიორგაძე-სარალიძისა, ერასტი სარალიძე; მეუღლე — ცარო მელაძე (1940); შვილები: ოლღა (1965), ნონა (1966), ზურაბი (1972). დაამთავრა სპი მექანიკის ფაკ-ტი (1955). იყო სპეციალური საკონსტრუქტორო ბიუროს ინჟინერ-კონსტრუქტორი (1955-57), ღვინის საწარმოების მთავარი მექანიკოსი (1957-59), კომკავშირის ზესტაფონის რაიკომის პირველი მდივანი (1959-61), კომკავშირის ცკ სოფლის მეურნეობის განყოფილების გამგე (1961-63), პარტიის ზესტაფონის რაიკომის მეორე მდივანი (1963-73), მესტიის რაიკომის პირველი მდივანი (1973-79), თბილისის საქალაქო საბჭოს აღმასკომის თავმჯდომარის მოადგილე (1979-81), თბილისის ლენინის რაიკომის პირველი მდივანი (1981-82), თბილისის საქალაქო საბჭოს აღმასკომის თავმჯდომარე (1982-84), საავტომობილო გზების მინისტრი (1984-88), საავტომობილო ტრანსპორტისა და გზების მინისტრის პირველი მოადგილე (1988-89), მინისტრი (1989-90). საავტომობილო გზების დეპარტამენტის თავმჯდომარეა 1990 წლიდან. დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია „ყურძნის ჩამოდინების ფიზიკო-მექანიკური თვისებების შესწავლა ყურძნის მიმღებ ბუნკერებში" (1977). გამოქვეყნებული აქვს 9 სამეცნიერო ნაშრომი და ერთი სახელმძღვანელო — „ყურძნის ჩამოდინების ანგარიშის საფუძვლები". არის საქართველოს დამსახურებული მშენებელი, სახელმწიფო პრემიის ლაურეატი. დაჯილდოებულია შრომის წითელი დროშის ორდენით, საპატიო სიგელებით, მედლებით, ღირსების ორდენით (1998).
ჰობი: ნადირობა, სამთო ტურიზმი.
მისამართი: (სამსახურის) გაგარინის 29-ა. თბილისი, 380060. ტელ: 37-66-01, 93-55-52. (ბინის) ჭავჭავაძის 75. თბილისი, 380069. ტელ: 23-40-56.
სიტყვის კაცობა, დასახული მიზნის ბოლომდე მიყვანა. ადამიანებთან, საკუთარ კოლექტივთან საერთო ენის გამონახვა, მათი ჭირისა და ლხინის გათავისება. საერთოდ, საქმეში და ცხოვრებაში უბრალოება, ადამიანებისადმი ადვილად მისაწვდომობა.

ვახტანგ სართანია საქართველოს სახელმწიფო პედაგოგიური უნივერსიტეტის რექტორი, ეროვნული ბანკის საბჭოს წევრი. დაიბადა საგურამოში (მცხეთის რ-ნი) 1948 წ. 3 ივნისს. მშობლები: ფაცია ბოლქვაძე, შალვა სართანია; მეუღლე — გიული რაზმაძე (1948); შვილები: ნინო, თამარი (1989). დაამთავრა მოსკოვის უნივერსიტეტის ეკონომიის ფაკ-ტი (1977). იყო სახალხო მეურნეობის მართვის ინ-ტის უფროსი მეცნიერ-თანამშრომელი, სექტორის გამგე (1981-83), პრორექტორი საგარეო ურთიერთობისა და აღმზრდელობით დარგში (1983-92). პედაგოგიური უნივერსიტეტის რექტორია 1992 წლიდან, იუნესკოს „მშვიდობის, კულტურისა და დემოკრატიის" კათედრის გამგეა 1996 წლიდან, ეროვნული ბანკის საბჭოს წევრია 1998 წლიდან. არის სტატიებისა და მონოგრაფიების ავტორი, საერთაშორისო ფორუმებისა და კონფერენციების მონაწილე. დაჯილდოებულია ღირსების ორდენით (1998). არის წითელი ჯვრის ცენტრალური კომიტეტის, საქართველოს იუნესკოს ეროვნული კომისიის წევრი (1996).

ჰობი: ნადირობა, სპორტი, მუსიკა, მოგზაურობა.

მისამართი: (სამსახურის) ჭავჭავაძის 32. თბილისი, 380079. ტელ: 22-35-81, 23-23-98, ფაქსი: 29-47-13. (ბინის) ქავთარაძის 25. კორპ. 4. ბ. 14. თბილისი. ტელ: 22-15-78, 30-14-11.

> **ნებისმიერი ადამიანისათვის წარმატების მოსაპოვებლად ჩემის აზრით აუცილებელია: ღმერთისგან ბოძებულ ნიჭიერებას თან დაურთოს შრომისადმი განსაკუთრებული დამოკიდებულება. ამ თვალსაზრისით ჩემთვის განსაკუთრებულია ფუტკრის ფენომენის შესწავლა. მინდა ვიცხოვრო თავისუფლად და ლაღად, ვაკეთო სასიკეთო საქმეები.**

ირინა სარიშვილი-ჭანტურია ეროვნულ-დემოკრატიული პარტიის თავმჯდომარე, საქართველოს პარლამენტის წევრი, ფრაქცია ედპ-ს თავმჯდომარე. დაიბადა თბილისში 1962 წ. 24 დეკემბერს. მშობლები: ნენო გოგუა, თამაზ სარიშვილი; მეუღლე — გიორგი ჭანტურია (1958-95); შვილები: ლუკა (1997), ირაკლი (1998) სარიშვილები. დაამთავრა თსუ დასავლეთ ევროპის ენებისა და ლიტერატურის ფაკ-ტი (1985). იყო კვების მრეწველობის სამინისტროს გამოთვლითი ცენტრის თანამშრომელი (1985-89), მეტსაკს-ის მთარგმნელი (1989-90), ეროვნულ-დემოკრატიული პარტიის მთავარი კომიტეტის წევრი (პრესმდივანი), მთავარი კომიტეტის პრეზიდიუმის წევრი. ეროვნულ-დემოკრატიული პარტიის თავმჯდომარეა 1995 წლიდან.

ჰობი: მუსიკა, ხატვა.

მისამართი: (სამსახურის) რუსთაველის 21. თბილისი 380008. ტელ: 98-35-36. ფაქსი: 93-19-78.

ზურაბ სარჯველაძე ფილოლოგი, პროფესორი, თბილისის სახელმწიფო პედაგოგიური უნივერსიტეტის პრორექტორი. დაიბადა 1939 წ. 12 მარტს. მშობლები: მარიამ სარჯველაძე, ალექსანდრე სარჯველაძე; მეუღლე — ირინე მელიქიშვილი (1943); შვილები: ალექსანდრე (1964), სოფიო (1966). დაამთავრა თსუ ფილოლოგიის ფაკ-ტი (1962). იყო გორის პედაგოგიური ინ-ტის ქართული ენის კათედრის უფროსი მასწავლებელი (1962-68), თბილისის ხელნაწერთა ინ-ტის უმცროსი (1968-70), უფროსი (1970-75) მეცნიერ-თანამშრომელი, თბილისის პედაგოგიური ინ-ტის ქართული ენის კათედრის უფროსი მასწავლებელი (1970-75), პროფესორი (1975-82), თსუ სამეცნიერო-კვლევითი ლაბორატორია „ორიონის" უფროსი, წამყვანი მეცნიერ-თანამშრომელი (1982-86). თსუ ძველი ქართული ენის კათედრის პროფესორია 1985 წლიდან, პედაგოგიური უნივერსიტეტის პრორექტორი სამეცნიერო ნაწილში — 1993 წლიდან, ქართული ენის კათედრის გამგე — 1994 წლიდან. დაიცვა საკანდი-

დატო დისერტაცია: „XI-XIII საუკუნეთა ქართული წერილობითი ძეგლების ორთოგრაფიულ-ფონეტიკური თავისებურებანი" (1969), სადოქტორო — „ქართული ენის ისტორიული ფონეტიკისა და გრამატიკის ძირითადი საკითხები" (1973). არის ავტორი წიგნებისა: „ქართული სალიტერატურო ენის ისტორიის საკითხები" (1975). „ქართული სალიტერატურო ენის ისტორიის შესავალი" (1984), „ქართველურ ენათა ეტიმოლოგიური ლექსიკონი" (1990, პროფ. პ.ფენრიხის თანაავტორობით), იგივე გერმანულად (Leiden, 1995), ძველი ქართული ენის ლექსიკონი (1995); აგრეთვე ქართულ, რუსულ, გერმანულ ენებზე გამოქვეყნებული 70-მდე სტატიისა.

ჰობი: ფეხბურთი, კალათბურთი, მხატვრული ლიტერატურა (გურამიშვილი, ვაჟა, გალაქტიონი, მიხეილ ჯავახიშვილი).

მისამართი: (სამსახურის) ჭავჭავაძის 32. ტელ: 22-50-71. ჭავჭავაძის 1. ტელ: 22-12-83. (ბინის) ვაჟა ფშაველას IV კვრტ. IV კორპ. ტელ: 30-32-81.

შეძლებისდაგვარად ვაკეთო ჩემი საქმე; შრომისმოყვარეობა; კეთილსინდისიერება; სხვისი ნაშრომ-ნაღვაწის დაფასება. არავისი არაფერი არ მშურს.

გურამ სალარაძე მსახიობი, საქართველოს სახალხო არტისტი, პროფესორი. დაიბადა თბილისში 1929 წ. 12 იანვარს. მშობლები: ნადეჟდა ჯეირანიშვილი, გიორგი სალარაძე; მეუღლე — ტატიანა ბუხბინდერი (1940-95); შვილი — მარინე (1956). დაამთავრა თსუ სამსახიობო ფაკ-ტი (1951). არის რუსთაველის თეატრის მსახიობი (1951 წლიდან), თეატრისა და კინოს სახ. ინ-ტის პროფესორი (1958 წლიდან). მონაწილეობდა მრავალ ტელე და კინოფილმსა და სპექტაკლში. არის სახელმწიფო და რუსთაველის პრემიების ლაურეატი.

ჰობი: თავისუფალ დროს მეგობრებთან ნარდის, პოკერის თამაში.

მისამართი: (სამსახურის) რუსთაველის 17. ტელ: 99-63-73. (ბინის) ალმაშენებლის 147. ტელ: 95-29-73.

ღვთისმოსაობა, სამშობლოს სიყვარული, მეგობრის არ ღალატი, ისე უნდა იცხოვრო, რომ უკან მოხედვის არ შეგრცხვეს, არ შეგეშინდეს. პროფესიის დაუფლება ბოლომდე და საერთოდ მაღალი პროფესიონალიზმი, სხვა ერების პატივისცემა, ცხოვრების სიყვარული, პოეზიით და მუსიკით გატაცება. თავისუფალ დროს მეგობრებში დროსტარება.

ავთანდილ საყვარელიძე საქართველოს პარლამენტის წევრი. დაიბადა ბაღდათში 1960 წ. 21 თებერვალს. მშობლები: ლიანა საყვარელიძე, გიორგი საყვარელიძე; მეუღლე — ნანა რუსიშვილი (1963); შვილი — გიორგი (1995). დაამთავრა ნოვოსიბირსკის ელექტროტექნიკური ინ-ტის ელექტრონული ტექნიკის ფაკ-ტი (1983). იყო საწარმოო გაერთიანება „ორიონის" მუშა (1983-84), ინჟინერი (1984-85), კომკავშირის მდივანი (1985-87), პარტკომის მდივანი (1987-88), გენერალური დირექტორის მოადგილე (1988-90), შპს „ბაასის" გენერალური დირექტორი (1990-94), შპს „ჯორჯიანტრანსოილის" ვიცე-პრეზიდენტი (1994-95). გამოქვეყნებული აქვს ორი ნაშრომი საქართველოში ქვანახშირის მრეწველობის განვითარების შესახებ.

ჰობი: წიგნები, ნადირობა, კალათბურთი.

მისამართი: (სამსახურის) საქართველოს პარლამენტი. რუსთაველის 8. თბილისი, 380018. (ბინის) ფალიაშვილის 118. თბილისი, 380079.

„კაცად მაშინ ხარ საქები, თუ ეს წესი წესად დარგე, ყოველ დღესა შენს თავს ჰკითხო, აბა, დღეს მე ვის რა ვარგე". სიმართლე, პრინციპულობა, შრომისმოყვარეობა, პასუხისმგებლობა. იდეალი — აყვავებული და ძლიერი ერთიანი საქართველო. მიზანი — ყოველთვის ვიყო დამოუკიდებელი.

რამაზ საყვარელიძე საქართველოს პარლამენტის წევრი, მასობრივი ინ-

ფორმაციის საშუალებათა ქვეკომიტეტის თავმჯდომარე. დაიბადა თბილისში 1950 წ. 18 თებერვალს. მშობლები: მარიამ თაბორიძე, ტარიელ საყვარელიძე; მეუღლე — რუსუდან მშვიდობაძე (1950); შვილი — სოფიკო (1975). დაამთავრა თსუ ფილოსოფია-ფსიქოლოგიის ფაკ-ტი (1973). იყო განათლების სამინისტროსთან არსებული გამოყენებითი ფსიქოლოგიის ცენტრის დირექტორი (1990), იმავე ცენტრის მეცნიერ-ხელმძღვანელი (1992 წლიდან), პარლამენტის წევრი (1992-95), სახელმწიფოს მეთაურის საინფორმაციო პოლიტიკის ბიუროს ხელმძღვანელი (1993-95), მეორედ აირჩიეს პარლამენტში 1995 წელს. არის თსუ დოცენტი (1980 წლიდან). დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია „სემანტიკური ინტერფერენციის ფსიქოლოგიური მექანიზმის საკითხისათვის" (1979). ავტორია 30-მდე სამეცნიერო სტატიისა და ამდენივე პუბლიცისტური წერილის. მოქალაქეთა კავშირის წევრია 1995 წლიდან.
ჰობი: ხატვა.
მისამართი: *(სამსახურის) საქართველოს პარლამენტი. რუსთაველის 8. თბილისი, 380018. ტელ: 99-95-90, ფაქსი: 99-72-06. (ბინის) ი.აბაშიძის 24. თბილისი, 380079. ტელ: 92-32-97.*

ვაკეთო ის და ისე, რომ მე თვით მაინტერესებდეს.

რევაზ საყვარელიძე საქართველოს პარლამენტის წევრი საგარეო ურთიერთობათა კომიტეტის თავმჯდომარის მოადგილე. დაიბადა დაბა შორაპანში (ზესტაფონის რ-ნი) 1960 წ. 3 მარტს. მშობლები: ქეთევან საყვარელიძე, კიაზო საყვარელიძე; მეუღლე — ეკა ალაპიშვილი (1967); შვილები: ალექსანდრე (1990), ქეთევანი (1994). დაამთავრა თსსი (1983). იყო ექიმი-ქირურგი (1983-88); მუშაობდა თსსი ზოგადი ქირურგიის კათედრაზე (1989-92), სახელმწიფოს მეთაურის აპარატში ანალიზისა და პროგნოზირების სამსახურის უფროსად (1992-95). პარლამენტის წევრია 1995 წლიდან. არის ედპ-ის წევრი (1988), თავმჯდომარის მოადგილე. ავტორია მონოგრაფიებისა: „დსთ-ში ეკონომიკური ურთიერთობები", „საზოგადოება — 1993 წ.".
ჰობი: ფეხბურთი, კლასიკური მუსიკა.
მისამართი: *(სამსახურის) საქართველოს პარლამენტი. რუსთაველის 8. თბილისი, 380018. (ბინის) ვაჟა-ფშაველას VI კვ. კორპ. 36. ბ. 36. თბილისი.*

მართლმადიდებლობა, ეროვნულობა, დემოკრატია.

ვალერიან საძაგლიშვილი საქართველოს უზენაესი სასამართლოს წევრი. დაიბადა თბილისში 1942 წ. 30 ივლისს. მშობლები: თამარ ლათიბაშვილი, ივანე საძაგლიშვილი; მეუღლე — ქეთევან გოგლიძე (196); შვილები: თამარი (1969), მარიამი (1985), ნატო (1986). დაამთავრა თსუ ფსიქოლოგიის ფაკ-ტი (1964), იურიდიული ფაკ-ტი (1972).
მისამართი: *(სამსახურის) ძმები ზუბალაშვილების 32. თბილისი, 380010. ტელ: 93-33-26.*

პატიოსნება, სიკეთე, თავისუფალი, ძლიერი ევროპული ტიპის საქართველო.

დავით სახვაძე ხარაგაულის რაიონის გამგეობის თავმჯდომარე. დაიბადა 1959 წ. 23 იანვარს. მშობლები: ეკატერინე შარიქაძე-სახვაძისა, ვასილ სახვაძე; მეუღლე — მარინე დვალი (1960); შვილები: ეკატერინე (1987), ნინო (1988), ანა (1989), ქეთევანი (1990), გიორგი (1994). დაამთავრა სტუ მეტალურგიის ფაკ-ტი (1981). იყო სტუ მეცნიერ-თანამშრომელი (1981-84), ქუთაისის საავტომობილო ქარხნის ტექნოლოგიური ბიუროს უფროსი (1984-91), ქუთაისის ტექნიკური უნივერსიტეტის სამეცნიერო ლაბორატორიის უფროსი (1991-98). ხარაგაულის რ-ნის გამგებელია 1998 წლიდან. დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია თემაზე

„ლითონურგარსაცმიანი სალი შენადნობების მიღება თვითგავრცელებადი მაღალტემპერატურული სინთეზით". არის 22 სამეცნიერო ნაშრომისა და 8 გამოგონების ავტორი. მიღებული აქვს სახელმწიფო პრემია (1998).
ჰობი: კალათბურთი.
მისამართი: (სამსახურის) 9 აპრილის 15, ხარაგაული. ტელ: 2-14-44. (ბინის) წერეთლის 3, ხარაგაული. ტელ: 2-15-54.

კეთილშობილება, ღირსებით ცხოვრება.

მორის სახვაძე საქართველოს ფარიკაობის ფედერაციის გენერალური მდივანი, საერთაშორისო კატეგორიის არბიტრი. დაიბადა თბილისში 1937 წ. 28 თებერვალს. მშობლები: მაერა სახვაძე, დავით სახვაძე; მეუღლე — ლატავრა სახვაძე (1955); შვილი — გიორგი (1992). დაამთავრა სპი სამთო ფაკ-ტი (1960) და ფიზიკური კულტურის ინ-ტი (1982). იყო საპროექტო ინსტიტუტ „საქგიპროშახტის" ინჟინერი (1960-64), სპორტსაზოგადოება „დინამოს" ინსტრუქტორი (1965-71), განათლების განყოფილების ფარიკაობის ბავშვთა და მოზარდთა სპორტული სკოლის ინსტრუქტორი (1971-73), სპორტკომიტეტის მთავარი მწვრთნელი ფარიკაობაში (1973-87), სპორტსაზოგადოება „შევარდენის" ინსტრუქტორი ფარიკაობაში (1987-92), ფარიკაობის ფედერაციის ვიცე-პრეზიდენტი (1992-96). გენერალური მდივანია 1996 წლიდან. არის საქართველოს დამსახურებული მწვრთნელი ფარიკაობაში (1981), რესპუბლიკური, საკავშირო და საერთაშორისო „ა" კატეგორიის არბიტრი (1975), ფარიკაობის საერთაშორისო ფედერაციის მსაჯთა კომისიის წევრი (1992). არის საქართველოს მრავალგზის ჩემპიონი და თასის მფლობელი, სსრკ თასის მფლობელი (1963), სსრკ მეორე პრიზიორი (1964), სსრკ ჩემპიონი გუნდურ პირველობაში (1960, 1962, 1964), ევროპის ჩემპიონატის მესამე პრიზიორი „დინამოს" შემადგენლობაში (1966), მრავალი საერთაშორისო ტურნირის გამარჯვებული.
ჰობი: ავტომანქანის ტარება, წიგნების კითხვა.
მისამართი: (სამსახურის) ჭავჭავაძის 49-ბ. თბილისი, 380062. ტელ./ფაქსი: 29-28-75. (ბინის) ვაჟა-ფშაველას 51. კორპ. 5. ბ. 7. თბილისი, 380077. ტელ: 39-74-74.

ნუგზარ საჯაია საქართველოს პრეზიდენტის თანაშემწე ეროვნული უშიშროების საკითხებში, ეროვნული უშიშროების საბჭოს მდივანი. დაიბადა სოფ. ჯვარში (წალენჯიხის რ-ნი) 1941 წ. 25 დეკემბერს. მშობლები: ქსენია ბოლქვაძე, რაჟდენ საჯაია; მეუღლე — რუსუდან გასვიანი (1944); შვილი — დავითი (1991). დაამთავრა პედაგოგიური ინ-ტის ფიზიკის ფაკ-ტი (1963). იყო ფოთის ქალაქკომის პირველი მდივანი, ცკ-ის ადმინისტრაციული ორგანოების განყოფილების გამგე (1979-86), სახალხო კონტროლის რესპუბლიკური კომიტეტის თავმჯდომარე (1986-89). პრეზიდენტის თანაშემწე ეროვნული უშიშროების საკითხებში და უშიშროების საბჭოს მდივანია 1995 წლიდან.
ჰობი: ჭადრაკი, პოეზია.
მისამართი: (სამსახურის) ინგოროყვას 7. თბილისი, 380034. (ბინის) ჭავჭავაძის 75. თბილისი, 380069. ტელ: 22-72-45.

ობიექტურობა, სამართლიანობა, ზნეობრივი პოსტულატებისადმი ერთგულება. მქონდა შეცდომებიც, კომპრომისზეც წავსულვარ, მაგრამ ვფიქრობ, რომ ძირითადად ვახერხებდი ამ პრინციპებისადმი ერთგულებას. განვლილი წლები ჩემი ბიოგრაფიაა. შეიძლება დღევანდელი გადასახედიდან ზოგიერთი რამ არ მომწონს, ზოგიც მიუღებელია, მაგრამ მთლიანობაში წარსულისადმი თვალის გასწორების უფლებაც და სურვილიც შემომრჩა. არასოდეს ვყოფილვარ ამბიციური, რეალურად ვაფასებ ჩემს შესაძლებლობებს. მსიამოვნებს ჭკვიან და იუმორის გრძნობით დაჯილდოებულ ხალხთან ურთიერთობა. მიყვარს საკუ-

თარ თავთან განმარტოება. ეოცნებობ ერთიან, ძლიერ და დამოუკიდებელ საქართველოზე. პირად ცხოვრებაში კი მთელი ჩემი ფიქრიც და მიზნებიც დაკავშირებულია ჩემს ერთადერთ ვაჟიშვილთან.

ბენიკ სეირანიანი მწერალი, ჟურნალისტი. დაიბადა სოფ. კოთში (სომხეთი) 1913 წ. 12 დეკემბერს. მშობლები: ღუმაშ ხაჩატრიანი, მკრტიჩ სეირანიანი; მეუღლე — ოლია ედილიანი (1914). შვილები: ვალერი (1939), გაგიკი (1944). დაამთავრა ერევნის პედაგოგიური ინ-ტის ფილოლოგიის ფაკ-ტი (1954). იყო სკოლის მასწავლებელი (1931-33). არის გაზეთ „ვრასტანის" ინსტრუქტორი, განყოფილების გამგე, რედკოლეგიის წევრი (1933 წლიდან), 40 წიგნის (რომანები: „გზები და ბედისწერა" 1960, „ვარსკვლავების ხეობა" 1961, „ლურჯი სიმღერა" 1962 და სხვ.), 12 პიესის ავტორი, კომიტასის 100 წლისთავთან დაკავშირებული საერთაშორისო პრემიის (1969), საქართველოს შსს პრემიის, სომხეთის ლიტერატურული კონკურსების ხუთგზის ლაურეატი, საქართველოს მწერალთა კავშირის სომხური სექტორის თავმჯდომარე, მწერალთა კავშირის გამგეობის წევრი, ღირსების ორდენის კავალერი (1996). მისი ბიოგრაფია შეტანილია სომხურ ენციკლოპედიაში და ქართულ საბჭოთა ენციკლოპედიაში (1985).
ჰობი: ხატვა.
მისამართი: (სამსახურის) კოსტავას 14. თბილისი, 380096. ტელ: 99-81-52. (ბინის) ვაჟა-ფშაველას 60. თბილისი. ტელ: 39-80-43.

ქართველი და სომეხი ხალხების ურთიერთობა, ძმობა, მეგობრობა და ბედნიერება.

სერაფიმე (ჯოჯუა) ბორჯომისა და ახალქალაქის ეპისკოპოსი. დაიბადა სოხუმში 1961 წ. 15 თებერვალს. მშობლები: ანგელინა მარგველაშვილი, ილია ჯოჯუა. დაამთავრა თსსა (1990). იმყოფებოდა მარტვილის მამათა მონასტერში (1991-92). ჩააცვეს მორჩილის კაბა (1992), აღიკვეცა ბერად და დაინიშნა ფოთის მამათა მონასტრის წინამძღვრად (1992), აკურთხეს დიაკვნად (1992), მღვდელმონაზვნად (1992), აღყვანილ იქნა იღუმენის ხარისხში (1994). ბორჯომისა და ახალქალაქის ეპისკოპოსია 1995 წლიდან

ვახტანგ სვანაძე „კავკასიის ბირჟის" გენერალური დირექტორი. დაიბადა თბილისში 1962 წ. 31 იანვარს. მშობლები: ცირა მათურელი, კიმა სვანაძე; მეუღლე — ეკა საღირაშვილი (1970); შვილები: ქეთევანი (1992), ირაკლი (1995). დაამთავრა თსუ სააღრიცხვო-ეკონომიკური ფაკ-ტი (1982). იყო თსუ და (1982-83) მოსკოვის საფინანსო-ეკონომიკური ინ-ტის (1983-86) ასპირანტი, გორის ეკონომიკური ინ-ტის უფროსი მასწავლებელი (1986-89). თსუ დოცენტია 1989 წლიდან, კავკასიის ბირჟის გენერალური დირექტორი — 1991 წლიდან. დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია „მოსახლეობის მოთხოვნის ცვლილებებისა და მიწოდების ხელშეკრულებათა შესრულების ზეგავლენის ანალიზი საქონელბრუნვაზე" (1987). ავტორია 17 სამეცნიერო ნაშრომისა („საბირჟო საქმის საფუძვლები" — დამხმარე სახელმძღვანელო 1996, „საბირჟო საქმე და ფასიანი ქაღალდების ბაზარი" — სახელმძღვანელო 1998 და სხვ.). არის „საკუთრების დაცვის ლიგის" (1996), „ფასიანი ქაღალდების ბაზრის პროფესიონალ მონაწილეთა ასოციაციის" გამგეობების წევრი.
ჰობი: სირბილი, ცურვა.
მისამართი: (სამსახურის) ჯ.ბაგრატიონის 6. თბილისი, 380060. ტელ: 38-47-85, ფაქსი: 38-35-01, ელ-ფოსტა: Eri@mmc.net.ge (ბინის) ჟიული შარტავას 45. ბ. 27. თბილისი. ტელ: 37-57-59.

თუ ნესიერებასა და შრომისმოყვარეობას წარმატება არ მოაქვს, ეს სრულებითაც არ ნიშნავს, რომ ხელი აიღო მათზე. თუ უზნეობას ერთხელ შეურიგდები,

ვერც კი შეამჩნევ, როგორ გახდება უზნეობა ცხოვრების წესი. თუ შენს საქმეს სიყვარულით არ აკეთებ, წარმატებას ვერასოდეს მიაღწევ.

† გივი სვანიძე ჰიდრომეტეოროლოგიის ინსტიტუტის დირექტორი, საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის აკადემიკოსი. დაიბადა სოფ. ცხუკუშერში (ცაგერის რ-ნი) 1921 წ. 20 სექტემბერს. მშობლები: ნინო გულბანი, გედეონ სვანიძე; მეუღლე — ნუნუ თვალავაძე (1928); შვილი — ლამარა (1944). დაამთავრა სპი სამშენებლო ფაკ-ტი (1944). იყო თბილჰიდროპროექტის ინჟინერი (1944-47), ენერგეტიკის ინ-ტის უფროსი მეცნიერ-თანამშრომელი, განყოფილების გამგე (1950-71), თსუ პროფესორი, კათედრის გამგე (1971-98), ჰიდრომეტეოროლოგიის ინ-ტის დირექტორი (1971-99). დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია „მცენარეთა კასკადური გამოყენების თეორიის ელემენტები" (1950); სადოქტორო — „მდინარული ჩამონადენის გაანგარიშების საფუძვლები მონტე-კარლოს მეთოდით" (1963). ავტორია 200-ზე მეტი სამეცნიერო ნაშრომის (მონოგრაფიები: „მდინარული ჩამონადენის გაანგარიშების საფუძვლები მონტე-კარლოს მეთოდით" 1964, „ჰიდროლოგიური რიგების მათემატიკური მოდელირება" 1977, (გამოცემულია ინგლ. ენაზე და სხვ.). არის მეცნიერების დამსახურებული მოღვაწე (1981), სსრკ მეცნიერებათა აკადემიის წევრ-კორესპონდენტი (1981), პ.მელიქიშვილის (1972), ე ბაგრატიონის (1982) პრემიების ლაურეატი, საქართველოს გეოგრაფიული საზოგადოების ვიცე-პრეზიდენტი (1980), საქართველოს ეკოლოგიის, საინჟინრო აკადემიის, ენერგეტიკის აკადემიების აკადემიკოსი. დაჯილდოებულია ხალხთა მეგობრობის (1981) და ღირსების ორდენებით (1996).

მისამართი: (სამსახურის) ჰიდრომეტეოროლოგიის ინსტიტუტი. აღმაშენებლის 150-ა. თბილისი, 380012. ტელ: 95-43-77, ფაქსი: 8832 95-11-60. (ბინის) ძმები ზუბალაშვილების 4. ბ. 10. თბილისი, 380018. ტელ: 99-97-36.

სამეცნიერო მუშაობა, ქართული მეცნიერების წინსვლა საერთაშორისო სარბიელზე, ახალგაზრდა სპეციალისტების, კანდიდატების და დოქტორების მომზადება (40-მდე უკვე მოვამზადე), კეთილი საქმის კეთება, საქართველოს ერთიანობა და ბედნიერება.

ნათელა სვანიძე კომპოზიტორი, საქართველოს კინოსა და თეატრის სახელმწიფო ინსტიტუტის მუსიკის კათედრის პროფესორი, ხელოვნების დამსახურებული მოღვანე. დაიბადა ახალციხეში 1926 წ. 4 სექტემბერს. მშობლები: აგრაფენა სვანიძე-კორძაია, დამიანე სვანიძე; მეუღლე — პეტრე თომაძე (1917-95); შვილი — მაია (1954-94). დაამთავრა თბილისის სახ. კონსერვატორიის საკომპოზიციო ფაკ-ტი (1951). იყო თეატრისა და კინოს სახ. ინ-ტის მასწავლებელი (1956 წლიდან), უფროსი მასწავლებელი (1969 წლიდან), დოცენტი (1989 წლიდან). პროფესორია 1991 წლიდან. მონაწილეობდა სსრკ კომპოზიტორთა კავშირისა და სსრკ ხელოვნების ინ-ტის ერთობლივ ფოლკლორულ ექსპედიციებში ადიღეში, ყაბარდოში, სვანეთში, დასავლეთ საქართველოში, ტუვაში, ბურიატიაში, მთიან ალტაიში, იაკუტიაში, ბამზე (1972-79), კომპოზიტორებისა და ფოლკლორისტების 9 საკავშირო სემინარზე (რეპინო, ივანოვო, დილიჟანი). დაწერილი აქვს 4 სიმფონიური პოემა: „სიმფონიური ცეკვები" (1949), „სამგორი" (1951), „ყვარყვარე" (1963), „ბურლესკა" (1965), 2 სიმფონია, ორატორიები: „ფიროსმანი" (1969) და „ქართული ლამენტაციები" (1974), ოპერა — „გაულ გავხე" (1983), მონოდრამა (1999) და სხვ. ხელოვნების დამსახურებული მოღვანეა 1981 წლიდან, კომპოზიტორთა კავშირის წევრია 1951 წლიდან, თეატრის მოღვაწეთა კავშირის წევრი — 1959 წლიდან.

ჰობი: მსოფლიო ლიტერატურა, ისტორია, ბასკურ-კავკასიური ჰიპოთეზა.

მისამართი: (სამსახურის) რუსთაველის 19. თბილისი, 380008. ტელ: 99-94-11,

ფაქსი: 99-04-38. (ბინის) გრიბოედოვის 4. ბ. 7. თბილისი, 380008. ტელ: 99-08-56.

იმის საფასურად, რომ ვყოფილიყავი წარმატებული, ცნობილი და ფულიანი, არ მიღალატია ჩემი პრინციპებისათვის, არ წავსულვარ არავითარ კომპრომისზე და არასოდეს არ მითქვამს უარი ხელოვნებაში ჩემი შინაგანი სიმართლის განხორციელებაზე. მსმენელთათვის არასოდეს არ შემითავაზებია ყალბი მონეტა. ე.ი. დავწერე მხოლოდ ის, რაც არ შეიძლება არ დაწერილიყო.

ჯემალ სვანიძე საქართველოს პარლამენტის წევრი ტრანსპორტის ქვეკომიტეტის თავმჯდომარე. დაიბადა თბილისში 1950 წ. 3 ოქტომბერს. მშობლები: მარიამ სვანიძე, მიხეილ სვანიძე; მეუღლე — ნანა ლომიძე (1958); შვილები: ირაკლი (1978), მიხეილი (1980), ალექსანდრე (1987). დაამთავრა კალინინგრადის ტექნიკური ინ-ტის ტექნოლოგიის ფაკ-ტი (1972). იყო აჭარის საოკეანო თევზჭერის სამმართველოს კაპიტნის თანაშემწე (1973-77), თბილისის საშენ მასალათა კომბინატის ტექნოლოგი (1979-84), პოლიმერულ ნაკეთობათა ქარხნის ტექნოლოგი (1985-90). პარლამენტის წევრია 1995 წლიდან. არის მოქალაქეთა კავშირის წევრი (1993 წლიდან).

მისამართი: (სამსახურის) რუსთაველის 8, თბილისი, 380018. საქართველოს პარლამენტი. ტელ: 99-95-85. (ბინის) ზემო ვაკის 30, თბილისი. ტელ: 23-56-37.

ოპტიმიზმი, მოთმინების უნარი, ნდობა, ერთგულება.

გიორგი სიბაშვილი გურჯაანის რაიონის გამგეობის თავმჯდომარე. დაიბადა სოფ. ვეჯინში (გურჯაანის რ-ნი) 1970 წ. 27 დეკემბერს. მშობლები: მზია ხანდამაშვილი-სიბაშვილი, ოთარ სიბაშვილი; მეუღლე — რუსუდან მანჯგალაძე (1976). დაამთავრა აგრარული უნივერსიტეტის სატყეო-საინჟინრო ფაკ-ტი (1993), თსუ სიღნაღის ფილიალის იურიდიული ფაკ-ტი (1999). იყო ვეჯინის სანერგე მეურნეობის მუშა, ბრიგადირი (1987-89), გურჯაანის რ-ნის გამგეობის საორგანიზაციო განყოფილების მთავარი სპეციალისტი (1993), გამგეობის მოსახლეობის შრომის, სოციალური დაცვის და დემოგრაფიის განყოფილების გამგე (1994-95), გამგებლის მოადგილე (1996), პირველი მოადგილე (1997). გურჯაანის რ-ნის გამგებელია 1998 წლიდან. არის მოქალაქეთა კავშირის წევრი (1994). იყო მოქალაქეთა კავშირის გურჯაანის რაიონული ორგანიზაციის აღმასრულებელი მდივანი (1994-96). მოქალაქეთა კავშირის გურჯაანის რაიონული ორგანიზაციის თავმჯდომარეა 1996 წლიდან.

ჰობი: ხელოვნება, ნადირობა.

მისამართი: (სამსახურის) ნონეშვილის 13, გურჯაანი. ტელ: 94-04-05, 8253-20001, 8253-20101. (ბინის) ვეჯინი, გურჯაანის რ-ნი. ტელ: 8253-23737.

ცხოვრებისეული კრედო არის და იყო საზოგადოებრივ ცხოვრებაში აქტიური მოღვაწეობა, პირად ინტერესებზე ზევით საზოგადოებრივი ინტერესების დაყენება. ჩემი მოღვაწეობით სურვილი მაქვს მცირეოდენი წვლილი მაინც შევიტანო იმ დიდ საქმეში, რომელსაც ქართული დამოუკიდებელი დემოკრატიული სახელმწიფოს მშენებლობა ჰქვია.

აპოლონ სილაგაძე საქართველოს საგანგებო და სრულუფლებიანი ელჩი ეგვიპტის არაბთა რესპუბლიკაში, ლიბანის რესპულიკაში, იორდანიის ჰაშიმიანთა სამეფოში. დაიბადა თბილისში 1944 წ. 29 მაისს. მშობლები: ნინო გოჩოლეიშვილი-თურქია, აპოლონ სილაგაძე; მეუღლე — რუსუდან მოდებაძე (1958); შვილები: ლევანი (1964), ნინო (1972), თინათინი (1989), ვაჟა (1992). დაამთავრა თსუ აღმოსავლეთმცოდნეობის ფაკ-ტი (1965). იყო თსუ სტრუქტურული და გამოყენებითი ლინგვისტიკის კათედრის, სემიტოლოგიის კათედრის ასისტენტი (1966-75), დოცენტი და პროფესორი (1975 წლიდან). იყო თსუ პრორექტორი (1981-85), აღმოსავლეთმცოდნეობის ფაკ-ტის დეკანი

(1986-88), სემიტოლოგიის კათედრის გამგე (1984 წლიდან); გაზეთ „სახალხო განათლების" (შემდეგში „ერი") მთავარი რედაქტორი (1988-91); საქართველოს უზენაესი საბჭოს დეპუტატი (1990-91), გაზეთ „სვობოდნაია გრუზია"-ს მთავარი რედაქტორი (1992-98). დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია: „თანამედროვე არაბული ლექსი" (1974), სადოქტორო — „ქართული ლექსი — მუდმივი სიდიდეების დონეზე" (1986). არის ავტორი წიგნებისა „ლექსთმცოდნეობითი ანალიზის პრინციპების შესახებ" (1987); „თანამედროვე არაბული ლიტერატურათმცოდნეობა და კრიტიკა" (1988); „საქართველო 88-90" (1992); „უნიკალური არაბული სალექსო ფორმის შესახებ" (1992); „საქართველო 92" (1993); „სამი ისტორიულ-პოლიტიკური ესე" (1996); „საქართველოს განუყოფლობისათვის ბრძოლის ისტორიიდან" ნაკვ. I. (1996), „საქართველოს სახელმწიფოებრივი დამოუკიდებლობის აღდგენა" (1998) და სხვ. გამოქვეყნებული აქვს 120-ზე მეტი სამეცნიერო და პუბლიცისტური ნაშრომი და არაბული პოეზიის ნიმუშთა თარგმანები. არის ს.მესხის პრემიის ლაურეატი, საქართველოს სოციალური პარტიის თავმჯდომარე, საქართველოს პოლიტიკურ მეცნიერებათა აკადემიის, ფაზისის მეცნიერებისა და კულტურის აკადემიის, ეროვნულ და სოციალურ ურთიერთობათა აკადემიების ნამდვილი წევრი, ჟურნალისტთა ფედერაციის პრეზიდიუმის წევრი.
ჰობი: კითხვა და ოცნება.
მისამართი: (სამსახურის) სად ელ-ალის 28. ქაირო. ტელ: 335-90-24. (ბინის) აჰმედ ალ-მილიჰის 5. ქაირო. ტელ: 335-20-52./ყაზბეგის 55ა. თბილისი. ტელ: 93-19-19.

„უღელი ჩემი ტკბილ არს და ტვირთი ჩემი სუბუქ არს".

ზაზა სიორიძე საქართველოს პარლამენტის წევრი, საფინანსო-საბიუჯეტო კომიტეტის თავმჯდომარე. დაიბადა ოზურგეთში 1960 წ. 17 ივნისს. მშობლები: ლამარა სიორიძე, იური სიორიძე; მეუღლე — ნინო მამარდაშვილი (1959); შვილები: ეკა (1987), გიორგი (1989). დაამთავრა თსუ ეკონომიკის ფაკ-ტი (1983), ასპირანტურა (1987), საარბრიუკენის უნივერსიტეტი (1990-92). იყო თსუ კომკავშირის კომიტეტის მდივნის მოადგილე (1984-86), ასისტენტი (1986-89), დოცენტია (1989 წლიდან). იყო სახელმწიფო მეთაურის მთავარი სახელმწიფო მრჩეველი, (1992-94), „ექსიმბანკის" პრეზიდენტი (1994-95). გაერთიანებული ქართული ბანკის თანათავმჯდომარე და პარლამენტის საფინანსო-საბიუჯეტო კომიტეტის თავმჯდომარეა 1995 წლიდან.
ჰობი: ცხენოსნობა, მოგზაურობა.
მისამართი: (სამსახურის) რუსთაველის 8. თბილისი 380018. საქართველოს პარლამენტი. ტელ: 99-82-20. (ბინის) ზაქარიაძის 8. თბილისი 380077. ტელ: 39-74-04.

ჭეშმარიტება, სამართლიანობა. ობიექტურობა, ქველმოქმედება, პრინციპულობა, პასუხისმგებლობა, მოწესრიგებულობა, გარეგნული ფორმის შენარჩუნება, მიზანსწრაფულობა.

ასლან სმირბა ბათუმის მერი. დაიბადა ბათუმში 1959 წ. 15 ნოემბერს. მშობლები: ემინე გოგიტიძე, ილია სმირბა; მეუღლე — მანანა გოგოლიშვილი (1962); შვილები: სოფიკო (1984), ალეკო (1990). დაამთავრა ბათუმის სახ. საზღვაო აკადემია (ინჟინერ-გემთწამყვანი, 1996), ბათუმის სახ. უნივერსიტეტის იურიდიული ფაკ-ტი (1999). იყო საქართველოს საზღვაო სანაოსნოს შორეული ნაოსნობის კაპიტანი (1976-86), საზღვაო ნავსადგურის კაპიტნის თანაშემწე (1986-91), საზღვაო სანაოსნოს სოციალური განყოფილების უფროსი (1991-93), საზღვაო სანაოსნოს უფროსის მოადგილე (1993-95), პირველი მოადგილე (1995-96), ბათუმის I ვიცე-მერი (1996-97). სავაჭრო ნავსადგურის უფროსი, სა-

ქართველოს საზღვაო სანაოსნოს გენერალური დირექტორის მოვალეობის შემსრულებელი და ბათუმის მერია 1997 წლიდან. არის დემოკრატიული აღორძინების კავშირის წევრი (1992), საქალაქო ორგანიზაციის თავმჯდომარე (1997).

ჰობი: სიკეთის ქმნა.

მისამართი: (სამსახურის) ასათიანის 25, ბათუმი. ტელ: 7-26-26. (ბინის) ჟორდანიას 3, ბათუმი. ტელ: 7-55-50.

ცხოვრება, ქვეყანაში არსებული სიტუაცია განსაზღვრავს პიროვნების მსოფლმხედველობასა და საქმიანობას. უნდა გიყვარდეს შენი საქმე და იცოდე მუშაობა, პასუხისმგებლობით ეკიდებოდე ყველაფერს. ადამიანში მთავარი წესრიგია. წესრიგი დიდ და პატარა საქმეში. მხოლოდ სრულ დახარჯვას მოაქვს ბედნიერება. მეც ამ პრინციპით ვცხოვრობ და ვიღწვი დასაბამიდან. ბატონ ასლან აბაშიძის ცხოვრება და მოღვაწეობაა წინაპირობა და წინახიდი ჩემი საქმიანობისა. ამიტომაც თავს ვალდებულად ვთვლი, ვიდგე იქ, სადაც ჩემს ქვეყანას სჭირდება და ვაკეთო ის საქმე, რომელიც ჩემს ერს გადაარჩენს და გაამთლიანებს.

მალხაზ სონღულაშვილი საქართველოს ევანგელურ-ბაპტისტური ეკლესიების წინამძღვარი, ეპისკოპოს-პრეზიდენტი. დაიბადა თბილისში 1963 წ. 21 თებერვალს. მშობლები: ნათელა სონღულაშვილი, ვლადიმერ სონღულაშვილი. დაამთავრა თსუ ისტორიის ფაკ-ტი (1987). იყო ისტორიის ინ-ტის არქეოლოგიური რაზმის ხელმძღვანელი (1980-85), ბიბლიოთეკა „კრისტიანას" დამფუძნებელი, დირექტორი (1992-96), თსუ მეცნიერ-თანამშრომელია 1987 წლიდან, ევანგელურ-ბაპტისტური თეოლოგიური სემინარიის რექტორი — 1992 წლიდან, გაერთიანებული ბიბლიური საზოგადოებების საქართველოს წარმომადგენლობის ხელმძღვანელია 1996 წლიდან, საქართველოს ევანგელურ-ბაპტისტური ეკლესიების კავშირის ეპისკოპოს-პრეზიდენტია 1994 წლიდან. შესრულებული აქვს ძველი აღთქმის წიგნების თარგმანი (თანაავტორებთან ერთად, თბილისი, 1989), ახალი აღთქმის გადამუშავებული გამოცემა (ზ.კიკნაძესთან ერთად, სტოკჰოლმი, 1988-93), ბიბლიის ახალი რედაქცია (ზ.კიკნაძესთან ერთად, 1999). გამოქვეყნებული აქვს ბიბლიური მოთხრობების პირველი (1992) და მეორე (1999) ტომი. არის ჟურნალისტთა კავშირის წევრი. მისი ბიოგრაფია შეტანილია ლექსიკონებში BWA Directory (აშშ, 1995-99), EBF Directory (გერმანია, 1994-97, 1999).

მისამართი: (სამსახურის) გამსახურდიას 35/37, თბილისი. ტელ/ფაქსი: 94-19-79, ელ-ფოსტა: bible @ Kheta. ge (ბინის) სარაჯიშვილის 20, სოფ. დიღომი.

ჩემი ცხოვრებისეული კრედო მარტივია: მიყვარს ღმერთი და მიყვარს მოყვასი. ვცდილობ ვიცხოვრო და ვიშრომო ისე, რომ ჩემი ორიენტირი ყოველთვის იყოს უფალი იესო ქრისტე, ჩემი მოძღვარი და მაცხოვარი.

მამუკა სონღულაშვილი თბილისის კრწანისის რაიონის რაიონული სასამართლოს თავმჯდომარე. დაიბადა თბილისში 1961 წ. 25 იანვარს. მშობლები: აზა სალრიშვილი, ლევან სონღულაშვილი; მეუღლე — ქეთევან ლეფსვერიძე (1969); შვილები: ლევანი (1993), თორნიკე (1995). დაამთავრა თსუ იურიდიული ფაკ-ტი. იყო თბილისის სამრეწველო-ეკონომიკური ტექნიკუმის სამართალმცოდნეობის განყოფილების გამგე (1984-90), უზენაესი სასამართლოს თავმჯდომარის თანაშემწე (1991-96), იუსტიციის სამინისტროს სასამართლოს დეპარტამენტის თავმჯდომარის მოადგილე (1996-98). კრწანისი-მთაწმინდის რაიონული სასამართლოს თავმჯდომარეა 1998 წლიდან. გამოქვეყნებული აქვს სტატიები სისხლის სამართლის საკითხებზე.

ჰობი: ნადირობა, მაგიდის ჩოგბურთი.

მისამართი: (სამსახურის) ლესელიძის 22, თბილისი. ტელ: 98-59-00.

ზურაბ სოტკილავა მომღერალი, მოსკოვის დიდი თეატრის სოლისტი, პროფესორი, რუსთაველის პრემიის ლაურეატი, საქართველოს და სსრკ სახალხო არტისტი. დაიბადა სოხუმში 1937 წ. 12 მარტს. მშობლები: ქსენია ქარჩავა, ლავრენტი სოტკილავა; მეუღლე — ელისო თურმანიძე (1940); შვილები: თეა (1968), ქეთევანი (1971). დაამთავრა სპი (1961), თბილისის სახ. კონსერვატორია (1965). იყო თბილისის ოპერისა და ბალეტის თეატრის სოლისტი (1965-74). მოსკოვის დიდი თეატრის სოლისტია 1974 წლიდან. არის მოსკოვის კონსერვატორიის პროფესორი, ბოლონიის სამუსიკო აკადემიის საპატიო აკადემიკოსი (1980). ასრულებს საოპერო პარტიებს: აბესლომი, ავარადოსი, რადამესი, მანრიკო, რიჩარდი, ტურიდუ, ხოზე, ვოდემონი, ცრუ დიმიტრი, დონ-კარლოსი და სხვ. არის ბულგარეთის (I პრემია, „ოქროს ორფეოსი", 1968), ჩაიკოვსკის საერთაშორისო (II პრემია, 1970), ბარსელონის (გრან-პრი, I პრემია, 1970), ფრანცისკო ვინიასის (I პრემია და გრან-პრი) კონკურსების ლაურეატი, საქართველოს დამსახურებული არტისტი (19971). მისი ბიოგრაფია შეტანილია ქართულ საბჭოთა ენციკლოპედიაში, ცნობარში "Кто еть Кто" (Москва, 1997).
მისამართი: (სამსახურის) Театральная Площадь 1. Большой Театр. Москва.

ზაზა სოფრომაძე საქართველოს პარლამენტის წევრი, სოციალური დაცვისა და შრომითი ურთიერთობების ქვეკომიტეტის თავმჯდომარე. დაიბადა ქუთაისში 1960 წ. 28 ოქტომბერს. მშობლები: ლეილა შუშანია, გურამ სოფრომაძე; მეუღლე — რიტა მარგიანი (1962); შვილები: გურამი (1988), ლაშა (1996). დაამთავრა თსსი სამკურნალო ფაკ-ტი (1984). იყო კურორტოლოგიის და ფიზიოთერაპიის ს/კ ინ-ტის წყალტუბოს ფილიალის ექიმი (1984-89), წყალტუბოში სანატორიუმ „თბილისის" განყოფილების გამგე, მთავარი ექიმის მოადგილე (1989-94), სანატორიუმ „სამგურალის" მთავარი ექიმი (1994-95). პარლამენტის წევრია 1995 წლიდან. დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია „გულის იშემიური დაავადების სპელეოთერაპია" (1992). იყო მწვანეთა პარტიის წევრი (1986-94). არის მოქალაქეთა კავშირის ერთ-ერთი დამფუძნებელი.
ჰობი: მხატვრული ლიტერატურა, ფეხბურთი.
მისამართი: (სამსახურის) საქართველოს პარლამენტი. რუსთაველის 8. თბილისი, 380018. ტელ: 92-22-87. (ბინის) დედაენის ქ. 20/34. წყალტუბო, 384050. ტელ: 2-26-02.
პატიოსნება, თავმდაბლობა, მეგობრობა.

ვლადიმერ სტეფანია კალათბურთელი, საქართველოს საკალათბურთო აკადემიის საპატიო პრეზიდენტი. დაიბადა თბილისში 1976 წ. 8 მაისს. მშობლები: ოლგა სტეფანია, ზაურ სტეფანია. სწავლობს სტუ საერთაშორისო ეკონომიკურ ფაკ-ზე. თამაშობდა „ნორჩ დინამოელში", ლიუბლიანის „ოლიმპიაში" (1992-98). არის NBA-ს კლუბ „სონიქსის" წევრი (1998 წლიდან), ევროპის ვარსკვლავთა მატჩის მონაწილე (თელ-ავივი, 1998), ერთხელ საქართველოს, სამგზის სლოვენიის ჩემპიონი, ევროპის ჩემპიონთა ლიგის ბრინჯაოს მედლის მფლობელი „ოლიმპიას" შემადგენლობაში. 1998 წელს დაასახელეს ევროპის 22 წლამდე ასაკის საუკეთესო კალათბურთელად.
ჰობი: ხატვა, კითხვა, მოგზაურობა, ავიაცია.
მისამართი: (ბინის) ჩიქოვანის 24-ა. ბ. 42. თბილისი, 380071. ტელ: 33-47-44.
სპორტში წარმატება განაპირობა ღმერთისა და მშობლების მიერ მოცემულმა ტალანტმა, შრომამ, ვარჯიშმა და გამართლებამაც.

ლია სტურუა მწერალი, პოეტი, ფილოლოგი. დაიბადა თბილისში 1939 წ.15 მაისს. მშობლები: ელისაბედ ფანიაშვილი, შალვა სტურუა; მეუღლე—ელგუჯა

ამაშუკელი (1928); შვილი— ეკა (1968). დაამთავრა თსუ ფილოლოგიის ფაკ-ტი (1962). იყო თსუ ფილოლოგიის ფაკ-ტის ლექტორი (უახლესი ქართული ლიტ-რა, 1964-84). არის ლიტერატურის ინ-ტის უფროსი მეცნიერ-თანამშრომელი (1984 წლიდან), გალაკტიონ ტაბიძის სახლ-მუზეუმის ლიტერატურული კონსულტანტი (1999 წლიდან). დაიცვა საკანდიდტო დისერტაცია: „ფერის მხატვრული ფუნქცია გალკტიონ ტაბიძის შემოქმედებაში" (1974). გამოცემული აქვს ლექსების 13 კრებული, მათ შორის: „ხეები ქალაქში" (1965), „ასი სონეტი და სხვ." (1999), 1 ესეს ტიპის პროზა „ბედნიერი სიჩუმე" (1996). არის პოეზიის საერთაშორისო ფესტივალის (იერუსალიმი, 1993), აღმოსავლეთ ევროპის ქვეყნების ლიტერატურული კოლოკვიუმის (ბერლინი, 1995), ქართული პოეზიის საღამოების (ესპანეთი, 1999) მონაწილე. არის გალაკტიონ ტაბიძის სახელობის (1988), საქართველოს სახელმწიფო (1995) პრემიების ლაურეატი, საქართველოს მწერალთა კავშირის წევრი (1969), საზ-ბა „ქართველი ქალები მშვიდობისა და სიცოცხლისათვის", „სამების ტაძრის მშენებლობის" გამგეობების წევრი. მისი ბიოგრაფია შეტანილია ქართულ საბჭოთა ენციკლოპედიაში.

ჰობი: მოგზაურობა.

მისამართი: (სამსახურის) კოსტავას 5/ მარჯანიშვილის 10. (ბინის) მცხეთის 1. ტელ: 22-69-02.

ჩემი ცხოვრებისეული კრედოს ფორმულად ჩამოყალიბებას, მირჩევნია ერთი ეპიზოდით განვმარტო იგი: ამ ზამთარს ავად ვიყავი, მაგრამ რაღაც მქონდა დასამთავრებელი და ტკივილებისგან მოკრუნჩხული ვწერდი. ოჯახის ყველა წევრი მეჩხუბებოდა, მე კი ვპასუხობდი, უნდა მოვასწრო, რომ მოვკვდე, ხომ ვერ დავამთავრებ-მეთქი. ალბათ ეს არის ჩემი რწმენისეული დამოკიდებულება სიცოცხლესთან, სიკვდილთან და შემოქმედებასთან.

მიხეილ სტურუა ჩუღურეთის რაიონის გამგეობის თავმჯდომარე. დაიბადა თბილისში 1968 წ. 14 იანვარს. მშობლები: ლიკა ჭელიძე, ვიტალი სტურუა; მეუღლე — მაია ჯავახიშვილი (1971); შვილი — გიორგი (1996). დაამთავრა თსუ ფილოსოფია-სოციოლოგიის ფაკ-ტი (1995). იყო „კოკა-კოლა ბოთლერ! ჯორჯიას" მენეჯერი, ჩუღურეთის რ-ნის გამგეობის თავმჯდომარის პირველი მოადგილე (1997-98). თავმჯდომარეა 1998 წლიდან. არის მოქალაქეთა კავშირის წევრი (1996).

ჰობი: სპორტი.

მისამართი: (სამსახურის) ხეთაგუროვის 2. თბილისი, 380002. ტელ: 95-00-04.

როგორც დიდმა ჩინელმა ფილოსოფოსმა კონფუციმ თქვა: „ის არ გაუკეთო სხვას, რაც არ გინდა გაგიკეთონ შენ". ვგონებ, ეს ნააზრევი ემსახურება ყველა უმაღლეს ღირებულებას.

რობერტ სტურუა რეჟისორი, რუსთაველის თეატრის სამხატვრო ხელმძღვანელი, რუსთაველის, მარჯანიშვილის, ახმეტელის სახელობის პრემიების ლაურეატი, საქართველოს და საბჭოთა კავშირის სახალხო არტისტი. დაიბადა თბილისში 1938 წ. 31 ივლისს. მშობლები: მაყვალა ბოლქვაძე, რობერტ სტურუა; მეუღლე — დუდანა კვესელავა (1939); შვილები: გიორგი (1968), მიხეილი (1973). დაამთავრა თსთი სარეჟისორო ფაკ-ტი (1961). იყო რუსთაველის თეატრის რეჟისორი (1961-79), მთავარი რეჟისორი (1979-82). არის რუსთაველის თეატრის სამხატვრო ხელმძღვანელი (1982 წლიდან). დადგმული აქვს 80-მდე სპექტაკლი. მისი ბიოგრაფია შეტანილია ოქსფორდის თეატრალურ ენციკლოპედიასა და გერმანულ თეატრალურ ენციკლოპედიაში.

ჰობი: მუსიკა, მხატვრობა.

მისამართი: (სამსახურის) რუსთაველის 17. ტელ: 99-62-72. ფაქსი: 99-85-87. (ბინის) შავთელის 18. ტელ: 93-33-49.

ირაკლი სუთიძე მხატვარი. დაიბადა ზესტაფონში 1954 წ. 2 აგვისტოს. მშობლები: სარა მეიფარიანი, კარლო სუთიძე; მეუღლე — ქეთევან კორძახია (1961), შვილი — გურამი (1981). დაამთავრა თსსა (1981). მუშაობდა საკავშირო სამხატვრო აკადემიის ფერწერის შემოქმედებით სახელოსნოში (1983-86). მონაწილეობდა საქართველოში, რუსეთში, გერმანიაში, საფრანგეთში, ბელგიაში, ავსტრიაში, ამერიკის შეერთებულ შტატებსა და გაიტიში მოწყობილ ჯგუფურ გამოფენებში (1979 წლიდან). მათ შორის ჰანოვერში (გერმანია) გალერეა Art Forum (1993), ბრიუსელში გამოფენაში „საქართველოს ხელოვნება" (1993), ვენაში (1994), ინგოლშტატში (გერმანია) გამოფენაში „ქართული ხელოვნება" (1994), ჯგუფურ გამოფენაში გალერეა TMS-ში „15 წლის შემდეგ" (1995), იქვე „პორტრეტის გამოფენაში" (1996); კიოლნის გალერეა Zeidelgalery-ში მოწყობილი გამოფენაში (1996). ჰქონდა პერსონალური გამოფენები: თბილისის მხატვრის სახლში (1991), ბრიუსელში (1994), გალერეებში „ორიენტი" (1994), TMS (1996) და სხვ. დაჯილდოებულია საქართველოს მხატვართა კავშირის I პრემიით „წლის საუკეთესო ფერწერული ნამუშევარი" სურათისათვის „მწყემსების თაყვანისცემა" (1986); თბილისის საშობაო საერთაშორისო ფესტივალზე I პრემიით „საუკეთესო ფერწერული ნამუშევრისათვის" (1995). არის საქართველოს მხატვართა კავშირის წევრი.
ჰობი: ცხენოსნობა.
მისამართი: (ბინის) ციმაკურიძის 6. ტელ: 96-34-49.

დავით სულაძე ვაკის რაიონის გამგეობის თავმჯდომარე. დაიბადა თბილისში 1953 წ. 24 ოქტომბერს. მშობლები: მარიამ სულაძე, ოთარ სულაძე; მეუღლე — თამარ სულაძე (1955); შვილები: ნიკოლოზი (1978), ოთარი (1979). დაამთავრა სპი (1977). მუშაობდა რუსთავში ზეინკლად, კომკავშირულ სამუშაოზე (1970-77), იყო სხვადასხვა სამშენებლო ორგანიზაციის ინჟინერი, სამუშაოთა მწარმოებელი (1977-80), საშენ მასალათა კომბინატის უფროსი ინჟინერი, პარტბიუროს მდივანი (1980-85), ცკ I მდივნის პასუხისმგებელი მორიგე (1985-86), მშენებლობის სამინისტროს განყოფილების უფროსი, მთავარი ინჟინერი (1986-87), საშენ მასალათა კომბინატის დირექტორი (1987-95). ვაკის რ-ნის გამგეობის თავმჯდომარეა 1995 წლიდან. არის მოქალაქეთა კავშირის წევრი (1994).
მისამართი: (სამსახურის) კოსტავას 68-ა. თბილისი. ტელ: 25-25-55. (ბინის) ი.აბაშიძის 8. თბილისი. ტელ: 22-20-02.

საკუთარი თავისადმი მომთხოვნელობა, პასუხისმგებლობა, ორგანიზებულობა, პროფესიონალიზმი.

ედვარდ სურმანიძე საქართველოს პარლამენტის თავმჯდომარის მოადგილე. დაიბადა დაბა ქედაში 1964 წ. 1 ნოემბერს. მშობლები: გუგული ნაკაშიძე, ოსმან სურმანიძე; მეუღლე — ლალი ქავჟარაძე (1974); შვილი — დავითი (1993). დაამთავრა ბათუმის სახ. პედაგოგიური ინ-ტის ისტორია-ფილოლოგიის ფაკ-ტი (1988). მუშაობდა კომკავშირის აჭარის საოლქო კომიტეტში სხვადასხვა თანამდებობაზე (1983-90). იყო „აჭარმომარაგების" გაერთიანების მმართველი (1993-94), სრულიად საქართველოს აღორძინების კავშირის წევრი (1992-96), თავმჯდომარის მოადგილე (1995-96). პარლამენტის წევრია 1995 წლიდან.
ჰობი: ადამიანებისთვის სიხარულის მინიჭება.
მისამართი: (სამსახურის) რუსთაველის 8. თბილისი 380018. საქართველოს პარლამენტი. ტელ: 93-58-44.

მწამდა ღმერთის და მახსოვდა, რომ ყოველთვის მფარველობდა. წარმატებით მოპოვებული შესაძლებლობები შურისძიებისთვის არასოდეს გამომიყენებია. წარუმატებლობაში ყოველთვის აღმოაჩენ სტიმულს, რომელიც გამარჯვებამდე მიმიყვანს.

თენგიზ სუხიშვილი ქართული ხალხური ცეკვის სახელმწიფო აკადემიური ანსამბლის დირექტორი და სამხატვრო ხელმძღვანელი. დაიბადა თბილისში 1938 წ. 8 ივლისს. მშობლები: ნინო რამიშვილი, ილიკო სუხიშვილი; მეუღლე — ინგა თევზაძე (1941); შვილები: ნინო (1964), ილიკო (1972). დაამთავრა სპი მსუბუქი მრეწველობის ფაკ-ტი (1961). იყო ხალხური ცეკვის სახ. აკადემიური ანსამბლის მოცეკვავე-მსახიობი (1953 წლიდან), მოცეკვავე-ბალეტმაისტერი (1972 წლიდან). დირექტორი და სამხატვრო ხელმძღვანელია 1985 წლიდან. არის პედაგოგიურ მეცნიერებათა აკადემიის აკადემიკოსი, პროფესორი, საქართველოს სახალხო არტისტი (1971), რუსთაველის პრემიის ლაურეატი (1995), საქართველოს ქორეოგრაფიის მოღვაწეთა კავშირის თავმჯდომარე (1992), რუსთაველის პრემიის მიმნიჭებელი კომიტეტის წევრი (1993), ფოლკლორის საერთაშორისო ორგანიზაციის საქართველოს განყოფილების პრეზიდენტი. დაჯილდოებულია ხალხთა მეგობრობის (1982) და ღირსების ორდენებით (1995). ჰობი: სპორტი, მსოფლიოს ხალხური ცეკვების და ბალეტის ვიდეოკასეტების შეგროვება.

მისამართი: (სამსახურის) აღმაშენებლის 123. თბილისი. ტელ: 95-06-11, ფაქსი: 96-21-99. (ბინის) ფალიაშვილის 22. თბილისი. ტელ: 22-35-13.

მე ვიყავი 7 წლის, ანსამბლი რომ ჩამოყალიბდა. ამიტომ მე მახსოვს პირველი რეპეტიციები და ვესწრებოდი ყველას. ბავშვობიდან დამებადა სიყვარული ქართული ცეკვის მიმართ და ჩემი მიზანი გახდა გავყოლოდი ამ საქმეს და გამეგრძელებინა დედის და მამის შექმნილი საქმე.

კობა სუჯაშვილი საქართველოს პარლამენტის წევრი. დაიბადა ყაზბეგში 1941 წ. 3 ივლისს. მშობლები: ანა ქავთარაძე, არსენ სუჯაშვილი; მეუღლე — ალა სუჯაშვილი (1942); შვილები: რევაზი (1968), ნუგზარი (1972), მაია (1973). დაამთავრა თბილისის სახ. პედაგოგიური უნივერსიტეტი (1965). იყო რუსთავის I საშ. სკოლის ფიზიკის მასწავლებელი (1964), თბილისის 70-ე საშ. სკოლის ფიზიკის მასწავლებელი (1965-69), თბილისის განათლების განყოფილების სასკოლო ინსპექტორი (1969-71), 67-ე საშ. სკოლის დირექტორი (1971-73), ისნის რნის განათლების განყოფილების გამგე (1973-77), სპი ფიზიკის კათედრის ასისტენტი (1976-78), სახალხო განათლების ინსპექციის უფროსი (1977-79), განათლების სამინისტროს სკოლების სამმართველოს უფროსი (1979-83), კპ ცკ-ს მეცნიერებისა და სასწავლო დაწესებულებათა განყოფილების ინსტრუქტორი (1983-85), თბილისის სახალხო განათლების სამმართველოს უფროსი (1985-89), განათლების მინისტრის მოადგილე (1989-90), სამეცნიერო-მეთოდური ცენტრის დირექტორის I მოადგილე (1991-95). განათლების სამინისტროს საშუალო განათლების სამმართველოს უფროსია 1995 წლიდან. გამოქვეყნებული აქვს 4 სამეცნიერო ნაშრომი სახალხო განათლების სისტემის მართვის საკითხებზე. მიღებული აქვს საქართველოს უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმის საპატიო სიგელი (1982).

მისამართი: (სამსახურის) რუსთაველის 8. თბილისი, 380018. საქართველოს პარლამენტი.

ნიკოლოზ სხირტლაძე საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის აკადემიკოსი, თსუ მინერალოგიის და პეტროგრაფიის კათედრის პროფესორი. დაიბადა სოფ. მრავალძალში 1911 წ. 25 აგვისტოს. მშობლები: ლიდა ინასარიძე, ივანე სხირტლაძე; მეუღლე — ნინო მრევლიშვილი (1925); შვილები: რუსუდანი (1955), ზაზა (1957). დაამთავრა თსუ გეოგრაფია-გეოლოგიის ფაკ-ტი (1936). იყო თსუ ლაბორანტი, მინერალოგიის მუზეუმის გამგე (1936-39), საქართველოს სასოფლო-სამეურნეო ინ-ტის ასისტენტი, დოცენტი (1939-48), გეოლოგი-

ის ინ-ტის მეცნიერ-თანამშრომელი, განყოფილების გამგე (1941-60), თსუ მინერალოგიის და პეტროგრაფიის კათედრის დოცენტი (1948-60), კათედრის გამგე (1960-94). პროფესორია 1997 წლიდან. დაიცვა სადოქტორო დისერტაცია „საქართველოს პალეოგენის შემდგომი ეფუზიური ვულკანიზმი" (1960). ავტორია მონოგრაფიებისა: „დასავლეთ საქართველოს ტაშენიტური ფორმაცია" (1943), „საქართველოს დანალექი ცეოლითები" (1991) და სხვ. არის მეცნიერების დამსახურებული მოღვაწე (1973). მიღებული აქვს მედალი შრომითი მამაცობისათვის (1946, 1953, 1966) და ღირსების ორდენი (1997). მისი ბიოგრაფია შეტანილია ქართულ საბჭოთა ენციკლოპედიაში (1985).
მისამართი: (სამსახურის) ჭავჭავაძის 1. თბილისი, 380028. თსუ. ტელ: 29-03-66. (ბინის) ფალიაშვილის 51/6. თბილისი, 380079. ტელ: 22-21-37.

ნუგზარ სხირტლაძე თბილისის საოლქო სასამართლოს მოსამართლე. დაიბადა თბილისში 1960 წ. 31 აგვისტოს. მშობლები: სვეტლანა სხირტლაძე, უშანგი სხირტლაძე. დაამთავრა თსუ იურიდიული ფაკ-ტი (1985). იყო საქართველოს კანონთა წიგნის რედაქტორი (1986), იუსტიციის სამინისტროს მრჩეველი, მთავარი მრჩეველი, კანონმდებლობის სისტემატიზაციის განყოფილების უფროსი (1987), სახელმწიფო კანცელარიაში პრეზიდენტის საპარლამენტო სამსახურის რეფერენტი (1997-98).
ჰობი: ლიტერატურა, სპორტი.
მისამართი: (ბინის) წერეთლის 55. კორპ. 2. II სად. ბ. 57. თბილისი. ტელ: 35-42-78.
მუდმივი პროფესიული სრულყოფა, ქმნა მართლისა სამართლისა.

როსტომ სხირტლაძე საქართველოს პარლამენტის წევრი. დაიბადა თბილისში 1965 წ. 13 მარტს. მშობლები: ნელი დვალიძე, კარლო სხირტლაძე; მეუღლე — ნინო მიქაძე (1965); შვილი — ქეთევანი (1996). დაამთავრა თსუ ვაჭრობის ეკონომიკისა და საქონელმცოდნეობის ფაკ-ტი. იყო ს/გ „ელმავალმშენებლის" ელ.აპარატების შემმოწმებელი (1982-86), ს/გ „ელექტროაპარატის" ეკონომისტი" (1988-89), სახელმწიფო საწარმოს გენერალური დირექტორი (1989-92), ეკონომიკის სამინისტროს მთავარი სპეციალისტი (1992-94). პარლამენტის წევრია 1994 წლიდან, სახალხო პარტიის წევრი — 1988 წლიდან.
ჰობი: პოეზია.
მისამართი: (სამსახურის) საქართველოს პარლამენტი. რუსთაველის 8. თბილისი, 380018. ტელ: 92-12-90. (ბინის) ჩიქობავას 43. თბილისი. ტელ: 95-67-55.
სახარების ათი მცნება.

ტ

ნიკა ტაბატაძე სამაუწყებლო კომპანია რუსთავი 2-ის საინფორმაციო სამსახურის უფროსი, საინფორმაციო პროგრამა „კურიერის" წამყვანი. დაიბადა თბილისში 1975 წ. 26 მაისს. მშობლები: ნარგიზ ტალახაძე, თენგიზ ტაბატაძე; მეუღლე—ნინო ქაჯაია (1975). დაამთავრა თსუ საერთაშორისო სამართლისა და საერთაშორისო ურთიერთობების ფაკ-ტი საერთაშორისო სამართლის სპეციალობით (1997). იყო საინფორმაციო პროგრამა „კურიერის" რეპორტიორი.
ჰობი: ლიტერატურა, ფეხბურთი.
მისამართი: ვაჟა-ფშაველას 45. ტელ: 32-23-71, 32-22-71. ელ-ფოსტა: ntabatadze@hotmail.com
Carpe Diem.

ამირან ტაკიძე საქართველოს პარლამენტის წევრი, დსთ საპარლამენტთაშორისო ასამბლეის წევრი. დაიბადა სოფ. ალამბარში (ქობულეთის რ-ნი) 1958 წ. 24 აგვისტოს. მშობლები: ეთერ ტაკიძე, ზია ტაკიძე; მეუღლე — ირინა ჯაფარიძე (1962); შვილები: ილია (1981), ნინო (1982), ლევანი (1987). დაამთარა თსუ მექანიკა-მათემატიკის ფაკ-ტი (1980). იყო რაციონალიზატორთა და გამომგონებელთა აჭარის საოლქო საბჭოს კონსულტანტი (1981-83), ბათუმის სამედიცინო სასწავლებლის კომკავშირის კომიტეტის მდივანი, კომკავშირის ბათუმის საქალაქო კომიტეტის მეორე მდივანი (1983-88), პარტიის ბათუმის ქალაქკომის ინსტრუქტორი, აჭარის საოლქო კომიტეტის ინსტრუქტორი, იდეოლოგიური განყოფილების გამგის მოადგილე (1988-91), აჭარის უზენაესი საბჭოს დეპუტატი (1991-96), პარლამენტის წევრი (1994). პარლამენტის წევრია 1995 წლიდან. იყო სკკპ (1985-91) და დემოკრატიული აღორძინების კავშირის წევრი (1992-94). არის აჭარის ორგანიზაცია „დედასაქართველოს" თანათავმჯდომარე. მოქალაქეთა კავშირის წევრია 1994 წლიდან. მისი ბიოგრაფია შეტანილია პარლამენტის გამოცემაში „1992-1995 წლების საქართველოს პარლამენტი" (1995).
ჰობი: მოგზაურობა თვალწარმტაც ადგილებში.
მისამართი: (სამსახურის) საქართველოს პარლამენტი. რუსთაველის 8. თბილისი, 380018. ტელ: 93-30-15. (ბინის) გორგასლის 141/143. ბ. 59. ბათუმი. ტელ: 2-39-94. იოსებიძის 51-ბ. ბ. 55. თბილისი. ტელ: 37-13-12.
ვცდილობდი ყოველთვის სიკეთის კეთებას, სიმართლის თქმას არასდროს არ გავურბოდი და არ გავურბივარ, ძალიან მიყვარს ოჯახი, მეგობრები და მეგობრებთან ერთგულება.

ვახტანგ ტალახაძე საქართველოს პარლამენტის წევრი. დაიბადა რუსთავში 1955 წ. 21 აგვისტოს. მშობლები: ფატი ბაკურაძე, ავთანდილ ტალახაძე; მეუღლე — მარინე ყურაშვილი; შვილები: ბექა (1988), ავთანდილი (1990), თინათინი (1993). დაამთავრა სპი საინჟინრო ფიზიკის ფაკ-ტი (1977). იყო რუსთავის ავტომატიკის ინ-ტის უფროსი მეცნიერ-თანამშრომელი (1979-89), ეროვნული კონგრესის (1990), სახელმწიფო საბჭოს (1992), პარლამენტის (1992-95) წევრი. მეორედ აირჩიეს პარლამენტში 1995 წელს. იყო ედპ-ის მთავარი კომიტეტის წევრი (1991-97). „ქრისტიანულ და მუსლიმანურ დემოკრატთა კავშირის" გენერალური მდივანია 1997 წლიდან. დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია „მართვის სისტემების თეორია" (1986). ავტორია 40-ზე მეტი სამეცნიერო ნაშრომის, 10 გამოგონების, რამდენიმე მოთხრობის და წიგნისა — „გულაგის მეტასტაზები".

არის სსრკ სახალხო მეურნეობის მიღწევათა გამოფენის ვერცხლის მედლის მფლობელი (1987), მწერალთა კავშირის წევრი (1992).
ჰობი: ალპინიზმი.
მისამართი: (სამსახურის) საქართველოს პარლამენტი. რუსთაველის გ. თბილისი, 380018. ტელ: 92-12-43. (ბინის) გამსახურდიას 33-ა. ბ. 3. თბილისი. ტელ: 38-17-31.

თავისუფლება, მშვიდობა, სიყვარული, მართლმადიდებლობა.

ზურაბ ტატაშიძე საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის წევრ-კორესპონდენტი, გეოგრაფიის ინსტიტუტის დირექტორი, პროფესორი. დაიბადა საჩხერეში 1928 წ. 24 სექტემბერს. მშობლები: ევგენია ტატაშიძე, კონსტანტინე ტატაშიძე; მეუღლე — ლონდა დარსანია (1932); შვილები: ლალი (1956), ლელა (1962). დაამთავრა თსუ გეოგრაფია-გეოლოგიის ფაკულტეტი (1951). არის თსუ გეომორფოლოგია-გეოეკოლოგიის კათედრის გამგე, გეოგრაფიის ინ-ტის კარსტოლოგია-სპელეოლოგიის განყოფილების ხელმძღვანელი (1984 წლიდან), ინსტიტუტის დირექტორია 1993 წლიდან. დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია: „მდინარე ყვირილას ხეობის გეომორფოლოგიისათვის" (1955), სადოქტორო — „საქართველოს კარსტული მღვიმეების მორფოლოგიური ანალიზი" (1974). არის 200-ზე მეტი სამეცნიერო ნაშრომის (წიგნები, სტატიები), მათ შორის 15-მდე მონოგრაფიის ავტორი, სსრკ სახელმწიფო პრემიის ლაურეატი (1977), საქართველოს ეროვნული სპელეოლოგიური საზოგადოების პრეზიდენტი, თსუ დიდი სამეცნიერო საბჭოს წევრი, საბუნებისმეტყველო მეცნიერებათა თსუ აკადემიის აკადემიკოს-მდივანი. მისი ბიოგრაფია შეტანილია ცნობარში Who's Who (ABI, 1998).
ჰობი: ლექსიკონების შეგროვება.
მისამართი: (სამსახურის) მ.ალექსიძის 1. თბილისი 380093. გეოგრაფიის ინსტიტუტი. ტელ: 33-74-49. (ბინის) ვაჟა-ფშაველას 50, ბ.13, ტელ: 39-25-03.

შრომისმოყვარეობა, ორგანიზებულობა, მიზანსწრაფვა, პრინციპულობა, მინდობილი საქმისადმი პასუხისმგებლობის გრძნობა, კეთილსინდისიერება, კეთილმოსურნეობა ადამიანებთან ურთიერთობაში, სამშობლოსათვის თავდადება — აი პრინციპები და იდეალები, რითაც ვიცხოვრე. პროფესიონალიზმი ყველგან და ყველაფერში, სამშობლოსადმი ერთგულება — აი რა გადაგვარჩენს, გაგვამთლიანებს, აგვამაღლებს და აგვაშენებს ახალ სოციალურ-პოლიტიკურ სისტემაში.

ნუგზარ ტატიშვილი ექიმი, საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის წევრ-კორესპონდენტი, პროფესორი, თბილისის სახელმწიფო სამედიცინო უნივერსიტეტის კათედრის გამგე. დაიბადა თბილისში 1933 წ. 20 ივლისს. მშობლები: თამარ მითაიშვილი, ირაკლი ტატიშვილი; მეუღლე — ქეთი ანჯაფარიძე (1936); შვილები: მაკა (1960), ირაკლი (1963). დაამთავრა თსსი სამკურნალო ფაკ-ტი (1957). იყო პარაზიტოლოგიისა და ტროპიკული მედიცინის ს/კ ინ-ტის მეცნიერ თანამშრომელი (1957-61); განყოფილების ხელმძღვანელი (1961-67), თსსი შინაგან სნეულებათა კათედრის დოცენტი (1967-70), პროფესორი (1970-73). კათედრის გამგეა 1973 წლიდან. დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია: „ბრუცელოზის პათოლოგიის ზოგიერთი საკითხი" (1961), სადოქტორო — „ინფექციური პროცესი, ალერგია და იმუნოგენეზი ბრუცელოზის დროს" (1967). გამოქვეყნებულია მისი 200 სამეცნიერო ნაშრომი, 7 მონოგრაფია და 2 სახელმძღვანელო, მათ შორის სახელმძღვანელო უმაღლესი სასწავლებლის სტუდენტებისთვის „შინაგანი სნეულებანი" (თანაავტორი გ.სიმონია „ბაკურ სულაკაურის გამომცემლობა", 1999). არის მედიცინის მეცნიერებათა აკადემიის წევრი, ინტერნისტთა საერთაშორისო ასოციაციის, ევროპის კარდიოლოგთა საზოგადო-

ების „ათეროსკლეროზის" შემსწავლელი მუშა ჯგუფის წევრი.
ჰობი: ჩოგბურთის თამაში, ფორტეპიანო — კლასიკური მუსიკის დაკვრა.
მისამართი: (სამსახურის) ვაჟა-ფშაველას 33. ტელ: 39-26-13. (ბინის) ხვიჩიას 21, ბ.4, ტელ: 37-52-82.

ვარ შრომისმოყვარე, ძალიან ორგანიზებული, პირდაპირი. ვერ ვეგუები უზრდელ და მატყუარა ადამიანებს.

ᲪᲘᲡᲐᲜᲐ ᲢᲐᲢᲘᲨᲕᲘᲚᲘ თბილისის ოპერისა და ბალეტის თეატრის სოლისტი, კონსერვატორიის პროფესორი, რუსთაველის პრემიის ლაურეატი, საქართველოს სახალხო არტისტი. დაიბადა თბილისში 1939 წ. 30 დეკემბერს. მშობლები: ქეთევან ზანდუკელი-ტატიშვილისა, ბეჟან ტატიშვილი; მეუღლე — გიორგი თოთიბაძე (1928). დაამთავრა კონსერვატორიის ვოკალური ფაკ-ტი (1963). ოპერისა და ბალეტის თეატრის სოლისტია 1963 წლიდან. შესრულებული აქვს შემდეგი საოპერო პარტიები: ეთერი („აბესალომ და ეთერი"), თამარი („მთვარის მოტაცება"), ლეონორა („ტრუბადური"), აიდა („აიდა"), ტოსკა („ტოსკა"), დეზდემონა („ოტელო"), და სხვ. იყო სსრკ სახალხო არტისტი. საქართველოს სახალხო არტისტია 1972 წლიდან, რუსთაველის პრემიის ლაურეატია 1986 წლიდან, ფალიაშვილის პრემიის ლაურეატი — 1975 წლიდან. მისი ბიოგრაფია შეტანილია ქართულ საბჭოთა ენციკლოპედიაში (1985) და მუსიკალურ ენციკლოპედიაში (მოსკოვი, 1991).
მისამართი: (სამსახურის) ოპერისა და ბალეტის თეატრი. რუსთაველის 25. თბილისი, 380004. ტელ: 99-65-66. (ბინის) ატენის 3. თბილისი. ტელ: 23-22-66.

ᲐᲚᲔᲥᲡᲘ ᲢᲐᲢᲣᲐᲨᲕᲘᲚᲘ საქართველოს პარლამენტის წევრი. დაიბადა სოფ. ვარდისუბანში (დმანისის რ-ნი) 1948 წ. 25 აპრილს. მშობლები: მარიამ ჭყოიძე-ტატუაშვილისა, იოსებ ტატუაშვილი; მეუღლე — ლიანა მურჯიკნელი (1956); შვილები: იოსები (1981), რუსუდანი (1982), ქეთევანი (1990). დაამთავრა თბილისის სახელმწიფო პედაგოგიური ინ-ტი (1983). იყო დმანისის რაიონულ გაზეთ „თრიალეთის" კორექტორი, ლიტმუშაკი (1966-69), საქართველოს ალკკ დმანისის რაიკომის II მდივანი, I მდივანი, მსახურობდა სსრკ არმიაში (1969-76), მუშაობდა კპ დმანისის რაიკომის საორგანიზაციო განყოფილების გამგედ (1976-81), რაიონული გაზეთის რედაქტორად (1981-90), დმანისის სახალხო დეპუტატთა რაისაბჭოს თავმჯდომარის მოადგილედ, გამგეობის თავმჯდომარის მოადგილედ, პირველ მოადგილედ. იყო სსრკ ჟურნალისტთა კავშირის წევრი. არის საქართველოს დამოუკიდებელ ჟურნალისტთა ფედერაციის წევრი.
ჰობი: მოგზაურობა, საკუთარ ნაკვეთში მუშაობა და ბუნების წიაღში დასვენება.
მისამართი: (სამსახურის) წმინდა ნინოს 41. დმანისი. ტელ: 2-25-75.(ბინის) ცოტნე დადიანის 24, დმანისი, 383160. ტელ: 2-23-58.

მხარს ვუჭერ ყველაფერს წმინდას და სიკეთეს. სიწმინდე და სიკეთე არის ჩემი ცხოვრების მეგზური.

ᲐᲛᲘᲠᲐᲜ ᲢᲝᲢᲘᲙᲐᲨᲕᲘᲚᲘ საერთაშორისო კატეგორიის არბიტრი ძიუდოში, საქართველოს ჭაბუკთა ნაკრების უფროსი მწვრთნელი. დაიბადა სოფ. მარტყოფში (გარდაბნის რ-ნი) 1969 წ. 21 ივნისს. მშობლები: ნანული ტოტიკაშვილი, მიხეილ ტოტიკაშვილი; მეუღლე — ნატო ახალკაციშვილი (1970); შვილები: ამირანი (1990), ნანი (1992). დაამთავრა აგრარული უნივერსიტეტის ეკონომიკის ფაკ-ტი (1994). არის სსრკ ჩემპიონი (1988, 1989), ევროპის ჩემპიონი (1988, 1989), სეულის ოლიმპიადის ბრინჯაოს პრიზიორი (1988), მსოფლიო ჩემპიონი

(1989), მსოფლიო უნივერსიადის ჩემპიონი (1989), სპარტაკიადის და ევროპის ჩემპიონატის მესამე პრიზიორი (1990), კეთილი ნების თამაშების ჩემპიონი (1990), საერთაშორისო ტურნირების მრავალგზის გამარჯვებული. მისი ბიოგრაფია შეტანილია წიგნში „საქართველოს ოლიმპიელები" (1997).
ჰობი: ნადირობა.
მისამართი: (სამსახურის) ჭავჭავაძის 49-ა. თბილისი, 380062. ტელ: 23-57-96. (ბინის) სოფ. მარტყოფი. გარდაბნის რ-ნი. მობ: 899 50-53-73.

ვასილ ტუღუში ოზურგეთის რაიონის გამგეობის თავმჯდომარე. დაიბადა ოზურგეთში 1963 წ. 25 სექტემბერს. მშობლები: ლალი თავაძე, ვახტანგ ტუღუში; მეუღლე — ნანა ქინქლაძე (1964); შვილები: ანი (1989), მარიამი (1992). დაამთავრა თსუ ეკონომიკის ფაკ-ტი სახალხო მეურნეობის დაგეგმვის სპეციალობით (1985). იყო ოზურგეთის აგროსამრეწველო გაერთიანების ეკონომისტი (1985-91), ოზურგეთის რაიონული გამგეობის ეკონომიკის განყოფილების გამგე (1991-94), სახელმწიფო ქონების მართვის რაიონული სამმართველოს მთავარი სპეციალისტი (1994-95), გურიის მხარის ადმინისტრაციის ეკონომიკის განყოფილების უფროსი (1995-96), გურიის მხარეში პრეზიდენტის რწმუნებულის მოადგილე ეკონომიკის საკითხებში (1996-97). ოზურგეთის რ-ნის გამგებელია 1997 წლიდან. არის მოქალაქეთა კავშირის წევრი (1997 წლიდან).
ჰობი: პოეზია.
მისამართი: (სამსახურის) კოსტავას 1, ოზურგეთი. ტელ: 6-42-68. (ბინის) ოზურგეთი. ტელ: 6-51-32.
არასოდეს არავისთვის არ მიღალატია, მაქვს პასუხისმგებლობის გრძნობა, თანამდებობები არ მიძებნია.

ლაშა ტუღუში გაზეთ „რეზონანსის" მთავარი რედაქტორი. დაიბადა თბილისში 1964 წ. 23 იანვარს. მშობლები: ცირა ბურდული, ზურაბ ტუღუში; მეუღლე — ნინო ვაჩეიშვილი (1966); შვილები: გიორგი, ანა (1986). დაამთავრა სპი მექანიკა-მანქანათმშენებლობის ფაკ-ტი, თსუ იურიდიული ფაკ-ტი. მუშაობდა საავიაციო ქარხნის ინჟინერ-კონსტრუქტორად, პროფკავშირების გაერთიანებაში, საკანონმდებლო ინიციატივის განყოფილების იურისტად, პარლამენტში სპეციალისტად, სადაზღვევო კომპანია „გავაზის" მთავარ იურისტად. „რეზონანსის" მთავარი რედაქტორია 1995 წლიდან. იყო სახალხო ფრონტის, „დასის", რესპუბლიკური პარტიის წევრი.
ჰობი: ხელოვნება, სპორტი (ფეხბურთი, ჭადრაკი).
მისამართი: (სამსახურის) აგლაძის 39. ტელ/ფაქსი: 96-92-60, 95-69-38, ელფოსტა: bmz@iberiapac.ge
შრომა.

ავთანდილ ტყებუჩავა საქართველოს პარლამენტის წევრი. დაიბადა სოფ. ლესიჭინეში (ჩხოროწყუს რ-ნი) 1955 წ. 22 მარტს. მშობლები: ლილი ლოლუა, კაჟანდი ტყებუჩავა; მეუღლე — ნინო ფირცხალავა (1962); შვილები: მარიკა (1984), ირაკლი (1986). დაამთავრა თსუ იურიდიული ფაკ-ტი (დაუსწრებელი, 1982). მუშაობდა პარტიულ და სახელმწიფო თანამდებობებზე დიდუბის რ-ნში (1980-86), დიდუბის რ-ნის პროკურორის თანაშემწედ (1986), საქართველოს პროკურატურის საერთო ზედამხედველობის განყოფილების პროკურორად (1987), უფროს პროკურორად (1988), ბოლნისის რ-ნის პროკურორად (1991-92), გენერალური პროკურორის უფროს თანაშემწედ, სამმართველოს უფროსად (1992). იყო პარლამენტის წევრი (1992-95). მეორედ აირჩიეს პარლამენტში 1995 წელს. არის სამეცნიერო სტატიების ავტორი სამართლებრივ საკითხებზე, სა-

ქართველის ეროვნულ და სოციალურ ურთიერთობათა აკადემიის ნამდვილი წევრი, აკადემიკოსი, ლეიბორისტული პარტიის პოლიტაღმასკომის წევრი, სახელმწიფო-სამართლებრივი და პარტიული მუშაობის კონტროლის ბლოკის ხელმძღვანელი. მისი ბიოგრაფია შეტანილია პარლამენტის ცნობარში —„საქართველოს პარლამენტი 1992-95" (1995).
ჰობი: კრივი, ფეხბურთი, კალათბურთი, კლასიკური მუსიკა.
მისამართი: (სამსახურის) საქართველოს პარლამენტი. რუსთაველის 8. თბილისი, 380018. ტელ: 92-20-77. (ბინის) ნუცუბიძის პლატო. IV მ/რ. კორპ. 28. ბ. 50. თბილისი.

ჩემი ოჯახისა და გვარის ღირსების ტარება ისე, როგორც ამას ჩემი მშობლები აკეთებდნენ. ვიყო სამართლიანი, პრინციპული და შრომისმოყვარე. მივიღო რაც შეიძლება მეტი ინტელექტუალური განათლება, გავძლიერდე რწმენაში და ხელი შევუწყო ყველა მართლმადიდებელ ქრისტიანს ამ საქმეში. მხარი დავუჭირო მშვიდობას, დავძლიოთ ეკონომიკური და სოციალური პრობლემები. ყველამ ერთად ვიბრძოლოთ თარგამოსის შთამომავლობის გაბრწყინებისთვის მეორედ მოსვლის დროს — ამინ!

ზურაბ ტყემალაძე შპს „სამების" პრეზიდენტი. დაიბადა თბილისში 1944 წ. 18 იანვარს. მშობლები: ელისო გელაშვილი, შალვა ტყემალაძე; მეუღლე — ირა გელანტია (1947); შვილები: ირაკლი (1970), გიორგი (1975). დაამთავრა საქართველოს აგრარული უნივერსიტეტის ტექნოლოგიის ფაკ-ტი (1965). იყო წითელწყაროს ღვინის ქარხნის (1966-69), თბილისის კონიაკის ქარხნის (1969-70) ინჟინერ-ტექნოლოგი, ვარკეთილის ღვინის ქარხნის უფროსი ინჟინერ-ტექნოლოგი (1970-83), საგარეჯოს სამარკო და საექსპორტო ღვინოების ქარხნის მთავარი ინჟინერი (1983-88), სამრეწველო-სავაჭრო ფირმა „სამების" გენერალური დირექტორის მოადგილე (1988-92), შპს „სამების" გენერალური დირექტორის მოადგილე (1992-95). პრეზიდენტია 1995 წლიდან. არის საქართველოს მრეწველთა კავშირის, გადამხდელთა კავშირის, პრეზიდენტის ეკონომიკური საბჭოს, პოლიტიკური მოძრაობა — „მრეწველობა გადაარჩენს საქართველოს" წევრი, თურქეთ-საქართველოს ბიზნეს-საბჭოს თანათავმჯდომარე.
ჰობი: ოჯახი.
მისამართი: (სამსახურის) ლესელიძის 5/7. თბილისი, 380005. ტელ: 98-73-90, ფაქსი: 98-73-95. (ბინის) ჭავჭავაძის 21-ა. თბილისი, 380079.

პატიოსნება, საქმისადმი ერთგულება, ყველგან და ყველასთან სიმართლის თქმა, ჩემი ქვეყანა, ჩემი ოჯახი, საქართველოს მთლიანობა და ბედნიერი მომავალი.

დავით ტყეშელაშვილი საქართველოს პარლამენტის წევრი. დაიბადა თბილისში 1969 წ. 16 ოქტომბერს. მშობლები: ეთერ ჯამბაზიშვილი, რომან ტყეშელაშვილი. დაამთავრა თსუ იურიდიული ფაკ-ტი (1996). იყო მოქალაქეთა ახალგაზრდული კავშირის რეგიონალური დეპარტამენტის უფროსი, პოლიტიკური მდივანი, თავმჯდომარის მოადგილე (1993-94), პრეს-მდივანი (1994-95). არის სმკ-ის თავმჯდომარის მოადგილე, საზოგადოებრივ ურთიერთობათა მდივანი (1995). პარლამენტის წევრია 1995 წლიდან.
მისამართი: (სამსახურის) საქართველოს პარლამენტი. რუსთაველის 8. თბილისი, 380018. ტელ: 99-59-47, 95-91-46. (ბინის) დიღმის მასივი, I კვ. თბილისი, 380059.

პატიოსნება, პროფესიონალიზმი, პატრიოტიზმი.

იური ტყეშელაშვილი საქართველოს უზენაესი სასამართლოს მოსამართლე. დაიბადა ვანში 1950 წ. 25 იანვარს. მშობლები: ეთერ კორძაძე, ილია ტყე-

შელაშვილი; მეუღლე — მერი ცერცვაძე (1954); შვილები: ირინე (1981), დავითი (1984). დაამთავრა თსუ იურიდიული ფაკ-ტი (1971). იყო თბილისის პირველი მაისის რ-ნის სასამართლოს თავმჯდომარე (1982-84). უზენაესი სასამართლოს მოსამართლეა 1984 წლიდან. დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია „არასრულწლოვანთა დამნაშავეობა საქართველოში" (1981). არის 12 სამეცნიერო ნაშრომის ავტორი (ერთი მონოგრაფია).
ჰობი: პოეზია.
მისამართი: (სამსახურის) ძმები ზუბალაშვილების 32. თბილისი, 380010. ტელ: 93-32-80. (ბინის) ნუცუბიძის პლატო IV მ/რ. კორპ. 5. ბ. 52. თბილისი. ტელ: 32-46-22.

სამართლიანობა, ჰუმანურობა.

მერაბ ტყეშელაშვილი ქალაქ რუსთავის მერი. დაიბადა თბილისში 1964 წ. 27 სექტემბერს. მშობლები: ციცინო ნივნივაძე, მელორ ტყეშელაშვილი; მეუღლე — ლელა სირაძე (1964); შვილები: თამარი (1984), ეკა (1986), იეიკო (1993). დაამთავრა თსსა არქიტექტურის ფაკ-ტი (1987). იყო „თბილქალაქპროექტის" არქიტექტორი (1987-91), რუსთავის არქიტექტურისა და ქალაქმშენებლობის მთავარი არქიტექტორი (1992-94), საქართველოს პრეზიდენტის რწმუნებულის მოადგილე ქვემო ქართლის მხარეში (1994-95). რუსთავის მერია 1996 წლიდან. არის სმკ რუსთავის ორგანიზაციის საბჭოს წევრი, არქიტექტორთა ორი საერთაშორისო კონკურსის მონაწილე, ჰქონდა ორი პერსონალური გამოფენა.
ჰობი: მხატვრობა.
მისამართი: (სამსახურის) კოსტავას 20. რუსთავი.ტელ: 95-44-60, 42-67. ელფოსტა: rumeria@iberiapac.ge

უ

მინდია უგრეხელიძე ევროსაბჭოს სასამართლოს წევრი. დაიბადა ქუთაისში 1942 წ. 19 მაისს. მშობლები: ლიანა ეზიკაშვილი, გურამ უგრეხელიძე; მეუღლე — ლუიზა კობახიძე (1943); შვილები: ჯავარა (1965), პაპუნა (1974). დაამთავრა თსუ იურიდიული ფაკ-ტი (1963). იყო ეკონომიკისა და სამართლის ინ-ტის უმცროსი (1963-75), უფროსი (1975-76) მეცნიერ-თანამშრომელი, თსუ დოცენტი (1976-83), კომპარტიის ცკ-ს მეცნიერებისა და სასწავლებლების განყოფილების გამგის მოადგილე (1983-86), სპი პრორექტორი (1986-88), გაზეთ „კომუნისტის" რედაქტორის I მოადგილე (1988-89), რედაქტორი (1990), გაზეთ „ახალი საქართველოს" რედაქტორი (1990), საქართველოს უზენაესი საბჭოს დეპუტატი (1990), საქართველოს უზენაესი სასამართლოს თავმჯდომარე (1991-99). არის სტუ თანამედროვე სამართლის კათედრის გამგე (1995 წლიდან), საქართველოს იუსტიციის საბჭოს წევრი (1997 წლიდან). დაიცვა სადოქტორო დისერტაცია: „გაუფრთხილებლობითი ბრალის პრობლემა სისხლის სამართალში" (1974). გამოქვეყნებული აქვს 70-ზე მეტი სამეცნიერო ნაშრომი და თარგმანი, მათ შორის 3 მონოგრაფია. მიენიჭა საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის პრემია (1972), უმაღლესი კვალიფიკაციის მოსამართლის წოდება (1992), ჰიუსტონის (1991), ოსტინის (1991), პასადინას (1996) საპატიო მოქალაქის წოდება. იყო მაქს პლანკის საერთაშორისო საზოგადოების სტიპენდიანტი (1995). არის ღირსების ორდენის კავალერი (1999).
ჰობი: პოეზია, მოგზაურობა.
სიმართლე და არმოშურნეობა.

მიხეილ უკლება საქართველოს სახელმწიფო ქონების მართვის მინისტრი. დაიბადა ბათუმში 1953 წ. დაამთავრა თსუ ბიოლოგიის ფაკ-ტი (1977), საგარეო ვაჭრობის აკადემია (მოსკოვი 1985). იყო ზოოლოგიის ინ-ტის უფროსი ლაბორანტი, უმცროსი მეცნიერ-თანამშრომელი (1978-82), ერაყში სსრკ სავაჭრო წარმომადგენლობის უფროსი ეკონომისტი (1985-89), მოსკოვის საგარეო ეკონომიკური გაერთიანება „ვოსტოკინტორგის" ინჟინერი, საქართველოს საგარეო საქმეთა სამინისტროს საგარეო ეკონომიკური ურთიერთობის მთავარი სამმართველოს პირველი მდივანი, სამმართველოს უფროსი (1990-92), საგარეო საქმეთა მინისტრის პირველი მოადგილე (1992-98). საქართველოს სახელმწიფო ქონების მართვის მინისტრია 1998 წლიდან.
მისამართი: (სამსახურის) ჭავჭავაძის 64. ტელ: 29-45-75.

თენგიზ ურუშაძე საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის და სოფლის მეურნეობის მეცნიერებათა აკადემიის წევრ-კორესპონდენტი, აგრარული უნივერსიტეტის პრორექტორი, პროფესორი. დაიბადა თბილისში 1940 წ. 14 იანვარს. მშობლები: ნინო მშვენიერაძე, თედორე ურუშაძე; მეუღლე — მედეა ჩახვაძე (1941); შვილები: თეო (1969), ალექსანდრე (1974). დაამთავრა სასოფლო-სამეურნეო ინ-ტის სატყეო-სამეურნეო ფაკ-ტი (1963), უცხო ენების ინ-ტის ინგლისური ენის ფაკ-ტი (1980). იყო სატყეო ინ-ტის უმცროსი (1967-69), უფროსი მეცნიერ-თანამშრომელი (1969-73), ლაბორატორიის გამგე (1973-82). აგრარული უნივერსიტეტის ნიადაგმცოდნეობის კათედრის გამგეა 1982 წლიდან, თსუ პროფესორი — 1991 წლიდან. დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია „საქართვე-

ლოს ტყის ყომრალი ნიადაგების ძირითადი ქვეტიპების გენეტიკური დახასიათება" (1967); სადოქტორო — „საქართველოს მთა-ტყის ნიადაგები" (1980). ავტორია 200-მდე სამეცნიერო ნაშრომისა (20-მდე მონოგრაფია და სახელმძღვანელო): „ბუნების დაცვის საფუძვლები" (1983. თანაავტ. ვ.გულისაშვილი), „საქართველოს მთის ტყეების ნიადაგები" (1987) და სხვ. არის საქართველოს კომკავშირის (1974) და ვ.უილიამსის პრემიის ლაურეატი (1989), საქართველოს ნიადაგმცოდნეთა საზოგადოების პრეზიდენტი, იუნესკოს პროგრამის — „ადამიანი და ბიოსფერო" ეროვნული კომიტეტის ვიცე-პრეზიდენტი, საერთაშორისო ეკოლოგიური აკადემიის წევრი, საერთაშორისო ნიადაგმცოდნეთა საზოგადოების V კომისიის პირველი ვიცე-პრეზიდენტი (1998).
ჰობი: ფეხბურთი, მემუარული ლიტერატურა.
მისამართი: (სამსახურის) ალმაშენებლის ხეივანი, მე-13 კმ. თბილისი, 380031. ტელ: 94-25-21, ფაქსი: 99-88-23. (ბინის) ვაჟა-ფშაველას 6. ბ. 20. თბილისი, 380060. ტელ: 37-38-85, ფაქსი: 94-31-98.

ვემსახურებოდე სამშობლოს.

ნათელა ურუშაძე თეატრმცოდნე, პროფესორი, ხელოვნების დამსახურებული მოღვაწე. დაიბადა ქუთაისში 1923 წ. 12 ოქტომბერს. მშობლები: ანა ჩიტაშვილი, ამბერკი ურუშაძე; მეუღლე — გიორგი გეგეჭკორი (1923); შვილები: მანანა (1955), გიორგი (1958). დაამთავრა საქართველოს სახელმწიფო თეატრალური ინ-ტის სამსახიობო (1945) და მოსკოვის ა. ლუნაჩარსკის სახელობის თეატრალური ინ-ტის თეატრმცოდნეობის (1948) ფაკ-ტები. არის თსთი თეატრის ისტორიისა და თეორიის კათედრის პროფესორი (1948 წლიდან), პედაგოგიური ინ-ტის ხელოვნებათმცოდნეობის კათედრის გამგე (1997 წლიდან). დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია: „ვეფხისტყაოსანი" და ქართული სასცენო ხელოვნება" (1968), სადოქტორო — „ქართული სათეატრო კრიტიკა" (1976). ავტორია წიგნებისა: „ვერიკო ანჯაფარიძე", „ელენე ახვლედიანი თეატრში", „მსახიობის ხელოვნება", „დავით კაკაბაძე თეატრში", „ქართული თეატრის ამბავი", „სანდრო ახმეტელი", „მედეა ჯაფარიძე", „ვალერიან გუნია", „სესილია თაყაიშვილი", „მიხეილ თუმანიშვილი, მთავარი მოწმის ნაამბობი", „სახლი სათამაშო, ანბანი და ამბავი თეატრისა" და სხვ. არის მარჯანიშვილის სახელობის პრემიის ლაურეატი.
ჰობი: საკანცელარიო ნივთები, სამზარეულოში გამოსადეგი ხელსაწყოები.
მისამართი: (სამსახურის) რუსთაველის 19. ტელ: 99-94-11, 93-11-46.

ვფიქრობ, ადამიანი ვალდებული იბადება, საჭიროა მისი გაცნობიერება და ღირსეულად შესრულება. მაშინ სხვას სასიკეთოდ გამოადგები და არ იქნება შენი ცხოვრება ფუჭი. ჩემი იდეალია კეთილი, სულით ძლიერი, შინაგანად თავისუფალი, გონიერი პიროვნება. საინტერესოა იგი, ადამიანისადმი რწმენის და პატივისცემის გრძნობის გამღვიძებელი. მინდა სკოლაში ისწავლებოდეს საგანი „ხელოვნება". მომავალი მოქალაქე მშვენიერს ყმაწვილობაში უნდა ეზიაროს, რათა სული მისი იყოს ფაქიზი და ძლიერი.

დავით უსუფაშვილი იურისტი; AMEX International-ის საქართველოს ფილიალის დირექტორი. დაიბადა სოფ. მაღაროში (სიღნაღის რ-ნი) 1968 წ. 5 მარტს. მშობლები: ლიანა უსუფაშვილი, ჯონელ უსუფაშვილი; მეუღლე — თინათინ ხიდაშელი (1973). დაამთავრა თსუ იურიდიული ფაკ-ტი (1992), დიუკის უნივერსიტეტის საჯარო პოლიტიკის ინ-ტის ასპირანტურა (აშშ, 1999). იყო ცენტრალური საარჩევნო კომისიის იურიდიული განყოფილების გამგე (1990-92), სახელმწიფო საბჭოს იურიდიული განყოფილების მრჩეველი (1992), სახელმწიფო მეთაურის სახელმწიფო მრჩეველი (1992-94), არის თსუ ლექტორი (1992-97), ახალგაზრდა იურისტთა ასოციაციის თავმჯდომარე (1994-97), იურისტთა

მსოფლიო ასოციაციის წევრი. უძღვება USAID-ის მიერ დაფინანსებულ პროექტებს იურიდიული რეფორმების სფეროში.
ჰობი: კლასიკური მუსიკა.
მისამართი: (ბინის) ფანასკერტელის 20. ტელ: 33-55-94. ელ-ფოსტა: davidusu@aol.cm

ირწმუნე მხოლოდ ის, რასაც თავად დაასკვენი. იფიქრე მუდამ, თუნდაც უკვე მრავალჯერ ნაფიქრზე. თვალი გაუსწორე საკუთარ სინდისს. მაშინაც, როცა მასთან პირნათელი არა ხარ. საზოგადო საქმეში აკეთე მხოლოდ ის, რასაც საკუთარი გონება გკარნახობს. ცხოვრების გზას ნუ აირჩევ, მინდორზე ინავარდე. თავად არასდროს გაუსვა ხაზი საკუთარ ღირსებას ან უპირატესობას. ძალთა შორის აღიარე მხოლოდ გონების ძალა, სილამაზეთა შორის — სულის სიშვენიერე. აკეთე მხოლოდ სიკეთე, ოღონდ სიკეთედ აღიარე ის, რასაც თავად მიიჩნევ ასეთად. არც ერთი იდეა და პრინციპი არ ღირს იმად, რომ მას ანაცვალო აზროვნების თავისუფლება.

გენადი უჩუმბეგაშვილი ჟურნალისტი, ფონდ „ინტერნიუსის" დირექტორი, ამერიკული ორგანიზაცია „ინტერნიუს ნეთვორკის" საქართველოს ფილიალის აღმასრულებელი დირექტორი. დაიბადა თბილისში 1959 წ. 16 ივლისს. მშობლები: ნათელა სამჭკუაშვილი, ალბერტ უჩუმბეგაშვილი; მეუღლე — თეა ადეიშვილი (1974). დაამთავრა სპი კავშირგაბმულობის ფაკ-ტი (1986). იყო რუსთავის მეტალურგიული ქარხნის ციფრული პროგრამული მართვის მანქანების ელექტრიკოსი (1981-89), ედპ-ს გაზეთ „დემოკრატის" ტექნიკური რედაქტორი (1989-90), ტელეკომპანია WTN, ARD, TBS (იაპონია) მოსკოვის წარმომადგენლობის სტრინგერი (1990-92), ტელეკომპანიების INS-ისა (მოსკოვი 1992-93) და „7.7.7"-ის (თბილისი, 1993-95) დამფუძნებელი და დირექტორი. იყო ქვემო ქართლის ჭადრაკის ფედერაციის თავმჯდომარე (1995-97). არის პროდიუსერი დოკუმენტური ფილმებისა: „ომის შვილები", „გერმანელები საქართველოში", „თბილისელი გავროშები" (1994).
ჰობი: ჭადრაკი.
მისამართი: (სამსახურის) ძმები კაკაბაძეების 2, თბილისის კინოს სახლი III სართული, ტელ: 98-83-24, 98-83-25. ფაქსი: 93-50-66. ელ-ფოსტა: genadi@internews.org.ge *(ბინის) გ.ახვლედიანის 14. თბილისი. ტელ: 99-58-03.*

ჩემი მიზანია, საქართველოში განვითარდეს დამოუკიდებელი მასობრივი ინფორმაციის საშუალებები. ჩემი ცხოვრების პრინციპები. რამაც განაპირობა წარმატება, კარგად აისახება ჩარლზ შვაბის სიტყვებში: „ჩემს ყველაზე ფასეულ თვისებად მიმაჩნია ადამიანებში ენთუზიაზმის გაღვივებისა და მათი საუკეთესო თვისებების განვითარების უნარი. (წახალისებისა და ღირსებათა აღიარების გზით). ადამიანს თავმოყვარეობას ყველაზე ძლიერად ხელმძღვანელობის კრიტიკა ულახავს. მე არასოდეს ვაკრიტიკებ... თუკი რაიმე მომწონს, გულღიად ვაფასებ და ვაქებ".

თამაზ ფარტენაძე საქართველოს პარლამენტის წევრი. დაიბადა სოფ. ურეხში (ბათუმის რ-ნი) 1940 წ. 13 თებერვალს. მშობლები: ფადიმე სურმანიძე, ქაზიმ ფერტენაძე; მეუღლე — მზია ჩხეიძე (1947); შვილები: რამაზი (1968), ბადრი (1970), მაია (1973). დაამთავრა სპი სატრანსპორტო ფაკ-ტი (1967). იყო ბათუმის N2655 ავტოკოლონის წარმოების უფროსი (1968), ბათუმის ავტოსკოლის დირექტორი (1971-75), ბათუმის N2655 ავტოკოლონის უფროსი (1975-95). პოლიტიკოსია 1995 წლიდან. პარლამენტის წევრი — 1998 წლიდან. დაჯილდოებულია ლენინის საიუბილეო მედლით (1970). იყო სკკპ წევრი (1971-91). მოქალაქეთა კავშირის წევრია 1994 წლიდან.
ჰობი: ფეხბურთი, მეგობრობა.
მისამართი: (სამსახურის) საქართველოს პარლამენტი. რუსთაველის 8. თბილისი, 380018. ტელ: 93-62-29. (ბინის) გონიოს შესახვევი 5. ბათუმი. ტელ: 2-26-45.

მომწონს იდეალური სტუმართმოყვარე ოჯახი, სადაც ნორმალური შრომისმოყვარე ბავშვები იზრდებიან. 20 წლის მანძილზე ბათუმის N2655 ავტოკოლონის უფროსად მუშაობის პერიოდში, სადაც 400 ადამიანი მუშაობდა, ჩამოვაყალიბე კოლექტივი, სადაც პატივს სცემდნენ შრომას, მეგობრობას. კოლექტივი ყოველთვის იყო მოწინავეთა რიგებში, რასაც მივაღწიე იმით, რომ უპირველესად დავაკმაყოფილე თანამშრომელთა მოთხოვნები, შემდგომ კი წარმატებებს თვითონ მათ შეასხეს ფრთები.

მარინე ფარცვანია თბილისის საოლქო სასამართლოს მოსამართლე. დაიბადა მარტვილში 1963 წ. 14 ივნისს. მშობლები: ცისანა ზაქარეიშვილი, პარმენ ფარცვანია; მეუღლე — ივანე ფაილოძე (1961); შვილები: თეონა (1987), რატი (1989). დაამთავრა თსუ იურიდიული ფაკ-ტი (1987). იყო თბილისის სახალხო დეპუტატთა ალმასკომის სოცუზრუნველყოფის განყოფილების ინსპექტორი (1988-91), საქართველოს ადვოკატთა კოლეგიის წევრი, ჩუღურეთის რ-ნის იურიდიული კონსულტაციის ადვოკატი (1992, 98), საოლქო სასამართლოს მოსამართლე (1998-99).
მისამართი: (სამსახურის) რობაქიძის 7ა. ტელ: 53-09-14, 53-09-17.

ნოდარ ფაღავა საქართველოს პარლამენტის წევრი. დაიბადა ბათუმში 1945 წ. 21 მარტს. მშობლები: მერი გორგილაძე, იუსუფ ფაღავა; მეუღლე — მაია გაფრინდაშვილი (1956); შვილი — ირაკლი (1983). დაამთავრა თბილისის სახ. კონსერვატორია (ფორტეპიანო, 1968). იყო ხულოს სამუსიკო სკოლის დირექტორი (1963), თეატრალურ-საკონცერტო ორგანიზაციების თანამშრომელი (1966-70), ლენინგრადის მიუზიკ-ჰოლის მსახიობი (1970-75), აჭარის ფილარმონიის ანსამბლის ხელმძღვანელი (1975-89), დირექტორი (1989-91), აჭარის კულტურის მინისტრი (1991-95). პარლამენტის წევრია 1995 წლიდან. არის მრავალი სიმღერისა და ლექსის ავტორი, რესპუბლიკური და საკავშირო კონკურსების ლაურეატი (1979, 1984). დაჯილდოებულია აჭარის უზენაესი საბჭოს საპატიო სიგელით (1995). მოქალაქეთა კავშირის წევრია 1994 წლიდან. არის მოქალაქეთა კავშირის აჭარის რეგიონალური ორგანიზაციის თავმჯდომარის მოადგილე.
მისამართი: (სამსახურის) საქართველოს პარლამენტი. რუსთაველის 8. თბილისი, 380018. (ბინის) 26 მაისის 59. ბ. 43. ბათუმი.

ერთგულება, სამშობლოს სიყვარული და ქართული ეროვნული ტრადიციების შენარჩუნება-გაფრთხილება, შვილების გაზრდა კეთილშობილებით, ზრდილობით, ცოდნით და ამავე დროს ვაჟკაცური თვისებებით. ადამიანი უნდა შეეცადოს შეასრულოს თუნდაც ერთი მცნება ათიდან — „გიყვარდეს მოყვასი შენი".

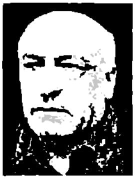

ჯეირან ფაჩუაშვილი მხატვარი. საქართველოს მხატვართა კავშირის ქუთაისის ორგანიზაციის თავმჯდომარე, მხატვართა კავშირის მდივანი, ქუთაისის სახ. დრამატული თეატრის სამხატვრო ხელმძღვანელი. დაიბადა ქუთაისში 1942 წ. 31 აგვისტოს. მშობლები: თამარ ხურციძე, ნიკოლოზ ფაჩუაშვილი; მეუღლე — ნათელა გეგუჩაძე (1950); შვილები: ნიკოლოზი (1982), თამარი (1984), ნინო (1986). დაამთავრა თსსა ფერწერის ფაკ-ტი (1968). იყო ქუთაისის საქალაქო საბჭოს დეპუტატი (1977-90), საქართველოს უზენაესი საბჭოს დეპუტატი (1990-91), ქუთაისის სახ. დრამატული თეატრის მთავარი მხატვარია 1968 წლიდან, სამხატვრო ხელმძღვანელი და გენერალური დირექტორი — 1997 წლიდან. გამოფენებში მონაწილეობს 1968 წლიდან. გაფორმებული აქვს ქუთაისის სახ. დრამატული თეატრის, თბილისის მოზარდ მაყურებელთა, ფოთის სახ. თეატრის, სამარის ოპერისა და ბალეტის თეატრის სპექტაკლები. მისი ნამუშევრები დაცულია ქუთაისის სახვითი ხელოვნების გალერეაში, რუსეთის, საქართველოს, გერმანიის, ინგლისის კერძო კოლექციებში. არის საქართველოს დამსახურებული მხატვარი, საპატიო ნიშნის ორდენის და ღირსების ორდენის კავალერი.
მისამართი: (ბინის) ბუხაიძის 4, ბ.55. ქუთაისი. ტელ: 7-71-88.

კარლო ფაჩულია მხატვარი. დაიბადა ქუთაისში 1942 წ. 24 აპრილს. მშობლები: მარიამ ქუთათელაძე, კარლო ფაჩულია; მეუღლე — ნინო ზაალიშვილი (1945); შვილი — ირაკლი (1976). დაამთავრა თსსა გრაფიკის განყოფილება (1970), სსრკ სამხატვრო აკადემიის გრაფიკის შემოქმედებითი სახელოსნო (1975). იყო საქართველოს ტელევიზიის მხატვარი (1969-73). არის გაზეთ „ლიტერატურული საქართველოს" (1985 წლიდან), გაზეთ „ქომაგის" (1998 წლიდან) მხატვარ-რედაქტორი. გამოფენებში მონაწილეობს 1970 წლიდან. მისი ნამუშევრები დაცულია მოსკოვის გამოფენათა დირექციაში, ნოიებრანდენბურგის კულტურის განყოფილების ფონდში, ქუთაისის სახვითი ხელოვნების გალერეაში, საქართველოს, რუსეთის, გერმანიის კერძო კოლექციებში. გამოქვეყნებული აქვს რამდენიმე ნოველა (1999).
მისამართი: (ბინის) ჩიქოვანის 24-ა, ბ.33. თბილისი, 380071. ტელ: 33-17-91.

გერმანე ფაცაცია საქართველოს პარლამენტის წევრი, ფრაქცია „აფხაზეთის" თავმჯდომარე. დაიბადა სოფ. ახალდაბაში (ოჩამჩირის რ-ნი) 1951 წ. 20 აგვისტოს. მშობლები: სონია ბერიძე, გერმანე ფაცაცია; მეუღლე — მარიამ სიმონიშვილი (1957); შვილები: ნინო (1979), ანა (1993). დაამთავრა თსუ ფილოლსოფია-ფსიქოლოგიის ფაკ-ტი (1973). იყო თსუ უმცროსი მეცნიერ-თანამშრომელი (1973-77), ფილოსოფიის ინ-ტის მეცნიერ-თანამშრომელი (1977-83), პოლიტოლოგიის ინ-ტის უფროსი მეცნიერ-თანამშრომელი, განყოფილების გამგე (1983-90), დირექტორი (1991-96), პარლამენტის წევრი (1992-1995). ფრაქცია „აფხაზეთის" თავმჯდომარეა 1995 წლიდან. დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია: „ცოდნის თეორიული და ემპირიული დონეების თანაფარდობა სოციოლოგიაში" (1981). არის 5 წიგნის, 200-ზე მეტი სტატიის ავტორი, საქართველოს პოლიტიკურ მეცნიერებათა აკადემიის აკადემიკოსი, ვაჟა-ფშაველას პრემიის ლაურეატი (1998), ქართველ ტრადიციონალისტთა კავშირის წევრი (1992 წლიდან).
ჰობი: თეთრი ქართული ღვინო, ქალები.
მისამართი: (სამსახურის) რუსთაველის 8. თბილისი 380018. საქართველოს პარლამენტი. ტელ: 99-86-07. (ბინის) ვაზისუბნის 12. ბ.41. ტელ: 38-76-37.
მართლმადიდებლობა, სამშობლო, ოჯახი, ტრადიციონალიზმი.

არნოლდ ფენდერავა საქართველოს პარლამენტის წევრი, ფრაქცია „აფხაზეთის" თავმჯდომარის მოადგილე, დარგობრივი ეკონომიკის კომიტეტის

წევრი. დაიბადა სოფ. აჩიგვარაში (გალის რ-ნი) 1942 წ. 24 ივლისს. მშობლები: ტატიანა ნაჭყებია, ერასტ ფენდერავა; მეუღლე — იამზე კაკუბერი (1950); შვილები: სვეტლანა (1981), ერასტი (1983). დაამთავრა ოდესის ჰიდრომეტეოროლოგიური ინ-ტის მეტეოროლოგიის ფაკ-ტი (1969). იყო სოფ. ილორის კოლმეურნეობის თავმჯდომარის მოადგილე, ილორის სოფლის საბჭოს თავმჯდომარე (1972 წლიდან), ილორის კოლმეურნეობის თავმჯდომარე (1977 წლიდან), პარლამენტის წევრი (1992-95). მეორედ აირჩიეს პარლამენტში 1995 წელს. იყო სკკპ წევრი (1964-91).
ჰობი: ფეხბურთი, ქართული ხალხური სიმღერები.
მისამართი: (სამსახურის) საქართველოს პარლამენტი. რუსთაველის 8. თბილისი, 380018. ტელ: 99-86-07. (ბინის) სასტუმრო „აჭარა", თბილისი. ტელ: 36-34-23.
სამშობლოსადმი სიყვარული, ოჯახის სიკეთე.

გურამ (გივი) ფირცხალავა მსახიობი. საქართველოს დამსახურებული არტისტი. დაიბადა ფოთში 1940 წ. 18 თებერვალს. მშობლები: თამარ ფირცხალავა, ნიკოლოზ ფირცხალავა; მეუღლე თანგული სიხარულიძე (1945); შვილი — ხათუნა (1983). დაამთავრა თსთი (1966). კინოსტუდია „ქართული ფილმის" მსახიობია 1966 წლიდან. მონაწილეობდა ფილმებში: „ჯვარცმული კუნძული", „მოლოდინი", „გზა შინისაკენ", „დათა თუთაშხია", „დღეს ღამე უთენებია", „მიზანი", „მოცურავე", „ვალსი პეჩორაზე" და სხვ. არის საქართველოს მინისტრთა საბჭოს პრემია „ხუთწლედის მატიანეს" ლაურეატი, საქართველოს კინოკავშირის წევრი. მისი ბიოგრაფია შეტანილია კინოკავშირის ცნობარში.
ჰობი: ნადირობა.
მისამართი: (ბინის) ნუცუბიძის პლატო, III მ/რ, II კვ. კორპ. 9, ბ. 9, ტელ: 32-13-13.
სიმართლე, პიდაპირობა, ვაჟკაცობა და საქმისადმი ერთგულება.

ჯონი ფირცხალაიშვილი საქართველოს შეიარაღებული ძალების გენერალური შტაბის უფროსი, თავდაცვის მინისტრის პირველი მოადგილე. დაიბადა ლანჩხუთში 1947 წ. 22 მაისს. მშობლები: თამარ ფირცხალაიშვილი, მიხეილ ფირცხალაიშვილი; მეუღლე — ტატიანა ფირცხალაიშვილი (1949); შვილები: იური (1972), ვანო (1983). დაამთავრა თსუ მექანიკა-მათემატიკის ფაკ-ტი (1970), ორჯონიკიძის საერთო-საჯარისო სასწავლებელი (1973), ფრუნზეს სახელობის საერთო-საჯარისო სამხედრო აკადემია (1978). იყო ოცეულის მეთაური (1970-74), ასეულის მეთაური (1972-73), ბატალიონის შტაბის უფროსი (1973-74), ბატალიონის მეთაური (1974-78), პოლკის შტაბის უფროსი (1978-81), პოლკის მეთაურის მოადგილე (1981-82), პოლკის მეთაური (1982-83), დივიზიის შტაბის უფროსი (1983-85), დივიზიის მეთაური (1985-88), ვინიცის ოლქის სამხედრო კომისარი (1988-90), საქართველოს სამხედრო კომისარი (1990-91), საქართველოს თავდაცვის მინისტრი (1991-92), ეროვნული უშიშროებისა და თავდაცვის საბჭოს თავმჯდომარის, შეიარაღებული ძალების მთავარსარდლის სამხედრო კონსულტანტებისა და ინსპექტორების ჯგუფის უფროსის მოადგილე — მთავარი სამხედრო კონსულტანტი (1992-93), სახმელეთო ჯარების სარდალი, თავდაცვის მინისტრის მოადგილე (1996), თავდაცვის მინისტრის პირველი მოადგილეა 1996 წლიდან, შეიარაღებული ძალების გენერალური შტაბის უფროსია 1998 წლიდან. დაჯილდოებულია მედლებით: „შრომითი წარჩინებისთვის" (1973), „სსრკ შ.ძ. 60 წელი" (1978), „უმწიკვლო სამსახურისთვის" (III ხარისხი, 1981), „წითელი ვარსკვლავის" ორდენით (1982). გენერალ-ლეიტენანტია 1999 წლიდან.

ჰობი: ნადირობა
მისამართი: (სამსახურის) უნივერსიტეტის ქ. 2. თბილისი. 380077. ტელ: 99-61-92. ფაქსი: 22-05-85. (ბინის) ჭავჭავაძის 75. ბ.45. ტელ: 29-49-49.

თეიმურაზ ფიჩხაია „აიეტი TV"-სა და „პეიჯინგ-1"-ის გენერალური დირექტორი. დაიბადა თბილისში 1954 წ. 9 ივნისს. მშობლები: გულნარა გაბესკირია, ევგენი ფიჩხაია; მეუღლე — ლია ბაგრატიონი (1957); შვილები: თამარი (1975), მარიამი (1989). დაამთავრა თსუ ფიზიკის ფაკ-ტი (1976). იყო თსუ გეოფიზიკის კათედრის თანამშრომელი, გეოფიზიკის ინ-ტის თანამშრომელი (1975-89), „აიეტი TV"-სა და „პეიჯინგ-1"-ის გენერალური კოორდინატორი (1991-98). დაწერილი აქვს წიგნი „Rex david cognomento joanes presbiter, მოკლედ რუსეთ-საქართველოს ურთიერთობათა ისტორიიდან" (1999). არის ტრადიციონალისტთა კავშირის წევრი (1990).
ჰობი: ფეხბურთი, ანთროპოსოფია, ისტორია.
მისამართი: (სამსახურის) ქუჩიშვილის 6. თბილისი, 380009. ტელ: 92-02-66.
არა ჩემთვის, არამედ სხვისთვის.

კონსტანტინე ფიცხელაური საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის წევრ-კორესპონდენტი, კახეთის სამეცნიერო ცენტრის დირექტორი, პროფესორი. დაიბადა თბილისში 1930 წ. 26 ნოემბერს. მშობლები: ნინო ფიცხელაური, ნიკოლოზ ფიცხელაური; მეუღლე — ნანა მამაიაშვილი (1933); შვილი — კონსტანტინე (1974). დაამთავრა თსუ ისტორიის ფაკ-ტი (1954). იყო ისტორიის ინ-ტის უმცროსი, უფროსი მეცნიერ-თანამშრომელი, განყოფილების გამგე. არის არქეოლოგიური კვლევის ცენტრის განყოფილების გამგე (1972). კახეთის სამეცნიერო ცენტრის დირექტორია 1991 წლიდან. დაიცვა სადოქტორო დისერტაცია „აღმოსავლეთ საქართველოს ტომთა ისტორიის ძირითადი პრობლემები" (1972). საქართველოში და საზღვარგარეთ გამოქვეყნებული აქვს მონოგრაფიები და სტატიები კავკასიის არქეოლოგიის საკითხებზე.
ჰობი: კლასიკური მუსიკა (პოლიფონია).
მისამართი: (სამსახურის) მეცნიერებათა აკადემიის პრეზიდიუმი. რუსთაველის 52. თბილისი, 380008. ფაქსი: 99-88-23. (ბინის) მცხეთის 2. ბ. 5. თბილისი, 380079. ტელ: 22-01-03.
ჩემი ცხოვრების მთავარი მიზანია — 1. სამშობლოს, ქართველი ერის წარსულის წარმოჩენა და მისი ობიექტური გაანალიზება შეძლებისდაგვარად ფართო ფონზე, ღრმა ერუდიციის საფუძველზე. 2. დღეს, როდესაც ჩვენი საზოგადოება გახრწნის ზღვარზეა უმძიმესი სოციალურ-პოლიტიკური და ეკონომიკური მდგომარეობის გამო, ყოველნაირად ვეცადო ახალგაზრდობას შევუნარჩუნო მაღალი მორალური თვისებები და რწმენა მომავლისადმი, გადავარჩინო ის ფიზიკურად და მორალურად.

ზურაბ ფოცხვერია ჟურნალისტი, გაზეთ „სარბიელის" გამომცემელი და მთავარი რედაქტორი, საგამომცემლო ფირმა „მარდის" გენერალური დირექტორი, საქართველოს სპორტულ ჟურნალისტთა ასოციაციის ვიცე-პრეზიდენტი. დაიბადა თბილისში 1959 წლის 12 აპრილს. მშობლები: ზაირა ინასარიძე-ფოცხვერია, ვასილ ფოცხვერია; მეუღლე — ხათუნა გოგელია; შვილები: დავითი (1993), გიორგი (1997). დაამთავრა თსუ ეკონომიკური ფაკ-ტი (1981). იყო ტელე-რადიო დეპარტამენტის სპორტულ გადაცემათა მთავარი რედაქციის შტატგარეშე კორესპონდენტი (1982-85), ჟურნალ „მართვეს" ლიტმუშაკი (1985-90), გაზეთ „თბილისის" ინფორმაციის განყოფილების გამგე (1990), გაზეთ „სარბიელის" მთავარი რედაქტორი (1990-95). გამომცემლობა „მარდის" დირექტორია 1995 წლიდან, „სარბიელის" გამომცემელი და მთავარი რედაქტო-

რი — 1997 წლიდან. გამოქვეყნებული აქვს სტატიები ქართულ და უცხოურ გამოცემებში.
ჰობი: სპორტი, კინემატოგრაფი.
მისამართი: (სამსახურის) ყაზბეგის 42, II კორპ. ტელ: 39-48-29, 38-11-14. (ბინის) ზაქარიაძის 8, ბ. 10. ტელ: 39-50-33.

არჩილ ფრანგიშვილი საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის წევრ-კორესპონდენტი, სტუ ინფორმატიკის და მართვის სისტემების ინ-ტის დირექტორის მოადგილე, პროფესორი. დაიბადა თბილისში 1961 წ. 13 აპრილს. მშობლები: ციალა ღულუნიშვილი, ივერი ფრანგიშვილი; მეუღლე — დარეჯან ვერულავა (1965); შვილი — ივერი (1993). დაამთავრა სპი ავტომატიკისა და გამოთვლითი ტექნიკის ფაკ-ტი (1983). იყო სპი უმცროსი მეცნიერ-თანამშრომელი (1987-88), სექტორის, ლაბორატორიის გამგე (1988-90). ინფორმატიკის და მართვის სისტემების ინ-ტის დირექტორის მოადგილეა 1990 წლიდან. დაიცვა სადოქტორო დისერტაცია „უჯრედოვან ავტომატებზე ინფორმაციის წარმოდგენის და პარალელური დამუშავების პრინციპების შემუშავება" (1992). არის 90 სამეცნიერო ნაშრომის ავტორი (5 მონოგრაფია), სახელმწიფო პრემიის ლაურეატი (1990). დაჯილდოებულია ღირსების მედლით (1996). არის საერთაშორისო ინფორმატიზაციის (1994), საერთაშორისო საინჟინრო (1995) და საქართველოს საინჟინრო აკადემიების ნამდვილი წევრი (1996). საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის წევრ-კორესპონდენტია 1997 წლიდან.
მისამართი: (სამსახურის) კოსტავას 77. თბილისი. ტელ: 36-66-82, 36-65-70. (ბინის) პასტერის 1-ა. ბ. 2. თბილისი. ტელ: 95-36-92.

ივერი ფრანგიშვილი საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის ვიცე-პრეზიდენტი, აკადემიკოსი. დაიბადა სოფ. დიდ ჯიხაიშში 1930 წ. 6 ივნისს. მშობლები: ნადია ლეჟავა-ფრანგიშვილი, ვარლამ (ბათუ) ფრანგიშვილი; მეუღლე — ციალა ღულუნიშვილი (1927); შვილი — არჩილი (1961). დაამთავრა სპი ენერგეტიკის ფაკ-ტი (1952). იყო ჰიდროენერგოპროექტის საქართველოს ფილიალის ინჟინერ-მაპროექტირებელი (1952-53), საქენერგოს უფროსი ინჟინერი (1953-55), ასპირანტი (1955-58), ავტომატიკის, ელექტრომექანიკის და ტელემექანიკის ინ-ტის პირველი კატეგორიის ინჟინერი (1959-60), რუსეთის მეცნიერებათა აკადემიის ინ-ტის დირექტორის მოადგილე (1970-84), სსრკ ატომური სადგურების ავტომატიზაციის გენერალური კონსტრუქტორი (1987 წლიდან). არის რუსეთის მეცნიერებათა აკადემიის მართვის პრობლემების ინ-ტის დირექტორი (1986), საქართველოს საინჟინრო აკადემიის პრეზიდენტი (1991), საერთაშორისო საინჟინრო აკადემიის ვიცე-პრეზიდენტი (1997), 300-ზე მეტი სამეცნიერო ნაშრომის (7 მონოგრაფია), ერთი აღმოჩენის, 50 გამოგონების ავტორი, რუსეთის მეცნიერებისა და ტექნიკის დამსახურებული მოღვაწე (1980), კალიფორნიის მეცნიერების, ტექნიკის და ხელოვნების აკადემიის წევრი (1996), საზოგადოების — „ქართველები რუსეთში" პრეზიდენტი (1992).
მისამართი: (სამსახურის) მეცნიერებათა აკადემია. რუსთაველის 52. თბილისი, 380008. (ბინის) პასტერის 1-ა. თბილისი.

ბეჯითი სწავლა, მონდომებული შრომა, დიდი პასუხისმგებლობა გადაწყვეტილების მიღებაში, საკითხების ღრმად შესწავლა და განვითარებული ინტუიცია, შრომის დიდი უნარიანობა და პრობლემებისადმი სერიოზული მიდგომა, ახალი ცოდნისადმი დიდი მისწრაფება და სისტემური მიდგომა პრობლემების ანალიზში და კვლევებში. უკანასკნელ პერიოდში ჩემი მეცნიერული მოღვაწეობის მიზანია სისტემური მიდგომა, სისტემური ანალიზი და სისტემური კანონზომიერებების გამოყენება რთული ბუნებრივი და საზოგადოებრივი სისტემების განვითარების ანალიზსა და მდგრადობის შესწავლაში.

ირაკლი ფრუიძე საქართველოს პრეზიდენტის სახელმწიფო რწმუნებული რაჭა-ლეჩხუმისა და ქვემო სვანეთის მხარეში. დაიბადა თბილისში 1949 წ. 20 ივნისს. მშობლები: დესპინე სამთელაძე, ბაქარ ფრუიძე; მეუღლე — ნელი ცქვიტინიძე (1951); შვილი — სოფიო (1983). დაამთავრა სპი მექანიკა-მანქანათმშენებლობის ფაკ-ტი (1971). იყო კომკავშირის რაიკომის I მდივანი (1977-80), ამბროლაურის რაიკომის I მდივანი (1989-91), რ-ნის გამგებელი (1993-95), პრეზიდენტის სახელმწიფო რწმუნებულია რაჭა-ლეჩხუმისა და ქვემო სვანეთის მხარეში 1999 წლიდან. იყო სკკპ წევრი (1976-90).
ჰობი: ცურვა, სუფთა ჰაერზე ვარჯიში.
მისამართი: (სამსახურის) დავით აღმაშენებლის 1, ამბროლაური. ტელ: 2-13-31. (ბინის) ელიავას 37-ა, თბილისი. ტელ: 34-28-82.

ჩემი ცხოვრების მანძილზე ვცდილობდი მეკეთებინა სიკეთე და არ შემშლოდა ხალხთან ურთიერთობაში.

იაკობ ფუტკარაძე იურისტი. საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს თავმჯდომარის მოადგილე. დაიბადა სოფ. ინაშაურში (ვანის რ-ნი) 1935 წ. 23 სექტემბერს. მშობლები: ივდით ბუხაიძე, ვალერიან ფუტკარაძე; მეუღლე — ლუიზა ლაზარიშვილი (1935); შვილები: მალხაზი (1959), დავითი (1966). დაამთავრა თსუ იურიდიული ფაკ-ტი (1959). 1959 წლიდან იყო სახელმწიფოსა და სამართლის ინ-ტის უფროსი ლაბორანტი, უმცროსი, უფროსი მეცნიერ-თანამშრომელი, დირექტორის მოადგილე სამეცნიერო დარგში, დირექტორი (1994-96). არის ამავე ინ-ტის განყოფილების გამგე (1979 წლიდან), საკონსტიტუციო სასამართლოს წევრი, თავმჯდომარის მოადგილე და პირველი კოლეგიის თავმჯდომარეა 1996 წლიდან. დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია: „ქართველ მთიელთა სამართლის ისტორიისათვის" (1965). არის ავტორი მონოგრაფიისა, ასამდე სამეცნიერო, პუბლიცისტური და საენციკლოპედიო სტატიისა, სამართლებრივი რეფორმის სახელმწიფო კომისიის კონსტიტუციური კანონმდებლობის ქვეკომისიის თავმჯდომარე. იყო საქართველოს კონსტიტუციის შემმუშავებელი სახელმწიფო საკონსტიტუციო კომისიის წევრი (1995).
ჰობი: საოჯახო ტურისტული მოგზაურობა.
მისამართი: (სამსახურის) რუსთაველის 29, თბილისი 380008. ტელ: 92-08-30. (ბინის) სანზონა, კორპ. 18ბ, ბ. 33. ტელ: 94-29-86.

ბავშვობა და სიჭაბუკე გავატარე ომისდროინდელი და ომის შემდგომი პერიოდის სოფლის მატერიალურ სიღარიბეში. იქ ჩამომიყალიბდა სიბეჯითისა და მომჭირნეობის, წიგნზე მუშაობისა და კრიტიკული აზროვნების ჩვევები. გამიმართლა გარემოცვამ, რომელშიც დავიწყე სამეცნიერო-კვლევითი მუშაობა. ჩემი საქმიანობის განმსაზღვრელ ფაქტორად იქცა საკუთარი თავისადმი მომთხოვნელობა და ამ თვისების მოჭარბება ერთგვარი შემაბრკოლებელი გარემოებაც კი გახდა ჩემს პირად ცხოვრებაში.

სიმონ ქადაგიძე ევროპის მენეჯერთა სკოლის (ESM-თბილისი) რექტორი, თბილისის მენეჯერთა სკოლის დირექტორი. დაიბადა მოსკოვში 1938 წ. 8 იანვარს. მშობლები: მარიამ გეგეშიძე, გრიგოლ ქადაგიძე; მეუღლე — მედეა ლამბაშიძე (1940); შვილები: ნატალია (1963), ირინე (1971). დაამთავრა სპი ავტომატიკისა და ტელემექანიკის ფაკ-ტი (1961). იყო კიბერნეტიკის ინ-ტის (1961-74), მოსკოვის ფსიქოლოგიის ინ-ტის უფროსი მეცნიერ-თანამშრომელი (1974-76), საქართველოს მეცნიერებისა და ტექნიკის კომიტეტის საორგანიზაციო განყოფილების ინსპექტორი (1976-79), თავმჯდომარის მოადგილე (1979-83), სახალხო მეურნეობის მართვის ინ-ტის დირექტორი (1979-85), სამეცნიერო ტექნიკური ინ-ტის განყოფილების გამგე (1985-89). თბილისის მენეჯერთა სკოლის დირექტორი 1989 წლიდან, ევროპის მენეჯერთა სკოლის რექტორი — 1992 წლიდან. დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია „ფუნქციონალური სისტემის თეორიის სფერო" (1971). არის 35 სამეცნიერო ნაშრომის ავტორი. იყო სკკპ წევრი (1972-89). არის ე.შევარდნაძის ფონდის — „დემოკრატია და აღორძინება" დირექტორატის წევრი (1992).
ჰობი: ფილატელია, კლასიკური ჯაზი.
მისამართი: (სამსახურის) ვაჟა-ფშაველას 40. თბილისი, 380077. ტელ: 39-68-64, ფაქსი: 37-55-16; ელ-ფოსტა: tbs @ tbs. ge (ბინის) არაყიშვილის I ჩიხი N8. ბ. 32. თბილისი, 380079. ტელ: 23-04-72.

გიორგი (გოგი) ქავთარაძე რუსთავის სახელმწიფო დრამატული თეატრის სამხატვრო ხელმძღვანელი, საქართველოს სახალხო არტისტი, რეჟისორი, მსახიობი. დაიბადა თბილისში 1940 წ. 2 აპრილს. მშობლები: ქეთევან ბარბაქაძე, გიორგი ქავთარაძე; მეუღლე — ნუნუ ლომიძე (1955); შვილები: ბიძინა (1962), ბექა (1967). დაამთავრა თსთი სარეჟისორო ფაკ-ტი (1967). იყო მარჯანიშვილის თეატრის სცენის თანამშრომელი, რეჟისორის თანაშემწე, მსახიობი (1958-63), რუსთაველის თეატრის მსახიობი, რეჟისორი (1963-69, 1972-76), ბათუმის თეატრის მთავარი რეჟისორი (1969-72), თეატრალური ინ-ტის პედაგოგი (1974-76), ქუთაისის თეატრის დირექტორი, სამეცნიერო ხელმძღვანელი (1976-82), სოხუმის თეატრის დირექტორი, სამხატვრო ხელმძღვანელი (1982-92), ა.გრიბოედოვის სახელობის რუსული დრამატული თეატრის სამხატვრო ხელმძღვანელი (1992-99). დადგმული აქვს 90-მდე სპექტაკლი (შექსპირის „მეთორმეტე ღამე", „რომეო და ჯულიეტა", „მეფე ლირი", „რიჩარდ მესამე"; იბსენის „ბრძოლა ტახტისათვის"; გოგოლის „რევიზორი"; ჩეხოვის „თოლია"; ვაჟა-ფშაველას „ალუდა ქეთელაური", „სტუმარ-მასპინძელი" და სხვ.); სპექტაკლებში განსახიერებული აქვს 25 როლი (სოსოია — „მე ვხედავ მზეს", ზაზა ნაკაშიძე — „თეთრი ბაირაღები", შაილოკი — „ვენეციელი ვაჭარი", პოლონიუსი — „ჰამლეტი" და სხვ.); გადაღებულია 34 ფილმში („ქორწილი", „მაცი ხვიტია", „არ დაიდარდო", „ჩარი-რამა" და სხვ.). ავტორია პიესისა „ბრალდება" (რ.სტურუასთან ერთად), მრავალსერიიანი ფილმისა „ოქროს ობობა" (დ.კვირცხალიასთან და მ.ანთაძესთან ერთად), კინოსცენარისა „ტკბილი სევდა". არის ხელოვნების დამსახურებული მოღვაწე, საქართველოს სახალხო არტისტი, მარჯანიშვილის პრემიის ლაურეატი, ღირსების ორდენის კავალერი, თეატრის მოღვაწეთა კავშირის წევრი (1958), კინოკავშირის წევრი (1965). მისი ბიოგრაფია შეტანილია ქართულ საბჭოთა ენციკლოპედიაში.

მისამართი: (ბინის) შევჩენკოს 1. თბილისი. ტელ: 93-19-53.

ეროვნული იქნება ეს თუ საზღვარგარეთული კლასიკა, ჩემი შემოქმედება ძირითადად ასახავს ჩემი ქვეყნის იმ მტკივნეულ საკითხებს, რაც სხვადასხვა ეტაპზე იდგა ჩემი ქვეყნის წინაშე და ყველაფერთან ერთად ადამიანის შინაგანი სამყარო, მისი ფსიქოლოგია და ქართველი კაცის ეთნოხასიათი სამყაროში, უბრალოება, სისადავე, სიმართლე, იუმორი, პლასტიკა, მუსიკალობა და რიტმული ცვალებადობა.

კობა ქამხაძე ისან-სამგორის რაიონული სასამართლოს მოსამართლე. დაიბადა თბილისში 1958 წ. 17 იანვარს. მშობლები: ნადია ჩანადირი, ამირან ქამხაძე; მეუღლე — ლელა შავლოხაშვილი (1961); შვილი — თეკლა (1990). დაამთავრა თსუ იურიდიული ფაკ-ტი (1981). მუშაობდა ეკონომიკისა და სამართლის ინ-ტში (1981); იყო მოსკოვის საკავშირო პროკურატურის ინ-ტის ასპირანტი (1981-84), საქართველოს ეკონომიკისა და სამართლის ინ-ტის მეცნიერ-თანამშრომელი (1984-88). იუსტიციის მინისტრის თანაშემწე, სამართლის პროპაგანდის სამმართველოს უფროსი, კოლეგიის წევრი (1988-91), ნაძალადევის რ-ნის მოსამართლე (1991-98). დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია „სასჯელის ინდივიდუალიზაცია გაუფრთხილებელი დანაშაულისთვის" (1985. მოსკოვი). არის ერთი მონოგრაფიის, სამეცნიერო-პოპულარული ბროშურისა და 11 სამეცნიერო სტატიის ავტორი (1982-90).

ჰობი: მუსიკა, მხატვრული ლიტერატურა, ჭადრაკი, მაგიდის ჩოგბურთი.

მისამართი: (სამსახურის) ქეთევან წამებულის 65 ა. ტელ: 99-67-26; 74-27-29.

პასუხისმგებლობა დაკისრებული მოვალეობისადმი და, საერთოდ, ურთიერთობებში. კრიტიკული დამოკიდებულება საკუთარი თავისადმი, მუდმივი უკმაყოფილება უკვე მიღწეულისადმი და გაკეთებულისადმი, საქმეში პედანტურობა. ვცდილობ არ მოვახვიო სხვას საკუთარი პრობლემები, არ შევუშალო ხელი სხვას ცხოვრებაში, არ მოვთხოვო სხვას ზედმეტი, რათა არ ვიყო განწირული განბილებისთვის. ვიყო სამართლიანი და ვეცადო დავრჩე მართალი საკუთარი თავის წინაშე. მაქვს გაუნელებელი ოცნება ჩემმა და მომდევნო თაობებმა ჩემს საქართველოში და მთლიანად ქვეყანაზე იცხოვრონ ბედნიერად, სუფევდეს კანონის უზენაესობა და მისდამი შესისხლხორცებული პატივისცემა.

დავით ქანთარია წალენჯიხის რაიონის გამგეობის თავმჯდომარე. დაიბადა სოხუმში 1966 წ. 8 ივნისს. მშობლები: ლაურა ცხადაია, გიორგი ქანთარია, მეუღლე — ირმა მანია (1969); შვილები: გიორგი, თაკუნა. დაამთავრა თსუ საინჟინრო ეკონომიკის ფაკ-ტი (1991). მუშაობდა ასოციაცია „ქართულ სახლში" (1991-92), სახელმწიფო საბჭოს მრჩევლად (1992), სახელმწიფოს მეთაურის აპარატში სამეგრელოს კურატორად (1992-93). წალენჯიხის რ-ნის გამგეობის თავმჯდომარეა 1993 წლიდან.

მისამართი: (სამსახურის) სალიას 5, წალენჯიხა. (ბინის) შმიდტის 100, თბილისი. ტელ: 39-86-99.

საქართველოს დამოუკიდებლობა, ქვეყნის, ერის სიყვარული. უდიდესი პასუხისმგებლობა სამსახურისადმი, ოჯახისადმი. პრინციპულობა, ობიექტურობა, შემტევი ხასიათი. მიყვარს იუმორი. მიზანი — საკუთარი რაიონის ეკონომიკური კრიზისიდან გამოყვანა.

ნიკოლოზ ქარსანოვი ექიმი, საქართველოს ჯანდაცვის სამინისტროს სამედიცინო ბიოფიზიკის ს/კ რესპუბლიკური ცენტრის ხელმძღვანელი, მეცნიერებათა აკადემიის წევრ-კორესპონდენტი, პროფესორი. დაიბადა ცხინვალში 1923წ. 3 ოქტომბერს. დაამთავრა თსსი სამკურნალო ფაკ-ტი (1946). იყო თსსი ჰოსპიტალური თერაპიის კათედრის ორდინატორი (1946-49), კარდიოლოგიის ინ-ტის კლინიკური განყოფილების კლინიკური ორდინატორი (1949-

54), უმცროსი (1954-56), უფროსი (1956-65) მეცნიერ-თანამშრომელი, კლინიკური და ექსპერიმენტული კარდიოლოგიის ინ-ტის ლაბორატორიის გამგის მოვალეობის შემსრულებელი (1965-67), ლაბორატორიის გამგე (1967-72). სამედიცინო ბიოფიზიკის ს/კ რესპუბლიკური ცენტრის ხელმძღვანელია 1972 წლიდან. დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია: „ჰიპერტონული დაავადების ამონიუმის როდანიტით მკურნალობის საკითხები და მისი მოქმედების მექანიზმი" (1954), სადოქტორო „მიოკარდიუმის შეკუმშვადი და სარკორლაზმური ცილები გულის ნაკლოვანების დროს და პრაქტიკულად ჯანმრთელ ადამიანებში" (1964). არის 250-ზე მეტი სამეცნიერო ნაშრომის, მათ შორის ერთი მონოგრაფიის ავტორი, სამედიცინო ბიოფიზიკის ს/კ რესპუბლიკური ცენტრის დამაარსებელი, სამედიცნო ბიოფიზიკოსთა სკოლის შემქმნელი, 25 საკანდიდატო და 3 სადოქტორო დისერტაციის ხელმძღვანელი. არის მეცნიერების დამსახურებული მოღვაწე (1984), დაჯილდოებულია შრომის წითელი დროშის ორდენით (1981) და მედლებით. არის საქართველოს სამედიცინო ბიოფიზიკოსთა სამეცნიერო საზოგადოების თავმჯდომარე (1972 წლიდან), რუსეთის ფედერაციის სამედიცინო აკადემიის წევრ-კორესპონდენტი, საქართველოს სამედიცინო აკადემიის აკადემიკოსი.
მისამართი: (სამსახურის) გუდამაყრის II შესახვევი 2. თბილისი 380098. ტელ: 61-29-49. (ბინის) გოთუას 16, ბ 96. თბილისი 380060. ტელ: 37-68-15.

გიორგი ქარსელაძე საბურთალოს რაიონის გამგეობის თავმჯდომარე. დაიბადა 1972 წ. 10 ივლისს. მშობლები: ნანა შუბლაძე, ვლადიმერ ქარსელაძე; მეუღლე — მაია მანაგაძე (1975); შვილი — ელენე (1994). დაამთავრა საქართველოს სახ. აგრარული უნივერსიტეტი (აგროსამრეწველო კომპლექსის მართვის ეკონომიკა). იყო „კვებარომატკომპლექსის" წარმოების ხელმძღვანელის მოადგილე (1989-92), მოქალაქეთა კავშირის საორგანიზაციო განყოფილების თანამშრომელი (1993-94), შსს შტაბის ინსპექტორი (1995-96), მერიის აპარატის წამყვანი სპეციალისტი (1996-97), საბურთალოს რ-ნის გამგეობის თავმჯდომარის მოადგილე (1997-98). გამგეობის თავმჯდომარეა 1998 წლიდან, მოქალაქეთა კავშირის წევრია 1993 წლიდან.
ჰობი: სამთო-სათხილამურო სპორტი.
მისამართი: (სამსახურის) ვაჟა-ფშაველას 16. თბილისი, 380077. ტელ: 38-80-87.
ილვანო შენი ქვეყნის და შენი ახლობლების საკეთილდღეოდ.

ზურაბ ქარუმიძე ჟურნალ Georgia/Caucasus Profile-ს მთავარი რედაქტორი. დაიბადა თბილისში 1957 წ. 22 აგვისტოს. მშობლები: რუსუდან ქარუმიძე, ლევან ქარუმიძე; მეუღლე — ნინო ჯეჯელავა (1953); შვილი — ლევანი (1987). დაამთავრა თსუ დასავლეთ ევროპის ენებისა და ლიტერატურის ფაკ-ტი (1979). იყო თსუ თანამედროვე დასავლური ლიტერატურის ლაბორატორიის უმცროსი მეცნიერ-თანამშრომელი (1983-84), უფროსი მეცნიერ-თანამშრომელი (1984-89), ჟურნალ Georgia/Caucasus Profile-ს თანარედაქტორი (1996-98). თსუ წამყვანი მეცნიერ-თანამშრომელია 1989 წლიდან, Georgia/Caucasus Profile-ს რედაქტორი — 1998 წლიდან. დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია „მახვილგონიერების ფენომენი ჯონ დონის პოეზიაში" (1984). არის ავტორი წიგნისა „ჯონ დონი, ე.ბ.იეიტსი, ტ.ს.ელიოტი" (პ.შევარდნაძესთან და თ.კობახიძესთან ერთად, 1984), „გიჟი მექუდე" (1995), „Opera" (მოთხრობების კრებული 1998). მიღებული აქვს ფულბრაიტის ფონდის სტიპენდია (1994). კულტურის ევროპული ასოციაციის წევრია 1992 წლიდან.
ჰობი: გიტარა, კლასიკური მუსიკა, ჯაზ-ავანგარდი.
მისამართი: (სამსახურის) ჭოველიძის 43. თბილისი, 380008. ტელ: 92-25-34,

ფაქსი: 99-06-45, ელ-ფოსტა: gc-profile @ access. sanet. ge

გაუმარჯოს სხვადასხვაობას!

ზურაბ ქარუმიძე კასპის რაიონის გამგეობის თავმჯდომარე. დაიბადა თბილისში 1948 წ. 17 ივნისს. მშობლები: ანასტასია ქარუმიძე, იოსებ ქარუმიძე; მეუღლე — ნანა კვაჭანტირაძე (1945); შვილები: გოჩა (1969), ლევანი (1979). დაამთავრა თსუ (1972) და სასოფლო-სამეურნეო ინ-ტის სოფლის მეურნეობის ეკონომიკისა და ორგანიზაციის ფაკ-ტი (1986). იყო ამიერკავკასიის რკინიგზის პიონერთა სახლის ინსტრუქტორი (1965-66), ტელევიზიისა და რადიომაუწყებლობის სახელმწიფო კომიტეტის რეჟისორის ასისტენტი (1967-71), საქართველოს ალკკ ცკ რეფერენტი (1971-72), პროპაგანდისა და კულტმასობრივი მუშაობის განყოფილების ინსტრუქტორი (1972-73), კომკავშირის კასპის რაიკომის პირველი მდივანი (1973-79), სახელმწიფო კონტროლის რაიონული კომიტეტის თავმჯდომარე (1979-90), კასპის სასურსათო კომბინატის დირექტორის მოადგილე (1991-94), მთაწმინდის რ-ნის საგადასახადო ინსპექციის განყოფილების გამგე (1994-96), კასპის რ-ნის გამგეობის თავმჯდომარის I მოადგილე ეკონომიკის დარგში (1996). კასპის რ-ნის გამგეობის თავმჯდომარეა 1996 წლიდან. არის მოქალაქეთა კავშირის წევრი.

ჰობი: სპორტი, მუსიკა, წიგნის კითხვა.

მისამართი: (სამსახურის) კოსტავას 18, კასპი. ტელ: 2-20-20. (ბინის) თამარ მეფის 6, კასპი. ტელ: 2-20-73.

სამართლიანობა და მიმტევებლობა, პრინციპულობა და წონასწორობა, საკუთარი თავის კრიტიკა და სხვათა სიძლიერის სამართლიანი შეფასება, საკუთარი ადგილისა და როლის განსაზღვრა და საკუთარი ხედვის შეფასების უნარი, მადლიერების გრძნობა, კაცთმოყვარეობა, პატრიოტიზმი. ყოველივე ზემოაღნიშნულის ათვლის წერტილი ჩემთვის ღმერთისა და კაცისგან მიღებული რწმენაა.

ნაპოლეონ ქარქაშაძე საქართველოს სახელმწიფო აგრარული უნივერსიტეტის რექტორი, პროფესორი. დაიბადა სოფ. სასირეთში (კასპის რ-ნი) 1935 წ. 15 მაისს. მშობლები: ქსენია გოგელია, ირაკლი ქარქაშაძე; მეუღლე — სულიკო როგავა (1938); შვილი — ქეთინო (1966). დაამთავრა სასოფლო-სამეურნეო ინ-ტის აგრო-ეკონომიკური ფაკ-ტი (1959). იყო ტექნიკუმის მასწავლებელი (1959-61), უფროსი მეცნიერ-თანამშრომელი (1964-67), სასოფლო-სამეურნეო ინ-ტის უფროსი მასწავლებელი, დოცენტი, კათედრის გამგე (1967-75), სუბტროპიკული მეურნეობის ინ-ტის რექტორი (სოხუმი, 1975-90). აგრარული უნივერსიტეტის რექტორია 1990 წლიდან. დაიცვა სადოქტორო დისერტაცია „სსრ კავშირის ჩაის მეურნეობის ეკონომიკა და მისი განვითარების პერსპექტივები" (1983). არის სახელმძღვანელოების („მსოფლიოს სოფლის მეურნეობა" 1993, „დსთ და ბალტიისპირეთის ქვეყნების სოფლის მეურნეობა" 1998, „სოფლის მეურნეობის ეკონომიკა" 1980), მონოგრაფიების („სსრკ ჩაის მეურნეობის ეკონომიკა და მისი განვითარების პერსპექტივები" 1982, „ჩაის წარმოების ეკონომიკა და ორგანიზაცია" 1984, „საბჭოთა ეკონომიკის საკითხები" 1980), რომანის „სტალინი" (1999) ავტორი. არის სახელმწიფო პრემიის ლაურეატი (1984), საქართველოს სოფლის მეურნეობის (1992), რუსეთის სოფლის მეურნეობის მეცნიერებათა აკადემიის (1997), სან-ფრანცისკოს საერთაშორისო (1995) და უმაღლესი სკოლების საერთაშორისო (1994) აკადემიების წევრი, ღირსების ორდენის (1995), საპატიო ნიშნის ორდენის (1985) კავალერი.

ჰობი: ისტორიული მემუარების კითხვა, კლასიკური მუსიკა, შვილიშვილებთან ყოფნა.

მისამართი: (სამსახურის) აღმაშენებლის ხეივანი, მე-13 კმ. თბილისი. ტელ: 95-

71-47. (ბინის) ლუქსემბურგის 10. თბილისი. ტელ: 94-32-05.

პატიოსნება, ქვეყნისთვის თავდადება, შეძლების ფარგლებში სიკეთის კეთება, უკეთურების წინააღმდეგ ბრძოლა, ზომიერი მიმტევებლობა, მართლამდიდებლობა, უანგარო მეგობრობა, ოჯახის სიძლიერეზე ზრუნვა, წინაპრების ღვაწლის დაფასება, ქალის თაყვანისცემა, ნებისმიერ შემთხვევაში საკუთარი ღირსების შენარჩუნება, სხვისი აზრის გათვალისწინება, ქვეყნის სატკივარის გათავისება. საქართველო პატარა ქვეყანაა, გასაფრთხილებელია მიწის ყოველი მტკაველი, მდინარე, ნაკადული, მცენარე, დასაცავია მისი ფლორა და ფაუნა. სიბრძნემ და გონიერებამ გადაარჩინა საქართველო. დღევანდელ საქართველოს კი ყველაზე მეტად სჭირდება დიდი სიბრძნე...

მაყვალა ქასრაშვილი მომღერალი, მოსკოვის დიდი თეატრის სოლისტი, საბჭოთა კავშირის სახალხო არტისტი. დაიბადა ქუთაისში 1942 წ. 13 მარტს. მშობლები: ნინა ნინიკაშვილი, ფილიმონ ქასრაშვილი. დაამთავრა თბილისის სახ. კონსერვატორიის ვოკალური ფაკ-ტი (პროფ. ვ.დავიდოვას კლასი, 1965). მოსკოვის დიდი აკადემიური თეატრის სოლისტია 1966 წლიდან. მღეროდა ნიუ-იორკის „მეტროპოლიტენოპერას", („ევგენი ონეგინი", „ბალ-მასკარადი"), ლონდონის „კოვენტგარდენის" („დონ ჟუანი", „ტიტუშის მოწყალება"), „არენა დი ვერონას", მიუნჰენის („აიდა"), სავონლინის (ფინეთი), კანადის, ვენის, ჩიკაგოს, ვაშინგტონის, ტოკიოსა და მსოფლიოს სხვა საოპერო თეატრების სცენებზე. ასრულებდა პარტიებს ოპერებში: ჩაიკოვსკის „ევგენი ონეგინი" (ტატიანა), „იოლანტა" (იოლანტა), „პიკის ქალი" (ლიზა), „ორლეანელი ქალწული" (იოანა), რიმსკი კორსაკოვის „თქმულება უხილავ ქალაქ კიტეჟზე და ქალწულ თებრონიაზე" (თებრონია), „მლადა" (მლადა), პროკოფიევის „სიმიონ კოტკო" (ლუბკა), „ომი და მშვიდობა" (ნატაშა), „მოთამაშე" (პოლინა), ბიზეს „კარმენი" (მიქაელა), პუჩინის „ტოსკა" (ტოსკა), ვერდის „ტრუბადური" (ლეონორა), „ოტელო" (დეზდემონა), „ბალ-მასკარადი" (ამელია), მასკანის „სოფლის პატიოსნება" (სანტუცა), თაქთაქიშვილის „მთვარის მოტაცება" (თამარი) და სხვ. მისი კამერული რეპერტუარი ძირითადად ჩაიკოვსკისა და რახმანინოვის რომანსებს მოიცავს. თანამშრომლობს სიმფონიურ და კამერულ ორკესტრებთან, რომლებსაც ხელმძღვანელობენ დირიჟორები: კ.პენდერეცკი, ე.სვეტლანოვი, მ.რასტრაპოვიჩი, ვ.სპივაკოვი, კ.დევისი (ინგლისი), მ.სანტი (იტალია), მ.პილსონ-ტომასი (აშშ) და სხვ. მისი ბიოგრაფია შეტანილია ცნობარებში: „Сегодня на сцене Большого Театра 1776-1976", „Молодые солисты Большого Театра" (А. Орфенев), მუსიკალური ენციკლოპედიური ლექსიკონი (მოსკოვი, 1991). ზ. სოტკილავასთან ერთად ქუთაისში დააარსა ფესტივალი „საოპერო სცენის ოსტატები" (1984, 1985, 1987). მიღებული აქვს ზ. ფალიაშვილის სახელობის პრემია (1983), არის მონრეალის (კანადა) ვოკალისტთა საერთაშორისო კონკურსის ლაურეატი (II პრემია) და სპეციალური პრიზის მფლობელი (1973).

მისამართი: (ბინის) Малый Козыхинский пер.4, кв.21. Москва. ტელ: 200-58-00.

სწრაფვა სრულყოფისაკენ.

ზურაბ ქაფიანიძე საქართველოს სახალხო არტისტი, რუსთაველის პრემიის ლაურეატი. დაიბადა სოფ. ნაკიეთში (ონის რ-ნი) 1937 წ. 1 აპრილს. მშობლები: თინა ხიდეშელი-ქაფიანიძე, ვასო ქაფიანიძე; მეუღლე — თამარ გაბუნია-ქაფიანიძე; შვილები: ბერდია (1967), ლელა (1968), ბექნუ (1987). დაამთავრა თსთი სამსახიობო ფაკ-ტი (1961). იყო ქუთაისის ლ.მესხიშვილის სახელობის თეატრის მსახიობი (1961-64). კინოსტუდია „ქართული ფილმის" მსახიობია 1964 წლიდან. შესრულებული აქვს როლები: მიხა („მიხა" 1964), აპარეკა

(„ხევსურული ბალადა" 1965), ჩოფე („ცისკრის ზარები" 1967), ბეჟანა („ალოობა" 1967), ზეიადაური („ვედრება" 1967), სიმონა („ტარიელ გოლუა" 1968), პიპა („დიდოსტატის მარჯვენა" 1969), ბერდია („ჩერმენი" 1970), ცანგალა („დაისი" 1971), ივანე („ივანე კოტორაშვილის ამბავი" 1974), ბექარ ჯეირანაშვილი („დათა თუთაშხია" 1977), პაპაი („წიგნი ფიცისა" 1983) და სხვ. გამოცემული აქვს წიგნები: „შუმერების ანბანი", „კაცობრიობის პირველი ანბანი". საქართველოს სახალხო არტისტია 1979 წლიდან, რუსთაველის პრემიის ლაურეატი — 1985 წლიდან. მისი ბიოგრაფია შეტანილია ქართულ საბჭოთა ენციკლოპედიაში (1986).
ჰობი: სმა, ქეიფი.
მისამართი: (ბინის) ახმეტელის 6. თბილისი. ტელ: 52-60-67.
კაცობა.

გურამ ქაშაკაშვილი საქართველოს პარლამენტის წევრი, ტექნიკური უნივერსიტეტის მეტალურგიის ფაკულტეტის დეკანი. დაიბადა ბაღდათში 1932 წ. 10 ნოემბერს. მშობლები: ალექსანდრა მიქაძე, ვენედიქტე ქაშაკაშვილი; მეუღლე — ლეილა სულაკაძე (1938); შვილები: ია (1961), ბენო (1964). დაამთავრა სპი მეტალურგიის ფაკ-ტი (1956). იყო რუსთავის მეტალურგიული ქარხნის მარტენის საამქროს ჩამომსხმელი, ოსტატი, უბნის უფროსი (1956-58), საამქროს უფროსის თანაშემწე, პარტიული კომიტეტის მდივნის მოადგილე (1958 - 69), მარტენის საამქროს უფროსი (1969-79), ზესტაფონის ფეროშენადნობთა ქარხნის დირექტორი (1979-83), რუსთავის მეტალურგიული ქარხნის დირექტორი (1983-94), სამთო მეტალურგიული კონცერნის პრეზიდენტი (1994 წლიდან). პარლამენტის წევრია 1996 წლიდან. დაიცვა სადოქტორო დისერტაცია „ლითონის ღუმელგარეშე დამუშავების უწყვეტი ჩამოსხმის სრულყოფა, ზემტკიცე მილების წარმოება" (1990). არის 140-ზე მეტი სამეცნიერო ნაშრომის (5 მონოგრაფია), 65 გამოგონების ავტორი, რესპუბლიკის დამსახურებული ინჟინერი (1974), დამსახურებული გამომგონებელი (1986), სახელმწიფო პრემიის ლაურეატი (1988, 1990); დაჯილდოებულია საქართველოს უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმის სიგელით (1964, 1982), შრომის წითელი დროშის (1975), ლენინის ორდენით (1983). არის საქართველოს და უკრაინის საინჟინრო აკადემიების, რუსეთის საბუნებისმეტყველო აკადემიის, მოქალაქეთა კავშირის წევრი. მისი ბიოგრაფია შეტანილია რუსეთის საბუნებისმეტყველო აკადემიის გამოცემაში „ვინ ვინ არის" (მოსკოვი, 1997), ცნობარში — „ვინ ვინაა რუსეთის მეტალურგიაში" (საფრანგეთი, 1999).
ჰობი: ცურვა, ვერტიკალურ კედელზე ცოცვა.
მისამართი: (სამსახურის) საქართველოს პარლამენტი. რუსთაველის 8. თბილისი, 380018. ტელ: 92-14-09, 95-38-08. (ბინის) ნ.დუმბაძის I გასასვლელი, სახლი N3. რუსთავი. ტელ: 8-14-19, 25-05, 25-04.
მეტად მძიმე, მაგრამ ძალზედ საინტერესო — ფოლადის დნობის, მისი წარმოების თანამედროვე ტექნოლოგიების შემუშავება, სრულყოფა, დანერგვა. ამ სფეროს აქტუალობას ეძღვნება 60-ზე მეტი გამოგონება, ათობით სამეცნიერო ნაშრომი, მონოგრაფიები, ხუთენოვანი მეტალურგიული ტერმინოლოგიის ლექსიკონი. ახალგაზრდა ინჟინერთა, წარმოების ხელმძღვანელების, მეცნიერთა აღზრდა. მატერიალური, მორალური დახმარება ნიჭიერ მომღერლებზე, მსახიობებზე, საეკლესიო მშენებლობაზე, სპორტსმენებზე, უმწეო, ხელმოკლე სტუდენტებზე, ოჯახებზე და სხვ.

ოთარ ქაშიბაძე ხონის რაიონის გამგეობის თავმჯდომარე. დაიბადა ხონში 1960 წ. 7 აგვისტოს. მშობლები: როზეტა მსხილაძე, კორნელი ქაშიბაძე; მეუღლე — ნინო ქაროსანიძე (1964); შვილები: თამარი (1993), ელენე (1994), აკაკი

(1997). დაამთავრა ქუთაისის პოლიტექნიკური ინ-ტის ავტომატიკის ფაკ-ტი (1982). იყო ჩაის ფაბრიკების გაერთიანების ინჟინერი (1982-84), კომკავშირის რაიონული კომიტეტის განთავისუფლებული მდივანი (1985-87), სახალხო კონტროლის რაიონული კომიტეტის ინსპექტორი (1987-89), რაიონული საბჭოს აღმასკომის ნამყვანი სპეციალისტი (1989-91), ხონის რ-ნის პრეფექტი (1991-92), ხონის რ-ნის გამგეობის განყოფილების გამგე (1992-95), ხონის რ-ნის გამგეობის თავმჯდომარის პირველი მოადგილე (1995-97). ხონის რ-ნის გამგებელია 1997 წლიდან. არის მოქალაქეთა კავშირის ხონის რაიონული ორგანიზაციის თავმჯდომარის მოადგილე.
ჰობი: ნადირობა და მეგობრების წრეში ყოფნა.
მისამართი: (სამსახურის) პ.კაკაბაძის 17. ხონი. ტელ: 2-25-55. (ბინის) ახალგაზრდობის 32. ხონი.

ერთგულება, უღალატოდ და კეთილსინდისიერად საქმის კეთება, მეგობრების სიმრავლე.

ეთერ ქემერტელიძე ფარმაკოქიმიის ინსტიტუტის დირექტორი, მეცნიერებათა აკადემიის აკადემიკოსი. დაიბადა საჩხერეში 1926 წ. 23 მარტს. მშობლები: ნინო ქემერტელიძე, პეტრე ქემერტელიძე. დაამთავრა თბილისის სახელმწიფო ფარმაცევტული ინ-ტი (1946). იყო ფარმაკოქიმიის ინ-ტის ასპირანტი (1948-51), უფროსი მეცნიერ-თანამშრომელი (1953-60), დირექტორის მოვალეობის შემსრულებელი (1958-63), დირექტორის მოადგილე (1964-73). ფიტოქიმიის განყოფილების გამგეა 1960 წლიდან, დირექტორი — 1972 წლიდან. დაიცვა სადოქტორო დისერტაცია: „საქართველოს მცენარეთა ფიტოქიმიური შესწავლა და სამკურნალო პრეპარატები" (1973). გამოქვეყნებული აქვს 8 მონოგრაფია, 390 სამეცნიერო სტატია, მიღებული აქვს საავტორო მოწმობა, შექმნილი აქვს 30 ახალი სამკურნალო პრეპარატი. არის მეცნიერების დამსახურებული მოღვაწე (1982), პ.მელიქიშვილის სახ. პრემიის ლაურეატი (1995). მიღებული აქვს საპატიო ნიშნის (1975), შრომის წითელი დროშის (1980), ღირსების (1996) ორდენები, ამერიკის ბიოგრაფიული ინ-ტის საერთაშორისო ოქროს ფირფიტა (1997), საპატიო მედალი „საქართველოს 1998 წლის საუკეთესო მედიცინის მუშაკი". იყო სკკპ (1946-89), სსრკ მეცნიერებათა აკადემიის და სსრკ მეცნიერებისა და ტექნიკის სახელმწიფო კომიტეტის 5 სამეცნიერო-საპრობლემო საბჭოს, სსრკ ფარმაცევტთა სამეცნიერო საზოგადოების პრეზიდიუმის წევრი, საერთაშორისო სამეცნიერო ჟურნალის სარედაქციო კოლეგიის წევრი, სსრკ უმაღლესი საბჭოს დეპუტატი (1984-89). მოქალაქეთა კავშირის წევრია 1993 წლიდან.
ჰობი: მხატვრული ლიტერატურის კითხვა.
მისამართი: (სამსახურის) სარაჯიშვილის 36, თბილისი. ტელ: 94-14-04, ფაქსი: 25-00-26, ელ-ფოსტა: root@parmac.ainet.ge (ბინის) გამსახურდიას 33-ა, ბ. 4. თბილისი. ტელ: 37-27-45.

შრომა, ცოდნის სრულყოფა, შემოქმედებითი და საზოგადოებრივი მოღვაწეობა, ახალგაზრდა მეცნიერთა აღზრდა, ფარმაკოქიმიური მეცნიერების განვითარებისთვის მთელი ჩემი გონებრივი და ფიზიკური შესაძლებლობის მოხმარება, ქვეყნისა და არჩეული საქმისადმი ერთგული სამსახური; თანამშრომელთა, მოქალაქეთა კეთილდღეობაზე ზრუნვა, ჩემს გარემომცველ საზოგადებაში ზნეობრიობის დამკვიდრება.

თემურ ქეცბაია ფეხბურთელი. დაიბადა გალში 1968 წ. 18 მარტს. მშობლები: ნარგიზა ჯიქია, ვალიკო ქეცბაია, მეუღლე — კატერინა ფილიპოვა (1971); შვილი—ლადია (1995). თამაშობდა სოხუმის „დინამოში" (1986), თბილისის „დინამოში" (1987-91), კვიპროსის „ანორტოსისში" (1991-94) და საბერძნეთის

„აეკ"-ში (1994-95). ინგლისის გუნდ „ნიუკასლის" ფეხბურთელია 1997 წლიდან. არის საქართველოს ორგზის ჩემპიონი (1990, 91), საბერძნეთის თასის ორგზის, სუპერთასის მფლობელი, ინგლისის ფეხბურთის ასოციაციის თასის ორგზის მფლობელი, საქართველოს საუკეთესო ფეხბურთელი (1990, 1997), „ნიუკასლის" საუკეთესო ლეგიონერი (1997-98), საქართველოს ნაკრების I გოლის ავტორი უეფას ეგიდით გამართულ ტურნირებზე (1994).
ჰობი: მუსიკა.

ადამიანობა — სიმართლე და ხალხისადმი სიყვარული.

იური ქვაჩახია საქართველოს პარლამენტის წევრი. დაიბადა სოფ. ოქუმში (გალის რ-ნი) 1949 წ. 9 თებერვალს. მშობლები: ლამარა ინალიშვილი, აკაკი ქვაჩახია; მეუღლე — მზია კორსანტია (1954); შვილები: გიორგი (1982), ირაკლი (1984). დაამთავრა ტაშკენტის სამშენებლო-საინჟინრო ინ-ტის სამშენებლო ფაკ-ტი (1979). იყო ოჩამჩირის მოძრავ-მექანიზებული კოლონის მთავარი ინჟინერი (1979-82), „საქეთერზეთმშენის" უბნის უფროსი (1982-91). არის ედპ-ის წევრი (1989), საზოგადოებრივი ორგანიზაცია „დევნილთა კავშირის" თავმჯდომარის მოადგილე (1995).
მისამართი: (სამსახურის) საქართველოს პარლამენტი. რუსთაველის 8. თბილისი, 380018. ტელ: 99-97-59. (ბინის) ხორნაბუჯის 47. ბ. 3. თბილისი. ტელ: 61-62-83.

ეროვნულ მოძრაობაში, კერძოდ ედპ-ში მოვედი იმისთვის, რომ ჩემი ცხოვრების მიზანი იყო და არის ერთიანი თავისუფალი დემოკრატიული საქართველოს ძლიერ სახელმწიფოდ ჩამოყალიბება.

მიხეილ ქვლივიძე მწერალი. დაიბადა თბილისში 1925 წ. 22 ივნისს. მშობლები: თამარ ჭინჭარაძე (ქვლივიძე), გიორგი ქვლივიძე; მეუღლე — მედეა შალამბერიძე (1946); შვილები: თამარი (1952), ნატო (1956), გიორგი (1984). დაამთავრა თსსა გრაფიკის ფაკ-ტი (1950), ასპირანტურა (1953). მუშაობდა სსრკ მწერალთა კავშირის გამგეობაში (მოსკოვი) ქართული ლიტერატურის კონსულტანტად (1952-64), კინოსტუდია „ქართულ ფილმში" სასცენარო კოლეგიის რედაქტორად (1966-68), საქართველოს მთავარი მთარგმნელობითი სარედაქციო კოლეგიის რუსული რედაქციის გამგედ (1982-92). არის ავტორი 30-მდე ლექსების კრებულისა, საბავშვო და საყმაწვილო ნაწარმოებებისა, წიგნებისა: „ვეფხისტყაოსნის" დასურათების ისტორია" (1952, 1956), „უნახავმა რა ნახა, ანუ ამერიკული შთაბეჭდილებები" (1999). ნათარგმნი აქვს ლექსები, პიესები და მხატვრული ფილმები. მთარგმნელობითი მოღვაწეობისთვის მიენიჭა „პოლონეთის კულტურის მოღვაწის" წოდება, „უნგრეთის კულტურის წინაშე დამსახურებისათვის" (წოდება და მედალი), საქართველოს უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმის სიგელი (1985), არის საბჭოთა კავშირის „ხალხთა მეგობრობის" (1985), „საპატიო ნიშნის" (1958), საქართველოს „ღირსების" (1996) ორდენის კავალერი, ივანე მაჩაბელისა და გალაკტიონის პრემიების ლაურეატი (1996), თბილისის საპატიო მოქალაქე (1998). არის საქართველოს მწერალთა კავშირის წევრი (1946 წლიდან). მისი ბიოგრაფია შეტანილია დიდ და მცირე საბჭოთა ლიტერატურულ ენციკლოპედიებში.
ჰობი: სენტ-ეგზიუპერის თქმით: „ადამიანიებთან ურთიერთობის ფუფუნება" და მოგზაურობა.
მისამართი: (სამსახურის) ი. მაჩაბლის 13. მწერალთა კავშირი. ტელ: 99-84-90. (ბინის) ლესელიძის 18. ტელ: 98-91-95.

ზნეობრივი პრინციპი — „ნუ გადაჰყვები საკუთარ თავს! ყოველთვის ეცადე სხვა გააბედნიერო და ბედნიერი იქნები თვითონ!" შემოქმედებითი — „რა შუაშია საყვირი? რა შუაშია სტვირი? ჩვეულებრივი კაცი ვარ, ხან ვიცინი , ხან ვტი-

რი. არავის მიეცემ უფლებას, უფალი იყოს თუნდაც, ხელში ამილოს, ჩამბეროს, მამღეროს როგორც უნდა!"

თეიმურაზ ქიქავა ბათუმის პოლიტექნიკური ინსტიტუტის დირექტორი. დაიბადა ბათუმში 1951 წ. 7 იანვარს. მშობლები: ლეილა აბაშიძე, რესან ქიქავა; მეუღლე — მარინე გორგილაძე (1956); შვილები: რესანი (1982), მარიამი (1991). დაამთავრა სპი სამშენებლო ფაკ-ტი (1973). არის სტუ ბათუმის პოლიტექნიკური ინ-ტის დოცენტი (1988 წლიდან), კათედრის გამგე (1993 წლიდან). დირექტორია 1997 წლიდან. დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია: „საძირკვლის ფილების მუშაობის თეორიული და ექსპერიმენტული გამოკვლევა" (მოსკოვი, 1979). არის ავტორი წიგნისა „მეთოდური სახელმძღვანელო ლაბორატორიული სამუშაოების შესასრულებლად გრუნტების მექანიკაში" (1998). არის საქართველოს ეკოლოგიურ მეცნიერებათა აკადემიის წევრ-კორესპონდენტი, აჭარის უზენაესი საბჭოს დეპუტატი (1997), დემოკრატიული აღორძინების კავშირის წევრია 1997 წლიდან.
ჰობი: ფეხბურთი.
მისამართი: (სამსახურის) ფიროსმანის 12, ბათუმი. ტელ/ფაქსი: 7-49-51, ელფოსტა: energia@iberiapac.ge. (ბინის) მაზნიაშვილის 27, ბათუმი. ტელ: 7-03-63.

ერთგულება, მიზანსწრაფვა, კეთილმოსურნეობა, შრომისმოყვარეობა, დაწყებული საქმის ბოლომდე მიყვანა, თავმდაბლობა.

დავით ქლიბაძე ჟურნალისტი, საქართველოს ტელევიზიის სპორტული პროგრამების მთავარი რედაქციის მთავარი რედაქტორი. დაიბადა ზესტაფონში 1938 წ. 22 ივნისს. მშობლები: ქსენია კერესელიძე, ვარლამ ქლიბაძე; მეუღლე — ირინა მათიაშვილი (1939); შვილი — თამარი (1972). დაამთავრა ბათუმის პედაგოგიური ინ-ტი (1967). იყო საქართველოს რადიოს ტექნიკოსი (1959-62), ტელევიზიის რეჟისორის თანაშემწე (1962-63), ასისტენტი (1963-70), სპორტული რედაქციის რედაქტორი (1970-75), უფროსი რედაქტორი (1975-76), ტელევიზიისა და რადიოს სპორტული განყოფილების გამგე (1976-81), სპორტული კომენტატორი (1981-85); მთავარი რედაქტორია 1985 წლიდან. არის პროგრამების „სპორტული კალეიდოსკოპი", „45 წუთი" ავტორი, წამყვანი, რეჟისორი, მუსიკალური გამფორმებელი. 1978 წლიდან აშუქებს ევროპისა და მსოფლიო საფეხბურთო ჩემპიონატებს. არის მსოფლიო ჟურნალისტთა საერთაშორისო ფედერაციის, საზოგადოება „თბილისელის" საპატიო, საქართველოს ჟურნალისტთა კავშირის (1966) წევრი.
ჰობი: საკუთარი საქმე.
მისამართი: (ბინის) ბუდაპეშტის 9, ბ.66. ტელ: 37-35-13. (სამსახურის) კოსტავას 68, საქართველოს ტელევიზია. ტელ: 36-50-57, 36-84-40. ფაქსი: 22-18-45.

საქმის სიყვარული, რა საქმესაც არ უნდა აკეთებდე; როდესაც საქმეს აკეთებ (ნებისმიერს) ისე უნდა აკეთო, თითქოს ეს შენი ბოლო საქმეა; უნდა გახსოვდეს, რომ ადამიანს ახასიათებს სხვისი დაცინვა, ამიტომ უნდა ისე აკეთო საქმე და ისე იცხოვრო, რომ მინიმალური რაოდენობის ხალხმა დაგცინოს. უნდა იყო თავმოყვარე, ზოგჯერ ზედმეტადაც კი და არა მოშურნე.

იოსებ (სოსო) ქოიავა მოქანდაკე, თბილისის სახელმწიფო სამხატვრო აკადემიის რექტორი, პროფესორი. დაიბადა აბაშაში 1933 წ. 14 თებერვალს. მშობლები: ფედოსი ჩიქობავა, დანიელ ქოიავა; მეუღლე — ნანი აბესაძე (1937); შვილები: მაია (1965), დავითი (1968). დაამთავრა თსსა ქანდაკების სპეციალობით (1959). იყო თბილისის მ.თოიძის სახელობის პროფტექნიკური სასწავლებლის პედაგოგი (1959-64), დირექტორის მოადგილე (1964-72), დირექტორი (1972-79). იყო თსსა ლითონის მხატვრული დამუშავების კათედრის გამგე

(1979-88), პრორექტორი სასწავლო დარგში (1989-92). რექტორია 1993 წლიდან, პედაგოგიურ მეცნიერებათა აკადემიის აკადემიკოსი — 1998 წლიდან. მუშაობს ქანდაკებაზე და ჭედურ ხელოვნებაში. არის ავტორი ქმნილებებისა: „ჩაის პლანტაცია" (ჭედური, ტრეტიაკოვის გალერეა), „აღორძინება" (ქანდაკება, ქუთაისი), „საქართველოს სიუხვე და ხელოვნება", (რელიეფური პანო, „მეტროს სადგური 2"), „მ. ჯავახიშვილის ძეგლი" (განსახორციელებელია). მონაწილეობდა ჯგუფურ გამოფენებში 36 ქვეყანაში, ჰქონდა პერსონალური გამოფენები (1994, 1997). არის საქართველოს დამსახურებული მხატვარი, კომკავშირის პრემიის, მინისტრთა საბჭოს „ხუთწლედის მატიანეს" პრემიის ლაურეატი, ღირსების ორდენის კავალერი (1999).
ჰობი: სპორტი.
მისამართი: (სამსახურის) გრიბოედოვის 22. ტელ: 93-69-59. (ბინის) თაქთაქიშვილის 4. ტელ: 23-11-57.

მხატვრობისადმი ერთგულება. აკადემიური სკოლის პატივისცემა. კლასიკური განათლება არის გზა ჭეშმარიტებისაკენ. მომწონს ახალი ხელოვნება, რომელსაც საფუძვლად უდევს პროფესიული ცოდნა. ბედნიერად ვგრძნობ თავს მაშინ, როცა ვეხმარები და ვჭირდები ვინმეს. ვაფასებ ადამიანების შრომას. ძალიან მიყვარს ახალგაზრდობა, სტუდენტობა. მასთან მუშაობა. შრომა უდიდესი სიამოვნებაა, განსაკუთრებით მაშინ როცა ახალგაზრდა იზრდება და ყალიბდება, ხდება მაღალი პროფესიონალი. მთავარ იდეად მიმაჩნია მეგობრის წარმატება, მაშინ შენც აღწევ მიზანს. პრინციპული უნდა იყოს არჩეული გზის ერთგულება და მისდამი პასუხისმგებლობა, სამართლიანობაა პატიოსნება. იდეალია ჩემთვის ოჯახის ღირსება.

ზვიად ქორიძე ჟურნალისტი, ტელეკომპანია „მეცხრე არხის" საინფორმაციო სამსახურის უფროსი. დაიბადა თბილისში 1968 წ. 10 ოქტომბერს. მშობლები: ზაირა ბოლქვაძე, ვალერიან ქორიძე; მეუღლე— მაია ცირამუა (1967); შვილი— ელენე (1995). დაამთავრა თსუ ჟურნალისტიკის ფაკ-ტი (1992). იყო გაზეთ „ახალგაზრდა კომუნისტის" კორესპონდენტი (1986-87), რადიოპროგრამა „პიკის საათის" რედაქტორი (1989-90), გაზეთ „7 დღის" კორესპონდენტი (1990-91), „7 დღის" დამფუძნებელი და სარედაქციო კოლეგიის წევრი (1991-96), მთავარი რედაქტორი (1996-97), „რუსთავი 2"-ის საინფორმაციო სამსახურის უფროსი (1997-98), „საქართველოს გაზეთის" მთავარი რედაქტორი (1998). გამოქვეყნებული აქვს მრავალი სტატია. არის ქართველ ჟურნალისტთა საზოგადოების თანათავმჯდომარე (1994 წლიდან) და ასოციაცია „თავისუფალი პრესის" გამგეობის წერი (1995 წლიდან).
ჰობი: ლიტერატურა, ჯაზი, მოგზაურობა, კონიაკი.
მისამართი: (სამსახურის) 300 არაგველის 1. ტელ: 77-86-88. (ბინის) პეტრიაშვილის 14. ტელ: 22-55-07.

„ის, ვინც თავისუფლების პრინცპად სოციალურ თანასწორობას ირჩევს, აშენებს საზოგადოებას, რომლისთვისაც უცხოა თავისუფლებაც და თანასწორობაც". კერძო საკუთრების პრიმატი, სამოქალაქო მშვიდობა და ადამიანის ელემენტარულ უფლებათა დაცვა — ამ კომპონენტების გარეშე ვერ აშენდება საზოგადოება, სადაც ნებისმიერი ურთიერთობა გამჭვირვალე იქნება.

ზურაბ ქორიძე საქართველოს პარლამენტის წევრი, მეწარმეობისა და ბიზნესის საკოორდინაციო საბჭოს თავმჯომარე. დაიბადა თბილისში 1942 წ. 5 მაისს. მშობლები: თამარ ნონიაშვილი, ვლადიმერ ქორიძე; მეუღლე — დოდო ჭურაძე (1946); შვილები: ალექსანდრე (1971), სოფიო (1973). დაამთავრა თსუ მრეწველობის დაგეგმვისა და ორგანიზაციის ფაკ-ტი (1970). იყო ხელსაწყომშენებელი ქარხნის ეკონომისტი, განყოფილების უფროსი (1965 წლიდან), ქალაქის პარტიის კომიტეტის მრეწველობის განყოფილების ინსტრუქ-

ტორი (1972 წლიდან), „სპორტნაწარმის" ქარხნის დირექტორი (1973 წლიდან), შრომის სამეცნიერო-კვლევითი ინ-ტის უფროსი მეცნიერ-თანამშრომელი (1980 წლიდან), სპორტკომიტეტის სპორტული ორთაბრძოლების სამმართველოს უფროსი (1987 წლიდან), პარტიული და სამეურნეო ხელმძღვანელების გადამზადების ცენტრის ლექტორი, სახელმწიფოს მეთაურის აპარატის მთავარი სახელმწიფო მრჩეველი (1992-95). პარლამენტის წევრია 1995 წლიდან. არის ეკონომიკის მეცნიერებათა კანდიდატი. მოქალაქეთა კავშირის წევრია 1993 წლიდან.
ჰობი: მუშაობა, მუშაობა და კიდევ მუშაობა.
მისამართი: (სამსახურის) საქართველოს პარლამენტი. რუსთაველის 8. თბილისი, 380018. ტელ: 99-84-42. (ბინის) ბათუმის 9. თბილისი. ტელ: 94-32-26.

სახელმწიფოს ეკონომიკური საფუძვლების შექმნაში მონაწილეობა. კერძოდ, პრივატიზაციის საკითხების როგორც თეორიულ, ასევე პრაქტიკულ განხორციელებაში მონაწილეობა.

ჯიმშერ ქრისტესაშვილი კინოოპერატორი. დაიბადა თბილისში 1941 წ. 14 მარტს. მშობლები: თამარ ბოგდანოვა, მიხეილ ქრისტესაშვილი; მეუღლე — მადონა გაგოშიძე (1949); შვილები: მიხეილი (1977), დავითი (1981). დაამთავრა ლენინგრადის თეატრის, მუსიკისა და კინემატოგრაფიის სახელმწიფო ინ-ტის კინო-სარეჟისორო ფაკ-ტი (1983). იყო კინოსტუდია „ქართული ფილმის" ოპერატორის ასისტენტი (1961-67), ოპერატორი (1967-77). დამდგმელი ოპერატორია 1972 წლიდან. გადაღებული აქვს 15 ფილმი, მათ შორის: „გასეირნება" (1972), „სიყვარული ყველას უნდა" (1979), „დიმიტრი თავდადებული" (1980-81), „ლომა" (1986), „წარსულის აჩრდილები" (1990-95), „ორფეოსის სიკვდილი" (1996), „ლუკას სახარება" (1997). არის XIII საკავშირო კინოფესტივალის ლაურეატი, დიპლომანტი (საუკეთესო ოპერატორული ნამუშევრისათვის,1983), კინოფესტივალ „ოქროს არწივის" დიპლომანტი (1996).
ჰობი: თევზაობა, ნადირობა, ბავშვების სიყვარული.
მისამართი: (სამსახურის) ახმეტელის 10. ტელ: 52-13-16. (ბინის) ბორჯომის 6, ბ. 41. თბილისი 380012. ტელ: 35-36-91.

ჩემი მიზანი იყო, გავმხდარიყავი ოპერატორი.

ვახტანგ ქუთათელაძე საქართველოს სახელმწიფო უშიშროების მინისტრი. დაიბადა აბასთუმანში 1955 წ. 8 ოქტომბერს. მეუღლე — ნინო დანელია-ქუთათელაძე (1954); შვილები: მარიკა (1979), გივი (1981), დავითი (1991). დაამთავრა სპი საწარმოო დანადგარების ავტომატიზაციის ფაკ-ტი (1977). მუშაობდა უშიშროების სამინისტროს სხვადასხვა თანამდებობაზე (1980 წლიდან). უშიშროების მინისტრია 1998 წლიდან. მიღებული აქვს მედალი „სსრკ შეიარაღებული ძალების 70 წლისთავი" (1988), III ხარისხის მედალი—„უმწიკვლო სამსახურისთვის" (1990).
მისამართი: (სამსახურის) უშიშროების სამინისტრო. 9 აპრილის ქ. 4. თბილისი, 380008. (ბინის) ქავთარაძის 25. კორპ. 4. ბ. 46. თბილისი. ტელ: 30-33-88.

ბონდო ქურდაძე ჟურნალისტი, გაზეთ „შანსის" დამფუძნებელი და მთავარი რედაქტორი. დაიბადა ბორჯომში 1960 წ. 25 ივნისს. მშობლები: მედეა ბლიაძე, კარლო ქურდაძე; მეუღლე — ეკა გრძელიძე (1968); შვილები: ნიკა (1989), მარიამი (1995). დაამთავრა თსუ ჟურნალისტიკის ფაკ-ტი (1989). იყო გაზეთ „ახალგაზრდა კომუნისტის" განყოფილების გამგე (1982-89). გაზეთ „შანსის" დამფუძნებელი და მთავარი რედაქტორია 1989 წლიდან. მიღებული აქვს პრემია საუკეთესო პუბლიცისტური ნაწარმოებისათვის (1986).

ჰობი: ფეხბურთი, თეატრი.
მისამართი: (სამსახურის) კოსტავას 14. ტელ. და ფაქსი: 93-38-52.
პიროვნების სრული თავისუფლება — ნახევრად თავისუფალ საქართველოში!

თეიმურაზ ქურხული სამგორის რაიონის გამგეობის თავმჯდომარე. დაიბადა საგარეჯოში 1956 წ. 21 აპრილს. მშობლები: ნინო ქურხული, ფირუზ ქურხული; მეუღლე — ნინო კინტრაია (1969); შვილი — ნიკოლოზი (1996). დაამთავრა სპი (1978), თსუ (1991). იყო „საქქალაქმშენსახპროექტის" ინჟინერ-კონსტრუქტორი (1978-81, 1985-87), უფროსი ინჟინერი (1987-88), „თბილქალაქმშენის" სმკ N4 მთავარი ინჟინრის მოადგილე (1988-90), კარკასულ-პანელოვანი ქარხნის დირექტორი (1990-92), შპს „ოლიმპიკორპ-კონსტრაქრმშენის" გენერალური დირექტორი (1992-94), სმკ „ლილოს" მშენებარე კომბინატის დირექტორი (1994-97), თბილისის კრწანისის რ-ნის საგადასახადო ინსპექციის უფროსი (1997-98). სამგორის რ-ნის გამგებელია 1998 წლიდან. დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია „კომბინირებული სივრცითი დაბურეები" (1985).
ჰობი: ცურვა, ჩოგბურთი.
მისამართი: (სამსახურის) მოსკოვის 14. თბილისი. ტელ: 76-96-76, ფაქსი: 99-80-98. (ბინის) თაქთაქიშვილის 13. ბ. 20. თბილისი. ტელ: 22-69-03.
გაჭირვებულის დახმარება, სიკეთე, მოთმინება; შრომა, შრომა და კიდევ შრომა.

ᲓᲐᲕᲘᲗ ᲦᲕᲘᲜᲘᲐᲨᲕᲘᲚᲘ მთაწმინდის რაიონის გამგეობის თავმჯდომარე. დაიბადა თბილისში 1955 წ. 28 ნოემბერს. მშობლები: თამარ ღვინიაშვილი, თენგიზ ღვინიაშვილი; მეუღლე — ნინო გამყრელიძე (1958); შვილები: თამარი (1980), სალომე (1984). დაამთავრა თსსა (1978). მუშაობდა სამხატვრო აკადემიაში, საერთაშორისო კულტურული პროგრამების საქართველოს ასოციაციაში; იყო „ჰელიოს XXI საუკუნის" გენერალური დირექტორი. მიღებული აქვს მონაწილეობა რუსეთში, საფრანგეთში, აშშ-ში, გერმანიასა და სხვა ქვეყნებში გამართულ გამოფენებში; გაფორმებული აქვს ობიექტები საქართველოში, რუსეთში (მოსკოვი, სანკტ-პეტერბურგი, ტოლიატი, ნოვოროსიისკი). არის მხატვართა კავშირისა და დიზაინერთა კავშირის წევრი (1981).
ჰობი: მუსიკა, ფეხბურთი.
მისამართი: (სამსახურის) ლეონიძის 2. თბილისი, 380007. ტელ: 93-33-58.

ᲤᲔᲚᲘᲥᲡ ᲦᲚᲝᲜᲢᲘ საქართველოს სახალხო არტისტი, ხელოვნების დამსახურებული მოღვაწე, სახელმწიფო პრემიის ლაურეატი. დაიბადა ბათუმში 1927 წ. 8 ნოემბერს. მშობლები: ნინო ღოღობერიძე-ქუთათელაძე, პეტრე ღლონტი; მეუღლე — ეთერ ახვლედიანი (1932); შვილი — გიორგი (1961). დაამთავრა ლენინგრადის კონსერვატორიის საკომპოზიციო ფაკ-ტი (1953), თბილისის კონსერვატორია (1959). დაწერილი აქვს 12 სიმფონია, ბალეტი „განთიადი" (1967), ოპერები: „იბერიელები" (1970, ახალი რედაქცია — 1995-97), „კლეოპატრა" (1976), სიმფონიური პოემა „ბედი ქართლისა" (1957), კონცერტი-სიმფონია (სიმფონიური მედიტაციები პეტრარკას თემაზე, 1977), „ჰეროიკული ორატორია" (1980), „კონჩერტო გროსიო" (1985), საკონცერტო სიმფონია როიალისა და დიდი სიმფონიური ორკესტრისთვის (1998), „Satura" — დიალოგი სოლისტებისა და გუნდისთვის, „იბერიული ჰიმნები" (1980), 2 სიმებიანი კვარტეტი (1953, 1985), 2 რომანსი (1959), 10 ქორეოგრაფიული გრავიურა ფორტეპიანოსთვის (1967), ნოქტიურნი გიტარისთვის (1995), დუეტი ფორტეპიანოსა და გიტარისთვის (1995), მუსიკა ფილმებისა და სპექტაკლებისთვის და სხვ. მიღებული აქვს საქართველოს მინისტრთა საბჭოს სახ. პრემია, პირველი პრემია თბილისის 1500 წლის იუბილეზე, აშშ-ის ფირმა Power Station-ის პრემია, საკავშირო პრემია ბალეტისათვის „განთიადი" (1967). სახალხო არტისტია 1963 წლიდან, სახელმწიფო პრემიის ლაურეატი — 1992 წლიდან, ხელოვნების დამსახურებული მოღვაწე — 1979 წლიდან. არის კომპოზიტორთა კავშირის გამგეობის წევრი. პროკოფიევის სახელობის კომპოზიტორთა III საერთაშორისო კონკურსის ლაურეატი (I პრემია. 1999). მისი ბიოგრაფია შეტანილია ცნობარში Who's Who (დიდი ბრიტანეთი, 1999-2000), დიდი ბრიტანეთის მუსიკალურ ენციკლოპედიაში, ქართულ საბჭოთა ენციკლოპედიაში (1986).
მისამართი: (სამსახურის) დ.ალმაშენებლის 123. თბილისი, 380064. ტელ: 95-95-13. (ბინის) ყაზბეგის 20-ა. ბ. 9. თბილისი, 380077. ტელ: 39-31-43.

მე ყოველთვის ვხელმძღვანელობდი უკმარისობის პრინციპით, რომლის ძირითადი არსი მდგომარეობს მარადჟამს ეზიარო ახალს შემეცნებაში.

ᲐᲜᲖᲝᲠ ᲦᲝᲜᲚᲐᲫᲔ საქართველოს ტანვარჯიშის სახეობათა ეროვნული ფედერაციის პრეზიდენტი. დაიბადა თბილისში 1942 წ. 23 ოქტომბერს. მშობლები: ლუბა მაჩიტაძე, იაკობ ღონღაძე; მეუღლე — მარინე სისორდია (1946); შვილე-

ბი: დავითი (1969), სოფიო (1980). დაამთავრა ფიზკულტურის ინ-ტი (1964), თსუ (1972). იყო განათლების სამინისტროს სასწავლო-მეთოდური რესპუბლიკური ცენტრის დირექტორი (1979-90). ტანვარჯიშის სახეობათა ეროვნული ფედერაციის პრეზიდენტია 1990 წლიდან. არის საქართველოს დამსახურებული მწვრთნელი, საერთაშორისო კატეგორიის მსაჯი. მიღებული აქვს ღირსების მედალი (1997).
ჰობი: მხატვრული ლიტერატურა, ბილიარდი.
მისამართი: (სამსახურის) სანაპიროს 8. თბილისი, 380009. ტელ: 99-58-22, 99-09-41. (ბინის) ყაზბეგის 35-ბ. თბილისი.

ოჯახის სიყვარული, პატიოსნება, პრინციპულობა, კაცთმოყვარეობა, შენდობლობა, მოსმენის კულტურა, კომუნიკაბელურობა, ლაკონურობა, ზრუნვა თანამშრომელთა კეთილდღეობისათვის, სპორტსმენთა და მწვრთნელთა კვალიფიკაციის ამაღლება და ჩვენი სახელმწიფოს იმიჯის ზრდა მაღალი სპორტული მაჩვენებლებით.

თეიმურაზ ლოლობერიძე შპს „ჯეოსელის" გენერალური დირექტორი. დაიბადა თბილისში 1954 წ. 22 აგვისტოს. მშობლები: ვალენტინა ხარბედია, მირიან ლოლობერიძე; მეუღლე — ლილი სუხიტაშვილი (1957); შვილები: მირიანი (1982), ნინო (1984), ირაკლი (1988). დაამთავრა სპი კავშირგაბმულობის ფაკ-ტი (რადიოკავშირი, რადიომაუწყებლობა, 1980). იყო საბურთალოს რ-ნის სატელეფონო კვანძის (1985-90), სატელეფონო საქალაქო ქსელის უფროსი (1990-97), შპს „საქართველოს ელექტროკავშირის" ფილიალ „თბილისის სატელეფონო ქსელის" მთავარი კონსულტანტი (1997). „ჯეოსელის" გენერალური დირექტორია 1997 წლიდან. მიღებული აქვს კონკურსის — „საუკეთესო კომპანია/ბიზნესმენ" საპატიო წოდება (1997), ჟურნალისტთა პირველი საერთაშორისო კონკურსის (ეგიდით „მშვიდობიანი კავკასიისთვის") საუკეთესო სპონსორის წოდება (1998).
მისამართი: (სამსახურის) ლ.უკრაინკას 1. თბილისი, 380008. ტელ: 92-38-40, ფაქსი: 92-00-35, ელ-ფოსტა: tgogo@geocell.com.ge

ლანა ლოლობერიძე კინორეჟისორი, საქართველოს სახალხო არტისტი, საქართველოს პარლამენტის წევრი, ევროსაბჭოში პარლამენტის მუდმივმოქმედი დელეგაციის თავმჯდომარე, საპარლამენტო უმრავლესობის ლიდერი. დაიბადა თბილისში 1928 წ. 13 ოქტომბერს. მშობლები: ნინო ხუციშვილი, ლევან ლოლობერიძე; მეუღლე — ლადო ალექსი-მესხიშვილი (1918); შვილები: ქეთევანი (1964), სალომე (1966). დაამთავრა თსუ ფილოლოგიის ფაკ-ტი (1950), ასპირანტურა (1953), კინემატოგრაფიის საკავშირო ინ-ტის სარეჟისორო ფაკ-ტი (მოსკოვი, 1958). იყო ბათუმის პედაგოგიური ინ-ტის უფროსი მასწავლებელი (1953-54), საქართველოს პარლამენტის ფრაქცია „ლიბერალების" თავმჯდომარე (1992-95). არის კინოსტუდია „ქართული ფილმის" დამდგმელი რეჟისორი (1958 წლიდან), კინოსტუდია „დროს" სამხატვრო ხელმძღვანელი (1982 წლიდან), კინემატოგრაფისტთა კავშირის მდივანი, მსოფლიოს კინემატოგრაფისტ ქალთა მსოფლიო ასოციაციის თავმჯდომარე (1988 წლიდან). პარლამენტის წევრია 1995 წლიდან. დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია: „უოლტ უიტმენი" (1954). არის რეჟისორი ფილმებისა: „ერთი ცის ქვეშ", „მე ვხედავ მზეს", „ფერისცვალება", „როცა აყვავდა ნუში", „რამდენიმე ინტერვიუ პირად საკითხებზე", „აურზაური სალხინეთში", „დღეს ღამე უთენებია", „წერილი შვილებს", „ორომტრიალი", „ვალსი პეჩორაზე", ავტორი მონოგრაფიისა „უოლტ უიტმენი", არის უცხოური პოეზიის მთარგმნელი. სან-რემოს, ტოკიოს, ვენეციის, ბერლინის, პარიზის, ჟენევის საერთაშორისო კინოფესტივალების ლაურეატი, სსრკ და საქართველოს სახელმწიფო პრემიების ლაურეატი. კინემატოგრაფისტთა კავში-

რის წევრი, მდივანი, „მოქალაქეთა კავშირის" მთავარი საბჭოს წევრი (1996 წლიდან), ევროპის კულტურის ასოციაციის პრეზიდიუმის წევრი. მისი ბიოგრაფია შეტანილია ცნობარებში 'Who's Who of Women, Who's Who of Intellectuals. ამერიკის ბიოგრაფიულმა ინ-ტმა (ABI) მიანიჭა კულტურის დიპლომი (1995). არის საფრანგეთის ღირსების ორდენის კავალერი (1997).

ჰობი: ჩოგბურთი.

მისამართი: (სამსახურის) რუსთაველის 8. თბილისი 380018. ტელ: 93-19-92. (ბინის) ყაზბეგის 17, ბ.15. ტელ: 22-76-79.

„ცხოვრებამ შხამი მასმია, მე კახურ ღვინოდ შავირგე" — ჯერ შეუგნებლად, მერე გააზრებულად ვცდილობდი მეცხოვრა ამ პრინციპით. ჩემი ცხოვრების განმსაზღვრელი იყო ინტერესი და თანაგრძნობა ადამიანის მიმართ, პიროვნების პატივისცემა.

ირაკლი ღუდუშაური მეცნიერებათა აკადემიის წევრ-კორესპონდენტი, საინჟინრო აკადემიის აკადემიკოსი, პროფესორი. დაიბადა სოფ. სნოში (ყაზბეგის რ-ნი) 1925 წ. 15 მაისს. მშობლები: ოლღა სამქანაშვილი, იოსებ (ბაძიგო) ღუდუშაური; მეუღლე — თინა კერესელიძე (1933); შვილები: ირინე (1958), თამაზი და ნუკრი (1965); დაამთავრა სპი სამშენებლო ფაკ-ტი (1950). მუშაობდა სამშენებლო მექანიკისა და სეისმომედეგობის სამეცნიერო-კვლევით ინ-ტში (1950), იყო ასპირანტი (მოსკოვი, 1951-53), საქართველოს ჰიდროტექნიკურ ნაგებობათა და ენერგეტიკის სამეცნიერო კვლევითი ინ-ტის სხვადასხვა თანამდებობაზე (1954 წლიდან). არის ინ-ტის უწყვეტ ტანთა მექანიკის განყოფილების ჰიდროტექნიკურ ნაგებობათა თეორიული კვლევების განყოფილების გამგე, კითხულობს ლექციებს სტუ მასალათა გამძლეობისა და დრეკადობის თეორიის კათედრაზე (1957 წლიდან). დაიცვა სადოქტორო დისერტაცია: „თაღოვანი და გუმბათოვანი კაშხლების დაძაბულ-დეფორმირებული მდგომარეობის გამოკვლევისთვის ფიქტიურ ორთოტროპიულ სისტემათა შერწყმის მეთოდი" (1967). გამოქვეყნებული აქვს 200-მდე სამეცნიერო ნაშრომი, მათ შორის: „Теория упругости в обыкновенных дифференциальных уравнениях" (მეცნიერება, თბილისი, 1990), 3 მონოგრაფია, არის 7 გამოგონების ავტორი. მისი ძირითადი გამოკვლევები ეძღვნება უწყვეტ ტანთა მექანიკის სრულყოფას; დამუშავებული აქვს საძირკვლის ფილების დრეკად ნახევარსივრცეზე გაანგარიშების, დრეკად ნახევარსივრცეზე გრავიტაციული კაშხლების გაანგარიშების ე.წ. „კოჭური" მეთოდები, თაღოვანი და გუმბათოვანი კაშხლების თეორია ჩვეულებრივ დიფერენციალურ განტოლებებში, რომლის საფუძველზე შეიქმნა ახალი მიმართულება დრეკადობის თეორიის ზოგად მეცნიერებაში. ბოლო წლებში აჩვენა ჩვეულებრივ დიფერენციალურ განტოლებებში დრეკადობის თეორიის განზოგადების შესაძლებლობა კლასიკური ჰიდროდინამიკის სამგანზომილებიან და ორგანზომილებიან ამოცანებზე. მისი ბიოგრაფია შეტანილია ცნობარში „Математики. Механики" (А.Боголюбов1998).

ჰობი: ჩოგბურთი, ჭადრაკი, ხატვა.

მისამართი: (სამსახურის) კოსტავას 70, თბილისი. ტელ: 38-30-20. (ბინის) ყიფშიძის 6, ბ. 19. თბილისი. ტელ: 23-31-04.

პატიოსნება, ერთგულება, თავისი ერის უსაზღვრო სიყვარული — ვისაც საკუთარი ერი არ სწამს, ის სხვა ერსაც ვერ ინამებს. საქმიანობაში სწრაფვა ისეთი მეცნიერული მიღწევისკენ, რაც მისი სამშობლოს დიდების საქმეში მნიშვნელოვან წვლილს შეიტანს.

ყ

თემურ ყაზარაშვილი საქართველოს ჭიდაობის ფედერაციის ვიცე-პრეზიდენტი, საერთაშორისო კატეგორიის არბიტრი, საქართველოს დამსახურებული მწვრთნელი. დაიბადა სოფ. მატანში (ახმეტის რ-ნი) 1959 წ. 7 დეკემბერს. მშობლები: სედა ყაზარაშვილი, მიხეილ ბათურიშვილი; მეუღლე — ლიანა სივსივაძე; შვილები: ნანა (1979), ანა (1985), თორნიკე (1991). არის სპორტის დამსახურებული ოსტატი (1982), საქართველოს სპორტსმენთა კავშირის წევრი. საქართველოს დამსახურებული მწვრთნელია 1990 წლიდან. მისი ბიოგრაფია შეტანილია წიგნში „საქართველოს ფალავნები".
მისამართი: (სამსახურის) ჭავჭავაძის 49-ა. თბილისი, 380062. ტელ: 23-14-16, ფაქსი: 29-38-95. (ბინის) ნუცუბიძის პლატო, მე-3 მ/რ, კვ. 2. კორპ. 7. ბ. 5. თბილისი. ტელ: 32-65-53.
პატივმოყვარეობა, პატიოსნება, კეთილსინდისიერება და თავმდაბლობა.

გივი ყანდარელი მხატვარი. დაიბადა საგარეჯოში 1933 წლის 21 თებერვალს. მშობლები: თამარ ყანდარელი, ლუარსაბ ყანდარელი; მეუღლე — მარგო გუან ვენი ლიუ-ყანდარელი (1935); შვილები: ნინო (1961), ირაკლი (1962). დაამთავრა თსსა გამოყენებითი ხელოვნების ფაკ-ტი (1956). იყო მხატვართა კავშირის მდივანი (1978-82). არის თსსა პროფესორი, კულტურის სახელმწიფო ინ-ტის სახელოსნოს ხელმძღვანელი. მონაწილეობდა ლოზანას ბიენალეში (შვეიცარია, 1982). მისი ნამუშევრები დაცულია რუსეთის მხატვართა კავშირში, რუსეთის და საქართველოს კულტურის სამინისტროებში, ჩინეთის, იტალიის, გერმანიის, აშშ-ის, ავსტრიის კერძო კოლექციებში. მისი ბიოგრაფია შეტანილია ქართულ საბჭოთა ენციკლოპედიაში.
მისამართი: (ბინის) ე.ახვლედიანის 3. ტელ: 95-46-46.

ნიკოლოზ (კოკა) ყანდიაშვილი სტუდია „აუდიენციას" დირექტორი. დაიბადა თბილისში 1970 წ. 7 მაისს. მშობლები: დალილა საზანდრიშვილი, გივი ყანდიაშვილი; მეუღლე — ნონა ყანდიაშვილი (1972); შვილები: მარიამი (1993), თეა (1996). დაამთავრა თსუ ჟურნალისტიკის ფაკ-ტი (1995). იყო გაზეთების— „გაზაფხული", „თბილისი", „ნორჩი ლენინელი", „სახალხო განათლება", „ქართული ფილმი", „ახალგაზრდა ივერიელი", „Заря Востока", „Комсомольская правда"—კორესპონდენტი (1982-90), რუსეთის სახ. ტელევიზიის რეგიონალური ბიუროს ხელმძღვანელი საქართველოში, თურქეთში, აზერბაიჯანში, ირანსა და არაბეთის ემირატებში (1991 წლიდან). „აუდიენციას" დირექტორია 1995 წლიდან. არის ავტორი გადაცემებისა: „Грузия миллионеров" (1994), „Аудиенция" (1994), „Аджарский мир" (1994), „Исторические элегии" (1995), „აუდიენცია ერთ პირთან" (1996), „ორკესტრი რეპეტიციისთვის" (1994), „ჩვეულებრივი" (1994), „Энигма" (1995), „Судьбы (7 фильмов)" (1995) და სხვ.
ჰობი: ფილატელია.
მისამართი: (სამსახურის) მ.ალექსიძის 3. თბილისი, 380093. ტელ: 98-82-74, 94-08-80. (ბინის) ბაქრაძის 9. თბილისი. ტელ: 93-21-93.

გია ყანჩელი კომპოზიტორი, საქართველოს სახალხო არტისტი. დაიბადა თბილისში 1935 წ. 10 აგვისტოს. მშობლები: აგნესა ყანჩელი, ალექსანდრე ყანჩელი; მეუღლე — ვალენტინა ჯიქია (1946); შვილები: ალექსანდრე (1968), ნატო (1971). დაამთავრა თბილისის სახ. კონსერვატორია (1963). იყო რუსთაველის

თეატრის მუსიკალური ნაწილის ხელმძღვანელი (1972-90), საქართველოს კომპოზიტორთა კავშირის I მდივანი (1984-89), გერმანიის აკადემიურ გაცვლითი სამსახურის (DAAD, 1991-92), ანტვერპენის სიმფონიური ორკესტრის (1995-96) მიწვეული კომპოზიტორი. არის ავტორი ოპერისა „და არს მუსიკა" (2 მოქმედებად), სიმფონიებისა: № 1 (1967), №2 „საგალობლები" (1970), №3 (1973), №4 "In memoria di Michelangelo" (1975), №5 „ეძღვნება მშობლების ხსოვნას" (1977), № 6 (1980), №7 „ეპილოგი"; სიმფონიური ნაწარმოებებისა: „სევდა ნათელი" 2 სოლისტი ბიჭუნას, ბიჭუნათა გუნდის და დიდი სიმფონიური ორკესტრისათვის (ეძღვნება ომში დაღუპული ბავშვების ხსოვნას, 1985), „ქარით დატირებული" ლიტურგია დიდი სიმფონიური ორკესტრისა და სოლო ალტისთვის (ეძღვნება გივი ორჯონიკიძის ხსოვნას, 1989), „კიდევ ერთი ნაბიჯი" სიმფონიური ორკესტრისა და მაგნიტური ფირისათვის (1992), „უფრთონი" სიმფონიური ორკესტრისათვის (1993), „სევდისფერი ქვეყანა" სიმფონიური ორკესტრისათვის (1994), Lament — ლუიჯი ნონოს ხსოვნისადმი მიძღვნილი სამგლოვიარო მუსიკა — ვიოლინოს, სოპრანოს და სიმფონიური ორკესტრისათვის (1994), „სიმი" ვიოლონჩელისა და სიმფონიური ორკესტრისათვის (1995), „... a la დუდუკი" სასულე კვინტეტისა და ორკესტრისათვის (1995); კამერული ნაწარმოებებისა: „სიცოცხლე შობის გარეშე" — 4 ნაწარმოებისაგან შემდგარი ციკლი: „დილის ლოცვები" კამერული ორკესტრისა და მაგნიტური ფირისათვის (1990), „შუადღის ლოცვები" კლარნეტის, სოპრანო-ბიჭუნას და კამერული ორკესტრისათვის (1991), „საღამოს ლოცვები" 8 ქალის დაბალი ხმისა და კამერული ორკესტრისათვის (1991), „ღამის ლოცვები" სიმებიანი კვარტეტისა და მაგნიტური ფირისათვის (1992), „ღამის ლოცვები" სოპრანო-საქსოფონის, სიმებიანი ორკესტრისა და მაგნიტური ფირისათვის (1994), „Abii ne viderem" ფლეიტისა და ორკესტრისათვის (1992), „Abii ne viderem" ალტისა და ორკესტრისათვის (1993), „Magnum Ignotum" სასულე ანსამბლისა და მაგნიტური ფირისათვის (1994), Exil სოპრანოს, მცირე ანსამბლისა და მაგნიტური ფირისათვის (1994), „V&V" ვიოლინოს, მაგნიტოფირზე ჩაწერილი ხმისა და სიმებიანი ორკესტრისათვის (1994), „გოდების შემდეგ" ვიოლონჩელისათვის (1994), „ქარის მერე" ალტისა და სოპრანოსათვის (1994), ბოსტონ-ვალსი ფორტეპიანოსა და სიმებიანი ორკესტრისათვის, Time and again ვიოლინოსა და ფორტეპიანოსათვის (1997), „დიპლიპიტო" ჩელოს, კონტრ-ტენორისა და კამერული ორკესტრისათვის (1997). აგრეთვე მუსიკისა რ.სტურუას, ე.შენგელაიას, გ.დანელიას სპექტაკლებისა და ფილმებისათვის. ძირითადი გამომცემლები არიან: H.Sikorski (ჰამბურგი), G.Shirmer (ნიუ იორკი), Edition Peters (ლაიპციგი), M.P.Belaieff (ფრანკფურტი), Ricordi (მილანი) და სხვ. ძირითადი ხმის ჩამწერი კომპანიები არიან: ECM, CPO (გერმანია), Olimpia, EMI (ლონდონი), Nonsuch (აშშ), Sony Classical (იაპონია), Undina (ფინეთი) და სხვ. არის ყოფილი საბჭოთა კავშირის (1977), საქართველოს სახელმწიფო (1981) და რუსთაველის პრემიების ლაურეატი (1981), „ნიკას" პრიზის მფლობელი კინომუსიკისათვის (1987), საბჭოთა კავშირის სახალხო არტისტი (1988), ღირსების ორდენის კავალერი (1995). მისი ბიოგრაფია შეტანილია ცნობარში The International Who's Who (Europa Publications LTD. London WC 1 b3 JN).

მისამართი: (ბინის) ტოვსტონოგოვის 6. თბილისი. ტელ: 95-03-39.

„ხოლო იმაში, რასაც გწერთ, ღმერთია მოწმე, რომ არა ვტყუი." (წმინდა პავლეს ეპისტოლე გალატელთა მიმართ: I, 20)

თინათინ ყაუხჩიშვილი ფილოლოგი, საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის აკადემიკოსი, მეცნიერების დამსახურებული მოღვაწე. დაიბადა თბილისში 1919 წ. 10 მაისს. მშობლები: თამარ იშხნელი-ყაუხჩიშვილი, სიმონ ყაუხჩიშვილი; მეუღლე — ოთარ ჯინორია; შვილები: გია გელაშვილი (1937), ლია ჯი-

ნორია (1941). დაამთავრა თსუ ფილოლოგიის ფაკ-ტი (1941). იყო ისტორიის ინ-ტის წყაროთმცოდნეობის განყოფილების უმცროსი, უფროსი, მთავარი მეცნიერ-თანამშრომელი (1944 წლიდან), თსუ კლასიკური ფილოლოგიის კათედრის დოცენტი (1945-68), პროფესორია 1968 წლიდან. დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია: „მასალები Ꮻ-ს ისტორიისათვის" (V-XI სს ძეგლების მიხედვით), სადოქტორო — „ბერძნული წარწერები საქართველოში" (1953). გამოქვეყნებული აქვს მონოგრაფიები: „ბერძნული წარწერები საქართველოში", სტრაბონის „გეოგრაფია", „აპიანე, მითრიდატეს ომების ისტორია", „ჰეროდოტეს ცნობები საქართველოს შესახებ" და სხვ. მისი ბიოგრაფია შეტანილია ცნობარში: Who's Who (IBC, Cambridge).

მისამართი: (სამსახურის) მელიქიშვილის 10. თბილისი 380009. (ბინის) ბაზალეთის 3, ბ.6. ტელ: 22-16-63.

წიგნის სიყვარული ბაშვობიდან; შრომისმოყვარეობა; თავმოყვარეობა; პრინციპულობა; პუნქტუალობა; მოვალეობის გრძნობა.

თეიმურაზ ყაჭეიშვილი სამტრედიის რაიონის გამგეობის თავმჯდომარე. დაიბადა სამტრედიაში 1946 წ. 3 იანვარს. მშობლები: თამარ თავაძე, ვაჟა ყაჭეიშვილი; მეუღლე — გიული ფრანგულაშვილი (1946); შვილები: თამარი (1965), მაკა (1972), ეკა (1978). დაამთავრა სასოფლო-სამეურნეო ინ-ტის აგრონომიული ფაკ-ტი (1970). იყო თბილისის გამწვანების მეურნეობის ტრესტის თანამშრომელი (1966-72), დამზადების სამინისტროს თანამშრომელი (1972-86), პურპროდუქტების სამინისტროს შრომის დაცვისა და უსაფრთხოების ტექნიკის სამმართველოს უფროსი (1986 წლიდან), კომერციული ცენტრის—„საქართველოს პურის" დირექტორი (1993-96), შპს „საქპურსერვისის" გენერალური დირექტორი (1996 წლიდან). გამგეობის თავმჯდომარეა 1997 წლიდან.

ჰობი: მეგობრულ და ახლობლურ წრეში ყოფნა.

მისამართი: (სამსახურის) რესპუბლიკის 6. სამტრედია. ტელ/ფაქსი: 93-22-90. (ბინის) კიკვიძის 11. სამტრედია. ტელ: 2-42-42.

გულწრფელობა სიტყვასა და საქციელში, მოფიქრებული მოქმედება, სიმტკიცე და არა ჯიუტობა, დროის შეგნებული გამოყენება. ვაკეთო მარტო ის, რაც გადაწყვეტილი მაქვს და არა ის, რაც მოხდება. ყოველდღიური კეთილსინდისიერი ანგარიშგება საკუთარი თავის წინაშე, არავითარი ტრაბახი იმის შესახებ, რაც იყო და არც იმაზე, რა არის და რა იქნება. ფულის ხარჯვა მხოლოდ აუცილებელსა და სასიამოვნოზე და არა ანგარიშმიუცემლად. სრული სიმშვიდე, ყოველ შემთხვევაში, გარეგნულად მაინც. ობიექტურობა და კვლავ ობიექტურობა.

თემურ ყვითელაშვილი გიტარისტი, კომპოზიტორი. დაიბადა თბილისში 1960 წ. 4 ივლისს. მშობლები: ციალა პალტაგაშვილი, პავლე ყვითელაშვილი; მეუღლე — ლანა ყვითელაშვილი (1968); შვილები: მაია (1991), თემური (1998). იყო თბილისის უმაღლესი სასწავლებლების მუსიკალური ანსამბლების წევრი (1979-87); უკრავდა ანსამბლებში „დიელო" (1982-83), „ორერა" (1984-85), „თეატრონი" (1986-87), „ნატვრის ხე" (1987-88), „ივერია" (1988-94), ვ.კიკაბიძის ანსამბლში (1994-98); თანამშრომლობდა ს.პაელიაშვილთან, თ.გვერდწითელთან, მ.სეფაშვილთან; ტელეკომპანია „დრონში" იყო ავტორი და წამყვანი ციკლისა „თანამედროვე მსოფლიო საგიტარო ხელოვნება". საქართველოში პირველად გამართა საგიტარო სოლო-კონცერტი ფილარმონიაში (1998). გამოცემულია მისი 3 სოლო-ალბომი, 3 კომპაქტური დისკი და კომპაქტური კასეტა. 1994 წელს ჰოლივუდის გიტარისტთა კონკურსზე აღიარეს წლის საუკეთესო გიტარისტად, 1996 წელს — საქართველოს საუკეთესო ინსტრუმენტალისტად. არის „ახალი მუსიკის ცენტრის" ნამდვილი წევრი, ღირსების ორდენის კავალერი (1998).

ჰობი: სპორტი.

პროფესიონალიზმი, დისციპლინა, პუნქტუალობა, პირდაპირობა, პატიოსნება, ერთგულება, პრინციპულობა, შრომისმოყვარეობა — ასეთი ცხოვრებით ვიცხოვრე, ვცხოვრობ, ვიცხოვრებ. ამან განაპირობა ჩემი წარმატება.

რევაზ (სოსო) ყიფიანი იურისტი, იუსტიციის სახელმწიფო მრჩეველი, საქართველოს გენერალური პროკურორის მოადგილე, საქართველოს დამსახურებული იურისტი. დაიბადა ზესტაფონში 1927 წ. 26 ნოემბერს. მშობლები: ნადია მასხარაშვილი, ვიქტორ ყიფიანი; მეუღლე — ენდი ყიფიანი (1940); შვილები: მაია (1962), თინათინი (1965). დაამთავრა სსრკ იურიდიული ინ-ტი (მოსკოვი, 1952). იყო ქუთაისის პროკურატურის გამომძიებელი (1952-62), საკავშირო პროკურატურის უფროსი გამომძიებელი (მოსკოვი, 1962-64), საქართველოს პროკურატურის განსაკუთრებით მნიშვნელოვან საქმეთა გამომძიებელი, რესპუბლიკის პროკურორის უფროსი თანაშემწე, საერთო ზედამხედველობის განყოფილებისა და საგამოძიებო სამმართველოს უფროსი (1964-81), ამიერკავკასიის ტრანსპორტის პროკურორი (1980-90). საქართველოს გენერალური პროკურორის მოადგილეა 1990 წლიდან. არის სამედიცინო-სოციალურ მეცნიერებათა აკადემიის საპატიო აკადემიკოსი (1998), საქველმოქმედო საზოგადოება „ოკრიბას" და ფეხბურთელთა გუნდ „მეშახტეს" პრეზიდენტი.
ჰობი: ქველმოქმედება.
მისამართი: (სამსახურის) გორგასლის 24. ტელ: 93-26-20, 99-55-50. (ბინის) ჭავჭავაძის 39, ბ.102. ტელ: 23-37-37, 22-33-57.

ჩემი მიზანი იყო გავმხდარიყავი პროფესიონალი გამომძიებელი. გამენია ქველმოქმედება სხვადასხვა სფეროში.

ჯიმი ყიფიანი საქართველოს უზენაესი სასამართლოს თავმჯდომარის პირველი მოადგილე, პირველი კლასის მოსამართლე. დაიბადა თბილისში 1940 წ. 13 თებერვალს. მშობლები: ქსენია ჩუბინაძე-ყიფიანი, კონსტანტინე ყიფიანი; მეუღლე — ბაია მგელაძე-ყიფიანი (1949); შვილები: ნინო (1970), ნათია (1973). დამთავრა თსუ ეკონომიური (1965) და იურიდიული (1974) ფაკ-ტები. იყო თბილისის ორჯონიკიძის რ-ნის ცენტრალური შემნახველი სალაროს უფროსი (1965-73), საქართველოს უზენაესი სასამართლოს საქმეთა მმართველი (1973-77), უზენაესი სასამართლოს წევრი (1977-91), უზენაესი სასამართლოს თავმჯდომარის მოადგილე (1991-92). უზენაესი სასამართლოს თავმჯდომარის პირველი მოადგილეა 1992 წლიდან. არის უზენაესი სასმართლოს ჟურნალის „მართლმსაჯულების მაცნე" და ბუკლეტის „მართლმსაჯულების სასახლე" რედაქტორი.
ჰობი: ცხენოსნობა, მეგობრებთან და შვილიშვილთან (ლაშა მაისურაძე) ურთიერთობა.
მისამართი: (სამსახურის) ძმები ზუბალაშვილების 32. თბილისი 380010. ტელ: 99-09-62. ფაქსი: 93-52-94. (ბინის) ვაზისუბნის 12, ტელ: 37-61-92.

ადამიანის სურვილია ლამაზად იცხოვროს. ლამაზად იცხოვრო — ნიშნავს გაგაჩნდეს ჭეშმარიტი აზრი, ჭეშმარიტი სიტყვა და ჭეშმარიტი ქმედება. მე მიმაჩნია, რომ წესიერება, პრინციპულობა, სამართლიანობა უნდა იყოს ყველა ადამიანის ცხოვრების კრედო. არასოდეს მიღალატია ჩემი პრინციპებისათვის. საქმისადმი ერთგულება და სიყვარული ყოველთვის თავის შედეგს იძლევა. სადაც სიყვარულია, ღმერთიც იქ არის.

ზურაბ ყიფშიძე მსახიობი, საქართველოს დამსახურებული არტისტი. დაიბადა თბილისში 1953 წ. 10 აგვისტოს. მშობლები: ელენე ყიფშიძე, ავთანდილ ვერულეიშვილი; მეუღლე — ლელა გოცირიძე (1959); შვილები: გიორგი (1977),

ელენე (1982). დაამთავრა კინემატოგრაფიის საკავშირო ინ-ტის სამსახიობო ფაკ-ტი (მოსკოვი, 1976). არის კინომსახიობთა თეატრისა და კინოსტუდია „ქართული ფილმის" მსახიობი (1976 წლიდან). მონაწილეობდა 50-ზე მეტ ფილმში, მათ შორის: „სურამის ციხე", „ბრავო, ალბერ ლოლიშ!", „ნეილონის ნაძვის ხე", „დონ კიხოტი", „მარტოხელა მონადირე", „ცოდვის შვილები", „ექსპრეს-ინფორმაცია", „ორფეოსის სიკვდილი"; 10-ზე მეტ სპექტაკლში, მათ შორის: „შუშანიკის წამება", „ჩვენი პატარა ქალაქი", „მამა". არის კომკავშირის პრემიის ლაურეატი. მიღებული აქვს რუსეთის კინოაკადემიის მთავარი პრიზი "Ника" მამაკაცის მეორეხარისხოვანი როლის საუკეთესო შესრულებისთვის (1997), რუსთავის თეატრალური ფესტივალის გრან-პრი („მამა").

ჰობი: ცხოველები.

მისამართი: (სამსახურის) ახმეტელის 10ა. ტელ: 51-13-16. აღმაშენებლის 164, ტელ: 34-07-88. (ბინის) ჩიქოვანის 20. ტელ: 33-41-07.

კაცთმოყვარეობა.

ნოდარ ყიფშიძე ექიმი, ექსპერიმენტული და კლინიკური თერაპიის ინ-ტის დირექტორი, საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის აკადემიკოსი, მეცნიერების დამსახურებული მოღვაწე. დაიბადა თბილისში 1923 წ. 12 ოქტომბერს. მშობლები: დარია გაბაშვილი, ნიკოლოზ ყიფშიძე, მეუღლე — ლელი ჭეიშვილი (1926); შვილები: ნიკოლოზი (1952), ნინო (1958). დაამთავრა თსსი სამკურნალო ფაკ-ტი (1946). იყო თსსი თერაპიის კათედრის ექიმი-ორდინატორი (1946-48), ქირურგიისა და ჰემატოლოგიის ინ-ტის ასპირანტი (1948-51), ექიმთა დახელოვნების ინსტიტუტის I თერაპიული კათედრის ასისტენტი (1951-53), დოცენტი (1953-54), სსრკ მედიცინის მეცნ. აკადემიის თერაპიის ინ-ტის დოქტორანტი (1954-57), გაეროს ექიმი (აშშ, 1957-59), ექიმთა დახელოვნების ინ-ტის დოცენტი (1959-60). თერაპიის ინ-ტის დირექტორია 1960 წლიდან. მივლინებით იმყოფებოდა შვეიცარიაში მსოფლიო ჯანდაცვის ორგანიზაციის ბიოლოგიის, ფარმაკოლოგიისა და თერაპიის სამმართველოს დირექტორად (ჟენევაში,1963-65). დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია: „მასალები ენდოკარდიტის კლინიკური დიაგნოსტიკის შესწავლისათვის" (1953), სადოქტორო — „ათეროსკლეროზული კარდიოსკლეროზი და ზოგიერთი ფაქტორის გავლენა მის განვითარებაზე" (1963). არის 460-ზე მეტი სამეცნიერო ნაშრომის (150 გამოქვეყნებულია უცხოეთში), 16 მონოგრაფიის (ქართულ, რუსულ, ინგლისურ, ესპანურ, გერმანულ ენებზე), 22 გამოგონების ავტორი. არის 10-მდე სამეცნიერო ჟურნალის რედკოლეგიისა და სარედაქციო საბჭოების წევრი. არის 17 სამეცნიერო, საზოგადოებრივი ორგანიზაციის წევრი, მათ შორის: საქართველოსა და რუსეთის სამედიცინო აკადემიების, შვედეთის, ნიუ-იორკის, გერმანიის აკადემიების წევრი, ვაშინგტონის მეცნ. აკადემიის აკადემიკოსი (1997), საქართველოს თერაპიული საზოგადოებისა და საზოგადოება „ექიმები ბირთვული ომის წინააღმდეგ" თავმჯდომარე. მიღებული აქვს საქართველოს (1981), სსრკ (1986, 1989) სახელმწიფო პრემიები მეცნიერებისა და ტექნიკის დარგში, ყოფილი საბჭოთა კავშირის სამედიცინო აკადემიის ა.ლ. მიასნიკოვის სახელობის პრემია (1989), არის „შრომის წითელი დროშის" 2 ორდენის (1966, 1971), ხალხთა მეგობრობის (1983), ღირსების ორდენის კავალერი (1998).

ჰობი: კლასიკური მუსიკა, ნადირობა.

მისამართი: (სამსახურის) ტელ.: 95-47-45, 23-01-47. (ბინის) ვერიკო ანჯაფარიძის 9, ბ. 3. ტელ.: 22-76-30.

ვახტანგ ყოლბაია საქართველოს პარლამენტის თავმჯდომარის მოადგილე. დაიბადა გალში 1952 წ. 9 სექტემბერს. მშობლები: ნორა აქუბარდია, გაბრი-

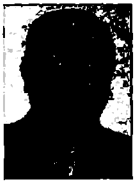

ელ ყოლბაია; მეუღლე—დალი თორია (1953); შვილები: თამარი (1978), დავითი (1982). დაამთავრა მოსკოვის კვების მრეწველობის ინ-ტის ეკონომიკა-ორგანიზაციის ფაკ-ტი (1974). იყო გალის N1 ჩაის ფაბრიკის მუშა (1967-69), მზიურის მეჩაიეობის მეურნეობის მუშა (1974), წყალსადენის ტერიტორიული სამმართველოს ეკონომისტი, უფროსი ეკონომისტი (1974-76), გალის რაიკომის მდივანი, რაისაბჭოს აღმასკომის თვმჯდომარე, კპ რაიკომის მდივანი, I მდივანი (1977-80), სოხუმის კომკავშირის საოლქო კომიტეტის განყოფილების გამგე, კომიტეტის II მდივანი (1981-84), აფხაზეთის ა/რ უმაღლესი საბჭოს თავმჯდომარის I მოადგილე (1990-91), კომისიის თავმჯდომრე (1991-93), აფხაზეთის ა/რ მინისტრთა საბჭოს თავმჯდომარის მოადგილე (1993), საქართველოს პარლამენტის წევრი (1992-94), გალის რ-ნის გამგებელი (1994-95). პარლამენტის თავმჯდომარის მოადგილეა 1995 წლიდან.

ჰობი: პოლიტიკური და ისტორიული ლიტერატურა, სპორტი (ფეხბურთი).

მისამართი: (სამსახურის) რუსთაველის 8. თბილისი 380018. საქართველოს პარლამენტი. ტელ: 99-83-61. (ბინის) აგრბას 2ა. ბ.22. სოხუმი.

საქმისადმი მაღალი პასუხისმგებლური დამოკიდებულება, საქმის უხმაუროდ კეთება, პატიოსნება, პრინციპულობა, პრაგმატულობა, კომუნიკაბელურობა, კრიტიკის ატანა, თავაზიანობა, თავმდაბლობა, შრომისმოყვარეობა.

ზაურ ყრუაშვილი საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის წევრ-კორესპონდენტი, სამეცნიერო-საწარმოო გაერთიანება „ანალიტხელსაწყოს" გენერალური დირექტორი. დაიბადა სოფ. ხოტევში (ამბროლაურის რ-ნი) 1932 წ. 6 ოქტომბერს. მშობლები: თამარ ჭელიძე, ევსტროფი ყრუაშვილი; მეუღლე — ლალი ჯოხაძე (1938); შვილები: დავითი (1968), თამარი (1966). დაამთავრა მოსკოვის მეტალურგიის ინ-ტი (1956). იყო რუსთავის სამეცნიერო-საწარმოო ინსტიტუტ „ავტომატმრეწვის" გენერალური დირექტორი (1968-77). „ანალიტხელსაწყოს" გენერალური დირექტორია 1977 წლიდან. დაიცვა სადოქტორო დისერტაცია „მეტალის ავტომატიზირებული გახურება" (1975). არის 200-მდე სამეცნიერო ნაშრომის (მონოგრაფიები, სახელმძღვანელოები), 60-მდე გამოგონების ავტორი. მინიჭებული აქვს რესპუბლიკის საპატიო გამომგონებლისა და რესპუბლიკის საპატიო ინჟინრის წოდებები, დაჯილდოებულია სსრკ ორდენებითა და მედლებით. არის საინჟინრო აკადემიის ნამდვილი წევრი (1996), საერთაშორისო ინფორმატიზაციის აკადემიის წევრი (1994). მისი ბიოგრაფია შეტანილია ამერიკის ბიოგრაფიული ინ-ტის ცნობარში Distinguished Leadership (ABI 1997), კემბრიჯის ცნობარში Who's Who (IBC 1999).

ჰობი: ბილიარდი.

მისამართი: (სამსახურის) კახეთის გზატკეცილი 36. ტელ: 77-68-22. (ბინის) ძმები ზუბალაშვილების 10. თბილისი, 380004. ტელ: 98-51-11.

წიგნის სიყვარული, შრომის ეთიკა, ინფორმატულობა სხვადასხვა სფეროში, არც ერთი საათი უსაქმურად, შრომისა და საქმის სიყვარული, სპორტი და მეგობრები. არც ერთი დღე მეგობრების გარეშე.

ბორის ყურაშვილი საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის წევრ-კორესპონდენტი, ზოოლოგიის ინსტიტუტის დირექტორის მრჩეველი, პარაზიტოლოგიის ლაბორატორიის გამგე, პროფესორი. დაიბადა სოფ. ჯოლევში (მარტვილის რ-ნი) 1912 წ. 13 იანვარს. მშობლები: მარიამ გაბუნია, ეპიფანე ყურაშვილი; მეუღლე — მერი მაჩაბელი (1924); შვილები: რამაზი (1942), თამაზი (1947). დაამთავრა თსუ ბიოლოგიის ფაკ-ტი (1937), თსსი სამკურნალო ფაკ-ტი (1946). იყო თსსი ბიოლოგია-პარაზიტოლოგიის კათედრის ასისტენტი (1937-41), სამამულო ომის მონაწილე (1941-43), ზოოლოგიის ინ-ტის დირექტორი (1964-89). ზოოლოგიის ინ-ტის დირექტორის მრჩეველია 1989 წლიდან, პარაზიტოლოგიის

ლაბორატორიის გამგე — 1947 წლიდან. დაიცვა სადოქტორო დისერტაცია „საქართველოს სანადირო-სარეწაო ფრინველების ჰელმინთები ფაუნისტური და ეკოლოგიური გაშუქებით" (1955). ავტორია 210-ზე მეტი სამეცნიერო ნაშრომისა (მათ შორის 14 მონოგრაფიის და სახელმძღვანელოსი). არის ბიოლოგიურ-ჰელმინთოლოგიური სკოლის ფუძემდებელი საქართველოში; ჩეხოსლოვაკიის, ბულგარეთის, უკრაინის, რუსეთის პარაზიტოლოგთა საზოგადოებების საპატიო წევრი, საქართველოს სახელმწიფო პრემიის ლაურეატი (1985), მეცნიერების დამსახურებული მოღვაწე (1966), სოროსის პროფესორის წოდების პრიზიორი (1995). დაჯილდოებულია 5 ორდენით და 13 მედლით, მათ შორის ღირსების ორდენით (1997). მოქალაქეთა კავშირის წევრია 1995 წლიდან. ხელმძღვანელობს საქართველოს ომის, შრომისა და შეიარაღებული ძალების ვეტერანთა რესპუბლიკურ საბჭოს (1997 წლიდან). მისი ბიოგრაფია შეტანილია ქართულ საბჭოთა ენციკლოპედიაში (1986), აშშ-ის ბიოგრაფიული ინ-ტის ცნობარში Who's Who (1995 წლიდან. არის ამ ინ-ტის ნომინატორი) და კემბრიჯის ბიოგრაფიული ცენტრის ცნობარში (IBC, 1996).
ჰობი: ფოტოგრაფია, ევროპული ცეკვები.
მისამართი: *(სამსახურის) ზოოლოგიის ინსტიტუტი. ჭავჭავაძის 31. თბილისი, 380079. ტელ: 29-01-48. (ბინის) ნ.ნიკოლაძის 7. თბილისი, 380007. ტელ: 99-93-51.*

თავშეკავებულობა, თავმდაბლობა, სიკეთის ქმნა, ახალგაზრდებისადმი სიყვარული, პატივისცემა და დაფასება, კეთილი დამოკიდებულება უფროსი ადამიანებისადმი, მშობლებისადმი პატივისცემით მოპყრობა. არავისა არ მშურს, ცუდს რომ მიკეთებენ, ვცდილობ მას კარგით ვუპასუხო. ჩემი ყოფილი სტუდენტები, შემდგომ უკვე ცხოვრებაში გამოსულნი, დიდი პატივისცემითა და სიყვარულით მხვდებიან. ჩემი ცხოვრების მანძილზე დიდი ხელის შეწყობა მქონდა მშობლებისაგან, სტიმული და სიხალისე ჩემი მეუღლისა და შვილებისაგან. ფასდაუდებელია ჩემი მასწავლებლების, აკადემიკოს კონსტანტინე სკრიაბინისა და პროფესორ ვალერიან როსტომბეკოვის ღვაწლი.

თამაზ ყურაშვილი მუსიკოსი, მუსიკალური ცენტრის სამხატვრო ხელმძღვანელი, საქართველოს დამსახურებული არტისტი. დაიბადა თბილისში 1947 წ. 25 აგვისტოს. მშობლები: მერი მაჩაბელი, ბორის ყურაშვილი; მეუღლე — თამარ ყურაშვილი (1956); შვილი — ბორისი (1976). დაამთავრა თსუ (1970), თბილისის სახ. კონსერვატორია. იყო ფილარმონიის ანსამბლ „დიელოს" (1968-69), ანსამბლ „ჩანგის" (1970), რადიოსა და ტელევიზიის კომიტეტის საესტრადო ორკესტრის (1968-82) სოლისტი; ჯაზ-ანსამბლის ხელმძღვანელი (1979), საესტრადო-სიმფონიური ორკესტრის მთავარი დირიჟორი და სამხატვრო ხელმძღვანელი (1983-85). არის კომპოზიტორი მოკლემეტრაჟიანი მხატვრული ფილმისა — „სუფთა დაფა" (1982), მხატვრული ფილმისა — „ისინი" (1993), თელავის დრამატული თეატრის სპექტაკლისა „ათვინიერებენ მიმინოს" (1985), ს. ახმეტელის თეატრის სპექტაკლისა „შავი კატა". არის ბიოლოგიურ მეცნიერებათა კანდიდატი (1984). მისი ბიოგრაფია შეტანილია „ჯაზის ენციკლოპედიაში" (აშშ, 1984) , „ჯაზის ანთოლოგიაში" (აშშ, 1995), „ჯაზის ახალ ენციკლოპედიაში" (1999). ჩაწერილი აქვს 7 ფირფიტა (მოსკოვში, სოფიაში, ბრატისლავაში, სანკტ-პეტერბურგში, აშშ-ში).
ჰობი: კალათბურთი, კრივი.
მისამართი: *(ბინის) ნ.ნიკოლაძის 7. ტელ: 99-93-51.*

შ

თამაზ შავთვალაძე საქართველოს პარლამენტის წევრი. დაიბადა წითელწყაროში 1951 წ. 3 მაისს. მშობლები: დარეჯან გონაშვილი, მიხეილ შავთვალაძე; მეუღლე — ცისანა ბოხუა (1953); შვილები: დავითი (1977), გიორგი (1979). დაამთავრა სასოფლო-სამეურნეო ინ-ტის ჰიდრომელიორაციის ფაკ-ტი (1980), თსუ ბიზნესის უმაღლესი სკოლა (1992). იყო მშენებელი მუშა (1968-69), ცეცხლფარეში, მექანიკოსი, საწყობის გამგის თანაშემწე (1971-75), უფროსი ინჟინერი, სამუშაოთა მწარმოებელი, უბნის უფროსი, მთავარი ინჟინერი, სამმართველოს უფროსის მოადგილე (1980-92), გენერალური დირექტორის მოადგილე, წარმოების უფროსი (1992-95). პარლამენტის წევრია 1995 წლიდან. არის პარლამენტის აგრარულ საკითხთა კომიტეტის თავმჯდომარის მოადგილე. იყო პოლიტიკურ გაზეთ „ამბიონის" ერთ-ერთი გამომცემელი (1988-90), სკკპ წევრი (1976-89), ედპ-ის წევრი (1988-96). სახალხო პარტიის წევრია 1996 წლიდან.
ჰობი: მოგზაურობა, კითხვა, ქართული ხალხური სიმღერები, კლასიკური და საოპერო მუსიკა, მეგობრებთან ყოფნა, ერთად მოლხენა (ქართული სუფრა).
მისამართი: (სამსახურის) საქართველოს პარლამენტი. რუსთაველის 8. თბილისი, 380018. ტელ: 93-38-07. (ბინის) ვარკეთილი-3. კორპ. 32. ბ. 76. თბილისი. ტელ: 73-95-68.

ეროვნული და პოლიტიკური დამოუკიდებლობა, დემოკრატიული და სამართლიანი საზოგადოების მშენებლობა — სოციალურ საბაზრო ეკონომიკის პრინციპებზე დამყარებული, ძლიერი თავდაცვით. ქრისტიანული პრინციპებიდან გამომდინარე, ადამიანი არ უნდა იყოს დამოკიდებული ხელისუფლებაზე. ადამიანის ღირსება არ არის დამოკიდებული მის მიღწევებსა თუ წარუმატებლობაზე. ის არის ისტორიის სუბიექტი და არა ობიექტი, რომელიც პასუხისმგებელია ღვთის წინაშე, უნდა ებრძოდეს უთანასწორობასა და უსამართლობას.

გიორგი შაიშმელაშვილი საქართველოს პარლამენტის წევრი, ურბანისტიკის ქვეკომიტეტის თავმჯდომარე, განათლების, მეცნიერებისა და კულტურის კომიტეტის წევრი, საქართველოს პედაგოგიურ მეცნიერებათა აკადემიის აკადემიკოსი, პროფესორი, საქართველოს იუნესკოს საქმეთა კომიტეტის ვიცე-პრეზიდენტი. დაიბადა სოფ. ნუკრიანში (სიღნაღის რ-ნი) 1939 წ. 8 ოქტომბერს. მშობლები: თამარ მესტიაშვილი, მიხეილ შაიშმელაშვილი; მეუღლე — ირინე ბეგიაშვილი (1943); შვილი — გიორგი (1970). დაამთავრა სპი არქიტექტურის ფაკ-ტი (1963). იყო რომის ურბანისტიკის ინ-ტის სტაჟიორი (1974-75), სპი დოცენტი (1980 წლიდან), სტუ არქიტექტურული გეგმარების კათედრის გამგე (1989-95), საქართველოში ურბანისტიკის კათედრის დამფუძნებელი და მისი პირველი გამგე (1992-95). სტუ პროფესორია 1992 წლიდან, პედაგოგიურ მეცნიერებათა აკადემიის აკადემიკოსი — 1997 წლიდან. იყო საქართველოს უზენაესი საბჭოს (1990-91), პარლამენტის (1992-95) წევრი. მეორედ აირჩიეს პარლამენტში 1995 წელს. თავმჯდომარეობს საქართველო-იტალიის საპარლამენტო დელეგაციას. არის მცხეთის კომპლექსური ქალაქგეგმარებითი რეკონსტრუქციის პროექტის მთავარი არქიტექტორი, იუნესკოს მსოფლიო მემკვიდრეობის ცენტრთან შემუშავებული მცხეთის ურბანული მემკვიდრეობის აღორძინების საერთაშორისო პროგრამის ხელმძღვანელი (1983), 100-ზე მეტი არქიტექტურულ-ქალაქგეგმარებითი პროექტისა და 50-მდე სამეცნიერო ნაშრომის ავტორი. მხატვართა კავშირისა და არქიტექტორთა კავშირის (1962) წევრი.
ჰობი: კითხვა, ჩოგბურთი.

მისამართი: (სამსახურის) საქართველოს პარლამენტი. რუსთაველის 8. თბილისი, 380018. ტელ: 92-12-38, ფაქსი: 92-15-63. (ბინის) ი.აბაშიძის 19. თბილისი, 380079. ტელ: 22-17-36.

პროფესიონალიზმის პრიორიტეტისა და პროფესიული კულტურის განმსაზღვრელი როლის აღიარება. თითოეული ადამიანისა და საზოგადოების ცხოვრებაში კულტურის ფუნდამენტური მნიშვნელობის აღიარება და დამკვიდრება. სოციალურ-ეკონომიკური განვითარების სტრატეგიაში კულტურის ფაქტორის გათვალისწინების აუცილებლობა. კულტურული მემკვიდრეობის, როგორც კულტურის უმნიშვნელოვანესი შემადგენლის, დაცვის მნიშვნელობისთვის პოლიტიკური განზომილების მინიჭება, საზოგადოებრივ ცნობიერებაში იმ იდეის დამკვიდრება, რომ კულტურული მემკვიდრეობის უფლება ადამიანის უფლებებისგან განუყოფელია.

ამირან შალიკაშვილი რეჟისორი, მსახიობი, პანტომიმის თეატრის დირექტორი და სამხატვრო ხელმძღვანელი, პროფესორი, საქართველოს სახალხო არტისტი. დაიბადა ბათუმში 1939 წ. 22 მარტს. მშობლები: ელენე ზარიძე, ვალერიან შალიკაშვილი; მეუღლე — კირა მებუკე (1952); შვილები: ვალერი (1960), გოჩა (1965), დათო (1978), ამირანი (1983). დაამთავრა თბილისის კულტსაგანმათლებლო სასწავლებლის სარეჟისორო ფაკ-ტი (1960), თსსი დრამის მსახიობის სპეციალობით (1964). არის პანტომიმის თეატრის დირექტორი და სამხატვრო ხელმძღვანელი (1965 წლიდან), ქართული პროფესიონალური პანტომიმის სკოლის ფუძემდებელი (1967), თსთი პანტომიმის განხრის დამაარსებელი (1978), ბათუმის სახ. ხელოვნების ინ-ტის პანტომიმის სარეჟისორო და სამსახიობო სახელოსნოს ხელმძღვანელი (1999 წლიდან), „ევროპის მიმების ფედერაციის" თავმჯდომარის მოადგილე (1999). გამოქვეყნებული აქვს სტატიები პანტომიმის ხელოვნების შესახებ, წიგნი „პანტომიმა დუმილის პოეზიაა" (1990). არის კომკავშირის (1978) და მარჯანიშვილის (1981) პრემიების, პრემიის — „საუკეთესო რეჟისორი პლასტიკაში" (1990-91) ლაურეატი, „ღირსების ორდენის" კავალერი (1999). მისი ბიოგრაფია შეტანილია ქართულ ენციკლოპედიასა და „საერთაშორისო თეატრალურ ენციკლოპედიაში" (IBC, 1990).
ჰობი: ლექსების წერა.
მისამართი: (სამსახურის) რუსთაველის 37. თბილისი 380008. ტელ: 99-63-14. (ბინის) ე. ახვლედიანის აღმართი, 9. თბილისი 380002. ტელ: 96-14-17.
მსოფლიოს თეატრის სიყვარული, განსაკუთრებით ქართული თეატრისა.

შადიმან შამანაძე მწერალი, დრამატურგი. დაიბადა ლანჩხუთში 1958 წ. 27 დეკემბერს. მშობლები: ცისანა წილოსანი, ნოდარ შამანაძე. დაამთავრა რიგის სახელმწიფო უნივერსიტეტის ფილოლოგიის ფაკ-ტი (1980). მუშაობდა მწერალთა კავშირის თარგმანის მთავარ სარედაქციო კოლეგიაში (1981-91). არის მწერალთა კავშირის მხატვრული თარგმანის საგამომცემლო ცენტრ „ხომლის" დირექტორი, ლიტერატურულ გაზეთ „არილის" მთავარი რედაქტორი. გამოცემული აქვს ლექსების კრებულები, პიესები „ღია შუშაბანდი", „ერთხელ მხოლოდ, ისიც ძილში", არის ავტორი სცენარისა ფილმისთვის „მხოლოდ ერთხელ". მწერალთა კავშირის წევრია 1986 წლიდან.
მისამართი: (სამსახურის) ლესელიძის 4, თბილისი. ტელ: 99-83-00, ბესიკის 2, თბილისი. ტელ: 93-40-35. (ბინის) თემქა, XI მ/რ, II კვ. კორპ. 22-ა, ბ. 69. თბილისი, 380097.
უანგარობა.

ვახტანგ შამილაძე საქართველოს პარლამენტის წევრი, ფრაქცია „მამულის" თავმჯდომარე, საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის წევრ-კორეს-

პონდენტი, თსუ ეთნოლოგიის კათედრის გამგე. დაიბადა სოფ. ახალშენში (ხელვაჩაურის რ-ნი) 1935 წ. 15 სექტემბერს. მშობლები: ფადიმე მიქელაძე, მამია შამილაძე; მეუღლე — ლამა აბაშიძე (1939); შვილი — ნანა (1969). დაამთავრა თსუ ისტორიის ფაკ-ტი (1958). იყო ბათუმის სამეცნიერო-კვლევითი ინ-ტის სწავლული მდივანი (1969-79), დირექტორის მოადგილე (1980-84). თსუ ეთნოლოგიის კათედრის გამგეა 1983 წლიდან, პარლამენტის წევრია 1995 წლიდან, ფრაქცია „მამულის" თავმჯდომარე — 1997 წლიდან. დაიცვა სადოქტორო დისერტაცია „საქართველოს მესაქონლეობის სამეურნეო-კულტურული და სოციალურ-ეკონომიკური პრობლემები" (1979). გამოქვეყნებული აქვს სამეცნიერო ნაშრომები: „ალპური მესაქონლეობა საქართველოში" (1969), „Хозяйственно-культурные и социально-экологические проблемы скотоводства в Грузии" (თბილისი, 1979) და სხვ; სამეცნიერო-პოპულარული წიგნები: „ეს საოცარი ამერიკა" (1995), „ეროვნული პოლიტიკის ისტორიიდან ამერიკის შეერთებულ შტატებში" (1994), „სიმართლეს თვალი გავუსწოროთ" (1995). დაჯილდოებულია მედლით „შრომითი წარჩინებისათვის" (1978), საქართველოს სსრ უმაღლესი საბჭოს საპატიო სიგელით (1978), ღირსების ორდენით (1998). იყო სკკპ წევრი (1963-90), სსრკ სახალხო დეპუტატი (1989-91), სსრკ უზენაესი საბჭოს წევრი (1990-91), აჭარის ა/რ უზენაესი საბჭოს დეპუტატი (1992-95). არის აშშ-ის კავკასიის კულტურათა შემსწავლელი საერთაშორისო ასოციაციის წევრი (1993).
ჰობი: კლასიკური საოპერო მუსიკა.
მისამართი: (სამსახურის) საქართველოს პარლამენტი. რუსთაველის 8. თბილისი, 380018. ტელ: 93-27-61, 92-03-66, ფაქსი: 92-03-66. (ბინის) ფანასკერტელის 20. ბ. 7. თბილისი, 380071. ტელ: 33-03-73.

საზოგადოებრივი ინტერესების უზენაესობა, ღრმა პატივისცემა ეროვნული ტრადიციებისადმი, შრომისმოყვარეობა და თანმიმდევრობა დასახული მიზნის მისაღწევად. პასუხისმგებლობის გრძნობა დაკისრებული მოვალეობისადმი, შეეხება იგი პირად თუ სამსახურებრივ საქმიანობას. ყველგან და ყოველთვის სიმართლე, კეთილსინდისიერება და პატიოსნება. ერთგულება ოჯახის, ახლობლებისა და მეგობრებისადმი. ახლო ურთიერთობა და პირადი კონტაქტები ახლო და შორეული საზღვარგარეთის ქვეყნების მეცნიერებთან, კოლეგებთან.

ზურაბ შარაძე საქართველოს პარლამენტის წევრი, მიგრაციის და უცხოეთში მცხოვრებ თანამემამულეთა საქმეების კომიტეტის თავმჯდომარე, მეცნიერებათა აკადემიის წევრ-კორესპონდენტი, პროფესორი. დაიბადა სოფ. გურიანთაში (ოზურგეთის რ-ნი) 1940 წ. 17 ოქტომბერს. მშობლები: ნინა ბელიქანიძე, სევერიან შარაძე; მეუღლე — სვეტლანა გახარია (1940); შვილები: ლაშა (1965), გიორგი (1970), რუსუდანი (1972). დაამთავრა თსუ ფილოლოგიის ფაკ-ტი (1963). იყო თსუ რუსთაველის კაბინეტის თანამშრომელი (1966-67), ქართული ლიტერატურის ინ-ტის მეცნიერ-თანამშრომელი (1967-72), სწავლული მდივანი (1973-75), უფროსი მეცნიერ-თანამშრომელი (1975-78), ტექსტოლოგიის განყოფილების გამგე (1978-85), ინფორმაციისა და ბიბლიოგრაფიის განყოფილების გამგე (1985-92). ქართული ემიგრანტული მწერლობის განყოფილების გამგეა 1992 წლიდან. იყო ქართული ლიტერატურის მუზეუმის დირექტორი (1992-93), თსუ ქართული ემიგრაციის მუზეუმის დირექტორი (1994-95). დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია: „თეიმურაზ ბაგრატიონი — რუსთველოლოგი" (1966), სადოქტორო — „თეიმურაზ ბაგრატიონის ცხოვრება და მოღვაწეობა" (1975). არის 30-ზე მეტის წიგნის ავტორი მათ შორის: „თეიმურაზ ბაგრატიონი" 2 ტომად (1972,1974); „მიხაი ზიჩი და ქართული კულტურა" (1978); „მიკლო კიში და ქართული სტამბა" (1982); „ვიკარი — ვეფხისტყაოსნის მთარგმნელი" (1983). „ილია ჭავჭავაძე" მონოგრაფია ორ ტომად (1987, 1991); „უცხოეთის ცის ქვეშ"

3 ტომად (1992-93); „მემედ აბაშიძე" (ბათუმი,1995). არის საქართველო-უნგრეთის მეგობრობისა და კულტურული ურთიერთობის საზოგადოების თავმჯდომარე (1987 წლიდან), ივ.მაჩაბლის საზოგადოების თავმჯდომარე (1989 წლიდან), მწერალთა კავშირის გამგეობის წევრი, პარიზის ეროვნული საბჭოს და ჟურნალ „მებრძოლი საქართველოს" (პარიზი-მიუნხენი) რედაქციის წევრი, საქართველოს სახელმწიფო პრემიის, მემედ აბაშიძის, ნიკო ბერძენიშვილის პრემიების ლაურეატი. დაჯილდოვებულია უნგრეთის სახალხო რესპუბლიკის ოქროს მედლით „უნგრეთის ინტერესების დაცვისათვის მთელ მსოფლიოში".
ჰობი: ძველი ფოტოების შეგროვება.
მისამართი: (სამსახურის) რუსთაველის 8. თბილისი 380018. საქართველოს პარლამენტი. ტელ: 99-90-62. ფაქსი : 92-20-26. (ბინის) ჭავჭავაძის 15. ტელ: 23-26-15.

საქართველოს სამსახური.

თენგიზ შარმანაშვილი საქართველოს პარლამენტის საკონსტიტუციო, იურიდიულ საკითხთა და კანონიერების კომიტეტის თავმჯდომარის მოადგილე. დაიბადა თბილისში 1964 წ. 12 აგვისტოს. მშობლები: ნანა შარმანაშვილი, დავით შარმანაშვილი; მეუღლე — მაია უგლავა (1964); შვილები: მარიამი (1995), ნინო (1997). დაამთავრა თსუ ფილოლოგიის (1986) და იურიდიული (1996) ფაკულტეტები. იყო ენათმეცნიერების ინ-ტის უმცროსი მეცნიერ-თანამშრომელი (1986-92), სახელმწიფო კანცელარიის განყოფილების უფროსი (1992-93), ადამიანის უფლებათა დაცვისა და ეროვნებათაშორის ურთიერთობის სახ. კომიტეტის თავმჯდომარის მოადგილე. პარლამენტის წევრია 1995 წლიდან. არის სახალხო პარტიის წევრი.
ჰობი: მთამსვლელობა.
მისამართი: (სამსახურის) საქართველოს პარლამენტი. რუსთაველის 8. თბილისი, 380018. ტელ: 93-10-82, ფაქსი: 93-57-98, ელ-ფოსტა: t.shharman @ parliament. ge

პატიოსნება, პატრიოტიზმი და ყოველდღიური პროფესიული ზრდა არის ჩემი უმთავრესი კრედო. ჩემი მიზანია სერიოზული საფუძველი ჩაეყაროს საქართველოს ერთიანი ევროპული ოჯახის წევრად გახდომას, ჩვენი ეროვნული კულტურის განვითარებას. ჩემი წარმატება, ალბათ, განაპირობა ინდივიდუალურმა თვისებებმა და პოლიტიკაში გუნდური თამაშის წესების ცოდნამ.

ნუგზარ შატაიძე მწერალი, დრამატურგი. დაიბადა თბილისში 1944 წ. 9 მარტს. მშობლები: ელენე ხიზამბარელი, ვახტანგ შატაიძე; მეუღლე — ელისაბედ ყვავილაშვილი (1952); შვილები: ლალი (1965), თამუნა (1979), ვახტანგ (1985) შატაიძეები, ნინო მაღლაკელიძე (1977). სწავლობდა თსუ ფიზიკის ფაკ-ტზე. დაამთავრა სპი ენერგეტიკის ფაკ-ტი (1967). იყო ინჟინერ-ენერგეტიკოსი, ინჟინერ-მშენებელი, გაზეთ „ლელოს" კორესპონდენტი, ჟურნალ „სკოლა და ცხოვრების" განყოფილების გამგე, კ/ს „ქართული ფილმთან" არსებული გაერთიანების წევრი (1979-85), გამომცემლობა „მერანის" პროზის განყოფილების გამგე 1989 წლიდან. არის მოთხრობების კრებულების: „მოლხინო" (1986), „სოფლის ძველი სახლი" (1990), „ელიქარი" (1996), „ხელეური" (1998), „მოთხრობები" (1979) ავტორი. მისი სცენარების მიხედვით გადაღებულია ფილმები: „მევლუდი", „ლომა", „პეიტარი", „თედო", „მიახლოება". არის მწერალთა კავშირის რამდენიმე ყოველწლიური პრემიის, სახელმწიფო პრემიის ლაურეატი (1996), საქართველოს „პენ-ცენტრის" ვიცე-პრეზიდენტი 1998 წლიდან. დაჯილდოებულია ღირსების ორდენით. (1998) იყო მწერალთა კავშირის (1978-98), მწერალთა გაერთიანება „ოტარიდის" (1996-98) წევრი. მისი ბიოგრაფია შეტანილია ქართულ საბჭოთა ენციკლოპედიაში.

ჰობი: ქართული კერძები, ბილიარდი, თევზაობა.
მისამართი: (სამსახურის) გუდიაშვილის მოედანი 2. ტელ: 99-03-65.(ბინის) ნუცუბიძის პლატო IV მ/რ, კორპ. 17, ბ. 125. ტელ: 32-50-41.

თეიმურაზ შაშიაშვილი საქართველოს პრეზიდენტის სახელმწიფო რწმუნებული იმერეთის მხარეში. დაიბადა ქუთაისში 1951 წ. დაამთავრა ქუთაისის პოლიტექნიკური ინ-ტი. მუშაობდა ქუთაისის სტამბაში მუშად, ინჟინრად. იყო ქუთაისის ალმასკომის თავმჯდომარე (1989-91); საქართველოს უმაღლესი საბჭოს დეპუტატი (1990), საქართველოს დემოკრატიული აღმშენებლობისა და პოლიტოლოგიის ინ-ტის უფროსი მეცნიერ-თანამშრომელი (1992), პარლამენტის წევრი (1992-93), ქუთაისის მერი (1993-97), საქართველოს სახელმწიფოს მეთაურის სახელმწიფო რწმუნებული იმერეთის მხარეში (1995-97). პრეზიდენტის სახელმწიფო რწმუნებულია იმერეთის მხარეში 1997 წლიდან.
მისამართი: (სამსახურის) რუსთაველის 3. ქუთაისი, 380000. ტელ/ფაქსი: 98-29-39.

ნიკოლოზ შაშკინი საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს წევრი, იუსტიციის უფროსი მრჩეველი. დაიბადა უკრაინაში ქ. უმანში 1941 წ. 24 სექტემბერს. მშობლები: მატრონა შაშკინა, ვასილ შაშკინი; მეუღლე — ტატიანა შაშკინა (1949); შვილები: დიმიტრი (1975), ოლღა (1984). დაამთავრა თბილისის ფიზკულტურის ინ-ტი (1964) და თსუ იურიდიული ფაკ-ტი (1970). იყო შსს სისხლის სამართლის სამძებრო სამმართველოს ინსპექტორი (1971-74); რესპუბლიკის პროკურატურის განყოფილების (1974-76), სკკპ ცკ-ს ადმინისტრაციული განყოფილების პროკურორი (1976-79), „დინამოს" საბჭოს განყოფილების უფროსი (1979-80), რესპუბლიკის პროკურატურის განყოფილების უფროსი, საერთო ზედამხედველობის განყოფილების უფროსის მოადგილე, საგამოძიებო სამმართველოს უფროსის მოადგილე, საგამოძიებო ნაწილის უფროსი, სასამართლოზე ზედამხედველობის განყოფილების უფროსი (1980-88), თბილისის პროკურატურის საერთო ზედამხედველობის განყოფილების პროკურორი, უფროსი პროკურორი, ეკოლოგიის ჯგუფის უფროსი (1988-96). საკონსტიტუციო სასამართლოს წევრია 1996 წლიდან. არის სპორტის ოსტატი ცურვასა და წყალბურთში. მრავალი სპარტაკიადისა თუ საერთაშორისო ტურნირის მონაწილე.
ჰობი: თევზაობა, სპორტი.
მისამართი: (სამსახურის) რუსთაველის 29. თბილისი 380008. ტელ: 94-08-92. (ბინის) საბურთალოს ქუჩა კორპ. III, ბ. 11. ტელ: 38-26-40.
სიკეთის კეთება, მიზანსწრაფულობა, შრომისმოყვარეობა.

ედუარდ შევარდნაძე საქართველოს პრეზიდენტი, საქართველოს შეიარაღებული ძალების მთავარსარდალი. დაიბადა სოფ. მამათში (ლანჩხუთის რ-ნი) 1928 წ. 25 იანვარს. მეუღლე — ნანული ცაგარეიშვილი; შვილები: მანანა, პაატა. დაამთავრა ქუთაისის სახ. პედაგოგიური ინ-ტის ისტორიის ფაკ-ტი. იყო საქართველოს კომკავშირის ცკ-ს მცხეთის რაიკომის I მდივანი (1961-62), თბილისის პირველი მაისის რ-ნის რაიკომის I მდივანი (1963-64), საქართველოს საზოგადოებრივი წესრიგის დაცვის მინისტრის პირველი მოადგილე (1964-65), საქართველოს შინაგან საქმეთა მინისტრი (1965-72), საქართველოს კომპარტიის ცკ-ს I მდივანი (1972-85), სსრკ საგარეო საქმეთა მინისტრი (1985-90), ამ პოსტიდან გადადგომის შემდეგ ხელმძღვანელობდა საგარეო პოლიტიკურ ასოციაციას. 1992 წლის მარტიდან საქართველოს სახელმწიფო საბჭოს თავმჯდომარეა, იმავე წლის ოქტომბერში აირჩიეს საქართველოს პარლამენტის თავმჯდომა-

რედ, სახელმწიფოს მეთაურად. საქართველოს პრეზიდენტია 1995 წლიდან. გამოქვეყნებული აქვს მონოგრაფია „ჩემი არჩევანი". არის ბოსტონის, ჰარვარდის, ატლანტის, ლოს-ანჟელესის, პროვიდენსის (აშშ), ტრიესტის (იტალია) უნივერსიტეტების საპატიო დოქტორი, სმკ-ს თავმჯდომარე.
მისამართი: (სამსახურის) ინგოროყვას 7. თბილისი 380034. სახელმწიფო კანცელარია.

ლეილა შელია მხატვარი. დაიბადა სოხუმში 1953 წ. 20 ივლისს. მშობლები: თამარ ხუბუტია, გიორგი შელია. დაამთავრა თსსა (1978). ჰქონდა გამოფენები თბილისში (1982), ბელგიაში (1990), პარიზში გალერეა „Drouot" (1990), ბარსელონაში გალერეა „Brok" (1990), მოსკოვში, გალერეა „Арт Миф" (1991), შვეიცარიაში გალერეებში „Roswitha Benkert" და „Villa Delle Isola di Brissago" (1993), ბრიუსელში გალერეა „Franche Comte" (1993). თბილისის სახელმწიფო მუზეუმში (1994), ბაქოში (1995), გალერეა „TMS"-ში, ერევანში (1996).
მისამართი: (ბინის) ნუცუბიძის პლატო, III მ/რ, I კვ. კორპ. 13, სახელოსნო № 1. ტელ: 32-55-94.

გიორგი შენგელაია კინორეჟისორი, კინოსტუდია „ქართული ფილმის" სამხატვრო ხელმძღვანელი, რუსთაველის პრემიის ლაურეატი. დაიბადა თბილისში 1937 წ. 11 მაისს. მშობლები: ნატო ვაჩნაძე, ნიკოლოზ შენგელაია; შვილები: ნიკოლოზი (1956), ალექსანდრე (1963), გიორგი, (1986). დაამთავრა კინემატოგრაფიის საკავშირო ინ-ტის სარეჟისორო ფაკ-ტი (მოსკოვი,1959). იყო კინოსტუდია „ქართული ფილმის" მსახიობი (1955-59), რეჟისორია 1959 წლიდან. არის რეჟისორი ფილმებისა: „ალავერდობა" (1963), „მაცი ხვიტია" (1965), „ვერის უბნის მელოდიები" (1973), „სიყვარული ყველას უნდა" (1980), „ახალგაზრდა კომპოზიტორის მოგზაურობა" (1984), „ხარება და გოგია" (1987), „ორფეოსის სიკვდილი" (1996), „სიყვარული ვენახში" (1999) და სხვ. არის საკავშირო და საერთაშორისო კინოფესტივალების პრიზიორი, მათ შორის ბერლინის კინოფესტივალის „ვერცხლის დათვი" (პრიზი საუკეთესო რეჟისურისთვის „ახალგაზრდა კომპოზიტორის მოგზაურობა",1986). არის მინისტრთა საბჭოს პრემიის ლაურეატი (1980), საქართველოს სახალხო არტისტი (1985), „საპატიო ნიშნის" ორდენის კავალერი.
მისამართი: (სამსახურის) ახმეტელის 10 ა. ტელ: 95-03-02. (ბინის) კეკელიძის 16, ბ.12. ტელ: 22-64-11.

ჩემი იდეალებია: განათლება, კულტურა, სათნოება. ხელოვნებაში — ნაციონალურ სუბსტანციაზე დაყრდნობით ზოგადსაკაცობრიო იდეალებისკენ სწრაფვა, საზოგადოებაში — თანასწორობისაკენ სწრაფვა.

გურამ შენგელაია საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის წევრ-კორესპონდენტი, სეისმური დაცვის ეროვნული სამსახურის უფროსი. დაიბადა თბილისში 1925 წ. 27 მაისს. მშობლები: ქსენია ხასია, შალვა შენგელაია; მეუღლე — ჯულიეტა ცქიტიშვილი (1926); შვილი — თამარი (1950). დაამთავრა თსუ გეოგრაფია-გეოლოგიის ფაკ-ტი (1949). იყო გეოფიზიკის ინ-ტის უმცროსი მეცნიერ-თანამშრომელი, უფროსი ინჟინერი, უფროსი მეცნიერ-თანამშრომელი (1949-61), მეცნიერებათა აკადემიის პრეზიდიუმის წევრი, დედამიწის შემსწავლელ მეცნიერებათა განყოფილების სწავლული მდივანი (1961-79), გეოფიზიკის ინ-ტის განყოფილების გამგე (1979-82). გეოფიზიკის ინ-ტთან არსებული სეისმური დაცვის ეროვნული სამსახურის უფროსია 1982 წლიდან. დაიცვა სადოქტორო დისერტაცია „კავკასიის დედამიწის ქერქის გრავიტაციული მოდელი" (1982). გამოქვეყნებული აქვს სამეცნიერო ნაშრომები: „მტკრის დეპრესიის დასავლეთი ნაწილის დედამიწის ქერქის აგებულება" (1968), „დედამიწის ქერქის

სამგანზომილებიანი გრავიტაციული მოდელის აგების მეთოდი" (1979), „კავკასიის დედამიწის ქერქის გრავიტაციული მოდელი" (1984) და სხვ. არის სახელმწიფო პრემიის ლაურეატი (1992), აკად. მ.ალექსიძის პრემიის ლაურეატი (1994), ამერიკის (1991) და ევრო-აზიის (1994) გეოფიზიკური საზოგადოებების წევრი, საზოგადოება „ბაბუას" ნამდვილი წევრი.
ჰობი: დედამიწა და მისი პლანეტური მოვლენების შეცნობა.
მისამართი: (სამსახურის) მ.ალექსიძის 1. თბილისი, 380093. ტელ: 33-59-34, 94-28-21, ფაქსი: (8832) 33-57-03, ელ-ფოსტა: guram @ sesdes. acnet. ge (ბინის) როდენის 3. თბილისი, 380079 ტელ: 22-66-37.

> **ერთგულად და თავდადებით ემსახურო იმ საქმეს, რაც გევალება. გამოიჩინო ინტერესი ამ დარგში მეცნიერების მიღწევების საქართველოში დანერგვისადმი. უნდა გჯეროდეს, რომ საქართველოს ნიაღი ქართველზე უკეთ არავის შეუსწავლია და ვერც ვერავინ შეისწავლის მას. სიყვარული არ მოაკლო შენს მასწავლებლებს — ხალხს, ვისაც დიდი წვლილი მიუძღვის შენს მეცნიერულ აღზრდაში და იზრუნო მათი მეცნიერული იდეების ცხოვრებაში გატარებაზე. მორალური და მატერიალური დახმარება გაუწიო კოლეგებსა და მეგობრებს. პირადი ინტერესები დააყენო უკანა პლანზე. გამორიცხო ამბიციურობა. შეეცადო იყო პატარასთან პატარა, დიდთან — დიდი. ეცადო შეუნდო ყველას უნებლიედ ჩადენილი შეცდომები. დაუღალავად ემსახურო მომავალი თაობის — სტუდენტების აღზრდას.**

ელდარ შენგელაია კინორეჟისორი, საქართველოს პარლამენტის თავმჯდომარის მოადგილე, კინემატოგრაფისტთა კავშირის თავმჯდომარე, რუსთაველის პრემიის ლაურეატი, პროფესორი. დაიბადა თბილისში 1933 წ. 26 მაისს მშობლები: ნატო ვაჩნაძე, ნიკოლოზ შენგელაია; მეუღლე — ნელი შენგელაია (1950); შვილები: ნატალია (1958), ეკატერინე (1967), ელენე (1983). დაამთავრა კინემატოგრაფიის საკავშირო ინ-ტის სარეჟისორო ფაკ-ტი (მოსკოვი,1958). მუშაობდა კინოსტუდია „მოსფილმში" (1957-60). კინოსტუდია „ქართული ფილმის" რეჟისორია 1960 წლიდან. იყო კინემატოგრაფისტთა კავშირის I მდივანი (1976-91), თავმჯდომარეა 1991 წლიდან. იყო საქართველოს სსრ (1980-85; 1986-90) და სსრკ (1989-91) უმაღლესი საბჭოების დეპუტატი, საქართველოს უზენაესი საბჭოს დეპუტატი (1990-92), სახელმწიფო საბჭოს წევრი (1992), პარლამენტის წევრი, კულტურის კომისიის თავმჯდომარე (1992-95). პარლამენტის თავმჯდომარის მოადგილეა 1995 წლიდან. არის რეჟისორი ფილმებისა: „თეთრი ქარავანი" (1964), „მიქელა" (1965), „არაჩვეულებრივი გამოფენა" (1969), „შერეკილები" (1973), „სამანიშვილის დედინაცვალი" (1977), „ცისფერი მთები ანუ ტიან-შანი" (1983), „ექსპრეს-ინფორმაცია" (1993), ვიდეო-ფილმისა „ 9 აპრილის ტრაგედია". არის საკავშირო და საერთაშორისო კინოფესტივალების პრიზიორი, საქართველოს ლენინური კომკავშირის (1967), სსრკ სახელმწიფო (1985) პრემიების ლაურეატი, საქართველოს სახალხო არტისტი (1988), შრომის წითელი დროშის (1976), ლენინის (1986) ორდენების კავალერი. იყო ერთ-ერთი დამფუძნებელი და წევრი ოპოზიციური პოლიტიკური ორგანიზაციისა „სახალხო ფრონტი", „საქართველოს მოქალაქეთა კავშირის" ერთ-ერთი დამფუძნებელი, სმკ-ს თავმჯდომარის მოადგილე.
მისამართი: (სამსახურის) რუსთაველის 8. თბილისი 380018. საქართველოს პარლამენტი. ტელ: 93-14-05.

ზაზა შენგელია საქტელერადიო კორპორაციის თავმჯდომარე. დაიბადა 1963 წ. 22 მაისს. მშობლები: ზოია კალანდარიშვილი, ოთარ შენგელია; მეუღლე — სესილი გოგიბერიძე (1961); შვილი — ნინო (1978). დაამთავრა თსუ ისტორიის ფაკ-ტი (1985), ასპირანტურა (1989). იყო საქართველოს უცხოეთთან კულ-

ტურული ურთიერთობების ცენტრის პასუხისმგებელი მდივანი (1990-92), ტელეკომპანია „იბერვიზიის" დამფუძნებელი და გენერალური დირექტორი (1992-94), სახელმწიფოს მეთაურის პრეს-მდივნის მოადგილე (1994-95), თბილისის მერიის მუნიციპალიტეტის ვიცე-პრემიერი (1995-96), სახელმწიფო მინისტრის მოადგილე (1996-99). ტელერადიო კომიტეტისშ თავმჯდომარეა 1999 წლიდან. არის საერთაშორისო სატელევიზიო ფესტივალის „მანა"-ს დამფუძნებელი და საპატიო პრეზიდენტი. არის ავტორი ნარომისა „თბილისის მოსახლეობის დემოგრაფიული სიტუაცია XIX-XXს.ს. დასაწყისში" (თსუ გამომცემლობა, 1998).

ჰობი: თანამედროვე მუსიკა (ჯაზი, სოული, ჯაზ-როკი, მუსიკა კინოფილმებიდან, ქართული ფოლკლორული მუსიკა), კომპაქტ-დისკების კოლექციონირება.
მისამართი: (სამსახურის) კოსტავას 67. თბილისი 380071. (ბინის) ბარნოვის 71. ტელ: 22-70-76.

ჩემს ძირითად ცხოვრებისეულ კრედოს წარმოადგენს პატრიოტიზმი, პროფესიონალიზმი, პატიოსნება. ძალიან მიყვარს სხვისი მოსმენა და გაჭირვებულისათვის დახმარების გაწევა (შესაძლებლობის ფარგლებში, რა თქმა უნდა) დაწყებული საქმის ბოლომდე მიყვანა, საკუთარი საქმის კეთება დიდ სიამოვნებას მანიჭებს. მუშაობის დროს ვსარგებლობ „გუნდური" პრინციპით. მახასიათებს (როგორც სხვები ამბობენ) შრომისმოყვარეობა, ახლის კეთების სურვილი, რისკი და საკუთარი პრინციპების ერთგულება. ჩემთვის იდეალური ისტორიული პიროვნებები: გიორგი ბრწყინვალე, ბენ გურიონი და ჩარლი ჩაპლინი. საყვარელი მწერლები: თომას მანი და გურამ დოჩანაშვილი, საყვარელი მომღერალი და მუსიკოსი — ფრენკ სინატრა და სტივი უანდერი, კინორეჟისორები: ოთარ იოსელიანი, ბერნარდო ბერტოლუჩი და მაიკლ ჩიმინო.

ოთარ შენგელია საქართველოს პარლამენტის წევრი, საკონსტიტუციო, იურიდიულ საკითხთა და კანონიერების კომიტეტის სახელმწიფო ინსტიტუტების აღმშენებლობის ქვეკომიტეტის თავმჯდომარე, იუსტიციის საბჭოს წევრი. დაიბადა სოფ. პატიკეთში (წყალტუბოს რ-ნი) 1947 წ. 28 მარტს. მშობლები: თამარ მამისეიშვილი, აკაკი შენგელია; მეუღლე — ნარგიზა ჯიქია (1949); შვილები: აკაკი (1977), ოთარი (1979). დაამთავრა თსუ იურიდიული ფაკ-ტი (1972). იყო იურისკონსულტი, პარტიის რაიკომის ინსტრუქტორი, განყოფილების გამგე (1973-79), მოსამართლე, სასამართლოს თავმჯდომარე (ქუთაისი, წყალტუბო 1979-91), წყალტუბოს გამგებელი, კონტროლის პალატის თავმჯდომარე.

ჰობი: კალათბურთი, მეგობრებთან ყოფნა, გაზეთები.
მისამართი: (სამსახურის) საქართველოს პარლამენტი. რუსთაველის 8. თბილისი, 380018. (ბინის) დედაენის ქ. 20. წყალტუბო.

სიმართლე ყველგან და ყველაფერში. უმეგობრო კაცი შურიანი და ბოროტია. კანონის უზენაესობა. მძულს პოპულიზმი. ვარ ყველა გაჭირვებულის დამხმარე. ძალიან მიყვარს ახალგაზრდებთან მუშაობა. ყველაფერს ვაკეთებ მხოლოდ და მხოლოდ კაცური კაცის სახელისთვის, ოჯახის სინმინდისა და ტრადიციების პატივსაცემად. ძალიან მიყვარს წესრიგი, განსაკუთრებით სამსახურში.

გიორგი შერვაშიძე საქართველოს შსს შინაგანი ჯარების სარდალი. დაიბადა ზუგდიდში 1955 წ. 10 თებერვალს. მშობლები: ბაბილინა ბებია, სერგო შერვაშიძე; მეუღლე — ნინო ფანცულაია (1956); შვილები: სოფიკო (1981), მიხეილი (1983), სერგო (1992). დაამთავრა თბილისის უმაღლესი სამხედრო საარტილერიო სასწავლებელი (1974), მოსკოვის ფრუნზეს სახ. სამხედრო აკადემია (1993). იყო ოცმეთაური (1978-82), ასმეთაური (1982-83), საქართველოს კომისარიატის განყოფილების ოფიცერი (1983-85), თეთრი წყაროს რ-ნის (1985-89), მცხეთის რ-ნის კომისარი (1989-92), საქართველოს ეროვნული სამხედრო აკადემიის უფროსის მოადგილე (1992-94), შინაგანი ჯარების საჯარისო სამსახუ-

რის უფროსი (1994-95), ბრიგადის მეთაური (1995-96), შტაბის უფროსი (1996). შინაგანი ჯარების სარდალია 1996 წლიდან. სსრკ არმიაში სამსახურის დროს დაჯილდოებულია საიუბილეო მედლებით და მედლებით „უმწიკვლო სამსახურისთვის", ვახტანგ გორგასლის III ხარისხის ორდენით.
ჰობი: შვილები.
მისამართი: (სამსახურის) ვაჟა-ფშაველას 43, თბილისი, 380077. ტელ: 39-17-56, 98-65-42. (ბინის) არაგვის 1, თბილისი, 380007. ტელ: 93-32-25.

შეურიგებლობა სიცრუესა და ორპირობასთან, ზემდგომი ხელმძღვანელიდან მიღებული ბრძანებების შესრულება, ხელქვეითებზე გაცემული ბრძანებების შესრულების მკაცრი კონტროლი, ნებისმიერი სადავო საკითხის სამართლიანი გადაწყვეტა, საკუთარი თავისა და ხელქვეითების მიმართ სამართლიანი მომთხოვნელობა. ნებისმიერ ნორმალურ სახელმწიფოს სჭირდება კარგად შეიარაღებული და გაწვრთნილი არმია, მიუხედავად იმისა, იქნება თუ არა იგი გამოყენებული პირდაპირი დანიშნულებით. ქვეყნის სიძლიერის ერთ-ერთი უმნიშვნელოვანესი პირობა ძლიერი ჯარია.

† არსენ შველაშვილი საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის წევრ-კორესპონდენტი, პროფესორი. დაიბადა სოფ. ზემო ალვანში (ახმეტის რ-ნი) 1935 წ. 30 მარტს. მშობლები: ევა ოჟილაური, ერისტო შველაშვილი; მეუღლე — დარეჯან ედიბერიძე (1945); შვილები: ეკა (1971), ანა (1973), ნინო (1979). დაამთავრა სპი ქიმიურ-ტექნოლოგიური ფაკ-ტი (1958). იყო გეოლოგიის ინ-ტის ლაბორანტი, უმცროსი მეცნიერ-თანამშრომელი (1958-60), სსრკ მეცნიერებათა აკადემიის ზოგადი და არაორგანული ქიმიის ინ-ტის ასპირანტი, უმცროსი მეცნიერ თანამშრომელი (1961-65), სპი უფროსი მეცნიერ-თანამშრომელი, ასისტენტი, დოცენტი, პროფესორი (1966-79). არის კომპლექსნაერთთა ქიმიის ლაბორატორიის გამგე, თსუ ბიოარაორგანული და ბიოფიზიკური ქიმიის კათედრის გამგე (1979 წლიდან). დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია „Nien2 XY ტიპის ზოგიერთი დიაციდოდიეთილენდიამინის ნაერთების რენტგენოსტრუქტურული კვლევა" (1965); სადოქტორო — „ციკლის წარმომქმნელი ამინების შემცველი მეტალების კოორდინაციული ნაერთების კვლევა" (1974). არის 10 წიგნის ავტორი („ბიოარაორგანული და ბიოფიზიკური ქიმიის შესავალი" 1989, „ქიმია" — დამხმარე სახელმძღვანელო 1993, „არაორგანული ქიმია" 1996, „ქიმია — გარემო და ადამიანი" 1997 და სხვ.), სოროსის პროფესორი (1995, 1996, 1998), კრისტალოგრაფთა საერთაშორისო კავშირის წევრი (1992), მენდელეევის საზოგადოების პრეზიდიუმის წევრი (1996), საბუნებისმეტყველო მეცნიერებათა აკადემიის აკადემიკოსი, განათლების სამინისტროს სამეცნიერო-მეთოდური საბჭოს თავმჯდომარის მოადგილე, ფიზიკური და ორგანული ქიმიის ინ-ტის და თსსუ სამეცნიერო საბჭოების წევრი, სტუ სამეცნიერო ხარისხების მიმნიჭებელი სამეცნიერო საბჭოს და მეცნირების და ტექნიკის სახ. კომიტეტის სამეცნიერო დეპარტამენტის ექსპერტთა საბჭოს წევრი. მისი ბიოგრაფია შეტანილია ამერიკის ბიოგრაფიული ინ-ტის გამოცემაში—„მსოფლიოს 5000 პიროვნება" (1989).
მისამართი: (სამსახურის) ვაჟა-ფშაველას 33. თბილისი, 380060. ტელ: 39-77-62. ჯიქიას 5. ტელ: 31-00-52. (ბინის) ფანასკერტელის მე-9 კორპ. ბ. 106. თბილისი, 380094. ტელ: 37-77-62.

ზნეობა, თავდაუზოგავი შრომა და ყოვლის მიმტევებლობა. წინააღმდეგ შემთხვევაში ვერ დაიწვები და სხვას გზას ვერ გაუნათებ. და თუ ასე არა, მაშ რისთვის მოვედ ამ ქვეყნად?!

მირონ შველიძე მხატვარი, რუსთაველის პრემიის ლაურეატი. დაიბადა 1947 წ. 21 დეკემბერს. მშობლები: მარიამ ტეტუნაშვილი, პავლე შველიძე; მეუ-

ღლე — მანანა ლომიძე (1947); შვილები: ნიკოლოზი (1976), გიორგი (1977), მარიამი (1978). დაამთავრა თსსა თეატრალურ-დეკორატიული მხატვრობის სპეციალობით (1971). რუსთაველის თეატრის დამდგმელი მხატვარია 1971 წლიდან. გააფორმა სპექტაკლები: პ.კაკაბაძის „ყვარყვარე", უ.შექსპირის „რიჩარდ III", „მეფე ლირი", „ტიტუს ანდრონიკუსი", „მაკბეტი", „კორიოლანოსი", მ.ჯავახიშვილის „ქალის ტვირთი", „ჯაყოს ხიზნები", ზ.ფალიაშვილის „აბესალომ და ეთერი", რ.ლაღიძის „ლელა", ჯ.ვერდის „ოტელო" (უ.იმერლიშვილთან ერთად), გ.რობაქიძის „ლამარა", ლ.თაბუკაშვილის „მერე რა, რომ სველია სველი იასამანი", ი.სამსონაძის „იქ, სადაც ღვარად მოედინება"და სხვა. ასევე თურქეთის, ისრაელისა და საბერძნეთის თეატრების სპექტაკლები. არის საქართველოს სახელმწიფო და მ.აბაშიძის სახელობის პრემიების ლაურეატი. მისი ბიოგრაფია შეტანილია ქართულ საბჭოთა ენციკლოპედიაში.
ჰობი: თევზაობა.
მისამართი: *(სამსახურის) რუსთაველის 17. რუსთაველის თეატრი. (ბინის) პუშკინის 13. ტელ: 99-96-78.*

რუსუდან შველიძე საქართველოს უზენაესი სასამართლოს მოსამართლე. დაიბადა თბილისში 1949 წ. 14 ივნისს. მშობლები: მარიამ ხავთასი, აგამო შველიძე. დაამთავრა თსუ იურიდიული ფაკ-ტი (1973). იყო ეკონომიკისა და სამართლის ინ-ტის მეცნიერ-თანამშრომელი (1973-76), მოსკოვის სახ. უნივერსიტეტის ასპირანტი (1976-79), შრომის ინ-ტის მეცნიერ-თანამშრომელი (1980-86), საქართველოს ადვოკატთა კოლეგიის წევრი (1986-91). უზენაესი სასამართლოს მოსამართლეა 1991 წლიდან. არის საქართველოს იურისტთა კავშირის წევრი (1988).
მისამართი: *(სამსახურის) ძმები ზუბალაშვილების 32. თბილისი, 380010. (ბინის) ფალიაშვილის 80-ა. თბილისი, 380079.*
არ იცხოვრო მხოლოდ საკუთარი თავისთვის.

შალვა შილაკაძე კომპოზიტორი, დირიჟორი, კამერული ორკესტრის— „თბილისის კონცერტინოს" სამხატვრო ხელმძღვანელი. დაიბადა თბილისში 1940 წ. 21 თებერვალს. მშობლები: დომნა მალულარია-შილაკაძე, ივანე შილაკაძე; მეუღლე — ლიანა ცომაია-შილაკაძე; შვილები: ივანე (1964), გიორგი (1967), სოფიო (1975). დაამთავრა თბილისის სახ. კონსერვატორიის საშემსრულებლო ფაკ-ტი (ალტი. 1963), საკომპოზიციო ფაკ-ტი (1968), ლენინგრადის კონსერვატორიის სადირიჟორო ფაკ-ტი (1974). იყო საქართველოს სახ. სიმფონიური და კამერული ორკესტრის მსახიობი (1959-69), თბილისის I სამუსიკო სასწავლებლის პედაგოგი (1969-84), ანსამბლ „თბილისის კამერატას" დამაარსებელი და მთავარი დირიჟორი (1976-85). კონსერვატორიის დოცენტია 1984 წლიდან, „თბილისის კონცერტინოს" დამაარსებელი და მთავარი დირიჟორი — 1988 წლიდან. შექმნილი აქვს სიმფონიური, კამერული და საგუნდო ნაწარმოებები. ჩატარებული აქვს 700-მდე კონცერტი საქართველოში და საზღვარგარეთ (მოსკოვი, ლენინგრადი, კიევი, ტალინი, ვილნიუსი, მინსკი, გერმანია 1990-1997, ესპანეთი 1993, შვეიცარია 1996-97, ინგლისი 1998). არის კომპოზიტორთა კავშირის წევრი (1973). მისი ბიოგრაფია შეტანილია ცნობარში International Who's Who in Music and Musicians Directory (IBC, XVI edition).
ჰობი: მუსიკა, ხელოვნება, ბუნება.
მისამართი: *(სამსახურის) ახალგაზრდა შემოქმედთა გაერთიანება. რუსთაველის 37. თბილისი, 380008. ტელ: 99-54-02, 92-06-21.*
ვფიქრობ, ნებისმიერი ადამიანი გარკვეული მისიით ევლინება ამ ქვეყანას. დაკისრებული მისიის ამოცნობა უდიდესი ბედნიერებაა. ამ შემთხვევაში პროფესიის არჩევა, მისადმი ერთგულება და სიყვარული არსებობის ფორმად იქცევა,

რაც განსაზღვრავს კიდეც ცხოვრების მიზანს. სამშობლოსა და ოჯახის სიყვარული, ზნეობრიობა, კაცთმოყვარეობა და კეთილმოსურნეობა შერწყმული პრინციპულობასთან საფუძველია საზოგადოებასთან ურთიერთობისა. იდეალის მიღწევა და განხორციელება შეუძლებლად მიმაჩნია კაცობრიობის განვითარების დღევანდელ საფეხურზე.

რამაზ შიშნიაშვილი საქართველოს დაცული ტერიტორიების, ნაკრძალებისა და სამონადირეო მეურნეობის სახელმწიფო დეპარტამენტის თავმჯდომარე. დაიბადა თბილისში 1934 წ. 14 აპრილს. მშობლები: ქეთევან ჯავახიშვილი, მიხეილ შიშნიაშვილი; მეუღლე — მედეა ჩიკოიძე (1941); შვილი — მარინე (1962). დაამთავრა საქართველოს სახ. სასოფლო-სამეურნეო ინ-ტის სატყეო-სამეურნეო ფაკ-ტი (1960). იყო დუშეთის სატყეო მეურნეობის სატყეოს უფროსის თანაშემწე, უფროსი (1960-61), საგურამოს ნაკრძალის დირექტორი (1961-67), მეცნიერებათა აკადემიის პრეზიდიუმის ბუნების დაცვის რესპუბლიკური კომისიის სწავლული მდივანი (1967-74), თბილისის გამწვანების სამმართველოს მთავარი მექანიკოსის მოადგილე (1975-76), ბოლნისის სატყეო მეურნეობის დირექტორი (1976-86). დაცული ტერიტორიების, ნაკრძალებისა და სამონადირეო მეურნეობის სახ. დეპარტამენტის თავმჯდომარეა 1986 წლიდან. დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია „ფიჭვის შიდასახეობრივი სახეცვლილებანი კავკასიაში" (1968). გამოქვეყნებული აქვს 11 სამეცნიერო და პუბლიცისტური სტატია. არის საქართველოს დამსახურებული მეტყევე (1984), საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიასთან არსებული ბუნების დაცვის მსოფლიო ფონდის პრეზიდიუმის წევრი.
ჰობი: მოგზაურობა.
მისამართი: (სამსახურის) ჭავჭავაძის 84. თბილისი, 380062. ტელ: 23-50-77, 23-52-83. (ბინის) ლარსის 1. ბ. 39. თბილისი, 380079. ტელ: 23-31-41.
პატიოსნება, პრინციპულობა, ერთგულება, ბუნების სიყვარული.

ომარ შოთაშვილი საქართველოს ახალგაზრდობის სახელმწიფო რესპუბლიკური ბიბლიოთეკის დირექტორი, უმაღლესი კატეგორიის ბიბლიოთეკარი და ბიბლიოგრაფი. დაიბადა თბილისში 1944 წ. 19 ივნისს. მშობლები: ელენე ლარიბაშვილი, იოსებ შოთაშვილი; მეუღლე — თამარ მახათაძე (1961); შვილები: ხათუნა (1976), გიორგი (1983), ანა (1997). დაამთავრა სპი ბიბლიოთეკათმცოდნეობისა და ბიბლიოგრაფიის ფაკ-ტი (1970). მუშაობდა თბილისის აბრეშუმსაქსოვ ფაბრიკაში (1961-63) იყო გამომცემლობა „კომუნისტის" მუშა (1963-71), ცეკავშირის რუსულენოვანი ლიტერატურის საწყობის გამგედ (1971-73), რესპუბლიკური საბავშვო ბიბლიოთეკის უფროსი ბიბლიოთეკარი (1973-74), მთავარი ბიბლიოთეკარი (1974-75), ახალგაზრდობის სახელმწიფო რესპუბლიკური ბიბლიოთეკის სამეცნიერო-მეთოდური განყოფილების გამგედ (1975-91). დირექტორია 1991 წლიდან. გამოქვეყნებული აქვს მეთოდური წერილები: „ახალგაზრდა მკითხველთა ბიბლიოთეკურ-ბიბლიოგრაფიული მომსახურების განვითარების გზები და პერსპექტივები საქართველოში" (1979), „ახალგაზრდობის ბიბლიოთეკების წიგნადი ფონდების შინაარსობრივი მიმართულებების განსაზღვრა და დაკომპლექტების თავისებურებები" (1982), „წიგნის კითხვის კულტურის ამაღლების ზოგიერთი საკითხი ახალგაზრდობის აღზრდის საქმეში" (1983) და სხვ. თარგმნილი აქვს მეთოდურ-საინსტრუქციო წერილები: „Организация библиотечного обслуживания юношества в условиях централизованной системы" (1977), „ახალგაზრდობისთვის სპეციალიზირებული რესპუბლიკური, ასსრ და საოლქო ბიბლიოთეკების თანამშრომელთა თანამდებობრივი ინსტრუქცია" (1979). გადაღებულია ფილმებში: „ცისფერი მთები, ანუ დაუჯერებელი ამბავი" (არტემ ჩაჩანიძე), „ლოლიტა" (ფიზკულტურის

მასწავლებელი). არის რესპუბლიკის საპატიო ბიბლიოთეკარი, საკავშირო ალკკ ცკ-ის დიპლომანტი, საბიბლიოთეკო რესპუბლიკური ასოციაციის პრეზიდიუმის წევრი. მიღებული აქვს სამამულო ომის დამთავრების 20 წლისთავის საპატიო მედალი.
ჰობი: იშვიათი ლიტერატურის შეგროვება, ნადირობა.
მისამართი: (სამსახურის) ვაჟა-ფშაველას 99. თბილისი, 380086. ტელ: 32-30-17. (ბინის) სვანიძის 4. თბილისი, 380009. ტელ: 29-34-58.

ქვეყნის ახალგაზრდა თაობის ცოდნის დონის ამაღლებასთან დაკავშირებული ყველა სახის ღონისძიებაში მონაწილეობა. ქართული ტრადიციებისადმი პატივისცემა. საქართველოში საბიბლიოთეკო ბიბლიოგრაფიული ნაციონალური სამსახურის ჩამოყალიბება. მეცნიერების სხვადასხვა დარგის ამსახველი ლიტერატურის პროპაგანდის უახლესი მეთოდებისა და საბიბლიოთეკო სტანდარტების შემუშავება-დანერგვა. ახალგაზრდებში კითხვის კულტურის ჩვევების გამომუშავება და, რაც მთავარია, საქმისადმი უანგარო დამოკიდებულება, სამსახურებრივი დისციპლინის დაცვა.

ბადრი შოშიტაიშვილი საქართველოს მრეწველობის მინისტრი. დაიბადა თბილისში 1946 წ. 28 ოქტომბერს. ჰყავს მეუღლე და 2 შვილი. დაამთავრა სპი სატრანსპორტო ფაკ-ტი ხიდებისა და გვირაბების მშენებელი ინჟინრის სპეციალობით (1969). სხვადასხვა დროს მუშაობდა მეტროპოლიტენის მშენებლობაზე, საპროექტო-საძიებო ინსტიტუტ „კავგიპროტანსში", იყო თბილისის პარტიის საქალაქო კომიტეტის მშენებლობისა და საქალაქო მეურნეობის განყოფილების ინსტრუქტორი, განყოფილების გამგის მოადგილე, თბილისის საქარხნო რაიონის აღმასკომის თავმჯდომარე, რაიკომის I მდივანი, ტრესტ „კავკაზელექტროქსელმშენის" მმართველის მოადგილე, თბილისის მუნიციპალიტეტის ვიცე-პრემიერი (1994-95); თბილისის ვიცე-მერი და მუნიციპალიტეტის პრემიერი (1995), თბილისის მერი (1995-98).
მისამართი: (სამსახურის) გამსახურდიას 28. თბილისი 380060. ტელ: 93-10-45, 38-55-49. ფაქსი: 77-00-81.

ომზარ შოშიტაიშვილი საქართველოს ჭიდაობის ფედერაციის გენერალური მდივანი. საერთაშორისო კატეგორიის არბიტრი. დაიბადა სოფ. ლისში (მცხეთის რ-ნი) 1941 წ. 15 დეკემბერს. მშობლები: ქეთევან შოშიტაიშვილი, არტემ შოშიტაიშვილი; მეუღლე — ნარგიზა ისაკაძე (1950); შვილები: ქეთევანი (1972), კახაბერი (1974). დაამთავრა სასოფლო-სამეურნეო ინ-ტი (1969), ფიზკულტურის ინ-ტი (1979). იყო ბერბუკის საბჭოთა მეურნეობის აგრონომი (1969-73), სპორტსაზოგადოება „განთიადის" უფროსი მწვრთნელი თავისუფალ ჭიდაობაში (1974-89), სპორტკომიტეტის სახელმწიფო მწვრთნელი (1963-66), ჭიდაობის სამმართველოს უფროსი (1987-89), ჭიდაობის რესპუბლიკური გაერთიანების გენერალური დირექტორი (1989-91). ჭიდაობის ფედერაციის გენერალური მდივანია 1992 წლიდან. იყო საკავშირო კატეგორიის მსაჯი (1984), არის საქართველოს დამსახურებული მწვრთნელი (1982), ღირსების ორდენის კავალერი (1999). 1973 წლიდან აქვეყნებს წერილებს ჭიდაობის განვითარებასა და სხვა საკითხებზე.
ჰობი: მოგზაურობა სხვადასხვა ქვეყანაში.
მისამართი: (სამსახურის) ჭიდაობის ფედერაცია. ჭავჭავაძის 49. თბილისი, 380062. (ბინის) ფიზკულტურის 22. ტელ: 38-89-46.

სიტყვის შესრულება, უტყუარობა, უღალატობა, დაუღალავი შრომისუნარიანობა, ყოველგვარი სიძნელეების გადალახვა თუკი საქმისთვის აუცილებელია. ნებისმიერ სიტუაციაში სწრაფი გარკვევა და ამ სიტუაციიდან სწორი გზის გამონახვა.

ამირან შუბითიძე საქართველოს პარლამენტის წევრი. დაიბადა მარნეულში 1957 წ. 27 ოქტომბერს. მშობლები: სონა ბრეგაძე, გრიგოლ შუბითიძე; მეუღლე — ვალენტინა შუბითიძე (1964); შვილები: სოფო (1986), ნინო (1989), ნათია (1992). დაამთავრა პოლიციის აკადემიის სამართალმცოდნეობის ფაკ-ტი (1992). იყო მეტროპოლიტენის დაცვის პოლიციელი (1978), სარატოვის პოლიციის სპეც. სკოლის მსმენელი (1980-82), საი-ს უფროსის მოადგილე და უფროსი (1983-91), მარნეულის პოლიციის უფროსი (1992-94). არის „ქრისტიან და მუსულმან დემოკრატთა კავშირის" თავმჯდომარე (1997).
ჰობი: ავტომობილი.
მისამართი: (სამსახურის) საქართველოს პარლამენტი. რუსთაველის 8. თბილისი, 380018. ტელ: 99-92-56, 92-24-12.

ადამიანში ადამიანის ხედვა და კეთილის ძებნა მასში. საკითხის დამყენებლის პოზიციაში საკუთარი თავის წარმოდგენა და აქედან გამომდინარე გადაწყვეტილების მიღება.

ვაჟა შუბლაძე საქართველოს ტურიზმისა და კურორტების სახელმწიფო დეპარტამენტის თავმჯდომარე. დაიბადა თბილისში 1947 წ. 5 იანვარს. მშობლები: თინა შუბლაძე, დავით შუბლაძე; მეუღლე — ანინე ჯვარშეიშვილი (1946); შვილები: სოფიკო (1972), ნინო (1976). დაამთავრა სპი ავტომატიკისა და გამოთვლითი ტექნიკის ფაკ-ტი (1969). იყო ავტომატიკის საპრობლემო ლაბორატორიის უმცროსი მეცნიერ-თანამშრომელი (1967-69), თბილისის კალინინის რაიონის რაიკომის I მდივანი (1970-72), საქართველოს ახალგაზრდული ორგანიზაციების კომიტეტის თავმჯდომარე (1972-81), სპორტის სახელმწიფო კომიტეტის თავმჯდომარის I მოადგილე (1981-88), პროფკავშირების გაერთიანებული სპორტსაზოგადოების თავმჯდომარე (1988-90), მინისტრთა კაბინეტის კანცელარიის მმართველის პირველი მოადგილე (1991-92), ჭადრაკის ფედერაციის პრეზიდენტი (1993-98). დაჯილდოვებულია „ხალხთა მეგობრობის ორდენით" (1981), საპატიო ნიშნით „ფიზიკური კულტურისა და სპორტის განვითარებისათვის" (1986), ღირსების ორდენით (1996).
ჰობი: ჭადრაკი, კროსვორდები, თავსატეხები, მეგობრების წრესა და ხალხთან ურთიერთობა, ისტორია.
მისამართი: (სამსახურის) ჭავჭავაძის 80. თბილისი 380062. ტელ: 22-61-25, 29-40-52. (ბინის) ბახტრიონის 7ა, ბ. 36. ტელ: 38-89-95, 98-61-22.

მაქსიმალური მომთხოვნელობა საკუთარი თავისადმი და შემდეგ სხვებისადმი, დიდი პასუხიმგებლობა მინდობილი საქმისადმი. მუშაობის პროცესში შემოქმედებითი ატმოსფეროს შექმნა — არასტანდარტული მიდგომა გადასაჭრელი საკითხებისადმი. ადამიანებთან ურთიერთობაში მაქსიმალური კეთილგანწყობა, თანადგომა და კომუნიკაბელობა, სამართლიანობა. ვერ ვიტან — უსამართლობას, უპასუხისმგებლობას, ტყუილს, მოჩვენებითობას. ჩემი ცხოვრების კრედოა „სანთელ-საკმეველი თავის გზას არ დაკარგავს", „პქენი მადლი (სიკეთე) ქვაზე დადე და გაიარეო". ჩემის აზრით, ყველაფერი უნდა გააკეთო იმისათვის, რომ იყო შენი ქვეყნის ღირსეული წარმომადგენელი (პატრიოტი) ყველა უბანზე, სადაც კი მოგიწევს მოღვაწეობა.

თამაზ შუბლაძე სამტრედიის მერი. დაიბადა სამტრედიაში 1946 წ. 16 ოქტომბერს. მშობლები: ყუყუნა შუბლაძე, შოთა შუბლაძე. მეუღლე: მარინე კოპალეიშვილი (1947); შვილები: სოფიკო (1972), გიორგი (1977). დაამთავრა საქართველოს სასოფლო-სამეურნეო ინ-ტის სატყეო ფაკ-ტი (1971). იყო თბილისის N3 სააევჯო ფაბრიკის წუნმდებელი საამქროს უფროსი (1971-74), სსგ „მერქანის" მეცნიერ-თანამშრომელი, განყოფილების გამგე (1974-85), სამტრედიის ხის დამუშავების კომბინატის მთავარი ინჟინერი, გენერალური დირექტორი

(1985-97). სამტრედიის მერია 1997 წლიდან. არის მოქალაქეთა კავშირის წევრი, სამტრედიის რაიონული ორგანიზაციის თავმჯდომარე.
ჰობი: ფეხბურთი, მეგობრების წრეში ყოფნა, კითხვა.
მისამართი: (სამსახურის) რესპუბლიკის 6, სამტრედია, 380042. ტელ: 2-55-54. (ბინის) რუსთაველის 152. სამტრედია, 380042. ტელ: 2-55-77.

ადამიანი კაცთმოყვარე უნდა იყოს. იგი ყოველთვის მასში სიკეთეს უნდა ხედავდეს. თავისი საქმის პროფესიონალი უნდა იყოს და განუსაზღვრელად უნდა უყვარდეს. ოჯახი მისი იდეალი უნდა იყოს და სამშობლოს კარგი შვილები გაუზარდოს.

თენგიზ შუბლაძე საქართველოს თავდაცვის სამინისტროს გაერთიანებული სამხედრო აკადემიის რექტორი, გენერალ-მაიორი. დაიბადა სამტრედიაში 1953 წ. 7 ივლისს. მშობლები: ნორა შარაშიძე, შალვა შუბლაძე; მეუღლე — იზო შუბლაძე (1953); შვილები: შალვა (1980), ნინო (1982). დაამთავრა თბილისის უმაღლესი საარტილერიო სასწავლებელი (1975), სამხედრო-საინჟინრო აკადემია (1989). იყო კარპატისპირა სამხედრო ოლქის ოცეულის მეთაური (1975-77), ბატარეის მეთაური (1977-79), ბატარეის მეთაური გერმანიაში (1979-82), საარტილერიო დივიზიონის შტაბის უფროსი (1982-83), საარტილერიო დივიზიონის მეთაური გერმანიაში (1983-85), თბილისის კიროვის რ-ნის სამოქალაქო თავდაცვის შტაბის უფროსი (1985-87), მოსკოვის სამხედრო-საინჟინრო აკადემიის მსმენელი (1987-89), საქართველოს სამოქალაქო თავდაცვის შტაბის ოპერატიული განყოფილების უფროსის მოადგილე (1989-90), თელავის პედაგოგიური ინ-ტის სამხედრო კათედრის უფროსი (1990-91), საქართველოს რესპუბლიკის ოფიცერთა დახელოვნების კურსების უფროსი (1992-93). გაერთიანებული სამხედრო აკადემიის უფროსია 1993 წლიდან. დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია „ქართული სამხედრო სკოლების ისტორია და ეროვნული სამეთაურო კადრების მომზადების პრობლემები" (1994). ავტორია წიგნებისა: „ქართველ მეთაურთა სამჭედლო" (1994), „ქართული სახელმწიფოებრიობა და შეიარაღებულ ძალთა ორგანიზაცია უძველესი დროიდან XIII ს-მდე" (1995), „არმიაში აღმზრდელობითი მუშაობის სისტემის აგების პედაგოგიური საფუძვლები" (1996). დაჯილდოებულია ვახტანგ გორგასლის III ხარისხის ორდენით (1993).
ჰობი: თევზაობა, მუსიკა.
მისამართი: (სამსახურის) უზნაძის 117. თბილისი, 380084. ტელ: 95-15-44.

მიმაჩნია, რომ ვიცხოვრე სამართლიანად. მიყვარს ჩემი ოჯახის წევრები, მეგობრები და ახლობლები. ყოველთვის ვცდილობ დავეხმარო იმ ადამიანს, რომელსაც ჩემი გვერდში დგომა სჭირდება. უზომოდ მიყვარს ჩემი სამშობლო და ხალხი. ჩემი ოცნებაა მოვესწრო ერთიან, აყვავებულ საქართველოს და ვიყო უშუალო მონაწილე.

გივი შუღაროვი საქართველოს პარლამენტის წევრი, საგარეო ურთიერთობათა ქვეკომიტეტის თავმჯდომარე. დაიბადა თბილისში 1939 წ. 29 სექტემბერს. მშობლები: ელენე შუღაროვა, სერგო შუღაროვი; მეუღლე — ნინო წერეთელი (1948); შვილები: სერგო (1981), თინიკო (1982). დაამთავრა სპი ავტომატიკა-ტელემექანიკის ფაკ-ტი (1964), მოსკოვის უმაღლესი პოლიტიკური სკოლა (1979). იყო ახალქალაქის რაიკომის პირველი მდივანი (1977-84), თბილისის ალმასკომის თავმჯდომარის მოადგილე (1984-86), პროფკავშირების თავმჯდომარის მოადგილე (1987-92), ასოციაცია „საქართველოს" ვიცე-პრეზიდენტი (1992-95), სახელმწიფოს მეთაურის აპარატის უფროსის მოადგილე (1995). პარლამენტის წევრია 1995 წლიდან. დაჯილდოებულია მედლით „შრომითი მამაცობისთვის" (1976), ხალხთა მეგობრობის ორდენით (1983). საქართველოს მოქალაქეთა კავშირის წევრია 1994 წლიდან, საქართველოს ოლიმპიური კომიტე-

ტის წევრი — 1992 წლიდან, საქართველოს ფეხბურთის ფედერაციის აღმასკომის წევრი — 1998 წლიდან.
ჰობი: ფეხბურთი, ჯაზური მუსიკა.
***მისამართი:** (სამსახურის) საქართველოს პარლამენტი. რუსთაველის 8. თბილისი, 380018. ტელ: 99-09-13, ფაქსი: 99-51-45. (ბინის) საირმის ქ. I კორპ. ბ. 6. თბილისი. ტელ: 37-19-15.*

ერთგულება, სიმტკიცე, შრომისუნარიანობა, შეძლებისდაგვარად სიკეთის დათესვა და სხვისი გასაჭირის გაგება, განსხვავებული აზრის მოსმენის უნარი, გადაწყვეტილების მიღების უნარი და მათზე პასუხისმგებლობის აღება, ოჯახში სიმშვიდე; კოლეგებთან, ახლობლებთან და მეგობრებთან ურთიერთობების განსაზღვრა და ოპტიმიზმი.

გიორგი შხვაცაბაია მხატვარი, საქართველოს სახალხო მხატვარი. დაიბადა 1940 წ. 15 აპრილს. მშობლები: ლილი ტორონჯაძე, გიორგი შხვაცაბაია; მეუღლე — ნათელა შანიძე; შვილები: ლიკა, მაია. დაამთავრა თსსა ქანდაკების ფაკ-ტი (1964), სსრკ სამხატვრო აკადემიის შემოქმედებითი სახელოსნო (1975). არის საქართველოს კულტურის სამინისტროს სამხატვრო საბჭოს წევრი. მისი ნამუშევრები დაცულია ტრეტიაკოვის, ტაშკენტის ლიტერატურის მუზეუმში, ამსტერდამის თანამედროვე ხელოვნების მუზეუმში, საქართველოს ხელოვნების მუზეუმში. დაჯილდოებულია სსრკ სამხატვრო აკადემიის მედლით წლის საუკეთესო ნაწარმოებისათვის (1976). არის საქართველოს კომკავშირის პრემიის (1976), სახელმწიფო პრემიის (1990) ლაურეატი.
***მისამართი:** (ბინის) შავგულიძის 3. ტელ: 32-30-52, 23-04-47.*

ჩ

გოგი ჩაგელიშვილი მხატვარი, საქართველოს დამსახურებული მხატვარი. დაიბადა თბილისში 1945 წ. 2 იანვარს. მშობლები: ალექსანდრა ქემოკლიძე, ტარას ჩაგელიშვილი; მეუღლე — ლეილა კიკნაძე (1957); შვილები: ოტია (1978), ლუკა (1984). დაამთავრა თსსა ფერწერის ფაკ-ტი (1971). გამართა შვიდი პერსონალური გამოფენა. არის ათასზე მეტი ფერწერული ტილოს ავტორი.
ჰობი: ნადირობა.
მისამართი: (ბინის) გოგებაშვილის II შესახვევი ბ. 22. ტელ: 29-48-82.

სიყვარულით ვაკეთებ იმას, რაც ვიცი, მაგრამ არაფრის მონა არ მინდა გავხდე. წარმატება მეტ ვალდებულებას მაკისრებს, წარუმატებლობა მალიზიანებს. ძალების მობილიზაცია ხდება უკეთესობისაკენ. ვცდილობ ცხოვრების რიტმის, შემოქმედებისა და ფიზიკური მონაცემების ჰარმონიულ შერწყმას. მინდა ვისწავლო ხედვა და არა ყურება. მახასიათებს მოძრაობა, ახლის ძიება, პასუხისმგებლობა, ეჭვიანობა, დაფიქრება, განმარტოება. შემოქმედებით პროცესში არასოდეს არაფერი მაკმაყოფილებს.

გოჩა ჩაგელიშვილი ეკონომისტი, ბანკირი, „რეკონსტრუქციისა და განვითარების ქართული ბანკის" გენერალური დირექტორი. დაიბადა თბილისში 1963 წ. 15 დეკემბერს. მშობლები: გოგოლა გოგიბერიძე, გივი ჩაგელიშვილი; მეუღლე — ნათია მერაბიშვილი (1969); შვილი — მარიამი (1996). დაამთავრა თსუ ეკონომიკის ფაკ-ტი (1985). იყო ვაჭრობის სამინისტროს საქონელმცოდნე (1985-89), საკავშირო „მრეწვმშენბანკის" გამგეობის თავმჯდომარის თანაშემწე (1989-91), მოადგილე (1991-93). „თბილკრედიტბანკის" გამგეობის თავმჯდომარე (1993-94), „რეკონსტურქციის და განვითარების ქართული ბანკის" გამგეობის თავმჯდომარე, გენერალური დირექტორია 1994 წლიდან. არის მონკავშირის, ბილიარდის მოყვარულთა ასოციაციის და საზოგადოება „თბილისელის" წევრი.
ჰობი: ნადირობა.
მისამართი: (სამსახურის) ძმები ზუბალაშვილების 32. ტელ: 93-51-74. ფაქსი: 93-26-10. ელ-ფოსტა: rgbrdi@caucasus.net (ბინის) ფანასკერტელის ქ. VI კორპ., ბ. 64. ტელ: 98-78-97.

დემნა ჩაგელიშვილი საინფორმაციო სააგენტო „პრაიმ-ნიუსის" დამფუძნებელი და აღმასრულებელი დირექტორი. დაიბადა თელავში 1969 წ. 23 სექტემბერს. მშობლები: დარეჯან ჩოხელი, იაკობ ჩაგელიშვილი; მეუღლე — დარეჯან სუმბაძე (1969); შვილები: გიორგი (1989), მარიამი (1996). დაამთავრა თსუ ჟურნალისტიკის ფაკ-ტი (1993). იყო სააგენტო BGI-ს კორესპონდენტი, მენეჯერი, რადიოპროგრამა „პიკის საათის" წამყვანი, რედაქტორი, პროგრამა „ალიონის" წამყვანი, რედაქტორი (1993-97). „პრაიმ-ნიუსის" დამფუძნებელი და აღმასრულებელი დირექტორია 1997 წლიდან.
ჰობი: მუსიკა, სპორტი, ლუდი.
მისამართი: (სამსახურის) რუსთაველის 40. თბილისი. ტელ: 92-32-12, 92-32-14, 92-32-02, ელ-ფოსტა: pna@pna.com.ge/www.prime-news.com.ge

სიმართლე, პატიოსნება, შრომა.

მაღლი ჩანტლაძე თბილისის საოლქო სასამართლოს მსაჯენარმეო და

გაკოტრების კოლეგიის თავჯდომარე. დაიბადა თბილისში 1965 წ. 7 დეკემბერს. მშობლები: სვეტლანა მალიძე, თენგიზ მალიძე; მეუღლე — ლევან ჩანტლაძე (1951); შვილები: ირაკლი (1988), რატი (1993). დაამთავრა თსუ იურიდიული ფაკ-ტი (1989). იყო სოცუზრუნველყოფის სამინისტროს იურისტი (1990-91), ვაკის რ-ნის ადვოკატურაში (1991-96), პარლამენტის ადამიანის უფლებათა და ეროვნულ უმცირესობათა საკითხების წამყვან სპეციალისტი (1996-98), არასამთავრობო ორგანიზაცია „კონსტიტუციურ უფლებათა დაცვის" მთავარი იურისტი (1998), სააპელაციო სასამართლოს მოსამართლე (1998). არის „კონსტიტუციურ უფლებათა დაცვის ცენტრის" დამფუძნებელი და გამგეობის წევრი.
ჰობი: მოგზაურობა, სხვადასხვა ქვეყნის კულტურის და სასამართლო სისტემის გაცნობა, ლიტერატურა.
მისამართი: (სამსახური) რობაქიძის 7ა. ტელ: 53-09-14, 53-09-17. (ბინის) წყნეთის ქ. 6-ა. I სად. ბ. 18. თბილისი. ტელ: 23-12-21.

პატიოსნება, შრომისმოყვარეობა. როგორც ადამიანის უფლებათა დაცვის ექსპერტი, ვოცნებობ იმ დღეზე, როდესაც საქართველოში მოხდება ადამიანის უფლებათა რეალური დაცვა, მოხდება მორალურ-ზნეობრივი პრინციპების რენესანსი, სასამართლო ხელისუფლება განახორციელებს ნამდვილად მიუკერძოებელ მართლმსაჯულებას. თანამდებობის ყველა შტოს წარმომადგენელი პირი უპირველეს ყოვლისა იფიქრებს ქვეყნის უკეთეს მომავალზე და არა მხოლოდ საკუთარ თავზე.

ბელა ჩარკვიანი საქართველოს სახელწიფო კანცელარიის საერთაშორისო ურთიერთობათა სამსახურის უფროსი. დაიბადა თბილისში 1939 წ. 1 მარტს. მშობლები: თამარ ჯაოშვილი, კანდიდ ჩარკვიანი; მეუღლე — ნანა თოიძე (1939); შვილები: თეონა, ირაკლი. დაამთავრა სპი არქიტექტურის ფაკ-ტი (არასრული კურსი), უცხო ენათა ინ-ტი (1963). იყო მიჩიგანის უნივერსიტეტის სტაჟიორი (1970), საზღვარგარეთის ქვეყნებთან კულტურული ურთიერთობის საქართველოს საზოგადოების თავმჯდომარის მოადგილე (1984-92), სახელმწიფოს მეთაურის მთავარი სახელმწიფო მრჩეველი საერთაშორისო ურთიერთობების დარგში (1992-95). საქართველოს პრეზიდენტის მრჩეველი და სახელმწიფო კანცელარიის საერთაშორისო ურთიერთობათა სამსახურის უფროსია 1995 წლიდან. უცხო ენათა ინ-ტში უძღვება სოციოლოგიის კურსს. იყო სატელევიზიო გადაცემა „გლობუსის" წამყვანი (1976-94), ქართულ და უცხოურ პრესაში გამოქვეყნებულია მისი მრავალი პუბლიკაცია, კითხულობდა ლექციებს ჯორჯ მარშალის სტრატეგიულ კვლევათა ცენტრში (გარმიში, გერმანია) კავკასიისა და ევროპის უსაფრთხოების პრობლემებზე. დაჯილდოებულია ღირსების ორდენით (1998). არის ჟურნალისტთა კავშირის წევრი. მისი ბიოგრაფია შეტანილია ცნობარში The International Who's Who (Europa Publications LTD, London 1998-99).
ჰობი: მუსიკა, პოეზია, ეგზოტიკური სანელებლები და სოუსები.
მისამართი: (სამსახური) სახელმწიფო კანცელარია. ინგოროყვას 7. თბილისი, 380034. ტელ: 93-47-39, ფაქსი: 99-70-96.

ბედნიერება თავისუფლებაა. თავისუფლება კი იზომება ხელმისაწვდომი ალტერნატივების რიცხვით ყველა შესაძლებელ სიტუაციაში. საუკეთესო საზოგადოება ის არის, რომელიც უზრუნველყოფს მოქალაქეთა მაქსიმალურ რაოდენობას მაქსიმალურად შესაძლებელი ბედნიერებით, ანუ თავისუფლებით, ანუ არჩევანით. ამიტომ მთავარ საშიშროებად მივიჩნევ მონოპოლიზმს, რადგან სწორედ იგი ზღუდავს არჩევანს. მზად ვარ შევებრძოლო მის ყველა გამოვლინებას. ცხოვრებაში ყველაზე დიდ კმაყოფილებას მგვრის ცოდნის შეძენა და მისი გაცემა. ქცევის დონეზე ჩემი კრედოა — ზომიერება, ადამიანებთან მიმართებაში — კეთილგანწყობა.

ირაკლი ჩარკვიანი მუსიკოსი, პოეტი. დაიბადა თბილისში 1961 წ. 19 ნოემბერს. მშობლები: ნანა თოიძე, გელა ჩარკვიანი; შვილი — მაქსიმე (1986). დაამთავრა თსუ დასავლეთ ევროპის ლიტერატურის ფაკ-ტი (1982), ოქსფორდის უნივერსიტეტში გაიარა თანამედროვე პოეზიის კურსი (1990). გამოქვეყნებული აქვს მოთხრობების კრებული „ძველი სათამაშოები" (1989); მისი ლექსები შესულია კრებულში „რეაქტიული კლუბი-1" (1990). გამოცემულია მუსიკალური ალბომები „სვანის სიმღერები" (1993), „აფრენ" (1997). დაწერილი აქვს მუსიკა ფილმისთვის „ორფეოსის სიკვდილი".

ჰობი: შინაური ცხოველები და წიგნები შინაურ ცხოველებზე.

მისამართი: ელ-ფოსტა: tbiliso@yahoo.com

„თავშესაფარი ბრძოლაშია". ჩემი წარმატების ფორმულა მარტივია — „ეცადე ხვალ შეიყვარო ის, რისი სიყვარულიც არ გძალუძს დღეს". მყავს კატა, სახელად „შიში". ის ერთადერთი შიშია, რომელიც მიყვარს და სულ ჩემს გვერდითაა.

ჯანსუღ ჩარკვიანი პოეტი, ჟურნალ „დროშის" მთავარი რედაქტორი, რუსთაველის პრემიის ლაურეატი, საქართველოს პარლამენტის წევრი. დაიბადა სოფ. სურმუშში (ცაგერის რ-ნი) 1931 წ. 30 სექტემბერს. მშობლები: პისტი გელოვანი, ავდიდ ჩარკვიანი; მეუღლე — ირმა ჩხეიძე (1935); შვილები: მამუკა (1955), თამარი (1964). დაამთავრა თსუ ფილოლოგიის ფაკ-ტის ჟურნალისტიკის განყოფილება (1956). იყო ჟურნალ „ცისკრის" ლიტმუშაკი (1957 წლიდან), საქართველოს ახალგაზრდული ორგანიზაციების კომიტეტის თავმჯდომარე (1961), „ცისკრის" პასუხისმგებელი მდივანი (1962-63), ჟურნალ „დილის" რედაქტორი (1963-67), „ცისკრის" მთავარი რედაქტორი (1967-77), მწერალთა კავშირის გამგეობის მდივანი (1977 წლიდან), გამომცემლობა „საქართველოს" დირექტორი (1989 წლიდან). ავტორია წიგნებისა: „ერთი ღამის სიჩუმეში" (1959), „ერთტომეული" (1961), „მზე თიხაში" (1986), „არცა ვმსახურებდე სხვას" (1989), „თავისუფლება ღომთა ხვედრია" პროზა პუბლიცისტიკა (1991), „ორტომეული" (1992) და სხვ. გამოცემულია მის მიერ თარგმნილი ტარას შევჩენკოს „რჩეული ლირიკა" (1989), კოროტიჩის, დრაჩის, ევტუშენკოს, ოკუჯავას, ვოზნესენსკის, ახმადულინას ლექსები. მისი პოეზია თარგმნილია ინგლისურ, ფრანგულ, გერმანულ, რუსულ, ესპანურ, პოლონურ და სხვ. ენებზე. მიღებული აქვს კომკავშირის (1967), გალაკტიონ ტაბიძის (1978) პრემიები. რუსთაველის პრემიის ლაურეატია 1985 წლიდან დაჯილდოებულია საპატიო ნიშნის 2 ორდენით, ხალხთა მეგობრობის ორდენით და მედლებით. არის მსოფლიო მწერალთა გაერთიანება „პენ-კლუბის" წევრი (1991). იყო ამავე გაერთიანების საქართველოს განყოფილების პრეზიდენტი (1991-98). არის მწერალთა კავშირის წევრი, საზოგადოება „თბილისელის" პრეზიდენტი. მისი ბიოგრაფია შეტანილია ქართულ საბჭოთა ენციკლოპედიაში (1987), ცნობარში „Who's Who" (ინგლისი, 1999).

ჰობი: სიმღერა, ფეხბურთი.

მისამართი: (სამსახურის) საქართველოს პარლამენტი. რუსთაველის 8. თბილისი, 380018. ტელ: 99-54-66, ფაქსი: 93-56-41. (ბინის) გამსახურდიას 2. I სად. თბილისი. ტელ: 93-50-56.

მთელი ჩემი ცხოვრება ერთგულებით განვლე, ვებრძოდი ორგულსა და მოღალატეს, ვებრძოდი სიტყვით, დიდი ძალა აქვს სიტყვას. ყოველთვის მჯეროდა, რომ თავისუფლება მხოლოდ ჭეშმარიტებით მოიპოვება. ჭეშმარიტება კი ღმერთია. მარადის მესმოდა ციდან: ნუ იქნები ცოდვილი და კერპთაყვანისმცემელი. მეც ბევრგზის მითქვამს, მაგრამ სულ სხვა ძალა აქვს უწმინდესისა და უნეტარესის სიტყვებს: „ღმერთმა დალოცოს და შეჰკრას საქართველო".

მალხაზ ჩაჩავა საქართველოს საგანგებო და სრულუფლებიანი ელჩი უკრაინასა და მოლდოვაში. დაიბადა თბილისში 1953 წ. 12 ნოემბერს. მშობლები:

თინათინ იზაშვილი, ამირან ჩაჩავა; მეუღლე — ქეთევან ფაღავა (1957); შვილები: ზაალი (1979), კონსტანტინე (1984). დაამთავრა საქართველოს სახ. სასოფლო-სამეურნეო ინ-ტის საინჟინრო ტექნოლოგიის ფაკ-ტი (1975). იყო კვების მრეწველობის სამეცნიერო-კვლევითი ინ-ტის ინჟინერი (1975-78), კომკავშირულ, პარტიულ და სამეურნეო სამუშაო (1979-93), თბილისის მუნიციპალიტეტის ვიცე-პრემიერი, პრემიერი — ვიცე-მერი, სახელმწიფო მინისტრის მოადგილე. საქართველოს საგანგებო და სრულუფლებიანი ელჩია უკრაინასა და მოლდოვაში 1999 წლიდან.
ჰობი: სპორტი (ჩოგბურთი), საესტრადო მუსიკა, კინოლოგია.
მისამართი: (სამსახურის) კუდრიაშოვის 9, კიევი, უკრაინა. ტელ: 246-10-70, ფაქსი: 246-10-71. (ბინის) ნიკოლაძის 5. თბილისი. ტელ: 99-61-22.

ერისა და ოჯახისადმი თავდადება, კეთილსინდისიერება, თავმდაბლობა და თავაზიანობა, დიდი პასუხისმგებლობის გრძნობა, რწმენა მომავლისა, მაღალი პროფესიონალიზმი.

მხედარ ჩაჩავა აბაშის რაიონის გამგეობის თავმჯდომარე. დაიბადა სოფ. ტყვირში (აბაშის რ-ნი) 1939 წ. 12 ოქტომბერს. მშობლები: ლიდა არველაძე, გიორგი ჩაჩავა; მეუღლე — გულნაზ პაპავა (1946); შვილი — მერაბი (1970). დაამთავრა სპი სამშენებლო ფაკ-ტი, ბაქოს უმაღლესი პარტიული სკოლა (1971). იყო აბაშისა და გეგეჭკორის რაიონებში კომკავშირის რაიკომის პირველი მდივანი (1962-67), პარტიის აბაშის რაიკომის საორგანიზაციო განყოფილების გამგე (1972-77), სენაკის რაიკომის პროპაგანდისა და აგიტაციის განყოფილების გამგე (1978-88), რაისაბჭოს აღმასკომის მდივანი (1988-90), სამშენებლო ფირმის გენერალური დირექტორის მოადგილე (1991-93), საგანგებო სიტუაციების დროებითი კომიტეტის მთავარი სახელმწიფო მრჩეველი (1993-95), სახელმწიფო რწმუნებულის მოადგილე სამეგრელო-ზემო სვანეთის მხარეში (1996-97). აბაშის რ-ნის გამგებელია 1997 წლიდან. მიღებული აქვს საიუბილეო მედალი (1970), მედალი „შრომითი მამაცობისათვის" (1982), გამოცხადებული აქვს პრეზიდენტის მადლობა (1995).
ჰობი: ფეხბურთი, ჭადრაკი, წიგნები.
მისამართი: (სამსახურის) დარასელიას 1. აბაშა. ტელ: 9-10-10. (ბინის) სოფ. ტყვირი. აბაშის რ-ნი.

ვიყო ყოველთვის მართალი ყველას და ყველაფრის წინაშე, არ ვიცრუო და არც არავინ ცრუობდეს ჩემს წინაშე; ვაკეთო საქმე, რომელიც ჩემს თანამემამულეებს გამოადგება; ჩემი საკეთებელი მხოლოდ მე ვაკეთო; არასოდეს დავდგე იქ, სადაც ზედმეტად მიეაჩნივართ.

გიორგი ჩაჩანიძე დიდუბის რაიონის გამგეობის თავმჯდომარე. დაიბადა თბილისში 1969 წ. 30 იანვარს. მშობლები: ია ასლამაზიშვილი, ნოდარ ჩაჩანიძე; მეუღლე — გურანდა მაჩაიძე (1969); შვილი — ია (1988). დაამთავრა ზოოვეტერინარული ინ-ტის ვეტერინარული მედიცინის ფაკ-ტი (1993), საინჟინრო-ეკონომიკური ინ-ტი (1998), მოსკოვის პოლიტიკურ კვლევათა სკოლა (1998). იყო „თბილქალაქგაფორმების" კომბინატის მუშა (1986-91), ლენინის რ-ნის კომკავშირის რაიკომის საორგანიზაციო განყოფილების ინსტრუქტორი (1988), დიდუბის რ-ნის მაჟორიტარი დეპუტატის წარმომადგენელი (1995-97), გამგეობის თავმჯდომარის I მოადგილე (1997-99), დიდუბის რ-ნის გამგეობის თავმჯდომარეა 1999 წლიდან. მიღებული აქვს კომკავშირის ცკ სიგელები და დიპლომები. არის მოქალაქეთა კავშირის წევრი, დიდუბის რაიონული ორგანიზაციის თავმჯდომარე (1995).
ჰობი: მოგზაურობა, პოლიტიკა.
მისამართი: (სამსახურის) აღმაშენებლის 140-ა, თბილისი, 380002. ტელ: 95-38-

07, ფაქსი: 95-15-27. (ბინის) წყალტუბოს 3, ბ. 16. თბილისი. ტელ: 34-31-76.
შრომისმოყვარეობა, ერთგულება, კეთილსინდისიერება, საფუძვლიანი განათლება, სიმართლის გზა. წარმატება? — განაპირობა ჩემი აზრით იმან, რომ ზემოთ ჩამოთვლილი პრინციპებისთვის არასოდეს არ მიღალატია. წარმატება წარმატებისთვის არასოდეს არ მისურვია. არ შეიძლება იცხოვრო თავისუფალ, დემოკრატიულ, სამოქალაქო საზოგადოებაში და ამ დროს იხელმძღვანელო სხვა რომელიმე ეპოქის ან საზოგადოების ცხოვრების პრინციპებით.

ლევან ჩაჩუა საქართველოს პარლამენტის წევრი, კავშირგაბმულობის ქვეკომიტეტის თავმჯდომარე. დაიბადა თბილისში 1958 წ. 9 ივნისს. მშობლები: ნათელა ჩაჩუა, იური ჩაჩუა; მეუღლე — ლელა ჯაჭვაძე (1961); შვილები: გიორგი (1985), ნათია (1986), მარიამი (1991). დაამთავრა საკავშირო კავშირგაბმულობის ინ-ტის ავტომატური ელ.კავშირგაბმულობის ფაკ-ტი (1981). მუშაობდა ტრამვაი-ტროლეიბუსების სამმართველოს ელექტროზეინკლად (1974-76), ტრანსპორტის ელექტროსამსახურში (1978-79), სპი კავშირგაბმულობის კათედრის ლაბორანტად (1979-82), კავშირგაბმულობის სამინისტროს წამყვან, მთავარ ინჟინრად, მთავარ სპეციალისტად, განყოფილებების უფროსად, სამმართველოს უფროსად (1982-95). პარლამენტის წევრია 1995 წლიდან. გამოქვეყნებული აქვს სამეცნიერო ნაშრომები კავშირგაბმულობის საკითხებზე ქართულ და ინგლისურ გამოცემებში (1997-98). იყო ალკკ (1971-80), სკკპ (1980-89), მწვანეთა პარტიის (1989-93) წევრი. მოქალაქეთა კავშირის წევრია 1993 წლიდან.
მისამართი: (სამსახურის) საქართველოს პარლამენტი. რუსთაველის 8. თბილისი, 380018. ტელ: 99-08-26. (ბინის) გენერალ მაზნიაშვილის 33. I სად. I სართ. თბილისი, 380001. ტელ: 98-28-58.
თავმდაბლობა, კაცთმოყვარეობა, ქრისტიანული რწმენა, ყოველი სახის შრომის სიყვარული, მაღალი პასუხისმგებლობის გრძნობა, დისციპლინა პირად ცხოვრებაში, კომუნიკაბელურობა, სამართლიანობა, უფროსის პატივისცემა, პატარისადმი სიყვარული, მანდილოსნისადმი მოწიწება, ოჯახისადმი ერთგულება და სიყვარული, ჩემი ქვეყნისადმი მოვალეობის გრძნობა და სიყვარული, დაფიქრების შემდგომ სწორი გადაწყვეტილების მიღება. მიხარია, როცა სასიკეთო საქმეს ვუკეთებ ვინმეს. მოტრფიალე ვარ პოეზიის, მუსიკის, ქართული ადათით სუფრის წარმართვის. მიყვარს ბუნებაში ყოფნა, ცხენზე ჯირითი, კალათბურთის თამაში, სპორტული სასტენდო ტყვიის სროლა.

მიხეილ ჩაჩხუნაშვილი ფონდ „ღია საზოგადოება — საქართველოს" აღმასრულებელი დირექტორი. დაიბადა თბილისში 1947 წ. 6 ოქტომბერს. მშობლები: როზა ალავიძე, შოთა ჩაჩხუნაშვილი; მეუღლე — ელენე ხერხეულიძე; შვილები: ილია (1976), შოთა (1978). დაამთავრა თსუ ფიზიკის ფაკ-ტი (1970), ასპირანტურა (1973). იყო მაღალი ენერგიების ფიზიკის ინ-ტის უმცროსი, უფროსი მეცნიერ-თანამშრომელი და ლაბორატორიის გამგე (1973-94). არის არასამთავრობო ორგანიზაცია საერთაშორისო ენერგეტიკული ცენტრის „ენეკო" დამფუძნებელი, იყო აღმასრულებელი დირექტორი (1994-97), „ღია საზოგადოება — საქართველოს" აღმასრულებელი საბჭოს თავმჯდომარე (1995-97). აღმასრულებელი დირექტორია 1997 წლიდან. დაიცვა საკადიდატო დისერტაცია: „მსუბუქი ბირთვების სტრუქტურის შესწავლა π -მეზონებით" (1978). არის ავტორი ბროშურისა" ენერგეტიკის სექტორი საქართველოში" (ა.დიდებულიძესთან ერთად, UNDP-ს სადისკუსიო წერილების სერია, 1998). არის საზოგადოებრივი ორგანიზაცია „კავკასიური კლუბის" გამგეობის წევრი.
ჰობი: სპორტი, მხატვრული ლიტერატურა.
მისამართი: (სამსახურის) ჭავჭავაძის 74ა. VII სართ. ტელ: 25-05-93, 25-04-63. ფაქსი: 29-10-52,
სამართლიანობა.

პაატა ჩეკურიშვილი საქართველოს პარლამენტის წევრი, თვითმმართველობისა და რეგიონალური პოლიტიკის კომიტეტის თავმჯდომარის პირველი მოადგილე. დაიბადა სოფ. შაშიანში (გურჯაანის რ-ნი) 1962 წ. 31 ივლისს. მშობლები: დინა ჩეკურიშვილი, ოთარ ჩეკურიშვილი. დაამთავრა თსუ ისტორიის ფაკ-ტი (1986). იყო თელავში „ალაზანმშენის სამმართველოს" მემანქანე (1979-80), თბილისში „კერძომშენის" სამმართველოს საქმეთა მმართველი (1987-88), საქართველოს დიზაინერთა ფონდის დიზაინერი (1988-95). არის საქართველოს დიზაინერთა კავშირის (1988 წლიდან), მოქალაქეთა კავშირის (1995 წლიდან), ფერმერთა კავშირის (1998 წლიდან) წევრი.

ჰობი: კინემატოგრაფია, სპორტი.

მისამართი: (სამსახურის) საქართველოს პარლამენტი. რუსთაველის 8. თბილისი, 380018. ტელ: 92-12-36, ფაქსი: 92-15-63, ელ-ფოსტა: sgrpcmt @ parliament. ge (ბინის) ფალიაშვილის 36. ბ. 3. თბილისი, 380079. ტელ: 22-53-40.

ჩემი წარმატება განაპირობა მიზანსწრაფვამ, მტკიცე ხასიათმა, დაუღალავმა შრომამ, საქმისადმი ერთგულებამ და სამართლებრივი, დამოუკიდებელი, ევროპული დემოკრატიის პრინციპებზე აგებული, ეკონომიკურად განვითარებული საქართველოს აღმშენებლობაში მონაწილეობის მიღების სურვილმა.

ელდარ ჩერქეზიშვილი საქართველოს პარლამენტის წევრი. დაიბადა სოფ. ნინოწმინდაში (საგარეჯოს რ-ნი) 1947 წ. 5 მაისს. მშობლები: ნინა ელიზბარაშვილი, შალვა ჩერქეზიშვილი; მეუღლე — თამარ ჩერქეზიშვილი; შვილები: ნინო (1970), დავითი (1973-95). დაამთავრა სპი სამოქალაქო და სამრეწველო მშენებლობის ფაკ-ტი (1978). იყო სამგორის რ-ნის გამგეობის ინჟინერი, უფროსი ინჟინერი, მთავარი ინჟინერი, განყოფილების გამგე, თავმჯდომარის მოადგილე (1973-95), კეთილმოწყობისა და კომუნალური მეურნეობის განყოფილების გამგე (1992-95). პარლამენტის წევრია 1995 წლიდან.

ჰობი: ფეხბურთი, თევზაობა.

მისამართი: (სამსახურის) რუსთაველის 8, თბილისი, 380018. საქართველოს პარლამენტი. ტელ: 99-70-76. (ბინის) ხომლელის 3, ბ. 5. თბილისი.

შრომისმოყვარეობა, სიმართლე, სამშობლოსა და ოჯახის სიწმინდის უზენაესობა.

ნიკოლოზ ჩერქეზიშვილი საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს წევრი, საქართველოს დამსახურებული ჟურნალისტი. დაიბადა თბილისში 1928 წ. 30 აგვისტოს. მშობლები: თამარ ვაჩნაძე-ჩერქეზიშვილი, გიორგი ჩერქეზიშვილი; მეუღლე — ციალა ბაძოშვილი (1936); შვილები: თამარი (1970), სოფიო (1971). დაამთავრა მოსკოვის საერთაშორისო ურთიერთობათა ინ-ტი საერთაშორისო სამართლის სპეციალობით (1952). იყო გაზეთ „ზარია ვოსტოკას" ლიტმუშაკი, განყოფილების გამგე (1952-57), სკკპ ცკ-ს ინსტრუქტორი, განყოფილების გამგის მოადგილე, მეცნიერებისა და კულტურის განყოფილების გამგე (1957-65), საქართველოს სახ. მუზეუმის დირექტორი (1965-73), კომპარტიის ცკ-ს კულტურის განყოფილების გამგე (1973-76), რედაქტორობდა გაზეთებს „ზარია ვოსტოკა" (1976-88), „კომუნისტი" (1988-90); იყო ჟურნალისტთა დამოუკიდებელი კავშირის თავმჯდომარე (1990-92). საკონსტიტუციო სასამართლოს წევრია 1996 წლიდან. არის ქართული ენციკლოპედიის რედაქციის სამეცნიერო საბჭოს წევრი და კონსულტანტი (1992 წლიდან), 4 მონოგრაფიისა და მრავალი საგაზეთო და საჟურნალე სტატიის ავტორი. მიღებული აქვს მინისტრთა საბჭოს პრემია ჟურნალისტიკის დარგში. მიენიჭა მოსამართლის უმაღლესი საკვალიფიკაციო საკლასო ჩინი (1999).

ჰობი: მხატვრული ლიტერატურა, კლასიკული მუსიკა, ფეხბურთი, ცხენოსნობა.

მისამართი: (სამსახურის) რუსთაველის 29. ტელ: 94-08-52. ფაქსი: 93-30-05. (ბინის) ჭავჭავაძის 75, ბ. 49. ტელ: 22-53-74.

მთავარი პრინციპები — პატიოსნება, სამართლიანობა, პრინციპულობა, ერთგულება საქმისადმი, ოჯახისადმი და მეგობრებისადმი; მხარდაჭერა ყოველივე პროგრესულისა, ნიჭიერებისა და მიუღებლობა პროვინციული აზროვნებისა. მიზანი — საქართველოს დამოუკიდებელი არსებობისათვის საჭირო პირობების შექმნის საქმეში ჩემი წვლილის შეტანა.

მაია ჩიბურდანიძე მოჭადრაკე, ექიმი, სპორტის დამსახურებული ოსტატი, საერთაშორისო დიდოსტატი ჭადრაკში ქალთა და ვაჟთა შორის. დაიბადა ქუთაისში 1961 წ. 17 იანვარს. მშობლები: როზა ხურციძე, გრიგოლ ჩიბურდანიძე. დაამთავრა თსსი (1989). არის მსოფლიოს ხუთგზის ჩემპიონი ქალთა შორის (1978, 1981, 1984, 1986, 1988), მსოფლიოს ქალთა საჭადრაკო ოლიმპიადის ჩემპიონი (1978, 1980, 1982, 1984, 1986, 1992, 1994, 1996), საჭადრაკო „ოსკარის" ოთხგზის მფლობელი (1984, 1985, 1986, 1987). არის საქართველოს ლენინური კომკავშირის პრემიის ლაურეატი (1986), „ხალხთა მეგობრობისა" და „შრომის წითელი დროშის", ღირსების (1994) ორდენების კავალერი. არის თანაავტორი წიგნისა „ვთამაშობ კაცების წინააღმდეგ" (1984).
მისამართი: (ბინის) ჭავჭავაძის 75. ბ.56. ტელ: 22-53-75.

ალექსანდრე ჩიკვაიძე საქართველოს საგანგებო და სრულუფლებიანი ელჩი საბერძნეთის რესპუბლიკაში. დაიბადა თბილისში 1932 წ. 19 იანვარს. მშობლები: თამარ კობიაშვილი, დავით ჩიკვაიძე; მეუღლე — ზაირა მშვენიერაძე (1929); შვილები: დავითი (1958), ალექსანდრე (1963). დაამთავრა მოსკოვის სახ. უნივერსიტეტის იურიდიული ფაკ-ტი (1955), სსრკ პოლიტიკურ მეცნიერებათა აკადემია (1966), სსრკ დიპლომატიური აკადემია (1979). იყო სსრკ გენ. საკონსულოს ვიცე-კონსული ბომბეიში (1967-69), სსრკ საელჩოს პირველი მდივანი დიდ ბრიტანეთში (1969-73), თბილისის ორჯონიკიძის რ-ნის რაიკომის I მდივანი (1973-77), საქართველოს გამომცემლობათა, პოლიგრაფიისა და წიგნით ვაჭრობის სახ. კომიტეტის თავმჯდომარე (1977-78), სსრკ გენ. კონსული სან-ფრანცისკოში (1979-83), სსრკ ელჩი კენიაში, სსრკ მუდმივი წარმომადგენელი UNEP-სა და HABITAT-ში (1983-85), სკკპ ცკ დიპლომატიური კადრების განყოფილების სექტორის გამგე (1985-89), სსრკ ელჩი ჰოლანდიის სამეფოში (1989-92), საქართველოს პირველი ვიცე-პრემიერი და საგარეო საქმეთა მინისტრი (1992-93), საგარეო საქმეთა მინისტრი (1992-96). დაიცვა სადოქტორო დისერტაცია „ინგლისის კაბინეტი მეორე მსოფლიო ომის წინ" (1976). არის სტატიებისა და ესეების ავტორი. გამოქვეყნებული აქვს წიგნები: „ინგლისის კაბინეტი მეორე მსოფლიო ომის წინ" (1976), „როგორ გავხდეთ პროფესიონალები" (1958), ქართული თარგმანი ლეონარდ მოსლის წიგნისა „ნასესხებ დროში" (1982) და სხვ. დაჯილდოებულია სსრკ საპატიო ნიშნის 2 ორდენით, ღირსების ორდენით, მედლებით. იყო საქართველოს ჭადრაკის ფედერაციის და სსრკ ჭადრაკის ფედერაციის პრეზიდენტი (1985-89). საქართველოს ეროვნულ და სოციალურ ურთიერთობათა აკადემიის აკადემიკოსია 1996 წლიდან. მისი ბიოგრაფია შეტანილია ამერიკის ბიოგრაფიის ინსტიტუტის გამოცემაში „International Who's Who of Contemporary Achievement" (1996).
ჰობი: ჭადრაკი.
მისამართი: (სამსახურის) პალეო ფსიჰიკო, ათენი, 15452, საქართველოს საელჩო. ტელ: (01) 671-67-37, 671 67-22, ელ-ფოსტა: embassygeo @ hol. gr. (ბინის) ბარნოვის 69. თბილისი, 380002. ტელ: 29-34-34.

პატიოსნება, პროფესიონალიზმი, ჰუმანიზმი.

შალვა ჩიკვაშვილი იურისტი, პროფესორი, მეცნიერების დამსახურებული მოღვაწე. დაიბადა ქუთაისში 1932 წ. 20 სექტემბერს. მშობლები: ლუბა ჩიკვაშვილი, დანიელ ჩიკვაშვილი; მეუღლე — სარა ჩიკვაშვილი (1938); შვილები: ბორისი (1962), დანიელი (1964). დაამთავრა ხარკოვის სახ. იურიდიული ინ-ტი (1952). იყო საქართველოს რესპუბლიკური პროკურატურის განყოფილების პროკურორი (1952-53), ქუთაისის ოლქის პროკურორის თანაშემწე (1953), ხარკოვის ვაჭრობის ინ-ტის მასწავლებელი (1954-56), სპი მასწავლებელი, დოცენტი (1956-59), საქართველოს მინისტრთა საბჭოს იურიდიული კომისიის კონსულტანტი (1960-68). არის თსუ სამოქალაქო სამართლის კათედრის პროფესორი (1968 წლიდან), ბიზნესის მეცნიერებათა აკადემიის აკადემიკოსი. დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია: „ფართო მოხმარების საგანთა ასორტიმენტის პირობები მიწოდების ხელშეკრულებებში" (მოსკოვი 1956); სადოქტორო — „საბინაო კოოპერაციის სამართლებრივი პრობლემები" (მოსკოვი 1966). არის 300 სამეცნიერო ნაშრომის, მათ შორის 24 მონოგრაფიის ავტორი. მიღებული აქვს საქართველოს უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმის საპატიო სიგელი. არის იურისტთა მსოფლიო ასოციაციის წევრი, საქართველოს უზენაესი სასამართლოს სამეცნიერო საკონსულტაციო საბჭოს წევრი, იუსტიციის პროკურატურის და უზენაესი საარბიტრაჟო სასამართლოს კონსულტანტი; დსთ საპარლამენტთაშორისო ასამბლეის მოდელური სამოქალაქო კოდექსის შემმუშავებელი კომისიის, საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის შემმუშავებელი კომისიის, კანონპროექტების და სხვადასხვა ნორმატიული აქტების შემმუშავებელი კომისიის წევრი, „ქართველ ებრაელთა ენციკლოპედიის" საზოგადოებრივი საბჭოს წევრი. მისი ბიოგრაფია შეტანილია ქართულ საბჭოთა, დიდ საბჭოთა ენციკლოპედიებში.

ჰობი: ლიტერატურა, სპორტი.

მისამართი: (სამსახურის)ჭავჭავაძის 1. ტელ: 29-05-96. (ბინის) იოსელიანის 37. ბ. 34. ტელ: 33-74-76.

ვხელმძღვანელობდი ჰუმანიზმის, დემოკრატიზმისა და სამართლიანობის პრინციპით. მიზანს შეადგენდა ღირსეული შვილების პატრიოტული სულისკვეთებით აღზრდა. მათში კაცთმოყვარეობის გრძნობის ჩამოყალიბება და განვითარება, ზრუნვა მეცნიერთა მომავალი თაობის აღზრდისათვის. ერთ-ერთი უმთავრესი მიზანი ჩემი ცხოვრებისა იყო და არის მაღალი პროფესიონალიზმი. ამ საქმეში წარმატების მიღწევისათვის ერთ-ერთ ძირითად პირობად მიმაჩნია შრომისმოყვარეობა და საქმისადმი პასუხისმგებლური დამოკიდებულება. პროფესიონალიზმში ვგულისხმობ — პროფესიისადმი დიდ სიყვარულსა და მის სრულყოფას მსოფლიოს მასშტაბების დონეზე.

მიხეილ ჩიკვილაძე საქართველოს სახელმწიფო საგადასახადო დეპარტამენტის თავმჯდომარე. დაიბადა ონში 1948 წ. 10 თებერვალს. მშობლები: ელენე ჯაფარიძე, პარმენ ჩიკვილაძე; მეუღლე — მაყვალა გვალია (1956); შვილები: თეა (1985), თამარი (1988). დაამთავრა თსუ ეკონომიკის ფაკ-ტი მრეწველობის დაგეგმვის სპეციალობით (1976). იყო თსუ შრომის მეცნიერული ორგანიზაციის კათედრის ასპირანტი (1976-79), თსუ კომკავშირის კომიტეტის მდივანი, სამეცნიერო საბჭოს წევრი, ხუთგზის ყამირელი, ფინანსთა სამინისტროს მთავარი საკონტროლო-სარევიზიო სამმართველოს უფროსი (1984-87), კონტროლის პალატის თავმჯდომარის I მოადგილე (1993-98). საგადასახადო დეპარტამენტის თავმჯდომარეა 1998 წლიდან. მიღებული აქვს საქართველოს უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმის საპატიო სიგელი (1975).

ჰობი: სპორტი (ცურვა, ველოსპორტი, ცხენოსნობა), ნადირობა.

მისამართი: (სამსახურის) იაშვილის 4, თბილისი. ტელ: 98-60-45. (ბინის) სამტრედიის 3, ბ. 64. თბილისი. ტელ: 34-37-40.

წესიერება, ობიექტურობა, ნდობა, სიყვარული, თავდაჭერილობა. მიზანი: ჩემი არსებობით არ შევუქმნა პრობლემები ჩემს ირგვლივ მყოფთ, ადვილად გადასანყვეტი საკითხი არ დავამძიმო ხელოვნურად, მივიღო ისეთივე დამოკიდებულება, როგორსაც ვთესავ. ჩრდილოეთ ყაზახეთის ოლქში სტუდენტურ ყამირზე მდინარე ირტიშზე დახრჩობას გადავარჩინე ორი ადამიანი — ერთი ჩვენი სტუდენტი, ერთი — ადგილობრივი მოქალაქე. ვერასოდეს ვერ დავივიწყებ ამ გამარჯვებით მიღებულ სიამოვნებას. 17 წლის ასაკში მენდნენ პიცუნდმშენის ტრესტში სამშენებლო სამმართველოს ხელმძღვანელობას და ჩემი მონაწილეობით აშენებულია ბიჭვინთის კურორტი, ადგილი, რომელზეც 1 წლიდან ვცხოვრობდი და სადაც გავატარე ჩემი ბავშვობა. მაქვს ნატვრა, ვნახო ჩემი ბავშვობის ადგილი და ჩემი აშენებული შენობები და, რაც მთავარია, ჩემი დედმამის საფლავი, ზღვა, რომლის ავი და კარგი ჩემი ცხოვრების განუყოფელი ნაწილია.

კახა ჩიტაია საქართველოს პარლამენტის წევრი, საგარეო ურთიერთობათა კომიტეტის თავმჯდომარე. დაიბადა თბილისში 1951 წ. 23 მარტს. მშობლები: რუსუდან გაგუა, ბორის ჩიტაია; მეუღლე—მანანა გოცირიძე (1957); შვილები: რუსუდანი (1982), სალომე (1991). დაამთავრა თსუ ფიზიკის ფაკ-ტი (1974). იყო თსუ ნახევარგამტართა ფიზიკის პრობლემური ლაბორატორიის უმცროსი მეცნიერ-თანამშრომელი (1974-76), მეცნიერ-თანამშრომელი (1979-92), ს/კ ინ-ტის „მიონის" ინჟინერი (1976-79), საპატრიარქოს საგარეო ურთიერთობათა განყოფილების მდივანი (1979-80), საქართველოს საგარეო საქმეთა სამინისტროს პოლიტიკური დეპარტამენტის II ევროპული სამმართველოს უფროსის მოადგილე, უფროსი, დსთ-ს სამმართველოს უფროსი (1992-95). პარლამენტის წევრია 1995 წლიდან. არის 7 სამეცნიერო ნაშრომის ავტორი, სმკ-ს წევრი.
ჰობი: მუსიკა, ლიტერატურა, სპორტი.
მისამართი: (სამსახურის) რუსთაველის 8. თბილისი 380018. საქართველოს პარლამენტი. ტელ: 98-73-45, 96-83-61. ელ-ფოსტა: kchitaia@frcmt.gov.ge

დიმიტრი ჩიტლოვი საქართველოს უზენაესი სასამართლოს წევრი, პირველი კლასის მოსამართლე. დაიბადა სოფ. ახალიკში (წალკის რ-ნი) 1935 წ. 5 აპრილს. მშობლები: ფოთინი ჩიტლოვა, სამსონ ჩიტლოვი; მეუღლე — ჯულიეტა ჩიტლოვა (1942); შვილები: რადმილა (1965), ფელიქსი (1966), ელინა (1971). დაამთავრა სარატოვის იურიდიული ინ-ტი (1961). იყო სოფ. გომანის სკოლის რუსული ენის მასწავლებელი (1953-54), წალკის რ-ნის პროკურატურის გამომძიებელი (1961-62), თეთრიწყაროს რ-ნის პროკურორის თანაშემწე (1963-64), წალკის რ-ნის პროკურორი (1965-72), საქართველოს რესპუბლიკის პროკურატურის საგამოძიებო სამმართველოს პროკურორი (1972), გენ. პროკურორის თანაშემწე (1973-74), კადრების განყოფილების პროკურორი (1974-75), კადრების განყოფილების უფროსის მოადგილე (1975-79), საგამომძიებლო სამმართველოს უფროსის მოადგილე (1979-80), საორგანიზაციო-საკონტროლო განყოფილების უფროსი (1980-88), გენ. პროკურორის მოადგილე (1988-91), უზენაესი სასამართლოს (1991-92), სახელმწიფო საბჭოს (1992), პარლამენტის (1992-95) წევრი. კვლავ უზენაესი სასამართლოს წევრია 1996 წლიდან. დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია „სისხლის სამართლის პასუხისმგებლობა სხეულის განზრახ მძიმე დაზიანების მიყენებისას" (სარატოვი, 1969). არის 40-ზე მეტი სამეცნიერო ნაშრომის ავტორი. გამოცემული აქვს წიგნები: „წალკელები — საქართველოს შვილები" (თბილისი, 1992), „საქართველოს სახელოვანი ბერძნები" (თბილისი, 1995). მინიჭებული აქვს საქართველოს დამსახურებული იურისტის (1987), სსრკ პროკურატურის საპატიო მუშაკის (1988), იუსტიციის გენერლის (1989) წოდებები. იყო სკკპ წევრი (1957-91). მისი ბიოგრაფია შეტანილია ცნობარში „საქართველოს პარლამენტი — 1992-1995" (თბილისი, 1995).

ჰობი: მასალების შეგროვება და წიგნების გამოცემა ყოფილი სსრკ სივრცეში მცხოვრები ბერძნების ისტორიისა და ბედის შესახებ.
მისამართი: (სამსახურის) ძმები ზუბალაშვილების 32. თბილისი, 380010. ტელ: 99-73-77. (ბინის) ჭრელაშვილის კორპ. 3. ბ. 16. თბილისი, 380013. ტელ: 93-15-79.

უბრალო ადამიანების ინტერესების მსახურება. ადამიანებთან ურთიერთობაში პატიოსნება, სამართლიანობა, ობიექტურობა. სამსახურში ამას ემატება დამოუკიდებლობა, პრინციპულობა, თანმიმდევრულობა. კანონების, მორალურ-ზნეობრივი ნესების მკაცრი დაცვა, იმ ხალხის ტრადიციების პატივისცემა, ვისთან ერთადაც ცხოვრობ. ვიზიარებ ჭეშმარიტებას: არ შეიძლება ცხოვრობდე საზოგადოებაში და იყო საზოგადოების მიღმა. ამასთანავე ვგმობ საზოგადოების ისეთ ნაკლს, როგორიცაა: ინერტულობა, ორპირობა, მაამებლობა და კარიერიზმი, მერყეობა და ღალატი, კორუფცია და მექრთამეობა.

ლეო ჩიქავა საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის წევრ-კორესპონდენტი, დემოგრაფიისა და სოციოლოგიური კვლევის ინსტიტუტის დირექტორი. დაიბადა სოფ. კოკში (ზუგდიდის რ-ნი) 1928 წ. 20 თებერვალს. მშობლები: ანეტა ნარმანია-ჩიქავასი, ლეონტი ჩიქავა; მეუღლე — თამარ კეეკვესკირი (1934); შვილები: გიორგი (1959), მედეა (1963). დაამთავრა თსუ ეკონომიკის ფაკ-ტი (1950). იყო სპი უფროსი მასწავლებელი, დოცენტი, პროფესორი (1955-69), პოლიტეკონომიის კათედრის გამგე (1974-83), უცხო ენათა პედაგოგიური ინ-ტის პოლიტეკონომიის კათედრის გამგე (1969-74), ეკონომიკის ინ-ტის დირექტორის მოადგილე (1983-90). დემოგრაფიისა და სოციოლოგიური კვლევის ინ-ტის დირექტორია 1990 წლიდან. დაიცვა სადოქტორო დისერტაცია „საქართველოს კვების მრეწველობის ტერიტორიული სპეციალიზაციისა და ეკონომიკური ეფექტიანობის საკითხები" (1968). ავტორია 125 სამეცნიერო ნაშრომისა: „საქართველოს კვების მრეწველობის ადგილი და როლი შრომის საერთო საკავშირო დანაწილებაში" (1965), „ეკონომიკური თეორიის მოკლე კურსი" (სახელმძღვ. 1997) და სხვ.). არის ეკონომიკურ მეცნიერებათა აკადემიის, ეგრისის და ეკოლოგიურ მეცნიერებათა აკადემიების ნამდვილი წევრი, ნიუ-იორკის მეცნიერებათა აკადემიის აკადემიკოსი, ღირსების ორდენის კავალერი, ყოველთა ქართველთა მსოფლიო კონგრესის პალატის თავმჯდომარე (1993).
ჰობი: მხატვრული ლიტერატურა, შვილიშვილები.
მისამართი: (სამსახურის) პუშკინის 5. თბილისი, 380007. ტელ: 93-36-93. (ბინის) მოსაშვილის 1. ბ. 68. თბილისი, 380062. ტელ: 22-67-16.

იმთავითვე დავისახე მიზნად დავუფლებოდი ეკონომიკურ მეცნიერებას, ღირსეულად გამეგრძელებინა ჩემი სახელოვანი მასწავლებლების მიერ წამოწყებული (და ბოლომდე მიყვანილი) ეროვნული საქმეები, რომელსაც ამჟამადაც დიდი ენთუზიაზმით ვაგრძელებ.

ლეონიდე (ლევან) ჩიქვანია საქართველოს პარლამენტის წევრი, განათლების, მეცნიერებისა და ტექნოლოგიების ქვეკომიტეტის თავმჯდომარე. დაიბადა თბილისში 1928 წ. 25 ოქტომბერს. მშობლები: ლოლა ჩიჩუა, თომა ჩიქვანია; მეუღლე — ნანა ჯიბლაძე (1944); შვილები: თამაზი (1951), გიორგი (1954), ზაზა (1974). დაამთავრა თსუ გეოგრაფია-გეოლოგიის ფაკ-ტი (1950). იყო 23-ე საშ. სკოლის დირექტორის მოადგილე (1958), გაზეთ „სახალხო განათლების" განყოფილების გამგე, პასუხისმგებელი მდივანი (1960-67), პირველი ექსპერიმენტული სკოლის დირექტორი (1967-77), თბილისის განათლების სამმართველოს უფროსი (1977-85), პედაგოგიკურ მეცნიერებათა ეროვნული ინ-ტის დირექტორის პირველი მოადგილე. დირექტორია 1986 წლიდან. დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია „შემეცნებითი აქტივობის განვითარების გზები და მეთოდები" (1981). ავტორია წიგნებისა: „სასწავლო ამოცანების როლი შემეც-

ნებითი აქტივობის განვითარების საქმეში", „ფრთხილად ბავშვია!" არის ი.გოგებაშვილის პრემიის ლაურეატი (1994), საზოგადოებრივი მოძრაობა — „განათლება XXI"-ს გამგეობის თავმჯდომარე.
ჰობი: ნადირობა, ჭადრაკი.
***მისამართი:** (სამსახურის) საქართველოს პარლამენტი. რუსთაველის 8. თბილისი, 380018. ტელ: 92-12-44. პედაგოგიკის ინ-ტი. ზანდუკელის 1. თბილისი, ტელ: 93-28-98, 99-55-09. (ბინის) იოსებიძის 51-ბ. II სად. ბ. 37. თბილისი. ტელ: 37-65-75.*

ჩემი ცხოვრებისეული კრედო პროფესიონალიზმის ერთგულებაა, საქმისადმი პასუხისმგებლური დამოკიდებულება.

ნანი ჩიქვინიძე მსახიობი, საქართველოს დამსახურებული არტისტი. დაიბადა თბილისში 1949 წ. 31 აგვისტოს. მშობლები: თამარ ჩიქვინიძე, ლეონიდე ჩიქვინიძე; მეუღლე — თემურ ჩხეიძე (1943); შვილი — მედეა (1976). დაამთავრა თსთი სამსახიობო ფაკ-ტი (1971). მარჯანიშვილის თეატრის მსახიობია 1971 წლიდან. მონაწილეობდა სპექტაკლებში: „პროვინციული ამბავი" (ზიზი), „ჯაყოს ხიზნები" (მარგო), „სეილემის პროცესი" (ელიზაბეტი), „მეფე ლირი" (რიგანი) და სხვ. კინოფილმებში: „მაგდანას ლურჯა" (კატო), „სხვისი შვილები" (ლია), „ნუ გეშინია დედა" (დედა), „თამუნია" (თამუნია), „ძნელი დასაწყისი" (ნინო); სატელევიზიო სპექტაკლებში: „კუკარაჩა" (დედა), „მარადისობის კანონი" (დედა), „ცოლ-ქმარი ბინას დაეძებს" (ნანა), „ჩვენებურები" (ზენარი), „ირინეს ბედნიერება" (ირინე).
ჰობი: მუსიკა, ლატერატურა.
***მისამართი:** (სამსახურის) მარჯანიშვილის 8. თბილისი 380002. მარჯანიშვილის თეატრი ტელ: 95-24-25. (ბინის) ზაქარიაძის 8. ტელ: 38-96-17.*

პროფესიონალიზმი. განათლება. ვცდილობდი სულიერება მეძებნა ყველაფერში. ადამიანებთან ნრფელი, მაგრამ არა უხეში დამოკიდებულება. საქმისა და ოჯახის ერთგულება. საკუთარ თავში მეტად ჩაღრმავება და ნაკლებად სხვისი გაკიცხვა. პატიება და შენდობა.

თამარ ჩიქოვანი თბილისის Public Relations Centre-ს გენერალური დირექტორი, რადიო „თავისუფლების" თბილისის ბიუროს ხელმძღვანელი, ფონდის „ღია საზოგადოება—საქართველო" აღმასრულებელი საბჭოს წევრი. დაიბადა თბილისში 1962 წ. 12 მარტს. მშობლები: ლია მიქაძე, ფელიქს ჩიქოვანი; შვილი ნინო ცინცაძე (1985). დაამთავრა თსუ აღმოსავლეთმცოდნეობის ფაკ-ტის ქვეყნისმცოდნეობის განყოფილება ირანის ისტორიის სპეციალობით (1984). იყო თბილისის №1 მედსანნაწილის მედდა (1984-86); გაზეთ „თბილისის" კორესპონდენტი (1987-91), გაზეთ „დრონი"-ს კორესპონდენტი, მთავარი რედაქტორის მოადგილე, მთავარი რედაქტორი (1991-94), რადიო „თავისუფლების" კორესპონდენტი (1994-98). ბიუროს ხელმძვანელია 1998 წლიდან, თბილისის ტელერადიო ინსტიტუტის ჟურნალისტიკის ფაკ-ტის დეკანი—1995 წლიდან, თბილისის Public Relations Centre-ს გენერალური დირექტორი —1996 წლიდან. არის კერძო საკუთრების დაცვის ლიგის გამგეობის წევრი.
ჰობი: *თეატრი.*
***მისამართი:** (სამსახურის) რუსთაველის 41. ტელ: 92-23-68, 92-23-69. (ბინის) ცოტნე დადიანის 34. XVII კორპ. ბ.7. ტელ: 66-45-00.*

მთავარი პრინციპი: ოცნება კარგია ძილის წინ, გაღვიძების შემდეგ კი რაიმე კონკრეტული პატარა ნაბიჯი მაინც უნდა გადადგა მიზნის მისაღწევად. ძალიან გამიმართლა — ჯერჯერობით ყოველთვის ისეთ ადგილზე ვმუშაობდი, სადაც ინიციატივა არ ისჯებოდა. მეორე მხრივ, როგორც კი ვიგრძნობ, რომ რაღაც ახლის სწავლის შესაძლებლობა ინურება, ვიწყებ საქმიანობის ახალი სფე-

როს ძებნას. გამიმართლა, რომ განათლებით ისტორიკოსი ვარ, ანუ მეტნაკლებად ვერკვევი მოვლენათა განვითარების ლოგიკაში. ამდენი გამართლების მიუხედავად, თავს ბედის ნებიერად არ ვთვლი — ჟურნალისტობა კატორღული შრომაა.

იური ჩიხრაძე საქართველოს პარლამენტის წევრი, ფრაქცია „მაჟორიტარი-სოციალისტის" თამჯდომარე. დაიბადა ამბროლაურში 1960 წ. 1 ნოემბერს. მშობლები: მარიამ ჩიხრაძე, ვახტანგ ჩიხრაძე; მეუღლე — ირმა შევარდნაძე (1964), შვილები: ვახტანგი (1984), გიორგი (1989). დაამთავრა სპი ჰიდროტექნიკისა და სანტექნიკის ფაკ-ტი (1983). იყო ტრესტ „წყალმშენის" ინჟინერი (1984-85), სახ. საგეგმო კომიტეტის უფროსი ეკონომისტი, მთავარი სპეციალისტი, განყოფილების გამგე (1985-91), ისტორიისა და ძეგლთა დაცვის მთავარი სამმართველოს საგეგმო-საფინანსო განყოფილების გამგე (1992-93), სამეცნიერო-სანარმოო გაერთიანება „კატრექსის" გენ. დირექტორის მოადგილე (1993-95), რაჭა-ლეჩხუმისა და ქვემო სვანეთის მხარის სახ. რწუნებულის პირველი მოადგილე (1995). პარლამენტის წევრია 1995 წლიდან. არის საქრთველოს სოციალისტური პარტიის წევრი.
მისამართი: (სამსახურის) რუსთაველის 8. თბილისი 380018. საქართველოს პარლამენტი. ტელ: 99-88-63. ფაქსი:93.56.41. (ბინის)ქავთარაძის 22. ტელ: 23-39-91.
ხალხი ბრძენია, ხალხზე ჭკვიანი კაცი არ შეიძლება იყოს.

ფიქრია ჩიხრაძე საქართველოს პარლამენტის წევრი, საგარეო ურთიერთობათა კომიტეტის და ცხინვალის რეგიონის საკითხთა კომისიის წევრი. დაიბადა 1966 წ. 27 აპრილს. მშობლები: კლარა ჩიხრაძე, ვალერიან ჩიხრაძე. დაამთავრა თსუ ფილოლოგიის ფაკ-ტი (1989). იყო თბილისის II ექსპერიმენტული სკოლის ქართული ენისა და ლიტერატურის მასწავლებელი (1990-94), გაზეთ „ივერია-ექსპრესის" მთავარი რედაქტორი (1995). არის თსუ ქრისტიანული კულტურის კვლევის ლაბორატორიის მეცნიერ-თანამშრომელი (1990 წლიდან). აქვეყნებდა პუბლიცისტურ და პოლიტიკურ სტატიებს, ამზადებდა სატელევიზიო გადაცემებს. არის თსუ „პრეს-კლუბისა" და „საქართველოს პოლიტიკური კლუბის" წევრი, პოლიტიკური ორგანიზაცია „მოძრაობა ქართული სახელმწიფოსთვის" ერთ-ერთი დამფუძნებელი.
ჰობი: მოგზაურობა, ფოლკლორული და არქეოლოგიური ექსპედიციები.
მისამართი: (სამსახურის) რუსთაველის 8. თბილისი 380018. ტელ:92-20-78. (ბინის) გამსახურდიას 39. ტელ: 37-13-40.
ქართული სახელმწიფოებრიობის მშენებლობა; მართლმადიდებლური პრინციპები.

გოჩა ჩოგოვაძე საქართველოს საგანგებო და სრულუფლებიანი ელჩი საფრანგეთსა და ესპანეთის სამეფოში, საქართველოს მუდმივი წარმომადგენელი იუნესკოში, საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის აკადემიკოსი. დაიბადა ქუთაისში 1941 წ. 11 იანვარს. მშობლები: ქეთევან ჩხიკვაძე-ჩოგოვაძე, გიორგი ჩოგოვაძე; მეუღლე — მანანა ჯიბლაძე (1940); შვილები: გიორგი (1964-84), ირაკლი (1974). დაამთავრა სპი ავტომატიკისა და გამოთვლითი ტექნიკის ფაკ-ტი (1963). იყო სპი ლაბორანტი, ასპირანტი, ასისტენტი, დოცენტი, კათედრის გამგე, პროფესორი (1963-81), იუნესკოს ინფორმატიკის სექციის გამგე (პარიზი, 1981-86), საქართველოს კპ ცკ მეცნიერების და სასწავლებლების განყოფილების გამგე (1986-88), სპი რექტორი (1988-94). საქართველოს ელჩია საფრანგეთსა და ესპანეთში 1994 წლიდან. დაიცვა სადოქტორო დისერტაცია თემაზე „მართვის ავტომატიზებული სისტემების დაპროექტება" (1975). არის 20-ზე მე-

ტი მონოგრაფიის, 100-ზე მეტი სამეცნიერო ნაშრომისა და 6 გამოგონების ავტორი. პრაღისა და ვროცლავის უნივერსიტეტების საპატიო დოქტორი. დაჯილდოებულია საპატიო ნიშნის (1981) და ღირსების (1998) ორდენებით. არის საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის პრეზიდიუმის წევრი, ტექნიკური ასოციაციებისა და ორგანიზაციების საერთაშორისო კავშირის (UATI) პირველი ვიცე-პრეზიდენტი, საინჟინრო მეცნიერებებისა და ტექნოლოგიების საერთაშორისო საბჭოს აღმასრულებელი საბჭოს წევრი. მისი ბიოგრაფია შეტანილია ცნობარში Who's Who in France (პარიზი, 1995-96, 1996-97, 1997-98, 1998-99).
ჰობი: მუსიკა, სპორტი (განსაკუთრებით ფეხბურთი).
მისამართი: *(სამსახურის) ავენიუ რემონ პუანკარე, 104, პარიზი, საფრანგეთი. ტელ: 0145921616, 0145021601. (ბინის) რიუ დე ლა ტრემუი, 28, პარიზი, საფრანგეთი.*

„ყველაფერი, რაც ღირს რომ გაკეთდეს — საჭიროებს და ითხოვს იყოს კარგად გაკეთებული" ფილიპ დე რესტერფილდი, გრაფი (1694-1773).

გიორგი ჩოკოშვილი ჟურნალისტი, საქართველოს რადიოს ინფორმაციის რედაქციის მთავარი რედაქტორი. დაიბადა თბილისში 1948 წ. 21 თებერვალს. მშობლები: თამარ ბაჩიაშვილი, მიხეილ ჩოკოშვილი; მეუღლე — რუსუდან ახვლედიანი (1958); შვილი — დავითი (1989). დაამთავრა თსუ ფილოლოგიის ფაკ-ტი (1974). იყო თბილისის მე-5 საშუალო სკოლის უფროსი პედაგოგ-ხელმძღვანელი (1966-68), ტელევიზიის შტატგარეშე თანამშრომელი, რეჟისორის ასისტენტი, რედაქტორი (1968-74), პროგრამა „მოამბის" კორესპონდენტი (1976-78), განყოფილების გამგე (1979-82). რადიოს ინფორმაციის მთავარი რედაქტორია 1991 წლიდან. არის მრავალი რეპორტაჟის, რადიო და ტელეგადაცემის ავტორი და წამყვანი. უძღვებოდა სატელევიზიო პროგრამა „ალიონს", რადიოპროგრამა „პიკის საათს", რადიოკლუბს „კონტაქტი", იყო სპორტული კომენტატორი და მიმომხილველი. დაჯილდოებულია „ღირსების მედლით" (1995).
ჰობი: ჭადრაკის თამაში და სპორტული შეჯიბრებების ყურება.
მისამართი: *(სამსახურის) კოსტავას 68. ტელ: 36-83-14, 25-25-17. ფაქსი: 94-16-84. (ბინის) ხევსურეთის 35, ტელ: 66-37-56.*

სამშობლო ქვეყნის, ხალხის სიყვარული, ტრადიციების სიყვარული და პატივისცემა, უფროსი თაობის დაფასება, პატივისცემა და უმცროსებზე ზრუნვა. ყოველთვის ვცდილობდი აღნიშნული პრინციპების დაცვით სარგებლობა მომეტანა ჩემს გვერდით მყოფთათვის. ტელევიზიასა და რადიოში მუშაობისას ჩემი უმთავრესი მიზანი იყო სწორი ინფორმაცია რაც შეიძლება ოპერატიულად მიმეწოდებინა დაინტერესებული ტელემაყურებლებისა თუ რადიომსმენელებისათვის. ვცდილობ, ყოველთვის დავეხმარო ახლობლებს, მეგობრებს, კოლეგებს.

ლამარა ჩორგოლაშვილი საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს წევრი, საქართველოს დამსახურებული იურისტი. დაიბადა სოფ. სამიქაოში (აბაშის რ-ნი) 1931 წ. 14 იანვარს. მშობლები: ლუბა ქობულია, იონა ჩორგოლაშვილი; მეუღლე — ვასილ გოგუაძე (1920-97); შვილი — მაკა (1969). დაამთავრა თსუ იურიდიული ფაკ-ტი (1953). იყო იუსტიციის სამინისტროს მდივანი (1953-56), სასამართლო ორგანოების განყოფილების კონსულტანტი (1956-59), საქართველოს სახელმწიფო არბიტრი (1959-72); უმაღლესი სასამართლოს წევრი (1972-75), თბილისის საქალაქო სასამართლოს თავმჯდომარის მოადგილე (1975-91), სამართლის ინ-ტის მეცნიერ-თანამშრომელი (1991-92), უზენაესი სასამართლოს განზოგადების განყოფილების უფროსი (1992-96). იყო საბინაო კანონმდებლობის შემმუშავებელი და სამოქალაქო კოდექსის შე-

მუშავებისათვის შექმნილი კომისიების წევრი. არის გაზეთებსა და იურიდიულ ჟურნალებში გამქვეყნებული ათეულობით სტატიის ავტორი.
მისამართი: (სამსახურის) რუსთაველის 29. ტელ:94-08-27. (ბინის) ბახტრიონის 11, ბ. 59. ტელ: 37-49-80.

მთელი შეგნებული ცხოვრების მანძილზე დავებს ვიხილავ და გასაკვირი არ არის, რომ ჩემი ცხოვრებისეული კრედო სამართლიანობას და ობიექტურობას ემყარება. ადამიანში ყველაზე მეტად სიკეთეს ვაფასებ და მიმაჩნია, რომ ამ თვისებით მეც გამოვირჩევი.

არჩილ ჩოხელი სპორტსმენი, მსოფლიო ჩემპიონი სამბოში. დაიბადა სოფ. გალავანში (მცხეთის რ-ნი) 1971 წ. 23 ივნისს. მშობლები: იზა ბუჯიაშვილი, როსლან ჩოხელი. დაამთავრა თსუ ისტორიის ფაკ-ტი (1997). არის მსოფლიო ჩემპიონი ახალგაზრდებს შორის (1991), მსოფლიო ჩემპიონი (1993), მსოფლიო თასის მფლობელი (1997), ევროპის ჩემპიონი (1998), მსოფლიო უნივერსიადის ორგზის ჩემპიონი (1995-96), მრავალი საერთაშორისო ტურნირის გამარჯვებული და პრიზიორი. სპორტის ოსტატია 1990 წლიდან.
ჰობი: მხატვრული ლიტერატურა, ჩოგბურთი.
მისამართი: (ბინის) სოფ. გალავანი, მცხეთის რ-ნი.

ჩემი მიზანი იყო გამომეჩინა ჩემი ხეობა, ჩემი სოფელი, ჩემი გვარი. ვოცნებობდი მსოფლიო ჩემპიონობაზე.

გოდერძი ჩოხელი კინორეჟისორი, მწერალი. დაიბადა სოფ. ჩოხში (დუშეთის რ-ნი) 1954 წ. 2 ოქტომბერს. მშობლები: ლელა ბუბუნაური, ნიკო ჩოხელი; მეუღლე — ნინო მელაშვილი; შვილები: ლუკა (1983), ნიკა (1987). დაამთავრა თსთი კინოსარეჟისორო ფაკ-ტი (1979). არის კინოსტუდია „ქართული ფილმის" დამდგმელი რეჟისორი (1979). გადაღებული აქვს ფილმები: „ადგილის დედა" (1978), „მიწის მზომელები" (1979), „ბაკურხეველი ხევსური" (1980), „მეკვლე" (1981), „აღდგომა" (1982), „ადამიანთა სევდა" (1984), „წერილი ნაძვებს" (1986), „უცხო" (1988), „თეთრი ალამი" (1989), „ცოდვის შვილები" (1990), „სამოთხის გვრიტები" (1997), „ლუკას სახარება" (1998), „მიჯაჭვული რაინდები" (1999). ავტორია წიგნებისა: „წერილი ნაძვებს" (1980), „ბინდისფერი ხეობა" (1981), „ადამიანთა სევდა" (1984), „მგელი" (1988), „თევზის წერილები" (1989), „მღვდლის ცოდვა" (1990), „შემინახე, დედაო მიწავ" (1991); ლექსების კრებულების: „ბედი მდევარი" (1995), „ბალახის ცხოვრება" (1997). მიღებული აქვს ობერჰაუზენის საერთაშორისო კინოფესტივალის „გრან-პრი" (1982), „ცოდვის შვილები" — მონტე-კარლოს კინოფესტივალი, „ვერცხლის ნიმფა" და საერთაშორისო კათოლიკური ეკლესიის პრიზი (1991), იაპონიის კინოფესტივალის ჟიურის სპეციალური პრიზი (1991), თბილისის „ოქროს არწივის" ფესტივალი, პრიზები საუკეთესო სცენარისთვის და საუკეთესო რეჟისურისთვის (1992), „სამოთხის გვრიტები" — ანაპის ფესტივალი „კინოშოკი", „გრან-პრი" (1997), „ლუკას სახარება" — ამავე კინოფესტივალის პრიზი საუკეთესო სცენარისთვის (1998). ფილმისთვის „ცოდვის შვილები" მიენიჭა საქართველოს სახელმწიფო პრემია (1991).
ჰობი: მოთხრობების წერა და კინოფილმების გადაღება.
მისამართი: (სამსახურის) „ქართული ფილმი", ახმეტელის 14. თბილისი, 380059. (ბინის) მეგობრობის გამზირი, დიღმის მასივი, I კვ. კორპ. 13. ბ. 34. თბილისი. ტელ: 52-19-87.

აქ — არ დამავიწყდეს ვისი გორისა ვარ!
იქ — რო მივალ ჩვენს წინაპრებთან, ჩემს დანახვაზე, ნათელმა სიხარულის ღიმილმა გადაუაროს სახეებზე.
ნაწყვეტი რომანიდან „ადამიანთა სევდა":

„— რა არის სიცოცხლე?
— სიცოცხლე სევდა არის, ადამიანად ყოფნის ტკბილი სევდა.
— სიკვდილიც სევდა არის, ადამიანად არყოფნის სევდა“.

ოთარ ჩუბინიშვილი მუსიკოსი, რუსთაველის პრემიის ლაურეატი, საქართველოს სახალხო არტისტი. დაიბადა თბილისში 1941 წ. 16 ივნისს. მშობლები: ანა ზედგინიძე, ნიკოლოზ ჩუბინიშვილი; შვილები: გიორგი (1965), ალექსი (1973). დაამთავრა მოსკოვის სახ. კონსერვატორია (ჩელო, 1965), ასპირანტურა (1967). თბილისის სახ. კონსერვატორიის პროფესორია 1967 წლიდან, საქართველოს სახელმწიფო კვარტეტის წევრი — 1972 წლიდან. არის ლ.ვეინერის სახელობის კონკურსის ლაურეატი (ბუდაპეშტი, 1973), საქართველოს თეატრალური საზოგადოების წევრი.
ჰობი: ჯაზური მუსიკა, თეატრი.
მისამართი: (სამსახურის) გრიბოედოვის 8. თბილისის სახ. კონსერვატორია. ტელ: 99-91-47. (ბინის) ვაჟა-ფშაველას 49, კორპ.15. ტელ: 39-41-95.
ნესიერი და ნიჭიერი ხალხის სიყვარული.

გივი ჩუგუაშვილი მსახიობი, საქართველოს დამსახურებული არტისტი. დაიბადა სოფ. მუხრანში (მცხეთის რ-ნი) 1948 წლის 7 სექტემბერს. მშობლები: სოფია ჩუგუაშვილი, ზაქარია ჩუგუაშვილი; მეუღლე — მანანა გოდერძიშვილი. შვილები: გიგა (1967), ნინო (1975), ზაზა (1977). დაამთავრა თსთი სამსახიობო ფაკ-ტი (1971). იყო რუსთავის სახელმწიფო დრამატული თეატრის მსახიობი (1971-79). მარჯანიშვილის თეატრის მსახიობია 1979 წლიდან. მონაწილეობს სპექტაკლებში: „ცილინდრი“, „ჯაყოს ხიზნები“, „სეილემის პროცესი“, „ოტელო“, „მეფე ლირი“, „დიდოსტატის მარჯვენა“ და სხვ. კინოფილმებში: „ძმა“, „ნიგნი ფიცისა“, „საბედისწერო გასროლა“ და სხვ.
ჰობი: ტექნიკა, მოტოციკლეტებით მოგზაურობა.
მისამართი: (სამსახურის) მარჯანიშვილის 8. თბილისი 380002. მარჯანიშვილის თეატრი. ტელ: 95-24-25. (ბინის) ალმაშენებლის 153, ტელ:95-31-57.
ჩემი მიზანია, რაც შეიძლება ნაკლები ცოდვა ჩავიდინო, რადგან ყველა ცოდვიანები ვართ, აგრეთვე ჩემი პროფესიის სიყვარული, საქმის ერთგულება, გამტანიანობა, მეგობრის სიყვარული. ჩემი ნატვრაა ჩემი ქვეყნის აღორძინება, ურთიერთსიყვარული, ქუჩაში შემხვედრი ადამიანის მომღიმარე და ბედნიერი სახის ხილვა, რაც ამჟამად იშვიათია.

თამაზ ჩუტკერაშვილი სპორტსმენი, ევროპის და მსოფლიო ჩემპიონი მკლავჭიდში. დაიბადა სოფ. ქვენატკოცაში (ქარელის რ-ნი) 1973 წ. 6 ოქტომბერს. მშობლები: ნანული კოკუაშვილი, გიორგი ჩუტკერაშვილი. დაამთავრა აგრარული უნივერსიტეტის სატყეო ფაკ-ტი (1996). არის ევროპის ჩემპიონატის ვერცხლის მედლის მფლობელი (1994, 1995, 1998), მსოფლიო ჩემპიონი (1994), ევროპის ჩემპიონი (1997), მსოფლიო ჩემპიონატის ვერცხლის მედლის მფლობელი, მრავალი ტურნირის გამარჯვებული.
ჰობი: ნადირობა.
მისამართი: (ბინის) ტელ: 99-30-00.
მიმაჩნია, რომ ვცხოვრობ სამართლიანად. მიყვარს ჩემი ერი და სამშობლო, ჩემი მეგობრები. ვარ ჩემი საქმის ერთგული და ყოველთვის ვცდილობ ჩემი ჩანაფიქრის მაქსიმალურად განხორციელებას.

ჯუანშერ ჩქარეული ფიზიკოსი, პროფესორი, ფიზიკის ინსტიტუტის ატომბირთვისა და ელემენტარული ნაწილაკების თეორიის განყოფილების ხე-

ლმძღვანელი, ფიზიკოსთა საზოგადოების პრეზიდენტი. დაიბადა თბილისში 1940 წ. 13 იანვარს. მშობლები: ალექსანდრა მახარობლიშვილი, ლევან ჩქარეული; შვილები: გიორგი (1968), ნინო (1982). დაამთავრა თსუ ფიზიკის ფაკ-ტი (1965), ასპირანტურა გაიარა რუსეთის ბირთული კვლევების გაერთიანებულ ინსტიტუტში (დუბნა,1966-70). იყო მოსკოვის თეორიული და ექსპერიმენტული ფიზიკის ინ-ტის სტაჟიორ-მკვლევარი (1971-74), ფიზიკის ინ-ტის უფროსი (1974-82), წამყვანი (1982-90) მეცნიერ-თანამშრომელი. განყოფილების ხელმძღვანელია 1991 წლიდან, თსუ თეორიული ფიზიკის პროფესორი — 1990 წლიდან. მუშაობდა მიწვეულ პროფესორად ევროპის წამყვან სამეცნიერო ცენტრებსა და უნივერსიტეტებში: სასექსის უნივერსიტეტში (ბრაიტონი, 1993-94), თეორიული ფიზიკის საერთაშორისო ცენტრში (ტრიესტი, 1996), ევროპის ბირთული კვლევების ცენტრში (ჟენევა,1994-95). დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია: „ლაგრანჟის მოდელები განივი ვექტორული და აქსიალურ-ვექტორული ველებით" (1970), სადოქტორო —„ჰორიზონტალური სიმეტრია და კვარკების და ლეპტონების თაობები" (1985). მისი ძირითადი სამეცნიერო ინტერესები დაკავშირებულია ელემენტარული ნაწილაკების ფიზიკასთან მცირე და ზემცირე მანძილებზე. 1980 წელს მის მიერ პირველად იქნა შემოყვანილი ე. წ. კირალური ჰორიზონტალური სიმეტრიის კონცეფცია. ამ და სხვა საკითხებზე გამოქვეყნებულია მისი ასზე მეტი ნაშრომი საერთაშორისო სამეცნიერო პრესაში. არის საქართველოს და აშშ ფიზიკოსთა საზოგადოებების და ნიუ-იორკის მეცნიერებათა აკადემიის ნამდვილი წევრი.

ჰობი: სამეცნიერო ფანტასტიკა, ფუტუროლოგია, ინგლისური პოეზია.

მისამართი: (სამსახურის) თამარაშვილის 6. ტელ: 39-56-26. ფაქსი: 53-69-37. ელ-ფოსტა: chkareuli@iph.hepi.edu.ge (ბინის) ფანასკერტელის ქ. კორპ. 17. ბ. 41; ტელ:38-09-46.

სამეცნიერო ჭეშმარიტება ფლობს დიდ ძალას და ახდენს გადამწვეტ გავლენას ჩვენს აზროვნებასა და ცხოვრებაზე, თუმცა სწორად გაგებული და ადექვატურად განმარტებული საკმაოდ უბრალოდ გამოიყურება.

მერაბ ჩხაიძე საქართველოს პარლამენტის წევრი. დაიბადა სოფ. აცანაში (ლანჩხუთის რ-ნი) 1961 წ. 30 მარტს. მშობლები: მადონა ჟღენტი, ნოე ჩხაიძე; მეუღლე — მანანა მეურმიშვილი (1965); შვილები: ბექა (1985), ეკა (1990). დაამთავრა სპი ჰიდროტექნიკის ფაკ-ტი (1983). იყო ტრესტ „ორგწყალმშენის" ინჟინერი (1983-84), N3 სახლმშენებელი კომბინატის ინჟინერი. პარლამენტის წევრია 1995 წლიდან. არის სახალხო პარტიის მთავარი კომიტეტის წევრი.

ჰობი: მხატვრული ლიტერატურა (ისტორიული ჟანრი), პოლიტიკური ლიტერატურა.

მისამართი: (სამსახურის) საქართველოს პარლამენტი. რუსთაველის 8. თბილისი, 380018.

საქმისა და თანამოაზრეების მიმართ ერთგულება, პატრიოტიზმი, სიყალბისადმი სიძულვილი. ღრმად მწამდა, რომ მდგომარეობა, რომელშიაც ჩვენი ქვეყანა იმყოფებოდა ათასწლეულების განმაvლობაში, არ იყო ბუნებრივი. ამან განაპირობა პოლიტიკისადმი ჩემი დამოკიდებულება.

ივანე ჩხარტიშვილი საქართველოს სახელმწიფო მინისტრის მოადგილე. დაიბადა თბილისში 1964 წ. 30 იანვარს. მშობლები: ნათელა შავიშვილი, მიხეილ ჩხარტიშვილი; მეუღლე — ნანა გოთუა (1964); შვილები: ნათია (1989), მიშიკო (1990). დაამთავრა თსუ ეკონომიკის ფაკ-ტი (1987). სხვადასხვა დროს იყო სამგორის რ-ნის საგადასახადო ინსპექციის უფროსის მოადგილე, კრწანისის ბინსოცბანკის მმართველი, გაერთიანებული ქართული ბანკის პრეზიდენტი, გაერთიანებული ქართული ბანკის სამეთვალყურეო საბჭოს თავმჯდომარე.

ჰობი: ცხენოსნობა.
მისამართი: (სამსახურის) ინგოროყვას 7. თბილისი 380034. (ბინის) მცხეთის 13.

საქართველოში საშუალო ფენის ჩამოყალიბება და ხალხის მატერიალური მდგომარეობის გაუმჯობესება.

ოთარ ჩხარტიშვილი ტელერადიოკომპანია „ევრიკას" პრეზიდენტი. დაიბადა სოფ. ნიგვზიანში (ლანჩხუთის რ-ნი) 1946 წ. 18 აგვისტოს. მშობლები: მარიამ სარიშვილი, ვლადიმერ ჩხარტიშვილი; მეუღლე — ინესა ჩხარტიშვილი (1949); შვილი — თამარი (1986). დაამთავრა სპი (1969). იყო სოფლის მეურნეობის სამინისტროს სეტყვის საწინააღმდეგო სამსახურის ინჟინერი, უფროსი ინჟინერი, პოლიგონის უფროსის მოადგილე (1969-73), კავშირგაბმულობის სამინისტროს რესპუბლიკური ტელეცენტრის განვითარების სამსახურის უფროსი, კომერციული დირექტორი (1973-98), იმყოფებოდა სამხრეთ-აღმოსავლეთ აზიაში მივლინებით (1987-89). აქტიურად მონაწილეობდა საქართველოს სატელევიზიო ქსელის მშენებლობაში. ტელერადიოკომპანია „ევრიკას" პრეზიდენტია 1993 წლიდან. არის ჟურნალ „საქართველოს ტელეკომუნიკაციების" სარედაქციო კოლეგიის წევრი, საინჟინრო აკადემიის კავშირგაბმულობის სექციის წევრი. მიღებული აქვს აჭარის უმაღლესი საბჭოს საპატიო სიგელი, არის ყოფილი სსრკ საპატიო რადისტი, დაჯილდოებულია ღირსების მედლით (1998).
ჰობი: მუსიკა, მოგზაურობა, კინოხელოვნება, სამეცნიერო ფანტასტიკა.
მისამართი: (სამსახურის) წინამძღვრიშვილის 95. ტელეკომპანია „ევრიკა". ტელ:94-25-64. ფაქსი: 95-96-70. (ბინის) რჩეულიშვილის ქ. VI კორპ, ბ.11. ტელ: 23-54-03.

ცხოვრების მიზანი ნაწილობრივ შესრულდა, შეიქმნა ტელევიზია. ვმუშაობ მის დახვეწაზე. ვცდილობთ, შევქმნათ არხი გამსჭვალული ქართული სულისკვეთებით, ტელევიზია, რომელიც გაართობს და დაასვენებს მაყურებელს, აამაღლებს მის სულიერ და რელიგიურ კულტურას, ითანამშრომლებს მსოფლიო კულტურასთან. 5 წლის შემდეგ მონაწილეობას მივიღებ არჩევნებში, ამას მომზადება სჭირდება. სხვებთან ურთიერთობაში ძირითადი პრინციპებია: პირდაპირობა და გულწრფელობა. პატივს ვცემ პროფესიონალიზმს. ვარ მეოცნებე და ოპტიმისტი. დასახულ მიზნებს ხშირად ვაღწევ.

ვალერი ჩხეიძე საქართველოს სახელმწიფო საზღვრის დაცვის დეპარტამენტის თავმჯდომარე. დაიბადა სოფ. ქვედა დიმში (ბაღდათის რ-ნი) 1948 წ. დაამთავრა თბილისის სახ. პედაგოგიური ინ-ტი (1974), უშიშროების კომიტეტის უმაღლესი კურსები (1976), მოსკოვის უშიშროების კომიტეტის უმაღლესი სკოლა (1984). იყო თბილისის ტურისტული მოგზაურობის ბიუროს ინსტრუქტორი (1974-75), საქართველოს სახ. უშიშროების კომიტეტის სხვადასხვა თანამდებობაზე (1975-82), მოსკოვის სახ. უშიშროების კომიტეტის უმაღლესი სკოლის მსმენელი (1982-84). გაიგზავნა ავღანეთში სპეციალური დავალებით (1984-87). მუშაობდა საქართველოს სახ. უშიშროების კომიტეტში (1987-91), შსს სისხლის სამართლის სამძებრო სამმართველოს უფროსის მოვალეობის შემსრულებლად (1991), საქართველოს უშიშროების სამინისტროს განყოფილების უფროსად (1991-92), უშიშროების მინისტრის მოადგილედ (1992), თავდაცვის სამინისტროს სპეციალური დანიშნულების მთავარი სამმართველოს უფროსის პირველ მოადგილედ (1992-93), სასაზღვრო ჯარების სარდლად, თავდაცვის მინისტრის მოადგილედ (1993-94). საქართველოს საზღვრის დაცვის დეპარტამენტის თავმჯდომარეა 1994 წლიდან.
მისამართი: (სამსახურის) კანდელაკის 12. თბილისი, 380060. ტელ: 94-08-63.

ზურაბ ჩხეიძე საქართველოს პარლამენტის წევრი. დაიბადა შორაპანში (ზესტაფონის რ-ნი) 1930 წ. 13 მაისს. მშობლები: მარიამ ჯუღელი, ამბროსი ჩხეიძე; მეუღლე — დოდო საყვარელიძე (1931); შვილი — არჩილი (1963). დაამთავრა სპი მეტალურგიის ფაკ-ტი (1954). იყო მეტალურგიული ქარხანა „ზაპოროჟსტალის" მარტენის საამქროს ფოლადის მდნობელი (1954-56), უკრაინის შავი ლითონების სამეცნიერო-კვლევითი ინ-ტის უმცროსი მეცნიერ-თანამშრომელი (1956-58), რუსთავის მეტალურგიული ქარხნის ლაბორატორიის უფროსი, სპი ასპირანტი (1958-62), რუსთავის მეტალურგიული ქარხნის მთავარი ინჟინრის I მოადგილე (1962-65), ზესტაფონის ფეროშენადნობთა ქარხნის დირექტორი (1965-70), რუსთავის კპ საქალაქო კომიტეტის I მდივანი (1970-72), კავშირგაბმულობის მინისტრი (1972-75), საქართველოს კპ ცკ მდივანი (1975-82), მინისტრთა საბჭოს თავმჯდომარის მოადგილე, სახელმწიფო საგანგებო კომიტეტის თავმჯდომარე (1982-86), მინისტრთა საბჭოს თავმჯდომარის I მოადგილე (1986-89), მინისტრთა საბჭოს თავმჯდომარე (1989), სახელმწიფო საგეგმო კომიტეტის თავმჯდომარის I მოადგილე (1989-91), სახელმწიფო კონცერნ „საქსამთომეტალურგის" ვიცე-პრეზიდენტი (1991-95). პარლამენტის წევრია 1995 წლიდან. არის ტექნიკურ მეცნიერებათა კანდიდატი (1967), 19 სამეცნიერო ნაშრომისა და 11 გამოგონების ავტორი. მიღებული აქვს 3 ორდენი და 2 მედალი.
მისამართი: (სამსახურის) საქართველოს პარლამენტი, რუსთაველის გ. თბილისი. (ბინის) ი.ნიკოლაძის 6, ბ. 7. თბილისი, 380009. ტელ: 23-23-03.

თემურ ჩხეიძე თეატრის რეჟისორი, საქართველოს და რუსეთის სახალხო არტისტი. დაიბადა თბილისში 1943 წ. 18 ნოემბერს. მშობლები: მედეა ჩახავა, ნოდარ ჩხეიძე; მეუღლე — ნანი ჩიქვინიძე (1949); შვილები: ეკა (1965), თეონა (1972), მედეა (1976). დაამთავრა თსთი სარეჟისორო ფაკ-ტი (1965). იყო ზუგდიდის დრამატული თეატრის (1965-67), მოზარდ მაყურებელთა ქართული თეატრის (1967-70), რუსთაველის თეატრის (1970-80) რეჟისორი, მარჯანიშვილის თეატრის (1980-90); საქართველოს სატელევიზიო თეატრის (1981-88) სამხატვრო ხელმძღვანელი, თსთი მსახიობის ოსტატობისა და რეჟისურის პედაგოგი (1969 წლიდან მცირე ინტერვალებით). პეტერბურგის დიდი დრამატული თეატრის რეჟისორია 1990 წლიდან. დადგმული აქვს 80-მდე დრამატული, საოპერო და სატელევიზიო სპექტაკლი, მათ შორის მოზარდ მაყურებელთა თეატრში: დ.კლდიაშვილის „დარისპანის გასაჭირი" და „უბედურება", ვ.დარასელის „დივიზია №16"; რუსთაველის თეატრში შ.დადიანის „გუშინდელნი", დ.კლდიაშვილის „სამანიშვილის დედინაცვალი" (რ.სტურუასთან ერთად), გ.ლორკას „ბერნარდა ალბას სახლი", ლ.ტოლსტოის „მეუფება წყვდიადისა", ი.ჭავჭავაძის „ჩემო კალამო"; მარჯანიშვილის თეატრში: მ.ჯავახიშვილის „ჯაყოს ხიზნები", ლ.ქიაჩელის „ჰაკი აძბა", უ.შექსპირის „ოტელო", ფ.დოსტოევსკის „მარადი ქმარი", ა.სტრინდბერგის „მამა", სატელევიზიო თეატრში: მ.ჯავახიშვილის „ჯაყოს ხიზნები" და „თეთრი კურდღელი", ნ.დუმბაძის „კუკარაჩა", მ.ბულგაკოვის „მოლიერი"; პეტერბურგის დიდ დრამატულ თეატრში: ფ.შილერის „ვერაგობა და სიყვარული", უ.შექსპირის „მაკბეტი", ჟ.ანუის „ანტიგონე" ნ.დუმბაძის „მზიანი ღამე", საოპერო სპექტაკლები ლა-სკალაში პროკოფიევის „მოთამაშე", ა.პუშკინის „ბორის გოდუნოვი", გენუის საოპერო თეატრში, პეტერბურგის მარიინის თეატრში ჯ.ვერდის „დონ კარლოსი", ვაგნერის „მფრინავი ჰოლანდიელი". არის მარჯანიშვილის პრემიის ლაურეატი.
ჰობი: ლიტერატურა, მუსიკა, სპორტი.
მისამართი: (სამსახურის) მარჯანიშვილის გ. მარჯანიშვილის თეატრი. ტელ: 95-55-00. (ბინის) გამსახურდიას 17ა, ბ. 40. თბილისი 380060. ტელ: 38-96-17.

ოთარ ჩხეიძე მწერალი. დაიბადა სოფ. ყელქცეულში (გორის რ-ნი) 1920 წ. 28 ნოემბერს. მშობლები: ნატა ჩხეიძე, რევაზ ჩხეიძე; მეუღლე — მარიამ ჩხეიძე (1934); შვილები: როსტომი (1959), ნატო (1960). დაამთავრა თსუ ფილოლოგიის ფაკ-ტი დასავლეთ ევროპის ენებისა და ლიტერატურის განხრით (1942). გამოქვეყნებული აქვს რომანები: „ტინის ხიდი" (1951), „ჯებირი" (1952), „ბურუსი" (1954), „მეჩეჩი" (1956), „ცთომილნი" (1958), „აღმართ-დაღმართი" (1960), „კვერნაქი" (1964), „ლანდები" (1965), „ბორიაყი" (1968), „ვენეციური ჭალი" (1980), „მთაგრეხილი" (1983), „ამაღლება" (1986) და სხვ; მონოგრაფიები „რომანი და ისტორია" (1963), „იტალიური დღიურები ბაირონისა" (1974); პიესები, კრიტიკულ-პუბლიცისტური წერილები. იყო მწერალთა კავშირის წევრი (1945-98).

ჰობი: სოფელი, ბაღი, ვენახი. ახალგაზრდობაში მეფუტკრეობა.

მისამართი: (ბინის) ფალიაშვილის 6, ბ. 32. თბილისი. ტელ: 23-58-54.

ქართველი ერის გადარჩენა, სიმტკიცე, მხნეობის ამაღლება, მოთმინება, გაძლება, იმედოვნება რუსული იმპერიის დამხობისა, — ყველა იმპერია რო დამხობილიყო, ეს რაღად უნდა გადარჩენილიყო?! ოღონდ გაგვეძლო. უნდა გაგვეძლო. შეიძლება ახლა ამას ბევრი ტრაბახობს, მე ჩემი შემოქმედება დამიდასტურებს, — განუხრელი და ერთი მთლიანი 1940 წლიდან (პირველი მოთხრობა ამ წელს დაიბეჭდა) დღევანდლამდის და ამის შემდგომაცა, ვიდრე დამაცდის წუთისოფელი.

რეზო ჩხეიძე რეჟისორი, კინოსტუდია „ქართული ფილმის" გენერალური დირექტორი, საქართველოს სახალხო არტისტი. დაიბადა ქუთაისში 1926 წ. 8 დეკემბერს. მშობლები: სერაფიმა ჩხეიძე, დავით ჩხეიძე (ფსევდ. დია ჩიანელი); მეუღლე — თინა ლამბაშიძე (1926); შვილები: ბიძინა (1952), თამრიკო (1961), ხათუნა (1964). დაამთავრა მოსკოვის კინემატოგრაფიის ინ-ტის სარეჟისორო ფაკ-ტი (1954). იყო ტელეფილმების სტუდიის სამხატვრო ხელმძღვანელი (1963-73), კინემატოგრაფისტთა კავშირის მდივანი. არის ყოველთა ქართველთა მსოფლიო კონგრესის პრეზიდენტი (1992). „ქართული ფილმის" გენერალური დირექტორია 1973 წლიდან. არის თეატრისა და კინოს ინ-ტის კინოფაკულტეტის კათედრის გამგე, პროფესორი. გადაღებული აქვს ფილმები: „მაგდანას ლურჯა" (თ.აბულაძესთან ერთად, 1955), „ჩვენი ეზო" (1957), „მაია წყნეთელი" (1960), „ჯარისკაცის მამა" (1964), „მშობლიურო ჩემო მიწავ" (1980), „ცხოვრება დონ კიხოტისა და სანჩოსი" (1988) და სხვ. არის კანის, კორკის (ირლანდია), დელის, რომის, მოსკოვის, სალონიკის, ვილნიუსის, ტაშკენტის და სხვ. საერთაშორისო კინოფესტივალების ლაურეატი. მიღებული აქვს ლენინური პრემია. იყო სსრკ სახალხო არტისტი. არის კინემატოგრაფისტთა კავშირის გამგეობის წევრი.

ჰობი: ქალთა საზოგადოება.

მისამართი: (სამსახურის) ახმეტელის 10-ა. თბილისი, 380059. ტელ: 52-05-27. (ბინის) ლარსის 5. ბ. 3. თბილისი, 380079. ტელ: 23-38-84.

თამაზ ჩხენკელი ლიტერატორი, დაიბადა თბილისში 1927 წ. 26 ნოემბერს. მშობლები: თამარ ასლანიშვილი, ვასილ ჩხენკელი; მეუღლე — ლილი გოგუა (1934). შვილები: გვანცა (1958), ნათია (1971). დაამთავრა თსუ ფილოლოგიის ფაკ-ტი (1952). მუშაობს ქართული ლიტერატურის ინსტიტუტში (1958 წლიდან). დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია თემაზე: „პიროვნების გარდაქმნის მითოსური საფუძველი ვაჟა-ფშაველას პოემებში" (1972). ნათარგმნი აქვს: ბოძიუ-ი, ლექსები (1956); რ. თაგორი „გიტანჯალი" (1960), „აღმოსავლური ლირიკა" (1966), „ბენგალია" (1970), „ბჰაგავატგიტა" (1963), დანტე „ახალი ცხოვრება" (1966), „ინდური საგალობლები", „ახალი ინდოეთის მოაზროვნეები" (1978),

„აღმოსავლური ლირიკა", ჰომეროსის „ოდისეა" (1975) და სხვ. არის ივანე მაჩაბლის პრემიის ლაურეატი. 1977 წლიდან დღემდე ლიტერატურულ და სამეცნიერო ჟურნალებში გამოქვეყნებული აქვს 17 ნაშრომი ასომთავრული ანბანის შექმნის, მისი გრაფიკული და რიცხვული სტრუქტურის შესახებ.
მისამართი: (სამსახურის) კოსტავას 5. ლიტერატურის ინ-ტი. (ბინის) ვ. ბერიძის 4. ტელ: 33-58-33, 93-19-70.

ჩემს ცხოვრებისეულ პრინციპს განასახიერებს დევიზი, რომელიც „შევარდნელთა" მისალმებას წარმოადგენდა: „ვგუშაგობ ერს" — „მარად" (ბიძაჩემი — ცნობილი ექიმი, მთასვლელი და მწიგნობარი — სოსო ასლანიშვილი ჟურნალ „შევარდენის" რედაქტორიც იყო). რაც შეეხება კრედოს, ის გამოხატულია ინდოელი, რუსი, ევროპელი და ამერიკელი მოაზროვნეების (ანთროპოლოგების, ფიზიკოსების, თეოლოგების, მწერლების) იმ წერილებში, რომლებსაც მე ვთარგმნიდი და ვაქვეყნებდი ჩვენს ლიტერატურულ და მეცნიერულ პერიოდიკაში 45 წლის მანძილზე, და რომლის ერთ წიგნად გამოცემა დღემდე ვერ მოხერხდა. ეს წერილები XX საუკუნის მსოფლიოს საჭირბოროტო პრობლემებს ეხება.

მერაბ ჩხენკელი არქიტექტორი, საქართველოს ურბანიზაციის და მშენებლობის მინისტრი, პროფესორი. დაიბადა თბილისში 1939 წ. 24 ოქტომბერს. მშობლები: ვალერია (ლელი) ჰაჯიბეილი, ივანე ჩხენკელი; მეუღლე — ნინო მდივანი (1947); შვილები: ალექსანდრე (1972), ირინა (1985). დაამთავრა თსსა არქიტექტურის ფაკ-ტი (1965). იყო „საქკურორტპროექტის" უფროსი არქიტექტორი (1965-76), არქიტექტურული სახელოსნოს ხელმძღვანელი (1969-76), „საქქალაქმშენსახპროექტის" არქიტექტურული სახელოსნოს ხელმძღვანელი (1976-1995), თსსა არქიტექტურული დაგეგმარების კათედრის გამგე (1989-95), თბილისის მერიის არქიტექტურისა და ქალაქის პერსპექტიული განვითარების დეპარტამენტის დირექტორი, თბილისის მთავარი არქიტექტორი (1995). საქართველოს ურბანიზაციისა და მშენებლობის მინისტრია 1995 წლიდან არის საქართველოს საინჟინრო აკადემიის აკადემიკოსი. არის 40-მდე აშენებული და მშენებარე შენობა-ნაგებობის პროექტის ავტორი, მათ შორის: 928 ადგილიანი დასასვენებელი სახლი ქობულეთში, 500 ადგილიანი სანატორიუმი ლიკანში, 350 ადგილიანი დასასვენებელი სახლი „პლატო" ბორჯომში; 500 ადგილიანი სანატორიუმი „საქართველო" წყალტუბოში, დასასვენებელი სახლი ბიჭვინთაში; სასტუმრო „გაგრიპში" გაგრაში, დასასვენებელი სახლები გუდაუთაში და მიუსერაში, საცხოვრებელი სახლები თბილისში, ბორჯომში, წყნეთში, მძლეოსნური მანეჟი თბილისში და სხვ. დაჯილდოებულია „საპატიო ნიშნის" ორდენით და მედლით „შრომითი მამაცობისათვის". არის საქართველოს არქიტექტორთა კავშირის წევრი.
ჰობი: სპორტი.
მისამართი: (სამსახურის) ვაჟა-ფშაველას 16. თბილისი 380095. ტელ: 37-42-76. ფაქსი: 22-05-41. (ბინის) ჭავჭავაძის 50. თბილისი 380079. ტელ: 22-08-40.

პროფესიის სიყვარული, შრომისმოყვარეობა, კეთილსინდისიერება და პატიოსნება, ერთგულება, ოჯახის სიყვარული, ქვეყნისა და ხალხისათვის ზრუნვა.

რამაზ ჩხიკვაძე მსახიობი, საქართველოს სახალხო არტისტი. დაიბადა თბილისში 1928 წ. 28 თებერვალს. მშობლები: ელენე ჩხიკვაძე (გაჩეჩილაძე), გრიგოლ ჩხიკვაძე; მეუღლე — ნატალია ჩხიკვაძე (1938). შვილი — ალექსანდრე (1957). დაამთავრა თსთი სამსახიობო ფაკ-ტი (1951). რუსთაველის თეატრის მსახიობია 1951 წლიდან. მონაწილეობდა მრავალ სპექტაკლსა თუ კინოფილმში, რადიო და ტელედადგმაში. არის საქართველოს თეატრალური საზოგადოების და კინოკავშირის, სახელმწიფო პრემიების მიმნიჭებელი კომიტეტის წევრი, ფაზისის აკადემიის აკადემიკოსი, სსრკ სახალხო არტისტი, სოციალის-

ტური შრომის გმირი, სსრკ სახელმწიფო პრემიის ლაურეატი, კოტე მარჯანიშვილის და სანდრო ახმეტელის სახელობის პრემიების ლაურეატი. მიიღო ოქროს მედალი მოსკოვის მსოფლიო კინოფესტივალზე მამაკაცის როლის საუკეთესო შესრულებისათვის (1973). დაჯილდოებულია ლენინის ორდენით. მისი ბიოგრაფია შეტანილია ქართულ საბჭოთა ენციკლოპედიაში.
ჰობი: მუსიკა.
მისამართი: *(სამსახურის) რუსთაველის 17. თბილისი 380008. ტელ: 99-63-73. (ბინის) ძონენიძის 9. ტელ: 93-35-62.*
ღმერთისა და სამშობლოს სიყვარული, პროფესიონალიზმი, შრომა.

ნინო ჩხობაძე საქართველოს გარემოსა და ბუნებრივი რესურსების დაცვის მინისტრი. დაიბადა ქუთაისში 1961 წ. 28 იანვარს. მშობლები: იზეა გოგლიჩიძე, ოთარ ჩხობაძე; მეუღლე—მალხაზ ძნელაძე (1961); შვილი — ალექსანდრე (1996). დაამთავრა საქართველოს სახ. პედაგოგიური ინ-ტის საბუნებისმეტყველო ფაკ-ტი (1985), ასპირანტურა ეკოლოგიის განხრით (1990). იყო ქუთაისის N4 პოლიკლინიკის სანიტარი (1978-80), პედაგოგიური ინ-ტის კომკავშირის კომიტეტის მდივნის მოადგილე (1984-85), მდივანი (1985-88), თსუ ბიოლოგიის ფაკ-ტის ეკოლოგიის კათედრის უფროსი ლაბორანტი (1991), გარემოს დაცვის მინისტრის მოადგილე (1993-95). დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია: „მძიმე ლითონების დაგროვება ბალახოვან საფარში იაღლუჯის ველის ზამთრის საძოვრებზე". აქტიურად მონაწილეობდა „ეკოლოგიური ასოციაციის" შექმნაში (1988). იყო „მწვანეთა მოძრაობის" ეკოლოგიური ასოციაციის სწავლული მდივანი (1989), „საქართველოს მწვანეთა დარბაზის" (1989), „მწვანეთა პარტიის" (1994), „საქართველოს მწვანეების" ცენტრალური საბჭოს (1995) წევრი.
მისამართი: *(სამსახურის) კოსტავას 68ა. თბილისი 380015. ტელ: 23-06-64. ფაქსი: 98-34-25, 94-36-70. (ბინის) ჭავჭავაძის 54. თბილისი 380079.*
მე ვიცი, რომ არაფერი არ ვიცი. ჩემი ამოცანაა დავიცვა გარემო ადამიანისგან ადამიანისთვის.

ალეკო ცაბაძე რეჟისორი. დაიბადა თბილისში 1956 წ. 10 ნოემბერს. მშობლები: ჟუჟუნა ცაბაძე, გიორგი ცაბაძე; მეუღლე—მანანა ნიქაბაძე; შვილი— საბა (1999). დაამთავრა თსთი სარეჟისორო ფაკ-ტი (1982). არის კინოსტუდია „ქართული ფილმის" რეჟისორი (1986 წლიდან), კინოსტუდიასთან არსებული სასწავლო სტუდიის სამხატვრო ხელმძღვანელი. არის რეჟისორი ფილმებისა: „ლაქა" (1986; I პრიზი თბილისის სტუდენტური ფილმების ფესტივალზე, მინსკის საკავშირო ტელეფესტივალის და კოშალინის საერთაშორისო ფესტივალის პრიზები საუკეთესო რეჟისურისთვის, ლოკარნოს სართაშორისო ფესტივალის II პრიზი, ყველა 1987, ფილმი შეისყიდა BBC-მ), „ღამის ცეკვა" (1991; სალონიკის საერთაშორისო კინოფეტივალის I პრიზი, 1992, საქართველოს კინოაკადემიის 3 მთავარი პრიზი, 1997), „გალაკტიონი" (1999).
ჰობი: მუსიკა.
მისამართი: (სამსახურის) ალმაშენებლის 127. თბილისი 380002. (ბინის) ჩიქოვანის 24. თბილისი 380071. ტელ: 36-40-91.

ლევან ცაბაძე სპორტსმენი, რაგბისტი. დაიბადა ასპინძაში 1973 წ. 8 იანვარს. მშობლები: ციალა მამუკაშვილი, გრიგოლ ცაბაძე; მეუღლე — ინგა ირიაული-ცაბაძე (1976); შვილი — დიმიტრი (1997). სწავლობს საქართველოს ფიზიკური აღზრდისა და სპორტის აკადემიაში. თამაშობდა რუსთავის „აზოტში" და თბილისის „გუმარში". საფრანგეთის გუნდ „ნარბონას" წევრია 1998 წლიდან. არის საქართველოს ორგზის ჩემპიონი („აზოტის" და გუმარის" შემადგენლობაში).
მისამართი: (ბინის) სტად კასაიე, 11100, ნარბონა, საფრანგეთი.

მინდა ვიყო ძლიერი. ჩემი ოცნებაა გავხდე მსოფლიო ჩემპიონი, ჩემს ქვეყანას მოვუტანო სარგებლობა, ვიცხოვრო ეკონომიკურად ძლიერ, მშვიდობიან საქართველოში.

ვაჟა ცაბუტაშვილი სიღნაღის რაიონის გამგეობის თავმჯდომარე. დაიბადა სოფ. ბოდბისხევში (სიღნაღის რ-ნი) 1948 წ. 10 მარტს. მშობლები: ქეთევან ზურაბაშვილი, ივანე ცაბუტაშვილი; მეუღლე — მაყვალა ბაზერაშვილი (1949); შვილები: გიორგი (1974), ანა (1978). დაამთავრა თსუ აღმოსავლეთმცოდნეობის ფაკ-ტი (1971), ბაქოს უმაღლესი პარტიული სკოლა. იყო გაზეთ „კოლმეურნეს" რადიომაუწყებლობის რედაქტორი (1971-73), კპ სიღნაღის რაიკომის ინსტრუქტორი, პოლიტკაბინეტის გამგე (1973), კომკავშირის რაიკომის I მდივანი (1973-76), კპ რაიკომის საორგანიზაციო განყოფილების გამგე (1976-83), III და II მდივანი (1983-90), კოოპერატივ „ოქროს საწმისის" დირექტორი (1990-94). სიღნაღის რ-ნის გამგებელია 1994 წლიდან. მიღებული აქვს საპატიო ნიშნის ორდენი (1976). იყო სკკპ წევრი (1971-90), საზოგადოება „ქიზიყის" გამგეობის თავმჯდომარე (1990-94). მოქალაქეთა კავშირის წევრია 1994 წლიდან.
ჰობი: ფეხბურთი, მხატვრული ლიტერატურა, კინო.
მისამართი: (სამსახურის) აღმაშენებლის მოედანი 2, სიღნაღი, 383213. ტელ: 3-12-12. (ბინის) ცოტნე დადიანის 12, სიღნაღი, 383213. ტელ: 3-23-23.

ენა, მამული, სარწმუნოება! ქართული ტრადიციული ოჯახი, ეროვნული ტრადიციები. მოთმინებითა შენითა მოიპოვე სასუფეველი შენი!

† გური ცაგარეიშვილი საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის წევრ-კორესპონდენტი, მეტალურგიის ინსტიტუტის დირექტორის მოადგილე, პროფესორი. დაიბადა ქუთაისში 1934 წ. 25 ნოემბერს. მშობლები: ლუდმილა ქავზინაძე, ბენედიქტე ცაგარეიშვილი; მეუღლე — ჯავარა ლომინაძე (1942); შვილები: ლანა (1975), პაატა (1977), ლევანი (1985). დაამთავრა სპი მეტალურგიის ფაკ-ტი (1958). იყო მეტალურგიის ინ-ტის უმცროსი (1958), უფროსი მეცნიერთანამშრომელი (1965-90), დირექტორის მოადგილე — 1990 წლიდან. დაიცვა სადოქტორო დისერტაცია „B-რომბოედრული ბორის წარმოქმნის პირობების, სტრუქტურისა და თვისებების თავისებურებათა გამოკვლევა" (1972). არის 160-მდე სტატიისა და 4 მონოგრაფიის ავტორი („ნახევრადგამტარული ბორი" 1978, „ბორის თერმიული და დრეკადი თვისებები" 1990, „ბორის მიღება და სტრუქტურა" 1991). არის მეცნიერების დამსახურებული მოღვაწე (1985), გ.ნიკოლაძის (1980), პ.მელიქიშვილის (1992) პრემიების ლაურეატი; ბორის, მისი ნაერთებისა და ბორიდების საერთაშორისო სიმპოზიუმების სამეცნიერო კომიტეტის მუდმივი წევრი (1975), საქართველოს მასალათმცოდნეობის საზოგადოების პრეზიდენტი (1996). მეცნიერებათა აკადემიის წევრ-კორესპონდენტია 1988 წლიდან.
ჰობი: ტურიზმი, სამთო-სათხილამურო სპორტი.
მისამართი: (სამსახურის) მეტალურგიის ინ-ტი.ყაზბეგის 15, თბილისი, 380113. ტელ: 37-02-81, ელ-ფოსტა: root @ metall. acnet.ge (ბინის) გამსახურდიას 11. ბ. 19. თბილისი, 370071. ტელ: 38-68-81.

შრომისმოყვარეობა, ერთგულება, ჰუმანურობა, თავმდაბლობა.

ანზორ ცაგურია სენაკის მერი. დაიბადა ცხაკაიაში (სენაკი) 1945 წ. 22 მარტს. მშობლები: ოლია ქვარცხავა, ვარლამ ცაგურია; მეუღლე — ნაირა ლადუა (1945); შვილი — თეა (1978). დაამთავრა სპი (1970). იყო დამზადების კანტორის მუშა (1963-64), ცხაკაიას სარემონტო უბნის მუშა (1965-67), ხალიჩების კომბინატის ფიზკულტურის მეთოდისტი (1967-70), საქართველოს ალკკ ცხაკაიას რაიკომის მეორე მდივანი (1971-72), პირველი მდივანი (1972-78), ცხაკაიას რაიონული საბჭოს აღმასკომის თავმჯდომარის მოადგილე (1978-91), სენაკის რ-ნის პრეფექტის პირველი მოადგილე (1991-92), სენაკის რაიონული გამგეობის თავმჯდომარის პირველი მოადგილე, სენაკის საკრებულოს გამგეობის თავმჯდომარე (1992-95). სენაკის მერია 1996 წლიდან. მიღებული აქვს სამკერდე ნიშანი „კომკავშირში აქტიური მუშაობისთვის" (1970), საპატიო ნიშნის ორდენი (1976), მედალი „შრომითი მამაცობისთვის" (1970), მედალი „შრომითი ნარჩინებისთვის" (1973).
ჰობი: სპორტი და ხელოვნება (ფეხბურთი, თეატრი).
მისამართი: (სამსახურის) რუსთაველის 243. სენაკი. ტელ: 2-19-91. (ბინის) რუსთაველის 159. სენაკი. ტელ: 2-24-42.

მუდამ ვცდილობდი მეკეთებინა სიკეთე. სიკეთე და კეთილი საქმეები, რომელსაც თან სდევს პრინციპულობა, ხდება წარმატების გარანტი. მიმაჩნია, რომ ადამიანი პრობლემების დაძლევისა და მათზე გამარჯვებისთვის უნდა იღვწოდეს დღენიადაგ. ახალგაზრდობას შეუძლია უდიდესი წინააღმდეგობების დაძლევა, თუ მას თან ახლავს გამოცდილება. სწორედ ამიტომ კადრების შერჩევისას უპირატესობას ახალგაზრდობას ვანიჭებდი. ჩემი შეგნებული ცხოვრება გავატარე შემდეგი დევიზით: „დავბადებულვარ, რომ ვიყო მონა და საქართველოს მედგას უღელი".

მამუკა ცეცხლაძე მხატვარი. დაიბადა თბილისში 1960 წ. 27 ოქტომბერს. მშობლები: ლეილა დოლიძე, კარლო ცეცხლაძე; მეუღლე — ლია შველიძე (1959); შვილები: ქეთინო (1985), ლუკა (1989). დაამთავრა თსსა ფერწერის ფაკ-

ტი (1986). არის ახალგაზრდა მხატვართა კავშირის წევრი, თბილისის I თანამედროვე ხელოვნების საერთაშორისო ბიენალეს კურატორი, პროექტის „ჩრდილში" ავტორი. მხატვარია ფილმებისა: „ახალი წელი", „როდესაც ჩაიქროლებს, რაც ვერ ჩაივლის". გამოქვეყნებულია მისი სტატიები ქართულ პერიოდიკაში.
ჰობი: ნახატების შეგროვება, კითხვა, კინოფილმების ნახვა.
მისამართი: (ბინის) ფანასკერტელის ქ. XX კორპ, ბ.2. ტელ: 36-45-72.

ოც წლამდე იქნება, რაც სერიოზულად ვმუშაობ მხატვრობაში. იყო მხატვარი — ეს დიდი პასუხისმგებლობაა და დიდი პატივი. ძალიან ძნელია და ამავე დროს ძალიან ადვილი, ეს ხომ ადამიანის ტრაგედიაც არის და ბედნიერებაც — ეცადო არ მოიტყუო. ეს თვალნათლივ ჩანს. არ უნდა შეგეძლოს მხატვრობის გარეშე ცხოვრება და თუ შეგიძლია, ე. ი. მხატვარი არ ხარ!

გივი ცინცაძე საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის აკადემიკოსი, სტუ კათედრის გამგე, პროფესორი. დაიბადა თბილისში 1933 წ. 18 აპრილს. მშობლები: თამარ ჭეიშვილი-ცინცაძე, ვასილ ცინცაძე; მეუღლე — ანა ნარიმანიძე (1937); შვილები: მაია (1963), თამარი (1968). დაამთავრა თსუ ქიმიის ფაკ-ტი (1957). იყო სპი ანალიზური ქიმიის კათედრის ასპირანტი (1961-64), ზოგადი და არაორგანული ქიმიის კათედრის დოცენტი (1965-71), ანალიზური ქიმიის კათედრის გამგე (1971-73), ზოგადი და არაორგანული ქიმიის კათედრის გამგე (1973-92), ქიმიური და ბიოლოგიური ტექნოლოგიის სასწავლო-სამეცნიერო ინ-ტის დირექტორი (1992-97). ზოგადი და არაორგანული ქიმიის კათედრის გამგეა 1997 წლიდან. დაიცვა სადოქტორო დისერტაცია „ლითონების ციანატური, თიოციანატური და სელენოციანატური ნაერთების გამოკვლევა" (1971). არის საქართველოს მეცნიერების დამსახურებული მოღვაწე (1983), უკრაინის სახელმწიფო პრემიის ლაურეატი მეცნიერებისა და ტექნიკის დარგში (1990).
მისამართი: (სამსახურის) სტუ. კოსტავას 69. თბილისი, 380075. II კორპ. V სართ. ტელ: 36-60-35. (ბინის) ცაგარელის 29. თბილისი, 380060. ტელ: 38-45-55.

გრიგოლ ცინცაძე ჩოხატაურის რაიონის გამგეობის თავმჯდომარე. დაიბადა ჩოხატაურში 1956 წ. 16 ივლისს. მშობლები: თამარ ფაცულეიშვილი, ბიძინა ცინცაძე; მეუღლე — ნინო გვარჯალაძე (1956); შვილები: თამრიკო (1980), ნათია (1982), ბიძინა (1989). დაამთავრა საქართველოს სასოფლო-სამეურნეო ინ-ტი (1980). იყო სოფლის მეურნეობის სამმართველოს აგრონომი (1980-82), სასოფლო-სამეურნეო ტექნიკუმის დირექტორის მოადგილე (1982-84), სოფ. ფარცხმის კოლმეურნეობის გამგეობის თავმჯდომარე (1984-88), ჩოხატაურის რაისაბჭოს აღმასკომის თავმჯდომარის მოადგილე (1988-89), ჩოხატაურის სასურსათო კომბინატის დირექტორი (1992-99). ჩოხატაურის რ-ნის გამგეობის თავმჯდმარეა 1999 წლიდან.
ჰობი: სპორტი, მუსიკა, ნადირობა.

მეგობრების სიყვარული, მათთვის თავდადება, პატივისცემა ეროვნული ფასეულობებისა და ტრადიციებისადმი.

დიტო ცინცაძე კინორეჟისორი. დაიბადა თბილისში 1957 წ. 2 მარტს. მშობლები: ნარი უსტიაშვილი, გაიოზ ცინცაძე; მეუღლე — მარიკა გიორგობიანი (1963); შვილები: ნუცა (1982), ნიკოლოზი (1994). დაამთავრა თსთი კინოსარეჟისორო ფაკ-ტი (1981). იყო კინოსტუდია „ქართული ფილმის" (1982-90) და კინოკომპანია „შვიდკაცას" (1990-94) რეჟისორი. არის რეჟისორი ფილმებისა: „კვაზიმოდო" (1981), „თეთრი ღამე" (1984), „დახატული წრე" (1877), „სახელი" (1990), „სტუმრები" (1991; პრიზი ორიგინალური რეჟისურისათვის კინოფესტივალი „ოქროს არწივი"), „ზღვარზე" (1993; „ვერცხლის ლეოპარდი" ლოკა-

რნოს საერთაშორისო კინოფესტივალი, პრიზი საუკეთესო რეჟისურისათვის — „ოქროს არნივი").
ჰობი: მუსიკა.
მისამართი: (ბინის) ცხვედაძის 44. ტელ: 29-09-04.

ვიყო გულწრფელი, ყოველ შემთხვევაში, ვეცადო მაინც, მხოლოდ ამ შემთხვევაში შეიძლება იყო შემოქმედი. ყოფაში ვიყო ის, ვინც ვარ, არ ვითამაშო... გულახდილობა მეხმარებოდა და, იმედი მაქვს, დამეხმარება შემდეგშიც, არ ვაკონტროლო ის, რაც შეუძლებელია აკონტროლო..., ვგულისხმობ ჩარევას ბუნებრივად მიმდინარე პროცესში. ვფიქრობ, რომ ყოველგვარი დოგმატიზმი, რელიგიაში იქნება თუ სხვაგან, არის ადამიანისა და პიროვნების თავისუფლების ხელყოფა. რადგან ღმერთმა ისეთები გაგვაჩინა, როგორებიც ვართ და მოგვცა უფლება, ვიყოთ თავისუფლები, რამდენადაც საკუთარი ზნეობრივი პრინციპი გვაძლევს საშუალებას.

ნოდარ ცინცაძე ფიზიკოსი, საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის წევრ-კორესპონდენტი, მეცნიერების დამსახურებული მოღვაწე. დაიბადა თბილისში 1930 წ. 22 თებერვალს. მშობლები: ოლღა ჭილაშვილი, ლევან ცინცაძე; მეუღლე — ნელი გულდამაშვილი (1948); შვილები: ია (1968), ლევანი (1969). დაამთავრა თსუ ფიზიკის ფაკ-ტი (1955). იყო ფიზიკის ინ-ტის დირექტორის მოადგილე სამეცნიერო დარგში (1975-88). ფიზიკის ინ-ტის პლაზმის ფიზიკის განყოფილების გამგეა 1958 წლიდან, თსუ პლაზმის ფიზიკის კათედრის გამგე— 1958 წლიდან, პროფესორი—1965 წლიდან. დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია: „Сильноточные электронные пучки" (1985), სადოქტორო — „Нелинейные взаимодействия в неравномерной плазме" (1966). გამოქვეყნებული აქვს 193 სამეცნიერო ნაშრომი, 13 მიმოხილვითი შრომა, 7 მონოგრაფია; წიგნები: „პლაზმის საკითხები" I, II. დ. ცხაკაიას, (ნ. ცინცაძის, ა. რუხაძის თანაავტორობით). ითვლება პლაზმის ფიზიკის ფუძემდებლად საქართველოში, არის განათლების დამსახურებული მუშაკი, ხიროსიმის (იაპონია) სინთეზის თეორიის ინ-ტის საპატიო წევრი, მსოფლიოს პლაზმის ფიზიკის საბჭოს წევრი. მისი ბიოგრაფია შეტანილია სსრკ სამეცნიერო ცნობარში, ცნობარში "Outstanding People of the 20th Century" (IBC, Cambridge, 1998), ამერიკის ბიოგრაფიული ინ-ტის (ABI) მიერ აღიარებულია 1998 წლის ადამიანად.
ჰობი: ფერწერა, კლასიკური მუსიკა, სპორტი.
მისამართი: (სამსახურის) თამარაშვილის 6. ტელ: 39-19-74. (ბინის) კოსტავას 63. ბ.53, ტელ: 33-16-33.

შრომა, პატიოსანი და კეთილმოსურნე ურთიერთობები, ოჯახის ძლიერება და სამაგალითო საქციელი. შვილების კარგ მოქალაქეებად გაზრდა. საქართველოში მეცნიერებისა და განათლების საფუძვლიანი განვითარება, შემოქმედი მეცნიერი ახალგაზრდების აღზრდა.

სოსო ცინცაძე დიპლომატიური აკადემიის რექტორი, პოლიტიკურ მეცნიერებათა აკადემიის წევრი. დაიბადა თბილისში 1935 წ. 1 სექტემბერს. მშობლები: თამარ მაჭავარიანი, პავლე ცინცაძე; მეუღლე — თამარ ცინცაძე (1941); შვილი — პაატა (1975). დაამთავრა თსუ ისტორიის ფაკ-ტი (1959). იყო მეცნიერებათა აკადემიის ვიცე-პრეზიდენტის თანაშემწე (1960-64), ისტორიის ინ-ტის უფროსი მეცნიერ-თანამშრომელი (1964-75), ერთვნებათშორის ურთიერთობათა კვლევის ცენტრის განყოფილების გამგე (1975-97). დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია „ქართული საზოგადოებრივი აზრის ისტორიიდან" (1964); სადოქტორო — „ირიბი მმართველობის სისტემა" (1987). გამოქვეყნებული აქვს 200-მდე სტატია და 18 მონოგრაფია. არის საგარეო-პოლიტიკური ასოციაციის პრეზიდენტი.
ჰობი: პოლიტიკა, ტყეში სეირნობა.

მისამართი: (სამსახურის) ყაზბეგის 34. თბილისი, 380060. ტელ: 93-33-07, 39-04-94, ფაქსი: 23-23-38. (ბინის) კეკელიძის 25. თბილისი, 380009.

ვიცხოვრო ისე, რომ ჩემს შვილს ვერაფერი წააძახონ 20-30 წლის შემდეგაც. თუკი რაიმე წარმატებაზე შეიძლება საუბარი, ეს მხოლოდ საკუთარ თავზე მუშაობის შედეგია.

დავით ცირეკიძე ტყიბულის მერი. დაიბადა 1954 წ. 23 აგვისტოს. მშობლები: ქეთევან ლორთქიფანიძე, დავით ცირეკიძე; მეუღლე — მარინე ხუბულავა (1955); შვილები: ნათია (1980), დავითი (1988). დაამთავრა სპი სამთო ფაკ-ტი (1989), მოსკოვის უმაღლესი პარტიული სკოლა (1989), სამთო ინ-ტის ასპირანტურა (1987). იყო პარტიულ, სამეურნეო და დიპლომატიურ სამუშაოებზე. ტყიბულის მერია 1997 წლიდან.

ჰობი: ხატვა და ცხენოსნობა.

მისამართი: (სამსახურის) კარლო ლომაძის მოედანი 3, ტყიბული. ტელ: 2-20-20. (ბინის) ვაჟა-ფშაველას 20, თბილისი, 380086.

წესიერება, გულახდილობა და სამშობლოს ერთგულება.

ჯემალ ცისკარაშვილი საქართველოს უზენაესი სასამართლოს წევრი. დაიბადა სიღნაღში 1940 წ. 18 მარტს. მშობლები: მარიამ ცისკარაშვილი, შალვა ცისკარაშვილი; მეუღლე — მერი სიჭინავა (1944); შვილი — შალვა (1973). დაამთავრა თსუ იურიდიული ფაკ-ტი (1971). იყო პროკურატურის სტაჟიორი (1971-72), სიღნაღის პროკურატურის გამომძიებელი (1972-75), სიღნაღის პროკურორის თანაშემწე (1975-76), სიღნაღის რ-ნის მოსამართლე (1976-77). უზენაესი სასამართლოს წევრია 1977 წლიდან.

ჰობი: სპორტი, ხელოვნება.

მისამართი: (სამსახურის) ძმები ზუბალაშვილების 32. თბილისი, 380010. ტელ: 99-72-23.

კანონის უზენაესობა, სამართლიანობა და ჰუმანიზმი.

მარიამ ცისკაძე საქართველოს უზენაესი სასამართლოს წევრი. დაიბადა თბილისში 1960 წ. 19 ნოემბერს. მშობლები: ანა გლოველი, ივანე ცისკაძე; მეუღლე — თეიმურაზ კუტივაძე (1955). დაამთავრა თსუ იურიდიული ფაკ-ტი (1982). იყო სახელმწიფოსა და სამართლის ინ-ტის მეცნიერ-თანამშრომელი, უფროსი მეცნიერ-თანამშრომელი (1982-91), თბილისის საქალაქო სასამართლოს მოსამართლე (1991-98), სააპელაციო სასამართლოს მოსამართლე (1998-99). დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია „საკუთრების დაცვის სამოქალაქო-სამართლებრივი გარანტიები" (1989). ქართულ და გერმანულ ჟურნალებში გამოქვეყნებულია მისი სტატიები სამოქალაქო სამართლის საკითხებზე.

ჰობი: მოგზაურობა საქართველოში და საზღვარგარეთ. კლასიკური, განსაკუთრებით საოპერო მუსიკა.

მისამართი: (სამსახურის) ძმები ზუბალაშვილების 32. თბილისი 380010. (ბინის) ყიფშიძის 5. თბილისი. ტელ: 34-62-57.

კაცთმოყვარეობა, ჰუმანიზმი, ზნეობა, მხოლოდ კანონისადმი ერთგულება. ჩემი სამოსამართლეო პრაქტიკის დიდ მიღწევად მიმაჩნია ის, რომ პროცესზე წაგებული მხარე მადლობას მიხდის თავისი უკანონო მოთხოვნის დარწმუნებაში. ხოლო პედაგოგიური საქმიანობის წარმატებაა, როცა სტუდენტი კმაყოფილია წაკითხული ლექციით და ობიექტური შეფასებით. ოპტიმიზმი ქართული სულის და საქართველოს სახელმწიფოებრიობის სრულყოფისა და განმტკიცების მიმართ. ერისთვის ზნეობრივად და ფიზიკურად ჯანსაღი თაობის აღზრდა.

გიორგი ციციშვილი ქიმიკოსი, პროფესორი, საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის აკადემიკოსი, მეცნიერების დამსახურებული მოღვაწე. დაიბადა თბილისში 1915 წ. 24 ოქტომბერს. მშობლები: ქსენია ციციშვილი, ვლადიმერ ციციშვილი; მეუღლე — ლიდა ფილიპოვა-ციციშვილი (1919); შვილები: ელენე (1941), ვლადიმერი (1947). დაამთავრა თსუ ქიმიის ფაკ-ტი (1937), ასპირანტურა (1940). იყო თსუ უფროსი მასწავლებელი (1940-42), დოცენტი (1942-49), პროფესორია 1949 წლიდან; იყო ქიმიის ინ-ტის უფროსი მეცნიერ-თანამშრომელი (1941-47), დირექტორი, ლაბორატორიის გამგე (1947-89), საპატიო დირექტორია 1989 წლიდან. იყო მეცნიერებათა აკადემიის პრეზიდიუმის წევრი, ქიმიისა და ქიმიური ტექნოლოგიის განყოფილების აკადემიკოს-მდივანი (1963-88), პრეზიდიუმის მრჩეველია 1988 წლიდან. დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია: „წყალბადური ბმის თეორია" (1940); სადოქტორო—„ფტორწყალბადისა და სხვა ჰალოგენწყალბადების მოლეკულათაშორისი ურთიერთქმედება და ფიზიკურ-ქიმიური თვისებები" (1947). არის 600-ზე მეტი პუბლიკაციის ავტორი და თანაავტორი ქიმიასა და და მონათესავე დარგებში. წიგნები: „სორბციული პროცესები" (1959), „ბუნებრივი ცეოლითები" (რუსულად 1985, პოლონურად 1990, ინგლისურად 1992, (თანაავტორთან ერთად); „ბუნებრივი ცეოლითები და გარემოს დაცვა" (რუსულად 1995, (თანაავტორთან ერთად); „კვანტური ქიმია" (1996); არის პ. მელიქიშვილისა (1965) და თვალჭრელიძის (1987) სახელობის, და საბჭოთა კავშირის მინისტრთა საბჭოს (1990) პრემიების ლაურეატი, ჯ. სოროსის საერთაშორისო სამეცნიერო ფონდის საპატიო პროფესორი (1994), შრომის ვეტერანი (1985), ქიმიური საზოგადოების გამგეობის წევრი, ცეოლითების ასოციაციის თავმჯდომარე, სნავლულ ექსპერტთა საბჭოს წევრი, ქართული ენციკლოპედიის მთავარი სარედაქციო კოლეგიის წევრი, ოთხენოვანი ქიმიური ტერმინოლოგიის ლექსიკონის რედაქტორი. მისი ბიოგრაფია შეტანილია შემდეგ ცნობარებსა და გამოცემებში: „Химики" (Киев, 1984); „Выдающиеся химики мира" (Москва, 1991), Men of Achievement (17th edition), Who's Who (IBC, Cambridge).

ჰობი: წიგნები და ჟურნალები ქიმიისა და ფიზიკის დარგში, მხატვრული ლიტერატურა.

მისამართი: (სამსახურის) რუსთაველის 52. თბილისი 380008. მეცნიერებათა აკადემია, ტელ: 99-72-32, 99-54-80. ფაქსი: 99-88-23. ელ-ფოსტა: devi@kheta.pasgl.georgia.su (ბინის) უზნაძის 2. ბ.14. ტელ: 95-61-26.

დავრწმუნდი, რომ ბეჯითი სწავლა და შრომა წარმატების საწინდარია, ცხოვრებისეულ მაგალითად მივიჩნევდი მშობლებს, მასწავლებლებს და უფროს კოლეგებს. არ დამიზოგავს ძალ-ღონე, რომ მოკრძალებული წვლილი შემეტანა მშობლიური ქვეყნის მეცნიერების, განათლებისა და კულტურის განვითარებაში. ვცდილობდი, რომ ჩემი ცოდნა-გამოცდილება გადმომეცა ახალგაზრდობისათვის და მხარი დამეჭირა მეცნიერულ-ტექნიკური სიახლისათვის.

ირაკლი ციციშვილი არქიტექტორი. არქიტექტურის თეორია, კულტურის ძეგლების რესტავრაცია. დაიბადა 1918 წ. 17 დეკემბერს თბილისში. დაამთავრა სპი სამშენებლო ფაკ-ტი არქიტექტურის სპეციალობით. 1946 წლიდან საქართველოს არქიტექტორთა კავშირის, საკავშირო არქიტექტორთა კავშირის გამგეობის წევრია. გამოქვეყნებული აქვს 25 მონოგრაფია, 300 სტატია. მონოგრაფიათაგან აღსანიშნავია: „ქართული არქიტექტურის ისტორია", თბილისი, 1955; „ქართული არქიტექტურის სანყისები", თბილისი, 1955; „საქართველოს არქიტექტურა", მოსკოვი, 1976; „უჯარმა", თბილისი, 1976; „თბილისი — არქიტექტურული ძეგლები და მხატვრული მუზეუმები", მოსკოვი (გერმანულ, ფრანგულ, ინგლისურ ენებზე), 1985; „საქართველოს კულტურის ძეგლების დაცვა", თბილისი, 1986; „ქალაქის ისტორიული რაიონების რეგენერაციის მეთო-

დიკა, თბილისი, 1987; „ქართული ხელოვნების ისტორია", თბილისი, 1985; „ქართული არქიტექტურის ძეგლები" (თანაავტორი ნ. ჯანბერიძე, ინგლისურ, რუსულ ენებზე), მოსკოვი, 1986; „შუა საუკუნეების საქართველოს მოზაიკები და ფრესკები", ლენინგრადი (თანაავტორი ე.პრივალოვა), 1988. თბილისის ძველი რაიონების რეკონსტრუქცია, სვანეთის ძეგლების სარესტავრაციო სამუშაოები და დაცვა", აშშ, ვაშინგტონი, 1987. არის სსრკ-ს გმირი (1943); 8 ორდენისა და მედლის მფლობელი, ღირსების ორდენის კავალერი (1995); ხელოვნებათმცოდნეობის დოქტორი (1961); პროფესორი (1962); საქართველოს მეცნიერების დამსახურებული მოღვაწე (1967); საქართველოს საინჟინრო აკადემიის ნამდვილი წევრი, აკადემიკოსი (1996); საქართველოს კულტურის ძეგლთა დაცვის საზოგადოების პრეზიდიუმის თავმჯდომარე (1978 წლიდან); ჟურნალ „ძეგლის მეგობრის" მთავარი რედაქტორი. მსოფლიოს ძეგლთა დაცვის ICOMOS-ის წევრი (1985). იყო საქართველოს სახმშენის თავმჯდომარე (1970-78); საქართველოს ისტორიისა და კულტურის ძეგლთა დაცვის მთავარი სამმართველოს უფროსი (1978-90); 1955 წლიდან სტუ კათედრის გამგეა. პედაგოგიურ მოღვაწეობას სტუ-ში ეწევა 1946 წლიდან. მისი ბიოგრაფია შეტანილია ქართულ საბჭოთა ენციკლოპედიაში.
მისამართი: ჭავჭავაძის 14. ბ. 5. თბილისი, 380079. ტელ: 22-78-97.

შოთა ციხელაშვილი დმანისის რაიონის გამგეობის თავმჯდომარე. დაიბადა სოფ. განთიადში (დმანისის რ-ნი) 1950 წ. 1 აგვისტოს. მშობლები: ნინო ციხელაშვილი, დავით ციხელაშვილი; მეუღლე — ირინა ლურსმანაშვილი (1959); შვილები: თამარი (1983), ნინო (1984), გიორგი (1990). დაამთავრა საქართველოს სახ. სასოფლო-სამეურნეო ინ-ტის სატყეო-სამეურნეო ფაკ-ტი (1975). იყო დმანისის სატყეო მეურნეობის ტყის დაცვის ინჟინერი (1975-76), სატყეო მეურნეობის სამინისტროს ტყის დაცვის სამმართველოს უფროსი ინჟინერი (1976-77), საქართველოს ტყეების ავიაციით დაცვის განყოფილების უფროსი (1977-91), დმანისის რ-ნის სატყეო მეურნეობის დირექტორი (1991-95). გამგეობის თავმჯდომარეა 1995 წლიდან. იყო საქართველოს მწვანეთა პარტიის წევრი (1992-94). საქართველოს მოქალაქეთა კავშირის წევრია 1994 წლიდან.
ჰობი: მშენებლობა.
მისამართი: (სამსახურის) წმ. ნინოს 41. დმანისი. ტელ: 2-10-01. (ბინის) გორგასლის 7. დმანისი. ტელ: 2-16-66.

მსურდა შემექმნა ისეთი ცხოვრება, რომელიც მომცემდა საშუალებას და შესაძლებლობას მხოლოდ სიკეთის კეთების და გაჭირვებულთა დახმარების. ჩემი გეგმები და მიზნები ყოველთვის ემთხვეოდა ჩემს შესაძლებლობებს. არ მომწონს სხვისი დაჩაგვრა, განსაკუთრებით ჩემზე სუსტის. მომწონს უბრალოება.

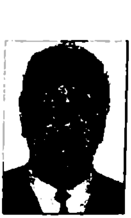

გია ციხისთავი საქართველოს პარლამენტის წევრი. დაიბადა სოფ. ქვემო ჭალაში (კასპის რ-ნი) 1941 წ. 1 ივნისს. მშობლები: მარინე ციხისთავი, სოლომონ ციხისთავი; მეუღლე — სოფიო კობიაშვილი (1948); შვილები: მაია (1971), ხათუნა (1974). დაამთავრა თსუ ეკონომიკის ფაკ-ტი (1969). იყო შსს სისტემის თანამშრომელი (1969-71), თბილისის კოოპერაციული ტექნიკუმის დირექტორის მოადგილე, დირექტორი, კომერციული კოლეჯის დირექტორი, ბიზნესის ინ-ტის პრორექტორი (1971-92), საქართველოს პარლამენტის წევრი, კასპის რ-ნის გამგებელი (1992-95). მეორედ აირჩიეს პარლამენტში 1995 წელს. დაჯილდოებულია საკავშირო უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმის მედლებით: „ფაშისტურ გერმანიაზე გამარჯვების 20 წელი" (1965), „ყამირი და ნასვენი მიწების ათვისებისთვის" (1968). იყო საქართველო-ავღანეთის მეგობრულ კავშირურთიერთობათა ასოციაციის თავმჯდომარე (1990-92), სრულიად საქართველოს მშვიდობისა და

თავისუფლების (ავლანელთა) პარტიის წევრი (1990-95). ავლანელთა პარტიის თავმჯდომარის მოადგილეა 1999 წლიდან. არის საზოგადოება „ცოდნის", საქართველოს მოქალაქეთა კავშირის (1995) წევრი.
ჰობი: კლასიკური მუსიკა, სპორტი (ჭიდაობა), ნადირობა.
მისამართი: (სამსახურის) საქართველოს პარლამენტი. რუსთაველის 8. თბილისი, 380018. ტელ: 92-20-85. (ბინის) ნუცუბიძის III მ/რ. I კორპ. ბ. 29. თბილისი. ტელ: 37-60-19.

მაღალი ზნეობრივი პრინციპები, თავდადება და ერთგულება ჩემი ქვეყნისა და ხალხისადმი, პატივისცემა ყველა ერისა და ეროვნებისადმი, პუნქტუალობა.

ივანე ცნობილაძე არასამთავრობო ორგანიზაცია „ვარკეთილის" თავმჯდომარე. დაიბადა ტყიბულში 1956 წ. 20 თებერვალს. მშობლები: ნინა გელაძე, კარპე ცნობილაძე; მეუღლე — მზია ქასრაძე (1960); შვილები: დიანა (1982), დათო (1987). დაამთავრა პედაგოგიური ინ-ტი (ზოგადტექნიკური დისციპლინა, 1990). იყო N18 ლიცეუმის პედაგოგი (1981-83), პროფკომიტეტის თავმჯდომარე (1983-90), საკაბელო ტელევიზია „ოკრიბა-ტვ"-ს დირექტორი (1990-95). საზოგადოება „ვარკეთილის" თავმჯდომარეა 1998 წლიდან. არის ავტორი პროექტებისა: „თვითმმართველობა და არჩევნები საქართველოში" (გადაცემათა ციკლი), „ახალი საზოგადოება — ახალი ურთიერთობები". საზოგადოება „ვარკეთილის" წევრია 1995 წლიდან. 1998 წელს ეს საზოგადოება დასახელდა მსოფლიოს 59 არასამთავრობო ორგანიზაციას შორის და გადაეცა აშშ-ის, ევროკავშირისა და სამოქალაქო და დემოკრატიული განვითარების ჯილდო.
ჰობი: სპექტაკლებზე დასწრება, პოეზია.
მისამართი: (სამსახურის) საზოგადოება „ვარკეთილი". ვარკეთილი-3, დვალის 11. III მ/რ. თბილისი. ტელ: 79-57-31. (ბინის) ვარკეთილი-3. თბილისი. ტელ: 79-38-05.

ჩემს ცხოვრებისეულ კრედოს წარმოადგენს საზოგადოებრივი საქმიანობა, რომლითაც მსურს ჩემი წვლილი შევიტანო ჩვენი ქვეყნის აღმშენებლობის საქმეში. ჩემი საქმიანობის წარმატებები ძირითადად დაფუძნებულია საჯაროობისა და ურთიერთკომპრომისების საფუძველზე. შეძლებისდაგვარად ვიცავ ქრისტიანულ მოძღვრებას.

ლევან ცუცქირიძე მხატვარი, პროფესორი. დაიბადა ხაშურში 1926 წ. 12 იანვარს. მშობლები: ნინო გუბელიძე, სიმონ ცუცქირიძე; მეუღლე — დალი ღვინიანიძე (1935); შვილები: ვაჟა (1962), მამუკა (1969), ნინო (1971). დაამთავრა თსსა (1957). არის თსსა ხატვის კათედრის პედაგოგი (1960 წლიდან). არის ილუსტრატორი წიგნებისა: „ვეფხისტყაოსანი", „შუშანიკის წამება", „სადღეგრძელო" (გრ. ორბელიანი), ვაჟა-ფშაველას 5 პოემა, „ფაუსტი" (გოეთე), „დემონი" (ლერმონტოვი), აკაკის, გალაკტიონის, ლადო ასათიანის, ანა კალანდაძის, ირაკლი აბაშიძის ლექსების კრებულები და სხვ. არის რესპუბლიკის დამსახურებული მხატვარი, ანდერსენის სახელობის დიპლომის მფლობელი.
მისამართი: (სამსახურის) გრიბოედოვის 24. სამხატვრო აკადემია, ტელ: 93-54-11. (ბინის) ყაზბეგის ჩიხი 4. ტელ: 39-63-66.

ჩემი ცხოვრების პრინციპი იყო და არის ის წესრიგი, რომლის წყალობითაც შემოქმედი თავის ფიქრებში ძერწავს და აყალიბებს ფორმას და ამთავრებს თავის საკუთარ ენაზე შემოქმედებას. და თუ ეს ასე რიგად წარიმართა, მაშინ წარმატებაც იმ შინაგანი წესრიგის შედეგი იქნება. აქედან გამომდინარე, ეს არის ჩემი მიზანიც და იდეალიც.

ზურაბ ცქიტიშვილი საქართველოს პარლამენტის წევრი, დარგობრივი ეკონომიკის კომიტეტის თავმჯდომარე. დაიბადა თბილისში 1941 წ. 31 იანვარს.

მშობლები: ნინო ცქიტიშვილი, მიხეილ ცქიტიშვილი; მეუღლე — ლალი ცაგარელი (1941); შვილები: ირმა (1966), კახა (1968). დაამთავრა სპი ქიმიისა და კვების ტექნოლოგიის ფაკ-ტი (1965). იყო თბილისის რძის კომბინატის ცვლის ოსტატი (1965-70), გარდაბნის რძის ქარხნის წარმოების უფროსი (1971-1972), დირექტორი (1972-1976), საქართველოს რძის მრეწველობის გაერთიანების მთავარი ინჟინერი (1976-90), თბილისის რძის კომბინატის გენ. დირექტორი (1990-93), ამავე ქარხნის ბაზაზე შექმნილი ს/ს „ამალთეა"-ს გენერალური დირექტორი (1993-94), სამეთვალყურეო საბჭოს თავმჯდომარე (1994 წლიდან), პარლამენტის წევრი და კომიტეტის თავმჯდომარეა 1995 წლიდან. დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია (1979), სადოქტორო (1991). გამოქვეყნებული აქვს წიგნი, 30 სამეცნიერო ნაშრომი და 20 გამოგონება. იყო სოფლის მეურნეობის აკადემიის ნამდვილი წევრი. არის საქართველოს მოქალაქეთა კავშირის წევრი, ყოფილი საბჭოთა კავშირის ჩემპიონი ფარიკაობაში.

ჰობი: სპორტი, მუსიკა, ეკონომიკური ნაშრომები.

მისამართი: (სამსახურის) რუსთაველის 8. თბილისი 38008. ტელ: 99-08-39; 96-16-61, 94-27-27. (ბინის) ცაგერის 4. ტელ: 37-00-66, 99-07-86.

მიზანდასახულობა, მიზნის მიღწევისათვის შრომის აუცილებლობა, სიმართლე, კორუფციის მიმართ უკომპრომისობა, სიკეთის კეთება, რეფორმების მიმართ აქტიური დამოკიდებულება.

ზაურ ცხადაძე სპორტსმენი, სპორტის ოსტატი ხელბურთსა და კლასიკურ ჭიდაობაში, ხუთგზის მსოფლიო ჩემპიონი, შვიდგზის ევროპის ჩემპიონი მკლავჭიდში. დაიბადა სოფელ სვირში 1964 წ. მეუღლე — მაია ცხადაძე; შვილი — სანდრო (1991). დაამთავრა თსუ იურიდიული ფაკ-ტი (1998). მსოფლიო ჩემპიონის წოდება მიიღო ისრაელში (1990); ამერიკაში (1991); შვეიცარიაში (1992); ამერიკის შეერთებულ შტატებში (1993); შვედეთში (1994) გამართულ მკლავჭიდის მსოფლიო ჩემპიონატებში. ევროპის ჩემპიონის წოდება: შვეიცარიაში (ციურიხი, 1990), ნორვეგიაში (1991), ესპანეთში (1992), დიდ ბრიტანეთში (1993), ისრაელში (1994), რუსეთში (1995), იტალიაში (1996) გამართულ ევროპის ჩემპიონატებში. არის სპორტის ისტორიაში საქართველოს სახელით პირველი ევროპისა და მსოფლიო ჩემპიონი.

ჰობი: ნადირობა.

გიორგი ძამუკაშვილი სათემო ფონდ „ადგილის დედის" თავმჯდომარე. დაიბადა თელავში 1951 წ. 29 ივლისს. მშობლები: მერი დილმელიშვილი, სიმონ ძამუკაშვილი; მეუღლე — ნათელა გიგოლაშვილი (1951); შვილები: ნანო (1987), უჩა (1988), რატი (1991). დაამთავრა სპი მექანიკის ფაკ-ტი (1968), თსუ ეკონომიკის ფაკ-ტი (1973). იყო სამტრესტის მშენებარე ობიექტების გაერთიანებული დირექციის დირექტორის მოადგილე, „საქაგრომრეწმშენკომპლექტის" მთავარი ინჟინერი, გენერალური დირექტორი, საზოგადოება „ვარკეთილის" თავმჯდომარე (1996-98). არის ვარკეთილის დასახლებაში სოციალურ-ეკონომიკური, გარემოს დაცვის, ჯანმრთელობის დაცვის, სამოქალაქო განათლების პროგრამების მონაწილე. გადაღებული აქვს დოკუმენტური ფილმი — „ადამიანები უკეთესნი გახდებიან და ქვეყანაც უკეთესი იქნება". არის საზოგადოება „ვარკეთილის", სახელმწიფო კანცელარიასთან არსებული არასამთავრობო ორგანიზაციების საკონსულტაციო საბჭოს წევრი.
ჰობი: ფოტოხელოვნება.
მისამართი: *(სამსახურის) ვარკეთილი-3, III მ/რ. დვალის 3. თბილისი. ტელ: 79-57-32. (ბინის) ვარკეთილი-3, II მ/რ. კორპ. 9. ბ. 125. თბილისი. ტელ: 79-38-06.*

ცხოვრება — მოწოდებით, ფაქიზად, კაცურად, საინტერესოდ და შინაარსიანად. პრინციპი — ტოლერანტობა. უდიდეს სიამოვნებას მანიჭებს საზოგადოებრივ (არასამთავრობო) სექტორში საქმიანობა.

დავით ძოწენიძე საქართველოს საავტომობილო ტრანსპორტის დეპარტამენტის თავმჯდომარე. დაიბადა თერჯოლაში 1957 წ. 24 აპრილს. მშობლები: ციალა ბაგრატიონი, დავით ძოწენიძე; მეუღლე — ელენე უფლისაშვილი (1971); შვილები: მაგდა (1979), სანდრო (1996), ელიზაბეტი (1997). დაამთავრა სპი ავტომექანიკის ფაკ-ტი (1978). იყო სპი ავტომობილების კათედრის ინჟინერი, მეცნიერ-თანამშრომელი, დოცენტი (1978-92), სააქციო საზოგადოება „მერსედეს-ბენცის" წარმომადგენლობის გენერალური დირექტორი (1992-96), ტრანსპორტის სამინისტროს სამმართველოს უფროსი, დეპარტამენტის უფროსი (1996-97), საავტომობილო ტრანსპორტის თავმჯდომარის პირველი მოადგილე (1997-98). დეპარტამენტის თავმჯდომარეა 1998 წლიდან. დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია „ავტომობილების მართვადი მოძრაობის მდგრადობის შემფასებელი პარამეტრების ოპტიმიზაცია" (1984). არის 26 სამეცნიერო ნაშრომისა და ერთი გამოგონების ავტორი.
ჰობი: ნადირობა.
მისამართი: *(სამსახურის) ყაზბეგის 12. თბილისი, 380060. ტელ/ფაქსი: 98-25-22. (ბინის) ბარნოვის 26. თბილისი, 380079. ტელ: 99-70-68.*

ადამიანური ურთიერთობები, პროფესიონალიზმი.

გიორგი (გოგი) წერეთელი საქართველოს დამსახურებული მხატვარი. დაიბადა ლანჩხუთში 1944 წლის 25 თებერვალს. მშობლები: თამარ წერეთელი, გალაქტიონ წერეთელი; მეუღლე — ნანა ცინცაძე (1947); შვილები: ვახტანგი (1975), ირინე (1979). დაამთავრა თსსა გრაფიკის განყოფილება (1975), სსრკ სამხატვრო აკადემიის გრაფიკის შემოქმედებითი სახელოსნო (1980). იყო მხატვართა კავშირის მდივანი (1987-95), გამომცემლობა „საბჭოთა საქართველოს" მხატვარი რედაქტორი (1972-76), მწერალთა კავშირის მთარგმნელობითი კოლეგიის მხატვარი. მხატვართა კავშირის გამგეობის წევრია 1987 წლიდან, ჟურნალ „ცისკრის" მხატვრული რედაქტორი — 1997 წლიდან, თსსა გრაფიკის შემოქმედებითი სახელოსნოს ხელმძღვანელი — 1994 წლიდან. მისი ნამუშევრები დაცულია ლუდვიგის მუზეუმში (გერმანია), რიო დე-ჟანეიროს თანამედროვე ხელოვნების მუზეუმში, სოფიის თანამედროვე ხელოვნების მუზეუმში, აშშ, გერმანიის, ბელგიის, ჰოლანდიის, რუსეთის, საქართველოს კერძო კოლექციებში. არის საქართველოს სახელმწიფო პრემიის ლაურეატი.
მისამართი: (ბინის) ზალდასტანიშვილის 9. ტელ: 92-28-16.

ზურაბ წერეთელი საქართველოს სახალხო მხატვარი, მეცნიერებათა აკადემიის აკადემიკოსი, რუსეთის სამხატვრო აკადემიის პრეზიდენტი. დაიბადა თბილისში 1934 წ. 4 იანვარს. მშობლები: თამარ ნიჟარაძე, კონსტანტინე წერეთელი; მეუღლე — ინესა ანდრონიკაშვილი (1937-98); შვილი — ელენე (1959). დაამთავრა თსსა ფერწერის ფაკ-ტი (1958). იყო საქართველოს უმაღლესი საბჭოს დეპუტატი (1985, 1988), სსრკ უმაღლესი საბჭოს დეპუტატი (1989), საქართველოს პარლამენტის წევრი (1992), იუნესკოს საგანგებო და სრულუფლებიანი იუნესკოს კეთილი ნების ელჩი, იუნესკოს ხელშეწყობის მოსკოვის საერთაშორისო ფონდის პრეზიდენტი, საქართველოს დიზაინერთა კავშირის თავმჯდომარე, თსსა მონუმენტური ხელოვნების კათედრის გამგე. არის ნიუ-იორკის სახ. უნივერსიტეტის საპატიო პროფესორი (1978), სსრკ სახალხო მხატვარი (1979), სოციალისტური შრომის გმირი (1991), რუსეთის ფედერაციის სახალხო მხატვარი (1994), ხალხთა მეგობრობის (1980, 1994), წმინდა კონსტანტინეს (1996), ღირსების (1996) ორდენების კავალერი, პაბლო პიკასოს (1994), რუსეთის სახელმწიფო (1996) პრემიების ლაურეატი.
მისამართი: (ბინის) ნ.ნიკოლაძის 7. თბილისი. ტელ: 99-70-30, 23-04-11, 254-35-68 (მოსკოვი).

კონსტანტინე წერეთელი ენათმეცნიერი-სემიტოლოგი, მეცნიერების დამსახურებული მოღვაწე, საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის პრეზიდიუმის წევრი, აკადემიკოსი. დაიბადა თბილისში 1921 წ. 4 თებერვალს. მშობლები: ვერა წერეთელი, გრიგოლ ლორთქიფანიძე; მეუღლე — ლეილა წერეთელი (1926); შვილი — სოსო (1958-83). დაამთავრა თსუ ფილოლოგიის ფაკ-ტის კავკასიურ-აღმოსავლურ ენათა განყოფილება (1941). იყო თსუ აღმოსავლურ ენათა კათედრის ასისტენტი (1944-46), სემიტოლოგიის კათედრის უფროსი მასწავლებელი (1946-48), დოცენტი, პროფესორი, კათედრის გამგე (1948-83), აღმოსავლეთმცოდნეობის ფაკ-ტის დეკანი (1959-60), ენათმეცნიერების ინსტიტუტის უმცროსი, უფროსი მეცნიერ-თანამშრომელი (1945-60). I თსუ ებრაულ-არამეული ფილოლოგიის კათედრის გამგეა 1991 წლიდან, აღმოსავლეთმცოდ-

ნეობის ინ-ტის სემიტოლოგიის განყოფილების გამგე — 1960 წლიდან , საქართველოს განათლების სამინისტროს აღმოსავლურ ენათა სწავლების კოორდინაციის ცენტრის ხელმძღვანელი და პედაგოგიური უნივერსიტეტის აღმოსავლურ ენათა კათედრის პროფესორი — 1994 წლიდან. დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია: „ურმიული სინჰარმონიზმი" (1946), სადოქტორო — „თანამედროვე ასურული დიალექტების შედარებითი ფონეტიკა" (1956). გამოქვეყნებული აქვს 250 სამეცნიერო ნაშრომი, მათ შორის: „თანამედროვე ასურული ენის გრამატიკა" (1968), „არამეული ენა" (1982), „საქართველოში აღმოჩენილი არამეული წარწერები და მათი ისტორიულ-კულტურული მნიშვნელობა" (1991), „Сирийский язык", Москва (1979), „Grammatica generale dell'aramaico" (Torino,1995); "On one suprasegmental phoneme in modern Semitic", JAOS 102 (1982), "Les inscriptions arameennes de Georgie" (Semitica, 47, Paris, 1997), "An Aramaic Amulet from Mtskheta" (Antient Civilisations from Scyfhia to Sibiria, Comparative Studies in History and Archaeology, vol3 N2-3, Leiden, 1996), "Epitaph des lehuda gurk" (Georica, 21 Konstan, 1998), „ბიბლიის ებრაული ენა" (1999). არის ივ.ჯავახიშვილის (1980) და გ.წერეთლის (1989) პრემიების ლაურეატი, თბილისის პედაგოგიური უნივერსიტეტის საპატიო პროფესორი. დაჯილდოებულია „ღირსების ორდენით" (1996), სამჯერ მიღებული აქვს თსუ პირველი სამეცნიერო პრემია. არის საქართველოს აღმოსავლეთმცოდნეთა ასოციაციის პრეზიდენტი, გერმანული აღმოსავლური საზ-ბის (1971), აღმოსავლეთის შემსწავლელი საერთაშორისო საზ-ბის (1971), ამერიკის ორიენტალისტთა საზ-ბის საპატიო (1978), ხმელთაშუა ზღვის აუზის ცივილიზაციების საერთაშორისო ასოციაიციის (1975) წევრი. განათლების სამინისტროს კოლეგიის წევრი, „ქართული ენციკლოპედიის" მთავარი სამეცნიერო საბჭოს წევრი (1998), კრებულების „სემიტოლოგიური ძიებანი" რედაქტორი.

ჰობი: მოგზაურობა.

მისამართი: (სამსახურის) რუსთაველის 52. თბილისი 380008. მეცნიერებათა აკადემია. ტელ: 99-56-21. (ბინის) უზნაძის 2, ბ. 46. ტელ: 95-59-16.

„არც კაცი ვარგა, რომ ცოცხალი მკვდარსა ემსგავსოს, იყოს სოფელში და სოფლისთვის არა იზრუნოს" (ნ. ბარათაშვილი). მიზანი: საქმიანობა (ჩემი შესაძლებლობების ფარგლებში), რაც წაადგება ჩემი ქვეყნისა და ერის კეთილდღეობას.

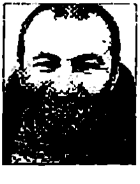

გურამ ნიბახაშვილი ფოტოხელოვანი. დაიბადა წითელწყაროში 1960 წ. 1 თებერვალს. მშობლები: ლიდა იაკობაშვილი, გიორგი ნიბახაშვილი; მეუღლე — მანანა ჯავახიშვილი (1960); შვილები: გიორგი (1981), მარიამი (1988), ლადო (1989). დაამთავრა თსუ ქიმიის ფაკ-ტი (1982). კითხულობს ლექციებს ფოტოგრაფიაში (1991 წლიდან). თანამშრომლობს პრესასთან, აწყობს გამოფენებს 1985 წლიდან. არის „ვიზუალური ბანკის" შექმნის თანაავტორი და თანამშრომელი, საქართველოს ფოტომხატვართა კავშირის, დამოუკიდებელ ჟურნალისტთა კავშირის, მხატვართა კაშირის წევრი (1996 წლიდან), 60-მდე გამოფენის მონაწილე, მათ შორის 20 პერსონალურის. გამოქვეყნებული აქვს სტატიები ფოტოგრაფიაზე და თანამედროვე ხელოვნებაზე. იყო ექვსი ფოტოგამოფენის კურატორი.

ჰობი: ვიზუალური ხელოვნება.

მისამართი: (ბინის) სალხინოს 14. ტელ: 95-95-32, 32-69-62. ელ-ფოსტა: foto-bank@geointer.net

ვცდილობ ვიყო კარგი მოქალაქე.

ანზორ წოწონავა საქართველოს პარლამენტის წევრი, საკონსტიტუციო, იურიდიულ საკითხთა და კანონიერების და საგარეო ურთიერთობათა კომიტე-

ტის წევრი. დაიბადა სოხუმში 1939 წ. 20 მარტს. მშობლები: ლეონინა კუპრავა, დავით ნონონავა; მეუღლე — ლონდა დარსანია (1951); შვილები: ნიკა (1971), ზაური (1973). დაამთავრა მოსკოვის პოლიტექნიკური ინ-ტი (1964), შსს აკადემია (1978). მუშაობდა აფხაზეთის კომკავშირში (1964-68). იყო აფხაზეთის შსს განყოფილების უფროსი (1971-77), გულრიფშის რ-ნის შს განყოფილების უფროსი (1977-89), სოხუმის შსს სამმართველოს უფროსის პირველი მოადგილე (1989-92), პარლამენტის წევრი (1992-95). მეორედ აირჩიეს პარლამენტში 1995 წელს. დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია: „კრიმინოგენური სიტუაციის განსაზღვრა და მასზე რეაგირების სისტემა" (1987). ავტორია 32 ნაშრომისა სამართალდამცავი ორგანოების მუშაობის სრულყოფილი სისტემის ჩამოყალიბების საკითხებზე. დაჯილდოებულია I, II, III ხარისხის მედლებით სამსახურებრივი მოვალეობის შესრულებისათვის. არის შსს დამსახურებული მუშაკი, იურისტთა კავშირის წევრი. მისი ბიოგრაფია შეტანილია 1992-95 წლის პარლამენტის ცნობარში (1995).

ჰობი: საქართველოს ბუნება, ტურიზმი, წიგნები, ქართული ჰანგები.

მისამართი: (სამსახურის) საქართველოს პარლამენტი. რუსთაველის 8. თბილისი, 380018. ტელ: 99-86-07, 92-32-82. (ბინის) ტელ: 38-70-61.

სასტიკად ვიყავი წინააღმდეგი ბავშვობიდან ნებისმიერი პიროვნების დაჩაგვრის. სამსახურებრივი მოვალეობის შესრულებისას ძალიან მეხმარებოდა ჩემი ურთიერთობა მეგობრებთან და ხალხთან, იოლად ვახერხებდი კომპრომისების მოძებნას. დაახლოება ხალხთან ხელს მიწყობდა მძიმე დანაშაულების გახსნაში, დამნაშავის გამოვლენაში. ამ გარემოებამ განაპირობა 1992 წლის არჩევნებში მოსახლეობის 78% ხმა. პოლიტიკაში მოვედი 1992 წელს იძულებით, რადგან მივხვდი, რომ ამ პერიოდში უკვე ეს საჭირო იყო. ბედნიერი ვარ, რომ მივიღე მონაწილეობა დამოუკიდებელი საქართველოს პირველი კონსტიტუციის მიღებაში.

ლევან ნულაძე თეატრის რეჟისორი. დაიბადა თბილისში 1965 წ. 18 მარტს. მშობლები: თინა დვალიშვილი, ჭოლა ნულაძე, მეუღლე—მანანა კოზაკოვა (1970); შვილი—თინათინ ნულაძე (1995). დაამთავრი თსთი სამსახიობო (1986) და სარეჟისორო (1990) ფაკ-ტები. მუშაობდა კინომსახიობთა თეატრში (1990-92), რუსულ მოზარდ მაყურებელთა თეატრში (1990-97), რუსთაველის თეატრში (1992-98), თსთი-ში (1990 წლიდან). თეატრალური სარდაფის რეჟისორია 1997 წლიდან. არის დამდგმელი რეჟისორი სპექტაკლებისა: რუსთაველის თეატრში—„სისხლანი ქორწილი" (1992), „საშობაო სიზმარი" (ო.ეგაძესთან ერთად, 1993), „ვოიცეკი" (1994), კინომსახიობთა თეატრში—„დედა" (1991), მოზარდ მაყურებელთა თეატრში—„უსახელო ვარსკვლავი" (1991), მარჯანიშვილის თეატრში— „დაუსრულებელი სიზმარი" (1998), თეატრალურ სადაფში „სამგროშიანი ოპერა " (1997), „მარიო და ჯადოქარი" (1997). არის საქართველოს თეატრის მოღვაწეთა კავშირის წევრი, რეჟისორთა ლიგის ერთ-ერთი დამფუძნებელი.

ჰობი: მუსიკა (კლასიკური და ჯაზი), დურგლობა, მოგზაურობა.

მისამართი: (სამსახურის) რუსთაველის 42. თბილისი 380008. ტელ: 99-95-00. (ბინის) კარგარეთელის 10. ტელ: 95-84-26.

"Если очень хочется, то обязательно сбудется, если не сбылось—то не очень хотелось, если сбылось не то, разочарование только кажущееся, сбылось именно то, что хотелось." А.Блок.

ავთანდილ ნულუკიანი საქართველოს უზენაესი სასამართლოს წევრი. დაიბადა სოფ. ფარში (მესტიის რ-ნი) 1942 წ. 2 აპრილს. მშობლები: მარინე ვიბლიანი, ვლადიმერ ნულუკიანი; მეუღლე — მანანა შანიძე (1943); შვილები: თეა (1975), ბათუ (1977). დაამთავრა თსუ იურიდიული ფაკ-ტი (1971). იყო საქართ-

ველოს პროკურატურის გამომძიებელი (1971-76), ნაძალადევის რ-ნის მოსამართლე (1976-90). უზენაესი სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა სასამართლო კოლეგიის წევრია 1990 წლიდან.

ჰობი: თევზაობა, ნადირობა, ბუნებაში ხეტიალი.

მისამართი: (სამსახურის) ძმები ზუბალაშვილების 32. თბილისი, 380010. ტელ: 99-84-03. (ბინის) უზნაძის 4. თბილისი, 380002. ტელ: 95-64-24.

ბედნიერად ჩავთვლი ჩემს ქვეყანას და ჩემს თავს, თუ ჩემი სამშობლო იცხოვრებს პრინციპით: „მიეცი ნიჭსა გზა ფართო, თაყვანისცემა ღირსებას". ვერ ვეგუები სიცრუეს, ურთიერთმაამებლობას, ურთიერთობაში სიყალბეს, ტრაბახს, მიმანიშნებელ ლაპარაკს. კარგად ვგრძნობ თავს განათლებულ, სადა და გულწრფელ ადამიანებთან. ახალგაზრდობა ძალიან გაუხეშდა. თანდათან ქრება უფროსების მიმართ პატივისცემის მართლაცდა ადამიანური გრძნობა. მატერიალური უზრუნველყოფა არ ნიშნავს შვილის კარგად აღზრდას.

ვლადიმერ ჭავჭანიძე ფიზიკოს-თეორეტიკოსი, მართვის სისტემების ინ-ტის მანქანური ინტელექტის პრობლემების განყოფილების გამგე, საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის აკადემიკოსი. დაიბადა თბილისში 1920 წ. 22 სექტემბერს. მშობლები: ელენე ჭავჭანიძე, ვალერიან ჭავჭანიძე; მეუღლე — ვერა მუმლაძე (1919-99); შვილები: მარინე (1951), თინათინი (1958). დაამთავრა თსუ ფიზიკა-მათემატიკის ფაკ-ტი (1941), სსრკ მეცნ. აკად. ფიზიკის ინ-ტის ასპირანტურა (1950). დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია: „მრავალჯერადი გაბნევების და დანაკარგების კვლევა დამუხტული ნაწილაკების ნივთიერებაში სტოქასტური მეთოდებით" (1953), სადოქტორო — „მოდელირების მეთოდები ფიზიკაში და კიბერნეტიკაში". არის 300-ზე მეტი სტატიისა და 20-ზე მეტი გამოგონების ავტორი, საერთაშორისო ჟურნალ "Cibernete"-ს რედაქტორი (1967), სამეცნიერო ჟურნალის „მეცნიერება და ტექნიკა" მთავარი რედაქტორი (1989 წლიდან), ინფორმატიზაციის საერთაშორისო და საინჟინრო აკადემიების, საქართველოს ბუნებისმეტყველთა და ეკოლოგიის აკადემიის ნამდვილი წევრი, საქართველოს ენციკლოპედიის სარედაქციო კოლეგიის წევრი (1981 წლიდან). მიღებული აქვს სსრკ მინისტრთა საბჭოს 2 პრემია, მელიქიშვილის სახელობის პრემია (1958), ღირსების ორდენი (1997). მისი ბიოგრაფია შეტანილია ქართულ საბჭოთა ენციკლოპედიაში.

მისამართი: (სამსახურის) გამსახურდიას 34. ტელ: 39-04-97. (ბინის) საბურთალოს 40, ბ. 48.

„მეცნიერების გარეშე სამყარო შეუცნობელია, უმართავია საზოგადოება, დაიშლება ყველა მისი სტრუქტურა". ამიტომაც ბერძენ-რომაელთა ისტორიული ხაზი უნდა გაგრძელდეს ისე, რომ შეიძლებოდეს მის ურთულეს მოვლენათა მოდელირება და გაგება ცნებებში გამოხატვით. ამისათვის საჭიროა „კომპიუტერულ მეცნიერებათა" გათავისება ისე, რომ ახალგაზრდობამ შეძლოს მათ ლოგიკაში გარკვევა, ათვისება და გამოყენება. ჩემს მოვალეობად მიმაჩნია ჩვენი ახალგაზრდობა, სპეციალისტები ჩავაბა იმ „ახალ ინფორმაციულ ტექნოლოგიათა ფერხულში", რომლისაგანაც ამოვარდნა ადვილია და შესვლა კი მეტად ძნელი.

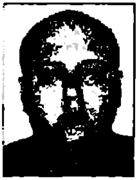

ვლადიმერ ჭანიშვილი სააქციო საზოგადოება „ინტელექტბანკის" გენერალური დირექტორი. დაიბადა თბილისში 1965 წ. 14 ივნისს. მშობლები: ნინო ბუკია, რევაზ ჭანიშვილი; მეუღლე — თამარ ლომსაძე (1967); შვილები: ანა (1993), მარიამი (1997). დაამთავრა თსუ საინჟინრო-ეკონომიკური ფაკ-ტი (1988). იყო „საქმრეწვმშენბანკის" საგეგმო-ეკონომიკური სამმართველოს ეკონომისტი (1988-91), „საქართველოს სამეფო ბანკის" უფროსი სპეციალისტი (1991-94), სავალუტო სამმართველოს უფროსი (1994-96), „ინტელექტბანკის" გენერალური დირექტორის მოადგილე (1996-99). გენერალური დირექტორია 1999 წლიდან.

ჰობი: სპორტი (ფეხბურთი, კალათბურთი, ჩოგბურთი) და ქართული სუფრა.

მისამართი: (სამსახურის) ს/ს „ინტელექტბანკი", ალმაშენებლის 127. თბილისი. ტელ: 95-46-95, 23-70-83, ფაქსი: 95-09-31, 23-70-82, ელ.ფოსტა: intellect@iberiapac.ge (ბინის) ვერეს დაღმართი 11, თბილისი. ტელ: 98-73-02.

მომავლის რწმენა, მეგობრობის, პრინციპულობის, ოპტიმიზმისა და საკუთარი ძალების მობილიზაციის ხარჯზე დასახული მიზნების მიღწევა.

თეიმურაზ ჭანიშვილი მიკრობიოლოგი-ვირუსოლოგი, ს/კ ინსტიტუტ „ბაქტერიოფაგის" დირექტორი, პროფესორი, საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის აკადემიკოსი, მეცნიერების დამსახურებული მოღვაწე. დაიბადა თბილისში 1924 წ. 17 ივნისს. მშობლები: ნინო ხელაშვილი, გიორგი ჭანიშვილი. დაამთავრა თსსი სამკურნალო ფაკ-ტი (1946). იყო „ბაქტერიოფაგის" ს/კ ინ-ტის ექიმი-ბაქტერიოლოგი (1946-47), თსსი ასპირანტი (1947-50), „ბაქტერეოფაგის" სამეცნიერო განყოფილების გამგე (1950-60), დირექტორის მოადგილე საწარმოო დარგში (1955-58), დირექტორის მოადგილე სამეცნიერო დარგში (1960-97), თსუ ბიოლოგიის ფაკ-ტის მიკრობიოლოგიისა და ვირუსოლოგიის კათედრის დამაარსებელი, კათედრის გამგე (1971-74). „ბაქტერიოფაგის" დირექტორია 1997 წლიდან, თსუ ბიოლოგიის ფაკ-ტის მიკრობიოლოგიისა და ვირუსოლოგიის კათედრის პროფესორი—1974 წლიდან. დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია: „სალმონელას ბაქტერიოფაგების ბიოლოგიური თვისებები" (1954); სადოქტორო — „დიზენტერიული ბაქტერიოფაგები" (1970). არის 230-ზე მეტი სამეცნიერო ნაშრომის ავტორი, საქართველოს გენეტიკოსთა და სელექციონერთა სამეცნიერო საზოგადოების პრეზიდენტი, ჯ. სოროსის განათლების საერთაშორისო პროგრამის ცენტრალური საბჭოს წევრი და საქართველოს საკონსულტაციო საბჭოს თავმჯდომარე, სოროსის ფონდის დამსახურებული პროფესორი, მედიკო-ბიოლოგიური აკადემის ბიოლოგიური განყოფილების აკადემიკოს-მდივანი. მისი ბიოგრაფია შეტანილია ცნობარში: Who's who (IBC, Cambridge, 1995,95,97).

ჰობი: ბაქტერიული ვირუსების შესწავლა, მუსიკა, თეატრი, კითხვა, სპორტი.

მისამართი: (ბინის) ე. ტატიშვილის 41. თბილისი 380079. ტელ: 23-32-95. (სამსახურის) გოთუას 3. თბილისი 380060. ტელ: 37-42-27. ფაქსი: 99-91-53. ელ-ფოსტა: nina@chanish.kheta.ge

საქმის სიყვარული, პატიოსნება, უანგარობა, მომავალი თაობების აღზრდა.

ნანი ჭანიშვილი საქართველოს პარლამენტის წევრი. დაიბადა თბილისში 1945 წ. 3 თებერვალს. მშობლები: ნუნუ ნიშნიანიძე, ვასილ ჭანიშვილი; შვილი — ალექსანდრე გოგბაიძე. დაამთავრა თსუ კიბერნეტიკის ფაკ-ტი (1967). არის თსუ ახალი ქართული ენის კათედრის დოცენტი (1971): „გენდერული განვითარების ასოციაციის" პრეზიდენტი (1998). პარლამენტის წევრია 1995 წლიდან. დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია „Структура падежной системы и функция подежей в картвелских языках" (1981). არის სხვადასხვა ქვეყანაში გამოცემული სტატიებისა და მონოგრაფიების ავტორი (ძირითადი მონოგრაფია — „Падеж и глагольные категории в Грузинском предложении"). მიღებული აქვს თსუ პრემია (1981). არის სამედიცინო-სოციალური აკადემიის საპატიო წევრი, არასამთავრობო ორგანიზაცია „ამიერკავკასიის ქალთა დიალოგის" ერთ-ერთი დამფუძნებელი (1994), საზოგადოება—„საქართველოს ქალები მშვიდობისათვის" (1991) წევრი, თსუ ცენტრის „ენა, ლოგიკა, მეტყველება"—მთავარი კოორდინატორი (1995). მოქალაქეთა კავშირის წევრია 1993 წლიდან.

ჰობი: მუსიკა, სიმღერა, ცურვა.

მისამართი: (სამსახურის) საქართველოს პარლამენტი. რუსთაველის 8. თბილისი, 380018. ტელ, 92-20-73, ფაქსი: 99-56-07. (ბინის) ატენის 20. თბილისი. ტელ: 22-20-66.

განათლება, ახალგაზრდა თაობის ჯეროვანი აღზრდა, ზოგადსაკაცობრიო იდეალების დამკვიდრება, ქალთა და ბავშვთა დახმარება გარდამავალ პერიოდში, დემოკრატიული პრინციპების დამკვიდრება, საზოგადოებაში სულიერი ღირებულებების წინ წამოწევა მატერიალურ ღირებულებებთან შედარებით.

ნინელი ჭანკვეტაძე მსახიობი, საქართველოს დამსახურებული არტისტი. დაიბადა თბილისში 1957 წ. 24 ოქტომბერს. მშობლები: ინა ჩიქოვანი, ნოდარ ჭანკვეტაძე; მეუღლე — ზაზა მიქაშავიძე (1954); შვილი — ანა (1997). დაამთავრა თსთი სამსახიობო ფაკ-ტი (1979). კინომსახიობთა თეატრის მსახიობია 1979 წლიდან. მონაწილეობდა მიხეილ თუმანიშვილის მიერ დადგმულ სპექტაკლებში: მოლიერის „დონ-ჟუანი", დ. კლდიაშვილის „ბაკულას ღორები", უაილდერის „ჩვენი პატარა ქალაქი", შექსპირის „ზაფხულის ღამის სიზმარი", ჟიროდუს „ამფიტრიონ 38", „ჯერ დაიხოცნენ, მერე იქორწინეს" და სხვ. ფილმებში: „ცხელი ზაფხულის სამი დღე" (რეჟ. მ.კოკოჩაშვილი), „კუკარაჩა", „მარტოხელა მონადირე" (რეჟ. ქ.დოლიძე), „საფეხური" (რეჟ. ა.რეხვიაშვილი), „რობინზონიადა" (რეჟ. ნ.ჯორჯაძე), „ორომტრიალი" (რეჟ. ლ.ღოღობერიძე), „რჩეული" (რეჟ. ბ.კალატოზიშვილი), „ანას დაბადების დღე" და სხვ. მიღებული აქვს პრიზები: თეატრალური საზოგადების პრემია ქალის როლის საუკეთესო შესრულებისათვის: ნინო — „დარაბებს მიღმა გაზაფხულია" (რეჟ. ც. ნაკაშიძე,1979); ქალი — „ადამიანის ხმა" (რეჟ. ო.ეგაძე,1985); ალკმენე — „ამფიტრიონ 38" (რეჟ. მ.თუმანიშვილი,1995); ვერიკო ანჯაფარიძის სახელობის მედალი პროფესიული მიღწევებისათვის, რუსთავის თეატრალური ფესტივალის „ოქროს ნიღაბის" დიპლომი, პრემია ქალის როლის საუკეთესო შესრულებისათვის (ელისაბედი, „ჯერ დაიხოცნენ და შემდეგ იქორწინეს" რეჟ. გ.მარგველაშვილი, 1996); „ოქროს არწივი" ქალის როლის საუკეთესო შესრულებისათვის, პრიზი საუკეთესო დუეტისათვის (ი. ხიზანიშვილთან ერთად) კიევის ახალგაზრდულ კინოფესტივალზე („ვირთხა" რეჟ. ა.მილორავა, 1993), ნ.ვაჩნაძის სახელობის ქართული ფეტივალის პრემია ქალის საუკეთესო როლის შესრულებისთვის ფილმში „რჩეული" და სხვ.
ჰობი: ხატვა, ძერწვა, კერამიკა. სხვადასხვა ხელსაქმე, რაც დაკავშირებულია შემოქმედებასთან.
მისამართი: (სამსახურის) აღმაშენებლის 164. ტელ: 34-07-86. (ბინის) ატენის 29, ბ.53. ტელ: 23-02-13.

რწმენა, იმედი და სიყვარული — აი ის, რაც წარმართავს ჩემს ცხოვრებას და შემოქმედებას. (თუ ეს უკანასკნელი ძალიან ხმამაღლა არ არის ნათქვამი). ჩემს ურთიერთობას ახლობლებთან, მეგობრებთან, ჩემს საქმესთან, ნაცნობებთან თუ უცნობებთან. ალბათ ამიტომ მხვდებიან ცხოვრებაში და ჩემს საქმეში სწორედ ასეთი სულისკვეთების ადამიანები. ამან შემახვედრა ჩემი მეუღლე, რომელსაც უნდა ვუმადლოდე ჩემს ბედნიერ ყოფას და ამავე მიზეზით ჩემი კარიერის დასაწყისში შევხვდი ბატონ მიხეილ თუმანიშვილს, ადამიანს, რომლის დამსახურებაცაა ჩემი საქმისადმი სიყვარული, პროფესიის ცოდნა და ნებისმიერი წარმატება ჩემს შემოქმედებაში.

ლადო ჭანტურია საქართველოს უზენაესი სასამართლოს თავმჯდომარე, პროფესორი. დაიბადა სოფ. ჯვარში 1963 წ. 14 აპრილს. მშობლები: ნუცა მიქავა, ლუდოვიკო ჭანტურია; მეუღლე — დალი კვირკველია (1968); შვილი — გიორგი (1995). დაამთავრა თსუ იურიდიული ფაკ-ტი (1985), მოსკოვის კანონმდებლობის საკავშირო ს/კ ინ-ტის ასპირანტურა (1989). იყო თსუ ასისტენტი (1985-90), დოცენტი (1990-95), პროფესორი (1995-97), საქართველოს იუსტიციის მინისტრის მრჩეველი (1993-96), მინისტრი (1998-99), იუსტიციის საბჭოს წევრი (1997-99). უზენაესი სასამართლოს თავმჯდომარეა 1999 წლიდან. დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია: „მატერიალურ-ტექნიკური მომარაგების შესახებ კანონების სრულყოფის პრობლემები" (1989), სადოქტორო — „უძრავი ნივთების" საკუთრება. შედარებითი სამართლებრივი ანალიზი გერმანული სამართლის მაგალითზე" (1994). ავტორია ნაშრომებისა: „უძრავი ნივთების საკუთრება" (1994), „მეწარმეთა შესახებ კანონის კომენტარები" (თ.ნინიძესთან თანაავტორობით, 1996), „შესავალი საქართველოს სამოქალაქო სამართლის ზოგად ნაწი-

ლში" (1998), ქართულ და უცხოურ ენებზე გამოქვეყნებული ოცზე მეტი სამეცნიერო სტატიისა. არის ჯორჯ შულცის პრემიის ლაურეატი (1996), პრეზიდენტის პირველი ხარისხის სტიპენდიანტი (1997).
ჰობი: მოგზაურობა, პოეზია, მუსიკა, ფეხბურთის თამაში.
მისამართი: (სამსახურის) ძმები ზუბალაშვილების 32. თბილისი 380010. ტელ: 99-65-46. ფაქსი: 93-52-94.

საქმის ერთგულება; დამოუკიდებელი, ძლიერი, მდიდარი საქართველოს აშენება, რომელშიც ყველა ადამიანი ბედნიერად იგრძნობს თავს; ოჯახის სიყვარული, სხვათა პატივისცემა, ბევრი შრომა.

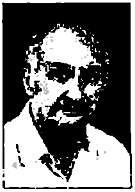

ტარიელ ჭანტურია მწერალი, ჟურნალისტი. დაიბადა ბათუმში 1932 წ. 11 ივლისს. მშობლები: ეკატერინე ჭანტურია, პროკოფი ჭანტურია; მეუღლე — ციალა ბერძენიშვილი (1932); შვილები: ნინო (1957), ირაკლი (1960). დაამთავრა თსუ ფილოლოგიის ფაკ-ტის ჟურნალისტიკის განყოფილება (1956). სხვადასხვა დროს მუშაობდა ჟურნალ „ცისკრის" რედაქციაში, გამომცემლობებში: „მერანსა" და „ნაკადულში", რედაქტორობდა რუსთაველის საზოგადოების გაზეთ „მამულს". ლიტერატურის, ხელოვნებისა და არქიტექტურის სახელმწიფო პრემიების მიმნიჭებელი კომიტეტის თავმჯდომარის მოადგილეა 1995 წლიდან. არის ორმოცამდე წიგნის, მათ შორის „კოლხური კაპრიჩიოს" (1998), საყმაწვილო ლექსების, იუმორისტული გამოცემების, მრავალი კრიტიკული სტატიისა და ესეს ავტორი, ჰერმან მელვილის „მობი დაიკი ანუ თეთრი ვეშაპის" მთარგმნელი (გივი გეგეჭკორთან ერთად), რუსთაველის სახელობის სახელმწიფო პრემიისა და გალაკტიონ ტაბიძის სახელობის პრემიების ლაურეატი. გელათის აკადემიის წევრი.
ჰობი: ჭადრაკი, ბანქო... საერთოდ თამაშები.
მისამართი: (სამსახურის) რუსთაველის 8. საქართველოს პარლამენტი. ტელ: 99-64-82, 99-06-36. (ბინის) საბურთალოს 40, II სართ. ბ. 40, ტელ: 38-17-14.

თავი ქართული (მსოფლიო) კულტურის უერთგულეს მსახურად მიმაჩნია და ვთვლი, რომ ჩემი ნაწერი ვიღაც-ვიღაცეებს აინტერესებთ. ეს რომ არ მჯეროდეს, სტრიქონი რაა, სტრიქონს არ დავწერდი. ჯერჯერობით ჩემი შემოქმედების უმნიშვნელო რამაა თარგმნილი უცხო ენებზე. არც ჩემი მთავარი წიგნი გამომიქვეყნებია. მომავალში ეს ჩემი მცდელობის გარეშე გასწორდება. არც ამ რწმენის უქონელი დავწერდი რამეს. საერთოდ, ერთი ჭკვიანი მწერალი ქალბატონის არ იყოს (ტ. ტოლსტოი) ამ ქვეყნიური ამბიციები თითქმის არ გამაჩნია, სიკვდილს მერმინდელი — საკმაოდ სერიოზული...

დავით ჭეიშვილი საქართველოს პარლამენტის წევრი. დაიბადა თბილისში 1961 წ. 18 ოქტომბერს. მშობლები: თინათინ ფირცხალავა, კონსტანტინე ჭეიშვილი; მეუღლე — ხათუნა ხავთასი (1962); შვილები: კონსტანტინე (1992), ნინო (1995). დაამთავრა თსუ ფიზიკის ფაკ-ტი (1983). მუშაობდა ფიზიკის ინ-ტში (1983-84). იყო სახელმწიფო საბჭოს სახელმწიფო მრჩეველი (1991-92), ედპ-ის წარმომადგენელი ქრისტიან-დემოკრატიულ ინტერნაციონალში (1992-94). პარლამენტის წევრია 1995 წლიდან. იყო ედპ-ის წევრი (1997 წლამდე), სახალხოს წევრია 1997 წლიდან.
ჰობი: მეგობრების წრეში ყოფნა, ჩოგბურთი, მუსიკა, თეატრი.
მისამართი: (სამსახურის) საქართველოს პარლამენტი. რუსთაველის 8. თბილისი, 380018. ტელ: 99-79-46. (ბინის) გორგასლის 39. თბილისი, 380014. ტელ: 99-96-72.

სიყვარული არის თავად ღმერთი. მოყვასისთვის თავდადება, სიკეთე, სინანული, ღვთის მოშიშობა. ღირსეულად გავიარო ამქვეყნიური ცხოვრების გზა, რათა ვეზიარო მარადიულ ჭეშმარიტებას. ვიყო საყვარელი შვილი, მეუღლე, მამა, ბაბუა. შევიტანო დიდი წვლილი საქართველოს სახელმწიფო აღმშენებლობაში.

ეს ჩემი სულიერი, ზნეობრივი მოთხოვნილებაა, რისთვისაც 16 წლის ასაკიდან, როგორც დისიდენტი, დევნას განვიცდი.

რეზო ჭეიშვილი მწერალი. დაიბადა ქუთაისში 1933 წ. 24 აპრილს. მშობლები: ვერა დიდბარიძე, ბენედიქტე ჭეიშვილი; მეუღლე—მარინე ვერულაშვილი (1952); შვილები: მამუკა (1958), გუბაზი (1964). დაამთავრა თსუ ფილოლოგიის ფაკ-ტი (1959). იყო ქუთაისის დრამატული თეატრის სამხატვრო ხელმძღვანელი და გენ. დირექტორი, კინოსტუდია „ქართული ფილმის" კოლეგიის და მწერალთა შემოქმედებითი გაერთიანების წევრი (1960-92), ჟურნალ „განთიადის" მთავარი რედაქტორი (1987-92), საქართველოს პარლამენტის წევრი (1992-95). არის საქართველოს მწერალთა კავშირის მდივანი (1992 წლიდან). არის ავტორი წიგნებისა: „შალიკო ხვინგიაძის თავგადასავალი", „დალი" (რომანი), „ყაჩაღები" (რომანი), „კუდიანი ვარსკვლავი" (პოლიტიკური დეკამერონი), „ქალაქში დინოზავრები დადიან", „ვაიმე, ჩემო ვენახო", „კვამლი", კინოსცენარებისა ფილმებისთვის: „ჭიდაობას რა უნდა", „ჩემი მეგობარი ნოდარი", „ზღვის მგელი", „ავტოპორტრეტი", „გათენების წინ", „ცისფერი მთები", „ექსპრეს-ინფორმაცია" და სხვა. არის ყოფილი სსრკ პრემიისა და რუსთაველის პრემიის ლაურეატი.
ჰობი: მოძრაობა, კითხვა, გაბმული ფიქრი, ბუნებასთან სიახლოვე, პურის ჭამა ბუხართან, მდინარის პირას, მუხის ჩრდილში.
მისამართი: (სამსახურის) მაჩაბლის 13, ტელ: 93-10-26. (ბინის) ფანასკერტელის 13ა, ტელ: 37-19-93;

სიმართლე, მხოლოდ სიმართლე! „მაგრამ თუ ერთხელ სოფელსაც უნდა ბოლო მოეღოს, მაშინ ვიღამ სთქვას მათი საქმე, ვინ სადღა იყოს?" (ნ.ბარათაშვილი).

ვახტანგ ჭელიძე მწერალი, ხელოვნების დამსახურებული მოღვაწე. დაიბადა სოფ. ბახვში (ოზურგეთის მაზრა)1917 წ. 10 აპრილს. მშობლები: მარია ჭელიძე, ვასილ ჭელიძე; მეუღლე — ვალენტინა ტატიშვილი (1927); შვილები: მარინე (1946), დავითი (1950). დაამთავრა თსუ ფილოლოგიის ფაკ-ტის დასავლეთ ევროპის ენებისა და ლიტერატურის განყოფილება (1941), ასპირანტურა ინგლისური ლიტერატურის განხრით (1946). მუშაობდა პედაგოგად საშუალო და უმაღლეს სასწავლებლებში (1943-48), იყო საბავშვო ლიტერატურის გამომცემლობის მთავარი რედაქტორი (1948-52), ჟურნალების: „დროშის" რედაქტორის მოადგილე (1952-55), „ნიანგის" (1955-57) და „ცისკრის" რედაქტორი (1957-63), ხელოვნების სამმართველოს უფროსი (1963-67), გამომცემლობა „საბჭოთა საქართველოს" დირექტორი (1967-73), გაზეთ „ლიტერატურული საქართველოს" რედაქტორი (1973-87), გამომცემლობა „ნაკადულის" დირექტორი (1987-91). არის ავტორი წიგნებისა: „ცხოვრება ივანე მაჩაბლისა", (ბიოგრაფიული რომანი) „ქართლის ცხოვრების ქრონიკები" (6 წიგნად), ლიტერატურული პორტრეტები და პუბლიცისტური წერილები (წიგნებად); თარგმანებისა: შექსპირის პიესები, მილტონის „დაკარგული სამოთხე", დეფოს, დიკენსის, სკოტის, გოლზუორთის, მარკ ტვენის, ჯეკ ლონდონის, ჰემინგუეის, სტაინბეკის, სელინჯერის რომანები და მოთხრობები, პრისტლის, მილერის, უილიამსის პიესები. არის ივ.მაჩაბლის და სახელმწიფო (1998) პრემიების ლაურეატი, ღირსების ორდენის კავალერი.
მისამართი: (ბინის) ჭავჭავაძის 70. ტელ: 22-42-90.

ყოველი ადამიანი პატიოსნად უნდა ასრულებდეს მოქალაქეობრივ ვალს, ერთგულად და სინდისიერად ემსახურებოდეს თავის საქმეს. ეს თავისთავად გულისხმობს კარგ მამულიშვილობას.

ზურაბ ჭელიძე რადიოკომპანია „პირველი რადიოს" პრეზიდენტი, ტელეკომპანია „პირველი სტერეოს" გენერალური დირექტორი. დაიბადა თბილისში

1963 წ. 17 სექტემბერს. მშობლები: ვენერა თევდორაძე, თამაზ ჭელიძე; მეუღლე — ირინე ჩხეიძე (1965); შვილები: ირაკლი (1988), ლუკა (1993). დაამთავრა თსუ ფიზიკის ფაკ-ტი (1984). იყო გეოფიზიკის ინ-ტის ტექნიკოსი, ინჟინერი, უმცროსი ინჟინერი, უფროსი ინჟინერი. მეცნიერ-თანამშრომელია1982 წლიდან, „პირველი რადიოს" პრეზიდენტი—1993 წლიდან, „პირველი სტერეოს" გენერალური დირექტორი — 1997 წლიდან. გამოქვეყნებული აქვს 10-ზე მეტი სამეცნირო სტატია მინისძვრების შესწავლის შესახებ სხვადასხვა ქვეყნის გეოფიზიკურ ჟურნალებში. მიღებული აქვს „BDHX"-ის მედალი და სიგელი რადიოელექტრონიკის დარგში, სამაუწყებლო ტექნიკის ინჟინერ-ექსპერტის ევროპული სერთიფიკატი (1998).

ჰობი: სამთო-სათხილამურო სპორტი.

მისამართი: (სამსახურის) ალექსიძის 1. თბილისი 390093. ტელ: 33-35-06. (ბინის) შარტავას 18ა. ტელ: 37-37-33.

ჯობს, წინასწარ იფიქრო იმაზე, როგორ წაიყვანო ახალი საქმე (ბიზნესი), ვიდრე შემდეგ ათჯერ მეტი იფიქრო იმაზე, თუ რატომ არ მიდის კარგად ეს ახლადდაწყებული საქმე, რატომ უნდა ვეომოთ კონკურენტებს! ჯობს დაიწყო საქმე, რომელიც ჯერ თავში არავის მოსვლია, სანამ სხვები მოიფიქრებენ, პირველობა გარანტირებულია. მთავარია, იგი შეინარჩუნო!

თამაზ ჭელიძე საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის წევრ-კორესპონდენტი, გეოფიზიკის ინსტიტუტის დირექტორი, პროფესორი. დაიბადა ქუთაისში 1934 წ. 24 დეკემბერს. მშობლები: ლუბა დარჩია, ლუკა ჭელიძე; მეუღლე — ვენერა თევდორაძე (1934); შვილები: ლიკა (1958), ზურაბი (1963). დაამთავრა მოსკოვის სახ.უნივერსიტეტის გეოლოგიის ფაკ-ტი (1957). იყო გეოფიზიკის ინ-ტის უმცროსი (1957-66), უფროსი მეცნიერ-თანამშრომელი (1966-67), განყოფილების გამგე (1976-85), დირექტორის მოადგილე (1985-92). დირექტორია 1992 წლიდან. არის ქიმიის („ჰეტეროგენული სისტემების ელექტრული სპექტროსკოპია" 1997) და ფიზიკა-მათემატიკის მეცნიერებათა დოქტორი („პერკოლაციის თეორია გეომასალათა მექანიკაში" 1985). ავტორია წიგნებისა: „Электрическая спектроскопия гетерогенных систем" (1977), „Методы теории перколяции в механике геоматериалов" (1987), „Fractal Damage Mechanics of Geomaterials" (1993). არის სტრასბურგის (1987, 1992) და რენის (1994-97) უნივერსიტეტების საპატიო პროფესორი, ამერიკის გეოფიზიკური საზოგადოების წევრი, საქართველოს გეოფიზიკური საზოგადოების პრეზიდენტი, ნიუ-იორკის აკადემიის წევრი. მისი ბიოგრაფია შეტანილია ცნობარში „Mavquis Who's Who in the World" ABI.

ჰობი: ლიტერატურა, მებაღეობა.

მისამართი: (სამსახურის) გეოფიზიკის ინ-ტი. მ.ალექსიძის 1. თბილისი, 380093. ტელ: 94-28-61, ფაქსი: 94-28-61, ელ.ფოსტა: tamaz@geopht.acnet.ge (ბინის) მიცკევიჩის 5. თბილისი, 380094. ტელ: 38-58-53.

პატიოსნება, სამართლიანობა, წარმატება პატიოსანი გზით; მოქალაქის, მეუღლის, ადამიანის მოვალეობათა კეთილსინდისიერი ალსრულება, ღირსეულთა დაფასება და დახმარება. უდიდესი ბედნიერებაა დღემდე უცნობი ფენომენის აღმოჩენა და მითუმეტეს მისი თეორიული ახსნის მიგნება.

სოფიკო ჭიაურელი მსახიობი, საქართველოს და სომხეთის სახალხო არტისტი, რუსთაველის პრემიის ლაურეატი. დაიბადა თბილისში 1937 წ. 21 მაისს. მშობლები: ვერიკო ანჯაფარიძე, მიხეილ ჭიაურელი; მეუღლე — კოტე მახარაძე (1926); შვილები: ნიკოლოზი (1958), ალექსანდრე (1964). დაამთავრა მოსკოვის სახ. კინემატოგრაფიის ინ-ტი (1960). იყო მარჯანიშვილის (1960-67), რუსთაველის (1967-70) თეატრების მსახიობი. 1970 წლიდან კვლავ მარჯანიშვილის

თეატრის მსახიობია. კინოსა და თეატრში განსახიერებული აქვს 100-ზე მეტი როლი („ჩვენი ეზო" 1956, „რაც გინახავს, ვეღარ ნახავ" 1962, „ხევსურული ბალადა" 1965, „საიათ-ნოვა" 1966, „არ დაიდარდო" 1969, „ნატვრის ხე" 1976, „ბაფთიანი გოგონა" 1960, „რომეო და ჯულიეტა" 1961, „ანტიგონე" 1969, „ურიელ აკოსტა" 1972 და სხვ.). მიღებული აქვს საქართველოს კომკავშირის პრემია (1971), საპატიო ნიშნის ორდენი (1972), სსრკ სახელმწიფო პრემია (1980), ვერიკო ანჯაფარიძის სახელობის პრემია (1995). საერთაშორისო კინოფესტივალებზე მიღებული აქვს პრემიები ქალის როლის საუკეთესო შესრულებისათვის (1956, 1965, 1966, 1971, 1973, 1976, 1978). იყო სსრკ უმაღლესი საბჭოს დეპუტატი (1974-79). საქართველოს სახალხო არტისტია 1970 წლიდან, რუსთაველის პრემიის ლაურეატია 1998 წლიდან. არის თეატრალური საზოგადოებისა და კინემატოგრაფისტთა კავშირის წევრი.

ჰობი: დიზაინი, კერვა.

მისამართი: (სამსახურის) მარჯანიშვილის თეატრი. მარჯანიშვილის 8. თბილისი, 380002. ტელ: 95-24-25. (ბინის) ვერიკო ანჯაფარიძის 16. თბილისი, 380009.

სიყვარული, სიკეთე, შვილების და შვილიშვილების სიყვარული. მხოლოდ სიმართლე. ყველაზე ძალიან ვერ ვიტან სიყალბეს და ტყუილს. ვერ ვიტან პოლიტიკურ სპეკულაციებს.

ლერი ჭითანავა ზუგდიდის რაიონის გამგეობის თავმჯდომარე. დაიბადა ზუგდიდში 1949 წ. 30 სექტემბერს. მშობლები: ლოლა ქირია, პალადი ჭითანავა; მეუღლე — მირანდა ნადარაია (1957); შვილი — ირაკლი (1985). დაამთავრა სპი (1974), სუბტროპიკული მეურნეობის ინ-ტი (1982). იყო ენგურჰესის მშენებლობის ინჟინერი (1968-74), ზუგდიდის რაიკომის განყოფილების გამგე (1982-87), ინგირის აგროკომბინატის დირექტორი (1987-92), ზუგდიდის რ-ნის გამგეობის თავმჯდომარის მოადგილე (1993-97), ზუგდიდის მერი (1997). ზუგდიდის რ-ნის გამგეობის თავმჯდომარეა 1998 წლიდან.

მისამართი: (სამსახურის) რუსთაველის 90, ზუგდიდი, 384700. ტელ: (მობ) 877-40-64-80. (ბინის) პუშკინის 23, ზუგდიდი, 384700. ტელ: 2-40-04.

ლევან ჭილაშვილი საქართველოს სახელმწიფო მუზეუმის დირექტორი, პროფესორი, საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის წევრ-კორესპონდენტი, მეცნიერების დამსახურებული მოღვაწე. დაიბადა გურჯაანში 1930 წ. 17 აგვისტოს. მშობლები: ნინო ჭილაშვილი, ალექსანდრე ჭილაშვილი; მეუღლე — ელენე ცაგარელი (1938); შვილები: დავითი და გიორგი (1961). დაამთავრა თსუ აღმოსავლეთმცოდნეობის ფაკ-ტი (1953) და მეცნიერებათა აკადემიის ასპირანტურა (1956). იყო საქართველოს სახელმწიფო მუზეუმის უმცროსი (1957-60), უფროსი (1960-70) მეცნიერ-თანამშრომელი, დირექტორის მოადგილე სამეცნიერო ნაწილში (1970-73). დირექტორია 1973 წლიდან, თსუ პროფესორი—1969 წლიდან. დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია: „ქალაქი რუსთავი" (ისტორიულ-არქეოლოგიური ნარკვევი,1958), სადოქტორო — „ქალაქები ფეოდალურ საქართველოში" (1967). არის 60-ზე მეტი ნაშრომის ავტორი, მათ შორის 11 წიგნისა: „ქალაქი რუსთავი" (1958), „ნაქალაქარი ურბნისი" (1984), „ქალაქები ფეოდალურ საქართველოში" I-II (1968, 1970), „კახეთის ქალაქები" (1980), „ძველი გავაზები" (1974), „მუზეუმმცოდნეობა და სამუზეუმო საქმის საფუძვლები" (1984) და სხვ. არის საქართველოში და საზღვარგარეთ ქართული კულტურის ისტორიის ამსახველი არაერთი გამოფენის მონაწილე და ერთ-ერთი ავტორი (პარიზი, ტოკიო, ოსაკა, მიუნჰენი, დრეზდენი, საარბრუკენი 1982). არის ს.ჯანაშიას სახელობის პრემიის ლაურეატი, ღირსების ორდენის კავალერი (1998).

ჰობი: ახალგაზრდობაში თამაშობდა ფეხბურთს და ფრენბურთს. იყო საქართ-

ველოს ფრენბურთის ნაკრების გუნდის წევრი.
მისამართი: (სამსახურის) რუსთაველის 3. თბილისი 380008. ტელ: 99-80-22. ფაქსი: 98-21-29. (ბინის) ჭავაჭავაძის 3. ტელ: 22-63-15.

შრომა, პატიოსნება, პრინციპულობა, საერთო საქმისადმი ერთგულება.

თამაზ ჭილაძე მწერალი, ჟურნალ „მნათობის" მთავარი რედაქტორი, რუსთაველის პრემიის ლაურეატი. დაიბადა სიღნაღში 1931 წ. 5 მარტს. მშობლები: თამარ მათეშვილი, ივანე ჭილაძე. დაამთავრა თსუ ფილოლოგიის ფაკ-ტი (1954). იყო ჟურნალ „ცისკრის" განყოფილების გამგე (1958-64), ჟურნალ რუსთაველის პრემიების მიმნიჭებელი კომიტეტის პასუხისმგებელი მდივანი (1964-72), „საბჭოთა ხელოვნების" მთავარი რედაქტორი (1972-81), მწერალთა კავშირის მდივანი (1981-88). „მნათობის" მთავარი რედაქტორია 1997 წლიდან. ავტორია პროზაული ნაწარმოებებისა: „გასეირნება პონის ეტლით" (1960), „შუადღე" (1961), „თეთრი კვამლი" (1967), „მდგმურები" (1971), „კაქტუსის ბაღი" (1991) და სხვ. ლექსების კრებულების: „მზის საათი" (1961), „მახსოვრობა" (1978), „ლექსები" (1988). პიესების: „მკვლელობა" (1969), „როლი დამწყები მსახიობი გოგონასათვის" (1979), „ნახვის დღე" (1987), „როცა შუქი ქრება" (1995). ესეისტური პროზის: „აკაკი წერეთლის პოეზია" (1976), „წინასწარმეტყველი" (1987), „ვარდის ფურცლობის ნიშანი" („ვეფხისტყაოსანი" 1983), „იაკობ ცურტაველის „შუშანიკის წამება" (1976), „კენჭი" (კაფკა, 1972), „ტოლსტოის გაკვეთილები" (1978), „თეატრი — ჩვენი სიყვარული" (1977) და სხვ. არის სახელმწიფო პრემიის (1997), გიორგი შერვაშიძის პრემიის (1997) ლაურეატი, ღირსების ორდენის კავალერი (1976), რუსთაველის პრემიის ლაურეატი (1992). მწერალთა კავშირის წევრია 1957 წლიდან, თეატრალურ მოღვაწეთა კავშირის წევრი — 1965 წლიდან. მისი ბიოგრაფია შეტანილია დიდი ბრიტანეთის ენციკლოპედიურ ცნობარში „Who's Who" (ლონდონი, 1983 წლიდან), „ევროპის გამოჩენილ პიროვნებათა ბიოგრაფიულ ცნობარში" (ბელგია, 1994 წლიდან).
მისამართი: (სამსახურის) რუსთაველის 28. თბილისი, 380008. ტელ: 99-51-61. (ბინის) ჩიქოვანის 22. ბ. 7. თბილისი, 380071. ტელ: 33-49-87.

რადგან სიტყვის გარდა სხვა არაფერი გამაჩნია, რადგან სიტყვაა ჩემი სიმდიდრეც და სიღარიბეც, ამიტომ შელოცვასავით ერთი და იგივე უნდა ვიმეორო, იქნებ ხმა ვინმეს მივაწვდინო: „სიტყვა იგი იყო ღმერთი!" — ეს ხომ იგივეა, ვირწმუნო — სიტყვის ძალისხმევა ინკარნაციის დიდი აქცია. ამდენად, ჩემთვის მწერლობა რელიგიის მსახურებასავითაა. ეს რწმენაა, დღემდე სულიერ წონასწორობას რომ მინარჩუნებს.

ოთარ ჭილაძე მწერალი, რუსთაველის პრემიის ლაურეატი. დაიბადა სიღნაღში 1933 წ. 20 მარტს. მშობლები: თამარ მათეშვილი, ივანე ჭილაძე; მეუღლე — ნანა თოფაძე-ჭილაძისა (1933-90); შვილები: ზაზა (1955), თამარი (1961). დაამთავრა თსუ ფილოლოგიის ფაკ-ტის ჟურნალისტიკის განყოფილება (1956). ავტორია წიგნებისა: „მატარებლები და მგზავრები" (1959), „თიხის ფირფიტები" (1963), „რკინის საწოლი" (1965), „სინათლის წელიწადი" (1967), „გულის მეორე მხარე" (1974), „გახსოვდეს სიცოცხლე" (1984), „გზაზე ერთი კაცი მიდიოდა" (1973), „ყოველმან ჩემმან მპოვნელმან" (1976), „რკინის თეატრი" (1981), „მარტის მამალი" (1987), „აველუმი" (1995). არის სახელმწიფო პრემიის (1993), ილია ჭავჭავაძის სახელობის პრემიის ლაურეატი (1997), რუსთაველის პრემიის ლაურეატი (1983). არის მწერალთა კავშირის წევრი (1959). მისი ბიოგრაფია შეტანილია ქართულ საბჭოთა ენციკლოპედიაში (1987), ბრიტანეთის ენციკლოპედიურ ცნობარში „Who's Who" (ლონდონი, 1996).

რაც არ უნდა პათეტიკურად ჟღერდეს, ჩემი ცხოვრებისეული კრედო სამშობლო და სიმართლეა! სხვა იდეალების დევნა, ჟღერჟღერობით, თუ უნებლიე დანა-

შაული არ არის, აშკარა ფუფუნებაა ჩვენთვის. ფუფუნება, რა თქმა უნდა, კარგია, მაგრამ ჯერ ღირსი უნდა გახდე ფუფუნებისა, ანუ, უნდა დაიმსახურო, ისევ და ისევ, სამშობლოსა და სიმართლის სამსახურით.

მზექალა ჭინჭარაული-ქარსელაძე საქართველოს უზენაესი სასამართლოს წევრი. დაიბადა სოფ. შატილში (დუშეთის რ-ნი) 1942 წ. 12 სექტემბერს. მშობლები: ბუბა გოგოჭური, ბენინიკა ჭინჭარაული; მეუღლე — კარლო ქარსელაძე (1937-95); შვილები: ირაკლი (1972-92), დარეჯანი (1973), გიორგი (1984). დაამთავრა თსუ იურიდიული ფაკ-ტი (1968). მუშაობდა შსს სისტემაში (1964-70). იყო საქართველოს პროკურატურის არასრულწლოვანთა საქმეების განყოფილების პროკურორი (1970-80). უზენაესი სასამართლოს წევრია 1980 წლიდან. არის საქართველოს ქალთა საბჭოს წევრი (1996).
ჰობი: ყველა საქმე, რასაც ადამიანისთვის სიკეთე მოაქვს.
მისამართი: (სამსახურის) ძმები ზუბალაშვილების 32. თბილისი, 380010. ტელ: 93-89-12. (ბინის) რუსთაველის 37. თბილისი, 380008. ტელ: 93-28-47.

ბავშვობიდან მიყვარს სიმართლე. სამართლიანობისთვის ბრძოლა ძალას მმატებს. არ მიყვარს დაძაბული ურთიერთობები ადამიანებს შორის. დიდად ვაფასებ მიმტევებლობას. მწამს ღმერთი და ვცდილობ დავიცვა ქრისტიანული მოძღვრება. ძალიან მიყვარს ახალგაზრდები, ვცდილობ დავეხმარო მათ.

თენგიზ ჭიქაბერიძე საქართველოს პარლამენტის წევრი, ვეტერანთა ქვეკომიტეტის თავმჯდომარე. დაიბადა ტყიბულში 1956 წ. 6 აგვისტოს. მშობლები: ზინა სოხაძე-ჭიქაბერიძე, ტიხონ ჭიქაბერიძე. სწავლობდა სპი-ში (1974-76), დაამთავრა არხანგელსკის სამედიცინო ინ-ტის სამკურნალო ფაკ-ტი (1985). იყო არხანგელსკის რკინიგზის საავადმყოფოს ქირურგი, ონკოლოგიური დისპანსერის ონკო-გინეკოლოგი (1985-88), ტყიბულის ქალაქის საავადმყოფოს ექიმი-ორდინატორი (1988), ქირურგიული განყოფილების გამგე და ქალაქის საკრებულოს დეპუტატი (1992-95). პარლამენტის წევრია 1995 წლიდან. იყო მოქალაქეთა კავშირის წევრი. არის ომისა და სამხედრო ძალების პარტიის წევრი (1999 წლიდან).
მისამართი: (სამსახურის) რუსთაველის 8, თბილისი, 380018. საქართველოს პარლამენტი. ტელ: 92-20-86. (ბინის) გამსახურდიას 51, ტყიბული. ტელ: 2-20-51, 877 40-68-51.

ადამიანი ცხოვრობს იმისთვის, რომ აკეთოს სიკეთე, იყოს შემოქმედი, პატრიოტი და ერისკაცი.

ამირან ჭიჭინაძე კინოდრამატურგი, ხელოვნების დამსახურებული მოღვაწე. დაიბადა თბილისში 1934 წ. 14 სექტემბერს. მშობლები: მარინე ჯაფარიძე, ვალერიან ჭიჭინაძე; მეუღლე — ნანა თარგამაძე (1940); შვილები: გიორგი (1969), ირაკლი (1975). დაამთავრა მოსკოვის ბაუმანის სახელობის უმაღლესი ტექნიკური სასწავლებელი (1957) და მოსკოვის უმაღლესი სასცენარო კურსები (1964). გაიარა გზა ხელსაწყოთმშენებლობისა და ავტომატიზაციის საშუალებათა ს/კ ინ-ტის ტექნიკოსიდან — უფროს ინჟინრამდე (1957-62), იყო საქართველოს ტელევიზიის ტელეფილმების სტუდიის (1968-73), კინემატოგრაფიის სახ. კომიტეტის (1974-77), კინოსტუდია „ქართული ფილმის" (1977-85) მთავარი რედაქტორი, ტელეფილმების სტუდიის, კინოსტუდია „ქართული ფილმის" სასცენარო კომიტეტის წევრი, ლიტ. განყოფილების უფროსი, კინემატოგრაფისტთა კავშირის სამდივნოს და კომპანია „ქართული ფილმის" სამეთვალყურეო საბჭოს წევრი. არის ავტორი წიგნებისა: „ზაფხული ჩემს უბანში" (1967), „ჩემი დღე" (1973), „ორი მოთხრობა", „ვისაც მზის ამოსვლა არ უნახავს" (1987), მხატვრული და დოკუმენტური ფილმების 33 სცენარისა. მათ შორის: „გიორგო-

ბისთვე" (1966), „დილის ნასლივით" (1977), „მყუდრო სავანე" (1969), „რეკორდი" (1973), „ბერიკაცები" (1974), „თუში მეცხვარე" (1978), „წერილები ბამიდან" (1980), „ბატონი ავანტურისტები (1981), „შვიდი პატარა მოთხრობა პირველ სიყვარულზე" (1981), „ყველაზე სწრაფები მსოფლიოში" (1985), „შვიდკაცა" (1980-82), „აფხაზეთი, სისხლიანი სეზონი" (1994) და სხვ. არის სახელმწიფო პრემიის ლაურეატი, საქართველოს კინემატოგრაფისტთა კავშირის წევრი (1968).

ჰობი: ძაღლი, შინაური ფრინველი, ბოცვრები, ბოსტანი... საკვების მოპოვება და დამზადება. წიგნები (კითხვა).

მისამართი: (ბინის) ნაფარეულის 11. თბილისი 380079. ტელ: 22-22-90.

გულწრფელობა, პატიოსნება, შრომა, მოვალეობის გრძნობა. ვცდილობდი, მეკეთებინა ის, რაც შედარებით მსიამოვნებდა. საზოგადოებრივი საქმიანობა არ მიტაცებს. ვაკეთებდი იმის მეათედს, რაც შემეძლო; სამსახურში დასაწინაურებლად ესეც კმარა. საერთო საქმე ჩემი მიზეზით არ შეფერხებულა. შინიდან თუ არ გამიყვანენ, ნებისმიერ საქმეს სიამოვნებით მოვკიდებ ხელს. მთავარია, ოჯახი და ახლობლები მყავდეს კარგად. ძალიან მინდა, რომ მაყურებელსაც გაეუადვილო ცხოვრება, ოდნავ მაინც...

ვახტანგ ჭიჭინაძე საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის აკადემიკოსი, მართვის სისტემების ინსტიტუტის დირექტორის მრჩეველი, დოქტორი. დაიბადა სოფ. თლუღში (ამბროლაურის რ-ნი) 1918 წ. 23 სექტემბერს. მშობლები: ალექსანდრე გოცირიძე, კონსტანტინე ჭიჭინაძე; მეუღლე — ქეთევან გაჩეჩილაძე (1928); შვილები: ელისო (1952), რევაზი (1958). დაამთავრა სპი ელექტროტექნიკური ფაკ-ტი (1947). იყო სსრკ მეცნიერებათა აკადემიის ავტომატიკისა და ტელემექანიკის ინ-ტის ასპირანტი (1949-52), ენერგეტიკის ინ-ტის მეცნიერ-თანამშრომელი (1952-56), მართვის სისტემების ინ-ტის დირექტორის მოადგილე (1956-71), ს/კ ინ-ტის „მიონის" დირექტორი (1971-74), განათლების მინისტრის პირველი მოადგილე (1974-78), გამოთვლითი მათემატიკის ინ-ტის დირექტორის მრჩეველი (1978-92). მართვის სისტემების ინ-ტის დირექტორის მრჩეველია 1992 წლიდან. სადოქტორო დისერტაცია დაიცვა 1968 წელს. ავტორია სამეცნიერო სტატიების, წიგნებისა: „Решение невыпуклых нелинейных задач оптимизации" (1983), „Введение в теорию систем административного управления и организации" (1988) და სხვ. დაჯილდოებულია წითელი ვარსკვლავის (1945), სამამულო ომის (1945) ორდენებით. არის გიორგი ნიკოლაძის პრემიის ლაურეატი, უცხოეთის მრავალი საზოგადოების წევრი. მისი ბიოგრაფია შეტანილია ცნობარში „Marguis Who's Who" (აშშ, 1995), საერთაშორისო ბიოგრაფიული ცენტრის გამოცემაში (ინგლისი, 1995), American Interrational Application (აშშ, 1996).

მისამართი: (სამსახურის) გამსახურდიას 34. თბილისი, 380071. ტელ: 38-04-96. (ბინის) ჭავჭავაძის 16. ბ. 8. თბილისი, 380079. ტელ: 22-23-17.

სამართლიანობა, სამშობლოს სიყვარული, სამეცნიერო დონე.

თეიმურაზ ჭიჭინაძე შპს „ორთაჭალჰესის" სამეთვალყურეო საბჭოს თავმჯდომარე. დაიბადა თბილისში 1946 წ. 21 ივნისს. მშობლები: ელენე ჭიჭინაძე, ალექსანდრე ჭიჭინაძე; მეუღლე — ნანა ბუაძე (1957); შვილები: სანდრო (ალექსანდრე 1979), ნუგზარი (1983), გიორგი (1991). დაამთავრა მოსკოვის ენერგეტიკის ინ-ტი (1971), თსუ ეკონომიკის ფაკ-ტი (1983). იყო თბილმეურნეობის სპეციალური სამმართველოს უფროსი, შპს „T-ენერგიის" პრეზიდენტი (1991-94). მერიის საგარეო ეკონომიკური ცენტრის გენერალური დირექტორია 1994 წლიდან, „ორთაჭალჰესის" სამეთვალყურეო საბჭოს თავმჯდომარე — 1999 წლიდან.

ჰობი: მოგზაურობა, მეგობრების წრეში ყოფნა.
მისამართი: (სამსახურის) გ.ტაბიძის 2. თბილისი, 380007. ტელ: 99-87-42.
რწმენა სიკეთისა, თანადგომა, პროფესიონალიზმი საქმეში, ოპტიმიზმი.

ჯემალ ჭკუასელი საქართველოს ხალხური სიმღერისა და ცეკვის სახელმწიფო აკადემიური ანსამბლის სამხატვრო ხელმძღვანელი, დირექტორი, მთავარი დირიჟორი, საქართველოს სახალხო არტისტი. დაიბადა სოფ. შემოქმედში 1935 წ. 18 მაისს. მშობლები: ანა გალოგრე-ჭკუასელისა, შერმადინ ჭკუასელი; მეუღლე — გიული ჭულუხაძე-ჭკუასელისა (1940); შვილები: შერმადინი (1958), კახაბერი (1963), ეკა (1967). დაამთავრა სასოფლო-სამეურნეო ინ-ტის აგრონომიის ფაკ-ტი (1970). იყო გარდაბნის რ-ნის მთავარი აგრონომი (1971-73), საქართველოს ხალხური სიმღერისა და ცეკვის სახ. ანსამბლის მომღერალი (1976-79), ქუთაისის სიმღერისა და ცეკვის სახ. ანსამბლის დირექტორი, სამხატვრო ხელმძღვანელი და მთავარი დირიჟორი (1979-86). საქართველოს ხალხური სიმღერისა და ცეკვის სახელმწიფო აკადემიური ანსამბლის სამხატვრო ხელმძღვანელი, დირექტორი და მთავარი დირიჟორია 1986 წლიდან. არის ხელოვნების დამსახურებული მოღვაწე (1984), დაჯილდოებულია ღირსების ორდენით (1995). საქართველოს სახალხო არტისტი (1990). არის ქართული ხალხური სიმღერისა და ცეკვის აღორძინებისა და დაცვის საერთაშორისო ფონდის დირექტორი (1997).
ჰობი: მომღერალ, მგალობელ მეგობრებთან დროსტარება, შვილიშვილების გარემოცვაში ტრიალი.
მისამართი: (სამსახურის) რუსთაველის 16. თბილისი, 380008. ტელ: 93-11-12, ფაქსი: 99-74-02. (ბინის) წერეთლის. 11. ბ. 5. თბილისი, 380019. ტელ: 34-66-22.
ადამიანებთან კეთილი ურთიერთობა, სიმართლე, პროფესიული სრულყოფა, ზრუნვა სამშობლოს კეთილდღეობისთვის. პატივისცემით ვეკიდები სხვის აზრს, თავს არ ვახვევ სხვას ჩემს აზრებს, ვცდილობ გავახარო მსმენელი, არ ვაგრძნობინო არავის ჩემი უპირატესობა, თუკი ასეთი აღმოჩნდება; გავიზიარო სხვისი ჭირი, აღმაფრთოვანოს სხვისმა წარმატებამ, ვეთაყვანო ჩემი ხალხის ტრადიციებს.

ლევან ჭოლოშვილი მხატვარი. დაიბადა თბილისში 1953 წ. 22 მაისს. მშობლები: მზია ანდრონიკაშვილი, გიორგი ჭოლოშვილი. მეუღლე — მაია ციციშვილი (1953); შვილები: ნინო (1973), ირინე (1981). დაამთავრა თსსა სახვითი ხელოვნების ფაკ-ტი, მხატვარ-ფერმწერის სპეციალობით (1976). მიღებული აქვს საფრანგეთის პრეზიდენტის პრიზი საუკეთესო ნაციონალური სელექციისათვის კანის საერთაშორისო ხელოვნების ფესტივალზე (1990), მთავარი პრიზი ანკარის საერთაშორისო ხელოვნების ფესტივალზე (1995). არის ძველი ქრისტიანული მხატვრობის დაცვის საზოგადოების თავმჯდომარე. მისი ბიოგრაფია შეტანილია ცნობარში: IBC (Cambridge CB23QP).
ჰობი: ძველი მესხურ-კაპადოკიური კულტურის კვლევა.
მისამართი: (ბინის) ჭავჭავაძის 21, ბ. 27. ტელ: 22.36.38.
უსამართლობასთან შეურიგებლობა.

იოსებ ჭუმბურიძე გაზეთ „თბილისის" რედაქტორი. დაიბადა ზესტაფონში 1958 წ. 15 ნოემბერს. მეუღლე — ნინო ჭუმბურიძე (1969); შვილი — თორნიკე (1992). დაამთავრა თსუ ჟურნალისტიკის ფაკ-ტი (1982). მუშაობს გაზეთ „თბილისის" რედაქციაში 1982 წლიდან. იყო კორესპონდენტი, განყოფილების გამგე, რედაქტორის მოადგილე. არის ჟურნალისტთა ფედერაციის წევრი.
ჰობი: თეატრი.
მისამართი: (სამსახურის) კოსტავას 14. თბილისი, 380096. (ბინის) ჩოლოყაშვილის 1/2. ბ. 63. თბილისი. ტელ: 77-63-55.

მთავარია მართალი იყო ღმერთთან და საკუთარ სინდისთან. მთლიანად ვიზიარებ ჩეხოვის 3 მოთხოვნას: ადამიანმა სუფთად უნდა ატაროს სხეული, ტანსაცმელი და ფიქრები.

ნანა ჭურღულია მხატვარი. დაიბადა გუდაუთაში 1950 წ. 28 სექტემბერს. მშობლები: ეთერ ფარულავა, ოთარ ჭურღულია; მეუღლე — თეიმურაზ სულხანიშვილი (1947); შვილები: თეა (1974), ნიკოლოზი (1986). დაამთავრა თსსა (1973). გაიარა ასპირანტურის კურსი თბილისის დაზგური გრაფიკის შემოქმედებით სახელოსნოში (1978-81). იყო ესთეტიკის ინ-ტის მხატვარი (1974-75), საბავშვო სამხატვრო სკოლისა (1976-78) და თსსა პედაგოგი (1976-1978). მონაწილეობდა რესპუბლიკურ და საერთაშორისო გამოფენებში, მათ შორის თბილისისა (1977, 1984, 1986, 1993, 1996) და მოსკოვის (1981, 1985, 1988, 1989) სხვადასხვა გალერეებში, სააბრიუკენში (1983), ბერლინის კულტურულ ცენტრში (1988), ლენინგრადში (1989), ბუდაპეშტში (1990), ბარსელონაში (გალერეა „Brok" 1990), პროვანსში (საფრანგეთი, გალერეა „ჩერუსე" 1991), ბელგიაში (1993,), კოპენჰაგენში (1994), ბაქოს ხელოვნების ცენტრში (1995). არის 50-მდე წიგნის მხატვარი. მიღებული აქვს ორი რესპუბლიკური პრემია „წლის საუკეთესო წიგნი" მხატვრული გაფორმებისათვის.
ჰობი: მინერალოგია.
მისამართი: (ბინის) ვაჟა-ფშაველას 98, ბ.37. ტელ: 30.49.26.

შემოქმედი საზღვრებს გარეშე. ყოველ ადამიანს აქვს უფლება იცხოვროს და იმოღვაწეოს მზესა და დედამიწას შორის. შეხვედრა ბუნებასთან — გაკვირვება — იმპულსური ტრანსფორმაცია. განცდის სრულყოფა, ინტუიცია, წარმოსახვა. ვქმნი ჩემთვის — იმავდროულად ყველასათვის.

გიორგი ჭყონია საქართველოს პარლამენტის წევრი. დაიბადა თბილისში 1960 წ. 4 მაისს. მშობლები: ბებე კოკაია, ზურაბ ჭყონია; მეუღლე — ხათუნა ქუფარაშვილი (1965); შვილები: ზურაბი (1987), თამარი (1991). დაამთავრა სასოფლო-სამეურნეო ინ-ტის სატყეო ფაკ-ტი (1984). იყო სამთო მეტყევეობის ინ-ტის მეცნიერ-თანამშრომელი (1977-89), საქართველოს პარლამენტის წამყვანი სპეციალისტი (1989-96), გარემოსა და ბუნებრივი რესურსების დაცვის მინისტრის მოადგილე (1996-98). პარლამენტის წევრია 1998 წლიდან. არის 4 სამეცნიერო ნაშრომის ავტორი, მწვანეთა პარტიის წევრი (1991).
ჰობი: მუსიკა, სპორტი.
მისამართი: (სამსახურის) საქართველოს პარლამენტი. რუსთაველის 8. თბილისი, 380018. ტელ: 92-15-72. (ბინის) ყაზბეგის 41. ბ. 38. თბილისი, 380077. ტელ: 39-70-37.

ბუნების სიყვარული და მისი დაცვა.

თემურ ჭყონია კომპანია „კოკა-კოლა ბოთლერზ ჯორჯიას" გენერალური მენეჯერი. დაიბადა 1950 წ. 9 სექტემბერს. მშობლები: მარგალიტა ჭყონია, სიმონ ჭყონია; მეუღლე — მარინა გუნია (1949); შვილები სოფიკო ჭყონია, გიორგი ფხაკაძე. იყო მოსკოვის პურის ქარხნის (1970-72), თბილისის ლუდის ქარხნის (1973-74) ლაბორანტი, თბილხილწყალის" უსაფრთხოების ინჟინერი, ინჟინერ-მექანიკოსი, მთავარი მექანიკოსი, წარმოების უფროსი, მთავარი ინჟინერი (1975 წლიდან). ამჟამად „თბილხილწყლის" დირექტორი და კომპანია „კოკა-კოლა ბოთლერზ ჯორჯიას" გენერალური მენეჯერია.
ჰობი: ფეხბურთი, სირბილი, ტანვარჯიში, ბოქსი.
მისამართი: (სამსახურის) წერეთლის 14. ტელ: 94-16-99. ფაქსი: 99-79-15. (ბინის) მოსაშვილის 9. თბილისი 380079.

ყველა საქმის დეტალური შესწავლა, პროფესიონალიზმი. სიმართლე.

გიორგი ხაბულიანი საქართველოს უზენაესი სასამართლოს წევრი, იუსტიციის უფროსი მრჩეველი. დაიბადა სოფ. ჭვედიერში (ლენტეხის რ-ნი) 1936 წ. 10 დეკემბერს. მშობლები: მინა მუკბანიანი, ბულია ხაბულიანი; მეუღლე — ვალია აბაშიშვილი (1938); შვილები: ხათუნა (1965), დავითი (1968), სოფიო (1972). დაამთავრა თსუ იურიდიული ფაკ-ტი (სამართალმცოდნეობა, 1966). იყო თბილისის პირველი მაისის რ-ნის პროკურატურის სტაჟიორ-გამომძიებელი (1967-68), ბაღდათის რ-ნის (1968-71), საჩხერის რ-ნის (1971-73), გორის რ-ნის (1973) პროკურატურების გამომძიებელი, საქართველოს პროკურატურის განსაკუთრებით მნიშვნელოვან საქმეთა გამომძიებელი და უფროსი გამომძიებელი (1973-85). უზენაესი სასამართლოს წევრია 1985 წლიდან. არის სპორტის ოსტატი (1961). მიღებული აქვს პროკურატურის საპატიო მუშაკის სამკერდე ნიშანი (1982), საპატიო ნიშნის ორდენი (1981). იყო სკკპ წევრი (1969-90), სხვადასხვა სპორტული ორგანიზაციის წევრი (1960-67).

ჰობი: სწავლის პერიოდში — სპორტი (ჭიდაობა), დღეისთვის — სამეურნეო საქმიანობა, განსაკუთრებით მებაღეობა.

მისამართი: (სამსახურის) ძმები ზუბალაშვილების 32. თბილისი, 380010. ტელ: 99-08-74, ფაქსი: 93-52-94. (ბინის) ნუცუბიძის I მ/რ. კორპ. 5. ბ. 11. თბილისი. ტელ: 32-75-02.

ხასიათში თანდაყოლილად არსებული შეუგუებლობა უსამართლობის ყოველგვარი გამოვლინების მიმართ შემდგომში გადაიზარდა უკომპრომისობის მოთხოვნილებასა და პროფესიონალიზმის დახვეწის მოთხოვნილებაში. მრავალი ცხოვრებისეული წინააღმდეგობისა და პრობლემის გადალახვისას ამ პრინციპთა დაცვასა და განვითარებაში მეხმარებოდა ფიზიკური მომზადება და ნებისყოფა შრომისუნარიანობასთან ერთად, რასაც ჩემში არსებულ ერთ-ერთ მნიშვნელოვან თვისებად ვთვლი.

ვიტალი ხაზარაძე საქართველოს პარლამენტის წევრი, საკონსტიტუციო, იურიდიულ საკითხთა და კანონიერების კომიტეტის პირველი მოადგილე. დაიბადა სოფ. ბაშში (სამტრედიის რ-ნი) 1947 წ. 6 თებერვალს. მშობლები: შუშანა ჭიქაბუა, ალექსანდრე ხაზარაძე; მეუღლე — ფატმან ნიჟარაძე (1953); შვილები: სოფიო (1976), ალექსანდრე (1977). დაამთავრა სპი მსუბუქი მრეწველობის ფაკ-ტი (1971). იყო აბრეშუმის საწარმოო გაერთიანების ცვლის ოსტატი, საამქროს უფროსი, განყოფილების უფროსი (1971-73), მაუდის ფაბრიკის დირექტორი (1973-77), აბრეშუმის გაერთიანების გენერალური დირექტორი (1977-78), ქუთაისის საქალაქო კომიტეტის II მდივანი (1978-83), ქუთაისის საქალაქო საბჭოს აღმასკომის თავმჯდომარე (1983-86), მცირეგაბარიტიანი ტრაქტორების ქარხნის მთავარი ინჟინრის მოადგილე, საკონსტრუქტორო ბიუროს უფროსის მოადგილე (1986-90), ეწეოდა კერძო ბიზნესს (1990-93), მუშაობდა საქართველოს ბინსოცბანკის ქუთაისის განყოფილების მმართველად (1993-95). პარლამენტის წევრია 1995 წლიდან. იყო სკკპ წევრი (1973-90), საქართველოს სსრ უმაღლესი საბჭოს დეპუტატი, პრეზიდიუმის წევრი. არის პარლამენტის მუდმივმოქმედი საპარლამენტო დელეგაციების საკოორდინაციო საბჭოს, კორუფციასთან ბრძოლის დროებითი საგამოძიებო კომისიის, საქართველოს ტერიტორიული მთლიანობისთვის ბრძოლაში უგზოუკვლოდ დაკარგულთა მოკვლევის კომისიის წევრი. მოქალაქეთა კავშირის წევრია 1993 წლიდან.

ჰობი: ნადირობა, დოკუმენტური ფილმები ველურ ბუნებაზე.

მისამართი: (სამსახურის) საქართველოს პარლამენტი. რუსთაველის 8. თბილისი, 380018. ტელ: 93-41-62. (ბინის) წინამძღვრიშვილის 92. თბილისი, 380012. ტელ: 95-16-51.

საკუთარი თავის რწმენა, ძლიერი ნებისყოფა, მაღალი პასუხისმგებლობა, მომთხოვნელობა საკუთარი თავისა და სხვებისადმი, ერთგულების დაფასება, მადლიერების გრძნობა, კაცისა და საქმის ერთგულება, სიტყვის და საქმის ერთიანობა, ოჯახისა და მეგობრების სიყვარული.

მამუკა ხაზარაძე „TBC ბანკის" სამეთვალყურეო საბჭოს თავმჯდომარე, „TBC—თბილისის ბიზნეს-ცენტრის" პრეზიდენტი, საქართველოს მინისა და მინერალური წყლების კომპანიის (GGMW&Co.N.V.) პრეზიდენტი. დაიბადა თბილისში 1966 წ. 29 დეკემბერს. მშობლები: ზაირა ხუნდაძე, მამია ხაზარაძე; მეუღლე — ირინა ხიდეშელი (1967); შვილები: ანა (1991), ნიკა (1992), ელენე (1997). დაამთავრა სპი მექანიკა-მანქანათმშენებლობის ფაკ-ტი (1988). იყო საპროექტო ტექნოლოგიური ს/კ ინ-ტის ინჟინერი (1988-90), შემოქმედებითი პროგრამების საერთაშორისო ასოციაცია „საქართველოს" ვიცე-პრეზიდენტი (1990), ფირმა „შანსის" დირექტორი (1991). „TBC თბილისის ბიზნეს ცენტრის" პრეზიდენტია 1991 წლიდან, „TBC-ბანკის" სამეთვალყურეო საბჭოს თავმჯდომარე—1992 წლიდან. გაზეთ "Georgian Times"-ის გამოკითხვით დასახელდა 1995 წლის საუკეთესო ბიზნესმენად. არის თბილისის მერიის კოლეგიის, პრეზიდენტთან არსებული ეკონომიკური საკონსულტაციო საბჭოს (1996) წევრი, სეოკ-ის ვიცე-პრეზიდენტი (1997).
ჰობი: გიტარაზე დაკვრა.
მისამართი: (ბინის) ჭავჭავაძის 11. თბილისი 380079. ტელ: 22-06-61. ფაქსი: 22-04-06. (ბინის) მაზმიაშვილის 33. თბილისი.

სიმართლე, დასახული მიზნისკენ სრაფვა, ძლიერი გუნდური პრინციპით ამოცანების გადაწყვეტა, სტერეოტიპების მსხვრევა...

გიორგი ხაინდრავა კინოოპერატორი, კინორეჟისორი, საერთაშორისო შემოქმედებითი ასოციაცია „TMS-ინვესტის" გენერალური დირექტორი, სახელმწიფო პრემიის ლაურეატი. დაიბადა თბილისში 1956 წ. 7 ივლისს. მშობლები: ლუდმილა ხაინდრავა, ლევან ხაინდრავა; მეუღლე — მარიამ ჭიჭინაძე (1959); შვილები: ლევანი (1983), მარიამი (1994). დაამთავრა სპი (1981) , თსთი კინოსაოპერატორო ფაკ-ტი (1986). საერთაშორისო შემოქმედებითი ასოციაცია „TMS-ინვესტის" გენერალური დირექტორია 1991 წლიდან, თეატრისა და კინოს სახ. ინ-ტის დოკუმენტური კინოს სახელოსნოს ხელმძღვანელი—1992 წლიდან, რადიო „ფორტუნას" პროგრამების დირექტორი—1998 წლიდან. გადაიღო ფილმები: „ქართული მართლმადიდებლური ეკლესია", „საქართველო — ერის გამოღვიძება", „ავტოპორტრეტი", „ოცნებების სასაფლაო". მონაწილეობა მიიღო ფილმების: „რობინზონიადა", „ნეილონის ნაძვის ხე", „შავი თვალები", „ურგა", „უძინართა მზე" გადაღებებში. მიღებული აქვს პრემიები: საუკეთესო გამოსახულებისთვის („ავტოპორტრეტი", კიევის საერთაშორისო კინოფესტივალი), წლის საუკეთესო დოკუმენტური ფილმისთვის („ქართული მართლმადიდებლური ეკლესია"), „გრან-პრი", ჟიურის სპეც. პრიზი (საერთაშორისო კინოფორუმი, რუსეთი), "Fipresci" (კინოტავრი, სოჭი) და სხვ. ფილმისთვის „ოცნებების სასაფლაო". იყო საქართველოს ეროვნული კონგრესის პრეზიდიუმის, დროებითი მთავრობის, სახელმწიფო საბჭოს წევრი, ადამიანის უფლებების დაცვის კომისიის თავმჯდომარე, პოლიტპატიმარი (1991), აფხაზეთის სახელმწიფო მინისტრი (1992). მისი ბიოგრაფია შეტანილია ცნობარში "Who's Who" (ABI).
მისამართი: (სამსახურის) მარშალ გელოვანის 2. ტელ: 33-10-10. (ბინის) გორ-

გასლის 41. ტელ: 98-93-94.
სიკეთე, პატიოსნება, სიმართლე.

ივლიანე ხაინდრავა პოლიტიკოსი, ჟურნალისტი, გაზეთ „ნოვაია გაზეტას" მთავარი რედაქტორი, რესპუბლიკური პარლამენტის თავმჯდომარე. დაიბადა თბილისში 1951 წ. 8 აპრილს. მშობლები: ლუდმილა ხაინდრავა, ლევან ხაინდრავა; მეუღლე — ელენე ხაინდრავა (1952); შვილები: შორენა (1980), ნინო (1981). დაამთავრა ორი უმაღლესი სასწავლებელი და მიიღო ქიმიკოსის (1973) და მთარგმნელ-რეფერენტის (ქართულ-რუსულ-ინგლისური) (1987) სპეციალობა, მუშაობდა მეცნიერებათა აკადემიის სისტემაში სამეცნიერო-კვლევით ინსტიტუტებში ლაბორანტის თანამდებობიდან უფროს მეცნიერ-თანამშრომლამდე (1973-1989). იყო ეროვნული კონგრესის პრეზიდიუმის (1990); საკონსულტაციო საბჭოს (1992), სახელმწიფო საბჭოს, საქართველოს პარლამენტის წევრი (1992-1995). 1991 წლიდან არის რესპუბლიკური პარტიის წევრი. ავტორია ქართულ პერიოდიკაში („7 დღე", „დრონი", „ახალგაზრდა ივერიელი", „თბილისი", „ახალი თაობა" „Молодежь Грузии") გამოქვეყნებული მრავალი წერილისა.
ჰობი: ფეხბურთი, ჭადრაკი, „ფორმულა-1".
მისამართი: (სამსახურის) ბარნოვის 7, ტელ.: 93.86.46, ფაქსი: 98-99-01. (ბინის) ჩიქოვანის 33, ბ.38. ტელ: 33-41-34.
ცხოვრებისეული კრედო ემთხვევა პოლიტიკურს. უმთავრესი ღირებულებებია ადამიანი, რომელიც ვლინდება თავისი უფლებებისა და თავისუფლებების რეალიზების სურვილსა და უნარში, და საზოგადოება, რომელიც ზნეობის დამცველია და, ამდენად, ადამიანური საწყისის უზრუნველმყოფელიც, განვითარების და სოციალური ჰარმონიის წინაპირობებია: ინდივიდუალური და საზოგადოებრივი მოთხოვნილებების გონივრული შეხამება, ეროვნული თვითმყოფადობისა და ცხოვრების შესაბამისი წესის პატივისცემა; თვითმმართველობა, მოქალაქეთა სოლიდარული პასუხისმგებლობა სახელმწიფოს ბედ-იღბალზე; პლურალიზმი; დიალოგი. სამწუხაროდ, სერიოზული წარმატებებისათვის ამ პრინციპებისა და იდეალების საქართველოში ხორცშესხმის თვალსაზრისით ჯერჯერობით არ მიმიღწევია.

გიორგი ხალვაში საქართველოს ეროვნული ბანკის საბჭოს წევრი. დაიბადა სოფ. ციხისძირში (ქობულეთის რ-ნი) 1969 წ. 8 ოქტომბერს. მშობლები: ციური ხარაზი, თემურ ხალვაში. დაამთავრა სტუ სამშენებლო ფაკ-ტი (ბათუმი, 1994). იყო საქართველოს საზღვაო ბანკის დილერი (1993-95), კონვერტაციის განყოფილების უფროსის მოადგილე (1995-97), ამავე განყოფილების უფროსი (1997-98), ბათუმის უნივერსალური ბირჟის გენ. დირექტორი (1998). ეროვნული ბანკის საბჭოს წევრია 1998 წლიდან.
ჰობი: კითხვა, მუსიკა, უცხო ენის სრულყოფა, ფეხბურთი.
მისამართი: (სამსახურის) ლეონიძის 3/5, თბილისი, 380027. მობ: (899) 57-36-14, ელ.ფოსტა: gekhalva@access.sanet.ge (ბინის) მ.აბაშიძის 56/53. ბათუმი, 380045. ტელ: 7-19-26.
საქმისადმი ერთგულება, შრომისმოყვარეობა და თვითდისციპლინა, სამართლიანობა, პროფესიონალიზმისა და საკუთარი თავის სრულყოფისადმი სწრაფვა. ქართველი ხალხის კეთილდღეობისთვის ზრუნვა. საქართველოს, როგორც დემოკრატიული სახელმწიფოს, მშენებლობაში ქმედითი მონაწილეობის მიღება, მისი პრესტიჟისა და სახელის ამაღლება, ქართული ტრადიციების მატარებელი ოჯახის შექმნა.

ფრიდონ ხალვაში მწერალი, რუსთაველის პრემიის ლაურეატი, საქართველოს პარლამენტის წევრი. დაიბადა სოფ. გეგელიძეებში (ქედის რ-ნი) 1925 წ

17 მაისს. მშობლები: აიშე გოგიტიძე-ხალვაშისა, იშილ ხალვაში; მეუღლე — თუნთულ მაჭუტაძე-ხალვაშისა (1925); შვილები: მერი (1945), მზია (1947), ზაზა (1957). დაამთავრა მოსკოვის ლიტერატურის ინ-ტი (1957). იყო საქართველოს მწერალთა აჭარის ორგანიზაციის თავმჯდომარე (1957-94). პარლამენტის წევრია 1995 წლიდან. არის 50-მდე წიგნის ავტორი: „ჭოროხის ხვაშიადი", „საყვედური", „გენაცვალე", „ასი მზე დედის გულისა", „ეს დღე", „დარდი", ლექსების კრებულისა „ნუგეში". დადგმულია მისი სამი პიესა: „ხიხანის ძახილი", „ვაზის ტირილი", „გადარჩენილი უკვდავება". რუსთაველის პრემიის ლაურეატია 1979 წლიდან, მწერალთა კავშირის წევრია 1952 წლიდან.

ჰობი: მთის მდინარეზე ბადით თევზაობა.

მისამართი: (სამსახურის) საქართველოს პარლამენტი. რუსთაველის 8, თბილისი, 380018. ტელ: 92-15-73. (ბინის) ბარათაშვილის 14. ბ. 5. ბათუმი. ტელ: 7-32-31. ყიფშიძის 8. ბ. 7. თბილისი. ტელ: 23-20-10.

იმედი, დათმობა, მოთმინება, გატანა, პატიება. დედასაქართველოსგან ასეული წლობით მოწყვეტილი კუთხის შვილი, შეგნებული ცხოვრების ყოველდღე ვცდილობდი რამენაირად დამეჩქარებინა სხვა რელიგიით მოყენებული განცალკევებულობის ტკივილის მოშუშება. ბევრი მოქიშპე, მოძულე მყოლია. მტრობისთვის მტრული პასუხი არ გამიცია. ამისთვის გამამტყუნეს, მაგრამ თავად ვირწმუნე— ამით ბევრი მოვიგე.

ლოტარ ხანანაშვილი საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის წევრ-კორესპონდენტი, თსუ მაღალმოლეკულური ნაერთების კათედრის გამგე. დაიბადა თბილისში 1930 წ. 10 მარტს. მშობლები: მართა მაიერი, მიხეილ ხანანაშვილი; შვილები: ნოდარი (1957), ლიანა (1962). დაამთავრა მოსკოვის ქიმიურ-ტექნოლოგიური ინ-ტის სილიკატური ტექნოლოგიების ფაკ-ტი (1953). იყო მოსკოვის ელექტროტექნიკის ინ-ტის უფროსი მეცნიერ-თანამშრომელი (1958-59), მოსკოვის ქიმიურ-ტექნოლოგიური ინ-ტის დოცენტი (1959-74), პროფესორი (1975-78). თსუ მაღალმოლეკულური ნაერთების კათედრის გამგეა 1978 წლიდან. დაიცვა სადოქტორო დისერტაცია „სილიციუმის შემცველი ჰეტეროციკლური ნაერთების სინთეზი და მათი გარდაქმნები" (1974). ავტორია წიგნებისა: „სილიციუმორგანული პოლიმერული ნაერთები და მათი გამოყენება სახალხო მეურნეობაში" (თანაავტ. კ.ანდრიანოვი, 1960), „ალექსანდრე ნოღაიდელი" (თანაავტ. რ.ტყეშელაშვილი, 1979) და სხვ. სტატიებისა: „О способности элементов образывать полимерыы с неоргааническими цепями молекул" (1965), „Гидридное присоединение органогидросилоксанов к соединениям с кратной связью углерод-углерод" (1979) და სხვ. არის სოროსის ფონდის პროფესორი (1995-98), თსუ სადოქტორო დისერტაციების მიმნიჭებელი საბჭოს თავმჯდომარე, 600-მდე სამეცნიერო ნაშრომის, 130 გამოგონების, 30 საზღვარგარეთის პატენტის, 5 მონოგრაფიის და სახელმძღვანელოს ავტორი, ჟურნალების —მეცნიერებათა აკადემიის „მაცნეს" და „Russia Polimer News" (აშშ) რედკოლეგიის წევრი. მიღებული აქვს სსრკ მინისტრთა საბჭოს პრემია (1971), სსრკ სახალხო მეურნეობის ბრინჯაოს (1972) და ვერცხლის (1978) მედლები, საქართველოს უმაღლესი საბჭოს საპატიო სიგელი (1980), პ.მელიქიშვილის პრემია (1983), საკავშირო გამომგონებლის საპატიო ნიშანი (1985). არის ნიუიორკის მეცნიერებათა აკადემიის წევრი (1995). მისი ბიოგრაფია შეტანილია წიგნებში: Polimer News, „Библиографияя Лотара Михайловича Хананашвили" (მოსკოვი, 1990).

ჰობი: ჭადრაკი, ფეხბურთი, კლასიკური მუსიკა.

მისამართი: (სამსახურის) თსუ ქიმიის ფაკულტეტი. ჭავჭავაძის 1. თბილისი, 380028. ტელ: 23-64-18. (ბინის) ყაზბეგის 34-ა. თბილისი, 380077. ტელ: 39-56-20.

შრომისმოყვარეობა, კაცთმოყვარეობა და ინტერნაციონალიზმის დიდი გრძნობა.

მიხეილ ხანანაშვილი აკადემიკოსი, პროფესორი, ფიზიოლოგიის ინსტიტუტის ლაბორატორიის გამგე. დაიბადა თბილისში 1928 წ. 19 სექტემბერს. მშობლები: მართა ხანანაშვილი, მიხეილ ხანანაშვილი; მეუღლე — ლიანა წულაია (1937); შვილები: მარინე (1969), ეკატერინე (1970). დაამთავრა სამედიცინო ინ-ტის სამკურნალო ფაკ-ტი (1951). გაიარა ლენინგრადის ექსპერიმენტული მედიცინის ინ-ტის ასპირანტურა (1954). იყო იმავე ინ-ტის მეცნიერ-თანამშრომელი, ლაბორატორიის გამგე (1954-76), საქართველოს ფიზიოლოგიის ინ-ტის დირექტორი (1980-90). ლაბორატორიის გამგეა 1965 წლიდან. სადოქტორო დისერტაცია დაიცვა 1962 წელს. არის 350 სამეცნიერო ნაშრომის (16 მონოგრაფია) ავტორი, მეცნიერების დამსახურებული მოღვაწე, სსრკ სახელმწიფო პრემიის ლაურეატი, პავლოვის სახელობის ოქროს მედლის მფლობელი, რუსეთის მედიცინის მეცნიერებათა კავშირის აკადემიკოსი, იენის უნ-ტის საპატიო დოქტორი (ჰონორის კაუზა) და სხვ. მისი ბიოგრაფია შესულია ქართულ საბჭოთა ენციკლოპედიაში, რუსეთის სამედიცინო ენციკლოპედიაში და სხვ.
მისამართი: (სამსახურის) გოთუას 14. თბილისი, 380060. ტელ: 37-23-15.
სრული დამოუკიდებლობა მეცნიერულ აზროვნებაში, ინტერნაციონალიზმი, ნიჭის, პატიოსნების, პროფესიონალიზმის პრიმატი ყველა სფეროში.

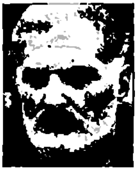

გიორგი ხარაბაძე საქართველოს სახალხო არტისტი, რუსთაველის პრემიის ლაურეატი. დაიბადა თბილისში 1942 წ. 12 ივლისს. მშობლები: ელენე წერეთელი, ეზეკი ხარაბაძე; მეუღლე — ბელა თოფურია (1940); შვილები: გიორგი (1966), ელენე (1969), ხარება (1972). დაამთავრა თეატრალური ინ-ტის სამსახიობო ფაკ-ტი (1963). იყო რუსთაველის თეატრის მსახიობი (1963-94). სპექტაკლებში განხორციელებული აქვს როლები: ჯარისკაცი („ყვარყვარე თუთაბერი" 1959), დიდებული („ჰამლეტი" 1960), მცველი („ჭინჭრაქა" 1963), ავთო („მზიანი ღამე" 1966), ტარიელი („ვეფხისტყაოსანი" 1966), ოქტავიუსი („იულიუს კეისარი" 1973), ოიდიპოსი („ოიდიპოს მეფე" 1976), მარკუს ანტონიუსი („ანტონიუსი და კლეოპატრა" 1977), ტარტიუფი („ტარტიუფი" 1980), ჯორჯ კლარენსი („რიჩარდ მესამე" 1979), ტიტუს ანდრონიკუსი („ტიტუს ანდრონიკუსი" 1992) და სხვ. განსახიერებული აქვს კინოროლები: ოთარი („გიორგობისთვე" 1966), კაზა ჩხეტია („დათა თუთაშხია" 1978), ნოდარი („ჩემი მეგობარი ნოდარი" 1967), ჰერცოგი („დონ კიხოტი" 1989), გიორგი მიქელაძე („ელზა" 1989), ჩიტუნელა („ბესამე" 1990). გადაღებულია ვიდეოფილმებში: „ირინეს ბედნიერება" (აბესალო) 1974, „გვადი ბიგვა" (არჩილ ფორია) 1977, „ოთარაანთ ქვრივი" (გიორგი და სოსია) 1978, „წმინდა ოთხთავი" (1997). შექმნილი აქვს ტელეთეატრის ციკლი: პოეზიის 30 წუთი (1974), „ბედი ქართლისა" (1975), აკაკი წერეთლის მონოლოგი (რეჟ. თ.სუმბათაშვილი) 1979, ვაჟა-ფშაველას ნაანდერძევი (რეჟ. თ.სუმბათაშვილი) 1983, დავით კლდიაშვილის ნაამბობი (რეჟ. თ.სუმბათაშვილი) 1985 და სხვ. ფირფიტებზე ჩაწერილი აქვს „ვეფხისტყაოსანი" (1986), „გალობანი სინანულისანი" (1989). გამოქვეყნებული აქვს წიგნი „თქვენ მომაგონდით" (1989). მის შემოქმედებას ეძღვნება ეთერ ოკუჯავას წიგნი „აქტიორი" (1998). მის შესახებაა გადაღებული ფილმი „კაცი" (1993). არის საქართველოს დამსახურებული არტისტი (1976) დავით კლდიაშვილის სახელობის (1987), „ხუთწლედის მატიანის" (1983), პრემიების ლაურეატი. სახალხო არტისტია 1986 წლიდან, რუსთაველის პრემიის ლაურეატია 1976 წლიდან.
სიყვარული, სიყვარული, სიყვარული.

ბესიკ ხარანაული პოეტი, გამომცემლობა „ნაკადულის" დირექტორი. დაიბადა თიანეთში 1939 წ. 11 ნოემბერს. ჰყავს მეუღლე და სამი შვილი. დაამთავრა თსუ ფილოლოგიის ფაკ-ტი (1962). იყო გამომცემლობა „ლიტერატურა და ხელოვნების" უმცროსი რედაქტორი (1963-67), გამომცემლობა „საბჭოთა საქართველოს" რედაქტორი (1967-72), ჟურნალ „მნათობის" რედაქციის განყოფილების გამგე, რედაქტორის მოადგილე (1972-98). გამომცემლობა „ნაკადულის" დირექტორია 1999 წლიდან. გამოქვეყნებულია მისი ლექსების 12 კრებული. არის სახელმწიფო პრემიის ლაურეატი (1993).
ჰობი: ფეხით სიარული.
მისამართი: *(სამსახურის) გამსახურდია 28. თბილისი 380060. ტელ: 8-69-12, 38-44-80. (ბინის) ყაზბეგის 29/ ზედაზნის 4. ტელ: 39-69-93, 66-01-46.*
ჩემი ცხოვრების მიზანი, პრინციპი და კრედო არის, თუ მისხლისოდენად მაინც შევძელი, გულმოწყალება. ესაა, რაც მომწონს ადამიანშიც და სამყაროშიც.

ლევან ხარანაული მხატვარი. დაიბადა თბილისში 1963 წ. 29 სექტემბერს. მშობლები: დამანა მელიქიშვილი, ბესიკ ხარანაული; მეუღლე—ლელა სულაკაური (1967); შვილები: მარიამი (1989), ქიტო (1991), ბესიკი (1993), გიორგი (1997). დაამთავრა თსსა ფერწერის ფაკ-ტი (1986). გამოფენებში მონაწილეობს 1983 წლიდან, ჯგუფური: მოსკოვი, სანქტ-პეტერბურგი (1988). პერსონალური: თბილისი (1991, 1995, 1999), ბოლონია (1996, 1999), საფრანგეთი (1999). მისი ნამუშევრები დაცულია სეგ, თბილისის მხატვრის სახლში, საქართველოს, გერმანიის, ესპანეთის, იტალიისა და საფრანგეთის კერძო კოლექციებში.
მისამართი: *(ბინის) ყაზბეგის 29/2, ბ.31. ტელ: 39-69-93.*

გურამ ხარატიშვილი საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის აკადემიკოსი, კიბერნეტიკის ინსტიტუტის დირექტორი. დაიბადა გორში 1934 წ. 14 იანვარს. მშობლები: ირინე რაზიკაშვილი, ლევან ხარატიშვილი; მეუღლე — ვიქტორია მჟავანაძე (1945); შვილი: გიორგი (1971). დაამთავრა მოსკოვის უნ-ტის მექანიკა-მათემატიკის ფაკ-ტი (1956). იყო მეცნიერებათა აკადემიის გამოთვლითი ცენტრის (1961-66), თსუ გამოყენებითი მათემატიკის ინ-ტის (1966-72), განყოფილების გამგე, მართვის სისტემების დირექტორი (1972-81). თსუ პროფესორია 1971 წლიდან, კიბერნეტიკის ინ-ტის დირექტორია 1981 წლიდან. დაიცვა სადოქტორო დისერტაცია „ექსტრემალური ამოცანები წრფივ ტოპოლოგიურ სივრცეებში" (1969). ავტორია სამეცნიერო ნაშრომებისა: „დაგვიანებითი ოპტიმალური პროცესები" (1966), „აბსტრაქტული ვარიაციული თეორია და მისი გამოყენება დაგვიანებით ოპტიმალურ ამოცანებში" (1973). დაჯილდოებულია საქართველოს უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმის საპატიო სიგელით (1984). იყო საქართველოს უზენაესი საბჭოს დეპუტატი (1990). მისი ბიოგრაფია შესულია ცნობარებში: „Who's Who in America", „Marquis Who's Who" (1997).
ჰობი: ფერწერა.
მისამართი: *(სამსახურის) კიბერნეტიკის ინ-ტი. ს.ეულის 5. თბილისი, 380086. ტელ: 30-26-33. (ბინის) ბარნოვის 67. ბ. 22. თბილისი, 380079. ტელ: 22-30-80.*
ვაკეთებდი იმას, რაც უნდა გამეკეთებინა.

იოსებ ხარატიშვილი საქართველოს პარლამენტის წევრი, დარგობრივი ეკონომიკის კომიტეტის თავმჯდომარის პირველი მოადგილე, მშენებლობის და კომუნალური მეურნეობის ქვეკომიტეტის თავმჯდომარე. დაიბადა ყვარელში 1923 წ. 4 თებერვალს. მშობლები: მარიამ ხარატიშვილი, ალექსი ხარატიშვილი; მეუღლე — ნელი ქაჯაია (1929-93); შვილები: მანანა (1950), გიორგი (1953). დაამთავრა სპი სამშენებლო ფაკ-ტი (1948). იყო კ/გ საშუალებათა წარმოების საკავშირო სამინისტროს კაპიტალური მშენებლობის განყოფილების

უფროსი (1950-52), თბილისის აღმასკომის კომუნალური მეურნეობის სამმართველოს კაპიტალური მშენებლობის სექტორის გამგე (1952-53), კვების მრეწველობის სამინისტროს კაპიტალური მშენებლობის სამმართველოს მთავარი ინჟინერი (1953-57), ტრესტ „საქკოოპმშენის" მმართველი (1957-68), სასოფლო მშენებლობის მინისტრის პირველი მოადგილე, მინისტრი (1968-90), აგრომრეწვის კომიტეტის თავმჯდომარის მოადგილე, „საქაგრომშენის" თავმჯდომარე (1990-92), პარლამენტის წევრი (1992-95), მინისტრთა კაბინეტის მთავარი სახელმწიფო მრჩეველი (1994-96), საზოგადოება „კახეთის" პირველი ვიცე-პრეზიდენტი (1992 წლიდან). არის 2 მონოგრაფიის, 13 სამეცნიერო ნაშრომისა და 2 გამოგონების ავტორი. მიღებული აქვს შრომის წითელი დროშის (1966, 71), ოქტომბრის რევოლუციის (1976), ლენინის (1981) ორდენები, შრომის ვეტერანის (1986), სომხეთის მიწისძვრის ლიკვიდაციის (1989) მედლები. არის სსრკ მინისტრთა საბჭოს პრემიის ლაურეატი (1981), საქართველოს დამსახურებული ინჟინერი (1970), აფხაზეთის ა/რ დამსახურებული ინჟინერი (1983), საქართველოს საინჟინრო აკადემიის აკადემიკოსი (1996). არის მოქალაქეთა კავშირის წევრი (1995).

ჰობი: სპორტი, ტექნიკა.

მისამართი: (სამსახურის) საქართველოს პარლამენტი. რუსთაველის 8. თბილისი, 380018. ტელ: 99-97-20, ფაქსი: 93-52-23. (ბინის) რიგის 6. თბილისი. ტელ: 23-30-77.

შრომა, კაცთმოყვარეობა, სხვათა დახმარება, ახალგაზრდობაზე ზრუნვა, კოლექტივებში ურთიერთპატივისცემისა და სიყვარულის ატმოსფეროს შექმნა, გარდაცვლილი მშობლების პატივისცემა.

გიორგი ხარაძე საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის აკადემიკოსი, ფიზიკის ინ-ტის დირექტორი. დაიბადა ხარაგაულის რაიონის სოფელ ფარცხნალში 1931 წ. 15 აგვისტოს. მშობლები: ელისაბედ ვოზდვიჟენსკაია, არჩილ ხარაძე; მეუღლე — ქეთევან ჩხიკვიშვილი (1934); შვილები: არჩილი (1957), თამარი (1967). დაამთავრა თსუ ფიზიკის ფაკ-ტი (1954). იყო ფიზიკის ინ-ტის უმცროსი, უფროსი მეცნიერ-თანამშრომელი, თეორიული განყოფილების გამგე (1957-88). თსუ თეორიული ფიზიკის კათედრის პროფესორია 1984 წლიდან, ფიზიკის ინ-ტის დირექტორი—1988 წლიდან. დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია: „ნუკლონების ელექტრო-მაგნიტური სტრუქტურა" (1961); სადოქტორო — „ლოკალიზებული სპინური სისტემების მაგნიტური თვისებები" (1973). გამოქვეყნებული აქვს 90-ზე მეტი ნაშრომი მყარი სხეულებისა და კვანტური სითხეების თეორიაში. არის ამერიკის ფიზიკური საზოგადოების წევრი.

მისამართი: (სამსახურის) თამარაშვილის 6. ტელ: 39-87-83. ელ-ფოსტა: khar@physics/iberiapac/ge (ბინის) ალმაშენებლის 147, ბ.37. ტელ: 95-33-95.

ევგენი ხარაძე ასტროფიზიკოსი, საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის აკადემიკოსი, აბასთუმნის ასტროფიზიკური ობსერვატორიის საპატიო დირექტორი, სოროსის ფონდის დამსახურებული პროფესორი. დაიბადა თბილისში 1907 წ. 31 ოქტომბერს. მშობლები: მარინე ბარბაქაძე-ხარაძე, კირილე ხარაძე; დაამთავრა თსუ ფიზიკის ფაკ-ტი. იყო მეცნიერებათა აკადემიის აბასთუმნის ასტროფიზიკური ობსერვატორიის დირექტორი (1932-22), თსუ რექტორი (1959-65), მეცნიერებათა აკადემიის ვიცე-პრეზიდენტი (1972-80), პრეზიდენტი, (1980-86). დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია: „გედის თანავარსკვლავედის პროტოტიპი ვარსკვლავის სპექტრის გამოკვლევა" (1936), სადოქტორო — „ვარსკვლავთშორისი სინათლის შთანთქმის გამოკვლევა ფერის მაჩვენებელთა მეთოდით" (1939). ავტორია ასტრონომიული შინაარსის სამეცნიერო-კვლევითი ხასიათის 50-მდე ნაშრომისა, რომელნიც გამოქვეყნებულია საქართველოსა

და საზღვარგარეთის ჟურნალებში, საშუალო სკოლებისა და უმაღლესი სასწავლებლების ასტრონომიის 5 სახელმძღვანელოსი.
მისამართი: ფალიაშვილის 31, ბ. 2. ტელ: 22-54-60.
თავდაუზოგავი შრომა არჩეული პროფესიით (მეცნიერული კვლევა, სახელმძღვანელოების შედგენა).

ოთარ ხაჩიძე ხაშურის რაიონის გამგეობის თამჯდომარე. დაიბადა სურამში 1956 წ. 21 მარტს. მშობლები: თამარ გელაშვილი, გურამ ხაჩიძე. დაამთავრა გორის პედაგოგიური ინ-ტის ისტორია-ფილოლოგიის ფაკ-ტი (1982). იყო ალკკ ხაშურის რაიკომის საორგანიზაციო განყოფილების გამგე (1981-84), ცხრამუხის საშ. სკოლის (1984-86), ხაშურის მე-4 საშ. სკოლის დირექტორი (1986-89), კპ ხაშურის რაიკომის ინსტრუქტორი (1989-91), რ-ნის განათლების განყოფილების გამგე (1991-98). ხაშურის რ-ნის გამგებელია 1998 წლიდან.
მისამართი: (სამსახურის) გ.ტაბიძის 2, ხაშური, 383650. ტელ: 2-35-11, 2-21-35. (ბინის) აღმაშენებლის ჩიხი 8, სურამი, 383655. ტელ: 2-44-34, 3-30-55.

† **დავით ხახუტაიშვილი** საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის წევრ-კორესპონდენტი, ბათუმის ნიკო ბერძენიშვილის სახელობის სამეცნიერო-კვლევითი ინსტიტუტის დირექტორი, პროფესორი, დაიბადა სოფ. ალამბარში (ქობულეთის რ-ნი) 1924 წ. 16 იანვარს. მშობლები: აიშე მენაღარიშვილი, ახმედ ხახუტაიშვილი; მეუღლე — სვეტლანა ხვარცკია-ხახუტაიშვილი (1930); შვილები: ნანა (1955), დალი (1957). დაამთავრა თსუ ისტორიის ფაკ-ტი (1951). იყო ისტორიის ინ-ტის უფროსი მეცნიერ-თანამშრომელი (1954-95), არქეოლოგიური კვლევის ცენტრის დირექტორის მოადგილე, განყოფილების გამგე (1977), ბათუმის ს/კ ინ-ტის დირექტორი (1978-99). დაიცვა სადოქტორო დისერტაცია „უფლისციხე და იბერიის ისტორიის საკითხები" (1967). გამოქვეყნებული აქვს 120 სამეცნიერო წერილი და 10-მდე წიგნი („უფლისციხე" I. 1964, „უფლისციხე" II. 1970, „კლდეში ნაკვეთი ქალაქი" 1965, „იბერიის ქალაქთა ისტორიის საკითხები" 1966 და სხვ.). იყო ბათუმის საპატიო მოქალაქე, საპატიო ნიშნის (1981), ღირსების (1996), ორდენების კავალერი. საქართველოს უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმის (1983), აჭარის ა/რ უზენაესი საბჭოს (1994) სიგელების მფლობელი. იყო ქართული საბჭოთა ენციკლოპედიის მთავარი რედაქციის წევრი, საქართველოს უმაღლესი საბჭოს დეპუტატი (1989-90), ბათუმის ქალაქის საბჭოს დეპუტატი (1979-91), აჭარის საოლქო კომიტეტის წევრი (1979-90), საქართველოს კპ-ის XVII და XXVII ყრილობების დელეგატი, რუსთაველის საზოგადოების აჭარის ორგანიზაციის თავმჯდომარე (1988-90).
ჰობი: მხატვრული ლიტერატურა, მოგზაურობა.
მისამართი: (სამსახურის) ნინოშვილის 23. ბათუმი, 384500. ტელ: 7-28-95, ფაქსი: 7-58-17. (ბინის) ფარნავაზ მეფის ქ. 93/99. ბ. 41. ბათუმი, 384500. ტელ: 7-50-59. აგლაძის 39-ა. ბ. 40. თბილისი, 380054. ტელ: 34-17-17.
საკუთარი შესაძლებლობების მაქსიმალური რეალიზაცია საზოგადოების სასარგებლოდ. ადამიანებისადმი კეთილგანწყობა, მიმტევებლობა. ადამიანებისადმი შესაძლებელი დახმარება მათი უნარის მაქსიმალურად რეალიზაციაში. სწრაფვა სრულქმნისკენ. კრედო: საზოგადოების კეთილდღეობა ჩემი (პირადი) კეთილდღეობის საწინდარია.

ლევან ხეთაგური ნიდერლანდების სამეფოს საერთაშორისო კულტურის ფონდ „კავკასიის" პრეზიდენტი, თეატრმცოდნე, პროდიუსერი. დაიბადა თბილისში 1964 წ. 26 ივნისს. მშობლები: ციცინო მედულაშვილი, მიხეილ ხეთაგური. დაამთავრა თეატრალური ინ-ტის თეატრმცოდნეობის ფაკ-ტი (1986), ამსტერდამის უნივერსიტეტი (საერთაშორისო ურთიერთობები კულტურაში, 1996), ამ-

სტერდამ-მაასტრიხტის უნივერსიტეტი (ევროპული „პერფორმინგ არტს მენეჯმენტი" 1997). იყო საპროდიუსერო ცენტრ „არტექსის" გენერალური პროდიუსერი (1993-96), კულტურის სამინისტროს კულტურული პროგრამების დირექციის უფროსი (1996-98). არის თეატრალური ინ-ტის სამეცნიერო სექტორის წამყვანი მეცნიერ-თანამშრომელი (1990), საგარეო ურთიერთობების ხელმძღვანელი (1992), სამეცნიერო საბჭოს წევრი (1995), „კავკასიის" და კავკასიის კულტურული პროგრამების საერთაშორისო ბიუროს ერთ-ერთი დამაარსებელი (1997), დასავლურ ენათა და კულტურათა ინ-ტის სამეცნიერო საბჭოს წევრი (1998), „ვესტ იორკშირის ფლეიჰაუზის" (დიდი ბრიტანეთი) მენეჯერი (1998). გამოქვეყნებული აქვს 50-ზე მეტი სამეცნიერო ნაშრომი. ავტორია წიგნისა „XX საუკუნის ფრანგი დრამატურგები და თეატრის თეორეტიკოსები" (1998); მისი რედაქტორობით გამოიცა წიგნი „თანამედროვე ხელოვნება ნიდერლანდებში" (1997). იყო ლენინური სტიპენდიანტი, მიღებული აქვს საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის I ხარისხის მედალი (1982), სსრკ მეცნიერებათა აკადემიის II ხარისხის დიპლომი (1985). იყო სსრკ თეატრის მოღვაწეთა კავშირის წევრი (1987). არის საქართველოს თეატრის მოღვაწეთა კავშირის (1986), პრეზიდიუმის წევრი (1995), საქართველოს ხელოვნების კრიტიკოსთა ასოციაციის დამფუძნებელი და პრეზიდენტი (1990), ევროპის თეატრალური ინსტიტუტების სტუდენტთა ასოციაციის ნამდვილი წევრი (1990), ევროპის თეატრალური განათლებისა და სასწავლებლების კონსორციუმის ერთ-ერთი დამფუძნებელი და გამგეობის წევრი (1991), „გულივერ ქლირინგ ჰაუზის" წარმომადგენელი კავკასიის რეგიონში (1996), ევროპის თეატრალური კვლევის ინ-ტის საქართველოს წარმომადგენლობის დირექტორი (1996), თეატრის საერთაშორისო ინ-ტის საქართველოს ბიუროს გენერალური მდივანი (1997), „გულივერის" (ევროპელი ინტელექტუალების კავშირი) წევრი (1997).

მისამართი: (სამსახურის) ფონდი „კავკასია". ჭავჭავაძის 45. თბილისი, 380062. ტელ: 25-00-89, ტელ/ფაქსი: 29-43-06, ელ.ფოსტა: SCF@lingua.edu.ge

მუდმივი განათლება, საკუთარი შეცდომების გაანალიზება, ნებისმიერი რელიგიის, კულტურისა და ენის პატივისცემა, კოსმოპოლიტიზმი და დემოკრატიული სახელმწიფო, ნებისმიერი მოქალაქის უფლებების დაცვა და პატივისცემა, როგორც მომავალი მსოფლიოს საფუძველი. ძლიერი საქართველო ერთიანი რეგიონალური პოლიტიკით და საერთო ბაზრით, განვითარებული ძლიერი ეკონომიკით, ღია დემოკრატიული საზოგადოებით და სამოქალაქო აზროვნებით არა მხოლოდ საზოგადოებაში, არამედ ნებისმიერ სახელმწიფო და კერძო სტრუქტურაში.

დალი ხელაია საქართველოს უზენაესი სასამართლოს წევრი. დაიბადა სენაკში 1954 წ. 15 ოქტომბერს. მშობლები: ლამარა კორშია, ავთანდილ ხელაია; მეუღლე — დავით ბუაძე (1952); შვილები: თამარი (1979), თეკლე (1983). დაამთავრა თსუ იურიდიული ფაკ-ტი (1979). იყო ვაკის რ-ნის სასამართლოს სხდომის მდივანი (1973-75), 169-ე საშუალო სკოლის სამართალმცოდნეობის მასწავლებელი (1980-82), უზენაესი სასამართლოს კონსულტანტი (1982-90). უზენაესი სასამართლოს წევრია 1990 წლიდან.

ჰობი: პოეზია, მუსიკა, ხელოვნება.

მისამართი: (სამსახურის) ძმები ზუბალაშვილების 32. თბილისი, 380010. ტელ: 99-09-93. (ბინის) ცაგარელის 73. თბილისი, 380060. ტელ: 37-67-48.

შრომისმოყვარეობა, არჩეული საქმისადმი უსაზღვრო სიყვარული, მიზანდასახულობა, ბრძოლისუნარიანობა, მოყვასის სიყვარული, ერთგულება, სხვისი ტკივილის გათავისება, ქველმოქმედება, სამართლის ძიება, ობიექტურობა, მიმტევებლობა, პატიოსნება, თავმდაბლობა. ვარ ქართული ტრადიციების მატარებელი. ვერ ვეგუები უკეთურებას, გულს მტკენს უმადურობა, გულცივი დამოკიდებულება, ღალატი.

ანზორ ხელაშვილი საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის წევრ-კორესპონდენტი, თსუ პრორექტორი, დოქტორი, პროფესორი. დაიბადა კარდანახში (გურჯაანის რ-ნი) 1938 წ. 19 აგვისტოს. მშობლები: ნინა მამულაშვილი, ალექსანდრე ხელაშვილი; მეუღლე — ინგა თულიანი (1944); შვილები: გოჩა (1966), ნინო (1969), გიორგი (1977). დაამთავრა თსუ ფიზიკის ფაკ-ტი (1962). იყო დუბნის ბირთვულ კვლევათა ინ-ტის ასპირანტი (1962-65), თსუ უმცროსი (1965-69), უფროსი მეცნიერ-თანამშრომელი (1969-73), განყოფილების გამგე (1969-80), ზოგადი ფიზიკის კათედრის გამგე (1986-94), ლაბორატორიის გამგეა 1980 წლიდან, თეორიული ფიზიკის კათედრის გამგეა 1994 წლიდან. დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია „პოტენციალური გაფანტვის თეორიის ზოგიერთი საკითხი" (1967); სადოქტორო — „კორალური სიმეტრია და კვაზიპოტენციალური განტოლებები ჰადრონთა დინამიკაში" (1983). მისი ძირითადი ნაშრომებია: „რქ უპთვენემჭხ ლოჭ თსაომიულ პთყყეჭნმჭ ვ კვთნირვრსეხთნმჩეყკკრლ ზთლთჩე იპეხ ჩთყიმჯ" (1967), „Квазипотееенциаальное уравнение для системы двух частиц соспинами 1/2 (1969), „On the Regularization Scheme and Gauge Choice Ammbiguities in Topologically Massive Gauge Theories" (თანაავტორები: ჯ.გეგელია და ნ.კიკნაძე 1997). დაჯილდოებულია პ.მელიქიშვილის პრემიით (1983).

ჰობი: ჭადრაკი.

მისამართი: (სამსახურის) თსუ. ჭავჭავაძის 1. თბილისი, 380028. ტელ: 22-35-01, ფაქსი: 22-11-03, ელ.ფოსტა: Ankhel@tsu.ge (ბინის) ატენის 20. ბ. 32. თბილისი. ტელ: 23-51-63.

სამართლიანობა, გულისხმიერება, პრინციპულობა, მაღალი პროფესიონალიზმი, ცოდნა, შემოქმედებაში ინტუიცია, მოსწავლის (სტუდენტის) პატივისცემა, ოჯახის სიყვარული, ერთგულება.

შოთა ხელაშვილი ბიზნესის სახელმწიფო ინსტიტუტის რექტორი, საქართველოს ბიზნესის მეცნიერებათა აკადემიის აკადემიკოსი, პროფესორი. დაიბადა გურჯაანის რ-ნში 1946 წ. 8 მარტს. მშობლები: მარიამ ხელაშვილი, ავთანდილ ხელაშვილი; მეუღლე — ალისა ხელაშვილი (1948); შვილები: მადლენი (1969), ანჟელიკა (1970). დაამთავრა თსუ ეკონომიკის ფაკ-ტი (1968). იყო კვების მრეწველობის სამინისტროს შრომის მეცნიერული ორგანიზაციისა და წარმოების მართვის ცენტრის დირექტორი (1976-79), საქართველოს შაქრის კომბინატის გენერალური დირექტორი, სსრკ აგროსამრეწველო კომიტეტის კვალიფიკაციის ამაღლების საკავშირო ინ-ტის ამიერკავკასიის ფილიალის დირექტორი. დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია „წარმოების კონცენტრაციის ეფექტურობისთვის ჩაის მრეწველობაში" (1973). არის 32 სამეცნიერო ნაშრომის ავტორი, ტრადიციონალისტთა კავშირის წევრი.

ჰობი: მშენებლობა, სპორტი, მუსიკა.

მისამართი: (სამსახურის) პუშკინის 7. თბილისი, 380007. ტელ: 92-03-21, 92-13-40. (ბინის) აეროპორტის დასახლების მე-11 ქუჩა, N9-ა. თბილისი, 380061. ტელ: 95-37-30.

ჩემი ცხოვრების კრედოა შევქმნა და ვაშენო. საქართველოში ჩემს მიერ შექმნილია ხუთი სამეცნიერო და სასწავლო ინსტიტუტი შესაბამისი ფილიალებით. რასაც დავისახავ მიზნად, მის განსახორციელებლად მთელ ჩემს ფიზიკურ და გონებრივ პოტენციალს ვახმარ.

ნესტორ ხერგიანი სპორტსმენი, ევროპის ჩემპიონი ძიუდოში. დაიბადა მესტიაში 1975 წ. 20 ივლისს. მშობლები: ლელიკო ხვისტანი, ელიზბარ ხერგიანი; მეუღლე — გვანცა ლომაშვილი (1976); შვილი — ირაკლი (1998). დაამთავრა ფიზკულტურის ინ-ტი (1997). არის 1998 წლის ევროპის ჩემპიონი, სპორტკლუბ

„შევარდენის" წევრი.
ჰობი: სპორტი.
მისამართი: (ბინის) ვარკეთილი-3, II მ/რ. კორპ. 19. თბილისი.
შრომისმოყვარეობა და დისციპლინა.

სიმონ ხეჩინაშვილი ექიმი, პროფესორი, საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის აკადემიკოსი, მეცნიერების დამსახურებული მოღვაწე. დაიბადა ქუთაისში 1919 წ. 26 ნოემბერს. მშობლები: ოლღა ნარსია, ნიკოლოზ ხეჩინაშვილი; მეუღლე — ლალი მიქელაძე (1932); შვილები: დევი (1956), მაია (1958). დაამთავრა თსსი (1941). იყო თსსი ექიმი-ორდინატორი (1941-43), ექიმთა დახელოვნების ინ-ტის ასისტენტი (1944-46), დოცენტი (1946-51), ფიზიოლოგიის ინ-ტის უფროსი მეცნიერ-თანამშრომელი (1949-58). არის ექიმთა დახელოვნების ინ-ტის კათედრის გამგე (1951 წლიდან). დაიცვა სადოქტორო დისერტაცია: „ვესტიბულარული ფუნქცია" (1952). არის 191 სამეცნიერო ნაშრომის ავტორი, მათ შორის 4 მონოგრაფიისა და 2 სახელმძღვანელოსი. არის საქართველოს და რუსეთის სამედიცინო, გერმანიის ბუნებისმეტყველთა („ლეოპოლდინას") აკადემიების წევრი, ბერლინის ჰუმბოლტის სახელობის უნივერსიტეტის საპატიო დოქტორი, ი.ბერიტაშვილის პრემიის ლაურეატი მეცნიერების დარგში, ოტოლარინგოლოგთა საზღვარგარეთის 4 სამეცნიერო საზოგადოების საპატიო წევრი. მისი ბიოგრაფია შეტანილია ცნობარში Who's Who (IBC, Cambridge,1995).
ჰობი: მუსიკა, ცურვა.
მისამართი: (სამსახურის) ჭავჭავაძის 33. ტელ: 23-14-38. (ბინის) ბარნოვის 73, ბ.21. ტელ: 22-46-33.
ყოველთვის აქტიური მომხრე ვიყავი საქართველოს დამოუკიდებლობისა და პროგრესის, ვცდილობდი ხელი შემეწყო ქართული მეცნიერების განვითარებისათვის, დამეწინაურებინა ახალგაზრდა ნიჭიერი სპეციალისტები, დავხმარებოდი ავადმყოფებს.

რამაზ ხეცურიანი ექიმი, თბილისის სახელმწიფო სამედიცინო უნივერსიტეტის რექტორი, პროფესორი. დაიბადა სოფ. ლაილაშში (ცაგერის რ-ნი) 1949 წ. 14 მაისს. მშობლები: თინათინ გორგასლიძე, გრიგოლ ხეცურიანი; მეუღლე — ნაირა ჭაბაშვილი (1949); შვილები: თინათინი (1974), ლევანი (1978). დაამთავრა თსსი სამკურნალო ფაკ-ტი (1973), ასპირანტურა (1976). იყო სამედიცინო ინ-ტის ნორმალური ანატომიის კათედრის ასისტენტი (1978-85), კათედრის დოცენტი (1985-90), პროფესორი (1990 წლიდან), თსსუ პრორექტორი (1991-92). თსსუ რექტორია 1992 წლიდან, ნორმალური ანატომიის კათედრის გამგე— 1997 წლიდან. დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია — „ქართველ ახალშობილთა ანთროპოლოგიურ მაჩვენებელთა დინამიკა აქსელერაციისა და სხვა ფაქტორთა გათვალისწინებით" (1977), სადოქტორო — „ორსულობის სხვადასხვა ეტაპზე და მშობიარობის წინა პერიოდისათვის პლაცენტის სისხლძარღვთა ანგიოარქიტექტონიკის მორფო-ფუნქციური ცვლილებები, ფეტოპლაცენტური კავშირები" (1990). არის 102 სამეცნიერო ნაშრომის ავტორი, მათ შორის 2 მონოგრაფიისა და ერთი სახელმძღვანელოსი. არის საქართველოს სახელმწიფო პრემიის ლაურეატი, საქართველოსა და ოქსფორდის საერთაშორისო ღირსების ორდენის კავალერი, მილენიუმის და ალბერტ შვაიცერის ოქროს მედლის მფლობელი, პოლონეთის, ნიუ-იორკის, მოსკოვის უმაღლესი სკოლის, იუნესკოს, საქართველოს სამედიცინო აკადემიების წევრი, პარლამენტის ჯანმრთელობისა და განათლების კომისიის კონსულტანტი, რექტორთა საბჭოს აღმასრულებელი მდივანი. ჟურნალ „საქართველოს მედიცინის" სარედაქციო კოლეგიის წევრი. საქართველოსა და თურქეთის ერთობლივი „ახალი სამედიცინო ჟურნალის" თანარედაქტორი, სამედიცინო დარგობრივი პროფესორთა საბჭოს თავმ-

ჯდომარე, საქართველოს სწავლულ ექსპერტთა საბჭოს წევრი, ჯანმრთელობის დაცვის სამინისტროს კოლეგიის, „სამედიცინო გაზეთის" სარედაქციო საბჭოს წევრი. მისი ბიოგრაფია შეტანილია ცნობარებში: WHo's Who (IBC, Cambridge, 1997,98)

ჰობი: თევზაობა, ნადირობა, ფოტოხელოვნება.

მისამართი: (სამსახურის) ვაჟა-ფშაველას 33. თსსუ. ტელ:39-26-13. ფაქსი: 53-70-79. (ბინის) იოსებიძის 51, ბ.35. თბილისი 380060. ტელ: 35-46-66.

ჩემი ცხოვრების კრედოა: ვიცოცხლო იმისათვის, რომ ვიშრომო. ჩემი წარმატებები განაპირობა ჩემმა დამოკიდებულებამ შრომისადმი, ჩემმა მასწავლებლებმა და ჩემმა კოლეგებმა, ვისთან ერთადაც ვმუშაობ თბილისის სამედიცინო უნივერსიტეტში. ჩემი მიზანია, ვიყო სტუდენტისათვის საყვარელი ლექტორი, მაქსიმალურად გადავცე მათ ჩემი გამოცდილება. აღვზარდო მაღალკვალიფიციური ექიმი-სპეციალისტები.

ჯონი ხეცურიანი საქართველოს იუსტიციის მინისტრი. დაიბადა სოფ. ლაილაშში (ცაგერის რ-ნი) 1951 წ. 23 ნოემბერს. მშობლები: თინათინ გორგასლიძე, გრიგოლ ხეცურიანი; მეუღლე — როდამ ფაღავა (1955); შვილები: გრიგოლი (1981), კონსტანტინე (1984). დაამთავრა თსუ იურიდიული ფაკ-ტი (1973), ეკონომიკის ფაკ-ტი (1988). იყო ეკონომიკის და სამართლის ინ-ტის ასპირანტი, მეცნიერ-თანამშრომელი (1973-79), კპ ქუთაისის და თბილისის ორგანიზაციების ინსტრუქტორი, რაიკომის მდივანი (1980-85), სახელმწიფოსა და სამართლის ინ-ტის უფროსი მეცნიერ-თანამშრომელი, განყოფილების ხელმძღვანელი, დირექტორის მოადგილე (1985-90), საქართველოს იუსტიციის მინისტრი (1990-92), თსუ დოცენტი, პროფესორი (1992-95), საქართველოს პრეზიდენტის საპარლამენტო მდივანი (1995-99). იუსტიციის მინისტრია 1999 წლიდან. დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია: „მორალური ნორმების მნიშვნელობა სამოქალაქო სამართალში" (1977), სადოქტორო — „სამოქალაქო სამართლის ფუნქციები" (1994). გამოქვეყნებული აქვს მრავალი სამეცნიერო ნაშრომი, 5 წიგნი სამოქალაქო სამართლის, კონსტიტუციის, სისხლის სამართლის პრობლემებზე. 1979 წელს გამოქვეყნდა მისი წერილები სიკვდილით დასჯის გაუქმების შესახებ (ჟურნალი „საბჭოთა სამართალი"). არის საკავშირო ლენინური კომკავშირის პრემიის ლაურეატი მეცნიერების დარგში (1982), საქართველოს სახელმწიფოებრივი დამოუკიდებლობის აღდგენის აქტის (1991) ერთ-ერთი ავტორი, საქართველოს საკონსტიტუციო კომისიის წევრი (1995), მონაწილეობდა საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის შემუშავებასა და მიღებაში (1997). იყო ქართველ ტრადიციონალისტთა კავშირის პოლიტიკური მდივანი (1992-95).

ჰობი: ნადირობა, თევზაობა.

მისამართი: (სამსახურის) რუსთაველის 30. თბილისი 380008. ტელ: 93-27-21. ფაქსი: 99-02-25. (ბინის) ი.ნიკოლაძის 8, ბ.16. თბილისი 380009. ტელ: 29-48-92.

ჩემი ცხოვრების კრედო ანუ მრწამსია: „ენა, მამული, სარწმუნოება", ოჯახის სიყვარული, მეგობრობა. თუკი რაიმე წარმატებისათვის მიმიღწევია, მისი საწინდარი ყოველთვის იყო ჩემი მრწამსისადმი ერთგულება, მიზანსწრაფულობა და შრომისმოყვარეობა, მიუხედავად ჟამთა სიავისა.

მანანა ხვედელიძე მუსიკისმცოდნე-ჟურნალისტი, ქართული რადიოს, რადიო 2-ის ხელმძღვანელი. დაიბადა თბილისში 1959 წ. 2 აგვისტოს. მშობლები: ია უჯმაჯურიძე, შოთა ხვედელიძე. დაამთავრა თბილისის სახელმწიფო კონსერვატორიის მუსიკისმცოდნეობა-საკომპოზიციო ფაკ-ტი(1983). მუშაობდა საქართველოს ტელერადიოკორპორაციაში უმცროს რედაქტორად, რედაქტორად, უფროს რედაქტორად (1985 წლიდან), იყო რადიოკომპანია „ევრიკის" ხელმძღვანელი (1994-97), თანამედროვე ხელოვნების აკადემიის ლექტორი (1995

წლიდან), საქართველოს ჟურნალისტთა ფედერაციის და საქართველოს კომპოზიტორთა კავშირის წევრი. გამოქვეყნებული აქვს სტატიები ჟურნალებსა და გაზეთებში. ავტორია გადაცემებისა: „საუბარი კონცერტის შემდეგ", „საკონცერტო დარბაზებსა და თეატრებში", „100 ოპერა", სიუჟეტებისა რადიოჟურნალ „ჩანგში", პროგრამაში: „მაცნე" და საავტორო პროგრამაში „კონცერტი 6 საათზე", რადიო და ტელეგადაცემებისა ქართველ და უცხოელ მუსიკოსებზე.
ჰობი: ხატვა, ქარგვა, ჯაზური მუსიკის აუდიო-კატალოგის შექმნა, ცურვა.
მისამართი: (სამსახურის) კოსტავას 68. თბილისი 380071. ტელ: 94-16-74, 36-81-01, 36-80-10. (ბინის) დოლიძის 22, ბ. 43. ტელ: 33-55-35.

> **მინდა ვიყო მართალი ყველა სიტუაციაში, უკომპრომისო, პატივს ვცემდე სხვის აზრს, მაგრამ ამასთან დავიცვა საკუთარი სიმართლე, სათანადოდ შევაფასო პროფესიონალიზმი, არ შევიქმნა კერპი და თავად ვიყო თავმდაბალი; კრედოდ გამოვიყენო შემდეგი მოსაზრება: მიზანი არ ამართლებს საშუალებებს, მიყვარდეს და დავიმსახურო სიყვარული; მუდამ სრულვყოფდე ცოდნას; ·ის, რაც შეიძლება გაკეთდეს დღეს, არ გადავდო ხვალისთვის, მახსოვდეს, რომ შემიძლია გავიღო, რათა დავეხმარო.**

თინათინ ხიდაშელი საქართველოს ახალგაზრდა იურისტთა ასოციაციის იურიდიული სწავლების ცენტრის დირექტორი. დაიბადა თბილისში 1973 წ. 8 ივნისს. მშობლები: ზიზილა ურგებაძე, ანზორ ხიდაშელი; მეუღლე — დავით უსუფაშვილი (1968). დაამთავრა თსუ საერთაშორისო სამართლის ფაკ-ტი (1995), ცენტრალური ევროპის უნივერსიტეტი (ბუდაპეშტი, 1996), ფედერალიზმის ინ-ტი (1996), ამერიკის უნივერსიტეტის ადამიანთა უფლებათა ფაკ-ტი (ვაშინგტონი, 1999). იყო საქართველოს პარლამენტის უფროსი სპეციალისტი (1994-95), საერთაშორისო სავალუტო ფონდის იურისტ-ექსპერტი (1996-97), ჰაკაის ამერიკული უნივერსიტეტის თბილისის ინ-ტის მასწავლებელი (1996-98). ახალგაზრდა იურისტთა ასოციაციის წევრია 1994 წლიდან. დაიცვა პოლიტიკურ მეცნიერებათა მაგისტრის ხარისხი თემაზე „როგორ გადავარჩინოთ მრავალეროვნული სახელმწიფო დეზინტეგრაციისგან" (1996). ავტორია 20-მდე სამეცნიერო სტატიისა და წიგნებისა: „საერთაშორისო ორგანიზაციები", „რას ამბობენ სისხლის სამართლის კანონები მესამე სექტორის შესახებ".
ჰობი: თხილამურებით სრიალი.
მისამართი: (სამსახურის) ერეკლე II შეს. N7. თბილისი, 380005. ტელ: 93-61-01, 98-95-60, ფაქსი: 99-50-76. (ბინის) ფანასკერტელის 20. ბ. 81. თბილისი. ტელ/ფაქსი: 33-55-94.

> **უმთავრესი წარმატების მიღწევისთვის საჭიროა საკუთარი თავის რწმენა და საკუთარი შესაძლებლობების მაქსიმალურად საზოგადოების საკეთილდღეოდ გამოყენებით. მთავარია უშურველად გასცემდე, იხარჯებოდე და სამაგიეროდ არაფერს ელოდე. უანგაროდ ნაკეთები სიკეთე არასოდეს დაიკარგება და არ ასცდება მიზანს.**

ელგუჯა ხინთიბიძე საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის წევრ-კორესპონდენტი, ქართველოლოგიური სკოლის ცენტრის დირექტორი, პროფესორი. დაიბადა მახარაძეში (ოზურგეთი) 1937 წ. 7 ივნისს. მშობლები: ლიზა სვანიძე-ხინთიბიძისა, გიორგი ხინთიბიძე; მეუღლე — მზია მენაბდე (1939); შვილები: ზაზა (1963), ირაკლი (1967). დაამთავრა თსუ ფილოლოგიის ფაკ-ტი (1960). იყო თსუ მასწავლებელი (1963 წლიდან), დოცენტი (1965 წლიდან), ფილოლოგიის ფაკ-ტის დეკანი (1976-85), თსუ პრორექტორი (1986-93). პროფესორია 1974 წლიდან, თსუ ქართულ-საზღვარგარეთული ლიტერატურული ურთიერთობების ლაბორატორიის გამგეა 1987 წლიდან, ქართველოლოგიური სკოლის ცენტრის დირექტორი — 1992 წლიდან. დაიცვა სადოქტორო დისერტაცია „მსოფლმხედველობითი პრობლემები „ვეფხისტყაოსნის" მხატვრულ სისტემაში"

(1971). ავტორია წიგნებისა: „ქართულ-ბიზანტიური ლიტერატურული ურთიერთობანი" (1982), „ვარლაამ და იოსაფის ქართულ და ბერძნულ ვერსიათა მიმართებისათვის" (1976), „მსოფლმხედველობითი პრობლემები „ვეფხისტყაოსანში" (1975), „შუასაუკუნეობრივი და რენესანსული „ვეფხისტყაოსანში" (1993). მიღებული აქვს ივანე ჯავახიშვილის პრემია, დამსახურების საერთაშორისო ორდენი (კემბრიჯი). არის შუასაუკუნეების ფილოსოფიის მკვლევართა საერთაშორისო საზოგადოების წევრი, ბიოგრაფიული საერთაშორისო ცენტრის საპატიო წევრი, ამერიკის ბიოგრაფიული ინ-ტის მრჩეველთა საბჭოს საპატიო წევრი. მისი ბიოგრაფია შეტანილია ცნობარებში: International Who's Who of Intellectuals (IBS, Cambridge, 1995-96), The International Directory of Distinguished Leadership (ABI, USA, 1994).

ჰობი: ფიზკულტურა და მუშაობა საკუთარ ბაღში.

მისამართი: (სამსახურის) თსუ. ჭავჭავაძის 1. თბილისი, 380068. ტელ: 29-08-33, ფაქსი: 25-25-01. (ბინის) ატენის შეს. 18-ა. თბილისი, 380079. ტელ: 23-18-00.

მე ყოველთვის ვცდილობდი ჩემი პროფესიული საქმიანობით ვყოფილიყავი დაკავებული; რასაც ვაკეთებდი, მეკეთებინა ჩემი შესაძლებლობის მაქსიმუმის ზღვარზე. ჩემს ახლობლებში, მეგობრებსა და მოწაფეებში ყველაზე მეტად პატივს ვცემდი გულწრფელობას და შრომისმოყვარეობას.

გურამ ხმალაძე „საქართველოს ტელეკომის" გენერალური დირექტორი. დაიბადა ქუთაისში 1940 წ. 25 თებერვალს. მშობლები: სოფია ხმალაძე, ვლადიმერ ხმალაძე; მეუღლე — იულია ხმალაძე (1939); შვილები: ილია (1965), ეკატერინე (1970). დაამთავრა ოდესის კავშირგაბმულობის ელექტროტექნიკური ინ-ტი მრავალარხიანი ელექტროკავშირგაბმულობის განხრით (1965). იყო სატელეფონო ქსელის სამმართველოს ინჟინერი (1965-67), საამქროს უფროსი (1967-69), სატელეფონო კვანძის მთავარი ინჟინერი (1969-71), კვანძის უფროსი (1971-73), ქალაქის სატელეფონო ქსელის სამმართველოს უფროსი (1973-90), „საქსპეცმონტაჟავტომატიკის" უფროსის მოადგილე (1990-92), კომპანია „გუდვილკომის" გენერალური დირექტორი (1994-98). „საქართველოს ტელეკომის" გენერალური დირექტორია 1998 წლიდან. არის კავშირგაბმულობის დამსახურებული მუშაკი, კავშირგაბმულობის საერთაშორისო აკადემიის წევრი.

ჰობი: სპორტი.

მისამართი: (სამსახურის) რუსთაველის 31, 380008. ტელ: 99-91-97, ფაქსი: 00-12-66. (ბინის) ნუცუბიძის 77-ბ, თბილისი. ტელ: 39-17-17.

საქმის ერთგულება, კარიერის ნებისმიერ საფეხურზე მისი მაღალპროფესიულ დონეზე წარმართვა. ადამიანებთან ურთიერთობების ხელოვნება, დროის, ადგილის, ინდივიდუალურობის გათვალისწინებით, თუმცა ყველგან და ყოველთვის პასუხისმგებლობის გრძნობა — ოჯახშიც, სამსახურშიც, მეგობრებთანაც. ცხოვრებისეული პრობლემების განსაკუთრებული დრამატულობის გარეშე აღქმა და, რაც მთავარია, მსუბუქი, უწყინარი იუმორი.

ვახტანგ ხმალაძე პოლიტიკოსი, საქართველოს კონსტიტუციის დაცვის ლიგის პრეზიდენტი. დაიბადა თბილისში 1947 წ. 21 იანვარს. მშობლები: თამარ თუმანიშვილი, იულონ ხმალაძე; მეუღლე — მანანა მაჩხანელი (1950); შვილები: ნინო (1981), ირაკლი (1983). დაამთავრა თსუ ფიზიკის ფაკ-ტი (1969), ასპირანტურა (1972). იყო თსუ მაღალი ენერგიების ფიზიკის ინ-ტის უფროსი მეცნიერ-თანამშრომელი (1973-92), საქართველოს რესპუბლიკური ცენტრალური საარჩევნო კომისის თავმჯდომარის და რესპუბლიკური ცენტრალური საარჩევნო კომისიის თავმჯდომარის მოადგილე, თავმჯდომარის მოვალეობის შემსრულებელი (1991-92), საქართველოს რესპუბლიკის სახელმწიფო საბჭოს წევრი (1992), საპარლამენტო ფრაქცია „რესპუბლიკელების" თავმჯდომარე (1992-

95), საკონსტიტუციო კომისიის თავმჯდომარის მოადგილე (1993-95). დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია (1975). გამოქვეყნებული აქვს 20-მდე სამეცნიერო შრომა ველის კვანტურ თეორიასა და ელემენტარული ნაწილაკების თეორიაში, სტატიები პერიოდიკაში და ნაშრომები პოლიტიკურ და სამართლებრივ საკითხებზე. ეწევა საგანმანათლებლო საქმიანობას კონსტიტუციური სამართლის სფეროში. არის 1995 წლის საქართველოს კონსტიტუციის პროექტის ერთ-ერთი ავტორი, საარჩევნო და რიგი კანონპროექტების ავტორი და თანაავტორი. იყო პოლიტიკური ორგანიზაცია „დას"-ის ერთ-ერთი დამფუძნებელი და ხელმძღვანელი (1989). არის პოლიტიკური მოძრაობა „მრეწველობა გადაარჩენს საქართველოს" წევრი (1999).
ჰობი: მხატვრული ლიტერატურა, სამეცნიერო ფანტასტიკა, კლასიკური მუსიკა, მოგზაურობა, ნადირობა.
მისამართი: (სამსახურის) რუსთაველის 52. თბილისი 380008.ტელ: 98-79-23. (ბინის) გალაკტიონის 3/5. ტელ: 99-05-27.

მიზანი: თავისუფლება — პიროვნული და ეროვნული. პრინციპები: სამართლიანობა, პასუხისმგებლობა საკუთარ სიტყვასა და საქმეზე.

ნოე ხოზრევანიძე საქართველოს პარლამენტის წევრი. დაიბადა სოფ. ღურტაში (ხულოს რ-ნი) 1956 წ. 22 ნოემბერს. მშობლები: შუშანა ხოზრევანიძე, დურმიშხან ხოზრევანიძე; მეუღლე — ციცინო ძირკვაძე (1959); შვილები: ირაკლი (1983), დემნა (1993). დაამთავრა სასოფლო-სამეურნეო ინ-ტის აგრონომიის ფაკ-ტი (1979). იყო სასოფლო-სამეურნეო ინ-ტის ასპირანტი (1979-82), ზოოვეტინსტიტუტის უმცროსი (1981-86), უფროსი (1987-94), წამყვანი მეცნიერ-თანამშრომელი (1994-98), დოცენტი (1998 წლიდან). პარლამენტის წევრია 1995 წლიდან. დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია თემაზე „აჭარის ბუნებრივ საკვებ-სავარგულებზე სასუქების ეფექტურობა" (1989); სადოქტორო „აჭარის მეცხოველეობის საკვები ბაზა და მისი განვითარების პერსპექტივები" (1999). არის 35 სამეცნიერო ნაშრომის ავტორი.
ჰობი: მოგზაურობა.
მისამართი: (სამსახურის) რუსთაველის 8, თბილისი, 380018. საქართველოს პარლამენტი. ტელ: 92-20-27, ფაქსი: 92-20-26. (ბინის) კრწანისი, თბილისი. ტელ: 72-34-81, (მობ) 877 40-62-75.

ჩემი ერისა და ქვეყნის სიყვარული, რაც გახდა ჩემი წარმატების საფუძველი (ამ იდეალებით ვხელმძღვანელობდი დღემდე, როდესაც ქვეყნის რთულ დემოგრაფიულ რაიონებში ათობით ახალ ქართულ სოფელს ვაფუძნებდით).

ალექსანდრე ხომერიკი საქართველოს სახალხო არტისტი, რუსთაველის პრემიის ლაურეატი, ბათუმის ოპერისა და ბალეტის თეატრის სამხატვრო ხელმძღვანელი და სოლისტი. დაიბადა ბათუმში 1948 წ. 13 აგვისტოს. მშობლები: ლილი ჩავლეიშვილი, ავთანდილ ხომერიკი; მეუღლე — მარინე დარჯანია (1956); შვილები: ლილი (1985), ქეთევანი (1986). დაამთავრა კონსერვატორიის ვოკალური ფაკ-ტი (1980). შესრულებული აქვს შემდეგი საოპერო პარტიები: აბესალომი („აბესალომ და ეთერი"), მალხაზი („დაისი"), ბერდო („ლელა"), ლენსკი („ევგენი ონეგინი"), ოტელო („ოტელო"), მანრიკო („ტრუბადური"), ჰერცოგი („რიგოლეტო"), რადამესი („აიდა"), ხოზე („კარმენი") და სხვ. 1978 წლიდან მონაწილეობდა ბულგარეთში, რუმინეთში, თურქეთში, ჩეხოსლოვაკიაში, გერმანიაში, ავსტრიაში, საფრანგეთში, ესპანეთში, რუსეთში და სხვ. გამართულ საოპერო სპექტაკლებსა და კონცერტებში, მსოფლიოს საოპერო თეატრების ფესტივალებში. არის ჩაიკოვსკის VII საერთაშორისო კონკურსის ლაურეატი (1982). საქართველოს სახალხო არტისტია 1985 წლიდან, რუსთაველის პრემიის ლაურეატია 1995 წლიდან, მემედ აბაშიძის პრემიის ლაურეატი — 1997 წლიდან.

მისი ბიოგრაფია შეტანილია ქართულ საბჭოთა ენციკლოპედიაში (1987).
მისამართი: (სამსახურის) ოპერისა და ბალეტის თეატრი. ბათუმი, ტელ: 7-62-40. (ბინის) ზაქარიაძის 8. ბ. 73. თბილისი. ტელ: 39-11-83.

სიმართლე, რომელსაც ვატარებ ცხოვრებაში. ძალიან ძნელია დაეხმარო ყველა ნიჭიერს, უპატრონო, დაამშვიდო იმედგაცრუებულნი. გიყვარდეს შენს გვერდით მყოფი ადამიანები, ეძიო ახალი, აკეთო ყველაფერი, რასაც ხელს მოჰკიდებ, კაცურად. არ ეძიო ადვილი გზა, რომელიც თავიდან აგაცილებს სირთულეებს. ერთი სიტყვით, იცხოვრე კაცურად.

თამაზ ხომერიკი საქართველოს ტელევიზიისა და რადიომაუწყებლობის რექტორი, საქართველოს დამსახურებული ჟურნალისტი. დაიბადა თბილისში 1928 წ. 14 ივნისს. მშობლები: ნინო ხომერიკი, იაკინთე ლისაშვილი-ხომერიკი; მეუღლე — ლია მერაბიშვილი (1935); შვილები: ნანა (1960), ლევანი (1963). დაამთავრა უცხო ენათა ინ-ტის ინგლისური ენის ფაკ-ტი (1953). 1957 წლიდან მუშაობს საქართველოს ტელევიზიაში. გაიარა გზა პასუხისმგებელი რედაქტორიდან ინსტიტუტის რექტორამდე. არის ღირსების ორდენის კავალერი (1997), ჟურნალისტთა კავშირის წევრი (1958 წლიდან), პრეზიდიუმის წევრი (1992 წლიდან), კინუმატოგრაფისტთა კავშირის წევრი (1966 წლიდან), გამგეობის წევრი (1996 წლიდან). არის სსრკ სპორტის ოსტატი.
ჰობი: სპორტი.
მისამართი: (სამსახურის) კოსტავას 68. თბილისი 380071. ტელ: 36-86-33, 94-25-39. (ბინის)გოგებაშვილის 43, ბ.29. ტელ: 22-67-35, 22-89-28.

ჩემი ცხოვრებისეული კრედო ყოველთვის იყო— ბრძოლა სამართლიანობის, სიმართლისა და სიკეთისათვის; სამშობლოს, ენის და რწმენის ერთგულება საქმით და არა დეკლარატიულად, რისთვისაც არაერთი უსიამოვნება შემხვედრია, მაგრამ გზიდან არასოდეს გადამიხვევია.

ლელა ხომერიკი სამოქალაქო კულტურის საერთაშორისო ცენტრის პროგრამების კოორდინატორი. დაიბადა რუსთავში 1966 წ. 27 მარტს. მშობლები: იზა დიდებულიძე, გენო ხომერიკი; მეუღლე — პაატა ჯავახიშვილი (1966). დაამთავრა თსუ ისტორიის ფაკ-ტი (1989). იყო ისტორიის ინ-ტის მეცნიერ-თანამშრომელი (1990-95), ჩინეთის ელჩის თანაშემწე, საერთაშორისო საზოგადოება „სამართლიანი არჩევნების" პრეს-მდივანი (1995-96), ქართველ გამომცემელთა ასოციაციის გამგეობის წევრი და აღმასრულებელი მდივანი (1996-98), თბილისის პირველი წიგნის ბაზრობის დირექტორი (1996). არის ჟურნალ „ახალი თარგმანების" დამფუძნებელი და რედაქტორი (1992), საქართველოს ISBN-ის სააგენტოს სამეთვალყურეო საბჭოს წევრი (1998). სამოქალაქო კულტურის საერთაშორისო ცენტრის (სკსც) გამგეობის წევრი და პროგრამების კოორდინატორია 1996 წლიდან. გამოქვეყნებული აქვს საარჩევნო თემატიკასა და ქალთა საკითხებთან დაკავშირებული სტატიები. მონაწილეობდა სკსც-ის პროექტებში: „მოქალაქეთა საარჩევნო უფლებების ძირითადი გარანტიები", ადგილობრივი თვითმმართველობის არჩევნების კონტროლის პროცესის ეფექტურობისთვის", „ქალთა საზოგადოებრივი ორგანიზაციების საქმიანობა საქართველოში". კითხულობს ჩინეთის ისტორიის კურსს აზიისა და აფრიკის ინ-ტში (1996).
მისამართი: (სამსახურის) ბაქოს 20-ა. ტელ: 95-38-73. (ბინის) ჯავახიშვილის 66. ტელ: 95-79-22.

როლანდ ხომერიკი საქართველოს კალათბურთის ფედერაციის პირველი ვიცე-პრეზიდენტი. დაიბადა თბილისში 1934 წ. 2 იანვარს. მშობლები: მარგალიტა ხომერიკი, გიორგი ხომერიკი; მეუღლე — სვეტლანა ხომერიკი (1945); შვი-

ლები: გიორგი (1971), ირაკლი (1976). დაამთავრა სპი ქიმიის ტექნოლოგიური ფაკ-ტი (1958), ფიზიკური კულტურის ინ-ტი (1977). იყო კერამიკული კომბინატის საამქროს ოსტატი (1959-60), ცხიმკომბინატის საამქროს უფროსი (1961), საშენ მასალათა ინ-ტის საცდელი ქარხნის საამქროს უფროსი (1961-72), სპორტკომიტეტის სახელმწიფო მწვრთნელი კალათბურთში (1972-76), ქალთა ნაკრების მთავარი მწვრთნელი (1976-80), სპორტკომიტეტის სპორტთამაშების სამმართველოს უფროსი (1980-91). კალათბურთის ფედერაციის პირველი ვიცე-პრეზიდენტია 1991 წლიდან. არის საქართველოს დამსახურებული მწვრთნელი (1975 წლიდან), საერთაშორისო კატეგორიის არბიტრი (1973). იყო სსრკ ჩემპიონი იუნიორთა შორის (1952), სტუდენტთა ნაკრების წევრი. მონაწილეობდა სსრკ ჩემპიონატებში, მსაჯობდა მრავალ საერთაშორისო ტურნირს და ჩემპიონატს. იყო სკკპ წევრი (1963-89).

ჰობი: წიგნები, პრესა.

მისამართი: (სამსახურის) ჭავჭავაძის 49-ა. თბილისი, 380062. ტელ: 23-53-84, ფაქსი: 29-28-76. (ბინის) ვაჟა-ფშაველას მე-4 კვ. კორპ. 1-ა. ბ. 56. თბილისი, 380086. ტელ: 32-79-25.

საქმისადმი კეთილსინდისიერი დამოკიდებულება, შრომისმოყვარეობა, დაწყებული საქმის ბოლომდე მიყვანა, პრინციპულობა და სამართლიანობა, საკუთარი შეცდომების აღიარება, ყურადღება ყველას მიმართ, თავმდაბლობა. ჩემი მიზანი ყოველთვის იყო და არის, ჩემი მოკრძალებული წვლილი შევიტანო საქართველოს კალათბურთის გამარჯვებაში.

ადელინა ხონიაკინა საქართველოს უზენაესი სასამართლოს მოსამართლე. დაიბადა სოფ. საქობოში (სიღნაღის რ-ნი) 1926 წ. 29 ნოემბერს. მშობლები: ლარისა ბურაკოვსკაია, ივანე ხონიაკინი; მეუღლე — ალექსი ბაქრაძე (1927); შვილები: შალვა (1947), ლალი (1951). დაამთავრა თსუ იურიდიული ფაკ-ტი (1950). უზენაესი სასამართლოს მოსამართლეა 1956 წლიდან. არის საქართველოს დამსახურებული იურისტი (1987). დაჯილდოებულია საქართველოს უმაღლესი საბჭოს საპატიო სიგელით (1963), შრომის ვეტერანის მედლით (1987).

ჰობი: ბაღ-ბოსტანში მუშაობა, განსაკუთრებით ვარდების გამრავლება.

მისამართი: (სამსახურის) ძმები ზუბალაშვილების 32. თბილისი, 380010. ტელ: 93-57-41. (ბინის) დ.გამრეკელის 6. თბილისი. ტელ: 29-48-55.

ჯერ კიდევ სკოლაში სწავლისას, დიდი სამამულო ომის პერიოდში, ფრონტზე მყოფი მამისთვის მიწერილ ბოლო წერილში პირობას ვდებდი, რომ გავხდებოდი იურისტი და მთელი სიცოცხლე სამართლიანობისთვის ვიბრძოლებდი. არ ვიცი მამამ დაღუპვამდე მიიღო თუ არა ეს წერილი. მე კი შევასრულე ეს პირობა. ამ ბრძოლის გზაზე ბევრი დაბრკოლება და უსიამოვნება შემხვდა. ამან არ შემაშინა და დღესაც მხოლოდ სიმართლისა და სამართლიანობისთვის ბრძოლის პრინციპებით ვხელმძღვანელობ.

რუსუდან ხოფერია სპორტსმენი, მსოფლიო ჩემპიონი ბატუტზე ხტომაში, საქართველოს ტანვარჯიშის სახეობათა ფედერაციის ვიცე-პრეზიდენტი, საერთაშორისო კლასის სპორტის ოსტატი. დაიბადა თბილისში 1972 წ. 9 სექტემბერს. მშობლები: იზო ხოფერია, გერმანე ხოფერია; მეუღლე — შალვა ბუხრაშვილი (1972); შვილი — თორნიკე (1991). დაამთავრა ფიზკულტურის ინ-ტი (1993). არის IX სპარტაკიადის ჩემპიონი (1986), ევროპის ახალგაზრდული პირველობის ჩემპიონი (1986), ევროპის ჩემპიონი (1987, 1989, 1997), ევროპის ჩემპიონატის ვერცხლის პრიზიორი (1987, 1993, 1995), ევროპის ჩემპიონატის ბრინჯაოს მედლის მფლობელი (1987), მსოფლიო ჩემპიონი (1988), მსოფლიო ჩემპიონატის ვერცხლის მედლის მფლობელი (1990), მსოფლიო თასის მფლობელი (1993), საქართველოს, საკავშირო, მრავალი საერთაშორისო ტურნირის გა-

მარჯვებული და პრიზიორი. ღირსების ორდენის კავალერი (1997).
ჰობი: მუსიკა, მხატვრული ლიტერატურა.
მისამართი: (სამსახურის) სანაპიროს 8. თბილისი, 380009. ტელ: 99-09-41, 99-58-82. (ბინის) ჭყონდიდელის 20. ბ. 24. თბილისი, 380080.

1982 წლიდან ვვარჯიშობდი ბატუტზე ხტომებში თენგიზ ხუდოევის ხელმძღვანელობით. 1988 წლიდან ვვარჯიშობ ზაურ ხელაშვილთან. ვარ საერთაშორისო კლასის სპორტის ოსტატი, მსოფლიოს აბსოლუტური ჩემპიონი, ევროპის მრავალგზის ჩემპიონი, მსოფლიო თასის მფლობელი. ჩემი მიზანია ჩვენი სახელმწიფოს იმიჯის ზრდა მაღალი სპორტული მაჩვენებლებით.

ვალერიან ხრუსტალი საქართველოს უზენაესი სასამართლოს მოსამართლე. დაიბადა გურჯაანში 1959 წ. 25 იანვარს. მშობლები: სირანა მესხიშვილი, თენგიზ ხრუსტალი; მეუღლე — ლალი კვეზერელი (1964); შვილი — თენგიზი (1994). დაამთავრა თსუ იურიდიული ფაკ-ტი (1985). იყო უზენაესი სასამართლოს სხდომის მდივანი, უფროსი ინსპექტორი (1981 წლიდან), საჩივრებისა და მოქალაქეთა მისაღები განყოფილების კონსულტანტი (1985 წლიდან), უზენაესი სასამართლოს პლენუმისა და პრეზიდიუმის სამდივნოს უფროსი (1986 წლიდან), თბილისის საქალაქო სასამართლოს წევრი (1987 წლიდან). უზენაესი სასამართლოს წევრია 1988 წლიდან.
მისამართი: (სამსახურის) ძმები ზუბალაშვილების 32. თბილისი, 380010. ტელ: 93-43-54.

ჩემი მიზანია, რომ მომავალმა თაობამ იცხოვროს აყვავებულ საქართველოში, რისთვისაც საჭიროა ყველამ თავისი საქმე ნამუსიანად აკეთოს. ჩემთვის, როგორც მოსამართლისთვის, უმთავრესია სამართლიანობის პრინციპის დაცვა, რისთვისაც უკან არასოდეს დამიხევია. კაცმა ისე უნდა იცხოვროს, რომ მართალი იყო შენი ხალხისა და საკუთარი შვილების წინაშე. ჩემთვის კაცობის ეტალონია მამაჩემი, რომელიც ნიმუშია იმისა, თუ როგორ უნდა იცხოვრო კაცმა ამქვეყნად.

ჯიბსონ ხუნდაძე საქართველოს დამსახურებული მხატვარი, სახალხო მხატვარი. დაიბადა თბილისში 1927 წ. 18 ოქტომბერს. მშობლები: ელისაბედ ვაშაკიძე, ხარიტონ ხუნდაძე; მეუღლე — ცისანა სამუნაშვილი (1939); შვილები: დალი (1951), ჯარჯი (1964). დაამთავრა თსსა ფერწერის ფაკ-ტი (1952). იყო ი.ნიკოლაძის სახელობის სამხატვრო სასწავლებლის (1957-60), თსუ ხელოვნების განყოფილების (1962-64), თტუ არქიტექტურის ფაკ-ტის ხატვა-ფერწერის პედაგოგი. მხატვართა კავშირის გამგეობისა და პრეზიდიუმის წევრი. მისი გამოფენები მოეწყო საქართველოში, რუსეთში, საფრანგეთში, გერმანიაში, პოლონეთში, იაპონიაში, უკრაინაში, ისლანდიასა და შვეიცარიაში, წერილები თანამედროვე ხელოვნების საკითხებზე ქვეყნდება ჟურნალებსა და გაზეთებში. არის VI მსოფლიო ფესტივალის ლაურეატი (1956). მისი ნამუშევრები დაცულია საქართველოს ხელოვნების მუზეუმში, კულტურის სამინისტროს ფონდში, საფრანგეთის, აშშ, იტალიის, ავსტრიის კერძო კოლექციებში. მისი ბიოგრაფია შეტანილია IBC-ს 25-ე გამოცემაში.
ჰობი: მოგზაურობა საქართველოს მთა-ბარში (ფეხით).
მისამართი: (ბინის) წუცუბიძის 159. ტელ: 32-46-41.

უკომპრომისო ბრძოლა თავისუფალი აზრის გადარჩენისთვის. ქართულ ხელოვნებაში ჩვენი ფოლკლორისა და სიმღერების შესატყვისი ეკვივალენტური თანამედროვე ფორმით ფერისა და პლასტიკის ენაზე ამეტყველება და დავით კაკაბაძის შეგონება ქართული რენესანსის მე-12 საუკუნიდან ჩატეხილი ხიდის აღდგენა ევროპულ ხელოვნებასთან კავშირში.

ზურაბ ხუნტუა ჩხოროწყუს რაიონის გამგეობის თავმჯდომარე. დაიბადა

ჩხოროწყუში 1956 წ. 4 ივნისს. მშობლები: ნათელა ქებურია-ხუნტუა, შალვა ხუნტუა; მეუღლე — იზაბელა კიკალიშვილი-ხუნტუა (1956); შვილები: ნათია (1982), შალვა (1984). დაამთავრა ყაზანის უნივერსიტეტის იურიდიული ფაკ-ტი (1978). იყო კომკავშირულ სამუშაოზე (1978-85), საერთაშორისო ახალგაზრდობის ბიურო „სპუტნიკის" თავმჯდომარე (1985-89), საქართველოს უცხოეთთან მეგობრობისა და კულტურული საზოგადოების სტრუქტურის ფირმა „ჰორიზონტის" დირექტორი (1989-97). ჩხოროწყუს რ-ნის გამგეობის თავმჯდომარეა 1997 წლიდან. მილებული აქვს მედალი „შრომითი მამაცობისთვის". არის მოქალაქეთა კავშირის წევრი.
ჰობი: სპორტი.
მისამართი: (სამსახურის) სტალინის 5, ჩხოროწყუ. ტელ: 2-22-22. (ბინის) სამტრედიის 4/31. თბილისი. ტელ: 34-16-48.

ვაკეთოთ დიდი, კარგი და კეთილი საქმეები ხალხის საკეთილდღეოდ. თანამედროვე ეტაპზე ბრძოლა საზოგადოებრივი აზრის გამთლიანებისთვის სამეგრელოში.

ნესტორ (მამუკა) ხურცილავა საქართველოს პარლამენტის წევრი, სასამართლო რეფორმების ქვეკომიტეტის თავმჯდომარე. დაიბადა ხონის რაიონში 1965 წ. 3 ივლისს. მშობლები: ნარგიზ კეთილაძე, გიორგი ხურცილავა; მეუღლე — მეგი ლორთქიფანიძე (1965); შვილები: ირაკლი (1991), დავითი (1995). დაამთავრა თსუ იურიდიული ფაკ-ტი (1989). იყო იუსტიციის მინისტრის თანაშემწე (1990-95), მინისტრთა საბჭოს მრჩეველი (1995). პარლამენტის წევრია 1995 წლიდან. არის მოქალაქეთა კავშირის წევრი 1995 წლიდან.
ჰობი: მუსიკა.
მისამართი: (სამსახურის) რუსთაველის 8. თბილისი, 380018. საქართველოს პარლამენტი. ტელ: 93-47-41.

ცოდნის გაღრმავება, მეგობრობა ინტელიგენციასთან, დაუზარებელი მუშაობა საკუთარ თავზე და საზოგადოებასთან, საქმისადმი ერთგულება, ოჯახისადმი სიყვარული და პატივისცემა, საზოგადოებაში თავმდაბლობა, ხალხის სიყვარული და, რაც მთავარია, ქვეყნის ერთგულება.

თეიმურაზ ხურციძე საქართველოს პარლამენტის წევრი. დაიბადა საჩხერეში 1945 წ. 9 მაისს. მშობლები: ლოლა მჭედლიშვილი, ალექსანდრე ხურციძე; მეუღლე — მანანა ჩხეიძე; შვილები: ეკა (1970), ერეკლე (1975). დაამთავრა სპი კვების ტექნოლოგიის ფაკ-ტი (1970), თსუ ეკონომიკის ფაკ-ტი (1985). იყო საქართველოს ცეკვის აკადემიური ანსამბლის სოლისტი (1962-68), კვების მრეწველობის სამინისტროს ინჟინერი, ეკონომისტი, განყოფილების უფროსი (1970-84), „საქსურსათსაბითუმო" ვაჭრობის უფროსი, ვაჭრობისა და მატერიალური მომარაგების მინისტრის პირველი მოადგილე (1972-95). არის ეკონომიკურ მეცნიერებათა კანდიდატი (1988).
ჰობი: სპორტი, მუსიკა.
მისამართი: (სამსახურის) საქართველოს პარლამენტი. რუსთაველის 8. თბილისი, 380018.

შრომა და საქართველოს სიყვარული.

ნანა ხუსკივაძე მსახიობი. დაიბადა თბილისში 1965 წ. 25 დეკემბერს. მშობლები: ბელა მირიანაშვილი, იუზა ხუსკივაძე; მეუღლე — ბექა გოცაძე (1965); შვილი — ერეკლე (1984). დაამთავრა თსთი სამსახიობო ფაკ-ტი (1986). რუსთაველის თეატრის მსახიობია 1986 წლიდან. შეასრულა შემდეგი როლები სპექტაკლებსა და კინოფილმებში: ანა ფრანკი („ანა ფრანკის დღიური"), დარიკო, ვერიჩკა („სამანიშვილის დედინაცვალი"), ისკრა („ამაღამ მგონი იქნება ქარი"),

ლენა („ლეონსი და ლენა"), ოფელია („ჰამლეტი"), მარტირიო („ბერნარდა ალბას სახლი"), ცოლი („სეჩუანელი კეთილი ადამიანი"), ქეთი („ეს თავისუფალი პეპლები"), თინათინი („სამგვარი სიყვარული"), ალტი („ქალები ნისლში"), სმერალდინა („ქალი—გველი"), ქეთი (კინოფილმი „მხოლოდ ერთხელ"), მაია (კინოფილმი „კალმასობა იოანესი").

მისამართი: (სამსახურის) რუსთაველის 17. რუსთაველის თეატრი. (ბინის) თამარაშვილის 19ა. ტელ: 39-18-99.

ჩემს უბის წიგნაკში არის ასეთი გრაფა — „Don't forget" (გახსოვდეს, არ დაივიწყო), სადაც დიდი ხნის წინათ ჩავწერე და დღესაც ძალიან ვცდილობ არ დავივიწყო: „ღმერთო, მომეცი მოთმინება ავიტანო ის, რისი შეცვლაც არ შემიძლია, ძალა, რომ შევცვალო ის, რაც შემიძლია და გონიერება, რომ განვასხვავო ერთი მეორისაგან". (კურტ ვონეგუტი).

გიორგი ხუციშვილი კონფლიქტოლოგი, კონფლიქტებისა და მოლაპარაკებების საერთაშორისო კვლევითი ცენტრის დამაარსებელი და დირექტორი, პროფესორი. დაიბადა თბილისში 1948 წ. 15 ნოემბერს. მშობლები: სოფიო თარალაშვილი-ხუციშვილი, შოთა ხუციშვილი; მეუღლე — ნინო ციხისთავი (1966); შვილი — ვიქტორია-სოფიო (1996). დაამთავრა თსუ მექანიკა-მათემატიკის ფაკ-ტი (1971). იყო ფილოსოფიის ინ-ტის მეცნიერ-თანამშრომელი (1972-79), მეცნიერებათა აკადემიის პრეზიდიუმთან არსებული მეთოდოლოგიის საბჭოს თავმჯდომარის მოადგილე (1980-88), თბილისის უცხო ენათა ინ-ტის დოცენტი (1982-92), ადამიანის უფლებათა დაცვისა და ეროვნებათაშორისი ურთიერთობის სახ. კომიტეტის კონფლიქტების ანალიზის ცენტრის ხელმძღვანელი (1992-93), სტენფორდის უნივერსიტეტის მიწვეული პროფესორი (აშშ. 1993-94). კონფლიქტებისა და მოლაპარაკებების საერთაშორისო კვლევითი ცენტრის დამაარსებელი და დირექტორია 1994 წლიდან. დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია: „უსასრულობის პრობლემა ფილოსოფიასა და მათემატიკაში" (1977), სადოქტორო — „თეორიული აზროვნების სტრუქტურის გენეზისი" (უკრაინა, 1991). ავტორია ორი მონოგრაფიისა და 68 სამეცნიერო ნაშრომისა, გამოქვეყნებული აქვს ერთი მოთხრობა და მრავალი პუბლიცისტური წერილი. მიღებული აქვს მაკარტერის, სოროსის, IREX-ის, კარნეგის ფონდების და ნატოს გრანტები და სტიპენდიები (1993-94). იყო საქართველოს ფილოსოფიის მეცნიერებათა აკადემიის ვიცე-პრეზიდენტი (1995-97), საერთაშორისო პოლიტოლოგიური ასოციაციის წევრი (1996-98). მისი ბიოგრაფია შეტანილია ცნობარებში: "International Directory of Distinguished Leadership" (7th edition, ABI, 1997), "International Who's Who of Intellectuals (12th edition, Cambridge, IBC,1998).

ჰობი: პარანორმალური მოვლენები.

მისამართი: (სამსახურის) ი.მაჩაბლის 5. თბილისი 380007. ტელ: 99-99-87. ფაქსი: 93.91.78. ელ-ფოსტა: iccn@access.sanet.ge

თამაზ ხუციშვილი საქართველოს დამსახურებული მხატვარი. დაიბადა თბილისში 1943 წ. 19 აპრილს. მშობლები: თამარ ტოგონიძე, გრიგოლ ხუციშვილი; მეუღლე — ელეონორა ხუციშვილი (1947); შვილი — გია (1966). დაამთავრა თსსა სახვითი ხელოვნების ფაკ-ტი (1966). გაფორმებული აქვს რუსთაველის, მინიატურების თეატრების, თბილისის კონსერვატორიის საოპერო სტუდიის სპექტაკლები. იყო პეკინის სამხატვრო ინ-ტის პედაგოგი (1998). არის საქართველოს პედაგოგიურ მეცნიერებათა აკადემიის წევრ-კორესპონდენტი, თსსა პროფესორი, საქტელერადიო კორპორაციის I არხის საავტორო გადაცემების „უჩარჩოოდ" წამყვანი (1994 წლიდან). მისი ნამუშევრები დაცულია საქართველოს ხელოვნების სახელმწიფო მუზეუმში, სამხატვრო ფონდში, მოსკოვის ტრეტიაკოვის გალერეაში, აღმოსავლეთის ხალხთა და ხე-

ლოვნების მუზეუმში, საქართველოს და საზღვარგარეთის კერძო კოლექციებში.
მისამართი: (ბინის) ი.ნიკოლაძის შესახვევი 6. ტელ: 22-77-79.

კახი ხუციშვილი „ქართული ფილმის" დამდგმელი მხატვარი, საქართველოს სახალხო მხატვარი, რუსთაველის პრემიის ლაურეატი. დაიბადა სოფ. ართანაში (თელავის რ-ნი) 1928 წ. 14 ივლისს. მშობლები: სიდონია ხუციშვილი, იოსებ ხუციშვილი; მეუღლე — ლიანა ხუციშვილი (1933); შვილები: ნინო (1962), გიორგი (1965). დაამთავრა თსსა ფერწერისა და დეკორატიული ხელოვნების ფაკ-ტი (1954). გააფორმა ფილმები „მაგდანას ლურჯა" (1954), „ჩვენი ეზო" (1957), „სხვისი შვილები" (1958), „მაია წყნეთელი" (1959), „მე, ბებია, ილიკო და ილარიონი" (1962), „დიდოსტატის მარჯვენა" (1970), „რეკორდი" (1972), „დათა თუთაშხია" (1977), „კაცია ადამიანი?!" (1979), „ნიგნი ფიცისა" (1984), „თეთრი ბაირაღები" (1989). თანამშრომლობდა გამომცემლობებთან „ნაკადული", „მერანი", „საბჭოთა საქართველო", „ცოდნა" როგორც ილუსტრატორი. არის კინოსტუდია „ქართული ფილმის" დამდგმელი მხატვარი (1954 წლიდან დღემდე). კინემატოგრაფისტთა კავშირის წევრია 1960 წლიდან, მხატვართა კავშირისა — 1981 წლიდან. სახალხო მხატვარია 1984 წლიდან, რუსთაველის პრემიის ლაურეატია 1985 წლიდან. მიღებული აქვს სსრკ სახ. პრემია (1981).
ჰობი: კარგი ქართული ჰურმარილი და ქართული სიმღერები.
მისამართი: (სამსახურის) ახმეტელის 8, თბილისი, კ/ს „ქართული ფილმი". ტელ: 52-06-27. (ბინის) ნუცუბიძის 74. თბილისი. ტელ: 32-86-99.

საქართველოს სრული დამოუკიდებლობა, ქართველი ერის სულიერი და ფიზიკური სიჯანსაღე, ოჯახის სითბო, მოყვასის სიყვარული და, რაც ყველაზე მთავარია, შენი დამოუკიდებელი სახის პოვნა, შენს შემოქმედებაში უკომპრომისო და პატიოსანი ღვაწლი.

ვანო ხუხუნაიშვილი საქართველოს პარლამენტის წევრი. დაიბადა თერჯოლაში 1963 წ. 5 სექტემბერს. მშობლები: ნანი ცქიფურიშვილი, რევაზ ხუხუნაიშვილი. დაამთავრა თსუ ბიოლოგიის ფაკ-ტი (1986). მუშაობდა მშენებლობის სამინისტროს N2 ტრესტში (1980-81); იყო „საქსახაგრომრეწვის" თერჯოლის ღვინის კომბინატის მიკრობიოლოგი (1986-88), სახელმწიფო საბჭოს წევრი (1992). პარლამენტის წევრია 1992 წლიდან. იყო ედპ-ის წევრი (1986 წლიდან). არის სახალხო პარტიის წევრი.
მისამართი: (სამსახურის) რუსთაველის 8, თბილისი, 380018. საქართველოს პარლამენტი. (ბინის) ვაჟა-ფშაველას V კვ. I კორპ. ტელ: 23-56-20.

თამაზ ხუხუნაშვილი საქართველოს პარლამენტის წევრი. დაიბადა თბილისში 1959 წ. 23 აპრილს. მშობლები: ნატო ბოჭორიშვილი, რევაზ ხუხუნაშვილი; მეუღლე — ლია სიგუა (1962); შვილები: ქეთევანი (1987), გიორგი (1990). დაამთავრა თსუ ფიზიკის ფაკ-ტი (1980). მუშაობდა სტაბილური იზოტოპების ს/კ ინ-ტში (1980-95). დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია „ლაზერებისა და პლაზმის ფიზიკა" (1989). იყო საზოგადოებრივი ორგანიზაცია „დასის" წევრი" (1989-92). ედპ-ის წევრია 1992 წლიდან. არის სპორტის ოსტატობის კანდიდატი ჭადრაკში.
ჰობი: ჭადრაკი.
მისამართი: (სამსახურის) საქართველოს პარლამენტი. რუსთაველის 8. თბილისი, 380018. (ბინის) ვაჟა-ფშაველას მე-2 კვ. კორპ. 20. ბ. 42. თბილისი, 380086. ტელ: 32-86-05.

საქართველოს უანგარო სიყვარული, სამართლიანობა და სიმართლე, ზნეობა, შრომისმოყვარეობა.

ჯ

ვახტანგ ჯავახაძე მწერალი, გამომცემლობა „საქართველოს" მთავარი რედაქტორი. დაიბადა ქუთაისში 1932 წ. 29 ივლისს. მშობლები: შუშანა მარგალიტაძე, რომანოზ ჯავახაძე; მეუღლე — ნანა ღრუბელაშვილი (1941); შვილები: ირაკლი (1968), ირინე (1977). დაამთავრა თსუ ფილოლოგიის ფაკ-ტის ჟურნალისტიკის განყოფილება (1956). 1956 წლიდან მუშაობს გამომცემლობა „საქართველოში", გამომცემლობის მთავარი რედაქტორია 1980 წლიდან. არის საქართველოს მწერალთა კავშირის წევრი. გამოქვეყნებული აქვს ლექსების კრებულები: „საყვარელი ქარები", „ნანვიმარი ქუჩები", „სამხრეთი", „მეშვიდე", „მარტი, აპრილი, მაისი", „შედარება", „და ასე შემდეგ", „მომიკითხე ზღვა", „ვახტანგური", ბიოგრაფიული რომანი „უცნობი" (აპოლოგია გ.ტაბიძისა). არის გალაკტიონ ტაბიძის პრემიის ლაურეატი. მისი ბიოგრაფია შეტანილია ქართულ ენციკლოპედიაში.
ჰობი: მხატვართა ალბომების შეგროვება.
მისამართი: (სამსახურის) მარჯანიშვილის 5. თბილისი 380002. ტელ: 95-29-27. (ბინის) ყაზბეგის 29, ბ.17. ტელ: 39-09-29.

ღვთისმორწმუნეობა, მოყვასის სიყვარული, სამართლიანობისათვის თავის გამოდება, გულწრფელობა, შემწყნარებლობა, გაჭირვებულისადმი თანაგრძნობა და დახმარება... მოკლედ: „ათი მცნება" — ათივე!

ვახტანგ ჯავახაძე სპორტსმენი, მსოფლიო ჩემპიონი მკლავჭიდში. დაიბადა თბილისში 1975 წ. 17 ივლისს. მშობლები: ნინო დათუნაშვილი-ჯავახაძე, რამაზ ჯავახაძე. დაამთავრა თსუ კომერციის ფაკ-ტი (1997). არის ევროპის სამგზის ჩემპიონი (1996-98), მსოფლიო ჩემპიონატის 2 ვერცხლის მედლის მფლობელი (1997), საერთაშორისო ტურნირ „ოქროს დათვის" გამარჯვებული პროფესიონალთა შორის (1997), საქართველოს ჩემპიონი მძიმე წონაში (1998), მსოფლიო ჩემპიონი (ეგვიპტე 1998). სხვადასხვა ჩემპიონატზე მოპოვებული აქვს 20-მდე მედალი.
ჰობი: ზღვა, მუსიკა, ხატვა.
მისამართი: (ბინის) ქვიშხეთის ქ. 6. ბ. 25. თბილისი. ტელ: 61-45-52.

ვარ მიზანსწრაფული, ნებისყოფიანი, შრომისმოყვარე. დიდი სიყვარული ჩემი ერისა და ქვეყნისადმი. მინდა გავხდე მსოფლიოს ერთ-ერთი უძლიერესი პიროვნება როგორც სპორტში, ისე საზოგადოებრივ ცხოვრებაში.

ნინო ჯავახიშვილი ექიმი, საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის ექსპერიმენტული მორფოლოგიის ინსტიტუტის დირექტორი, საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის აკადემიკოსი, მეცნიერების დამსახურებული მოღვაწე. დაიბადა მოსკოვში 1914 წ. 7 ნოემბერს. მშობლები: ზინაიდა მოსურსკაია, ალექსანდრე ჯავახიშვილი; მეუღლე — მამია კომახიძე (1906). დაამთავრა თსსი სამკურნალო ფაკ-ტი(1935). იყო თსსი ადამიანის ანატომიის კათედრის ასისტენტი (1935-48), დოცენტი (1948-49), ექსპერიმენტული მორფოლოგიის ინ-ტის უფროსი მეცნიერ-თანამშრომელი (1946-49), განყოფილების გამგე (1945-58), დირექტორის მოადგილე (1958-59). ინ-ტის დირექტორია 1959 წლიდან. დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია: „ჯვარედინი ხვეულის ანგიოარქიტექტონიკის ცვლილება საძილე არტერიის გადაგვარების შემდეგ" (1941), სადოქტორო — „ზურგის ტვინის ნერვული წნულების სიმპათიკური წვეროს ფორმა და მათი

ურთიერთობა" (1948). არის 315 სამეცნიერო ნაშრომის ავტორი, მათ შორის 7 მონოგრაფიისა. იყო საქართველოს ქალთა რესპუბლიკური საბჭოს თავმჯდომარე (1946-96), არის საპატიო თავმჯდომარე, ბულგარეთის, უნგრეთის, ჩეხეთის, რუსეთის, უკრაინის, აზერბაიჯანის, სომხეთის სამეცნიერო საზოგადოებების საპატიო წევრი.

ჰობი: ფოტოგრაფია, კინემატოგრაფი.

მისამართი: (სამსახურის) მ.ჭიაურელის 2. ტელ: 52-09-06. (ბინის) ფასანაურის 19. ბ. 8. ტელ: 22-06-75.

გურამ ჯაიანი შპს „თბილლუდის" გენერალური დირექტორი. დაიბადა თბილისში 1937 წ. 31 მაისს. მშობლები: ელენე გამცემლიძე, ვლადიმერ ჯაიანი; მეუღლე — მარინე ბოკუჩავა (1940); შვილები: ელენე (1968), გური (1979). დაამთავრა სპი ქიმიური და კვების ტექნოლოგიის ფაკ-ტი (1961), თსუ ჟურნალისტიკის ფაკ-ტი (1970). იყო ხილეული წყლების ქარხნის საამქროს უფროსი (1961-65), ლუდის N3 ქარხნის საამქროს უფროსი (1965-70), „საქმინხილწყლის" მთავარი ტექნოლოგი (1970-78), საქაგრომრეწვის კვების მრეწველობის სამმართველოს მთავარი ინჟინერი (1978-86). „თბილლუდის" გენერალური დირექტორია 1986 წლიდან. არის საქართველოს ჩემპიონი ფარიკაობაში (1958). იყო სკკპ წევრი (1968-90). მრეწველთა კავშირის წევრია 1993 წლიდან.

ჰობი: მეგობრებთან ურთიერთობა, წიგნების კითხვა.

მისამართი: (სამსახურის) აგლაძის 1. თბილისი, 380054. ტელ: 94-15-99, ფაქსი: 95-78-22. (ბინის) გაბაშვილის 7. თბილისი, 380008. ტელ: 99-05-07.

ოჯახის და მეგობრების ერთგულება; მცდელობა, დავეუფლებოდე მაღალ პროფესიონალიზმს; გულახდილობა, პატიოსნება.

დიმიტრი ჯაიანი საქართველოს სახალხო არტისტი, სოხუმის სახელმწიფო დრამატული თეატრის დირექტორი და სამხატვრო ხელმძღვანელი. დაიბადა სენაკში 1950 წ. 20 აგვისტოს. მშობლები: ნორა დგებუაძე, სერგო ჯაიანი; მეუღლე — გულიკო ბენდიანიშვილი (1950); შვილი — ჯაბა (1971). დაამთავრა საქართველოს სახ. თეატრალური ინ-ტი (დრამისა და კინოს მსახიობი, 1973). სოხუმის დრამატულ თეატრში მუშაობს 1973 წლიდან. სპექტაკლებში განსახიერებული აქვს როლები: მეფე გიორგი („დიდოსტატის მარჯვენა"), მეფე ჰოკონ ჰოკონსენი (იბსენი, „ბრძოლა ტახტისათვის"), ელიზბარ ერისთავი (გ.ბათიაშვილი, „1832"), ტრეპლევი („თოლია"), დარისპანი („დარისპანის გასაჭირი"), ტიტე ნატუტარი („ყვარყვარე თუთაბერი") და სხვ. გადაღებულია ფილმებში: „პირველი მერცხალი" (1975), „ოგარიოვის 6" (1980), „ვინ არის მეოთხე?" (1985), „სტალინის დაკრძალვა" (1989). არის სახელმწიფო პრემიის ლაურეატი (1995). სახალხო არტისტია 1989 წლიდან. დაჯილდოებულია ღირსების ორდენით (1998). თეატრის მოღვაწეთა კავშირის წევრია 1973 წლიდან, ილია ჭავჭავაძის საზოგადოების წევრი — 1981 წლიდან.

ჰობი: მხატვრობა.

მისამართი: (სამსახურის) რუსთაველის 17. თბილისი, 380008. ტელ: 93-44-98. ალმაშენებლის 8. სოხუმი. (ბინის) ნაკაშიძის 17. თბილისი. ტელ: 99-62-09. ბარათაშვილის 2. სოხუმი. ტელ: 2-13-56.

ქვეყნის სამსახური. ჯერ სამშობლო, მერე ყველაფერი ის, რაც მე გამაჩნია.

ნოდარ ჯაიანი საქართველოს პარლამენტის წევრი. დაიბადა თბილისში 1940 წ. 10 მაისს. მშობლები: იზაბელა გორდელაძე, თომა ჯაიანი; მეუღლე — ლუდმილა კურგანოვა (1941); შვილები: თომა (1969), ვიქტორია (1971). დაამთავრა პენზის პოლიტექნიკური ინ-ტი (1966). იყო ქარხანა „მაგნიტოფონის"

ზეინკალი (1958-61), ინჟინერ-კონსტრუქტორი (1966-72), საკონსტრუქტორო ბიუროს უფროსი (1972-74), მთავარი კონსტრუქტორი, მთავარი ინჟინერი (1974-76), გაერთიანება „ელვას" მთავარი ინჟინრის მოადგილე (1976-81), ქარხანა „ეგტ"-ის მთავარი ინჟინერი (1981-84), ქარხანა „ეკრანის" დირექტორი (1984-88), კვლევითი ინსტიტუტის „რადიანის" დირექტორი (1988-90), პარლამენტის თავდაცვისა და ეროვნული უშიშროების კომისიის წამყვანი სპეციალისტი (1990-93).
ჰობი: თევზაობა, ჯაზი.
მისამართი: *(სამსახურის) საქართველოს პარლამენტი. რუსთაველის 8. თბილისი, 380018. (ბინის) ქავთარაძის 25. კორპ. 4. ბ. 50. თბილისი. ტელ: 30-90-50.*
სამშობლოს სიყვარული და ერთგულება.

ნანა ჯანაშია გარემოს დაცვითი საინჟინრო-საკონსულტაციო კომპანია ACTA Consultants Georgia-ს მენეჯერი, არასამთავრობო ორგანიზაცია „ველური ბუნების შენარჩუნების ქართული ცენტრის" მდგრადი განვითარების პროგრამის კოორდინატორი. დაიბადა თბილისში 1972 წ. 25 ივნისს. მშობლები: ლიანა ახობაძე, რევაზ ჯანაშია. დაამთავრა თსუ ბიოლოგიის ფაკ-ტის ეკოლოგიის კათედრა (1994), ცენტრალური ევროპის უნივერსიტეტის გარემოს დაცვის პოლიტიკისა და მეცნიერების დეპარტამენტი (1997). არის თსუ ბიოლოგიის ფაკ-ტის ეკოლოგიის კათედრის მეცნიერ-თანამშრომელი (1993), „კავკასიის გარემოსდაცვითი არასამთავრობო ორგანიზაციების ქსელის" მენეჯერი (1994), Caucasus Trevel LTD-ს კონსულტანტი გარემოსდაცვით საკითხებში (1997). „ველური ბუნების შენარჩუნების ქართული ცენტრის" მდგრადი განვითარების პროგრამის კოორდინატორია 1994 წლიდან, Acta Consultants Georgia-ს მენეჯერია 1998 წლიდან. დაიცვა მანჩესტერის უნივერსიტეტის მაგისტრის ხარისხი თემაზე „ეკოტურიზმი და მისი განვითარების პერსპექტივები საქართველოში" (ბუდაპეშტი, 1997). გამოქვეყნებული აქვს ნაშრომები: „ეკოტურიზმი საქართველოში: მნიშვნელობა და პერსპექტივები" (1998), „ახალი ამბები საქართველოდან" (ლონდონი, 1998), „მდგრადი ტურიზმის განვითარება საქართველოში" (1998), „საქართველოს დაცული ტერიტორიების სისტემა" (1998). არის საქართველოს ორნითოლოგიური საზოგადოების წევრი (1992).
ჰობი: მოგზაურობა.
მისამართი: *ბახტრიონის 1. ბ. 162. თბილისი. ტელ: 38-26-65, 899 57-77-22, ელ.ფოსტა: cenn@access.sanet.ge*
არასოდეს დავკარგო ადამიანური ღირსება, ყოველთვის მახსოვდეს ცხოვრების წარმავლობა და ყოველი წუთი დატვირთული მქონდეს საინტერესო საქმიანობით, რომელსაც ექნება სასურველი შედეგები. მქონდეს ადამიანებთან ურთიერთობის დამყარების ნიჭი, რაც მომცემს სიკეთის როგორც გაცემის, ისე მიღების საშუალებას.

კონსტანტინე ჯანდიერი მწერალი, კინოსცენარისტი. დაიბადა თბილისში 1958 წ. 23 მაისს. მშობლები: რუსუდან გვარამია, ირაკლი ჯანდიერი; მეუღლე — ლეილა ჭიჭინაძე (1955); შვილი — სოფიო (1987). დაამთავრა თსუ გეოგრაფია-გეოლოგიის ფაკ-ტი (1980). იყო საშუალო სკოლის მასწავლებელი (1978-80), ბოტანიკის ინ-ტის უმცროსი მეცნიერ-თანამშრომელი (1979-90), ვალეს ნახევრადძვირფასი ქვების პირველადი დამუშავების ფაბრიკის ქვის სათლელი საამქროს მუშა-ოპერატორი (1980), კინოსტუდია „შემოქმედის" რედაქტორი (1989-94). არის კინოკონცერნ „ქართული ფილმის" სამხატვრო საბჭოს წევრი, თსუ ჰუმანიტარულ და საზოგადოებრივ პროფესიათა ფაკულტეტის პედაგოგი (1995 წლიდან), ბუნების დაცვის მსოფლიო ფონდის განათლების პრგრამის კოორდინატორი (1999 წლიდან). არის ავტორი სამი სამეცნიერო სტატი-

ის, კრებულისა „ცუდი ბიჭების ცხოვრებიდან", მოთხრობებისა, 12 მოკლე და სრულმეტრაჟიანი ფილმის სცენარისა. არის წიგნის „ქართული ნაციონალური ბალეტი" თანაავტორი და მთავარი რედაქტორი. მისი მოთხრობა „განსხვავებული კალიბრის ვაზნა" შეტანილია გერმანიაში გამოქვეყნებული ქართული პროზის ანთოლოგიაში. მიღებული აქვს მწერალთა კავშირის პრემია საუკეთესო პროზაული ნაწარმოებისათვის (1992), მოთხრობებისათვის „საოჯახო ქრონიკა" („ათი საუკეთესო მოთხრობა" 1994). არის მწერალთა კლუბის „XX საუკუნე" და საქართველოს ლუდის მოყვარულთა საზოგადოების წევრი.
ჰობი: მთაში და უცნობი ქალაქების ქუჩებში ხეტიალი, ახალი ნაცნობობანი.
მისამართი: (სამსახურის) ალექსიძის 11. ტელ: 33-01-54. (ბინის) ვაჟა-ფშაველას 26, ბ.86. ტელ: 39-64-05.

აუჩქარებლობა და ჰედონიზმი. ძველი აღთქმის პირველსავე გვერდზე აღწერილია აუჩქარებელი მოქმედების შესანიშნავი მაგალითი, როდესაც ყოვლისშემძლე შემოქმედი არა მყისიერად, არამედ თანდათან, მხოლოდ მისთვის ცნობილი დრამატურგიის თანახმად ქმნის სამყაროს. აქ იმალება ნებისმიერი შემოქმედების უნივერსალური პრინციპი. იქვე ვხვდებით საოცარ ცნობას, რომ მეშვიდე დღეს ღმერთმა „დაისვენა ყოველი საქმისაგან"... ეს ღვთაებრივი ჰედონიზმი გვათავისუფლებს წარსულისა და მომავლის ტირანიისაგან, გვიცავს ტემპორალობასთან დაკავშირებული უბედურებებისაგან და გვიმახვილებს ყოველი წამით უსასრულო ტკბობის უნარს.

ნიკოლოზ ჯანდიერი რეჟისორი, ნ.დუმბაძის სახელობის მოზარდ მაყურებელთა თეატრის სამხატვრო ხელმძღვანელი. დაიბადა თბილისში 1940 წ. 10 ნოემბერს. მშობლები: ელენე შუბაკოვა, ალექსანდრე ჯანდიერი. დაამთავრა თეატრალური ინ-ტის სარეჟისორო ფაკ-ტი (1963). იყო თბილისის გრიბოედოვის სახ. რუსული თეატრის რეჟისორის ასისტენტი (1963-65), სმოლენსკის დრამატული თეატრის რეჟისორი (1966-68), მოსკოვის შჩუკინის თეატრალური სასწავლებლის ასპირანტი და მსახიობის ოსტატობის პედაგოგი (1969-72), თბილისის რუსული მოზარდ მაყურებელთა თეატრის რეჟისორი (1973-82), სამხატვრო ხელმძღვანელი (1982-98). დადგმული აქვს 25 სპექტაკლი. არის საქართველოს ხელოვნების დამსახურებული მოღვაწე (1982), თეატრის მოღვაწეთა კავშირის წევრი (1972), საქართველოს ასიტეჟის ცენტრის პრეზიდენტი (1997).
ჰობი: ყველაფერი, რაც თეატრთან არის დაკავშირებული.
მისამართი: (სამსახურის) აღმაშენებლის 99/1. თბილისი, 380064. ტელ: 95-36-81, ფაქსი: 96-32-89. (ბინის) ჭავჭავაძის 70. I სად. ბ. 13. თბილისი. ტელ: 23-55-27.

ჩემთვის სამაგალითო ორი პიროვნებაა: ბაბუაჩემი — გამოჩენილი საზოგადო მოღვაწე, ილია ჭავჭავაძის მკურნალი ექიმი, კოტე მარჯანიშვილის მეგობარი — კეთილსინდისიერებისა და ადამიანისადმი უსაზღვრო სიყვარულის განსახიერება და ჩემი და (ტყუპები ვართ) — ცნობილი ქართველი ბალერინა, საქართველოს სახალხო არტისტი, მოსკოვის პირველი საერთაშორისო კონკურსის ლაურეატი ირინე ჯანდიერი — მაგალითი უმაღლესი პროფესიონალიზმისა და თავმდაბლობისა. მიმაჩნია, რომ ამ თვისებებს თუ დაემატება ძალიან საინტერესო პერსპექტივების დასახვის უნარი და სალი შეფასება საკუთარი და სხვების გამოცდილებისა, ბევრს შეიძლება მიაღწიო.

დათო ჯანელიძე კინორეჟისორი. დაიბადა თბილისში 1958 წ. 4 აპრილს. მშობლები: ინესა კიკნაძე, თენგიზ ჯანელიძე; მეუღლე — მარინე ვასაძე (1963); შვილები: ირინე (1982), ბარბარე (1987). დაამთავრა თსთი (1980). არის კინოსტუდია „ქართული ფილმის" რეჟისორი (1984 წლიდნ), თსუ დოცენტი (1995 წლიდან). არის ავტორი ფილმებისა: „ვერსათრიელა", „დედუნა", „გზა ფარავნის ტბისაკენ", „მდგმურები", „რამდენიმე სურათი სამონასტრო ცხოვრებიდან", „ციხესიმაგრე", „ანბანი", „ათას ერთი ღამე თბილისში". მიღებული აქვს 2

„გრან-პრი" მანჰაიმისა (გერმანია) და მონპელიეს (საფრანგეთი) კინოფესტივალებზე. არის კინემატოგრაფისტთა კავშირის წევრი. მისი ბიოგრაფია შეტანილია კინოენციკლოპედიაში.
მისამართი: (სამსახურის) ახმეტელის 10-ა. ტელ; 95-03-02. ფაქსი: 98-00-25. (ბინის) ათონელის 17.

არასოდეს გავაკეთო ისეთი რამ, რაშიც მე თვითონ ეჭვი მეპარება.

თამაზ ჯანელიძე საქართველოს გეოლოგიის სახელმწიფო დეპარტამენტის თავმჯდომარე, კავკასიის მინერალური ნედლეულის ინსტიტუტის დირექტორი, საინჟინრო აკადემიის ნამდვილი წევრი, პროფესორი. დაიბადა თბილისში 1926 წ. 7 ნოემბერს. მშობლები: თინათინ ქუთათელაძე, ბესარიონ ჯანელიძე; მეუღლე — ლამარა ურიდია (1928); შვილები: მარინე (1952), ნანა (1955). დაამთავრა სპი სამთო-გეოლოგიური ფაკ-ტი (1949). იყო სპი ალკკ მდივნის მოადგილე და მდივანი (1947-50), პარტკომის მდივანი (1950-52), კომკავშირის თბილისის ქალაქკომის პირველი მდივანი, კალინინის რაიკომის პირველი მდივანი, თბილისის ქალაქკომის ადმინისტრაციული და სავაჭრო-საფინანსო ორგანოების განყოფილების გამგე, კომკავშირის ცკ პირველი მდივანი, ჭიათურის ქალაქკომის პირველი მდივანი (1952-60), გეოლოგიის ინ-ტის ინჟინერი, უფროსი ინჟინერი, უმცროსი, უფროსი მეცნიერ-თანამშრომელი (1960-72), თბილისის ალმასკომის თავმჯდომარე (1973-74), კავკასიის მინერალური ნედლეულის ინ-ტის დირექტორის მოადგილე (1974 წლიდან). დირექტორია 1978 წლიდან. გეოლოგიის სახ. დეპარტამენტის თავმჯდომარეა 1994 წლიდან. დაიცვა სადოქტორო დისერტაცია „საქართველოს იურიული ვულკანიზმი" (1983). არის 80 სამეცნიერო ნაშრომის ავტორი გეოლოგიის სხვადასხვა დარგში. მიღებული აქვს სსრკ გეოლოგიის სამინისტროს ნიშანი და საპატიო წოდება „წიაღის ძიების წარჩინებული" (1979), „ხალხთა მეგობრობის" ორდენი (1986). იყო საკავშირო ალკკ ცკ წევრი (1954-58), საქართველოს კომპარტიის ცკ წევრი (1954-60), სსრკ (1954-58), საქართველოს უმაღლესი (1959-63), უზენაესი (1990-91) საბჭოს დეპუტატი, სახელმწიფო საბჭოს წევრი (1992-93), სსრკ მეცნიერებათა აკადემიის პალეოვულკანოლოგიური კომისიის თავმჯდომარე, პალეოვულკანოლოგიური რუკების მთავარი რედაქტორი (1983 წლიდან). არის საქართველოს გეოლოგიური საზოგადოების სამეცნიერო საბჭოს და პრეზიდიუმის, სტუ დიდი სამეცნიერო, საწარმოო ძალებისა და ბუნებრივი რესურსების შემსწავლელი კომისიის სამეცნიერო საბჭოს, თბილისის მერიის მრჩეველთა საბჭოს წევრი.
ჰობი: ჩოგბურთი, კლასიკური მუსიკა.
მისამართი: (სამსახურის) გეოლოგიის სახ. დეპარტამენტი. მოსაშვილის 24. თბილისი, 380062. ტელ: 22-40-40, ფაქსი: (99532) 22-56-13. კავკასიის მინერალური ნედლეულის ინ-ტი. ფალიაშვილის 85. თბილისი, 380062. ტელ: 23-13-15. (ბინის) უზნაძის 4. ბ. 102. თბილისი, 380002. ტელ: 95-31-81.

საქმე უპირველეს ყოვლისა — „ჯერ იყო საქმე" (გოეთე, „ფაუსტი"), დაკისრებულ მოვალეობათა კეთილსინდისიერი შესრულება.

ნანა ჯანელიძე კინორეჟისორი. დაიბადა თბილისში 1957წ. 7 აგვისტოს. მშობლები: ლამარა ურიდია, თამაზ ჯანელიძე: მეუღლე—გია აბულაძე (1952), შვილები: თორნიკე (1979), ნინო (1987). დაამთავრა თსთი სარეჟისორო ფაკ-ტი (1979). იყო თსუ კინოლაბორატორიის მეცნიერ-თანამშრომელი (1986-93), არის კინოსტუდია „ქართული ფილმის" რეჟისორი (1981 წლიდან), თსუ ჰუმანიტარულ მეცნიერებათა კათედრის ლექტორი (1996 წლიდან). არის რეჟისორი ფილმებისა: „დიდი ბიჭი და პატარა ბიჭი" (1978), „მონანიება" (II რეჟისორი, სცენარის ავტორი, მუსიკალური გამფორმებელი, 1981-84), „ოჯახი" (1985), „იავ-

ნანა" (1994), „ერთი წვეთი საქართველო" (1999). არის ი.გოგებაშვილის, საქართველოს სახელმწიფო (1994) პრემიების ლაურეატი. ფილმისთვის „იავნანა" მიღებული აქვს მოსკოვის საერთაშორისო, პეზაროს, ლაგოვოს კინოფესტივალების, იალტის კონოფორუმის, რუსეთის სათავადაზნაურო საზოგადოების (1994), რუსეთის მართლმადიდებლური ფილმების ფესტივალის (1995) მთავარი პრიზები, ქართული ეკლესიის პრიზი (1994), კინემატოგრაფიის საკავშირო ინ-ტის სპეციალური პრიზი (1997). არის საქართველოს კინემატოგრაფისტთა კავშირის წევრი (1994).
მისამართი: (სამსახურის) ვაჟა-ფშაველას 45. სტუდია „არსი". ტელ: 53-66-81. (ბინის) უზნაძის 4. თბილისი 380002. ტელ: 95-31-81.

ბადრი ჯანიაშვილი სპორტსმენი, მსოფლიო ჩემპიონი სამბოში. დაიბადა სოფ. ზემო ჩოჩეთში (კასპის რ-ნი) 1972 წ. 20 ნოემბერს. მშობლები: დალი ჯანიაშვილი, გაბრიელ ჯანიაშვილი; მეუღლე — ეკა ჯანიაშვილი; შვილი — დალი. დაამთავრა შსს აკადემია (1998). არის ევროპის ჩემპიონი ახალგაზრდებს შორის (1992), მსოფლიო ჩემპიონატის ბრინჯაოს მედლის მფლობელი (1993), ევროპის ჩემპიონატის ვერცხლის მედლის მფლობელი (1995), მსოფლიო ჩემპიონატის ვერცხლის მედლის მფლობელი (1996), მსოფლიო ჩემპიონი (1997). დაჯილდოებულია ღირსების მედლით (1997).
ჰობი: სამბო, მეგობრების წრეში ყოფნა.
მისამართი: (ბინის) სოფ. ზემო ჩოჩეთი. კასპის რ-ნი.

ნებისყოფა, შრომა, პრინციპულობა. ჩემი წარმატების დიდი ნაწილი ეკუთვნის ჩემს მწვრთნელს ოლეგ იაძეს.

გიორგი (გია) ჯაფარიძე საქართველოს დამსახურებული მხატვარი. დაიბადა თბილისში 1945 წ. 5 მაისს. მშობლები: სოფიო ჯაფარიძე, ზურაბ ჯაფარიძე; მეუღლე — მარინე ერისთავი (1946); შვილები: სოფიო (1971), თინათინი (1972), ნინო (1982). დაამთავრა თსსა ქანდაკების განყოფილება (1968), ასპირანტურა (1972). იყო თსსა პედაგოგი (1990-91). გამოფენებში მონაწილეობს 1970 წლიდან: ქართული დაზგური ქანდაკება (თბილისი, 1991), გალერეა „45" (ბაზელი, 1992), კრისტიან მერიანის ფონდი (ბაზელი, 1992), ემერიხი, ლევერკუზენი (გერმანია, 1994), „საბერძნეთი თანამედროვე ქართულ ხელოვნებაში" (თბილისი, 1998). მისი ნამუშევრები დაცულია გერმანიის, შვეიცარიის, აშშ-ის, საბერძნეთის კერძო კოლექციებში, საქართველოს ეროვნულ გალერეაში. არის საქართველოს კომკავშირის პრემიის, წლის საუკეთესო ნამუშევრის პრემიის ლაურეატი.
მისამართი: (ბინის) თაქთაქიშვილის 12. ტელ: 22-32-21.

გივი ჯაფარიძე საქართველოს სატყეო მეურნეობის სახელმწიფო დეპარტამენტის თავმჯდომარე, სოფლის მეურნეობის აკადემიის წევრ-კორესპონდენტი, დოქტორი, პროფესორი. დაიბადა თბილისში 1944 წ. 6 იანვარს. მშობლები: ვერა ქოჩლაძე-ჯაფარიძე, გალაქტიონ ჯაფარიძე; მეუღლე — ლალი ჩხეიძე (1945); შვილები: ალექსანდრე (1965), ქეთევანი (1980). დაამთავრა სასოფლო-სამეურნეო ინ-ტის სატყეო სამეურნეო ფაკ-ტი (1968), თსუ იურიდიული ფაკ-ტი (1985). იყო სააფეჯო კომბინატის ამწყობი (1961-62), ტრესტ „თბილმშენინდუსტრიის" მემონტაჟე (1962-64), ვაკის რ-ნის მოსწავლეთა სახლის დირექტორი, კომკავშირის ცკ ინსტრუქტორი, კომკავშირის გარდაბნის რაიკომის პირველი მდივანი, კომკავშირის ცკ განყოფილების გამგე (1966-78), სასოფლო-სამეურნეო ინ-ტის პარტიული კომიტეტის მდივანი (1978-85), აგრარული უნივერსიტეტის პრორექტორი (1985-95), პირველი პრორექტორი (1995-96). სატყეო მეურნეობის სახ. დეპარტამენტის თავმჯდომარეა 1966 წლიდან. დაიც-

ეა სადოქტორო დისერტაცია „საბაზრო ურთიერთობების პირობებში საქართველოს სატყეო მეურნეობის განვითარების ეკონომიკური პრობლემები" (1995). არის 34 სამეცნიერო ნაშრომის ავტორი (მათ შორის სახელმძღვანელოსი — „სატყეო-სამეურნეო წარმოების ორგანიზაცია, დაგეგმვა და მართვა"). დაჯილდოებულია მედლით „შრომითი წარჩინებისთვის" (1976) და საპატიო ნიშნის ორდენით (1982). არის მოქალაქეთა კავშირის წევრი.
მისამართი: (სამსახურის) მინდელის 9. თბილისი, 380086. ტელ: 39-19-41. (ბინის) ფალიაშვილის 64. თბილისი, 380062. ტელ: 22-20-47.
ჭეშმარიტი პატრიოტიზმი საქართველოს მიმართ, რწმენა, დასახული მიზნისკენ სწრაფვა, შრომისმოყვარეობა, პროფესიონალიზმი, კაცთმოყვარეობა.

ერეკლე ჯაფარიძე მესტიის რ-ნის გამგეობის თავმჯდომარე. დაიბადა მესტიაში 1965 წ. 5 ოქტომბერს. მშობლები: დულა გოშთელიანი, ოთარ ჯაფარიძე; მეუღლე — ნინო წულუკიანი (1967); შვილი — სალომე (1990). დაამთავრა სპი სამშენებლო ფაკ-ტი (1989). იყო მესტიის საკრებულოს თავმჯდომარე (1991-93), მესტიის რ-ნის გამგეობის თავმჯდომარის მოადგილე (1993-95). გამგეობის თავმჯდომარეა 1995 წლიდან.
ჰობი: ნადირობა.
ღმერთმა დამაჯილდოვა იმის უნარით, რომ ვაკეთო სიკეთე. მინდა ჩემს ქვეყანას ჩემი შესაძლებლობების ფარგლებში გამოვადგე.

ზურაბ ჯაფარიძე ბოლნისის რაიონის გამგეობის თავმჯდომარე. დაიბადა თბილისში 1955 წ. 25 ივნისს. მშობლები: ოლია ჯაფარიძე, ელგუჯა ჯაფარიძე; მეუღლე — მანანა კვაჭანტირაძე (1957); შვილები: ოლიკო (1978), კახაბერი (1981), გუგა (1991). დაამთავრა თსუ ეკონომიკის ფაკ-ტი (1978). იყო ბოლნისის პურკომბინატის დირექტორი (1987-92), მეურნეობის დირექტორი (1992-94). საქართველოს მოქალაქეთა კავშირის წევრია 1994 წლიდან.
ჰობი: ფეხბურთი.
მისამართი: (სამსახურის) ორბელიანის 106. ბოლნისი. ტელ: 2-29-29.
ობიექტურობა, წესრიგი, პრინციპულობა.

თედო ჯაფარიძე საქართველოს საგანგებო და სრულუფლებიანი ელჩი აშშ-ში, მექსიკასა და კანადაში. დაიბადა 1946 წ. 18 სექტემბერს. მშობლები: ელენე კორსაველი, ზურაბ ჯაფარიძე; მეუღლე — თამარ ჩხიკვაძე-ჯაფარიძე (1954); შვილი — ნიკა (1982). დაამთავრა თსუ დასავლეთ ევროპის ენებისა და ლიტერატურის ფაკ-ტი (1971). იყო აშშ-ისა და კანადის ინ-ტის მეცნიერ-თანამშრომელი (მოსკოვი, 1972-89), საქართველოს საგარეო საქმეთა სამინისტროს თანამშრომელი (1989-92), სახელმწიფოს მეთაურის თანაშემწე (1992-94). დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია: „აშშ-ის პოლიტიკური ინსტიტუტები. თანამშრომლობის პარამეტრები" (1979). გამოქვეყნებული აქვს ნაშრომები: „თეთრი სახლი: გადაწყვეტილების მიღების მექანიზმები" (1984), „აშშ-ის პოლიტიკური ინსტიტუტები: ისტორია და თანამედროვე მდგომარეობა" (1988) და სხვ.
მისამართი: (სამსახურის) 1511K-Street NW. Suite №400. Washington DC. 20005. USA. ელ-ფოსტა: 73324.1007@compusiervr.com

თემო ჯაფარიძე მხატვარი. დაიბადა თბილისში 1937 წ. 27 მარტს. მშობლები: ვალენტინა ტულუში, პროკოფი ჯაფარიძე; მეუღლე — მაგული (მარიამ) ხურცია (1939); შვილი — ლელა (1964). დაამთავრა თსუ დასავლეთ ევროპის ენებისა და ლიტერატურის ფაკ-ტის ინგლისური ენის განყოფილება. გამართა პერსონალური გამოფენები თბილისში, უნივერსიტეტის სააქტო დარბაზში (1964), მხატვართა კავშირში (1965), უცხოეთის ქვეყნებთან კულტურული ურ-

თიერთობის ორგანიზაციის შენობაში (გამოფენის გახსნა აიკრძალა 1968), მხატვართა სახლში (1968), მსახიობთა სახლში (1976), გალერეა TMS-ში (1996), პარიზსა და ბრეტანში (1991). არის ავტორი ესესი „ნახტომის სიჩუმე" (1979), ჟურნალი „მნათობი" 1991, NN1-7).
ჰობი: ესეების წერა და ლიტერატურულ-ფილოსოფიური მუშაობა.
მისამართი: (ბინის) შ.დადიანის 13. ტელ: 98-48-24.

ცხოვრების ქრისტიანული ორიენტაციის მიხედვით მარადი ღირებულებების ძიება და საკუთარი ინდივიდუალიზმის ჩამოყალიბების ცდა. ამ ორიენტაციის პირად გამოცდილებაში ვერმიღწევის შემთხვევაში ფილოსოფიური თვითქეჭის გზით ობიექტურად ზოგადი სულიერების აღმოჩენის მცდელობა. ხელოვნებაში ინტელექტუალიზმისა და ნაივური ადამიანურობის სინთეზირების ცდა. თანამედროვე ხელოვნების ფორმების გაადამიანურების და სულიერყოფის ცდა. თვითეული ადამიანი სულად ქცეული სამყაროა — აი, ასეთი დევიზით ვეძებდი უფრო ღრმას, ვიდრე სინამდვილეში ჩანს.

თენგიზ ჯაფარიძე მხატვარი. დაიბადა თბილისში 1932 წ. 17 ივნისს. მშობლები: კალისტინე ჯაფარიძე, არჩილ ჯაფარიძე; მეუღლე — ეთერ ჯაფარიძე (1942); შვილები: გიორგი (1961), მარინა (1965), დათო (1971), ეკატერინე (1975). დაამთავრა თსსა ფერწერის ფაკ-ტი (1959). იყო მხატვართა კავშირის მდივანი (1985-91), თსსა ხატვის, ქსოვილების მხატვრული გაფორმების კათედრის პედაგოგი. სტუ არქიტექტურის კათედრის პროფესორია 1996 წლიდან. მისი ნამუშევრები დაცულია საქართველოს, სსრკ კულტურის სამინისტროებში, მეტროპოლიტენ მუზეუმში (აშშ), კანადის პიერ ჰილტის კერძო მუზეუმში. იყო მსოფლიო ბიენალეს მონაწილე. არის საქართველოს სახელმწიფო პრემიის ლაურეატი (1996).
მისამართი: (ბინის) კოსტავას 63, ბ.49. ტელ: 36-49-91.

კოხტა ჯაფარიძე საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის აკადემიკოსი, კიბერნეტიკის ინსტიტუტის განყოფილების გამგე. დაიბადა ონში 1929 წ. 4 მაისს. მშობლები: თინათინ ჩიკვაიძე-ჯაფარიძისა, გიორგი ჯაფარიძე; მეუღლე — ნელი საყვარელიძე (1933); შვილები: თამარი (1955), გიორგი (1961). დაამთავრა თსუ ქიმიის ფაკ-ტი (1952). იყო თსუ დოცენტი (1956-60), კიბერნეტიკის ინ-ტის დირექტორის მოადგილე (1963-80). განყოფილების გამგეა 1961 წლიდან, თსუ პროფესორია 1973 წლიდან. დაიცვა სადოქტორო დისერტაცია „სპიროქრომენების ფიზიკურ-ქიმიური შესწავლა" (1972). ავტორია მონოგრაფიისა „სპიროქრომენები" (1979) და 100-ზე მეტი სამეცნიერო სტატიის. მიღებული აქვს პ.მელიქიშვილის (1980), სახელმწიფო პრემიები (1988).
მისამართი: (სამსახურის) კიბერნეტიკის ინ-ტი. ს.ეულის 5. თბილისი, 380086. ტელ: 30-07-59, ელ.ფოსტა: kocht @ Cybern. Acnet. ge (ბინის) გამსახურდიას 3. III სად. ბ. 12. თბილისი.

პროფესიონალიზმი, შრომა, საქმისადმი ერთგულება, მოთმინება, შემწყნარებლობა.

ლევან ჯაფარიძე საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის წევრ-კორესპონდენტი, არაორგანული ქიმიისა და ელექტროქიმიის ინ-ტის დირექტორის მრჩეველი. დაიბადა ქუთაისში 1920 წ. 15 ნოემბერს. მშობლები: ნინო ოთხმეზური-ჯაფარიძისა, ნიკოლოზ ჯაფარიძე; მეუღლე — ნინო მზარეულაშვილი (1921); შვილები: გივი (1942), დავითი (1951). დაამთავრა თსუ ქიმიის ფაკ-ტი (1942). მუშაობდა მეტალურგიის ინ-ტში (1956 წლამდე). იყო არაორგანული ქიმიისა და ელექტროქიმიის ინ-ტის სწავლული მდივანი, ლაბორატორიის ხელმძღვანელი, დირექტორის მოადგილე, დირექტორი (1956-96). დირექტორის მრჩე-

ველია 1996 წლიდან. დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია „მეტალური მანგანუმის გამოყენება დენის ქიმიურ წყაროში" (1952); სადოქტორო — „ქიმიური დენის წყაროებისათვის აქტიური მანგანუმის დიოქსიდის წარმოების ტექნოლოგიის შემუშავება" (1976). ავტორია მონოგრაფიისა „ელექტროლიზური მანგანუმის დიოქსიდი" (1987), 185 სამეცნიერო სტატიის, 35 საავტორო მოწმობისა და პატენტის. არის საინჟინრო აკადემიის ნამდვილი წევრი (1992), სახელმწიფო პრემიის ლაურეატი (1980). იყო საკავშირო ელექტროტექნიკური მრეწველობის დენის წყაროების მრეწველობის საბჭოს წევრი (1970-90). მისი სადოქტორო დისერტაციის შედეგების საფუძველზე სსრკ-ში 1974 წელს პირველად აშენდა ელექტროლიზური მანგანუმის დიოქსიდის მისაღები საცდელ-სამრეწველო საამქრო რუსთავში. მისი ბიოგრაფია შესულია „ქართულ საბჭოთა ენციკლოპედიაში" (1987).
ჰობი: სპორტული სანახაობები, ფოტოგრაფია.
მისამართი: (სამსახურის) მინდელის 11. თბილისი, 380086. ტელ: 32-91-64, 32-54-96. (ბინის) საბურთალოს 37. I სად. ბ. 9. თბილისი, 380094. ტელ: 38-80-09.

მიზანდასახული მოღვაწეობა სამეცნიერო შედეგების პრაქტიკაში განსახორციელებლად, ადამიანების მიმართ სამართლიანი და მიმტევებლური დამოკიდებულება, გაჭირვებაში ჩავარდნილი ადამიანების დახმარება, ადამიანებთან ურთიერთობაში საკუთარ ინტერესებზე უფრო მაღლა სამართლიანობის პრინციპის დაყენება.

ლეონიდე ჯაფარიძე გარდაბნის რაიონის გამგეობის თავმჯდომარე. დაიბადა გარდაბანში 1958 წ. 22 აპრილს. მშობლები: როზა ჯაფარიძე, გივი ჯაფარიძე; მეუღლე — მარინე ჯაფარიძე (1964); შვილები: სალომე (1988), გიგა (1989). დაამთავრა თსუ სააღრიცხვო-ეკონომიკური ფაკ-ტი (1979). იყო საქსანსოფლტექნიკის ავტოკოლონის ეკონომისტი (1979-80), გარდაბნის რ-ნის აგროსამრეწველო გაერთიანების საგეგმო-საფინანსო განყოფილების ეკონომისტი, გამგის მოადგილე (1980-83), კომკავშირის რაიკომის საორგანიზაციო განყოფილების გამგე, II მდივანი (1983-87), კპ გარდაბნის რაიკომის ინსტრუქტორი (1987-98), გარდაბნის კონტროლის კომიტეტის თავმჯდომარის მოადგილე (1988-89), გარდაბნის ქონების მართვის განყოფილების უფროსი (1992-96), გამგეობის თავმჯდომარის I მოადგილე (1996-97). გარდაბნის რ-ნის გამგეობის თავმჯდომარეა 1997 წლიდან. იყო სკკპ წევრი (1984-89). მოქალაქეთა კავშირის გარდაბნის რაიონული ორგანიზაციის თავმჯდომარეა 1995 წლიდან.
მისამართი: (სამსახურის) აღმაშენებლის 73, გარდაბანი, 383010. ტელ: 25-52. (ბინის) ყაზბეგის 6, გარდაბანი, 383010.

მთელი ჩემი ცხოვრებისეული საკითხები, იდეალები დაკავშირებული იყო და არის გარდაბნის რაიონთან, რომელშიც მე ვცხოვრობ 40 წელზე მეტია და გავიარე გზა რიგითი სპეციალისტიდან პირველ ხელმძღვანელამდე. ზრუნვა მრავალეროვნებიანი მოსახლეობის კეთილდღეობისათვის, რაიონში სტაბილური, ჯანსაღი ატმოსფეროს დამკვიდრება მე მიმაჩნია ჩემი ცხოვრების ერთ-ერთ ძირითად ამოცანად. კარგად მაქვს გაცნობიერებული, რომ ამ ურთულესი რაიონის მდგომარეობა განაპირობებს ზევრად ქვეყანაში არსებულ სიტუაციას.

ოთარ ჯაფარიძე არქეოლოგი, საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის აკადემიკოსი, მეცნიერების დამსახურებული მოღვაწე, სახელმწიფო პრემიის ლაურეატი. დაიბადა თბილისში 1921 წ. 16 სექტემბერს. მშობლები: რიტა კეილიჰისი, მიხეილ ჯაფარიძე; მეუღლე — ასმათ ინაშვილი (1922); შვილები: კახაბერი (942), ნინო (1946), თამარი (1960). დაამთავრა თსუ ისტორიის ფაკ-ტი (1943), ასპირანტურა (1946). იყო საქართველოს სახ. მუზეუმის მეცნიერ-თანამშრომელი (1944-50); უფროსი მეცნიერ-თანამშრომელი (1968-82); ისტორიის,

არქეოლოგიისა და ეთნოგრაფიის ინ-ტის უფროსი მეცნიერ-თანამშრომელი (1951-53), თსუ დოცენტი (1952-63), პროფესორი (1963-67). არის თსუ არქეოლოგიის კათედრის გამგე (1967 წლიდან) და არქეოლოგიის კვლევის ცენტრის წამყვანი მეცნიერ-თანამშრომელი (1982 წლიდან). დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია: „კოლხური ცული" (1948), სადოქტორო — „ქართველი ტომების ისტორიისათვის ლითონის წარმოების ადრეულ საფეხურზე" (1962). არის 18 მონოგრაფიისა და 100-ზე მეტი სამეცნიერო ნაშრომის ავტორი. საქართველოს მეცნ. აკადემიის წევრია 1993 წლიდან. არის ღირსების ორდენის კავალერი (1996), თბილისის საპატიო მოქალაქე (1997).
მისამართი: (სამსახურის) ჭავჭავაძის 1. ტელ: 29-03-86. (ბინის) ჭავჭავაძის 62. ბ.74. ტელ: 22-00-71.
შეძლებისდაგვარად ვემსახურო ჩემს ქვეყანას.

ოთარ ჯაფარიძე ხონის მერი. დაიბადა ხონში 1962 წ. 25 მაისს. მშობლები: ზაირა ფარცხალაძე, ტარიელ ჯაფარიძე; მეუღლე — ნელი კაპანაძე (1966); შვილები: ლევანი (1987), ტარიელი (1952). დაამთავრა თსთი კულტურულ-საგანმანათლებლო ფაკ-ტი (1984). იყო ხონის პროფესიულ-ტექნიკური სასწავლებლების მხატვრული თვითშემოქმედების ხელმძღვანელი (1986), კომკავშირის კომიტეტის გათავისუფლებული მდივანი (1986-87), კომკავშირის ხონის რაიონული კომიტეტის ინსტრუქტორი, საორგანიზაციო განყოფილების გამგე (1987-89), მეორე მდივანი (1989-91), საქართველოს ახალგაზრდული კავშირის თავმჯდომარის I მოადგილე (1991-93), ხონის საკრებულოს გამგებელი, გამგეობის თავმჯდომარე. ხონის მერია 1993 წლიდან. დადგმული აქვს სადიპლომო-საჩვენებელი სპექტაკლი „ცისფერი ნოველები" (1984). არის მოქალაქეთა კავშირის წევრი.
ჰობი: სამთო-სათხილამურო სპორტი, მოგზაურობა, თეატრი.
მისამართი: (სამსახურის) პ.კაკაბაძის 17. ხონი. ტელ: 2-13-77. (ბინის) გ.ჭანტურიას 28. ხონი. ტელ: 2-25-88.
პრინციპულობა ნებისმიერ საკითხთან დაკავშირებით, ერთგულება, ურთიერთობების დამყარება სხვა ხალხებთან, მეგობრებისადმი განსაკუთრებული ყურადღება, გასაჭირში მყოფთათვის თანადგომა.

რევაზ ჯაფარიძე მწერალი, რუსთაველის პრემიის ლაურეატი. დაიბადა სოფ. ბაჯითში (საჩხერის რ-ნი) 1923 წ. 23 მაისს. მშობლები: ნატალია ტყემალაძე, ანდრო ჯაფარიძე; მეუღლე — ქეთევან დოლიძე (1927); შვილი — გიორგი (1953). დაამთავრა თსუ ფილოსოფიის ფაკ-ტი (1956). არის 7 რომანის („ხევის პატარძალი", „ჩემი წილი წუთისოფელი", „ჯარისკაცის ქვრივი", „მძიმე ჯვარი", „მხევალი უფლისა", „ვნების კვირა", „გზა გოლგოთისკენ"), 30 მოთხრობის, პუბლიცისტური წერილების 5 კრებულის ავტორი. თარგმნილი აქვს ვ.კერნბახის „მყინვარებისა და ნარინჯების ქვეყანა", ნ.ტიხონოვის „პირველი თვითმფრინავი", გოლზუორთის „ფორსაიტის გადარჩენა", ბერესტოვის „ოქროსქარქაშიანი ხმალი", ბაბელის „ცხენოსანთა არმია". არის სახელმწიფო პრემიის ლაურეატი, რუსთაველის პრემიის ლაურეატია 1983 წლიდან. მწერალთა კავშირის წევრია 1955 წლიდან. მისი ბიოგრაფია შეტანილია „ქართულ საბჭოთა ენციკლოპედიაში".
ჰობი: მხატვრული ლიტერატურის კითხვა, მუსიკა.
მისამართი: (სამსახურის) მწერალთა კავშირი. მაჩაბლის 13. თბილისი, 380007. (ბინის) ი.ნიკოლაძის 6. ბ. 16. თბილისი, 380008. ტელ: 23-41-77.

ჯონდო ჯაფარიძე საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის წევრ-კორესპონდენტი, ელექტროქიმიის ინსტიტუტის დირექტორი. დაიბადა თბილისში

1933 წ. 1 იანვარს. მშობლები: ევგენია შარაბიძე-ჯაფარიძე, ივანე ჯაფარიძე; მეუღლე — ემა გაჯიევა (1937); შვილები: თეიმურაზი (1964), ლალი (1968). დაამთავრა სპი ქიმიის ფაკ-ტი (1957). იყო არაორგანული და ელექტროქიმიის ინ-ტის უმცროსი, უფროსი მეცნიერ-თანამშრომელი, ლაბორატორიის გამგე, დირექტორის მოადგილე (1957-95). დირექტორია 1995 წლიდან. დაიცვა სადოქტორო დისერტაცია „ელექტროდული პროცესები ორატომიან სპირტებში" (1978). ავტორია 182 სამეცნიერო ნაშრომის (1 მონოგრაფია) და 14 გამოგონების. მიღებული აქვს საქართველოს უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმის საპატიო სიგელი, მენდელეევის სახელობის I და II პრემიები. შემოქმედებითი კავშირები აქვს მილანის, ფერარის, მოსკოვის უნივერსიტეტებთან, რუსეთის მეცნიერებათა აკადემიის ელექტროქიმიის ინ-ტთან. მისი ბიოგრაფია შესულია აშშ ბიოგრაფიული ინსტიტუტის ცნობარებში.

ჰობი: ბუნების სიყვარული, მხატვრობა, ფეხბურთი.

მისამართი: *(სამსახურის) მინდელის 11. თბილისი, 380086. ტელ: 32-54-96, 32-91-64. (ბინის) ვაჟა-ფშაველას მე-5 კვ. კორპ. 4. ბ. 194. თბილისი, 380086. ტელ: 30-80-80.*

მიზანსწრაფულობა, ცნობისმოყვარეობა, ბუნების, ხალხის და შრომის სიყვარული, პასუხისმგებლობა ამოცანის შესრულების სისრულეზე, სიახლის სიყვარული.

გიორგი ჯაყელი საქართველოს პარლამენტის წევრი, ეროვნული უშიშროების ქვეკომიტეტის თავმჯდომარე, საქართველოს ტერიტორიული მთლიანობისთვის დაღუპულთა და უგზო-უკვლოდ დაკარგულთა მოძიების კომისიის თავმჯდომარე. დაიბადა თბილისში 1963 წ. 8 იანვარს. მშობლები: ნათელა ჯაყელი, ემზარ ჯაყელი; მეუღლე — მზევინარ ჯაყელი (1967); შვილები: ნინო (1991), ანი (1994). დაამთავრა ლენინგრადის ხალხთა მეგობრობის ინ-ტი. იყო მებოცვრეობის ფერმის მუშა (1979-80), ტელერადიოცენტრის გამნათებელი (1982), საქალაქო კულტურის სახლის სამხატვრო ხელმძღვანელი (1984 წლიდან), ორხევის მიკროსაბჭოს თავმჯდომარე (1989). „ავღანელთა" მოძრაობის საკოორდინაციო საბჭოს თავმჯდომარეა 1988 წლიდან. მიღებული აქვს წითელი ვარსკვლავის ორდენი, მედალი „მამაცობისთვის" (მინიჭებული ავღანეთის ხელისუფლების მიერ), საიუბილეო მედლები. არის ავღანეთის ვეტერანთა საქართველოს კავშირის საკოორდინაციო საბჭოს თავმჯდომარე, მოქალაქეთა კავშირის წევრი.

ჰობი: მუსიკა და ვისაც უჭირს, მის გვერდზე დგომა.

მისამართი: *(სამსახურის) საქართველოს პარლამენტი. რუსთაველის 8. თბილისი, 380018. ტელ: 92-12-06, 92-12-07. (ბინის) ახვლედიანის 22-ა. თბილისი. ტელ: 94-21-88.*

სამართლიანობა, გაჭირვებულის დახმარება, დაწყებული საქმის ბოლომდე მიყვანა, მეგობრებთან და ნაცნობებთან გვერდით დგომა მიუხედავად ჩემი საქმიანობისა და თანამდებობისა (უბრალოება).

მაკა ჯახუა ასოციაცია და რადიო „მწვანე ტალღის" დირექტორი. დაიბადა ქუთაისში 1963 წ. 5 ნოემბერს. მშობლები: ლეილა ყიფიანი, ვალერიან ჯახუა. დაამთავრა თსუ ბიოლოგიის ფაკ-ტი (1985), თსუ სასცენარო ფაკ-ტი (მეორადი, 1985). იყო თსუ ბიოტექნოლოგიის N2 ლაბორატორიის უფროსი ლაბორანტი (1986-89), სეფსისის საწინააღმდეგო ცენტრის ექიმი-ლაბორანტი (1989-91), სამედიცინო ბიოტექნოლოგიის ინ-ტის მეცნიერ-თანამშრომელია 1991 წლიდან. არის არასამთავრობო ორგანიზაციის —ასოციაციისა და რადიო-სადგურ „მწვანე ტალღის" დამფუძნებელი და დირექტორი (1995), ასოციაციის პროექტთა უმრავლესობის, აგრეთვე რამდენიმე სამეცნიერო ნაშრომის ავტორი. არის გა-

რემოს დაცვით ჟურნალისტთა საერთაშორისო ფედერაციის, ევროპის საზოგადოებრივ რადიოთა ასოციაციის წევრი.
ჰობი: მოგზაურობა, მუსიკა და ათასი სხვა რამ.
მისამართი: (სამსახურის) ვაჟა-ფშაველას 45, მე-18 სართული. ტელ: 93-62-74. ტელ/ფაქსი: 99-71-69. ელ-ფოსტა: gwave@access.sanet.ge (ბინის) გამსახურდიას 7, ბ.38. ტელ: 33-24-56.

ალტერნატიულობა, სიახლეების ძებნა ყველგან და ყველაფერში, დამარცხებისადმი შეუგუებლობა.

ალექსანდრე ჯიბლაძე საქართველოს პარლამენტის წევრი, სარეგლამენტო და პროცედურის საკითხთა ქვეკომიტეტის თავმჯდომარე. დაიბადა სოფ. გოგაძეებში (შუახევის რ-ნი) 1949 წ. 19 დეკემბერს. მშობლები: აიშე დავითაძე, ხასან ჯიბლაძე; მეუღლე — ნანული თურმანიძე (1952); შვილები: ბადრი (1982), სოფიკო (1987). დაამთავრა ბათუმის პედაგოგიური ინ-ტის ქართული ენისა და ლიტერატურის ფაკ-ტი (1972), ბაქოს უმაღლესი პარტიული სკოლა (1987), თბილისის სოციალურ-ეკონომიკური კვლევის ინ-ტის V კურსი. იყო მასწავლებელი (1972-73), კომკავშირის კომიტეტის მდივანი, შუახევის რაიკომის მეორე, პირველი მდივანი, კომკავშირის აჭარის საოლქო კომიტეტის განყოფილების გამგე (1974-82), აჭარის საოლქო კომიტეტის ინსტრუქტორი, შუახევის რაიკომის მეორე მდივანი (1982-89), შუახევის რაიონული საბჭოს აღმასკომის თავმჯდომარე (1989-91), ბათუმის კომერციული უმაღლესი სასწავლებლის დეკანი (1992-93). პარლამენტის წევრია 1993 წლიდან. ავტორია წიგნისა „ასაფრენად გაშლილი ფრთები" (1997) და 60-ზე მეტი წერილის. იყო პოლიტიკური ორგანიზაცია „დედასაქართველოს" თანათავმჯდომარე (1991-94). მოქალაქეთა კავშირის წევრია 1994 წლიდან.
ჰობი: პოლიტიკა, პოეზია.
მისამართი: (სამსახურის) საქართველოს პარლამენტი. რუსთაველის 8. თბილისი, 380018. ტელ: 93-48-13. (ბინის) თემქის III მ/რ. კვ. I. კორპ. 69. ბ. 20. თბილისი. ტელ: 64-86-17.

პირდაპირობა, გულღია ურთიერთობა, უშუალობა, მეგობრისადმი პატივისცემა, სხვისი აზრისადმი პატივისცემა, საკუთარი პრინციპებისადმი ერთგულება, მცირედით დაკმაყოფილების შესაძლებლობა, პატიოსნება, საქმეში თავდადებულება, სამშობლოს შეგნებული სიყვარული, ბრმა პატრიოტიზმისგან თავის არიდება და სხვა. ვერ ვიტან: ფამილარობას, უნიჭოთა თავკაცობას, რაც ხშირად განმიცდია, ურთიერთობაში ზერელობას, ცხოვრებაში გამართლებით დაწინაურებული ნაცნობებით ყეყეჩობას, უსამართლო კაცის მატრაბაზობას.

მიხეილ ჯიბუტი საქართველოს პარლამენტის წევრი, საფინანსო-საბიუჯეტო კომიტეტის თავმჯდომარის მოადგილე, პროფესორი. დაიბადა სოფ. შუა ამაღლებაში (ჩოხატაურის რ-ნი) 1954 წ. 11 აპრილს. მშობლები: გუგული დოლიძე, ჭიჭიკო ჯიბუტი; მეუღლე — თამარ ბარბაქაძე (1962); შვილები: სალომე (1989), ნინო (1990). დაამთავრა მოსკოვის სახ. უნივერსიტეტის ეკონომიკის ფაკ-ტი (1977), თსუ ასპირანტურა (1980). იყო მოსკოვის სახ. უნივერსიტეტის (1979-80), სსრკ მეცნ. აკად. ეკონომიკის ინ-ტის (1985-86) სტაჟიორ-მკვლევარი, მოსკოვის საზოგადოებრივ მეცნ. აკად. დოქტორანტი (1989), საქართველოს მეცნ. აკად. ეკონომიკისა და სამართლის ინ-ტის უმცროსი (1980-81), უფროსი (1981-87), წამყვანი (1987-92) მეცნიერ-თანამშრომელი, განყოფილების გამგე (1988-92), თსუ დოცენტი (1981-90), პროფესორი (1991-94); საქართველოს რესპუბლიკის მთავრობის წამყვანი სახ. მრჩეველი ეკონომიკურ საკითხებში, ეკონომიკური რეფორმების შტაბის ხელმძღვანელის მოადგილე (1992); საქართველოს პარლამენტის წევრი (1992-93), ეკონომიკის მინისტრი (1992-93), გარდამა-

ვალი პერიოდის ეკონომიკისა და ეკონომიკური პოლიტიკის კვლევის ცენტრის ხელმძღვანელი (1994-95). საქართველოს პარლამენტის წევრია 1995 წლიდან. დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია: „სისტემური მიდგომა განვითარებული სოციალიზმის პირობებში ღირებულების კანონის მოქმედების გამოკვლევისადმი " (1981), სადოქტორო — „სოციალიზმის პოლიტიკური ეკონომიკის მეცნიერული სისტემა: ჩამოყალიბებისა და განვითარების პრობლემები" (1990). არის 150-ზე მეტი ნაშრომის, მათ შორის 4 მონოგრაფიის ავტორი. ხელმძღვანელობდა I ქართულ დელეგაციას მსოფლიო ბანკის ჯგუფისა და საერთაშორისო სავალუტო ფონდის წლიურ მიტინგზე (ვაშინგტონი, 1993). საქართველოში დანერგა ინდიკატური დაგეგმვის სისტემა. არის სახალხო პარტიის წევრი.
ჰობი: ნადირობა.
მისამართი: (სამსახურის) რუსთაველის 8. თბილისი 380018. საქართველოს პარლამენტი. ტელ: 93-61-18. ფაქსი: 93-56-41. ელ-ფოსტა: mdjibout@parliament.ge

ყოველთვის გქონდეს შენი პოზიცია გაცხადებული. არ უღალატო პრინციპებს. აკეთე საქმე სასარგებლო და სიტყვის ტოლი. საქმე თუ არ გაქვს, ის მოიგონე, რომ უსაქმოდ არ იყო. ყველა საქმე აკეთე სამშობლოს კეთილდღეობის თვალსაზრისით. სამშობლოს წარსულს, აწმყოს და მომავალს კი მიუდექი წინაპრების საფლავების, ოჯახის და შვილების პოზიციით.

მურმან ჯინორია მსახიობი. დაიბადა თბილისში 1947 წ. 21 თებერვალს. მშობლები: ვერა მიქაძე, ვასილ ჯინორია; მეუღლე — მაია ეთერია (1965). დაამთავრა სპი (1970) , თსთი სამსახიობო ფაკ-ტი (1975). იყო კინომსახიობთა თეატრის მსახიობი (1975-82). კინოსტუდია „ქართული ფილმის" მსახიობია 1975 წლიდან, რუსთაველის თეატრის მსახიობი —1983 წლიდან, ვ.ანჯაფარიძის ერთი მსახიობის თეატრის მსახიობი —1996 წლიდან. არის თეატრისა და კინოს სახ. ინ-ტის მსახიობის ოსტატობისა და მეტყველების პედაგოგი (1995 წლიდან). შეასრულა 60-მდე როლი თეატრში, კინოში, სატელევიზიო დადგმებში და რადიოსპექტაკლებში. მონაწილეობდა სპექტაკლებში: „შუშანიკის წამება" (იაკობი), „დონ-ჟუანი" (დონ ჟუანი), „მეფე ლირი" (კენტი), „ირინეს ბედნიერება" (ვიქტორი) და სხვ. კინოფილმებში: „სინემა" (სოსიკო), „თვალი პატიოსანი" (თამაზ იაშვილი), „მარადისობის კანონი" (მამა იორამი), „ჩაკლული სული" (თამაზ ენგური) და სხვ. სატელევიზიო სპექტაკლებში: „ჯერ დაიხოცნენ, მერე იქორწინეს" (სერგო), „სახლი ძველ უბანში" (ვახუშტი), „გზაჯვარედინზე" (ალექსი) და სხვ. დადგა საავტორო სპექტაკლი ქართველ პოეტთა ლექსების მიხედვით რუსთაველის თეატრში: „ბედისწერა გვიხსნის მარად", ვ.ანჯაფარიძის თეატრში „...და სიმღერით ვკვდები", „ზღვა ძალიან ღელავს", „დედა-დედოფალი".
ჰობი: ფერწერა, ლიტერატურა, ფეხბურთი.
მისამართი: (სამსახურის) რუსთაველის 17. თბილისი 380008. რუსთაველის თეატრი. (ბინის) ტეხურის 35. ტელ: 33-33-16.

გულწრფელად გამოვხატო ჩემი პოზიცია ჩემი პროფესიის დახმარებით და ამით მივაღწიო სულიერ თავისუფლებას.

ზაურ ჯინჯოლავა საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს წევრი, პროფესორი. დაიბადა სოფ. ჭკადუაშში (ზუგდიდის რ-ნი) 1943 წ. 21 იანვარს. მშობლები: ფენია სამუშია, ვალერიან ჯინჯოლავა; მეუღლე — ნინო ქათამაძე (1955); შვილები: ნინო (1966), ნათია (1973), ვალერიანი (1984), იოსები (1985). დაამთავრა თსუ იურიდიული ფაკ-ტი (1967). იყო თსუ სამართლის თეორიისა და სახელმწიფო სამართლის კათედრის მასწავლებელი (1971-74), დოცენტი (1974-93). ამავე კათედრის პროფესორია 1993 წლიდან, საკონსტიტუციო სასამართლოს წევრი —1996 წლიდან. დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია: „საქართველოს სსრ

უმაღლესი საბჭო" (1973), სადოქტორო — „ხელისუფლების ორგანოები სახელმწიფო მექანიზმის ერთიან სისტემაში" (1993). არის 50-მდე სამეცნიერო ნაშრომის ავტორი. მათ შორის მონოგრაფიების და დამხმარე სახელმძღვანელობისა.
ჰობი: მხატვრული ლიტერატურა, ნადირობა.
მისამართი: (სამსახურის) რუსთაველის 29. თბილისი 380008. ტელ: 92-08-29, 92-08-33. ფაქსი: 93-30-05. (ბინის) ჭავჭავაძის 56. ბ.12. ტელ: 22-11-71.
მთავარი პრინციპები — ერთგულება, პატიოსნება, სამართლიანობა და პრინციპულობა.

ალექსანდრე (საშა) ჯიქია საქართველოს პარლამენტის წევრი. დაიბადა სოფ. მერხეულში (გულრიფშის რ-ნი) 1918 წ. 31 მაისს. მშობლები: თებრონე ჯიქია, ისაია ჯიქია; მეუღლე — ალდონა ხელაია-ჯიქია (1949). დაამთავრა სოხუმის პედაგოგიური ინ-ტის ქართული ენისა და ლიტერატურის ფაკ-ტი (1952). იყო აფხაზეთის სახელმწიფო გამომცემლობის რედაქტორი (1953-56), პარლამენტის წევრი (1992-95). მეორედ აირჩიეს პარლამენტში 1995 წელს. გამოცემული აქვს რომანები: „დაკარგული სამაჯური" (1955), „ბილიკები" (1977), „ქალი გზაჯვარედინზე" (1989), „მთვარის მილევის ღამე" (1982) და სხვ; მოთხრობათა კრებულები: „მოარული ჩონჩხები" (1975), „ასი დარბაზი" (1977); ლექსების კრებული (1998). იყო ედპ-ის წევრი (1989 წლიდან). არის სახალხო პარტიის წევრი.
ჰობი: იურიდიულად და ფაქტობრივად დამოუკიდებელი და თავისუფალი საქართველო.
მისამართი: (სამსახურის) საქართველოს პარლამენტი. რუსთაველის 8. თბილისი, 380018. ტელ: 92-12-90. (ბინის) სასტუმრო „აჭარა", ოთახი 125. თბილისი, 380015. ტელ: 36-92-55.
ლიტერატურული შემოქმედება, ბრძოლა საქართველოს თავისუფლებისათვის.

ბონდო ჯიქია საქართველოს პრეზიდენტის სახელმწიფო რწმუნებული სამეგრელო-ზემო სვანეთის მხარეში. დაიბადა სოფ. ჭაქვინჯში (ზუგდიდის რ-ნი) 1938 წ. 5 დეკემბერს. მშობლები: ბაბუცა ჩუხუა, სერაპიონ ჯიქია; მეუღლე — მილადა ქობალია (1941); შვილები: ზაზა (1965), ნანა (1966). დაამთავრა საქართველოს სუბტროპიკული მეურნეობის ინ-ტი (ქუთაისი, 1961). იყო „საქსოფლტექნიკის" ზუგდიდის რაიონული გაერთიანების ინჟინერ-მექანიკოსი, მმართველის მოადგილე (1961-64), კომკავშირის ზუგდიდის სასოფლო-საწარმოო კომიტეტის მდივნის მოადგილე, ენგურის ქაღალდკომბინატის სატრანსპორტო განყოფილების გამგე, ენგურჰესის მშენებლობის პარტკომის მდივნის მოადგილე (1964-66), კომკავშირის ზუგდიდის რაიონული კომიტეტის I მდივანი (1966-72), ენგურის ქაღალდკომბინატის პარტკომის მდივანი, კპ ზუგდიდის ქალაქკომის მდივანი, II მდივანი, კპ ცკ-ის ინსპექტორი (1972-75), კპ ქობულეთის, ცხაკაიას (სენაკი) და ზუგდიდის რაიკომების I მდივანი (1975-88), კპ ცკ-ის სოფლის მეურნეობისა და კვების მრეწველობის განყოფილების გამგე (1988-89), კპ ცკ-ის მდივანი (1989-90), საქართველოს უზენაესი საბჭოს წევრი (1990-92), სოფლის მეურნეობის მინისტრის მოადგილე (1992).
ჰობი: პოეზია, ხელოვნება.
მისამართი: (ბინის) რუსთაველის 219, ზუგდიდი. ტელ: 2-27-44. უზნაძის 4, თბილისი. ტელ: 95-69-59.
ჰუმანურობა, უანგარობა, ქვეყნის ინტერესების პირადულზე მაღლა დაყენება.

ჯუმბერ ჯიქია მოქანდაკე. საქართველოს სახელმწიფო პრემიის ლაურეატი. დაიბადა რუსთავში 1950 წ. 12 ოქტომბერს. მშობლები: ზინა ხუბუა, ოთარ ჯიქია; მეუღლე — ია დვალი (1962); შვილები: ბექა (1990), დაჩი (1995). დაამთავრა თსსა ქანდაკების განყოფილება (1974), ასპირანტურა (1979). მონაწილეობ-

და ქანდაკების საერთაშორისო კონკურსებში „ტრადიცია და ძიება" (ოქროს მედალი, პარიზი 1994), „ფანანო არტე" (I პრემია, ქ. ფანანო 1985), „ზამთრის სალონი" (ოქროს მედალი, ვარშავა 1986). არის თსსა პედაგოგი, გამოყენებით ხელოვნების ფაკ-ტის ქანდაკების კათედრის გამგე, მოქანდაკეთა შემოქმედებითი ცენტრის „კირბების" პრეზიდენტი (1990 წლიდან).
მისამართი: (ბინის) ქავთარაძის 14, თბილისი. ტელ: 30-45-87.

გივი ჯილაური ეკონომისტი, ბანკირი, საქართველოს ეროვნული ბანკის ვიცე-პრეზიდენტი. დაიბადა თბილისში 1951 წ. 16 ნოემბერს. მშობლები: იულია ძამაშვილი-ჯილაური, ელიზბარ ჯილაური; მეუღლე — ირინე ტაბატაძე-ჯილაური; შვილები: გიორგი (1982), ირაკლი (1984), იულია (1985). დაამთავრა თსუ ეკონომიკის ფაკ-ტი (1975). იყო სახბანკის 26 კომისრის რ-ნის განყოფილების ეკონომისტი (1975-76), რესპუბლიკური კანტორის უფროსი ეკონომისტი, სამმართველოს უფროსის მოადგილე (1976-82), ბოლნისის (1982-86) და რუსთავის (1986-88) განყოფილებების მმართველი, აგროსამრეწველო ბანკის თავმჯდომარის პირველი მოადგილე (1988-93). ეროვნული ბანკის ვიცე-პრეზიდენტია 1993 წლიდან.
ჰობი: მხატვრული ლიტერატურა.
მისამართი: (სამსახურის) ლეონიძის 3/5. ტელ: 99-80-69, ფაქსი: 98-21-96. (ბინის) ნუცუბიძის პლატო IV მ/რ, კორპ. 21. ბ. 54.

ავთანდილ ჯორბენაძე საქართველოს ჯანმრთელობის დაცვის მინისტრი. დაიბადა ლანჩხუთში 1951 წ. ჰყავს მეუღლე და ორი შვილი. დაამთავრა თსსი სამკურნალო ფაკ-ტი (1974). იყო თბილისის კლინიკური საავადმყოფოს ექიმი-ინტერნი (1974-75), 29-ე პოლიკლინიკის ექიმი-თერაპევტი (1975-76), სსრკ შეიარაღებული ძალების სამხედრო ნაწილის ექიმი (1976-78), თბილისის I კლინიკური საავადმყოფოს რენტგენოლოგი-თერაპევტი (1978-86), თბილისის სახალხო დეპუტატთა საქალაქო საბჭოს აღმასკომის ჯანდაცვის სამმართველოს უფროსის მოადგილე (1986-92), ჯანდაცვის და სოციალური უზრუნველყოფის მინისტრის მოადგილე (1992), სახელმწიფოს მეთაურის სახელმწიფო უზრუნველყოფის სამსახურის უფროსის მოადგილე. ჯანმრთელობის დაცვის მინისტრია 1995 წლიდან. არის გამოგონებისა და 6 გამოქვეყნებული სამეცნიერო ნაშრომის ავტორი.
მისამართი: (სამსახურის) გამსახურდიას 30. ტელ: 38-70-71. ფაქსი: 38-98-02.

ომარ ჯორბენაძე თბილისის საოლქო სასამართლოს მოსამართლე. დაიბადა სოფ. ძირკვაძეებში (ხულოს რ-ნი) 1967 წ. 6 მაისს. მშობლები: ნაზი შანთაძე-ჯორბენაძე, ავთანდილ ჯორბენაძე; მეუღლე — გულიზარ გარაშვილი (1966); შვილი — უტა (1993). დაამთავრა თსუ იურიდიული ფაკ-ტი (1995). იყო საზოგადოებრივი ასოციაცია „ამაღლების" იურისტი (1991-92), საზოგადოებრივ-შემოქმედებითი ასოციაცია „დიდოსტატის" იურიდიული ჯგუფის უფროსი (1993-94), შპს გამომცემლობა „ლეთას" იურისტი (1994-96), პარლამენტის უფროსი სპეციალისტი (1996-97), სახელმწიფო საიდუმლოების დაცვის სახ. ინსპექციის განყოფილების უფროსი (1997-98). გამოცემული აქვს დეტექტიური ჟანრის წიგნი „ცოდვილთა ჯალათი" (1996).
ჰობი: მუსიკა, წერა.
მისამართი: (სამსახურის) რობაქიძის 7ა. ტელ: 53-09-14; 53-09-17. (ბინის) ვარკეთილი-3, II მ/რ. კორპ. 25-ა. ბ. 29. თბილისი. ტელ: 79-36-53.

ყველაზე მეტად ადამიანში ვაფასებ პატიოსნებას და სიმართლეს. ვცდილობ, ყველა ადამიანს, ვისთანაც ურთიერთობა მაქვს, ცოტათი მაინც შევუმსუბუქო და გავუადვილო ცხოვრება. ჩემი წარმატება განაპირობა პროფესიის სიყვარულმა და შრომისმოყვარეობამ.

† **სერგო ჯორბენაძე** მეცნიერებათა აკადემიის წევრ-კორესპონდენტი, თსუ სამოქალაქო სამართლის კათედრის გამგე, პროფესორი. დაიბადა სოფ. ლესაში (ლანჩხუთის რ-ნი) 1926 წ. 18 აპრილს. მშობლები: ანასტასია კუნჭულია, მონასე ჯორბენაძე; მეუღლე — ნუნუ რობაქიძე (1927); შვილები: სანდრო (1958), რევაზი (1960). დაამთავრა თსუ იურიდიული ფაკ-ტი (1946). იყო თსუ პრორექტორი (1966-86), სამოქალაქო სამართლის კათედრის გამგე (1952-98). დაიცვა სადოქტორო დისერტაცია „სახელმწიფოს სოციალისტური საკითხების წარმოშობა" (1964). ავტორია წიგნებისა: „საბჭოთა საოჯახო სამართალი" (1957), „საკუთრების წარმოშობა სსრ კავშირში" (1963), „საცხოვრებელი სახლი და მოქალაქეთა საბინაო უფლება-მოვალეობანი" (1974), „ცხოვრება და ღვაწლი ივანე ჯავახიშვილისა" (1981) და სხვ. იყო მეცნიერების დამსახურებული მოღვაწე, სახელმწიფო პრემიის ლაურეატი (1983). დაჯილდოებულია ღირსების ორდენით (1995) და ივანე ჯავახიშვილის მედლით. იყო სამოქალაქო კოდექსის სახ. კომისიის თავმჯდომარე, საკონსტიტუციო კომისიის წევრი. მისი ბიოგრაფია შეტანილია „ქართულ საბჭოთა ენციკლოპედიაში" (1987).
ჰობი: წიგნების კითხვა, ფეხბურთი.
მისამართი: (სამსახურის) ჭავჭავაძის 1. თბილისი, 380068. ტელ: 29-05-96. (ბინის) ჭავჭავაძის 62. თბილისი. ტელ: 22-45-26.
პატიოსნება, წესიერება, სიკეთე.

ნანა (ნინო) ჯორჯაძე არქიტექტორი, კინორეჟისორი. დაიბადა თბილისში 1950 წ. 24 აგვისტოს. მშობლები: ლარისა ნევეროვსკა, გივი ჯორჯაძე; მეუღლე — ირაკლი კვირიკაძე (1939); შვილები: ბექა (ბუბა 1968), მიხეილი (1975). დაამთავრა თსსა არქიტექტურის ფაკ-ტი (1973), თსთი კინო-სარეჟისორო ფაკ-ტი (1980). იყო „საქქალაქმშენსახპროექტის" არქიტექტორი (1970-75); „მოსპროექტის" ასპირანტი (1973-74), კინოსტუდია „ქართული ფილმის" რეჟისორი (1977-91), NIPKOW PROGRAM-ის კინორეჟისორი (ბერლინი,1993-95). კინოსტუდია „ადამი და ევას" რეჟისორია 1991 წლიდან. არის ავტორი ფილმებისა: „ატლანტი" (1979, გრან-პრი, ექსპერიმენტული ფილმების საერთაშორისო კინოფესტივალი, ტალინი); „მოგზაურობა სოპოტში" (1980, გრან-პრი, „ოილენშპიგელი", კინოკლუბების საერთაშორისო პრიზი, კათოლიკური ეკლესიის პრიზი, ობერჰაუზენი (გერმანია), მაყურებელთა პრიზი, კოშალინი (პოლონეთი), ტოკიოსა და მონრეალის კინოფესტივალების პრიზები); „რობინზონიადა, ანუ ჩემი ინგლისელი პაპა" (1986, „ოქროს კამერა" კანის საერთაშორისო კინოფესტივალი, კიოტოსა და მონრეალის კინოფესტივალის, ჩიკაგოს White Country Film Festival-ის პრიზები, რუსეთის კინოაკადემიის პრიზი "Ника"); „შეყვარებული კულინარის 1001 რეცეპტი" (1996, საფრანგეთი-საქართველო-გერმანია, „Fipresci" საერთაშორისო კინოკრიტიკის პრიზი, "Quinzeine des dealisateurs" კანის საერთაშორისო კინოფესტივალი ,1996, პრიზი საუკეთესო სცენარისათვის, ანაპა „კინოშოკი"-96, "ოსკარის" ნომინანტი, 1997) და სხვ. სცენარებისა და სტატიებისა: „შეშლილი მემუარები" (1992), „შეხვედრა" (1992, გერმანიის კინოაკადემიის გამოცემა), „ლა ნაპულის მოჩვენებები" (1993, „La Film Frances"), „ცოტა რამ ვეშაპზე... და საქართველოზე" (1993, ჟურნალში „Felix") და სხვა. შეასრულა როლები 6 ქართულ მხატვრულ ფილმში. იყო საერთაშორისო კინოფესტივალების ჟიურის წევრი: სან-სებასტიანი (ესპანეთი, 1987), თელ-ავივი (1989), კანი (1992), პოტცამის (1993), კარლოვი-ვარის (ჩეხეთი, 1997), ვენეციის (1997), არის ევროპისა და ამერიკის კინოაკადემიების წევრი. მისი ბიოგრაფია შეტანილია ცნობარში „Die Frauen in Film" (გერმანია, 1992).
ჰობი: მოგზაურობა.
მისამართი: (სამსახურის) ალმაშენებლის 164. კინოსტუდია „ადამი და ევა", ტელ: 94-13-31. ფაქსი: 95-30-39. (ბინის) შარაშიძის 10. ტელ: 23-51-37.

დავით ჯოხაძე საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის წევრ-კორესპონდენტი, ბიოქიმიის ინსტიტუტის განყოფილების გამგე, თსუ პროფესორი. დაიბადა სოფ. ჭანდარში (გურჯაანის რ-ნი) 1927 წ. 9 ივნისს. მშობლები: ვარვარა პეტრიაშვილი-ჯოხაძე, ვანო ჯოხაძე; მეუღლე — ლილი ყაზაზიშვილი-ჯოხაძე (1930); შვილი — ლევანი (1954). დაამთავრა თსუ ბიოლოგიის ფაკ-ტი (1949). იყო გორის პედაგოგიური ინ-ტის უფროსი მასწავლებელი, დოცენტი (1952-62), ფიზიოლოგიის ინ-ტის უფროსი მეცნიერ-თანამშრომელი (1968-69). ბიოქიმიის ინ-ტის განყოფილების გამგეა 1969 წლიდან. არის თსუ გენეტიკის კათედრის პროფესორი. დაიცვა სადოქტორო დისერტაცია „სხვადასხვა ქსოვილების უჯრედთა ბირთვების რნმ-მასინთეზირებელი სისტემების გამოკვლევა" (1974). ავტორია 140 სამეცნიერო ნაშრომის (2 მონოგრაფია, 3 სახელმძღვანელო). არის ბიოსამედიცინო, ეკოლოგიური და აფხაზეთის აკადემიების ნამდვილი წევრი (1944-95 წლებიდან). მეცნიერებათა აკადემიის წევრ-კორესპონდენტია 1974 წლიდან. მისი ბიოგრაფია შეტანილია „ქართულ საბჭოთა ენციკლოპედიაში" (1987).
ჰობი: რუსთაველის „ვეფხისტყაოსნის" კოლექციონირება ყველა ენაზე.
მისამართი: (სამსახურის) ალმაშენებლის ხეივანი N10. თბილისი, 380059. ტელ: 52-86-29, ფაქსი: 52-80-26. (ბინის) ნუცუბიძის პლატო, II მ/რ, კვ. 4. კორპ. 2. ბ. 26. თბილისი, 380083. ტელ: 32-84-67.

ყოველთვის ვცდილობდი კარგად მესწავლა სკოლაშიცა და უმაღლეს სასწავლებელშიც. სამეცნიერო და პედაგოგიურ საქმიანობაში ვცდილობდი მაგალითი ამეღო გამოჩენილი ქართველი და უცხოელი სპეციალისტებისაგან. ვცდილობდი ჩემი გამოცდილება გადამეცა უშუალო მონაფეებისა და სტუდენტებისათვის, ყოველგვარი საქმიანობა მიმართული ყოფილიყო საკუთარი ქვეყნის სასიკეთოდ. მიყვარდა და მიყვარს ლიტერატურა, მუსიკა, ხალხური შემოქმედება, სპორტი. დიდ სიამოვნებას მგვრიდა ექსპერიმენტული მუშაობა ლაბორატორიაში.

ბესიკ ჯულელი საქართველოს პარლამენტის წევრი, დარგობრივი ეკონომიკის კომიტეტის თავმჯდომარის მოადგილე, მრეწველთა კავშირის თავმჯდომარე. დაიბადა თბილისში 1943 წ. 28 მარტს. მშობლები: მერი ომერ-ოღლი, პავლე ჯულელი; მეუღლე — მარიამ ბარნოვი (1946); შვილები: ნიკალა (1971), მერი (1977). დაამთავრა სპი მეტალურგიული ფაკ-ტი (1966). იყო კიბერნეტიკის ინ-ტის ინჟინერი, უფროსი მეცნიერ-თანამშრომელი და სექტორის უფროსი (1967-81), თბილისის ტელევიზორების ქარხნის დირექტორის მოადგილე (1981-85), თელავის „მიონის" ქარხნის დირექტორი (1985-87), თბილისის ქარხანა „ჰიდრომეტხელსაწყოს" დირექტორი (1987-91), მრეწველობის მინისტრი (1992), ქარხანა „მეგატა-სტანდარტის" დირექტორი (1993-95). საქართველოს მრეწველთა კავშირის თავმჯდომარეა 1990 წლიდან, პარლამენტის წევრი და დარგობრივი ეკონომიკის კომიტეტის თავმჯდომარის მოადგილე— 1995 წლიდან. არის ედპ-ს მთავარი კომიტეტის წევრი, კერძო საწარმოთა ასოციაციის ვიცე-პრეზიდენტი, საქართველოს საინჟინრო აკადემიის წევრ-კორესპონდენტი, საფრანგეთის მრეწველთა კავშირის საპატიო წევრი, „ბიზნესმენი-95". დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია: „ლაზერული ტექნიკის გამოყენება მედიცინაში" (1979). არის 21 სამეცნიერო ნაშრომის, 6 გამოგონების ავტორი.
ჰობი: სპორტი (კალათბურთი, ცურვა), ცხელ და მზიან ამინდში მარტოობა.
მისამართი: (სამსახურის) რუსთაველის 8. თბილისი 380018. ტელ: 93-29-99. ფაქსი: 23-42-74.

კაცთმოყვარეობა, წარსულის პატივისცემა და მომავლის იმედი, ოჯახის, მეგობრების და სამშობლოს სიყვარული, სილამაზის დაფასება, ეროვნულ-დემოკრატიული იდეების განხორციელება, განათლება, შრომა და შრომა. ეს არის ჩემი ცხოვრების ძირითადი კრედო, პლუს იღბალი.